THECA
RVM ET ROMANORVM
ERIANA

EPICTETVS

EDIDIT

H. SCHENKL

EDITIO MAIOR

1302

IPSIAE
IBVS B.G. TEVBNERI

VERITAS
IHC XPC
UNION THEOLOGICAL SEMINARY.

EPICTETI DISSERTATIONES
AB ARRIANO DIGESTAE

AD FIDEM CODICIS BODLEIANI
ITERUM RECENSUIT

HENRICUS SCHENKL

ACCEDUNT FRAGMENTA ENCHIRIDION
EX RECENSIONE SCHWEIGHAEUSERI
GNOMOLOGIORUM EPICTETEORUM
RELIQUIAE · INDICES

EDITIO MAIOR

ADIECTA EST TABULA

LIPSIAE IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI MCMXVI

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

I
VETERUM SCRIPTORUM DE EPICTETO TESTIMONIA

Favorinus Arelatensis multa de Epicteti sermonibus I
memoriter narrat: cf. fragm. x. — de Herode Attico cf. num. VIII.

Galenus de optima doctr. c. 1: *λέγει δὲ ταὐτὸν (Φαβω-* II
ρῖνος) ἐν τῷ πρὸς Ἐπίκτητον, ἐν ᾧ δῆθέν ἐστιν Ὀνήσιμος ὁ Πλουτάρχου δοῦλος Ἐπικτήτῳ διαλεγόμενος. cf. J. L. Marres *De Favorini Ar. vita, studiis, scriptis* (Trai. ad Rhen. 1853) p. 90 et 134; W. Schmid in *P.-W. Realenc.* VI 2083. v. infra num. XX.

Simplicius comm. in Epict. Ench. praef. init.: *Περὶ* III
μὲν τοῦ βίου τοῦ Ἐπικτήτου καὶ τῆς αὐτοῦ τελευτῆς Ἀρριανὸς ἔγραψεν, ὁ τὰς Ἐπικτήτου Διατριβὰς ἐν πολυστίχοις συντάξας βιβλίοις· καὶ ἀπ' ἐκείνου μαθεῖν ἔστιν, ὁποῖος γέγονε τὸν βίον ὁ ἀνήρ. τὸ δὲ βιβλίον τοῦτο τὸ Ἐπικτήτου Ἐγχειρίδιον ἐπιγεγραμμένον καὶ τοῦτο αὐτὸ συνέταξεν ὁ Ἀρριανός, τὰ καιριώτατα καὶ ἀναγκαιότατα ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ κινητικώτατα τῶν ψυχῶν ἐπιλεξάμενος ἐκ τῶν Ἐπικτήτου λόγων, ὡς αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς Μασσαληνὸν ἐπιστολῇ ἔγραψεν ὁ Ἀρριανός, ᾧ καὶ τὸ σύνταγμα προσεφώνησεν, ὡς ἑαυτῷ μὲν φιλτάτῳ, μάλιστα δὲ τὸν Ἐπίκτητον τεθαυμακότι. τὰ δὲ αὐτὰ σχεδὸν καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν ὀνόματων σποράδην ἐν τοῖς Ἀρριανοῦ τῶν Ἐπικτήτου Διατριβῶν γραφόμενα εὑρίσκεται.

Lucianus Alexand. c. 2: *καὶ Ἀρριανὸς γὰρ ὁ τοῦ Ἐπι-* IV
κτήτου μαθητής, ἀνὴρ Ῥωμαίων ἐν τοῖς πρώτοις καὶ παιδείᾳ παρ' ὅλον τὸν βίον συγγενόμενος - -. — Schol. (*VBφΩ*) p. 180 ed. Rabe: *ὅτι Ἀρριανὸς κατὰ τὸν Σεβαστὸν ἦν, ἐπεὶ καὶ ὁ Ἐπίκτητος ὁ Στωικός, οὗ τὰ Ἠθικὰ φέρεται, κατὰ τοῦτον ἦν* (v. infra p. XVIII sq.).

Georgius Syncellus p. 662, v. 18 (in regno Antonini) V

Ἀρριανὸς φιλόσοφος Νικομηδεὺς στρατηγὸς ἐγνωρίζετο. Ἐπίκτητος καὶ Εὐφράτης καὶ Περεγρῖνος ὁ ἑαυτὸν ἐμπρήσας - -.

VI Photius Biblioth. cod. 58 (p. 17[b] 11 ed. Bekk.): *οὗτος ὁ Ἀρριανὸς φιλόσοφος μὲν ἦν τὴν ἐπιστήμην, εἷς τῶν ὁμιλητῶν Ἐπικτήτου, κατὰ δὲ τοὺς χρόνους Ἀδριανοῦ καὶ Ἀντωνίνου τοῦ Πίου καὶ Μάρκου τοῦ Ἀντωνίνου ἐγνωρίζετο. ἐπωνόμαζον δὲ αὐτὸν Ξενοφῶντα νέον, διὰ δὲ τὸ τῆς παιδείας ἐπίσημον ἄλλας τε πολιτικὰς ἀρχὰς ἐπιστεύθη καὶ εἰς τὸ τῶν ὑπάτων ἀνέβη τέλος. - - - ἔγραψε δὲ βιβλία καὶ ἕτερα, τῶν μὲν Διατριβῶν Ἐπικτήτου τοῦ διδασκάλου ὅσα ἴσμεν βιβλία ὀκτώ, τῶν δὲ Ὁμιλιῶν τοῦ αὐτοῦ Ἐπικτήτου βιβλία δώδεκα. - - φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ ἕτερα γράψαι, ἃ οὔπω εἰς ἡμετέραν ἀφίκετο γνῶσιν.*

VII Suidas: *Ἀρριανὸς Νικομηδεύς, φιλόσοφος Ἐπικτήτειος, ὁ ἐπικληθεὶς νέος Ξενοφῶν· ἦν δὲ ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Ἀδριανοῦ καὶ Μάρκου καὶ Ἀντωνίνου τῶν βασιλέων καὶ ἀξιωμάτων μεταλαβὼν καὶ μέχρις αὐτοῦ τοῦ ὑπατεῦσαι, καθά φησιν Ἑλικώνιος, διὰ τὴν τῆς παιδείας δεξιότητα. ἔγραψε δὲ βιβλία παμπληθῆ.* in cod. Bodleiano Epicteti fol. 1[v] ab amanuensi saec. XIV eadem fere adnotata leguntur his discrepantibus: ⟨*Οὗτος ὁ*⟩ *Ἀρρ.* ⟨*ἦν*⟩ — *ὁ* ⟨*καὶ*⟩ *Ξεν. ἐπικληθείς . ἦν — τῶν - - - μεταλαβὼν*] *ἀξιωθεὶς* ⟨*πολλῶν*⟩ *ἀξιωμάτων — μέχρις* om. — *καθά φ. Ἑλ.* om. — (*βιβλία* om.) *παμπολλά .* ⟨*σουΐδα*⟩.

VII[a] Suidas: *Δίων ὁ Κάσσιος - - - ἔγραψε βίον Ἀρριανοῦ τοῦ φιλοσόφου.*

VIII A. Gellius Noct. Att. l. I, c. 2: *Herodes Atticus, vir et Graeca facundia et consulari honore praeditus, accersebat saepe, nos cum apud magistros Athenis essemus, in villas ei urbi proximas me et clarissimum virum Servilianum - -.*

Erat ibidem nobiscum simul adulescens philosophiae sectator, 'disciplinae', ut ipse dicebat, 'stoicae', sed loquacior inpendio et promptior. - -

Has ille inanes glorias cum flaret iamque omnes finem cuperent verbisque eius defetigati pertaeduissent, tum Herodes Graeca, uti plurimus ei mos fuit, oratione utens 'permitte' inquit 'philosophorum amplissime, quoniam respondere nos tibi, quos vocas idiotas, non quimus, recitari ex libro, quid

de huiuscemodi magniloquentia vestra senserit dixeritque Epictetus, Stoicorum maximus' iussitque proferri dissertationum Epicteti digestarum ab Arriano primum librum, in quo ille venerandus senex iuvenes, qui se 'Stoicos' appellabant, neque frugis neque operae probae, sed theorematis tantum nugalibus et puerilium isagogarum commentationibus deblaterantes, obiurgatione iusta incessuit.

Lecta igitur sunt ex libro, qui prolatus est, ea quae addidi; quibus verbis Epictetus severe simul et festiviter seiunxit atque divisit a vero atque sincero Stoico, qui esset procul dubio ἀκώλυτος, ἀνανάγκαστος, ἀπαραπόδιστος, ἐλεύθερος, εὐπορῶν, εὐδαιμονῶν, volgus aliud nebulonum hominum, qui se 'Stoicos' nuncuparent atraque verborum et argutiarum fuligine ob oculos audientium iacta sanctissimae disciplinae nomen ementirentur (sequuntur Diss. II 19 12—17.).

His ille auditis insolentissimus adulescens obticuit, tamquam si ea omnia non ab Epicteto in quosdam alios, sed ab Herode in eum ipsum dicta essent.

A. Gellius Noct. Att. l. II, c. 18: *De Epicteto autem philosopho nobili, quod is quoque servus fuit, recentior est memoria, quam ut scribi quasi oblitteratum debuerit.* cf. infra num. XXXVI. IX

id. l. XV, c. 11: *neque illis solum temporibus - - philosophi ex urbe Roma pulsi sunt, verum etiam Domitiano imperante senatus consulto eiecti atque urbe et Italia interdicti sunt. qua tempestate Epictetus quoque philosophus propter id senatus consultum Nicopolim Roma decessit.* X

Marcus Antoninus I, 7: *παρὰ Ῥουστίκου - - -* [3] *καὶ τὸ ἀποστῆναι ῥητορικῆς καὶ ποιητικῆς καὶ ἀστειολογίας* [4] *καὶ τὸ μὴ ἐν στολίῳ κατ' οἶκον περιπατεῖν μηδὲ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν - - -* [8] *καὶ τὸ ἐντυχεῖν τοῖς Ἐπικτητείοις ὑπομνήμασιν, ὧν οἴκοθεν μετέδωκεν.* XI

id. VII, 19: *Πόσους ἤδη ὁ αἰὼν Χρυσίππους, πόσους Σωκράτεις, πόσους Ἐπικτήτους καταπέπωκε;* XII

Lucianus Demon. c. 3: - - *πρὸς φιλοσοφίαν ὥρμησεν* (Δημῶναξ) *οὐκ Ἀγαθοβούλου μὰ Δί' οὐδὲ Δημητρίου πρὸ αὐτοῦ οὐδὲ Ἐπικτήτου ἐπεγειράντων, ἀλλὰ πᾶσι μὲν συν-* XIII

εγένετο τούτοις - -. Schol. (*BO*) p. 13 ed. Rabe: *φιλόσοφοι οὗτοι κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ἀκμάσαντες περιώνυμοι τὴν ἠθικὴν φιλοσοφίαν.*

XIV Lucianus Demon. c. 55: *ἐπεὶ δέ ποτε ὁ Ἐπίκτητος ἐπιτιμῶν ἅμα συνεβούλευεν αὐτῷ ἀγαγέσθαι γυναῖκα καὶ παιδοποιήσασθαι, πρέπειν γὰρ καὶ τοῦτο φιλοσόφῳ ἀνδρὶ ἕτερον ἀνθ' αὑτοῦ καταλιπεῖν τῇ φύσει, ἐλεγκτικώτατα πρὸς αὐτὸν ἀπεκρίνατο 'οὐκοῦν, ὦ Ἐπίκτητε, δός μοι μίαν τῶν σαυτοῦ θυγατέρων'.* — Schol. (*BO*) p. 15 ed. Rabe: *ἀπέσκωψεν εἰς Ἐπίκτητον ὡς οἷς αὐτὸς φιλοσοφῶν οὐχ ὡμίλησεν ἑτέρους ἐπείγοντα.*

XV id. Adv. indoct. c. 13: - - - *καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐγένετό τις καὶ ἔτι ἐστίν, οἶμαι, ὃς τὸν Ἐπικτήτου λύχνον τοῦ Στωικοῦ κεραμεοῦν ὄντα τρισχιλίων δραχμῶν ἐπρίατο; ἤλπιζε γὰρ οἶμαι κἀκεῖνος, εἰ τῶν νυκτῶν ὑπ' ἐκείνῳ τῷ λύχνῳ ἀναγινώσκοι, αὐτίκα μάλα καὶ τὴν Ἐπικτήτου σοφίαν ὄναρ ἐπιστήσεσθαι καὶ ὅμοιος ἔσεσθαι τῷ θαυμαστῷ ἐκείνῳ γέροντι.* cf. Diss. I 18 15 et Demetrii Cyd. ep. X in Boissonadii Anecd. nov. p. 280.

XVI id. De Peregrini morte c. 18: *πλὴν ἀλλὰ καὶ τοῦτο κλεινὸν αὐτοῦ καὶ διὰ στόματος ἦν ἅπασιν, ὁ φιλόσοφος διὰ τὴν παρρησίαν καὶ τὴν ἄγαν ἐλευθερίαν ἐξελαθείς· καὶ προσήλαυνε κατὰ τοῦτο τῷ Μουσωνίῳ καὶ Δίωνι καὶ Ἐπικτήτῳ* - -. — Schol. (*RCV*) p. 221 ed. Rabe: ⟨*ὅτι Μουσώνιος καὶ Δίων καὶ Ἐπίκτητος* (haec add. cod. *C*)⟩ *κυνικοὶ καὶ οὗτοι ἢ καὶ* (*καὶ* om. *RC*) *ἄλλως φιλόσοφοι ἐλέγχειν ἔργον πεποιημένοι. Ἐπίκτητον μὲν οὖν* (*οὖν* om. *C*) *Στωικὸν οἶδα* - -.

XVII Celsus apud Origenem Adv. Celsum l. VII, 53 p. 203 ed. Koetschau: *οὐκοῦν* (sc. *εἴχετε*) *Ἐπίκτητον, ὃς τοῦ δεσπότου στρεβλοῦντος αὐτοῦ τὸ σκέλος, ὑπομειδιῶν ἀνεκπλήκτως ἔλεγε 'κατάσσεις' καὶ κατάξαντος 'οὐκ ἔλεγον', εἶπεν, 'ὅτι κατάσσεις;'* — Addit Orig. paulo infra (p. 54; p. 204 K.): *καὶ ἐπὶ Ἐπίκτητον δὲ ἡμᾶς ἀναπέμπει, θαυμάσας τὸ εὐγενῶς μὲν αὐτῷ λελεγμένον, οὐ μὴν ὥστε παραβληθῆναι αὐτοῦ τὸν ἐπὶ τῇ κατάξει τοῦ σκέλους λόγον τοῖς παραδόξοις τοῦ Ἰησοῦ ἔργοις ἀπιστουμένοις ὑπὸ Κέλσου καὶ λόγοις.*

Antholog. Palat. VII, 676: *Εἰς Ἐπίκτειτον τὸν σοφόν.* XVIII
Δοῦλος Ἐπίκτητος γενόμην καὶ σῶμ' ἀνάπηρος
καὶ πενίην Ἶρος καὶ φίλος ἀθανάτοις (cf. num. XXXVI).

Mericus Casaubonus in commentariolo ad hoc epigramma scripto Enchiridii editioni a. 1659 inserto et a Blancardo in ed. a. 1683 p. 446 sqq. repetito conferri iubet Ps. 39, 18: *ἐγὼ δὲ πτωχὸς καὶ πένης εἰμί, Κύριος φροντιεῖ μου.*

Inscriptio in Pisidia a Sterrettio reperta, a G. Kaibelio in Hermae Berolin. vol. XXIII p. 542 sq. egregie illustrata, cuius versus 15 sqq. huc faciunt: XIX

ὦ ξ[ένε, Ἐπ]ίκτατος δούλας ἀπὸ ματρὸς ἐτέχθη,
αἰε[τὸς] ἀνθρώπων, σοφίᾳ ἔπι κυδα[λί]μα φρήν.
ὃν [τί] χρή με λέγειν; θ(ε)ῖος γένετ'. αἴθε δὲ καὶ νῦν
τοιοῦτός τις ἀνὴρ ὄφελος μέγα καὶ μέγα χάρμα
πάντων εὐξαμένων δούλας ἀπὸ ματρὸς ἐτέχθη.

Galenus (ut ipse testatur de libris propr. c. 11) scripsit *ὑπὲρ Ἐπικτήτου πρὸς Φαβωρῖνον ἕν.* XX

Suidas: *Ἐπίκτητος Ἱεραπόλεως τῆς Φρυγίας, δοῦλος Ἐπαφροδίτου, τῶν σωματοφυλάκων τοῦ βασιλέως Νέρωνος. πηρωθεὶς δὲ τὸ σκέλος ὑπὸ ῥεύματος ἐν Νικοπόλει τῆς νέας Ἠπείρου ᾤκησε καὶ διατείνας μέχρι Μάρκου Ἀντωνίνου. ἔγραψε πολλά.* Suidam vel potius Hesychium Milesium hoc loco collocavi, quippe quem ex Hermippi Berytii libro *περὶ τῶν ἐν παιδείᾳ διαλαμψάντων δούλων* hausisse veri simile sit; cf. quae infra exponuntur p. XXII sq. XXI

Philostratus ep. 65: *Ἐπικτήτῳ. φοβοῦ δῆμον, παρ' ᾧ πολλὰ δύνασαι.* XXII

id. ep. 69: *Ἐπικτήτῳ. οἱ τελούμενοι τῇ Ῥέᾳ μαίνονται πληγέντες τὰ ὦτα κτύποις ὀργάνων. ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν κυμβάλων καὶ αὐλῶν ἔργα, σὲ δ' οὕτως ἐκπλήττουσιν Ἀθηναῖοι κροτοῦντες, ὡς ἐκλανθάνεσθαι τίς εἶ καὶ τίνων γέγονας.* cf. Diss. II 10 12 *ἐπελάθου, τίς εἶ καὶ τί σοι ὄνομα;* sim. I 6 25 II 24 19 21 III 24 95. XXIII

De Diogene Laertio Epicteti dissertationes commemorante cf. quae adn. ad diss. III 24 38 et v. Wilamowitz *Philol. Untersuchungen* III, p. 159. XXIV

Origenes Adv. Celsum l. III, 54 p. 254 ed. Koetschau: XXV

ἢ καὶ ἡμεῖς μέλλομεν ἐγκαλεῖν φιλοσόφοις οἰκοτρίβας ἐπ' ἀρετὴν προτρεψαμένοις, Πυθαγόρᾳ μὲν τὸν Ζάμολξιν, Ζήνωνι δὲ τὸν Περσαῖον, καὶ χθὲς καὶ πρῴην τοῖς προτρεψαμένοις Ἐπίκτητον ἐπὶ τὸ φιλοσοφεῖν;

XXVI Origenes Adv. Celsum l. VI, 2; p. 71 ed. Koetschau: *ἔστι γοῦν ἰδεῖν, τὸν μὲν Πλάτωνα ἐν χερσὶ τῶν δοκούντων εἶναι φιλολόγων μόνον· τὸν δὲ Ἐπίκτητον καὶ ὑπὸ τῶν τυχόντων καὶ ῥοπὴν πρὸς τὸ ὠφελεῖσθαι ἐχόντων θαυμαζόμενον, αἰσθομένων τῆς ἀπὸ τῶν λόγων αὐτοῦ βελτιώσεως.*

XXVII Aelius Spartianus Hadriani c. 16, 10: *in summa familiaritate Epictetum et Heliodorum philosophos et, ne nominatim de omnibus dicam, grammaticos, rhetores, musicos, geometras, pictores, astrologos habuit, prae ceteris, ut multi adserunt, eminente Favorino.*

XXVIII De Arnobio cf. fragm. x[a].

XXIX Eusebii testimonium (a Georgio Syncello servatum) habes supra num. v.

XXX Themistius or. V (*ὑπατικὸς εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἰοβιανόν*) p. 63 d ed. Hard., p. 75, 22 sqq. ed. Dind.: *οὕτω καὶ οἱ πατέρες τῆς σῆς βασιλείας τοὺς προγόνους ταύτης τῆς τέχνης προῆγον, τὸν Ἄρειον ἐκεῖνον ὁ Σεβαστός, ὁ Τιβέριος τὸν Θρασύλον, Τραιανὸς ὁ μέγας Δίωνα τὸν χρυσοῦν τὴν γλῶτταν, τὸν Ἐπίκτητον τὼ δύω Ἀντωνίνω* (*τέχνης* Am_2 $\Pi X B m_2 f_2$: *τύχης* *cett.* — *θρασύλον* *ΠRBΩ*: *θρασύλιον* *AHΨIM et cod. Meteor.*, *θράσυλλον X* — *δύο Πy*).

XXXI Gregorius Nazianz. or. 4 (adv. Iulianum invectiva I) vol. I p. 109 ed. Maur.: *ὁ τοῦ Σωκράτους ἐπαίρων* (*ἐπαινῶν*) *κώνειον καὶ τὸ Ἐπικτήτου σκέλος καὶ τὸν Ἀναξαγόρου θύλακον· ὧν ἀναγκαία μᾶλλον ἢ ἑκούσιος ἦν ἡ φιλοσοφία.*

XXXI[a] Nonni qui fertur *ἐξήγησις ἱστοριῶν τῶν ἐν τῷ πρώτῳ στηλιτευτικῷ* (sec. cod. Vindob. Theol. CXXVI fol. 345[r]; Migne Patrol. Gr. vol. XXXVI col. 993) *ιδ'*: *ἡ δὲ κατὰ τὸ Ἐπικτήτου σκέλος ἔστι αὕτη. Ἐπίκτητος φίλοσοφος ἦν. οὗτος ἐδέθη ὑπὸ τυράννου Μακεδόνος τὸ σκέλος. ὕστερον δὲ ἐβουλήθη λῦσαι αὐτὸν ὁ τύραννος. ἠρώτα οὖν αὐτὸν οὕτω 'θέλεις, ὦ Ἐπίκτητε, λύσω σε;' ὁ δὲ ἀπεκρίνατο 'τί γὰρ δέδεμαι;' ὡς τῆς ψυχῆς αὐτοῦ δῆθεν μὴ δεδεμένης. λέγεται οὖν μὴ τὸ σῶμα*

εἶναι ὁ (ins. m^1) *ἄνθρωπος, ἀλλ' ἡ ψυχή.* conflata haec sunt e variis Diss. locis, quibus fortasse iam accesserat gnomologii Stobaeani sent. 32. — Repetit haec Cosmas Hierosolymitanus (Migne P. G. XXXVIII, col. 532) *λόγ. οθ´* his discrepantibus: *ὑπὸ ⟨τοῦ⟩ τυρ. Λακεδαίμονος ⟨καὶ διερρήγνυτο⟩ τὸ σκ. — ἠβουλήθη ὁ τύρ. λ. αὐτόν, ὁ δὲ ἀπ. — διὸ λέγεται μὴ τὸ σῶμα ὁ ἄνθρ. ὑπάρχειν, ἀλλ' ἡ ψ.* — Eliae Cretensis, qui eodem ex fonte hausit, textus graecus nondum editus est, sed Billii tantum interpretatio, quam invenies apud Schweigh. vol. III p. 130 adn.**. — cf. Mich. Acomin. ed. Lampros II 274 15.

Caesarius Gregorii frater dialog. IV interr. 193 (Migne P. G. XXXVIII col. 1172): *Ἐπικτήτου δὲ τὸ σκέλος ὑπὸ τοῦ μοχθηροῦ δεσπότου πηρωθὲν πολλοῖς τῶν φιλοσόφων σιωπῆς ἐν τοῖς κινδύνοις γέγονε παιδευτήριον. δεσπότης γὰρ τοῦ δεσπόζοντος ἀπεδείχθη φιλοσοφήσας.* XXXI^b

Gregor. N. epist. (XXXII) ad Philagrium (vol. II p. 28 ed. Maur): *θαυμάζω δὲ καὶ τῶν ἔξωθεν τοὺς τούτοις παραπλησίους. οἷον τὸν Ἀνάξαρχον ἐκεῖνον, τὸν Ἐπίκτητον, τὸν Σωκράτην, ἵνα μὴ λέγω πολλούς. ὧν — — — ὁ δὲ τὸ σκέλος κατατεινόμενος καὶ στρεβλούμενος ἐφιλοσόφει ὥσπερ ἐν ἀλλοτρίῳ τῷ σώματι, καὶ θᾶττον κατεαγῆναι τὸ σκέλος ἢ ἐπαισθάνεσθαι τῆς βίας ἔδοξε.* XXXII

id. carm. iamb. IX (*περὶ ἀρετῆς*; vol. II, p. 449) v. 684 sqq.: XXXIII

Λέγεις Ἐπικτήτου τε τὸ κλασθὲν σκέλος,
πρὶν ἤ τι ῥῆξαι ῥῆμα δοῦλον τῆς βίας;
εἶναι γάρ, εἶναι τἀνδρός, ὡς ἀκούομεν,
τὸ σῶμα δοῦλον, τὸν τρόπον δ' ἐλεύθερον.

v. 694 sq.: *Σὺ ταῦτ' ἐπαινεῖς; καί τι κἀγώ, πλὴν ὅσον*
ἐν τοῖς ἀφύκτοις ἦσαν ἀνδρεῖοι κακοῖς.

id. epigr. IV (*Εἰς Φιλάγριον καὶ πρὸς ὑπομονήν*; vol. II p. 1165): XXXIV

Ἔστιν Ἐπικτήτοιο μέγα κλέος ἐν προτέροισιν,
ἔστιν Ἀναξάρχου, ὧν ὁ μὲν ἀγνύμενος
Τὸ σκέλος οὐκ ἀλέγιζεν - -.

de comm. Cosmae cf. quae leguntur supra num. XXXI^a.

XXXV Ioannes Chrysost. hom. XIII in Act. Apostol. (Migne, P. G. LX, col. 111) *Δοῦλος μὲν Ἐπίκτητος, σῶμα ἀνάπηρος, πενίην Ἶρος καὶ φίλος ἀθανάτων* (cf. num. XVIII).

XXXVI Gellii verbis quae supra exscripsi (num. IX) repetitis (nisi quod *quam ut possit inter oblitterata nesciri* — vel *resciri* ut maluit Hertz — scripsit) Macrobius Sat. I, 11, 44 sq. addit haec: *cuius etiam de se scripti duo versus feruntur; ex quibus aliud latenter intellegas, non omnimodo dis exosos esse, qui in hac vita cum aerumnarum varietate luctantur, sed esse arcanas causas, ad quas paucorum potuit pervenire curiositas:*

Δοῦλος Ἐπίκτητος γενόμην καὶ σῶμ' ἀνάπηρος
καὶ πενίην Ἶρος καὶ φίλος ἀθανάτοις.

Habes ut opinor adsertum non esse fastidio despiciendum servile nomen, cum et Iovem tetigerit cura de servo et multos ex his fideles providos fortes philosophos etiam extitisse constiterit (cf. num. XVIII).

XXXVI[a] Palladius *Περὶ τῶν τῆς Ἰνδίας ἐθνῶν καὶ τῶν Βραχμανῶν* (Ps.-Callisthenes III, 10 ed. C. Mueller): *Ἀρριανοῦ τοῦ μαθητοῦ μέντοι Ἐπικτήτου τοῦ φιλοσόφου τοῦ καὶ δούλου γεγενημένου, δι' εὐφυίαν δὲ φύσεως εἰς φιλοσοφίαν ἐλάσαντος ἐν τοῖς καιροῖς Νέρωνος τοῦ βασιλέως*; cf. A. Brinkmann, *Verh. der 43. Vers. deutscher Philol. und Schulmänner* p. 86.

XXXVII De Augustino cf. quae adnotavi ad fragm. IX. unde doctissimus Fabricius (*Bibl. Gr.* vol. V p. 65 adn. *a*) acceperit 'optasse S. Augustinum, Epicteti virtute captum, eum inter aeternae vitae consortes esse adscitum', equidem nescio.

XXXVII[a] Theodoretus Gr. Aff. cur. VI 73: *καὶ Ξενοφῶντι τῷ Σωκρατικῷ καὶ Ἐπικτήτῳ τῷ Στωικῷ καὶ ἄλλοις πλείοσι μάρτυσι δυνάμενος χρήσασθαι.*

XXXVIII Hierocles Alexandrinus dissertationes Epicteti et Enchir. novit: cf. quae adn. ad Diss. III 24 105, IV 1 92, Ench. c. 11 et K. Praechter *Hierokles der Stoiker* p. 30 sq.

XXXIX S. Nilus (sive quisquis fuit) et Paraphraseos quae vocatur auctor Enchiridion in Christianorum usum re-

tractarunt. cf. Schweigh. in Ench. ed. mai. p. LXI sqq. et XCVIII sqq.; Fabr. l. c. p. 70 adn. *cc*; praef. Ench.

Anthol. Pal. IX, 207: *Εἰς τὸ Ἐγχειρίδιον Ἐπικτήτου* Cod. (*τοῦ φιλοσόφου* add. corr. alter), Plan.; *ἄδηλον* praef. corrector cod. Pal. XL

Μῆτιν Ἐπικτήτοιο τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ,
ὄφρα κεν εἰσαφίκηαι ἐς οὐρανίους κενεῶνας,
ψυχὴν ὑψικέλευθον ἐλαφρίζων ἀπὸ γαίης.

1 *τεὸν ἐπι κατθεο* Cod.; corr. Plan. 2 *εἰσαφίκοιο* Plan. *ἐς* Brunck: *καὶ* Cod., Plan. 3 *ἐλαφρίζειν* Cod., Plan.: *-ων* Planudis ed. princ. Flor. et Ald. I.

ib. IX, 208: *Τὸ Ἐγχ(ειρίδιον) Ἐπικτήτ(ου) παραίνεσιν ἔχει βιοφελῆ* praef. Plan.; *εἰς τὸ αὐτὸ* Plan. XLI

Ὅς κεν Ἐπικτήτοιο σοφὴν τελέσειε μενοινήν,
μειδιάει, βιότοιο γαληνιόων ἐνὶ πόντῳ,
καὶ μετὰ ναυτιλίην βιοτήσιον εἰσαφικάνει
οὐρανίην ἁψῖδα καὶ ἀστερίην περιωπήν.

4 *ἀψίδα*: corr Plan.

Photius in excerptis e vita Isidori a Damascio conscripta (cod. 241; p. 339a 18 ed. Bekk.; c. 58 ed. Westerm. append. Laertii Diogenis Didotiani): *Ἔλεγε μὲν ὁ Θεοσέβιος τὰ πολλὰ ἀπὸ τῶν Ἐπικτήτου σχολῶν, τὰ δὲ καὶ αὐτὸς ἐπετεχνᾶτο τῆς ἠθοποιοῦ διανοήματα μούσης.* eadem fere (*ὅτι Θ. ὁ φιλόσοφος ἔλεγε πολλὰ ἀπὸ*) habet Suidas in v. *Ἐπίκτητος*, qui et alia addit et haec: - - *καὶ ἐν συγγράμμασι καταλέλοιπε τοιούτοις τισὶ τὰς ἑαυτοῦ νουθετήσεις οἵοις Ἐπίκτητος πρότερον. καί μοι δοκεῖ ὁ ἀνὴρ γεγονέναι ἄντικρυς, ὡς ἕνα πρὸς ἕνα ἀντιβαλεῖν, ὁ τοῦ καθ' ἡμᾶς χρόνου Ἐπίκτητος, ἄνευ μέντοι τῶν Στωικῶν δοξασμάτων. - - - εἰ μὴ γὰρ καὶ τὸν δημόσιον ἐπολιτεύσατο τρόπον, ἀλλὰ τὸν ἴδιον, ὃν καὶ Σωκράτης ἐκεῖνος καὶ ὁ Ἐπίκτητος καὶ πᾶς εὖ φρονῶν μεταχειρίζεται* - - -. XLII

Proclum Diadochum epigramma illud celeberrimum (num. XVIII) novisse codicis Bodleiani glossemate (cf. quae adn. ad Diss. I16) docemur; eundem sero animadverti in comm. ad Platonis Alcib. priorem (p. 550 ed. Cousin.) Enchir. c. 5 tangere his verbis usum: *Ὀρθῶς οἱ ἀπὸ τῆς* XLIII

Στοᾶς λέγειν εἰώθασιν ὡς ὁ μὲν ἀπαίδευτος ἄλλους αἰτιᾶται καὶ οὐχ ἑαυτὸν τῆς αὑτοῦ κακοδαιμονίας, ὁ δὲ προκόπτων εἰς αὑτὸν ἀναφέρει τὴν αἰτίαν ὧν ποιεῖ πάντων ἢ λέγει κακῶς, ὁ δὲ πεπαιδευμένος οὔτε ἑαυτὸν οὔτε ἄλλους αἰτιᾶται τῶν ἰδίων παροραμάτων.

XLIV De Damascio cf. num. XLII.

XLV De locis atque sententiis Epicteteis sive genuinis sive subditiciis a Ioanne Stobaeo adlatis cf. ind. locorum et quae infra exp. p. XXXIII sqq.

XLVI Procopius Gaz. ep. 45 (p. 548, v. 27 ed. Hercher): *μέμνησο τοίνυν, ὡς Ἐπικτήτῳ δοκεῖ, ὅτι ὑποκριτὴς εἶ δράματος, οὗ ἂν ἐθέλῃ ὁ ποιητής*; quae verba ex Enchir. c. 17 deprompta sunt.

XLVII Simplicius in Epicteti Enchir. (p. 102[b] Heins.: *αὐτὸς ὁ ταῦτα λέγων Ἐπίκτητος καὶ δοῦλος ἦν καὶ τὸ σῶμα ἀσθενὴς καὶ χωλὸς ἐκ νέας ἡλικίας καὶ πενίαν ἀκροτάτην ἐπετήδευσεν, ὡς τὸ ἐν Ῥώμῃ οἴκημα αὐτοῦ μηδέποτε κλείθρου δεηθῆναι, ἅτε μηδὲν ἔνδον ἔχον, εἰ μὴ τὴν στιβάδα καὶ τὴν ψίαθον, ἐφ' ὧν ἐκάθευδε.* cf. Diss. I 18 15.

XLVIII id. p. 100[c]: *χώλανσις, ἣν αὐτὸς εἶχεν ὁ Ἐπίκτητος.*

XLIX id. p. 116[a]: *Πολὺς λόγος* (cf. Arriani ep. ad Gell. 5) *ἐστὶ τῷ Ἐπικτήτῳ τὴν τοῦ παιδευομένου ψυχὴν πρὸς ἑαυτὴν ἐπιστρέψαι* – –.

L id. p. 128[a]: *πόσων ἄρα βασιλέων καὶ πλουσίων καὶ ἐρρωμένων ὁ δοῦλος καὶ πένης καὶ χωλὸς Ἐπίκτητος ὑπό τε τοῦ χορηγοῦ καὶ διδασκάλου Θεοῦ καὶ ὑπὸ τῶν ἐν τῷ βίῳ θεατῶν προεκρίθη;*

LI id. post 153[b] (p. 247 ed. Schweigh.): *ὁ αὐτὸς Ἐπίκτητος τῆς Δομετιανοῦ τυραννίδος καταγνοὺς ἀπὸ τῆς Ῥώμης ἐξέστη πρὸς τὴν Νικόπολιν.* cf. supra num. X & XVI.

LII id. p. 272[c]: *ὥσπερ καὶ ὁ θαυμαστὸς οὗτος Ἐπίκτητος μόνος τὸν πολὺν χρόνον διατελέσας ὀψέ ποτε γυναῖκα παρελάβετο παιδίου τροφόν, ὅπερ ἐκτίθεσθαι μέλλον ὑπό τινος τῶν αὐτοῦ φίλων διὰ πενίαν, αὐτὸς λαβὼν ἀνεθρέψατο.* cf. num. III.

LIII De Olympiodoro cf. quae adn. ad Ench. c. 5 et K. Praechter, *Philol.* LXIV p. 387 sq., qui in eiusdem schol.

in Gorgiam (ed. Jahn) hos Enchiridii locos adferri monet: c. 3 = p. 111; 17 = p. 75; 332 = p. 73 et 76; 47 = p. 76.

De Gregorii Nazianzeni commentatoribus cf. quae adferuntur supra num. XXXI a et b. LIV

De Photio cf. num. VI & XLII. LV

Arethas Patrensis in Diatribarum libris servandis et adnotandis operam posuit (cf. M. Antonini a me editi praef. p. V et infra p. LXXIX sqq.); idem schol. cod. *D* in M. Anton. II 1: *ἄντικρυς ἐπικτητίζει*; de eiusdem scholiis in Lucianum cf. num. IV XIII XIV XVI et p. XVIII sq. LV[a]

Gnomologia varia, in quibus sententiae Epicteteae (ex Enchiridio et gnomologio Stobaeano excerptae) leguntur, enumeravi in ind. locorum. LVI

Alchuinus ep. 88 (MG Ep. IV, p. 133, 5 sq.): *Unde Hadrianus imperator Epitetum philosophum inter alias inquisitiones interrogavit* e. qu. s. De Hadriani Augusti et Epicteti altercatione cf. Manitius *Gesch. d. lat. Litt. des Mittelalters* I p. 284 sq. LVI[a]

Quattuor Arriani librorum codex Bodleianus initio saec. XII (vel potius sub finem saec. XI) exaratus est. LVII

Eustathius ad Od. ω 230 *ἐγχειρίδιον* - - *τὸ βιβλίδιον ὡς τὸ Ἐπικτήτου ἐγχειρίδιον.* LVII[a]

Iohannes Sarisberiensis Policratici lib. VII, c. 3 et lib. VIII, c. 11 cum Zenone Epictetum commemorat totus e Gellio N. A. XIX, 1 pendens. LVIII

Ioannis Tzetzae *γένος Ἡσιόδου* (p. XII ed. Rzach Pragae et Lips. 1884): *καὶ ἄμφω τὼ δούλω Αἴσωπος καὶ Ἐπίκτητος* - -. LIX

De Georgii Lecapeni commentario in Ench. cf. V. Lundström in Erano Suecan. II, 47. LX

In Dissertationum cod. Parisino 1417 s. XV et Mutinensi II A 10 s. XV haec in fine operis a librariis adnotata sunt: *Δόξα τῷ εὐεργέτῃ καὶ σωτῆρι θεῷ. Γέγραπται τὰ τοῦ Ἐπικτήτου Ἠθικὰ ἐνταῦθα (Πεπλήρωται σὺν θεῷ τὰ τοῦ Ἀρριανοῦ τῶν Ἐπικτήτου διατριβῶν* cod. Mut.) *βιβλίοις ἐμπεριεχόμενα τέσσαρσιν· ὧν τὸ πρῶτον ἐν κεφαλαίοις τριάκοντα περατοῦται· τὸ δὲ δεύτερον τῷ εἰκοστῷ καὶ ἕκτῳ ὁρίζεται· τὸ* LXI

δὲ τρίτον τοῖς εἴκοσι τέσσαρσι (cf. quae adnotavi ad ind. capp. libri tertii p. 229) περιγράφεται· τῷ τετάρτῳ δὲ καὶ τελευταίῳ τὰ δέκα πρὸς τρισὶ τὸ πέρας ἐπισφραγίζεται. praeterea in Parisino post capitum indicem haec adscripta sunt alia manu: Ὁ Ἐπίκτητος οὗτος τὴν ἠθικὴν φιλοσοφίαν αὐτός τε ἐξεῦρε καὶ ἤσκησεν ἐν ἑαυτῷ πάνυ καλῶς καὶ τοὺς προσιόντας ἐδίδασκε λόγοις τε καὶ τῷ καθ' ἑαυτὸν ὑποδείγματι. ὑπομνήματα δὲ τῶν ἐκείνου λόγων τάδε ἐστὶν Ἀῤῥιανῷ τινι ὁμιλητῇ αὐτοῦ καὶ σοφῷ πάνυ ἐκτεθειμένα. τούτων πολλὰ καὶ οἱ τῆς ἱερᾶς ἐκκλησίας διδάσκαλοι ταῖς ἠθικαῖς αὐτῶν ὁμιλίαις ἐνέπλεξαν. τῷ γὰρ φυσικῷ λόγῳ τε καὶ νόμῳ λίαν ἑώρων συνᾴδοντα· οὗ δὴ πρὸς αὔξησιν αὐτοὶ καὶ βεβαίωσιν ἐν τοῖς τῶν ἀκροωμένων ψυχαῖς μετὰ τὰς τῆς ἱερᾶς γραφῆς ἀναπτύξεις τὰς ἠθικὰς συνῆπτον διδασκαλίας. διὸ καὶ ἡμῖν ἔτι νέοις οὖσι καὶ περὶ λόγους ἠσχολημένοις ὑπὲρ πάντας οὗτος ἐσπουδάσθη σοφοὺς τοὺς ἐν Ἕλλησι τετυχηκότας ὀνόματος· καὶ τὸ βιβλίον ἐκγραφῆναι ἡμῖν ἐφροντίσαμεν. εἶτα καὶ τὰ Ἠθικὰ Ἀριστοτέλους συνήψαμεν. ἀλλ' Ἀριστοτέλης μὲν τεχνολογικὸς τῆς κατὰ ἤθη τελειότητος ὑφηγητής ἐστιν ἐν τοῖς συγγράμμασι τούτοις· οὗτος δὲ θεωρητικαῖς καὶ πρακτικαῖς ὑφηγήσεσιν τὴν ἐπὶ τὸ βέλτιστον τέλος τῶν ἀνθρωπίνων ἠθῶν ὁδὸν ὑφηγεῖται· καὶ τὴν τοῦ φυσικοῦ λόγου τε καὶ νόμου ταῖς ἡμῶν ψυχαῖς αὔξην καὶ καρποφορίαν μεθόδοις σοφωτάταις ἐντίθησιν, ὥσπερ εἰ τὸν οὐράνιον καὶ εὐαγγελικὸν ἡμῖν ἐξαπλοῦν τοῦ Θεοῦ νόμον ἦν αὐτῷ προὔργου, οὗτος θεὸν μὲν ἕνα ἐφρόνει, ποιητήν τε καὶ προνοητὴν τοῦ παντός· ὡς ἐν πολλοῖς μέρεσι τῶν λόγων τούτων δῆλόν ἐστι τοῖς συνορᾶν καλῶς δυναμένοις. τὸ δὲ τῶν χυδαίων εὐλαβούμενος πλῆθος ἔστιν οὗ πρὸς κατασκευὴν τῶν οἰκείων λόγων τὴν αὐτῶν πολυθείαν ἐλάμβανε· λέξεσι μόναις, οὐ ψυχῇ καὶ γνώμῃ ταύτην τιθείς· διορθοῦν τε τὰ ἐκείνων ἤθη βουλόμενος καὶ ἐκ τῆς ἐψευσμένης ἐν αὐτοῖς ὑποθέσεως περὶ τοῦ θεῶν πλήθους. διὸ καὶ τῶν Χριστιανῶν μέμνηταί που σὺν εὐλαβείᾳ Γαλιλαίους αὐτοὺς ὀνομάζων· οὕτω γὰρ ἔτι τότε ὠνομάζοντο. Ἔνιοι δὲ ἱστοροῦσιν αὐτὸν καὶ τῷ κηρύγματι τῆς ἀληθοῦς θεολογίας, δι' ἣν ἡ θεία γέγονεν οἰκονομία καὶ ἡ τοῦ θείου λόγου φανέρωσις, προστεθεῖσθαι καλῶς καὶ τῇ

τοῦ Χριστοῦ πίστει τοῦ κυρίου ἡμῶν· μὴ βούλεσθαι δὲ φανεροῦν, ὑποχωροῦντα τῇ βίᾳ τοῦ διωγμοῦ, ὃς ὑπὸ Νέρωνος πρώτου κινηθεὶς μετὰ πολλῆς τῆς σφοδρότητος ἔμενεν ἔτι κἂν τισι τῶν αὐτοῦ διαδόχων, εἰ καὶ σὺν ἐλάττονι τῇ δριμύτητι· ὅτε καὶ οὗτος ἤκμασεν ὁ σοφός· μάλιστα δὲ ἐπὶ τοῦ Οὐεσπασιανοῦ.

quae verba nescio an ad antiquiorem scriptorem referenda sint. quinam fuerint illi, qui Epictetum fidei Christianae clam addictum fuisse censuerunt, ignoratur.

II
DE EPICTETI VITAE TEMPORIBUS

Quae de Epicteti vita antiquitus tradita habemus, perpauca sunt eaque iam a veteribus scriptoribus maximam partem ex ipsius philosophi sermonibus collecta, non ab aequalibus eius memoriae prodita[1]. constat quidem frustra fuisse eos, qui peculiarem libellum de Epicteti vita et obitu ab Arriano editum esse e Simplicii verbis (III) concluserunt; quorum errorem iampridem perspexit Upton[2],

1) veterum scriptorum quae de Epicteto exstant testimonia in primo praefationis capite composui secundum temporum ordinem quantum licebat collocata et numeris insignita, quibus in singulis locis adferendis ita utar, ut, ubi dubitatio non est, solos eos ponam minutioribus typis (X) expresso, *test.* aut *fr.* addam, ubi testimonia a fragmentis (p. 455 sqq.) discernenda sunt. commentationum ad Epicteti vitam et doctrinam spectantium, ad quas in iis quae sequuntur legentes revoco, laterculum infra p. CXII sqq. adiungo; bibliographiam quam vocant Epicteteam plenam dare nec potui nec volui. quae inde ab artis typographicae inventae aetate de hac re a viris doctis disputata sunt, solita diligentia indicata habes in Fabricii *Bibliothecae Graecae* ed. quartae ab Harlesio curatae vol. V p. 64 sqq. denique moneo me ea quae hoc capite exposui non tamquam nova atque a me ipso inventa venditare velle; satis habui plerumque quae iam dudum ab aliis perspecta erant argumentis fulcire aut novis aut aptius dispositis aut rectius aestimatis.

2) cf. Schweighaeuseri adn. ad Diss. I 1 1.

nostris temporibus sobrio usus iudicio redarguit Asmus p. 31 sqq. quodsi Upton huic materiae tractandae in fine operis Arrianei caput quoddam tamquam corollarium reservatum fuisse coniecit, ne hoc quidem probare cogimur Simplicii testimonio, sive Epicteti vitam spectamus (de qua re bene disputavit Asmus p. 33) sive eius mortem; nihil enim obstat, quominus statuamus Arrianum quolibet operis loco imaginem depinxisse magistri dilectissimi moribundi et ultimum cum amicis discipulisque colloquentis et summa quae Stoicum decet animi tranquillitate demonstrantis *ὅτι θάνατος οὐ κακόν*. iam ipsa testimonia nobis servata, quae paucis exceptis e quattuor qui exstant Dissertationum libris petita esse mihi quidem persuasum est, peti potuisse nemo puto negabit, breviter perlustremus. servum se fuisse[1]) narrat Epictetus 1929 1921 (cf. 2611); repetunt id testimonia plurima (IX XVII XVIII XIX XXI XXV XXXIb XXXV XXXVI XXXVIa XLVII L LIX), nisi quod servum eum natum fuisse additur tribus locis (XVIII XIX XXXVIa); at hoc ipsum fortasse e Diss. IV1151 derivatum est[2]), eodem modo quo Epaphroditi nomen, quod legitur apud Suidam (XXI), e Diss. I1929 2611[3]). Epictetum eri iussu ad philo-

---

1) coniecturae a Carolo Martha (*Les Moralistes sous l'empire Romain* p. 159) prolatae, qui Epicteto nomen quod ferebat non a parentibus sed ab ero datum esse opinatus est, mentionem facit Colardeau (p. 6 adn. 5), qui ipse adnotat Phrygiae partem septentrionalem *Epictetum* audiisse.

2) fatendum tamen est illud *γενόμην*, quod in epigrammatis (XVIII) versu priore legitur, e consuetudine Graecorum inprimis poetarum pro *ἦν* accipi posse, ut Epictetus ille personatus servum se fuisse, non natum esse testari putandus sit.

3) de diversis huius nominis hominibus olim litigaverunt viri docti, quorum opiniones, si tanti est, congestas invenies apud Fabricium p. 65 adn. *a*. nunc iam omnes puto consentiunt (miror, quae olim Christ scripserat de Epaphrodito grammatico in quintam editionem a Schmidio curatam transiisse; cf. *Gesch. d. gr. Litt.* II p. 275, adn. 1) Epicteti erum fuisse Epaphroditum illum *a libellis* Domitiani iussu occisum, de quo cf. quae exposuerunt Friedländer, *Sittengesch.* I^8 p. 180 et Stein, *P.-W. Realenc.* V p. 2710 sq. quem quod Suidas (XXI) *σωματοφύλακα*,

sophiae studium se contulisse (quod satis veri simile est; cf. v. Arnim p. 128 et ante eum Garnier quidam Francogallus apud Schweighaeuserum III p. 127 adn.*) ex Origenis verbis (XXV) colligere posse sibi visi sunt nonnulli (cf. Fabricius p. 66 adn. *c* et Schultzii interpr. Germ. II p. VIII); sed obstare videtur numerus pluralis *τοὺς προτρεψαμένους*, quo unum Epaphroditum designare voluisse Origenem parum credibile est. de paupertate eius quae legimus apud veteres (XVIII XXXV XXXVI XLVII L) ut invenirentur, non Oedipode opus erat; quae Simplicius (XLVII) de ostio Epicteti numquam obserato addit, e Diss. I 18 14 sq. originem ducere manifestum est. Nicopoli se degere atque docere plus semel in sermonibus profitetur Epictetus (cf. ind. nominum) itidemque pede claudum se esse (Diss. I 8 14 16 20), unde hausta sunt, quae leguntur in testimoniis XVII XVIII XXI XXXI—XXXVI XLVII XLVIII L. quae tandem restant, quae aut in Arriani libris deperditis commemorata aut aliunde[1]) veteri-

---

i. e. *a cubiculo* (cf. Philo Leg. ad Gaium p. 571 M. et Galeni locus 'De praecogn. p. 455' a Dindorfio in Th. l. Gr. ed. Didotiana exscriptus) fuisse testatur, nullatenus repugnat Suetonii auctoritati, quoniam hoc officio fungi potuit, priusquam ad ampliorem honoris gradum promotus est. corrupta sunt quae Diss. I 1 20 in codice Bodleiano leguntur *προσελθόντι τις Ἐπαφροδίτῳ τῷ κυρίῳ τοῦ Νέρωνος*; ubi frustra olim coniecturis indulsi temptando *κοιτωνίτῃ* vel *κουρεῖ* (praestat sane scribere *κ⟨ο⟩υ⟨βικουλα⟩ρίῳ*) vel *παρὰ τοῦ Νέρωνος*, denique deletis verbis illis *τῷ κυρίῳ* ut e v. 8 prave repetitis vel ab homine quodam, qui Epictetum Epaphroditi servum fuisse memoria tenebat, margini adscriptis (cf. quae scholiasta ad I 19 20 adnotavit) nodum rumpere conatus sum.

1) velut ex Arriani vita a Cassio Dione conscripta (VIIa), e Favorini libro *Πρὸς Ἐπίκτητον* (II) et Galeni defensione (XX), fortasse ex aliis quoque Favorini scriptis colloquiisve, quorum exemplum praebet Gellius N. A. XII 1. apophthegmatum collectiones quod in editione priore inter istarum narrationum fontes recensui, non recte feci, quoniam in iis Epicteti dicta non inveniuntur; quae in Apostolii et Arsenii copiis leguntur Epicteti nomine insignita, ex Enchiridio Stobaeo Maximo sylloge Democrito-Epictetea petita sunt. — In Enchiridii cod. Bernensi 691 saec. XV vel XVI inesse vitam *ὁ τοῦ Ἐπικτήτου βίος κατ'*

bus nota fuisse putanda sunt? primum quidem Hierapolim ei patriam fuisse (xxi), cui rei cur diffidamus non est utpote haud dubie ab Hermippo Berytio in libro *Περὶ τῶν ἐν παιδείᾳ διαλαμψάντων δούλων*[1]) traditae. deinde propter senati consultum Domitiano imperante eum ex Italia in Epirum migrasse (x xvi li), cuius facti memoria recens fuit apud Gellium eiusque aequales; facile observabis Simplicium (li) ea, quae Lucianus (xvi) profert, in maius extollere atque augere. neque uxorem duxisse neque liberos procreasse Epictetum, qui in diatriba *Περὶ Κυνισμοῦ* (Diss. III22) docuit sapienti Cynico graviora officia exsequenda esse quam matrimonii subolisque curam, haud absonum erat et lepidissimo Demonactis dicto (xiv) notum; Simplicius (lii), ut solet, paulo latius evagatur narratiuncula addita, quam e deperditis sermonum libris petitam esse veri simile putaverim. denique de causa, qua Epicteti claudicatio effecta sit, satis diversa tradunt scriptores (xvii xxi xxxi—xxxiv xlvii); inter hos testes Simplicium (xlvii) non dignum esse censeo qui audiatur, quippe quem totum ex epigrammate (xviii) pendere adpareat, e reliquis Suidae (xxi) malim credere quam Celso eiusque adseclis, quorum fabellae fortasse solis Epicteti verbis ab Arriano relatis (Diss. I198) innituntur, quod acute observavit Elter.

Ad reliqua progressuris nobis atque expositturis, qua aetate Epictetus vixerit quorumque hominum consuetudine usus sit, plurimum difficultatis praebent temporum rationes, de quibus ut sententiam ferre non in promptu sit, scriptorum testimoniis efficitur aut parum accuratis aut suspectis. nam prorsus falsa nihil nos morantur, velut scholion illud ad Luciani Alex. adscriptum (iv); quod qui scripsit Arethas si re vera Epictetum Augusti temporibus floruisse opinatus est, haud mirum hoc in homine, qui non solum

---

ἐπιτομήν inscriptam e test. xxi xlvii l li lii et Ench. c. 17 contextam ibidemque legi epigramma illud (xviii) additis verbis *ἐκ τῶν Πρόκλου εἰς Πλωτῖνον ὑπομνημάτων* (cf. quae adn. ad Diss. I116) *Λεωνίδου* Praechter docuit p. 508 adn.

1) cf. Heibges *P.-W. Realenc.* VIII p. 853.

Demetrium Cynicum (quem quod cum Demetrio Platonico a M. Antonino VIII 25 commemorato confudit, facilius ei condonabimus) ἐπὶ τοῦ Σεβαστοῦ vixisse (De salt. 63 p. 189 R.), sed etiam Menippum Gadarensem κατὰ τὸν Σεβαστόν philosophatum esse (Pisc. 26 p. 135 R.) narrat. haud melius rem gessit idem Arethas, siquidem recte ei scholia codicis Bodleiani tribuuntur (cf. infra p. LXXIX sqq.), cum ad Diss. III 22 58 adnotavit Epictetum ἐν ταῖς Νέρωνος ἡμέραις floruisse[1]) (idem test. LXI indicari videtur); quae discrepantia fortasse ita explicanda erit, ut putes Aretham, cum in Luciano adnotando versabatur, nondum in Arrianum Epicteteum incidisse[2]). ridicula ista. at serio offendimus in testimoniis Themistii (XXX) et Suidae (XXI), quorum ille Epictetum ab utroque Antonino promotum, i. e. honoribus beneficiisque, dum vivit, auctum esse memorat, hic eundem usque ad Marci regnum vitam protraxisse adfirmat. quod per se, si annos tantum computaveris, non absurdum videtur. Epictetus enim, si eum primo Vespasiani anno (69/70) natum esse existimaveris, tum cum philosophi a Domitiano urbe et Italia expulsi sunt — quod bis, et a. 88/89 et a. 92/93 (secundum Armeniacam Eusebii versionem, a. 94/95 secundum Hieronymum) factum esse consentaneum est[3]) — annum duodevicesimum aut vicesimum secundum egisse putandus erit[4]). certe igitur, postquam a. 161 Marcus imperio potitus est,

---

1) aliquanto cautius Palladius (XXXVI a) Epictetum Neronis temporibus se ad philosophiam adplicavisse tradit, nec tamen ipse fide magis dignus.

2) cui opinioni non obstat, quod ipse Diatribarum mentionem facit (IV) his verbis usus οὗ τὰ Ἠθικὰ φέρεται (quae pr. ed. praef. p. XIII adn. 3 non recte ad Enchiridion rettuli); nam verbo φέρεται ipsum librum ei ad manus fuisse non evincitur.

3) cf. Weynand in *P.-W. Realenc.* VI p. 2572 et 2578.

4) immerito olim dubitaveram, num Epictetum tam tenera aetate florentem iam tantam nominis famam adeptum esse veri simile sit, ut cum ceteris artium magistris in exilium mitteretur; quod suo iure monuit Praechter. at quod vir doctus ibidem negat e Gellii verbis (X) concludendum esse Epictetum coactum urbe decessisse, contorta potius quam simplici loci Gelliani interpretatione usus esse videtur.

ut nonagenarius superstes esse potuit. neque obstat, quod Epictetus ipse (Diss. I 9 29) se nondum manumissum Musonii scholis interfuisse narrat, quoniam illum usque ad ultimos Domitiani annos in vita mansisse veterum testimoniis nec comprobatur nec redarguitur. attamen sunt quibus hanc opinionem amplecti vetemur. atque initium disputandi a Themistio sumamus, de cuius testimonio, ne iniquius aut levius iudicare videamur, agere nolumus nisi similibus locis, qui multi apud eum inveniuntur, collectis et inter se comparatis. sunt autem hi:

1. Or. VIII 108 b H. 129, 14 sq. D. *διὰ τοῦτο καὶ ὁ πάνυ Σεβαστὸς μέγας ἦν, ὅτι τὸν Ἄρειον καὶ τὸν Θρασύλον συμπεριήγετο.*

2. Or. XI 145 b H. 173, 4 sqq. D. (*καλὰ - -*) *τὰ τοῦ Σεβαστοῦ εἰς Ἄρειον καὶ ὅσα Τραιανὸς εἰς Δίωνα ἐπεδείξατο καὶ ὅσα Τιβέριος εἰς Θρασύλον καὶ ὁπόσα Μάρκος εἰς Σέξστον* (*σέξϛον A* corr.; *σ* in ras., *ϛ* corr. e *σ*).

3. Or. XIII 173 b H. 212, 22 sqq. D. *ὁ Σεβαστὸς Ἀρείῳ συνῆν τῷ Αἰγυπτίῳ καὶ Τῖτος Μουσωνίῳ τῷ Τυρρηνῷ καὶ Τραιανὸς Δίωνι τῷ ἐκ Βιθυνίας καὶ Μάρκος Ῥουστίκῳ.*

4. Or. XVII 215 a H. 261, 31 sqq. D. *τῶν Τραιανοῦ καιρῶν ἐπανιόντων, τῶν Ἀδριανοῦ, τῶν Μάρκου, τῶν Ἀντωνίνου, οἳ τὸν Ἀρ⟨ρ⟩ιανὸν καὶ τὸν Ῥούστικον ἐξαναστήσαντες ἐκ τῶν βιβλίων μερι⟨σ⟩τὰς ἐποιοῦντο καὶ συνεργοὺς τῆς τῶν κοινῶν ἐπιτροπείας.*

Cf. Or. XIII 166 b H. 204, 4 D. *Τραιανὸς - - καὶ Μάρκος καὶ Ἀντωνῖνος.*

et Or. XXXIV 453, 4 sq. D. *Μάρκος - -, Ἀδριανός - -, Ἀντωνῖνος.*

5. Or. XXXIV 451, 5 sqq. D. *οὐδὲ τὸν Ἄρειον ὁ Σεβαστός οὐδὲ τὸν Παναίτιον ὁ Σκηπίων οὐδὲ τὸν Θρασύλ[λ]ον Τιβέριος - - ἀλλ' οὐχ οἵ γε τοῦ βασιλέως πατέρες καὶ ἀρχηγέται, ὧν τὰ μεγάλα ὀνόματα, ἀλλὰ τὸν Ἀρειανὸν* (sic *A*) *καὶ τὸν Ῥούστικον τῶν βιβλίων ἐξαναστήσαντες οὐκ εἴασαν ἄχρι τοῦ μέλανος καὶ τοῦ καλάμου φιλοσοφεῖν.*

ib. 463, 15 sq. D. *πρὸς δὲ τὸν Ἀρριανὸν καὶ τὸν Ῥούστικον θαρσῶν ἂν διαγωνισαίμην.*

Similis fuisse locus videtur in oratione vel epistula adhortatoria ad Iulianum imperatorem missa, ad quam ille respondit in epistula p. 343, 7 sqq. Hertl.: *ὧν ἐπεμνήσθης, Ἀρείου, Νικολάου, Θρασύλλου καὶ Μουσωνίου.*

His testimoniis vel obiter inspectis nemo puto est, quin intellegat Themistium tractare locum communem de imperatoribus, qui philosophos rhetores grammaticos favore amplexi sunt, exemplis quibusdam scholasticis et tralaticiis usum. in quibus iterum iterumque adferendis cum nihil aliud agat sophista, quam ut eruditionem iactet ac magnorum nominum tinnitu audientium aures impleat, est ubi imperatorum seriem fucata negligentiae specie, quasi ex tempore dicat, sciens turbet, ut in exemplo secundo quarto quinto, est ubi inscius peccet, ut in exemplo primo, cum Thrasyllum Augusti comitem fuisse narrat. rursus cum in eo sibi constet, quod ceteros viros doctos quos exempli causa nominat in intima imperatorum familiaritate versatos esse notum est, merito ac iure concludas persuasum ei fuisse idem in Epictetum cadere. at hoc in Marco saltem non convenire locupletissimo ipsius imperatoris testimonio evincitur, qui beatum se praedicat (xɪ), quod suadente Rustico in Epicteti commentarios inciderit, unde patet Epicteti sermonibus, non ipsius Epicteti consuetudine usum esse Marcum, qui si vivum illum cognovisset, ut I710 gratias agit diis, quod sibi contigerit *τὸ γνῶναι Ἀπολλώνιον, Ῥούστικον, Μάξιμον*, ita certe non omisisset declarare, quanta beneficia *παρ' Ἐπικτήτου* accepisset. satis puto demonstratum est Marcum Epicteti faciem ignorasse; id quod sane non fidem addit Themistii testimonio. itaque aut de errore cogitandum est sive ab ipso rhetore sive ab eo, quem ut auctorem secutus est, commisso (et sane accidere potuit, ut quispiam, cum Epictetum a Marco in commentariis saepius honorifice commemorari observasset, inconsultius commercium inter hos viros intercessisse coniceret[1])) aut The-

1) quod Asmus excogitavit (p. 27 adn. 1), Epictetum et Epicteteum, i. e. Arrianum Epicteti discipulum confusos esse,

mistii verba ut vitiose tradita emendatione temptanda sunt, in quibus quaedam excidisse velut τὸν Ἐπίκτητον ⟨ὁ Ἀδριανός, τὸν Ῥούστικον⟩ τὼ δύω Ἀντωνίνω non sine veritatis specie conicias. atque hactenus de Themistio. Suidae testimonium (XXI) haud aeque commode expedias, utpote quod rationibus a chronographis institutis inniti videatur. ac primum removenda sunt, quae falsa aut nullius momenti sunt. cave igitur quicquam tribuas Batonis (siquidem recte *Βάτωνι* pro *Βάτῳ* emendatum est) aliptae nomini Diss. I226 ab Epicteto commemorato, quem Scaliger (ad Euseb. a. 2023) eundem esse voluit atque gladiatorem a Cassio Dione 77, 6 nominatum et Philonis filium, cui in inscriptione Theraea (IG XII 3, 331) propter gymnasiarchiam egregie administratam honores decernuntur. in utroque erravit vir summus; titulus enim ille saeculo a. Chr. n. tertio vel secundo adtribuendus est, gladiatorem vero Antonino Caracalla regnante occisum esse [1]) refert Dio. dimittenda quoque sunt Gellii (IX) et Marci imperatoris (XII) testimonia, in quibus Epicteti ut mortui mentio fit, cum et Marci commentarii chartis mandari et Gellii libri edi coepti sint vix ante a. 170; nihil igitur iis in quaestione solvenda proficimus. aliquanto pluris aestimandi sunt loci illi Gelliani tres, test. VIII, fr. IX et X, quibus quae de Epicteti doctrina profert scriptor non ex uno eodemque fonte hausta esse patet. nam cum in fr. X testem adhibeat Favorinum *dicentem Epictetum dixisse* quaedam, ibidem et in reliquis duobus testimoniis dissertationes vel *Διαλέξεις* ab Arriano digestas adfert ita, ut libros istos bis, in fr. IX et in test. VIII, in sermonibus doctis Athenis et in reditu habitis prolatos esse, semel, in fr. X, a se ipso inspectos esse indicare videatur. unde haud inepte colligas Gellium, dum Romae Arelatensem sectatur (a. fere 155—159), Arriani volu-

---

acutius quam verisimilius esse videtur nec cum Themistio congruit, qui in exemplo quarto cum Hadriano consociat.

1) qui si iam primis Marci annis palaestricum ludum exercuisset, plus septuaginta annos natus ultimum arenam ingressus esset.

mina nondum manibus tenuisse[1]), sed Athenis demum, ubi intra annos 160—164 per anni spatium commoratus esse creditur, in ea incidisse[2]). iam sententiarum color verbaque a Gellio usurpata (inprimis illa *quid - senserit dixeritque Epictetus* test. VIII, *haec Epictetum sensisse dixisseque* fr. IX, *solitum eum dictitare* fr. X) quasi voce emissa clamitare videntur Epictetum vita egressum fuisse non solum cum ista scribebantur, sed etiam cum fiebant. itaque si otii Atheniensis tantum, non colloquiorum, quae Romae cum Favorino habuit Gellius, tempora respexeris, probabile fit Epictetum primum secundumve Marci annum attigisse, quod bene convenit cum iis, quae Suidae chronographus tradit *διατείνας μέχρι Μάρκου Ἀντωνίνου*. at obstare videtur ipsius Epicteti testimonium, quod legitur Diss. I 7 32, ubi se, cum a Musonio artis logicae rudimenta edoceretur, magistro respondisse narrat „num Capitolio ignem inieci?“, quod colloquium, cum Iovis Capitolini templum et a. 69 et a. 80 conflagrasse compertum habeamus, haud ita multo post alterum utrum e casibus illis funestis habitum esse verisimile est. iam annorum calculis subductis, si Epictetum a. fere 70 natum esse sumpseris, statim observabis non solum priorem annum omnino excludi, sed etiam posteriorem dissuaderi utpote nimis longo intervallo seiunctum ab a. 88, ante quem Epictetum nondum duodeviginti annos natum studio philosophiae incubuisse a fide abhorret. accedit alia res eaque haud parvi momenti. quicumque Themistii exemplum quartum cum iis quae apud Suidam i. v. *Ἀρριανός*

---

1) dubius sum, utrum Favorinum ea, quae de Epicteti doctrina et aliis et Gellio impertivit, e libro quodam an ex ore philosophi accepisse putem. Romae certe, si recte eum a. fere 85 natum esse existimant viri docti, illius sermonibus scholisve interesse non potuit, utpote vix decimum annum agens, cum Epictetus Italia pulsus est.

2) nolo silentio praeterire similitudinem quandam argumenti in tribus illis excerptis observari, quippe qui in iis tractandis versentur quibus insipientis sapientisque animus differunt. quid? si Gellium eos in uno eodemque florilegii cuiusdam capite coniunctos invenisse censeamus?

leguntur, comparaverit, animadvertet utrobique imperatorum seriem mirum in modum turbatam esse Marco inter Hadrianum et Antoninum interposito; quod non temere nec casu evenisse persuasum habeo[1]). talia cum in rhetore etsi non defendi tamen excusari liceat (cf. quae supra dixi p. XXI), in vitarum scriptore explanari nequeunt, nisi si putes ea ex alio quodam auctore fideliter translata esse. ut dicam quid sentiam: opinor et nomina imperatorum, quae Suidas in v. *Ἀρριανός* exhibet, et verba, quibus in v. *Ἐπίκτητος* Marci mentio infertur, e Themistii auctoritate pendere atque in utraque ecloga scriptorem quendam saeculi quinti versatum esse, quem, cum Epictetum nisi pergrandem natu usque ad Marci regnum vivere non potuisse annis computatis perspexisset, ut Themistii testimonio satisfaceret, verba illa *καὶ διατείνας μέχρι Μάρκου Ἀντωνίνου*[2]) satis caute concepta inseruisse putaverim.

Themistii igitur et Suidae auctoritas quoniam suspecta esse reperitur in re maiore, haud plus valere videtur in re minore, ubi de Tito Antonino agitur. Syncelli autem testimonium (v) quam debile sit, facile intellegitur, cum ibi Epicteti nomen non solum commemoretur post mentionem Arriani discipuli ut florentis iniectam, sed etiam cum Euphratis et Peregrini memoria consocietur, quorum hunc tum inter vivos fuisse constat, illum vero multis annis ante aut obiisse testantur scriptores (Dio 69, 8 anno Hadriani altero vel tertio, Hieronymus quinto) aut saltem floruisse (Eusebii versio Armeniaca eiusdem principis anno quarto). et profecto quo consilio Syncellus, in cuius testimoniis *σποράδην* positis multa male administrata esse adnotat Gelzer *S. Iul. Africanus* I p. 179, tria illa nomina coniuncta protulerit, haud proclive est divinare. qui si solius Epicteti mentionem fecisset, crederes eum hoc fecisse propter discipuli nomen

---

1) nec probare possum Daubii coniecturam (*Studien zu den Biographika des Suidas* p. 109 adn.), qui *καὶ Ἀντωνίνου καὶ Μάρκου* apud Suidam scribendum esse censet.

2) quae Hermippi Berytii, siquidem is Artemidoro Daldiano antiquior fuit, non esse per se patet.

laudatum; fama enim Arriani ut philosophi in solis Epicteti sermonibus et Enchiridio editis nititur[1]), ut magistri nominandi causa non deesset ei, qui modo discipuli meminerat. deinde in rationem inducendum est Marci testimonium (xi), ubi Rustico se plurima debere profitetur cum ob alia tum propterea, quod se cum a nimis vehementi Cynicorum aemulatione, cui puer se dederat, tum a rhetorum ampullis lusibusque poeticis ad serius philosophiae studium revocaverit animumque suum ad commentarios Epicteteos adverterit, *ὧν οἴκοθεν μετέδωκεν*. quod evenisse a. 146 omnes quod sciam consentiunt. neque obloquor, nisi quod Rusticum tum demum Epicteti dissertationes Marco annum vicesimum quintum agenti commendavisse mihi parum probabile videtur. refragatur enim vox illa *οἴκοθεν*, qua Marcus ad a. 139 potius adludere videtur, quo anno iussu Titi in domum Tiberianam transgressus est. ultra progredi non tutum. nam cum voluminum, quibus Epicteti dissertationes circumferebantur, duo genera exstitisse constet, et editio illa legitima ab ipso Arriano curata, cui tamquam sigillum adfixa erat epistula ad Gellium[2]) missa (quamque Epicteto iam mortuo emissam esse meo quidem arbitratu — quamquam aliter sentire videtur Praechter p. 508 — manifestum fit imperfectis ab Arriano in epistulae ss. 5 et 7 adhibitis *δῆλος ἦν* et *ἀνάγκη ἦν*) et exemplaria, quae inscio et invito se excidisse Arrianus conqueritur in eadem epistula, (quod Epicteto etiamtum vivo contigisse ut censeamus non est quod cogat, ut credamus nihil obstat), cumque prorsus in incerto sit, utro exemplarium genere Rusticus usus sit: in re tam ambigua quicquam decernere temerarium est. sed tamen, si coniecturam facere licet, equidem Schwartzio

---

1) cf. i. p. XXVIII.

2) quisnam ille Gellius fuerit, ignoratur. in SC. de Cycizenis intra annos 140—153 facto (CIL III 7060; Suppl. 12244) *L. Gellius L. f. Ter(etina) Severus* (P. I. R. II p. 115, 81), qui tunc quaestor fuit, ut testis commemoratur, in IG III add. 1018b *Λούκιος Γέλλιος Ξεναγόρας* archon Atheniensis (intra annos 176—180); mera nomina hominumque umbrae ambo.

adstipulatus, qui sermones Epicteteos, antea ab Arriano nonnullis tantum ex amicis commodatos, post philosophi obitum, cum omnes eos cognoscere cuperent, a Sosiis fraudulenter descriptos et venditatos esse censet[1]), eodem fere tempore, quo Hadrianus mortuus est, vel haud multo post Epictetum quoque vita decessisse crediderim eiusque sermones, qui tunc primum in publicum emissi sunt, Marco domum simulque domesticam disciplinam relicturo a Rustico tamquam *κτῆμα εἰς ἀεί* donata esse.

Ad Hadriani igitur tempora pervenimus, quem ut quemvis fere doctrina insignem (solos poetas omissos esse memorabile est) ita Epictetum quoque *in summa familiaritate habuisse* Spartianus (XXVII) refert; quibus verbis, nisi omnia me fallunt, scriptor imperatorem philosophum de facie, ut aiunt, novisse indicat. adde, quod fama popularis erat Romanorum auribus gratissima Hadrianum cum Epicteto familiariter collocutum eiusque dictis lepidis delectatum esse: dico altercationem Hadriani et Epicteti (LVI) vel per medii aevi tempora lectitatam et saepissime descriptam. itaque cum Epictetus, postquam in exilium missus est, numquam Romam reverterit[2]), necesse est putemus aut Hadrianum Nicopolim adiisse aut Epictetum Athenas, ubi eum fuisse Philostrati (XXIII) et Luciani (XIV) testimoniis confirmari videtur, profectum esse Hadriano ibi degente. atque Nicopolim visendi imperatori occasio oblata est aut a. 117, quo anno eum *per Illyricum* Romam (immo Moesiam; cf. v. Rohden, *P.-W. Realenc.* I p. 501 sq.) petiisse Spartianus narrat (5, 10), aut in itinere sive primo a. 124/5 (quod defendit Duerr,

1) p. 1232. liceat ipsa viri docti verba hic adponere: „*Nach dem Tode des Meisters wurden solche Aufzeichnungen, da er selbst nichts Schriftliches hinterlassen hatte, ein begehrter Artikel, und die Abschriften, die A. früher von seinen Aufzeichnungen aus privater Gefälligkeit hergegeben hatte, wurden nun massenhaft vervielfältigt und unter seinem Namen herausgegeben, wie er selbst sagt, wider seinen Willen. - - Aber er fügte sich ins Unvermeidliche und gab nun die Originale selbst heraus, so wie sie waren. - - -*“

2) cf. Fabr. p. 67 adn. *s* et Steinhart p. 451 adn. 50.

Die Reisen des Kaisers Hadrian p. 56) sive secundo a. 132 (cf. v. Rohden l. c. p. 512). Athenis autem commoratus est et a. 125/6 et 128/9 et 131/2 vel 132/3. quibus temporum finibus cum totum fere Hadriani regnum circumscribatur, iam in eo acquiescendum est Epictetum non ante a. 117 mortuum esse et fortasse usque ad a. 133 vixisse.

Restat igitur, ut comparatis inter se iis, quae de Arriani vita comperta habemus, et temporum indiciis, quae in Diatribarum libris inveniuntur, indagare conemur, quo tempore Arrianus Nicopoli magistri sermones stilo currente excepisse putandus sit. at in ipso disceptationis limine fateri oportet in hac quoque quaestionis parte viam impeditam et obstructam esse. certum quidem est Epictetum tunc, cum Arrianus eius diatribis interfuit, iam aetate provectum fuisse (I 16 20 II 6 23 19 25 et fortasse II 17 37) neque Arriano fidem abrogabimus neganti se in Epicteti verbis qualia olim chartis mandaverat postea quicquam retractasse (cf. ep. ad Gell. 3 ἔστι δὴ τοιαῦτα, et 4 τοιαῦτα δ' ὄντα); reliqua incerta et obscura. ac primum moneo in temporibus definiendis nullo numero esse (de qua re non recte iudicaveram prioris ed. praef. p. VIII) Arriani ἀκμήν ab Eusebio ad annum T. Antonini decimum (sec. Hieronymum) vel undecimum (sec. vers. Armeniacam) adnotatam, cum annum 147/8 ad vitae culmen designandum non propter quadragesimum aetatis annum, sed propter archontis Attici dignitatem in eum conlatam selectum esse pateat[1]). aliquanto plus proficeremus, si consulatus annum cognitum haberemus[2]), quem magistratum eum gessisse et Photii Suidaeque testimoniis (VI, VII) et duabus tegulis (CIL XV 244, 552) comprobatur; sed quo anno consul factus sit ut sciamus, tantum abest, ut Marini a. 120, Borghesi a. 121—124, Dessau (Pr. I. R. II p. 64, 154) a. 123—130 id contigisse

---

1) verum auguratus est Colardeau (p. 18) vera causa non perspecta.

2) quam maxime dolendum est vitam Arriani a Cassio Dione conscriptam (VII *a*) periisse; qua si uti liceret, haud in tenebris micaremus.

opinati sint. sequitur ergo Arrianum tum, cum consulatum adeptus est, annum ubi plurimum quadragesimum egisse, ne sic quidem honorum gradus tardo progressu emensum. utut est, post annum 120 eum Epictetum audivisse fidem non habet, nisi credere malis eum in Epiro in aliquo magistratu positum inter officii munera per tempus subsicivum Epicteti scholas frequentasse; cui opinioni obstare videtur, quod Photius et Suidas ei munera honorifica delata esse tradunt propter insignem doctrinam. hanc autem laudem quomodo eum meruisse censeas nisi Epicteti sermonibus fideliter exceptis[1])? satis puto commendationis id ad imperatorem, qui tanto studio Epictetum colebat, fuit, ut summae spei adulescentem quique ei novi Xenophontis exspectationem concitare videretur, dignum aestimaret quem promoveret[2]). nihil vero obstat, quominus Arrianum primis Hadriani annis (117—120) apud Epictetum sedisse censeamus annos minimum viginti duo, summum triginta natum; nec video, cur hoc tam praecise repudiaverit Schwartz p. 1230. quin etiam Hartmann, qui p. 268 dissertationum libros qui servati sunt a. 113/4 exceptos esse sumit, postea p. 274 latiores temporum fines ponit inde ab a. 112/3 usque ad a. 116/7 Arrianum Nicopoli degisse ratus. quod equidem non probo; nam *τοσούτῳ χρόνῳ παρακεκαθικέναι* magistro etsi in homine philosophiam professuro credibile est, satis mirum esset in adulescente qui vitam activam et rei publicae munera adpetivit, nec mihi persuasit Colardeau, qui (p. 14) pietatem, qua Arrianus magistrum suum colebat, nisi e commercio diutino subnatam esse non posse contendit.

Deinde ut ad temporum indicia, quae in a Diatribarum libris exstant, tractanda transeamus, concedendum est frustra

---

1) v. s. p. XXV.

2) vide de his egregie disserentem Schwartzium p. 1234. In Cynegetico (1, 4) Arrianus ipse profitetur se a prima iuventute Xenophontis vestigia pressisse, cum venationi, rei militari, philosophiae studeret. hoc propter ea, quae Hartmann p. 270 sq. exposuit, commemoro.

esse[1]), quae a me in pr. ed. praef. p. VIII de Antinoo, de terrae motu, quo a. 128 vel 130 Nicopolis et Caesarea dirutae esse feruntur, deque itineribus Hadriani per Aegyptiorum Iudaeorum Syrorum fines factis dicta sunt, quoniam post consulatum, i. e. post a. 130 Arrianum Nicopoli philosophiae operam non dedisse satis manifestum est. dubia res est in Euphrate, de quo Epictetum III158 haec dicentem facit Arrianus *τινὸς οὕτω λέγοντος, ὡς Εὐφράτης λέγει* (*καίτοι τίς οὕτω δύναται λέγειν ὡς ἐκεῖνος;*), IV817 vero ipsius Euphratis verba adferentem praemisso vocabulo *ἔλεγεν*. unde Hartmann p. 266 conclusit altero loco de Euphrate ut iam mortuo cogitari posse, priore de eo ut etiamtum vivo cogitari debere; pari iure contrarium adfirmare licet, cum *Σωκράτης λέγει* aliaque eius generis ut a quovis scriptore Graeco ita ab Epicteto quoque de mortuis adhiberi notum sit. Euphrates cum a. 118 vel 119 mortuus sit, aut statim post eius obitum vel brevi tempore ante ista ab Epicteto dicta esse putaverim[2]). Traiani bellum Dacicum finitum fuisse tum, cum Epicteti sermones excepti sunt, consentaneum est; quod II2222 post illa *Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι διεφέροντο* aliaque eiusmodi exempla adduntur haec *καὶ νῦν Ῥωμαῖοι πρὸς Γέτας*, hoc loco *διεφέροντο* potius quam *διαφέρονται* audiendum et particulam *νῦν* pro „nostra aetate" vel „hoc saeculo" accipiendam neque de tumultibus a Sarmatis et Roxalanis a. 117 motis (Spart. 5, 2; 6, 6) cogitandum esse, quod olim feceram, recte Hartmann p. 262 sq. monuit. at rursus quod bellum Parthicum tunc nondum initium cepisse propterea colligere posse sibi visus est, quod Epictetus eius mentionem non facit,

1) de his rebus bene disseruit Colardeau p. 17 sqq.

2) utrum Euphrates grandis natu etiamtum in publico disserere solitus sit an propter aetatem et corporis aegritudinem docendi munere se iam abdicaverit (de qua re Hartmann l. s. c. meditatur), parum refert. neque ullius momenti est, quod in Enchiridii c. 29 perinde atque in Diss. III158 *Εὐφράτης λέγει* legitur, id quod Hartmanno p. 273 adn. 1 argumento est, ut mirum in modum sibi constantem fuisse Arrianum concludat; cf. quae de isto Enchiridii capite infra p. XC exponentur.

nimium puto probare studuit vir doctus. denique, ut alia omittam, haud secus de Hadriano ac de Traiano intellegi posse, quae apud Arrianum de orbe terrarum pacato leguntur (III 13 9 12 22 55), non est cur uberius exponam.

Praeterea ii, qui Traiano regnante hos sermones exceptos esse contendunt, nomine Maximi Diss. III 7 3 et 10 commemorato ut testimonio utuntur. in qua diatriba *Πρὸς τὸν διορθωτὴν τῶν ἐλευθέρων πόλεων Ἐπικούρειον ὄντα* inscripta corrector quidam inducitur Epicuri sectae addictus, in quem auditorium ingressum Epictetus acriter invehitur; porro ibidem Maximi cuiusdam mentio fit tunc in magistratu iudiciario positi (s. 11) et celebris facti eo, quod hieme cum filio usque ad Cassiopen (Epiri puto, non Corcyrae portum) navigare ausus est. iam cum Plinii Secundi exstet epistula VIII 24 Traiano regnante scripta ad Maximum amicum in Graeciam missum ad ordinandum statum liberarum civitatum, quem Sex. Quintilium Valerium Maximum (Pr. I. R. III p. 117, 23) intelligendum esse consentiunt omnes: non solum Maximum Epicteti et Plinii (quod sane habet speciem veritatis), sed etiam correctorem illum non nominatim ab Arriano commemoratum eundem et unum hominem esse censent et alii viri docti et Th. Mommsen (ad CIL III 6103). at ut hoc concedendum sit, minime sequitur colloquium illud Traiani temporibus habitum exceptumque esse; quid enim obstat, quominus putemus Maximum correctoris munus a Traiano sibi creditum per aliquot annos usque ad Hadriani regnum retinuisse? sed dubito num concedendum sit. nam Epictetum, cum per totum colloquium correctorem adloquatur plerumque secunda persona aut interdum ironice prima persona pluralis usus, subinde eundem compellare tertia persona nominis proprii usum credibile non est. certe talia, qualia in Platonis Phaedro 228 a (*ὦ Φαῖδρε, εἰ ἐγὼ Φαῖδρον ἀγνοῶ, καὶ ἐμαυτοῦ ἐπιλέλησμαι*) alibique reperiuntur, diversi generis sunt. fortasse erunt, qui enuntiata illa, in quibus Maximi nomen invenitur, ab Epicteto non ad Maximum, sed ad auditores et discipulos converso dicta esse putent; at istam explicandi viam ipse

Epictetus verbis (s. 11) *ἀλλ' ἄν σοι δόξῃ, -- σκεπτώμεθα* intercludere videtur, quibus verbis aperte indicat se cum correctore de Maximo ut de exemplo disputare velle. adde, quod verisimile est Arrianum, si ei persuasum fuisset, Maximum et correctorem eundem hominem esse, in titulo *Πρὸς Μάξιμον* positurum fuisse, sicut capiti II14 inscripsit *Πρὸς Νάσωνα*[1]), quamquam nomen in diatriba non apparet[2]).

At opponunt ipsius Traiani nomen ab Epicteto adferri. vide, quam inconsiderate de hac re iudicatum sit. nam cum saepissime in Dissertationum libris mentio fiat principis tunc imperium tenentis, ubique Caesaris nomine Epictetum uti observabis, propria autem nomina mortuorum tantum imperatorum velut Neronis Galbae Vespasiani Domitiani commemorari. quamobrem confidenter adfirmo hoc quoque loco scriptorem a consuetudine non decessisse, sed exempli causa, ut demonstraret, quibus indiciis homo bonus a malo discerneretur, comparatione inter Neronem et Traianum instituta exposuisse Hadriani temporibus nummum Neronis imagine insignitum nihil valere, Traiani effigiem ferentem etiamnunc in pretio esse. denique adfero locum illum notissimum (IV135), quo Epictetus Romae homines imprudentes a militibus privata veste indutis, ut male de Caesare loquantur, pellici et in vincula conici solere narrat. quod ad Hadriani regnum spectare concedet puto, quisquis memoria tenet imperatorem istum occulte per frumentarios omnia explorasse (cf. Friedländer, *Sittengesch.* I[8] p. 434 sq., Marquardt, *Röm. Staatsverw.* II[2] p. 493).

---

1) Iulius Naso viri clari et litterati filius saepe a Plinio in epistulis commemoratur (cf. Pr. I. R. II p. 202, 293). — in transitu adnotare liceat Surae illius, cuius Diss. III174 ut hominis turpissimae libidini dediti mentio fit, imaginem ab Epicteto depictam melius quadrare in M. Palfurium Suram delatorem sub Domitiano florentem (Pr. I. R. III p. 7, 47), quam in L. Licinium Suram Traiani amicum (Pr. I. R. p. 285, 174) aliosve quos novimus eiusdem cognominis homines.

2) Hartmann (p. 261) colloquium istud multis annis ante habitum ab Epicteto auditoribus tamquam recitatum esse censet. hoc est Arrianum, qui colloquiis Epicteteis, quae describit, se ipsum interfuisse profitetur, mendacii insimulare.

Itaque omnibus perpensis hoc proposuerim[1]):

Epictetum, si natus esse creditur a. 50 vitae annum egisse puto

tum, cum Musonii disciplina uti coepit a. 69 (80), ... XIX(XXX))

cum in exilium missus est a. 88/89 (92/93), ... XXXVIII(XLII);

cum Arrianus eum senem audivit a. 117—120, ... LXVII—LXX;

cum ultimum ei occasio data est Hadrianum conveniendi a. 131/2, . . . LXXXI/II;

cum decessit, si mortuum eum esse sumimus a. 138, ... LXXXVIII.

Epictetum iam Romae, antequam in exilium missus est, nominis famam adeptum esse etsi non certis testimoniis evincitur, tamen satis probabile est (cf. Schwartz p. 1230 et Hartmann p. 256); postquam Nicopolim habitatum concessit, ad eius scholas iuvenes virique nobiles e Graecia et Italia confluebant sive edoceri sive delectari cupientes neque mediocris ei apud primores Romanorum gratia fuisse videtur, quippe cuius litterae commendaticiae magni aestimarentur (cf. Diss. I 9 27). sine dubio iam dum inter vivos erat dicta eius lepida vel sententiosa circumferebantur (cf. quae de Favorino diximus p. XXIIsq.). dubium est, utrum idem Favorinus, homo sane ambitiosus et mutabilis, Epicteto vivo an mortuo inludere conatus sit, cum in opusculo quodam (II) non sine ludibrio (alioquin enim Galeno non causa fuisset illum defendendi) eum cum Plutarchi servo eoque *Frugi* (Ὀνησίμου) nomine indito colloquentem fecit; putes Epictetum quoque ibi ut etiamtum servientem inductum fuisse. inprimis autem eius fama crescere coepit, postquam ampla illa sermonum volumina ab Arriano condita in homines exciderunt, quod mortuo philosopho factum esse veri-

---

1) cf. quae exposuerunt M. Croiset (*Histoire de la Littérature grecque* V p. 458 sq.) et Colardeau p. 15

similius videtur quam superstite (cf. supra p. XXV). de quorum librorum forma et ambitu iam agendum simulque data opera inquirendum est non solum, num praeter libros ab Arriano conscriptos alii quoque exstiterint, quibus Epictetus materiam praebuerit, sed etiam de fragmentorum, quae plurima sub Epicteti nomine apud veteres scriptores inprimis apud Stobaeum feruntur, fide ac fontibus.

III

DE ARRIANI LIBRIS EPICTETEIS EORUMQVE FATIS

In hac quaestione pertractanda tria respicienda esse per se intellegitur: primum eclogarum sive locorum adlatorum titulos et lemmata, deinde numerum ambitumque, denique argumentum stilum orationem. ac statim haeremus in inscriptionum, quae aut a scriptoribus commemorantur aut fragmentis praeponuntur, varietate multiformi; quas iam in conspectum dabo ita collocatas, ut anteponantur eae, quibus Arriani aut nomen aut auctoritas accedit. sunt autem hae:

1. *Ἀρριανοῦ τῶν Ἐπικτήτου Διατριβῶν α̅ β̅ γ̅ δ̅* = cod. Bodl.; *ἐν τοῖς Ἀ. τ. Ἐ Δ.* = Simplicius (III); idem paullo antea *Ἀρριανὸς - ὁ τὰς Ἐπικτήτου Διατριβὰς - - (συντάξας)*; *ἔγραψε (Ἀρριανὸς) - - τῶν μὲν Διατριβῶν Ἐπικτήτου - - ὅσα ἴσμεν βιβλία ὀκτώ* = Photius (VI).

2. *librum - - Epicteti philosophi quintum Διαλέξεων - -, quas ab Arriano digestas - -* = Gellius (fr. IX).

3. *Arrianus - - in libris, quos de dissertationibus eius* (sc. Epicteti) *composuit* (cf. *συντάξας* 1) = Gellius (fr. X); *Dissertationum Epicteti digestarum ab Arriano primum librum* = Gellius (VIII; citantur Diss. II 19 12—17).

4. *Οὔτε συνέγραψα ἐγὼ τοὺς Ἐπικτήτου λόγους* = Arrianus (Ep. ad Gell. 1); cf. ib. 5 *αὐτοῦ τῶν λόγων*, 6 *οἱ λόγοι οὗτοι*, 8 *οἱ λόγοι*; *ἐπιλεξάμενος ἐκ τῶν Ἐπικτήτου λόγων* = Simplicius (III).

5. *ὑπομνήματα εἰς ὕστερον ἐμαυτῷ διαφυλάξαι* = Arrianus

(Ep. ad Gell. 2); *ἐντυχεῖν τοῖς Ἐπικτητείοις ὑπομνήμασιν* = M. Antoninus (xi).

6. *Ἐκ τῶν Ἀρριανοῦ προτρεπτικῶν ὁμιλιῶν* = fr. XI (*Ἐκ τῶν Ἀρριανοῦ* nec plura cod. *S* Stobaei); (*ἔγραψε Ἀρριανός* - -) *τῶν δὲ Ὁμιλιῶν τοῦ αὐτοῦ Ἐπικτήτου βιβλία δώδεκα* = Photius (vi).

7. *Ἀρριανοῦ Ἐπικτητείου* = loci cit. I61—11; 26sqq.; 121—7; 141—10 et fr. I II III apud Stobaeum: cf. *Ἀρριανὸς Νικομηδεύς, φιλόσοφος Ἐπικτήτειος* = Suidas (vii).

8. *ut Epictetum dixisse adprobat Arrianus* = Arnobius (fr. $\mathrm{X^a}$).

9. *Ἀρριανοῦ* = Stobaeus fr. XII apud Stobaeum (item cod. *S* Stob. in fr. III; cf. 7).

Arriani nomine carent hae titulorum formae:

10. *Ἐκ τῶν Ἐπικτήτου ἀπομνημονευμάτων* = fr. XIII XV XVI apud Stobaeum; cf. 11 et cod. *L* lemma apud Stobaeum III, 6, 65.

11. *Ἐκ τῶν Ἐπικτήτου* = fr. XIV apud Stobaeum; praeterea cod. *S* Stob. in fr. XVI et in Ench. c. 331—3 cit. apud Stobaeum III 34, 14; *Tr.* in locis cit. ex Ench. apud Stobaeum; cf. M. Antoninus XI 36 (cit. Diss. III22105) *τὸ τοῦ Ἐπικτήτου*.

12. *ἀπὸ τῶν Ἐπικτήτου σχολῶν* = Damascius (xlii).

13. *Ἐπίκτητος, -,- οὗ τὰ Ἠθικὰ φέρεται* = Arethas schol. in Luc. (iv); cf. p. XIX adn. 2.

14. *Ῥούφου ἐκ τῶν* (*τοῦ* codd. *MA* Stob. in fr. V et VI) *Ἐπικτήτου περὶ φιλίας* = fr. IV—VIII apud Stobaeum.

15. *Ἐπικτήτου* = fr. XVII—XXI, XXIII—XXV, XXX—XXXV apud Stobaeum; praeterea cod. *L* Stob. in fr. XIV; *Br(Tr.)* in fr. XVI; varii codd. Stob. in Ench. locis citatis c. 15, 335 14 34 apud Stobaeum; cf. M. Antoninus XI34 (cit. Diss. III2488sq.) *ἔλεγεν ὁ Ἐπίκτητος*, IV41 (fr. XXVI) *ὡς Ἐπίκτητος ἔλεγεν*.

16. *Ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου ἐγχειριδίου* = lemma sollemne, quo Stobaeus utitur in citandis Enchiridii locis (cf. 11 et 15 et fr. XXIX apud eundem).

Has inscriptiones (praeter *Ὁμιλιῶν* nomen) a philoso-

phorum et inprimis a Stoicorum consuetudine non recedere manifestum est. velut feruntur Aristonis Chii (Diog. Laert. VII 163 = Vet. Stoic. Fragm. ed. v. Arnim I p. 75 fr. 333) *Προτρεπτικοί*, *Διάλογοι*, *Σχολαί*, *Διατριβαί*, *Ὑπομνήματα*, *Ἀπομνημονεύματα*, *Χρεῖαι*, Persaei (D. L. ib. 36 = v. Arnim ib. p. 96 fr. 435; cf. Asmus p. 34 adn. 1) *Προτρεπτικοί*, *Διατριβαί*, *Χρεῖαι*, *Ἀπομνημονεύματα*; Cleanthis (D. L. ib. 174 = v. Arnim ib. p. 106 fr. 481) *Προτρεπτικός*, *Περὶ χρειῶν*, *Διατριβαί*; Senecae *Moralis philosophiae libri* (*Ἠθικά*[1])), *Dialogi* (*Διατριβαί* vel *Διαλέξεις*), *Exhortationes* (*Προτρεπτικοί* vel *Ὁμιλίαι προτρεπτικαί*). at rursus concedet saepius vocabula ista confundi, quicumque in glossariis graecis et latinis voces *dialexis, dialogus („liber disputationis"), diatriba, disceptatio, disputatio* (ὁμιλία), *dissertatio* evolverit (cf. *Verh.* p. 198 et 201). cautio igitur in singulis titulis examinandis adhibenda est, ne in alteram utram partem peccemus. ac *λόγοι* (4) et *ὑπομνήματα* (5), quae vocabula ipse Arrianus, ubi de Diatribis verba facit, adhibet, ad Dissertationum libros spectare satis patet[2]); idemque in Arethae *Ἠθικά* (13) cadere puto (de quibus egi s. p. XIX adn. 2). *σχολαί*, quas imitando expressit Theosebius (6 = XLII), cum propter verba a Damascio adhibita *τῆς ἠθοποιοῦ μούσης* et *νουθετήσεις* protreptici generis fuisse videantur, utrum ad Diatribas an ad Homilias (cf. infra p. XLI) referendae sint, dubites; sed hoc scire parum refert.

Iam de iis inscriptionibus agamus, quibus loci e quattuor illis qui exstant Diatribarum libris excerpti designantur, et primum quidem de Gellii testimoniis. qui cum philosophi verba, quae etiamnunc leguntur Diss. II 19 12—17, ut e libro primo petita adferat et alibi librum quintum *Διαλέξεων* commemoret, non *Διατριβῶν*, utramque discrepantiam ita explicare maluerim, ut Gellium[3]) exemplar adhibuisse putem alioquin operis Arrianei non dissimile, sed

---

1) de Zenonis Ethicis cf. Zeller III 1^4 p. 33 adn. 3.
2) cf. Asmus p. 39 sq.
3) vel eum, quem ut auctorem secutus est; cf. s. p. XXIII adn. 2.

inscriptione et capitum librorumve dispositione differens, quam duplicis erroris eum arguere. quidni censeamus, id quod Renner p. 67 satis probabiliter coniecit, Gellium in manibus habuisse non legitimam illam editionem ab Arriano curatam, sed unum ex illis exemplaribus, quae Arriano inscio et invito exciderunt inque quibus nonnulla ad arbitrium immutata fuisse minime absonum est? abiciendum igitur est quod olim protuli commentum[1]) de Arriani opere tripartito, cuius libros I—IV Diatribas, V—VIII Dialexeis, IX—XII Homilias inscriptos fuisse opinatus eram; id quod iam propterea suspectum est, quod ab uno eodemque homine et Diatribas et Dialexeis conscriptas esse nullo quod sciam exemplo comprobari potest[2]).

Deinde ratio habenda sollemnis lemmatis, quo Stobaeus (7) utitur in librorum qui supersunt locis adferendis: *Ἀρριανοῦ Ἐπικτητείου* addita capitis inscriptione. haec cum ita sint, non dubitabimus fr. I pariter pleno lemmate instructum ad Diatribarum libros deperditos referre idemque statuemus in fragmentis II et III, quamquam in utriusque fragmenti lemmate capitis inscriptio desideratur, in posterioris praeterea codicum memoria discors est. vide tamen, sitne fr. III ex eodem Epicteti capite atque II excerptum eclogaeque praecedenti tamquam continuatum et iunctum. denique memorabile est, cum quattuor illi loci e solo Dissertationum libro primo excerpti versus fere 110 expleant, libros II III IV a Stobaeo prorsus neglectos esse, fragmenta I II III autem, quae e deperditis Dissertationum libris originem ducere putanda sunt, in summa vix 40 versus occupare.

Tertio loco Marcus imperator ponendus est. qui etsi in libris, quos ad semet ipsum scripsit, interdum[3]) locos sive

1) *Verh.* p. 198. similia iam ante me a Steinhartio p. 452 et Hermen. Bolla (*Arriano di Nicomedia* 1890) proposita esse recte Renner p. 62 monuit.

2) cf. quae de hac re exposuit Halbauer p. 3 sqq.

3) M. A. VII36 = Diss. IV6$_{20}$: VII6$_{31}$, XI18$_{5}$ = I28$_{4}$; XI6$_{2}$ = I24$_{6}$; 23 cf. II1$_{15}$ (quem locum ut nimis incertum in hac editione omisi).

poetarum sive scriptorum, qui apud Epictetum quoque leguntur, tum nonnumquam similitudines et locutiones easdem fere atque ille adhibet[1]), ut in incerto sit, utrum ex Epicteto an e locorum communium thesauris ista petita sint, denique semel (V336 = fr. X, Diss. IV820) verba illa celeberrima *ἀνέχου καὶ ἀπέχου* significat, quae ut dictum sententiosum circumferebantur. rursus idem Dissertationum qui exstant libris usus esse demonstratur sententiolis, quae XI 33—36 leguntur e Diss. III2486—93 et 22105 excerptae. quamobrem non dubitare licet, quin fragmenta XXVI XXVII XXVIII ad deperditos Dissertationum libros referenda sint, quorum primum verbis *ὡς Ἐπίκτητος ἔλεγεν* notatum est (cf. M. A. XI34 = Diss. III2488 *ἔλεγεν ὁ Ἐπίκτητος*), reliqua duo satis eo vindicantur, quod post M. A. XI36 (ubi addit *τὸ τοῦ Ἐπικτήτου*) = Diss. III22105 posita sunt verbo *ἔφη* utrobique addito. quibus fragmentis I. H. Leopold in M. Antonini editione Oxoniensi quartum adiciendum censet proximam Marci sententiam XI39 eandemque ultimam libri undecimi coniectura satis probabili usus, cui obsecutus eclogam sane a dicendi genere Epicteteo minime abhorrentem ut fr. XXVIII[a] recepi. contra qui nuper de Epicteti vestigiis apud M. Antoninum disseruit Breithaupt fr. XXVII et XXVIII[a] e Diss. III22, XXVIII e III253 petita esse contendit; in qua sententia probanda tamen, cum Marci eclogas centonis instar e diversis Epicteti locutionibus consutas esse existimat, singulis vocabulis nimium tribuisse mihi videtur. velut verba illa *ζήτει τὰ παιδία* III22106 ab Epicteto prorsus alio sensu usurpata esse puto, quam *τὸ παιδίον ζητῶν* a Marco XI33. denique notabile est Arriani nomen apud Marcum non inveniri, *Ὑπομνημάτων* autem titulum, quo utitur, Arriani auctoritate confirmari (5).

Satis puto demonstratum est inscriptionum lemmatumve genera, quae supra numeris 2—5, 7, 12, 13 insignita sunt, et fragmenta quaedam a Marco Antonino servata solo Epicteti nomine notata (cf. num. 11 et 15) ad Diatribarum

---

1) M. A. IV47 = Diss. IV1032; VIII501 = IV1214.

libros referenda esse. e quibus qui supersunt quattuor ut in operis initio positos fuisse, id quod comprobatur epistula dedicatoria tamquam prooemio praefixa, ita partem tantum integri operis esse constat[1]). nam in Enchiridio, quod Arrianus ipse in epistula ad Messalinum[2]) (III) ἐκ τῶν Ἐπικτήτου λόγων, i. e. e Diatribis[3]) se composuisse testatus erat, multa inveniuntur, quae quattuor libris servatis non continentur quaeque in libris deperditis olim scripta fuisse putanda sunt. et bene convenit, quod eae sententiae Enchiridii, quarum similes loci in quattuor, quos habemus, Dissertationum libris commonstrari possunt, aliquanto plus dimidiam opusculi partem efficiunt; unde Photii testimonio (VI), qui octo Diatribarum libros ab Arriano conscriptos esse refert, haud spernendum adcrescit momentum. quod si quis arbitretur testimonii huius auctoritatem imminui verbis ὅσα ἴσμεν, ut quibus insertis scriptor indicare videatur in octo Diatribarum libris rem incertam esse, certam in duodecim Homiliarum, respondendum est, vocabula ista (si modo ullam vim habent nec mera sermonis ornamenta aestimanda sunt; nam haud raro scriptores talia ut lumina orationi inserunt) utrum ad prius tantum an ad utrumque enuntiatum pertineant, prorsus in incerto esse[4]).

1) nullo prorsus fundamento nititur coniectura a Bergkio prolata (cf. *Griech. Lit.-Gesch.* IV p. 540 adn. 13), quattuor tantum Diatribarum libros ab Arriano conscriptos esse Xenophonteorum commentariorum exemplum numero quoque librorum imitato, reliqua fragmenta omnia ex Homiliis hausta esse.

2) Μασγαληνὸν olim legebatur, quod coniectura restituit Wolf, e cod. Vossiano correxit Salmasius (errat Dessau Pr. I. R. II p. 367, 369); idem Messalinum intellexit C. Prastinam Pacatum M. (quem M. Valerium M. falso nuncupat) cos. a. 147 (Pr. I. R. III p. 93, 686), quod speciem veritatis habet. praeterea inter pueros senatorum filios, qui Arvalibus ministrabant a. 105, commemoratur (Valeriu)s Catullus Mes(salinus) illius fere aequalis (Pr. I. R. III, p. 354, 40).

3) quod Simplicius Arrianum Diatribas Epicteti ἐν πολυστίχοις βιβλίοις conscripsisse dicit, ad totius operis ambitum, non ad singulorum librorum versus spectat. in scirpo nodum quaesivi ed. pr. p. XII.

4) nihil proficitur verbis φασὶ δὲ - - - γνῶναι ante τῶν δὲ

De ceteris fragmentis disputaturo, priusquam singula adgrediar, pauca quaedam generatim dicere liceat. ac primum memorabile est ex iis fragmentis, quae non suspectae fidei sunt, ne unum quidem in verbis ita cum Dissertationum libris servatis conspirare, ut inde exscriptum esse confidenter adfirmes. quod explicari potest in quinque illis fragmentis Rufi nomine instructis (IV—VIII), utpote ex uno eodemque capite fortasse excerptis (cf. infra p. XLIII sq.), singulare est in reliquis (XI—XXV, XXIX), quae variis lemmatis designata versus fere 120 explent. sane hoc casui tribui posse concedo, tribuendum esse nego. idem fere in argumenti similitudines cadit, quas inter nonnulla ex illis fragmentis et Dissertationum libros servatos intercedere olim observaveram. oblocutus est Wendland p. 323, qui recte monuit nihili esse, quae adtuleram ad fr. XVII5 et XIX; at iis, quae de exemplis saepius ab Epicteto usitatis protulit, subscribere nequeo. nam etsi id fieri solet in poetarum scriptorumve locis classicis[1]), velut Cleanthis illis versibus celeberrimis, tamen narratiunculae quod sciam non repetuntur. neque a me impetrare possum, ut credam in uno eodemque opere lectitata fuisse, quae Diss. III1411 et fr. XVIII tractantur, praesertim cum locus iste in tanta gratia apud posteros fuerit, ut inter Epicteti et Moschionis quoque sententias receptus sit (v. p. 481 ecl. 15). denique Stobaei lemmata spectanda sunt. e quibus alia corrupta, alia breviata esse non solum a librariis, sed etiam a gnomologis, ita ut periculosae aleae plenum opus sit in iis supplendis operam ponere[2]), haud ignoro. sed eo pluris aestimanda sunt

---

ὁμιλιῶν transpositis (quod proposuit M. Croiset, *Hist. de la Litt. Grecque* V s. 460 adn. 2), qua coniectura recepta et sententiarum series et verborum conformatio turbatur.

1) cui generi adnumeranda esse videntur Diogenis dictum III2467 et IV1114 laudatum Xenophontisque Symposium II1215 et IV53 eo consilio commemoratum, ut demonstretur, *πόσας μάχας (δια)λέλυκε* Socrates.

2) inprimis cavendum est, ne nova lemmata fingantur; velut Renner p. 66 adn. 1 non satis circumspecte proposuit *Ἐκ τῶν Ἐπικτήτου* ⟨*ὁμιλιῶν*⟩, qui titulus nusquam apparet.

pleniora illa lemmata (6, 7, 10, 14), quae cuncta ut a Stobaeo seu alio quodam quem secutus est gnomologo inventa spernere absurdum est. nam hominem ullum, dum omnia ista fragmenta ipse e Diatribarum libris exscribit, quattuor diversas eclogarum inscriptiones ad arbitrium suum et prout in libidinem venit finxisse et adposuisse vix quisquam puto credet. an verisimilius est eundem quattuor eiusdem operis exemplis usum esse tamquam caecum neque id sensisse? immo necesse est existimemus Stobaeum in adferendis Diatribarum quos ipse excerpsit locis — si tamen id fecit; quod diiudicare non ausim — uno ex illis lemmatis constanter usum esse[1]), reliqua e gnomologiis quibus utebatur (cf. Elter, *Rh. Mus.* XLVII p. 137) vetustioribus et Epicteti aetati multo propioribus religiose transtulisse. verum ne sic quidem lemmata illa veniam impetrant ab iis, qui fragmenta ista omnia vel plurima e Dissertationum libris originem ducere contendunt, ut Asmus, Wendland, Renner; obstare enim aiunt „licentiam citandi, quae apud veteres valde vigebat“,[2]) monentque fieri potuisse, ut „operibus praesertim clarioribus multumque lectitatis, quale hoc Arrianeum est, temporum decursu subnascerentur titulorum varietates“ (Asmus p. 34). at ut concedam talia in librorum titulis semel commemoratis effici potuisse scriptorum imprimis rhetorum incuria sive innata sive adfectata, quid quaeso faciendum est fragmentis XIII XV XVI a Stobaeo tribus locis diversis operi suo insertis, quae eodem lemmate *Ἐκ τῶν Ἐπικτήτου ἀπομνημονευμάτων* instructa tam dissimilis argumenti sunt, ut ex uno eodemque capite excerpta non esse manifestum sit? iam omni dubitatione exemptum est exstitisse olim opus talem titulum in fronte gerens; id

1) puto illius *Ἀρριανοῦ Ἐπικτητείου κτλ.*; cf. Elter De Ioannis Stobaei codice Photiano p. 20 adn. 3.

2) sic Renner p. 61 vertit quae Wendland p. 323 dixerat „*die bei antiken Autoren bekannte Freiheit des Zitierens*“; idem praeterea testem adhibet Mauricium Seyffert, virum in suo genere egregium, sed cui Stobaeani operis arcana fuerint *Βοιώτια αἰνίγματα.*

unum ambigitur, utrum *Ἀπομνημονεύματα* ista Diatribae intellegenda sint an peculiare opus similis argumenti. neque hoc neque illud probari refutarive potest. omnino in hac quaestione solvenda cum indicia quae artis scriptores vocant necessaria desint, ad argumenta probabilia vel tantum non repugnantia confugiendum sensuique plus quam cogitationi tribuendum esse[1]) patet.

Iam ad ipsa fragmenta percensenda transeamus. inter quae singularem locum obtinet fr. XI, quippe cuius lemma Photii testimonio (6) confirmetur. huius consensus auctoritas augetur etiam eo, quod Homiliae protrepticae audiunt apud Stobaeum, quoniam genus istud apud Epictetum praevalere constat[2]), non minuitur Epicteti nomine in Stobaei lemmate omisso (quod tamen facile suppleas aut *Ἐπικτήτου* ante *ἐκ τῶν* aut *Ἐπικτητείου* post *Ἀρριανοῦ* inserto), cum non solum incredibile sit magistri ullius sermones familiares praeter Epicteti unice dilecti ab Arriano relatas esse, sed etiam genus dicendi quod in fragmento apparet, Epictetei simillimum sit. nec tamen concedo (quo argumento ut gravissimo utitur Asmus p. 37, cum demonstrare studet fr. XI e Diatribis excerptum esse) hanc eclogam „cum enchiridii c. 17 re verbisque ita fere concordare, ut utrumque ad unam eandemque expositionem redire probabile sit"; equidem potius ethic et illic locum eundem communem de scenicis actoribus Stoicis gratum Bionemque colorem prae se ferentem, sed diversum in modum tractari existimo. alterum argumentum Asmus a Schweighaeusero mutuatus est, qui vol. II p. 13 coniecit Epicteteos Arriani „libros ipsos non fuisse a Photio inspectos" (quod sane verisimillimum est); „quo facilius fieri potuisse, ut idem opus, quod ab aliis *Διατριβῶν Ἐπικτήτου*, ab aliis *Ὁμιλιῶν* titulo insigniebatur,

---

1) idem Wendland indicare videtur, cum p. 323 dicit „*Asmus - -, der für mein Gefühl die Sache abschließend behandelt hat*".

2) id quod recte observavit Asmus p. 37. Cf. praeterea quae de hac re exposita sunt ab Halbauero p. 46 sqq. et a me *Berl. Phil. Wochenschrift* 1915 p. 43.

pro duobus diversis operibus ab eo haberetur". certe non inepte putes Photium ea, quae de Diatribis Homiliisque tradit, e biographorum vel pinacographorum copiis sumpsisse; at quomodo factum sit, ut novus Homiliarum titulus irreperet aut inculcaretur, haud facile dixeris. ut aperte loquar: hoc factum esse ut mihi persuadeam, tantum abest, ut ipsi Arriano istam inscriptionem deberi credam. cui cum magistri sermones familiares, i. e. extra scholam habitos, communi nomine designare cupienti neque *Διατριβῶν* vel *Διαλέξεων* vocabulis uti liceret, ut solis disputationibus scholasticis destinatis, neque *Ἀπομνημονευμάτων*, quo nomine tunc iam aliud litterarum genus certis finibus circumscriptum designari solebat, ultro se offerebant voces *ὁμιλεῖν* et *ὁμιλία*, quas Xenophon saepius in Commentariis adhibet, ubi de sermonibus Socraticis deque fructibus, quos ex iis sectatores Socratis percipiebant, verba facit. his igitur rationibus Asmo adstipulari et sententiam olim a me prolatam, quam etiam Schwartz (p. 1232) et v. Arnim (p. 128) amplexi sunt, deserere vetor. de librorum numero a Photio tradito pergrandi ideoque suspicioso hariolari nolo. Homilias item ut Diatribas invito auctore evulgatas esse traditum non est; neque quicquam obstare videtur, quominus eas ab Arriano iam aetate provecto editas esse putemus.

Praeterea duo exstant fragmenta, quibus fidem facit Arriani nomen additum: alterum X[a] ab Arnobio servatum (8), cuius verbis *ut Epictetum dixisse adprobat Arrianus* Gellianorum testimoniorum (2, 3) commonefactus locum Diatribis adtribuere nemo puto dubitabit[1]); alterum XII (9) iam a Schweighaeusero propter argumentum non Arriano physico, sed Epicteteo adtributum, cuius lemma e forma pleniore aut *Ἀρριανοῦ Ἐπικτητείου κτλ.* aut *Ἐκ τῶν Ἀρριανοῦ προτρεπτικῶν ὁμιλιῶν* breviatum esse veri simile est.

---

1) fortasse e Gellii libri VIII deperditi cap. 14 vel 2 excerptum est.

Fragmenta XIII XV XVI (de XIV infra agam) olim (*Verh.* p. 200sq. et ed. pr. p. 413) conieceram ad opus quoddam redire *Ἐκ τῶν Ἐπικτήτου ἀπομνημονευμάτων* inscriptum non ab ipso Arriano compositum, quo eadem fere materia atque Arriani libris, sed alio ordine disposita tractabatur. in qua sententia paululum tantum immutata ut maneam neve morigerer illis, qui haec quoque fragmenta ad Diatribas redire censent[1]), iis inprimis inducor, quae de Apomnemoneumaton genere ab Hypomnematis et Diatribis diversissimo exposuerunt Hense *Muson.* praef. p. XIIsqq. et Halbauer p. 7sq. (cf. etiam Schwartz *P.-W. Realenc.* II p. 170sq.). exstitisse igitur puto eiusmodi librum, quo Epicteti dicta et facta enarrata erant; cuius auctorem scribendi materiam e solis Arriani libris sumpsisse, id quod *Verh.* p. 201 significaveram, cur credamus non est. quod Halbauer stili quasdam proprietates Apomnemoneumaton generi peculiares in his fragmentis et praeterea in fr. XXI et XXIV detexisse sibi visus est, haud scio, an non recte egerit vir doctus; velut *ἔφη* illud, quod in Diatribis in orationem continuam inseri negat, Diss. I 26 14 apparet, si modo scriptoris verba recte ibi constituta sunt.

Fragmenta IV—VIII *Ῥούφου ἐκ τῶν Ἐπικτήτου περὶ φιλίας* inscripta[2]) unde desumpta esse videantur sciscitantibus

---

1) velut Asmus, qui p. 34 se suspicionem amplecti fatetur a Schweighaeusero (III p. 193) prolatam „dissertationum collectioni cuidam" (quod pronomen quo spectet, non satis intellego; si re vera *ἀπομνημονεύματα* ista a Diatribis non diversa fuisse censebat vir doctus, „exemplari cuidam" saltem scribere debebat) „a nonnullis titulum *Ἐπικτήτου Ἀπομνημονεύματα* inscriptum fuisse ad imitationem *Ἀπομνημονευμάτων* Socratis a Xenophonte editorum" ipseque addit „ut *νέου Ξενοφῶντος*, qui dicebatur, nota aemulatio huius libri titulo non minus quam anabasi comprobaretur". ab hac explicandi ratione dissentit Renner (p. 67), qui antequam Arrianus ipse diatribas edidit, „exemplaria quaedam invito illo atque inscio iam divulgata esse, quorum aliud alio nomine inscriptum fuisse probabile esse" contendit nec tamen mihi persuasit (v. s. p. XL). de his rebus suo quisque arbitratu iudicet.

2) Rufum intelligendum esse non eum qui Epicteti de ami-

duplex sese offert solutio: aut *ἀπομνημονευμάτων* post *'Επικτήτου* supplendum (cf. Stob. II 46, 18 W. *'Εκ τῶν 'Υψαίου ὑποθηκῶν περὶ τοῦ εὐεργετεῖν*) aut verba *ἐκ τῶν 'Επικτήτου* pro lemmate pleno et non decurtato habenda (de quo lemmate paulo infra agam). at cum capitum tituli non appareant nisi in iis fragmentis, quae ex ipsis Diatribis excerpta esse certum est[1]), iam has quoque eclogas ad Diatribas redire nec tamen sive a Stobaeo sive a vetustiore quodam gnomologo ex integro Diatribarum exemplo exscriptas esse crediderim, immo scriptorem quendam philosophum operi suo inseruisse diatribam vel diatribae partem, in qua ab Arriano Epictetum inductum esse putaverim Rufi verba aut e libro arrepto recitantem aut memoriter pronuntiantem potius quam colloquium olim cum magistro habitum referentem. nam fragmentorum genus dicendi sedatum et laevigatum ut simillimum est dissertationum Musonii a Lucio conscriptarum, ita a sermone Epicteteo concitato et aspero abhorret. denique, quod notabile est, in iis, quae servata sunt, disceptationis Musonianae frustulis agitur de visorum animi usu, de clementia, de animi tranquillitate, qua potiaris orbem rerum in se remeantium contemplatus, amicitiae autem ne nomen quidem commemoratur; unde conicias caput illud *περὶ φιλίας* satis amplum diffusumque et

citia dicta collegit, sed Musonium Stoicum, in quo designando Epictetus constanter cognomine utitur, iam Schweighaeuser perspexit. contrario itaque modo hoc lemma accipiendum atque illud *Λυκίου ἐκ τῶν Μουσωνίου πότερον κτλ.* (Mus. fr. V ed. Hense). quae Asmus p. 41 adfert exempla aliquantum differunt nominibus, quae vocabulo *'Ρούφου* respondent, non praepositis sed postpositis.

1) Asmus p. 47 fidem facere studet ipsum Stobaeum capitum inscriptiones, quas exscribere longum erat et molestum quaeve ut illa *Σποράδην τινά* parum aptae ad capita accurate indicanda viderentur, omisisse. at in fr. I, nisi fallor, capitis titulus satis longus a Stobaeo exscriptus librariorum socordia truncatus esse videtur. quomodo gnomologus in inscriptionibus quales sunt *Σποράδην τινά* adferendis sese expediturus fuerit, sane haud facile dixeris; at quid ex hac re efficiatur non video.

diatribarum, quae leguntur Diss. III 22 24 IV 1, simile fuisse.

Ἐκ τῶν Ἐπικτήτου nec plura Stobaei codices ut lemma fragmento XIV dant; quod inscriptionis genus addito operis titulo velut *Ἐκ τῶν Βίωνος Βουκολικῶν* vel *Ἐκ τῶν Πλουτάρχου Περὶ ἔρωτος* non infrequens apud Stobaeum, sed nude positum suspectum est, cum praeter illud *Ἐκ τῶν Σερήνου* plenius lemma *Ἐκ τῶν Σερήνου ἀπομνημονευμάτων* reperiatur, itidemque quod IV 37, 4 legitur *Ἐκ τῶν Ἀριστοξένου Πυθαγορείου* ex *Ἐκ τῶν Ἀριστοξένου Πυθαγορικῶν ἀποφάσεων* corruptum esse videatur, ut unum tantum exemplum restet III 7, 68 *Ἐκ τῶν Θησέως*. iam cum fragmenti XVI quoque lemma in codice *S* eundem in modum omisso vocabulo *ἀπομνημονευμάτων* breviatum sit[1]), non dubito, quin fr. XIV titulus ab Asmo (p. 45) recte restitutus sit.

Lemmata *Ἐπικτήτου*, quae in fragmentis XVII—XXI et XXIII—XXV apparent, aut breviata sunt sive ex *Ἐκ τῶν Ἐπικτήτου* (*ἀπομνημονευμάτων*; 10, 11) sive e *Ῥούφου ἐκ τῶν Ἐπικτήτου περὶ φιλίας* (14) vel simili inscriptione sive ex *Ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου ἐγχειριδίου* (15), aut e vetustiore gnomologio derivata, in quo ut in apophthegmatum collectionibus nomina tantum indicata fuerunt, vel e scriptore quodam, qui sententias Epicteteas, ut apud Marcum fit, nomine solo auctoris addito orationi inseruit. itaque cum e lemmatis nihil certi de fragmentorum origine erui possit, iam id unum restat, ut argumento stiloque eclogarum in calculum vocatis spectemus, utrum cum sententiis tersis et in epigrammatum modum limatis nobis res sit an cum fragmentis ex orationis contextu excerptis. atque huic generi, non illi fragmenta XVIII, XXI, XXIII, XXIV adnumeranda esse facile patet, ut in quibus *φησίν* et *ἔφη* legantur certissima colloquii indicia. at rursus fragmenta

---

1) in eodem libro sollemne lemma, quo Stobaeus locos ex Enchiridio excerptos denotare solet, eclogae III 34, 14 additum in *Ἐκ τῶν Ἐπικτήτου* depravatum invenies.

XVII XIX XX homoeomata sunt germana et, nisi quod stilo minus turgido et quaesito conscripta sunt, non dissimilia sententiarum, quae Epicteto et Moschioni tribuuntur. sed cave sis propterea fragmenta illa tria a gnomologo reficta esse putes. etenim plurimae in Arriani libris Epicteteis inveniuntur similitudines eodem modo conformatae; ut pauca adferam exempla: Diss. I430 1230 158 Ench. c. 28 (*μέν - δέ*), I164 209 (*οὕτως*), Ench. c. 7 38 (*καθάπερ*, qua particula in Dissertationibus scriptor non utitur). nihil igitur obstat, quominus tria illa fragmenta ad verbum e Diatribis vel Apomnemoneumatis excerpta esse censeamus[1]). idem in exhortationes cadit, cui generi non solum in Enchiridio (sicuti res fert), sed etiam in Dissertationibus frequenti (cf. I301 II101 7 235 III114 al.) adnumerandum est fr. XXV. huius eclogae, quod ad orationis conformationem adtinet, simillimum est fr. XXIX lemmate *Ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου ἐγχειριδίου* instructum, quod lemma, cum in Stobaei libris post ultima fragmenti verba sine ulla distinctione adiuncta sit paraphrasis Ench. c. 3314, ipse olim Schweighaeusero et Hensio obsecutus mero errori tribuendum esse existimavi, nunc tuendum esse censeo memor gravissimarum, quae inter Enchiridii recensiones a Simplicio et a Stobaeo adhibitas intercedunt, discrepantiarum (cf. c. 15 332 7 34). singularis est fragmenti XXII ab Asmo (p. 46) inter Epictetea recepti condicio propterea, quod in lemmate non Epicteti nomen adparet, sed illius, cuius dictum a philosopho adfertur, Q. Paconii Agrippini a. 96 Italia depulsi (Pr. I. R. III p. 4, 16). hoc quoque fragmentum, si modo Epicteti est, non ex apophthegmatum collectione, sed ex ipsis Diatribis excerptum esse et olim plenius lemma gessisse putaverim, velut *Ἀγριππίνου ἐκ τῶν Ἐπικτήτου περὶ φιλίας*, ad quod caput eclogae argumentum melius quadrare videtur (cf. inprimis fr. VII), quam ad Diss. I18, id quod placuit Asmo p. 46.

---

1) nisi fortasse una alterave vocula velut particula *εἶτα*, qua Epictetus uti solet in similitudinibus, dempta. in fr. XVII gnomologum vocabulum *οὖν* servasse notabile est.

Iam ut quae a me disputata sunt breviter complectar: censeo libros Epicteteos antiquitus exstare aut olim exstitisse hos

I. ab Arriano conscriptos

1. *Diatribarum* libros (sec. Photium octo), quorum iis, qui perierunt, adsignanda sunt
fr. IX X (Gellii; v. s. p. XXXV)
I II III (Stobaei; s. p. XXXVI)
XXVI XXVII XXVIII et fort. XXVIII[a] (M. Ant.; s. p. XXXVIsq.)
IV—VIII et fort. XXII (Stob.; s. p. XLIIIsq.)
X[a] (Arnobii; s. p. XLII)

2. *Homiliarum* libros (duodecim sec. Photium), quibus adtribuendum est
fr. XI (Stob.; s. p. XLI)
fr. XII (Stob.; s. p. XLII) utrum ad 1 an ad 2 pertineat, in incerto est.

3. *Enchiridii* recensionem a Simplicio commentario instructam

II. ab aliis scriptoribus compositos aut retractatos

4. *Ἐπικτήτου Ἀπομνημονεύματα*, e quibus excerpta sunt
fr. XIII XV XVI et fort. XIV (Stob.; s. p. XLIII, XLV)
fr. XVII—XXI XXIII—XXV (Stob.; s. p. XLV) utrum ad 1 an ad 2 an ad 4 pertineant, dubium est.

5. *Enchiridii paraphrases* tres, Stobaeanam, e qua fort. desumptum est
fr. XXIX (Stob.; s. p. XLVI),
Nili, Christiani anonymi.

Atque hactenus de fragmentis, quae genuina aut sunt aut esse videntur. fragmenta spuria XXX—XXXV sive in Stobaei libris sive in gnomologio codicis Parisini 1168 falso lemmate *Ἐπικτήτου* insignita sunt. de iis sicut de fr. XXXVI, quod ideo tantummodo recepi, quod unde desumptum sit non liquet, quae dicenda sunt in adnotationibus dixi.

Restant sententiae plurimae apud Stobaeum lemmate *Ἐπικτήτου* instructae, quarum pleraeque in libri tertii capite primo (flor. c. 1 Mein.) uno loco coniunctae inveniuntur. harum eclogarum, quae numero sunt XLVII, ordinem genuinum a Gesnero temere pessumdatum, in Stobaei editione Trincavelliana et in foliis codicis Parisini *A* perperam dispositis latentem potius quam perspicuum postquam O. Hense (*Rhein. Mus.* XXXIX p. 357 sqq) feliciter restituit, ego (*Die epikt. Fragm.* p. 449 sqq. 521 sqq.) non solum istas sententias, sed etiam ceteras, quae in Stobaei capp. III 9 IV 4 5 (Flor. capp. 9 45 46 Mein.) leguntur, reliquias esse docui cuiusdam amplioris florilegii certis pristini ordinis vestigiis non prorsus destituti satisque arto adfinitatis vinculo cum duabus sententiarum collectionibus, quae sub Moschionis circumferuntur, coniuncti. deinde cum ab Eltero sententias in codice Vaticano Epicteto adscriptas accepissem, quattuor illa corpuscula singillatim exhibere, communis archetypi restituendi periculum non facere constitui in editione priore, quam tamen incohatam et lentius progredientem antevenit Elter *Epicteti et Moschionis quae feruntur sententiis* in ind. lect. aest. Bonn. 1892 editis iisque non solum eo ordine dispositis, quo in communi fonte eas collocatas fuisse certum aut saltem veri simillimum est, sed etiam adnotationibus et prooemio bonae frugis plenis illustratis. hunc igitur libellum adeat, quicumque de florilegii fatis et de rationibus, quas eius auctor, homo certe insulsus et fatuus, in sententiolis conectendis torquendis perpoliendis secutus est, accuratius edoceri cupit; equidem hoc loco ea tantum, quae usus poscit, breviter indicare satis habeo.

Quattuor igitur exstant collectiones hae:

(D) sententiae cod. Vaticani 1144 saec. XV fol. 209^{v}, quas e priore parte florilegii a Stobaeo conditi (eclogis qu. d.) excerptas esse evicit Elter (*Rhein. Mus.* XLVII p. 130 sqq.) ita, ut 1—4 ad l. II c. 11 *Ὅτι χρὴ σέβειν τὸ θεῖον*, 5—8 ad eiusdem libri capita 32—39, quae fuerunt *περὶ φιλίας*, redire appareat.

(C) eclogae a Stobaeo in posteriore operis parte (Florilegio qu. d.) positae.

(E) *Μοσχίωνος γνῶμαι* cod. Parisini 1168 saec. XIII fol. 102 (corp. Par. 300—324) a Maximo praeter 7, 17, 25 exscriptae.

(F) *Μοσχίωνος ὑποθῆκαι*, quas primus edidi *Die Epikt. Fragm.* p. 515 sqq. copiis a me et Eltero collectis usus, deinde iterum ed. pr. p. 486 sqq. apparatu critico in breve coacto. de aliis codicibus rettulerunt Elter in commentatione supra indicata (p. 11 et 25) et Ed. Gollob, *Die griechische Literatur in den Handschriften der Rossiana in Wien I (Sitz.-Ber. der phil.-hist. Kl. der K. Akad. d. Wiss. in Wien)* p. 56. communem autem archetypum, ex quo singulae collectiones excerptae sunt, Elter perspexit „non esse florilegium sententiarum undique decerptum, sed unius auctoris aphorismos, neque secundum capita ab auctore distributos, sed alteram sententiam ex altera ductam esse ut tamquam filum, quo omnes inter se conectuntur, cernere possis". quo invento unus simulque serie sententiarum, qualis in unaquaque sylloge observatur, in calculum subducta hanc veteris florilegii imaginem restituere conatus est Elter (v. pag. insequ.).

Haec ab Eltero tam probe stabilita sunt, ut contra dicturo non detur, ubi consistat, nisi in paucis, quae minoris momenti sunt, neque in iis nisi apparatu Archimedeo congesto. talia moliri huius loci non est. duo tamen sunt, quae silentio praeterire nolim. dixeram olim in adn. ad fr. XXXII Epicteto personato permulta communia esse cum Sexti sententiis et p. 462 artissimam inter eum et Sexti Pythagoreorumque sententias intercedere familiaritatem. quod reprehendit Elter p. 9 id tantum largitus Epicteti Moschionisque quae feruntur sententias multa habere, quae apte cum Sexto et Pythagoricis conferantur; neque immerito. nam certe modum excessi, cum ista scriberem. nunc medium quiddam tenendum esse mihi persuasi. constat quidem Stobaeum eclogas 19 20 (= F 14 15) 20[a] in gnomologiis quibus utebatur et Epicteti (Moschionisve) et Pythagorae

D	C	E[1])	E′	F	Stob.	Elter
1—4	—	—	—	—	—	1—4
	—	—	—	1—5	—	5—9
	—	—	8	6	—	10
	—	—	—	7—10	—	11—14
	1—3	—	—	11—13	—	15—17
	4	1	—	—	—	18
	—	—	—	14 . 15	III 13, 53 54	19 . 20
	—	—	—	—	ib. 55	20ª
	5 . 6	—	—	—	—	21 . 22
	7	2	—	16	—	23
	8	—	—	—	—	24
	—	—	—	17	IV 33, 30	25
	9	—	—	18	—	26
	10—12	—	—	—	—	27—29
	13	—	9	—	—	30
	14	—	—	—	—	31
	15	—	10	—	—	32
	16—26	—	—	—	—	33—43
	27	—	11	—	—	44
5	—	—	12	—	—	45
6 . 7	—	—	—	—	—	46 . 47
—	—	3 . 4	—	—	—	48 . 49
8	—	5	—	—	—	50
	—	—	13 . 14	—	—	51 . 52
	—	6	—	—	—	53
	28—30	—	—	—	—	54—56
	48—52	—	—	—	—	57—61
	53	—	—	—	—	62
	54—56	—	15	—	—	63—65
	31—35	—	—	—	—	66—70
	36	—	—	—	—	71
	37—47	7	—	—	—	72—82
	57—67	—	—	—	—	83—93
	—	—	16 sqq.	—	—	94 sqq.

1) collectionis E conditorem non semel sed iterum antiquam

nominibus insignitas invenisse[1]) eclogamque 25 (= F 17) apud Stobaeum recurrere Hypsaei nomine praefixo. itaque vix casui tribuendum, quod illud *τὴν πόλιν ἀναθήμασι κοσμεῖν* et in hoc gnomologio (85 = C 59) et in Stobaei ecloga II 31, 53 (*Δημώνακτος, Ὑψαίου καὶ Σωκράτους* inscripta; cf. *Γνωμ. Ὁμ.* 34 ed. Elter et p. 33 sqq.) et apud Iamblichum pythagorissantem (Protr. II 20 K.) legitur. iam si tecum reputaveris, quam multa in his sententiis reperiantur congruentia aut saltem similia Pythagoricis (1 21 30 67 73 81 = D 1 C 5 13 32 38 46), Sexto (18 21 26 27 67 64 = C 4 5 9 10 32 55), collectioni Democrito-Epicteteae (21 74 = C 5 39), et, quod inprimis notabile est, sententiarum Aristoteli (8 21 50 = F 4 C 5 D 8) et Aristippo adscriptarum (9 10 = F 5 E 8) non solum argumenta sed etiam formas in usum suum convertisse eum, qui hoc florilegium condidit: facere non poteris, quin credas hominem istum in eiusmodi gnomologiis studiose versatum esse. Stoicae doctrinae non ignarus fuisse videtur (cf. 65 91 = C 56 65); Dissertationes ipsas eum inspexisse cur putemus causa non est (nam quae 66 = C 31 leguntur, Stoicorum locum communem esse quis neget?); Enchiridion vero (cf. 17 27 32 34 42 70 = C 3 10 15 17 25 35) vel gnomologium quoddam e sententiis Epicteteis genuinis (cf. quae supra p. XLV de fragmentis XVII XIX XXI dixi) contextum ei exemplo fuisse non negaverim. de ultimis florilegii a se restituti sententiis solo codice E servatis Elter hanc tulit sententiam, cui plane subscribo: s. 94 (E 16) propter formam sollemnem ad gnomologium pertinere, 103 (E 25) postea additam videri non sine auctoris irrisione (*τούτου*), quae interposita sunt, ab iis quae praecedunt sententiis re et verbis tantopere differre, ut eiusdem auctoris ea esse credibile non sit.

---

syllogen excerpsisse, at contra quod collectionis C ss. 48—56 extra ordinem positae sunt, Stobaeo deberi Elter acute detexit.

1) cf. quae Elter exposuit p. 6.

De reliquis fragmentis olim aut a gnomologis librariisve aut ab editoribus falso Epicteto adtributis egi in commentatione *Die epiktetischen Fragmente.* inprimis iis, qui in Epicteti fragmentis colligendis operam posuerunt, fraudi fuerunt sententiae e sylloge a Wachsmuthio edita, in nonnullis libris *Ἐκ τῶν Δημοκρίτου καὶ ἐγχειριδίου τοῦ Ἐπικτήτου καὶ - - Ἰσοκράτους*, in aliis minus recte (nam praeter Ench. c. 21 in hac collectione nihil Epictetei inest) *ἐκ τ. Δ. καὶ Ἐπικτήτου καὶ Ἰσ.* inscripta excerptae, quae apud Maximum et Antonium nomine Epicteti sive solo sive cum Democriti Isocratisve nominibus coniuncto insignitae sunt. ceterum quomodo farrago ista fragmentorum usque ad Duebneri editionem et Georgii Long Angli interpretationem propagata gradatim succreverit, infra exponam (cf. p. C sqq.).

Ad Dissertationum libros redeo; quos se inscio atque invito divulgatos esse Arrianus conqueritur in epistula ad Gellium missa neque cur hac in re ei fidem denegemus causa est. nam certe admodum imperfecta sunt quae in Dissertationum libris servatis leguntur atque instrumentum potius operis condendi quam liber bene dispositus et diligenter expolitus, qualem Arrianus scripturus fuisse videatur ita ut vel bis (I 19 1 III 21 1) illud *ὅτι* initio capitis appareat, quo in excerptis atque collectaneis uti solent veteres. at qualescumque erant libri illi, describebantur et venibant neque Arrianus quicquam in iis mutasse videtur, sed satis habuit enchiridio composito atque edito iis satisfacere, qui Epicteti praecepta noscere cuperent nec tamen grandia illa volumina evolvere vellent[1]). quanto studio autem Epicteti sermones statim excepti et quam avide quamque constanter secundo et tertio p. Chr. n. saeculo lectitati sint, plurimis confirmatur testimoniis (fragm. IX, test. VIII XI XV XXVI XXXVIIa). et tanta philosophi mortui apud poste-

1) de consilio, quod Arrianus in condendo Enchiridio secutus est, ut copiose disseram, hic locus non est. cf. quae exposuit Colardeau p. 24 sqq.

ros fuit auctoritas, ut alii eius memoriam contra adversarios defenderent (XX), alii aut invectivas, quibus ille ceterarum sectarum philosophos, Epicureos in primis atque Academicos, persecutus erat, tamquam recentes repudiarent (XXIV) aut veteres inimicitias multis annis post resuscitarent, velut Philostratus Apollonii adsecla (XXII XXIII), qui numquam Epicteto condonasse videtur, quod Euphratem magi illius Tyanei obtrectatorem tantopere admiratus erat. nova deinde gloria nomini Epicteteo inde addita est, quod sacrorum Christianorum adversarii eius memoriam ut viri sapientissimi atque sanctissimi Christo opponebant velut Celsus (XVII)[1]). hinc facile explicatur, cur Origenes (XVII) et Gregorius Nazianzenus (XXXI XXXIII XXXIV) eius laudes detrectare studuerint, etsi vitae eius splendorem calumniarum maculis adspergi non posse inviti confessi sunt (XVII XXXI). verum inde a saeculo p. Chr. n. quarto minus frequenter sermonum libri legi coepti sunt inque eorum locum substituebatur enchiridion (XL XLI XLIII XLVI LIII; cf. Photii testimonium XLII, quo Theosebius *ἐκ τῶν Ἐ. σχολῶν*, ut e libro raro discipulis multa communicasse comprobatur). atque eodem fere tempore Christiana fide iam latius se pandente qui pro hac religione propugnabant aliam in Epicteto tractando atque aestimando iniisse videntur rationem. nam cum antea ei fuissent inimici aut saltem non amici, iam praecepta eius in suum usum convertere studebant. itaque non solum probare conati sunt decreta eius cum fidei Christianae legibus quam maxime congruere[2]) (cuius rei testis exstat codicis Bodleiani scholiasta, de quo infra agemus), sed

---

1) et fortasse Hierocles (XXXVIII). neque neglegenda est inscriptio illa (XIX), in qua Epictetus diserte ut ex humili matre natus praedicatur, ita ut patris ne verbo quidem mentio fiat. in his enim verbis significationem quandam latere, qua Christi origo denotaretur, quis Christianorum qui tunc erant non suspicatus esset?

2) de Epicteto 'Christiano' vel 'Semichristiano' vel 'subdolo Christianorum imitatore' quae olim (frustra a plerisque) disputata sunt, collegerunt Fabricius et Harles l. c. p. 65 adn. *a.*, quae his temporibus prolata sunt, A. Bonhoeffer in libro egregio

etiam enchiridion novae doctrinae accommodaverunt. hoc modo effectum est ut enchiridion saepius describeretur atque legeretur, sermonum autem libri adeo neglecti iacerent, ut nonnulli perirent, qui conservati sunt fortasse iam Photii, certe Arethae[1]) temporibus in uno tantum libro manuscripto exstarent.

IV
DE CODICIS BODLEIANI APOGRAPHIS

Quattuor librorum qui de Epicteti sermonibus ab Arriano digestis soli supersunt memoria, si perpaucos quosdam locos exceperis, tota pendet ex uno libro manu scripto (*S*), qui nunc Oxonii in celeberrima illa universitatis bibliotheca a Thoma Bodleio instaurata eiusque nomine nuncupata adservatur, inter auctarii codices nota T. 4. 13 designatus, codicum graecorum miscellaneorum, quos H. O. Coxe descripsit, ducentesimus quinquagesimus primus[2]). huius libri pretiosissimi virtutem primus perspexit V. Rose, qui vitae Pythagorae a Porphyrio conscriptae falso Malcho attributae (ea enim in calce codicis Bodleiani adiecta est) omnia quotquot exstant exempla ex hoc uno tamquam e fonte communi fluxisse demonstravit. quod cum e docta eius commentatione Hermae Berolinensis vol. V p. 362 sqq. inserta cognovissem, antequam librum oculis vidi, statim mihi suspicio orta est haud aliter rem se habere in Arriano Epicteteo et codice ipso inspecto me haud falso suspicatum esse facile intellexi. etenim casu quodam satis iniquo factum est, ut in libri Bodleiani folii 25 pagina antica macula adspersa vel ut accuratius loquar nescio quo luti genere illato vel potius illito atque infricato haud paucae litterae, quae olim ibi (I 18 9 10 11) lege-

Epiktet und das Neue Testament (*Religionsgesch. Vers. u. Vorarbeiten* X 1911), quo quaestionem diu agitatam ad finem perduxit.

1) v. infra p. LXXIX sqq.

2) Catalogi codd. manu scriptorum bibl. Bodl. part. I p. 804.

bantur, non solum obscurarentur, sed etiam oblitterarentur atque prorsus evanescerent. cum igitur hoc loco omnes dissertationum Epictetearum libri manuscripti lacunas exhibeant, quid certius quam ad unum omnes aut ex ipso Bodleiano aut ex eius apographis descriptos esse? atque haec in editione priore ponere fas esse duxi, quoniam qui ante me de Arriani Epictetei memoria in libro Oxoniensi servata rettulit J. L. G. Mowat Britannus[1]) de codicis Bodleiani lacuna illa ita disseruit, ut nusquam conceptis verbis affirmaret immo ne significaret quidem librum Oxoniensem ceterorum chirographorum esse archetypum. at sero per litteras et per colloquii facultatem edoctus sum re vera virum doctum hoc indagasse sibi visum esse. quod si antea comperissem, numquam certe istius inventi laudem mihi vindicassem. nunc vero quantumcumque meriti id ipsum habet primum hanc rem perspexisse viri illius manibus sollemniter ac libenter concedo.

Iam sententiae modo prolatae ne desint certa argumenta, scripturas apographorum, quorum librarii in describendo illo loco mutilato non pariter officio functi sunt, singillatim recensebo in classes distributas[2]). atque adeo leviter nonnulli rem gesserunt, ut nullo lacunae signo relicto verbis *μᾶλλον ἢ* (I 189) ilico adderent quae in s. 11 leguntur *μὴ θαύμαζε τὸ κάλλος*: in quorum numero sunt

1. Ottobonianus 102.

---

1) *Journal of Philology* 1877 p. 60 sq. (*'A lacuna in Arrian'*).

2) liceat hoc loco gratias agere viris doctis, qui in meum usum apographa inspexerunt. atque enotaverunt scripturas codicum Venetorum Carolus pater (qui Ambrosianum quoque evolvit) et intercedente Soranzo Saccorrhaphus, Vaticanorum A. Mau, Mutinensis C. Frati bibliothecae Estensis praefectus, Parisini suppl. gr. 65 L. Sternbach. praeterea in hac altera editione adornanda benigne me adiuvit R. Mücke exemplari editionis Schweighaeuserianae, in quo codicum 2 3 8 12 13 16 discrepantiam ad primum Dissertationum librum enotavit, mihi accommodato. cf. quae vir doctus exposuit dissertationis cui inscribitur *Zu Epiktets und Arrians Sprachgebrauch* in libello scholastico gymnasii Ilfeldensis a. 1887 evulgatae p. 6.

2. Ambrosianus H 52 inf.
3. Marcianus App. Cl. IV cod. 56.
4. Mutinensis II A 10 (in cuius tamen marginibus duo haec enuntiata *χαλεπὸς εἶ διὰ τί οὖν χαλεπαίνομεν* et *μὴ θαύμαζέ σου τὰ ἱμάτια καὶ τῷ κλέπτῃ οὐ χαλεπαίνεις* sive ab ipso librario sive ab homine quodam alio suppleta sunt).
5. Parisinus 1958 (*pa* Schweighaeuseri).
6. Parisinus 1417 (*pb* apud eundem).
7. editio princeps Trincavelliana a. 1535, vel potiũs liber manu scriptus, ex quo illa expressa est et qui olim in bibliotheca Georgii a Selva Varrensis episcopi adservabatur, nunc ubi lateat nescio. quibus addendus est liber ille manuscriptus, cuius discrepantiam enotatam invenit A. Coraes in Trincavellianae exemplo a se adhibito (v. infra p. LIX). ex his libris Marcianus, Mutinensis, uterque Parisinus turbas etiam augent particula *ἢ* omissa.

in nonnullis aliis codicibus inter *μᾶλλον ἢ* et *μὴ θαύμαζε* versus aliquot (sex septemve plerumque) vacui relicti sunt, ut etiamsi non omne punctum tulerint amanuenses, tamen laudandi sint, quod damnum illatum celando non auxerunt. cuius generis mihi innotuerunt libri hi:
8. Laurentianus bibliothecae Mediceae plut. LX 5 a Ioanne Thessalo Scutariota scriptus (in quo *ἢ* illud non legitur).
9. Vaticanus 64.
10. Vaticanus 1374.
11. Ottobonianus 329.
12. Marcianus 251.
13. Marcianus 253.
14. Parisinus 1959 (*pc* Schweighaeuseri).
15. Parisinus Suppl. gr. 65 (in quo particula *ἢ* omissa est). hic liber in bombycina quae dicitur charta saec. fere XIII exaratus antiquitate ceteros longe superat, qui omnes sive in membranis sive in chartis saec. XV vel adeo XVI scripti sunt. vix est quod moneam hunc codicem eundem esse atque librum illum frustra a Schweighaeusero quaesitum, cuius scripturas Bernardus Montefalconius Uptono

communicavit quemque vir ille doctissimus atque rei palaeographicae peritissimus in *schedis scricis* aut duodecimo aut decimo tertio saeculo scriptum esse iudicavit[1]). utrum autem recte coniectaverit homo ille qui in codice Marciano App. Cl. IV cod. 56 haec adscripsit: *Questo codice corrisponde al Regio di Parigi del sec. XII o XIII di cui posso le varie lezioni il Upton nell' ed^e di Londra 1741, sicchè pare copiato da quello,* neque discernere nunc vacat neque hercle cognovisse multum adtinet.

Tres tantum inveni libros, quos qui exaraverunt archetypi condicionem fideliter effingere studuerunt ita, ut quae in primis et ultimis versibus dispexerant exscriberent, eorum autem quae legere non poterant spatia punctis positis explerent. verum cum ea tantum describerent quae unicuique prorsus integra atque facilia lectu videbantur, vix mirum est ea apographa inter se paululum differre. unde iam adparet librum Bodleianum variis temporibus a variis librariis, quibus haud eadem fuit sive animi sollertia sive oculorum acies, transscriptum esse. sunt autem exemplaria haec:

16. Marcianus 252 (*M*).
17. Vaticanus 325 (*V*).
18. Vaticanus Pii II P. M. 40 (*P*); quibus accedit
19. Codex Uptoni (*U*; de quo infra accuratius dicam).

En habes imaginem loci, qualis in his libris exstat; scito autem neque versuum distinctionem neque singularum lacunarum spatia accurate me indicare voluisse.

μᾶλλον ἢ . . . . τοῦτο τὸ προσκοπτικὸν καὶ μιση-
τικὸν . . . . τὰς φωνὰς ταύτας ἃς οἱ πολλοὶ
. . . . τούτους οὖν τοὺς καταράτους καὶ μι
. . . . σὺ πῶς ποτ᾽ ἀπεσοφώθης ἄφνω
. . . . χαλεπὸς εἶ· διὰ τί οὖν χαλεπαί-
νομεν . . . . θαυμάζομεν ὧν ἡμᾶς

1 ἢ om. *MVU* *τοῦτο τὸ προσ* om *P* *τοῦτο τὸ . . . . . . πρ.* cum lacuna *M* 2 *μησιτικὸν P* *τὰς φω* om. *P* 6 <*διότι*

1) cf. Upton in praef. (p. IX ed. Schweigh.).

7 *ἀφαιροῦνται . . . . μὴ θαύμαζέ σου τὰ ἱμά-*
8 *τια καὶ τῷ κλέπτῃ οὐ χαλεπαίνεις· μὴ θαύμαζε κτλ.*
ταῦτα〉 θαυμάζομεν et 7 *〈τί οὖν〉 μὴ θαύμαζέ* manus recentior in *P* 7 *μὴ θαύμαζέ σου PU*: *ἐθαύμαζέ(ς) σου MV* 8 *οὐ PU*: *σὺ MV*.

Quibus scripturis perlustratis quivis statim intelleget codicem Pii aliquantulum recedere a Marciano et Vaticano, inter utrumque genus fluctuare codicem Uptoni, quippe qui in ceteris cum Marciano et Vaticano consentiat, in ultimis verbis Pii codicem sequatur; nisi forte hoc loco erravit aut Upton aut qui in eius exemplo lectionis varietatem enotavit.

Sed iam de codice illo, si dis placet, ab Uptono saepissime adhibito diligentius disserendum esse videtur, ne cui fraudi sit fucata eius auctoritas, ut fuit Schweighaeusero Corai aliis. non enim is fuit liber manu scriptus, sed exemplum editionis Trincavellianae, quod ab I. Harrisio Anglo sibi commodatum habuit Upton, in cuius margine vir doctus quidam nomine ignotus duorum librorum lectiones adscripserat. atque alterius quidem scripturas petivit ex alio quodam Trincavellianae exemplo, quod, ut ipsius verbis utar, *Cardinalis Salernitanus ad codicis Vaticani exemplar, quantum coniectura assequi possum, emendari curaverat;* alterum vero exemplum ab eodem viro docto adhibitum *(cum annus ageretur a Christo nato 1548)* re vera odex manu scriptus fuit *e bibliotheca Cardinalis Carpensis, quem Albertus ille Pius immortali nomine ac memoria dignus a Georgii Vallae haeredibus cum alia eiusdem librorum supellectili octingentorum aureorum emerat pretio.* idem vir doctus in hoc codice Carpensi praeter Graeca quaedam haec scripta fuisse testatur: *Liber hic scriptus manu doctissimi viri domini Matthaei Camarroti Constantinopolitani, quem mihi dono dedit anno Domini 1484 praeceptor ille optimus. Γεωργίου τοῦ Βάλλα ἐστὶ τὸ βιβλίον.* atque hactenus omnino honeste egisse virum illum doctum (quem Italum fuisse conicias) confirmavit T. W. Allen Oxoniensis, qui codicem Mutinae in bibliotheca Estensi nunc adservatum denuo in-

spexit inque eo verba illa modo exscripta etiam nunc legi testatus est, nisi quod scribae nomen *Camarioti* legendum esse affirmat[1]). quamobrem non est, cur in ceteris diffidamus homini illi. quodsi de collatione libri Carpensis a se instituta haec narrat: *cum eo itidem, quod videbatur emendatissimus, hunc etiam contuli ac summa cura & diligentia quicquid inerat discriminis nullo adhibito selectu annotavi,* de exemplo cardinalis Salernitani vero haec: *cum eo accuratissime contuli atque ita mendis nonnullis expurgavi*: equidem nullus dubito, quin longe maior pars notarum illarum, quae Uptono praesto erant, e Mutinensi libro derivata sit. praeterea cum in codice Mutinensi locus ille mutilatus ex parte tantum emendatus sit, manifestum est supplementa lacunarum quae in exemplo Uptoniano adparent e libro illo Salernitano fluxisse. item prorsus credibile est quod de Vaticano quodam codice in exemplo cardinalis Salernitani excusso suspicatus est vir ille doctus; certe quod J. L. G. Mowat coniectura adsecutus est, non fuisse hunc librum Vaticanum, sed ipsum Bodleianum, multo minus veri simile est, id quod paulo infra demonstrabimus. neque dubito, quin factum sit, quod Schweighaeuser fieri potuisse statuit ad Diss. III 24 46, nimirum ut vel post duplicem illam collationem absolutam, i. e. post a 1548, alia quaedam e libris impressis, velut e Wolfii notis et Salmasii adversariis (quae nonnumquam cum editionis Salmanticae scripturis confudisse videtur Upton), huius exempli marginibus adscriberentur.

Deinde hoc loco mentionem faciam alterius exempli editionis Trincavellianae, quod fuit penes A. Coraem. in hoc adscriptae fuerunt haud paucae notae (in Corais editione siglo *TP* insignitae), et coniecturae (velut II 17 10, ubi

1) cf. quae vir doctissimus et de re palaeographica optime meritus exposuit in *Classical Review* vol. III p. 14, quemque ibi testem profert, Tiraboschi in *Bibliothecae Modenensis* vol. IV p 162. codex olim fuit cardinalis Rodolfi Pii nepotis Alberti comitis Carpensis. Gardthausen (*Griechische Palaeographie* p. 330) scribam codicis Mutinensis *Carnarotum* nominat.

forte praeposuit is cui adnotationes illae debentur; unde in occidentis partibus eum natum fuisse concludas), et codicis cuiusdam lectiones variae. quibus in ed pr. nimium me tribuisse, cum plenior apographorum notitia non suppeteret, recte animadvertit Mücke in censura editionis prioris (*Neue philolog. Rundschau* 1895 p. 50 sq.).

Denique commemorasse sufficiat Meibomii librum Hafniensem (cf. praef. Ench.) post Nili Enchiridion Dissertationum libri tertii caput primum exhibentem, in quo nihil quod proprium ei sit praeter vitia invenitur. — sero cognovi in bibliothecae Imperialis Petropolitanae codice graeco 150 saec. XVII (a Muraltio *Catalogue des Mss Grecs de la Bibl. Imp. Publ. Petrop.* 1864 p. 83 descripto), qui olim fuit J. A. Zaluskii Varsaviensis, praeter Enchiridion inesse 'Arriani Dissertationes Epicteti nonnullas' (cf. Ath. Sonny *Ad Dionem Chrys. Analecta* 1896 p. 35). est cur suspiceris hunc librum affinitatis quodam vinculo coniunctum esse cum Meibomii Hafniensi.

Hos libros omnes exaratos esse, postquam folio 25 codicis Bodleiani damnum illud illatum est, ex eis quae supra exposuimus satis patet. attamen liber ille aureus postea quoque detrimenta quaedam passus est. atque inprimis hoc loco id memorandum est, quod libri III cap. 13 sect. 4 et 5, quae vel in recentissimis apographis exstant, in archetypo Oxoniensi erasae sunt[1]). hoc cum cognovissem, curae mihi erat ut quam plurimorum librorum scripturas ad hunc locum recensendum colligerem; sed mox intellexi hanc iacturam codici Bodleiano ab homine male sedulo sive maligno sive superstitioso iniunctam casu felicissimo eo reparari, quod praeter levissimas quasdam discrepantias omnes quotquot excussos habeo codices in verbis illis consentiunt[2]). minoris momenti est alia quaedam litura, quae I 65 invenitur: ibi enim nihil praeter verba nonnulla a librario per-

---

1) simile quid in Malcho personato eundem librum passum esse docet Nauck praef. p. IX adn. 3.

2) p. 271 8 (huius ed.) ἐπὶ *Ambros.* et *ed. Trinc.* **10** αὐτὸς] τὸ *Marc. 251* **13** ὅτι] ὅταν, ut vid., *Marc. 252*.

peram repetita radendo deleta esse Stobaei testimonio adhibito manifestum fit. similis quaestio oritur de foraminibus, quae plus uno loco in codice observantur, sive igni sive alii causae attribuendis: e quibus duo ($I\,12_4 = 23$ et $51_2 = 61$) manu antiqua, tertium vero ($II\,233_4 = 10_{11}$) manu recenti expleta sunt (v. i. p. LXIV sqq.).

His igitur expositis cuivis satis persuasum esse confido apographa codicis Bodleiani, etsi non sine fructu perscrutabitur quicumque huic negotio vacabit, tamen ad emendanda tantum Arriani verba conferre posse, recensendorum fundamentum in uno archetypo positum esse.

V

DESCRIBITUR CODEX BODLEIANUS

Codex Bodleianus qui nunc inter bibliothecae Oxoniensis thesauros haud ultimum locum tenet, olim adservabatur Veronae inter libros quos possidebat gens Saibantina[1]), ubi vidit eum Scipio Maffeus atque descripsit his verbis: *N°. 59, Arriano sopra Epitteto*[2]). Veronam autem asportatus est (id quod accepi e dissertatiuncula ab J. L. G. Mowat Anglo conscripta) e bibliotheca Trevisanorum Patavium incolentium, quibus testamento relictus erat a Matthaeo Macigno[3]). atque eo usque fata libri illius investigando persequi nobis licet; cetera prorsus obscura sunt. Mowat qui-

1) de quinquaginta illis libris manu scriptis a. 1820 Veronae ab iis penes quos bibliothecae Bodleianae cura erat emptis cf. Macray *Annals of the Bodleian library* ed. alt. p. 306.

2) cf. libri eius cui inscr. '*Verona illustrata*' ed. 1732 vol. II col. 48 et vol. III col. 241 sq. (III, 451).

3) cf. Tomasini *Bibliotheca Patavina manuscripta publica et privata* Utini 1639 p. 115: *Arrianus in Epictetum 4°*; ibidemque p. 107: *Nicolaus Trivisanus a Bernardo patre medico et a Matthaeo Macino philosopho sua aetate celeberrimo.* p. 110 commemorantur *Macigni praelectiones in Aristotelis Physica Salerni MDXLI.* de Matthaei Macigni vita studiisque ut quicquam comperirem (nisi quod a. 1549 et 1550 Parisiis eum docuisse idem Tomasinus testatur), non contigit.

dem vel longius progredi posse ratus ex eo, quod Macignum a. 1541 Salerni commoratum atque Aristotelis Physicorum libros publicis scholis interpretatum esse constat quodque cardinalis quidam Salernitanus collationem codicis cuiusdam Arrianei instituendam curavit (cf. quae antea exposuimus p. LVIII sq.), conclusit fortasse librum a cardinali illo excussum eundem fuisse atque Bodleianum, qui tunc penes Macignum fuit. sed hariolatio haec est, non argumentatio, neque ulla exstat causa, cur diffidamus homini illi alioqui fide non indigno, cui codex ille cardinalis Salernitani iussu excussus ad bibliothecam Vaticanam pertinere visus est.

De codicis forma atque litteratura pauca dicere sufficiat, cum haec multo melius, quam prolixa atque verbosa expositione fieri poterat, illustrentur specimine libri arte photographica expresso, quo ut hanc editionem ornare possem, effectum est redemptoris honestissimi liberalitate. membranaceus est foliorum CLXXXV (quorum altitudo est metrorum Gallicorum 0.198, latitudo 0.145) per quaterniones ut aiunt dispositorum (praeter primum folium adglutinatum), numeris in folio primo et extremo uniuscuiusque quaternionis additis. secundi quaternionis folia a bibliopega male collocata sunt, cum hoc ordine se excipere debuerint:

singulae paginae continent vicenas octonas lineas. fol. 1ª scriptura vacat; in fol. 1ᵇ ab amanuensi quodam saec. XIV nonnulla de Arriano e Suida excerpta addita leguntur (cf. Test. VII). in fol. 2ª manu prima exarata sunt capitula quae vocantur libri primi, in fol. 2ᵇ Arriani epistula ad Gellium missa; fol. 3ª initium libri primi dissertationum habet (cf. p. 2). reliquis libris capitum indices praefixi sunt, tituli in calce librorum leguntur. singulorum capitum inscriptiones atque numeri (in quibus plerumque *ΒΙ, ΓΙ, ΔΙ* scriptum esse notatu dignum est) itemque primae unius cuiusque capitis litterae et glossema illud Diss. I 11 6 e margine perperam inter Arriani verba inculcatum minio picta sunt. in fol.

170[b] quartus Arriani liber desinit, quem excipit vita Pythagorae Malcho attributa ab eodem scriba exarata, sed ea truncata (cf. Nauck in opusculorum Porphyrianorum ed. alt. praef. p. VIII sq.). de tempore quo codex scriptus sit H. O. Coxe vir doctissimus nimis caute puto iudicavit, cum eum *saec. forsan XII exeuntis* esse statueret in catalogo a se confecto; equidem iamdudum initio potius saeculi XII vel ultimis saeculi XI lustris librum adsignandum esse mihi persuasi idque confirmavit a me rogatus T. W. Allen Oxoniensis. plenus autem est totus liber siglorum atque compendiorum scripturae, e quibus multa egregie illustravit idem vir doctus libello bonae frugis pleno, cui inscripsit *Notes on abbreviations in Greek manuscripts* (Oxonii 1889). de rebus orthographicis infra agam (v. p. LXXVIII sq.).

VI
DE CODICIS BODLEIANI CORRECTORIBUS

Hactenus igitur de libri Bodleiani forma habitu fatis; iam de eius fide et auctoritate quaestionem instituamus quae disputatio multo expeditior nobis esset, si liber iste talis, qualis olim e librarii officina prodiit, etiamnunc existeret; ut res est, moram taedii plenam affert correctorum, qui per totum codicem innumerabilibus fere locis primariam scripturam aut immutaverunt aut pessumdederunt, temeritas. eiusmodi autem correctionum quinque genera distinguere posse mihi visus sum recteque ea me distinxisse libro iterum iterumque inspecto firmiter adsevero. nolo tamen infitiari, etsi manus istae diversae plerumque satis certo distinguuntur, nonnullis locis distinctionem non esse facilem aut certam. accedit, quod saepe quae in Bodleiano olim scripta fuerunt radendo deleta sunt, ut in incerto sit, quinam ex illis correctoribus in singulis lituris inferendis versatus sit. denique difficultates etiam auxit accuratior codicis notitia, quam mihi suppeditaverunt cum lectionis varietas, quam a se enotatam W. M. Lindsay mihi concessit (v. infra p. CIX), tum ectypum integri codicis Bodleiani arte photographa exceptum,

quo in hac editione adornanda usus sum. nam cum his copiis certior factus essem, haud paucis locis praeter eos, quos in editione priore indicaveram, librum correctum esse neque ipsius libri denuo accuratius excutiendi mihi copia facta esset, iam subsidiis satis fidis in singulis manibus dinoscendis destitutus contentus fui, ubi certiora proferre non potui, siglis *S pr.* et *S corr.* indicare, quae in codice primum scripta fuisse quaeve postea illata esse viderentur. ceterum haud magni momenti esse correctiones istas, de quorum origine nihil certi effici potuit, utpote in minutiis plerumque versantes, adnotatione perlustrata quivis puto concedet. iam correctionum genera breviter describam, ita ut a temporibus novissimis usque ad saeculum XII, quo ipse codex exaratus est, ascendam.

atque aetate admodum recenti, saeculo XVI vel etiam postea, illatae sunt eae lectiones, quas *man. rec.* notavi; id quod facile in iis probatur, quae in apographis non inveveniuntur. huc referam, quae in Diss. III15 ad Ench. c. 29 amussim mutata sunt quaeque II191 radendo effecta sunt. cf. praeterea I238 (ubi fortasse *man. rec.* *ἐκείνοις* restituere voluit) III127 8 2612 IV1172 al.; II71, ubi plura a *man. rec.* in litura scripta sunt, nunc mihi videor vestigia glossae supra lineam olim adscriptae detexisse, qua erasa proximi versus pars damno affecta et a correctore isto restituta esse videtur. foramen quod II233 et 10 apparet ab eodem in margine expletum esse videtur apographi cuiusdam ope. quae huic correctori tribui III2315 ⟨ἢ⟩; 33 ⟨ὁ⟩; 2431 *κατασκοπήσοντα* (olim S_b correctori adscripsi): *-σαντα*[1]); IV416 ⟨εὖ⟩ (olim S_b dedi) *ὁρμῶμεν*: *ὁ*ῶμεν*, quoniam in omnibus Schweighaeuseri apographis et in Trincavelliana leguntur, dubia esse confiteor. praeterea IV153 *man. rec.* scripturam codicis primariam a S_b immutatam in margine adnotasse videtur.

---

1) in correctionibus adferendis ubique priore loco positum esse id quod a correctore inlatum est, uncis quadratis ea quae a correctoribus dempta, obliquis ea quae addita sunt, notata esse semel moneo.

Hae correctiones cum perrarae sint, multo frequentius in codice apparent vestigia cuiusdam hominis mediocriter docti (S_d), qui saeculo fere XIV librum versavit atramento subviridi usus. atque inprimis notatu dignum est eorum quae ille in libro Bodleiano correxit alia in omnibus quae novi apographis legi, alia in nonnullis tantum; cuius rei testimonia quaedam infra inseram[1]. hac inconstantia, etsi nimium ei tribuere nolo — adhuc enim desideratur apographorum plena atque iusta notitia —, tamen efficitur, ut veri simillimum esse putemus eo tempore, quo ille in libro corrigendo versabatur, iam complura apographa ex eodem derivata fuisse, deinde vero exemplis inter se conlatis singulas scripturas modo huc modo illuc migrasse. is autem, cui correctiones S_d debentur, in primis foliis totas paginas, in ceteris singulos versus vocesque, quae nimis evanuisse ei videbantur, resuscitare conatus est; praeterea multus fuit in apicibus mutandis (velut saepissime *ὅταν* ex *ὅτ᾽ ἄν*, *οὐκέτι* ex *οὐκ᾽ ἔτι*, *ὤ* ex *ὦ*, *ποιά* ex *ποῖα* restituit), compendia scripturae, quibus amanuensis usus est, integris litteris reddere studebat, correctiones iam antea ab aliis factas denuo illevit, denique in *ν ἐφελκυστικῷ* quod vocant addendo (cf. II119 *ἐκώλυε⟨ν⟩*) ac demendo haud exiguam operam consumpsit. praeter eiusmodi nugas quae molitus est haud magni momenti sunt, quippe quae maximam partem in mendis ad iotacismum quem vocant pertinentibus aliisque levioribus vitiis tollendis versentur. atque bene haec restituit: I13 *ἑταίρῳ*: *ἑτέρῳ*; 227 *ἠδύνατο*: *εἰδύνατο* (*l*; *ἐδύνατο* m_1); 624 *θεάσασθαι*: *-σθε*; 25 *παρείληφθε* (*l*, m_2, m_4, *pab*; *-ηφε a pr.*; *-ήφατε a corr.*, m_3, m_1 *corr.*, *pc*): *-ῆφθαι*; 720 *μεταπτώσ⟨ε⟩ις*; 99 *οἰκείας*: *-ήας*; 1912 *θέλῃ*: *-ει*; 13 *ὠφέλιμον* (*ι* in ras.); II107 *υ⟨ἱ⟩ὸς*; 8 *εὐπ⟨ε⟩ίθεια*; 1111 *δύνασθε*: *-σθαι*; 1811 *ἀπολ⟨ε⟩ίπονται*; 26 *ὄψει*: *-ῃ*; 1926 *εἶδον*: *ἴδον*; IV622 *ὑπειληφέναι*: *ὑπηλ.* — I34 *ἀγεν⟨ν⟩ὲς*; 419 *με-*

---

1) intra primi libri fines me continui, quoniam Mücke non ultra progressus est, cuius libros sic notabo: *a* = Ambrosianus, *l* = Laurentianus, m_1 m_2 m_3 m_4 = quattuor Marciani.

τα⟨ρ⟩ριπίζεσθαι; II1621 προσπλά⟨σ⟩σομεν; I37 ἀλώπεκες: -ηκες; II821 παρακατέθετο: παρεκ.; 1118 διηρθρωμέναις: δι*ρθρ.; I13 γραπτέων (m_1, *pc*, m_4 *marg.*): -ον; III87 αὐτῶν: -ὸν; Ep. ad G. 6 ἔχοι⟨εν⟩ (ἔχοι *l*,m_4); I1916 θεραπεύει⟨ν⟩; II1010 ⟨εἰ⟩; 12 ψέγῃ⟨ς⟩; I717 τέλος: **έλος; II1024 βλάψω: βλάβω; III729 ἀρκεῖ: ἀργεῖ. dubium est I211 ἄλλων: ἄλλ*ν (fort. ἄλλου). I 41 καλά in verbis scriptoris legitur, κά S_d in margine adposuit, sed iterum ectypum perscrutanti mihi λ illud in litura scriptum esse videtur; II2214 ⟨δὲ⟩ fortasse iam antea insertum S_d illevit tantum[1]). — contra infeliciter rem gessit his locis: I637 θέλῃς: -εις; IV44 περιποιεῖ: -ῇ; 621 διέλ[ε]ιπες; I1917 ὄφελον (*a*, m_2, m_4): ὤφελον; III53 γηρωκομήσεις: γηροκ.; II1428 ἱστορήσαντ' vel -τ' (id quod praebent apograph.): -τας, ut vid., *S*; I86 αὐτῇ: αὐτὴ; 1115 ἔφη⟨ν⟩; 130 [εἰ δ'] et ἀλλ' ὡς: ἄλλως; II915 δὲ τὰ: τὰ δ'; 115 δέον πως (in adn. S_c tribuitur operarum errore): δεόντως. — IV1318 εὐνουστ[ότ]ερον utrum a S_d an a S_c correctum sit, in dubio est.

Cum homuncione isto in eandem copulam coniciendus omnino non est grammaticus ille, cuius correctiones, nota S_c a me significatae, a ceteris atramento quo usus est flavo atque pallido distinguuntur. hic etsi saepius minutias et tritissima menda tollere non dedignatus est, tamen haud raro graviora vulnera sanare conatus est; atque concedendum est nonnumquam satis prospere ei rem cessisse. quamobrem vel maxime refert scire, utrum scripturae istae e correctoris ingenio an e libro quodam manu scripto originem duxerint. qua in quaestione tractanda magni momenti esse videtur, non quod corrector ille saepius scholia et interpretamenta (v. i. p. LXXXII adn. 1) adscripsit (nam haec certe ex exemplo adsumpto depromere potuit), sed quod locos iam a manu S_b· correctos nusquam fere tetigit exceptis his: II1420 IV730 II880. itaque nisi quis sibi persuaserit ab utroque diorthota eundem librum adhibitum esse, ex quo S_c ea

---

1) II2023 (⟨θεοί⟩) in adnotatione typothetae errore S_d positum est, ubi S_a ponendum erat.

tantum, quae S_b omiserat, supplevisse putandus sit, vix credi potest correctorem S_c in corrigendi negotio exemplo quodam e Bodleiano non derivato usum esse. accedit ipsarum correctionum natura atque indoles, e quibus quae certae sunt aut saltem laudabiles, Graeculi cuiusvis docti atque in codicibus emendandis versati vires non excedunt, quae falsae futtiles supervacaneae sunt, nusquam sensu prorsus carent; a tractandis locis admodum corruptis aut amplioribus lacunis grammaticus ille plerumque abstinuit.

Iam exempla adferam ea quae modo adfirmavi probaturus ita, ut a vilioribus exorsus ad eos locos pergam, qui fortioribus remediis egent. atque recte haec constituit: I128 *'Αγριππῖνος*: *-ίνος*; II1519 *χρῆ*: *χρὴ*; I49 *αὔτοῦ*: *αὐτοῦ*; it. 18 I1119 2912 IV1171; II61 *ἢ*: *ἤ*, at male I1915; III2284 *ἐπίσης*: *ἐφίσης*; IV1147 *ἅθ'*: *ἅτ'*. — I2012 *ἀνειμένως*: *ἀνημένως*; 234 *μυ⟨ί⟩διον*; IV915 *ἰσχυροπο⟨ι⟩ηθῆς*; II132 *κιθαρίζῃ*: *-ει* (sim. III2479 IV1173); I2961 *ὄψει*: *-ῃ* (sim. III149 IV174 1315); IV173 *συνεργ⟨ε⟩ίας* (sim. 159 172 176 723); III215 *Κρίνιν* (l. *Κρῖνιν*): *κρίνειν*; IV7726 *ἀποκτ[ε]ιννύουσιν*; III2499 *ἐγχειρίσῃς* (*ί* in ras.); IV714 *ἀναφαίρετα*: *-φέρεται*. — II128 *φθονοίη*: *-ῴη*; IV137 *ἐνο*σοκόμει* (sim. 48); 167 *τρώγλης*: *τρό.*; 717 *ἠλευθέρωμαι*: *ἐλ.*; 26 *περιέρχωμαι*: *-ομαι*. — I410 *ἀπάγεις*: *ἐπ.*; IV1122 *ἐπεύχεσθαι*: **πέρχεσθαι*. — I2517 *μηδὲ⟨ν⟩*; II1211 *αὐτὸ⟨ν⟩* (sim. 2425); II710 *ποτέρα[ν]*; IV1134 *δυναμένῳ*: *-ων*. — I298 *τὸν*: *τῶν* (sim. IV1141); IV1163 *ἐκεῖνο*: *-είνῳ*. — II1112 *αὐτὰς*: *αὐτ**ς*; 191 *παρεληλυθὸς*: *-ότι*; IV64 *γενναιοτέρον* (!): *-ρου*; I238 *ἐκεῖνοι*: *-να*; III2315 *αὐτὸν*: *-ῷ*; I1231 *αὐτὴν*: *-ῇ*; 288 *αὐτῇ*: *-ὴν*; III19 *καλόν*: *-ός*. — IV75 *ᾖ[ν]*; IV189 *θέλων*: *θέλ ***; III2248 *λείπει[ν]*; I1231 *ἀποστρέφεις*: *-ῃ*; II714 *διαφθείρει⟨ς⟩*; III215 *ἀπέθανες*: *-εν*; III518 *εἴχετε -ἐπεινᾶτε-ἀπεθνῄσκετε*: *ἔχετε-πεινᾶτε-ἀποθν.*; IV1105 *ἤκουσας*: *-σες*; I2810 *μέμψεται*: *-ηται*; I633 *ἐποίει*: **ποίει*: I1714 *σε*: *σὺ*. — II93 *ὅρα*: *ἄρα*; I168 *π[τ]όας*; I2616 *ἀπε⟨τ⟩τοῦσιν* (l. *ἀπε⟨π⟩τ.*); II916 *εἶτ' ἂ⟨ν⟩*: *εἰτὰ* vel *εἶτα*; II1425 *πανηγυρί[*]ζοντες*; IV428 *ἐ⟨κ⟩κλίσει*; I239 *τί⟨ς⟩*; II107 *εἴ τις*: *εἴ *τ*; II1212 *τι[ς]* (inc.); I2513 *ἀτυχὴ⟨ς⟩* (inc.); IV113

σ⟨ὺ⟩ αὐτὸς. — I1817 ⟨οὐ⟩ (*l.*, *a pr.*, m_4 non agnoscunt); 271 ⟨καὶ⟩ (m_2; reliqua apographa aut ὡς variis locis inserunt aut particulam omittunt); II1318 ⟨τὰ⟩; IV1131 ⟨ἤ⟩; IV724 ⟨ἂν⟩; I2717 π[ρ]ότερον; III1315 πυρ⟨ός⟩ (inc.); III221 τι⟨να⟩; 70 ⟨δεῖ⟩ recte suppl. S_c (aut *man. rec.*), sed loco minus apto. — I47 νενοηκέναι: νενομικέναι; 2510 πορεύομαι: πορεύου; II139 ἐπιδείξῃς: ἐπιδείχθῃς; IV29 ἀρέσει: ἀ*ρει σε; 46 προσέξων: -έχων; 910 οὖν: οὐ; II89 οὐ μὴ: οὐ μὲν; IV135 μὲν: μὴ (?); III2432 ⟨ἐγ⟩καλεῖς; I1230 ἔχων - ἀγνοεῖς: ἔχεις - ἀγνοῶν; II2329 ἐπιμελείας εὐδαιμονίαν: εὐδαιμονίας ἐπιμέλειαν; IV1012 μέρος ἔργον: ἔ. μ.; I289 τετυφλωμένους: κεχολωμένους; II615 ποιεῖν: παίειν; II121 δεῖ: *(?); I423 με⟨λε⟩τᾶν; II104 ἄλλ⟨ου δ⟩' οὐδενὸς. — I244 ἂν ἐλθὼν: ἀνελθὼν (sim. II7, 1210 III 2242); IV417 κατάλληλα: κατὰ ἄλλ. — melius distinxit I2814 II45 620 sq.

His obstant haud pauca falsa aut saltem supervacanea, quae si numerum locorum respexeris, iis quae recte administrata sunt vix cedere, sin correctionum indolem, praevalere facile observabis. I24 ἥ: ἣ; II158 κρῖμα: κρίμα; I1915 ἣ: ἡ; 2947 ἐφ' αὐτῷ: ἐπ' αὐτῷ (sim. II112); II526 ἦ: ἧ (l. ἣ). — I427 ὄψεσθε: ὄψεσθ' (sim. I161 176 III2210 IV1012). — I110 et IV718 κτησ⟨ε⟩ιδίου; I120 ἔτ⟨ε⟩ι; 173 ἣ: (*pac*, *a*, *l*, m_3, m_4): εἰ (ἣ εἰ m_2; εἰ δ' *pb*, m_1); 2816 νεοσσ⟨ε⟩ῖαι; II1811 ἐξαλείψει: -ῃ (sim. IV135 84). — I1711 μῶν ὡς: μόνος (*pb*, m_4) vel μόνως; II524 αὐτὸ⟨ν⟩ (fort. αὐτῷ restit.); I264 ἀπ': ἐπ'; II134 ἐπελθὼν: ἀπ.; I186 ἐκεῖνο⟨ν⟩ (inc.; ἐκείνως m_1, m_2, m_3); II101 αὐτὴ[ν]; IV98 οὐδὲ⟨ν⟩; I181 τῷ (*a*, *l*, m_4): τὸ (in adn. crit. p. 66 v. 14 leg. 'τῷ παθεῖν S_c'!); sim. I2824 III736. — I186 τούτων: τοῦτον (*pa corr.*, *pbc*, *l*, *Trinc.*); 2921 τοσούτων (m_2): -οῦτον (l. -ούτου, quod exhibent *pb*, *Uptoni cod.*); ib. 34 νέωι: νέος; III93 ὧ: ὃ; II79 τοῦτο: τούτ** (l. τὸ οὕτω); I2220 sq. ἐκείνῳ ὡς: ἐκεῖνος ὡς; II129 τῷ ὁρικῷ: τὸ ὁρικὸν (sim. IV832); I282 αὐτή: αὐτ* (l. αὕτη); IV1028 ἐκείνοις: -ῳ; I2414 ἀποθάνῃ (*pac*, *a*, *l*, m_2, m_3, m_4): -θανὼν; I1235 ἐπισπᾷ: ἐπίσπασαι (sic in *S* scriptum fuisse nunc cognovi; ἐπισπᾶσαι *a*, *l*, m_1, m_2, m_3, m_4; ἐπισπᾷς

pabc, si Schweighaeusero fides habenda, *Trinc.*); 254 *κωλύσαι: κωλύσει* (*s* omnia); 2939 *δοθείσῃ: -εῖσιν*; II101 *ἔχω̊ν*; II1112 *ἐλθὲ: ἐλθὼν* (loc. corr.; sim. II133); III2323 *προ[σ]πέμπων*; ib. 20 *οἷ: σοι*; IV126 *ἐγκεκλει⟨σ⟩μένα*; 621 *ἀπύρε⟨κ⟩τός*; 103 *προ⟨σ⟩πήδα*; III722 *πιθανὸς ὢν* (S_b in adn. cr. operarum errori debetur): *πιθανῶς* (l. *πιθανῶν*); I2716 ⟨*τῷ*⟩; I202 ⟨*ᾗ*⟩ (sim. II 11); IV1018 ⟨*ἐστιν*⟩; IV158 ⟨*μὴ*⟩; II1733 ⟨*ἔχειν*⟩ (sim. III2271; I2213 quoque aliquid excidisse recte suspicatus male *ἔχειν* inseruit), ib. *ἄσιτος: ἀσίτως* (l. *ἀσείστως*); III2270 ⟨*χρὴ*⟩; I2518 ⟨*δεῖ*⟩; II110 ⟨*οὖν*⟩; II1421 ⟨*δοκῇ*⟩ *ὑβρίζειν: -ῃ* (loc. corr.); 263 *δ' ἂν: δὲ*; III2336 ⟨*ἂν*⟩ *-ῇ: ἢ*; III222 ⟨*ἔφη*⟩; IV613 *ἢ* ⟨*εἰ*⟩; IV126 ⟨*σου*⟩. — I189 *οὐ: εἰ*; 23 *ὑόμενος* (*s* pleraque): *οἰώμενος* (*οἰόμενος pc*, m_3; l. *οἰνωμένος*); 2613 *κράξας: ταράξας*; II517 *μίαν ἔβαλες: μὴ ἀνέβαλες* (loc. corr.); 1316 *μεμελέτητο: μεμελέτηκε* (l. *μεμέληκε*); IV1135 *καλὰ: κακὰ.* — II117 *δι' ἅ: διὰ* (loc. corr.) — male interpunxit II622 III87 2236 83.

His exemplis examinatis omnes confido scripturis a S_c illatis tantum auctoritatis tributuros esse, quantum debetur ingenio hominis non indocti quique secundum artis praecepta libros legere et emendare didicerit. sed dubito, num omnia ista re vera uni eidemque grammatico adscribenda sint inprimis dubitationem movet I299, ubi *τῶν ἐκείνων*, quod primitus in *S* scriptum fuit, a S_c hunc in modum cor-

ὧν

rectum est: *τῶν | ἐκεῖνοι. ἐκεῖνοι* recte restitutum est a correctore, cui plane adsentiendum esset, si *ὧν* illud voculae corruptae *τῶν* substituisset; at inserendum esse *ὧν*, non substituendum, ipse lineola addita aperte indicavit. quae cum ita sint, haud temere conicias in exemplo quodam e Bodleiano, antequam S_c in eo corrigendo versatus est, de-

ὧν *εἶνοι*

scripto exaratum fuisse *τῶν ἐκείνων* idque a S_c male intellectum esse. neque absurdum est hoc credere, quoniam codicem Parisinum suppl. Gr. 65 (v. s. p. VIsq.) e Bodleiano eodem fere tempore, quo S_c in illo emendando versatus est,

descriptum esse constat; immo si reputaveris, quam mirum in modum apographa inter se modo dissentiant modo concinant, quam maxime veri simile fiet non solum saeculo XV, sed iam per aliquot saecula ante Dissertationum exempla e Bodleiano derivata a variis hominibus emendata et inter se collata esse simulque facile perspicitur, quomodo factum sit, ut tot locis apographa correctiones a S_c illatas aspernentur. praeterea notabile est S_c in locis a Stobaeo adlatis bis cum Stobaei memoria facere: I610 τὸ ⟨μὴ⟩ ἀπ. et 148 *ἄλλας ἐπ' ἄλλαις* (ubi *ἄλλην ἐπ' ἄλλαις S*); quod utrum casui tribuendum sit necne, discernere non ausim. duobus locis (I163 et III2628) in incerto mihi esse videtur, utrum quae in codice novata sunt ab ipso librario an a correctore S_c profecta sint.

Paulo antiquiorem esse manum illam fusco atramento insignem, quam nota S_b designavi, verisimile est cum propter litterarum ductus tum propterea quod nonnullis locis (quos supra p. LXVI enumeravi) quae a S_b temptata erant postea rursus a S_c immutata sunt. quocum bene convenit quod omnes correctiones a S_b illatae in apographis repetuntur praeter perpaucas, quae aut levissimae sunt (velut I225 *ἀποκόπτομεν* S_b, *p*, *a*, *b*, *a*, m_4: *-ομεν S*, *rell.* et 2710 *τῷ* S_b, *pa*, *a*, *l*, m_2: *τὸ S*, *rell.*), ut in magno reliquorum locorum numero nullius momenti sint, aut eo explicantur, quod interdum S_b correctiones in margine adscripsit, ut I111 *κομψῶς*: *-ὸς* (*a pr. l* m_1 [?] m_4 *marg.*) et 13 *ἀρκεῖ* (m_4): *-ῇ S* (*a*, *pab*; *-οῦ a marg.*, *rell.*): praeterea memorabile est correctores S_c et S_b inprimis in duobus prioribus libris se quasi invicem excipere, ut ubicumque alter plura correxerat, alter a corrigendo plane abstinere soleat. hoc dum considero, fuit ut timerem, ne nimis sedulus fuissem in duobus correctionum generibus S_c et S_b statuendis, quae fortasse uni eidemque diorthotae tribuere debebam; at denuo libro Bodleiano inspecto statim quae olim enotaveram confirmata vidi. paucis tantum locis incertus haesi et adhuc haereo, utri ex illis correctoribus tribuenda sint ea quae hodie in codice leguntur, scil. praeter interpretamentum I930

in margine adscriptum haec, e quibus recte administrata sunt: II1211 δύνα⟨ι⟩τ'; 1627 μηδεν⟨ὶ⟩; III239 ἐπαγγελία: ἀπ.; III210 ἄξιον: -ος; III2295 γ': καὶ (v. infra p. LXXV), male ista: II1738 ⟨ἅπτειν⟩; III124 ⟨οὐ⟩; IV79 ⟨ἐφ' ἑαυτῷ⟩ (cf. praeterea II819).

Sed iam ad ipsas scripturas examinandas progrediamur; de quarum origine et pretio ut recte iudicemus, summi momenti est ad crisin in Epicteti dissertationibus factitandam, cum ex iis qui codicem Bodleianum tractaverunt nemo plura vel graviora temptaverit quam is, cui correcturae S_b tribuendae sunt. itaque exempla proferam easdem rationes secutus, quas in correctionibus S_c enumerandis adhibui, priore loco iis quae a S_b bene gesta sunt positis. accentus et spiritus quos vocant prave positos correxit I2710; II214 (οὖ: οὐ; it. 1635 III2012); 1636 40 41 176 2342 III2485 269 IV162 1121. — II1627 μήθ': μήτ' (sim. IV117). — I424 κών⟨ε⟩ιον; 117 ἐπ⟨ε⟩ὶ (it. II2340); IV155 ὑπατ⟨ε⟩ίας (sim. 60 62 79 108); IV1100 κατέλ[ε]ιπεν. — I2410 ὄψει: η (sim. I2414 II515 29 IV518); III77 εἰ: ἦ. — III2439 δή: δεῖ; IV420 διψῆν: -ᾶν; I624 ἐστὲ - πάρεστε: ἔσται - παρέσται; II2330 αἴρειν: ἐρεῖν (pro S_c l. S!); IV73 δορυφόρων: δοροιφ.; IV158 σατο[υ]ρναλίοις. — vocabula rectius distinxit II517 2035 2311 35 40 IV153. — IV23 πρότερον: -ος; III2327 αὐτὸς: -ὸν; IV1163 ὃ: ᾧ; 446 τοιούτῳ: -οῦτος; 1320 αὐτοῦ (l. αὑ.): αὐτῷ; IV610 ἄλλο⟨ν⟩; II2422 ἐρωμένας: -ναι; II2330 μόνον: -ου; IV55 αὐτοῖς: -ὸς; I111 κομψῶς: -ός (sim. III125); III2467 οὕτως: οὗτος (it. IV1139; 1011); III410 ἐμὲ: ἐμοῦ; IV512 σοὶ: σὺ; III322 κἀκεῖνο: -νο; IV151 τὸ ἑξῆς (ὸ in ras.; nescio an τὰ ἑξῆς scribendum sit). — II1619 περιπίπτειν: -η; 2033 ἀπελθεῖν: ἀπελθεις (v. infra p. LXXVIII); 238 χρῆται: -σθαι; 29 λεληθὸς: λέληθεν (cf. adn. cr.); III114 βλέπων: -ει; 411 νικήσω: -ει (inc.); IV1101 θελητά: θέλοντα[1]); 24 ἀπόνευσον: -νεύων; 416 ἐκκλίνοντες: -αντες; 81 ἀπαλλάξετε: -ατε; IV1320 δεῖξόν: δεῖξ**. — III164 κακοηθίζηται: -εται (sim. III193 IV416); IV151 θέλουσι'

1) v. Addenda.

-ωσιν (sim. IV58 1323). — IV113 ἠγγίκασιν: ἐγγ.; II228 ἐξηπατημένος: ἐξαπ.; II1619 ⟨ἐ⟩μελετῶμεν. — I111 σὸν (*marg.*): σῶν (*m_4 marg.*) IV814 ἀμελετησίας: ἀμελητ. — I236 μυ⟨ί⟩αις; II1626 ὁμο⟨ι⟩ῶμεν; 1711 χρησίμου: χρησμοῦ; IV133 ἀργύρ⟨ι⟩ον; III244 ⟨ἴ⟩δια ἡγήσατο: διηγήσατο; III178 εὑρ⟨ο⟩ήσομεν: εὑρήσ. — I148 οὕτω: οὗ τῶν; II99 οὗν: οὐ; II2020 δύνα⟨ν⟩ται (sim. IV119 79 166 812); III256 μὲ[ν]; IV1131 χηνίδια: ἡνίδια; II1740 ὡς: ὦ (it. III132); 2319 οὐδὲ εἰ: οὐδεὶς; III178 προ⟨σ⟩θεῖναι; IV145 ἀπέ[σ]π.σεν; 435 εἴπη⟨ς⟩; II2419 κωφ[λ]ὸς; III204 π[λ]ηρώσεως; IV1152 λαβὰς: βλάβας. — III2448 πρὸς ⟨σ⟩κυτέα; IV513 κοκ⟨κ⟩ύζειν; IV1011 διαρ⟨ρ⟩οιζόμενον. — I916 τῶι, = τῷδε (*m_2, l pt. cod.*): τῷ *S* (rell.); II2026 εὐν⟨ομ⟩ούμεναι; 236 τού⟨των⟩; IV181 ἔχε⟨ιν⟩; IV626 ἀπεριπτω⟨τό⟩τερον (cf. Kühner-Blass *Gramm.* I 1 p. 559 adn. 5); IV813 ταῦτα: τὰ (cf. adn. cr.); IV822 ἐλάνθα⟨νε⟩; II189 ⟨ἢ⟩ (idem IV1125 recte suppl., sed loco minus apto); II1415⟨ὡς⟩; III2442 ⟨τῶν⟩ (sim. IV629 712 1217; vix recte III1016 ⟨τὰ⟩); III1312 ⟨ἢ⟩; I1230 ⟨ὄντων⟩ (cf. adn. cr.); III137 ⟨διὰ⟩; IV164 ⟨ἐπὶ⟩; IV434 ⟨εἰς Ῥώμην⟩. — I34 ἀγενὲς: *γενὲς; II1635 ⟨με⟩τῆν τῷ: τὴν τοῦ; II242 ἀπείρως: ἐκπείρως; III178 αὐτῶ: αὐτὸ*** (*** supra); 22105 (in adn. cr. pro S_c l. S_b!) σύντασις: σύστασις; 2333 ἐλεγκτικός: ἐκλεκτικός; 2438 μηδέν σοι: μηδενὸς; 91 ὄνομα: ὄνος; 100 ἐκεῖ μοῦ: ἐκεῖνο; IV160 φιλοῦμεν: φοβοῦμ**; IV820 τί: τ*; IV1119 ἔστιλβεν (marg.; *pb, Upt. cod.*): ἔστι μὲν *S* (*rell.*); IV121 ἀφῆς: φησὶ — II214 S_b rectius interpunxit, I123 23 51 61 foramina bene explevit, nisi quod I61 τις ἔχει adscripsit, cum ἔχῃ τις Stobaei testimonio commendetur non refragante foraminis ambitu.

Harum correctionum plerasque a mediocris ingenii homine, qui mendorum quae in libris manu scriptis graecis per medium aevum exaratis inveniuntur et causas et medelas probe callebat, non alienas esse manifestum est; sed restant nonnullae emendationes egregiae, vere hoc nomine dignae et tam scite excogitatae, ut sit, ubi incertus haereas, utrum quae S_b novavit correctoris sagacitati debeantur an

e codice quodam petita sint. et fateor me aliquando de altero Arriani exemplo cogitasse; cui opinioni favere videntur quae I934 in margine ad verba *ἄλλος δι' ἄλλ`* (*ἄλλ* ᾽⌒ S_b) *δυστυχεῖ* adscripta sunt: γρ *ϰαι οὐ δυστυχεῖ*, modo haec interpretanda sint *γράφεται ϰαὶ* (i. e. in alio exemplo) *οὐ δυστυχεῖ* sed dum ectypum denuo scrutor, dubitare coepi, utrum adnotatiuncula illa (praeter signum illud ⌒, quod certe S_b debetur) a S_b adposita sit an iam antea in codice exstiterit; praeterea sive hoc sive illud probaveris, nihil obstat, quominus S_b indicaturum fuisse putemus *γράφε* '*ων*' *ϰαὶ* '*οὐ δυστυχεῖς*'. accedit, quod nonnumquam eundem correctorem deprehendimus in locis emendandis tamquam haesitantem quaeque modo scripserat mox rursus delentem, velut III2493 IV447 et fortasse 610. denique eum bis (IV161 108) apertissimis dittographiis quae vocantur non perspectis frustra coniecturis indulsisse et duobus aliis locis (I2940 *ὑποφορὰν*: *ἐπιφορὰν* et III178 *ἔξωθεν*: *ἔσωθεν*), cum accuratior vocabulorum a Stoicis usitatorum notitia ei non suppeteret, sententias prorsus sanas pervertisse manifestum est. his igitur perpensis fieri non potest, quin suspicio incidat, ubicumque corrector iste medicinas acriores adhibuit. ac profecto eum patet saepius aut corruptae lectionis sedibus non detectis Arriani verba non expurgasse, sed novis maculis inquinasse aut temere temptasse quae integra sunt. iam eius generis exempla quae inveni componam. III256 *ἥττα*: *ἡ̄ττα* (l. *ἥττᾳ*); IV85 *ὃ*: *ὁ*. — III2444 *θριδάκων*: *θιδράκων* (cf. s. 48); 2615 *θριγκὸν*: *τριγχὸν*: IV1124 *ἱδροῦντα*: *-ῶντα*: I1127 *λ⟨ε⟩ιποψυχοῦντα*; IV421 *'Ακαδημ[ε]ίᾳ*; I113 *ἀρκεῖ*: *-ῇ*; III312 *ἔχῃ*: *-ει*; 265 *ἢ*: *εἰ* (l. *ϰαὶ*). — III2474 *εἰ δ' ἦς*: *εἰδῇς* (l. *ἴδῃς*); IV1169 *μνῆμ' ὢν*: *μνήμων* (l. *μνήμη ὢν*). — IV813 *φιλόσοφον*: *-ος*; I2710 *τᾷ*: *τὸ*; I934 *ἄλλων*: *-ον*; III2327 *ἡ τροφὴ*: *τὴν τροφὴν*; II2318 *τῇ ὁρατικῇ δυνάμει*: *τὴν -ὴν δύναμιν* (sim. 19); I17 *ὅπερ*: *ὥσπερ*; II246 *μουσικῆς*: *-ῶς*; IV198 et 127 *οὗτος*: *οὕτως*; I2524 *σου*: *σοι*; III2420 *τοῦτο*: *ταῦτα* (sim. IV143 412 71). — I14 *ϰατανοήσασα*: *-σουσα*; IV1013 *ἀποδιδόναι*: *-διδοῦν* (l. *-διδούς*); I225 *ἀποκόπτωμεν* et *προσ-*

ἐρχώμεθα: *-ομεν* et *-όμεθα*; III2332 *ἀποδημήσουσιν*: *-σωσιν*; IV1316 *δέξεται*: *-ηται*; IV814 *ἀπολισθα<ί>νεις*; II2311 *αὐτῇ[ν]* (l. *αὐτὴν*); 38 *ἀπαλλάξειν*: *-ξῃ* (l. *-ξαι*); IV1116 *ἐπιτιμᾶ<ν>*; II124 *σαυτοῦ*: *αὐτοῦ* (l. *αὑτοῦ*); II175 *ὅ, που*: *ὅσπου* (l. *ὅπερ*); I118 *γ<ε>*; I815 *<ἀν>αιρῶ* (l. *αἴρω*); IV195 *<λαμ>πρὸσ ἅ*: *πρόσα* (l. *πόσα*); 413 *καταληπτ[ικ]ῶν*; 108 *προαιρετ[ικ]οῖς*; 16 *ὅτι*: *ὃ* (loc. corr.); 1135 *<μα>θησόμενον*. — I74 *<δὲ>* (it. II244 IV1131); IV1127 *<ἢ>*; 820 *<μὲν>*; IV160 *<καὶ>*; II2337 *<ἀλλ'>*; IV820 *<ὡς>*; III66 *<τὰ>* (sim. IV1211 21); I188 *<ἐστὶ>* (sim. II1015); IV58 *<ἂν> ἀπολείπωσιν* (l. *-ουσιν*); II2319 *<αὕτη>*; III171 *<τι>* (sim. IV177 311); 24105 *<σὺ>*; IV121 *<σοι>*; II2626 *<σε>*; III92 *εἰ δέ <μου>*: *εἰμ·* (ult. litt. inc.; sed nescio an Lindsay rectius legerit *ἐμὲ*; l. *εἰ δὲ*); IV106 *<ἐπὶ>*; IV181 *<κατὰ>*; II239 *<οὐ>* (it. II218 262 III124 [S_c?] 37 IV524); IV813 [*οὐ*]; III2424 *<μόνον>*; 269 *<ψέγεις>*; IV1024 *<οὐ κοινωνεῖ>*; 1124 *<οὐ δεῖ>* (lacunosum esse locum recte perspexit); 1217 *<χρὴ>*. — I123 *ὅταν μὲν ἀντιγράφῃς*: *ὅτε μέν, ἄν τι γράφῃς*; 930 *ἔφη*: *ἔτι*; II88 *παρακολουθεῖν* (*ν* fort. add. S_c): *παρακολουθῆ** (l. *παρακολούθησιν*); *περιπτώσει*: *περιπέσ** (l. *περιπεσῇ*); 2021 *τίς ἡ ἀτυχία*: *τίς ἢ ἀτυχίας* (l. corr.); 267 *ἔπειτα ῥέψει*: *ἐπιθρέψει* (*ἐπιρρέψει*?); III2452 *οὐ θέλεις*: *οὐδεὶς*; IV123 *οὕτως ἐλευθερίας εἶχε*: *οὔτ' ἐλευθερίαν** (loc. corr.); 81 *τῆς ὀρέξεως*: *τὴν ὄρεξιν*; IV1172 *αἰσθήσῃ*: **στήσῃ* (l. *ἐκστήσῃ*); 55 *οὐχ ἵνα κινῇ οὗτός τι*; primariam scripturam tam misere illevit S_b, ut legi non possit; IV1116 *<ὃ> ποτε ἧς ἄξιος ἦ*: *πού ποτε, ἧς ἄ. εἶ*; IV122 *εἰώθει*: *ἴ*ωθι* (vel *-θας*). — perperam interpunxit III312.

Ut ex his quae exposui summam conficiam, mihi quidem certum et exploratum est correctiones illas, quas S_b notavi, non e codice quodam Arriani originem ducere neque ullius auctoritatis esse in Arriani verbis recensendis. a Stobaei memoria bis (I61 148) recedit, ita ut in his locis tractandis suo Marte egisse videatur; neque libros Marci Antonini (cum quo consentit particula *οὐκ* inserta III2493) novisse credibile est hominem, qui IV832 pro *χωρήσαντα* illo leviter corrupto *χωρίσαντα* ineptissime posuit loci Homerici imme-

mor. singularis est condicio versus illius celeberrimi Cleanthis

ἄγου δέ μ', ὦ Ζεῦ, καὶ σύ γ' ἡ Πεπρωμένη,

qui in Dissertationibus ab Epicteto quattuor locis adfertur (II2342; III2295; IV1131; 434, quos locos litteris *a b c d* significabo), praeterea semel in Ench. c. 531 (*e*) occurrit. in Dissertationibus ubique *ἀγοῦ* scriptum est, quod semel (*a*) corrigere satis habuit S_b, in *e ἄγε δή*; deinde in *b με ὦ* (ubi *ὦ* del. S_b vel S_c); denique in *a σὺ* omissa particula *γ'*, quam supplevit S_b, in *b c d* (et *Pa* Ench.) *σὺ καὶ*, pro quo *σύ γ'* substituerunt in *b* S_b *vel* S_c, in *c d* apographa Schweighaeuseri et editio Trincavelliana. iam puto manifestum est correctorem S_c, si modo in loco *b* emendando versatus est, particula *γ'* restituta repetiisse tantummodo quae S_b in *a* novaverat; at certe quam maxime interest scire, utrum S_b *γ'* istud coniectura invenerit an aliunde acceperit. quodsi re vera apud Vettium Valentem *καὶ σύ γ' ἡ* legeretur (id quod praebet codex Hamburgensis saec. XVII ab Ioanne v. Arnim commemoratus *Vet. Stoic. Fragm.* I p. 118 fr. 527), non sine veritatis specie coniceres correctorem S_b emendationem e Vettii Anthologiis petivisse; at aliter rem se habere Krollii editione edocemur. etenim cum a Valente Cleanthis versus bis, et p. 261, 23 et p. 271, 23, adferantur et utrobique in Vaticano, in quo solo recensio nititur, *καὶ σὺ χ' ἡ* scriptum sit, hoc testimonio mirifice et confirmatur Meibomii coniectura *καὶ σὺ χἠ* (quam utique recipere debebam) et vindicatur lectio a Bodleiano in *b c d* constanter servata (in *a* leviter tantum obscurata) *καὶ σὺ καὶ ἡ* a genuina illa nisi forma non discrepans. haec cum ita sint, non dubito, quin *γ'* illud, quod in apographo Hamburgensi apparet, ex editione quadam Arriani Epictetei depromptum sit neque ulla auctoritas tribuenda sit coniecturae isti, utpote ab ipso correctore S_b excogitatae.

Multo brevior esse possum in nota S_a explicanda, quo siglo perpaucas quasdam correctiones complexus sum, quae antiquiores aestimandae esse videntur quam S_b. certe semel (III125) observasse mihi videor primariam scripturam bis

correctam esse, a S_a (λογικὸν) et S_b (λογικῶς, quod verum est), sed ita ut S_b tempore inferior sit. praeterea recte S_a haec administravit: II1925 φθονήσητε: -νέσητε; II2023 ⟨θεοί⟩ (quod operarum errore in adn. cr. S_d tribuitur); III68 νοῦς: οὐ(?); III127 ἔχω: -ει; male haec: III26 ἠρωτῆσθε: -σθαι; 723 ⟨ἂν⟩. I304 quid voluerit corrector, non satis liquet. nec tamen me fugit in tanta exemplorum paucitate vix certi quicquam definiri posse, praesertim cum correctiones istae, quas nota S_a insignivi, modo ad S_b (III311 ἐκεῖνό⟨τι⟩ς recte; cf. I1123), modo ad S_c (II2216 συγγενεῖς: -ῆς recte, III137 ⟨δεῖ⟩ male), modo ad S_d (II1930 παρασκευὴν: -ῇ recte) atramenti vel litteraturae similitudine propius accedant. utrum I930 αὐτὰ: αὐτῶν et III1016 ⟨τὸ⟩ ab ipso librario *(m. pr.)* an a S_a correcta sint, in incerto est itidemque, utrum librarius an S_b versatus sit in his locis corrigendis: II220 τούτῳ: τοῦτο; III163 μεμνημένο⟨υ⟩ς; IV426 ὀλίγων: -ον; IV75 διαφέρηται (male): -εται.

Denique duobus locis in libro Bodleiano apparent vestigia manus cuiusdam satis antiquae, sed a reliquis prorsus diversae (quam *man. ant.* insignivi): I1618 τούτοις: -ων; II1420 σεαυτὸν: αὑτὸν (l. αὑτὸν).

Quae ab ipso librario in codice Bodleiano correcta sunt, maximam partem in tollendis meris erroribus (velut I1226 IV121) vel mendis ad iotacismum spectantibus (ut I2814 II822 1519 al.) versantur. aliquanto maioris momenti haec sunt: I2517 θλιβόμενος: -ωμένου(ς); 2815 πελα⟨ρ⟩γῶν; II520 ὅς ἔπαιζεν: ὅς ἔπαιξεν (corrige quae in adn. leguntur); 2217 ἱδρύματα: ἱδρυμένα τὰ; III192 οὐδὲν: οὐδεὶς; IV1106 ὑπολείπεται : ἀπολιπ.; 111 εὐεπηρεαστο⟨τά⟩των; 102 συγκατατιθῶμαι: -τίθεμαι; 1324 μόνων: μόνωι; quater voculas omissas supplevit: I227 δὲ; III2258 ἢ; 62 ἔφη; 236 εἰ. atque haec eum ad fidem exempli quo utebatur denuo inspecti sive collati immutavisse itemque I1117 spatium vacuum relictum explevisse archetypi ductus accuratius rimatum neque omnino usquam in corrigendo ad opinionis arbitrium rem egisse mihi quidem persuasum est; e ceteris vero vitiis fere innumeris, quibus nunc scatent Arriani libri,

quae scribae codicis Bodleiani crimini danda sint, quae antiquiorum exemplarium librariis, in incerto est, cum certa indicia, quibus in singulis locis diiudicandis innitaris, praesto non sint. paucissima invenisse mihi videor huc spectantia, quae etsi sunt *δυσαπόδεικτα*, tamen silentio praeterire nolo. ac saepius accidit, ut quae in Arriani verbis omissa sunt, in margine adscripta legantur[1]. iam putes librarium, ubicumque eiusmodi errores se commisisse intellexisset, in adscribendis supplementis eosdem litterarum ductus adhibiturum fuisse, quibus in textu exarando uti solebat. at semel tantum (III22_4) id fecit, reliquis locis (I6_{28} 11_{15} 16_{15} III22_{74} 26_7) litteraturam semiuncialem quam vocant in scholiis et inscriptionibus usurpatam adhibuit; ex quo haud absurde conicias eum ista, quae litterarum formis a scholiis non distinxit, iam in exemplo quod descripsit in margine posita invenisse. neque mirum esset, si aliis quoque locis verba Arriani genuina omissa et in margine suppleta inter scholia delitescentia invenirentur; id quod mihi semel quidem (III26_7), dum codicem confero, contigit. itaque plenum scholiorum exemplum, postquam in manus meas venit, avide perscrutatus sum veritus, ne quid me fugerit; verum nihil inveni Epicteti nomine dignum. nam neque ea quae IV7_{14} margini adscripta Lindsay inter Arriani verba recipi iussit neque illud *τὸ πᾶν ἀπωλέσαμεν* (III10_7, etsi minusculis litteris haec scripta sunt), de quibus verbis recipiendis olim cogitaveram, adprobari possunt nisi emendata; illic enim *θέλεις* pro *ἔχεις* scribendum est, hic vero verba *τὸ πᾶν* ab Epicteti dicendi usu discrepant, quippe qui *τὸ πᾶν* nusquam eodem sensu ac *τὰ πάντα* adhibeat (quod apud Marcum Antoninum saepius fieri ex indice verborum

1) quod in ed. pr. observaveram, quinque locis verborum quae omissa sunt spatia, si litterarum numeros computaveris, mirum in modum inter se convenire viderique olim Arriani librum exstitisse, cuius singuli versus duodequadragenas fere litteras complecterentur, licet recte observatum sit, ad fata operis Arrianei illustranda haud multum valet, quoniam per saecula x xi xii permultos scribas inque iis ipsum Bodleiani librarium isto versuum modulo usos esse constat.

a me confecto cognoscere licet). similem in modum in verbis καὶ φιλόσοφον ad εἰκῇ I727 adscriptis emendandis frustra operam consumpserunt et apographa et viri docti (ubi Meibomii commentum τὸν φιλόσοφον ut prorsus improbabile non commemoravi). e contrario scholia in vetustiore quodam exemplo margini adscripta perperam scriptoris verbis inserta sunt I116 724 2818 II158 237, quibus addidi I120 τῷ κυρίῳ et II1421 ὅταν αὐτὸν, quae e notulis olim in margine adpictis irrepsisse puto. ex his locis primus ille praeter ceteros memoratu dignus esse videtur, cum manifestum sit ibi a scriba quodam quae in margine adposita legit pro novi capitis inscriptione habita esse; quocum egregie convenit, quod prima capitis II21 verba, id quod acute perspexit Wendland, in libro Bodleiano perperam capiti praecedenti adiuncta sunt, ut probabiliter concludas singulorum capitum inscriptiones olim non inter capita sed in margine positas fuisse. verba imprudenter repetita semel expunxisse videtur ipse librarius III2313; bis errorem sive a se commissum sive in exemplo quo utebatur inventum non tetigit, III2422, ubi quae abundant a S_b expuncta sunt (cf. Addenda), et IV161; I65, ubi sectionem 4 bis scriptam fuisse propter spatium verisimillimum est, quis errorem correxerit, non liquet. dittographiae quas vocant ab ipso librario scriptae inveniuntur hae: I76 παραδέχηι [ου] - ἀποδοκιμάξεις [ε]; II125 ὑμῖν [ἡμεῖς]; 217 προσομολογεῖ [παρ, η]; III263 εἶπες [α] et 4 ποῖ [υ] (alia exempla ut non satis certa omitto); fortasse etiam mira illa lectio II2033 ἀπελθεῖς ἐν βαλανείῳ e correctione supra versum adscripta ἀπελθεῖν [εἰς] ἐν βαλανείῳ [εῖον] orta est. his igitur perpensis mihi quidem veri simile videtur librarium codicis Bodleiani quae in exemplo invenit fideliter describendo expressisse.

De orthographicis quas codicis Bodleiani scriba secutus est rationibus haec dicere sufficiat: iota ἀνεκφώνητον quod

vocant saepe omittitur ut in *πωλήσης*, *τῆ*, *πρώην*, *λησταί*, *ῥᾶον*, *τῶ πιστῶ*, saepe falso additur, ut in *ἅπτηιται*, *τὰ γένηι*, *κατατριβῆιναι*, *σεσόβηινται*, *γνωίση*. spiritus lenis et asper haud raro confunduntur; leguntur in codice non solum *εὑρήσομεν*, *ὁμολογοῦμεν*, *ὀρμῆς*, *ἕωθεν*, *ἑξῆς*, *ἐποίμην*, *ἕτοιμα*, *ἕνεκα*, *ὑφ' αὐτοῦ*, *τ' ἑκάστης*, sed etiam *ὀρέγη*, *ἀφροσύνη*, *καθιδίαν*. accentus perperam positi in quavis fere pagina inveniuntur, ut *πεποιθῶς*, *ἐλθῶν*, *ἀγορασθεῖς*, *εἴς*, *πολῖται*, *σύκον*, *κωλύσαι*, *ψεύδος*, *γνώθι*. deinde in encliticis quae vocantur tractandis minime sibi constat libri amanuensis: plerumque scripsit *ἄλλό τι*, *ἄλλού τινος* (cf. Kuehneri *Gr. Gr.* I² p. 341), sed rursus *λέγει τίς*, *μέρος τί ἡμέτερον*, *προσήγγελε τίς*. neque prorsus desunt vitiosae notationis exempla velut *ἢ τί ἄλλο*, *δοκεῖ τισὶν*, *θεοῦ ἐσμὲν*, *αἰσχρὸν ἐστι*, *καθ' ὅλου τὲ*, *ἐᾶσαι με*, *περιπεσεῖταί ποτε τινὶ*, *κατά τι* (in interrog.) alia. verba composita saepe apicibus positis separantur, ut *πρὸσδέχεσθαι*, *ἐπὲλαθόμην*, *προσὲρχεται*, *διὰλάβωμεν*, *διὰνοητικῶς*, *ὅτ' ἄν*, *μὴδὲ*, *μὴδὲν*, *μὴδὲμιᾶς* sim.; at contra hic vel illic coniunguntur quae separanda erant: *ἐπιγῆς*, *ὑπεραὐτοῦ*, *παραχρυσίππου*, *παρουδέν*, *καθημέραν ἐξαυτῶν*. notandae quoque sunt scripturae velut *οὐκ'*, *οὐκ' ἔτι*, *τ' ἆλλα*, *καμέ*, *ταυτόν*, sim. sed omnino concedendum est multo saepius bene rem gessisse codicis scribam quam erravisse.

VII
DE CODICIS BODLEIANI FIDE

Atque haec fere sunt, quae codex ipse tamquam voce emissa de indole ac natura sua prodit. nec tamen alia desunt indicia, quibus adhibitis quae fides habenda sit libro Bodleiano accuratius etiam cognoscere poterit qui recte iis uti didicerit. inprimis notabile est scholion ad Diss. I 17 25 a librario adscriptum *οἶμαι διὰ τὰ ἄνωθεν ῥεύσαντα* (cf. schol. I 1 46 *ἴσως διὰ τὸ ἄνωθεν*) quod mirum in modum conspirat cum scholio ad Dionis Prusaeensis or. XXXII 15 (cf. Ath. Sonny *Ad Dionem Chrysostomum analecta* 1896 p. 116) *σύμφωνον τοῦτο τῷ τοῦ αὐτοκράτορος Μάρκου 'πάντα ἄνωθεν ῥεῖ' σοφῶς εἰρηκότος*; utrobique enim pro *ἐκεῖθεν*, quod

praebent Marci Antonini libri II31, *ἄνωθεν* substitutum est, quod casu factum esse credibile non est. iam cum constet scholia Dionea ab Aretha Patrensi conscripta esse (cf. Sonny p. 85 sqq.) eundemque Aretham imperatoris libros ab interitu retraxisse (id quod idem Sonny evicit *Philol.* vol. 54 p. 182 sqq.), ut certum est scholion Epicteteum ab Aretha profectum esse, ita quam maxime veri simile virum illum de tot scriptoribus Graecis conservandis optime meritum in Epicteti quoque Dissertationibus transscribendis operam laudabilem posuisse. quod si recte conieci, librum Bodleianum ex exemplo quodam ab Aretha correcto et adnotato originem ducere sequitur[1]. et sunt revera in codicis Oxoniensis scholiis ad Arrianum et Porphyrium adscriptis haud pauca, quorum indoles cum adnotationibus in Lucianum Platonem Dionem (quae quin Arethae sint iam nemo dubitat) congruant. velut hic quoque inveniuntur adnotatiunculae in filorum pendentium formam protractae velut

fol. 17v	fol. 69v	fol. 75r	fol. 100r
ϑ	ϱ	ὅ	δ
α	ω	λ	ν
υ	ο	ο	ό
μ	λ	ν	μ
α	ο	κ	ο
σ	ν	α	ς
τ	καὶ	τὰ	ο
ό	π	ἐπι	υ
ν	αι	κου	τ
	δ	ϱεί	ο
	α	ων	ς
	γω		’·/.
	γ		
	ό		
	ν		

1) cave e notulis truncatis velut illis quae ad III 24$_{62}$ et 25$_{8}$ adscripta sunt, concludas scholia libri Bodleiani ab eodem homine et composita et adscripta esse; immo descripsisse videtur librarius, quae in archetypo aut invenit aut dispicere potuit.

quas in deliciis habere Aretham notum est (cf. Sonny p. 91); est ubi scholiasta in suae aetatis monachos invebatur (II1920 24 IV517 89), id quod saepius fit in scholiis Lucianeis (Rabe p. 300), est ubi scriptorem, quem tractat, interpellet (cf. *Ἐπίκτητος* in indice scholiorum et *Λουκιανός* in Rabii indice p. 294b); cum scholiis I28 *οἱ λεγόμενοι καναλοπλύται* et III2433 *τὴν κερβίαν* (vel *κερκίαν*) *ἢ τὸ κατάρτιον τοῦ πλοίου* conferas exempla *χυδαίων λέξεων*, quae collegerunt Sonny (p. 88 sqq.) et Rabe (p. 301). nolo plura testimonia coacervare satisque habeo commemorare ea, quae ed. pr. p. XXXIV de scholiorum Epicteteorum indole exposueram, cum de Aretha cogitationem nullam haberem, tam bene ad istius viri rationes quadrare visa esse Sonnyo, ut ea tamquam de Aretha dicta una cum iis, quae E. Maaß observaverat, proponeret p. 86 adn. 2. iam supra p. XIX conieci Aretham tunc, cum Lucianum adnotabat, nondum in Dissertationum libros incidisse; nunc addo hanc opinionem commendari eo, quod ad Luc. *De die nef.* 32 (Rabe p. 211, 3 sq.) posuit *κίναιδος - - - παρὰ τὸ τὴν αἰδῶ κινεῖν* eorum memor quae Etymologicorum scriptores docuerunt (Et. Gud. 322, 1 al.), in scholiis Epicteteis vero ad II1017 2037 III132 adscriptis quaestionem de vocabuli origine, tamquam loci Epictetei sibi dubitationes movissent, retractasse videtur. Enchiridion quidem (vel Paraphrasin Christianam) ei iamdudum cognitum fuisse evincitur eo, quod Luc. *Vit. Auct.* 21 (Rabe p. 127, 10 sqq.), ubi moralis Stoicorum doctrinae elementa enarrat, Ench. 1, 1 ad verbum exscribit; neque scholio ad Marci Anton. II11 in codice *D* adscripto *ἄντικρυς ἐπικτητίζει* eum Dissertationum libros novisse comprobatur, quoniam ad sententiam ibi a Marco prolatam Ench. c. 4 multo propius accedit, quam qui in comparationem vocari possint loci e quattuor Dissertationum libris sumpti; hos autem libros solos manibus se tenuisse ipse scholiasta ultimo quod adiecit scholio plane testatur.

Fortasse quispiam coniecerit non solum scholia, sed capitum quoque inscriptiones (quas olim in margine exaratas

fuisse videri supra monui p. LXXVIII) ab Aretha additas esse. et fuit, fateor, cum eas postea iam labente antiqua eruditione suppeditatas esse ab homine quodam rationum et artis vocabulorum, quibus Stoici utebantur, non satis gnaro aut prorsus ignaro suspicarer propter capitis II 21 tiulum *Περὶ ἀνομολογίας*, quem e voce *ἀνομολογία* huius capitis s. 4 male intellecta fictum esse adparet (cf. ed. pr. p. CIII). nuperque novum scrupulum iniecit Halbauer p. 44 qui aliud exemplum inscriptionis minus aptae attulit capitis I 10 titulum. sed obstat titulus II 14 *Πρὸς Νάσωνα*, quem, cum nomen istud proprium nusquam in capite adpareat, ab ipso Arriano profectum esse manifestum est. itaque nisi ad nescio quae artificia explicationis confugere malueris, non poteris non concedere Arriano vitio danda esse, si quae in capitum inscriptionibus male administrata sunt, eumque Xenophontis, quem aemulabatur, hoc quoque similem fuisse, quod, etsi magistri memoriam pio et sincero amore colebat, tamen quod ad arcana doctrinae adtinet *ναρθηκοφόρος* potius quam *Βάκχος* fuisse videtur[1]).

---

1) Postquam liber Bodleianus cum scholiis vetustis exaratus est, correctores in eo adnotando versati sunt. atque pauca quaedam manu satis antiqua illata sunt, ter (III 20 16 22 30 24 49) paraphrases vel recapitulationes, semel glossa (IV 17 8 *ἤτοι*). multo plura adscripsit S_b, qui saepe Aretham imitatus (I 3 3 4 1 29 6 26 9 30 13 2 14 14 18 12 19 10 24 16 25 8 II 4 4) in primo libro cum Epicteto nonnumquam altercatur (I 16 13 18 19 5 29 54), sed interdum ita, ut de se ipso verba faciat (I 5 5 9 19 10 2 18 21 24 20 [ubi monachum se esse profitetur] 29 63). argumenta a scriptore tractata indicat I 2 30 6 1 9 7; glossas vel notulas ad grammaticen spectantes adscribit I 25 28 III 2 18 16 7 22 10 12 3 (*ἤγουν*). praeterea memorabile est eum sacrae scripturae locos citare (I 16 18 27 9 30 7); bis eius commenta ab apographorum librariis perperam inter verba scriptoris recepta sunt (III 25 10 IV 4 43). denique semel scholion ab Aretha profectum tetigit (IV 1 47). neque S_c manus cohibuit. cuius adnotationes a T. W. Allen Anglo, qui olim scholia in usum meum descripsit, praetermissae cum mihi ex ectypo photographo colligendae essent, saepius accidit, ut incertus haererem, utrum huic an alii cuidam correctori tribuendae essent (quos locos infra asterisco notabo); nunc eas omnes a S_c illatas esse existimo. plerumque

Alia instrumenta ad fidem libri Bodleiani recte aestimandam circumspicientes nos meminisse oportet haud ita paucos sermonum Epicteteorum locos exscriptos esse a posterioris aetatis scriptoribus, e quorum testimoniis cum codicis Saibantini memoria comparatis aliquantum saltem lucri ad quaestionem quam tractamus solvendam non redundare non potest. inter quos testes inprimis dignus est qui audiatur A. Gellivs, vir propter eximiam diligentiam atque sollertiam laudandus, qui ex Arriani lib. II cap. 19 verba illa inde ab *εἰπέ μοι* (s. 12) usque ad *κατηγορούμενον* (s. 17, in qua voce desinit vix ipse Gellius, immo codicum Gellianorum archetypus) in Noct. Att. I28 transtulit. iam ex utroque fonte lectionis diversitatem excerptam minutiis ad rem orthographicam spectantibus omissis proponam ita, ut diductis litteris scripturas fide digniores notem.

cod. Bodl.	Gellius
13 *κ α κ ί α ι*	*κακία*
15 *σ ε α υ τ ο ῦ*	*σαυτοῦ*
γυμνάζεσθαι	*χ ε ι μ ά ζ ε σ θ α ι*
ἀ ν α κ ρ α υ γ ά σ α ν τ ί σ ο ι	*ἀνακραυγάσῃς ἄν σοί τις*
κακόσχολος	*κακόσχολός* ⟨*πως*⟩ codd. recc., *κακόσχολος* Γος *VP*
θεοὺς οἷα	*θεούς σ ο ί, ἃ*
κακίας	*κ α κ ί α*
μή τι (sic Gellii *P* quoque)	ΜΗ vel ΝΗΙ
16 *ἄ ρ α ς*	*ἄρα*
17 *ἄν*	*ἐὰν*
σε (recte puto)	*σε* ⟨*ὁ*⟩

---

paraphrasibus iisque nonnumquam satis verbosis adscribendis indulsit (I152 *2710 *2828 [*ἤτοι*] *II714 *105 [*ἤτοι*] 203 III13 315 19 2016 *2216 IV151 [*ἤτοι*] *311 [*ἤτοι*]); praeterea argumenta indicavit (I265 II143 191) et glossas adspersit (I *2514 [glossam signo ·/. addito ad vocem *κατάλληλον* referri sero intellexi; an *ἤγουν* pro *εἴτ᾽ οὖν* legendum?] II1416 III211 [*ἤτοι*] 2293 2315 [*ἤτοι*] *2438 IV1011 [*ἤτοι*]); coniecturas nisi fallor protulit IV126 et ib. (*ἤτοι*). quid sibi velint ea quae ad *I1714 adscripta sunt non, expedio. scholion a S_d adscriptum non inveni nisi unum (I225).

Nemo puto negabit utriusque partis propria esse et bona quaedam et vitia. simul vero apparet deteriores Bodleiani libri lectiones non ex interpolatione originem ducere, sed aut malae archetypi condicioni aut inscitiae socordiaeve amanuensium deberi.

Proximus auctoritate est IOANNES STOBAEVS, in cuius tamen testimoniis adhibendis summa opus est cautione, cum et diversae eius operis partes diversa fata passa sint et ipse (sive potius is ex quo eclogas Epicteteas mutuatus est) consulto quaedam in Arriani verbis immutasse videatur. igitur ut antea hic quoque exhibebo lectionum discordantium conspectum.

cod. Bodl.	Stobaeus
Arr. Epict. I 6 1—11	(ecl.) I, 1, 33
1 ἂν	ἐὰν
2 deest	εἰδῇ (ἴδῃ Meineke)
3 desunt	καὶ καθόλου πάντα ⟨τὰ⟩ ὁρατά
4 ἀλλ' ἀνάπαλιν	οὐδὲ ἀνάπαλιν
οὐδ' ὁτιοῦν	οὐδέν
5 φῶς δὲ μὴ πεποιήκει	desunt
6 τὸ κολεόν (bis)	τὸν κολεόν (bis)
7 ὅτι	ὃ
8 ὁράσεις	ὅρασις
9 ἡ προθυμία	ἡ (om. *P* Stob.) προθυμία ἡ (recte)
10 deest	οὕτω

ἐπιπίπτοντες (l. ὑποπτ.)

προστίθεμεν καὶ συντίθεμεν	προστιθέαμεν
ἀπ' ἄλλων	ἐπ' ἄλλων
ἄλλα τὰ (ἄ. τινά scripsi; ἄλλ' ἄττα Wachsmuth)	ἄλλα
ἀπολιπεῖν	⟨μὴ⟩ (sic S_c quoque) ἀπολείπειν

11 ἕκαστον τούτων	τούτων ἕκαστον
πῶς οἷόν τε	πῶς οἴονται
ταὐτομάτου	τοῦ αὐτομάτου
I 121—7	(ecl.) I, 1, 40
2 τρίτοι δ' οἵ	τρίτοι δ' εἰ (sed οἵ in utroque codice restit. m. pr.)
τέταρτοι δέ	τέταρτοι οἵ

(leg. τέταρτοι δ' οἵ)

καὶ οὐχὶ δὲ καί	καὶ οὐχὶ καί
3 οὐδέ	οὐδέν

s. 4 in Stobaeo prorsus immutata est; v. adn. crit.

5 ὑγιές	ὑγιῶς
7 ἐπεσκεμμένος	ἐπεσκεμμένως
τὰ ὅλα	τὰ πάντα
I 141—10	(ecl.) I, 1, 34
2 συμπαθεῖ	συμπαθεῖν
δοκεῖ	δοκεῖ ⟨σοι⟩
3 πάλιν	deest
5 φύλλα	φυτά
ἐνδέδεται	ἐνδέδυται
6 συναφεῖς	συνεφεῖς
7 ὁμοῦ δὲ καί	ὁμοῦ καί
περὶ ἀνθρ.	περὶ ⟨τῶν ἀνθρ.⟩
ἅμα δὲ	ἅμα δὲ ⟨τοῖς μὲν⟩
ἀνανευστικῶς	ἀναπνευστικῶς
8 τύπους δέ	τύπους τε

οὕτω S_b: οὗ τῶν

κινούμενος	κρινόμενος
τοῖς πρώτως	τοῖς πρώτοις
τέχνας τ' ἄλλην ἐπ' ἄλλαις (l. ἄλλῃ)	τέχναις τ' ἄλλας ἐπ' ἄλλαις
9 ἴσχειν διάδοσιν	ἰσχὺν δίδωσιν

10 οἷός τ' ἐστίν	⟨μὲν⟩ οἷός τε ἐστίν
ἀπολιπεῖν	ἀπολείπειν
ἐπέχεσθαι ὑπὸ σκιᾶς	ἀπέχεσθαι ὑπὸ ⟨τῆς⟩ σκιᾶς
μέρος ὄν (lege ὄντ')	μέρος ὤν

I626 32 37—40	(flor.) IV, 44, 80
32 ἢ τί οἴει	καὶ τί οἴει
ἀπέβη εἰ μὴ λέων τοιοῦτος	ἀπεβη τοιοῦτος, εἰ μὴ λέων οὗτος
37 αἰσθόμενος ἀπόβλεψον	αἰσθανόμενος βλέψον
ἃς ἔχεις - - δεδομένην	desunt
πρὸς τὸ κοσμῆσαι διὰ τῶν ἀποβαινόντων ἐμαυτόν	δι' ὧν κοσμήσεις σαυτόν
38 τῶν δὲ συμβαινόντων	⟨περὶ⟩ δὲ τῶν συμβαινόντων
καὶ πενθοῦντες καὶ στένοντες	desunt
40 ὑπ' αὐτοῦ	desunt
ἀνανάγκαστον, ἀπαραπόδιστον	desunt
ὅλον	⟨καὶ⟩ ὅλον

Egregie Stobaei memoria in comparationem vocata confirmantur quae iam antea de Bodleiani libri auctoritate exposuimus. etenim cum aliquot sane menda in eo inveniantur, tamen interpolationis suspicione prorsus caret, cum e vitiis illis tria tantum eaque satis levia librariorum oscitantiae tribuenda sint (I68 142 5), reliqua tria (I62 9 10), si quid video ad unum omnia, cum singulae voces desiderentur, archetypum sive lacunis sive lituris deformatum fuisse demonstrent. at contra in Stobaeo non solum quodvis errorum atque mendorum genus observatur, sed etiam haud pauca inveniuntur, in quibus correctoris (ut I122 148 10) vel interpolatoris manus grassatae esse videntur. bis (I610 148) eodem vitio laborant et Bodleianus et Stobaei exemplum. accedit quod nonnulla (velut I124) ab eo qui

in florilegii usum Arrianum Epicteteum excerpsit consulto breviata atque immutata esse adparet. itaque vix puto excusatione opus erit, quod iis quoque locis, ubi eiusdem fere pretii videbantur Stobaei et Bodleiani scripturae, hunc ut testem multo locupletiorem sequi malui.

Perexiguo usui nobis sunt, quae ex locis Epicteteis a M. Antonino[1]) imperatore adlatis percipimus, qui magis sententias adumbrare quam ipsa Arriani verba religiose repetere studuerit. quare cave ne multum tribuas discrepantiis eiusmodi, quales exstant in Platonico (I284 = M. A. VII631, ubi *ἀληθείας* pro *τῆς ἀληθείας* legitur) vel in Antisthenico illo (IV620 *πράττειν μὲν εὖ* = M. A. VII36 *μὲν εὖ πράττειν*). quattuor illa verba e Diss. III22105 petita sine ulla discrepantia apud Marcum XI36 leguntur; at quae e III2487—93 in XI33 34 35 transtulit ille, adeo immutata sunt, ut plerumque unum aut alterum vocabulum cum Arrianeis concinat. quamquam ne sic quidem prorsus infructuosus est oncferendi labor, cum in s. 93 Arriano (in cuius textu vocula *οὐκ* excidit) ab Antonino medela adferatur.

Mirum fortasse videbitur, quod huc usque nondum eum testem adhibui, qui primus audiri debebat, si temporum rationem respexeris: Arrianvm dico ipsum, qui e Dissertationum libris ut multa alia ita libri III caput 15 integrum in Enchiridion transtulit. hoc non temere me fecisse laterculo lectionum discrepantium probatum iri spero.

	cod. Bodl.	Ench.
1	*τὰ ἀκόλουθα*	τὰ ἀκόλουθα ⟨αὐτοῦ⟩
	ἥξειc προθύμωc	προθύμωc ἥξειc (ηὔξειc, ἔρξειc, ἕξειc codd.)
	αἰσχρῶς	αἰcχρῶν
2	*θέλω*	θέλειc
	desunt	⟨κἀγὼ νὴ τοὺc θεούc· κομψὸν γάρ ἐcτιν⟩
	τὰ καθηγούμενα αὐτοῦ	τὰ καθηγούμενα
	ἄν coι λυcιτελῇ	desunt

1) cf. quae Breithaupt exposuit p. 45 sqq.

3 ἀναγκοφαγεῖν	ἀναγκοτροφεῖν
ὥρᾳ	⟨ἐν⟩ ὥρᾳ
ὅτ' ἔτυχεν	ὡς ἔτυχεν
ἰατρῷ γάρ	*ὡς ἰατρῷ*
4 *παρορύσσεσθαι*	*παρέρχεσθαι*
ἔστιν ὅτε	*ἔστι δ' ὅτε*
ἐκβαλεῖν	*βαλεῖν* (*λαβεῖν, βλαβεῖν* varr.)
ὀφρῦν	*σφυρόν*
ἔσθ' ὅτε ante νικηθῆναι	ἔσθ' ὅτε ante μαστιγωθῆναι
τούτων (sic Nilus quoque)	*τοῦ*
5 λογισάμενος	ἐπισκεψάμενος
ὅρα ὅτι	desunt
ἀθλητάς	παλαιστάς
ὅ τι ἂν ἴδῃ καὶ θαυμάζῃ	desunt
6 εἶτα φιλόσοφος εἶτα ῥήτωρ	εἶτα ῥήτωρ εἶτα φιλόσοφος
ὁ *πίθηκος*	*πίθηκος*
πᾶν ὃ ἂν ἴδῃς	πᾶσαν θέαν ἐὰν (*ἣν ἂν* cod. unus) ἴδῃς
ἀεί σοι ἄλλο ἐξ ἄλλου	ἄλλο ἐξ ἄλλου σοι
τὸ σύνηθες δ' ἀπαρέσκει	desunt
7 οὔτε	οὐ
περιοδεύσας	*περιώδευσας* (nescio an consulto; *περιοδεύσας* pauci codd.)
ὅλον τὸ πρᾶγμα οὐδὲ βασανίσας	desunt
8 τινὲς ἰδόντες	σκεψάμενοί τινες
τινὸς οὕτω	οὕτω τινὸς
Εὐφράτης	*εὖ Σωκράτης* (*εὖ τις τῶν σοφῶν* Nil.)
****καί* S man rec.	*καί τοι* vel *καί*
9 σκέψαι πρῶτον τί	πρῶτον ἐπίσκεψαι ὁποῖον
φύσιν, τί	*φύσιν* ⟨κατάμαθε⟩, *εἰ*
εἰ παλαιστής, ἰδού σου τοὺς ὤμους	⟨πένταθλος⟩ εἶναι βούλει

		⟨ἢ⟩ παλαιστής· ἴδε σεαυτοῦ τοὺς βραχίονας
	deest	κατάμαθε
	ἄλλος γὰρ πρὸς ἄλλο τι	*ἄλλο* (Nil. *ἄλλος*) *γὰρ πρὸς ἄλλο*
10	*δύνασαι φιλοσοφεῖν; δοκεῖς ὅτι δύνασαι ὡσαύτως.*	ὡσαύτως δύνασαι
	ὁμοίως ὀργίζεσθαι	sic Nilus quoque; *ὁμ. ὀρέγεσθαι* cod. Ench. unus, desunt in rell.
11	νικῆσαί τινας ἐπιθυμίας	desunt
	ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν οἰκείων	ἀπὸ τῶν οἰκείων ἀπελθεῖν
	ὑπὸ τῶν ἀπαντώντων καταγελασθῆναι	*ὑπὸ τῶν ἁπάντων καταγελασθῆναι* Ench. cod. unus, Nilus; desunt in rell.
	ἔλασσον	ἧττον
	ἐν ἀρχῇ, ἐν τιμῇ	ἐν τιμῇ, ἐν ἀρχῇ
	desunt	ἐν πραγματίῳ παντί
12	περισκεψάμενος, *εἴ σοι δοκεῖ, προσέρχου, εἰ*	ἐπίσκεψαι, εἰ
	πρόσαγε	*προσάγαγε* (*πρόσαγε, πρόσεχε*)
	νῦν μέν	*νῦν*
13	εἶναι ἢ κακὸν ἢ ἀγαθόν	ἢ κακὸν ἢ ἀγαθὸν εἶναι
	φιλοπονεῖν	φιλοτεχνεῖν
	φιλοσόφου στάσιν ἔχειν	⟨ἢ⟩ φιλοσόφου τάξιν ἐπέχειν.

De his scripturis quominus sententiam feramus perfectam et omnibus numeris absolutam, duae inprimis res obstant. ac primum quidem Enchiridii textus adhuc iusta recensione caret, quoniam e libris manu scriptis, qui sive ipsum illud opusculum sive Simplicii commentarium sive paraphrases a Christianis institutas continent, multi adhuc neglecti iacent, multi nondum accurate excussi sunt. eo autem, quod ipsum hoc caput a Simplicio et paraphrasis alterius auctore prorsus omittitur, etsi certe minus intricatum fit re-

censendi negotium, tamen egregiis quibusdam rei criticae factitandae adiumentis destituimur. huic impedimento alterum accedit, quod multo maioris est momenti. etenim Arrianum consulto multa in Enchiridio aliter atque in Dissertationibus scripsisse vel tardissimus quisque intelleget. itaque cum epistula ad Gellium missa confirmetur invito Arriano dissertationum libros quales nunc leguntur evulgatos esse, quoniam scriptor ipse non dignos eos existimaverat qui ederentur, cumque itidem manifestum sit enchiridion post conscriptos demum Dissertationum libros ab Arriano compositum esse: haec inquam cum ita sint, num nimis audax videbor, si contendero hoc Enchiridii caput ab Arriano ita conscriptum esse (ut ipsius utar verbis) '*ὁποῖα ἂν ἐπὶ τῷ ὕστερον ἐντυγχάνειν τινὰς αὐτοῖς συγγράφοι*'? quin etiam haud absurde aliquis coniecerit eo consilio unum hoc caput integrum e Dissertationibus in Enchiridion translatum esse, ut exemplo proposito pateret, qualiter talia conscribi deberent. atque his causis efficitur, ut tota quaestio mirum in modum impediatur, cum, ubicumque codicis Bodleiani memoria ab Enchiridio recedit, de triplici dissensus causa cogitari possit: aut Bodleiani scriptura pro corrupta habenda est aut Enchiridii aut Arrianus consulto quae antea scripserat immutasse existimandus est. sic cum aliunde compertum habeamus haud infrequenter codicis Bodleiani archetypum lacunis deformatum fuisse, erit fortasse, qui verba illa, quae in s. 2 desunt, casu quodam excidisse censeat; nec magis certa res est in ss. 9 (*πένταθλος ἢ* et *κατάμαθε*; cf. III2251) et 11 (*ἐν πραγματίῳ παντί*), ubi verba quae in Bodleiano desiderantur ab Arriano addita esse, ut tersior fieret oratio, satis veri simile est. paulo confidentius adfirmes plurima illa incrementa, quibus Bodleianus liber auctior est quam Enchiridion quaeque genuinum Epicteteum colorem prae se ferunt, non ab Arriano damnata esse, sed in Enchiridii libris intercidisse. praeterea saepissime collocationem verborum immutatam invenies, atque ita plerumque, ut sermo in libro Bodleiano incultus et simplex, in Enchiridio elegantior et magis

quaesitus appareat; quamquam in hoc quoque diversitatis genere nonnulla Enchiridii librariis tribuenda esse coniciat quispiam bis ibi (in ss. 1, 2 *αὐτοῦ* et 9 *εἰ*) vocabula suo loco omissa et, tamquam olim margini adscripta fuissent, alibi perperam intrusa esse recordatus. denique Arrianus in singulis vocabulis nonnulla novavisse videtur hac quoque re cultiorem sermonem adfectans[1]). ipse nunc multo plura quam olim ex iis, quibus Enchiridion et Dissertationes inter se differunt, Arriano tribuenda esse puto; quae omnia diversa litterarum forma (ἥξει) notavi. quibus praetermissis si reliquas scripturas examinamus, statim libri Bodleiani virtus elucet. nam exceptis duobus locis (s. 2 *ἁπλῶς* ⟨*ὡς*⟩ *ἰατρῷ* [*γὰρ*] *παραδ.* et 4 *ὀφρῦν* pro *σφυρόν*) ubique Enchiridii lectiones deteriores esse nemo non agnoscit.

Optandum sane erat, ut ex iis quoque locis veterum scriptorum et poetarum, quibus Epictetus Stoicorum more saepe usus est ad sermones suos ornandos, aliquantum redundaret ad auctoritatem libri Bodleiani recte aestimandam. at perpauca sunt, quae inde percipimus eaque maximam partem e poetarum versibus ab Epicteto adlatis; quos quin a thesauris Chrysippeis omnes mutuatus sit, iam nemo puto dubitabit post ea quae A. Elter egregie exposuit[2]). quamobrem mirum non est notissimos Medeae Euripideae versus apud eum legi, quales apud omnes testes, qui e Chrysippo pendent, leguntur: *οἷα δρᾶν μέλλω κακά* (I 28 7 = Eur. Med. 1078. 1079), non *οἷα τολμήσω κακά*, id quod

---

1) inprimis notatu dignum verbo illi *ἀναγκοφαγεῖν*, propter cuius usurpationem Theopompum idiotismi accusat is qui libellum de sublimitate composuit (31 1), in Enchiridio substitutum esse *ἀναγκοτροφεῖν*; cf. Hesychius in hac voce.

2) in commentatione *de Gnomologiorum Graecorum historia atque origine* inserta libellis academicis Bonnensis universitatis a. MDCCCXCIII sq. inter copias ab Eltero collectas quinquies agnoscuntur loci poetarum ab Epicteto adhibiti: p. 19 Eur. Med. 1078 sq. = I 28 7; p. 56 Eur. fragm. 449 = IV 5 15; p. 86 Menandri fr. 338 Kock = IV 1 20; p. 91 Nauck fr. ad. 318; Eur. fr. 1047 = III 24 66; p. 118 Cleanthis versus (v. s. p. LXXV).

exhibent exempla Euripidis. in loco e Phoenissis desumpto (II2214 = 621. 622) quae liber Bodleianus praebet *ὥς τί μ' ἐρωτᾶις τῶι δε* suspectiora sunt, quam ut iis tamquam certo fundamento nitaris. rursus Homerici illius versus (Z 493) lectio quae in Diss. III22108 invenitur *πᾶσι μάλιστα δ' ἐμοί* (id quod C. A. I. Hoffmann commendavit, Bekker et Nauck probaverunt), vetustior Epicteto esse videtur. at valde dubito, num quicquam tribuendum sit duobus aliis testimoniis III138 *διάκτορον ἀργειφόντην* (in α 38; quo probato *πέμψαντε* legit Zenodotus), cum antea in versibus ipsis integris vulgata lectio *ἐύσκοπον* exstet; et III114 (= ξ 56 sqq.) *θέμις ἐστὶ καὶ οὐδ' εἰ κακίων σέθεν ἔλθοι*, ubi quis peracutis naribus praeditus dittographiae vestigia odorari possit (*θέμις ἔστ' οὐδ' εἰ* et *θέμις ἐστὶ καὶ εἰ*). mihi ut aperte loquar ex neutro loco tale quicquam effici posse, sed illud socordiae sive Epicteti sive Arriani, hoc neglegentiae librariorum deberi persuasum est. praeterea meris erroribus adscribenda esse censeo, quae liber Bodleianus praebet III138 (= α 38; *ἐπεὶ οἱ προείπομεν*) 114 (= ξ 56; qui locus magna lacuna laborat) IV832 (= λ 529; *οὔτε χωρήσαντα* pro *οὔτ' ὠχρήσαντα*). reliqui poetarum flores ab Epicteto excerpti ansam disputandi non praebent, praeter versus illos ex carmine Pythagorae personati excerptos; de quibus accuratius agere nos vetat memoria illius carminis nondum satis cognita; de Cleanthis versu celeberrimo cf. quae exposui p. LXXV. ceterum semel hoc loco moneam Epictetum rem metricam haud ubique anxie curasse neque pedes versuum per digitos mensum esse, si quidem argumentum sumere licet e versu illo claudicante, quem lusit II1631; vide igitur num nimis seduli fuerint, qui IV120 in Menandri versu altero numerorum emendandorum periculum fecerunt. utut res se habet, hoc unum tamen manifestum est in poetarum quoque locis ab Epicteto adlatis saepius corruptum esse librum Bodleianum, interpolatum nusquam.

Inter scriptores solus Plato hoc loco memorandus est, cuius plurimos locos attulit Epictetus, ita tamen, ut nec

eandem ubique et interdum prorsus peculiarem rationem secutus sit. nonnumquam enim verba illius accurate expressit vix uno alterove vocabulo dempto vel mutato, ut Apol. 17c = III2325 (om. *δήπου*); 41d (*τελευτήσαντι*) = III2628 (*ἀποθανόντι*); Criton. 46b (*πείθεσθαι — λογιζομένῳ*) = III2321 (*προσέχειν — σκοπουμένῳ*; *σκοποῦντι* c Schanzii); 43d (*ἔστω*) = I424 2918 IV421 (ubique *γινέσθω*) III2295 (*γενέσθω*; praeterea I424 *ὦ* ⟨*φίλε*⟩ *Κρ*., quod e Cr. 46b adsumpsit Epictetus; I2918 et IV421 *τῷ θεῷ*); 47d = IV1163 (*μειοῦται* fortasse e Cratylo 409c sumptum); 49b = IV510; 54a = IV1166; Phaedon. 116d = I2965; Soph. 222b = IV510. in aliis locis adscribendis paulo indiligentior fuisse videtur; cf. Legg. IX, 854b = II1820; Alcib. pr. 131d = III142; Phaedon. 117d = I2966 (ubi Epictetus vocabulum induxit *ἀπελύσαμεν* hoc sensu Platoni non usitatum, si fides habenda est Astio). cave tamen, ne omnes eiusmodi discrepantias Epicteti neglegentiae tribuas. certe eiusmodi suspicio non cadit in locum e Sophista 228c depromptum *ψυχήν γε ἴσμεν ἄκουσαν πᾶν ἀγνοοῦσαν*, qui bis in Arriano Epicteteo (I284 II2236) hanc in speciem transformatus legitur: *πᾶσα ψυχὴ ἄκουσα στέρεται τῆς ἀληθείας*. ultima verba, quae in Sophista frustra quaesiveris, in Phaedone (90d) exstant, ita ut duos locos Platonicos eosque satis diversos in unum conflatos esse appareat. verum cum bis eadem apud Epictetum inveniantur (Marcum imperatorem Platonicum illud ex ipso Epicteto sumpsisse videri iam dixi p. LIV), multo veri similius est eum haec ipsa ut Platonica (vel aptius dicas Socratica) sive in schola didicisse sive in libro quodam Stoico invenisse et inde in sermones suos transtulisse, quam bis pari modo memoria lapsum esse. neque aliter iudicandum erit de loco illo Apologiae (30c) ter in Dissertationibus (I2918 II215 III2321), semel in Enchiridio (534) adlato deque Apolog. 38a = I2618 III1215; fortasse etiam de Critonis loco (43d), cuius iam supra mentionem fecimus. rem conficit Clitoph. 407a, qui locus in Platonis exemplis manu scriptis et apud Dionem Chrysostomum (XIII, 16; I p. 183, 9 ed. v. Arnim) sic

scribitur *ποῖ φέρεσθε ἄνθρωποι* (vel *ὦ ἄνθρ.* vel *ὤνθρωποι*), apud Epictetum autem (III 22 26) et apud Plutarchum de lib. ed. c. 7 mutato verborum ordine sic: *ἰὼ ἄνθρωποι* (*ἰώνθρωποι* cod. Bodl.; *ὦ ἄνθρ.* Plutarchus), *ποῖ φέρεσθε.* videsne ut rhetor Atticiana exempla sequatur, philosophi autem nescio quem codicem vulgaris notae, qualem fuisse volumen illud Phaedonis in Aegypto inventum Usener egregie demonstravit?

Denique commemoro aliquot locis Epictetum omnino non id egisse ut ipsa Platonis verba accurate repeteret, sed metaphrasin ut ita dicam eorum locorum discipulis proponere voluisse. cuius generis sunt quae ex his Platonis verbis (Protagorae 345 d): *οὐδένα ἄνθρωπον ἑκόντα ἐξαμαρτάνειν - - - πάντες οἱ τὰ αἰσχρὰ ποιοῦντες ἄκοντες ποιοῦσι* excerpta leguntur in Diss. I 17 14 *πάντας ἄκοντας ἁμαρτάνειν.* deinde Gorgiae locum celeberrimum (474 a) bis immutatum adtulit (II 12 5 et 26 6), sed ita ut sibi ipsi neutiquam constaret, nisi quod utrobique vocabulum *ὁ προσδιαλεγόμενος* e Theaeteto (161 b) inseruit; praeterea priore loco *τοὺς μὲν ἄλλους* e Gorg. 472 c et *τῷ ἀντιλέγοντι* e Prot. 335 a addidit. similem in modum sententias, quas Plato in Apol. 28 e — 30 b Socratem facit apud iudices proferentem, adumbravit I 9 23 III 1 19 24 99, vocabulis usus Platoni ignotis, ut *παρενοχλεῖν* I 9 23, vel aliunde adsumptis, ut *εἰς ταύτην τὴν τάξιν κατετάχθη* (I 9 24 III 1 19) e Plat. Legg. XII 945 a, vel turgide inflatis, ut ex illo Platonico (30 b) *εἰ μέλλω πολλάκις τεθνάναι* bis effecit *μυριάκις πρότερον ἀποθνῄσκειν* (I 9 24 III 24 99). et fortasse in his quoque nonnulla sunt, quae ab auctoribus quos Epictetus in scholis habendis secutus est, non ab ipso Epicteto repetenda sint; certe soli Epicteto deberi adfirmo ridiculum illum errorem, quem Diss. II 5 18 commissum videmus ibi enim Socratem cum Anyto altercantem facit, cum tamen Meletum adversarii partes egisse e Platonis Apol. 26 e—27 c eluceat.

Restat, ut

VIII

DE STUDIIS A VIRIS DOCTIS INDE AB ARTE TYPOGRAPHICA INVENTA IN ARRIANUM EPICTETEUM COLLATIS

dicam quae dicenda sunt; quod argumentum ita dividam, ut prius de Dissertationum libris, postea de fragmentis agam[1]). primus edidit quattuor Dissertationum libros Victor Trincavellus a. 1535 Venetiis in aedibus Bartholomaei Zanetti Casterzagensis, codice usus pessimae notae (cf. quae antea exposui p. LVI), in quo ordo foliorum male turbatus erat (cf. quae Schweighaeuser adn. ad III 26 33). proxima Arriani editio per Ioannem Oporinum Basileae a. 1554 emissa est a Iacobo Scheggio (Schekio, Schegkio) 'medico physico Tubingensi' curata, qui verba graeca ex editione Trincavelliana expressa raro tantum tetigit neque multum profecit iis quae tacite in textu novavit aut in margine proposuit, optime autem de Epicteto meritus est interpretatione latina confecta, in qua etsi saepe male rem gessit, tamen plurimis locis genuinas scriptoris sententias librariorum erroribus obrutas mira sagacitate restituit aut saltem emendandi viam indicavit. pudet sane me in proecdosi haud secus atque omnes qui ante me Epictetum tractaverunt, Scheggium merita laude defraudasse; nunc quotiens egregia posterorum inventa ille praeceperit, e quavis fere huius editionis pagina elucet. de editione Salmanticae a. 1555 typis expressa *(Epicteti philosophi Enchiridion, Arriani de dictis Epicteti libri quatuor - - - apud Ioannem Canovam)* ut aliquanto certius iudicari possit, effectum est iis, quae W. M. Lindsay in *Philologi* vol. LV p. 385 sqq. rettulit. ex his patet editionem satis fideliter expressam esse e Trincavelliana, cuius menda ineptissima (velut illud ὑφάρπαλε III 4 11) religiose servata sunt; quamobrem mihi persuasum est exemplum bibliothecae universitatis Salmanti-

1) qui de Enchiridii editionibus edoceri cupit, editionem libelli adeat a Schweighaeusero a. 1798 Lipsiae curatam.

censis a Ferenando Pintiano donatum, quo se usum esse narrat Alexander Canova typographus in epistula dedicatoria praefixa, aut 'codicem impressum', ut tunc homines dicere solebant, aut apographum editionis principis fuisse. quas in margine Iacobus Ferrandus editor adposuit emendationes partim a se ipso partim a Pintiano excogitatas tantum non omnes iam Upton enotaverat; sed eiusdem adnotationibus edocemur in ipsis quoque Arriani verbis quaedam ad arbitrium novata esse (cf. I711 134 II*1925 2034 *2113 2219 37 IV150 *58 73 *174 619), de quibus verbum non fecit Lindsay. itaque cum Upton omnino non constanti diligentia de editione Salmanticensi rettulisse videatur cumque constet eundem nonnumquam quae istius editionis propria sunt ut e 'codice' suo petita adtulisse (velut I2012 *τὰ ⟨ἀ⟩διάφορα*; II1326 *τὰ σαυτοῦ*: *τὰς αὑτοῦ*; IV1104 *θεασόμενον*: *-άμενον*; 446 *ἀπαντῶντα*: *ἀπ' αὐτῶν τά*), fuit cum conicerem Uptonum in excutienda variarum lectionum supellectile a se congesta subinde notas confudisse; cui opinioni favere videbatur, quod quater (locis supra asterisco notatis) editioni Salmanticae tribuit, quae in Salmasii notis leguntur. at postea ex iis quae Lindsay protulit didici octo locis a Ferrando (sive Pintiano) et a Salmasio eadem proponi (I2012; II1326; 1423 *π[α]ραθησόμενα*; III610 *ἄνω βάλῃς*: *ἀναβ* ; 1311 *ἀπαθεῖς*: *ἀπειθεῖς*; 2294 *κολάζειν*: *κολακεύειν*; IV121 431); quae cum casui tribui oporteat (nam Salmasium editione Salmanticensi usum esse parum credibile est, quippe quem IV1131 pro corrupta Basileensis lectione *λύεται* vix *λούεται* commendaturum fuisse putaverim, si egregia emendatio *κυλίεται* in margine Salmanticensis adnotata ei cognita fuisset), iam nihil obstat, quominus de illis quoque quattuor exemplis eandem sententiam feramus. Basileense exemplar (quod ter cum Salmanticensis margine sive Addendis concinit: II23 *κύριος*: *κυρίως*; 710 *ἔρχεσθαι*: *ἄρχ.*; 104 *ἄλλως*: *-ος*) editori Salmanticensi praesto non fuisse iam ob id paene certum est, quod fragmenta a Scheggio e collectione Lovaniensi repetita in editione Salmanticensi non adparent. atque hactenus de libro illo raris-

simo, in quo quae bene administrata sunt, Bodleiani auctoritate confirmantur, quae restant haud magni pretii sunt in Arriani Diatribis emendandis.

Maiore laude dignus est Hieronymus Wolf, qui et in interpretatione latina Basileae per Ioannem Oporinum impressa et a. 1560 in lucem emissa[1]) et in adnotationibus adiectis non solum Arriani libris illustrandis atque explicandis plurimum profuit, sed etiam verba graeca ad id tempus foedissimis mendis paene obruta emendationibus egregiis expurgavit, ita ut nemo adhuc inventus sit, cui plura Epicteti libri debeant, quam viro illi re vera doctissimo et modestissimo. vix credideris praeclara illa inventa Wolfiana per ducentos fere annos spreta iacuisse summo cum Epicteteorum librorum damno. etenim quae postea evulgatae sunt editiones, Coloniensis et Genevensis a. 1595, Cantabrigiensis 1655, Londiniensis 1670, a Sosiis et operis curatae sunt, qui satis habuerunt verba graeca qualia in Scheggii editione leguntur repetere minutiis quibusdam correctis; illorum autem, qui graecarum litterarum periti Arriano operam navaverunt, animadversiones in scriniis vel in marginibus librorum latebant. in primis hoc loco nominandus est Claudius Salmasius, qui etsi plus operae Enchiridio impendisse videatur (de qua re audiendus est Schweighaeuser Enchiridii ed. mai. p. XLIV et LXV), Dissertationes non prorsus neglexit. nonnulla eorum studiorum specimina iam adnotationibus ad scriptores historiae Augustae inseruit; multo plures animadversiones publici iuris fecit Hadrianus Relandus in Enchir. ed. a. 1711 Traiecti Batavorum in lucem emissa, una cum M. Meibomii adversariis. quorum neuter sua laude fraudandus, sed fatendum est Germanum longe superari a Gallo. eodem fere tempore Thomas Gataker Anglus in commen-

1) id quod comprobatur verbis his, quae in praefatione secundo tomo praefixa leguntur: '*Tuae - prudentiae - - alterum filiolum hunc meum, quem tertius* (scil. tertius tomus, quo continentur Dissertationum libri) *nescio quo pacto antevertit, commendo. Vale. Nonis Martii, Anno M. D. LXI*'.

tario celeberrimo ad M. Antonini libros conscripto multos Arriani locos tractavit atque, ut erat philosophiae graecae peritissimus, egregie illustravit; in re critica factitanda nimis audax atque omnino parum felix fuisse mihi videtur. denique commemorandus est Shaftesbury comes, qui in adnotationibus Uptono ab Harrisio commodatis interdum rem acu tetigit. his igitur adminiculis uti potuit Ioannes Upton, qui a. 1741 Londini Dissertationes amplis commentariis instructas edidit, neque his solis: nam praesto ei fuerunt codicum quorundam Italicorum lectiones (de qua re disserui p. LVIII sq.) et Parisini illius, qui inter apographa vetustissimus est, scripturae a B. Montafelconio enotatae (cf. quae antea exposui p. LVI sq.). praeterea de nonnullis quaestionibus difficilioribus ad Stoicorum doctrinam spectantibus eum per litteras edocuit Iacobus Harris. itaque vix mirum est eum exemplar Epicteti aequalibus proposuisse multis numeris emendatum et paene novum; neque negari potest eum pro tantis quibus usus est copiis etiam plus praestare potuisse. duo inprimis in eius editione vituperamus: primum quod rationum grammatices graecae minus gnarus saepe locos prorsus sanos coniecturis futtilibus vel perversis vexavit, deinde quod in eligendis codicum scripturis haudquaquam sibi constans fuit, unde factum est, ut non raro optimas codicum lectiones in notis occultaret, pravas et corruptas religiose servaret. at concedendum est eundem Uptonum cum frequenter Arriani verbis corruptis egregias medelas adtulisse, tum multum Epicteto profuisse locis difficilioribus illustratis, veterum scriptorum locis undique diligenter collectis, denique indice verborum copiosissimo, quo usque ad id tempus carebant Dissertationum libri, condito.

Uptonum excipit Ioannes Schweighaeuser, qui, postquam iam a. 1798 Enchiridion cum Cebetis tabula edidit, a. 1799 et 1800 Epicteteae philosophiae monumentorum voluminibus quinque Lipsiae emissis monumentum ipse sibi erexit aere perennius. primus enim ille firmiora recensionis fundamenta iecit tribus libris Parisinis diligenter

excussis, e quorum scripturis multifariam inter se discrepantibus eas quae nomine Epicteteo dignae esse visae sunt elegit non arbitrio usus vel divinatione, id quod plerumque fecerat Uptonus, sed sermonis usu accurate et fideliter explorato. itaque ei contigit, ut multos locos egregie emendaret, multos iniusta suspicione liberaret. quodsi nonnumquam a recta via aberravit et interdum nimis cautus timidusque fuit in reiciendis librariorum vel editorum commentis, non ipsi id crimini vertendum est, sed apographis libri Bodleiani quibus usus est mendosis atque inferioris notae (cf. quae disputavi p. LVI sqq.), quorum scripturis vitiosis non minus quam 'codicis' Uptoniani specie fallaci plus semel in errorem abductus est. simul quae erat eius ingenii indoles, in quaestionibus grammaticis et criticis solvendis frequentius et felicius versatus est quam in rebus enarrandis, quo in genere pauca tantum addidit supellectili ab Uptono congestae, ita tamen ut omnia sollerter et circumspecte suo usus iudicio retractaret. ut omnia paucis verbis complectar, de Dissertationum libris emendandis tam egregie meruit Schweighaeuser, ut dignus sit qui post Wolfium alter Epicteti sospitator praedicetur. nescio tamen an utrumque vicisset I. I. Reiske, si ei licuisset constanti et assiduo studio libros Arrianeos pertractare et iustam editionem parare. certe ex eius animadversionibus in Epictetum conscriptis non minus quam e reliquis eius coniectaneis, quae raptim plerumque et per horas negotiis mercennariis subreptas semel iterumve scriptoribus perlectis in chartas rettulit, satis luculenter adparet, quantum omnibus aequalibus uno excepto Bentleio litterarum graecarum cognitione anteierit vir ille immortalis. cuius observationes ad Epictetum spectantes ut adhibere possem, effectum esse eximia liberalitate E. Bruun viri illustrissimi, dum bibliothecae regiae Hauniensi praeest, grato testor animo.

Saeculo undevicesimo Dissertationes ter editae sunt: primum a D. Aug. Chr. Borheckio in Arriani operum vol. III Lemgoviae 1811, qui satis habuit verba graeca e Schweighaeuseri editione repetere plurimis atque ridiculis mendis

typographicis additis[1]). deinde Coraes in *Παρέργων Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης* vol. VII a. 1826 edidit Enchiridion, in voll. VIII et IX anno proximo Dissertationum libris quattuor brevi adnotatione adiuncta. is non solum e Trincavellianae editionis quo usus est exemplo nonnullas egregias quae ibi in margine adscriptae erant eruit scripturas (cf. quae exposui p. LIX sq.), sed etiam multas protulit coniecturas, e quibus tamen paucas tantum inter Arriani verba recepi, multo plures in adnotationem relegavi. ut dicam quod sentiam, vir ille non mediocri ingenii acumine praeditus et graecae linguae peritissimus saepius hac dote abusus locis a se tractatis vim intulisse quam medelam adtulisse mihi videtur. denique Duebner in editione Didotiana Parisiis a. 1840 emissa (a. 1847 repetita) nihil fere egit, nisi quod nonnullis locis ad Schweighaeuseri recensionem rediit.

Iam de fragmentorum collectionibus inde a saeculo XVI institutis dicendum est; de quibus quae olim exposita sunt ab Asmo et me ipso hic aliqua ex parte[2]) correcta et suppleta quam brevissime comprehendam addita tabula, in qua totius disputationis summa tamquam in abaco disposita adpareat. in editione Trincavelliana fragmenta omnino desiderantur; cui desiderio satisfacere instituit Bartholomeus Gravius typographus Lovaniensis, qui cum Enchiridion ex Haloandri editione (in qua Arriani libellus in 62 capita divisus legitur) repetitum Lovanii a. 1550 emitteret, ab Hieronymo Verlenio impetravit, ut colligeret '*eiusdem authoris ex Stobaeo ea quae ipsi potissimum notatu digna videbantur, quo illud Enchiridion non sine auctario in studiosorum manus veniret*'. deinde sic pergit: '*Caeterum cum adhuc quaedam apud eundem Stobaeum restare cognovissem*

1) quae ibi leguntur scholia in Enchiridion ex Heynii editione repetita esse recte monuit Muecke.

2) omnes quaestiones ad hanc materiam (quae quam intricata sit, facile cognosces ex iis quae Elter exposuit *Gnom. Homoeom.* p. 182 sqq.) spectantes ad unguem ut aiunt dedolare nec volo neque, ut ingenue loquar, valeo.

ex Gerardo Loppersum[1]) *Phrisio, qui hunc libellum in officina mea correxit, iussi, ut et ea in fine adiiceret, ne iis quoque fraudaretur, qui libellum empturus est*'. bipartitam igitur in hoc libello habes eclogarum farraginem. cuius pars prior a Verlenio congesta haec complectitur e Stobaei Trincavelliana collecta et octo capitibus, quorum numeri ultimum Enchiridii caput continuant, distributa praefixo titulo τὰ *ἐφεξῆς, ἐκ τῶν ἐκλογῶν ἀποφθεγμάτων Ἰοάννου*(!) *τοῦ Στοβαίου*:

κεφ.	ξγ	1—8	(Upt. 1—7, 19, 20)
„	ξδ	9—14	(„ 21—26)
„	ξε	15—22	(„ 27—32, 12, 33)
„	ξς	23—29	(„ 34—40)
„	ξζ	30—37	(„ 8—11, 41—44)
„	ξη	38—46	(„ 45—51, 89, 90)
„	ξθ	47—56	(„ 79—88)
„	ο	57—61	(„ 92—96; Stob. 121, 27—31, in quibus duo apophthegmata falso Epicteto tributa gnomis interspersa sunt).

patet Verlenium negotium sibi mandatum satis negligenter exsecutum esse praeter gnomologii Epictetei eclogas in primo Stobaei capite obvias (e quibus quartam dormitanter omisit) tribus tantum florilegii qu. d. capitibus compilatis. Deinde Loppersum Stobaei editione Basileensi a. 1549 a Gesnero curata usus haec adiunxit uno capite (οα) comprehensa, sed singulis eclogis frequentius distinctis:

62—70	(Upt. 98, 99, 13, 14, 133, 15—18	=	Stob. 94, 30, 31; 3, 77, 78; 97, 20; 4, 92—95)
71	(Upt. 67	=	Stob. 19, 13)
72	(„ 68	=	„ 19, 14)
73	(„ 71	=	„ 20, 67)
74	(„ 57	=	„ 7, 18)
75	(„ 4	=	„ 1, 49)
76	(„ 52	=	„ 6, 50)
77—79	(„ 58—60	=	„ 9, 40—42)
80—85	(„ 61—66	=	„ 9, 43—48)
86	(„ 78	=	„ 45, 19)
87, 88	(„ 56, 53	=	„ 7, 17; 5, 68)
89	(„ 54	=	„ 6, 59)
90	(„ 55	=	„ 6, 60).

1) Loppersius audit apud Jöcherum II, 2529.

in collocandis fragmentis certum consilium non adhibuisse videtur. quinque fragmenta perperam Epicteto tribuit: 72 et 74 propter vicinitatem eclogarum Epictetearum, 62, 63, 66 ridiculo errore deceptus, cum editionis Basil. lemma *Ex Epist. (sc. Plutarchi) de amicitia* cum altero *Rufi ex Epict. de amicitia* confunderet. Scheggius fragmenta Lovaniensia repetere satis habuit, ita ut pauca operarum menda tolleret, semel tantum (in fr. XV) emendandi periculum faceret. Wolf in volumine altero (a. 1563 emisso) post Simplicii commentarium in Enchiridion collectionem Lovaniensem latine redditam inseruit hac inscriptione praemissa: *Epicteti sententiae aliquot, e Ioannis Stobaei collectaneis, ex iis (ut coniicimus) Arriani Commentariis reliquae, quibus ille (ut autor est Simplicius) uitam et obitum Epicteti copiose descripsit.* in interpretando non Graeca Scheggii tantummodo secutus est, sed etiam editionem quandam Stobaei adhibuit, quod eo comprobatur, quod ante Lopp. 69 (Upt. 17) inseruit eclogam Stob. 113, 16 (IV, 48, 31 H. = hom. 15 Elt.) Socratis nomine instructam et in fr. XV spreto Scheggii commento ἔπειτ' ἤ ad Stobaei memoriam ἐπεί τοι revertit. praeterea eclogas aptius divisit ita, ut sententiis Verlenii 3—6; 10—14; 15—17; 18, 19; 20—22; 24, 25; 27—29; 30—32, 33, 34; 35, 36; 43, 44; 45, 46; 53, 54; Lopp. 62—64; 65, 66; 84, 85; 89, 90 coniunctis, reliquis seorsim positis 52 capita constitueret inscriptionibus instructa (nisi quod Lopp. 77—85 uno titulo comprehendit). denique 'adnotationem' adiecit, haud infructuosam sane, sed paulo festinantius conscriptam. a. 1629 Hauniae prodierunt '*Epicteti - - - sententiae CXVI e Ioannis Stobaei Antonii et Maximi collectaneis excerptae - - - sumt. Ioach. Moltkii*'. quem librum rarissimum cum neque Asmo nec mihi olim ut oculis videremus contigisset nec propter bellicos tumultus exemplum Hauniae adservatum Graecium transmitti liceret, Victore Madsen bibliothecario Hauniensi benigne intercedente factum est, ut libelli nitidi aliquot paginarum imaginem arte photographa exceptam nanciscerer. quo specimine inspecto statim intellexi eum qui hanc syllo-

gen condidit, Henricum Ernstium sive Ernestium[1]), sententias Epicteti nomine (sive solo sive cum Democrito vel Isocrate coniuncto) insignitas e Stobaei editione Wecheliana a. 1581, nisi fallor (nam capita huius editionis in fine uniuscuiusque sententiae indicata sunt), excerpsisse atque inscriptionibus additis[2]) ita disposuisse, ut vocabulorum, quibus eclogarum argumenta indicantur, ordinem alphabeticum sequeretur. quod quomodo factum sit, e laterculo infra adposito elucebit:

	serm.	Verl. Lopp.	Meib.	Meib. & Upt.	Upt.
1. *Aedium ornamenta* ..	37	40		47	
*2. *De adfectibus*	1	—	—		113
*3. *De admonitione et correctione quid in iis adtendendum*	68	—	99		106
*4. *Alia*..............	eod.	—	100		107
5. *Adulatores cavendi*..	37	36		43	
*6.*7. *alia*	65	—	95, 96		103, 104
*8. *De amicitia*	213	—	—		153
*9—11. *alia*	eod.	—	—		127, 154, 155
12. *Amicitia armentis potior*	37	41		48	
13. *Animus curandus potius quam corpus*...	37 et 87	19		31	
14. *alia*	37 et 87	20		32	
15. *alia*	271, 275, 293	57			86
16. *Benignitatis splendor*.	37	42	92	49	
17. *De cibo*...........	?	18		30	
— — —					
104. ?	152	56	83		88
105. *Voluptas an sit secundam naturam*...	38	76		52	
106. *Voluptates commendat rarior usus*.......	38	89, 90		54, 55	
107. *De voluptate fugienda aut modice utenda* (Stob. 17, 20 [19 H.] = Ench. c. 39).......	39	—	—	—	—

1) cf. Fabricius V p. 77; Jöcher II, 385.

2) in quibus sicut in interpretatione latina ipsa multa a Wolfio mutuatus est.

	serm.	Verl. Lopp.	Meib.		Upt.
*108. *Voluptas quae bona* . .	85	—	—		110
*109[1]). *De voluptate mala* . .	85	—	—		112
*110. *alia*	eod.	—	—		111
111. *Urbium amplitudo* . .	152	49	76		81
112. *Urbium moenia*	152	50	77		82
113. *Urbium ornamenta* . .	152	48	75		80
114. *Vulgus non timendum*	eod.	53	80		85
115. *alia*	eod.	54	81		86
*116. *Universa Reipubl. salus bona Lex esto* . .	143	—	106		122

Hanc tabulam perlustranti cuivis puto perspicuum fiet Ernstium inprimis id egisse, ut collectionem Lovaniensem augeret eclogis florilegii Democrito-Epictetei (DEI, cuius mentionem feci supra p. LII), quas e corpore Parisino in Maximum indeque in Antonium migrasse Elter evicit *Gnom. Homocom.* p. 47 sqq. 149 sqq., conquisitis (has in tabula supra posito asterisco notavi). simul vero adparet syllogen Hauniensem Meibomio exemplo non fuisse; nam ut hoc factum sit, quomodo quaeso explicabis eum tot huius generis eclogas in collectionem Hauniensem receptas aut neglexisse aut repudiasse? immo ipsi Meibomio, cum antequam e Dania Amstelodamum se recepit, i. e. a. fere 1670, '*Epicteti sententias ex Ioanne Stobaeo*' prelo praepararet[2]), id curae fuisse videtur ut 90 illas eclogas Lovanienses secundum seriem Stobaei editionis Basileensis a Gesnero curatae disponeret et novis quibusdam sententiis usque ad id tempus neglectis augeret. et bene ei res cessit recuperatis fragmentis Upt. 69, 70, 72, 134, 135, 136; erravit insertis sen-

1) De hac sententia cf. quae exposui *Die Epikt. Fragm.* p. 540 sq.

2) cf. quae Schweighaeuser refert in Ench. ed. mai. p. LXIV. facili negotio plagulae A—T et Aa—Qq, quibus scriptorum verba continentur, splendidis typis Hauniensibus expressae ab iis dinoscuntur, quae Relandus post decem ferem lustra per typographum Traiectinum addenda curavit.

tentiis 8 et 128, quarum illam ex Enchiridio, hanc ex ipsis Arriani Diatribis excerptam esse eum fugerat, et sententiis Upt. 16 et 17 male contractis; quos errores omnes tacite sustulit Upton. atque hactenus Stobaeani operis finibus se continuit; praeterea vero fragmentorum numerum adauxit eclogis 31 e Maximo et Antonio depromptis et inter sent. Upt. 92 et 133 insertis modo huius modo illius seriem secutus. quarum eclogarum longe maior pars, numero 25, ad collectionem Democrito-Epicteteam pertinent; e sex reliquis quinque (Upt. 105, 121, 123, 148, 130) Epicteto adtribuit eo delusus, quod apud Maximum post eclogas Democrito-Epicteteas sine lemmatis collocatae sunt[1]); semel (in Upt. 100) ei fraudi fuisse videtur Maximi editio Combefisiana. a. 1683 Nicolaus Blancardus cum Arriani opera quaedam minora una cum Enchiridio eiusque paraphrasi Christiana ederet (*Amstelodami apud Ianssonio-Waesbergios)*, p. 405 sqq. repetivit collectionis Lovaniensis versionem Wolfianam, cui adposuit Graeca ex editione Wecheliana a. 1581, addiditque inde a p. 429 e Marco Antonino fragmenta XXVI XXVII et e Gellio X et IX, quibus inmiscuit alios locos ex utroque scriptore excerptos, quibus aut Arriani verba e quattuor qui exstant Dissertationum libris citantur aut Epicteti mentio fit. his Blancardi inventis neglectis Upton ut quae Meibomius incohaverat continuaret enixus plus detrimenti quam emolumenti adtulit. etenim in parte priore sylloges Meibomianae, quam 'Stobaeanam' appellare licet, unum saltem fragmentum vere Epicteteum (77) eruit, reliqua (73—76 et 91) temere inculcavit, cum in iis nulla prorsus auctoritas insit praeter vicinitatem genuinarum quae praecedunt eclogarum Epictetearum. in altera parte nihil egit, nisi quod Meibomii vestigia premens

1) idem postea et Upton et Schweighaeuser experti sunt. inprimis eos ludificaverunt sententiae a Maximo e quarta corporis Parisini parte (qua apophthegmata interspersis sententiis e florilegio *῎Αριστον καὶ πρῶτον μάθημα* petitis continentur) excerptae et post eclogas DEI collocatae; cf. *Die Epikt. Fragm.* p. 527.

24 sententias collectionis DEI recepit (101, 108, 110, 111, 113—115, 127, 137—139, 142—144, 150—154, 157—159, 161, 166), nescio an sylloges Hauniensis exemplo instigatus, iisque 9 eclogas adiunxit (109, 112, 116, 117, 140, 146, 147, 149, 160), quae apud Maximum Antoniumve lemmatis non additis post nonnullas ex illis insertae leguntur. praeterea in hac collectionis parte fragmenta aliter collocare adgressus est, putes ut Maximi aut Antonii capitum seriei novum ordinem magis adcommodaret; in quo tamen negotio perficiendo ubique misere titubantem eum deprehendes modo huc modo illuc manum inicientem nec quicquam certa ratione expedientem. quid? quod ne Schweighaeuser quidem ab isto periclitationis seu dicere mavis lusus genere prorsus abstinuit, quippe qui e Gnomicis Basileensibus quattuor fragmenta (Schw. 170—173) apud Maximum eclogis DEI adiuncta lucri fecisse sibi videretur. quod fragmentorum delectum atque ordinem, quales sunt apud Uptonum, non tetigit, vitio ei non vertam; certe in hac re circumspectius egit quam Duebner, qui gnomologiorum Graecorum memoriae ignarus ad arbitrium nonnulla fragmenta reclusit, alia crucis signo addito ut suspecta notavit. nec denegandum est Schweighaeuserum (et *μέχρι του* Uptonum quoque) honeste operam posuisse in singulorum fragmentorum auctoritate lemmatisque examinandis et verbis constituendis; at fieri non potuit, quin labores eorum, ut iusta materiae notitia destituti, frustra essent. melius famae suae Schweighaeuser consuluit fragmentis 169, 174—181, XII (huius ed.) recuperatis, e quibus 176, 177, 179, 180 Blancardio deberi non indicavit vir ceteroquin in alienis meritis adgnoscendis diligentissimus. denique fr. XXII addidit Gaisford, XIII ego (Wachsmuthio duce, qui fr. 175 quoque feliciter supplevit), XXVIII[a] Leopold.

En tabula promissa.

Upt.	Verl. Lopp.	Hau.	Meib.		Upt.	Verl. Lopp.	Hau.	Meib.	
1	1		1	C [1] 1	39	28		39	C 29
2	2		2	2	40	29		40	30
3	3		3	3	41	34		41	35
4	75		4	4	42	35		42	36
5	4		5	5	43	36	5	43	37
6	5		6	6	44	37		44	38
7	6		7	7	45	38		45	39
—	—		8	Ench. c. 42 =	46	39		46	40
				Stob. 1, 53	47	40	1	47	41
8	30		9	C 31	48	41	12	48	42
9	31		10	32	49	42	16	49	43
10	32		11	33	50	43		50	44
11	33		12	34	51	44		51	45
12	21		13	22	52	76	105	52	fr. XIV
13	64		14	46	53	88		53	fr. XV
14	65		15	47	54	89	} 106	54	fr. XXXIII
15	67		16	fr. XVII	55	90		55	fr. XXXIV
16	68		17^{a}	fr. XVIII	—	—	107	—	Ench. 34 =
—	—	—	—	Wolf 68^{a} =					Stob. 17, 19
				Stob. 113, 16	56	87		56	fr. XXI
17	69		17^{b}	fr. XIX	57	74		57	Stob. 7, 18
18	70		18	XX					[Diogenes]
19	7		19	C 8	58	77		58	C 48
20	8		20	9	59	78		59	49
21	9		21	10	60	79		60	50
22	10		22	11	61	80		61	51
23	11		23	12	62	81		62	52
24	12		24	13	63	82		63	53
25	13		25	14	64	83		64	54
26	14		26	15	65	84		65	55
27	15		27	16	66	85		66	56
28	16		28	17	67	71		67	fr. V
29	17		29	18	68	72		68	Stob. 19, 14
30	18	17	30	19					[Pittacus]
31	19	13	31	20	69	—		69	fr. VI
32	20	14	32	21	70	—		70	fr. VII
33	22		33	23	71	73		71	fr. XXV
34	23		34	24	72	—		72	fr. XVI
35	24		35	25	73	—		—	Stob. 29, 85—87
36	25		36	26	74	—		—	post. fr. 72
37	26		37	27	75	—		—	(e Plutarcho)
38	27		38	28					

1) littera C notavi eclogas gnomologii Epictetei quae in Stobaei florilegio qu. d. leguntur (p. 478 sqq. huius ed.).

Upt.	Verl. Lopp.	Hau.	Meib.	
76	—		—	Stob. 34, 15 [Solon]
77	—		—	fr. XXIX
78	86		73	C 57
79	47		74	58
80	48	113	75	59
81	49		76	60
82	50		77	61
83	51		78	62
84	52		79	63
85	53	114	80	64
86	54	115	81	65
87	55		82	66
88	56	104	83	67
89	45		84	fr. XXX
90	46		85	fr. XXXI
91	—		—	Stob. 110, 14 [Thales]
92	57	15	86	fr. XXXII
93	58		91	Stob. 121, 28 [Pyrrhos]
94	59		92	fr. XXIII
95	60		93	fr. XXIV
96	61		90	Stob. 121, 31 [Plato]
97	—		101	DEI
98	62		91	Stob. 94, 30, 31 ['Εκ τῆς ἐπιστ. περὶ φιλίας]
99	63		92	
100	—		93	[Pytheg.]
101	—		—	DEI
102	—		94	„
103	—	6	95	„
104	—	7	96	„
105	—		97	[Agapetus]
106	—	3	99	DEI
107	—	4	100	„
108	—		—	„
109	—		—	post DEI
110	—	108	—	DEI
111	—	110	—	„
112	—	109	—	Ant. I, 14
			—	[Greg. Nyss.]
113	—	2	—	DEI

Upt.	Verl. Lopp.	Hau.	Meib	
114	—		—	DEI
115	—		—	„
116	—		—	„
	—			post DEI (Φιλοσ. λόγοι)
117	—			
118	—		102	DEI
119	—		103	„
120	—		104	„
121	—		105	post DEI
122	—	116	106	DEI
123	—		107	post DEI
124	—		108	DEI
125	—		109	„
126	—		110	„
127	—	8	—	„
128	—		115	„
129	—		116	„
130	—		117	post DEI
131	—		111	DEI
132	—		112	„
133	66		124	Stob. 97, 20 v. Upt. 98, 99
134			125	fr. VIII
135			126	fr. II
136			127	fr. III
—			128	Stob. 108, 80 = Diss. I 626 sqq.
137			—	DEI
138			—	„
139			—	„
140			—	fr. XXXVI (post DEI)
141				DEI
142			—	„
143			—	„
144				„
145			113	„
146			—	post DEI
147			—	DEI
148			114	„
149			—	post DEI [Solon]
150			—	DEI
151			—	„

Upt.	Hau.	Meib.				Hau.	
152		—	DEI				
153	8	—	„				
154	9	—	„	Schw.			fr. IV
155	10	—	„	169			
156		—	„	170			post DEI
157		—	„	171			
158		—	„	172			
159		—	„	173			
160		—	post DEI	174			fr. XI
161		—	DEI	175	Bl.		fr. I
162		128	„	176	1		fr. XXVI
163		119	„	177	5		fr. XXVII
164		120	„	178	—		fr. XXVIII
165		121	„	179	8		fr. IX
166		—	„	180	7		fr. X
167		122	„	181	—		fr. X[a]
168		123	„	(71 adn.)			fr. XII

IX
DE HUIUS EDITIONIS RATIONIBUS

Quae in editionis prioris praefatione de rationibus a me in recensendo Arriano Epicteteo adhibitis deque editoris officiis et candide et copiose disputavi, etsi ne nunc quidem irrita sunt, repetere non libet: non eadem est aetas, non mens. malo breviter indicare, quibus haec editio ab illa differat. atque inprimis mihi curae fuit, ut Arriani verba qualia in libro Bodleiano scripta sunt, quam accuratissime in adnotatione proponerem; quod cum neque a me ipso neque in collatione, quam mihi editionem minorem a. 1898 emissuro W. W. Lindsay commodavit, factum esse intellexissem, simulacrum totius codicis arte photographa confectum comparavi. quo adhibito quantum lucri fecerim, utraque editione inter se collata facile quivis cognoscet; non omnes dubitationes, praesertim in correctorum manibus discernendis eius ope solvi posse ipse animadverti s. p. LXIII sq. de scribendi consuetudine, qua in rebus orthographicis, inprimis in apicibus ponendis, librarius usus est, summatim exposui s. p. LXXVIII sq.; graviora quaedam cum in adnotatione tum

in indicibus et addendis plenius tractavi. apographorum lectiones varias nonnullis locis correxi vel supplevi schedis Mueckii (v. s. p. LXV adn. 2) excussis; in fragmentis et gnomologiis Epicteteis recensendis uti potui editionibus Stobaei ab Ottone Hense feliciter ad finem perducta, Gellii ab Hosio, gnomicorum homoematum ab Eltero curatis. magnum deinde neque ut spero, infructuosum laborem exanclavi editionibus et interpretationibus veteribus pervestigatis id agens, ut virorum doctorum coniecturis undique conquisitis et in conspectu positis studiorum inde ab editione principe emissa in Epictetum collatorum tamquam imaginem exprimerem; eodem consilio quae olim in adnotationis supplemento (pr. ed. praef. p. LXXXIV sqq.) congesseram nunc adnotationi inserui perpaucis commentis quae nihili aestimanda sunt neglectis.

His igitur additis et insuper scholiis codicis Bodleiani in imis paginis adpositis cum fieri non posset, quin paginarum, quibus Dissertationes Fragmenta Gnomologia continentur, numerus magnopere augeretur, simulque a redemptore ea condicio statuta esset, ut indicis verborum plagulae a. 1894 impressae necdum venditae in usum novae editionis converterentur, iam prospiciendum erat, ut incrementa illa novis compendiis exaequarentur. itaque Enchiridii paginas propriis numeris (1*) notavi indicemque locorum olim cum indice nominum coniunctum segregavi et post indicem verborum inserui addito scholiorum indice nunc primum concinnato. praeterea quae de fragmentis et gnomologiis Epicteteis in appendice exposueram, in praefationem transtuli, in qua et hanc materiam et quaestiones de vita Epicteti deque codicis Bodleiani correctoribus multo uberius quam antea factum est pertractavi.

In plagulis corrigendis quod nonnulla me fugerunt curis gravissimis agitatum, dum patriae Germaniaeque foedere consociatarum salus agitur, dum pro aris focisque dimicatur, veniam me impetraturum esse confido.

Denique grato animo commemorandi sunt, qui in hac editione adornanda variis modis me adiuverunt, praeter re-

demptorem honestissimum et liberalissimum H. Diels, A. Elter, O. Hense, J. H. Kronenberg, R. C. Kukula, V. Madsen, P. Melcher, R. Muecke, K. Praechter, bibliothecisque qui praesunt Gottingensi Graeciensi Monacensi Oxoniensi Vindobonensi Vratislaviensi. **H. S.**

CONSPECTUS NOTARUM

IN DISSERTATIONUM LIBRIS ET IN PRAEFATIONE[1])

S, *S(m.) pr.:* Codex Saibantinus, nunc Bodleianus Misc. Graec. 251 s. XI ex. (XII in.). [praef. p. LXI sqq.]

codicis *S* correctores:

Sm, ant. [p. LXXVI]

S_a [p. LXXV sq.]

S_b [p. LXX sqq.]

S_c [p. LXVI sqq.]

S_d [p. LXV sq.]

S m. rec. [p. LXIV]

S corr.: codex *S* correctus, incertum a quo correctore. [p. LXIII sq.]

s: codicis *S* apographa sive omnia sive complura sive singula. [p. LIV sqq.]

Upt. cod., *Upt. e cod.:* lectiones apographorum quorundam Italorum (Mutinensis et, ut fertur, Vaticani) in marginibus exempli Trincavelliani, quo Upton usus est, cum nonnullis alius generis notis adscriptae. [p. LXVIII sq.]

Trinc. Cor.: exemplum editionis Trincavellianae, in quo apographi cuiusdam varietas enotata fuit, ab Ad. Corae adhibitum. [p. LXIX sq.]

Trinc.: ed. princeps Veneta 1535. [p. LXVI, XCV]

(ed., vers.) Bas.: ed. Basileensis 1554 sive verba graeca sive interpretatio latina Iac. Scheggii (quae, ubi opus est, *vers. Bas.* notatur). [p. XCV]

Moibanus: coniecturae D. Moibani c. Scheggio commemoratae.

ed. Salmant.: ed. Salmantica 1555 a Iacobo Ferrando curata. [p. XCV sqq.]

Wolf: interpretatio latina Hier. Wolfii (Basileae 1560) sive coniecturae a Wolfio in 'annotatione' propositae.

(ed.) Col.: ed. Coloniensis 1595.

(ed.) Genev.: ed. Genevensis 1595.

---

1) asterisco eas commentationes notavi, quas in praefatione adtuli.

Is. Casaubonus: Script. Hist. Aug. 1603.

Petavius: Themistii orationum ed. 1613, p. 70a Hard. (II920).

Salm.: Cl. Salmasii ed. Script. Hist. Aug. 1620; Tertulliani lib. de Pallio 1622; eiusdem animadversiones ab H. Relando in ed. Enchir. 1711 evulgatae. [p. xcvii]

Gataker: M. Antonini de rebus suis ll. ed. Th. G. 1652.

ed. Cant(abr).: ed. Cantabrigiensis 1655.

Meib.: M. Meibomii animadversiones ab H. Relando in ed. Enchir. 1711 evulgatae. [p. xcvii]

Menagius: Observationes in Diog. Laert. 1662 (III215).

ed. Lond.: ed. Londinensis 1670.

Du Cange: Gloss. ad script. med. et inf. Graecit. 1688 i. v. *τιτλάρια* (III2274).

Olearius: Schediasma de scriptis Socratis (in interpr. Historiae philos. a Th. Stanleio conscriptae) 1711 (II132).

Upton: ed. Io. Uptoni 1739, [p. xcviii]
in qua commemorantur:

Shaftesbury: animadversiones comitis Sh. ab Iac. Harrisio cum Uptono communicatae et

Markland: observatio ab Ier. M. per litteras Uptono missa (I188).

r, R: animadversiones I. I. Reiskii in bibliotheca regia Hauniensi adservatae, quas partim in marg. ed. Cantabrigiensis (*r*), partim a. 1735 Uptoni editione adhibita in schedis (*R*) enotavit. [p. xcix]

Toup.: Longini qu. f. De subl. lib. ed. 1778 (I2966).

* *(I. A.) Fabricius:* Bibl. Graeca ed. IV (cur. Harl.) V (1796) p. 64sqq.

Schw.: ed. Schweighaeuseri ('Epicteteae philosophiae monumenta') 1799 et 1800. [p. xcviiisq.]

Orelli: Opuscula vett. Graec. sentent. et mor. ed. I. Conr. O. II 1821 (IV130).

Cor.: ed. Ad. Corais 1827. [p. c]

Duebner: ed. Didotiana (Theophrasti Char. &c) 1840.

**(K.) Steinhart:* Allgem. Encykl. d. Wiss. u. Künste I 35 (1841) p. 449sqq.

**(I. G.) Mowat:* Journal of Philology 1877 p. 60sqq. (I188).

(H.) Usener: Epicurea 1887.

O. Hirschfeld: Zur Gesch. des röm. Kaiserkults = kl. Schr. p. 497 adn. 4 (I1927).

**(R.) Asmus:* Quaestiones Epicteteae 1888.

**(H.) Schenkl:* Die epiktetischen Fragmente (Sitz.-Ber. der philos.-histor. Kl. der k. Akad. d. Wiss. in Wien CXV) 1888.

**(H.) Schenkl:* Zur Geschichte des epiktetischen Nachlasses (Verh. der 41. Vers. deutscher Philol. u. Schulm.) 1891 p. 195sqq.

**ed. pr.:* Epicteti Dissertationes ab Arriano digestae - - - rec.

H. Schenkl 1894, in cuius editionis sive adnotatione sive adnotationis supplemento inserui quae mihi impertierunt

C. Schenkl pater;

(A.) Elter;

A Nauck. in censuris huius editionis observationes vel coniecturas protulerunt:

**(P.) Wendland:* Berl. philol. Woch. 1895 p. 321 sqq.;

**(K.) Praechter:* Woch. f. kl. Philol. 1895 p. 505 sqq.;

**(R.) Muecke:* Neue philol. Rundschau 1895 p. 49 sqq.

J. B. Mayor: The Classical Review 1895 p. 31 sqq.

**(Ed.) Schwartz:* Arrianus (P.-W. Realencykl. II p. 1230 sqq.) 1896.

(K.) Praechter: Byz. Zeitschrift 14 p. 271; 1905 (I28$_{10}$).

in *ed. minore* 1898 commemoravi quae per litteras mecum communicaverunt:

(H.) Diels; (M.) Lindsay (IV7$_{14}$); censuras huius editionis scripserunt

(P.) Wendland: Berl. philol. Woch. 1898 p. 1345 sqq.

(F.) Blass: Litt. Centralblatt 1899 p. 170 sqq.

(Th.) Gomperz coniecturam per litteras mecum communicavit (III24$_{103}$).

(U. de) Wilamowitz-Moellendorff: Griech. Lesebuch II (1902); cf. praeterea Herm. XI, p 300, 1876 (IV8$_{10}$).

Rich.: H. Richards, The Class. Review XIX (1905) = Platonica 1911 p. 317 sqq.

**(Th.) Colardeau:* Étude sur Épictète. 1903.

**(R.) Renner:* Zu Epiktets Diatriben (II. De Epicteteorum titulis). Diss. Monac. 1904.

(H.) Hartmann: Arrian und Epiktet. Neue Jahrbb. f. d. kl. Alt. XV p. 248 sqq. 1905.

(P.) Melcher: De sermone Epicteteo quibus rebus ab Attica ratione discedat 1906 (Diss. philol. Hal. XVII, 1; II19$_{21}$).

Kron.: A. I. Kronenberg, The Class. Review XX (1906) p. 15 sqq., 104 sqq., 393 sqq. (ad Mus. Ruf.); The Class. Quarterly III (1909) p. 195 sqq., 258 sqq.; ib. IV (1910) p. 23 sq. (ad Gellium); ib. V (1911) p. 91 sq.; Mnemos. 38 (1910) p. 156 sqq.; Berl. Philol. Woch. 1910 p. 1623 (IV7$_{6}$). idem praeterea per litteras mecum communicavit non solum satis largam observationum messem, sed etiam coniecturas quasdam ab

(I. H.) Leopold sibi transmissas, qui iam in Mnemos. 31 (1903) p. 352 Diss. III13$_{1}$ tractaverat.

**(H.) v. Arnim:* Epiktetos (P.-W. Realencyklop. VI p. 126 sqq.) 1907.

(K.) Meiser: Herm. 44 (1909) p. 159 (III24$_{99}$); 45 (1910) p. 160 (IV7$_{6}$).

(Petr.) Corssen: Berl. philol. Woch. 1910 p. 832 (IV7$_{6}$).

(E.) Norden: "*Ἄγνωστος θεός* 1913 (II7 12).

*(*O.*) *Halbauer:* De Epicteti Diatribis. Diss. Lips. 1911 (III2 13).

*(*G.*) *Breithaupt:* De M. Aurelii Antonini commentariis quaestiones selectae. Diss. Gott. 1913 (III248 6).

(H.) Diels nuperrime observationes quasdam emendationemque a *R. Meyero* (III229 5) temptatam mihi transmisit.

De siglis, quibus in adnotando

ENCHIRIDIO

usus sum, rettuli in praefatiuncula praemissa (p. 1* post p. 446); praeterea

r: significat I. I. Reiskii animadversiones, quas Heynii editione adhibita in paucis chartis Hauniae adservatis enotavit.

IN FRAGMENTIS
(p. 455 sqq.) et
GNOMOLOGIO EPICTETEO STOBAEI
(D, C; p. 476 sqq.)

Stobaei editiones, quas C. Wachsmuth et O. Hense curaverunt, adhibui; praeterea

Verl.: ed. Enchiridii Lovaniensem a. 1550, in qua primus fragmenta e Stobaeo colligere instituit Hieronymus Verlenius. [p. c sqq.]

IN MOSCHIONIS SENTENTIIS
(E; p. 493 sq.).

cod. Par.: gnomologii codicis Parisini 1168 ('corporis Parisini') sententiae 300—324 Elt.

IN MOSCHIONIS 'HYPOTHECIS'
(F; p. 495 sqq.).

Hoc gnomologium in satis multis et antiquis codicibus inest; quorum scripturas exscriptas invenies '*die epikt. Fragm.*' p. 77 (517) sqq. cum librariorum errores interpolatorumque fraudes singillatim enotare non attineat, libros illic adhibitos in has classes discripsi:

A cod. Vind(obonensis)$_1$ (iur. 1 s. XI); Vind.$_2$ (theol. 289 s. XV); Par(isinus)$_3$ (1357 A s. XIV).

B hanc classem rursus in quattuor genera distinguere posse mihi visus sum; scilicet

b sign. cod. Marc(ianus Venetus 173 s. XII); Par.$_1$ (1346 s. XI)

c sign. Ar(undelianus mus. Brit. 516 s. XII), e quo descriptus esse videtur Leidensis Voss. haered. Misc. 18 ab Is. Vossio exaratus; Bar(occiauns Oxoniensis 173 s. XIII).

d Vat(icanus 854 s. XI); Par.$_2$ (1356 s. XIV); eiusdem generis esse Elter testatur Escaria lensem X—III — 7 s. XII.

e Laur(entianus Mediceus IV, 10 s. XII; e quo Barberinus III, 81 s. XVI descriptus est).

Omisi cod. Ottobonianum gr. 418 s. XIV, qui plerumque cum classe *B* facit, sed tam neglegenter ab homine quodam nequissimo exaratus est, ut neglegi mereatur; neque ullius pretii est codex e bibliotheca Rossiana in patrum S. I. conventum, qui est in vico Lainz prope Vindobonam, translatus, de quo rettulit Ed. Gollob in Sitz.-Ber. der philos.-hist. Kl. der kais. Akad. d. Wiss. vol. 164, 3 (1910) p. 56. nondum collatus est Vaticanus Pal. 13. s. XII.

---

* significat unius litterae rasuram.
uncis quadratis ([—]) inclusi verbo spuria, obliquis (⟨—⟩) ea quae praeter codicum auctoritatem inserta sunt.

In colloquiis, quae ab Epicteto cum adversariis sive discipulis habita atque ab Arriano excepta esse putanda sunt (velut l. I c. 11), disputantium partes lineolis interpositis et litteris maioribus adhibitis distinxi; in iis, quae ab ipso Epicteto narrantur (ut I 19 26), virgulas ‘ ’ addidi. solis virgulis ‘ ’ notavi ea colloquia, quae Epicteto ficta esse mihi visa sunt (ut l. I c. 30), reliquasque sententias, quas non ut suas eum pronuntiare voluisse veri simile est. denique diductis litteris exprimendos curavi eos locos, qui aut ex aliorum scriptorum libris adlati aut e Stoicae disciplinae enchiridiis deprompta esse videntur.

⟨ΑΡΡΙΑΝΟΥ
ΤΩΝ ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ ΔΙΑΤΡΙΒΩΝ
Α̅ Β̅ Γ̅ Δ̅⟩

In exemplo a codicis Bodleiani scriba fideliter expresso — non enim est cur hoc in dubium vocemus — singulorum librorum confinia indicata fuerunt subscriptione, deinde insequentis libri capitulis et numero. Iam cum in Bodleiano, qui a quaternione primo integro initium capit, desiderentur operis totius inscriptio et primi libri capitulorum titulus numerusque Á, satis verisimile fit in primo archetypi folio, cuius pagina prior fortasse, ut in codicibus vetustis fieri solet, scriptura vacavit, operis inscriptionem, in secundo capitula et epistulam ad Gellium missam exarata fuisse, postea vero primo folio amisso, secundo laeso aut detrito effectum esse, ut perirent quae nunc non apparent. Eam igitur ratiocinationem secutus operis exordium supplere conatus sum. Hoc unum tamen incertum esse confiteor, utrum libri primi numerus ante epistolam an post eam inseri debeat; mihi quidem commodius visum est posteriore loco eum ponere, ubi ante capitis primi numerum certe facilis et proclivis eius iactura erat. Quod si quis in eo offendat — equidem non offendo —, quod epistula ista commendatoria intra primi libri fines legitur, facili negotio id explicabit, si secundi istius folii olim abscissi et ex archetypi compagibus soluti paginas a codicis Bodleiani scriba perverso ordine descriptas fuisse finxerit.

⟨ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Α̅ ΒΙΒΛΙΟΥ.⟩ 2r

α'. Περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν καὶ οὐκ ἐφ' ἡμῖν.

β'. Πῶς ἄν τις σῴζοι τὸ κατὰ πρόσωπον ἐν παντί.

γ'. Πῶς ἄν τις ἀπὸ τοῦ τὸν θεὸν πατέρα εἶναι τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὰ ἑξῆς ἐπέλθοι.

δ'. Περὶ προκοπῆς.

ε'. Πρὸς τοὺς Ἀκαδημαικούς.

ϛ'. Περὶ προνοίας.

ζ'. Περὶ τῆς χρείας τῶν μεταπιπτόντων καὶ ὑποθετικῶν καὶ τῶν ὁμοίων.

η'. Ὅτι αἱ δυνάμεις τοῖς ἀπαιδεύτοις οὐκ ἀσφαλεῖς.

θ'. Πῶς [ἄν τις] ἀπὸ τοῦ συγγενεῖς ἡμᾶς εἶναι τῷ θεῷ ἐπέλθοι ἄν τις ἐπὶ τὰ ἑξῆς.

ι'. Πρὸς τοὺς περὶ τὰς ἐν Ῥώμῃ προαγωγὰς ἐσπουδακότας.

ια'. Περὶ φιλοστοργίας.

ιβ'. Περὶ εὐαρεστήσεως.

ιγ'. Πῶς ἕκαστα ἔστι ποιεῖν ἀρεστῶς θεοῖς.

ιδ'. Ὅτι πάντας ἐφορᾷ τὸ θεῖον.

ιε'. Τί ἐπαγγέλλεται φιλοσοφία.

ιϛ'. Περὶ προνοίας.

· ιζ'. Ὅτι ἀναγκαῖα τὰ λογικά.

---

1 *titulum in S add. manus paullo recentior* Α̅ *scripsi:* πρῶτον *cod.* 12 ἄν τις *del. s sec. titulum capiti ipsi praefixum* 13 τις *in S eras.*

ιη΄. Ὅτι οὐ δεῖ χαλεπαίνειν τοῖς ἁμαρτανομένοις.
ιθ΄. Πῶς ἔχειν δεῖ πρὸς τοὺς τυράννους.
κ΄. Περὶ τοῦ λόγ[ικ]ου πῶς αὑτοῦ θεωρητικός ἐστιν.
κα΄. Πρὸς τοὺς θαυμάζεσθαι θέλοντας.
κβ΄. Περὶ τῶν προλήψεων.
κγ΄. Πρὸς Ἐπίκουρον.
κδ΄. Πῶς πρὸς τὰς περιστάσεις ἀγωνιστέον.
κε΄. Πρὸς τὸ αὐτό.
κς΄. Τίς ὁ βιωτικὸς νόμος.
κζ΄. Ποσαχῶς αἱ φαντασίαι γίνονται καὶ τίνα πρόχειρα πρὸς αὐτὰς βοηθήματα παρασκευαστέον.
κη΄. Ὅτι οὐ δεῖ χαλεπαίνειν ἀνθρώποις καὶ τίνα τὰ μικρὰ καὶ μεγάλα ἐν ἀνθρώποις.
κθ΄. Περὶ εὐσταθείας.
λ΄. Τί δεῖ πρόχειρον ἔχειν ἐν ταῖς περιστάσεσιν.

3 λογικοῦ *S*: *corr. s* 10—11 πρόχειρα] ρ *alt. in ras.* S_b 11 αὐτὰ *in capitis titulo* 15 Τί] Ὅτι *rubricator*

Ἀρριανὸς Λουκίῳ Γελλίῳ χαίρειν. 2v

Οὔτε συνέγραψα ἐγὼ τοὺς Ἐπικτήτου λόγους οὕτως 1
ὅπως ἄν τις συγγράψειε τὰ τοιαῦτα οὔτε ἐξήνεγκα εἰς
ἀνθρώπους αὐτός, ὅς γε οὐδὲ συγγράψαι φημί. ὅσα δὲ 2
ἤκουον αὐτοῦ λέγοντος, ταῦτα αὐτὰ ἐπειράθην αὐτοῖς
ὀνόμασιν ὡς οἷόν τε ἦν γραψάμενος ὑπομνήματα εἰς
ὕστερον ἐμαυτῷ διαφυλάξαι τῆς ἐκείνου διανοίας καὶ
παρρησίας. ἔστι δὴ τοιαῦτα ὥσπερ εἰκὸς ὁποῖα ἄν τις 3
αὐτόθεν ὁρμηθεὶς εἴποι πρὸς ἕτερον, οὐχ ὁποῖα ἂν ἐπὶ
τῷ ὕστερον ἐντυγχάνειν τινὰς αὐτοῖς συγγράφοι. τοιαῦτα 4
δ᾿ ὄντα οὐκ οἶδα ὅπως οὔτε ἑκόντος ἐμοῦ οὔτε εἰδότος
ἐξέπεσεν εἰς ἀνθρώπους. ἀλλ᾿ ἐμοί γε οὐ πολὺς λόγος, 5
εἰ οὐχ ἱκανὸς φανοῦμαι συγγράφειν, Ἐπικτήτῳ τε οὐδ᾿
ὀλίγος, εἰ καταφρονήσει τις αὐτοῦ τῶν λόγων, ἐπεὶ καὶ
λέγων αὐτοὺς οὐδενὸς ἄλλου δῆλος ἦν ἐφιέμενος ὅτι μὴ
κινῆσαι τὰς γνώμας τῶν ἀκουόντων πρὸς τὰ βέλτιστα.
εἰ μὲν δὴ τοῦτό γε αὐτὸ διαπράττοιντο οἱ λόγοι οὗτοι, 6
ἔχοι⟨εν⟩ ἂν οἶμαι ὅπερ χρὴ ἔχειν τοὺς τῶν φιλοσόφων
λόγους· εἰ δὲ μή, ἀλλ᾿ ἐκεῖνο ἴστωσαν οἱ ἐντυγχάνοντες 7
ὅτι, αὐτὸς ὁπότε ἔλεγεν αὐτούς, ἀνάγκη ἦν τοῦτο πάσχειν

---

1 εὖ πράττειν *s* 13 τε] δὲ *s* 15 λέγων αὐτὸς *s* 18 ἔχοιεν ἂν *Sₐ* (*sic vel* ἔχειν *Meib.*): ἔχοι ἂν *S* (*acc. et spir. vocis* ἂν *corr.*)

τὸν ἀκροώμενον αὐτῶν ὅπερ ἐκεῖνος αὐτὸν παθεῖν ἠβού-
8 *λετο. εἰ δ' οἱ λόγοι αὐτοὶ ἐφ' αὑτῶν τοῦτο οὐ διαπράτ-*
τονται, τυχὸν μὲν ἐγὼ αἴτιος, τυχὸν δὲ καὶ ἀνάγκη οὕ-
τως ἔχειν. ἔρρωσο.

---

1 *αὐτῶν (αὐτὸ, αὐτοῦ, αὐτοὺς) s: αὐτὸν S* 2 *αὐτοὶ R, Schw.: αὐτοῦ S; αὐτοῦ ἀφ' αὑτῶν Meib.*

⟨Ā⟩

α΄. Περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν καὶ οὐκ ἐφ' ἡμῖν.

Τῶν ἄλλων δυνάμεων οὐδεμίαν εὑρήσετε αὐτὴν| αὐ- 1 3r
τῆς θεωρητικήν, οὐ τοίνυν οὐδὲ δοκιμαστικὴν ἢ ἀποδο-
κιμαστικήν. ἡ γραμματικὴ μέχρι τίνος κέκτηται τὸ θεω- 2
ρητικόν; μέχρι τοῦ διαγνῶναι τὰ γράμματα. ἡ μουσική;
μέχρι τοῦ διαγνῶναι τὸ μέλος. αὐτὴ οὖν αὑτὴν θεωρεῖ 3
τις αὐτῶν; οὐδαμῶς. ἀλλ' ὅτε μέν, ἄν τι γράφῃς τῷ
ἑταίρῳ, δεῖ τούτων τῶν γραπτέων, ἡ γραμματικὴ ἐρεῖ·
πότερον δὲ γραπτέον τῷ ἑταίρῳ ἢ οὐ γραπτέον, ἡ γραμ-
ματικὴ οὐκ ἐρεῖ. καὶ περὶ τῶν μελῶν ὡσαύτως ἡ μου-
σική· πότερον δ' ᾀστέον νῦν καὶ κιθαριστέον ἢ οὔτε
ᾀστέον οὔτε κιθαριστέον οὐκ ἐρεῖ. τίς οὖν ἐρεῖ; ἡ καὶ 4
αὑτὴν θεωροῦσα καὶ τἆλλα πάντα. αὕτη δ' ἐστὶ τίς; ἡ
δύναμις ἡ λογική· μόνη γὰρ αὕτη καὶ αὑτὴν κατανοή-
σουσα παρείληπται, τίς τέ ἐστι καὶ τί δύναται καὶ πό-
σου ἀξία οὖσα ἐλήλυθεν, καὶ τὰς ἄλλας ἁπάσας. τί γάρ 5
ἐστιν ἄλλο τὸ λέγον ὅτι χρυσίον καλόν ἐστιν; αὐτὸ γὰρ
οὐ λέγει. δῆλον ὅτι ἡ χρηστικὴ δύναμις ταῖς φαντασίαις.

2—3 *αὐτῆς S: corr. S_c* 5 *συγγράμματα Meib.* 7—8 *ὅτε μὲν ἄν τι γράφῃς τῷ ἑτέρῳ (ἑταίρῳ S_d; item v. 9) δεῖ S: ὅταν (in marg). μ. ἀντιγράφῃς τῷ ἑτ., δεῖ S_b; ὅτε μὲν ἀντιγράφειν τ. ἑ. δεῖ s, ὅταν μὲν ἀντιγράφειν τ. ἑ. δέῃ Trinc., ὅταν μὲν ἄν (ἄν del. Meib.) τι γράφειν τ. ἑ. δέῃ ed. Genev.; ὅτε (ὅτι Blass, ὅ τι Elter) μέν, ἄν τι γράφῃς τ. ἑ., δεῖ C. Schenkl* 8 *τούτων τῶν γραπτέων S (sed έω corr. S_d), τούτων τῶν (vel τί; τούτῳ τί Trinc.) γραπτέον s, τούτων ὧν γραπτέον C. Schenkl, τούτων τῶν γραμμάτων Elter, (ὅ τι) τούτῳ, ᾧ γραπτέον Diels* 13 *αὐτὴν S: corr. s θεωροῦσα S (ω corr. S_d)* 14 *αὐτὴν S: corr. S_d* 14—15 *κατανοήσασα S_b* 18 *δῆλον...φαντασίαις del. Kron.*

6 τί ἄλλο τὸ μουσικήν, γραμματικήν, τὰς ἄλλας δυνάμεις
διακρῖνον, δοκιμάζον τὰς χρήσεις αὐτῶν καὶ τοὺς και-
ροὺς παραδεικνύον; οὐδὲν ἄλλο.
7 Ὥσπερ οὖν ἦν ἄξιον, τὸ κράτιστον ἁπάντων καὶ κυ-
ριεῦον οἱ θεοὶ μόνον ἐφ' ἡμῖν ἐποίησαν, τὴν χρῆσιν
τὴν ὀρθὴν ταῖς φαντασίαις, τὰ δ' ἄλλα οὐκ ἐφ' ἡμῖν.
8 ἆρά γε ὅτι οὐκ ἤθελον; ἐγὼ μὲν δοκῶ ὅτι, εἰ ἠδύναντο,
κἀκεῖνα ἂν ἡμῖν ἐπέτρεψαν· ἀλλὰ πάντως οὐκ ἠδύναντο.
9 ἐπὶ γῆς γὰρ ὄντας καὶ σώματι συνδεδεμένους τοιούτῳ
3v καὶ κοινωνοῖς τοιούτοις πῶς οἷόν τ' ἦν εἰς ταῦτα ὑπὸ
τῶν ἐκτὸς μὴ ἐμποδίζεσθαι;
10 Ἀλλὰ τί λέγει ὁ Ζεύς; "Ἐπίκτητε, εἰ οἷόν τε ἦν, καὶ
τὸ σωμάτιον ἄν σου καὶ τὸ κτησίδιον ἐποίησα ἐλεύθερον
11 καὶ ἀπαραπόδιστον. νῦν δέ, μή σε λανθανέτω, τοῦτο
12 οὐκ ἔστιν σόν, ἀλλὰ πηλὸς κομψῶς πεφυραμένος. ἐπεὶ
δὲ τοῦτο οὐκ ἠδυνάμην, ἐδώκαμέν σοι μέρος τι ἡμέτε-
ρον, τὴν δύναμιν ταύτην τὴν ὁρμητικήν τε καὶ ἀφορ-
μητικὴν καὶ ὀρεκτικήν τε καὶ ἐκκλιτικὴν καὶ ἁπλῶς τὴν
χρηστικὴν ταῖς φαντασίαις, ἧς ἐπιμελούμενος καὶ ἐν ᾗ

---

4 sqq. fragm. IV apud Stob. (ecl.) II, 8, 30: Ῥούφου ἐκ τῶν Ἐπικτήτου περὶ φιλίας. Τῶν ὄντων τὰ μὲν ἐφ' ἡμῖν ἔθετο ὁ θεός, τὰ δ' οὐκ ἐφ' ἡμῖν. ἐφ' ἡμῖν μὲν τὸ κάλλιστον καὶ σπουδαιότατον, ᾧ δὴ καὶ αὐτὸς εὐδαίμων ἐστί, τὴν χρῆσιν τῶν φαντασιῶν...τὰ δ' ἄλλα πάντα οὐκ ἐφ' ἡμῖν ἐποιήσατο.
7 sqq. fragm. XVII apud Stob. (flor.) III, 4, 91: αἰτοῦμεν τοὺς θεοὺς ἃ μὴ διδόασι καὶ ταῦτα πολλῶν ὄντων, ἅγε ἡμῖν δεδώκασι.
19 sqq. cf. Ench. 1, 3: ἐὰν δὲ τὸ σὸν μόνον οἰηθῇς σὸν εἶναι, . . . οὐδείς σε κωλύσει, οὐ μέμψῃ οὐδένα

---

4 ὥσπερ *S* (σπ *corr.*): ὅπερ *Sb in marg.* 8 ἐπέγραψαν *s* 10 κοινωνοὺς *Meib.* 13 κτησείδιον *Sc* ἐποίησα ⟨ἂν⟩ *s* (*pr.* ἄν *del. Meib., id.* ἐποιήσαμεν *et v. 16* ἠδυνάμεθα) 14 ἀπαρεμπόδιστον *Trinc.* 15 ἔστι* σὼν *S* (σὸν *Sb in marg.*) κομψῶς *Sb in marg.*: κομψὸς *S* 16 ἔδωκα μέν *S corr.*, ἔδωκά *s* 16—17 ὑμέτερον *Salm.*

τὰ σαυτοῦ τιθέμενος οὐδέποτε κωλυθήσῃ, οὐδέποτ᾽ ἐμ-
ποδισθήσῃ, οὐ στενάξεις, οὐ μέμψῃ, οὐ κολακεύσεις οὐ-
δένα. τί οὖν; μή τι μικρά σοι φαίνεται ταῦτα;᾽ ʽμὴ γέ- 13
νοιτο.᾽ ʽἀρκῇ οὖν αὐτοῖς;᾽ ʽεὔχομαι †δὲ τοῖς θεοῖς.᾽
Νῦν δ᾽ ἑνὸς δυνάμενοι ἐπιμελεῖσθαι καὶ ἑνὶ προσ- 14
ηρτηκέναι ἑαυτοὺς μᾶλλον θέλομεν πολλῶν ἐπιμελεῖσθαι
καὶ πολλοῖς προσδεδέσθαι καὶ τῷ σώματι καὶ τῇ κτήσει
καὶ ἀδελφῷ καὶ φίλῳ καὶ τέκνῳ καὶ δούλῳ. ἅτε οὖν 15
πολλοῖς προσδεδεμένοι βαρούμεθα ὑπ᾽ αὐτῶν καὶ καθ-
ελκόμεθα. διὰ τοῦτο, ἂν ἄπλοια ᾖ, καθήμεθα σπώμε- 16
νοι καὶ παρακύπτομεν συνεχῶς· ʽτίς ἄνεμος πνεῖ; βο-
ρέας.᾽ τί ἡμῖν καὶ αὐτῷ; ʽπότε ὁ ζέφυρος πνεύσει;᾽ ὅταν 4r
αὐτῷ δόξῃ, ὦ βέλτιστε, ἢ τῷ Αἰόλῳ. σὲ γὰρ οὐκ ἐποί-
ησεν ὁ θεὸς ταμίαν τῶν ἀνέμων, ἀλλὰ τὸν Αἴολον. τί 17
οὖν; δεῖ τὰ ἐφ᾽ ἡμῖν βέλτιστα κατασκευάζειν, τοῖς δ᾽
ἄλλοις χρῆσθαι ὡς πέφυκεν. ʽπῶς οὖν πέφυκεν;᾽ ὡς ἂν
ὁ θεὸς θέλῃ.
ʽ᾽Εμὲ οὖν νῦν τραχηλοκοπεῖσθαι μόνον;᾽ τί οὖν; ἤθε- 18
λες πάντας τραχηλοκοπηθῆναι, ἵνα σὺ παραμυθίαν ἔχῃς;

13 sq. cf. Homeri Od. κ 21: *κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων.*

4 *ἀρκεῖ S*b *in marg., ἀρκοῦ s εὔχου s δὲ] γε s, δὴ C. Schenkl εὔχομαι δὲ] εὐχαρίστει Schw., εὐχαριστῶ (vel εὔχομαι· νὴ τοὺς θεοὺς) ego, οὐχ ὅμοια δὲ Elter, οὐ γὰρ ὅμοιος Diels* 10 *post ᾖ reliqua versus pars scriptura vacat (S*b *signum*[6], *ins.); deinde a m. pr. haec rubro scripta sunt: ἐκ τῶν τοῦ φιλοσόφου πρόκλου εἰς πλωτῖνον ὑπομνημάτων. | δοῦλος ἐπίκτητος γενόμην καὶ σῶμ᾽ ἀνάπηρος | καὶ πενίην ἶρος καὶ φίλος ἀθανάτοις (Anth. Pal. VII, 676) καθήμεθα] K littera ornata a rubr. extra versum picta* 11 *προκύπτομεν Meib. συνεχῶς, τίς S: corr. Kron.* 14 *αἰόλον S: corr. s* 14—15 *τί οὖν δεῖ· τὰ S: corr. Salm.* 15 *ἐφ᾽] ᾽E littera a rubr. extra versum picta* 16 *ὡς πέφυκε S corr.* 18—19 *τί οὖν ἤθελες, πάντας S: corr. s*

18 *ἐν ἤθει ὡς ἔκ τινος ἀποροῦντος (cf. schol. ad III, 8, 6)*

19 οὐ θέλεις οὕτως ἐκτεῖναι τὸν τράχηλον, ὡς Λατερανός
τις ἐν τῇ Ῥώμῃ κελευσθεὶς ὑπὸ τοῦ Νέρωνος ἀποκεφα-
λισθῆναι; ἐκτείνας γὰρ τὸν τράχηλον καὶ πληγεὶς καὶ
πρὸς αὐτὴν τὴν πληγὴν ἀσθενῆ γενομένην ἐπ' ὀλίγον
20 συνελκυσθεὶς πάλιν ἐξέτεινεν. ἀλλὰ καὶ ἔτι πρότερον
προσελθόντι τις Ἐπαφροδίτῳ τῷ †κυρίῳ τοῦ Νέρωνος
καὶ ἀνακρίνοντι αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ συγκρουσθῆναι '"Αν τί
θέλω,' φησίν, 'ἐρῶ σου τῷ κυρίῳ'.
21 'Τί οὖν δεῖ πρόχειρον ἔχειν ἐν τοῖς τοιούτοις;' τί γὰρ
ἄλλο ἢ τί ἐμὸν καὶ τί οὐκ ἐμὸν καὶ τί μοι ἔξεστιν καὶ
22 τί μοι οὐκ ἔξεστιν; ἀποθανεῖν με δεῖ· μή τι οὖν καὶ στέ-
νοντα; δεθῆναι· μή τι καὶ θρηνοῦντα; φυγαδευθῆναι·
μή τις οὖν κωλύει γελῶντα καὶ εὐθυμοῦντα καὶ εὐρο-
23 οῦντα; 'εἰπὲ τὰ ἀπόρρητα.' οὐ λέγω· τοῦτο γὰρ ἐπ'
ἐμοί ἐστιν. 'ἀλλὰ δήσω σε.' ἄνθρωπε, τί λέγεις; ἐμέ;
τὸ σκέλος μου δήσεις, τὴν προαίρεσιν δὲ οὐδ' ὁ Ζ⟨εὺς
24 νι⟩κῆσαι δύναται. 'εἰς φυλακήν σε βαλῶ.' τὸ ⟨σω⟩μά-
τιον. 'ἀποκεφαλίσω σε.' πότε οὖν σοι εἶπον, ὅτι μόνου
25 ἐμοῦ ὁ τράχηλος ἀναπότμητός ἐστιν; ταῦτα ἔδει μελετᾶν
τοὺς φιλοσοφοῦντας, ταῦτα καθ' ἡμέραν γράφειν, ἐν
τούτοις γυμνάζεσθαι.
4v 26 Θρασέας| εἰώθει λέγειν 'Σήμερον ἀναιρεθῆναι θέλω
27 μᾶλλον ἢ αὔριον φυγαδευθῆναι'. τί οὖν αὐτῷ Ῥοῦφος

22 sqq. Musonii fr. XLIII Hense.

1 λατέρα*υόστις S 2 τις *del. Schw.*, τις ἐν τῇ Ῥώμῃ *del. Upt.* 5 συνελκυσθεὶς S (ει *corr.?*) ἔτει S_c 6 προσελθόντ** S: προσελθόντι(-τα) s τίς S: *del.* s; τῷ *ego olim* τῷ κυρίῳ] τῷ ἀπελευθέρῳ s; *delevi olim ut e v. 8 repetita (vel e scholio recepta)* τοῦ] ἀπὸ *J. B. Mayor (debebat esse* παρὰ) 7 ὑπὲρ] ὑπὸ *vel* ἐπὶ s, περὶ *Cor.* 10 ἔξεστι S *corr.* 13 τι *ed. Gen.* 15 τί λέγεις ἐμέ; *Salm.* 16, 17 *litterae uncis inclusae in membranae foramine perierunt: suppl.* S_b *et iterum* S_d *in marg.* 17 κινῆσαι *Meib.* 17—18 τὸ σωμ. ἀπ. σου s 19 ἔστι S *corr.*

εἶπεν; Εἰ μὲν ὡς βαρύτερον ἐκλέγῃ, τίς ἡ μωρία τῆς
ἐκλογῆς; εἰ δ' ὡς κουφότερον, τίς σοι δέδωκεν; οὐ θέ-
λεις μελετᾶν ἀρκεῖσθαι τῷ δεδομένῳ;'
Διὰ τοῦτο γὰρ Ἀγριππῖνος τί ἔλεγεν; ὅτι ''Εγὼ 28
ἐμαυτῷ ἐμπόδιος οὐ γίνομαι'. ἀπηγγέλη αὐτῷ ὅτι
'κρίνῃ ἐν συγκλήτῳ.' — ''Αγαθῇ τύχῃ. ἀλλὰ ἦλθεν ἡ 29
πέμπτη' (ταύτῃ δ' εἰώθει γυμνασάμενος ψυχρολουτρεῖν)·
'ἀπέλθωμεν καὶ γυμνασθῶμεν.' γυμνασαμένῳ λέγει τις 30
αὐτῷ ἐλθὼν ὅτι 'Κατακέκρισαι.' — 'Φυγῇ', φησίν, 'ἢ
θανάτῳ;' — 'Φυγῇ.' — 'Τὰ ὑπάρχοντα τί;' — 'Οὐκ
ἀφῃρέθη.' — 'Εἰς Ἀρίκειαν οὖν ἀπελθόντες ἀριστή-
σωμεν.' — Τοῦτ' ἔστι μεμελετηκέναι ἃ δεῖ μελετᾶν, 31
ὄρεξιν ἔκκλισιν ἀκώλυτα ἀπερίπτωτα παρεσκευακέναι.
ἀποθανεῖν με δεῖ. εἰ ἤδη, ἀποθνήσκω· κἂν μετ' ὀλίγον, 32
νῦν ἀριστῶ τῆς ὥρας ἐλθούσης, εἶτα τότε τεθνήξομαι.
πῶς; ὡς προσήκει τὸν τὰ ἀλλότρια ἀποδιδόντα.

β'. Πῶς ἄν τις σῴζοι τὸ κατὰ πρόσωπον ἐν παντί.

Τῷ λογικῷ ζῴῳ μόνον ἀφόρητόν ἐστι τὸ ἄλογον, τὸ 1
δ' εὔλογον φορητόν. πληγαὶ οὐκ εἰσὶν ἀφόρητοι τῇ φύ- 2

4 sq. cf. Ench. 9: εὑρήσεις γὰρ αὐτὸ ἄλλου τινὸς ἐμπόδιον, σὸν δὲ οὔ.

9 sqq. cf. fragm. XXI apud Stob. (flor.) III 7, 16: καί ποτε μέλλοντι, ἔφη, αὐτῷ ἀριστήσειν ἐπέστη ὁ λέγων ὅτι φεύγειν αὐτὸν κελεύει Νέρων· καὶ ὃς 'Οὐκοῦν', εἶπεν, 'ἐν Ἀρικίᾳ ἀριστήσομεν'.

1 ⟨μεγάλη⟩ τις *Rich.* 2 τί σοι *fort. S pr.* 4 γὰρ *del. Kron.* (*negl. vers. Bas.*) ἀγριππίνος *S: corr.* S_c [τί] ἔλεγεν ὅτι *s* 5 ἐμπόδιον *Upt. cod., Meib.* ἀπηγγέλθη *s* 7 ψυχρολουτ*εῖν *S* (ρ *eras.*) 9 ἐλθὼν *S pr., Upt.*: ἐλθὲ *S corr.*, ἐλθ' *s*: ἴσθι *r.* 11—12 ἀριστήσομεν *ed. Salmant.* 13 ἀκώλυτον ἀπερίπτωτον *Kron.* παρεσκεύακέ μοι *S: corr. s* 14 κἂν μετ' *C. Schenkl*: καὶ μετ' *S*; εἰ μετ' *s* 17 σώζοιτο *S* (*rubr.*) *corr. s* τὸ ⟨πρέπον⟩ σώζοιτο *Meib.*

σει. — Τίνα τρόπον; —Ὅρα πῶς· Λακεδαιμόνιοι μα-
3 *στιγοῦνται μαθόντες ὅτι εὔλογόν ἐστιν.— Τὸ δ' ἀπάγξα-*
⟨σθαι οὐ⟩κ ἔστιν ἀφόρητον; —Ὅταν γοῦν πάθῃ τις ὅτι
4 *εὔ⟨λογ⟩ον, ἀπελθὼν ἀπήγξατο. ἁπλῶς ἐὰν προσέχωμεν,*
ὑπ' οὐδενὸς οὕτως εὑρήσομεν τὸ ζῷον θλιβόμενον ὡς
5r *ὑπὸ τοῦ ἀλόγου καὶ πάλιν ἐπ' οὐδὲν οὕτως ἑλκόμενον*
ὡς ἐπὶ τὸ εὔλογον.
5 *Ἄλλῳ δ' ἄλλο προσπίπτει τὸ εὔλογον καὶ ἄλογον,*
καθάπερ καὶ ἀγαθὸν καὶ κακὸν ἄλλο ἄλλῳ καὶ συμφέ-
6 *ρον καὶ ἀσύμφορον. διὰ τοῦτο μάλιστα παιδείας δεόμε-*
θα, ὥστε μαθεῖν τοῦ εὐλόγου καὶ ἀλόγου πρόληψιν ταῖς
ἐπὶ μέρο⟨υ⟩ς οὐσίαις ἐφαρμόζειν συμφώνως τῇ φύσει.
7 *εἰς δὲ τὴν τοῦ εὐλόγου καὶ ἀλόγου κρίσιν οὐ μόνον*
ταῖς τῶν ἐκτὸς ἀξίαις συγχρώμεθα, ἀλλὰ καὶ τῶν κατὰ
8 *τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ ἕκαστος. τῷ γάρ τινι εὔλογον τὸ*
ἀμίδαν παρακρατεῖν αὐτὸ μόνον βλέποντι, ὅτι μὴ παρα-
κρατήσας μὲν πληγὰς λήψεται καὶ τροφὰς οὐ λήψεται,
9 *παρακρατήσας δ' οὐ πείσεταί τι τραχὺ ἢ ἀνιαρόν· ἄλλῳ*
δέ τινι οὐ μόνον τὸ αὐτὸν παρακρατῆσαι ἀφόρητον δο-
10 *κεῖ, ἀλλὰ καὶ τὸ ἄλλου παρακρατοῦντος ἀνασχέσθαι. ἂν*
οὖν μου πυνθάνῃ 'παρακρατήσω τὴν ἀμίδαν ἢ μή;', ἐρῶ
σοι ὅτι μείζονα ἀξίαν ἔχει τὸ λαβεῖν τροφὰς τοῦ μὴ λα-

---

2 παθόντες *Kron.* δ' *om. s* 3, 4 *cf. quae ad pag. 10 v. 16, 17 adnotavi* 3 μάθῃ *s* 4 ἀπελθὼν ⟨ἂν⟩ *Meib.* 5 ⟨τοῦτο⟩ τὸ *vel* τὸ ⟨λογικὸν⟩ *Schw.* 6 ὑπὸ *s*: ἀπὸ *S* 10 ἀσύμφερον *S: corr. s* 11 ⟨τὴν⟩ τοῦ *s* πρό*ληψιν *S* 12 μέρος *S: corr. Wolf* 14 τῷ κατὰ *s* 15 τῷ ⟨μὲν⟩ *s* 16 *et* 21 ἄμιδαν *S: corr. Praechter*; ἀμίδα *s*

---

16 ἄμιδαν] πτύον σιδηροῦν ἐπικαμπές, μεθ' οὗ τὴν σηπεδόνα τῶν σκυβάλων ἀνιμῶνται οἱ λεγόμενοι καναλοπλῦται (*sic S pr. et Praechter e coni.*; καλαλοπλῦται *vel* καλανοπλῦται S_c)
20 διὰ τὴν δυσωδίαν

βεῖν καὶ μείζονα ἀπαξίαν τὸ δαρῆναι τοῦ μὴ δαρῆναι·
ὥστ' εἰ τούτοις παραμετρεῖς τὰ σαυτοῦ, ἀπελθὼν παρα-
κράτει. 'ἀλλ' οὐκ ἂν κατ' ἐμέ.' τοῦτο σὲ δεῖ συνεισφέ- 11
ρειν εἰς τὴν σκέψιν, οὐκ ἐμέ. σὺ γὰρ εἶ ὁ σαυτὸν εἰδώς,
πόσου ἄξιος εἶ σεαυτῷ καὶ πόσου σεαυτὸν πιπράσκεις·
ἄλλοι γὰρ ἄλλων πιπράσκουσιν.

Διὰ τοῦτο Ἀγριππῖνος Φλώρῳ σκεπτομένῳ, εἰ κατα- 12
βατέον αὐτῷ ἐστιν εἰς Νέρωνος θεωρίας, ὥστε καὶ αὐτόν
τι λειτουργῆσαι, ἔφη 'Κατάβηθι'. πυθομένου δ' αὐτοῦ 13
'Διὰ τί σὺ οὐ καταβαίνεις;' ἔφη ὅτι 'Ἐγὼ οὐδὲ βουλεύο-
μαι'. ὁ γὰρ ἅπαξ εἰς τὴν περὶ τῶν τοιούτων σκέψιν καὶ 14 5v
τὰς τῶν ἐκτὸς ἀξίας συγκαθεὶς καὶ ψηφίζων ἐγγύς ἐστι
τῶν ἐπιλελησμένων τοῦ ἰδίου προσώπου. τί γάρ μου 15
πυνθάνῃ; 'θάνατος αἱρετώτερόν ἐστιν ἢ ζωή;' λέγω ζωή.
'πόνος ἢ ἡδονή;' λέγω ἡδονή. 'ἀλλά, ἂν μὴ τραγῳδήσω, 16
τραχηλοκοπηθήσομαι.' ἄπελθε τοίνυν καὶ τραγῴδει, ἐγὼ
δ' οὐ τραγῳδήσω. 'διὰ τί;' ὅτι σὺ σεαυτὸν ἡγῇ μίαν τινὰ 17
εἶναι κρόκην τῶν ἐκ τοῦ χιτῶνος. τί οὖν; σὲ ἔδει φρον-
τίζειν πῶς ἀνόμοιος ᾖς τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις, ὥσπερ
οὐδ' ἡ κρόκη πρὸς τὰς ἄλλας κρόκας θέλει τι ἔχειν ἐξαί-
ρετον. ἐγὼ δὲ πορφύρα εἶναι βούλομαι, τὸ ὀλίγον ἐκεῖνο 18
καὶ στιλπνὸν καὶ τοῖς ἄλλοις αἴτιον τοῦ εὐπρεπῆ φαί-
νεσθαι καὶ καλά. τί οὖν μοι λέγεις ὅτι 'ἐξομοιώθητι τοῖς
πολλοῖς'; καὶ πῶς ἔτι πορφύρα ἔσομαι;

Ταῦτα εἶδεν καὶ Πρῖσκος Ἑλουίδιος καὶ ἰδὼν ἐποίησε. 19

---

1 τοῦ μὴ δαρῆναι *om.* s (*suppl. Upt. e cod.*) 2 *de* περιμετρεῖς *cogit.* R 3 κατ' ἐμὲ τοῦτο· σὲ S: *corr.* Wolf 4 ⟨τὸ⟩ οὐ κ⟨ατ'⟩ ἐμέ R 6 ἄλλων S_d: ἄλλ*ν S; ἄλλου Elter 7 ἀγριππῖνος S: *corr.* s 10 ἔφη . ὅτι S: *corr.* Elter 12 συντιθεὶς S: *corr.* s; συγκαταθεὶς *vel* συγκαθιεὶς Meib. 13 τί] εἰ R, Schw. 14 αἱρετώτερός s 18 τί οὖν σε ἔδει S: *corr.* Salm. 19 ἂν ὅμοιος S: *corr.* Blass 25 εἶδε S *corr.* πρίσκος S: *correxi* (*item pag.* 14, *v.* 10)

*προσπέμψαντος αὐτῷ Οὐεσπασιανοῦ, ἵνα μὴ εἰσέλθῃ
εἰς τὴν σύγκλητον, ἀπεκρίνατο 'Ἐπὶ σοί ἐστι μὴ ἐᾶσαί
με εἶναι συγκλητικόν· μέχρι δὲ ἂν ὦ, δεῖ με εἰσέρχε-
20 σθαι'. 'ἄγε ἀλλ' εἰσελθών', φησίν, 'σιώπησον'. 'μή μ'
ἐξέταζε καὶ σιωπήσω.' 'ἀλλὰ δεῖ με ἐξετάσαι.' 'κἀμὲ
21 εἰπεῖν τὸ φαινόμενον δίκαιον.' 'ἀλλ' ἐὰν εἴπῃς, ἀπο-
κτενῶ σε.' 'πότε οὖν σοι εἶπον, ὅτι ἀθάνατός εἰμι;
καὶ σὺ τὸ σὸν ποιήσεις κἀγὼ τὸ ἐμόν. σόν ἐστιν ἀπο-
κτεῖναι, ἐμὸν ἀποθανεῖν μὴ τρέμοντα· σὸν φυγαδεῦσαι,
22 ἐμὸν ἐξελθεῖν μὴ λυπούμενον.' τί οὖν ὠφέλησε Πρῖσκος
εἷς ὤν; τί δ' ὠφελεῖ ἡ πορφύρα τὸ ἱμάτιον; τί γὰρ ἄλλο
ἢ διαπρέπει ἐν αὐτῷ ὡς πορφύρα καὶ τοῖς ἄλλοις δὲ κα-
23 λὸν παράδειγμα ἔκκειται; ἄλλος δ' ἂν εἰπόντος αὐτῷ
6r Καίσαρος ἐν τοιαύτῃ περιστάσει μὴ ἐλθεῖν εἰς σύγκλη-
24 τον εἶπεν 'ἔχω χάριν, ὅτι μου φείδῃ'. τὸν τοιοῦτον οὐδ'
ἂν ἐκώλυεν εἰσελθεῖν, ἀλλ' ᾔδει, ὅτι ἢ καθεδεῖται ὡς
κεράμιον ἢ λέγων ἐρεῖ, ἃ οἶδεν ὅτι ὁ Καῖσαρ θέλει, καὶ
προσεπισωρεύσει ἔτι πλείονα.*

25 *Τοῦτον τὸν τρόπον καὶ ἀθλητής τις κινδυνεύων ἀπο-
θανεῖν, εἰ μὴ ἀπεκόπη τὸ αἰδοῖον, ἐπελθόντος αὐτῷ τοῦ
ἀδελφοῦ (ἦν δ' ἐκεῖνος φιλόσοφος) καὶ εἰπόντος 'ἄγε,
ἀδελφέ, τί μέλλεις ποιεῖν; ἀποκόπτομεν τοῦτο τὸ μέρος*

---

1 ⟨γὰρ⟩ *αὐτῷ s* 3 *δ' ἐὰν S: corr. s* ὦ] *οὗ Trinc.* 4 *φησί S corr.* 7 *εἶπο∗ν S* 12 *αὐτῷ vel ἑαυτῷ Wolf* *αὐτῷ* ⟨, *οὕτω καὶ διέπρεπεν ὁ Πρίσκος ἐν ὄχλῳ*⟩ *vel* ⟨*οὕτω καὶ διαπρέπει ὁ σοφὸς ἐν ἀπαιδεύτοις*⟩ *vel tale quid suppl. R* 14 ⟨*εἰσ*⟩*ελθεῖν Upt. cod.* 15 *ἔχω*⟨*σοι*⟩ *s* 16 *ἀλλ'*] *εἰ Cor.* *ᾔ* S_c 17 *ὃ οἶδεν Salm.* 19 *κινδυνεύων∗∗ S* 20 *ἀποκοπῇ Meib., ἀποκοπείη Schw.* 22 *ἀποκόπτωμεν* S_b

---

1 *ὅτι καὶ τὸν Οὐεσπασιανὸν γνωρίζει — μετὰ Χριστὸν ἦν οὗτος ὁ Ἐπίκτητος*

20 *ἀπεκόπη* ⋰] ⋰ *ἤτοι διὰ τοῦ μὴ ἀποκοπῆναι τὸ αἰδοῖον· ἐσάπη γάρ* S_a.

καὶ ἔτι εἰς γυμνάσιον προερχόμεθα;' οὐχ ὑπέμεινεν, ἀλλ'
ἐγκαρτερήσας ἀπέθανεν. πυθομένου δέ τινος· Πῶς τοῦ- 26
το ἐποίησεν; ὡς ἀθλητὴς ἢ ὡς φιλόσοφος; ⟨Ὡς⟩ ἀνήρ,
ἔφη, ἀνὴρ δ' Ὀλύμπια κεκηρυγμένος καὶ ἠγωνισμένος,
ἐν τοιαύτῃ τινὶ χώρᾳ ἀνεστραμμένος, οὐχὶ παρὰ τῷ Βά-
τω⟨ν⟩ι ἀλειφόμενος. ἄλλος δὲ κἂν τὸν τράχηλον ἀπε- 27
τμήθῃ, εἰ ζῆν ἠδύνατο δίχα τοῦ τραχήλου. τοιοῦτόν ἐστι 28
τὸ κατὰ πρόσωπον· οὕτως ἰσχυρὸν παρὰ τοῖς εἰθισμέ-
νοις αὐτὸ συνεισφέρειν ἐξ αὐτῶν ἐν ταῖς σκέψεσιν. 'ἄγε 29
οὖν, Ἐπίκτητε, διαξύρησαι.' ἂν ὦ φιλόσοφος, λέγω 'οὐ
διαξυρῶμαι'. 'ἀλλ' ἀφελῶ σου τὸν τράχηλον.' εἰ σοὶ
ἄμεινον, ἄφελε.

Ἐπύθετό τις· Πόθεν οὖν αἰσθησόμεθα τοῦ κατὰ 30
πρόσωπον ἕκαστος; — Πόθεν δ' ὁ ταῦρος, ἔφη, λέοντος
ἐπελθόντος μόνος αἰσθάνεται τῆς αὐτοῦ παρασκευῆς καὶ
προβέβληκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς ἀγέλης πάσης; ἢ δῆλον
ὅτι εὐθὺς ἅμα τῷ τὴν παρασκευὴν ἔχειν ἀπαντᾷ καὶ συν-
αίσθησις αὐτῆς; καὶ ἡμῶν τοίνυν ὅστις ἂν ἔχῃ τοιαύτην 31
παρασκευήν, οὐκ ἀγνοήσει αὐτήν. ἄφνω δὲ ταῦρος οὐ 32
γίνεται οὐδὲ γενναῖος ἄνθρωπος, ἀλλὰ δεῖ χειμασκῆσαι,
παρασκευάσασθαι καὶ μὴ εἰκῇ προσπηδᾶν ἐπὶ τὰ μηδὲν
| προσήκοντα. 6ᵛ

Μόνον σκέψαι, πόσου πωλεῖς τὴν σεαυτοῦ προαίρεσιν. 33
ἄνθρωπε, εἰ μηδὲν ἄλλο, μὴ ὀλίγου αὐτὴν πωλήσῃς. τὸ
δὲ μέγα καὶ ἐξαίρετον ἄλλοις τάχα προσήκει, Σωκράτει

---

1 προερχώμεθα S_b, ἀπερχώμεθα *vel* ἀπερχόμεθα *s* 2 ἀπέθανε *S corr.* 3—4 φιλόσοφος ἀνήρ. ἔφη *S: corr. s* ⟨ὡς⟩ *add. s* 5—6 βάτωι *S: corr. Scaliger* 6 δὲ *ins. S. m. pr.* δὲ καὶ *vel* δὲ ἂν καὶ *s* 7 εἰδύνατο *S: corr.* S_d 9 ἑαυτὸν *Salm.* 10 ὦ] ἧς *s*, ἧ *Meib.* 11 σοι *S corr.* 15 αὐτοῦ *S: corr. s* 19 αὐτόν *s* 21 προπηδᾶν *Salm.* 23—24 προαίρεσιν ἄνθρωπε · εἰ *S: corr. Meib.*

---

14 παράδειγμα ἀπὸ τοῦ ταύρου S_b

34 καὶ τοῖς τοιούτοις. — *Διὰ τί οὖν, εἰ πρὸς τοῦτο πεφύ-*
καμεν, οὐ πάντες ἢ πολλοὶ γίνονται τοιοῦτοι; — Ἵπποι
γὰρ ὠκεῖς ἅπαντες γίνονται, κύνες γὰρ ἰχνευτικοὶ πάν-
35 τες; τί οὖν; ἐπειδὴ ἀφυής εἰμι, ἀποστῶ τῆς ἐπιμελείας
36 τούτου ἕνεκα; μὴ γένοιτο. Ἐπίκτητος κρείσσων Σωκρά-
τους οὐκ ἔσται· εἰ δὲ μή, οὐ χείρων, τοῦτό μοι ἱκανόν
37 ἐστιν. οὐδὲ γὰρ Μίλων ἔσομαι καὶ ὅμως οὐκ ἀμελῶ τοῦ
σώματος· οὐδὲ Κροῖσος καὶ ὅμως οὐκ ἀμελῶ τῆς κτήσεως·
οὐδ' ἁπλῶς ἄλλου τινὸς τῆς ἐπιμελείας διὰ τὴν ἀπόγνω-
σιν τῶν ἄκρων ἀφιστάμεθα.

γ'. Πῶς ἄν τις ἀπὸ τοῦ τὸν θεὸν πατέρα εἶναι τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὰ ἑξῆς ἐπέλθοι.

1 Εἴ τις τῷ δόγματι τούτῳ συμπαθῆσαι κατ' ἀξίαν δύ-
ναιτο, ὅτι γεγόναμεν ὑπὸ τοῦ θεοῦ πάντες προ-
ηγουμένως καὶ ὁ θεὸς πατήρ ἐστι τῶν τ' ἀνθρώ-
πων καὶ τῶν θεῶν, οἶμαι ὅτι οὐδὲν ἀγεννὲς οὐδὲ τα-
2 πεινὸν ἐνθυμηθήσεται περὶ ἑαυτοῦ. ἀλλ' ἂν μὲν Καῖσαρ
εἰσποιήσηταί σε, οὐδείς σου τὴν ὀφρῦν βαστάσει· ἂν δὲ
3 γνῷς, ὅτι τοῦ Διὸς υἱὸς εἶ, οὐκ ἐπαρθήσῃ; νῦν δ' οὐ
ποιοῦμεν, ἀλλ' ἐπειδὴ δύο ταῦτα ἐν τῇ γενέσει ἡμῶν

---

5 sqq. Ench. 51, 3: *σὺ δὲ εἰ καὶ μήπω εἶ Σωκράτης, ὡς Σωκράτης γε εἶναι βουλόμενος ὀφείλεις βιοῦν.*
14 sq. Diog. L. VII, 147 (Stoic. vet. Fragm. ed. Arnim II 305, fr. 305): *εἶναι (θεὸν)...ὥσπερ πατέρα πάντων*; cf. Hom. Il. A 544.
16 sq. Ench. 21: *οὐδὲν οὐδέποτε . . . ταπεινὸν ἐνθυμήσῃ.*

---

1 *πρὸς τοῦτο] μὴ (μὲν, ὑπὲρ) τοῦτο vel μὲν τοιοῦτοι s* 2 *πάντες ἢ] πάντῃ vel πάνυ s* 6 *ἔστιν s μή, οὐ S: μὴ ⟨κρείττων,⟩ οὐ R, μή⟨π⟩ου (vel μὴ πολὺ vel μόνον οὐ) Elter, μή ⟨τ⟩ου Rich., μὴ ⟨Ἐπικτήτ⟩ου Kron. (malim αὐτοῦ)* 14 *ἀπὸ Salm.* 18 *εἰσποιήσεται S pr. οὐδείς S (ς corr.)* 19 *ἐπαρθήσῃ S (η corr.)*

---

15 *ἀγγέλων rubr.*

ἐγκαταμέμικται, τὸ σῶμα μὲν κοινὸν πρὸς τὰ ζῷα, ὁ λό-
γος δὲ καὶ ἡ γνώμη κοινὸν πρὸς τοὺς θεούς, ἄλλοι μὲν
ἐπὶ ταύτην ἀποκλίνουσιν τὴν συγγένειαν τὴν ἀτυχῆ καὶ
νεκράν, ὀλίγοι δέ τινες ἐπὶ τὴν θείαν καὶ μακαρίαν. ἐπει- 4
δὴ τοίνυν ἀνάγκη πάνθ' ὀντινοῦν οὕτως ἑκάστῳ | χρῆ- 7r
σθαι ὡς ἂν περὶ αὐτοῦ ὑπολάβῃ, ἐκεῖνοι μὲν οἱ ὀλίγοι,
ὅσοι πρὸς πίστιν οἴονται γεγονέναι καὶ πρὸς αἰδῶ καὶ
πρὸς ἀσφάλειαν τῆς χρήσεως τῶν φαντασιῶν, οὐδὲν
ταπεινὸν οὐδ' ἀγε⟨ν⟩νὲς ἐνθυμοῦνται περὶ αὑτῶν, οἱ δὲ
πολλοὶ τἀναντία. 'τί γάρ εἰμι; ταλαίπωρον ἀνθρωπάριον' 5
καὶ 'τὰ δύστηνά μου σαρκίδια'. τῷ μὲν ὄντι δύστηνα, 6
ἀλλὰ ἔχεις τι καὶ κρεῖσσον τῶν σαρκιδίων. τί οὖν ἀφεὶς
ἐκεῖνο τούτοις προστέτηκας;

Διὰ ταύτην τὴν συγγένειαν οἱ μὲν ἀποκλίναντες λύ- 7
κοις ὅμοιοι γινόμεθα, ἄπιστοι καὶ ἐπίβουλοι καὶ βλα-
βεροί, οἱ δὲ λέουσιν, ἄγριοι καὶ θηριώδεις καὶ ἀνήμεροι,
οἱ πλείους δ' ἡμῶν ἀλώπεκες καὶ ὡς ἐν ζῴοις ἀτυχήματα.
τί γάρ ἐστιν ἄλλο λοίδορος καὶ κακοήθης ἄνθρωπος ἢ 8
ἀλώπηξ ἢ τί ἄλλο ἀτυχέστερον καὶ ταπεινότερον; ὁρᾶτε 9
οὖν καὶ προσέχετε, μή τι τούτων ἀποβῆτε τῶν ἀτυχη-
μάτων.

δ'. Περὶ προκοπῆς.

Ὁ προκόπτων μεμαθηκὼς παρὰ τῶν φιλοσόφων ὅτι ἡ 1
μὲν ὄρεξις ἀγαθῶν ἐστιν, ἡ δ' ἔκκλισις πρὸς

23—p. 18, 6 cf. omnino Ench. 2

2 ἄλλοι] πολλοὶ *Upt. cod., Salm.*, οἱ πολλοὶ *Schw.* 3 ἀποκλίνουσι *S corr.* 6 ὀλίγοι *s*: λόγοι *S* 9 ἀγεννὲς *S*a: *γενὲς *S*, ἀγενὲς *S*b αὐτῶν *S*: *corr. s* 12 ⟨'ἔχω.'⟩ τί *Meib.* 13 ⟨σε⟩ προσήρτηκας *Meib.* 14 Διὸ *Meib.* *post* συγγένειαν *lac. not. Upt.* 17 ἀλώπηκες *S*: *corr. S*a, ἀλώπεξι *Upt.* ὡς] ὅσα *s*, ὅσ' *Upt. cod.* 19 ἤ τι *s*, ἢ⟨εἰ⟩ τι *ego olim*

2—3 ὡς ἡμεῖς *S*b

*κακά, μεμαθηκὼς δὲ καὶ ὅτι οὐκ ἄλλως τὸ εὔρουν
καὶ ἀπαθὲς περιγίνεται τῷ ἀνθρώπῳ ἢ ἐν ὀρέξει
μὲν μὴ ἀποτυγχάνοντι, ἐν ἐκκλίσει ⟨δὲ⟩ μὴ
περιπίπτοντι, τὴν μὲν ὄρεξιν ἦρκεν ἐξ αὑτοῦ εἰσά-
παν καὶ ὑπερτέθειται, τῇ ἐκκλίσει δὲ πρὸς μόνα χρῆται*
2 *τὰ προαιρετικά. τῶν γὰρ ἀπροαιρέτων ἄν τι ἐκκλίνῃ,
οἶδεν ὅτι περιπεσεῖταί ποτέ τινι παρὰ τὴν ἔκκλισιν τὴν*
3 *αὑτοῦ καὶ δυστυχήσει. εἰ δ' ἡ ἀρετὴ ταύτην ἔχει τὴν
ἐπαγγελίαν εὐδαιμονίαν ποιῆσαι καὶ ἀπάθειαν καὶ εὔ-
ροιαν, πάντως καὶ ἡ προκοπὴ ⟨ἡ⟩ πρὸς αὐτὴν πρὸς*
7v 4 *ἕκαστον τούτων ἐστὶ προκοπή. ἀεὶ γὰρ πρὸς ὃ ἂν ἡ
τελειότης τινὸς καθάπαξ ἄγῃ, πρὸς αὐτὸ ἡ προκοπὴ
συνεγγισμός ἐστιν.*
5 *Πῶς οὖν τὴν μὲν ἀρετὴν τοιοῦτόν τι ὁμολογοῦμεν,
τὴν προκοπὴν δ' ἐν ἄλλοις ζητοῦμεν καὶ ἐπιδείκνυμεν;*
6 *τί ἔργον ἀρετῆς; εὔροια. τίς οὖν προκόπτει; ὁ πολλὰς*
7 *Χρυσίππου συντάξεις ἀνεγνωκώς; μὴ γὰρ ἡ ἀρετὴ τοῦτ'
ἔστι Χρύσιππον νενοηκέναι; εἰ γὰρ τοῦτ' ἔστιν, ὁμολο-
γουμένως ἡ προκοπὴ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ τὸ πολλὰ τῶν*
8 *Χρυσίππου νοεῖν. νῦν δ' ἄλλο μέν τι τὴν ἀρετὴν ἐπι-*

4—6 Ench. 48, 3: *ὄρεξιν ἅπασαν ἦρκεν ἐξ ἑαυτοῦ, τὴν δ' ἔκκλισιν εἰς μόνα τὰ παρὰ φύσιν τῶν ἐφ' ἡμῖν μετατέθεικεν.*
6—8 Ench. 2, 1: *ἂν μὲν οὖν μόνα ἐκκλίνῃς τὰ παρὰ φύσιν* (cf. II, 5, 6) *ἐπὶ σοί, οὐδενὶ ὧν ἐκκλίνεις περιπεσῇ· νόσον δ' ἂν ἐκκλίνῃς ἢ θάνατον ἢ πενίαν, δυστυχήσεις.*
16 sqq. cf. Ench. 49: *Ὅταν τις ἐπὶ τῷ νοεῖν καὶ ἐξηγεῖσθαι δύνασθαι τὰ Χρυσίππου βιβλία σεμνύνηται . . .*

---

1 *καλὰ S, S_d κά in marg.* 3 *⟨δὲ⟩ add. S_b* 4 *αὐτοῦ S: corr s (item v. 8)* 4—5 *εἰσάπαξ Meib.* 5 *καὶ] ἢ Cor.* 8 *ἔχει S (ει corr.)* 9 *εὐπάθειαν s* 10 *⟨ἡ⟩ add. s* 18 *νενομικέναι S: corr. S_c, ἀνεγνωκέναι s* 19 *τὸ S (sed acc. in ras. a S_c)*

2—3 *ση τὴν ὄρεξιν S_b*

φέρειν ὁμολογοῦμεν, ἄλλο[ν] δὲ τὸν συνεγγισμόν, τὴν
προκοπὴν ἀποφαίνομεν. ‘οὗτος’, φησίν, ‘ἤδη καὶ δι’ αὑτοῦ 9
δύναται Χρύσιππον ἀναγιγνώσκειν’. εὖ, νὴ τοὺς θεούς,
προκόπτεις, ἄνθρωπε· ποίαν προκοπήν. ‘τί ἐμπαίζεις 10
αὐτῷ;’ τί δ’ ἀπάγεις αὐτὸν τῆς συναισθήσεως τῶν αὑτοῦ
κακῶν; οὐ θέλεις δεῖξαι αὐτῷ τὸ ἔργον τῆς ἀρετῆς, ἵνα
μάθῃ ποῦ τὴν προκοπὴν ζητῇ; ἐκεῖ ζήτησον αὐτήν, τα- 11
λαίπωρε, ὅπου σου τὸ ἔργον. ποῦ δέ σου τὸ ἔργον; ἐν
ὀρέξει καὶ ἐκκλίσει, ἵν’ ἀναπότευκτος ᾖς καὶ ἀπερίπτω-
τος, ἐν ὁρμαῖς καὶ ἀφορμαῖς, ἵν’ ἀναμάρτητος, ἐν προ⟨σ⟩-
θέσει καὶ ἐποχῇ, ἵν’ ἀνεξαπάτητος. πρῶτοι δ’ εἰσὶν 12
οἱ πρῶτοι τόποι καὶ ἀναγκαιότατοι. ἂν δὲ τρέμων καὶ
πενθῶν ζητῇς ἀπερίπτωτος εἶναι, ἄρα πῶς προκόπτεις;
Σὺ οὖν ἐνταῦθά μοι δεῖξόν σου τὴν προκοπήν. καθ- 13
άπερ εἰ ἀθλητῇ διελεγόμην ‘δεῖξόν μοι τοὺς ὤμους’,
εἶτα ἔλεγεν ἐκεῖνος ‘ἴδε μου τοὺς ἁλτῆρας’. ὄψει σὺ καὶ
οἱ ἁλτῆρες, ἐγὼ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἁλτήρων ἰδεῖν βού-
λομαι. ‘λάβε τὴν περὶ ὁρμῆς σύνταξιν καὶ γνῶθι πῶς 14
αὐτὴν ἀνέγνωκα.’ ἀνδράποδον, οὐ τοῦτο ζητῶ, ἀλλὰ
πῶς ὁρμᾷς καὶ ἀφορμᾷς, πῶς ὀρέγῃ καὶ ἐκκλίνεις, πῶς 8r
ἐπιβάλλῃ καὶ προ[σ]τίθεσαι καὶ παρασκευάζῃ, πότερα

---

1 ἄλλον *S: corr. s* τὸν συνεγγισμόν *del Cor.* 2 *sqq. dubites, utrum hic (et in s. 14) colloquium describatur ab Arriano exceptum an ab Epicteto fictum* 2—3 οὗτός φησιν ἤδη ... δύνασθαι *Wolf* αὐτοῦ *S: corr.* S_c 4 προκόπτει *s* προκόπτεις. ἄνθρωπε, π. προκοπήν; *R* 5 ἀπάγεις S_c, *πάγεις *S* αὐτοῦ *S: corr. s* 6 κακιῶν *Rich.* 7 ζητεῖ *s* 9 ᾖσαι ἀπ. *S pr.* 10—11 προθέσει *S: corr. s* 11 πρῶτοι] *an* οὗτοι? 12 δὲ *corr.* S_b 13 ἀπρόπτωτος *S: corr. s* ἄρα πῶς *S: corr. s;* ἄρα οὔπω *s (unde* ἄρα οὕτω *R),* ὅρα πῶς *Kron.* 14 *post* προκοπήν *quaedam excidisse videntur* 16 ἀλτῆρας *(item v. 17* ἀλτῆρες *et* ἀλτήρων*) S pr.* 16—17 οὐκ ἀποτρέψει σὺ καὶ οἱ ⟨σοὶ⟩ *R;* ἄπει σὺ *r* 16 καὶ] οἷοι *Diels* 20 ἐκκλίνεις *S (ει corr.)* 21 ἐπιβάλλεις *S: corr. Schw.* προστίθεσαι *S: corr. Upt. cod. et Salm.*

15 συμφώνως τῇ φύσει ἢ ἀσυμφώνως. εἰ γὰρ συμφώνως,
τοῦτό μοι δείκνυε καὶ ἐρῶ σοι ὅτι προκόπτεις· εἰ δ'
ἀσυμφώνως, ἄπελθε καὶ μὴ μόνον ἐξηγοῦ τὰ βιβλία,
16 ἀλλὰ καὶ γράφε αὐτὸς τοιαῦτα. καὶ τί σοι ὄφελος; οὐκ
οἶδας ὅτι ὅλον τὸ βιβλίον πέντε δηναρίων ἐστίν; ὁ οὖν
ἐξηγούμενος αὐτὸ δοκεῖ ὅτι πλείονος ἄξιός ἐστιν ἢ πέντε
17 δηναρίων; μηδέποτε οὖν ἀλλαχοῦ τὸ ἔργον ζητεῖτε, ἀλ-
λαχοῦ τὴν προκοπήν.
18 Ποῦ οὖν προκοπή; εἴ τις ὑμῶν ἀποστὰς τῶν ἐκτὸς
ἐπὶ τὴν προαίρεσιν ἐπέστραπται τὴν αὑτοῦ, ταύτην
ἐξεργάζεσθαι καὶ ἐκπονεῖν, ὥστε σύμφωνον ἀποτελέσαι
τῇ φύσει, ὑψηλὴν ἐλευθέραν ἀκώλυτον ἀνεμπόδιστον
19 πιστὴν αἰδήμονα· μεμάθηκέν τε, ὅτι ὁ τὰ μὴ ἐφ' αὑτῷ
ποθῶν ἢ φεύγων οὔτε πιστὸς εἶναι δύναται οὔτ'
ἐλεύθερος, ἀλλ' ἀνάγκη μεταπίπτειν καὶ μετα⟨ρ⟩ριπίζε-
σθαι ἅμα ἐκείνοις καὶ αὐτόν, ἀνάγκη δὲ καὶ ὑποτετα-
χέναι ἄλλοις ἑαυτόν, τοῖς ἐκεῖνα περιποιεῖν ἢ κωλύειν
20 δυναμένοις· καὶ λοιπὸν ἕωθεν ἀνιστάμενος ταῦτα τηρεῖ
καὶ φυλάσσει, λούεται ὡς πιστός, ὡς αἰδήμων ἐσθίει,
ὡσαύτως ἐπὶ τῆς ἀεὶ παραπιπτούσης ὕλης τὰ προη-
γούμενα ἐκπονῶν, ὡς ὁ δρομεὺς δρομικῶς καὶ ὁ φω-
21 νασκος φωνασκικῶς· οὗτός ἐστιν ὁ προκόπτων ταῖς
ἀληθείαις καὶ ὁ μὴ εἰκῇ ἀποδεδημηκὼς οὗτός ἐστιν.

1 sqq. cf. Ench. 49: μᾶλλον οὖν, ὅταν τις εἴπῃ μοι 'ἐπανάγνω-
θί μοι Χρύσιππον', ἐρυθριῶ, ὅταν μὴ δύνωμαι ὅμοια τὰ ἔργα
καὶ σύμφωνα ἐπιδεικνύειν τοῖς λόγοις.

6 *δοκεῖς Meib., δοκεῖ σοι R* 9 *⟨ἡ⟩ προκοπή s* 10 *αὐτοῦ S: corr. S_c* 11 *ὥστε S (στ in ras α S_d)* 13 *μεμάθηκέ* S αὐτῶι S: corr. S_b* 14 *πόθ* S pr.* 15—16 *μετὰριπίζεσθαι S: corr. S_d, μεταρρυθμίζεσθαι Wolf, μεταρριπτίζεσθαι (vel -πτεῖσθαι) Cor.* 18 *ἕωθεν S pr.* 19—20 *αἰδήμων. ἐσθίει ὡσαύτως. ἐπὶ S: corr. ed. Bas.* 22 *οὕτως ed. Bas. marg.* 23 *εἰκῆι* S*

εἰ δ' ἐπὶ τὴν ἐν τοῖς βιβλίοις ἕξιν τέταται καὶ ταύτην 22
ἐκπονεῖ καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐκδεδήμηκε, λέγω αὐτῷ αὐτόθεν
πορεύεσθαι εἰς οἶκον καὶ μὴ ἀμελεῖν τῶν ἐκεῖ· τοῦτο 23
γὰρ ἐφ' ὃ ἀποδεδήμηκεν οὐδέν ἐστιν· ἀλλ' ἐκεῖνο,
με⟨λε⟩τᾶν ἐξελεῖν τοῦ αὑτοῦ βίου πένθη καὶ οἰμωγὰς 8v
καὶ ⟨τὸ⟩ 'οἴμοι' καὶ τὸ 'τάλας ἐγὼ' καὶ δυστυχίαν καὶ
ἀτυχίαν καὶ μαθεῖν, τί ἐστι θάνατος, τί φυγή, τί δεσ- 24
μωτήριον, τί [νοσ]κών⟨ε⟩ιον, ἵνα δύνηται λέγειν ἐν τῇ
φυλακῇ 'ὦ φίλε Κρίτων, εἰ ταύτῃ τοῖς θεοῖς φί-
λον, ταύτῃ γινέσθω' καὶ μὴ ἐκεῖνα 'τάλας ἐγώ, γέρων
ἄνθρωπος, ἐπὶ ταῦτά μου τὰς πολιὰς ἐτήρησα'. τίς λέγει 25
ταῦτα; δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν ἄδοξόν τινα ἐρῶ καὶ ταπεινόν;
Πρίαμος αὐτὰ οὐ λέγει; Οἰδίπους οὐ λέγει; ἀλλ' ὁπόσοι
βασιλεῖς λέγουσιν; τί γάρ εἰσιν ἄλλο τραγῳδίαι ἢ ἀν- 26
θρώπων πάθη τεθαυμακότων τὰ ἐκτὸς διὰ μέτρου
τοιοῦδ' ἐπιδεικνύμενα; εἰ γὰρ ἐξαπατηθέντα τινὰ ἔδει 27
μαθεῖν, ὅτι τῶν ἐκτὸς ⟨καὶ⟩ ἀπροαιρέτων οὐδέν ἐστι πρὸς
ἡμᾶς, ἐγὼ μὲν ἤθελον τὴν ἀπάτην ταύτην, ἐξ ἧς ἤμελλον
εὐρόως καὶ ἀταράχως βιώσεσθαι, ὑμεῖς δ' ὄψεσθ' αὐτοὶ
τί θέλετε.

---

3 cf. Hom. Il. Z 490.
7 cf. Ench. 21: *Θάνατος καὶ φυγὴ καὶ πάντα τὰ δεινὰ φαινόμενα πρὸ ὀφθαλμῶν ἔστω σοι καθ' ἡμέραν.*
8 cf. I 29 16.
9 Plat. Crito p. 43d; Ench. 53, 3.
16 sqq. Stoic. Vet. Fragm. ed. v. Arnim III p. 35, fr. 144.

---

4 *ἄλλον ἐκεῖνο, ⟨τὸ⟩ Meib.* 5 *μετ** S: corr. S_c αὐτοῦ S: corr. s* 6 *⟨τὸ⟩ ins. Schw. οἴμοι S_c: ὂ̃ιμοι S* 8 *τίνος κωνιον S: τίνος κώνειον S_b (quod def. J. B. Mayor), τί (vel τί τὸ) κώνειον s, τί νόσ⟨ος, τί⟩ κώνειον vel τί νοσοκομεῖον ego olim ⟨καὶ⟩ ἐν Upt.* 13 *οἰδείπους S corr.* 13, 14 *signa interrog. pos. ed. Bas.* 13 *ἄλλοι πόσοι s* 13–14 *ἄλλοι πόσοι β. ⟨οὐ⟩ λέγουσιν; Cor.* 14 *λέγουσι* S* 16 *γὰρ S (def. Diels): δὲ s, ἄρ' vel γ' ἄρ' ego olim* 17 *suppl. Upt. ('aut ἐκτὸς del.' id.); κἀπροαιρέτων Kron.* 19 *ὄψεσθε S^c*

28 Τί οὖν ἡμῖν παρέχει Χρύσιππος; ἵνα γνῷς, φησίν,
ὅτι οὐ ψευδῆ ταῦτά ἐστιν, ἐξ ὧν ἡ εὔροιά ἐστι
29 καὶ ἀπάθεια ἀπαντᾷ, λάβε μου τὰ βιβλία καὶ
γνώσῃ ὡς . . . . . τε καὶ σύμφωνά ἐστι τῇ φύσει
τὰ ἀπαθῆ με ποιοῦντα. ὢ μεγάλης εὐτυχίας, ὢ με-
30 γάλου εὐεργέτου τοῦ δεικνύοντος τὴν ὁδόν. εἶτα Τριπτο-
λέμῳ μὲν ἱερὰ καὶ βωμοὺς πάντες ἄνθρωποι ἀνεστάκα-
31 σιν, ὅτι τὰς ἡμέρους τροφὰς ἡμῖν ἔδωκεν, τῷ δὲ τὴν
ἀλήθειαν εὑρόντι καὶ φωτίσαντι καὶ εἰς πάντας ἀνθρώ-
πους ἐξενεγκόντι, οὐ τὴν περὶ τὸ ζῆν, ἀλλὰ τὴν πρὸς τὸ
εὖ ζῆν, τίς ὑμῶν ἐπὶ τούτῳ βωμὸν ἱδρύσατο ἢ ναὸν ἢ
32 ἄγαλμα ἀνέθηκεν ἢ τὸν θεὸν ἐπὶ τούτῳ προσκυνεῖ; ἀλλ᾽
ὅτι μὲν ἄμπελον ἔδωκαν ἢ πυρούς, ἐπιθύομεν τούτου
9ʳ ἕνεκα, ὅτι δὲ τοιοῦτον ἐξήνεγκαν· καρπὸν ἐν ἀνθρωπίνῃ
διανοίᾳ, δι᾽ οὗ τὴν ἀλήθειαν τὴν περὶ εὐδαιμονίας
δείξειν ἡμῖν ἤμελλον, τούτου δ᾽ ἕνεκα οὐκ εὐχαριστή-
σωμεν τῷ θεῷ;

ε΄. Πρὸς τοὺς Ἀκαδημαικούς.

1 Ἄν τις, φησίν, ἐνίστηται πρὸς τὰ ἄγαν ἐκφανῆ,
πρὸς τοῦτον οὐ ῥᾴδιόν ἐστιν εὐ⟨ρεῖν λόγ⟩ον, δι᾽ οὗ
2 μεταπείσει τις αὐτόν. τοῦτο δ᾽ οὔτε παρὰ ⟨τὴν ἐκεί⟩νου
γίνεται δύναμιν οὔτε παρὰ τὴν τοῦ διδάσκοντος ἀσθέ-

---

10 Plat. Crito 48 b: οὐ τὸ ζῆν . . ., ἀλλὰ τὸ εὖ ζῆν.

---

1 ὑμῖν *ed. Bas. marg.* 2—3 '*aut* ἐστι *del. aut* ⟨ἡ⟩ ἀπάθεια *scrib.*' *Schw.* 4 *supple* ⟨ἀκόλουθά⟩ *vel tale quid;* ⟨ἀληθῆ⟩ καί s, ⟨ἀληθῆ⟩ τε καὶ *Schw., plura excidisse put. Elter* ὥστε] ἄλλως ὅτι *cod. Upt. marg.* 5 ὢ *bis* S_a 8 ἔδωκε* S 9 ἐνωτίσαντι R 10 περὶ] πρὸς r τὸ* S (τοῦ *man. rec.*) περὶ τοῦ *bis Kron.* 11 ἡμῶν *Wolf* 12 τὸν] ὡς *Diels* 13—14 ἔδωκεν *et* ἐξήνεγκε (*it. R*) s 16 ἤμελλεν s 16—17 εὐχαριστήσομεν S *corr.* 20, 21 *litteras, quae in foramine perierunt, suppl.* S_b *in marg.*

---

5 ὅρα εὐχαριστίαν S^b

νειαν, ἀλλ᾽ ὅταν ἀπαχθεὶς ἀπολιθωθῇ, πῶς ἔτι χρήσηταί
τις αὐτῷ διὰ λόγου;
Ἀπολιθώσεις δ᾽ εἰσὶ διτταί· ἡ μὲν τοῦ νοητικοῦ ἀπο- 3
λίθωσις, ἡ δὲ τοῦ ἐντρεπτικοῦ, ὅταν τις παρατεταγμένος
ᾖ μὴ ἐπινεύειν τοῖς ἐναργέσι μηδ᾽ ἀπὸ τῶν μαχομένων
ἀφίστασθαι. οἱ δὲ πολλοὶ τὴν μὲν σωματικὴν ἀπονέκρω- 4
σιν φοβούμεθα καὶ πάντ᾽ ⟨ἂν⟩ μηχανησαίμεθα ὑπὲρ τοῦ
μὴ περιπεσεῖν τοιούτῳ τινί, τῆς ψυχῆς δ᾽ ἀπονεκρουμέ-
νης οὐδὲν ἡμῖν μέλει. καὶ νὴ Δία ἐπὶ αὐτῆς τῆς ψυχῆς 5
ἂν μὲν ᾖ οὕτως διακείμενος, ὥστε μηδεν⟨ὶ⟩ παρακολου-
θεῖν μηδὲ συνιέναι μηδέν, καὶ τοῦτον κακῶς ἔχειν οἰό-
μεθα· ἂν δέ τινος τὸ ἐντρεπτικὸν καὶ αἰδῆμον ἀπονε-
κρωθῇ, τοῦτο ἔτι καὶ δύναμιν καλοῦμεν.
Καταλαμβάνεις ὅτι ἐγρήγορας; ‘οὔ’, φησίν· ‘οὐδὲ 6
γάρ, ὅταν ἐν τοῖς ὕπνοις φαντάζωμαι, ὅτι ἐγρήγορα’.
οὐδὲν οὖν διαφέρει αὕτη ἡ φαντασία ἐκείνης; ‘οὐδέν’.
ἔτι τούτῳ διαλέγομαι; καὶ ποῖον αὐτῷ πῦρ ἢ ποῖον 7
σίδηρον προσαγάγω, ἵν᾽ αἴσθηται ὅτι νενέκρωται; αἰ-
σθανόμενος οὐ προσποιεῖται· ἔτι χείρων ἐστὶ τοῦ νεκροῦ.
μάχην οὗτος οὐ συνορᾷ· κακῶς ἔχει. συνορῶν οὗτος οὐ 8

---

1 ἀπονοηθεὶς R 4 ὅτάν S (τάν in ras. a S_d) 7 πάντ᾽ ⟨ἂν⟩ s: πάντα S; ἂν post μηχ. ins. s 10 διακειμένη aut οὕτω ⟨τις⟩ Meib. (⟨τις⟩ οὕτω Rich.) suppl. Salm. 12 δὲ S (ὲ in ras.) 16—17 ἐκείνης. οὐδὲν ἔτι τούτῳ διαλέγομαι. καὶ S: corr. s ⟨‘οὐδέν.’⟩ οὐδὲν ἔτι Schw. 17 τί vel ⟨τί⟩ ἔτι Meib., οὐκέτι R διαλέγωμαι Cor. 18—19 ⟨οὐ (vel τοῦτο)⟩ αἰσθ., εἴ (γ᾽) ἔτι προσπ., Upt. 20 συνορᾷ; Wolf κακῶς ἔχει συνορῶν· οὗτος S (⟨μὴ⟩ συνορῶν s): corr. Schw.

---

8 ταύτης τῆς νεκρώσεως καὶ ὁ Χρυσόστομος μέμνηται καὶ πρὸ τ̃ τ̃ ἐν τοῖς εὐαγγελίοις ὁ Κύριος

12 ση: ὅπως ἐπαινεῖ τὸ ἐντρεπτικὸν καὶ αἰδῆμον. ἐγὼ δὲ διὰ ταῦτα πολλάκις ὠνειδίσθην, ὡς περὶ τὰ πράγματα ἀφελής. βαβαὶ τῆς μωρίας S_b

9 κινεῖται οὐδὲ προκόπτει· ἔτι ἀθλιώτερον ἔχει. ἐκτέτμη-
9v ται τὸ αἰδῆμον αὐτοῦ καὶ ἐντρεπτικὸν καὶ τὸ λογικὸν
10 οὐκ ἀποτέτμηται, ἀλλ' ἀποτεθηρίωται. ταύτην ἐγὼ δύ-
ναμιν εἴπω; μὴ γένοιτο, εἰ μὴ καὶ τὴν τῶν κιναίδων,
καθ' ἣν πᾶν τὸ ἐπελθὸν ἐν μέσῳ καὶ ποιοῦσι καὶ λέ-
γουσι.

ϛ'. Περὶ προνοίας.

1 Ἀφ' ἑκάστου τῶν ἐν τῷ κόσ⟨μῳ γινο⟩μένων ῥᾴδιόν
ἐστιν ἐγκωμιάσαι τὴν πρόνοιαν, ἂν δύ⟨ο ἔχῃ τις⟩ ταῦτα
ἐν ἑαυτῷ, δύναμίν τε συνορατικὴν τῶν γεγονότων ἑκάστῳ
2 καὶ τὸ εὐχάριστον. εἰ δὲ μή, ὁ μὲν οὐκ ὄψεται τὴν εὐ-
χρηστίαν τῶν γεγονότων, ὁ δ' οὐκ εὐχαριστήσει ἐπ' αὐ-
3 τοῖς οὐδ' ἂν ⟨ἴδῃ⟩. χρώματα ὁ θεὸς εἰ πεποιήκει, δύνα-
μιν δὲ θεατικὴν αὐτῶν μὴ πεποιήκει, τί ἂν ἦν ὄφελος;
4 — Οὐδ' ὁτιοῦν. — Ἀλλ' ἀνάπαλιν εἰ τὴν μὲν δύναμιν
πεποιήκει, τὰ ὄντα δὲ μὴ τοιαῦτα οἷα ὑποπίπτειν τῇ
5 δυνάμει τῇ ὁρατικῇ, καὶ οὕτως τί ὄφελος; — Οὐδ' ὁτιοῦν.
6 — Τί δ', εἰ καὶ ἀμφότερα ταῦτα πεποιήκει, φῶς δὲ μὴ
πεποιήκει; — Οὐδ' οὕτως τι ὄφελος. — Τίς οὖν ὁ ἁρ-
μόσας τοῦτο πρὸς ἐκεῖνο κἀκεῖνο πρὸς τοῦτο; τίς δ' ὁ

---

8 ss. 1—11 leguntur in Stob. (ecl.) I, 1, 33: Ἀρριανοῦ Ἐπικτητείου (sic Meineke; -ίου codd.) ἐκ τῶν περὶ προνοίας

---

1 προσκόπτει *R* 3 ἀποτέτμηκ.. *(ultimae litterae bibliopegi culpa non apparent) S: corr. s* 8—9 *cf. quae ad pag. 22, v. 20 adn.* 8 ἐφ' *P Stob.* (φ' *F*) γιγνομένων *Stob.* 9 ἐὰν *Stob.* τις ἔχει S_b *et* τις ἔχῃ *inde s* 10 ἑκάστου *Cor.* 11 εὐχάρεστον *S corr.* 11—12 ἀχρηστίαν *P Stob.*, εὐχαριστίαν *s* 12 ⟨τῆς χρήσεως⟩ τῶν γεγ. *R* 13 ἴδῃ *Meineke:* εἰδῇ *Stob.*, *om. S* εἰ *Stob.:* ⁑ *S, om. vel ante* χρώματα *ins. s* *post* πεποιήκει *add. Stob.* καὶ καθόλου πάντα ⟨τὰ⟩ *(suppl. Schw.)* ὁρατά, *quae ab Arriano aliena esse perspexit Schw.* 15 Ἀλλ'] οὐδὲ *Stob.* 17 Οὐδ' ὁτιοῦν] οὐδέν *Stob.* *post* ὁτιοῦν *in S erasae sunt 110 fere litterae* 18 τί γ' *Stob. F* 18—19 φῶς δὲ μὴ πεποιήκει *om. Stob.*

---

11 ὅπως αἰνέσει τις τὴν πρόνοιαν S_b

ἁρμόσας τὴν μάχαιραν πρὸς τὸ κολεὸν καὶ τὸ κολεὸν
πρὸς τὴν μάχαιραν; οὐδείς; καὶ μὴν ἐξ αὐτῆς τῆς κα- 7
τασκευῆς τῶν ἐπιτετελεσμένων ἀποφαίνεσθαι εἰώθαμεν,
ὅτι τεχνίτου τινὸς πάντως τὸ ἔργον, οὐχὶ δ' εἰκῇ κατ-
εσκευασμένον. ἆρ' οὖν τούτων μὲν ἕκαστον ἐμφαίνει 8
τὸν τεχνίτην, τὰ δ' ὁρατὰ καὶ ὅρασ[ε]ις καὶ φῶς οὐκ ἐμ-
φαίνει; τὸ δ' ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ καὶ ἡ προθυμία ⟨ἡ⟩ 9
πρὸς τὴν συνουσίαν ἑκατέρου καὶ δύναμις ἡ χρηστικὴ
τοῖς μορίοις τοῖς κατεσκευασμένοις οὐδὲ ταῦτα ἐμφαίνει
τὸν τεχνίτην; ἀλλὰ ταῦτα μέν· ἡ δὲ τοιαύτη τῆς δια- 10
νοίας κατασκευή, | καθ' ἣν οὐχ ἁπλῶς ὑποπίπτοντες τοῖς 17r
αἰσθητοῖς τυπούμεθα ὑπ' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκλαμβάνο-
μέν τι καὶ ἀφαιροῦμεν καὶ προστίθεμεν καὶ συντίθεμεν
τάδε τινὰ δι' αὐτῶν καὶ νὴ Δία μεταβαίνομεν ἀπ' ἄλ-
λων ἐπ' ἄλλα τ⟨ιν⟩ὰ οὕτω πως παρακείμενα, οὐδὲ ταῦτα
ἱκανὰ κινῆσαί τινας καὶ διατρέψαι πρὸς τὸ ἀπολιπεῖν
τὸν τεχνίτην; ἢ ἐξηγησάσθωσαν ἡμῖν τί τὸ ποιοῦν ἐστιν 11
ἕκαστον τούτων ἢ πῶς οἷόν τε τὰ οὕτω θαυμαστὰ καὶ
τεχνικὰ εἰκῇ καὶ ἀπὸ ταὐτομάτου γίνεσθαι.

---

1 τὸν bis Stob., s 2 οὐδεῖς S pr. 4 ὅτι] ὃ Stob. (corr. Pm²) 6 ὁράσεις S: corr. Schw. e Stob. 7 ἡ ante προθ. om. Stob. P; ⟨ἡ⟩ ante πρὸς om. S 8 ⟨ἡ⟩ δύναμις Meineke 10 μὲν ⟨οὕτω⟩ Stob. (οὗ Schw., οὔπω Meineke), μὲν ⟨οὖν⟩ Kron. 11 κατασκευή; Elter ἐπιπίπτοντες S, Stob.: corr. Meineke; περιπίπτοντες Schw. 13 προστιθέαμεν Stob., in quo καὶ συντίθεμεν om. 14 ⟨τὰ μὲν δι' ἄλλων,⟩ τὰ δὲ [τινὰ] δι' αὐτῶν R τοιάδε Cor., τάδε ⟨καὶ τάδε⟩ Meineke, πάλιν Wachsmuth ἀπ'] ἐπ' Stob. (ἀπ' Pm²) 15 τ⟨ιν⟩ὰ scripsi: τὰ S, om. Stob.; de ἄλλ' ἄττα cogitaverat Wachsmuth τὰ τούτοις πως Schw., τὰ οὐδαμῶς Upt. οὕτως F Stob. 16 τὸ ⟨μὴ⟩ S_c, Stob. ἀπολείπειν Stob., ὑπολαβεῖν Elter 18 τούτων ἕκαστον Stob. πῶς οἴονται τὰ οὕτως Stob. 19 τοῦ αὐτομάτου γίγνεσθαι Stob.

---

4 τοῦ θεοῦ ἡμῶν

12 *Τί οὖν; ἐφ' ἡμῶν μόνων γίνεται ταῦτα; πολλὰ μὲν*
ἐπὶ μόνων, ὧν ἐξαιρέτως χρείαν εἶχεν τὸ λογικὸν ζῷον,
13 *πολλὰ δὲ κοινὰ εὑρήσεις ἡμῖν καὶ πρὸς τὰ ἄλογα. ἆρ'*
οὖν καὶ παρακολουθεῖ τοῖς γινομένοις ἐκεῖνα; οὐ-
δαμῶς. ἄλλο γάρ ἐστι χρῆσις καὶ ἄλλο παρακολούθησις.
ἐκείνων χρείαν εἶχεν ὁ θεὸς χρωμένων ταῖς φαντασίαις,
14 *ἡμῶν δὲ παρακολουθούντων τῇ χρήσει. διὰ τοῦτο ἐκεί-*
νοις μὲν ἀρκεῖ τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν καὶ τὸ ἀναπαύε-
σθαι καὶ ὀχεύειν καὶ τἆλλ' ὅσα ἐπιτελεῖ τῶν αὐτῶν
ἕκαστον, ἡμῖν δ', οἷς καὶ τὴν παρακολουθητικὴν δύνα-
15 *μιν ἔδωκεν, οὐκέτι ταῦτ' ἀπαρκεῖ, ἀλλ' ἂν μὴ κατὰ τρό-*
πον καὶ τεταγμένως καὶ ἀκολούθως τῇ ἑκάστου φύσει
καὶ κατασκευῇ πράττωμεν, οὐκέτι τοῦ τέλους τευξόμεθα
16 *τοῦ ἑαυτῶν. ὧν γὰρ αἱ κατασκευαὶ διάφοροι, τούτων*
17 *καὶ τὰ ἔργα καὶ τὰ τέλη. οὗ τοίνυν ἡ κατασκευὴ μόνον*
χρηστική, τούτῳ χρῆσθαι ὁπωσοῦν ἀπαρκεῖ· οὗ δὲ καὶ
παρακολουθητικὴ τῇ χρήσει, τούτῳ τὸ κατὰ τρόπον ἂν
18 *μὴ προσῇ οὐδέποτε τεύξεται τοῦ τέλους. τί οὖν; ἐκείνων*
ἕκαστον κατασκευάζει τὸ μὲν ὥστ' ἐσθίεσθαι, τὸ δ' ὥστε
ὑπηρετεῖν εἰς γεωργίαν, τὸ δ' ὥστε τυρὸν φέρειν, τό δ'
ἄλλο ἐπ' ἄλλῃ χρείᾳ παραπλησίῳ, πρὸς ἃ τίς χρεία τοῦ
παρακολουθεῖν ταῖς φαντασίαις καὶ ταύτας διακρίνειν
17v 19 *δύνασθαι; τὸν δ' ἄνθρωπον θεατὴν εἰσήγαγεν αὐτοῦ*
τε καὶ τῶν ἔργων τῶν αὐτοῦ, καὶ οὐ μόνον θεατήν, ἀλλὰ
20 *καὶ ἐξηγητὴν αὐτῶν. διὰ τοῦτο αἰσχρόν ἐστι τῷ ἀνθρώ-*

---

8 cf. Ench. c. 41.

---

1 *μόνον s* 8 *τὸ alt. om s* 9 *ὅσα S. (ὅ ex α) τῶν om s αὐτῶν Kron.: αὐτῶν S; ἀλόγων ego olim* 11 *ἐπαρκεῖ s* 17 *τρόπον] πρόσωπον R olim* 18 *τί οὖν ἐκείνων S: corr. Salm.* 20 *ὥστε S (στ in ras. man. rec.) τυρὸν] de ζυγὸν vel πήραν R cogitaverat olim* 21—23 *παραπλησίῳ — πρὸς . . . δύνασθαι —, τὸν δ' Kron.* 24 *ἑαυτοῦ Schw.*

πῳ ἄρχεσθαι καὶ καταλήγειν ὅπου καὶ τὰ ἄλογα, ἀλλὰ
μᾶλλον ἔνθεν μὲν ἄρχεσθαι, καταλήγειν δὲ ἐφ' ὃ κατέ-
ληξεν ἐφ' ἡμῶν καὶ ἡ φύσις. κατέληξεν δ' ἐπὶ θεωρίαν 21
καὶ παρακολούθησιν καὶ σύμφωνον διεξαγωγὴν τῇ φύσει.
ὁρᾶτε οὖν, μὴ ἀθέατοι τούτων ἀποθάνητε. 22

Ἀλλ' εἰς Ὀλυμπίαν μὲν ἀποδημεῖτε, ἵν' [ε]ἴδητε τὸ ἔρ- 23
γον τοῦ Φειδίου, καὶ ἀτύχημα ἕκαστος ὑμῶν οἴεται τὸ
ἀνιστόρητος τούτων ἀποθανεῖν· ὅπου δ' οὐδ' ἀποδη- 24
μῆσαι χρεία ἐστίν, ἀλλ' ἐστὲ ἤδη καὶ πάρεστε τοῖς ἔρ-
γοις, ταῦτα δὲ θεάσασθαι καὶ κατανοῆσαι οὐκ ἐπιθυμή-
σετε; οὐκ αἰσθήσεσθε τοίνυν, οὔτε τίνες ἐστὲ οὔτ' ἐπὶ 25
τί γεγόνατε οὔτε [ἐπὶ] τί τοῦτό ἐστιν, ἐφ' οὗ τὴν θέαν
παρείληφθε; — Ἀλλὰ γίνεταί τινα ἀηδῆ καὶ χαλεπὰ ἐν 26
τῷ βίῳ. — Ἐν Ὀλυμπίᾳ δ' οὐ γίνεται; οὐ καυματίζεσθε;
οὐ στενοχωρεῖσθε; οὐ κακῶς λούεσθε; οὐ καταβρέχεσθε,
ὅταν βρέχῃ; θορύβου δὲ καὶ βοῆς καὶ τῶν ἄλλων χαλε-
πῶν οὐκ ἀπολαύετε; ἀλλ' οἶμαι ὅτι ταῦτα πάντα ἀντιτι- 27
θέντες πρὸς τὸ ἀξιόλογον τῆς θέας φέρετε καὶ ἀνέχεσθε.
ἄγε δυνάμεις δ' οὐκ εἰλήφατε, καθ' ἃς οἴσετε πᾶν τὸ 28

---

13 sqq. inde a s. 26 singulae sententiae excerptae sunt a Stobaeo (flor.) IV, 44, 80: *Ἀρριανοῦ Ἐπικτητείου* (cod. Vind. *-ίου*) *ἐκ τοῦ περὶ προνοίας.* 13, 14 *ἀλλὰ — βίῳ.*
18 sqq. cf. Ench. 10: *Ἐφ' ἑκάστου τῶν προσπιπτόντων μέμνησο - - - ζητεῖν, τίνα δύναμιν ἔχεις πρὸς τὴν χρῆσιν αὐτοῦ.*

---

1 *ἀρκεῖσθαι S: corr. s* 1—2 *ἀλλ' ἔνθεν μὲν ἐκεῖνα καταλήγει, ἄρχεσθαι R* 5 *ἄθικτοι R* 6 *ἴδητε Schw.: εἰδῆτε S* 9 *ἐστὲ . . . πάρεστε S_b in marg.: ἔσται . . . πάρεσται S, ἔστιν . . . πάρεστιν s ⟨ἃ⟩ ἔστιν . . . πάρεστι τοῖς ἀεργοῖς Upt.* 10 *δὴ Upt. θεάσασθε S: corr. S_d* 12 *οὔτ' ἐπὶ τί S: οὔτε [ἐπὶ] τί vel οὔτ' ἔτι τί s* 13 *παρειλῆφθαι S: corr. S_d* 12—13 *ἐφ' ὃ τὴν θέαν παρειλήφατε s* 17 *ὅτι del. Salm.*

---

15 *οἷα καὶ ἐν τῇ ἱππικῇ πάσχομεν S_b*

συμβαῖνον; μεγαλοψυχίαν οὐκ εἰλήφατε; ἀνδρείαν οὐκ
29 εἰλήφατε; καρτερίαν οὐκ εἰλήφατε;. καὶ τί ἔτι μοι μέλει
μεγαλοψύχῳ ὄντι τῶν ἀποβῆναι δυναμένων; τί μ' ἐκ-
στήσει ἢ ταράξει ἢ τί ὀδυνηρὸν φανεῖται; οὐ χρήσομαι
τῇ δυνάμει πρὸς ἃ εἴληφα αὐτήν, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἀποβαί-
νουσιν πενθήσω καὶ στενάξω;
30 'Ναί· ἀλλ' αἱ μύξαι μου ῥέουσιν.' τίνος οὖν ἕνεκα
χεῖρας ἔχεις, ἀνδράποδον; οὐχ ἵνα καὶ ἀπομύσσῃς σεαυ-
31 τόν; — Τοῦτο οὖν εὔλογον μύξας γίνεσθαι ἐν τῷ κόσμῳ;
32 — Καὶ πόσῳ κρεῖττον ἀπομύξασθαί σε ἢ ἐγκαλεῖν; ἢ
11r τί οἴει ὅτι ὁ Ἡρακλῆς ἂν ἀπέβη, εἰ μὴ λέων τοιοῦτος
ἐγένετο καὶ ὕδρα καὶ ἔλαφ[ρ]ος καὶ σῦς καὶ ἄδικοί τινες
ἄνθρωποι καὶ θηριώδεις, οὓς ἐκεῖνος ἐξήλαυνεν καὶ ἐκά-
33 θαιρεν; καὶ τί ἂν ἐποίει μηδενὸς τοιούτου γεγονότος;
ἢ δῆλον ὅτι ἐντετυλιγμένος ἂν ἐκάθευδεν; οὐκοῦν πρῶ-
τον μὲν οὐκ ἂν ἐγένετο Ἡρακλῆς ἐν τρυφῇ τοιαύτῃ καὶ
ἡσυχίᾳ νυστάζων ὅλον τὸν βίον· εἰ δ' ἄρα καὶ ἐγένετο,
34 τί ὄφελος αὐτοῦ; τίς δὲ χρῆσις τῶν βραχιόνων τῶν ἐκεί-
νου καὶ τῆς ἄλλης ἀλκῆς καὶ καρτερίας καὶ γενναιότη-
τος, εἰ μὴ τοιαῦταί τινες αὐτὸν περιστάσεις καὶ ὗλαι
35 διέσεισαν καὶ ἐγύμνασαν; τί οὖν; αὐτῷ ταύτας ἔδει

10—14 Stob.: *καὶ* (pro ἢ) *τί — ἐκάθαιρεν.*

1—2 *μεγαλοψυχίαν . . . ἀνδρ. οὐκ εἰλήφατε om. S, adscr. in marg. m. pr. additis verbis καθ' ἃς . . . συμβαῖνον, quae olim ante καρτερίαν repetita novi erroris ansam praebuerunt* 3—4 *ἐκσείσει s* 7 *ῥέουσι S corr.* 9 *ἄλογον Elter (qui haec Epicteto tribuit)* 10 ἢ alt.] *καὶ Stob.* 11 *ὁ om. s ἀπέβη ⟨τοιοῦτος⟩ Stob. τοιοῦτος] οὗτος Stob. τοιοῦτος εἰ μ. λ [οὗτος] Hense* 12 *ἔλαφρος S: corr. s* 13—14 *ἐκάθαιρε S corr., Stob.* 14 *ἐποίει* S_c: **ποίει S* 17 *βίον; Elter* 20 *ὗλαι S* 21 *αὐτῶι S: corr. s;*

21 *ὥσπερ ὁ Χρυσόστομος· ἔσο (corr.; fuit ἔσω) παρατεταγμένος, πολέμους μέντοι μὴ τίκτε*

κατασκευάζειν καὶ ζητεῖν ποθεν λέοντα εἰσαγαγεῖν εἰς
τὴν χώραν τὴν αὐτοῦ καὶ σῦν καὶ ὕδραν; μωρία τοῦτο 36
καὶ μανία. γενόμενα δὲ καὶ εὑρεθέντα εὔχρηστα ἦν
πρὸς τὸ δεῖξαι καὶ γυμνάσαι τὸν Ἡρακλέα.
Ἄγε οὖν καὶ σὺ τούτων αἰσθόμενος ἀπόβλεψον εἰς 37
τὰς δυνάμεις ἃς ἔχεις καὶ ἀπιδὼν εἰπὲ ‘φέρε νῦν, ὦ
Ζεῦ, ἣν θέλεις περίστασιν· ἔχω γὰρ παρασκευὴν ἐκ σοῦ
μοι δεδομένην καὶ ἀφορμὰς πρὸς τὸ κοσμῆσαι διὰ τῶν
ἀποβαινόντων ἐμαυτόν’. οὔ· ἀλλὰ κάθησθε τὰ μὲν μὴ 38
συμβῇ τρέμοντες, τῶν δὲ συμβαινόντων ὀδυρόμενοι καὶ
πενθοῦντες καὶ στένοντες· εἶτα τοῖς θεοῖς ἐγκαλεῖτε. τί γάρ 39
ἐστιν ἄλλο ἀκόλουθον τῇ τοιαύτῃ ἀγεννείᾳ ἢ καὶ ἀσέβεια;
καίτοι ὅ γε θεὸς οὐ μόνον ἔδωκεν ἡμῖν τὰς δυνάμεις ταύ- 40
τας, καθ’ ἃς οἴσομεν πᾶν τὸ ἀποβαῖνον μὴ ταπεινούμενοι
μηδὲ συγκλώμενοι ὑπ’ αὐτοῦ, ἀλλ’ ὃ ἦν ἀγαθοῦ βασι-
λέως καὶ ταῖς ἀληθείαις πατρός, ἀκώλυτον τοῦτο ἔδωκεν,
ἀνανάγκαστον, ἀπαραπόδιστον, ὅλον αὐτὸ ἐφ’ ἡμῖν ἐποί-
ησεν οὐδ’ αὐτῷ τινα πρὸς τοῦτο ἰσχὺν ἀπολιπών, ὥστε
κωλῦσαι ἢ ἐμποδίσαι. ταῦτα ἔχοντες ἐλεύθερα | καὶ ὑμέ- 41 11v
τερα μὴ χρῆσθε αὐτοῖς μηδ’ αἰσθάνεσθε τίνα εἰλήφατε
καὶ παρὰ τίνος, ἀλλὰ κάθησθε πενθοῦντες καὶ στένοντες 42

5—6 Stob.: *καὶ σὺ — τὰς δυνάμεις.*
8—18 Stob.: *καὶ ἀφορμὰς — ἐποίησεν.*

αὐτὸν ταὐτὰ s, αὐτῷ τὰ τοιαῦτα Schw. ταύτας ἔδει R. Heim (Incantamenta Magica 1892): ταῦτά σε δει S; ταῦτα ἔδει R, αὐτὸν ⟨αὐτῷ⟩ ταῦτά γ’ ἔδει Cor.

2 *αὐτοῦ s* 3 *εὐχάριστα s* 5 *αἰσθανόμενος βλέψον Stob.* 7 *ἣν S: corr. s, εἰ s θέλῃς S_a* 8 *πρὸς — (9) ἐμαυτόν] δι’ ὧν κοσμήσεις σαυτόν Stob.* 10 *⟨περὶ⟩ δὲ τῶν Stob. ⟨ἕνεκα⟩ ὀδυρόμενοι s* 10—11 *καὶ πενθοῦντες καὶ στένοντες om. Stob.* 12 *καὶ del. Cor. ἀσεβείᾳ S: corr. Wolf* 15 *ὑπ’ αὐτοῦ om. Stob.* 16 *ἔδωκε Stob.* 17 *ἀνανάγκαστον, ἀπαραπόδιστον] καὶ Stob.* 18 *αὐτῷ S: corr. s* 19 *κωλύσαι S* 20 *μὴ . . . μηδ’ S: οὐ . . . οὐδ’ s*

οἱ μὲν πρὸς αὐτὸν τὸν δόντα ἀποτετυφλωμένοι μηδ'
ἐπιγινώσκοντες τὸν εὐεργέτην, οἱ δ' ὑπ' ἀγεννείας εἰς
43 μέμψεις καὶ τὰ ἐγκλήματα τῷ θεῷ ἐκτρεπόμενοι. καίτοι
πρὸς μεγαλοψυχίαν μὲν καὶ ἀνδρείαν ἐγὼ σοὶ δείξω ὅτι
ἀφορμὰς καὶ παρασκευὴν ἔχεις, πρὸς δὲ τὸ μέμφεσθαι
καὶ ἐγκαλεῖν ποίας ἀφορμὰς ἔχεις σὺ δ' ἐμοὶ δείκνυε.

ζ'. Περὶ τῆς χρείας τῶν μεταπιπτόντων καὶ ὑποθετικῶν καὶ τῶν ὁμοίων.

1 Ἡ περὶ τοὺς μεταπίπτοντας καὶ ὑποθετικούς, ἔτι δὲ
ἠρωτῆσθαι περαίνοντας καὶ πάντας ἁπλῶς τοὺς τοιού-
τους λόγους πραγματεία λανθάνει τοὺς πολλοὺς περὶ
2 καθήκοντος οὖσα. ζητοῦμεν γὰρ ἐπὶ πάσης ὕλης πῶς ἂν
εὕρ[ο]οι ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς τὴν διέξοδον καὶ ἀναστροφὴν
3 τὴν ἐν αὐτῇ καθήκουσαν. οὐκοῦν ἢ τοῦτο λεγέτωσαν, ὅτι οὐ
συγκαθήσει εἰς ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν ὁ σπουδαῖος ἢ ὅτι
συγκαθεὶς οὐκ ἐπιμελήσεται τοῦ μὴ εἰκῇ μηδ' ὡς ἔτυχεν
4 ἐν ἐρωτήσει καὶ ἀποκρίσει ἀναστρέφεσθαι, [μ]ὴ τούτων
μηδέτερον προσδεχομένοις ἀναγκαῖον ὁμολογεῖν, ὅτι ἐπί-
σκεψίν τινα ποιητέον τῶν τόπων τούτων, περὶ οὓς μά-
5 λιστα στρέφεται ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις. τί γὰρ ἐπαγγέλ-
λεται ἐν λόγῳ; τἀληθῆ τιθέναι, τὰ ψευδῆ αἴρειν, ⟨πρὸς⟩
6 τὰ ἄδηλα ἐπέχειν. ἆρ' οὖν ἀρκεῖ τοῦτο μόνον μαθεῖν; —

---

3 τὰ del. s; def. Elter coll. quae exp. Vahlen ad Aristot. Poet. 1449 a 1 (τε καὶ vel κᾆτα ego olim) 5 ἀφορμᾶς S pr. (it. v. 6) παρασκευὴν S (παρα in ras. octo litt. S_a) 6 δέ μοι S: correxi; δὲ del. Upt. e cod. 9 δὲ ⟨τῷ⟩ vel δ' ⟨ἐκ τοῦ⟩ s 13 εὕροοι S: corr. Meib. (εὕροι ed. Col.) 14 ἥ S pr. 15 συγκα-
θεσ
θίσει S corr.; συγκαθήκει s 16 συγκαθεὶς S 17 ἢ scripsi: μὴ S (ἀναστρέφεσθαι; μή. τούτων R) τούτων ⟨δὲ⟩ S_b, τοῖς δὲ τούτων Wolf 20 ἐπαγγέλλεται; ἐν λόγῳ τ. S: corr. s (it. pag. 31, v. 10) 21 ψεύδη Kron. αἴρειν s: ἐρεῖν S suppl. Meib.

*Ἀρκεῖ, φησίν. — Οὐκοῦν καὶ τῷ βουλομένῳ ἐν χρήσει
νομίσματος μὴ διαπίπτειν ἀρκεῖ τοῦτο ἀκοῦσαι, διὰ τί
τὰς μὲν δοκίμους δραχμὰς παραδέχῃ, τὰς δ' ἀδοκίμους* 12r
ἀποδοκιμάζεις; — Οὐκ ἀρκεῖ. — Τί οὖν δεῖ τούτῳ προσ- 7
*λαβεῖν; τί γὰρ ἄλλο ἢ δύναμιν δοκιμαστικήν τε καὶ
⟨δι⟩ακριτικὴν τῶν δοκίμων τε καὶ ἀδοκίμων δραχμῶν;
οὐκοῦν καὶ ἐπὶ λόγου οὐκ ἀρκεῖ τὸ λεχθέν, ἀλλ' ἀνάγκη* 8
*δοκιμαστικὸν γενέσθαι καὶ διακριτικὸν τοῦ ἀληθοῦς καὶ
τοῦ ψεύδους καὶ τοῦ ἀδήλου; — Ἀνάγκη. — Ἐπὶ τού-* 9
*τοις τί παραγγέλλεται ἐν λόγῳ; τὸ ἀκόλουθον τοῖς δο-
θεῖσιν ὑπὸ σοῦ καλῶς παραδέχου. ἄγε ἀρκεῖ οὖν κἀν-* 10
*ταῦθα γνῶναι τοῦτο; οὐκ ἀρκεῖ, δεῖ δὲ μαθεῖν πῶς τί
τισιν ἀκόλουθον γίνεται καὶ ποτὲ μὲν ἓν ἑνὶ ἀκολουθεῖ,
ποτὲ δὲ πλείοσιν κοινῇ. μή ποτε οὖν καὶ τοῦτο ἀνάγκη* 11
*προσλαβεῖν τὸν μέλλοντα ἐν λόγῳ συνετῶς ἀναστραφή-
σεσθαι καὶ αὐτόν τ' ἀποδείξειν ἕκαστα ἀποδόντα καὶ
τοῖς ἀποδεικνύουσι παρακολουθήσειν μηδ' ὑπὸ τῶν
σοφιζομένων διαπλανηθήσεσθαι ὡς ἀποδεικνυόντων;
οὐκοῦν ἐλήλυθεν ἡμῖν περὶ τῶν συναγόντων λόγων καὶ* 12
τρόπων πραγματεία καὶ γυμνασία καὶ ἀναγκαία πέφηνεν.
Ἀλλὰ δὴ ἔστιν ἐφ' ὧν δεδώκαμεν ὑγιῶς τὰ λήμματα 13
καὶ συμβαίνει τουτὶ ἐξ αὐτῶν· ψεῦδος δὲ ὂν οὐδὲν ἧτ-

---

2 *διὰ τί] διότι vel ὅτι s* 3, 4 *παραδέχῃ*^{ου} *et ἀποδοκιμάζεις*^{ε} *S (-ου et -ε s); 'τὰς μὲν . . . ἀποδοκίμαζε' Kron.* 4 *τοῦτον Schw.* 6 *διακριτικὴν s: ἀρτικήν S* 9 *ψευδοῦς* S_d 10 *⟨ὅτι⟩ τὸ Upt.* 13, 14 *πότε S* 14 *πλείοσι S corr.* 16 *αὐτόν S corr.* *τ̓ S ('fort. corr.); del. ed. Salmant. ἀπόδειξιν Trinc., ⟨κατ'⟩ ἀπόδειξιν ed. Salmant., Wolf ἀποδόντα S (sed όντα in ras.* S_d*); ἀποδεικνύοντα ego olim αὐτόν τ' ἀπόδειξιν ἑκάστων ἀποδόντα Meib. ἀπόδειξιν ἑκασταχοῦ ἀποδοῦναι r, ἀποδείξειν ἕκαστα τὰ ἀπᾴδοντα R* 19 *⟨ἡ⟩ vel ⟨ὡς ἡ⟩ περὶ s* 20 *'post γυμνασία deest vocula' r* 21 *δή ἐστιν S pr. ἐξ ὧν r ὑγειῶς S pr.* 22 *συμβαίνειν r τουτὶ S: τοῦτο vel τι s, τουτό τι Schw.*

14 τον συμβαίνει. τί οὖν μοι καθήκει ποιεῖν; προσδέχεσθαι
15 τὸ ψεῦδος; καὶ πῶς οἷόν τ'; ἀλλὰ λέγειν ὅτι 'οὐχ ὑγιῶς
παρεχώρησα τὰ ὡμολογημένα'; καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτο δίδο-
ται. ἀλλ' ὅτι 'οὐ συμβαίνει διὰ τῶν παρακεχωρημένων';
16 ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο δίδοται. τί οὖν ἐπὶ τούτων ποιητέον; ἢ
μή ποτε ὡς οὐκ ἀρκεῖ τὸ δανείσασθαι πρὸς τὸ ἔτι ὀφεί-
λειν, ἀλλὰ δεῖ προσεῖναι καὶ τὸ ἐπιμένειν ἐπὶ τοῦ δα-
νείου καὶ μὴ διαλελύσθαι αὐτό, οὕτως οὐκ ἀρκεῖ πρὸς
τὸ δεῖν παραχωρεῖν τὸ ἐπιφερόμενον τὸ δεδωκέναι τὰ
12v λήμματα, δεῖ δ' ἐπιμένειν ἐπὶ τῆς παραχωρήσεως αὐτῶν.
17 καὶ δὴ μενόντων μὲν αὐτῶν εἰς τέλος ὁποῖα παρεχωρήθη
πᾶσα ἀνάγκη ἡμᾶς ἐπὶ τῆς παραχωρήσεως ἐπιμένειν καὶ
19 τὸ ἀκόλουθον αὐτοῖς προσδέχεσθαι . . . . οὐδὲ γὰρ
ἡμῖν ἔτι οὐδὲ καθ' ἡμᾶς συμβαίνει τοῦτο τὸ ἐπιφερόμε-
νον, ἐπειδὴ τῆς συγχωρήσεως τῶν λημμάτων ἀπέστημεν.
20 δεῖ οὖν καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν λημμάτων ἱστορῆσαι καὶ τὴν
τοιαύτην μεταβολήν τε καὶ μετάπτωσιν αὐτῶν, καθ' ἣν
ἐν αὐτῇ τῇ ἐρωτήσει ἢ τῇ ἀποκρίσει ἢ τῷ συλλελογίσθαι
ἤ τινι ἄλλῳ τοιούτῳ † λαμβάνοντα τὰς μεταπτώσ⟨ε⟩ις
ἀφορμὴν παρέχει τοῖς ἀνοήτοις τοῦ ταράσσεσθαι μὴ
βλέπουσι τὸ ἀκόλουθον. τίνος ἕνεκα; ἵν' ἐν τῷ τόπῳ
21 τούτῳ μὴ παρὰ τὸ καθῆκον μηδ' εἰκῇ μηδὲ συγκεχυμέ-
νως ἀναστρεφώμεθα.

---

2 οἷόν τε *S corr.* 10 *an* αὐτῶν; ? 11 τέλος S_d: **έλος *S* 13 *post* προσδέχεσθαι *suppl. Upt. 'e cod.' haec:* μὴ μενόντων δὲ αὐτῶν ὁποῖα παρεχωρήθη, καὶ ἡμᾶς πᾶσα ἀνάγκη τῆς παραχωρήσεως ἀφίστασθαι καὶ τὸ ἀνακόλουθον αὐτοῖς λόγοις προσδέχεσθαι, *in quibus R* οὐ τοῖς λόγοις, *Schw.* ⟨τοῦ⟩ τὸ *et* ⟨τοῖς⟩ αὐτῶν λόγοις (*idem de* ⟨οὐ⟩ προσδέχεσθαι *cogit.*), *Kron.* ⟨τοῦ⟩ τὸ ἀκόλουθον αὐτοῖς [λόγοις] *frustra coniecerunt; ego lacunam indicavi* 14 *malim* ⟨ἐφ'⟩ ἡμῖν 15 παραχωρήσεως *ego olim* 18 συλλελογίσθαι *S* (ε *corr.*) 19 λαμβάνων τις *s*, ⟨ὁ⟩ λαμβάνων *Salm. et (om.* ὁ) *Cor.* λαμβάνοντι *Meib.*; λαμβανόμενα [τὰς μεταπτώσεις] *Kron.* μεταπτώσις *S: corr.* S_d

Καὶ τὸ αὐτὸ ἐπί τε τῶν ὑποθέσεων καὶ τῶν ὑπο- 22
θετικῶν λόγων. ἀναγκαῖον γάρ ἔστιν ὅτ' αἰτῆσαί τινα
ὑπόθεσιν ὥσπερ ἐπιβάθραν τῷ ἑξῆς λόγῳ. πᾶσαν οὖν 23
τὴν δοθεῖσαν παραχωρητέον ἢ οὐ πᾶσαν; καὶ εἰ οὐ πᾶ-
σαν, τίνα; [περὶ τίνος ἡ σκέψις; περὶ καθήκοντος.] πα- 24
ραχωρήσαντι δὲ μενετέον εἰς ἅπαν ἐπὶ τῆς τηρήσεως ἢ
ἔστιν ὅτε ἀποστατέον, τὰ δ' ἀκόλουθα προσδεκτέον καὶ
τὰ μαχόμενα οὐ προσδεκτέον; — Ναί. — Ἀλλὰ λέγει τις 25
ὅτι 'ποιήσω σε δυνατοῦ δεξάμενον ὑπόθεσιν ἐπ' ἀδύνα-
τον ἀπαχθῆναι'. πρὸς τοῦτον οὐ συγκαθήσει ⟨ὁ⟩ φρό-
νιμος, ἀλλὰ φεύξεται ἐξέτασιν καὶ κοινολογίαν; καὶ τίς 26
ἔτι ἄλλος ἐστὶ λόγῳ χρηστικὸς καὶ δεινὸς ἐρωτήσει καὶ
ἀποκρίσει καὶ νὴ Δία ἀνεξαπάτητός τε καὶ ἀσόφιστος; ἀλλὰ 27
συγκαθήσει μέν, οὐκ ἐπιστραφήσεται δὲ τοῦ μὴ εἰκῇ
καὶ ὡς ἔτυχεν ἀναστρέφεσθαι ἐν λόγῳ; καὶ πῶς ἔτι 13r
ἔσται τοιοῦτος οἷον αὐτὸν ἐπινοοῦμεν; ἀλλ' ἄνευ 28
τινὸς τοιαύτης γυμνασίας καὶ παρασκευῆς φυλάττειν
οἷός τ' ἐστὶ τὸ ἑξῆς; τοῦτο δεικνύτωσαν καὶ παρέλκει 29
τὰ θεωρήματα ταῦτα πάντα, ἄτοπα ἦν καὶ ἀνακόλουθα
τῇ προλήψει τοῦ σπουδαίου.

Τί ἔτι ἀργοὶ καὶ ῥάθυμοι καὶ νωθροί ἐσμεν καὶ προ- 30

---

2 ὅτε S_b 4 εἰ a S_a corr. 5 περὶ . . . καθήκοντος del. Wolf 6 ῥήσεως Wolf, παραχωρήσεως R et Cor. 10 συγκαθί*σει S (ί* ex ή, ει corr.) ὁ ins. s; in S iam non legitur, sed fortasse in correctura a S_a in praeced. syllaba facta periit 12 ἔσται Kron. λόγων Upt. cod. δεινὸς ⟨ἐν⟩ Meib., δ. ⟨ἐπ'⟩ Rich.

14 συγκαθίσει S corr. εἰκῆι S, et in marg. m. pr. καὶ φιλόσοφον; quae verba delenda cens. Salm., post ἀσόφιστος v. 13 inserenda ibique ὁ φιλόσοφος aut ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς scribendum R; καὶ ἀφιλόσοφος s, καὶ ἀφιλοσόφως Wolf (insipienter ed. Bas.) 16 ἔστι s 19 θεωρήματα · ταῦτα πάντα ἄτ. S ἦν] εἶναι Bas. in marg.; an ὄντα? 18 ⟨ὅτι⟩ παρ. et 19 ⟨καὶ⟩ ἄτ. ἦν Meib., [καὶ] παρέλκειν . . . ⟨καὶ⟩ ἄτ. εἶναι Upt. 19 πάντα, ⟨ἃ⟩ ἄτ. ἦν Elter; ἄτ. ⟨γὰρ⟩ ἦν Rich.

φάσεις ζητοῦμεν, καθ' ἃς οὐ πονήσομεν οὐδ' ἀγρυπνή-
31 *σομεν ἐξεργαζόμενοι τὸν αὐτῶν λόγον; — Ἂν οὖν ἐν*
τούτοις πλανηθῶ, μή τι τὸν πατέρα ἀπέκτεινα; — Ἀν-
δράποδον, ποῦ γὰρ ἐνθάδε πατὴρ ἦν, ἵν' αὐτὸν ἀποκτεί-
νῃς; τί οὖν ἐποίησας; ὃ μόνον ἦν κατὰ τὸν τόπον ἁμάρ-
32 *τημα, τοῦτο ἡμάρτηκας. ἐπεί τοι τοῦτ' αὐτὸ καὶ ἐγὼ*
Ῥούφῳ εἶπον ἐπιτιμῶντί μοι ὅτι τὸ παραλειπόμενον ἓν
ἐν συλλογισμῷ τινι οὐχ εὕρισκον. 'Οὐχ οἷον μέν', φημί,
'⟨εἰ⟩ τὸ Καπιτώλιον κατέκαυσα', ὁ δ' 'Ἀνδράποδον',
33 *ἔφη, 'ἐνθάδε τὸ παραλειπόμενον Καπιτώλιόν ἐστιν'. ἢ*
ταῦτα μόνα ἁμαρτήματά ἐστι τὸ Καπιτώλιον ἐμπρῆσαι
καὶ τὸν πατέρα ἀποκτεῖναι, τὸ δ' εἰκῇ καὶ μάτην καὶ
ὡς ἔτυχεν χρῆσθαι ταῖς φαντασίαις ταῖς αὑτοῦ καὶ μὴ
παρακολουθεῖν λόγῳ μηδ' ἀποδείξει μηδὲ σοφίσματι
μηδ' ἁπλῶς βλέπειν τὸ καθ' αὑτὸν καὶ οὐ καθ' αὑτὸν
ἐν ἐρωτήσει καὶ ἀποκρίσει, τούτων δ' οὐδέν ἐστιν
ἁμάρτημα;

η'. Ὅτι αἱ δυνάμεις τοῖς ἀπαιδεύτοις οὐκ ἀσφαλεῖς.

1 *Καθ' ὅσους τρόπους μεταλαμβάνειν ἔστι τὰ ἰσοδυνα-*
μοῦντα ἀλλήλοις, κατὰ τοσούτους καὶ τὰ εἴδη τῶν
ἐπιχειρημάτων τε καὶ ἐνθυμημάτων ἐν τοῖς λόγοις
2 *ἐκποιεῖ μεταλαμβάνειν. οἷον φέρε τὸν τρόπον τοῦτον·*

---

13 sqq. Muson. fr. XLIV Hense.

---

2 *αὐτὸν S: corr. Salm. (ἑαυτῶν Wolf)* 5 *ἐποίησα Upt.* 6 *ἐπεί S (εἰ corr. S_d)* 7 *ἐπιτιμῶν*τί S ἓν om. s* 8 *συλλο*γισμῶι S (fuit συλλωγ.) οὐχ οἷον μὲν] οὐ γὰρ οἶμαι ego olim, οὐχ οἱονεὶ Elter* 9 *⟨εἰ⟩ suppl. Blass κατέκαυσα scripsi: κατεσκεύασα S, κατέσκαψα s* 8–9 *μὴ γάρ, ἔφην, τὸ K. ἐνέπρησα; s* 12 *τὸ δ' corr. S_a, ut vid.* 13 *ἔτυχε S corr. αὐτοῦ S: corr. S_a* 22 *⟨τῶν⟩ ἐνθυμημάτων s; ἐνθ. ⟨τῶν⟩ ed. Bas.* 23 *ἔξεστι s*

εἰ ἐδανείσω καὶ μὴ ἀπέδωκας, ὀφείλεις μοι τὸ
ἀργύριον· οὐχὶ ἐδανείσω μὲν καὶ οὐκ ἀπέδω- 13v
κας· οὐ μὴν ὀφείλεις μοι τὸ ἀργύριον. καὶ 3
τοῦτο οὐδενὶ μᾶλλον προσήκει ἢ τῷ φιλοσόφῳ ἐμ-
πείρως ποιεῖν. εἴπερ γὰρ ἀτελὴς συλλογισμός ἐστι τὸ
ἐνθύμημα, δῆλον ὅτι ὁ περὶ τὸν τέλειον συλλογισμὸν
γεγυμνασμένος οὗτος ἂν ἱκανὸς εἴη καὶ περὶ τὸν ἀτελῆ
οὐδὲν ἧττον.

Τί ποτ᾽ οὖν οὐ γυμνάζομεν αὑτούς τε καὶ ἀλλήλους 4
τὸν τρόπον τοῦτον; ὅτι νῦν καίτοι μὴ γυμναζόμενοι 5
περὶ ταῦτα μηδ᾽ ἀπὸ τῆς ἐπιμελείας τοῦ ἤθους ὑπό γε
ἐμοῦ περισπώμενοι ὅμως οὐδὲν ἐπιδίδομεν εἰς καλοκά-
γαθίαν. τί οὖν χρὴ προσδοκᾶν, εἰ καὶ ταύτην τὴν ἀσχο- 6
λίαν προσλάβοιμεν; καὶ μάλισθ᾽, ὅτι οὐ μόνον ἀσχολία
τις ἀπὸ τῶν ἀναγκαιοτέρων αὐτὴ προσγένοιτ᾽ ἄν, ἀλλὰ
καὶ οἰήσεως ἀφορμὴ καὶ τύφου οὐχ ἡ τυχοῦσα. μεγάλη 7
γάρ ἐστι δύναμις ἡ ἐπιχειρητικὴ καὶ πιθανολογική, καὶ
μάλιστ᾽ εἰ τύχοι γυμνασίας ἐπιπλέον καί τινα καὶ εὐπρέ-
πειαν ἀπὸ τῶν ὀνομάτων προσλάβοι. ὅτι καὶ ἐν τῷ 8
καθόλου πᾶσα δύναμις ἐπισφαλὴς τοῖς ἀπαιδεύτοις καὶ
ἀσθενέσι προσγενομένη πρὸς τὸ ἐπᾶραι καὶ χαυνῶσαι
ἐπ᾽ αὐτῇ. ποίᾳ γὰρ ἄν τις ἔτι μηχανῇ πεῖσαι τὸν νέον 9
τὸν ἐν τούτοις διαφέροντα, ὅτι οὐ δεῖ προσθήκην αὐτὸν
ἐκείνων γενέσθαι, ἀλλ᾽ ἐκεῖνα αὐτῷ προσθεῖναι; οὐχὶ δὲ 10
πάντας τοὺς λόγους τούτους καταπατήσας ἐπηρμένος
ἡμῖν καὶ πεφυσημένος περιπατεῖ μηδ᾽ ἀνεχόμενος, ἄν

---

2 'exspectabam οὐχὶ ⟨δ᾽⟩' *Schw.* μὲν] μὴν *Cor.* 3 ⟨οὐκοῦν⟩ οὐ μὴν *Upt. e cod.*, οὐ μὴ *vel* οὐκ οὖν (*sic R quoque*) *Schw.* 9 αὐτούς *S: corr. Sa* ἄλλους *Wolf* (alios *ed. Bas.*) 12 ὅμως ⟨δ᾽⟩ *s* 15 αὐτῇ *Sa*; ταύτῃ *Upt.*, αὕτη *Schw.* 17 ἐπιχειρηματικὴ *Upt. dub.* 19 ὅτι] ὅπου *R* 22 ποία *et* μηχανὴ πεῖσαι *S: corr. s, Meib.* 23 αὐτὸν *S* (ὸ *ex* ῶ)

*τις ἅπτηται [τι] αὐτοῦ ὑπομιμνήσκων, τίνος ἀπολελειμ-
μένος ποῦ ἀποκέκλικεν;*
11 *Τί οὖν; Πλάτων φιλόσοφος οὐκ ἦν; — Ἱπποκράτης
14[r] γὰρ ἰατρὸς οὐκ ἦν; ἀλλ᾽ ὁρᾷς πῶς φράζει Ἱππο κράτης.
12 μή τι οὖν Ἱπποκράτης οὕτω φράζει, καθὸ ἰατρός ἐστιν;
τί οὖν μιγνύεις πράγματα ἄλλως ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀνθρώ-
13 πων συνδραμόντα; εἰ δὲ καλὸς ἦν Πλάτων καὶ ἰσχυρός,
ἔδει κἀμὲ καθήμενον ἐκπονεῖν, ἵνα καλὸς γένωμαι ἢ ἵνα
ἰσχυρός, ὡς τοῦτο ἀναγκαῖον πρὸς φιλοσοφίαν, ἐπεί τις
14 φιλόσοφος ἅμα καὶ καλὸς ἦν καὶ φιλόσοφος; οὐ θέλεις
αἰσθάνεσθαι καὶ διακρῖναι κατὰ τί οἱ ἄνθρωποι γίνον-
ται φιλόσοφοι καὶ τίνα ἄλλως αὐτοῖς πάρεστιν; ἄγε εἰ
δ᾽ ἐγὼ φιλόσοφος ἤμην, ἔδει ὑμᾶς καὶ χωλοὺς γενέσθαι;
15 τί οὖν; αἴρω τὰς δυνάμεις ταύτας; μὴ γένοιτο· οὐδὲ
16 γὰρ τὴν ὁρατικήν. ὅμως δ᾽, ἄν μου πυνθάνῃ τί ἐστιν
ἀγαθὸν τοῦ ἀνθρώπου, οὐκ ἔχω σοι ἄλλο εἰπεῖν ἢ ὅτι
ποιὰ προαίρεσις [φαντασιῶν].*

θʹ. *Πῶς ἀπὸ τοῦ συγγενεῖς ἡμᾶς εἶναι τῷ θεῷ ἐπέλθοι ἄν τις ἐπὶ τὰ ἑξῆς.*

1 *Εἰ ταῦτά ἐστιν ἀληθῆ τὰ περὶ τῆς συγγενείας τοῦ θεοῦ καὶ ἀνθρώπων λεγόμενα ὑπὸ τῶν φιλοσόφων, τί ἄλλο ἀπολείπεται τοῖς ἀνθρώποις ἢ τὸ τοῦ Σωκράτους,*

---

1 [τι] *del. s* 1—2 *ἀπολελιμμένος S pr.* 7 *συνδεδραμηκότα s* 8 *καθ᾽ ἡμέραν Kron.* 9 *ἀναγκαῖον ⟨ὂν⟩ R* 10 *φιλόσοφος] ἰσχυρός Schw.* 12—13 *εἰ δ᾽ ed. Genev.: ἴδ᾽ S (sed ἴ corr. a S_a); εἰ δὴ Wolf* (si *ed. Bas.)* 14 *αἴρω scripsi: ἐρῶ S; ἀναι|ρῶ S_b, ἀναιρεῖς s* 16 *τἀγαθὸν Schw.* 17 *ποῖα S: ποιὰ S_a φαντασιῶν delevi, ⟨καὶ χρῆσις⟩ φ. vel ⟨χρηστικὴ⟩ φ. Schw.*

---

14 *ὅτι πεπληγὼς ἦν τὸ σκέλος καὶ ἐχώλαινεν (ἐχώλενεν S) ὁ Ἐπίκτητος· καὶ τοῦτο μέμνηται καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος* (v. Test. XXXI).

μηδέποτε πρὸς τὸν πυϑόμενον ποδαπός ἐστιν εἰπεῖν ὅτι
Ἀϑηναῖος ἢ Κορίνϑιος, ἀλλ' ὅτι κόσμιος; διὰ τί γὰρ 2
λέγεις Ἀϑηναῖον εἶναι σεαυτόν, οὐχὶ δ' ἐξ ἐκείνης μό-
νον τῆς γωνίας, εἰς ἣν ἐρρίφη γεννηϑέν σου τὸ σωμά-
τιον; ἢ δῆλον ὅτι ἀπὸ τοῦ κυριωτέρου καὶ περιέχοντος 3
οὐ μόνον αὐτὴν ἐκείνην τὴν γωνίαν, ⟨ἀλλὰ⟩ καὶ ὅλην
σου τὴν οἰκίαν καὶ ἁπλῶς ὅϑεν σου τὸ γένος τῶν προ-
γόνων εἰς σὲ κατελήλυϑεν ἐντεῦϑέν ποϑεν καλεῖς σεαυ-
τὸν Ἀϑηναῖον καὶ Κορίνϑιον; ὁ τοίνυν τῇ διοικήσει 4
τοῦ κόσμου παρηκολουϑηκὼς καὶ μεμαϑηκώς, ὅτι 'τὸ
μέγιστον καὶ κυριώτατον καὶ περιεκτικώτατον πάντων
τοῦτό ἐστι τὸ σύστημα τὸ ἐξ ἀνϑρώπων καὶ ϑεοῦ, ||
ἀπ' ἐκείνου δὲ τὰ σπέρματα καταπέπτωκεν οὐκ εἰς τὸν 11v
πατέρα τὸν ἐμὸν μόνον οὐδ' εἰς τὸν πάππον, ἀλλ' εἰς
ἅπαντα μὲν τὰ ἐπὶ γῆς γεννώμενά τε καὶ φυόμενα,
προηγουμένως δ' εἰς τὰ λογικά, ὅτι κοινωνεῖν μόνον 5
ταῦτα πέφυκεν τῷ ϑεῷ τῆς συναναστροφῆς κατὰ τὸν
λόγον ἐπι⟨πε⟩πλεγμένα', διὰ τί μὴ εἴπῃ [τις] αὐτὸν κό- 6
σμιον; διὰ τί μὴ υἱὸν τοῦ ϑεοῦ; διὰ τί δὲ φοβηϑήσε⟨ταί⟩
τι τῶν γιγνομένων ἐν ἀνϑρώποις; ἀλλὰ πρὸς μὲν τὸν 7

1 sq. cf. Cic. Tusc. Disp. V, 37; Plutarch. π. φυγῆς p. 600 f.; Muson. apud Stob. (flor.) III, 40, 9 (fr. IX, p. 42, 1 sq. ed. H.).
12 sq. Diog. L. VII, 138: κόσμος - - - σύστημα ἐκ ϑεῶν καὶ ἀνϑρώπων; Diels Doxogr. 464, 20 et 465, 15 (coll. pag. 20).

1 εἰπόντος *Meib.* 4 ἐρρίφη *S (acc. in ras. a S_d)* 6 ⟨ἀλλὰ⟩ *supplevi hoc loco, post* οἰκίαν *S_b* 8 ἐντεῦϑεν πόϑεν *S* 9 καὶ] ἢ *Cor.* (aut *ed. Bas.)* 10 παρηκολουϑηκῶς καὶ μεμαϑηκῶς *S pr.* 11 περιἐ*κτικώτατον *S* 16 μόνα *Wolf* (sola *ed. Bas.)* 17 τ(ῷ) ϑεῷ *S_d*: *τϑε** *S (fuit fort.* τοῖς ϑεοῖς*)* τῇ συναναστροφῇ *Salm.* 18 ἐπιπλεγμένα *S* (ἐπιπε *vel* ἐπιιε *scripserat librarius): corr. s* τις *del. Wilamowitz* αὑτὸν *S: corr. S_d* 19 φοβηϑήσηι *S: corr. s*

20 ὅϑεν ἡ εὐγένεια καὶ τὸ ἐλεύϑερον *S_b*.

*Καίσαρα ἡ συγγένεια ἢ ἄλλον τινὰ τῶν μέγα δυναμέ-
νων ἐν Ῥώμῃ ἱκανὴ παρέχειν ἐν ἀσφαλείᾳ διάγοντας
καὶ ἀκαταφρονήτους καὶ δεδοικότας μηδ' ὁτιοῦν, τὸ δὲ
τὸν θεὸν ποιητὴν ἔχειν καὶ πατέρα καὶ κηδεμόνα οὐκέτι
8 ἡμᾶς ἐξαιρήσεται λυπῶν καὶ φόβων; — Καὶ πόθεν
φάγω, φησίν, μηδὲν ἔχων; — Καὶ πῶς οἱ δοῦλοι, πῶς
οἱ δραπέται, τίνι πεποιθότες ἐκεῖνοι ἀπαλλάττονται τῶν
δεσποτῶν; τοῖς ἀγροῖς ἢ τοῖς οἰκέταις ἢ τοῖς ἀργυρώ-
μασιν; οὐδενί, ἀλλ' ἑαυτοῖς· καὶ ὅμως οὐκ ἐπιλείπου-
9 σιν αὐτοὺς τροφαί. τὸν δὲ φιλόσοφον ἡμῖν δεήσει ἄλ-
λοις θαρροῦντα καὶ ἐπαναπαυόμενον ἀποδημεῖν καὶ μὴ
ἐπιμελεῖσθαι αὐτὸν αὑτοῦ καὶ τῶν θηρίων τῶν ἀλόγων
εἶναι χείρονα καὶ δειλότερον, ὧν ἕκαστον αὐτὸ αὑτῷ
ἀρκούμενον οὔτε τροφῆς ἀπορεῖ τῆς οἰκείας οὔτε διεξα-
γωγῆς τῆς καταλλήλου[ς] καὶ κατὰ φύσιν;
10 Ἐγὼ μὲν οἶμαι, ὅτι ἔδει καθῆσθαι τὸν πρεσβύτερον
ἐνταῦθα οὐ τοῦτο μηχανώμενον, ὅπως μὴ ταπεινοφρο-
νήσητε μηδὲ ταπεινοὺς μηδ' ἀγεννεῖς τινας διαλογι-
11 σμοὺς διαλογιεῖσθε αὐτοὶ περὶ ἑαυτῶν, ἀλλὰ μή τινες
ἐμπίπτωσιν τοιοῦτοι νέοι, ⟨οἳ⟩ ἐπιγνόντες τὴν πρὸς τοὺς
θεοὺς συγγένειαν καὶ ὅτι δεσμά τινα ταῦτα προσηρτή-
μεθα τὸ σῶμα καὶ τὴν κτῆσιν αὐτοῦ καὶ ὅσα τούτων
15r ἕνεκα ἀναγκαῖα ἡμῖν γίνεται εἰς οἰκονομίαν | καὶ ἀνα-
στροφὴν τὴν ἐν τῷ βίῳ, ὡς βάρη τινὰ καὶ ἀνιαρὰ καὶ*

2 *διάγοντας ⟨εἶναι⟩ s (⟨ἐστὶ⟩ R)* 4 *οὐκ ἔτι ⟨μᾶλλον⟩ Kron.*
10 *αὐτοῖς s* 12 *αὐτὸν αὐτοῦ S: αὐτὸν αὑτοῦ Sd* 13 *αὐτὸ αὐτῷ Sd*
14 *οἰκήας S: corr. Sd* 15 *καταλλήλους S pr.* 17—18 *ταπεινοφρο-
νήσετε ed. Cant. (-ήσεται ed. Genev.)* 20 *⟨οἳ⟩ add. s; (v. 19) de
μή, ⟨ἄν⟩τινες vel νέοι, ⟨ἵν'⟩ cogit. Elter, de νέοι ⟨οἳ ἂν⟩ ego.*
21 *δεσμάτια R* *ταῦτα ante ὡς (v. 24) transp. Upt.*

17 *μὴ ταπεινοφρονεῖν ἐνταῦθα λέγει οὐχὶ τῦφον ἐξαίρων· ἀλλὰ
μηδὲν ταπεινὸν ἢ χαμερπὲς ἐννοῆσαι ἢ φρονῆσαι.*

ἄχρηστα ἀπο⟨ρ⟩ρῖψαι θέλωσιν καὶ ἀπελθεῖν πρὸς τοὺς
συγγενεῖς. καὶ τοῦτον ἔδει τὸν ἀγῶνα ἀγωνίζεσθαι τὸν 12
διδάσκαλον ὑμῶν καὶ παιδευτήν, εἴ τις ἄρα ἦν· ὑμᾶς
μὲν ἔρχεσθαι λέγοντας ''Ἐπίκτητε, οὐκέτι ἀνεχόμεθα
μετὰ τοῦ σωματίου τούτου δεδεμένοι καὶ τοῦτο τρέφον-
τες καὶ ποτίζοντες καὶ ἀναπαύοντες καὶ καθαίροντες,
εἶτα δι' αὐτὸ συμπεριφερόμενοι τοῖσδε καὶ τοῖσδε. οὐκ 13
ἀδιάφορα ταῦτα καὶ οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς καὶ ὁ θάνατος οὐ
κακόν; καὶ συγγενεῖς τινες τοῦ θεοῦ ἐσμεν κἀκεῖθεν
ἐληλύθαμεν; ἄφες ἡμᾶς ἀπελθεῖν ὅθεν ἐληλύθαμεν, 14
ἄφες λυθῆναί ποτε τῶν δεσμῶν τούτων τῶν ἐξηρτημέ-
νων καὶ βαρούντων. ἐνταῦθα λῃσταὶ καὶ κλέπται καὶ 15
δικαστήρια καὶ οἱ καλούμενοι τύραννοι δοκοῦντες ἔχειν
τινὰ ἐφ' ἡμῖν ἐξουσίαν διὰ τὸ σωμάτιον καὶ τὰ τούτου
κτήματα. ἄφες δείξωμεν αὐτοῖς, ὅτι οὐδενὸς ἔχουσιν
ἐξουσίαν'· ἐμὲ δ' ἐν τῷ⟨δε⟩ λέγειν ὅτι 'ἄνθρωποι, ἐκ- 16
δέξασθε τὸν θεόν. ὅταν ἐκεῖνος σημήνῃ καὶ ἀπολύσῃ
ὑμᾶς ταύτης τῆς ὑπηρεσίας, τότ' ἀπολύεσθε πρὸς αὐ-
τόν· ἐπὶ δὲ τοῦ παρόντος ἀνάσχεσθε ἐνοικοῦντες ταύτην
τὴν χώραν, εἰς ἣν ἐκεῖνος ὑμᾶς ἔταξεν. ὀλίγος ἄρα 17
χρόνος οὗτος ὁ τῆς οἰκήσεως καὶ ῥᾴδιος τοῖς οὕτω
διακειμένοις. ποῖος γὰρ ἔτι τύραννος ἢ ποῖος κλέπτης

---

7 cf. fragm. XXIV.
19 sqq. cf. Ench. 22: ὡς ὑπὸ τοῦ θεοῦ τεταγμένος εἰς ταύτην τὴν χώραν.

---

1 ἄχρηστα] ἀβάστακτα s (ἄστακτα *Upt. cod.*, ἄστεκτα *Cor.*) ἀπορῖψαι *S* θέλουσι *Rich.* 8—10 ἡμᾶς; . . . κακὸς καὶ . . . ἐληλύθαμεν. *Trinc.* (*et fort. s*) 9 κακ̊ *S* (° *corr.*): *corr. R, Schw.* 14 ἐφ' (*vel* εἰς) ἡμᾶς *Wolf* 16 τῶι* *S*: τῷ (*i. e.* τῷδε) *S*ᵦ *et Upt. cod.*; [ἐν] αὐτοῖς *Wolf*, ἐν τῷ ⟨μέρει⟩ *Upt. olim, fortasse* ⟨τού⟩τῳ 18 ἡμᾶς *S*: *corr. s* ἀπολύεσθε *S*: ἀναλύεσθε 'Pric. ad 2 Tim. IV 6' *r*, ἀπελεύσεσθε *Elter* 20 ἄρα] γὰρ ὁ *Kron.* (enim *ed. Bas.*)

ἢ ποῖα δικαστήρια φοβερὰ τοῖς οὕτως παρ' οὐδὲν πε-
ποιημένοις τὸ σῶμα καὶ τὰ τούτου κτήματα; μείνατε,
μὴ ἀλογίστως ἀπέλθητε'.
18 Τοιοῦτόν τι ἔδει γίνεσθαι παρὰ τοῦ παιδευτοῦ πρὸς
19 τοὺς εὐφυεῖς τῶν νέων. νῦν δὲ τί γίνεται; νεκρὸς μὲν
ὁ παιδευτής, νεκροὶ δ' ὑμεῖς. ὅταν χορτασθῆτε σήμερον,
20 κάθησθε κλάοντες περὶ τῆς αὔριον, πόθεν φάγητε. ἀν-
15v δράποδον, ἂν | σχῇς, ἕξεις· ἂν μὴ σχῇς, ἐξελεύσῃ· ἤνοι-
κται ἡ θύρα. τί πενθεῖς; ποῦ ἔτι τόπος δακρύοις; τίς
ἔτι κολακείας ἀφορμή; διὰ τί ἄλλος ἄλλῳ φθονήσει; διὰ
τί πολλὰ κεκτημένους θαυμάσει ἢ τοὺς ἐν δυνάμει τε-
21 ταγμένους, μάλιστ' ἂν καὶ ἰσχυροὶ ὦσιν καὶ ὀργίλοι; τί
γὰρ ἡμῖν ποιήσουσιν; ἃ δύνανται ποιῆσαι, τούτων οὐκ
ἐπιστρεφόμεθα· ὧν ἡμῖν μέλει, ταῦτα οὐ δύνανται. τίς
22 οὖν ἔτι ἄρξει τοῦ οὕτως διακειμένου; πῶς Σωκράτης
εἶχεν πρὸς ταῦτα; πῶς γὰρ ἄλλως ἢ ὡς ἔδει τὸν πεπεισ-
23 μένον ὅτι ἐστὶ τῶν θεῶν συγγενής; 'Ἄν μοι λέγητε',
φησίν, 'νῦν ὅτι "ἀφιεμέν σε ἐπὶ τούτοις, ὅπως
μηκέτι διαλέξῃ τούτους τοὺς λόγους οὓς μέχρι
νῦν διελέγου μηδὲ παρενοχλήσεις ἡμῶν τοῖς
24 νέοις μηδὲ τοῖς γέρουσιν", ἀποκρινοῦμαι ὅτι
γελοῖοί ἐστε, οἵτινες ἀξιοῦτε, εἰ μέν με ὁ στρα-
τηγὸς ὁ ὑμέτερος ἔταξεν εἴς τινα τάξιν, ὅτι ἔδει
με τηρεῖν αὐτὴν καὶ φυλάττειν καὶ μυριάκις
πρότερον αἱρεῖσθαι ἀποθνήσκειν ἢ ἐγκαταλιπεῖν

---

15 sqq. cf. Plat. Apol. Socr. 29 c et (inde a v. 21) 28 e.

---

3 ἀλογΐστως *S* 9 δακρύων *s* 11 ⟨τοὺς⟩ πολλὰ *Cor.* 12 ταγμένους ⟨δείσει (φοβηθήσεται, ὀρρωδήσει)⟩ *Schw.* 14 ἐπιτρεψόμεθα *Trinc.* 17 ἔστι(ν) (compend.) *S* 20 παρενοχλήσῃς *s* 25 ἀποθνήσ|σκειν *S*

---

7 οἷόν τι πάσχω ἐξ ὀλιγωρίας κἀγώ *Sb.*

*αὐτήν, εἰ δ' ὁ θεὸς ἔν τινι χώρᾳ καὶ ἀναστροφῇ
κατατέταχεν, ταύτην δ' ἐγκαταλιπεῖν δεῖ ἡμᾶς.'
τοῦτ' ἔστιν ἄνθρωπος ταῖς ἀληθείαις συγγενὴς τῶν θεῶν.* 25
ἡμεῖς οὖν ὡς κοιλίαι, ὡς ἔντερα, ὡς αἰδοῖα, οὕτω περὶ 26
*αὐτῶν διανοούμεθα, ὅτι φοβούμεθα, ὅτι ἐπιθυμοῦμεν·
τοὺς εἰς ταῦτα συνεργεῖν δυναμένους κολακεύομεν, τοὺς
αὐτοὺς τούτους δεδοίκαμεν.*

Ἐμέ τις ἠξίωκεν ὑπὲρ αὐτοῦ γράψαι εἰς τὴν Ῥώμην 27
*ὡς ἐδόκει τοῖς πολλοῖς ἠτυχηκὼς καὶ πρότερον μὲν
ἐπιφανὴς ὢν καὶ πλούσιος, ὕστερον δ' ἐκπεπτωκὼς
ἁπάντων καὶ διάγων ἐνταῦθα. κἀγὼ ἔγραψα ὑπὲρ αὐ-* 28
*τοῦ ταπεινῶς. ὁ δ' ἀναγνοὺς τὴν ἐπιστολὴν ἀπέδωκέν
μοι αὐτὴν καὶ ἔφη ὅτι 'Ἐγὼ βοηθηθῆναί τι ὑπὸ σοῦ
ἤθελον, οὐχὶ ἐλεηθῆναι· κακὸν δέ μοι οὐθέν ἐστιν'.
οὕτως καὶ Ῥοῦφος πειράζων μ' εἰώθει λέγειν 'Συμβή|σε-* 29 16r
ταί σοι τοῦτο καὶ τοῦτο ὑπὸ τοῦ δεσπότου'. κἀμοῦ 30
*πρὸς αὐτὸν ἀποκριναμένου ὅτι 'Ἀνθρώπινα' 'Τί οὖν ἔτι
ἐκεῖνον παρακαλῶ παρὰ σοῦ αὐτὰ λαβεῖν δυνάμενος';
τῷ γὰρ ὄντι, ὃ ἐξ αὐτοῦ τις ἔχει, περισσὸς καὶ μάταιος* 31
παρ' ἄλλου λαμβάνων. ἐγὼ οὖν ἔχων ἐξ ἐμαυτοῦ λαβεῖν 32

---

15 sqq. Muson. fragm. XLV Hense.
17 cf. Ench. 26.

---

2 δεῖ *del. aut* ἡμᾶς; *scrib. Gataker* ὑμᾶς *S: corr. s* 5 αὐτῶν *S: corr.* S_a; πάντων *Elter* 'ὁ* *bis S (accent. fort. add.* S_d*):* ὅτι *bis s,* ὅτε *bis Rich.;* οὕτω φ., ὅτι *Me b.;* οὕτω φ., ἐπ.· ⟨ἔτι⟩ τοὺς *Upt.;* οὕτω φ., οὕτως *Schw.* 8 ἠξίωσεν *Elter* αὐτοῦ *S: corr. s* 9 ἠτυχη-κὼς *S pr.* καὶ] ὡς *Rich.* 17 ἔτι *S:* ἔφη S_b 18 παρακαλῇ *Meib.,* παρακαλεῖς *Kron.* αὐτοῦ *S: corr. m. pr. vel* S_a*; in marg.* S_b *vel* S_c *adscr.* ὡς τὰ ἀλλότρια ἀποδιδοὺς; τὰ αὐτὰ (ταὐτὰ) *Schw.* δυνάμενον *Trinc. Cor.;* σοῦ παρὰ σαυτοῦ αὐ. λ. δυναμένου *Upt. praeeunte ed. Bas.*

---

17 σκόπει, τί λέγει S_b.

τὸ μεγαλόψυχον καὶ γενναῖον, ἀγρὸν παρὰ σοῦ λάβω
καὶ ἀργύριον ἢ ἀρχήν τινα; μὴ γένοιτο. οὐχ οὕτως
33 ἀναίσθητος ἔσομαι τῶν ἐμῶν κτημάτων. ἀλλ' ὅταν τις
ᾖ δειλὸς καὶ ταπεινός, ὑπὲρ τούτου τί ἄλλο ἢ ἀνάγκη
γράφειν ἐπιστολὰς ὡς ὑπὲρ νεκροῦ 'τὸ πτῶμα ἡμῖν
34 χάρισαι τοῦ δεῖνος καὶ ξέστην αἱματίου'; τῷ γὰρ ὄντι
πτῶμα ὁ τοιοῦτός ἐστι καὶ ξέστης αἱματίου, πλέον δ'
οὐδέν. εἰ δ' ἦν πλέον τι, ᾐσθάνετ' ἄν, ὅτι ἄλλος δι'
ἄλλον ⟨οὐ⟩ δυστυχεῖ.

ι'. Πρὸς τοὺς περὶ τὰς ἐν Ῥώμῃ προαγωγὰς ἐσπουδακότας.

1 *Εἰ οὕτως σφοδρῶς συνετετά[γ]μεθα περὶ τὸ ἔργον τὸ
ἑαυτῶν ὡς οἱ ἐν Ῥώμῃ γέροντες περὶ ἃ ἐσπουδάκασιν,
2 τάχα ἄν τι ἠνύομεν καὶ αὐτοί. οἶδα ἐγὼ πρεσβύτερον
ἄνθρωπον ἐμοῦ τὸν νῦν ἐπὶ τοῦ σίτου ὄντα ἐν Ῥώμῃ,
ὅτε ταύτῃ παρῆγεν ἀπὸ τῆς φυγῆς ἀναστρέφων, οἷα
εἶπέν μοι, κατατρέχων τοῦ προτέρου ἑαυτοῦ βίου καὶ
περὶ τῶν ἑξῆς ἐπαγγελ⟨λ⟩όμενος, ὅτι ἄλλο οὐδὲν ἀναβὰς
σπουδάσει ἢ ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ἀταραξίᾳ διεξαγαγεῖν τὸ
λοιπὸν τοῦ βίου· 'Πόσον γὰρ ἔτι ἐστὶν ἐμοὶ τὸ λοι-
3 πόν;' — Κἀγὼ ἔλεγον αὐτῷ ὅτι 'Οὐ ποιήσεις, ἀλλ'
ὀσφρανθεὶς μόνον τῆς Ῥώμης ἁπάντων τούτων ἐπι-*

8 sq. cf. Ench. 24, 1: *οὐ δύνασαι ἐν κακῷ εἶναι δι' ἄλλον.*

6 *δεῖνος S (εῖ corr. S_d)* ξέστην *S* 8—9 *δι' ἄλλων S_b, qui in marg. adscr.: γρ καὶ(?) οὐ δυστυχεῖ οὐδεὶς δι' ἄλλον δυστυχεῖ Elter; an ἄνθρωπος δι' ἄλλον οὐ?* 12 *συνετετάγμεθα S: corr. s* 15 *τὸν] καὶ s, τὸ R, τὸν καὶ Schw.* 18 *ἐπαγγελόμενος S: corr. s*

15 *τὸν ὡριάρχην λέγει τοῦτο ὅλον τὸ χω(ρίον).*
20 *τοῦτο κἀμοὶ ἐφετόν S_b.*

λήσῃ'. ἂν δὲ καὶ εἰς αὐλὴν πάροδός τις δίδωται, ὅτι
χαίρων καὶ τῷ θεῷ εὐχαριστῶν ὤσεται. — 'Ἄν μ' 4
εὕρῃς', ἔφη, 'Ἐπίκτητε, τὸν ἕτερον πόδα εἰς τὴν αὐλὴν
τιθέντα, ὃ βούλει ὑπολάμβανε.' νῦν οὖν τί ἐποίησεν; 5
πρὶν ἐλθεῖν εἰς τὴν Ῥώμην, ἀπήντησαν αὐτῷ παρὰ 16v
Καίσαρος πινακίδες· ὁ δὲ λαβὼν πάντων ἐκείνων ἐξ-
ελάθετο καὶ λοιπὸν ἓν ἐξ ἑνὸς ἐπισεσώρευκεν. ἤθελον 6
αὐτὸν νῦν παραστὰς ὑπομνῆσαι τῶν λόγων, οὓς ἔλεγεν
παρερχόμενος, καὶ εἰπεῖν ὅτι 'πόσῳ σοῦ ἐγὼ κομψό-
τερος μάντις εἰμί'.

Τί οὖν; ἐγὼ λέγω, ὅτι ἄπρακτόν ἐστι τὸ ζῷον; 7
μὴ γένοιτο. ἀλλὰ διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ἐσμὲν πρακτικοί;
εὐθὺς ἐγὼ πρῶτος, ὅταν ἡμέρα γένηται, μικρὰ ὑπομι- 8
μνῄσκομαι, τίνα ἐπαναγνῶναί με δεῖ. εἶτα εὐθὺς
ἐμαυτῷ· 'τί δέ μοι καὶ μέλει πῶς ὁ δεῖνα ἀναγνῷ;
πρῶτόν ἐστιν, ἵνα ἐγὼ κοιμηθῶ'. καίτοι τί ὅμοια τὰ 9
ἐκείνων πράγματα τοῖς ἡμετέροις; ἂν ἐπιστῆτε, τί ἐκεῖνοι
ποιοῦσιν, αἰσθήσεσθε. τί γὰρ ἄλλο ἢ ὅλην τὴν ἡμέραν
ψηφίζουσιν, συζητοῦσι, συμβουλεύουσι περὶ σιταρίου,
περὶ ἀγριδίου, περί τινων προκοπῶν τοιούτων; ὅμοιον 10
οὖν ἐστιν ἐντευξίδιον παρά τινος λαβόντα ἀναγιγνώ-
σκειν 'παρακαλῶ σε ἐπιτρέψαι μοι σιτάριον ἐξαγαγεῖν'
ἢ 'παρακαλῶ σε παρὰ Χρυσίππου ἐπισκέψασθαι τίς
ἐστιν ἡ τοῦ κόσμου διοίκησις καὶ ποίαν τινὰ χώραν ἐν
αὐτῷ ἔχει τὸ λογικὸν ζῷον· ἐπίσκεψαι δὲ καὶ τίς εἶ σὺ

2 ἔσεταὶ *s* (*quod variis modis temptaverunt Meib. et R*) **11** τί οὖν ἐγὼ λέγω; *S: corr. s, Upt.* **12** διότι . . . πρακτικοί. *Schw.* **13** πρῶτον *vel* πρώτως *R* **16** κοιμηθῶ] ἐκμάθω *R* **23** ἢ] καὶ *Rich.* **25** αὐτοι *vel* αὐτο· *S* (*de accentu non constat*): αὐτῷ *Upt. e cod.* (in eo *ed. Bas.*), αὐτῇ *s*

21 ἐντευξίδιόν ἐστιν ὅταν ἐνδέχεταί τις τὴν ἀρχὴν καταπονούμενος εἴτε ἐγγράφως εἴτε ἀγράφως.

11 καὶ ποῖόν τι σοῦ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν'; ταῦτα ἐκεί-
νοις ὅμοιά ἐστιν; ἀλλ' ὁμοία⟨ς⟩ σπουδῆς χρείαν ἔχοντα;
12 ἀλλ' ὡσαύτως ἀμελεῖν αἰσχρὸν τούτων κἀκείνων; τί οὖν;
ἡμεῖς μόνοι ῥαθυμοῦμεν καὶ νυστάζομεν; οὔ· ἀλλὰ πολὺ
13 πρότερον ὑμεῖς οἱ νέοι. ἐπ⟨ε⟩ί τοι καὶ ἡμεῖς οἱ γέροντες,
ὅταν παίζοντας ὁρῶμεν νέους, συμπροθυμούμεθα καὶ
αὐτοὶ συμπαίζειν. πολὺ δὲ πλέον, εἰ ἑώρων διεγηγερ-
μένους καὶ συμπροθυμουμένους, προεθυμούμην ἂν
συσπουδάζειν καὶ αὐτός.

ια'. Περὶ φιλοστοργίας.

1 Ἀφικομένου δέ τινος πρὸς αὐτὸν τῶν ἐν τέλει
10r πυθόμενος | παρ' αὐτοῦ τὰ ἐπὶ μέρους ἠρώτησεν, εἰ καὶ
2 τέκνα εἴη αὐτῷ καὶ γυνή. τοῦ δ' ὁμολογήσαντος προσ-
επύθετο· Πῶς τι οὖν χρῇ τῷ πράγματι; — Ἀθλίως,
3 ἔφη. — Καὶ ὅς· Τίνα τρόπον; οὐ γὰρ δὴ τούτου γ'
ἕνεκα γαμοῦσιν ἄνθρωποι καὶ παιδοποιοῦνται, ὅπως
4 ἄθλιοι ὦσιν, ἀλλὰ μᾶλλον ὅπως εὐδαίμονες. — Ἀλλ'
ἐγώ, ἔφη, οὕτως ἀθλίως ἔχω περὶ τὰ παιδάρια, ὥστε
πρῴην νοσοῦντός μου τοῦ θυγατρίου καὶ δόξαντος
κινδυνεύειν οὐχ ὑπέμεινα οὐδὲ παρεῖναι αὐτῷ νοσοῦντι,

1 τί σου S 2 ⟨οὐχ⟩ ὅμ. ἐστιν, ἀλλ' ed. Salmant.; ⟨οὔ.⟩ ἀλλ' Upt. ὁμοίας S_a: ὅμοια S 5 ἐπίτοι S: corr. s 8 προθυμουμένους (sic iam Upt.), συμπροεθυμούμην Schw.; προθυμουμένους ⟨σπουδάζειν⟩, προεθυμούμην R; σπουδάζοντας, συμπροεθυμούμην Kron. 13 γυνή (in γ nescio quid corr.) S 14 τί οὖν; πῶς vel πῶς σὺ οὖν Upt., πῶς οὖν r, sic vel πῶς τοι οὖν R, πωστιοῦν vel πρὸς τί οὖν Cor. χρῆ* S 19 μου] μοι R

6 ὅρα σύνεσιν· πῶς δι' ὑποδείγματος εἰς σπουδὴν διεγείρει·
15 ὅς] ς̈ ἀντωνυμία
20 γελοῖον.

φυγὼν δ' ᾠχόμην, μέχρις οὗ προσήγγειλέ τις μοι ὅτι
ἔχει καλῶς. — Τί οὖν; ὀρθῶς φαίνει σαυτῷ ταῦτα πε- 5
ποιηκέναι; — Φυσικῶς, ἔφη. — Ἀλλὰ μὴν τοῦτό με
πεῖσον, ἔφη, σύ, διότι φυσικῶς, καὶ ἐγώ σε πείσω, ὅτι
πᾶν τὸ κατὰ φύσιν γινόμενον ὀρθῶς γίνεται. — Τοῦτο, 6
ἔφη, πάντες ἢ οἵ γε πλεῖστοι πατέρες πάσχομεν. — Οὐδ'
ἐγώ σοι ἀντιλέγω, ἔφη, ὅτι οὐ γίνεται, τὸ δ' ἀμφισβη-
τούμενον ἡμῖν ἐκεῖνό ἐστιν, εἰ ὀρθῶς. ἐπεὶ τούτου γ' 7
ἕνεκα καὶ τὰ φύματα δεῖ λέγειν ἐπ' ἀγαθῷ γίνεσθαι τοῦ
σώματος, ὅτι γίνεται, καὶ ἁπλῶς τὸ ἁμαρτάνειν εἶναι
κατὰ φύσιν, ὅτι πάντες σχεδὸν ἢ οἵ γε πλεῖστοι ἁμαρ-
τάνομεν. δεῖξον οὖν μοι σύ, πῶς κατὰ φύσιν ἐστίν. 8
— Οὐ δύναμαι, ἔφη· ἀλλὰ σύ μοι μᾶλλον δεῖξον, πῶς
οὐκ ἔστι κατὰ φύσιν οὐδ' ὀρθῶς γίνεται. — Καὶ ὅς· 9
Ἀλλ' εἰ ἐζητοῦμεν, ἔφη, περὶ λευκῶν καὶ μελάνων, ποῖον
ἂν κριτήριον παρεκαλοῦμεν πρὸς διάγνωσιν αὐτῶν; —
Τὴν ὅρασιν, ἔφη. — Τί δ' εἰ περὶ θερμῶν καὶ ψυχρῶν
καὶ σκληρῶν καὶ μαλακῶν, ποῖόν τι; — Τὴν ἁφήν. —
Οὐκοῦν, ἐπειδὴ περὶ τῶν κατὰ φύσιν καὶ τῶν ὀρθῶς ἢ 10
οὐκ ὀρθῶς γινομένων ἀμφισβητοῦμεν, ποῖον θέλεις κρι-
τήριον παραλάβωμεν; — Οὐκ οἶδ', ἔφη. — Καὶ μὴν 11
τὸ μὲν τῶν χρωμάτων καὶ ὀσμῶν, ἔτι δὲ χυλῶν κρι-
τήριον ἀγνοεῖν τυχὸν οὐ μεγάλη ζημία, τὸ δὲ τῶν ἀγα-
θῶν καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν κατὰ φύσιν|| καὶ παρὰ 10v
φύσιν τῷ ἀνθρώπῳ δοκεῖ σοι μικρὰ ζημία εἶναι τῷ
ἀγνοοῦντι; — Ἡ μεγίστη μὲν οὖν. — Φέρε, εἰπέ μοι, 12

1 φυγὼν S_c: φυγῶν S 2 φαίνει S (ει eras): φαίνῃ s 7 litterae τὸ δ' ἀμφισβη fortasse in rasura 8 ἐπεὶ S_b: ἐπ*` S γε S_b 19 φύσιν ⟨καὶ (rectius ἢ) παρὰ φύσιν⟩ Upt. 22 χυμῶν Cor.

14 ὅς] ἀντωνυμία.

πάντα ἃ δοκεῖ τισιν εἶναι καλὰ καὶ προσήκοντα, ὀρθῶς
δοκεῖ; καὶ νῦν Ἰουδαίοις καὶ Σύροις καὶ Αἰγυπτίοις
καὶ Ῥωμαίοις οἷόν τε πάντα τὰ δοκοῦντα περὶ τροφῆς
13 ὀρθῶς δοκεῖν; — Καὶ πῶς οἷόν τε; — Ἀλλ' οἶμαι
πᾶσα ἀνάγκη, εἰ ὀρθά ἐστι ⟨τὰ⟩ Αἰγυπτίων, μὴ ὀρθὰ
εἶναι τὰ τῶν ἄλλων, εἰ καλῶς ἔχει τὰ Ἰουδαίων, μὴ
14 καλῶς ἔχειν τὰ τῶν ἄλλων. — Πῶς γὰρ οὔ; — Ὅπου
δ' ἄγνοια, ἐκεῖ καὶ ἀμαθία καὶ ἡ περὶ τὰ ἀναγκαῖα
15 ἀπαιδευσία. — Συνεχώρει. — Σὺ οὖν, ἔφη, τούτων
αἰσθόμενος οὐδὲν ἄλλο τοῦ λοιποῦ σπουδάσεις οὐδὲ
πρὸς ἄλλῳ τινὶ τὴν γνώμην ἕξεις ἢ ὅπως τὸ κριτήριον
τῶν κατὰ φύσιν καταμαθὼν τούτῳ προσχρώμενος δια-
κρινεῖς τῶν ἐπὶ μέρους ἕκαστον.
16 Ἐπὶ δὲ τοῦ παρόντος τὰ τοσαῦτα ἔχω σοι πρὸς ὃ
17 βούλει βοηθῆσαι. τὸ φιλόστοργον δοκεῖ σοι κατὰ φύσιν
τ' εἶναι καὶ καλόν; — Πῶς γὰρ οὔ; — Τί δέ; τὸ μὲν
φιλόστοργον κατὰ φύσιν τ' ἐστὶ ⟨καὶ καλόν⟩, τὸ δ' εὐ-
18 λόγιστον οὐ καλόν; — Οὐδαμῶς. — Μὴ τοίνυν μάχην
ἔχει τῷ φιλοστόργῳ τὸ εὐλόγιστον; — Οὐ δοκεῖ μοι. —
Εἰ δὲ μή, τῶν μαχομένων ἀνάγκη θατέρου κατὰ φύσιν
ὄντος θάτερον εἶναι παρὰ φύσιν; ἢ γὰρ οὔ; — Οὕτως, ἔφη.

---

2 νῦν] μὴν s 5 ⟨τὰ⟩ ins. Schw. 9 ἔφην S_a 10—11 οὐδ' ἐπ' (vel οὐδὲ κατ') ἄλλῳ τινὶ vel οὐδὲ κατ' ἄλλο τι s 11 ἢ — (12) καταμαθὼν in marg. a m. pr., addito hoc signo ÷ (quo male intellecto καταμάθῃς καὶ . . . διακρίνῃς s) a S_b 12 ⟨ἐκεῖνο⟩ καταμάθῃς, ᾧ προσχρώμενος Upt. cod. 12—13 διακρίνεις S: corr. s 14 τὰ del. s 15 litterae κεῖ σοι κατὰ φύσιν a m. pr., sed crassiore ductu in spatio relicto exaratae sunt 16 τ' S: τὲ S_c (item v. 17) 17 ⟨καὶ καλὸν⟩ ante ἐστὶν ins. s., ego post ἐστὶ collocavi 18 οὐ καλόν] οὔκ s (ed. Trinc.), οὐ Kron.

---

2 ὅρα, πῶς οὐδὲν ἠγνόει τῶν ἑτέρων ἐθνῶν· ἀλλὰ καὶ τὰς Ἰουδαίων παρατηρήσεις ἠπίστατο.
18 ἀντὶ οὐ λέγω μὴ οὕτως ἔχειν

— Οὐκοῦν ὅ τι ἂν εὑρίσκωμεν ὁμοῦ μὲν φιλόστοργον 19
ὁμοῦ δ' εὐλόγιστον, τοῦτο θαρροῦντες ἀποφαινόμεθα
ὀρθόν τε εἶναι καὶ καλόν; — Ἔστω, ἔφη. — Τί οὖν; 20
ἀφεῖναι νοσοῦν τὸ παιδίον καὶ ἀφέντα ἀπελθεῖν ὅτι
μὲν οὐκ εὐλόγιστον οὐκ οἶμαί σ' ἀντερεῖν. ὑπολείπεται
δ' ἡμᾶς σκοπεῖν εἰ φιλόστοργον. — Σκοπῶμεν δή. —
Ἆρ' οὖν σὺ μὲν ἐπειδὴ φιλοστόργως διέκεισο πρὸς τὸ 21
παιδίον, ὀρθῶς ἐποίεις φεύγων καὶ ἀπολείπων αὐτό; ἡ
μήτηρ δ' οὐ φιλοστοργεῖ τὸ παιδίον; — Φιλοστοργεῖ
μὲν οὖν. — Οὐκοῦν ἔδει καὶ τὴν μητέρα ἀφεῖναι αὐτὸ 22
ἢ οὐκ ἔδει; — Οὐκ ἔδει. — Τί δ' ἡ τιτθή; στέργει αὐ-
τό; — Στέργει, ἔφη. — Ἔδει οὖν κἀκείνην ἀφεῖναι
αὐτό; — Οὐδαμῶς. — Τί δ' ὁ παιδαγωγός; οὐ στέργει
αὐτό; — Στέργει. — Ἔδει οὖν | κἀκεῖνον ἀφέντα ἀπελ- 23 18r
θεῖν, εἶθ' οὕτως ἔρημον καὶ ἀβοήθητον ἀπολειφθῆναι
τὸ παιδίον διὰ τὴν πολλὴν φιλοστοργίαν τῶν γονέων
ὑμῶν καὶ τῶν περὶ αὐτὸ ἢ ἐν ταῖς χερσὶν τῶν οὔτε
στεργόντων οὔτε κηδομένων ἀποθανεῖν; — Μὴ γένοιτο.
— Καὶ μὴν ἐκεῖνό γε ἄνισον καὶ ἄγνωμον, ὅ τις αὐτῷ 24
προσῆκον οἴεται διὰ τὸ φιλόστοργος εἶναι, τοῦτο τοῖς
ὁμοίως φιλοστοργοῦσιν μὴ ἐφιέναι; — Ἄτοπον. — Ἄγε, 25
σὺ δ' ἂν νοσῶν ἠβούλου φιλοστόργους οὕτως ἔχειν τοὺς
προσήκοντας τούς τ' ἄλλους καὶ αὐτὰ τὰ τέκνα καὶ τὴν
γυναῖκα, ὥστ' ἀφεθῆναι μόνος ὑπ' αὐτῶν καὶ ἔρημος;

2 ἀποφαινώμεθα (*ut Wolf*) *vel* ἀποφανούμεθα (*ut vers. Bas.*) *Rich.* 10 οὐκ οὖν *S* 11 τί δέ; ἡ τίτθη ⟨οὐ⟩στέργει *Upt.* (non *ed. Bas.*) 13 τί δ'; ὁ παιδ. οὐ *Elter* 14 ἔδει] δει *in ras. a* S_b *vel* S_a 15 εἰθ' *S* 17 ἢ] καὶ *Rich.* (et *Wolf*) χερσὶ *S corr.* 19 ὅ τις αὐτῶι S_b (αὐτῶι S_c): ὅτι σαυτῶι *S*

2 ὁ ῥήτωρ.
9 ἔπεισεν ὡς ῥήτωρ φυσικῶς.
16 καὶ οὐ μόνον ἔπεισεν ἀλλὰ καὶ ἄστοργον ἀπέδειξεν.

26 — *Οὐδαμῶς. — Εὔξαιο δ' ἂν οὕτως στερχθῆναι ὑπὸ
τῶν σαυτοῦ, ὥστε διὰ τὴν ἄγαν αὐτῶν φιλοστοργίαν
ἀεὶ μόνος ἀπολείπεσθαι ἐν ταῖς νόσοις, ἢ τούτου γ' ἕνεκα
μᾶλλον ἂν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, εἰ δυνατὸν ἦν, φιλοστορ-
γεῖσθαι ηὔχου, ὥστ' ἀπολείπεσθαι ὑπ' αὐτῶν; εἰ δὲ
ταῦτα, ὑπολείπεται μηδαμῶς ἔτι φιλόστοργον εἶναι τὸ
πραχθέν.*
27 *Τί οὖν; οὐδὲν ἦν τὸ κινῆσάν σε καὶ ἐξορμῆσαν πρὸς
τὸ ἀφεῖναι τὸ παιδίον; καὶ πῶς οἷόν τε; ἀλλὰ τοιοῦτόν
τι ἄν, οἷον καὶ ἐν Ῥώμῃ τινὰ ἦν τὸ κινοῦν, ὥστ' ἐγκα-
λύπτεσθαι τοῦ ἵππου τρέχοντος ᾧ ἐσπουδάκει, εἶτα νι-
κήσαντός ποτε παραλόγως σπόγγων δεῆσαι αὐτῷ πρὸς*
28 *τὸ ἀναληφθῆναι λιποψυχοῦντα. τί οὖν τοῦτό ἐστιν; τὸ
μὲν ἀκριβὲς οὐ τοῦ παρόντος καιροῦ τυχόν· ἐκεῖνο δ'
ἀπαρκεῖ πεισθῆναι, εἴπερ ὑγιές ἐστι τὸ ὑπὸ τῶν φιλο-
σόφων λεγόμενον, ὅτι οὐκ ἔξω που δεῖ ζητεῖν αὐτό, ἀλλ'
ἓν καὶ ταὐτόν ἐστιν ἐπὶ πάντων τὸ αἴτιον τοῦ ποιεῖν τι
ἡμᾶς ἢ μὴ ποιεῖν, τοῦ λέγειν τινὰ ἢ μὴ λέγειν, τοῦ ἐπαί-*
29 *ρεσθαι ἢ συστέλλεσθαι ἢ φεύγειν τινὰ ἢ διώκειν, τοῦθ'
ὅπερ καὶ νῦν ἐμοί τε καὶ σοὶ γέγονεν αἴτιον, σοὶ μὲν
τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ἐμὲ καὶ καθῆσθαι νῦν ἀκούοντα, ἐμοὶ*
30 *δὲ τοῦ λέγειν ταῦτα. τί δ' ἐστὶ τοῦτο; ἆρά γε ἄλλο ἢ*
18v *ὅτι ἔδοξεν ἡμῖν; — Οὐδέν. — Εἰ δ' ἄλλως ἡμῖν ἐφάνη,*
31 *τί ἂν ἄλλο ἢ τὸ δόξαν ἐπράττομεν; οὐκ οὖν καὶ τῷ
Ἀχιλλεῖ τοῦτο αἴτιον τοῦ πενθεῖν, οὐχ ὁ τοῦ Πατρόκλου*

---

24 sqq. Ench. 16.

---

10 *ἄν] ἦν vel ἂν ἦν J. B. Mayor* (extitit *ed. Bas.*; fuit *Wolf); num οὖν?* 11 *⟨μὴ⟩ τρέχοντος, ὡς r ᾧ Salm. et Upt. cod.: ὡς S* 13 *λειποψυχοῦντα S (sed ει corr. S_b)* 19 *fort. ⟨τοῦ⟩ φεύγειν* 23 *οὐδενὶ δ' S pr. (ut vid.): οὐδὲν εἰ δ' S corr., οὐδέν*** S_a; οὐδέν. ἂν δ' s ἀλλ' ὡς S_a* 24 *οὐκοῦν S*

θάνατος (ἄλλος γάρ τις οὐ πάσχει ταῦτα τοῦ ἑταίρου
ἀποθανόντος), ἀλλ' ὅτι ἔδοξεν αὐτῷ. καὶ σοὶ τότε φεύ- 32
γειν τοῦτο αὐτὸ ὅτι ἔδοξέν σοι· καὶ πάλιν, ἐὰν μείνῃς,
ὅτι ἔδοξέν σοι. καὶ νῦν ἐν Ῥώμῃ ἀνέρχῃ, ὅτι δοκεῖ σοι·
κἂν μεταδόξῃ, οὐκ ἂν ἀπελεύσῃ. καὶ ἁπλῶς οὔτε θάνα- 33
τος οὔτε φυγὴ οὔτε πόνος οὔτε ἄλλο τι τῶν τοιούτων
αἴτιόν ἐστι τοῦ πράττειν τι ἢ μὴ πράττειν ἡμᾶς, ἀλλ'
ὑπολήψεις καὶ δόγματα.

Τοῦτό σε πείθω ἢ οὐχί; — Πεί[σ]θεις, ἔφη. — Οἷα δὴ 34
τὰ αἴτια ἐφ' ἑκάστου, τοιαῦτα καὶ τὰ ἀποτελούμενα.
οὐκοῦν ὅταν μὴ ὀρθῶς τι πράττωμεν, ἀπὸ ταύτης τῆς 35
ἡμέρας οὐδὲν ἄλλο αἰτιασόμεθα ἢ τὸ δόγμα, ἀφ' οὗ
αὐτὸ ἐπράξαμεν, κἀκεῖνο ἐξαίρειν καὶ ἐκτέμνειν πειρα-
σόμεθα μᾶλλον ἢ τὰ φύματα καὶ τὰ ἀποστήματα ἐκ τοῦ
σώματος. ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν ὀρθῶς πραττομένων ταὐ- 36
τὸν τοῦτο αἴτιον ἀποφανοῦμεν. καὶ οὔτ' οἰκέτην ἔτι 37
αἰτιασόμεθα οὔτε γείτονα οὔτε γυναῖκα οὔτε τέκνα ὡς
αἴτιά τινων κακῶν ἡμῖν γινόμενα πεπεισμένοι ὅτι, ἂν
μὴ ἡμῖν δόξῃ τοιαῦτά τινα εἶναι, οὐ πράττομεν τὰ ἀκό-
λουθα· τοῦ δόξαι δὲ ἢ μὴ δόξαι, ἡμεῖς κύριοι καὶ οὐ τὰ
ἐκτός. — Οὕτως, ἔφη. — Ἀπὸ τῆς σήμερον τοίνυν ἡμέ- 38
ρας οὐδὲν ἄλλο ἐπισκοπήσομεν οὐδ' ἐξετάσομεν, ποῖόν
τι ἐστὶν ἢ πῶς ἔχει, οὔτε τὸν ἀγρὸν οὔτε τὰ ἀνδράποδα
οὔτε τοὺς ἵππους ἢ κύνας, ἀλλὰ τὰ δόγματα. — Εὔχο-

11 sqq. Ench. 5: ὅταν οὖν ἐμποδιζώμεθα . . . μηδέποτε ἄλλον αἰτιώμεθα, ἀλλ' ἑαυτούς, τοῦτ' ἔστι τὰ ἑαυτῶν δόγματα.

2 τότε ⟨τοῦ⟩ *s*, τότε *negl. vers. Bas.*; ⟨τοῦ⟩ τότε *Elter* 3 μήνῃς *S pr.* 5 μεταξὺ δόξῃ *s* ἂν *del. Cor.*; οὐκ ἀνελεύσῃ *Elter (an* ἐπανελεύσῃ?*)* 9 πεισθεὶς *S: corr.* S_b δὴ] δὲ *s* 13 *malim* ἐξαιρεῖν (eximamus *Wolf*) 15—16 ταὐτὸ *s* 16 ἀποφανοῦμαι *S:* ἀποφανοῦμεν *(vel* -ούμεθα*) s*

2 ωρ ὅτι οὐκ ὀρθῶς.

39 *μαι, ἔφη.—Ὁρᾷς οὖν, ὅτι σχολαστικόν σε δεῖ γενέσθαι,*
τοῦτο τὸ ζῷον οὗ πάντες καταγελῶσιν, εἴπερ ἄρα θέλεις
40 *ἐπίσκεψιν τῶν σαυτοῦ δογμάτων ποιεῖσθαι. τοῦτο δ'*
ὅτι μιᾶς ὥρας ἢ ἡμέρας οὐκ ἔστιν, ἐπινοεῖς καὶ αὐτός.

19r

ιβ'. Περὶ εὐαρεστήσεως.

1 *Περὶ θεῶν οἱ μέν τινές εἰσιν οἱ λέγοντες μηδ' εἶναι*
τὸ θεῖον, οἱ δ' εἶναι μέν, ἀργὸν δὲ καὶ ἀμελὲς καὶ μὴ
2 *προνοεῖν μηδενός· τρίτοι δ' οἱ καὶ εἶναι καὶ προνοεῖν,*
ἀλλὰ τῶν μεγάλων καὶ οὐρανίων, τῶν δὲ ἐπὶ γῆς μηδε-
νός· τέταρτοι δ' οἱ καὶ τῶν ἐπὶ γῆς καὶ τῶν ἀνθρωπί-
νων, εἰς κοινὸν δὲ μόνον καὶ οὐχὶ δὲ καὶ κατ' ἰδίαν
3 *ἑκάστου· πέμπτοι δ', ὧν ἦν καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Σωκράτης,*
οἱ λέγοντες ὅτι

οὐδέ σε λήθω
Κινύμενος.

4 *Πολὺ πρότερον οὖν ἀναγκαῖόν ἐστι περὶ ἑκάστου τούτων*
ἐπεσκέφθαι, πότερα ὑγιῶς ἢ οὐχ ὑγιῶς λεγόμενόν ἐστιν.
5 *εἰ γὰρ μὴ εἰσὶν θεοί, πῶς ἐστι τέλος ἕπεσθαι θεοῖς; εἰ*

6 ss. 1—7 leguntur in Stob. flor. (ecl.) I, 1, 40: *Ἀρριανοῦ Ἐπικτητείου (-ίου P) ἐκ τοῦ περὶ εὐαρεστήσεως.*
6 Epicur. fragm. Us. 368 (p. 246, 28).
14 sq. Hom. Il. *K* 279 sq.; Xenoph. Comm. I, 1, 19.
16 sqq. Ench. 31, 1: *Τῆς περὶ τοὺς θεοὺς εὐσεβείας ἴσθι ὅτι τὸ κυριώτατον ἐκεῖνό ἐστιν ὀρθὰς ὑπολήψεις περὶ αὐτῶν ἔχειν ὡς ὄντων καὶ διοικούντων τὰ ὅλα . . . καὶ σαυτὸν εἰς τοῦτο κατατεταχέναι.*

6 *οἱ alt. om. s* 8 *τρίτον Stob. οἱ] εἰ Stob. FP, in utroque corr. m. pr.* 10 *δ' οἱ scripsi: δὲ S, οἱ Stob.; δὲ οἱ Wachsmuth* 10—11 *ἀνθρωπίνων] οὐρανίων s* 11 *καὶ post μόνον del. R δὲ post οὐχί om. Stob. καθϊδίαν S: corr. s* 14 *οὐδὲν Stob.* 14—16 *λήθω κινύμενος πο om. S: suppl. m. pr.* 16—18 *pro s. 4 haec habet Stob.: εἴπερ οὖν ὑγιῶς λέγεται τέλος εἶναι τὸ ἕπεσθαι θεῷ, ἀναγκαῖον περὶ ἑκάστου τούτων ἐπεσκέφθαι (ἐπισκ. F P)* 18 *⟨τὸ⟩ ἕπεσθαι Kron.*

16 *ἐξέτασις*

δ' εἰσὶν μέν, μηδενὸς δ' ἐπιμελούμενοι, καὶ οὕτως πῶς
ὑγιὲς ἔσται; ἀλλὰ δὴ καὶ ὄντων καὶ ἐπιμελομένων εἰ 6
μηδεμία διάδοσις εἰς ἀνθρώπους ἐστὶν ἐξ αὐτῶν καὶ νὴ
Δία γε καὶ εἰς ἐμέ, πῶς ἔτι καὶ οὕτως ὑγιές ἐστιν; πάντα 7
οὖν ταῦτα ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς ἐπεσκεμμένος τὴν αὑτοῦ
γνώμην ὑποτέταχεν τῷ διοικοῦντι τὰ ὅλα καθάπερ οἱ
ἀγαθοὶ πολῖται τῷ νόμῳ τῆς πόλεως. ὁ δὲ παιδευόμενος 8
ταύτην ὀφείλει τὴν ἐπιβολὴν ἔχων ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ παι-
δεύεσθαι 'πῶς ἂν ἑποίμην ἐγὼ ἐν παντὶ τοῖς θεοῖς καὶ
πῶς ἂν εὐαρεστοίην τῇ θείᾳ διοικήσει καὶ πῶς ἂν γε-
νοίμην ἐλεύθερος;' ἐλεύθερος γάρ ἐστιν, ᾧ γίνεται πάντα 9
κατὰ προαίρεσιν καὶ ὃν οὐδεὶς δύναται κωλῦσαι. τί οὖν; 10
ἀπόνοιά ἐστιν ἡ ἐλευθερία; μὴ γένοιτο. μανία γὰρ καὶ
ἐλευθερία εἰς ταὐτὸν οὐκ ἔρχεται. 'ἀλλ' ἐγὼ θέλω πᾶν 11
τὸ δοκοῦν μοι ἀποβαίνειν, κἂν ὁπωσοῦν δοκῇ.' μαινό- 12
μενος εἶ, παραφρονεῖς. οὐκ οἶδας, ὅτι καλόν τι ἐλευ-
θερία ἐστὶ καὶ ἀξιόλογον; τὸ δ' ὡς ἔτυχέν με βούλεσθαι
τὰ [δ'] ὡς ἔτυχεν δόξαντα γίνεσθαι, τοῦτο κινδυνεύει
οὐ μόνον οὐκ εἶναι καλόν, ἀλλὰ καὶ πάντων αἴσχιστον
εἶναι. πῶς γὰρ ἐπὶ γραμματικῶν ποιοῦμεν;‖ βούλομαι 13 19v
γράφειν ὡς θέλω τὸ Δίωνος ὄνομα; οὔ· ἀλλὰ διδάσκο-
μαι θέλειν, ὡς δεῖ γράφεσθαι. τί ἐπὶ μουσικῶν; ὡσαύ-
τως. τί ἐν τῷ καθόλου, ὅπου τέχνη τις ἢ ἐπιστήμη ἐστίν; 14

7 sq. cf. Xenoph. Comm. IV, 3, 16.
11 Gnomol. Epict. Stob. 31: *οὐδεὶς γὰρ δοῦλος ὁ τὴν προαίρεσιν ὑπάρχων ἐλεύθερος.*

1 *δὲ bis Stob.* 2 *ὑγιὲστ S (ut vid.); ὑγιῶς Stob. ἐπιμελουμένων s, Stob.* 3 *[εἰς] ⟨τοῖς⟩ ἀνθρώποις s* 5 *κἀγαθὸς Stob. F αὐτοῦ S, Stob.: corr. s ἐπεσκεμμένως Stob. (in P corr. m²)* 6 *ὅλα] πάντα Stob.* 16 *τι ⟨ἡ⟩ Kron.* 18 *δ' del. Schw., τά θ' R* (et quae *ed. Bas.)* 23 *'aut τί del. aut post ἐστίν add. ὡσαύτως' R*

9 *γινώσκε ὅτι οὐχ ἕπεται τῇ θείᾳ διοικήσει ὁ φοβούμενος, μὴ πνιγῇ.*

εἰ δὲ μή, οὐδενὸς ἦν ἄξιον τὸ ἐπίστασθαί τι, εἰ ταῖς
15 *ἑκάστων βουλήσεσι προσηρμόζετο. ἐνταῦθα οὖ⟨ν⟩ μόνον*
ἐπὶ τοῦ μεγίστου καὶ κυριωτάτου, τῆς ἐλευθερίας, ὡς
ἔτυχεν ἐφεῖταί μοι θέλειν; οὐδαμῶς, ἀλλὰ τὸ παιδεύε-
σθαι τοῦτ' ἔστι μανθάνειν ἕκαστα οὕτω θέλειν ὡς γί-
νεται. πῶς δὲ γίνεται; ὡς διέταξεν αὐτὰ ὁ διατάσσων.
16 *διέταξε δὲ θέρος εἶναι καὶ χειμῶνα καὶ φορὰν καὶ ἀφο-*
ρίαν καὶ ἀρετὴν καὶ κακίαν καὶ πάσας τὰς τοιαύτας ἐναν-
τιότητας ὑπὲρ συμφωνίας τῶν ὅλων ἡμῶν θ' ἑκάστῳ
σῶμα καὶ μέρη τοῦ σώματος καὶ κτῆσιν καὶ κοινωνοὺς
ἔδωκεν.

17 *Ταύτης οὖν τῆς διατάξεως μεμνημένους ἔρχεσθαι δεῖ*
ἐπὶ τὸ παιδεύεσθαι, οὐχ ἵν' ἀλλάξωμεν τὰς ὑποθέσεις
(οὔτε γὰρ δίδοται ἡμῖν οὔτ' ἄμεινον), ἀλλ' ἵνα οὕτως
ἐχόντων τῶν περὶ ἡμᾶς ὡς ἔχει καὶ πέφυκεν αὐτοὶ τὴν
γνώμην τὴν αὑτῶν συνηρμοσμένην τοῖς γινομένοις ἔχω-
18 *μεν. τί γάρ; ἐνδέχεται φυγεῖν ἀνθρώπους; καὶ πῶς οἷόν*
τε; ἀλλὰ συνόντας αὐτοῖς ἐκείνους ἀλλάξαι; καὶ τίς ἡμῖν
19 *δίδωσιν; τί οὖν ἀπολείπεται ἢ τίς εὑρίσκεται μηχανὴ*
πρὸς τὴν χρῆσιν αὐτῶν; τοιαύτη, δι' ἧς ἐκεῖνοι μὲν
ποιήσουσι τὰ φαινόμενα αὐτοῖς, ἡμεῖς δ' οὐδὲν ἧττον
20 *κατὰ φύσιν ἕξομεν. σὺ δ' ἀταλαίπωρος εἶ καὶ δυσάρε-*
στος κἂν μὲν μόνος ᾖς, ἐρημίαν καλεῖς τοῦτο, ἂν δὲ
μετὰ ἀνθρώπων, ἐπιβούλους λέγεις καὶ λῃστάς, μέμφῃ
δὲ καὶ γονεῖς τοὺς σεαυτοῦ καὶ τέκνα καὶ ἀδελφοὺς καὶ
21 *γείτονας. ἔδει δὲ μόνον μένοντα ἡσυχίαν καλεῖν αὐτὸ*
καὶ ἐλευθερίαν καὶ ὅμοιον τοῖς θεοῖς ἡγεῖσθαι αὑτόν,

---

5 cf. Ench. 8.

---

2 *οὖν s: οὐ S* 9 *θ' Duebner: τ' S* 15 *αὐτοὶ] αὐτὰ r* 18 *αὐτοὺς s ⟨τοῦτο⟩ τίς Schw.* 24 *μέμφει S pr.: μέμφηι S corr.* 26 *μὲν ὄντα R* (si solus esses *ed. Bas.*)

μετὰ πολλῶν δ' ὄντα μὴ ὄχλον καλεῖν μηδὲ θόρυβον
μηδ' ἀηδίαν, ἀλλ' ἑορτὴν καὶ πανήγυριν καὶ οὕτως πάν-
τα εὐαρέστως δέχεσθαι. τίς οὖν ἡ κόλασις τοῖς οὐ προσ- 20r
δεχομένοις; τὸ οὕτως ἔχειν ὡς ἔχουσιν. δυσαρεστεῖ τις 22
τῷ μόνος εἶναι; ἔστω ἐν ἐρημίᾳ. δυσαρεστεῖ τις τοῖς
γονεῦσιν; ἔστω κακὸς υἱὸς καὶ πενθείτω. δυσαρεστεῖ
τοῖς τέκνοις; ἔστω κακὸς πατήρ. 'βάλε αὐτὸν εἰς φυλακήν.' 23
ποίαν φυλακήν; ὅπου νῦν ἐστιν. ἄκων γάρ ἐστιν· ὅπου
δέ τις ἄκων ἐστίν, ἐκεῖνο φυλακὴ αὐτῷ ἐστιν. καθὸ καὶ
Σωκράτης οὐκ ἦν ἐν φυλακῇ, ἑκὼν γὰρ ἦν. 'σκέλος οὖν 24
μοι γενέσθαι πεπηρωμένον.' ἀνδράποδον, εἶτα δι' ἓν
σκελύδριον τῷ κόσμῳ ἐγκαλεῖς; οὐκ ἐπιδώσεις αὐτὸ τοῖς
ὅλοις; οὐκ ἀποστήσῃ; οὐ χαίρων παραχωρήσεις τῷ δε-
δωκότι; ἀγανακτήσεις δὲ καὶ δυσαρεστήσεις τοῖς ὑπὸ 25
τοῦ Διός διατεταγμένοις, ἃ ἐκεῖνος μετὰ τῶν Μοιρῶν
παρουσῶν καὶ ἐπικλωθουσῶν σου τὴν γένεσιν ὥρισεν καὶ
διέταξεν; οὐκ οἶσθα[ς], ἡλίκον μέρος πρὸς τὰ ὅλα; τοῦτο 26
δὲ κατὰ τὸ σῶμα, ὡς κατά γε τὸν λόγον οὐδὲν χείρων

---

11 sqq. cf. Ench. 31, 1: *τὸ πείθεσθαι αὐτοῖς* (sc. *τοῖς θεοῖς*) *καὶ εἴκειν πᾶσι τοῖς γινομένοις καὶ ἀκολουθεῖν ἑκόντα ὡς ὑπὸ τῆς ἀρίστης γνώμης ἐπιτελουμένοις.* — fragm. IV: *διελόντας τὰ πράγματα τῶν μὲν ἐφ' ἡμῖν πάντα τρόπον ἀντιποιεῖσθαι, τὰ δὲ μὴ ἐφ' ἡμῖν ἐπιτρέψαι τῷ κόσμῳ καὶ εἴτε τῶν παίδων δέοιτο, εἴτε τῆς πατρίδος, εἴτε τοῦ σώματος, εἴτε ὁτουοῦν, ἀσμένως παραχωρεῖν.*

---

3 *δέχεσθαι S* (*εσ fortasse in ras.*) 4 *δεχομένοις τὸ S: corr. Upt.* 7 *βάλλε s* 8 *⟨φυλακή,⟩ ὅπου Kron.* 11 *με Kron.* (crure mutilatum me esse *ed. Bas.*) 12 *σκελίδιον Schw.* 17 *οἶσθας S pr.* *ἡλίκον ⟨ὂν⟩ R* 18 *οὐδὲν S: οὐδὲ s* *χεῖρον S: corr. s*

---

8 *ὥσπερ οὖν πάντες οἱ μὴ στυγοῦντες οἷς εἶπεν ἄκοντές εἰσι ἐν τῷ κόσμῳ ὡς ἐν φυλακῇ.*
12 *σκελύδριον] ωρ τὸ ὑποκοριστικόν.*
14 *σικχαίνεται κυριολεκτεῖν διὰ τοὺς εἰς αὐτὰ προσηλωμένους.*

τῶν θεῶν οὐδὲ μικρότερος· λόγου γὰρ μέγεθος οὐ μήκει
οὐδ' ὕψει κρίνεται, ἀλλὰ δόγμασιν.
27 Οὐ θέλεις οὖν, καθ' ἃ ἴσος εἶ τοῖς θεοῖς, ἐκεῖ που
28 τίθεσθαι τὸ ἀγαθόν; 'τάλας ἐγώ, τὸν πατέρα ἔχω τοι-
οῦτον καὶ τὴν μητέρα.' τί οὖν; ἐδίδοτό σοι προελθόντι
ἐκλέξασθαι καὶ εἰπεῖν 'ὁ δεῖνα τῇ δεῖνι συνελθέτω τῇδε
29 τῇ ὥρᾳ, ἵνα ἐγὼ γένωμαι'; οὐκ ἐδίδοτο. ἀλλ' ἔδει προυπο-
στῆναί σου τοὺς γονεῖς, εἶτα οὕτως γεννηθῆναι. ἐκ ποίων
30 τινῶν; ἐκ τοιούτων, ὁποῖοι ἦσαν. τί οὖν; τοιούτων αὐτῶν
⟨ὄντων⟩ οὐδεμία σοι δίδοται μηχανή; εἶτ' εἰ μὲν τὴν ὁρα-
τικὴν δύναμιν ἠγνόεις πρὸς τί κέκτησαι, δυστυχὴς ἂν ἦς
καὶ ἄθλιος, εἰ κατέμυες, προσαγόντων σοι τῶν χρωμάτων·
ὅτι δὲ μεγαλοψυχίαν ἔχων καὶ γενναιότητα πρὸς ἕκαστα
τούτων ἀγνοεῖς, οὐ δυστυχέστερος εἶ καὶ ἀθλιώτερος;
20v 31 προσάγεταί σοι τὰ κατάλληλα τῇ δυνάμει ἣν ἔχεις· σὺ
δ' αὐτὴν τότε μάλιστα ἀποστρέφεις, ὁπότε ἠνοιγμένην
32 καὶ βλέπουσαν ἔχειν ἔδει. οὐ μᾶλλον εὐχαριστεῖς τοῖς
θεοῖς, ὅτι σε ἐπάνω τούτων ἀφῆκαν ὅσα μηδ' ἐποίησαν
ἐπὶ σοί, μόνον δ' ὑπεύθυνον ἀπέφηναν τῶν ἐπὶ σοί;
33 γονέων ἕνεκα ἀνυπεύθυνον ἀφῆκαν· ἀδελφῶν ἕνεκα
ἀφῆκαν, σώματος ἕνεκα ἀφῆκαν, κτήσεως, θανάτου,
34 ζωῆς. τίνος οὖν ὑπεύθυνόν σε ἐποίησαν; τοῦ μόνου ὄν-
35 τος ἐπὶ σοί, χρήσεως οἵας δεῖ φαντασιῶν. τί οὖν ἐπισπᾷς

4 sqq. cf. Ench. 30: ἀλλὰ πατὴρ κακός ἐστι. μή τι οὖν πρὸς ἀγαθὸν πατέρα φύσει ᾠκειώθης; ἀλλὰ πρὸς πατέρα.

2 οὐδ'] οὔψ *S: corr. m. pr.* 3 ἴσος *S* 6 δεῖνι *S corr.*: δείνωι *S pr.* 8 γενν. ⟨σε⟩ *Upt. e cod., post* οὕτω *ins. Schw.* 10 ⟨ὄντων⟩ *ins.* S_b; *fort. v. 9* τοιούτων ὄντων εἶτ' εἰ S_c: εἶτ ** *S* 11 δυστυχ *S: corr.* S_c 12 προσαγομένων *Meib.* χρωμάτων ⟨τι⟩ *Diels* 13—14 ἔχων . . . ἀγνοεῖς S_c: ἔχεις . . . ἀγνοῶν *S* 16 αὐτὴν S_c: αὐτῇ *S* ἀποστρέφηι *S: corr.* S_c 18 ἐπάνω τ. ἔθηκαν *vel* ἀνυπεύθυνον τ. ἀφ. *Cor.* 23 ἐπισπᾷς *s, ed. Salmant.*, ἐπίσπα** *S*, ἐπισπᾶ S_c

σεαυτῷ ταῦτα ὢν ἀνυπεύθυνος εἶ; τοῦτό ἐστιν ἑαυτῷ παρέχειν πράγματα.

ιγʹ. Πῶς ἕκαστα ἔστιν ποιεῖν ἀρεστῶς θεοῖς.

Πυθομένου δέ τινος, πῶς ἔστιν ἐσθίειν ἀρεστῶς 1
θεοῖς, Εἰ δικαίως ἔστιν, ἔφη, καὶ εὐγνωμόνως καὶ ἴσως
ἐγκρατῶς καὶ κοσμίως, οὐκ ἔστι καὶ ἀρεστῶς τοῖς θεοῖς;
ὅταν δὲ θερμὸν αἰτήσαντός σου μὴ ὑπακούσῃ ὁ παῖς ἢ 2
ὑπακούσας χλιαρώτερον ἐνέγκῃ ἢ μηδ' εὑρεθῇ ἐν τῇ
οἰκίᾳ, τὸ μὴ χαλεπαίνειν μηδὲ ῥήγνυσθαι οὐκ ἔστιν
ἀρεστὸν τοῖς θεοῖς; — Πῶς οὖν τις ἀνάσχηται τῶν 3
τοιούτων; — Ἀνδράποδον, οὐκ ἀνέξῃ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ
σαυτοῦ, ὃς ἔχει τὸν Δία πρόγονον, ὥσπερ υἱὸς ἐκ τῶν
αὐτῶν σπερμάτων γέγονεν καὶ τῆς αὐτῆς ἄνωθεν κατα-
βολῆς, ἀλλ' εἰ ἔν τινι τοιαύτῃ χώρᾳ κατετάγης ὑπερε- 4
χούσῃ, εὐθὺς τύραννον καταστήσεις σεαυτόν; οὐ μεμνή-
σῃ τί εἶ καὶ τίνων ἄρχεις; ὅτι συγγενῶν, ὅτι ἀδελφῶν
φύσει, ὅτι τοῦ Διὸς ἀπογόνων; — Ἀλλ' ὠνὴν αὐτῶν 5
ἔχω, ἐκεῖνοι δ' ἐμοῦ οὐκ ἔχουσιν. — Ὁρᾷς ποῦ βλέπεις;
ὅτι εἰς τὴν γῆν, ὅτι εἰς τὸ βάραθρον, ὅτι εἰς τοὺς τα-
λαιπώρους τούτους νόμους τοὺς | τῶν νεκρῶν, εἰς δὲ 21r
τοὺς τῶν θεῶν οὐ βλέπεις;

---

7 sqq. Ench. 12, 2: ὅταν δὲ καλῇς τὸν παῖδα, ἐνθυμοῦ ὅτι δύναται μὴ ὑπακοῦσαι καὶ ὑπακούσας μηδὲν ποιῆσαι ὧν ἐθέλεις.

---

4 πυνθανομένου s ἐστὶν et 5 ἔστιν S 5 — -θεοῖς(!) S, τοῖς θεοῖς s δικαίως ἐσθίει (comederit *ed. Bas.*) et 6 οὐκ ἐσθίει (edit *Wolf*) *Meib.* ἴσως ⟨καὶ⟩ s 12 ὥσπερ σύ, ὃς *Wil.*, ⟨ὃς⟩ ὥσπερ *Rich.* 13 γεγονὼς *Elter* (generatus *ed. Bas.*) 16 τίς εἶ s, *ed. Salmant.* 17 ἅτε τοῦ Διὸς *Elter*

---

4 ἥρμοζεν πάντα ἄνθρωπον φυλάσσων τὴν διδαχὴν ταύτην
8 ὅρα τί φησι περὶ τῶν δούλων · ὅπως αὐτοὺς συγγεν(εῖς) καὶ ἀδελ(φοὺς) ἀποκαλεῖ (?) S_b

ιδ′. Ὅτι πάντας ἐφορᾷ τὸ θεῖον.

1 *Πυθομένου δέ τινος, πῶς ἄν τις πεισθείη, ὅτι ἕκα-*
στον τῶν ὑπ᾽ αὐτοῦ πραττομένων ἐφορᾶται ὑπὸ τοῦ
2 *θεοῦ, Οὐ δοκεῖ σοι, ἔφη, ἡνῶσθαι τὰ πάντα; — Δοκεῖ,*
ἔφη. — Τί δέ; συμπαθεῖν τὰ ἐπίγεια τοῖς οὐρανίοις οὐ
3 *δοκεῖ σοι; — Δοκεῖ, ἔφη. — Πόθεν γὰρ οὕτω τεταγμέ-*
νως καθάπερ ἐκ προστάγματος τοῦ θεοῦ, ὅταν ἐκεῖνος
εἴπῃ τοῖς φυτοῖς ἀνθεῖν, ἀνθεῖ, ὅταν εἴπῃ βλαστάνειν,
βλαστάνει, ὅταν ἐκφέρειν τὸν καρπόν, ἐκφέρει, ὅταν
πεπαίνειν, πεπαίνει, ὅταν πάλιν ἀποβάλλειν καὶ φυλ-
λο⟨ρ⟩ροεῖν καὶ αὐτὰ εἰς αὐτὰ συνειλούμενα ἐφ᾽ ἡσυχίας
4 *μένειν καὶ ἀναπαύεσθαι, μένει καὶ ἀναπαύεται; πόθεν*
δὲ πρὸς τὴν αὔξησιν καὶ μείωσιν τῆς σελήνης καὶ τὴν
τοῦ ἡλίου πρόσοδον καὶ ἄφοδον τοσαύτη παραλλαγὴ
καὶ ἐπὶ τὰ ἐναντία μεταβολὴ τῶν ἐπιγείων θεωρεῖται;
5 *ἀλλὰ τὰ φυτὰ μὲν καὶ τὰ ἡμέτερα σώματα οὕτως ἐν-*
δέδεται τοῖς ὅλοις καὶ συμπέπονθεν, αἱ ψυχαὶ δ᾽ αἱ
6 *ἡμέτεραι οὐ πολὺ πλέον; ἀλλ᾽ αἱ ψυχαὶ μὲν οὕτως εἰσὶν*
ἐνδεδεμέναι καὶ συναφεῖς τῷ θεῷ ἅτε αὐτοῦ μόρια
οὖσαι καὶ ἀποσπάσματα, οὐ παντὸς δ᾽ αὐτῶν κινήματος

---

2 ss. 1—10 leguntur in Stob. (ecl.) I, 1, 34 ⟨*Τοῦ αὐτοῦ*⟩ (add. Wachsmuth) *ὅτι πάντας ἐφορᾷ τὸ θεῖον.*

---

1 *πάντα s* 5 *συμπαθεῖν s Stob.: συμπαθεῖ S* 6 *δοκεῖ ⟨σοι⟩ Stob. F Pm*^{1} *(μοι m*^{2}*)* 10 *πάλιν om. Stob. ἀποβάλλειν ⟨,ἀποβάλλει⟩ Stob. cod. Aug.* 10—11 *φυλλοροεῖν S; φυλλορροεῖν ⟨,φυλλορροεῖ⟩ Heeren; lacunae, siqua est, plus una suppetit medela* 11 *εἰς αὐτὰ S, Stob.: corr. s* 11—12 *μένειν ἐφ᾽ ἡσυχίας Stob. F* 16 *φύλλα S: corr. Schw. e Stob.* 16—17 *ἐνδέδυται Stob.* 19 *συναφεὶς S: corr.* S_c*; συνεφεῖς Stob. (συναφεῖς Pm*^{2}*)*

---

13 *ωρ ἡ σύγκρισις*
20 *ἴσως διὰ τὸ ἄνωθεν*

ἅτε οἰκείου καὶ συμφυοῦς ὁ θεὸς αἰσθάνεται; ἀλλὰ σὺ 7
μὲν περὶ τῆς θείας διοικήσεως καὶ περὶ ἑκάστου τῶν
θείων, ὁμοῦ δὲ καὶ περὶ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων
ἐνθυμεῖσθαι δύνασαι καὶ ἅμα μὲν αἰσθητικῶς ἀπὸ
μυρίων πραγμάτων κινεῖσθαι, ἅμα δὲ διανοητικῶς, ἅμα
δὲ συγκαταθετικῶς, τοῖς δ' ἀνανευστικῶς ἢ ἐφεκτικῶς,
τύπους δὲ τοσούτους ἀφ' οὕτω πολλῶν καὶ ποικίλων 8
πραγμάτων ἐν τῇ σαυτοῦ ψυχῇ φυλάττεις | καὶ ἀπ' αὐ- 21v
τῶν κινούμενος εἰς ἐπινοίας ὁμοειδεῖς ἐμπίπτεις τοῖς
πρώτως τετυπωκόσι τέχνας τ' ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ καὶ μνή-
μας ἀπὸ μυρίων πραγμάτων διασῴζεις· ὁ δὲ θεὸς οὐχ 9
οἷός τ' ἐστὶ πάντα ἐφορᾶν καὶ πᾶσιν συμπαρεῖναι καὶ
ἀπὸ πάντων τινὰ ἴσχειν διάδοσιν; ἀλλὰ φωτίζειν οἷός 10
τ' ἐστὶν ὁ ἥλιος τηλικοῦτον μέρος τοῦ παντός, ὀλίγον
δὲ τὸ ἀφώτιστον ἀπολιπεῖν ὅσον οἷόν τ' ἐπέχεσθαι ὑπὸ
σκιᾶς, ἣν ἡ γῆ ποιεῖ· ὁ δὲ καὶ τὸν ἥλιον αὐτὸν πεποιη-
κὼς καὶ περιάγων μέρος ὄν⟨τ'⟩ αὐτοῦ μικρὸν ὡς πρὸς
τὸ ὅλον, οὗτος δ' οὐ δύναται πάντων αἰσθάνεσθαι;
Ἀλλ' ἐγώ, φησίν, οὐ δύναμαι πᾶσιν ἅμα τούτοις 11
παρακολουθεῖν. — Τοῦτο δέ σοι καὶ λέγει τις, ὅτι ἴσην
ἔχεις δύναμιν τῷ Διί; ἀλλ' οὖν οὐδὲν ἧττον καὶ ἐπίτρο- 12
πον ἑκάστῳ παρέστησεν τὸν ἑκάστου δαίμονα καὶ παρέ-

---

3 δὲ *om.* Stob. 6 δὲ ⟨τοῖς μὲν⟩ Stob. ἀναπνευστικῶς Stob. (corr. Pm²) 7 δὲ] τε Stob. οὕτω S_b: οὗ τῶν S, Stob. 9 κρινόμενος Stob. 10 πρώτοις τ. τέχναις Stob. ἄλλην ἐπ' ἄλλας S: correxi; ἄλλας ἐπ' ἄλλαις S_c, Stob. 13 ἰσχὺν δίδωσιν Stob. φωτίζειν ⟨μὲν⟩ Stob., s 14 τε Stob. 15 *fort.* δέ τι (quid ed. Bas.) ἀπολείπειν Stob. οἷόν τ'] οἴονται *vel* εἰκὸς Elter ἀπέχεσθαι ὑπὸ ⟨τῆς⟩ σκιᾶς Stob. 17 ὄντ' s: ὂν S, ὢν Stob. αὐτοῦ *vel* [αὐτοῦ] Wolf 22 ἑκάστωι παρ. S

---

1 ὡς τὸ παρ' ἑαυτῷ δὲ ζωὴν ἐνθείς: τὸ συμφυῶς μὴ δόξῃ μὴ φύσει μὴ ☧ (χρόνῳ?) μὴ ὁπωσοῦν
14 ἆρά πως λέγει μέρος ὑπὸ γῆν ὥς τινες τὸ βόρειον ἢ ὑπογῆν
22 καὶ οὗτοι ἴσασιν ἀγγέλους ἐφίστασθαι ἡμῖν πρὸς φυλακήν

δωκεν φυλάσσειν αὐτὸν αὐτῷ καὶ τοῦτον ἀκοίμητον καὶ
13 ἀπαραλόγιστον. τίνι γὰρ ἄλλῳ κρείττονι καὶ ἐπιμελεστέ-
ρῳ φύλακι παρέδωκεν ἡμῶν ἕκαστον; ὥσθ', ὅταν κλείσητε
τὰς θύρας καὶ σκότος ἔνδον ποιήσητε, μέμνησθε μηδέ-
14 ποτε λέγειν ὅτι μόνοι ἐστέ· οὐ γὰρ ἐστέ, ἀλλ' ὁ θεὸς
ἔνδον ἐστὶ καὶ ὁ ὑμέτερος δαίμων ἐστίν. καὶ τίς τού-
15 τοις χρεία φωτὸς εἰς τὸ βλέπειν τί ποιεῖτε; τούτῳ τῷ
θεῷ ἔδει καὶ ὑμᾶς ὀμνύειν ὅρκον, οἷον οἱ στρατιῶται
τῷ Καίσαρι. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν τὴν μισθοφορίαν λαμβά-
νοντες ὀμνύουσιν πάντων προτιμήσειν τὴν τοῦ Καίσα-
ρος σωτηρίαν, ὑμεῖς δὲ † δε τοσούτων καὶ τηλικούτων
16 ἠξιωμένοι οὐκ ὀμόσετε ἢ ὀμόσαντες οὐκ ἐμμενεῖτε; καὶ
τί ὀμόσετε; μὴ ἀπ⟨ε⟩ιθήσειν μηδέποτε μηδ' ἐγκαλέσειν
μηδὲ μέμψεσθαί τινι τῶν ὑπ' ἐκείνου δεδομένων μηδ'
17 ἄκοντες ποιήσειν τι ἢ πείσεσθαι τῶν ἀναγκαίων. ὅμοιός
γε ὅρκος οὗτος ἐκείνῳ; ἐκεῖ μὲν ὀμνύουσιν αὐτοῦ μὴ
προτιμήσειν ἕτερον, ἐνταῦθα δ' αὐτοὺς ἁπάντων.

22r

ιε'. Τί ἐπαγγέλλεται φιλοσοφία.

1 Συμβουλευομένου τινός, πῶς τὸν ἀδελφὸν πείσῃ
2 μηκέτι χαλεπῶς αὐτῷ ἔχειν, Οὐκ ἐπαγγέλλεται, ἔφη,
φιλοσοφία τῶν ἐκτός τι περιποιήσειν τῷ ἀνθρώπῳ· εἰ

---

13 sqq. cf. Ench. 1, 3: *οὐ μέμψῃ οὐδένα, οὐκ ἐγκαλέσεις τινί, ἄκων πράξεις οὐδὲ ἕν*; cf. Ench. 31, 1.

---

2 *γὰρ ⟨ἂν⟩ Schw.* 3 *φύλακ*ι S· (ε eras.) παραδέδωκεν s ⟨ἂν⟩ ἡμῶν Upt.* 6 *ἐστίν alt. del. Wil.* 11 *δὲ δ*έ; sed \ (fortasse ε\) corr. a S_c; δὲ δέον vel δὲ οἱ s; fortasse δὲ δὴ (δὲ δὴ οἱ Wil.); δὲ θεόθεν Wolf, δὲ δωρεῶν R, δὲ Kron.* 12—13 *καίτοι τι ὠμόσατε R* 13 *ἀπιθήσειν S: corr. s* 14 *μέμψασθαί S: corr. s τι Wil. διδομένων Kron.* 16 *γ' ὁ Wil., γε ⟨ὁ⟩ Diels αὐτῶι S: corr. s* 17 *αὐτοὺς S: corr. S_c; αὐτὸν R* 19 *πείσει s*

---

5 *ὅρα τί φησι περὶ τοῦ θεοῦ* S^b

δὲ μή, ἔξω τι τῆς ἰδίας ὕλης ἀν<αδ>έξεται. ὡς γὰρ τέ-
κτονος ὕλη τὰ ξύλα, ἀνδριαντοποιοῦ ὁ χαλκός, οὕτως
τῆς περὶ βίον τέχνης ὕλη ὁ βίος αὐτοῦ ἑκάστου. — Τί 3
οὖν ὁ τοῦ ἀδελφοῦ; — Πάλιν τῆς αὐτοῦ ἐκείνου τέχνης
ἐστίν, πρὸς δὲ τὴν σὴν τῶν ἐκτός ἐστιν, ὅμοιον ἀγρῷ,
ὅμοιον ὑγείᾳ, ὅμοιον εὐδοξίᾳ. τούτων δ' οὐδὲν ἐπαγ-
γέλλεται φιλοσοφία. 'ἐν πάσῃ περιστάσει τηρήσω τὸ 4
ἡγεμονικὸν κατὰ φύσιν ἔχον.' — Τὸ τίνος; — 'Τὸ
ἐκείνου, ἐν ᾧ εἰμί.' — Πῶς οὖν ἐκεῖνός μοι μὴ ὀργί- 5
ζηται; — 'Φέρε μοι ἐκεῖνον κἀκείνῳ ἐρῶ, σοὶ δὲ περὶ
τῆς ἐκείνου ὀργῆς οὐδὲν ἔχω λέγειν.'

Εἰπόντος δὲ τοῦ συμβουλευομένου ὅτι Τοῦτο ζητῶ, 6
πῶς ἂν ἐκείνου καὶ μὴ διαλλασσομένου κατὰ φύσιν
ἔχοιμι, Οὐδέν, ἔφη, τῶν μεγάλων ἄφνω γίνεται, ὅπου 7
γε οὐδ' ὁ βότρυς οὐδὲ σῦκον. ἄν μοι νῦν λέγῃς ὅτι
'θέλω σῦκον', ἀποκρινοῦμαί σοι ὅτι 'χρόνου δεῖ'. ἄφες
ἀνθήσῃ πρῶτον, εἶτα προβάλῃ τὸν καρπόν, εἶτα πεπαν-
θῇ. εἶτα συκῆς μὲν καρπὸς ἄφνω καὶ μιᾷ ὥρᾳ οὐ τε- 8
λειοῦται, γνώμης δ' ἀνθρώπου καρπὸν θέλεις οὕτως δι'
ὀλίγου καὶ εὐκόλως κτήσασθαι; μηδ' ἂν ἐγώ σοι λέγω,
προσδόκα.

ις'. Περὶ προνοίας.

Μὴ θαυμάζετ' εἰ τοῖς μὲν ἄλλοις ζῴοις τὰ πρὸς τὸ 1
σῶμα ἕτοιμα γέγονεν, οὐ μόνον τροφαὶ καὶ πόμα, ἀλλὰ

---

1 *suppl. R* ὡς] ἡ *s* 3–4 τί οὖν; ὁ τ. ἀδ. πάλιν *Wil. (item fere vers. Bas.)* 7 *'ante* ἐν *vid.* πῶς φῇς; *deesse' R* 9 ἐν ᾧ εἰμί] ἐν *et* εἰ *a m. pr. in ras.,* ᾧ *a* S_c *in ras.* μὴ *del. Salm.* 12 Ἔτι τοῦτο *s* 15 οὐδ' ὁ] οὐδὲ *Cor.* 17 προβαλῆι *S: corr. s* 20 μὴ δ' ἂν] μηδ' οὖν *ego (sim. vers. Bas.),* μηδ' ἄνθος *Kron.;* κτήσασθαι μηδ', ἂν ἐ. σ. λ., προσδοκᾶν *Elter* 23 θαυμάζητ' *S,* θαυμάζητε S_c*: corr. s* 24 *fort.* τροφὴ; πόματα *s*

---

1 ὡς εἴ τις τέκτων προσιὼν ἔλεγεν 'συμβούλευ<σ>όν μοι πῶς ἂν μὴ περὶ τῶν τεκτονικῶν(?) μου πταίη ὁ χαλκεύς S_c

καὶ κοίτη καὶ τὸ μὴ δεῖσθαι ὑποδημάτων, μὴ ὑποστρω-
μάτων, μὴ ἐσθῆτος, ἡμεῖς δὲ πάντων τούτων προσδεό-
2 μεθα. τὰ γὰρ οὐκ αὐτῶν ἕνεκα, ἀλλὰ πρὸς ὑπηρεσίαν
γεγονότα οὐκ ἐλυσιτέλει προσδεόμενα ἄλλων πεποιηκέ-
22ᵛ 3 ναι. ἐπεὶ ὅρα οἷον ἦν ἡμᾶς φροντίζειν μὴ περὶ αὐτῶν
μόνον ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν προβάτων καὶ τῶν ὄνων, πῶς
ἐνδύσηται καὶ πῶς ὑποδήσηται, πῶς φάγῃ, πῶς πίῃ.
4 ἀλλ' ὥσπερ οἱ στρατιῶται ἕτοιμοί εἰσι τῷ στρατηγῷ
ὑποδεδεμένοι ἐνδεδυμένοι ὡπλισμένοι, εἰ δ' ἔδει πε-
ριερχόμενον τὸν χιλίαρχον ὑποδεῖν ἢ ἐνδύειν τοὺς
χιλίους, δεινὸν ἂν ἦν, οὕτω καὶ ἡ φύσις πεποίηκε τὰ
πρὸς ὑπηρεσίαν γεγονότα ἕτοιμα παρεσκευασμένα μηδε-
5 μιᾶς ἐπιμελείας ἔτι προσδεόμενα. οὕτως ἓν παιδίον
6 μικρὸν καὶ ῥάβδῳ ἐλαύνει τὰ πρόβατα. νῦν δ' ἡμεῖς
ἀφέντες ἐπὶ τούτοις εὐχαριστεῖν, ὅτι μὴ καὶ αὐτῶν τὴν
ἴσην ἐπιμέλειαν ἐπιμελούμεθα, ἐφ' αὐτοῖς ἐγκαλοῦμεν
7 τῷ θεῷ. καίτοι νὴ τὸν Δία καὶ τοὺς θεοὺς ἓν τῶν γε-
γονότων ἀπήρκει πρὸς τὸ αἰσθέσθαι τῆς προνοίας τῷ
8 γε αἰδήμονι καὶ εὐχαρίστῳ. καὶ μή μοι νῦν τὰ μεγάλα·
αὐτὸ τοῦτο τὸ ἐκ π[τ]όας γάλα γεννᾶσθαι καὶ ἐκ γάλα-
κτος τυρὸν καὶ ἐκ δέρματος ἔρια τίς ἐστιν ὁ πεποιηκὼς
ταῦτα ἢ ἐπινενοηκώς; 'οὐδὲ εἷς' φησίν. ὦ μεγάλης ἀναι-
σθησίας καὶ ἀναισχυντίας.
9 Ἄγε ἀφῶμεν τὰ ἔργα τῆς φύσεως, τὰ πάρεργα αὐ-
10 τῆς θεασώμεθα. μή τι ἀχρηστότερον τριχῶν τῶν ἐπὶ

3 οὐχ αὐτῶν *ed. Gen.* 5 ⟨ἂν⟩ ἦν *Wil.* 7 ἐνδύσῃ S (*incertum, utrum* τ *a m pr. an a* S_c) 14 καὶ ⟨μιᾷ⟩ *Cor.* 16 ἐφ' αὐτοῖς *S: corr. s;* ἐπ' αὐτοῖς *Kron.* 17 ἓν ⟨τι⟩ *Cor.* 18 ἐξήρκει *ed. Salmant.,* ἐπήρκει *Bas. marg.* 20 πτόας *S: corr.* S_c

3 τίς γὰρ καὶ ἱκανῶς εἶχεν ὑπηρετεῖν
18 ωρ τὸ ἀπήρκει τῷ γνῶναι τὴν πρόνοιαν

γενείου; τί οὖν; οὐ συνεχρήσατο καὶ ταύταις ὡς μάλιστα
πρεπόντως ἐδύνατο; οὐ διέκρινεν δι' αὐτῶν τὸ ἄρρεν
καὶ τὸ θῆλυ; οὐκ εὐθὺς μακρόθεν κέκραγεν ἡμῶν ἑκά- 11
στου ἡ φύσις 'ἀνήρ εἰμι· οὕτω μοι προσέρχου, οὕτω μοι
λάλει, ἄλλο μηδὲν ζήτει· ἰδοὺ τὰ σύμβολα'; πάλιν ἐπὶ 12
τῶν γυναικῶν ὥσπερ ἐν φωνῇ τι ἐγκατέμιξεν ἁπαλώτε-
ρον, οὕτως καὶ τὰς τρίχας ἀφεῖλεν. οὔ· ἀλλ' ἀδιάκρι-
τον ἔδει τὸ ζῷον ἀπολειφθῆναι καὶ κηρύσσειν ἕκαστον
ἡμῶν ὅτι 'ἀνήρ εἰμι'.| πῶς δὲ καλὸν τὸ σύμβολον καὶ 13 23r
εὐπρεπὲς καὶ σεμνόν, πόσῳ κάλλιον τοῦ τῶν ἀλεκτρυό-
νων λόφου, πόσῳ μεγαλοπρεπέστερον τῆς χαίτης τῶν
λεόντων. διὰ τοῦτο ἔδει σῴζειν τὰ σύμβολα τοῦ θεοῦ, 14
ἔδει αὐτὰ μὴ καταπροίεσθαι, μὴ συγχεῖν ὅσον ἐφ' ἑαυ-
τοῖς τὰ γένη τὰ διῃρημένα.

Ταῦτα μόνα ἐστὶν ἔργα ἐφ' ἡμῶν τῆς προνοίας; καὶ 15
τίς ἐξαρκεῖ λόγος ὁμοίως αὐτὰ ἐπαινέσαι ἢ παραστῆσαι;
εἰ γὰρ νοῦν εἴχομεν, ἄλλο τι ἔδει ἡμᾶς ποιεῖν καὶ κοινῇ
καὶ ἰδίᾳ ἢ ὑμνεῖν τὸ θεῖον καὶ εὐφημεῖν καὶ ἐπεξέρχε-
σθαι τὰς χάριτας; οὐκ ἔδει καὶ σκάπτοντας καὶ ἀροῦντας 16
καὶ ἐσθίοντας ᾄδειν τὸν ὕμνον τὸν εἰς τὸν θεόν; 'μέγας
ὁ θεός, ὅτι ἡμῖν παρέσχεν ὄργανα ταῦτα δι' ὧν τὴν γῆν
ἐργασόμεθα· μέγας ὁ θεός, ὅτι χεῖρας δέδωκεν, ὅτι κατά- 17
ποσιν, ὅτι κοιλίαν, ὅτι αὔξεσθαι λεληθότως, ὅτι καθεύ-

1 ⟨τοῦ⟩ γενείου *Cor.* 5 μηθὲν *s* 6 ⟨τῇ⟩ φωνῇ *s* 15 μόνα — (16) τίς *add. S m. pr. in marg.* 16 ὁμοίως] ὅμοιος *Salm.*, οἰκείως *Cor.* (prout dignitas rei postulat *ed. Bas.*) αὐτὰ] πάντα *R* 21 τοιαῦτα *Upt. e cod.* 22 ἐργασώμεθα *S: corr. s* ἔδωκεν *Elter*

7 ὅτι ὡς εἰ μὴ ἦσαν γένεια ἀνάγκη κηρύσσειν

9 τί λέγεις; χρεία λοιπὸν τοῖς εὐνούχ(οις) κηρύκων· καὶ μᾶλλον ἐν τοῖς λουτροῖς, ἐκ τοῦ ὑπερμαζᾶν, ἀμφιβόλοις οὖσι τοῖς πλείοσιν S_b

22 τούτων καὶ ὁ θεῖος μέμνηται Βασίλειος

18 δοντας ἀναπνεῖν.' ταῦτα ἐφ' ἑκάστου ἐφυμνεῖν ἔδει καὶ
τὸν μέγιστον καὶ θειότατον ὕμνον ἐφυμνεῖν, ὅτι τὴν
δύναμιν ἔδωκεν τὴν παρακολουθητικὴν τούτοις καὶ ὁδῷ
19 χρηστικήν. τί οὖν; ἐπεὶ οἱ πολλοὶ ἀποτετύφλωσθε, οὐκ
ἔδει τινὰ εἶναι τὸν ταύτην ἐκπληροῦντα τὴν χώραν καὶ
20 ὑπὲρ πάντων ᾄδοντα τὸν ὕμνον τὸν εἰς τὸν θεόν; τί
γὰρ ἄλλο δύναμαι γέρων χωλὸς εἰ μὴ ὑμνεῖν τὸν θεόν;
εἰ γοῦν ἀηδὼν ἤμην, ἐποίουν τὰ τῆς ἀηδόνος, εἰ κύκνος,
21 τὰ τοῦ κύκνου. νῦν δὲ λογικός εἰμι· ὑμνεῖν με δεῖ τὸν
θεόν. τοῦτό μου τὸ ἔργον ἐστίν, ποιῶ αὐτὸ οὐδ' ἐγ-
καταλείψω τὴν τάξιν ταύτην, ἐφ' ὅσον ἂν διδῶται, καὶ
ὑμᾶς ἐπὶ τὴν αὐτὴν ταύτην ᾠδὴν παρακαλῶ.

ιζ'. Ὅτι ἀναγκαῖα τὰ λογικά.

1 Ἐπειδὴ λόγος ἐστὶν ὁ διαρθρῶν καὶ ἐξεργαζόμενος
τὰ λοιπά, ἔδει δ' αὐτὸν μὴ ἀδιάρθρωτον εἶναι, ὑπὸ
2 τίνος διαρθρωθῇ; δῆλον γὰρ ὅτι ἢ ὑφ' αὑτοῦ ἢ ὑπ'
23v ἄλλου. ἤ τοι λόγος ἐστὶν ἐκεῖνος ἢ ἄλλο τι κρεῖσσον
3 ἔσται τοῦ λόγου, ὅπερ ἀδύνατον. εἰ λόγος, ἐκεῖνον
πάλιν τίς διαρθρώσει; εἰ γὰρ αὐτὸς ἑαυτόν, δύναται
καὶ οὗτος. εἰ ἄλλου δεησόμεθα, ἄπειρον ἔσται τοῦτο

10 sqq. cf. quae adn. ad I 9 24

1 [ἐφ]ὑμνεῖν *Elter* 3 τούτων *S: corr. man. antiqua* 6 διαδόντα *S: corr. Schw.*; διαδιδόντα *s* 7 χολὸς *S: corr. s* 8 ἐποίουν ⟨ἂν⟩ *Cor.* 11 δίδωται *S: corr. Wil.* 16 ἐδιαρθρώθη *Salm.*, διαρθρωθήσεται *Upt.* (plena erit *ed. Bas.*) ὑφ' αὐτοῦ *S: corr. s* 17 ἐκεῖνο *vel* κακεῖνος *s* 18 ἔστι *vel om. cop. s* εἰ ⟨δὲ⟩ *hic et v. 20 (ubi* ἄπειρον δ' *Wolf) Upt. cod.* 19 εἰ] ἢ *s* ἑαυτὸν ⟨οὐ⟩ *r et fortasse Salm.* (ἑαυτοῦ) 20 οὔτ^ω *S pr.*; οὕτως [εἰ] *Moibanus* εἰ *S:* ἢ S_c, καὶ *R*

2 καὶ οὐ πανόμεθα, ὦ Ἐπίκτητε, ὑμνοῦντες καὶ λέγοντες 'ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας (Ps. 103, 14)' S_b.

καὶ ἀκατάληκτον. '[εἴ]ναί, ἀλλ' ἐπείγει μᾶλλον θεραπεύ- 4
ειν' καὶ τὰ ὅμοια. θέλεις οὖν περὶ ἐκείνων ἀκούειν;
ἄκουε. ἀλλ' ἄν μοι λέγῃς ὅτι 'οὐκ οἶδα πότερον ἀληθῶς ἢ 5
ψευδῶς διαλέγῃ', κἄν τι κατ' ἀμφίβολον φωνὴν εἴπω
καὶ λέγῃς μοι 'διάστιξον', οὐκ ἔτι ἀνέξομαί σου, ἀλλ'
ἐρῶ σοι 'ἀλλ' ἐπείγει μᾶλλον'. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι 6
προ[σ]τάσσουσιν τὰ λογικά, καθάπερ τῆς μετρήσεως τοῦ
σίτου προτάσσομεν τὴν τοῦ μέτρου ἐπίσκεψιν. ἂν δὲ 7
μὴ διαλάβωμεν πρῶτον τί ἐστι μόδιος μηδὲ διαλάβωμεν
πρῶτον τί ἐστι ζυγός, πῶς ἔτι μετρῆσαί τι ἢ στῆσαι
δυνησόμεθα; ἐνταῦθα οὖν τὸ τῶν ἄλλων κριτήριον καὶ 8
δι' οὗ τἆλλα καταμανθάνεται μὴ καταμεμαθηκότες μηδ'
ἠκριβωκότες δυνησόμεθά τι τῶν ἄλλων ἀκριβῶσαι καὶ
καταμαθεῖν; καὶ πῶς οἷόν τε; 'ναί· ἀλλ' ὁ μόδιος ξύλον 9
ἐστὶ καὶ ἄκαρπον.' ἀλλὰ μετρητικὸν σίτου. 'καὶ τὰ λο- 10
γικὰ ἄκαρπά ἐστι.' καὶ περὶ τούτου μὲν ὀψόμεθα. εἰ δ'
οὖν καὶ τοῦτο δοίη τις, ἐκεῖνο ἀπαρκεῖ ὅτι τῶν ἄλλων
ἐστὶ διακριτικὰ καὶ ἐπισκεπτικὰ καὶ ὡς ἄν τις εἴποι
μετρητικὰ καὶ στατικά. τίς λέγει ταῦτα; μόνος Χρύσιπ- 11
πος καὶ Ζήνων καὶ Κλεάνθης; Ἀντισθένης δ' οὐ λέγει; 12
καὶ τίς ἐστιν ὁ γεγραφὼς ὅτι 'ἀρχὴ παιδεύσεως ἡ
τῶν ὀνομάτων ἐπίσκεψις'; Σωκράτης δ' οὐ λέγει;

---

17 sqq. Stoic. Vet. Fragm. ed. v. Arnim II p. 20, fr. 54; I p. 16, fr. 48: I p. 108, fr. 483.

20 sqq. scripsit Antisthenes sec. Diog. L. VI, 17 *περὶ παιδείας ἢ ὀνομάτων.*

22 Xenoph. Comm. IV, 6, 1: *Σωκράτης γὰρ τοὺς μὲν εἰδότας τί ἕκαστον εἴη τῶν ὄντων ἐνόμιζε καὶ τοῖς ἄλλοις ἂν ἐξηγεῖσθαι*

---

1 *ναί Upt. (sic vel εἶεν R): εἶναι S (negl. vers. Bas.)* 1—2 *post θεραπεύειν lacunam notavit Wolf* 6 *ἄλλ'*$^{\alpha}$ S_c 7 *προ*τάσσουσι* S* 9 *μηδὲ — (10) πρῶτον del. Cor.* 12 *καταμανθάνετε S: corr. s καταμεμαθηκότες S (μαθη in ras.)* 13 *ἀκριβῶς (καὶ om.) s* 19 *τακτικά s μόνος aut μόνως S: μῶν ὡς* S_c*; μῶν οὐ Elter*

καὶ περὶ τίνος γράφει Ξενοφῶν, ὅτι ἤρχετο ἀπὸ τῆς τῶν
ὀνομάτων ἐπισκέψεως, τί σημαίνει ἕκαστον;
13 Ἆρ' οὖν τοῦτό ἐστι τὸ μέγα καὶ τὸ θαυμαστὸν νοῆσαι
Χρύσιππον ἢ ἐξηγήσασθαι; καὶ τίς λέγει τοῦτο; τί οὖν
24r 14 τὸ θαυμαστόν ἐστιν; νοῆσαι τὸ βούλημα τῆς φύσεως. τί
οὖν; αὐτὸς διὰ σεαυτοῦ παρακολουθεῖς; καὶ τίνος ἔτι
χρείαν ἔχεις; εἰ γὰρ ἀληθές ἐστι τὸ πάντας ἄκοντας
ἁμαρτάνειν, σὺ δὲ καταμεμάθηκας τὴν ἀλήθειαν,
15 ἀνάγκη σε ἤδη κατορθοῦν. ἀλλὰ νὴ Δία οὐ παρακολουθῶ
τῷ βουλήματι τῆς φύσεως. τίς οὖν ἐξηγεῖται αὐτό; λέ-
16 γουσιν ὅτι Χρύσιππος. ἔρχομαι καὶ ἐπιζητῶ τί λέγει
οὗτος ⟨ὁ⟩ ἐξηγητὴς τῆς φύσεως. ἄρχομαι μὴ νοεῖν τί
λέγει, ζητῶ τὸν ἐξηγούμενον. 'ἴδε ἐπίσκεψαι, πῶς τοῦτο
17 λέγεται, καθάπερ εἰ Ῥωμαϊστί.' ποία οὖν ἐνθάδ' ὀφρὺς
τοῦ ἐξηγουμένου; οὐδ' αὐτοῦ Χρυσίππου δικαίως, εἰ
μόνον ἐξηγεῖται τὸ βούλημα τῆς φύσεως, αὐτὸς δ' οὐκ

δύνασθαι· - - - ὧν ἕνεκα σκοπῶν σὺν τοῖς συνοῦσι τί ἕκαστον εἴη τῶν ὄντων οὐδέποτ' ἔληγε. - - - τὸν τρόπον τῆς ἐπισκέψεως δηλώσειν οἶμαι - - -. cf. Xen. Apol. c. 8.

3 sqq. cf. Ench. 49, 1: Ὅταν τις ἐπὶ τῷ νοεῖν καὶ ἐξηγεῖσθαι δύνασθαι τὰ Χρυσίππου βιβλία σεμνύνηται, λέγε αὐτὸς πρὸς ἑαυτὸν ὅτι 'εἰ μὴ Χρύσιππος ἀσαφῶς ἐγεγράφει, οὐδὲν ἂν εἶχεν οὗτος, ἐφ' ᾧ ἐσεμνύνετο'. ἐγὼ δὲ τί βούλομαι; καταμαθεῖν τὴν φύσιν καὶ ταύτῃ ἕπεσθαι. ζητῶ οὖν τίς ἐστιν ὁ ἐξηγούμενος καὶ ἀκούσας ὅτι Χρύσιππος ἔρχομαι πρὸς αὐτόν. ἀλλ' οὐ νοῶ τὰ γεγραμμένα. ζητῶ οὖν τὸν ἐξηγούμενον· καὶ μέχρι τούτων οὔπω σεμνὸν οὐδέν.

5 sqq. cf. Ench. 26.

7 Plat. Prot. 345 d: οὐδένα ἄνθρωπον ἑκόντα ἐξαμαρτάνειν.

11 sqq. Stoic. Vet. Fragm. ed. v. Arnim I p. 11, fr. 29.

---

3 ἀρ' *S: corr. s* 6 οὖν αὐτὸς *S: dist. Wolf fort.* παρακολουθεῖς· καὶ 9 σε S_c: σ*ὺ *S* κατορ*θοῦν *S* 11—12 λέγει. οὗτος *S: dist. ed. Cant.* 12 *suppl. s* ἄχθομαι μὴ νοῶν *Cor.* 14 λέγεται'; καθάπερ *R* 15 ⟨οἷα⟩ οὐδ' *Salm.* δικαίω*ς *S*

---

6 ζ' ἄνθρωπος ἀνωθίροπος ἢ ἐναρθρό(*fuit* ώ)οπος *m. rec.*

ἀκολουθεῖ· πόσῳ πλέον τοῦ ἐκεῖνον ἐξηγουμένου; οὐδὲ 18
γὰρ Χρυσίππου χρείαν ἔχομεν δι' αὐτόν, ἀλλ' ἵνα
παρακολουθήσωμεν τῇ φύσει. οὐδὲ γὰρ τοῦ θύτου δι'
αὐτόν, ἀλλ' ὅτι δι' ἐκείνου κατανοήσειν οἰόμεθα τὰ
μέλλοντα καὶ σημαινόμενα ὑπὸ τῶν θεῶν, οὐδὲ τῶν
σπλάγχνων δι' αὐτά, ἀλλ' ὅτι δι' ἐκείνων σημαίνεται, 19
οὐδὲ τὸν κόρακα θαυμάζομεν ἢ τὴν κορώνην, ἀλλὰ τὸν
θεὸν σημαίνοντα διὰ τούτων.

Ἔρχομαι τοίνυν ἐπὶ τὸν ἐξηγητὴν τοῦτον καὶ θύτην 20
καὶ λέγω ὅτι 'ἐπίσκεψαί μοι τὰ σπλάγχνα, τί μοι ση-
μαίνεται'. λαβὼν καὶ ἀναπτύξας ἐκεῖνος ἐξηγεῖται ὅτι 21
'ἄνθρωπε, προαίρεσιν ἔχεις ἀκώλυτον φύσει καὶ ἀν-
ανάγκαστον. τοῦτο ἐνταῦθα ἐν τοῖς σπλάγχνοις γέ-
γραπται. δείξω σοι αὐτὸ πρῶτον ἐπὶ τοῦ συγκαταθετι- 22
κοῦ τόπου. μή τίς σε κωλῦσαι δύναται ἐπινεῦσαι ἀληθεῖ;
οὐδὲ εἷς. μή τίς σε ἀναγκάσαι δύναται παραδέξασθαι
τὸ ψεῦδος; οὐδὲ εἷς. ὁρᾷς ὅτι ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ τὸ 23
προαιρετικὸν ἔχεις ἀκώλυτον ἀναναγκαστον ἀπαραπόδι-
στον; ἄγε ἐπὶ δὲ τοῦ ὀρεκτικοῦ καὶ ὁρμητικοῦ ἄλλως ἔχει; 24
καὶ τίς ὁρμὴν νικῆσαι δύναται ἢ ἄλλη ὁρμή; τίς δ' 24v
ὄρεξιν καὶ ἔκκλισιν ἢ ἄλλη ὄρεξις καὶ ἔκκλισις;' 'ἄν 25
μοι', φησί, 'προσάγῃ θανάτου φόβον, ἀναγκάζει με.' 'οὐ
τὸ προσαγόμενον, ἀλλ' ὅτι δοκεῖ σοι κρεῖττον εἶναι
ποιῆσαί τι τούτων ἢ ἀποθανεῖν. πάλιν οὖν τὸ σὸν δόγ- 26
μα σε ἠνάγκασεν, τοῦτ' ἔστι προαίρεσιν προαίρεσις. εἰ 27

8 θεὸν ⟨τὸν⟩ *s* 15 ⟨τῷ⟩ ἀληθεῖ *Kron.* 20 κινῆσαι *ed. Salmant.* 20, 21 ἢ *bis Schw.*: ἡ *S* 21 ἔκκλησις *S pr.* ⟨ἀλλ'⟩ ἄν *Schw.* (at *ed. Bas.*) 22 ἀναγκάζεις *s*, ἀναγκάσει *Cor.*

10 ὅτι καὶ οἰωνοσκόπος ἦν
20 ἡ πρὸς τὸ ἀγαθὸν ὁρμὴ τὴν πρὸς τὸ κακὸν καὶ τοὐναντίον S_b
21 οἶμαι διὰ τὰ ἄνωθεν ῥεύσαντα (cf. Arethae schol. ad Dion. Chrys. or. XXXII, 15) et M. Antonini *Εἰς ἑαυτόν* II 32

γὰρ τὸ ἴδιον μέρος, ὃ ἡμῖν ἔδωκεν ἀποσπάσας ὁ θεός,
ὑπ' αὐτοῦ ἢ ὑπ' ἄλλου τινὸς κωλυτὸν ἢ ἀναγκαστὸν
κατεσκευάκει, οὐκέτι ἂν ἦν θεὸς οὐδ' ἐπεμελεῖτο ἡμῶν
28 ὃν δεῖ τρόπον. ταῦτα εὑρίσκω', φησίν, 'ἐν τοῖς ἱεροῖς.
ταῦτά σοι σημαίνεται. ἐὰν θέλῃς, ἐλεύθερος εἶ· ἐὰν
θέλῃς, μέμψῃ οὐδένα, ἐγκαλέσεις οὐδενί, πάντα κατὰ
29 γνώμην ἔσται ἅμα τὴν σὴν καὶ τὴν τοῦ θεοῦ.' διὰ
ταύτην τὴν μαντείαν ἔρχομαι ἐπὶ τὸν θύτην τοῦτον
καὶ τὸν φιλόσοφον, οὐκ αὐτὸν θαυμάσας ἕνεκά γε τῆς
ἐξηγήσεως, ἀλλὰ ἐκεῖνα ἃ ἐξηγεῖται.

ιη'. Ὅτι οὐ δεῖ χαλεπαίνειν τοῖς ἁμαρτανομένοις.

1 Εἰ ἀληθές ἐστι τὸ ὑπὸ τῶν φιλοσόφων λεγόμενον
ὅτι πᾶσιν ἀνθρώποις μία ἀρχὴ καθάπερ τοῦ
συγκαταθέσθαι τὸ παθεῖν ὅτι ὑπάρχει καὶ τοῦ
ἀνανεῦσαι τὸ παθεῖν ὅτι οὐχ ὑπάρχει καὶ νὴ
Δία τοῦ ἐπισχεῖν τὸ παθεῖν ὅτι ἄδηλόν ἐστιν,
2 οὕτως καὶ τοῦ ὁρμῆσαι ἐπί ⟨τι⟩ τὸ παθεῖν ὅτι
ἐμοὶ συμφέρει, ἀμήχανον δ' ἄλλο μὲν κρίνειν
τὸ συμφέρον, ἄλλου δ' ὀρέγεσθαι καὶ ἄλλο
μὲν κρίνειν καθῆκον, ἐπ' ἄλλο δὲ ὁρμᾶν, τί ἔτι
3 τοῖς πολλοῖς χαλεπαίνομεν; — Κλέπται, φησίν, εἰσὶ
καὶ λωποδύται. — Τί ἐστι τὸ κλέπται καὶ λωποδύται;
πεπλάνηνται περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν. χαλεπαίνειν
4 οὖν δεῖ αὐτοῖς ἢ ἐλεεῖν αὐτούς; ἀλλὰ δεῖξον τὴν πλά-
νην καὶ ὄψει πῶς ἀφίστανται τῶν ἁμαρτημάτων. ἂν

---

6 Ench. 1, 3: οὐ μέμψῃ οὐδένα, οὐκ ἐγκαλέσεις τινί.

---

4 δὴ *S pr.* 5 εἶ] ἔσῃ *Kron.* 13—14 τοῦ συγκαταθέσθαι S_c: το* ***θέσθαι *S* 14 παθεῖν S_c 16 ἄδηλον S_c *in ras. 7 litt.* 17 ἐπὶ *S: corr. s*; ἐστὶ *Meib.*; *plura excidisse, ut* ⟨τι τὸ παθεῖν,

δὲ μὴ βλέπωσιν, οὐδὲν ἔχουσιν ἀνώτερον τοῦ δοκοῦντος αὐτοῖς.

Τοῦτον οὖν τὸν λῃστὴν καὶ τοῦτον τὸν μοιχὸν οὐκ 5
ἔδει ἀπολωλέναι; — Μηδαμῶς, ἀλλ' ἐκεῖνο μᾶλλον 6
'τοῦτον τὸν πεπλανημένον καὶ ἐξηπατημένον περὶ τῶν 25r
μεγίστων καὶ ἀποτετυφλωμένον οὐ τὴν ὄψιν τὴν διακριτικὴν τῶν λευκῶν καὶ μελάνων, ἀλλὰ τὴν γνώμην τὴν διακριτικὴν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν κακῶν μὴ ἀπολλύναι;'
κἂν οὕτως λέγῃς, γνώσῃ πῶς ἀπάνθρωπόν ἐστιν ὃ 7
λέγεις καὶ ὅτι ἐκείνῳ ὅμοιον 'τοῦτον οὖν τὸν τυφλὸν
μὴ ἀπολλύναι καὶ τὸν κωφόν;' εἰ γὰρ μεγίστη βλάβη 8
ἡ τῶν μεγίστων <ἀπώλειά ἐστιν, μέγιστον> δ' ἐν ἑκάστῳ προαίρεσις οἵα δεῖ καὶ τούτου στέρεταί τις, τί ἔτι
χαλεπαίνεις αὐτῷ; ἄνθρωπε, εἰ σὲ δεῖ παρὰ φύσιν 9
ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις κακοῖς διατίθεσθαι, ἐλέει αὐτὸν μᾶλλον ἢ μίσει· ἄφες τοῦτο τὸ προσκοπτικὸν καὶ μισητικόν· μὴ ἐ̣ . . . . . π̣ῃς τὰς φωνὰς ταύτας ἃς οἱ 10
πολλοὶ τῶν φ . . . . των 'τούτους οὖν τοὺς κατα-

ὅτι (ἐμοὶ *Kron.*) καθήκει καὶ τοῦ ὀρέγεσθαί τινος>, *coni. Schw.* 23 πεπλάνηντε *S pr.* 24 <οὔ·> ἀλλὰ *Upt.* 25 ὄψει *Sc*: ὄψηι *S*
4 ἐκεῖ^N *S*; ἐκεῖ^N~ (*inc., an* σ) *Sc*, ἐκεῖνον *s*, ἐκείνως *Schw.*; *aut* ἐκεῖνο (*sic iam Wolf*) - - - τὸ πεπλανημένον *scribendum aut* ἐκεῖνον - - - <διδαχθῆναι *vel* διορθωθῆναι> *R* 5 τούτων *Sc*, τοῦτον *Wolf* 8 μὴ *del. Meib.* 11 εἰ] ἡ *ed. Bas.* 12 ἡ *s*: ἡ *S* *lacunam explevi; ante* δ' *Sb inseruit* "·/· (= ἔστι), *quod nonnulli e librariis pro* ὅτι ("·ϭ·) *acceperunt*; ἡ <στέρησις> τῶν *Upt. e cod.*, μεγίστων <·μέγιστον> δ' *Markland*; ἐν ἑκάστῳ <μέγιστον> *R*; ὅτε *et* (*v.* 13) δεῖ <,τὸ μέγιστόν ἐστι> *Wolf*
14 εἰ *S*: οὐ *Sc* 14 sqq. *medium fol.* 25a *tam misere detritum est, ut haud paucae litterae prorsus evanuerint, aliae* (*quas punctis notavi*) *iam non certo dispici possint; e supplementis a R et J. G. Mowat propositis ea, quae scripturis a me e codice S erutis redarguuntur, omitto* 17 *requiritur aut* μὴ ε<ἰσενέγ>κῃς (*sic Mowat; cf. I, 29, 45; II, 16, 5*) *aut* μη<δέποτ' ἀφ>ῇς (*cf. II, 22, 12; III, 24, 38; IV, 1, 143*) 18 φ<ιλοψογούν>των *spatium explet*

ράτους καὶ μιαροὺς . . . .' ἔστω· σὺ πῶς ποτ' ἀπεσο-
11 *φώθης ἄφνω . . . . ỵ . ἀ̣λ̣λ̣ω̣ς̣ χαλεπὸς εἶ. διὰ τί οὖν*
χαλεπαίνομεν; ὅτι τὰς ὕλας θαυμάζομεν, ὧν ἡμᾶς ἀφαι-
ροῦνται. ἐπεί τοι μὴ θαύμαζέ σου τὰ ἱμάτια καὶ τῷ
κλέπτῃ οὐ χαλεπαίνεις· μὴ θαύμαζε τὸ κάλλος τῆς
12 *γυναικὸς καὶ τῷ μοιχῷ οὐ χαλεπαίνεις. γνῶθι ὅτι κλέ-*
πτης καὶ μοιχὸς ἐν τοῖς σοῖς τόπον οὐκ ἔχει, ἐν δὲ τοῖς
ἀλλοτρίοις καὶ τοῖς οὐκ ἐπὶ σοί. ταῦτα ἂν ἀφῇς καὶ
παρὰ μηδὲν ἡγήσῃ, τίνι ἔτι χαλεπαίνεις; μέχρι δ' ἂν
ταῦτα θαυμάζῃς, σεαυτῷ χαλέπαινε μᾶλλον ἢ ἐκείνοις.
13 *σκόπει γάρ· ἔχεις καλὰ ἱμάτια, ὁ γείτων σου οὐκ ἔχει·*
θυρίδα ἔχεις, θέλεις αὐτὰ ψῦξαι. οὐκ οἶδεν ἐκεῖνος τί
τὸ ἀγαθόν ἐστι τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ φαντάζεται ὅτι τὸ
14 *ἔχειν καλὰ ἱμάτια, τοῦτο ὃ καὶ σὺ φαντάζῃ. εἶτα μὴ*
ἔλθῃ καὶ ἄρῃ αὐτά; ἀλλὰ σὺ πλακοῦντα δεικνύων ἀν-
θρώποις λίχνοις καὶ μόνος αὐτὸν καταπίνων οὐ θέλεις
25v *ἵνα αὐτὸν ἁρπάσωσι; μὴ ἐρέθιζε αὐτούς, θυρίδα μὴ ἔχε,*
15 *μὴ ψῦχέ σου τὰ ἱμάτια. κἀγὼ πρῴην σιδηροῦν λύχνον*
ἔχων παρὰ τοῖς θεοῖς ἀκούσας ψόφου τῆς θυρίδος κατέ-
δραμον. εὗρον ἡρπασμένον τὸν λύχνον. ἐπελογισάμην,
ὅτι ἔπαθέν τι ὁ ἄρας οὐκ ἀπίθανον. τί οὖν; αὔριον,
16 *φημί, ὀστράκινον εὑρήσεις. ἐκεῖνα γὰρ ἀπολλύει, ἃ*

---

1 sq. cf. Ench. 22: *ὅτι ἄφνω φιλόσοφος ἡμῖν ἐπανελήλυθε.*
18 sqq. cf. Test. XV

---

1 *μιαροὺς <δεῖ ζῆν> R, μισητοὺς <ἐλεήσω> Mowat; fortasse <ἀνθρώπους> (ἄνους)* 1—2 *ἀπεκωφώθης R* 2 *ἀλλ^{s} (ἄλλως; an ἄλλοις?) in S legere mihi visus sum <οὐδενὶ ἔσῃ> χ., νὴ Δία R, ἄφνω<ς οὕτως, ὥστε> χ. Mowat* 3 *διότι s, Schw.,* 5 *χαλεπανεῖς Upt.,* 6 *et* 9 *s* 12 *σμῆξαι Wolf* 19 *ψόφου s* 20 *<καὶ> εὑρὼν s* 22 *γάρ<τις> vel ἀπόλλυσί <τις> s*

---

5 *ὡς περὶ ἀσάρκου τινὸς καὶ ἔξω τοῦ κόσμου διαλέγεται.*
8 *τοῦτο εἴ γέ τις πολλάκις δυνηθῇ κατορθῶσαι καὶ τῶν πάντως ἀκτημόνων ὑψηλότερος ἔσται* S_b

ἔχει. 'ἀπώλεσά μου τὸ ἱμάτιον.' εἶχες γὰρ ἱμάτιον.
'ἀλγῶ τὴν κεφαλήν.' μή τι κέρατα ἀλγεῖς; τί οὖν ἀγανα-
κτεῖς; τούτων γὰρ αἱ ἀπώλειαι, τούτων οἱ πόνοι, ὧν
καὶ αἱ κτήσεις.
''Ἀλλ' ὁ τύραννος δήσει.' τί; τὸ σκέλος. 'ἀλλ' ἀφελεῖ.' 17
τί; τὸν τράχηλον. τί οὖν ⟨οὐ⟩ δήσει οὐδ' ἀφελεῖ; τὴν
προαίρεσιν. διὰ τοῦτο παρήγγελ⟨λ⟩ον οἱ παλαιοὶ τὸ
Γνῶθι σαυτόν. τί οὖν; ἔδει νὴ τοὺς θεοὺς μελετᾶν 18
ἐπὶ τῶν μικρῶν καὶ ἀπ' ἐκείνων ἀρχομένους διαβαίνειν
ἐπὶ τὰ μείζω. 'κεφαλὴν ἀλγῶ.' 'οἴμοι' μὴ λέγε. 'ὠτίον 19
ἀλγῶ.' 'οἴμοι' μὴ λέγε. καὶ οὐ λέγω ὅτι οὐ δέδοται
στενάξαι, ἀλλὰ ἔσωθεν μὴ στενάξῃς. μηδ' ἂν βραδέως
τὸν ἐπίδεσμον ὁ παῖς φέρῃ, κραύγαζε καὶ σπῶ καὶ λέγε
'πάντες με μισοῦσιν'. τίς γὰρ μὴ μισήσῃ τὸν τοιοῦτον;
τούτοις τὸ λοιπὸν πεποιθὼς τοῖς δόγμασιν ὀρθὸς περι- 20
πάτει, ἐλεύθερος, οὐχὶ τῷ μεγέθει πεποιθὼς τοῦ σώματος
ὥσπερ ἀθλητής· οὐ γὰρ † ὡς ὄνον ἀήττητον εἶναι.
Τίς οὖν ὁ ἀήττητος; ὃν οὐκ ἐξίστησιν οὐδὲν τῶν 21
ἀπροαιρέτων. εἶτα λοιπὸν ἑκάστην τῶν περιστάσεων
ἐπερχόμενος καταμανθάνω ὡς ἐπὶ τοῦ ἀθλητοῦ. 'οὗτος

5 sqq. cf. Ench. 9.
9 Ench. 12, 2: ἄρξαι τοιγαροῦν ἀπὸ τῶν σμικρῶν.
12 Ench. 16: πρόσεχε μέντοι, μὴ καὶ ἔσωθεν στενάξῃς.
18 sqq. cf. fragm. XX.

2 *ἀλγῇς Schw.* 6 *suppl. S_c* 7 *παρήγγελον S: corr. s* 8 *οὐκοῦν ἔδει s* 10 *οἶμοι S* 11 *δέδοται οὐ R* 12 *ἔσωθεν̈* (*÷ ad scholion spectat olim in margine exaratum, in S omissum); unde ἔσωθέν τοι vel τε (γε Schw.) s* 14 *μισήσει vel μισεῖ s* 17 *εἶναι ⟨δεῖ⟩ s (χρὴ Wolf), ⟨δεῖ⟩ εἶναι ego olim; at fortasse σόν vel simile quid excidit* 20 *τὸν S*

18 *δυσκατόρθωτά σου Ἐπίκτητε τὰ διδάγματα. ὅσον τέως (?) ἐπ' ἐμοί S_b*

ἐξεβίασε τὸν πρῶτον κλῆρον. τί οὖν τὸν δεύτερον; τί
22 δ' ἂν καῦμα ᾖ; τί δ' ἐν Ὀλυμπίᾳ;' καὶ ἐνταῦθα ὡσαύ-
τως. ἂν ἀργυρίδιον προβάλῃς, καταφρονήσει. τί οὖν
26r ἂν κορασίδιον; τί οὖν ἂν ἐν σκότῳ; τί οὖν ἂν δοξάριον;
τί οὖν ἂν λοιδορίαν; τί οὖν ἂν ἔπαινον; τί δ' ἂν
23 θάνατον; δύναται ταῦτα πάντα νικῆσαι. τί οὖν ἂν
καῦμα ᾖ, τοῦτό ἐστι· τί, ἂν οἰ⟨ν⟩ωμένος ᾖ; τί ἂν με-
λαγχολῶν; τί ἐν ὕπνοις; οὗτός μοί ἐστιν ὁ ἀνίκητος
ἀθλητής.

ιθ'. Πῶς ἔχειν δεῖ πρὸς τοὺς τυράννους.

1 Ὅτι ἄν τινι προσῇ τι πλεονέκτημα ἢ δοκῇ γε προσ-
εἶναι μὴ προσόν, τοῦτον πᾶσα ἀνάγκη, ἐὰν ἀπαίδευτος
2 ᾖ, πεφυσῆσθαι δι' αὐτό. εὐθὺς ὁ τύραννος λέγει 'ἐγώ
εἰμι ὁ πάντων κράτιστος.' καὶ τί μοι δύνασαι παρα-
σχεῖν; ὄρεξίν μοι δύνασαι περιποιῆσαι ἀκώλυτον; πόθεν
σοι; σὺ γὰρ ἔχεις; ἔκκλισιν ἀπερίπτωτον; σὺ γὰρ ἔχεις;
3 ὁρμὴν ἀναμάρτητον; καὶ ποῦ σοι μέτεστιν; ἄγε, ἐν νηὶ
δὲ σαυτῷ θαρρεῖς ἢ τῷ εἰδότι; ἐπὶ δ' ἅρματος τίνι ἢ
4 τῷ εἰδότι; τί δ' ἐν ταῖς ἄλλαις τέχναις; ὡσαύτως. τί
οὖν δύνασαι; 'πάντες με θεραπεύουσιν.' καὶ γὰρ ἐγὼ
τὸ πινάκιον θεραπεύω καὶ πλύνω αὐτὸ καὶ ἐκμάσσω καὶ
τῆς ληκύθου ἕνεκα πάσσαλον πήσσω. τί οὖν; ταῦτά

1 ἐξεβίβασε s, ἐξεβιάσατο Schw. πρώτον S pr. 4 ἢν κορασίδιον S corr. 6 νικῆσαι; Upt. 7 τοῦτό] τούτω S_c (unde ᾗ τούτῳ· τί Upt. cod.); ᾖ τοιοῦτο; τί r; ᾖ, ἀήττητός ἐστι; R; ᾖ; ταὐτό ἐστι. τί Diels οἰνωμένος Upt.: οἰώμενος S, ὑόμενος S_c 10 δεῖ (εἶ corr. S_d) 11 Ὅταν τινὶ πρ. τι Upt. (si ed. Bas.), Ὅ τι ἄν τινι πρ. [τι] R et Schw., qui Ὧι ἄν τινι πρ. τι quoque coni. δοκεῖ S: corr. Salm., Upt. cod. 11–12 προσ σεῖναι S pr. 13 πεφυσῆσθε S: corr. s 16 post ἔχεις dist. Kron. 18 τίνι; μὴ (nonne ed. Bas.) vel τίνι, εἰ μὴ R 20 θεραπεύουσι S corr.

22 ληκύθιόν ἐστι κοτύλη ἐν ᾗ τὸ ἔλαιον

μου κρείττονά ἐστιν; οὔ· ἀλλὰ χρείαν μοι παρέχει τινά.
ταύτης οὖν ἕνεκα θεραπεύω αὐτά. τί δέ; τὸν ὄνον οὐ
θεραπεύω; οὐ νίπτω αὐτοῦ τοὺς πόδας; οὐ περικαθαίρω; 5
οὐκ οἶδας ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ἑαυτὸν θεραπεύει, σὲ δ'
οὕτως ὡς τὸν ὄνον; ἐπεὶ τίς σε θεραπεύει ὡς ἄνθρωπον;
δείκνυε. τίς σοι θέλει ὅμοιος γενέσθαι, τίς σου ζηλωτὴς 6
γίνεται ὡς Σωκράτους; 'ἀλλὰ δύναμαί σε τραχηλοκο-
πῆσαι.' καλῶς λέγεις. ἐξελαθόμην ὅτι σε δεῖ θερα-
πεύειν καὶ ὡς πυρετὸν καὶ ὡς χολέραν καὶ βωμὸν στῆ-
σαι, ὡς ἐν Ῥώμῃ Πυρετοῦ βωμός ἐστιν.

Τί οὖν ἐστι τὸ ταράσσον καὶ καταπλῆττον τοὺς πολ- 7
λούς; ὁ τύραννος καὶ οἱ δορυφόροι; πόθεν; μὴ γένοιτο·
οὐκ ἐνδέχεται τὸ φύσει ἐλεύθερον | ὑπ' ἄλλου τινὸς 26v
ταραχθῆναι ἢ κωλυθῆναι πλὴν ὑφ' ἑαυτοῦ. ἀλλὰ τὰ 8
δόγματα αὐτὸν ταράσσει. ὅταν γὰρ ὁ τύραννος εἴπῃ
τινὶ 'δήσω σου τὸ σκέλος', ὁ μὲν τὸ σκέλος τετιμηκὼς
λέγει 'μή· ἐλέησον', ὁ δὲ τὴν προαίρεσιν τὴν ἑαυτοῦ
λέγει 'εἴ σοι λυσιτελέστερον φαίνεται, δῆσον'. 'οὐκ
ἐπιστρέφῃ;' 'οὐκ ἐπιστρέφομαι.' 'ἐγώ σοι δείξω ὅτι 9
κύριός εἰμι.' 'πόθεν σύ; ἐμὲ ὁ Ζεὺς ἐλεύθερον ἀφῆκεν.
ἢ δοκεῖς ὅτι ἔμελλεν τὸν ἴδιον υἱὸν ἐᾶν καταδουλοῦσθαι;
τοῦ νεκροῦ δέ μου κύριος εἶ, λάβε αὐτόν.' 'ὥσθ' ὅταν 10

---

11 sqq. Ench. 5: *Ταράσσει τοὺς ἀνθρώπους οὐ τὰ πράγματα, ἀλλὰ τὰ περὶ τῶν πραγμάτων δόγματα.*

---

9 *aut* [καὶ] ὡς πυρ. (*ut ed. Bas.*) *aut* ⟨ὡς ἄρκτον⟩ (⟨ὡς μάχαιραν⟩ *Elter*) καὶ *R* 12 πόθεν *del. Meib.*, μὴ γένοιτο *del.* s; ⟨τὸν δὲ φιλόσοφον (*vel* σὲ δὲ) οὔ;⟩ πόθεν *R* 17 μή·] *negl. vers. Bas.*, κύριε *Shaftesbury* 20 σύ] σοί *Schw.* 21 ἔμελλε *S corr.*

---

5 πολλοί. δι' ὃ καὶ ἐτυφλώθη S_b
10 ὅτι ἐν Ῥώμῃ πυρετοῦ βωμὸς ἦν, ὥς φησιν
21 τοῦ θεοῦ ἴδιον υἱὸν τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων καλεῖ· καὶ νεκρὸν τὸ ἴδιον σῶμα.

μοι προσίῃς, ἐμὲ οὐ θεραπεύεις;' 'οὔ· ἀλλ' ἐμαυτόν. εἰ
δὲ θέλεις με λέγειν ὅτι καὶ σέ, λέγω σοι οὕτως ὡς τὴν
χύτραν.'
11 *Τοῦτο οὐκ ἔστιν φίλαυτον· γέγονε γὰρ οὕτως τὸ*
ζῷον· αὑτοῦ ἕνεκα πάντα ποιεῖ. καὶ γὰρ ὁ ἥλιος αὑτοῦ
12 *ἕνεκα πάντα ποιεῖ καὶ τὸ λοιπὸν αὐτὸς ὁ Ζεύς. ἀλλ'*
ὅταν θέλῃ εἶναι Ὑέτιος καὶ Ἐπικάρπιος καὶ πατὴρ ἀν-
δρῶν τε θεῶν τε, ὁρᾷς ὅτι τούτων τῶν ἔργων καὶ τῶν
προσηγοριῶν οὐ δύναται τυχεῖν, ἄν μὴ εἰς τὸ κοινὸν
13 *ὠφέλιμος ᾖ. καθόλου τε τοιαύτην ⟨τὴν⟩ φύσιν τοῦ λογι-*
κοῦ ζῴου κατεσκεύασεν, ἵνα μηδενὸς τῶν ἰδίων ἀγαθῶν
δύνηται τυγχάνειν, ⟨ἂν⟩ μή τι εἰς τὸ κοινὸν ὠφέλιμον
14 *προσφέρηται. οὕτως οὐκέτι ἀκοινώνητον γίνεται τὸ*
15 *πάντα αὑτοῦ ἕνεκα ποιεῖν. ἐπεὶ τί ἐκδέχῃ; ἵνα τις*
ἀποστῇ αὑτοῦ καὶ τοῦ ἰδίου συμφέροντος; καὶ πῶς
ἔτι μία καὶ ἡ αὐτὴ ἀρχὴ πᾶσιν ἔσται ἡ πρὸς αὑτὰ
οἰκείωσις;
16 *Τί οὖν; ὅταν ὑπῇ δόγματα ἀλλόκοτα περὶ τῶν ἀπρο-*
αιρέτων [π]ὡς ὄντων ἀγαθῶν καὶ κακῶν, πᾶσα ἀνάγκη
17 *θεραπεύει⟨ν⟩ τοὺς τυράννους. ὤφελον γὰρ τοὺς τυράν-*

---

7 Hom. Il. *Α* 544.

---

2 *σοι] σέ Upt.* 4 *ἔστι S corr.* 4—5 *οὕτως· τὸ ζῷον αὐτοῦ S; corr. Upt., qui ζῷον ⟨,ὥστε⟩ . . . ποιεῖν 'e cod.' edidit* 5 *αὐτοῦ (bis) S: corr. s* 6 *λοιπὸν Upt. e cod.: λυπηρὸν S* 7 *θέλῃ Sd: θέλει S* 10 *suppl. Cor.* 12 *suppl. Trinc. Cor., ⟨εἰ⟩ Sc ὠφέλιμον S (ι in ras. a Sd)* 14, 15 *αὐτοῦ S: corr. s* 16 *πᾶσίν ἐστιν s ἢ πρὸς αὐτὰ Sc* 19 *ὡς Wolf: πῶς S, negl. vers. Bas., πως Upt.; an τινὶ ὡς?* 20 *θεραπεύει S: corr Sd ὄφελον Sd*

---

2 *ὅρα, ὅτι χύτραις καὶ τοιούτοις σκεύεσιν ἀπεικάζει τοὺς ὑποχειρίους ὡς διὰ τὴν χρῆσιν αὐτῶν τιμωμένους καὶ θεραπευομένους παρὰ τῶν αὐθεντῶν· καὶ ὡς ὄνους τρεφομένους Sb*

νους μόνον, τοὺς κοιτωνίτας δ' οὔ. πῶς δὲ καὶ φρόνι-
μος γίνεται ἐξαίφνης ὁ ἄνθρωπος, ὅταν Καῖσαρ αὐτὸν
ἐπὶ τοῦ λασάνου ποιήσῃ· πῶς εὐθὺς λέγομεν ‘φρονίμως
μοι λελάληκεν Φηλικίων’. ἤθελον αὐτὸν ἀποβληθῆναι 18
τοῦ | κοπρῶνος, ἵνα πάλιν ἄφρων σοι δοκῇ. εἶχέν τινα 19 27r
Ἐπαφρόδιτος σκυτέα, ὃν διὰ τὸ ἄχρηστον εἶναι ἐπώλη-
σεν. εἶτα ἐκεῖνος κατά τινα δαίμονα ἀγορασθεὶς ὑπό
τινος τῶν Καισαριανῶν τοῦ Καίσαρος σκυτεὺς ἐγένετο.
εἶδες ἂν πῶς αὐτὸν ἐτίμα ὁ Ἐπαφρόδιτος· ‘τί πράσσει 20
Φηλικίων ὁ ἀγαθός; φιλῶ σε.’ εἶτα εἴ τις ἡμῶν ἐπύθετο 21
‘τί ποιεῖ αὐτός;’ ἐλέγετο ὅτι ‘μετὰ Φηλικίωνος βουλεύε-
ται περί τινος’. οὐχὶ γὰρ πεπράκει αὐτὸν ὡς ἄχρηστον; 22
τίς οὖν αὐτὸν ἄφνω φρόνιμον ἐποίησεν; τοῦτ' ἔστι τὸ 23
τιμᾶν ἄλλο τι ἢ τὰ προαιρετικά.

‘Ἠξίωται δημαρχίας.’ πάντες οἱ ἀπαντῶντες συν- 24
ήδονται· ἄλλος τοὺς ὀφθαλμοὺς καταφιλεῖ, ἄλλος τὸν
τράχηλον, οἱ δοῦλοι τὰς χεῖρας. ἔρχεται εἰς οἶκον,
εὑρίσκει λύχνους ἁπτομένους. ἀναβαίνει εἰς τὸ Καπι-
τώλιον, ἐπιθύει. τίς οὖν πώποτε ὑπὲρ τοῦ ὀρεχθῆναι 25
καλῶς ἔθυσεν; ὑπὲρ τοῦ ὁρμῆσαι κατὰ φύσιν; ἐκεῖ γὰρ
καὶ θεοῖς εὐχαριστοῦμεν, ὅπου τὸ ἀγαθὸν τιθέμεθα.

Σήμερόν τις ὑπὲρ ἱερωσύνης ἐλάλει μοι τοῦ Αὐ- 26
γούστου. λέγω αὐτῷ ‘ἄνθρωπε, ἄφες τὸ πρᾶγμα· δα-

---

4 φιλικίων *S: corr. s* 5 κοιτῶνος *s* εἶχέ *S corr.* 13 ἐποίησε (σε *corr.*) *S* 14 τιμᾶν *S* (ᾶν *in ras.* S_d) προαιρετικά; *ed. Bas.* 21 ὅπου τὸ *Shaftesbury* (*cf. schol.*): οἱ (οἳ S_c) τοῦτο *S*; οἱ τὸ *s*, ᾗ τὸ *Wolf*; εἰ τοῦτο *r*; οἱ (!) καὶ τὸ *Meib.*

---

1 κοιτωνίτας] τίνες οὗτοι; 4 Φηλικίων] ὄνομα κύριον.
6 ἐπάφρόδιτος *et* 10 φήλικίων] ὁ τ(οῦ) Ἐπαφροδίτου δοῦλος.
15 sqq. ωρ ὅλον καὶ πέξων (αι) τὰ πρόσκαιρα καὶ ἐκτός.
21 τὸ οἱ ἀντὶ τοῦ ὅπου.

27 *πανήσεις πολλὰ εἰς οὐδέν.' — 'Ἀλλ' οἱ τὰς [φ]ωνάς', φησί, 'γράφοντες γράψουσι τὸ ἐμὸν ὄνομα.' — 'Μή τι οὖν σὺ τοῖς ἀναγιγνώσκουσι λέγεις παρών· ἐμὲ γεγρά-*
28 *φασιν; εἰ δὲ καὶ νῦν δύνασαι παρεῖναι πᾶσιν, ἐὰν ἀποθάνῃς, τί ποιήσεις;' — 'Μενεῖ μου τὸ ὄνομα.' — 'Γράψον αὐτὸ εἰς λίθον καὶ μενεῖ. ἄγε ἔξω δὲ Νικο-*
29 *πόλεως τίς σου μνεία;' — 'Ἀλλὰ χρυσοῦν στέφανον φορήσω.' — 'Εἰ ἅπαξ ἐπιθυμεῖς στεφάνου, ῥόδινον λαβὼν περίθου· ὄψει γὰρ κομψότερον.'*

κʹ. Περὶ τοῦ λόγου πῶς αὑτοῦ θεωρητικός ἐστιν.

1 *Πᾶσα τέχνη καὶ δύναμις προηγουμένων τινῶν ἐστι*
27ᵛ 2 *θεωρητική. |ὅταν μὲν οὖν ὁμοειδὴς τοῖς θεωρουμένοις καὶ αὐτή, ἀναγκαίως καὶ αὑτῆς γίνεται θεωρητική· ὅταν*
3 *δ' ἀνομογενής, οὐ δύναται θεωρεῖν ἑαυτήν. οἷον σκυτικὴ περὶ δέρματα ἀναστρέφεται, αὐτὴ δὲ παντελῶς ἀπήλλακται τῆς ὕλης τῶν δερμάτων· διὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν*
4 *αὑτῆς θεωρητική. γραμματικὴ πάλιν περὶ τὴν ἐγγράμματον φωνήν· μή τι οὖν ἐστι καὶ αὐτὴ ἐγγράμματος*

1 *τὰς ὠνάς O. Hirschfeld (τάς γ' ὠνάς Diels:) τὰς φωνάς S; τὰ σύμφωνα I. Casaubonus; τὰς συγγραφὰς Meib.; τὰς φόρμας (vel φορμούλας) Upt. (teste Tayloro ad Lys. p. 91); τὰς φορὰς Elter (coll. Poll. Onom. VIII 144), τὰς ὀφειλὰς vel τοὺς ὀφλοὺς ego (coll. Hesychio)* 3 *λέξεις Rich.* (dices *Wolf*) 8 *φορήσω S* (ε *add.* S_d) 9 *ὄψει S (ψ in ras. 2 fere litt. a* S_c*); ὄξει Wendland* 10 *αὐτοῦ S (spir. corr.)* 13 *οὖν ⟨ἢ⟩* S_c 14 *αὐτῆς S: corr. s* 15 *ἂν ὁμογενῆς S (-ὴς* S_c*): corr. Meib.; ἀνομοιογενής vel ἢ ὁμογενής Wolf; ἀνομοιοειδής (de quo iam cog. Wolf) Cor.* 15—16 *σκυτικὴ (τευ supra) S corr.* 16 *ἀναστρέφετε· αὐτῇ S pr.* 19 *αὐτὴ Upt.* (ipsa *ed. Bas.*)*: αὕτη S*

1 *ωρ καὶ πολιτικὸν καὶ γελοιῶδες.* 8 *ωρ εἰ ἄρα ἐπιθ(υμεῖς)*
16 *καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου μέμνηται τῶν τεχνῶν τούτων.*

φωνή; οὐδαμῶς. διὰ τοῦτο οὐ δύναται θεωρεῖν ἑαυτήν.
ὁ οὖν λόγος πρὸς τί ποτε ὑπὸ τῆς φύσεως παρείληπται; 5
πρὸς χρῆσιν φαντασιῶν οἵαν δεῖ. αὐτὸς οὖν τί ἐστιν;
σύστημα ἐκ ποιῶν φαντασιῶν. οὕτως γίνεται φύσει καὶ
αὑτοῦ θεωρητικός. πάλιν ἡ φρόνησις τίνα θεωρήσουσα 6
παρελήλυθεν; ἀγαθὰ καὶ κακὰ καὶ οὐδέτερα. αὐτὴ οὖν
τί ἐστιν; ἀγαθόν. ἡ δ' ἀφροσύνη τί ἐστιν; κακόν. ὁρᾷς
οὖν ὅτι ἀναγκαίως καὶ αὑτῆς γίνεται καὶ τῆς ἐναντίας
θεωρητική; διὰ τοῦτο ἔργον τοῦ φιλοσόφου τὸ μέγιστον 7
καὶ πρῶτον δοκιμάζειν τὰς φαντασίας καὶ διακρίνειν
καὶ μηδεμίαν ἀδοκίμαστον προσφέρεσθαι. ὁρᾶτε ἐπὶ τοῦ 8
νομίσματος, ὅπου δοκεῖ τι εἶναι πρὸς ἡμᾶς, πῶς καὶ
τέχνην ἐξευρήκαμεν καὶ ὅσοις ὁ ἀργυρογνώμων προσχρῆ-
ται πρὸς δοκιμασίαν τοῦ νομίσματος, τῇ ὄψει, τῇ ἁφῇ,
τῇ ὀσφρασίᾳ, τὰ τελευταῖα τῇ ἀκοῇ· ῥήξας τὸ δηνάριον 9
τῷ ψόφῳ προσέχει καὶ οὐχ ἅπαξ ἀρκεῖται ψοφήσαντος,
ἀλλ' ὑπὸ τῆς πολλῆς προσοχῆς μουσικὸς γίνεται. οὕτως 10
ὅπου διαφέρειν οἰόμεθα τὸ πλανᾶσθαι τοῦ μὴ πλανᾶ-
σθαι, ἐνταῦθα πολλὴν προσοχὴν εἰσφέρομεν εἰς διάκρι-
σιν τῶν διαπλανᾶν δυναμένων, ἐπὶ δὲ ταλαιπώρου ἡγε- 11
μονικοῦ χάσκοντες καὶ καθεύδοντες, πᾶσαν φαντασίαν
παραπροσδεχόμεθα· ἡ γὰρ | ζημία οὐ προσπίπτει. 28r
Ὅταν οὖν θέλῃς γνῶναι, πῶς ἔχεις περὶ μὲν τἀγαθὰ 12
καὶ κακὰ ἀνειμένως, περὶ τἀδιάφορα δ' ἐσπευσμένως,

1 ἑαυτῶν *S pr.* 4 ποίων *S: corr. s* 5 αὐτοῦ *S pr.* τίνὰ (ὰ *in ras.*) *S* 6 αὕτη *S: corr. Schw.* (ipsam *ed. Bas.*) 7 ἀφροσύνη *S* 8 αὐτῆς *S: corr. s* 11 ⟨καὶ⟩ ἐπὶ *s* 12 πρὸς ἡμᾶς] παράσημον *Elter* 15 ῥήξας] ῥίψας *ed. Bas. marg.*; ψήξας *vel* κρέξας *Elter* 20 δὲ ⟨τοῦ⟩ *s* ἀταλαιπώρου *Rich.* 22 *aut* παραδεχόμεθα *aut* προσδ. *Schw. (in indice)* 24 ἀνημένως *S: corr.* S_c τὰ διάφορα *S: corr.* S_c διεσπευσμένως *S corr.*

14 *τὴν ὀσφρασίαν ἀγνοῶ ἐπὶ τοῦ ν(μίσματος)*
17 *σὺ δὲ Διμόκριτον ὀφείλεις γινώσκειν.*

ἐπίστησον πῶς ἔχεις πρὸς τὸ ἐκτυφλωθῆναι καὶ πῶς
πρὸς τὸ ἐξαπατηθῆναι καὶ γνώσῃ ὅτι μακρὰν εἶ τοῦ ὡς
13 *δεῖ πεπονθέναι περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν. ʽἀλλὰ πολλῆς*
ἔχει χρείαν παρασκευῆς καὶ πόνου πολλοῦ καὶ μαθημά-
των.ʼ τί οὖν; ἐλπίζεις ὅτι τὴν μεγίστην τέχνην ἀπὸ ὀλί-
14 *γων ἔστιν ἀναλαβεῖν; καίτοι αὐτὸς μὲν ὁ προηγούμενος*
λόγος τῶν φιλοσόφων λίαν ἐστὶν ὀλίγος. εἰ θέλεις γνῶ-
15 *ναι, ἀνάγνωθι τὰ Ζήνωνος καὶ ὄψει. τί γὰρ ἔχει μακρὸν*
εἰπεῖν ὅτι τέλος ἐστὶ τὸ ἕπεσθαι θεοῖς, οὐσία δʼ
16 *ἀγαθοῦ χρῆσις οἵα δεῖ φαντασιῶν; λέγε ʽτί οὖν*
ἐστι θεὸς καὶ τί φαντασία; καὶ τί ἐστι φύσις ἡ ἐπὶ μέ-
17 *ρους καὶ τί ἐστι φύσις ἡ τῶν ὅλων;ʼ ἤδη μακρόν. ἂν*
οὖν ἐλθὼν Ἐπίκουρος εἴπῃ, ὅτι ἐν σαρκὶ δεῖ εἶναι τὸ
ἀγαθόν, πάλιν μακρὸν γίνεται καὶ ἀνάγκη ἀκοῦσαι τί
τὸ προηγούμενόν ἐστιν ἐφʼ ἡμῶν, τί τὸ ὑποστατικὸν καὶ
οὐσιῶδες. ὅτι τὸ κοχλίου ἀγαθὸν οὐκ εἰκὸς εἶναι ⟨ἐν⟩
18 *τῷ κελύφει, τὸ οὖν τοῦ ἀνθρώπου εἰκός; σὺ δʼ αὐτὸς*
τί κυριώτερον ἔχεις, Ἐπίκουρε; τί ἐστιν ἐν σοὶ τὸ βου-
λευόμενον, τὸ ἐπισκεπτόμενον ἕκαστα, τὸ περὶ τῆς σαρ-
19 *κὸς αὐτῆς ὅτι τὸ προηγούμενόν ἐστιν [τὸ] ἐπικρῖνον; τί*
δὲ καὶ λύχνον ἅπτεις καὶ πονεῖς ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τηλι-
καῦτα βιβλία γράφεις; ἵνα μὴ ἀγνοήσωμεν ἡμεῖς τὴν
ἀλήθειαν; τίνες ἡμεῖς; τί πρὸς σὲ ὄντες; οὕτω μακρὸς
ὁ λόγος γίνεται.

---

7 sqq. Stoic. Vet. Fragm. ed. v. Arnim I p. 46, fr. 182.
8 sq. cf. Stob. (ecl.) II, 7, 3 f.
12 Epic. Us. fragm. 408 (pag. 277, 30).
20 Epic. Us. p. 87, 11.

---

13 *εἶναι δεῖ s* 16 *οὐσιῶδες, ὅτι et* 17 *κελύφει· τὸ Kron.* ⟨*ἐν*⟩ *add. s* 17—18 *αὐτός τι s* 20 *τὸ del. Usener; ἐστι, τὸ R*

κα'. Πρὸς τοὺς θαυμάζεσθαι θέλοντας.

Ὅταν τις ἣν δεῖ στάσιν ἔχῃ ἐν τῷ βίῳ, ἔξω οὐ κέχη- 1
νεν. ἄνθρωπε, τί θέλεις σοι γενέσθαι; ἐγὼ μὲν ἀρκοῦ- 2
μαι, ἂν ὀρέγωμαι καὶ ἐκκλίνω κατὰ φύσιν, ἂν ὁρμῇ καὶ
ἀφορμῇ χρῶμαι ὡς πέφυκα, ‖ἂν προ[σ]θέσει, ἂν ἐπι- 28v
βολῇ, ἂν συγκαταθέσει. τί οὖν ἡμῖν ὀβελίσκον καταπιὼν
περιπατεῖς; 'ἤθελον, ἵνα με καὶ οἱ ἀπαντῶντες θαυμά- 3
ζωσιν καὶ ἐπακολουθοῦντες ἐπικραυγάζωσιν· ὢ μεγάλου
φιλοσόφου.' τίνες εἰσὶν οὗτοι, ὑφ' ὧν θαυμάζεσθαι 4
θέλεις; οὐχ οὗτοί εἰσι, περὶ ὧν εἴωθας λέγειν ὅτι μαί-
νονται; τί οὖν; ὑπὸ τῶν μαινομένων θαυμάζεσθαι θέ-
λεις;

κβ'. Περὶ τῶν προλήψεων.

Προλήψεις κοιναὶ πᾶσιν ἀνθρώποις εἰσίν· καὶ πρό- 1
ληψις προλήψει οὐ μάχεται. τίς γὰρ ἡμῶν οὐ τίθησιν,
ὅτι τὸ ἀγαθὸν συμφέρον ἐστὶ †ἔστι καὶ αἱρετὸν καὶ ἐκ
πάσης αὐτὸ περιστάσεως δεῖ μετιέναι καὶ διώκειν; τίς
δ' ἡμῶν οὐ τίθησιν, ὅτι τὸ δίκαιον καλόν ἐστι καὶ πρέ-
πον; πότ' οὖν ἡ μάχη γίνεται; περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν 2
προλήψεων ταῖς ἐπὶ μέρους οὐσίαις, ὅταν ὁ μὲν εἴπῃ 3
'καλῶς ἐποίησεν, ἀνδρεῖός ἐστιν'· 'οὔ, ἀλλ' ἀπονενοημέ-
νος.' ἔνθεν ἡ μάχη γίνεται τοῖς ἀνθρώποις πρὸς ἀλλή-
λους. αὕτη ἐστὶν ἡ Ἰουδαίων καὶ Σύρων καὶ Αἰγυπτίων 4
καὶ Ῥωμαίων μάχη, οὐ περὶ τοῦ ὅτι τὸ ὅσιον πάντων

---

2 *διάστασιν (ut vid.) S pr.* 2—3 *οὐκ' ἔχηνεν S* 5 *προσθέσει S: corr. Meib.* (proponam *Wolf*) 6 ἡμῖν ⟨ὡς⟩ *Wolf* 14 ⟨*Αἱ*⟩ *προλήψεις s* 16 *alt. ἐστι ('·/· S) del. s; (an ἔτι?)* 17 *περιστάσεως] προαιρέσεως Elter* 19 *ποῦ οὖν R* 21 ⟨*ὁ δ'*⟩ *'οὐ s, Salm.*

---

6 *ὡς ἔοικεν ἀνατεταμένον εἶχεν τὸν αὐχένα ὥς τινες*
23 *πάνυ εἴδη (ᾔδει?) τὰ τῶν Ἰουδαίων*

προτιμητέον καὶ ἐν παντὶ μεταδιωκτέον, ἀλλὰ πότερόν
5 ἐστιν ὅσιον τοῦτο τὸ χοιρείου φαγεῖν ἢ ἀνόσιον. ταύ-
την τὴν μάχην εὑρήσετε καὶ Ἀγαμέμνονος καὶ Ἀχιλλέως.
κάλει γὰρ αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον. τί λέγεις σύ, ὦ Ἀγά-
μεμνον; οὐ δεῖ γενέσθαι τὰ δέοντα καὶ τὰ καλῶς ἔχον-
6 τα; 'δεῖ μὲν οὖν.' σὺ δὲ τί λέγεις, ὦ Ἀχιλλεῦ; οὐκ ἀρέ-
σκει σοι γίνεσθαι τὰ καλῶς ἔχοντα; 'ἐμοὶ μὲν οὖν πάν-
των μάλιστα ἀρέσκει.' ἐφαρμόσατε οὖν τὰς προλήψεις.
7 ἐντεῦθεν ἡ ἀρχὴ μάχης. ὁ μὲν λέγει 'οὐ χρὴ ἀποδιδόναι
με τὴν Χρυσηίδα τῷ πατρί', ὁ δὲ λέγει 'δεῖ μὲν οὖν'.
πάντως ὁ ἕτερος αὐτῶν κακῶς ἐφαρμόζει τὴν πρόληψιν
29r 8 τοῦ δέοντος.|| πάλιν ὁ μὲν λέγει 'οὐκοῦν, εἴ με δεῖ ἀπο-
δοῦναι τὴν Χρυσηίδα, δεῖ με λαβεῖν ὑμῶν τινος τὸ γέ-
ρας', ὁ δέ 'τὴν ἐμὴν οὖν λάβῃς ἐρωμένην;'. 'τὴν σήν'
φησίν. 'ἐγὼ οὖν μόνος —' 'ἀλλ' ἐγὼ μόνος μὴ ἔχω;' οὕ-
τως μάχη γίνεται.
9 Τί οὖν ἐστι τὸ παιδεύεσθαι; μανθάνειν τὰς φυσικὰς
προλήψεις ἐφαρμόζειν ταῖς ἐπὶ μέρους οὐσίαις καταλλή-
10 λως τῇ φύσει καὶ λοιπὸν διελεῖν, ὅτι τῶν ὄντων τὰ μέν
ἐστιν ἐφ' ἡμῖν, τὰ δὲ οὐκ ἐφ' ἡμῖν· ἐφ' ἡμῖν μὲν προαι-

---

19 sqq. Ench. 1, 1: *Τῶν ὄντων τὰ μέν ἐστιν ἐφ' ἡμῖν, τὰ δὲ οὐκ ἐφ' ἡμῖν. ἐφ' ἡμῖν μὲν - - - ἑνὶ λόγῳ ὅσα ἡμέτερα ἔργα· οὐκ ἐφ' ἡμῖν δέ, τὸ σῶμα, ἡ κτῆσις - - καὶ ἑνὶ λόγῳ ὅσα οὐχ ἡμέτερα ἔργα.*

---

2 *χοιρίου Salm.* 5 *γίνεσθαι Kron.* 9 *⟨τῆς⟩ μάχης s* 15 *post οὖν μόνος suppl. ἀγέραστος Wolf, ἔχω Meib. (habeo ed. Bas.), ἀποδώσω R, μὴ ἐρῶ Kron. ἀλλ' . . . ἔχω del Upt.*

---

3 *ωρ πάνυ καὶ συντεῖνον πρὸς τὸ(?) τὸ μὲν γὰρ ἐπ' ἀμφοῖν κυρίως· τὸ δὲ οὐ κυρίως. ὥσπερ γὰρ ὧδε ἀορίστως εἶπεν, ὅτι ὁ ἕτερος αὐτῶν κακῶς ἐφαρμόζει, οὕτως κἀκεῖ, ὅτι τὸ μὲν ἐπ' ἀμφοῖν κυρίως ἀορίστως· οὐχὶ ἡ πατρότης, ἡ υἱότης· ἀλλὰ τὸ μὲν αὐτῶν ἀορίστως ἀντὶ τὸ ἕτερον αὐτῶν ἐπ' ἀμφοῖν κυρίως, τὸ δὲ οὐ κυρίως. πρόσχες· οὐκ εἶπεν ὅτι ὁ Ἀχιλλεὺς κακῶς λέγει ἢ ὁ Ἀγαμέμνων*

ρεσις καὶ πάντα τὰ προαιρετικὰ ἔργα, οὐκ ἐφ' ἡμῖν δὲ τὸ σῶμα, τὰ μέρη τοῦ σώματος, κτήσεις, γονεῖς, ἀδελφοί, τέκνα, πατρίς, ἁπλῶς οἱ κοινωνοί. ποῦ οὖν θῶμεν 11 τὸ ἀγαθόν; ποίᾳ οὐσίᾳ αὐτὸ ἐφαρμόσομεν; τῇ ἐφ' ἡμῖν; — Εἶτα οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν ὑγίεια καὶ ἀρτιότης καὶ ζωή, 12 ἀλλ' οὐδὲ τέκνα οὐδὲ γονεῖς οὐδὲ πατρίς; — Καὶ τίς σου ἀνέξεται; μεταθῶμεν οὖν αὐτὸ πάλιν ἐνθάδε. ἐνδέ- 13 χεται οὖν βλαπτόμενον καὶ ἀποτυγχάνοντα τῶν ἀγαθῶν εὐδαιμονεῖν; — Οὐκ ἐνδέχεται. — Καὶ τὴν πρὸς τοὺς κοινωνοὺς οἵαν δεῖ ..... ἀναστροφήν; καὶ πῶς ἐνδέχεται; ἐγὼ γὰρ πέφυκα πρὸς τὸ ἐμὸν συμφέρον. εἰ συμ- 14 φέρει μοι ἀγρὸν ἔχειν, συμφέρει μοι καὶ ἀφελέσθαι αὐτὸν τοῦ πλησίον· εἰ συμφέρει μοι ἱμάτιον ἔχειν, συμφέρει μοι καὶ κλέψαι αὐτὸ ἐκ βαλανείου. ἔνθεν πόλεμοι, στάσεις, τυραννίδες, ἐπιβουλαί. πῶς δ' ἔτι δυνήσομαι 15 τὸ πρὸς τὸν Δία καθῆκον; εἰ γὰρ βλάπτομαι καὶ ἀτυχῶ, οὐκ ἐπιστρέφεταί μου. καὶ 'τί μοι καὶ αὐτῷ, εἰ οὐ δύναταί μοι βοηθῆσαι;' καὶ πάλιν 'τί μοι καὶ αὐτῷ, εἰ

7 cf. Ench. 31, 2 (ad I 22 15 adn.)
16 sqq. cf. Ench. 31, 2: ἀνάγκη, ὅταν ἀποτυγχάνῃς ὧν θέλεις - - -, μισεῖν τοὺς αἰτίους.

2 κτῆσις *Cor.* 4 ἐφαρμόσωμεν *s* 4—6 τῇ ἐφ' ἡμῖν *olim interlocutori dedi;* πατρίς; καὶ τ. σ. ἀνέχεται. — *Elter; omnia Epicteto trib. Kron.* 5 ζωή; ⟨οὔ·⟩ *R* 6 ; *pos. ed. Bas.* 10 *excidit fort. participium ad* βλαπτόμενον *accommodatum;* ⟨ἔχειν⟩ οἵαν S_c; ἀναστροφὴν ⟨εὑρεῖν⟩ *ego olim;* ⟨τηρεῖν *vel* (δια)φυλάττειν⟩ τὴν *Kron.* 11—12 συμφ*ρει *S: corr.* S_c 15 δυνήσομαι ⟨διαφυλάττειν⟩ *Wolf,* ⟨τηρεῖν⟩ *Upt.; an* ⟨ἀποδιδόναι⟩? 17 τί ἐμοὶ *Cor.*

ὁριστικῶς, ἀλλ' οὐδὲ εἶπεν 'ὁ ἕτερος αὐτῶν κακῶς λέγει' οὐδὲ οὖ(?) τόν τινα ἀφορίζων· ἀλλ' οἷον ἂν ὑπολάβοις, φησίν, κακῶς, ἐφαρμόζει τὴν πρόσληψιν, τοῦτ' ἔστιν ἐναντία ἀλλήλων, οὕτως καὶ τὸ μὲν ἐπαμφοῖν κυρίως, τὸ δὲ οὐ κυρίως. τουτέστι τὸ ἕτερον αὐτῶν καὶ τὸ ἕτερον κυρίως καὶ οὐ κυρίως οὐχ ὁριστικῶς ἡ πατρότης ἢ ἡ υἱότης· ἀλλ' οἷον ἂν ὑπολάβοις· τὸ μὲν γάρ φησιν.

θέλει μ' ἐν τοιούτοις εἶναι ἐν οἷς εἰμι;' ἄρχομαι λοιπὸν
16 *μισεῖν αὐτόν. τί οὖν ναοὺς ποιοῦμεν, τί οὖν ἀγάλματα,*
ὡς κακοῖς δαίμοσιν, ὡς πυρετῷ τῷ Διί; καὶ πῶς ἔτι
29[v] *Σωτὴρ | καὶ πῶς Ὑέτιος καὶ πῶς Ἐπικάρπιος; καὶ μήν,*
ἂν ἐνταῦθά που θῶμεν τὴν οὐσίαν τοῦ ἀγαθοῦ, πάντα
ταῦτα ἐξακολουθεῖ.
17 *Τί οὖν ποιήσωμεν; — Αὕτη ἐστὶ ζήτησις τοῦ φιλοσο-*
φοῦντος τῷ ὄντι καὶ ὠδίνοντος· νῦν ἐγὼ οὐχ ὁρῶ τί
18 *ἐστι τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν· οὐ μαίνομαι; ναί· ἀλλ'*
⟨ἂν⟩ ἐνταῦθά που θῶ τὸ ἀγαθόν, ἐν τοῖς προαιρετι-
κοῖς, πάντες μου καταγελάσονται. ἥξει τις γέρων πολιὸς
χρυσοῦς δακτυλίους ἔχων πολλούς, εἶτα ἐπισείσας τὴν
κεφαλὴν ἐρεῖ 'ἄκουσόν μου, τέκνον· δεῖ μὲν καὶ φιλο-
σοφεῖν, δεῖ δὲ καὶ ἐγκέφαλον ἔχειν· ταῦτα μωρά ἐστιν.
19 *σὺ παρὰ τῶν φιλοσόφων μανθάνεις συλλογισμόν, τί δέ*
⟨σ⟩οι ποιητέον ἐστίν, σὺ κάλλιον οἶδας ἢ οἱ φιλόσοφοι'.
20 *ἄνθρωπε, τί οὖν μοι ἐπιτιμᾷς, εἰ οἶδα; τούτῳ τῷ ἀνδρα-*
21 *πόδῳ τί εἴπω; ἂν σιωπῶ, ῥήγνυται ἐκεῖνος. ὡς δεῖ λέ-*
γειν ὅτι 'σύγγνωθί μοι ὡς τοῖς ἐρῶσιν· οὐκ εἰμὶ ἐμαυ-
τοῦ, μαίνομαι'.

---

8 cf. Plat. Theaet. 151a.
9 sqq. Ench. 31, 2: (*ἐὰν*) - - - *ἐν τοῖς ἐφ' ἡμῖν μόνοις θῇς τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν.*
11 sqq. cf. Ench. 13: *Εἰ προκόψαι θέλεις ὑπόμεινον ἕνεκα τῶν ἐκτὸς ἀνόητος δόξας καὶ ἠλίθιος* (cf. Ench. 48, 2).

---

1 -*θέλει S με S corr.* 2 *post ἀγάλματα quaedam excidisse susp. Rich.* (erigimus *ed. Bas*). 3 *κακῷ δαίμονι Kron.* 7 *ποιήσομεν s, Salm. αὔτηι S* 8 *ὠδίνοντος] ὑγιαίνοντος R* 9 *κακὸν ⟨καὶ⟩ οὐ Kron.* 10 *⟨ἂν⟩ addidi; ἐνταῦθα· ποῦ θῶ τὸ ἀγαθόν; ἐν τοῖς προαιρετοῖς; Wolf* 12 *χρυσ σοὺς S* 15 *μάνθανε Salm.; μανθάνοις συλλογισμοὺς Cor.* 15—16 *δέ σοι s: δέοι S* 16—17 *φιλόσοφοι, ἄνθρωπε. Moibanus* 18 *τί⟨ἔτι⟩ Elter ἐκεῖνος. (sic Upt. quoque coni.) ὢς S; ἐκείνω ὢς S_c et (ὡς) s; ἐκείνῳ*

κγ'. Πρὸς Ἐπίκουρον.

Ἐπινοεῖ καὶ Ἐπίκουρος ὅτι φύσει ἐσμὲν κοινωνικοί, 1
ἀλλ' ἅπαξ ἐν τῷ κελύφει θεὶς τὸ ἀγαθὸν ἡμῶν οὐκέτι
δύναται ἄλλο οὐδὲν εἰπεῖν. πάλιν γὰρ ἐκείνου λίαν 2
κρατεῖ, ὅτι οὐ δεῖ ἀπεσπασμένον οὐδὲν τῆς τοῦ ἀγαθοῦ
οὐσίας οὔτε θαυμάζειν οὔτ' ἀποδέχεσθαι· καὶ καλῶς
αὐτοῦ κρατεῖ. πῶς οὖν ὑπονοητικοί ἐσμεν, οἷς μὴ φυσικὴ 3
ἔστι πρὸς τὰ ἔγγονα φιλοστοργία; διὰ τί ἀποσυμβου-
λεύεις τῷ σοφῷ τεκνοτροφεῖν; τί φοβῇ μὴ διὰ ταῦτα
εἰς λύπας ἐμπέσῃ; διὰ γὰρ τὸν μῦν τὸν ἔσω τρεφόμενον 4
ἐμπίπτει; τί οὖν αὐτῷ μέλει, ἂν μυ⟨ί⟩διον μικρὸν ἔσω
κατακλαίῃ αὐτοῦ; ἀλλ' οἶδεν, ὅτι, ἂν ἅπαξ γένηται παι- 5
δίον, οὐκέτι ἐφ' ἡμῖν ἐστι μὴ στέργειν μηδὲ φροντί-
ζειν ἐπ' αὐτῷ. διὰ τοῦτο φησὶν οὐδὲ πολιτεύσεσθαι 6 30r
τὸν νοῦν ἔχοντα· οἶδεν γὰρ τίνα δεῖ ποιεῖν τὸν πολι-
τευόμενον· ἐπείτοι εἰ ὡς ἐν μυ⟨ί⟩αις μέλλεις ἀνα⟨σ⟩τρέ-
φεσθαι, τί κωλύει; ἀλλ' ὅμως εἰδὼς ταῦτα τολμᾷ λέγειν 7
ὅτι 'μὴ ἀναιρώμεθα τέκνα'. ἀλλὰ πρόβατον μὲν οὐκ
ἀπολείπει τὸ αὐτοῦ ἔγγονον οὐδὲ λύκος, ἄνθρωπος δ'

---

2 Epic. Us. fragm. 408 (pag. 278, 8); 525 (pag. 319, 12).
8 Epic. Us. fragm. 19 (pag. 98, 3).

Upt. cod.; πῶς ἐκείνῳ δεῖ λέγειν; Moibanus; ἐκείνῳ οὕτω δ. λ. Shaftesbury; ἐκείνως δεῖ λ. - - - μαίνομαι; Upt. tac. in ed.; ἐκεῖνος· ἢ δεῖ λ. - - - μαίνομαι; Elter; ἐκεῖνο δ. λ. Kron.
1 : 7 *ἔτι κοινωνικοί Wolf; ἐπι⟨νοεῖς ὅτι⟩ κοιν. Salm.; προνοητικοί Schw., ὑπονοητοί Kron.* 8 *ἔκγονα s (item v. 19 ἔκγονον) τί ⟨δ'⟩ Schw.* (vero *ed. Bas.)* 9 *τί] ὅτι Wolf* 11 *suppl. S_c; παιδίον Elter, υἱδιον Diels* 14 *πολιτεύσασθαι S: corr. Upt.* (accessurum *ed. Bas.)* 16 *suppl. s* *suppl. S_b* 17 *ὁ μὴ S: em. Kron.; ὁ μὲν Shaftesbury; ὁ μηδενὸς ἧττον R; ὡς μὴ ego olim* 19 *ἀπολείψει (-ποι, -πῃ) Schw.* *αὐτοῦ S: corr. s*

---

8 *ἐν τῷ κελύφει ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ σαρκὶ ὡς ἐπὶ τοῦ κοχλίου:*
7 *αὐτοῦ] τοῦ Ἐπικούρου:*

8 ἀπολείπει; τί θέλεις; μωροὺς ἡμᾶς εἶναι ὡς τὰ πρόβατα;
οὐδ' ἐκεῖνα ἀπολείπει. θηριώδεις ὡς τοὺς λύκους; οὐδ'
9 ἐκεῖνοι ἀπολ⟨ε⟩ίπουσιν. ἄγε, τί⟨ς⟩ δέ σοι πείθεται ἰδὼν
10 παιδίον αὐτοῦ κλαῖον ἐπὶ τὴν γῆν πεπτωκός; ἐγὼ μὲν
οἶμαι ὅτι εἰ καὶ ἐμαντεύσατο ἡ μήτηρ σου καὶ ὁ πατήρ,
ὅτι μέλλεις ταῦτα λέγειν, οὐκ ἄν σε ἔρριψαν.

κδ'. Πῶς πρὸς τὰς περιστάσεις ἀγωνιστέον.

1 Αἱ περιστάσεις εἰσὶν αἱ τοὺς ἄνδρας δεικνύουσαι.
λοιπὸν ὅταν ἐμπέσῃ περίστασις, μέμνησο ὅτι ὁ θεός σε
2 ὡς ἀλείπτης τραχεῖ νεανίσκῳ ⟨συμ⟩βέβληκεν. — Ἵνα
τί; φησίν. — Ἵνα Ὀλυμπιονίκης γένῃ· δίχα δ' ἱδρῶτος οὐ γίγνεται. ἐμοὶ μὲν οὐδεὶς δοκεῖ κρείσσονα ἐσχηκέναι περίστασιν ἧς σὺ ἔσχηκας, ἂν θέλῃς ὡς ἀθλητὴς
3 νεανίσκῳ χρῆσθαι. καὶ νῦν ἡμεῖς γε εἰς τὴν Ῥώμην κατάσκοπον πέμπομεν. οὐδεὶς δὲ δειλὸν κατάσκοπον πέμπει, ἵν', ἂν μόνον ἀκούσῃ ψόφου καὶ σκιάν ποθεν ἴδῃ, τρέχων ἔλθῃ τεταραγμένος καὶ λέγων ἤδη παρεῖναι
4 τοὺς πολεμίους. οὕτως νῦν καὶ σὺ ἂν ἐλθὼν ἡμῖν εἴπῃς 'φοβερὰ τὰ ἐν Ῥώμῃ πράγματα, δεινόν ἐστι θάνατος, δεινόν ἐστι φυγή, δεινὸν λοιδορία, δεινὸν πενία·
5 φεύγετε ἄνδρες, πάρεισιν οἱ πολέμιοι', ἐροῦμέν σοι

8 sqq. cf. Clitarchi Sent. (ed. Elter) 84: Τῶν ἐπὶ σχολῆς λόγων ἐν ταῖς περιστάσεσι μέμνησο; ib. 92

1 θέλεις μωρ. S: corr. Trinc. 3 ἐκεῖνα (ut vid.) S: ἐκεῖνοι S_c; ἐκεῖνο^σ man. rec. ἀπολίπο**υσιν S pr. τίς S_c: τί S 6 ἔθρεψαν ed. Bas. marg. 10 ⟨συμ⟩βέβληκεν Wolf: βέβληκεν S 14 γε S: σε Upt., μὲν r εἰς τὴν ἐρήμην Reiske ad Const. Porph. p. 481, 11 B 15 ἐπέμπομεν Schw. 18 ἀνελθὼν S: corr. S_c 19 ῥώιμηι S

9 ωρ δ^π(?) καὶ ἀλεῖψαι δυνάμενον τοὺς νοθεῖς:

'ἄπελθε, σεαυτῷ μαντεύου· ἡμεῖς τοῦτο μόνον ἡμάρτο-
μεν, ὅτι τοιοῦτον κατάσκοπον ἐπέμπομεν'.

Πρὸ σοῦ κατάσκοπος ἀποσταλεὶς | Διογένης ἄλλα ἡμῖν 6 30v
ἀπήγγελκεν. λέγει ὅτι ὁ θάνατος οὐκ ἔστι κακόν,
οὐδὲ γὰρ αἰσχρόν· λέγει ὅτι ἀδοξία ψόφος ἐστὶ
μαινομένων ἀνθρώπων. οἷα δὲ περὶ πόνου, οἷα δὲ 7
περὶ ἡδονῆς, οἷα περὶ πενίας εἴρηκεν οὗτος ὁ κατάσκοπος.
τὸ δὲ γυμν[ασι]ὸν εἶναι λέγει ὅτι κρεῖσσόν ἐστι
πάσης περιπορφύρου· τὸ δ' ἐπ' ἀστρώτῳ πέδῳ
καθεύδειν λέγει ὅτι μαλακωτάτη κοίτη ἐστίν. καὶ 8
ἀπόδειξιν φέρει περὶ ἑκάστου τὸ θάρσος τὸ αὑτοῦ, τὴν
ἀταραξίαν, τὴν ἐλευθερίαν, εἶτα καὶ τὸ σωμάτιον στίλ-
βον καὶ συνεστραμμένον. 'οὐδείς', φησίν, 'πολέμιος ἐγ- 9
γύς ἐστιν· πάντα εἰρήνης γέμει.' πῶς, ὦ Διόγενες;
'ἰδού', φησίν, 'μή τι βέβλημαι, μή τι τέτρωμαι, μή τινα
πέφευγα;' τοῦτ' ἔστιν οἷος δεῖ κατάσκοπος, σὺ δ' ἡμῖν 10
ἐλθὼν ἄλλα ἐξ ἄλλων λέγεις. οὐκ ἀπελεύσῃ πάλιν καὶ
ὄψει ἀκριβέστερον δίχα τῆς δειλίας;

Τί οὖν ποιήσω; — *Τί ποιεῖς*, ἐκ πλοίου ὅταν ἐξίῃς; 11
μή τι τὸ πηδάλιον αἴρεις, μή τι τὰς κώπας; τί οὖν
αἴρεις; τὰ σά, τὴν λήκυθον, τὴν πήραν. καὶ νῦν ἂν
ᾖς μεμνημένος τῶν σῶν, οὐδέποτε τῶν ἀλλοτρίων ἀν-
τιποιήσῃ. λέγει σοι 'θὲς τὴν πλατύσημον'· ἰδοὺ στε- 12
νόσημος. 'θὲς καὶ ταύτην·' ἰδοὺ ἱμάτιον μόνον. 'θὲς

3 sq. cf. Diog. L. VI, 43.
4 sqq. cf. Stob. IV, 29 (flor. 86), 19.

5 εὐδοξία *Upt.* 7 ἡδονῆς] ὀδύνης *Elter* 8 γυμνάσιον *S* *(άσιον in litura, ut vid.): corr. s; fort.* γυμνὸς 11 αὐτοῦ *S: corr. s* 18 ὄψει *S*$_c$*:* ὄψηι *S* 19 ποιεῖς; ἐκ. π. ὅ. ἐξίῃς, *S: corr. Wolf in vers.* 20 αἴρῃς *S: corr. s*

20 θαυμασιώτατον:
23 ἔνστασις *(item p. 84, 2 et 5)*

13 τὸ ἱμάτιον·' ἰδοὺ γυμνός. 'ἀλλὰ φθόνον μοι κινεῖς.' λάβε τοίνυν ὅλον τὸ σωμάτιον. ᾧ δύναμαι ῥῖψαι τὸ
14 σωμάτιον, ἔτι τοῦτο⟨ν⟩ φοβοῦμαι; ἀλλὰ κληρονόμον μ' οὐκ ἀπολείψει. τί οὖν; ἐπελαθόμην ὅτι τούτων οὐδὲν ἐμὸν ἦν; πῶς οὖν ἐμὰ αὐτὰ λέγομεν; ὡς τὸν κράβαττον ἐν τῷ πανδοκείῳ. ἂν οὖν ὁ πανδοκεὺς ἀποθανὼν ἀπολίπῃ σοι τοὺς κραβάττους· ἂν δ' ἄλλῳ, ἐκεῖνος ἕξει, σὺ
15 δ' ἄλλον ζητήσεις· ἂν οὖν μὴ εὕρῃς, χαμαὶ κοιμήσῃ
31r μόνον θαρρῶν καὶ ῥέγκων καὶ μεμνημένος ὅτι ἐν τοῖς πλουσίοις καὶ βασιλεῦσι καὶ τυράννοις αἱ τραγῳδίαι τόπον ἔχουσιν, οὐδεὶς δὲ πένης τραγῳδίαν συμπληροῖ
16 εἰ μὴ ὡς χορευτής. οἱ δὲ βασιλεῖς ἄρχονται μὲν ἀπ' ἀγαθῶν·

στέψατε δώματα·

εἶτα περὶ τρίτον ἢ τέταρτον μέρος·

ἰὼ Κιθαιρών, τί μ' ἐδέχου;

17 ἀνδράποδον, ποῦ οἱ στέφανοι, ποῦ τὸ διάδημα; οὐδέν
18 σε ὠφελοῦσιν οἱ δορυφόροι; ὅταν οὖν ἐκείνων τινὶ προσίῃς, τούτων μέμνησο, ὅτι τραγῳδῷ προσέρχῃ, οὐ

---

5 sqq. cf. Ench. 11: ὡς ἀλλοτρίου αὐτοῦ (τοῦ δοθέντος) ἐπιμελοῦ ὡς τοῦ πανδοκείου οἱ παριόντες.
14 Fragm. Trag. Nauck Adesp. 87.
16 Soph. Oed. R. 1390.

---

2 ᾧ] ὃ *ed. Bas. marg.*; οὐ *Upt. cod., unde* εἰ *Upt. (idem v.* 3 ⟨τί⟩ ἔτι) ῥίψαι *S* 3 τοῦτο *S: corr. man. rec., Wolf* μ'] μοι *vel* μου *R* 4 ἀπολείψηι *S: corr.* S_c 5 ⟨μῶν⟩ ὡς (- - - πανδοκείῳ;) *R* κράββατον *s* 6 ἀποθάνῃ S^c 7 κραββάτους *s* ⟨,σύ,⟩ ἂν *Elter* 12—13 μέν· ἀπ' ἀνθῶν στ. *Elter* 15 εἶτα] *correctio a* S_c *facta oblitterata esse videtur*

---

6 προσυπακουστέον τὸ 'εὖ ἂν ἔχοι τὸ πρᾶγμα'
12 ση ὅτι τῶν μεγιστάνων αἱ τραγωδίαι, τῶν δὲ πενήτων οὐχί S_b
15 ση ἀναγκαῖον *(in marg. interiore)*

τῷ ὑποκριτῇ, ἀλλ' αὐτῷ τῷ Οἰδίποδι. ‛ἀλλὰ μακάριος 19
ὁ δεῖνα· μετὰ πολλῶν γὰρ περιπατεῖ.' κἀγὼ συγκατα-
τάττω ἐμαυτὸν σὺν τοῖς πολλοῖς καὶ μετὰ πολλῶν περι-
πατῶ. τὸ δὲ κεφάλαιον· μέμνησο ὅτι ἡ θύρα ἤνοικται. 20
μὴ γίνου τῶν παιδ⟨ί⟩ων δειλότερος, ἀλλ' ὡς ἐκεῖνα, ὅταν
αὐτοῖς μὴ ἀρέσκῃ τὸ πρᾶγμα, λέγει ‛οὐκέτι παίξω', καὶ
σύ, ὅταν σοι φαίνηταί τινα εἶναι τοιαῦτα, εἰπὼν ‛οὐκέτι
παίξω' ἀπαλλάσσου, μένων δὲ μὴ θρήνει.

κε′. Πρὸς τὸ αὐτό.

Εἰ ταῦτα ἀληθῆ ἐστι καὶ μὴ βλακεύομεν μηδ' ὑπο- 1
κρινόμεθα ὅτι τὸ ἀγαθὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐν προ-
αιρέσει καὶ τὸ κακόν, τὰ δ' ἄλλα πάντα οὐδὲν
πρὸς ἡμᾶς, τί ἔτι ταρασσόμεθα, τί ἔτι φοβούμεθα;
περὶ ἃ ἐσπουδάκαμεν, τούτων ἐξουσίαν οὐδεὶς ἔχει· ὧν 2
ἐξουσίαν οἱ ἄλλοι ἔχουσιν, τούτων οὐκ ἐπιστρεφόμεθα.
ποῖον ἔτι πρᾶγμα ἔχομεν; — Ἀλλὰ ἔντειλαί μοι. — Τί 3
σοι ἐντείλωμαι; ὁ Ζεύς σοι οὐκ ἐντέταλται; οὐ δέδωκέν
σοι τὰ μὲν σὰ ἀκώλυ[σ]τα καὶ ἀπαραπόδιστα, τὰ δὲ μὴ σὰ
κωλυτὰ καὶ παραποδιστά; | τίνα οὖν ἐντολὴν ἔχων ἐκεῖθεν 4 31v

11 cf. quae ad I, 22, 18 adnotavi.
18 sq. Ench. 1, 2: τὰ μὲν ἐφ' ἡμῖν - - ἀκώλυτα, ἀπαρεμπόδιστα, τὰ δ' οὐκ ἐφ' ἡμῖν - - κωλυτά.

3 σὺν *om.* s 5 παίδων S: *corr. ed. Genev.* 6 παῖγμα *ed. Salmant. marg.* παίζω *Schw. (item v. 8)* 8 μόνον μὴ *vel* μένων δὲ ⟨μόνον⟩ μὴ *Elter* θρήνῃ S: *corr.* s 10 μηδ' *('in ras.)* S 15 τούτων *(sup.* τ *pr. duae litterae deletae, ut vid.)* S 17 ζεῦς S 18 ἀκώλυστα S: *corr.* s *et fort. iam in* S *man. rec.*

7 ὅτι τὴν εὔλογον ἐξαγωγὴν τοῦ βίου οὐ κωλύει Ἐπίκτητος ἀλλ' ἐπιτρέπει: *m. pr.*; ἐπιτρέπει ὡς Ἕλλην· ἐγὼ δὲ ἐπιτρέπω ἐξάγεσθαι τοῦ βίου διὰ τῆς μοναχικῆς πολιτείας καὶ φεύγειν ἐξ αὐτοῦ πρὸς τὸν οὐ κοπιῶντα καὶ πεφατισμένως δυνάμενον ἀναπαύειν Χριστόν S_b

ἐλήλυθας, ποῖον διάταγμα; τὰ σὰ τήρει ἐκ παντὸς τρόπου,
τῶν ἀλλοτρίων μὴ ἐφίεσο. τὸ πιστὸν σόν . . . .
τίς οὖν ἀφελέσθαι δύναταί σου ταῦτα; τίς κωλύσει
χρῆσθαι αὐτοῖς ἄλλος εἰ μὴ σύ; σὺ δὲ πῶς; ὅταν περὶ
5 τὰ μὴ σαυτοῦ σπουδάσῃς, τὰ σαυτοῦ ἀπώλεσας. τοιαύ-
τας ἔχων ὑποθήκας καὶ ἐντολὰς παρὰ τοῦ Διὸς ποίας
ἔτι παρ' ἐμοῦ θέλεις; κρείσσων εἰμὶ ἐκείνου, ἀξιοπιστό-
6 τερος; ἀλλὰ ταύτας τηρῶν ἄλλων τινῶν προσδέῃ; ἀλλ'
ἐκεῖνος οὐκ ἐντέταλται ταῦτα; φέρε τὰς προλήψεις, φέρε
τὰς ἀποδείξεις τὰς τῶν φιλοσόφων, φέρε ἃ πολλάκις
ἤκουσας, φέρε δ' ἃ εἶπας αὐτός, φέρε ἃ ἀνέγνως, φέρε
ἃ ἐμελέτησας.

7 Μέχρις οὗ⟨ν⟩ τίνος ταῦτα τηρεῖν καλῶς ἔχει[ς] καὶ
8 τὴν παιδιὰν μὴ λύειν; μέχρις ἂν κομψῶς διεξάγηται. ἐν
Σατορναλίοις λέλογχεν βασιλεύς· ἔδοξε γὰρ παῖξαι ταύ-
την τὴν παιδιάν. προστάσσει 'σὺ πίε, σὺ κέρασον, σὺ
ᾆσον, σὺ ἄπελθε, σὺ ἐλθέ'. ὑπακούω, ἵνα μὴ παρ' ἐμὲ
9 λύηται ἡ παιδιά. 'ἀλλὰ σὺ ὑπολάμβανε ὅτι ἐν κακοῖς
εἶ.' οὐχ ὑπολαμβάνω· καὶ τίς μ' ἀναγκάσει ὑπολαμβά-
10 νειν; πάλιν συνεθέμεθα παῖξαι τὰ περὶ Ἀγαμέμνονα
καὶ Ἀχιλλέα. καταταγεὶς Ἀγαμέμνων λέγει μοι 'πορεύου
πρὸς τὸν Ἀχιλλέα καὶ ἀπόσπασον τὴν Βρισηίδα.' πο-
11 ρεύο⟨μαι⟩. 'ἔρχου.' ἔρχομαι. ὡς γὰρ ἐπὶ τῶν ὑποθετι-
κῶν λόγων ἀναστρεφόμεθα, οὕτως δεῖ καὶ ἐπὶ τοῦ βίου.

---

2 *supplevit Upt. e cod.* τὸ αἰδῆμον σόν; *possis de* εὔγνωμον, ὅσιον, κόσμιον *al. cogitare* 3 κωλύσαι S_c; κωλύσει⟨σε⟩ *R* 5 perdes *Wolf*; ἀπολέσας *Upt.* 13 οὖν τίνος *s*: οὔτινος *S* ἔχεις *S*: *corr. s* 14 παιδίαν *S*: *corr.* S_c 18 ἀλλὰ 'σὺ *Elter (sim. Wolf in vers.)* 21 λέγεις *R* 22—23 πορεύον *S*: *corr.* S_c 23 *post* ἔρχομαι *quaedam excidisse coll. v. 18 et p. 87, 3, 6 censet Elter*

---

4 ση ὅτι ὁ τῶν ἀλλοτρίων ὀρεγόμενος καὶ τῶν ἰδίων στερεῖται S_b (*cf. epim. fab. Aesop. dact. 30, p. 228 ed. Crus.*)
15 περὶ τῶν ἀστραγάλ(οις) παιζόντ(ων) φησί S_b

'ἔστω νύξ.' ἔστω. 'τί οὖν; ἡμέρα ἐστίν;' οὔ· ἔλαβον
γὰρ ὑπόθεσιν τοῦ νύκτα εἶναι. 'ἔστω σε ὑπολαμβάνειν 12
ὅτι νύξ ἐστιν.' ἔστω. 'ἀλλὰ καὶ ὑπόλαβε ὅτι νύξ ἐστιν.'
οὐκ ἀ'κολουθεῖ τῇ ὑποθέσει. οὕτως καὶ ἐνταῦθα. 'ἔστω 13 32r
σε εἶναι δυστυχῆ.' ἔστω. 'ἆρ' οὖν ἀτυχὴ⟨ς⟩ εἶ;' ναί. 'τί
οὖν; κακοδαιμονεῖς;' ναί. 'ἀλλὰ καὶ ὑπόλαβε ὅτι ἐν
κακοῖς εἶ.' οὐκ ἀκολουθεῖ τῇ ὑποθέσει· καὶ ἄλλο⟨ς⟩ με
κωλύει.

Μέχρι πόσου οὖν ὑπακουστέον τοῖς τοιούτοις; μέ- 14
χρις ἂν οὗ λυσιτελῇ, τοῦτο δ' ἔστιν μέχρις ἂν οὗ σῴζω
τὸ πρέπον καὶ κατάλληλον. λοιπὸν οἱ μέν εἰσι κακαύ- 15
στηροι καὶ κακοστόμαχοι καὶ λέγουσιν 'ἐγὼ οὐ δύναμαι
παρὰ τούτῳ δειπνεῖν, ἵν' αὐτοῦ ἀνέχομαι καθ' ἡμέραν
διηγουμένου, πῶς ἐν Μυσίᾳ ἐπολέμησεν· "διηγησάμην
σοι, ἀδελφέ, πῶς ἐπὶ τὸν λόφον ἀνέβην· πάλιν ἄρχομαι
πολιορκεῖσθαι"'. ἄλλος λέγει 'ἐγὼ δειπνῆσαι θέλω μᾶλ- 16
λον καὶ ἀκούειν αὐτοῦ ὅσα θέλει ἀδολεσχοῦντος'. καὶ 17

---

1 sqq. cf. Ench. 36: Ὡς τὸ ἡμέρα ἐστὶν καὶ νὺξ ἐστι κτλ.
11 sqq. Ench. 33, 14: Ἐν ταῖς ὁμιλίαις ἀπέστω τὸ ἑαυτοῦ τινων ἔργων ἢ κινδύνων ἐπὶ πολὺ καὶ ἀμέτρως μεμνῆσθαι. οὐ γὰρ ὡς σοὶ ἡδύ ἐστι τὸ τῶν σῶν κινδύνων μεμνῆσθαι, οὕτω καὶ τοῖς ἄλλοις ἡδύ ἐστι τὸ τῶν σοὶ συμβεβηκότων ἀκούειν.
12 sqq. cf. Ench. 25, 4: οὐ παρεκλήθης ἐφ' ἑστίασίν τινος; οὐ γὰρ ἔδωκας τῷ καλοῦντι ὅσου πωλεῖ τὸ δεῖπνον. ἐπαίνου δ' αὐτὸ πωλεῖ, θεραπείας πωλεῖ.

---

2 τοῦ] τὸ *Schw.* (hanc: esse noctem *Wolf*) 3 νύξ *alt.*] ἡμέρα *Trinc. Cor., Salm.* 4 ὑποθέσει; *Wolf in vers.* 5 εὐτυχῆ - - - εὐτυχὴς *Salm.* ἀτυχὴς *s*: ἀτυχὴ *S* (*nescio quid corr.* S_c) 7 ἄλλο *S pr.* ⟨τίς⟩ ἄλλος (κωλύει;) *vel* ⟨οὐδεὶς⟩ ἄλλος *vel* ἄλλος με ⟨οὐ⟩ *vel* ἄλλος ⟨ἄλλον οὐ⟩ *R* 10 οὐ *bis S pr.* 11—12 κατ-αύστηροι *S*: *corr. Wendland* 12 ⟨, οἳ⟩ καὶ *C. Schenkl* 13 ἀνέχωμαι *s* 14 ⟨οὐ⟩ διηγησάμην *Elter olim* 15 ἀνέβην; *Wolf in vers.* 17 καὶ *pr.*] ἢ *ed. Salmant. marg.*

---

11 εἴ τ' οὖν ἀτάραχ(οι? -ον?) *man. rec.*

*σὺ σύγκρινε ταύτας τὰς ἀξίας· μόνον μηδὲ⟨ν⟩ βαρούμε-
νος ποίει, μὴ θλιβόμενος μηδ' ὑπολαμβάνων ἐν κακοῖς
18 εἶναι· τοῦτο γὰρ οὐδείς σε ἀναγκάζει. καπνὸν πεποίη-
κεν ἐν τῷ οἰκήματι; ἂν μέτριον, μενῶ· ἂν λίαν πο-
λύν, ἐξέρχομαι. τούτου γὰρ μεμνῆσθαι καὶ κρατεῖν,
19 ὅτι ἡ θύρα ἤνοικται. ἀλλὰ 'μὴ οἴκει ἐν Νικοπόλει'.
οὐκ οἰκῶ. 'μηδ' ἐν Ἀθήναις.' οὐδ' ἐν Ἀθήναις. 'μηδ'
ἐν Ῥώμῃ.' οὐδ' ἐν Ῥώμῃ. 'ἐν Γυάροις οἴκει.' οἰκῶ.
20 ἀλλὰ πολύς μοι καπνὸς φαίνεται τὸ ἐν Γυάροις οἰκεῖν.
ἀποχωρῶ, ὅπου μ' οὐδεὶς κωλύσει οἰκεῖν· ἐκείνη γὰρ ἡ
21 οἴκησις παντὶ ἤνοικται. καὶ τὸ τελευταῖον χιτωνάριον,
τοῦτ' ἔστι τὸ σωμάτιον, τούτου ἀνωτέρω οὐδενὶ οὐδὲν
22 εἰς ἐμὲ ἔξεστιν. διὰ τοῦτο ὁ Δημήτριος εἶπεν τῷ Νέρωνι
23 'ἀπειλεῖς μοι θάνατον, σοὶ δ' ἡ φύσις'. ἂν δὲ τὸ
32ᵛ σωμάτιον θαυμάσω, δοῦλον ἐμαυτὸν παραδέδωκα· ἂν
24 τὸ κτησείδιον, δοῦλον. εὐθὺς γὰρ [ἐμ]αὐτὸς κατ' ἐμαυτοῦ
δηλῶ, τίνι ἁλωτός εἰμι. ὡς ὁ ὄφις ἐὰν συσπᾷ τὴν
κεφαλήν, λέγω 'ἐκεῖνο αὐτοῦ τύπτε ὃ φυλάσσει'. καὶ
σὺ γίγνωσκε, ὅτι ὃ ἂν φυλάσσειν ἐθέλῃς, κατ' ἐκεῖνο
25 ἐπιβήσεταί σοι ὁ κύριος. τούτων μεμνημένος τίνα ἔτι
κολακεύσεις ἢ φοβήσῃ;*

26 *Ἀλλὰ θέλω καθῆσθαι ὅπου οἱ συγκλητικοί. — Ὁρᾷς
ὅτι σὺ σαυτῷ στενοχωρίαν παρέχεις, σὺ σαυτὸν θλίβεις;*

---

14 sq. cf. Diog. L. II, 35 (Sternbach, gnom. Vat. 487).

---

1 *σύγκριναι S: corr. s μηδὲ S: corr. S*$_c$ 2 *μὴ] μηδὲ vel μηδὲν Rich. θλιβωμένου (vel -ους) S: corr. m. pr. μηδ'*] non *Wolf in vers.* 4 *μένω Rich.* (maneo *ed. Bas.*) 5 *γὰρ ⟨δεῖ⟩ S*$_c$

6 *'ἀλλὰ μὴ Kron.* 12 *"/.* S (fuitne ἔσται?)* 16 *αὐτὸς s: ἐμαυτὸς S* 20 *σου S*$_b$

---

6 *καὶ ἐνταῦθα τὴν εὔλογον ἐξαγωγὴν ἐπιτρέπει*
9 *πάλιν τὴν εὔλογον ἐξαγωγὴν λέγει τοῦ βίου:*
14 *ἀπειλεῖς] ὅτι σὺ μὲν ἐμοὶ ἀπ*

— Πῶς οὖν ἄλλως θεωρήσω καλῶς ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ; 27
— Ἄνθρωπε, καὶ μὴ θεώρει καὶ οὐ μὴ θλιβῇς. τί
πράγματα ἔχεις; ἢ μικρὸν ἔκδεξαι καὶ ἀχθείσης τῆς
θεωρίας κάθισον εἰς τοὺς τῶν συγκλητικῶν τόπους καὶ
ἡλιάζου. καθόλου γὰρ ἐκείνου μέμνησο, ὅτι ἑαυτοὺς 28
θλίβομεν, ἑαυτοὺς στενοχωροῦμεν, τοῦτ' ἔστιν τὰ δόγ-
ματα ἡμᾶς θλίβει καὶ στενοχωρεῖ. ἐπεὶ τί ἐστιν αὐτὸ 29
τὸ λοιδορεῖσθαι; παραστὰς λίθον λοιδόρει· καὶ τί
ποιήσεις; ἂν οὖν τις ὡς λίθος ἀκούῃ, τί ὄφελος τῷ
λοιδοροῦντι; ἂν δ' ἔχῃ τὴν ἀσθένειαν τοῦ λοιδορου-
μένου ὁ λοιδορῶν ἐπιβάθραν, τότε ἀνύει τι. ‘περί- 30
σχισον αὐτόν.’ τί λέγεις αὐτόν; τὸ ἱμάτιον λάβε, περί-
σχισον. ‘ὕβριν σοι πεποίηκα.’ καλῶς σοι γένοιτο. ταῦ- 31
τα ἐμελέτα Σωκράτης, διὰ τοῦτο ἓν ἔχων πρόσωπον
ἀεὶ διετέλει. ἡμεῖς δὲ θέλομεν πάντα μᾶλλον ἀσκεῖν
καὶ μελετᾶν ἢ ὅπως ἀπαραπόδιστοι καὶ ἐλεύθεροι
ἐσόμεθα. ‘παράδοξα λέγουσιν οἱ φιλόσοφοι.’ ἐν δὲ 32
ταῖς ἄλλαις τέχναις οὐκ ἔστι παράδοξα; καὶ τί παρα-
δοξότερόν ἐστιν ἢ κεντεῖν τινος τὸν ὀφθαλμόν, ἵνα
ἴδῃ; εἴ τις ἀπείρῳ τῶν ἰατρικῶν τοῦτο εἶπεν, οὐκ ἂν
κατεγέλα τοῦ λέγοντος; τί οὖν θαυμαστὸν εἰ καὶ ἐν 33 33r
φιλοσοφίᾳ πολλὰ τῶν ἀληθῶν παράδοξα φαίνεται τοῖς
ἀπείροις;

---

6 sq. Ench. 16: *τοῦτον θλίβει - - - τὸ δόγμα τὸ περὶ αὐτοῦ.*
17 cf. quae adn. ad IV 1 173.

---

2 *καὶ pr. del. Cor.* 2—3 *ἢ μὴ θεώρει καὶ οὔ μοι θλιβήσῃ ἢ πρ. ἕξεις ἢ R* 11 *ἐπιβάθραν S (sed compend. αν in ras., ut vid.)*
13 *καλλῶς S: corr. s*

6—7 *αἱ ἀρέσκειαι· τὰ δοκοῦντα* S_b
12 *ωρ τὸ τί λέγ(εις) αὐτόν, ὡς ἂν εἰ ‘ἐμὲ οὔ, τὸ ἱμάτιον’ (cf. III 13, 17)*

κϛ'. Τίς ὁ βιωτικὸς νόμος.

1 Ἀναγιγνώσκοντος δὲ τοὺς ὑποθετικοὺς ἔφη Νόμος
ὑποθετικός ἐστι καὶ οὗτος τὸ ἀκόλουθον τῇ ὑποθέ-
σει παραδέχεσθαι. πολὺ πρότερον δὲ νόμος βιωτι-
2 κός ἐστιν οὗτος τὸ ἀκόλουθον τῇ φύσει πράττειν. εἰ
γὰρ ἐπὶ πάσης ὕλης καὶ περιστάσεως βουλόμεθα τη-
ρῆσαι τὸ κατὰ φύσιν, δῆλον ὅτι ἐν παντὶ στοχαστέον
τοῦ μήτε τὸ ἀκόλουθον ἡμᾶς ἐκφυγεῖν μήτε παραδέξα-
3 σθαι τὸ μαχόμενον. πρῶτον οὖν ἐπὶ τῆς θεωρίας γυ-
μνάζουσιν ἡμᾶς οἱ φιλόσοφοι ὅπου ῥᾷον, εἶτα οὕτως
ἐπὶ τὰ χαλεπώτερα ἄγουσιν· ἐνταῦθα γὰρ οὐδέν ἐστι
τὸ ἀνθέλκον ὡς πρὸς τὸ ἀκολουθῆσαι τοῖς διδασκο-
μένοις, ἐπὶ δὲ τῶν βιωτικῶν πολλὰ τὰ περισπῶντα.
4 γελοῖος οὖν ὁ λέγων πρῶτον βούλεσθαι ἐπ' ἐκείνων·
5 οὐ γὰρ ῥᾴδιον ἄρχεσθαι ἀπὸ τῶν χαλεπωτέρων. καὶ
τοῦτον ἀπολογισμὸν ἔδει φέρειν πρὸς τοὺς γονεῖς τοὺς
ἀγανακτοῦντας ἐπὶ τῷ φιλοσοφεῖν τὰ τέκνα. 'οὐκοῦν
ἁμαρτάνω, πάτερ, καὶ οὐκ οἶδα τὸ ἐπιβάλλον ἐμαυτῷ
καὶ προσῆκον· εἰ μὲν οὐδὲ μαθητόν ἐστιν οὐδὲ διδα-
κτόν, τί μοι ἐγκαλεῖς; εἰ δὲ διδακτόν, δίδασκε· εἰ δὲ σὺ
μὴ δύνασαι, ἄφες με μαθεῖν παρὰ τῶν λεγόντων εἰδέ-
6 ναι. ἐπεὶ τί δοκεῖς; ὅτι θέλω⟨ν⟩ περιπίπτω κακῷ καὶ
ἀποτυγχάνω τοῦ ἀγαθοῦ; μὴ γένοιτο. τί οὖν ἐστι τὸ
7 αἴτιον τοῦ ἁμαρτάνειν με; ἡ ἄγνοια. οὐ θέλεις οὖν

---

2 δέ ⟨τινος⟩ *Meib.*; δέ ⟨του⟩ *Cor.* 12 ὡς] πως *Elter* πρὸς τὸ ⟨μὴ⟩ *Shaftesbury*; ὥστε ⟨μὴ⟩ ἀκολουθῆσαι (*vel* ⟨παρ⟩ακολουθῆσαι *vel* ⟨δύνασθαι παρ⟩ακολουθῆσαι) *R* (*sim. vers. Bas.*) 14 ἀπ' S_c 15 ῥᾷον *Kron.* 16 τοῦτον ⟨τὸν⟩ *Cor.* 17 τῷ] τὸ *S pr.* 19 προσῆκον; *Wolf* οὐδὲ *pr.*] οὐδ[ι] (οὐδενὶ?) *S* 22 θέλω *S*: *corr. s*

---

17 πρὸς τοὺς δυσχεραίνοντας γονεῖς ἐπὶ παισὶ φιλοσοφοῦσι(ν) S_c

ἀποθῶμαι τὴν ἄγνοιαν; τίνα πώποτε ὀργὴ[ν] ἐδίδαξε
τὰ κυβερνητικά, τὰ μουσικά; τὰ βιωτικὰ οὖν διὰ τὴν
ὀργήν σου δοκεῖς ὅτι μαθήσομαι;'

Ταῦτα ἐκείνῳ μόνῳ λέγειν ἔξεστι τῷ τοιαύτην ἐπι- 8 33v
βολὴν ἐνηνοχότι. εἰ δέ τις μόνον ἐπιδείκνυσθαι θέλων 9
ἐν συμποσίῳ ὅτι οἶδεν τοὺς ὑποθετικοὺς ἀναγιγνώσκει
ταῦτα καὶ προσέρχεται τοῖς φιλοσόφοις, οὗτος ἄλλο
τι πράσσει† ἵνα αὐτὸν συγκλητικὸς παρακατακείμε-
νος θαυμάσει; ἐκεῖ γὰρ τῷ ὄντι αἱ μεγάλαι ὗλαί εἰσι 10
καὶ οἱ ἐνθάδε πλοῦτοι ἐκεῖ παίγνια δοκοῦσιν. διὰ
τοῦτο ἐκεῖ δύσκολον κρατῆσαι τῶν αὑτοῦ φαντασιῶν,
ὅπου τὰ ἐκ⟨σ⟩είοντα μεγάλα. ἐγώ τινα οἶδα κλαίοντα 11
'Επαφροδίτου τῶν γονάτων ἁπτόμενον καὶ λέγοντα τα-
λαιπωρεῖν· ἀπολελεῖφθαι γὰρ αὐτῷ μηδέν, εἰ μὴ ἑκατὸν
πεντήκοντα μυριάδας. τί οὖν ὁ 'Επαφρόδιτος; κατεγέ- 12
λασεν ὡς ὑμεῖς; οὔ· ἀλλ' ἐπιθαυμάσας λέγει 'τάλας,
πῶς οὖν ἐσιώπας, πῶς ἐκαρτέρεις;'

Ταράξας δὲ τὸν ἀναγιγνώσκοντα τοὺς ὑποθετικοὺς 13
καὶ γελάσαντος τοῦ ὑποθεμένου αὐτῷ τὴν ἀνάγνωσιν
Σεαυτοῦ, ἔφη, καταγελᾷς· οὐ προεγύμνασας τὸν νεανί-
σκον οὐδ' ἔγνως εἰ δύναται τούτοις παρακολουθεῖν,
ἀλλ' ὡς ἀναγνώστῃ αὐτῷ χρῇ. τί οὖν, ἔφη, μὴ δυναμέ- 14
νῃ διανοίᾳ συμπεπλεγμένου ἐπικρίσει παρακολουθεῖν
ἔπαινον πιστεύομεν, ψόγον πιστεύομεν, ἐπίκρισιν περὶ

---

1 ὀργὴ* S (ν eras.) 8 ⟨ἢ⟩ ἵνα et 9 θαυμάσῃ s; δράσει Elter, πράξει ego 9 ὗλαι S; ὗθλοι r, ὗλαι ⟨ὗθλοι⟩ R 10 παίγνια] πενία R 11 αὑτοῦ S: corr. Upt. 12 ἐκεῖ ὄντα S: corr. Schw.; εἰκαῖα, (τυχόντα, δοκοῦντα) R 16 λέγῃ S pr. 17 πῶς ⟨οὖν⟩ ἐκαρτέρεις s 18 Ταράξας scripsi: **ράξας S, κράξας S_c ἀναγνώσοντα Cor. (lecturum ed. Bas.) 19 καὶ del. J. B. Mayor 22 ἀναγνώσῃ Trinc., ἀναγνώσει ed. Salmant. χρῇ Upt.: χρᾶ S; malim — Ἀλλ' ὡς . . . χρῶ⟨μαι⟩. — μὴ (aut τῇ ⟨μὴ⟩, ut R quoque) Schw.: τῆι S; μὴ δυν. ⟨τῇ⟩ Elter

τῶν καλῶς ἢ κακῶς γινομένων; κἄν τινα κακῶς λέγῃ,
οὗτος ἐπιστρέφεται, κἂν ἐπαινῇ τινα, ἐπαίρεται; ἐν
15 τοῖς οὕτως μικροῖς μὴ εὑρίσκων τὸ ἑξῆς; αὕτη οὖν ἀρχὴ
τοῦ φιλοσοφεῖν, αἴσθησις τοῦ ἰδίου ἡγεμονικοῦ πῶς
ἔχει· μετὰ γὰρ τὸ γνῶναι ὅτι ἀσθενῶς οὐκ ἔτι θελήσει
16 χρῆσθαι αὐτῷ πρὸς τὰ μεγάλα. νῦν δὲ μὴ δυνάμενοί
τινες τὸν ψωμὸν καταπίνειν σύνταξιν ἀγοράσαντες ἐπι-
βάλλονται ἐσθίειν. διὰ τοῦτο ἐμοῦσιν ἢ ἀπε⟨π⟩τοῦσιν·
34r εἶτα στρόφοι καὶ κατάρροιαι καὶ πυρετοί. ἔδει| δ' ἐφι-
17 στάνειν, εἰ δύνανται. ἀλλ' ἐν μὲν θεωρίᾳ ῥᾴδιον ἐξε-
λέγξαι τὸν οὐκ εἰδότα, ἐν δὲ τοῖς κατὰ τὸν βίον οὔτε
παρέχει ἑαυτόν τις ἐλέγχῳ τόν τ' ἐξελέγξαντα μισοῦμεν.
18 ὁ δὲ Σωκράτης ἔλεγεν ἀνεξέταστον βίον μὴ ζῆν.

κζ'. Ποσαχῶς αἱ φαντασίαι γίνονται καὶ τίνα πρόχειρα πρὸς αὐτὰ⟨ς⟩ βοηθήματα παρασκευαστέον.

1 Τετραχῶς αἱ φαντασίαι γίνονται ἡμῖν· ἢ γὰρ ἔστι
τινὰ ⟨καὶ⟩ οὕτως φαίνεται ἢ οὐκ ὄντα οὐδὲ φαίνεται
ὅτι ἔστιν ἢ ἔστι καὶ οὐ φαίνεται ἢ οὐκ ἔστι καὶ φαί-
2 νεται. λοιπὸν ἐν πᾶσι τούτοις εὐστοχεῖν ἔργον ἐστὶ τοῦ
πεπαιδευμένου. ὅ τι δ' ἂν ᾖ τὸ θλῖβον, ἐκείνῳ δεῖ

8 sq. cf. Ench. 46, 2: ἐξεμέσαι ὃ οὐκ ἔπεψας et III, 21, 1.
13 cf. Plat. Apol. Socr. p. 38a: ὁ δὲ ἀνεξέταστος βίος οὐ βιωτὸς ἀνθρώπῳ.
19 cf. Ench. 1, 5.

3 ⟨ὁ⟩ μὴ *Sc* 8 ἀπετοῦσιν *S*, ἀπεττοῦσιν *Sc*: *corr. s* 9 διάρροιαι *r* 15 αὐτὰ *S*: *corr. Meib. praeeunte Wolfio* 17 ἢ *Sc*: *in S* εἰ *potius quam* ἦι *scriptum fuisse videtur; item v. 18* 18 ⟨καὶ⟩ οὕτως *Sc*: οὕτως *S*; οὕτως ⟨ὡς⟩ *vel (v. 17)* ⟨ὡς⟩ ἔστι *s* 21 θλίβον *S*: *corr. Dübner (item p. 93, v. 5)*

17 εἰ καὶ ἑτέραις λέξεσιν ἀλλ' ὅμως καὶ ὁ θεῖος Γρηγόριος τὸ αὐτὸ λέγει

προσάγειν τὴν βοήθειαν. εἰ σοφίσματα ἡμᾶς Πυρρώνεια
καὶ Ἀκαδημαικὰ τὰ θλίβοντά ἐστιν, ἐκείνοις προσάγω-
μεν τὴν βοήθειαν· εἰ αἱ τῶν πραγμάτων πιθανότητες, 3
καθ' ἃς φαίνεταί τινα ἀγαθὰ οὐκ ὄντα, ἐκεῖ τὴν βοή-
θειαν ζητῶμεν· εἰ ἔθος ἐστὶ τὸ θλῖβον, πρὸς ἐκεῖνο
τὴν βοήθειαν ἀνευρίσκειν πειρατέον. τί οὖν πρὸς ἔθος 4
ἔστιν εὑρίσκειν βοήθημα; τὸ ἐναντίον ἔθος. ἀκούεις 5
τῶν ἰδιωτῶν λεγόντων ʽτάλας ἐκεῖνος, ἀπέθανεν· ἀπώ-
λετο ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἡ μήτηρ· ἐξεκόπη, ἀλλὰ καὶ ἄωρος
καὶ ἐπὶ ξένης'. ἄκουσον τῶν ἐναντίων λόγων, ἀπόσπα- 6
σον σεαυτὸν τούτων τῶν φωνῶν, ἀντίθες τῷ ἔθει τὸ
ἐναντίον ἔθος. πρὸς τοὺς σοφιστικοὺς λόγους τὰ λογικὰ
καὶ τὴν ἐν τούτοις γυμνασίαν καὶ τριβήν, πρὸς τὰς τῶν
πραγμάτων πιθανότητας τὰς προλήψεις ἐναργεῖς ἐσμηγ-
μένας καὶ προχείρους ἔχειν δεῖ.

Ὅταν θάνατος φαίνηται κακόν, πρόχειρον ἔχειν ὅτι 7
τὰ κακὰ ἐκκλίνειν καθήκει καὶ ἀναγκαῖον ὁ θάνατος.
τί γὰρ ποιήσω; ποῦ γὰρ αὐτὸν φύγω; ἔστω ἐμὲ εἶναι 8
Σαρπηδόνα τὸν τοῦ Διός, ἵν' οὕτως γενναίως εἴπω 34v
ʽἀπελθὼν ἢ αὐτὸς ἀριστεῦσαι θέλω ἢ ἄλλῳ παρασχεῖν
ἀφορμὴν τοῦ ἀριστεῦσαι· εἰ μὴ δύναμαι κατορθῶσαί τι
αὐτός, οὐ φθονήσω ἄλλῳ τοῦ ποιῆσαί τι γενναῖον'·
ἔστω ταῦτα ὑπὲρ ἡμᾶς, ἐκεῖνο οὐ πίπτει εἰς ἡμᾶς; καὶ 9
ποῦ φύγω τὸν θάνατον; μηνύσατέ μοι τὴν χώραν, μη-

18 cf. Hom. Il. *M* 328.
23 ἐκεῖνο ad *M* 326 spectare censet Elter.

6 εὑρίσκειν *s, haud inepte* οὖν; *S: corr. vers. Bas.* 7 ἐστὶν: *correxi* 9 μήτηρ ἐξεκόπη· ἀ. *S: corr. vers. Bas.; malim* ἐξεκόπη ⟨ὁ υἱός⟩ 11 φωνῶν] φαντασιῶν *s* 16 κακόν *Meib.*: καλὸν *S*; ⟨κακόν⟩, καλὸν *Wolf* 18 ἐμὲ ⟨μὴ⟩ *Schw.*; ⟨ὑπὲρ⟩ ἐμὲ *ego* 21 εἰ *a* S_c *in ras.* 23 ⟨οὐχ⟩ ὑπὲρ *R*

24 καὶ τίς ζήσεται· καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον; ἢ τίς ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς Ἅδου (*Ps.* 88, 47) S_b

νύσατε ἀνθρώπους, εἰς οὓς ἀπέλθω, εἰς οὓς οὐ παρα-
βάλλει, μηνύσατε ἐπαοιδήν· εἰ μὴ ἔχω, τί με θέλετε
10 *ποιεῖν; οὐ δύναμαι τὸν θάνατον ἀποφυγεῖν· τὸ φοβεῖ-*
σθαι αὐτὸν μὴ ἀποφύγω, ἀλλ' ἀποθάνω πενθῶν καὶ
τρέμων; αὕτη γὰρ γένεσις πάθους θέλειν τι καὶ μὴ γί-
11 *νεσθαι. ἔνθεν ἂν μὲν δύνωμαι τὰ ἐκτὸς μετατιθέναι*
πρὸς τὴν βούλησιν τὴν ἐμαυτοῦ, μετατίθημι· εἰ δὲ μή,
12 *τὸν ἐμποδίζοντα ἐκτυφλῶσαι θέλω. πέφυκε γὰρ ὁ ἄν-*
θρωπος μὴ ὑπομένειν ἀφαιρεῖσθαι τοῦ ἀγαθοῦ, μὴ ὑπο-
13 *μένειν περιπίπτειν τῷ κακῷ. εἶτα τὸ τελευταῖον, ὅταν*
μήτε ⟨τὰ⟩ πράγματα μεταθεῖναι δυνηθῶ μήτε τὸν ἐμπο-
δίζοντα ἐκτυφλῶσαι, κάθημαι καὶ στένω καὶ ὃν δύναμαι
λοιδορῶ, τὸν Δία καὶ τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλους· εἰ γὰρ
14 *μὴ ἐπιστρέφονταί μου, τί ἐμοὶ καὶ αὐτοῖς; 'ναί· ἀλλ'*
ἀσεβὴς ἔσῃ'. τί οὖν μοι χεῖρον ἔσται, ὧν ἔστι μοι νῦν;
τὸ σύνολον ἐκείνου μεμνῆσθαι, ὅτι, ἐὰν μὴ ἐν τῷ αὐτῷ
ᾖ τὸ εὐσεβὲς καὶ συμφέρον, οὐ δύναται σωθῆναι τὸ εὐ-
σεβὲς ἔν τινι. ταῦτα οὐ δοκεῖ ἐπείγοντα;
15 *Ἐρχέσθω καὶ ἀπαντάτω Πυρρώνειος καὶ Ἀκαδημαι-*
κός. ἐγὼ μὲν γὰρ τὸ ἐμὸν μέρος οὐκ ἄγω σχολὴν πρὸς

---

6 cf. II, 17, 18.
8 sqq. cf. Ench. 31, 2 et quae ad II, 22, 15 adnotantur.
12 sqq. Ench. 31, 1: *οὕτω γὰρ οὐ μέμψῃ ποτὲ τοὺς θεοὺς οὔτε ἐγκαλέσεις ὡς ἀμελούμενος.*
16 sq. Ench. 31, 4: *ὅπου γὰρ τὸ συμφέρον, ἐκεῖ καὶ τὸ εὐσεβές.*

---

3 *τὸ S: τῷ* S_b 4 *ἀποφύγω; S corr. ἀποθανῶ S: corr.* S_b
11 *⟨τὰ⟩ add. s* 15 *ἀσεβῆς S pr. ἔσται S in ras.; ἔστιν s*
16 *μὴ ἐὰν S: corr. s* 19 *nescio an ss. 15—19 virgulis ' ' includendae sint, ut ab ipso quidem Epicteto, sed persona tironis probi sumpta dicta.*

---

ad v. 6 properante calamo haec adscripsit man. rec. (S_c*?) lectu difficillima: πῶς(?) καλὸν τὸ πρὸς τὸν θάνατον εὐτολμ' παρέχον τοῖς δυναμένοις τῆς · ὺ γνώ(μης) συνιέναι καὶ τοῦ ὕψους τῆς τοῦ γεγραφότος διανοίας, οὖσιν ἀ . . . (ultima non expedio).*

ταῦτα οὐδὲ δύναμαι συνηγορῆσαι τῇ συνηθείᾳ. εἰ καὶ 16
περὶ ἀγριδίου πραγμάτιον εἶχον, ἄλλον ἂν παρεκάλεσα
τὸν συνηγορήσοντα· τίνι οὖν ἀρκοῦμαι κατὰ τὸν τόπον;
πῶς μὲν αἴσθησις γίνεται, π[ρ]ότερον δι' ὅλων ἢ ἀπὸ 17 35r
μέρους, ἴσως οὐκ οἶδα ἀπολογίσασθαι, ταράσσει δέ με
ἀμφότερα. ὅτι δ' ἐγὼ καὶ σὺ οὐκ ἐσμὲν οἱ αὐτοί, λίαν
ἀκριβῶς οἶδα. πόθεν τοῦτο; οὐδέποτε καταπίνειν τι 18
θέλων ἐκεῖ φέρω τὸν ψωμόν, ἀλλ' ὧδε· οὐδέποτ' ἄρτον
θέλων λαβεῖν τὸ σάρον ἔλαβον, ἀλλ' ἀεὶ ἐπὶ τὸν ἄρτον
ἔρχομαι ὡς πρὸς σκοπόν. ὑμεῖς δ' αὐτοὶ οἱ τὰς αἰσθή- 19
σεις ἀναιροῦντες ἄλλο τι ποιεῖτε; τίς ὑμῶν εἰς βαλα-
νεῖον ἀπελθεῖν θέλων εἰς μυλῶνα ἀπῆλθεν; — Τί οὖν; 20
οὐ δεῖ κατὰ δύναμιν καὶ τούτων ἀντέχεσθαι, τοῦ τηρῆ-
σαι τὴν συνήθειαν, τοῦ πεφράχθαι πρὸς τὰ κατ' αὐτῆς;
— Καὶ τίς ἀντιλέγει; ἀλλὰ τὸν δυνάμενον, τὸν σχολά- 21
ζοντα· τὸν δὲ τρέμοντα καὶ ταρασσόμενον καὶ ῥηγνύμε-
νον ἔσωθεν τὴν καρδίαν ἄλλῳ τινὶ δεῖ προσευκαιρεῖν.

κη'. Ὅτι οὐ δεῖ χαλεπαίνειν ἀνθρώποις καὶ τίνα τὰ μικρὰ καὶ μεγάλα ἐν ἀνθρώποις.

Τί ἐστιν αἴτιον τοῦ συγκατατίθεσθαί τινι; τὸ φαί- 1
νεσθαι ὅτι ὑπάρχει. τῷ οὖν φαινομένῳ ὅτι οὐχ ὑπάρχει 2
συγκατατίθεσθαι οὐχ οἷόν τε. διὰ τί; ὅτι ἡ φύσις αὕτη
ἐστὶ τῆς διανοίας τοῖς μὲν ἀληθέσιν ἐπινεύειν, τοῖς δὲ
ψευδέσι δυσαρεστεῖν, πρὸς δὲ τὰ ἄδηλα ἐπέχειν. τίς 3

1 συνηθείᾳ] ἀληθείᾳ s   3 post συνηγορήσοντα sign. interr. posuit Upt.; ego olim lacunam indicavi   τίνι οὖν ἀρκοῦμαι ⟨; τῷ⟩ κατὰ τὸν τόπον S_c; ego post τόπον sign. interr. posui   4 πρότερον S: corr. S_c 5 ἀπολογήσασθαι S: corr. s   10 πρὸς σκοπόν Schw.: προκόπτων S   12—13 οὖν οὐ S: corr. Wolf in vers.   14 συνήθειαν] ἀλήθειαν Schw.   21 γοῦν Kron.   22 αὕτη Wolf (haec ed. Bas.): αὐτ* S, αὐτή S_c 24 ψεύδεσι Kron.

τούτου πίστις; ‘πάθε, εἰ δύνασαι, νῦν ὅτι νύξ ἐστιν.’
οὐχ οἷόν τε. ‘ἀπόπαθε ὅτι ἡμέρα ἐστίν.’ οὐχ οἷόν τε.
‘πάθε ἢ ἀπόπαθε ἀπὸ τοῦ ἀρτίους εἶναι τοὺς ἀστέρας.’
4 οὐχ οἷόν τε. ὅταν οὖν τις συγκατατίθηται τῷ ψεύδει,
ἴσθι ὅτι οὐκ ἤθελεν ψεύδει συγκαταθέσθαι· πᾶσα γὰρ
ψυχὴ ἄκουσα στέρεται τῆς ἀληθείας, ὥς λέγει
5 Πλάτων· ἀλλὰ ἔδοξεν αὐτῷ τὸ ψεῦδος ἀληθές. ἄγε ἐπὶ
85v δὲ τῶν πράξεων· τί ἔχομεν τοιοῦτον οἷον ἐνθάδε τὸ
ἀληθὲς ἢ τὸ ψεῦδος; τὸ καθῆκον καὶ παρὰ τὸ καθῆκον,
τὸ συμφέρον καὶ τὸ ἀσύμφορον, τὸ κατ' ἐμὲ καὶ οὐ
6 κατ' ἐμὲ καὶ ὅσα τούτοις ὅμοια. ‘οὐ δύναται οὖν τις δο-
κεῖν μέν, ὅτι συμφέρει αὐτῷ, μὴ αἱρεῖσθαι δ' αὐτό;’ οὐ
7 δύναται. πῶς ἡ λέγουσα

> καὶ μανθάνω μὲν οἷα δρᾶν μέλλω κακά,
> θυμὸς δὲ κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων;

ὅτι αὐτὸ τοῦτο, τῷ θυμῷ χαρίσασθαι καὶ τιμωρήσασθαι
τὸν ἄνδρα, συμφορώτερον ἡγεῖται τοῦ σῶσαι τὰ τέκνα.
8 ‘ναί· ἀλλ' ἐξηπάτηται.’ δεῖξον αὐτῇ ἐναργῶς ὅτι ἐξη-
πάτηται καὶ οὐ ποιήσει· μέχρι δ' ἂν οὖ μὴ δεικνύῃς,
9 τίνι ἔχει ἀκολουθῆσαι ἢ τῷ φαινομένῳ; οὐδενί. τί οὖν
χαλεπαίνεις αὐτῇ, ὅτι πεπλάνηται ⟨ἡ⟩ ταλαίπωρος περὶ
τῶν μεγίστων καὶ ἔχις ἀντὶ ἀνθρώπου γέγονεν; οὐχὶ

7 sq. cf. Plat. Soph. p. 228c: *ψυχήν γε ἴσμεν ἄκουσαν πᾶσαν πᾶν ἀγνοοῦσαν*; M. Anton. VII 63, 1 (*om. τῆς*).
14 sq. Eurip. Med. 1078 sq.

3 *ἀπὸ τοῦ] τὸ Wolf, del. Salm.* 4 *συγκατατίθεται S: corr. s* 5 *ψευδεῖ S* 6 *στερέται S; στερεῖται s* 7 *ψεύδος S* 9 *⟨τὸ⟩ παρὰ Cor.* 11 *οὐ del. Schw.* (num *ed. Bas.*) 13 *πῶς ⟨δ'⟩ Schw.* (at *ed. Bas.*); *‘⟨καὶ⟩ πῶς* (*et v. 15 βουλευμάτων;’*) *Kron.*; *ὡς vel ὥσπερ Elter* 16 *τῷ] τὸ vel ⟨τὸ⟩ τῷ Kron.* 17 *ἡγεῖτο Upt. cod.* (arbitrabatur *ed. Bas.*) 18 *αὐτῇ* S_c: *αὐτὴν S* 19 *οὗ ed. Cantabr.: οὔ S* 21 *suppl. s; ταλαιπώρως Salm.*

7 *τοῦτο καὶ ἐπὶ παντὸς ἁμαρτήματος νοητέον.*

δ’, εἴπερ ἄρα, μᾶλλον ἐλεεῖς, ὡς τοὺς τυφλοὺς ἐλεοῦ-
μεν, ὡς τοὺς χωλούς, οὕτως τοὺς τὰ κυριώτατα τετυ-
φλωμένους καὶ ἀποκεχωλωμένους;
Ὅστις οὖν τούτου μέμνηται καθαρῶς ὅτι ἀνθρώπῳ 10
μέτρον πάσης πράξεως τὸ φαινόμενον (λοιπὸν ἢ καλῶς
φαίνεται ἢ κακῶς· εἰ καλῶς, ἀνέγκλητός ἐστιν· εἰ κα-
κῶς, αὐτὸς ἐζημίωται· οὐ δύναται γὰρ ἄλλος μὲν εἶ-
ναι ὁ πεπλανημένος, ἄλλος δ’ ὁ βλαπτόμενος), οὐ-
δενὶ ὀργισθήσεται, οὐδενὶ χαλεπανεῖ, οὐδένα λοιδο-
ρήσει, οὐδένα μέμψεται, οὐ μισήσει, οὐ προσκόψει
οὐδενί. ὥστε καὶ τὰ οὕτω μεγάλα καὶ δεινὰ ἔργα 11
ταύτην ἔχει τὴν ἀρχήν, τὸ φαινόμενον; ταύτην οὐδ’
ἄλλην. ἡ Ἰλιὰς οὐδέν ἐστιν ἢ φαντασία καὶ χρῆσις 12
φαντασιῶν. ἐφάνη τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἀπάγειν τοῦ Μενε-
λάου τὴν γυναῖκα, ἐφάνη τῇ Ἑλένῃ ἀκολουθῆσαι αὐ-
τῷ. εἰ οὖν ἐφάνη τῷ Μενελάῳ παθεῖν | ὅτι κέρδος 13 36r
ἐστὶ τοιαύτης γυναικὸς στερηθῆναι, τί ἂν ἐγένετο;
ἀπολώλει ἡ Ἰλιὰς οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ ἡ Ὀδύσσεια. —
Ἐκ τοιούτου οὖν μικροῦ πράγματος ἤρτηται τὰ τηλι- 14
καῦτα; — Τίνα δὲ καὶ λέγεις τὰ τηλικαῦτα; πολέμους
καὶ στάσεις καὶ ἀπωλείας πολλῶν ἀνθρώπων καὶ κατα-
σκαφὰς πόλεων; καὶ τί μέγα ἔχει ταῦτα; — Οὐδέν; —
Τί δ’ ἔχει μέγα πολλοὺς βοῦς ἀποθανεῖν καὶ πολλὰ 15

4 sqq. Ench. 42: Ὅταν σέ τις κακῶς ποιῇ ἢ κακῶς λέγῃ, μέμνησο ὅτι καθήκειν αὐτῷ οἰόμενος ποιεῖ ἢ λέγει . . . ὥστε εἰ κακῶς αὐτῷ φαίνεται, ἐκεῖνος βλάπτεται, ὅστις καὶ ἐξηπάτηται.

2—3 τετυφλωμένους S_c: κεχολωμένους *S* 8—9 ‘*ante* οὐδενὶ *deest aliquid*’ *R* (qui sic cogitat *ed. Bas.*); οὐδενὶ ⟨οὖν⟩ (*sine parenthesi*; itaque *Wolf*) *Cor.* 10 μέμψηται *S*: *corr.* S_c 14 ἀπαγαγεῖν *s* 20 λέγῃς *S*: *corr. m. pr.* 22 ταῦτα οὐδέν· *S*: ταῦτα; οὐδέν; S_c; ταῦτα; (*vel.*) οὐδέν . τί *s*

13 τὸν Ὅμηρον λέγει. 23 ὡς ἄσαρκος διαλέγεται.

πρόβατα καὶ πολλὰς καλιὰς χελιδόνων ἢ πελαργῶν ἐμ-
16 πρησθῆναι καὶ κατασκαφῆναι; — Ὅμοια οὖν ἐστι ταῦ-
τα ἐκείνοις; — Ὁμοιότατα. σώματα ἀπώλετο ἀνθρώ-
πων· καὶ βοῶν καὶ προβάτων. οἰκημάτια ἐνεπρήσθη ἀν-
17 θρώπων· καὶ πελαργῶν νεοσσιαί. τί μέγα ἢ δεινόν; ἢ
δεῖξόν μοι τί διαφέρει οἰκία ἀνθρώπου καὶ νεοσσιὰ πε-
18 λαργοῦ ὡς οἴκησις. — Ὅμοιον οὖν ἐστι πελαργὸς καὶ
ἄνθρωπος; — Τί λέγεις; κατὰ τὸ σῶμα ὁμοιότατον.
[πλὴν ὅτι μὲν ἐκ δοκῶν καὶ κεραμίδων καὶ πλίνθων
οἰκοδομεῖται τὰ οἰκίδια, ἡ δ' ἐκ ῥάβδων καὶ πηλοῦ.]
19 Οὐδενὶ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος πελαργοῦ; — Μὴ
γένοιτο· ἀλλὰ τούτοις οὐ διαφέρει. — Τίνι οὖν δια-
20 φέρει; — Ζήτει καὶ εὑρήσεις, ὅτι ἄλλῳ διαφέρει. ὅρα
μὴ τῷ παρακολουθεῖν οἷς ποιεῖ, ὅρα μὴ τῷ κοινωνικῷ,
21 μὴ τῷ πιστῷ, τῷ αἰδήμονι, τῷ ἀσφαλεῖ, τῷ συνετῷ. ποῦ
οὖν τὸ μέγα ἐν ἀνθρώποις κακὸν καὶ ἀγαθόν; ὅπου ἡ
διαφορά. ἂν σῴζηται τοῦτο καὶ περιτετειχισμένον μένῃ
καὶ μὴ διαφθείρηται τὸ αἰδῆμον μηδὲ τὸ πιστὸν μηδὲ
τὸ συνετόν, τότε σῴζεται καὶ αὐτός· ἂν δ' ἀπολλύηταί
τι τούτων καὶ ἐκπολιορκῆται, τότε καὶ αὐτὸς ἀπόλλυται.
22 καὶ τὰ μεγάλα πράγματα ἐν τούτῳ ἐστίν. ἔπταισεν μεγά-
λα ὁ Ἀλέξανδρος, ὅτ' ἐπῆλθον †φασιν οἱ Ἕλληνες καὶ ὅτε
36v ἐπόρθουν τὴν Τροίαν καὶ ὅτε‖ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἀπώλ-

1 πελαργῶν S (αρ ex αγ m. pr.) 5 νεοσσίαι S: corr. s; νεοσσεῖαι S_c 7—8 Τί λέγεις; ὅμοιον . . . ἄνθρωπος; — J. B. Mayor 8 δῶμα Salm. 9—10 πλὴν . . . πηλῷ Upt. post οἴκησις (v. 7) transp., ego ut scholion olim margini adscriptum eieci 9 πλῦνθων S pr. 10 οἰκίδια] οἰκήματα s, οἰκία Cor. ἡδ' ἐκ S corr.: ὁ (vel εἰ) δ' ἐκ S pr.; v. 9 ⟨ὁ⟩ μὲν, v. 10 ὁ δὲ s, quibus probatis οἰκοδομεῖ J. B. Mayor 13 ἄλλῳ] ὅλῳ Upt. cod. 16 ἀνθρώπῳ; (del. κακὸν καὶ ἀγαθόν) Kron. 17 μένῃ] μὲν ᾖ Elter (sim. Wolf in vers.) 20 ἐκπολιορκεῖται S: corr. s 22 ἐπῆλθ* S φασιν S (φασὶν S^c); quo deleto ἔπταισέ ⟨φησι⟩ s; ναυσὶν C. Schenkl; ⟨τοῖς⟩ Τρωσὶν ego olim; ἐφ' Ἀσίαν Kron.

λυντο; οὐδαμῶς· δι' ἀλλότριον γὰρ ἔργον πταίει οὐ- 23
δείς· ἀλλὰ τότε πελαργῶν νεοσσιαὶ ἐπορθοῦντο. πταῖσμα
δ' ἦν, ὅτε ἀπώλεσε τὸν αἰδήμονα, τὸν πιστόν, τὸν φι-
λόξενον, τὸν κόσμιον. πότ' ἔπταισεν ὁ Ἀχιλλεύς; ὅτε 24
ἀπέθανεν ὁ Πάτροκλος; μὴ γένοιτο· ἀλλ' ὅτε ὠργίζετο,
ὅτε κορασίδιον ἔκλαεν, ὅτ' ἐπελάθετο ὅτι πάρεστιν οὐκ
ἐπὶ τὸ ἐρωμένας κτᾶσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τὸ πολεμεῖν. ταῦτ' 25
ἐστὶ τὰ ἀνθρωπικὰ πταίσματα, τοῦτό ἐστιν ἡ πολιορκία,
τοῦτό ἐστι κατασκαφή, ὅταν τὰ δόγματα τὰ ὀρθὰ καθ-
αιρῆται, ὅταν ἐκεῖνα διαφθείρηται. — Ὅταν οὖν γυ- 26
ναῖκες ἄγωνται καὶ παιδία αἰχμαλωτίζηται καὶ ὅταν
αὐτοὶ κατασφάζωνται, ταῦτα οὐκ ἔστι κακά; — Πόθεν 27
τοῦτο προσδοξάζεις; κἀμὲ δίδαξον. — Οὔ· ἀλλὰ πόθεν
σὺ λέγεις ὅτι οὐκ ἔστι κακά; — Ἔλθωμεν ἐπὶ τοὺς κα- 28
νόνας, φέρε τὰς προλήψεις.

Διὰ τοῦτο γὰρ οὐκ ἔστιν ἱκανῶς θαυμάσαι τὸ γινό-
μενον. ὅπου βάρη κρῖναι θέλομεν, οὐκ εἰκῇ κρίνομεν·
ὅπου τὰ εὐθέα καὶ στρεβλά, οὐκ εἰκῇ· ἁπλῶς ὅπου δια- 29
φέρει ἡμῖν γνῶναι τὸ κατὰ τὸν τόπον ἀληθές, οὐδέποθ'
ἡμῶν οὐδεὶς οὐδὲν εἰκῇ ποιήσει. ὅπου δὲ τὸ πρῶτον 30
καὶ μόνον αἴτιόν ἐστι τοῦ κατορθοῦν ἢ ἁμαρτάνειν,
τοῦ εὐροεῖν ἢ δυσροεῖν, τοῦ ἀτυχεῖν ἢ εὐτυχεῖν, ἐνθάδε
μόνον εἰκαῖοι καὶ προπετεῖς. οὐδαμοῦ ὅμοιόν τι ζυγῷ,

---

1 cf. Ench. 16: *ἄλλον γὰρ οὐ θλίβει* (*τὸ ἄλλῳ συμβεβηκός*). — Ench. 24, 1: *οὐ δύνασαι ἐν κακῷ εἶναι δι' ἄλλον.*

---

7 *τῷ (bis) S_c* 8 *ἡ del. Cor.* 9 *ἐστι⟨ν ἡ⟩ κατασκαφή Kron.* 9—10 *καθαίρηται S: corr. s* 12 *κατασφάττωνται s* 13 *προσεπιδοξάζεις Upt.* 16 *τιμῆσαι Upt.; θεᾶσθαι vel θεάσασθαι Cor.*

---

14 *ἤτοι τὰς διακριτικὰς δυνάμεις τῶν φαινομένων καὶ τὴν ἐπιμελητικὴν(?) τῆς χρηστικῆς τῶν φαντασιῶν man. rec.* (cf. quae adn. ad I 27, 11).
23 *εἰρωνικῶς*

οὐδαμοῦ ὅμοιόν τι κανόνι, ἀλλά τι ἐφάνη καὶ εὐθὺς
31 ποιῶ τὸ φανέν. κρείσσων γάρ εἰμι τοῦ Ἀγαμέμνονος ἢ
τοῦ Ἀχιλλέως, ἵν' ἐκεῖνοι μὲν διὰ τὸ ἀκολουθῆσαι τοῖς
φαινομένοις τοιαῦτα κακὰ ποιήσωσι καὶ πάθωσιν, ἐμοὶ
32 δὲ μὴ ἀρκῇ τὸ φαινόμενον; καὶ ποία τραγῳδία ἄλλην
37r ἀρχὴν ἔχει;| Ἀτρεὺς Εὐριπίδου τί ἐστιν; τὸ φαινόμε-
νον. Οἰδίπους Σοφοκλέους τί ἐστιν; τὸ φαινόμενον.
33 Φοῖνιξ; τὸ φαινόμενον. Ἱππόλυτος; τὸ φαινόμενον. τού-
του οὖν μηδεμίαν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι τίνος ὑμῖν δο-
κεῖ; τίνες δὲ λέγονται οἱ παντὶ τῷ φαινομένῳ ἀκολου-
θοῦντες; — Μαινόμενοι. — Ἡμεῖς οὖν ἄλλο τι ποιοῦμεν;

κθ'. Περὶ εὐσταθείας.

1 *Οὐσία τοῦ ἀγαθοῦ προαίρεσις ποιά, τοῦ κακοῦ προ-*
2 αίρεσις ποιά. τί οὖν τὰ ἐκτός; ὗλαι τῇ προαιρέσει, περὶ
ἃς ἀναστρεφομένη τεύξεται τοῦ ἰδίου ἀγαθοῦ ἢ κακοῦ.
3 πῶς τοῦ ἀγαθοῦ τεύξεται; ἂν τὰς ὕλας μὴ θαυμάσῃ.
τὰ γὰρ περὶ τῶν ὑλῶν δόγματα ὀρθὰ μὲν ὄντα ἀγαθὴν
ποιεῖ τὴν προαίρεσιν, στρεβλὰ δὲ καὶ διεστραμμένα κα-
4 κήν. τοῦτον τὸν νόμον ὁ θεὸς τέθεικεν καὶ φησίν 'εἴ
τι ἀγαθὸν θέλεις, παρὰ σεαυτοῦ λάβε'. σὺ λέ-
γεις 'οὔ· ἀλλὰ παρ' ἄλλου'. μή, ἀλλὰ παρὰ σεαυτοῦ.
5 λοιπὸν ὅταν ἀπειλῇ ὁ τύραννος καὶ μὴ καλῇ, λέγω 'τίνι
ἀπειλεῖ;' ἂν λέγῃ 'δήσω σε', φημὶ ὅτι 'ταῖς χερσὶν

5 μὴ *del. Schw.* 7 σοφοκλέους *S* (ους *e corr a. S*c) 8 φοίνιξ *S*
9 ἡμῖν *(sic s)* ⟨εἶναι⟩ *Wolf* 13 ⟨Ἡ⟩ οὐσία *Schw.* 17 ὀρθὰ˙ *S*
21 μή . . . σεαυτοῦ *del. Schw.* 22 μὴ] με *Wolf*, μετακαλῇ *vel* μὴν καλῇ *Meib.*, *om. Upt. cod.*; μ' ἐγκαλῇ *Schw.* λέγω* *S*
23 ἀπειλεῖς *Upt. e cod. (item p. 101, 2 et 3).*

11 καὶ ἡμεῖς μαινόμεθα.
14 ὡρ τὸ τὰ ἐκτὸς ὕλην εἶναι τῇ προαιρέσει.

ἀπειλεῖ καὶ τοῖς ποσίν'. ἂν λέγῃ 'τραχηλοκοπήσω σε', 6
λέγω 'τῷ τραχήλῳ ἀπειλεῖ'. ἂν λέγῃ 'εἰς φυλακήν σε
βαλῶ', 'ὅλῳ τῷ σαρκιδίῳ'· κἂν ἐξορισμὸν ἀπειλῇ, τὸ
αὐτό. — Σοὶ οὖν οὐδὲν ἀπειλεῖ; — Εἰ πέπονθα ὅτι 7
ταῦτα οὐδέν ἐστι πρὸς ἐμέ, οὐδέν· εἰ δὲ φοβοῦμαί τι
τούτων, ἐμοὶ ἀπειλεῖ. τίνα λοιπὸν δέδοικα; τὸν τίνων 8
ὄντα κύριον; τῶν ἐπ' ἐμοί; οὐδὲ εἷς ἐστιν. τῶν οὐκ ἐπ'
ἐμοί; καὶ τί μοι αὐτῶν μέλει;

Ὑμεῖς οὖν οἱ φιλόσοφοι διδάσκετε καταφρονεῖν τῶν 9
βασιλέων; — Μὴ γένοιτο. τίς ἡμῶν διδάσκει ἀντιποιεῖ-
σθαι πρὸς αὐτούς, ὧν ἐκεῖνοι ἔχουσιν ἐξουσίαν; τὸ σω- 10
μάτιον λάβε, τὴν κτῆσιν λάβε, τὴν φήμην λάβε,| τοὺς 37v
περὶ ἐμὲ λάβε. ἄν τινας τούτων ἀναπείθω ἀντιποιεῖσθαι,
τῷ ὄντι ἐγκαλείτω μοι. 'ναί· ἀλλὰ καὶ τῶν δογμάτων 11
ἄρχειν θέλω.' καὶ τίς σοι ταύτην τὴν ἐξουσίαν δέδω-
κεν; ποῦ δύνασαι νικῆσαι δόγμα ἀλλότριον; 'προσά- 12
γων', φησίν, 'αὐτῷ φόβον νικήσω.' ἀγνοεῖς ὅτι αὐτὸ αὐτὸ
ἐνίκησεν, οὐχ ὑπ' ἄλλου ἐνικήθη· προαίρεσιν δὲ οὐδὲν
ἄλλο νικῆσαι δύναται, πλὴν αὐτὴ ἑαυτήν. διὰ τοῦτο 13
καὶ ὁ τοῦ θεοῦ νόμος κράτιστός ἐστι καὶ δικαιότατος· τὸ
κρεῖσσον ἀεὶ περιγινέσθω τοῦ χείρονος. 'κρείτ- 14
τονές εἰσιν οἱ δέκα τοῦ ἑνός.' πρὸς τί; πρὸς τὸ δῆσαι, πρὸς
τὸ ἀποκτεῖναι, πρὸς τὸ ἀπαγαγεῖν ὅπου θέλουσιν, πρὸς

---

20 sq. cf. Plat. Apol. Socr. 30 d.

3—4 τῷ αὐτῷ *Salm.* 4 πέποιθα *Meib.* 6 τὸν] τῶν *S*, τῶν *S*c 11 ὧν ἐκεῖνοι *Schw.*: τῶν ἐκείνων *S*, τῶν ὧν ἐκεῖνοι *S*c; τούτων, ὧν ἐκεῖνοι *Upt.* (*qui* αὐτοὺς *scr.*); ἐκείνων, ὧν *Elter* (*num* αὐτῶν ἐκείνων, ὧν?) 15 τίς *S* 17 αὐτὸ *S*c: αὐτὸ *S*, αὐτὸς αὐτὸν *Salm.*, *Upt. cod.* (*sim. vers. Bas.*)

---

1 ὡς περὶ ἄλλου τινὸς ποιεῖται τὸν λόγον ὡς ἄσαρκος καὶ ἀναίμων.

9 ωρ τὸ οὐ τῶν βασιλ(έων) ἀλλ' ὧν ἔχουσι τὴν ἐξουσίαν, τουτέστι τῶν ἐκτός.

τὸ ἀφελέσθαι τὰ ὄντα. νικῶσιν τοίνυν οἱ δέκα τὸν ἕνα
15 *ἐν τούτῳ, ἐν ᾧ κρείσσονές εἰσιν. ἐν τίνι οὖν χείρονές*
εἰσιν; ἂν ὁ μὲν ἔχῃ δόγματα ὀρθά, οἱ δὲ μή. τί οὖν;
ἐν τούτῳ δύνανται νικῆσαι; πόθεν; εἰ δ' ἱστάμεθα ἐπὶ
ζυγοῦ, οὐκ ἔδει τὸν βαρύτερον καθελκύσαι;
16 *Σωκράτης οὖν ἵνα πάθῃ ταῦτα ὑπ' Ἀθηναίων; —*
Ἀνδράποδον, τί λέγεις τὸ Σωκράτης; ὡς ἔχει τὸ πρᾶγμα
λέγε· ἵν' οὖν τὸ Σωκράτους σωμάτιον ἀπαχθῇ καὶ συρῇ
ὑπὸ τῶν ἰσχυροτέρων εἰς δεσμωτήριον καὶ κώνειόν τις
17 *δῷ τῷ σωματίῳ τῷ Σωκράτους· κἀκεῖνο ἀποψυγῇ; ταῦτά*
σοι φαίνεται θαυμαστά, ταῦτα ἄδικα, ἐπὶ τούτοις ἐγκα-
λεῖς τῷ θεῷ; οὐδὲν οὖν εἶχε Σωκράτης ἀντὶ τούτων;
18 *ποῦ ἦν ἡ οὐσία αὐτῷ τοῦ ἀγαθοῦ; τίνι προ⟨σ⟩σχῶμεν;*
σοὶ ἢ αὐτῷ; καὶ τί λέγει ἐκεῖνος; 'ἐμὲ δ' Ἄνυτος καὶ
Μέλητος ἀποκτεῖναι μὲν δύνανται, βλάψαι δ'
οὔ'. καὶ πάλιν 'εἰ ταύτῃ τῷ θεῷ φίλον, ταύτῃ γι-
38r 19 *νέσθω'. ἀλλὰ δεῖξον ὅτι χείρονα ἔχων δόγματα κρατεῖ*
τοῦ κρείττονος ἐν δόγμασιν. οὐ δείξεις· οὐδ' ἐγγύς. νό-

---

10 cf. Plat. Phaed. 118a.
14 sqq. Plat. Apol. Socr. p. 30c; Ench. 53, 3.
16 sq. Plat. Crit. p. 43d; Ench. 53, 3.

---

3 *⟨μή⟩ τι οὖν ἐν τούτῳ Elter* 8 *σωμάτιον ed. Salmant.: πραγμάτιον S (τὸ σῶμα in marg. man. rec.); σαγμάτιον Meib., de σαρκίδιον cogit. Schw.* 10 *τοῦ Σωκράτους s ἀποφύγηι S: corr. Cor.; ἀποψύχῃ Wolf; ἀποθάνῃ R* 13 *ἦν] οὖν s προσχῶμεν S: corr. Schw. (sim. vers. Bas.)* 15 *μέλιτος S* 17 *ὅτι ⟨ὁ⟩ Wolf*

---

6 *ἐν ἤθει κ͜ τὰ (an κατὰ τὰ?) ἀνωτέρω ὅτε ἔλεγεν διὰ τοῦτο καὶ ὁ τοῦ θεοῦ νόμος δικαιότατος· πρὸς οὖν τοῦτό τις ἐνίσταται λέγων ὅτι ὁ τηλικοῦτος σοφὸς Σωκράτ(ης) ἐὰν φαίνηται ἀδικούμενος ὑπὸ τῶν ἀπαιδεύτων ἀνθρώπων, 'πῶς ἔστι τοῦτο δικαιότατος τοῦ θεοῦ νόμος;' ἀντιλέγει οὖν πρὸς αὐτὸν λέγων ὅτι 'κακῶς εἶπας ὁ Σωκράτης· ἐκεῖνος γὰρ κατ' ἀλήθειαν καὶ ἐνίκησεν καὶ ὠφελήθη διὰ τοῦ θανάτου, ἀλλὰ τὸ σῶμα λέγε τοῦ Σωκράτους'.*

μος γὰρ τῆς φύσεως καὶ τοῦ θεοῦ οὗτος τὸ κρεῖσσον
ἀεὶ περιγινέσθω τοῦ χείρονος. ἐν τίνι; ἐν ᾧ
κρεῖσσόν ἐστιν. σῶμα σώματος ἰσχυρότερον, οἱ πλείονες 20
τοῦ ἑνός, ὁ κλέπτης τοῦ μὴ κλέπτου. διὰ τοῦτο κἀγὼ 21
τὸν λύχνον ἀπώλεσα, ὅτι ἐν τῷ ἀγρυπνεῖν μου κρείσ-
σων ἦν ὁ κλέπτης. ἀλλ' ἐκεῖνος τοσούτου ὠνήσατο λύ-
χνον· ἀντὶ λύχνου κλέπτης ἐγένετο, ἀντὶ λύχνου ἄπιστος,
ἀντὶ λύχνου θηριώδης. τοῦτο ἔδοξεν αὐτῷ λυσιτελεῖν.
Ἔστω· ἀλλ' εἴληπταί μού τις τοῦ ἱματίου καὶ ἕλκει 22
μ' εἰς τὴν ἀγοράν, εἶτα ἐπικραυγάζουσιν ἄλλοι 'φιλό-
σοφε, τί σε ὠφέληκε τὰ δόγματα; ἰδοὺ σύρῃ εἰς τὸ
δεσμωτήριον, ἰδοὺ μέλλεις τραχηλοκοπεῖσθαι'. καὶ 23
ποίαν ἔπραξα ἂν εἰσαγωγήν, ἵν', ἂν ἰσχυρότερος ἐπι-
λάβηταί μου τοῦ ἱματίου, μὴ σύρωμαι; ἵνα, ἄν με δέκα
περισπάσαντες εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐμβάλωσιν, μὴ ἐμ-
βληθῶ; ἄλλο οὖν οὐδὲν ἔμαθον; ἔμαθον, ἵνα πᾶν τὸ 24
γινόμενον ἴδω ὅτι, ἂν ἀπροαίρετον ᾖ, οὐδέν
ἐστι πρὸς ἐμέ. πρὸς τοῦτο οὖν οὐκ ὠφέλησαι; τί οὖν 25
ἐν ἄλλῳ ζητεῖς τὴν ὠφέλειαν ἢ ἐν ᾧ ἔμαθες; καθήμενος 26
λοιπὸν ἐν τῇ φυλακῇ λέγω 'οὗτος ὁ ταῦτα κραυγάζων
οὔτε τοῦ σημαινομένου ἀκούει οὔτε τῷ λεγομένῳ παρ-
ακολουθεῖ οὔτε ὅλως μεμέληκεν αὐτῷ εἰδέναι περὶ τῶν
φιλοσόφων τί λέγουσιν ἢ τί ποιοῦσιν. ἄφες αὐτόν.'

---

4 sq. cf. I 18, 15.

---

4 κλέπτης *S* (έ *corr. m. pr.*) 6 τοσούτου *s*: τοσοῦτον *S*, τοσούτων *S*c; τοσοῦτον ὤνατο τοῦ (ὠνήσατο *r*) λύχνου *R* 8 λυσιτελεῖν *S* (ει *corr. m. pr.*) 9 ἕλκει *S pr.* 10 με *S corr.* 13 ἔπραξα τὴν *vel* ἐπράξαμεν *Meib.* ἂν *del. Cor.* 15 περιστάντες *s* 16 ἔμαθες; *Upt.* 16, 17 ἵν' ὁποῖον ἂν τὸ γινόμενον ᾖ, ἴδω *R* 17 εἰδῶ *Schw. (in indice)* 18 πρὸς τούτου *R (sim. vers. Bas.)*, πρὸς τοῦτο ⟨σὺ⟩ *Schw.* ὠφελῆσαι *S (super* ῆσ *rasura)*: *corr. Wolf*

27 'ἀλλ' ἔξελθε πάλιν ἀπὸ τῆς φυλακῆς.' εἰ μηκέτι χρείαν
ἔχητέ μου ἐν τῇ φυλακῇ, ἐξέρχομαι· ἂν πάλιν σχῆτε,
28 εἰσελεύσομαι. μέχρι τίνος; μέχρις ἂν οὗ λόγος αἱρῇ
38v συ|νεῖναί με τῷ σωματίῳ· ὅταν δὲ μὴ αἱρῇ, λάβετε αὐτὸ
29 καὶ ὑγιαίνετε. μόνον μὴ ἀλογίστως, μόνον μὴ μαλακῶς,
μὴ ἐκ τῆς τυχούσης προφάσεως. πάλιν γὰρ ὁ θεὸς οὐ βούλεται· χρείαν γὰρ ἔχει κόσμου τοιούτου, τῶν ἐπὶ γῆς ἀναστρεφομένων τοιούτων. ἐὰν δὲ σημήνῃ τὸ ἀνακλητικὸν ὡς τῷ Σωκράτει, πείθεσθαι δεῖ τῷ σημαίνοντι ὡς στρατηγῷ.

30 Τί οὖν; λέγειν δεῖ ταῦτα πρὸς τοὺς πολλούς; — Ἵνα
31 τί; οὐ γὰρ ἀρκεῖ τὸ αὐτὸν πείθεσθαι; τοῖς γὰρ παιδίοις, ὅταν προσελθόντα κροτῇ καὶ λέγῃ 'σήμερον Σατορνάλια ἀγαθά', λέγομεν 'οὐκ ἔστιν ἀγαθὰ ταῦτα'; οὐδαμῶς·
32 ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἐπικροτοῦμεν. καὶ σὺ τοίνυν, ὅταν μεταπεῖσαί τινα μὴ δύνῃ, γίγνωσκε ὅτι παιδίον ἐστὶ καὶ ἐπικρότει αὐτῷ· ἂν δὲ μὴ τοῦτο θέλῃ⟨ς⟩, σιώπα λοιπόν.

33 Τούτων δεῖ μεμνῆσθαι καὶ κληθέντα εἴς τινα τοιαύτην περίστασιν εἰδέναι, ὅτι ἐλήλυθεν ὁ καιρὸς τοῦ ἀπο-
34 δεῖξαι, εἰ πεπαιδεύμεθα. νέος γὰρ ἀπὸ σχολῆς ἀπιὼν εἰς περίστασιν ὅμοιός ἐστι τῷ μεμελετηκότι συλλο-

---

15 sqq. Ench. 46, 2: κἂν περὶ θεωρήματός τινος ἐν ἰδιώταις ἐμπίπτῃ λόγος, σιώπα τὸ πολύ.
18 sqq. Ench. 51, 2: κἂν . τι . . . προσάγηται, μέμνησο ὅτι νῦν ὁ ἀγὼν καὶ ἤδη πάρεστι τὰ Ὀλύμπια.

---

2 ἔχετε s 3 ⟨ὁ⟩ λόγος s 5 κακῶς s, μανικῶς r 6 πάλην *Meib.*, σπάνιν r R 12 παιδίοις S (οι *corr.*) 14 ⟨μὴ⟩ λέγομεν (num *ed. Bas.*) *vel* τί λ.; *Meib.* 17 θέλῃι S: *corr. Wolf* (nolis *ed. Bas.*) σιώπα. Λοιπὸν *Salm.* 20 νέοι S_c 21 *fortasse* ὅμοιος ἔστω

---

1 οἶμαι ἐξεστηκώς τις αὐτοῦ ἐφαίνετο
8 ὅτι ὁ φιλόσοφος κωλύει τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ βίου· οὐχ ἁπλῶς· ἀλλὰ τὴν ἀλόγιστον καὶ μαλακὴν καὶ ἐκ τῆς τυχούσης προφάσεως. ὥστε τὴν εὐλόγιστον οὐ κωλύει· καὶ ταῦτα λέγων συνᾴδει τοῖς Πλατωνικοῖς Πλωτίνῳ τε καὶ Πρόκλῳ καὶ τοῖς ἄλλοις

γισμοὺς ἀναλύειν, κἄν τις εὔλυτον αὐτῷ προτείνῃ, λέγει
'μᾶλλόν μοι πεπλεγμένον κομψῶς προτείνατε, ἵνα γυ-
μνασθῶ'. καὶ οἱ ἀθληταὶ τοῖς κούφοις νεανίσκοις δυσα-
ρεστοῦσιν· 'οὐ βαστάζει με', φησίν. οὗτός ἐστιν εὐφυὴς 35
νέος. οὔ· ἀλλὰ καλέσαντος τοῦ καιροῦ κλάειν δεῖ καὶ
λέγειν 'ἤθελον ἔτι μανθάνειν'. τίνα; εἰ ταῦτα οὐκ ἔμα-
θες [οὐχ] ὥστ' ἔργῳ δεῖξαι, πρὸς τί αὐτὰ ἔμαθες; ἐγώ 36
τινα οἶμαι τῶν καθημένων ἐνταῦθα ὠδίνειν αὐτὸν ἐφ'
ἑαυτοῦ καὶ λέγειν 'ἐμοὶ νῦν περίστασιν μὴ ἔρχεσθαι
τοιαύτην, ὁποία τούτῳ ἐλήλυθεν;| ἐμὲ νῦν κατατριβῆναι 39r
καθήμενον ἐν γωνίᾳ δυνάμενον στεφανωθῆναι Ὀλύμ-
πια; πότε τις ἐμοὶ καταγγελεῖ τοιοῦτον ἀγῶνα;' οὕτως
ἔχειν ἔδει πάντας ὑμᾶς. ἀλλ' ἐν μὲν τοῖς Καίσαρος μο- 37
νομάχοις εἰσί τινες οἱ ἀγανακτοῦντες ὅτι οὐδεὶς αὐτοὺς
προάγει οὐδὲ ζευγνύει καὶ εὔχονται τῷ θεῷ καὶ προσέρ-
χονται τοῖς ἐπιτρόποις δεόμενοι μονομαχῆσαι, ἐξ ὑμῶν
δ' οὐδεὶς φανήσεται τοιοῦτος; ἤθελον πλεῦσαι ἐπ' αὐτὸ 38
τοῦτο καὶ ἰδεῖν, τί μου ποιεῖ ὁ ἀθλητής, πῶς μελετᾷ
τὴν ὑπόθεσιν. 'οὐ θέλω', φησίν, 'τοιαύτην'. ἐπὶ σοὶ γάρ 39
ἐστι λαβεῖν ἣν θέλεις ὑπόθεσιν; δέδοταί σοι σῶμα
τοιοῦτον, γονεῖς τοιοῦτοι, ἀδελφοὶ τοιοῦτοι, πατρὶς τοι-
αύτη, τάξις ἐν αὐτῇ τοιαύτη· εἶτά μοι λέγεις ἐλθὼν
'ἄλλαξόν μοι τὴν ὑπόθεσιν'. εἶτα οὐκ ἔχεις ἀφορμὰς
πρὸς τὸ χρήσασθαι ⟨τοῖς⟩ δοθεῖσιν; σόν ἐστι προτεῖναι, 40

1 εὔλυτον rR, Schw.: εὔλογον S 5 ⟨οὐ⟩ κλάειν Meib. 7 *οὐχτ^{ὥσ} S (; eras.): οὐχ del. Meib. (sim. vers. Bas.); ⟨εἰ⟩ οὐχ ὥς Wolf; οὕτως ὥστ' R; οὐχ ὥστε ⟨λόγῳ, ἀλλ'⟩ Schw. ἔργωι S (γω in ras. S_c) 12 καταμελεῖ s (καταμεριεῖ vel κατανεμεῖ r) 17 ἐπ' αὐτῷ τούτῳ Cor. (hac ipsa de causa Wolf in vers.) 18—19 μελετᾷ. τὴν ὑ. οὐ Salm. 19 φῇς Meib. 24 δοθεῖσιν S: supplevi; δοθείσηι S_c, ⟨τῇ⟩ δοθείσῃ s ⟨ἔδει λέγειν·⟩ σόν Schw. sec. Schulthessii vers.

5 εἰρωνικῶς 24 πρὸς τὸν θεὸν τὸν τοὺς βίους προτείνοντα

ἐμὸν μελετῆσαι καλῶς. οὔ· ἀλλὰ ʻμὴ τοιοῦτό μοι προ-
βάλῃς τροπικόν, ἀλλὰ τοιοῦτον· μὴ τοιαύτην ἐπενέγκῃς
41 τὴν ἐπιφοράν, ἀλλὰ τοιαύτην.ʼ ἔσται χρόνος τάχα, ἐν ᾧ
οἱ τραγῳδοὶ οἰήσονται ἑαυτοὺς εἶναι προσωπεῖα καὶ
ἐμβάδας καὶ τὸ σύρμα. ἄνθρωπε, ταῦτα ὕλην ἔχεις καὶ
42 ὑπόθεσιν. φθέγξαι τι, ἵνα εἰδῶμεν πότερον τραγῳδὸς
εἶ ἢ γελωτοποιός· κοινὰ γὰρ ἔχουσι τὰ ἄλλα ἀμφότεροι.
43 διὰ τοῦτο ἂν ἀφέλῃ τις αὐτοῦ καὶ τὰς ἐμβάδας καὶ τὸ
προσωπεῖον καὶ ἐν εἰδώλῳ αὐτὸν προαγάγῃ, ἀπώλετο
ὁ τραγῳδὸς ἢ μένει; ἂν φωνὴν ἔχῃ, μένει.
44 Καὶ ἐνθάδε. ʻλάβε ἡγεμονίαν.ʼ λαμβάνω καὶ λαβὼν
δεικνύω, πῶς ἄνθρωπος ἀναστρέφεται πεπαιδευμένος.
39v 45 ʻθὲς τὴν πλατύσημον καὶ ἀναλαβὼν ῥάκη | πρόσελθε ἐν
προσώπῳ τοιούτῳ.ʼ τί οὖν; οὐ δέδοταί μοι καλὴν φω-
46 νὴν εἰσενεγκεῖν; ʻπῶς οὖν ἀναβαίνεις νῦν;ʼ ὡς μάρτυς
47 ὑπὸ τοῦ θεοῦ κεκλημένος. ʻἔρχου σὺ καὶ μαρτύρησόν
μοι· σὺ γὰρ ἄξιος εἶ προαχθῆναι μάρτυς ὑπʼ ἐμοῦ. μή
τι τῶν ἐκτὸς τῆς προαιρέσεως ἀγαθόν ἐστιν ἢ κακόν;
μή τινα βλάπτω; μή τι ἐπʼ ἄλλῳ τὴν ὠφέλειαν ἐποίησα
48 τὴν ἑκάστου ἢ ἐπʼ αὐτῷ;ʼ τίνα μαρτυρίαν δίδως τῷ θεῷ;
ʻἐν δεινοῖς εἰμι, κύριε, καὶ δυστυχῶ, οὐδείς μου ἐπι-
στρέφεται, οὐδείς μοι δίδωσιν οὐδέν, πάντες ψέγουσιν,
49 κακολογοῦσιν.ʼ ταῦτα μέλλεις μαρτυρεῖν καὶ καταισχύ-
νειν τὴν κλῆσιν ἣν κέκληκεν, ὅτι σε ἐτίμησεν ταύτην

---

2 sq. cf. Ench. 17 et fragm. XI.

---

1 καλῶς; *Trinc.* 1—2 προβαλῆις *S: corr. Wolf* 3 ὑποφορὰν *S_b* 6 ἵνʼ ἴδωμεν *Schw. (in ind.)* 9 ἐν φαινόλῃ *Shaftesbury,* ἐν χλανιδίῳ *vel* ἐν ⟨δούλου⟩ (⟨οἰκέτου⟩, ⟨καπήλου⟩) εἰδώλῳ *R; de* ἐν σινδόνῃ *(vel* σινδωνίῳ*) cogitavi olim* προσαγάγῃ *s* 13 πρόελθε *Meib.* (procede *Wolf*) 20 ἐφʼ αὐτῷ *S_c*

---

2 εἰρωνικῶς

τὴν τιμὴν καὶ ἄξιον ἡγήσατο προσαγαγεῖν εἰς μαρτυ-
ρίαν τηλικαύτην;

Ἀλλ' ἀπεφήνατο ὁ ἔχων τὴν ἐξουσίαν 'κρίνω σε ἀσεβῆ 50
καὶ ἀνόσιον εἶναι.' τί σοι γέγονεν; 'ἐκρίθην ἀσεβὴς
καὶ ἀνόσιος εἶναι'. ἄλλο οὐδέν; 'οὐδέν'. εἰ δὲ περὶ συν- 51
ημμένου τινὸς ἐπικεκρίκει καὶ ἐδεδώκει ἀπόφασιν 'τὸ
εἰ ἡμέρα ἐστίν, φῶς ἐστιν κρίνω ψεῦδος εἶναι', τί
ἐγεγόνει τῷ συνημμένῳ; τίς ἐνθάδε κρίνεται, τίς κατα-
κέκριται; τὸ συνημμένον ἢ ὁ ἐξαπατηθεὶς περὶ αὐτοῦ;
οὗτος οὖν τίς ποτε ὁ ἔχων ἐξουσίαν τοῦ ἀποφήνα- 52
σθαί τι περὶ σοῦ; οἶδεν τί ἐστι τὸ εὐσεβὲς ἢ τὸ ἀσε-
βές; μεμελέτηκεν αὐτό; μεμάθηκεν; ποῦ; παρὰ τίνι;
εἶτα μουσικὸς μὲν οὐκ ἐπιστρέφεται αὐτοῦ ἀποφαι- 53
νομένου περὶ τῆς νήτης ὅτι ἐστὶν ὑπάτη οὐδὲ γεωμε-
τρικός, ἂν ἐπικρίνῃ τὰς ἀπὸ κέντρου πρὸς τὸν κύκλον
προσπιπτούσας μὴ εἶναι ἴσας· ὁ δὲ ταῖς ἀληθείαις πε- 54
παιδευμένος ἀνθρώπου ἀπαιδεύτου ἐπι|στραφήσεται 40r
ἐπικρίνοντός τι περὶ ὁσίου καὶ ἀνοσίου καὶ ἀδίκου καὶ
δικαίου;

Ὦ πολλῆς ἀδικίας τῶν πεπαιδευμένων. ταῦτα οὖν
ἔμαθες ἐνταῦθα; οὐ θέλεις τὰ μὲν λογάρια τὰ περὶ 55
τούτων ἄλλοις ἀφεῖναι, ἀταλαιπώροις ἀνθρωπαρίοις, ἵν'

---

5 sqq. Ench. 42: καὶ γὰρ τὸ ἀληθὲς συμπεπλεγμένον ἄν τις ὑπολάβῃ ψεῦδος, οὐ τὸ συμπεπλεγμένον βέβλαπται, ἀλλ' ὁ ἐξαπατηθείς.
7 cf. Diog. Laert. VII, 68

---

1 προαγαγεῖν *Wolf* 6—7 τὸ εἰ ἡ ἡμέρα εἶναι, φῶς εἶναι *s* 7 ⟨εἶτα⟩ κρίνω *r* 8 ⟨ἂν⟩ τῷ *J. B. Mayor* 12 τίνος *s* 13 αὐτοῦ] τοῦ *Salm.* (eum qui *ed. Bas.*). 14 ὅτι ἐστὶν ὑπάτη] εἶναι ὑπάτη(ν) *s* 20 ὦ *S corr.* 22 ταλαιπώροις *Salm.*, *r R*

---

16 ὡς ἔοικε, Ἐπίκτητε, οὐ γέγονας ὑποχείριος, οὐδ' ἐν παλατίῳ ἐδούλευ(ες) *S*b

*ἐν γωνίᾳ καθεζόμενοι μισθάρια λαμβάνωσιν ἢ γογγ[ρ]ύ-
ζωσιν, ὅτι οὐδεὶς αὐτοῖς παρέχει οὐδέν, σὺ δὲ χρῆσθαι
56 παρελθὼν οἷς ἔμαθες; οὐ γὰρ λογάριά ἐστι τὰ λείποντα
νῦν, ἀλλὰ γέμει τὰ βιβλία τῶν Στωικῶν λογαρίων. τί
οὖν τὸ λεῖπόν ἐστιν; ὁ χρησόμενος, ὁ ἔργῳ μαρτυρήσων
57 τοῖς λόγοις. τοῦτό μοι τὸ πρόσωπον ἀνάλαβε, ἵνα μη-
κέτι παλαιοῖς ἐν τῇ σχολῇ παραδείγμασι χρώμεθα, ἀλλὰ
58 ἔχωμέν τι καὶ καθ' ἡμᾶς παράδειγμα. ταῦτα οὖν τίνος
ἐστὶ θεωρεῖν; τοῦ σχολάζοντος. ἔστι γὰρ φιλοθέωρόν
59 τι ζῷον ὁ ἄνθρωπος. ἀλλ' αἰσχρόν ἐστι θεωρεῖν ταῦτα
οὕτως ὡς οἱ δραπέται· ἀλλ' ἀπερισπάστως καθῆσθαι
καὶ ἀκούειν νῦν μὲν τραγῳδοῦ νῦν δὲ κιθαρῳδοῦ, οὐχ
ὡς ἐκεῖνοι ποιοῦσιν. ἅμα μὲν ἐπέστη καὶ ἐπῄνεσεν τὸν
τραγῳδόν, ἅμα δὲ περιεβλέψατο· εἶτα ἄν τις φθέγξηται κύ-
60 ριον, εὐθὺς σεσόβηνται, ταράσσονται. αἰσχρόν ἐστιν οὕτως
καὶ τοὺς φιλοσόφους θεωρεῖν τὰ ἔργα τῆς φύσεως. τί
γάρ ἐστι κύριος; ἄνθρωπος ἀνθρώπου κύριος οὐκ ἔστιν,
61 ἀλλὰ θάνατος καὶ ζωὴ καὶ ἡδονὴ καὶ πόνος. ἐπεὶ χωρὶς
τούτων ἄγαγέ μοι τὸν Καίσαρα καὶ ὄψει πῶς εὐσταθῶ.
ὅταν δὲ μετὰ τούτων ἔλθῃ βροντῶν καὶ ἀστράπτων,
ἐγὼ δὲ ταῦτα φοβῶμαι, τί ἄλλο ἢ ἐπέγνωκα τὸν κύριον
62 ὡς ὁ δραπέτης; μέχρι δ' ἂν οὗ τινα ἀνοχὴν ἀπὸ τού-
των ἔχω, ὡς δραπέτης ἐφίσταται θεάτρῳ οὕτως κἀγώ·
λούομαι, πίνω, ᾄδω, πάντα δὲ μετὰ φόβου καὶ ταλαι-*

3 sqq. cf. Ench. 49 et quae adn. ad I, 4, 15

1—2 *γογγρύζωσιν S: corr. s* 4 *γέμει] γέ μοι Trinc.* 10 *τι rR: τὸ S; del. Schw. (negl. vers. Bas.); φιλοθέωρον τὸ ζῷον [ὁ ἄνθρωπος] Elter et ego* 11 *⟨ναί·⟩ ἀλλὰ ἀπ. ⟨δεῖ⟩ Upt.* 18 *πόνος; Meib.* 19 *ὄψηι S: ὄψει S$_c$* 23 *σχῶ Rich.*

3 *πάνυ ἡδύς ἐστι τὴν ὑπεροψίαν, ἣν περὶ τοὺς χαμερπεῖς ἐνδείκνυται ὑποκοριστικῶς αὐτὴν καλῶν*
12 *οἱ (ὅτι?) δραπέται οἱ φιλόζωοι*

πορίας.| ἐὰν δ' ἐμαυτὸν ἀπολύσω τῶν δεσποτῶν, τοῦτ' 63 40v
ἔστιν ἐκείνων, δι' ἃ οἱ δεσπόται εἰσὶ φοβεροί, ποῖον ἔτι
πρᾶγμα ἔχω, ποῖον ἔτι κύριον;

Τί οὖν; κηρύσσειν δεῖ ταῦτα πρὸς πάντας; — Οὔ, 64
ἀλλὰ τοῖς ἰδιώταις συμπεριφέρεσθαι καὶ λέγειν 'οὗτος
ὃ αὑτῷ ἀγαθὸν οἴεται τοῦτο κἀμοὶ συμβουλεύει· συγ-
γιγνώσκω αὐτῷ.' καὶ γὰρ Σωκράτης συνεγίγνωσκεν τῷ 65
ἐπὶ τῆς φυλακῆς κλάοντι, ὅτε ἔμελλεν πίνειν τὸ φάρ-
μακον, καὶ λέγει 'ὡς γενναίως ἡμᾶς ἀποδεδάκρυ-
κεν'. μή τι οὖν ἐκείνῳ λέγει ὅτι 'διὰ τοῦτο τὰς γυ- 66
ναῖκας ἀπελύσαμεν'; ἀλλὰ τοῖς γνωρίμοις, τοῖς δυ-
ναμένοις αὐτὰ ἀκοῦσαι· ἐκείνῳ δὲ συμπεριφέρεται ὡς
παιδίῳ.

λ'. Τί δεῖ πρόχειρον ἔχειν ἐν ταῖς περιστάσεσιν.

Ὅταν εἰσίῃς πρός τινα τῶν ὑπερεχόντων, μέμνησο 1
ὅτι καὶ ἄλλος ἄνωθεν βλέπει τὰ γιγνόμενα καὶ ὅτι
ἐκείνῳ σε δεῖ μᾶλλον ἀρέσκειν ἢ τούτῳ. ἐκεῖνος οὖν 2

---

9 sq. Plat. Phaedo p. 116 d: καὶ ὡς νῦν γενναίως με ἀποδακρύει.
10 sq. ib. 117 d: οὐχ ἥκιστα τούτου ἕνεκα τὰς γυναῖκας ἀπέπεμψα.
16 cf. Ench. 33, 12: Ὅταν τινὶ μέλλῃς συμβαλεῖν μάλιστα τῶν ἐν ὑπεροχῇ δοκούντων κτλ.

---

6 αὐτῷ S: corr. s 11 ἀπέλυσα; μή. Toup; ἀπηλάσαμεν Elter ⟨οὔ⟩· ἀλλὰ Upt.

---

1 in marg. sup. δραπέτης / χύδαιος ἄνθρωπος   ἐλεύθερος / φιλόσοφος
ib. τοῦτο φημὶ κἀγώ· καὶ εἴθε ἠδυνήθ(ην) ἀπολυθῆναι καὶ σχολάζειν καὶ γνῶναι τὸ ἀληθῶς ἀγαθόν Sb
11 τοῖς περὶ Ἀπολλόδωρον καὶ Φαίδωνα καὶ Κρίτωνα:
17, 18 ὁ Ζεύς|τῷ Διΐ:
18 ἐρωτᾷ σέ, φησιν, ὁ Ζεύς· 'τί ὡρίζου ἐν τῇ φιλοσόφων σχολῇ;' τὴν φυλακὴν καὶ τὴν φυγὴν καὶ τὰ ἄλλα τὰ σύστοιχα τούτοις, οἷον δεσμὸν θάνατον ἀδοξίαν

σου πυνθάνεται 'φυγὴν καὶ φυλακὴν καὶ δεσμὰ καὶ
θάνατον καὶ ἀδοξίαν τί ἔλεγες ἐν τῇ σχολῇ;' 'ἐγὼ ἀδιά-
3 φορα.' 'νῦν οὖν τίνα αὐτὰ λέγεις; μή τι ἐκεῖνα ἠλλάγη;'
'οὔ.' 'σὺ οὖν ἠλλάγης;' 'οὔ.' 'λέγε οὖν τίνα ἐστὶν
ἀδιάφορα.' ⟨'τὰ ἀπροαίρετα.'⟩ 'λέγε καὶ τὰ ἑξῆς.'
4 'ἀπροαίρετα οὐδὲν πρὸς ἐμέ.' 'λέγε καὶ τὰ ἀγαθὰ
τίνα ὑμῖν ἐδόκει;' 'προαίρεσις οἵα δεῖ καὶ χρῆσις
φαντασιῶν.' 'τέλος δὲ τί;' 'τὸ σοὶ ἀκολουθεῖν.'
5 'ταῦτα καὶ νῦν λέγεις;' 'ταὐτὰ καὶ νῦν λέγω.' ἄπ[ε]ιθι
41r λοιπὸν ἔσω θαρρῶν‖ καὶ μεμνημένος τούτων καὶ ὄψει
τί ἐστι νέος μεμελετηκὼς ἃ δεῖ ἐν ἀνθρώποις ἀμελετή-
6 τοις. ἐγὼ μὲν νὴ τοὺς θεοὺς φαντάζομαι ὅτι πείσῃ τὸ
τοιοῦτον 'τί οὕτως μεγάλα καὶ πολλὰ παρασκευαζόμεθα
7 πρὸς τὸ μηδέν; τοῦτο ἦν ἡ ἐξουσία; τοῦτο τὰ πρόθυρα,
οἱ κοιτωνῖται, οἱ ἐπὶ τῆς μαχαίρας; τούτων ἕνεκα τοὺς
πολλοὺς λόγους ἤκουον; ταῦτα οὐδὲν ἦν, ἐγὼ δ' ὡς με-
γάλα παρεσκευαζόμην.'

ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΤΩΝ ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ ΔΙΑΤΡΙΒΩΝ Ᾱ

2 *τίν' Kron.* 5 ⟨τὰ ἀπροαίρετα⟩ *add. Upt. e cod.* 5—6 *fort. distinguendum* ἀδιάφορα, λ. κ. τ. ἑ.' *et (cum Shaftesburio)* 'ἀπροαίρετα, οὐδὲν κτλ. 6 ⟨τὰ⟩ ἀπροαίρετα *s* 8 σοι] τούτοις *Salm.* 8—9 ἀκολουθεῖν ταῦτα· καὶ νῦν λέγεις ταὐτά· καὶ *S: corr. Wolf* 9 ταῦτα] ταὐτὰ *Schw.* ταὐτά *S (super* ά *corr. nescio quid a* S_a) ταῦτα *utrobique Elter* ἄπει-θι *S: corr. s* 10 λοιπόν, ἔσο θαρρῶν *s* ὄψῃ *S: corr. s* 12 τὸ] τι *Upt.* (tale aliquid *Wolf)* 13 παρεσκευαζόμεθα *Kron.* 16 ὡς ⟨πρὸς⟩ *s* 20 Ᾱ] πρῶτον *S*

16 ματαιότης ματαιοτήτων τὰ πάντα *(Eccl. 1, 2)* S_b

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Β̄ ΒΙΒΛΙΟΥ

41v

α΄. Ὅτι οὐ μάχεται τὸ θαρρεῖν τῷ εὐλαβεῖσθαι.
β΄. Περὶ ἀταραξίας.
γ΄. Πρὸς τοὺς συνιστάντας τινὰς τοῖς φιλοσόφοις.
δ΄. Πρὸς τὸν ἐπὶ μοιχείᾳ ποτὲ κατειλημμένον.
ε΄. Πῶς συνυπάρχει μεγαλοφροσύνη καὶ ἐπιμέλεια.
ϛ΄. Περὶ ἀδιαφορίας.
ζ΄. Πῶς μαντευτέον.
η΄. Τίς οὐσία τοῦ ἀγαθοῦ.
θ΄. Ὅτι οὐ δυνάμενοι τὴν ἀνθρώπου ἐπαγγελίαν πληρῶσαι τὴν φιλοσόφου προσλαμβάνομεν.
ι΄. Πῶς ἀπὸ τῶν ὀνομάτων τὰ καθήκοντα ἔστιν εὑρίσκειν.
ια΄. Τίς ἀρχὴ φιλοσοφίας.
ιβ΄. Περὶ τοῦ διαλέγεσθαι.
ιγ΄. Περὶ τοῦ ἀγωνιᾶν.
ιδ΄. Πρὸς Νάσ[σ]ωνα.
ιε΄. Πρὸς τοὺς σκληρῶς τινων ὧν ἔκριναν ἐμμένοντας.
ιϛ΄. Ὅτι οὐ μελετῶμεν χρῆσθαι τοῖς περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν δόγμασιν.

---

11 τὴν ⟨τοῦ⟩ *s*   14 ⟨ἡ⟩ ἀρχὴ *s*   17 νάσσωνα *S: corr. s*
18 τινῶν *S*: τισιν *s (cf. quae adn. ad cap. inscr.)*

ιζ΄. Πῶς ἐφαρμοστέον τὰς προλήψεις τοῖς ἐπὶ μέρους.
ιη΄. Πῶς ἀγωνιστέον πρὸς τὰς φαντασίας.
ιθ΄. Πρὸς τοὺς μέχρι λόγου μόνον ἀναλαμβάνοντας τὰ τῶν φιλοσόφων.
κ΄. Πρὸς Ἐπικουρείους καὶ Ἀκαδημαικούς.
κα΄. Περὶ ἀνομολογίας.
κβ΄. Περὶ φιλίας.
κγ΄. Περὶ τῆς τοῦ λέγειν δυνάμεως.
κδ΄. Πρός τινα τῶν οὐκ ἠξιωμένων ὑπ' αὐτοῦ.
κε΄. Πῶς ἀναγκαῖα τὰ λογικά.
κϛ΄. Τί τὸ ἴδιον <τοῦ> ἁμαρτήματος.

---

4 λόγων *S: corr. sec. cap. inscr. Upt.* 12 *suppl. Schw. sec. cap. inscr.*

B̅

α΄. Ὅτι οὐ μάχεται τὸ θαρρεῖν τῷ εὐλαβεῖσθαι. 42r

Παράδοξον μὲν τυχὸν φαίνεταί τισιν τὸ ἀξιούμενον 1
ὑπὸ τῶν φιλοσόφων, ὅμως δὲ σκεψώμεθα κατὰ δύναμιν,
εἰ ἀληθές ἐστι τὸ δεῖν ἅμα μὲν εὐλαβῶς ἅμα δὲ
θαρρούντως πάντα ποιεῖν. ἐναντίον γάρ πως δοκεῖ 2
τῷ θαρραλέῳ τὸ εὐλαβές, τὰ δ' ἐναντία οὐδαμῶς συν-
υπάρχει. τὸ δὲ φαινόμενον πολλοῖς ἐν τῷ τόπῳ παρά- 3
δοξον δοκεῖ μοι τοιούτου τινὸς ἔχεσθαι· εἰ μὲν γὰρ
πρὸς ταὐτὰ ἠξιοῦμεν χρῆσθαι τῇ τ' εὐλαβείᾳ καὶ τῷ
θάρσει, δικαίως ἂν ἡμᾶς ᾐτιῶντο ὡς τὰ ἀσύνακτα συν-
άγοντας. νῦν δὲ τί δεινὸν ἔχει τὸ λεγόμενον; εἰ γὰρ 4
ὑγιῆ ταῦτ' ἐστι τὰ πολλάκις μὲν εἰρημένα, πολλάκις δ'
ἀποδεδειγμένα, ὅτι ἡ οὐσία τοῦ ἀγαθοῦ ἔστιν ἐν
χρήσει φαντασιῶν καὶ τοῦ κακοῦ ὡσαύτως, τὰ
δ' ἀπροαίρετα οὔτε τὴν τοῦ κακοῦ δέχεται φύ-
σιν οὔτε τὴν τοῦ ἀγαθοῦ, τί παράδοξον ἀξιοῦσιν 5
οἱ φιλόσοφοι, εἰ λέγουσιν 'ὅπου μὲν τὰ ἀπροαίρετα,
ἐκεῖ τὸ θάρσος ἔστω σοι, ὅπου δὲ τὰ προαιρε-
τικά, ἐκεῖ ἡ εὐλάβεια'; εἰ γὰρ ἐν κακῇ προαιρέσει τὸ 6
κακόν, πρὸς μόνα ταῦτα χρῆσθαι ἄξιον εὐλαβείᾳ· εἰ δὲ
τὰ ἀπροαίρετα καὶ μὴ ἐφ' ἡμῖν οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς, πρὸς
ταῦτα τῷ θάρσει χρηστέον. καὶ οὕτως ἅμα μὲν εὐλαβεῖς 7

5 τὸ δεῖν *Elter*: τόδε . ἵν' *S* (τόδ' · εἶναι *ego olim*); τόδε . ἵν' ⟨ἦ⟩ S_c 6 ἐναντίως *s* (*unde* πως ⟨ἔχειν⟩ *Wolf*) 9 ⟨οὐ⟩ δοκεῖ *R* 20 κακῇ *del. Elter*; μόνῃ *ego olim* 21 μόνην ταύτην *R*; *an* μὲν ταῦτα? 23 οὕτω ⟨μὴν⟩ *Upt. cod.* (quidem *ed. Bas.*)

10 ωρ ἡ ἐξέτασις τῆς ἐπι[ρ]ης

ἅμα δὲ θαρραλέοι ἐσόμεθα καὶ νὴ Δία διὰ τὴν εὐλά-
βειαν θαρραλέοι. διὰ γὰρ τὸ εὐλαβεῖσθαι τὰ ὄντως κακὰ
συμβήσεται θαρρεῖν ἡμῖν πρὸς τὰ μὴ οὕτως ἔχοντα.
8 Λοιπὸν ἡμεῖς τὸ τῶν ἐλάφων πάσχομεν· ὅτε φοβοῦν-
ται καὶ φεύγουσιν αἱ ἔλαφοι τὰ πτερά, ποῦ τρέπονται
καὶ πρὸς τίνα ἀναχωροῦσιν ὡς ἀσφαλῆ; πρὸς τὰ δίκτυα·
καὶ οὕτως ἀπόλλυνται ἐναλλάξασαι τὰ φοβερὰ καὶ τὰ
42v 9 θαρραλέα.‖ οὕτως καὶ ἡμεῖς ποῦ χρώμεθα τῷ φόβῳ;
πρὸς τὰ ἀπροαίρετα. ἐν τίσιν πάλιν θαρροῦντες ἀνα-
στρεφόμεθα ὡς οὐδενὸς ὄντος δεινοῦ; ἐν τοῖς προαιρε-
10 τικοῖς. ἐξαπατηθῆναι ἢ προπεσεῖν ἢ ἀναίσχυντόν τι
ποιῆσαι ἢ μετ' ἐπιθυμίας αἰσχρᾶς ὀρεχθῆναί τινος οὐ-
δὲν διαφέρει ἡμῖν, ἂν μόνον ἐν τοῖς ἀπροαιρέτ[ικ]οις εὐ-
στοχῶμεν. ὅπου δὲ θάνατος ἢ φυγὴ ἢ πόνος ἢ ἀδοξία,
11 ἐκεῖ τὸ ἀναχωρητικόν, ἐκεῖ τὸ σεσοβημένον. τοιγαροῦν
ὥσπερ εἰκὸς τοὺς περὶ τὰ μέγιστα διαμαρτάνοντας
τὸ μὲν φύσει θαρραλέον θρασὺ κατασκευάζομεν, ἀπο-
νενοημένον, ἰταμόν, ἀναίσχυντον, τὸ δ' εὐλαβὲς φύσει
καὶ αἰδῆμον δειλὸν καὶ ταπεινόν, φόβων καὶ ταραχῶν
12 μεστόν. ἂν γάρ τις ἐκεῖ μεταθῇ τὸ εὐλαβές, ὅπου προ-
αίρεσις καὶ ἔργα προαιρέσεως, εὐθὺς ἅμα τῷ θέλειν εὐ-
λαβεῖσθαι καὶ ἐπ' αὐτῷ κειμένην ἕξει τὴν ἔκκλισιν· ἂν
δ' ὅπου τὰ μὴ ἐφ' ἡμῖν ἐστι καὶ ἀπροαίρετα, πρὸς τὰ
ἐπ' ἄλλοις ὄντα τὴν ἔκκλισιν ἔχων ἀναγκαίως φοβήσε-
13 ται, ἀκαταστατήσει, ταραχθήσεται. οὐ γὰρ θάνατος ἢ

---

25 cf. Ench. 5: οἷον ὁ θάνατος οὐδὲν δεινόν, ἐπεὶ καὶ Σω-
κράτει (s. 15) ἂν ἐφαίνετο, ἀλλὰ τὸ δόγμα τὸ περὶ τοῦ θανάτου,
διότι δεινόν, ἐκεῖνο τὸ δεινόν ἐστιν. multo propius ad Epicteti

---

3 ἡμᾶς *s* 5 καὶ φεύγουσιν] φεύγουσαι *s* πτηνά *s* 11 ἐξ. ⟨οὖν⟩ S_c 13 ἀπροαιρέτοις *Upt. cod., Meib.*: ἀπροαιρετικοῖς *S*; προαιρετικοῖς *Salm.* 19 αιδημον *(sine acc.) S* 22 ἐφ' αὐτῷ S_c ἔκκλησιν *S: corr.* S_c

*πόνος φοβερόν, ἀλλὰ τὸ φοβεῖσθαι πόνον ἢ θάνατον.
διὰ τοῦτο ἐπαινοῦμεν τὸν εἰπόντα ὅτι*

> *οὐ κατθανεῖν γὰρ δεινόν, ἀλλ᾽ αἰσχρῶς θανεῖν.*

Ἔδει οὖν πρὸς μὲν τὸν θάνατον τὸ θάρσος ἐστρά- 14
*φθαι, πρὸς δὲ τὸν φόβον τοῦ θανάτου τὴν εὐλάβειαν·
νῦν δὲ τὸ ἐναντίον πρὸς μὲν τὸν θάνατον τὴν φυγήν,
πρὸς δὲ τὸ περὶ αὐτοῦ δόγμα τὴν ἀνεπιστρεψίαν καὶ
τὸ †ἀφειδὲς καὶ τὸ ἀδιαφορητικόν. ταῦτα δ᾽ ὁ Σωκράτης* 15
*καλῶς ποιῶν μορμολύκεια ἐκάλει. ὡς γὰρ τοῖς παι-
δίοις τὰ προσωπεῖα φαίνεται δεινὰ καὶ φοβερὰ δι᾽
ἀπειρίαν, τοιοῦτόν τι καὶ ἡμεῖς πάσχομεν πρὸς τὰ
πράγματα δι᾽ οὐδὲν ἄλλο ἢ ὥσπερ καὶ τὰ παιδία πρὸς‖
τὰς μορμολυκείας. τί γάρ ἐστι παιδίον; ἄγνοια. τί ἐστι* 16 48r
*παιδίον; ἀμαθία. ἐπεὶ ὅπου οἶδεν, κἀκεῖνα οὐδὲν ἡμῶν
ἔλαττον ἔχει. θάνατος τί ἐστιν; μορμολύκειον. στρέψας* 17
*αὐτὸ κατάμαθε· ἰδοῦ, πῶς οὐ δάκνει. τὸ σωμάτιον δεῖ
χωρισθῆναι τοῦ πνευματίου, ὡς πρότερον ἐκεχώριστο,
ἢ νῦν ἢ ὕστερον. τί οὖν ἀγανακτεῖς, εἰ νῦν; εἰ γὰρ μὴ
νῦν, ὕστερον. διὰ τί; ἵνα ἡ περίοδος ἀνύηται τοῦ κό-* 18
σμου· χρείαν γὰρ ἔχει τῶν μὲν ἐνισταμένων, τῶν δὲ μελ-

---

verba accedit paraphrasis Stobaei IV 41 (flor. 118), 20: *θάνατος οὐ φοβερόν - - - ἀλλὰ τὸ δόξαι τὸν θάνατον εἶναι φοβερόν.*

3 Fragm. Trag. Nauck Adesp. 88 (Menandri Mon. 504); Sexti Pythag. sent. 473 E.

9 cf. Plat. Phaedo p. 77 e: *μὴ δεδιέναι τὸν θάνατον ὥσπερ τὰ μορμολύκεια*; Crito p. 46 c.

---

8 *fort.* ἀπαθὲς; ἀμελὲς *Kron.* ἀδιάφορον *Wolf* 9 μορμολυκεῖα *(ut vid.) S pr.:* μορμολυκια *S corr.* 12 ὥσπερ *del. Elter* 13 τί γάρ ἐστι παιδίων; ἄγνοια *Elter et Diels* 13—14 τί ἐστι; *(vel* τί ἐστιν ἄγνοια;*)* ἀμαθία *Elter,* τί ἐστιν ἡμῶν; ἀμαθία *Diels* 14 ὅπου] ὅτι οὐκ *Diels* οἶδεν κἀκεῖνα . οὐδὲν *S: correxi* 16 κατάμαθες *Trinc. (unde* κατάμαθε καὶ *R)* 18 ἀγανακτήσει νῦν *S pr.*

---

15 ὅρος θανάτου τοῖς ἀναβεβηκόσιν· πλὴν πολλὰ ἔχει αὐτὸν σμικρῦναι· ἀλλὰ πάντων φοβερώτατός ἐστιν

19 λόντων, τῶν δ' ἠνυσμένων. πόνος τί ἐστιν; μορμολύ-
κειον. στρέψον αὐτὸ καὶ κατάμαθε. τραχέως κινεῖται
τὸ σαρκίδιον, εἶτα πάλιν λείως. ἄν σοι μὴ λυσιτελῇ, ἡ
20 θύρα ἤνοικται· ἂν λυσιτελῇ, φέρε. πρὸς πάντα γὰρ
ἠνοῖχθαι δεῖ τὴν θύραν· καὶ πρᾶγμα οὐκ ἔχομεν.
21 Τίς οὖν τούτων τῶν δογμάτων καρπός; ὅνπερ δεῖ
κάλλιστόν τ' εἶναι καὶ πρεπωδέστατον τοῖς τῷ ὄντι παι-
22 δευομένοις, ἀταραξία ἀφοβία ἐλευθερία. οὐ γὰρ τοῖς
πολλοῖς περὶ τούτων πιστευτέον, οἳ λέγουσιν μόνοις
ἐξεῖναι παιδεύεσθαι τοῖς ἐλευθέροις, ἀλλὰ τοῖς
φιλοσόφοις μᾶλλον, οἳ λέγουσι μόνους τοὺς παιδευ-
23 θέντας ἐλευθέρους εἶναι. — Πῶς τοῦτο; — Οὕτως·
νῦν ἄλλο τί ἐστιν ἐλευθερία ἢ τὸ ἐξεῖναι ὡς βουλό-
μεθα διεξάγειν; 'οὐδέν.' λέγετε δή μοι, ὦ ἄνθρωποι,
βούλεσθε ζῆν ἁμαρτάνοντες; 'οὐ βουλόμεθα.' οὐδεὶς
24 τοίνυν ἁμαρτάνων ἐλεύθερός ἐστιν. βούλεσθε ζῆν φοβού-
μενοι, βούλεσθε λυπούμενοι, βούλεσθε ταρασσόμενοι;
'οὐδαμῶς.' οὐδεὶς ἄρα οὔτε φοβούμενος οὔτε λυπούμε-
νος οὔτε ταρασσόμενος ἐλεύθερός ἐστιν, ὅστις δ' ἀπήλ-
λακται λυπῶν καὶ φόβων καὶ ταραχῶν, οὗτος τῇ αὐτῇ
43v 25 ὁδῷ καὶ τοῦ δουλεύειν ἀπήλλακται. πῶς οὖν ἔτι ὑμῖν
πιστεύσομεν, ὦ φίλτατοι νομοθέται; οὐκ ἐπιτρέπομεν

11 cf. Stob. ecl. II, 7, 11[i]: τὸν σπουδαῖον εἶναι μόνον -- ἐλεύθερον; Diog. Laert. VII, 121.
12 sq. cf. Diog. Laert. VII, 121: εἶναι τὴν ἐλευθερίαν ἐξουσίαν αὐτοπραγίας.

1 ἠνυσμένων S (spir. corr.) 5 δεῖ] χρὴ Upt. cod. 7—8 πεπαιδευμένοις s 9 πολλοῖς] νόμοις vel νομοθέταις Wolf 14—16 'οὐδέν.' οὐδεὶς τοίνυν ἁμαρτάνων ἐλεύθερός ἐστιν; ⟨'οὐδείς.'⟩ λέγετε . . . βουλόμεθα.' βούλεσθε κτλ. R 21 ὑμῖν S: ἡμεῖς ὑμῖν Cor. 22 ἐπιτρέψομεν Elter (permittemus ed. Bas.)

19 λυπῶν σύ, φησίν, μάτην δοῦλος ὤν

παιδεύεσθαι, εἰ μὴ τοῖς ἐλευθέροις; οἱ φιλόσοφοι γὰρ
λέγουσιν ὅτι οὐκ ἐπιτρέπομεν ἐλευθέροις εἶναι εἰ μὴ
τοῖς πεπαιδευμένοις, τοῦτό ἐστιν ὁ θεὸς οὐκ ἐπιτρέπει.
—Ὅταν οὖν στρέψῃ τις ἐπὶ στρατηγοῦ τὸν αὑτοῦ δοῦ- 26
λον, οὐδὲν ἐποίησεν; —Ἐποίησεν. — Τί; — Ἔστρεψεν
τὸν αὑτοῦ δοῦλον ἐπὶ στρατηγοῦ. —Ἄλλο οὐδέν; —
Ναί· καὶ εἰκοστὴν αὐτοῦ δοῦναι ὀφείλει. — Τί οὖν; ὁ 27
ταῦτα παθὼν οὐ γέγονεν ἐλεύθερος; — Οὐ μᾶλλον ἢ
ἀτάραχος. ἐπεὶ σὺ ὁ ἄλλους στρέφειν δυνάμενος οὐδένα 28
ἔχεις κύριον; οὐκ ἀργύριον, οὐ κοράσιον, οὐ παιδάριον,
οὐ τὸν τύραννον, οὐ φίλον τινὰ τοῦ τυράννου; τί οὖν
τρέμεις ἐπί τινα τοιαύτην ἀπιὼν περίστασιν;

Διὰ τοῦτο λέγω πολλάκις ‛ταῦτα μελετᾶτε καὶ ταῦτα 29
πρόχειρα ἔχετε, πρὸς τίνα δεῖ τεθαρρηκέναι καὶ πρὸς
τίνα εὐλαβῶς διακεῖσθαι, ὅτι πρὸς τὰ ἀπροαίρετα θαρ-
ρεῖν, εὐλαβεῖσθαι τὰ προαιρετικά’. — Ἀλλ’ οὐκ ἀνέγνων 30
σοι οὐδ’ ἔγνως τί ποιῶ. — Ἐν τίνι; ἐν λεξειδίοις. ἔχε 31
σου τὰ λεξείδια· δεῖξον, πῶς ἔχεις πρὸς ὄρεξιν καὶ
ἔκκλισιν, εἰ μὴ ἀποτυγχάνεις ὧν θέλεις, εἰ μὴ περι-
πίπτεις οἷς οὐ θέλεις. ἐκεῖνα δὲ τὰ περιόδια, ἂν νοῦν
ἔχῃς, ἄρας πού ποτε ἀπαλείψεις. — Τί οὖν; Σωκράτης 32
οὐκ ἔγραφεν; — Καὶ τίς τοσαῦτα; ἀλλὰ πῶς; ἐπεὶ μὴ
ἐδύνατο ἔχειν ἀεὶ τὸν ἐλέγχοντα αὐτοῦ τὰ δόγματα ἢ
ἐλεγχθησόμενον ἐν τῷ μέρει, αὐτὸς ἑαυτὸν ἤλεγχεν καὶ
ἐξήταζεν καὶ ἀεὶ μίαν γέ τινα πρόληψιν ἐγύμναζεν χρη-

---

2 ἐπιτρέπουσιν vel ἐπιτρέπομεν ⟨εἰποῦσιν⟩ *R* 3 ὃ *S: corr. Wolf* 4 (et 6) αὐτοῦ *S: corr. Cor.* 5 ἐποίησεν; — ⟨Ναί,⟩ ἐποίησέν ⟨τι⟩ (aliquid *ed. Bas.*). — Τί; *R* 10 ἔχῃς *S pr.* 15 διακεῖσθαι; ὅτι *R (sim. vers. Bas.)* 17 σοι; οὐδ’ ἔγνως τί ποιῶ; *Wolf* 20 περιοδικά *Upt.* 21 καταλείψεις *Cor.* 21—22 Σωκράτης *sanum esse negat Wolf,* ἔγραφεν *Olearius;* τί οὖν; Σωκράτης οὖν ἔγραφεν; καὶ *Elter* 23 ἐλέγξοντα *Rich.*

33 στικῶς. ταῦτα γράφει φιλόσοφος· λεξείδια δὲ καὶ † ἡ
44r ὁδός, ἣν λέγω, ἄλλοις ἀφίησι, τοῖς ἀναισθήτοις || ἢ τοῖς
μακαρίοις, τοῖς σχολὴν ἄγουσιν ὑπὸ ἀταραξίας ἢ τοῖς
μηδὲν τῶν ἑξῆς ὑπολογιζομένοις διὰ μωρίαν.

34 *Καὶ νῦν καιροῦ καλοῦντος ἐκεῖνα δείξεις ἀπελθὼν
καὶ ἀναγνώσῃ καὶ ἐμπερπερεύσῃ; 'ἰδοῦ, πῶς διαλόγους
35 συντίθημι.' μή, ἄνθρωπε, ἀλλ' ἐκεῖνα μᾶλλον 'ἰδοῦ,
πῶς ὀρεγόμενος οὐκ ἀποτυγχάνω. ἰδοῦ, πῶς ἐκκλίνων
οὐ περιπίπτω. φέρε θάνατον καὶ γνώσῃ· φέρε πόνους,
36 φέρε δεσμωτήριον, φέρε ἀδοξίαν, φέρε καταδίκην.' αὕτη
ἐπίδειξις νέου ἐκ σχολῆς ἐληλυθότος. τἆλλα δ' ἄλλοις
ἄφες, μηδὲ φωνήν τις ἀκούσῃ σου περὶ αὐτῶν ποτε
μηδ', ἂν ἐπαινέσῃ τις ἐπ' αὐτοῖς, ἀνέχου, δόξον δὲ μη-
37 δεὶς εἶναι καὶ εἰδέναι μηδέν. μόνον τοῦτο εἰδὼς φαί-
38 νου, πῶς μήτ' ἀποτύχῃς ποτὲ μήτε περιπέσῃς. ἄλλοι με-
λετάτωσαν δίκας, ἄλλοι προβλήματα, ἄλλοι συλλο-
γισμούς· σὺ ἀποθνῄσκειν, σὺ δεδέσθαι, σὺ στρεβλοῦ-
39 σθαι, σὺ ἐξορίζεσθαι. πάντα ταῦτα θαρρούντως, πεποι-
θότως τῷ κεκληκότι σε ἐπ' αὐτά, τῷ ἄξιον τῆς χώρας

---

11 sqq. cf. Ench. 13: *Εἰ προκόψαι θέλεις, ὑπόμεινον ἕνεκα τῶν ἐκτὸς ἀνόητος δόξας καὶ ἠλίθιος. μηδὲν βούλου δοκεῖν ἐπίστασθαι· κἂν δόξῃς τις εἶναί τισιν, ἀπίστει σεαυτῷ.* — Ench. 48, 2: *σημεῖα προκόπτοντος· - - - οὐδὲν περὶ ἑαυτοῦ λέγει, ὡς ὄντος τινὸς ἢ εἰδότος τι· - - κἂν τις αὐτὸν ἐπαινῇ, καταγελᾷ τοῦ ἐπαινοῦντος αὐτὸς παρ' ἑαυτῷ.* cf. fr. XXI et flor. *Ἐκ τῶν Δημ. Ἰσοκρ. Ἐπικτ.* sent. 180 ed. W.

---

1 *τοιαῦτα R, Cor.* 1—2 *ἡ ὁδὸς ἣν λέγ** S (λέγω S*$_c$*); τὴν ὁδόν, ἣν λέγω Upt.; περιόδια (idem Schw. quoque suspicatus est) ἡ ὁδός, ἣν λέγω R; περιόδους καὶ λόγους Cor.; δόξαν, ἣν λέγεις vel σποδόν, ἣν λέγω Elter; 'ἦ δ' ὅς', 'ἦν δ' ἐγώ' Kron.* 2 *⟨ἄλλα δ'⟩ ἄλλοις r* 5 *ἐπελθὼν S*$_c$ 13 *ἐπαινῇ σέ τις Kron.* 18 *θαρροῦντος s (θαρροῦντος, πεποιθότος Wolf)*

2—3 *τοῖς φιλοσόφοις*

ταύτης κεκρικότι, ἐν ᾗ κατα⟨τα⟩χθεὶς ἐπιδείξεις, τίνα
δύναται λογικὸν ἡγεμονικὸν πρὸς τὰς ἀπροαιρέτους
δυνάμεις ἀντιταξάμενον. καὶ οὕτως τὸ παράδοξον 40
ἐκεῖνο οὐκέτι οὔτ' ἀδύνατον φανεῖται οὔτε παράδοξον,
ὅτι ἅμα μὲν εὐλαβεῖσθαι δεῖ ἅμα δὲ θαρρεῖν, πρὸς μὲν
τὰ ἀπροαίρετα θαρρεῖν, ἐν δὲ τοῖς προαιρετικοῖς εὐλα-
βεῖσθαι.

β′. Περὶ ἀταραξίας.

Ὅρα σὺ ὁ ἀπιὼν ἐπὶ τὴν δίκην, τί θέλεις τηρῆσαι 1
καὶ ποῦ θέλεις ἀνύσαι. εἰ γὰρ προαίρεσιν θέλεις τηρῆ- 2
σαι‖ κατὰ φύσιν ἔχουσαν, πᾶσά σοι ἀσφάλεια, πᾶσά 44v
σοι εὐμάρεια, πρᾶγμα οὐκ ἔχεις. τὰ γὰρ ἐπὶ σοὶ αὐτεξ- 3
ούσια καὶ φύσει ἐλεύθερα θέλων τηρῆσαι καὶ τούτοις
ἀρκούμενος τίνος ἔτι ἐπιστρέφῃ; τίς γὰρ αὐτῶν κύριος,
τίς αὐτὰ δύναται ἀφελέσθαι; εἰ θέλεις αἰδήμων εἶναι 4
καὶ πιστός, τίς οὐκ ἐάσει σε; εἰ θέλεις μὴ κωλύεσθαι
μηδ' ἀναγκάζεσθαι, τίς σε ἀναγκάσει ὀρέγεσθαι ὧν οὐ
δοκεῖ σοι, τίς ἐκκλίνειν ἃ μὴ φαίνεταί σοι; ἀλλὰ τί; 5
πράξει μέν σοί τινα ἃ δοκεῖ φοβερὰ εἶναι· ἵνα δὲ καὶ
ἐκκλίνων αὐτὰ πάθῃς, πῶς δύναται ποιῆσαι; ὅταν οὖν 6

---

10 sqq. cf. Ench. 4: καὶ οὕτως ἀσφαλέστερον ἅψῃ τοῦ ἔργου, ἐὰν ἐπιλέγῃς εὐθὺς ὅτι (λούσασθαι) θέλω καὶ τὴν ἐμαυτοῦ προαίρεσιν κατὰ φύσιν ἔχουσαν τηρῆσαι (= ib. infra et Ench. 13) καὶ ὡσαύτως ἐφ' ἑκάστου ἔργου.

12 sq. cf. Ench. 1, 2: καὶ τὰ μὲν ἐφ' ἡμῖν ἐστι φύσει ἐλεύθερα.

16 sqq. cf. Ench. 14, 2: ἐὰν δὲ θέλῃς ὀρεγόμενος μὴ ἀποτυγχάνειν, τοῦτο δύνασαι.

---

1 καταχθεὶς *S: corr. s* ἐπιδείξεις *S*$_c$: ἐπιδείχθῃς *S (ut vid.)* 2 *aut* λογικὸν *aut* ἡγεμονικὸν *del. Cor.* 10 τί οὐ θέλεις ἀπολέσαι *Cor.*; πῶς θέλεις ἀνύσαι *Elter* 16 θέλῃς *S pr.* 19 προστάξει *Wolf*

---

2 ὡς μάρτυσι διαλέγεται.
15 οὐδείς

ἐπὶ σοὶ ᾖ τὸ ὀρέγεσθαι καὶ ἐκκλίνειν, τίνος ἔτι ἐπι-
7 στρέφῃ; τοῦτό σοι προοίμιον, τοῦτο διήγησις, τοῦτο
πίστις, τοῦτο νίκη, τοῦτο ἐπίλογος, τοῦτο εὐδοκίμησις.
8 Διὰ τοῦτο ὁ Σωκράτης πρὸς τὸν ὑπομιμνήσκοντα,
ἵνα παρασκευάζηται πρὸς τὴν δίκην, ἔφη 'οὐ δοκῶ
οὖν σοι ἅπαντι τῷ βίῳ πρὸς τοῦτο παρασκευ-
9 άζεσθαι;' — 'Ποίαν παρασκευήν;' — 'Τετήρηκα',
φησίν, 'τὸ ἐπ' ἐμοί.' — 'Πῶς οὖν;' — 'Οὐδὲν οὐδέ-
10 ποτ' ἄδικον οὔτ' ἰδίᾳ οὔτε δημοσίᾳ ἔπραξα.' εἰ
δὲ θέλεις καὶ τὰ ἐκτὸς τηρῆσαι, τὸ σωμάτιον καὶ τὸ
οὐσίδιον καὶ τὸ ἀξιωμάτιον, λέγω σοι· ἤδη αὐτόθεν
παρασκευάζου τὴν δυνατὴν παρασκευὴν πᾶσαν καὶ
λοιπὸν σκέπτου καὶ τὴν φύσιν τοῦ δικαστοῦ καὶ τὸν
11 ἀντίδικον. εἰ γονάτων ἅψασθαι δεῖ, γονάτων ἅψαι·
12 εἰ κλαῦσαι, κλαῦσον· εἰ οἰμῶξαι, οἴμωξον. ὅταν γὰρ
ὑποθῇς τὰ σὰ τοῖς ἐκτός, δούλευε τὸ λοιπὸν καὶ μὴ
ἀντισπῶ καὶ ποτὲ μὲν θέλε δουλεύειν, ποτὲ δὲ μὴ
13 θέλε, ἀλλ' ἁπλῶς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἢ ταῦτα
ἢ ἐκεῖνα· ἢ ἐλεύθερος ἢ δοῦλος, ἢ πεπαιδευμένος ἢ
ἀπαίδευτος, ἢ γενναῖος ἀλεκτρυὼν ἢ ἀγεννής, ἢ ὑπό-
μενε τυπτόμενος, μέχρις ἂν ἀποθάνῃς, ἢ ἀπαγόρευσον‖

---

2 sq. cf. Diog. Laert. VII, 43.
4 sqq. cf. Xenoph. Apol. Socr. c. 2 sq.: (Ἑρμογένης) ἔφη ὁρῶν αὐτὸν περὶ πάντων μᾶλλον διαλεγόμενον ἢ περὶ τῆς δίκης εἰπεῖν· Οὐκ ἐχρῆν μέντοι σκοπεῖν, ὦ Σώκρατες, καὶ ὅ τι ἀπολογήσῃ; τὸν δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἀποκρίνασθαι· Οὐ γὰρ δοκῶ σοι ἀπολογεῖσθαι μελετῶν διαβεβιωκέναι; ἐπεὶ δ' αὐτὸν ἐρέσθαι· Πῶς; Ὅτι οὐδὲν ἄδικον διαγεγένημαι ποιῶν.
9 sq. cf. Ench. 13.
15 sq. cf. Ench. 14, 2 in fine et 1, 4.

---

3 τοῦτο ἐπίλογος, τοῦτο νίκη *Rich.* 6—7 παρεσκευάσθαι *Schw.* (praeparasse *ed. Bas.*) 13—14 τοῦ ἀντιδίκου *Schw.* (adversarii *ed. Bas.*), τῶν ἀντιδίκων *Elter* 15 εἰ] καὶ *s* 20 ἀλεκτρύων *S*

εὐθύς. μή σοι γένοιτο πληγὰς πολλὰς λαβεῖν καὶ ὕστε- 45r
ρον ἀπαγορεῦσαι. εἰ δ' αἰσχρὰ ταῦτα, αὐτόθεν ἤδη 14
δίελε 'ποῦ φύσις κακῶν καὶ ἀγαθῶν; οὗ καὶ ἀλήθεια.
ὅπου ἀλήθεια καὶ οὗ φύσις, ἐκεῖ τὸ εὐλαβές· ὅπου ἡ
ἀλήθεια, ἐκεῖ τὸ θαρραλέον, ὅπου ἡ φύσις'.

Ἐπεί τ⟨ο⟩ι δοκεῖς, ὅτι τὰ ἐκτὸς τηρῆσαι θέλων Σωκρά- 15
της παρελθὼν ἂν ἔλεγε 'ἐμὲ δ' Ἄνυτος καὶ Μέλη-
τος ἀποκτεῖναι μὲν δύνανται, βλάψαι δ' οὔ';
οὕτω μωρὸς ἦν, ἵνα μὴ ἴδῃ ὅτι αὕτη ἡ ὁδὸς ἐνταῦθα 16
οὐ φέρει, ἀλλ' ἄλλῃ; τί οὖν ἐστιν, ὅτι οὐκ ἔχει λόγον
καὶ προσερεθίζει; ὡς ὁ ἐμὸς Ἡράκλειτος περὶ ἀγριδίου 17
πραγμάτιον ἔχων ἐν Ῥόδῳ καὶ ἀποδείξας τοῖς δικασταῖς
ὅτι δίκαια λέγει ἐλθὼν ἐπὶ τὸν ἐπίλογον ἔφη ὅτι 'ἀλλ'
οὔτε δεήσομαι ὑμῶν οὔτ' ἐπιστρέφομαι, τί μέλ-
λετε κρίνειν· ὑμεῖς τε μᾶλλον οἱ κρινόμενοί
ἐστε ἢ ἐγώ.' καὶ οὕτως κατέστρεψε τὸ πραγμάτιον. τίς 18
χρεία; μόνον μὴ δέου, μὴ προστίθει δ' ὅτι 'καὶ οὐ δέο-
μαι'. εἰ μή τι καιρός ἐστιν ἐπίτηδες ἐρεθίσαι τοὺς δι-
καστὰς ὡς Σωκράτει. καὶ σὺ εἰ τοιοῦτον ἐπίλογον πα- 19

---

7 cf. quae ad I, 29, 18 adnotavi.

---

3 *φύσεις S pr.* *οὗ καὶ* S_b: *οὐ· καὶ S* 4 *οὗ ed. Bas.: οὐ S ποῦ ἀλήθεια; οὗ καὶ φύσις. ἐκεῖ Salm., quo probato verba (v. 4—5) ὅπου ἡ ἀλήθεια et ὅπου ἡ φύσις del. Upt.* 4—5 *aut ὅπου [ἡ] ἀλήθεια καὶ οὗ φύσις, ἐκεῖ τὸ θαρραλέον scrib. aut verba ὅπου ἡ φύσις del. Wolf* *θαρραλέον ὅπου (sine interp.)* S_c 3—5 ubi sit natura - - -, illic esse et ueritatem: et ubi ueritas, illic quoque esse naturam: ibidemque cautioni locum esse, ubi ueritas: illic confidentiae, ubi sit natura *ed. Bas.; ποῦ φύσις καὶ οὐκ ἀλήθεια; ποῦ ἀλ. καὶ οὐ φύσις; ἐκεῖ τὸ εὐλ., ὅπου ἡ ἀλήθεια· ἐκεῖ τὸ θαρρ., ὅπου ἡ φύσις R; fort. s. 14 vel pars quaedam eius ad caput praecedens pertinet (cf. II 1, 6 sq.)* 6 *ἐπεὶ τί S: corr. s* 9 *μορὸς S: corr* S_b 10 *ἄλλη S: corr. Wolf* *⟨ἄλλο⟩ τι (affirm.) Cor.* 15 *τε] τὸ Trinc.; γὰρ Wolf, τοι Meib.* 16 *τί s*

---

1 τοῦτό τινες ἔπαθον

20 ρασκευάζῃ, τί ἀναβαίνεις, τί ὑπακούεις; εἰ γὰρ σταυ-
ρωθῆναι θέλεις, ἔκδεξαι καὶ ἥξει ὁ σταυρός· εἰ δ' ὑπα-
κοῦσαι λόγος αἱρεῖ καὶ πεῖσαι τό γε παρ' αὐτόν, τὰ
ἑξῆς τούτῳ ποιητέον τηροῦντι μέντοι τὰ ἴδια.
21 Ταύτῃ καὶ γελοῖόν ἐστι τὸ λέγειν 'ὑπόθου μοι'. τί
σοι ὑποθῶμαι; ἀλλὰ 'ποίησόν μου τὴν διάνοιαν ὅ τι ἂν
22 ἀποβαίνῃ πρὸς τοῦτο ἁρμόσασθαι'. ἐπεὶ ἐκεῖνό γε ὅμοιόν
ἐστιν οἷον εἰ ἀγράμματος λέγοι 'εἰπέ μοι τί γράψω,
23 ὅταν μοι προβληθῇ τι ὄνομα'. ἂν γὰρ εἴπω ὅτι Δίων,
εἶτα παρελθὼν ἐκεῖνος αὐτῷ προβάλῃ μὴ τὸ Δίωνος
45v 24 ὄνομα,| ἀλλὰ τὸ Θέωνος, τί γένηται; τί γράψῃ; ἀλλ' εἰ
μὲν μεμελέτηκας γράφειν, ἔχεις καὶ παρασκευάσ⟨ασθ⟩αι
πρὸς πάντα τὰ ὑπαγορευόμενα· εἰ δὲ μή, τί σοι ἐγὼ
νῦν ὑποθῶμαι; ἂν γὰρ ἄλλο τι ὑπαγορεύῃ τὰ πράγματα,
25 τί ἐρεῖς ἢ τί πράξεις; τούτου οὖν τοῦ καθολικοῦ μέ-
μνησο καὶ ὑποθήκης οὐκ ἀπορήσεις. ἐὰν δὲ πρὸς τὰ ἔξω
χάσκῃς, ἀνάγκη σε ἄνω καὶ κάτω κυλίεσθαι πρὸς τὸ
26 βούλημα τοῦ κυρίου. τίς δ' ἐστὶ κύριος; ὁ τῶν ὑπὸ σοῦ
τινος σπουδαζομένων ἢ ἐκκλινομένων ἔχων ἐξουσίαν.

---

16 sqq. cf. Ench. 14, 2: *μήτε θελέτω τι μήτε φευγέτω τι τῶν ἐπ' ἄλλοις· εἰ δὲ μή, δουλεύειν* (cf. s. 12) *ἀνάγκη.*
18 sqq. cf. Ench. 14, 2: *Κύριος ἑκάστου ἐστὶν ὁ τῶν ὑπ' ἐκείνου θελομένων ἢ μὴ θελομένων ἔχων τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸ περιποιῆσαι ἢ ἀφελέσθαι.*

---

1 *ἀναμένεις s* 3 *αἱρει S, αἱρεῖ Sb: corr. s; ἀρκεῖ Trinc. καὶ ἀρκεῖ πεῖσαι Wolf, αἱρεῖ καὶ πείσει R* 3—4 *αὐτόν τι ἑξῆς Salm.* 4 *τοῦτο S pr.: corr. m. pr. aut Sb τηροῦντι ⟨, μὴ⟩ μέντοι Elter* 5 *ὑποθοῦ S: corr. Schw.* 7 *ἐκείνῳ Cor.* 8 *οἷον om. s* 10 *αὐτῷ R προβαλῆι S: corr. s* 11 *γράψει s* 12 *παρασκευάσαι S: corr. Upt. e cod.; παρεσκεύασαι Wolf, quo probato ⟨ἱκανῶς⟩ ἔχεις R* 19 *τινος negl. versio Bas.; fort. ante ἔχων transponendum est*

γ′. Πρὸς τοὺς συνιστάντας τινὰς τοῖς φιλοσόφοις.

Καλῶς ὁ Διογένης πρὸς τὸν ἀξιοῦντα γράμματα παρ' 1
αὐτοῦ λαβεῖν συστατικὰ 'ὅτι μὲν ἄνθρωπος', φησίν,
'εἶ, καὶ ἰδὼν γνώσεται· εἰ δ' ἀγαθὸς ἢ κακός, εἰ
μὲν ἔμπειρός ἐστι διαγνῶναι τοὺς ἀγαθοὺς καὶ
κακούς, γνώσεται, εἰ δ' ἄπειρος, οὐδ' ἂν μυριά-
κις γράψω αὐτῷ'. ὅμοιον γὰρ ὥσπερ εἰ δραχμὴ συστα- 2
θῆναί τινι ἠξίου, ἵνα δοκιμασθῇ. εἰ ἀργυρογνωμονικός
ἐστιν, σὺ σαυτὴν συστήσεις. ἔδει οὖν τοιοῦτόν τι ἔχειν 3
ἡμᾶς καὶ ἐν τῷ βίῳ οἷον ἐπ' ἀργυρίου, ἵν' εἰπεῖν δύνω-
μαι καθάπερ ὁ ἀργυρογνώμων λέγει 'φέρε ἣν θέλεις
δραχμὴν καὶ διαγνώσομαι'. ἀλλ' ἐπὶ συλλογισμῶν 'φέρε 4
ὃν θέλεις καὶ διακρινῶ σοι τὸν ἀναλυτικόν τε καὶ μή'.
διὰ τί; οἶδα γὰρ ἀναλύειν συλλογισμούς· ἔχω τὴν δύ-
ναμιν, ἣν ἔχειν δεῖ τὸν ἐπιγνωστικὸν τῶν περὶ συλλο-
γισμοὺς κατορθούντων. ἐπὶ δὲ τοῦ βίου τί ποιῶ; νῦν 5
μὲν λέγω ἀγαθόν, νῦν δὲ κακόν. τί τὸ αἴτιον; τὸ ἐναν-
τίον ἢ ἐπὶ τῶν συλλογισμῶν, ἀμαθία καὶ ἀπειρία.

---

3 sqq. Diog. Epist. 18: *ὅτι μὲν γὰρ ἄνθρωπός ἐστιν, ἐκ τῶν εἰκόνων εἴσῃ, εἰ δὲ καὶ φιλόσοφος, διὰ βίου καὶ λόγου.* ib. 10 sq. *ὁ γὰρ καθ' ἡμᾶς σπουδαῖος δι' ἑαυτοῦ συνίσταται*

---

8 *δραχμῇ S* **10** *ἐστι, ⟨γνώσεται·⟩ σὺ ⟨γὰρ⟩ s σαυτὸν R* **13** *ἐπὶ ⟨μὲν⟩ Schw. συλλογισμῶν s: συλλογισμ̃ (-μῷ vel -μοῦ s) S* **14** *διακρίνῶ S ἀνυτικόν Elter, ἀνάλυτον ego olim, ἀποδεικτικόν Rich.* **16** *περὶ] litteras ερ itemque v. 17 τί et v. 18 τὸ S_c in membrana detrita restituisse, non correxisse videtur* **19** *ἢ s: ἡ S (quo probato εὐμαθία καὶ ἐμπειρία Wolf, ἐπὶ τῶν βιωτικῶν Shaftesbury)*

δ′. *Πρὸς τὸν ἐπὶ μοιχείᾳ ποτὲ κατειλημμένον.*

1 Λέγοντος αὐτοῦ ὅτι Ὁ ἄνθρωπος πρὸς πίστιν γέγονεν
καὶ τοῦτο ὁ ἀνατρέπων ἀνατρέπει τὸ ἴδιον τοῦ ἀνθρώ-
46r που‖ ἐπεισῆλθέν τις τῶν δοκούντων φιλολόγων, ὃς κατ-
2 είληπτό ποτε μοιχὸς ἐν τῇ πόλει. ὁ δ' Ἀλλ' ἄν, φησίν,
ἀφέντες τοῦτο τὸ πιστόν, πρὸς ὃ πεφύκαμεν, ἐπιβου-
λεύωμεν τῇ γυναικὶ τοῦ γείτονος, τί ποιοῦμεν; τί γὰρ
ἄλλο ἢ ἀπόλλυμεν καὶ ἀναιροῦμεν; τίνα; τὸν πιστόν,
3 τὸν αἰδήμονα, τὸν ὅσιον. ταῦτα μόνα; γειτνίασιν δ' οὐκ
ἀναιροῦμεν, φιλίαν δ' οὔ, πόλιν δ' οὔ; εἰς τίνα δὲ χώ-
ραν αὐτοὺς κατατάσσομεν; ὡς τίνι σοι χρῶμαι, ἄνθρω-
πε; ὡς γείτονι, ὡς φίλῳ; ποίῳ τινί; ὡς πολίτῃ; τί σοι
4 πιστεύσω; εἶτα σκευάριον μὲν εἰ ἧς οὕτως σαπρόν, ὥστε
σοι πρὸς μηδὲν δύνασθαι χρῆσθαι, ἔξω ἂν ἐπὶ τὰς κο-
5 πρίας ἐρρίπτου καὶ οὐδ' ἐκεῖθεν ἄν τίς σε ἀνῃρεῖτο· εἰ
δ' ἄνθρωπος ὢν οὐδεμίαν χώραν δύνασαι ἀποπληρῶσαι
ἀνθρωπικήν, τί σε ποιήσομεν; ἔστω γάρ, φίλου οὐ δύ-
νασαι τόπον ἔχειν· δούλου δύνασαι; καὶ τίς σοι πιστεύ-
σει; οὐ θέλεις οὖν ῥιφῆναί που καὶ αὐτὸς ἐπὶ κοπρίαν
6 ὡς σκεῦος ἄχρηστον, ὡς κόπριον; εἶτα ἐρεῖς 'οὐδείς μου
ἐπιστρέφεται, ἀνθρώπου φιλολόγου'; κακὸς γὰρ εἶ καὶ
ἄχρηστος. οἷον εἰ οἱ σφῆκες ἠγανάκτουν, ὅτι οὐδεὶς αὐ-
τῶν ἐπιστρέφεται, ἀλλὰ φεύγουσι πάντες κἄν τις δύνη-
7 ται, πλήξας κατέβαλεν. σὺ κέντρον ἔχεις τοιοῦτον, ὥστε
ὃν ἂν πλήξῃς εἰς πράγματα καὶ ὀδύνας ἐμβάλλειν. τί σε
θέλεις ποιήσωμεν; οὐκ ἔχεις ποῦ τεθῇς.

---

11 αὐτοὺς S: corr. Upt. 12 τίνι S 13 ηἶς S: corr. Schw. σαθρόν R 17 ποιήσωμεν s γὰρ φίλου S: corr. S_c 17—18 δύνασαι S (σαι corr.) 18 τίς ⟨τί⟩ Schw. 19 ῥιφῆναί S 22 σφῆκες Upt.: σκώληκες S

---

13 καλῶς λέγει πίστευσον. οὕτως ὡς λέγεις S_i

Τί οὖν; οὐκ εἰσὶν αἱ γυναῖκες κοιναὶ φύσει; 8
κἀγὼ λέγω. καὶ γὰρ τὸ χοιρίδιον κοινὸν τῶν κεκλημέ-
νων· ἀλλ' ὅταν μέρη γένηται, ἄν σοι φανῇ, ἀνάρπασον
ἀπελθὼν τὸ τοῦ παρακατακειμένου μέρος, λάθρᾳ κλέψον
ἢ παρακαθεὶς τὴν χεῖρα λίχνευε, κἂν μὴ δύνῃ τοῦ κρέως
ἀποσπάσαι, λίπαινε τοὺς δακτύλους καὶ περίλειχε. καλὸς 46v
συμπότης καὶ σύνδειπνος | *Σωκρατικός. ἄγε, τὸ δὲ θέα-* 9
τρον οὐκ ἔστι κοινὸν τῶν πολιτῶν; ὅταν οὖν καθίσω-
σιν, ἐλθών, ἄν σοι φανῇ, ἔκβαλέ τινα αὐτῶν. οὕτως 10
καὶ αἱ γυναῖκες φύσει κοιναί. ὅταν δ' ὁ νομοθέτης ὡς
ἑστιάτωρ διέλῃ αὐτάς, οὐ θέλεις καὶ αὐτὸς ἴδιον μέρος
ζητεῖν, ἀλλὰ τὸ ἀλλότριον ὑφαρπάζεις καὶ λιχνεύεις;
'ἀλλὰ φιλόλογός εἰμι καὶ Ἀρχέδημον νοῶ.' Ἀρχέδημον 11
τοίνυν νοῶν μοιχὸς ἴσθι καὶ ἄπιστος καὶ ἀντὶ ἀνθρώ-
που λύκος ἢ πίθηκος. τί γὰρ κωλύει;

ε'. Πῶς συνυπάρχει μεγαλοφροσύνη καὶ ἐπιμέλεια.

Αἱ ὗλαι ἀδιάφοροι, ἡ δὲ χρῆσις αὐτῶν οὐκ ἀδιάφο- 1
ρος. πῶς οὖν τηρήσῃ τις ἅμα μὲν τὸ εὐσταθὲς καὶ 2

---

1 sq. cf. Diog. Laert. VII, 33: *κοινάς τε τὰς γυναῖκας δογματίζειν ὁμοίως ἐν τῇ Πολιτείᾳ (Ζήνωνα λέγουσιν)*. cf. fragm. XV.
2 sqq. cf. Ench. 15: *Μέμνησο ὅτι ὡς ἐν συμποσίῳ σε δεῖ ἀναστρέφεσθαι. περιφερόμενον - - - οὔπω ἥκει; μὴ ἐπίβαλλε πόρρω τὴν ὄρεξιν· ἀλλὰ περίμενε, μέχρις ἂν γένηται κατὰ σέ. οὕτω - - - πρὸς γυναῖκα - - - καὶ ἔσῃ ποτὲ ἄξιος τῶν θεῶν συμπότης.* praeterea cf. fragm. XVII, Ench. 36 et de virtute, quam *συμποτικήν* vocabant Stoici, Stob. ecl. II, 7, 5b. 9.
13 sqq. Stoic. Vet. Fr. ed. Arnim III p. 262, fr. 3.

---

4 *ἀνελθὼν S: correxi; ἐλθὼν Upt.* *παρακειμένου s* *μέρος* ⟨ἢ⟩ *s* 6 *περίλειχε S (ει corr. S_b)* 12 *τὸ] utrum τὸ an τὶ in S legendum sit, inc.* 15 *κωλύει] διαφέρει s* 18 *ὗλαι S* 19 *τηρήσει Elter*

---

19 *ωρ $\overset{\pi}{\delta}$ εἰ καὶ μεμπτέον*

ἀτάραχον, ἅμα δὲ τὸ ἐπιμελὲς καὶ μὴ εἰκαῖον μηδ' ἐπι-
3 σεσυρμένον; ἂν μιμῆται τοὺς κυβεύοντας. αἱ ψῆφοι
ἀδιάφοροι, οἱ κύβοι ἀδιάφοροι· πόθεν οἶδα, τί μέλλει
πίπτειν; τῷ πεσόντι δ' ἐπιμελῶς καὶ τεχνικῶς χρῆσθαι,
4 τοῦτο ἤδη ἐμὸν ἔργον ἐστίν. οὕτως τοίνυν τὸ μὲν προη-
γούμενον καὶ ἐπὶ τοῦ βίου ἔργον ἐκεῖνο· δίελε τὰ πράγ-
ματα καὶ διάστησον καὶ εἰπὲ 'τὰ ἔξω οὐκ ἐπ' ἐμοί·
5 προαίρεσις ἐπ' ἐμοί. ποῦ ζητήσω τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κα-
κόν; ἔσω ἐν τοῖς ἐμοῖς'. ἐν δὲ τοῖς ἀλλοτρίοις μηδέποτε
μήτ' ἀγαθὸν ὀνομάσῃς μήτε κακὸν μήτ' ὠφέλειαν μήτε
βλάβην μήτ' ἄλλο τι τῶν τοιούτων.

6 Τί οὖν; ἀμελῶς τούτοις χρηστέον; οὐδαμῶς. τοῦτο
γὰρ πάλιν τῇ προαιρέσει κακόν ἐστι καὶ ταύτῃ [τὴν]
7 παρὰ φύσιν. ἀλλ' ἅμα μὲν ἐπιμελῶς, ὅτι ἡ χρῆσις οὐκ
ἀδιάφορον, ἅμα δ' εὐσταθῶς καὶ ἀταράχως, ὅτι ἡ ὕλη
8 οὐ διαφέρουσα. ὅπου γὰρ τὸ διαφέρον, ἐκεῖ οὔτε κω-
λῦσαί μέ τις δύναται οὔτ' ἀναγκάσαι. ὅπου κωλυτὸς
καὶ ἀναγκαστός εἰμι, ἐκείνων ἡ μὲν τεῦξις οὐκ ἐπ' ἐμοὶ
οὐδ' ἀγαθὸν ἢ κακόν, ἡ χρῆσις δ' ἢ κακὸν ἢ ἀγαθόν,
9 ἀλλ' ἐπ' ἐμοί. δύσκολον δὲ μῖξαι καὶ συναγαγεῖν ταῦτα,
47[r] ἐπιμέλειαν τοῦ προσπεπονθότος ταῖς ὕλαις καὶ εὐστά-
θειαν τοῦ ἀνεπιστρεπτοῦντος, πλὴν οὐκ ἀδύνατον. εἰ

12 sqq. cf. Ench. 2, 2.

2 μιμεῖται *S: corr. s* 3—4 οἶδα, τί μ. πίπτειν; πόθεν; *R* 5 μὲν *del. s* 6 καὶ *negl. versio Bas.* βίου, σὸν ἔργον, ἐκείνῳ (δὲ) δίελε *rR* 12 οὖν ἀμελῶς *S: corr. Wolf* 13 ταύτῃ *s, Upt.:* ταύτην *S,* τοῦτο *Elter* τὴν *seclusi;* τοι *s* 13—14 ταύτης παρὰ τὴν φύσιν *Wolf;* ταὐτὸ τῇ παρὰ φύσιν *Meib.;* ἄγει τὴν παρὰ φύσιν *rR* 16 διαφέρον *scripsi (*ubi aliquid mea interest *ed. Bas.):* διάφορον *S;* ἀδιάφορον *Elter* 17 τις ⟨εἶναι⟩ *Trinc. Cor.* 20 ταῦτα *S*

22 δύσκολον μέν, οὐκ ἀδύνατον δέ.

δὲ μή, ἀδύνατον τὸ εὐδαιμονῆσαι. ἀλλ' οἷόν τι ἐπὶ τοῦ 10
πλοῦ ποιοῦμεν. τί μοι δύναται; τὸ ἐκλέξασθαι τὸν κυ-
βερνήτην, τοὺς ναύτας, τὴν ἡμέραν, τὸν καιρόν. εἶτα 11
χειμὼν ἐμπέπτωκεν. τί οὖν ἔτι μοι μέλει; τὰ γὰρ ἐμὰ
ἐκπεπλήρωται. ἄλλου ἐστὶν ἡ ὑπόθεσις, τοῦ κυβερνήτου.
ἀλλὰ καὶ ἡ ναῦς καταδύεται. τί οὖν ἔχω ποιῆσαι; ὃ 12
δύναμαι, τοῦτο μόνον ποιῶ· μὴ φοβούμενος ἀποπνίγο-
μαι οὐδὲ κεκραγὼς οὐδ' ἐγκαλῶν τῷ θεῷ, ἀλλ' εἰδώς,
ὅτι τὸ γενόμενον καὶ φθαρῆναι δεῖ. οὐ γάρ εἰμι αἰών, 13
ἀλλ' ἄνθρωπος, μέρος τῶν πάντων ὡς ὥρα ἡμέρας.
ἐνστῆναί με δεῖ ὡς τὴν ὥραν καὶ παρελθεῖν ⟨ὡς⟩ ὥραν.
τί οὖν μοι διαφέρει πῶς παρέλθω, πότερον πνιγεὶς ἢ 14
πυρέξας; διὰ γὰρ τοιούτου τινὸς δεῖ παρελθεῖν με.

Τοῦτο ὄψει ποιοῦντας καὶ τοὺς σφαιρίζοντας ἐμπει- 15
ρως. οὐδεὶς αὐτῶν διαφέρεται περὶ τοῦ ἁρπαστοῦ ὡς
περὶ ἀγαθοῦ ἢ κακοῦ, περὶ δὲ τοῦ βάλλειν καὶ δέχε-
σθαι. λοιπὸν ἐν τούτῳ ἡ εὐρυθμία, ἐν τούτῳ ἡ τέχνη, 16
τὸ τάχος, ἡ εὐγνωμοσύνη, ἵν' ἐγώ, μηδ' ἂν τὸν κόλπον
ἐκτείνω, δύναμαι λαβεῖν αὐτό, ὁ δέ, ἂν βάλω, λαμβά-
νει. ἂν δὲ μετὰ ταραχῆς καὶ φόβου δεχώμεθα ἢ βάλ- 17
⟨λ⟩ωμεν αὐτό, ποία ἔτι παιδιά, ποῦ δέ τις εὐσταθήσει,
ποῦ δέ τις τὸ ἑξῆς ὄψεται ἐν αὐτῇ; ἀλλ' ὁ μὲν ἐρεῖ

---

2 δύναται τὸ S: corr. Wolf (qui δυνατόν; coni.) 7—8 ἀπο-πνίγωμαι s ἀποπν., μὴ φοβ. Upt. 8 οὐδέκεκραγὼς S: corr. S_c 11 ⟨ὡς⟩ ins. S man. rec.; fort. παρελθεῖν ὡσαύτως 14 ὄψει S_b: ὄψηι S 16—17 δέχεσθαι λοιπὸν S: corr. Upt. 18 ἵν'] ὅταν vel ἂν Blass 19 δύνωμαι S: corr. Cor. ᾧ δὲ ἂν βάλω Meib. 19—20 λαμβάνῃ Salm., λαμβάνειν Upt. (accipere queat ed. Bas.) 20—21 βάλωμεν S: corr. s

---

20 εἰ σὺ φοβῇ, τίς εὐσταθήσει;

‘βάλε’, ⟨ὁ δὲ⟩ ‘μὴ βάλῃς’, ὁ δὲ †‘μὴ ἀνέβαλες’. τοῦτο δὴ
μάχη ἐστὶ καὶ οὐ παιδιά.
18 *Τοιγαροῦν Σωκράτης ᾔδει σφαιρίζειν. πῶς; παίζειν*
ἐν τῷ δικαστηρίῳ. ‘λέγε μοι’, φησίν, ‘Ἄνυτε, πῶς
με φῂς θεὸν οὐ νομίζειν; οἱ δαίμονές σοι τίνες
εἶναι δοκοῦσιν; οὐχὶ ἤτοι θεῶν παῖδές εἰσιν ἢ
19 *ἐξ ἀνθρώπων καὶ θεῶν μεμιγμένοι τινές;’ ὁμο-*
λογήσαντος δὲ ‘τίς οὖν σοι δοκεῖ δύνασθαι ἡμιό-
47v *νους μὲν ἡγεῖσθαι εἶναι, ὄνους δὲ μή;’* | *ὡς ἁρπα-*
στίῳ παίζων. καὶ τί ἐκεῖ ἐν μέσῳ ἁρπάστιον τότ’ ἦν; τὸ
δεδέσθαι, τὸ φυγαδευθῆναι, τὸ πιεῖν φάρμακον, τὸ γυ-
20 *ναικὸς ἀφαιρεθῆναι, τὸ τέκνα ὀρφανὰ καταλιπεῖν. ταῦτα*
ἦν ἐν μέσῳ οἷς ἔπαιζεν, ἀλλ’ οὐδὲν ἧττον ἔπαιζεν καὶ
ἐσφαίριζεν εὐρύθμως. οὕτως καὶ ἡμεῖς τὴν μὲν ἐπιμέ-
λειαν σφαιριστικωτάτην, τὴν δ’ ἀδιαφορίαν ὡς ὑπὲρ
21 *ἁρπαστίου. δεῖ γὰρ πάντως περί τινα τῶν ἐκτὸς ὑλῶν*
φιλοτεχνεῖν, ἀλλ’ οὐκ ἐκείνην ἀποδεχόμενον, ἀλλ’ οἵα
ἂν ᾖ ἐκείνη, τὴν περὶ αὐτὴν φιλοτεχνίαν ἐπιδεικνύοντα.
οὕτως καὶ ὁ ὑφάντης οὐκ ἔρια ποιεῖ, ἀλλ’ οἷα ἂν παρα-

---

4 sqq. cf. Plat. Apol. Socr. p. 26e *οὔτω σοι δοκῶ οὐδένα νομίζειν θεὸν εἶναι;* 27c *Τοὺς δὲ δαίμονας οὐχὶ ἤτοι θεούς γε ἡγούμεθα ἢ θεῶν παῖδας;* - - - (d) *εἰ δ’ αὖ οἱ δαίμονες παῖδές εἰσι νόθοι τινὲς ἢ ἐκ νυμφῶν ἢ ἔκ τινων ἄλλων* - - - *ὥσπερ ἂν εἴ τις ἵππων μὲν παῖδας ἡγοῖτο ἢ καὶ ὄνων τοὺς ἡμιόνους, ἵππους δὲ καὶ ὄνους μὴ ἡγοῖτο εἶναι.*

---

1 ⟨ὁ δὲ⟩ *ins. Upt.* (⟨deinde⟩ *ed. Bas.*, ⟨alius⟩ *Wolf)* *βάλῃς s: βάλοις S* *μὴ ἀνέβαλες S: μίαν ἔβαλες* S_c, *μοι ἂν ἔβαλλες Schw., μακρὰν ἔβαλες Elter, λίαν ἔβαλες ego olim, μὴ ἀναλάβῃς Rich.* *ὁ δὲ μίαν ἔβαλες del. Upt.* *δὴ* S_b: *δ’ ἡ S; δὲ s; fort. τοῦτ’ ἤδη* 3—4 *πῶς παίζει . . . δικαστηρίῳ; Schw.* (at quomodo ludit - -? *ed. Bas.); πῶς; παίζων Elter* 5 *φῇς S* 6 *δοκοῦσιν;’*⟨— *‘Δοκοῦσιν.’* —⟩ *Οὐχὶ Upt.* 8 *σοι s: μοι S* 10 *ἁρπάστιον τὸ ζῆν; S: corr. Elter* 13 *ἐμμέσω S* *ἔπαι-εν (ut vid.) S: corr. m. pr.* 14—15 *ἐπιμέλειαν* ⟨*προσφέρωμεν (vel) προσφέρειν ὀφείλομεν vel ἐπιδεικνύωμεν*⟩ *Schw.* (⟨adhibenda⟩ *ed. Bas.)* 19 *ὑφαντὴς S*

λάβῃ περὶ αὐτὰ φιλοτεχνεῖ. ἄλλος σοι δίδωσι τροφὰς 22
καὶ κτῆσιν καὶ αὐτὰ ταῦτα δύναται ἀφελέσθαι καὶ τὸ
σωμάτιον αὐτό. σὺ λοιπὸν παραλαβὼν τὴν ὕλην ἐργάζου.
εἶτα ἂν ἐξέλθῃς μηδὲν παθών, οἱ μὲν ἄλλοι ἀπαντῶν- 23
τές σοι συγχαρήσονται ὅτι ἐσώθης, ὁ δ' εἰδὼς βλέπειν
τὰ τοιαῦτα, ἂν μὲν ἴδῃ ὅτι εὐσχημόνως ἀνεστράφης ἐν
τούτῳ, ἐπαινέσει καὶ συνησθήσεται· ἂν δὲ δι' ἀσχημο-
σύνην τινὰ διασεσωσμένον, τὰ ἐναντία. ὅπου γὰρ τὸ
χαίρειν εὐλόγως, ἐκεῖ καὶ τὸ συγχαίρειν.

Πῶς οὖν λέγεται τῶν ἐκτός τινα κατὰ φύσιν καὶ 24
παρὰ φύσιν; ὥσπερ ἂν εἰ ἀπόλυτοι ἦμεν. τῷ γὰρ ποδὶ
κατὰ φύσιν εἶναι ἐρῶ τὸ καθαρῷ εἶναι, ἀλλ', ἂν αὐτὸν
ὡς πόδα λάβῃς καὶ ὡς μὴ ἀπόλυτον, καθήξει αὐτὸ⟨ν⟩ καὶ
εἰς πηλὸν ἐμβαίνειν καὶ ἀκάνθας πατῆσαι καὶ ἔστιν ὅτε
ἀποκοπῆναι ὑπὲρ τοῦ ὅλου· εἰ δὲ μή, οὐκέτι ἔσται πούς.
τοιοῦτόν τι καὶ ἐφ' ἡμῶν ὑπολαβεῖν δεῖ. τί εἶ; ἄνθρω- 25
πος. εἰ μὲν ὡς ἀπόλυτον σκοπεῖς, κατὰ φύσιν ἐστὶ ζῆσαι
μέχρι γήρως, πλουτεῖν, ὑγιαίνειν. εἰ δ' ὡς ἄνθρωπον
σκοπεῖς καὶ μέρος ὅλου τινός, δι' ἐκεῖνο τὸ ὅλον νῦν
μέν σοι νοσῆσαι καθήκει, νῦν δὲ πλεῦσαι καὶ κινδυνεῦ-
σαι, νῦν δ' ἀπορηθῆναι, πρὸ ὥρας δ' ἔστιν ὅτ' ἀποθα- 48r
νεῖν. τί οὖν ἀγανακτεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ὡς ἐκεῖνος οὐκέτι 26
ἔσται πούς, οὕτως οὐδὲ σὺ ἄνθρωπος; τί γάρ ἐστιν ἄν-
θρωπος; μέρος πόλεως, πρώτης μὲν τῆς ἐκ θεῶν καὶ
ἀνθρώπων, μετὰ ταῦτα δὲ τῆς ὡς ἔγγιστα λεγομένης,
ἥ τί ἐστι μικρὸν τῆς ὅλης μίμημα. 'νῦν οὖν ἐμὲ κρίνε- 27

2 αὐτὰ] αὖ τις *R* 7 συναισθήσεται *S*: *corr. s* **10** Πῶς; οὐ λέγεται *Elter, qui* Πῶς - - παρὰ φύσιν *interlocutori tribuit* **11** εἰ ἀπόλυτος ᾖ. τῷ μὲν *Salm.* **13** μὴ] μὲν *Meib.* αὐτὸν *S*c: αὐτὸ *S*; *fort.* αὐτῷ **16** δεῖ] χρή *Upt. cod.*; *del. Schw.* **17** ὡς ⟨οὐκ⟩ ἀπόλυτον *Meib.* ἔστι *S* **21** ἀφορισθῆναι *Elter*, πηρωθῆναι *Kron.* ὅτε *S*c **24** πρῶτον *Salm.* **26** ἥ *s*: ή *S*; ᾗ *S*c ἥ τις ἐστὶ *s*

σθαι;' νῦν οὖν ἄλλον πυρέσσειν, ἄλλον πλεῖν, ἄλλον
ἀποθνήσκειν, ἄλλον κατακεκρίσθαι; ἀδύνατον γὰρ ἐν
τοιούτῳ σώματι, ἐν τούτῳ τῷ περιέχοντι, τούτοις τοῖς
28 συζῶσιν μὴ συμπίπτειν ἄλλοις ἄλλα τοιαῦτα. σὸν οὖν
ἔργον ἐλθόντα εἰπεῖν ἃ δεῖ, διαθέσθαι ταῦτα ὡς ἐπι-
29 βάλλει. εἶτα ἐκεῖνος λέγει 'κρίνω σε ἀδικεῖν'. 'εὖ σοι
γένοιτο. ἐποίησα ἐγὼ τὸ ἐμόν, εἰ δὲ καὶ σὺ τὸ σὸν
ἐποίησας, ὄψει αὐτός.' ἔστι γάρ τις κἀκείνου κίνδυνος,
μή σε λανθανέτω.

ϛ'. Περὶ ἀδιαφορίας.

1 Τὸ συνημμένον ἀδιάφορον· ἡ κρίσις ἡ περὶ αὐτοῦ
οὐκ ἀδιάφορος, ἀλλ' ἢ ἐπιστήμη ἢ δόξα ἢ ἀπάτη. οὕτως
2 τὸ ζῆν ἀδιάφορον, ἡ χρῆσις οὐκ ἀδιάφορος. μή ποτ'
οὖν, ὅταν εἴπῃ τις ὑμῖν ἀδιαφορεῖν καὶ ταῦτα, ἀμελεῖς
γίνεσθε, μήθ' ὅταν εἰς ἐπιμέλειάν τις ὑμᾶς παρακαλῇ,
3 ταπεινοὶ καὶ τὰς ὕλας τεθαυμακότες. καλὸν δὲ καὶ τὸ
εἰδέναι τὴν αὑτοῦ παρασκευὴν καὶ δύναμιν, ἵν' ἐν οἷς
μὴ παρεσκεύασαι, ἡσυχίαν ἄγῃς μηδ' ἀγανακτῇς, εἴ
4 τινες ἄλλοι πλεῖόν σου ἔχουσιν ἐν ἐκείνοις. καὶ γὰρ σὺ
ἐν συλλογισμοῖς πλεῖον ἀξιώσεις σεαυτὸν ἔχειν κἂν ἀγα-
νακτῶσιν ἐπὶ τούτῳ, παραμυθήσῃ αὐτούς· 'ἐγὼ ἔμα-
5 θον, ὑμεῖς δ' οὔ'. οὕτως καί, ὅπου τινὸς χρεία τριβῆς,
μὴ ζήτει τὸ ἀπὸ τῆς χρείας περιγινόμενον, ἀλλ' ἐκείνου

---

2 καὶ κεκρίσθαι *Elter* 3—4 τοισυζῶσιν *S pr.* 4 μὴ . συμπίπτειν *S: corr. s* 5 εἰπεῖν] διέπειν *R* ἃ δεῖ; ⟨ἢ⟩ (⟨et⟩ *ed. Bas.)* διαθέσθαι - - - ἐπιβάλλει; *Schw.;* ἃ δεῖ, διαθ. τ' αὐτὰ ὡς *Elter* ταῦτα] *exspectes* πάντα 6 κρινῶ *S: corr. Blass* (damus *ed. Bas.)* 8 ὄψηι *S:* ὄψει S_b αὐτός, *in marg.* ÷ ὁμολογουμένως *S* 11 ἡ ⟨δὲ⟩ κρίσις *et v. 13* ἡ ⟨δὲ⟩ χρῆσις *Meib.* 12 ἢ *(ter)* S_c: ἡ *S* 13 μή ποτ'] μήτ' *s* 15 μηδ' *Rich.* 17 αὐτοῦ *S: corr. s* 23 ἀπὸ τῆς τριβῆς *R*, ἀπ' αὐτῆς [χρείας] *Elter* (ex ea re *Wolf)*

μὲν παραχώρει τοῖς περιτετριμμένοις, σοὶ δ' ἀρκείτω τὸ εὐσταθεῖν.

'Ἄπελθε καὶ ἄσπασαι τὸν δεῖνα.' ⟨'ἀσπάζομαι.'⟩ 6
'πῶς;' 'οὐ ταπεινῶς.' 'ἀλλ' ἐξεκλείσθης.' 'διὰ θυρίδος γὰρ οὐκ ἔμαθον εἰσέρχεσθαι. ὅταν δὲ κεκλ⟨ε⟩ιμένην εὕρω τὴν θύραν, ἀνάγκη μ' ἢ ἀποχωρῆσαι ἢ διὰ τῆς 48v
θυρίδος εἰσελθεῖν'. 'ἀλλὰ καὶ λάλησον αὐτῷ.' 'λαλῶ.' 7
'τίνα τρόπον;' 'οὐ ταπεινῶς.' 'ἀλλ' οὐκ ἐπέτυχες.' μὴ 8
γὰρ σὸν τοῦτο ⟨τὸ⟩ ἔργον ἦν; ἀλλ' ἐκείνου. τί οὖν ἀντιποιῇ τοῦ ἀλλοτρίου; ἀεὶ μεμνημένος ὅ τι σὸν καὶ τί ἀλλότριον [καὶ] οὐ ταραχθήσῃ. διὰ τοῦτο καλῶς ὁ 9
Χρύσιππος λέγει ὅτι 'μέχρις ἂν ἄδηλά μοι ᾖ τὰ ἑξῆς, ἀεὶ τῶν εὐφυεστέρων ἔχομαι πρὸς τὸ τυγχάνειν τῶν κατὰ φύσιν· αὐτὸς γάρ μ' ὁ θεὸς ἐποίησεν τούτων ἐκλεκτικόν. εἰ δέ γε ᾔδειν ὅτι 10
νοσεῖν μοι καθείμαρται νῦν, καὶ ὥρμων ἂν ἐπ'

---

3 sqq. cf. Ench. 33, 13: Ὅταν φοιτᾷς πρός τινα τῶν μέγα δυναμένων, πρόβαλε ὅτι οὐχ εὑρήσεις αὐτὸν ἔνδον, ὅτι ἀποκλεισθήσῃ, - - - ὅτι οὐ φροντιεῖ σου.

9 sq. cf. Ench. 24, 1: μή τι οὖν σόν ἐστιν ἔργον τὸ - - - παραληφθῆναι ἐφ' ἑστίασιν;

10 sq. cf. Ench. 1, 3: μέμνησο οὖν, ἐὰν - - οἰηθῇς - τὰ ἀλλότρια ἴδια, - - - ταραχθήσῃ κτλ.

12 Stoic. Vet. Fragm. ed. v. Arnim III p. 46, fr. 191, qui haec praeter ultima illa καὶ γὰρ κτλ. non ipsa Chrysippi verba esse censet.

---

1 παρατετριμμένοις *s*, περιτετραμμένοις *Trinc.*; quibus tamquam exercitatis res est commissa *ed. Bas.*, *unde Wolf* ἐπιτετραμμένοις *vel* περὶ ⟨αὐτὸ (ταῦτα *Kron.*)⟩ τετριμμένοις 3 ⟨'ἀσπάζομαι'⟩ *addidi* 4 ἐξεκλείσθης *scripsi*: ἐξεκλείσθην *S* 'ἀλλ' ἐξεκλείσθην' · διὰ *dist. versio. Bas., Elter* 5 κεκλιμένην *S*: *corr. ed. Gen.* (fores clausas *ed. Bas.*, κεκλεισμένην *Upt. cod., ed. Salmant., Wolf*) 7 αὐτοῖς *Trinc. Cor.* 8 ἐπέτυχον *R* 9 ⟨οὐ⟩ σὸν *Rich.* ⟨τὸ⟩ *suppl. s* 10 ἀεὶ μέμνησο *vel* ⟨ἔσο⟩ ἀεὶ μεμνημένος *s* (*malim* ἀ. μεμν. ⟨ἔσο⟩) ὅ τι] τί *Cor.* 11 καὶ *del. in S* (*m. pr.?*) 13 τῶν ⟨πρὸς ἐκλογὴν⟩ *R* 15 τούτων ἐκλεκτικὸν ἐποίησεν *s* τοιούτων *s*

*αὐτό· καὶ γὰρ ὁ πούς, εἰ φρένας εἶχεν, ὥρμα ἂν
ἐπὶ τὸ πηλοῦσθαι.'*
11 *Ἐπεί τοι τίνος ἕνεκα γίνονται στάχυες; οὐχ ἵνα καὶ
ξηρανθῶσιν; ἀλλὰ ξηραίνονται μέν, οὐχ ἵνα δὲ καὶ*
12 *θερισθῶσιν; οὐ γὰρ ἀπόλυτοι γίνονται. εἰ οὖν αἴσθη-
σιν εἶχον, εὔχεσθαι αὐτοὺς ἔδει, ἵνα μὴ θερισθῶσιν μη-
δέποτε; τοῦτο δὲ κατάρα ἐστὶν ἐπὶ σταχύων τὸ μηδέ-*
13 *ποτε θερισθῆναι. οὕτως ἴστε ὅτι καὶ ἐπ' ἀνθρώπων
κατάρα ἐστὶ τὸ μὴ ἀποθανεῖν· ὅμοιον τῷ μὴ πεπαν-*
14 *θῆναι, μὴ θερισθῆναι. ἡμεῖς δ' ἐπειδὴ οἱ αὐτοί ἐσμεν,
ἅμα μὲν οὓς δεῖ θερισθῆναι, ἅμα δὲ καὶ αὐτῷ τούτῳ
παρακολουθοῦντες ὅτι θεριζόμεθα, διὰ τοτῦο ἀγανα-
κτοῦμεν. οὔτε γὰρ ἴσμεν τίνες ἐσμὲν οὔτε μεμελετήκαμεν*
15 *τὰ ἀνθρωπικὰ ὡς ἱππικοὶ τὰ ἱππικά. ἀλλὰ Χρυσάντας
μὲν παίειν μέλλων τὸν πολέμιον, ἐπειδὴ τῆς σάλπιγγος
ἤκουσεν ἀνακαλούσης, ἀνέσχεν· οὕτως προυργιαίτερον
ἔδοξεν αὐτῷ τὸ τοῦ στρατηγοῦ πρόσταγμα ἢ τὸ ἴδιον*
16 *ποιεῖν· ἡμῶν δ' οὐδεὶς θέλει οὐδὲ τῆς ἀνάγκης καλού-
σης εὐλύτως ὑπακοῦσαι αὐτῇ, ἀλλὰ κλάοντες καὶ στέ-
νοντες πάσχομεν ἃ πάσχομεν καὶ περιστάσεις αὐτὰ κα-*
17 *λοῦντες. ποίας περιστάσεις, ἄνθρωπε; εἰ περιστάσεις*

---

14 sqq. cf. Xenoph. Cyri inst. IV, 1, 3: *ἐπεὶ δ' ἐγὼ παρηγγύησα ἐπανάγειν καλέσας αὐτὸν ὀνομαστί, ἀνατεταμένος οὗτος τὴν μάχαιραν, ὡς παίσων πολέμιον, ὑπήκουσέ τε ἐμοὶ εὐθὺς ἀφείς τε ὃ ἔμελλε ποιεῖν τὸ κελευόμενον ἔπραττεν.*

---

1 *ποῦς S pr.* 3 *ἐπίτοι S pr.* 8 *ἰστέον s* 10 *οἱ αὐτοί*] *τοιοῦτοι Upt., καὶ αὐτοὶ Elter* 17 *ἴδιον ⟨βούλημα (vel θέλημα)⟩ R* 18 *ποιεῖν* S_c*: παίειν (ut vid.) S*

---

12 *τοῦτο οὐ χρὴ φοβεῖσθαι· εὔχεσθαι δὲ δεῖ οὐχ ὡς ἀναμαρτήτους, ἀλλ' ὡς οὕτως ἔχοντας φύσεως:*

14 *ὅρα καὶ ἐν πολέμῳ φιλοσοφίαν:*

18 *ἡ ἀνάγκη τριχῶς νοεῖται· φύσει, βίᾳ καὶ ἐξ ἀνάγκης ὡς ὁ ὕπνος καὶ τὰ ὅμοια. οὐ γὰρ πάντα τὰ φύσει ἤδη καὶ ἀναγκαῖα πάντῃ· ὡς τὸ ὀχεύειν καὶ τὸ γελᾶν:*

λέγεις τὰ περιεστηκότα, πάντα περιστάσεις εἰσίν· εἰ δ' 49r
ὡς δύσκολα καλεῖς, ποίαν δυσκολίαν ἔχει τὸ γενόμενον
φθαρῆναι; τὸ δὲ φθεῖρον ἢ μάχαιρά ἐστιν ἢ τροχὸς ἢ 18
θάλασσα ἢ κεραμὶς ἢ τύραννος. τί σοι μέλει, ποίᾳ ὁδῷ
καταβῇς εἰς Ἅιδου; ἴσαι πᾶσαί εἰσιν. εἰ δὲ θέ- 19
λεις ἀκοῦσαι τἀληθῆ, συντομωτέρα ἣν πέμπει ὁ τύραν-
νος. οὐδέποτ' οὐδεὶς τύραννος ἓξ μησίν τινα ἔσφαξεν,
πυρετὸς δὲ καὶ ἐνιαυτῷ πολλάκις. ψόφος ἐστὶ πάντα
ταῦτα καὶ κόμπος κενῶν ὀνομάτων.

'Τῇ κεφαλῇ κινδυνεύω ἐπὶ Καίσαρος.' ἐγὼ δ' οὐ κιν- 20
δυνεύω, ὃς οἰκῶ ἐν Νικοπόλει, ὅπου σεισμοὶ τοσοῦτοι;
σὺ δ' αὐτὸς ὅταν διαπλέῃς τὸν Ἀδρίαν, τί κινδυνεύεις;
οὐ τῇ κεφαλῇ; 'ἀλλὰ καὶ τῇ ὑπολήψει κινδυνεύω.' τῇ 21
σῇ; πῶς; τίς γάρ σε ἀναγκάσαι δύναται ὑπολαβεῖν τι
ὧν οὐ θέλεις; ἀλλὰ τῇ ἀλλοτρίᾳ; καὶ ποῖός ἐστι κίνδυ-
νος σὸς ἄλλους τὰ ψευδῆ ὑπολαβεῖν; 'ἀλλ' ἐξορισθῆναι 22
κινδυνεύω.' τί ἐστιν ἐξορισθῆναι; ἀλλαχοῦ εἶναι ⟨ἢ⟩
ἐν Ῥώμῃ; 'ναί. τί οὖν; ἂν εἰς Γύαρα πεμφθῶ;' ἄν σοι
ποιῇ, ἀπελεύσῃ· εἰ δὲ μή, ἔχεις ποῦ ἀντὶ Γυάρων ἀπέλ-

4 sq. cf. Aristippi apophth. apud Teletem (Stob. III, 40, 8; Teletis rell. it. ed. Hense p. 29, 13): ἢ οὐ πανταχόθεν, φησὶν ὁ Ἀρίστιππος, ἴση καὶ ὁμοία ἡ εἰς ᾅδου ὁδός; Diogeni tribuit flor. cod. Paris. 1168 in prima parte, in apophth. collectione Bianti, Anaxagorae Diog. Laert. II, 11 et gnomol. Vatic. ed. Sternbach 115; Arcesilae Diog. Laert. IV, 31.

3 ἢ νόσος *desiderari aut* εἰ μάχ. - - τύρ., τί σοι μ.; ποίᾳ ⟨ἂν⟩ - - Ἅιδ., ἴσαι *scribendum esse censet Elter* τροχὸς] βρόχος *Cor.* 5 ἄιδου *S* '/ΐ· (εἰσιν) *Sc*; *de S non liquet* 9 καινῶν *S: corr. s* 10 ὑπὸ *Schw.* 12—13 ἀδρίαν τί . κινδυνεύεις. οὐ τ. κ., ἀλλὰ *S*; ἀ., τίνι κινδυνεύεις; οὐ κτλ. *s* 13—14 κινδυνεύω τῇ σῇ πῶς; *S: corr Sc* 17 ⟨ἢ⟩ *suppl. s*; εἶναι. ἐν *Sc* 19 ποιῇ] δοκῇ *Wolf* εἰ δὲ μὴ ἔχῃς *S: corr. s*

7 ωρ καὶ τὸ τοῦ τυράννου σύντομον:
17 ὡς ἔξω τοῦ κόσμου ὢν οὕτως λαλεῖ· πάντως δ' οὐκ ἔξω τοῦ κόσμου ποιήσει:

θης, ὅπου κἀκεῖνος ἐλεύσεται, ἄν τε θέλῃ ἄν τε μή, ὁ
23 πέμπων σε εἰς Γύαρα. τί λοιπὸν ὡς ἐπὶ μεγάλα ἀνέρχῃ;
μικρότερά ἐστι τῆς παρασκευῆς, ἵν' εἴπῃ νέος εὐφυὴς
ὅτι 'οὐκ ἦν τοσούτου τοσούτων μὲν ἀκηκοέναι, τοσαῦτα
δὲ γεγραφέναι, τοσούτῳ δὲ χρόνῳ παρακεκαθικέναι γε-
24 ροντίῳ οὐ πολλοῦ ἀξίῳ'. μόνον ἐκείνης τῆς διαιρέσεως
μέμνησο, καθ' ἣν διορίζεται τὰ σὰ καὶ οὐ τὰ σά. μή
25 ποτ' ἀντιποιήσῃ τινὸς τῶν ἀλλοτρίων. βῆμα καὶ φυ-
λακὴ τόπος ἐστὶν ἑκάτερον, ὁ μὲν ὑψηλός, ὁ δὲ τα-
49v πεινός· ἡ προαίρεσις δ' ἴση, ἂν ἴσην αὐτὴν ⟨ἐν⟩
26 ἑκατέρῳ φυλάξαι θέλῃς, δύναται φυλαχθῆναι. καὶ τότ'
ἐσόμεθα ζηλωταὶ Σωκράτους, ὅταν ἐν φυλακῇ δυνώ-
27 μεθα παιᾶνας γράφειν. μέχρι δὲ νῦν ὡς ἔχομεν, ὅρα εἰ
ἠνεσχόμεθ' ἂν ἐν τῇ φυλακῇ ἄλλου τινὸς ἡμῖν λέγοντος
'θέλεις ἀναγνῶ σοι παιᾶνας'; 'τί μοι πράγματα παρέ-
χεις; οὐκ οἶδας τὰ ἔχοντά με κακά; ἐν τούτοις γάρ μοι
ἔστιν —' ἐν τίσιν οὖν; 'ἀποθνῄσκειν μέλλω.' ἄνθρωποι
δ' ἄλλοι ἀθάνατοι ἔσονται;

ζ'. Πῶς μαντευτέον.

1 Διὰ τὸ ἀκαίρως μαντεύεσθαι πολλοὶ καθήκοντα πολλὰ
2 παραλείπομεν. τί γὰρ ὁ μάντις δύναται πλέον ἰδεῖν θα-

---

4 cf. Ench. 33, 13: *μηδέποτε εἴπῃς αὐτὸς πρὸς ἑαυτὸν ὅτι 'οὐκ ἦν τοσούτου'.*
12 sq. cf. Plat. Phaedo p. 60d et Diog. Laert. II, 42.
19 cf. omnino Ench. 32.

---

7 *οὐ τὰ σά*] '*cf. Bonitzii ind. Arist. 539a*' *Diels; τὰ οὐ σά Meib., Upt. e cod.; οὐ* [*τὰ*] *σά ego olim* 10 ⟨*ἐν*⟩ *suppl. Schw.* 17 *ἐστίν, οἷς ἐναποθνῄσκειν Wolf* (eo - statu - -, quo occumbere *cd. Bas.*) 20—21 *πολλοὶ καθήκοντα πολλὰ et δύνα in S a man. rec. in litura scripta sunt*

---

8 *πο̄ ἔχῃ φθάσαι τις· ἴσως πάντα ἔχειν*

νάτου ἢ κινδύνου ἢ νόσου ἢ ὅλως τῶν τοιούτων; ἂν οὖν 3
δέῃ κινδυνεῦσαι ὑπὲρ τοῦ φίλου, ἂν δὲ καὶ ἀποθανεῖν
ὑπὲρ αὐτοῦ καθήκῃ, ποῦ μοι καιρὸς ἔτι μαντεύεσθαι; οὐκ
ἔχω τὸν μάντιν ἔσω τὸν εἰρηκότα μοι τὴν οὐσίαν τοῦ
ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, τὸν ἐξηγημένον τὰ σημεῖα ἀμ-
φοτέρων; τί οὖν ἔτι χρείαν ἔχω τῶν σπλάγχνων ἢ τῶν 4
οἰωνῶν; ἀλλ' ἀνέχομαι λέγοντος ἐκείνου 'συμφέρει σοι';
τί γάρ ἐστι συμφέρον οἶδεν; τί ἐστιν ἀγαθὸν οἶδεν; 5
μεμάθηκεν ὥσπερ τὰ σημεῖα τῶν σπλάγχνων οὕτως ση-
μεῖα τίνα ἀγαθῶν καὶ κακῶν; εἰ γὰρ τούτων οἶδεν ση-
μεῖα, καὶ καλῶν καὶ αἰσχρῶν οἶδεν καὶ δικαίων καὶ
ἀδίκων. ἄνθρωπε, σύ μοι λέγε τί σημαίνεται, ζωὴ ἢ 6
θάνατος, πενία ἢ πλοῦτος· πότερον δὲ συμφέρει ταῦτα
ἢ ἀσύμφορά ἐστιν, σοῦ μέλλω πυνθάνεσθαι; διὰ τί ἐν 7
γραμματικοῖς οὐ λέγεις; ἐνθάδ' οὖν, ὅπου πάντες ἄν-
θρωποι πλανώμεθα καὶ πρὸς ἀλλήλους μαχόμεθα; διὰ 8
τοῦτο ἡ γυνὴ καλῶς εἶπεν ἡ πέμψαι θέλουσα τῇ Γρα-
τίλλῃ| ἐξωρισμένῃ τὸ πλοῖον τῶν ἐπιμηνίων κατὰ τὸν 50r
εἰπόντα ὅτι 'Ἀφαιρήσεται αὐτὰ Δομιτιανὸς' 'Μᾶλλον
θέλω', φησίν, 'ἵν' ἐκεῖνος αὐτὰ ἀφέληται ἢ ἵν'
ἐγὼ μὴ πέμψω'.

---

1 sqq. cf. Ench. 32, 3: ὥστε ὅταν δεήσῃ συγκινδυνεῦσαι φίλῳ - - μὴ μαντεύεσθαι, εἰ συγκινδυνευτέον.
3 sqq. cf. Ench. 32, 1: ὁποῖον δέ τί ἐστιν, ἐλήλυθας εἰδώς, εἴπερ εἶ φιλόσοφος.

---

8 οἶδε *bis S corr. (item vv. 10 et 11)* 10 τίνα *scripsi:* τινὰ *S* 12 λέγε τί . σημαίνεται *S: corr. s* 14 *post* πυνθάνεσθαι *sign. interr. pos. Wolf;* ⟨οὐ⟩ σοῦ *s* διὰ τί; ἐν *S: corr. s* 15 οὐ λέγεις] οὐκ ἔρις *vel* οὐ πόλεμος *R; excidisse quaedam susp. Schw.* ἐνθάδ' οὖν S_c: ἔνθα δ' οὖν *S (sic, deleto voc.* ὅπου, *vel* ἐνθάδε ⟨δ'⟩ *Cor.)* ὅπου ⟨διαφέρει⟩ *R* 17 ἡ *alt. in S corr.* 18—19 κατὰ τῶν εἰπόντων *vel* πρὸς τὸν εἰπόντα *Wolf,* κἄτά τινος εἰπόντος *Cor.*

9 *Τί οὖν ἡμᾶς ἐπὶ τὸ οὕτω συνεχῶς μαντεύεσθαι ἄγει;*
ἡ δειλία, τὸ φοβεῖσθαι τὰς ἐκβάσεις. διὰ τοῦτο κολα-
κεύομεν τοὺς μάντεις· ‘κληρονομήσω, κύριε, τὸν πατέ-
ρα;’ ‘ἴδωμεν· ἐπεκθυσώμεθα.’ ‘ναί, κύριε, ὡς ἡ τύχη
θέλει.’ εἶτ’ ἂν εἴπῃ ‘κληρονομήσεις’, ὡς παρ’ αὐτοῦ τὴν
κληρονομίαν εἰληφότες εὐχαριστοῦμεν αὐτῷ. διὰ τοῦτο
10 *κἀκεῖνοι λοιπὸν ἐμπαίζουσιν ἡμῖν. τί οὖν; δεῖ δίχα*
ὀρέξεως ἔρχεσθαι καὶ ἐκκλίσεως, ὡς ὁ ὁδοιπόρος πυν-
θάνεται παρὰ τοῦ ἀπαντήσαντος, ποτέρα[ν] τῶν ὁδῶν
φέρει, οὐκ ἔχων ὄρεξιν πρὸς ⟨τὸ⟩ τὴν δεξιὰν μᾶλλον
φέρειν ἢ τὴν ἀριστεράν· οὐ γὰρ τούτων τινὰ ἀπελθεῖν
11 *θέλει, ἀλλὰ τὴν φέρουσαν. οὕτως ἔδει καὶ ἐπὶ τὸν θεὸν*
ἔρχεσθαι ὡς ὁδηγόν, ὡς τοῖς ὀφθαλμοῖς χρώμεθα, οὐ
παρακαλοῦντες αὐτοὺς ἵνα τὰ τοιαῦτα μᾶλλον ἡμῖν
δεικνύωσιν, ἀλλ’ οἷα ἐνδείκνυνται τούτων τὰς φαντα-
12 *σίας δεχόμενοι. νῦν δὲ τρέμοντες τὸ ὀρνιθάριον κρα-*
τοῦμεν καὶ τὸν θεὸν ἐπικαλούμενοι δεόμεθα αὐτοῦ·
13 *‘κύριε, ἐλέησον· ἐπίτρεψόν μοι ἐξελθεῖν’. ἀνδράποδον,*

---

7 sq. cf. Ench. 32, 2: *μὴ φέρε οὖν πρὸς τὸν μάντιν ὄρεξιν ἢ ἔκκλισιν.*
12 sq. cf. Ench. 32, 2: *θαρρῶν οὖν ὡς ἐπὶ συμβούλους ἔρχου τοὺς θεούς.*
16 sq. Ench. 32, 2: *μηδὲ τρέμων αὐτῷ πρόσει.*

---

1 τὸ οὕτω *scripsi:* τούτ** *S,* τοῦτο *Sc,* τὸ *s;* τοῦτο ⟨τὸ⟩ *Upt.* 5 εἶτ’ ἂν *Kron.:* ἐπὰν *S:* ἐπὰν ⟨δ’⟩ *Elter,* ἔτι ἂν *ego* 7 τί οὖν δεῖ . δίχα *S: corr. ed. Bas. in graecis* 8 ἄρχεσθαι *S: corr. ed. Salmant., Wolf* 9 ποτέραν *S: corr. Sc* 10 ⟨τὸ⟩ *suppl. Upt.* 12 θέλει *S (ει in ras.)* 14 τὰ τοιαῦτα *S (τὰ τοι in ras. Sc);* ταῦτα *s,* haec illave *Wolf,* ταῦτα ⟨ἃ βουλόμεθα,⟩ *R* 16 τὸν ὀρνιθάριον *s, quo probato v. 17* καὶ ὡς θεὸν *Elter;* τοῦ ὀρνιθαρίου *Kron.* 16—17 κρατοῦμεν] ἀστατοῦμεν *vel* ἀεροβατοῦμεν *Wolf,* τηροῦμεν *Schw.* (moramur *ed. Bas.*); καραδοκοῦμεν *ego olim* 17 θεὸν *def. Norden;* θύτην *ego olim*

*ἄλλο γάρ τι θέλεις ἢ τὸ ἄμεινον; ἄλλο οὖν τι ἄμεινον
ἢ τὸ τῷ θεῷ δοκοῦν; τί τὸ ὅσον ἐπὶ σοὶ διαφθείρει⟨ς⟩* 14
τὸν κριτήν, παράγεις τὸν σύμβουλον;

ηʹ. Τίς οὐσία τοῦ ἀγαθοῦ.

Ὁ θεὸς ὠφέλιμος· ἀλλὰ καὶ τἀγαθὸν ὠφέλιμον. εἰκὸς 1
*οὖν, ὅπου ἡ οὐσία τοῦ θεοῦ, ἐκεῖ εἶναι καὶ τὴν τοῦ
ἀγαθοῦ. τίς οὖν οὐσία θεοῦ; σάρξ; μὴ γένοιτο. ἀγρός;* 2
μὴ γένοιτο. φήμη; μὴ γένοιτο. νοῦς, ἐπιστήμη, λόγος 50v
ὀρθός. ἐνταῦθα τοίνυν ἁπλῶς ζήτει τὴν οὐσίαν τοῦ 3
*ἀγαθοῦ. ἐπεί τοι μή τι αὐτὴν ἐν φυτῷ ζητεῖς; οὔ. μή
τι ἐν ἀλόγῳ; οὔ. ἐν λογικῷ οὖν ζητῶν τί ἔτι ἀλλαχοῦ
ζητεῖς ἢ ἐν τῇ παραλλαγῇ τῇ πρὸς τὰ ἄλογα; τὰ φυτὰ* 4
*οὐδὲ φαντασίαις χρηστικά ἐστιν· διὰ τοῦτο οὐ λέγεις
ἐπ' αὐτῶν τὸ ἀγαθόν. δεῖται οὖν τὸ ἀγαθὸν χρήσεως
φαντασιῶν. ἆρά γε μόνης; εἰ γὰρ μόνης, λέγε καὶ ἐν* 5
*τοῖς ἄλλοις ζῴοις τὰ ἀγαθὰ εἶναι καὶ εὐδαιμονίαν καὶ
κακοδαιμονίαν. νῦν δ' οὐ λέγεις καὶ καλῶς ποιεῖς· εἰ* 6
γὰρ καὶ τὰ μάλιστα χρῆσιν φαντασιῶν ἔχει, ἀλλὰ παρα-

---

2 sqq. Ench. 32, 2: *καὶ λοιπὸν ὅταν τί σοι συμβουλευθῇ, μέμνησο τίνας συμβούλους παρέλαβες καὶ τίνων παρακούσεις ἀπειθήσας.*

---

1 *οὖν τί S* 2 *τί [τὸ] vel τί δέ; Upt.; ὅσον del. Schw. διαφθείρει S: corr. S$_c$* 4 *⟨ἡ⟩ οὐσία s* 9 *ὀρθός; ⟨ναί.⟩ Upt.*

---

3 *in marg. haec adscripsit man rec. (S$_c$?) lectu difficillima: κριτὴν] οἷς ποιεῖς ἤτοι β . . . μα τοῦτο λέγεις(?) ὅτι οὐκ ἔστι καλὸν πιστεύειν τὰ τῶν ἄλλων τῷ μάντει· καὶ ὅτι ὃ θέλω ἐγὼ λαβεῖν οὐχὶ δοκεῖ τῷ θεῷ . . καὶ κέκριται καὶ συμβεβούλευται ἢ οὕτως ὃ καὶ μᾶλλον τίς(?) . . . πάντα καλῶν κινεῖς καὶ φιλονεικεῖς τὸ ἐπελευσόμενόν σοι εὐ πο . . . ντ . . σοι ὡς σὺ . . . . κρίνεις ἢ ὁ θεός.*

eadem ad voc. σύμβουλον (add. signo ⸓): θεοῦ γὰρ συμβουλεύοντος τόδε συμφέρει σοι τὸ δέχεσθαί τε καὶ θέλειν πάντα ὡς δίδοται, εἰ τὸν μάντιν ἀντὶ θεοῦ(?) δέχῃ σύμβουλον καὶ σαυτόν.

κολούθησίν γε τῇ χρήσει τῶν φαντασιῶν οὐκ ἔχει. καὶ
εἰκότως. ὑπηρετικὰ γὰρ γέγονεν ἄλλοις, οὐκ α⟨ὐ⟩τὰ
7 προηγούμενα. ὁ ὄνος ἐπεὶ γέγονεν μή τι προηγουμένως;
οὔ· ἀλλ' ὅτι νώτου χρείαν εἴχομεν βαστάζειν τι δυνα-
μένου. ἀλλὰ νὴ Δία καὶ περιπατοῦντος αὐτοῦ χρείαν
εἴχομεν· διὰ τοῦτο προσείληφε καὶ τὸ χρῆσθαι φαντα-
8 σίαις· ἄλλως γὰρ περιπατεῖν οὐκ ἐδύνατο. καὶ λοιπὸν
αὐτοῦ που πέπαυται. εἰ δὲ καὶ αὐτός που προσειλήφει
παρακολούθησιν τῇ χρήσει τῶν φαντασιῶν, καὶ δῆλον
ὅτι κατὰ λόγον οὐκέτ' ἂν ἡμῖν ὑπετέτακτο οὐδὲ τὰς
χρείας ταύτας παρεῖχεν, ἀλλ' ἦν ἂν ἴσος ἡμῖν καὶ
ὅμοιος.
9 Οὐ θέλεις οὖν ἐκεῖ ζητεῖν τὴν οὐσίαν τοῦ ἀγαθοῦ,
οὗ μὴ παρόντος ἐπ' οὐδενὸς τῶν ἄλλων θέλεις λέγειν
10 τὸ ἀγαθόν; 'τί οὖν; οὐκ ἔστι θεῶν ἔργα κἀκεῖνα;' ἔστιν,
11 ἀλλ' οὐ προηγούμενα οὐδὲ μέρη θεῶν. σὺ δὲ προηγού-
μενον εἶ, σὺ ἀπόσπασμα εἶ τοῦ θεοῦ· ἔχεις τι ἐν σεαυτῷ
μέρος ἐκείνου. τί οὖν ἀγνοεῖς σου τὴν συγγένειαν; τί
51r 12 οὐκ οἶδας, πόθεν ἐλήλυθας; οὐ θέλεις μεμνῆσθαι,| ὅταν
ἐσθίῃς, τίς ὢν ἐσθίεις καὶ τίνα τρέφεις; ὅταν συνουσίᾳ
χρῇ, τίς ὢν χρῇ; ὅταν ὁμιλίᾳ; ὅταν γυμνάζῃ, ὅταν δια-

---

2 οὐκ αὐτὰ s: οὐ κατὰ S; del. κατὰ ed. Salmant., οὐ κατὰ ⟨τὰ⟩ vel οὐ καὶ Wolf 3 ἐπὶ τί γέγονεν; Wolf; ⟨ἐπί τι γέγονεν,⟩ ἐπεὶ R γέγονε S_a μή τι ⟨οὖν⟩ R 7 γὰρ ⟨ἂν⟩ Rich. 9 παρακολούθησιν scripsi: παρακολουθῆ* S, παρακολουθεῖν S_b (ν fort. add. S_c); ⟨τὸ⟩ παρακολουθεῖν Schw. (quo probato αὐτὸ Cor.) καὶ ⟨τυφλῷ⟩ δῆλον R, κατάδηλον r; καὶ del. Cor. (negl. vers. Bas.) 12 ὅμοιος] ὁ ὄνος Elter 13—14 ἀγαθοῦ; οὐ, μὴ π. vel οὗ [μὴ] Wolf 14 οὗ μὴ S_c: οὐ μὲν S 15 τί οὖν; οὐκ ἔστι Upt. (⟨οὐ.⟩ τί R): εἰ οὖν, οὐκ ἔστιν S (, fort. add. man. rec.); etsi autem - - - sunt Wolf 18 εὐγένειαν s 21 τίς ὢν χρῇ negl. vers. Bas.

---

7 ὁ ὄνος

λέγῃ, οὐκ οἶδας ὅτι θεὸν τρέφεις, θεὸν γυμνάζεις; θεὸν
περιφέρεις, τάλας, καὶ ἀγνοεῖς. δοκεῖς με λέγειν ἀργυ- 13
ροῦν τινα ἢ χρυσοῦν ἔξωθεν; ἐν σαυτῷ φέρεις αὐτὸν
καὶ μολύνων οὐκ αἰσθάνῃ ἀκαθάρτοις μὲν διανοήμασι,
ῥυπαραῖς δὲ πράξεσι. καὶ ἀγάλματος μὲν τοῦ θεοῦ παρ- 14
όντος οὐκ ἂν τολμήσαις τι τούτων ποιεῖν ὧν ποιεῖς.
αὐτοῦ δὲ τοῦ θεοῦ παρόντος ἔσωθεν καὶ ἐφορῶντος
πάντα καὶ ἐπακούοντος οὐκ αἰσχύνῃ ταῦτα ἐνθυμούμε-
νος καὶ ποιῶν, ἀναίσθητε τῆς αὑτοῦ φύσεως καὶ θεο-
χόλωτε;

Λοιπὸν ἡμεῖς τί φοβούμεθα ἐκπέμποντες νέον ἐπί 15
τινας πράξεις ἐκ τῆς σχολῆς, μὴ ἄλλως ποιήσῃ τι, μὴ
ἄλλως φάγῃ, μὴ ἄλλως συνουσιάσῃ, μὴ ταπεινώσῃ αὐ-
τὸν ῥάκη περιτεθέντα, μὴ ἐπάρῃ κομψὰ ἱμάτια; οὗτος 16
οὐκ οἶδεν αὑτοῦ θεόν, οὗτος οὐκ οἶδεν, μετὰ τίνος
ἀπέρχεται. ἀλλ' ἀνεχόμεθα λέγοντος αὐτοῦ 'σὲ ἤθελον
ἔχειν'; ἐκεῖ τὸν θεὸν οὐκ ἔχεις; εἶτ' ἄλλον τινὰ ζητεῖς 17
ἐκεῖνον ἔχων; ἢ ἄλλα σοι ἐρεῖ ἐκεῖνος ἢ ταῦτα; ἀλλ' 18
εἰ μὲν τὸ ἄγαλμα ἦς τὸ Φειδίου, ἡ Ἀθηνᾶ ἢ ὁ Ζεύς,
ἐμέμνησο ἂν καὶ σαυτοῦ καὶ τοῦ τεχνίτου καὶ εἴ τινα
αἴσθησιν εἶχες, ἐπειρῶ ἂν μηδὲν [ἂν] ἀνάξιον ποιεῖν
τοῦ κατασκευάσαντος μηδὲ σεαυτοῦ μηδ' ἐν ἀπρεπεῖ
σχήματι φαίνεσθαι τοῖς ὁρῶσι· νῦν δέ σε ὅτι ὁ Ζεὺς 19
πεποίηκεν, διὰ τοῦτο ἀμελεῖς οἷόν τινα δείξεις σεαυ-

---

2 ἀ ἀγνοεῖς S 6 τολμήσαις S (αις fort. in ras.) 9 αὑτοῦ *scripsi:* αὐτοῦ S; σαυτοῦ s καὶ *del.* r 9—10 θεοχώλωτε S *pr.* 14 περιτιθέντα S: *corr. Wolf*; περιτιθέμενος r ἐπάρῃ R, *Schw.*: ἐπάγηι S (ε *corr. m. pr.*) 15 αὐτοῦ S: *corr.* S_c; αὐτὸν r, ⟨τὸν⟩ αὐτοῦ (*sic Schw. quoque*) *vel* ⟨τὸν ἔσωθεν⟩ αὐτοῦ R οὔ S *pr.* οἶδε S *corr.* 16 ἀνεχώμεθα S: *corr.* s 17 ἐκεῖ] ἐπεὶ R 18 ἐκείνων S *pr.* 19 ηἶς S ἡ S: ἢ s, ἢ ἡ C. Schenkl ἢ S *corr.* (*fort. postea insertum*) 20 tui opificis *Wolf* καὶ *tert. ante* ἐπειρῶ *transp.* R 21 ἂν ἀνάξιον S: *corr.* s 24 πεποίηκ S (ε *in ras.*) δείξαις *Meib.*

τόν; καὶ τί ὁ τεχνίτης τῷ τεχνίτῃ ὅμοιος ἢ τὸ κατα-
51v 20 σκεύασμα τῷ κατασκευάσματι; καὶ ποῖον ἔργον τεχνί-
του εὐθὺς ἔχει τὰς δυνάμεις ἐν ἑαυτῷ, ἃς ἐμφαίνει διὰ
τῆς κατασκευῆς; οὐχὶ λίθος ἐστὶν ἢ χαλκὸς ἢ χρυσὸς ἢ
ἐλέφας; καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἡ Φειδίου ἅπαξ ἐκτείνασα τὴν
χεῖρα καὶ τὴν Νίκην ἐπ' αὐτῆς δεξαμένη ἕστηκεν οὕτως
ὅλῳ τῷ αἰῶνι, τὰ δὲ τοῦ θεοῦ κινούμενα, ἔμπνοα, χρη-
21 στικὰ φαντασιῶν, δοκιμαστικά. τούτου τοῦ δημιουργοῦ
κατασκεύασμα ὢν καταισχύνεις αὐτό; τί δ'; ὅτι οὐ μό-
νον σε κατεσκεύασεν, ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ ἐπίστευσεν καὶ
22 παρακατέθετο, οὐδὲ τούτου μεμνήσῃ, ἀλλὰ καὶ καταισχυ-
νεῖς τὴν ἐπιτροπήν; εἰ δέ σοι ὀρφανόν τινα ὁ θεὸς
23 παρέθετο, οὕτως ἂν αὐτοῦ ἠμέλεις; παραδέδωκέ σοι
σεαυτὸν καὶ λέγει 'οὐκ εἶχον ἄλλον πιστότερόν σου·
τοῦτόν μοι φύλασσε τοιοῦτον οἷος πέφυκεν, αἰδήμονα,
πιστόν, ὑψηλόν, ἀκατάπληκτον, ἀπαθῆ, ἀτάραχον'. εἶτα
σὺ οὐ φυλάσσεις;

24 'Ἀλλ' ἐροῦσιν· "πόθεν ἡμῖν οὗτος ὀφρῦν ἐνήνοχεν
καὶ σεμνοπροσωπεῖ;"' οὔπω κατ' ἀξίαν. 'ἔτι γὰρ οὐ

18 sq. Ench. 22: ὡς ἐρούντων - - - πόθεν ἡμῖν αὕτη ἡ ὀφρύς;

1 καίτοι ὁ s τεχνίτης S_b vel S_c: de S non liquet τῷ τεχνητῷ s 2 τῷ κατασκευάσαντι ed. Bas. marg. 2—3 'τεχνίτης unus est Iupiter, alter Phidias, κατασκεύασμα unum est homo, alterum statua' R 5 ⟨οὐχὶ⟩ καὶ R 9 καταισχύνης S pr. 10 ἐπίστευσε S corr. 11 παρεκατέθετο S: corr. S_a τούτου Upt.: τοῦτο οὐ S; nec illud meministi ed. Bas.; τοῦτο οὖν Meib.; an τουτονί? καὶ del. Cor. 11—12 καταισχύνης S: corr. m. pr.; φυλάξεις Elter (suscipies ed. Bas.) 18 virgulas pos. Kron., qui tamen verba οὔπω κατ' ἀξίαν respondenti tribuit ἐροῦσι S (ῦσι in ras. 4 litt.) ἐνήνοχε S corr.; ἀναγήοχε Schw. 19 σεμνοπρεπεῖ s

1 τί] ὁ Ζεὺς τῷ Φειδίᾳ
11 ὑπὲρ τὰ λοιπὰ κτίσματα
16 τὸν θεὸν οὐ φυλάσσεις, ἐροῦσιν οἱ ἀπαίδευτοι, ὅπερ ὁ ἀκατάπληκτος καὶ ἀτάραχος

ϑαρρῶ οἷς ἔμαθον καὶ συγκατεθέμην· ἔτι τὴν ἀσθέ-
νειαν τὴν ἐμαυτοῦ φοβοῦμαι. ἐπεί τοι ἄφετέ με ϑαρ- 25
ρῆσαι καὶ τότε ὄψεσθε βλέμμα οἷον δεῖ καὶ σχῆμα οἷον
δεῖ, τότε ὑμῖν δείξω τὸ ἄγαλμα, ὅταν τελειωθῇ, ὅταν
στιλπνωθῇ. τί δοκεῖτε; ὀφρῦν; μὴ γένοιτο. μὴ γὰρ ὁ 26
Ζεὺς ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ ὀφρῦν ἀνέσπακεν; ἀλλὰ πέπηγεν
αὐτοῦ τὸ βλέμμα, οἷον δεῖ εἶναι τοῦ ἐροῦντος

οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ᾽ ἀπατηλόν.

τοιοῦτον ὑμῖν δείξω ἐμαυτόν, πιστόν, αἰδήμονα, γεν- 27
ναῖον, ἀτάραχον. μή τι οὖν ἀθάνατον ἀγήρων, μή τι 28
ἄνοσον; ἀλλ᾽ ἀποθνήσκοντα θείως, νοσοῦντα θείως.
ταῦτα ἔχω, ταῦτα δύναμαι· τὰ δ᾽ ἄλλα οὔτ᾽ ἔχω οὔτε 52r
δύναμαι. δείξω ὑμῖν νεῦρα φιλοσόφου. ποῖα νεῦρα; 29
ὄρεξιν ἀναπότευκτον, ἔκκλισιν ἀπερίπτωτον, ὁρμὴν καθ-
ήκουσαν, πρόθεσιν ἐπιμελῆ, συγκατάθεσιν ἀπρόπτω-
τον. ταῦτα ὄψεσθε.᾽

ϑ′. Ὅτι οὐ δυνάμενοι τὴν ἀνθρώπου ἐπαγγελίαν πληρῶσαι τὴν φιλοσόφου προσλαμβάνομεν.

Οὐκ ἔστι τὸ τυχὸν αὐτὸ μόνον ἀνθρώπου ἐπαγ- 1
γελίαν πληρῶσαι. τί γάρ ἐστιν ἄνθρωπος; — Ζῷον, 2
φησί, λογικὸν θνητόν. — Εὐθὺς ἐν τῷ λογικῷ τίνων
χωριζόμεθα; — Τῶν θηρίων. — Καὶ τίνων ἄλλων;

8 Hom. Il. *A* 526 (in marg. >÷)

2 *ἐπεί τι Trinc.* 12 *τὰ S (ὰ corr. Sa); τί s* 15 *ἀπερίπτωτον Meib.* 17, 18 *τὴν ⟨τοῦ⟩ bis s* 20 *τυχὸν αὐτὸ μόνον τὸ Elter; τοῦ τυχόντος αὐ. μ. ego olim* 22 *ἐν] οὖν Schw.* (rationis usu *Wolf)*

18—19 *τοῦτο καί τινες πολλάκις ἔλεγον πολλοῖς· ἀλλὰ καὶ ἤκουον ἄλλων ἄλλοις (ἄλλ᾽) λεγόντων*

3 — Τῶν προβάτων καὶ τῶν ὁμοίων. — Ὅρα οὖν μή
τί πως ὡς θηρίον ποιήσῃς· εἰ δὲ μή, ἀπώλεσας τὸν
ἄνθρωπον, οὐκ ἐπλήρωσας τὴν ἐπαγγελίαν. ὅρα μή
τι ὡς πρόβατον· εἰ δὲ μή, καὶ οὕτως ἀπώλετο ὁ ἄν-
4 θρωπος. τίνα οὖν ποιοῦμεν ὡς πρόβατα; ὅταν τῆς
γαστρὸς ἕνεκα, ὅταν τῶν αἰδοίων, ὅταν εἰκῇ, ὅταν ῥυ-
παρῶς, ὅταν ἀνεπιστρέπτως, ποῦ ἀπεκλίναμεν; ἐπὶ τὰ
5 πρόβατα. τί ἀπωλέσαμεν; τὸ λογικόν. ὅταν μαχίμως
καὶ βλαβερῶς καὶ θυμικῶς καὶ ὠστικῶς, ποῦ ἀπεκλί-
6 ναμεν; ἐπὶ τὰ θηρία. λοιπὸν οἱ μὲν ἡμῶν μεγάλα
θηρία εἰσίν, οἱ δὲ θηρίδια κακοήθη καὶ μικρά, ἀφ'
7 ὧν ἔστιν εἰπεῖν ‘λέων με καὶ φαγέτω.’ διὰ πάντων δὲ
8 τούτων ἀπόλλυται ἡ τοῦ ἀνθρώπου ἐπαγγελία. πότε
γὰρ σῴζεται συμπεπλεγμένον; ὅταν τὴν ἐπαγγελίαν
πληρώσῃ, ὥστε σωτηρία συμπεπλεγμένου ἐστὶ τὸ ἐξ
ἀληθῶν συμπεπλέχθαι. πότε διεζευγμένον; ὅταν τὴν
52v ἐπαγγελίαν πληρώσῃ. πότε αὐλοί, πότε λύρα, πότε | ἵπ-
9 πος, πότε κύων; τί οὖ⟨ν⟩ θαυμαστόν, εἰ καὶ ἄνθρωπος
10 ὡσαύτως μὲν σῴζεται, ὡσαύτως δ' ἀπόλλυται; αὔξει δ'
ἕκαστον καὶ σῴζει τὰ κατάλληλα ἔργα· τὸν τέκτονα τὰ
τεκτονικά, τὸν γραμματικὸν τὰ γραμματικά. ἂν δ' ἐθίσῃ
γράφειν ἀγραμμάτως, ἀνάγκη καταφθείρεσθαι καὶ ἀπόλ-
11 λυσθαι τὴν τέχνην. οὕτως τὸν μὲν αἰδήμονα σῴζει τὰ

12 cf. Aesopi qu. f. proverb. 15 (Paroem. Gr. II 230): Φαγέτω με λέων καὶ μὴ ἀλώπηξ.

1 ὅρα S_c: ἄρα S 2 πῶς S pr. ποιήσηις S (οιή corr. S_b) 5 — Τίνα . . . πρόβατα; — Ὅταν dist. Elter 11 καὶ in ras. S_c ἐφ' Wolf 12 με καταφαγέτω r, μέ γε φαγ. Schw. 15—16 ἐξ ἀλλήλων R 17—18 πότε] τότε Gataker 18 οὖν S_b: οὐ S 20 ἑκά; στην S: corr. ed. Salmant., Wolf ('nisi φύσιν aut πρᾶξιν desit'; rem suppl. ed. Bas., τέχνην Shaftesbury, ἕξιν vel δύναμιν Schw.)

13 τῶν θηρίων

αἰδήμονα ἔργα, ἀπολλύει δὲ τὰ ἀναιδῆ· τὸν δὲ πιστὸν
τὰ πιστὰ καὶ τὰ ἐναντία ἀπολλύει. καὶ τοὺς ἐναντίους 12
πάλιν ἐπαύξει τὰ ἐναντία· τὸν ἀναίσχυντον ⟨ἀναι-
σχυντία⟩, τὸν ἄπιστον ⟨ἀπιστία⟩, τὸν λοίδορον λοιδο-
ρία, τὸν ὀργίλον ὀργή, τὸν φιλάργυρον αἱ ἀκατάλληλοι
λήψεις καὶ δόσεις.

Διὰ τοῦτο παραγγέλλουσιν οἱ φιλόσοφοι μὴ ἀρ- 13
κεῖσθαι μόνῳ τῷ μαθεῖν, ἀλλὰ καὶ μελέτην
προσλαμβάνειν, εἶτα ἄσκησιν. πολλῷ γὰρ χρόνῳ 14
τὰ ἐναντία ποιεῖν εἰθίσμεθα καὶ τὰς ὑπολήψεις τὰς
ἐναντίας ταῖς ὀρθαῖς χρηστικὰς ἔχομεν. ἂν οὖν μὴ καὶ
τὰς ὀρθὰς χρηστικὰς ποιήσωμεν, οὐδὲν ἄλλο ⟨ἢ⟩ ἐξη-
γηταὶ ἐσόμεθα ἀλλοτρίων δογμάτων. ἄρτι γάρ τίς ἡμῶν 15
οὐ δύναται τεχνολογῆσαι περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν; ὅτι
τῶν ὄντων τὰ μὲν ἀγαθά, τὰ δὲ κακά, τὰ δ' ἀδιά-
φορα· ἀγαθὰ μὲν οὖν ἀρεταὶ καὶ τὰ μετέχοντα
τῶν ἀρετῶν· κακὰ τὰ δ' ἐναντία· ἀδιάφορα δὲ
πλοῦτος, ὑγεία, δόξα. εἶτ' ἂ⟨ν⟩μεταξὺ λεγόντων ἡμῶν 16
ψόφος μείζων γένηται ἢ τῶν παρόντων τις καταγελάσῃ
ἡμῶν, ἐξεπλάγημεν. ποῦ ἐστιν, φιλόσοφε, ἐκεῖνα ἃ ἔλε- 17

7 sqq. cf. omnino Musonius περὶ ἀσκήσεως apud Stob. (flor.) III, 29, 78 (fr. VI H.); praeterea Plut. plac. I, prooem. (Diels Doxogr. Gr. 273, 11 sqq.) οἱ - - Στωικοὶ ἔφασαν - - - εἶναι - - τὴν - φιλοσοφίαν ἄσκησιν ἐπιτηδείου τέχνης.
14 sq. Stob. (ecl.) II, 7, 5ª = Diog. Laert. VII, 101, 102.

1 τὸν ἀναιδῆ *S: corr. Wolf* 3 *suppl. Upt. e cod.;* ⟨ἡ ἀν.⟩ *et* ⟨ἡ ἀπ.⟩ *vel* ⟨τὸ ἀναίσχυντον⟩ *et* ⟨τὸ ἄπιστον⟩ *suppl. Wolf* 5 ἀκατάλληλοι *S (ο corr.)* 10 εἰθισμένοι *Elter* 11 εἴχομεν *vel* ἔσχομεν *Cor.* (accepimus *Wolf)* 12 *suppl. s;* οὐδὲν ἀλλ' *Elter* 17 τὰ δ' *s:* δὲ τὰ S_d *in ras. (cf. scholion)* 18 εἶτ' ἂν S_c: εἰ τὰ *vel* εἶτα *S*

15 ωρ διαίρεσις ἀγαθὰ μὲν ἀρεταὶ καὶ τὰ μετέχοντα· κακὰ δὲ τὰ ἐναντία καὶ τὰ μετέχοντα· ἀδιάφορα πλοῦτος ὑγεία δόξα καὶ τὰ ὅμοια.

γες; πόθεν αὐτὰ προφερόμενος ἔλεγες; ἀπὸ τῶν χειλῶν
αὐτόθεν. τί οὖν ἀλλότρια βοηθήματα μολύνεις; τί
18 κυβεύεις περὶ τὰ μέγιστα; ἄλλο γάρ ἐστιν ὡς εἰς ταμιεῖον ἀποθέσθαι ἄρτους καὶ οἶνον, ἄλλο ἐστὶ φαγεῖν.
τὸ βρωθὲν ἐπέφθη, ἀνεδόθη, νεῦρα ἐγένετο, σάρκες, |
53r ὀστέα, αἷμα, εὔχροια, εὔπνοια. τὰ ἀποκείμενα ὅταν μὲν θελήσῃς ἐκ προχείρου λαβὼν δεῖξαι δύνασαι, ἀπ' αὐτῶν δέ σοι ὄφελος οὐδὲν εἰ μὴ μέχρι τοῦ δοκεῖν ὅτι ἔχεις.
19 τί γὰρ διαφέρει ταῦτα ἐξηγεῖσθαι ἢ τὰ τῶν ἑτεροδόξων; τεχνολόγει νῦν καθίσας τὰ Ἐπικούρου καὶ τάχα ἐκείνου χρηστικώτερον τεχνολογήσεις. τί οὖν Στωικὸν λέγεις σεαυτόν, τί ἐξαπατᾷς τοὺς πολλούς, τί ὑποκρίνῃ Ἰου-
20 δαῖον ὢν Ἕλλην; οὐχ ὁρᾷς, πῶς ἕκαστος λέγεται Ἰουδαῖος, πῶς Σύρος, πῶς Αἰγύπτιος; καὶ ὅταν τινὰ ἐπαμφοτερίζοντα ἴδωμεν, εἰώθαμεν λέγειν 'οὐκ ἔστιν Ἰουδαῖος, ἀλλ' ὑποκρίνεται'. ὅταν δ' ἀναλάβῃ τὸ πάθος τὸ τοῦ βεβαμμένου καὶ ᾑρημένου, τότε καὶ ἔστι τῷ ὄντι
21 καὶ καλεῖται Ἰουδαῖος. οὕτως καὶ ἡμεῖς παραβαπτισταί, λόγῳ μὲν Ἰουδαῖοι, ἔργῳ δ' ἄλλο τι, ἀσυμπαθεῖς πρὸς τὸν λόγον, μακρὰν ἀπὸ τοῦ χρῆσθαι τούτοις ἃ λέγο-
22 μεν, ἐφ' οἷς ὡς εἰδότες αὐτὰ ἐπαιρόμεθα. οὕτως οὐδὲ τὴν τοῦ ἀνθρώπου ἐπαγγελίαν πληρῶσαι δυνάμενοι

2 μαθήματα *vel* βάμματα *R*; θεωρήματα μολ. *aut.* βοηθ. πωλεῖς *Elter* 3 περὶ τῶν μεγίστων *R* ὡς *del. Kron.* 12–13 Ἰουδαῖον ὢν Ἕλλην *scripsi* (Ἰουδαῖον Ἕλλην ὢν *Schw.*): ἰουδαῖος ὢν ἕλληνας *S*; Ἰουδαίους ὢν Ἕλλην *Upt. e cod.*; *fort.* Ἰουδαῖον ὢν ⟨Ἕλλην⟩; Ἕλληνας οὐχ ὁρᾷς 17 περιηρημένου *Petavius* 18 παραβαπτιστοὶ *Salm.* (-βάπτιστοι *R*) 19 Ἰουδαῖοι] Στωικοί *R* (εὐ)συμπαθεῖς *Salm.*

12 ὅτι πάντων ἐθνῶν τὰς δόξας ἐγίνωσκεν

προσλαμβάνομεν τὴν τοῦ φιλοσόφου, τηλικοῦτο φορτίον οἷον εἴ τις δέκα λίτρας ἆραι μὴ δυνάμενος τὸν τοῦ Αἴαντος λίθον βαστάζειν ἤθελεν.

ι'. Πῶς ἀπὸ τῶν ὀνομάτων τὰ καθήκοντα ἔστιν εὑρίσκειν.

Σκέψαι τίς εἶ. τὸ πρῶτον ἄνθρωπος, τοῦτο δ' ἔστιν 1
οὐδὲν ἔχων κυριώτερον προαιρέσεως, ἀλλὰ ταύτῃ τὰ
ἄλλα ὑποτεταγμένα, αὐτὴν δ' ἀδούλευτον καὶ ἀνυπό-
τακτον. σκόπει οὖν, τίνων κεχώρισαι κατὰ λόγον. κεχώ- 2
ρισαι θηρίων, κεχώρισαι προβάτων. ἐπὶ τούτοις πολί- 3
της εἶ τοῦ κόσμου καὶ μέρος αὐτοῦ, οὐχ ἓν τῶν ὑπηρε-
τικῶν, ἀλλὰ τῶν προηγουμένων· παρακολουθητικὸς γὰρ
εἶ τῇ θείᾳ διοικήσει καὶ τοῦ ἑξῆς ἐπιλογιστικός. τίς 4 53ᵛ
οὖν ἐπαγγελία πολίτου; μηδὲν ἔχειν ἰδίᾳ συμφέρον,
περὶ μηδενὸς βουλεύεσθαι ὡς ἀπόλυτον, ἀλλ' ὥσπερ ἄν,
εἰ ἡ χεὶρ ἢ ὁ ποὺς λογισμὸν εἶχον καὶ παρηκολούθουν
τῇ φυσικῇ κατασκευῇ, οὐδέποτ' ἂν ἄλλως ὥρμησαν ἢ
ὠρέχθησαν ἢ ἐπανενεγκόντες ἐπὶ τὸ ὅλον. διὰ τοῦτο 5
καλῶς λέγουσιν οἱ φιλόσοφοι ὅτι εἰ προῄδει ὁ καλὸς
καὶ ἀγαθὸς τὰ ἐσόμενα, συνήργει ἂν καὶ τῷ
νοσεῖν καὶ τῷ ἀποθνήσκειν καὶ τῷ πηροῦσθαι,

---

2 sq. Hom. Il. *Η* 264.
19 sqq. cf. II, 6, 9; Seneca de provid. 5.

---

5 εὑρεῖν *s* 7 ἔχῶν *S*c *** ταύτηι *S* (ταυ *vel* τα *eras.*) 8 αὐτή *S*c; αὐτῇ *ed. Bas.* ἀδούλωτον *Wolf* 9 ⟨τὸν⟩ λόγον *Schw.* 11—12 ὑπηρετητικῶν *Wolf* 12 παρηκολουθηκὼς *s* 13 τοῦ] τῶν *s* 15 ἀπόλυτ̀ *S* (̀τ *fort. in ras.*) 17—18 ἢ ὠρέχθησαν *S* (ἢ ὠρ *in ras., ut vid.*)

---

3 ωρ τοῦτο πολλάκις
8 οὐχ ὡς τῶν ἀλόγων
20 ἤτοι τὰς ἀνταποδόσεις οἶμαι θέσθαι καὶ(?) πηλίκαι *man. rec.*

*αἰσθανόμενός γε, ὅτι ἀπὸ τῆς τῶν ὅλων διατάξεως τοῦτο
ἀπονέμεται, κυριώτερον δὲ τὸ ὅλον τοῦ μέρους καὶ ἡ
6 πόλις τοῦ πολίτου. νῦν δ' ὅτι οὐ προγιγνώσκομεν,
καθήκει τῶν πρὸς ἐκλογὴν εὐφυεστέρων ἔχε-
σθαι, ὅτι καὶ πρὸς τοῦτο γεγόναμεν.*

*7 Μετὰ τοῦτο μέμνησο, ὅτι υ⟨ἱ⟩ὸς εἶ. τίς τούτου τοῦ
προσώπου ἐπαγγελία; πάντα ⟨τὰ⟩ αὐτοῦ ἡγεῖσθαι τοῦ
πατρός, πάντα ὑπακούειν, μηδέποτε ψέξαι πρός τινα
μηδὲ βλαβερόν τι αὐτῷ εἰπεῖν ἢ πρᾶξαι, ἐξίστασθαι
ἐν πᾶσιν καὶ παραχωρεῖν συνεργοῦντα κατὰ δύναμιν.
8 μετὰ τοῦτο ἴσθι ὅτι καὶ ἀδελφὸς εἶ. καὶ πρὸς τοῦτο δὲ
τὸ πρόσωπον ὀφείλεται παραχώρησις, εὐπ⟨ε⟩ίθεια, εὐ-
φημία, μηδέποτ' ἀντιποιήσασθαί τινος πρὸς [ἑ]αὐτὸν τῶν
ἀπροαιρέτων, ἀλλ' ἡδέως ἐκεῖνα προίεσθαι, ἵν' ἐν τοῖς
9 προαιρετικοῖς πλέον ἔχῃς. ὅρα γὰρ οἷόν ἐστιν ἀντὶ
θίδρακος, ἂν οὕτως τύχῃ, καὶ καθέδρας αὐτὸν εὐγνω-
10 μοσύνην κτήσασθαι, ὅση ἡ πλεονεξία. μετὰ ταῦτα εἰ
βουλευτὴς πόλεώς τινος, ὅτι βουλευτής· ⟨εἰ⟩ νέος, ὅτι
νέος· εἰ πρεσβύτης, ὅτι πρεσβύτης· εἰ πατήρ, ὅτι πα-
11 τήρ. ἀεὶ γὰρ ἕκαστον τῶν τοιούτων ὀνομάτων εἰς
54r 12 ἐπιλογισμὸν ἐρχόμενον ὑπογράφει τὰ οἰκεῖα ἔργα.| ἐὰν
δ' ἀπελθὼν ψέγῃ⟨ς⟩ σου τὸν ἀδελφόν, λέγω σοι 'ἐπελά-*

---

7 sqq. cf. Ench. 30: *πατήρ ἐστιν· ὑπαγορεύεται ἐπιμελεῖσθαι, παραχωρεῖν ἁπάντων.*

---

6 *ὑὸς S: corr.* S_d *εἶ τις* S_c*: εἰ * τ S* 7 *suppl. R, Schw.* (omnia quae habet *ed. Bas.*)*: πάντα S (άν in ras.* S_c*) αὐτοῦ S: corr. Upt.* 10 *πᾶσι S corr.* 12 *εὐπίθεια S: corr.* S_d 13 *ἑαυτὸν S: corr. Wolf; ἑαυτῶν s* 16 *θρίδακος* S_d 18 *τινος ⟨εἰ⟩ Wolf suppl.* S_d 21 *ἐρχομένῳ Kron.* 22 *ψέγηι S: ψέγης* S_d

---

2 *ἐπεὶ εἰ μὴ τοῦτο ποιεῖς, ἀντιπίπτεις τοῖς ἀπὸ θεοῦ σοι βραβευομένοις δικαίοις*
3 *εἰ οὕτως ἔχει*

θου, τίς εἶ καὶ τί σοι ὄνομα’. εἶτα εἰ μὲν χαλκεὺς 13
ὢν ἐχρῶ τῇ σφύρᾳ ἄλλως, ἐπιλελησμένος ἂν ἦς τοῦ
χαλκέως· εἰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ ἐπελάθου καὶ ἀντὶ ἀδελ-
φοῦ ἐχθρὸς ἐγένου, οὐδὲν ἀντ’ οὐδενὸς ἠλλάχθαι φανεῖ
σεαυτῷ; εἰ δ’ ἀντὶ ἀνθρώπου, ἡμέρου ζῴου καὶ κοι- 14
νωνικοῦ, θηρίον γέγονας βλαβερόν, ἐπίβουλον, δηκτι-
κόν, οὐδὲν ἀπολώλεκας; ἀλλὰ δεῖ σε κέρμα ἀπολέσαι,
ἵνα ζημιωθῇς, ἄλλ⟨ου δ’⟩ οὐδενὸς ἀπώλεια ζημιοῖ τὸν
ἄνθρωπον; εἶ⟨τα⟩ γραμματικὴν μὲν ἀποβαλὼν ἢ μου- 15
σικὴν ζημίαν ⟨ἂν⟩ ἡγοῦ τὴν ἀπώλειαν αὐτῆς· εἰ δ’
αἰδῶ καὶ καταστολὴν καὶ ἡμερότητα ἀποβαλεῖς, οὐδὲν
ἡγῇ τὸ πρᾶγμα; καίτοι ἐκεῖνα μὲν παρ’ ἔξωθέν τινα καὶ 16
ἀπροαίρετον αἰτίαν ἀπόλλυται, ταῦτα δὲ παρ’ ἡμᾶς·
καὶ ἐκεῖνα μὲν οὔτ’ ἔχειν ⟨καλόν ἐστιν⟩ οὔτ’ ἀπολ-
λύειν αἰσχρόν ἐστιν, ταῦτα δὲ καὶ μὴ ἔχειν καὶ ἀπολ-
λύειν καὶ αἰσχρόν ἐστι καὶ ἐπονείδιστον καὶ ἀτύχημα.
τί ἀπολλύει ὁ τὰ τοῦ κιναίδου πάσχων; τὸν ἄνδρα. 17
ὁ δὲ διατιθείς; πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα καὶ αὐτὸς δ’ οὐδὲν
ἧττον ⟨τὸν⟩ ἄνδρα. τί ἀπολλύει ὁ μοιχεύων; τὸν αἰδή- 18
μονα, τὸν ἐγκρατῆ, τὸν κόσμιον, τὸν πολίτην, τὸν γεί-
τονα. τί ἀπολλύει ὁ ὀργιζόμενος; ἄλλο τι. ὁ φοβού-
μενος; ἄλλο τι. οὐδεὶς δίχα ἀπωλείας καὶ ζημίας κακός 19

---

4 ⟨ἂν⟩ ἀντ’ οὐ. ἠ. ἐφάνης *Cor.* 4—5 φανεῖς ἑαυτῶι *S*: *correxi*; φανῇς ἐπ’ αὐτῷ *s*, ἐφάνη (*malim* φανῇ)· σεαυτῷ *Elter* 8 ἀλλ’ *S*: *corr.* S_c 9 εἶτα *scripsi*: εἰ *S*; *negl. vers. Bas.* εἰ γρ. μ. ἀπεβάλομεν *Elter* μὲν ⟨ἧς⟩ S_b 10 *suppl. Cor.* 14 ⟨καλόν ἐστιν⟩ *addidi*; ⟨πολλοῦ ἄξιον⟩ *R*, ⟨χρή⟩ *Elter*, ⟨εὐτύχημ’⟩ *Kron.*; οὔτε ⟨μὴ⟩ ἔχειν *Schw.* 19 *suppl. s* 21, 22 *fort.* ἄλλο τι;

---

10 ἀλλ’ εἰ μὲν κτῆμα ἀπεβάλλου

17 οἶμαι κίναιδον εἶναι τὸν πάσχοντά τι γυναικῶδες· τὸ γὰρ ποιεῖν ἀνδρός, τὸ δὲ πάσχειν ἄνανδρον· διὰ τοῦτο καὶ ὁ φιλόσοφος λέγει ‘τί ἀπολλύει ὁ τὰ τοῦ κιναίδου πάσχων; τὸν ἄνδρα’ φησίν

*ἐστιν. λοιπὸν εἰ τὴν ζημίαν ζητεῖς ἐν κέρματι, πάντες
οὗτοι ἀβλαβεῖς, ἀζήμιοι, ἂν οὕτως τύχῃ, καὶ ὠφελού-
μενοι καὶ κερδαίνοντες, ὅταν διά τινος τούτων τῶν*
20 *ἔργων κέρμα αὐτοῖς προσγένηται. ὅρα δ' εἰ ἐπὶ κερ-
μάτιον πάντα ἀνάγεις, ὅτι οὐδ' ὁ τὴν ῥῖνά σοι ἀπολ-
λύων ἔσται βεβλαμμένος. — Ναί, φησίν, κεκολόβωται*
54v 21 *γὰρ τὸ σῶμα. — Ἄγε, ὁ δὲ τὴν ὀσφρασίαν αὐτὴν
ἀπολωλεκὼς οὐδὲν ἀπολλύει; ψυχῆς οὖν δύναμις οὐκ
ἔστιν οὐδεμία, ἣν ὁ μὲν κτησάμενος ὠφελεῖται, ὁ δ'*
22 *ἀποβαλὼν ζημιοῦται; — Ποίαν καὶ λέγεις; — Οὐδὲν
ἔχομεν αἰδῆμον φύσει; — Ἔχομεν. — Ὁ τοῦτο ἀπολ-
λύων οὐ ζημιοῦται, οὐδενὸς στερίσκεται, οὐδὲν ἀπο-*
23 *βάλλει τῶν πρὸς αὐτόν; οὐκ ἔχομεν φύσει τι πιστόν,
φύσει στερκτικόν, φύσει ὠφελητικόν, ἀλλήλων φύσει
ἀνεκτικόν; ὅστις οὖν εἰς ταῦτα περιορᾷ ζημιούμενον
ἑαυτόν, οὗτος ᾖ ἀβλαβὴς καὶ ἀζήμιος;*
24 *Τί οὖν; μὴ βλάψω τὸν βλάψαντα; — Πρῶτον μὲν
ἰδού, τί ἐστι βλάβη καὶ μνήσθητι ὧν ἤκουσας παρὰ*
25 *τῶν φιλοσόφων. εἰ γὰρ τὸ ἀγαθὸν ἐν προαιρέσει καὶ
τὸ κακὸν ὡσαύτως ἐν προαιρέσει, βλέπε μὴ τοιοῦτ'*
26 *ἐστιν ὃ λέγεις 'τί οὖν; ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἑαυτὸν ἔβλαψεν
πρὸς ἐμέ τι ἄδικον ποιήσας, ἐγὼ ἐμαυτὸν μὴ βλάψω*
27 *πρὸς ἐκεῖνον ἄδικόν τι ποιήσας;' τί οὖν οὐ τοιοῦτόν
τι φανταζόμεθα, ἀλλ' ὅπου τι σωματικὸν ἐλάττωμα*

---

21 sqq. cf Ench. 42.

5–6 *ἀπολλύων σοί ἐστι R*   11 *ἔχομεν αἰδ. φύσει ἔχομεν S: corr. Wolf; αἰδ.; φύσει ἔχομεν Trinc.*   13 *αὐτόν S: corr. Upt.*   16 *ἢ vel ἦ S: corr. s*   17 *βλάψω* S_d*: βλάβω S*   20 *τοιοῦτ' S: τοιοῦτον s*

---

4 et 12 *κατὰ εἰρωνείαν*
22 *ἐὰν νοήσῃς*

⟨ἢ⟩ εἰς κτῆσιν, ἐκεῖ ἡ βλάβη, ὅπου εἰς τὴν προαίρεσιν,
οὐδεμία βλάβη; οὔτε γὰρ τὴν κεφαλὴν ἀλγεῖ ὁ ἐξαπα- 28
τηθεὶς ἢ ἀδικήσας οὔτε τὸν ὀφθαλμὸν οὔτε τὸ ἰσχίον
οὔτε τὸν ἀγρὸν ἀπολλύει. ἡμεῖς δ' ἄλλο οὐδὲν ἐθέλο- 29
μεν ἢ ταῦτα· τὴν προαίρεσιν δὲ π[ρ]ότερον αἰδήμονα καὶ
πιστὴν ἕξομεν ἢ ἀναίσχυντον καὶ ἄπιστον, οὐδ' ἐγγὺς
διαφερόμεθα πλὴν μόνον ἐν τῇ σχολῇ μέχρι τῶν λογα-
ρίων. τοιγαροῦν μέχρι τῶν λογαρίων προκόπτομεν, 30
ἔξω δ' αὐτῶν οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον.

ια′. Τίς ἀρχὴ φιλοσοφίας.

Ἀρχὴ φιλοσοφίας παρά γε τοῖς ὡς δεῖ καὶ κατὰ θύ- 1
ραν ἁπτομένοις αὐτῆς συναίσθησις τῆς αὑτοῦ ἀσθε-
νείας καὶ ἀδυναμίας περὶ τὰ ἀναγκαῖα. ὀρθογωνίου 2 55r
μὲν γὰρ τριγώνου ἢ διέσεως ἡμιτονίου οὐδεμίαν φύσει
ἔννοιαν ἥκομεν ἔχοντες, ἀλλ' ἔκ τινος τεχνικῆς παρα-
λήψεως διδασκόμεθα ἕκαστον αὐτῶν καὶ διὰ τοῦτο οἱ
μὴ εἰδότες αὐτὰ οὐδ' οἴονται εἰδέναι. ἀγαθοῦ δὲ καὶ 3
κακοῦ καὶ καλοῦ καὶ αἰσχροῦ καὶ πρέποντος καὶ ἀπρε-
ποῦς καὶ εὐδαιμονίας καὶ προσήκοντος καὶ ἐπιβάλλον-
τος καὶ ὅ τι δεῖ ποιῆσαι καὶ ὅ τι οὐ δεῖ ποιῆσαι τίς

---

11 cf. Gnomol. Stob. 3 (Mosch. ὑπ. 13; Elt. 17): *Εἰ βούλει ἀγαθὸς εἶναι, πρῶτον πίστευσον ὅτι κακὸς εἶ.*

---

1 *suppl. Wolf* ὅπου ⟨δ'⟩ *s* τὴν *om. s* 2—3 ἐξαπατήσας *Wolf* 3 ἢ ⟨ὁ⟩ *s* 5 πρότερον *S pr.* 11—12 θύραν *S:* ⟨τὴν⟩ θύραν *s;* θήραν *Cor.;* ⟨οὐ⟩ κατὰ ⟨τὴν⟩ οὐρὰν *R* 12 αὑτοῦ *S: corr. s;* αὑτῶν *Schw.* 14 ⟨ἢ⟩ ἡμιτονίου *s; malim* ἡμιολίου 19 εὐδαιμονίας⟨καὶ δυστυχίας⟩ *s;* εὐδ. ⟨καὶ κακοδαιμονίας⟩ *C. Schenkl* 19—20 ⟨μὴ⟩ ἐπιβάλλοντος *Meib.* (officii et neglectus officii *Wolf*), ἀποβάλλοντος *Upt. cod.*

---

6 διὰ τοὺς λόγους λέγει ὥσπερ τινὲς εἰς λεξείδια τὸν χρόνον ὅλον ἀνήλωσαν.

4 οὐκ ἔχων ἔμφυτον ἔννοιαν ἐλήλυθεν; διὰ τοῦτο πάντες
χρώμεθα τοῖς ὀνόμασιν καὶ ἐφαρμόζειν πειρώμεθα τὰς
5 προλήψεις ταῖς ἐπὶ μέρους οὐσίαις. καλῶς ἐποίησεν,
δεόντως, οὐ δεόντως· ἠτύχησεν, εὐτύχησεν· ἄδικός
ἐστιν, δίκαιός ἐστιν. τίς ἡμῶν φείδεται τούτων τῶν
ὀνομάτων; τίς ἡμῶν ἀναβάλλεται τὴν χρῆσιν αὐτῶν
μέχρι μάθῃ καθάπερ τῶν περὶ τὰς γραμμὰς ἢ τοὺς
6 φθόγγους οἱ οὐκ εἰδότες; τούτου δ' αἴτιον τὸ ἥκειν
ἤδη τινὰ ὑπὸ τῆς φύσεως κατὰ τὸν τόπον ὥσπερ δεδι-
δαγμένους, ἀφ' ὧν ὁρμώμενοι καὶ τὴν οἴησιν προσει-
7 λήφαμεν. — †Διὰ γάρ, φησίν, οὐκ οἶδα ἐγὼ τὸ καλὸν
καὶ τὸ αἰσχρόν; οὐκ ἔχω ἔννοιαν αὐτοῦ; — Ἔχεις. —
Οὐκ ἐφαρμόζω τοῖς ἐπὶ μέρους; — Ἐφαρμόζεις. — Οὐ
8 καλῶς οὖν ἐφαρμόζω; — Ἐνταῦθά ἐστι τὸ ζήτημα πᾶν
καὶ οἴησις ἐνταῦθα προσγίνεται. ἀφ' ὁμολογουμένων
γὰρ ὁρμώμενοι τούτων ἐπὶ τὸ ἀμφισβητούμενον προά-
9 γουσιν ὑπὸ τῆς ἀκαταλλήλου ἐφαρμογῆς. ὡς εἴ γε καὶ
τοῦτο ἔτι πρὸς ἐκείνοις ἐκέκτηντο, τί ἐκώλυε⟨ν⟩ αὐτοὺς
10 εἶναι τελείους; νῦν δ' ἐπεὶ δοκεῖς ὅτι καὶ καταλλήλως
ἐφαρμόζεις τὰς προλήψεις τοῖς ἐπὶ μέρους, εἰπέ μοι,
πόθεν τοῦτο λαμβάνεις; — Ὅτι δοκεῖ μοι. — Τουτὶ
55v οὖν ⟨ᾧ⟩τινι οὐ δοκεῖ, καὶ οἴεται καὶ αὐτὸς ἐφαρμό-
11 ζειν καλῶς· ἢ οὐκ οἴεται; — Οἴεται. — Δύνασθε οὖν

2 ὀνόμασι S corr. 3 ἐποίησε S corr. post ἐποίησεν add. ⟨οὐ καλῶς,⟩ Upt., ⟨οὐ καλῶς (αἰσχρῶς Kron.) ἐποίησεν⟩ Schw. 4 δεόντως, οὐ S: δεόν πως οὐ S^c 9 τινὰς S_b κατὰ] τοῦτον s 10—11 προσειλήφαμεν S (ει corr.); προσειλήφασιν Meib. 11 διὰ S (ι inc.): δι' ἃ S_c; διὰ ⟨τί⟩ Upt. cod.; νὴ Δία. καὶ γάρ, φησίν, r (malim Νὴ Δία γε, φύσει); Ἀλλὰ γάρ, φ. Elter, Εἶτα γάρ, φ. Kron. 15 οἴησις S (ησις illevit S_d; de S pr. non constat); ⟨ἡ⟩ οἴησις Cor. 18 ἐκώλυε S: corr. S_d 21 Τουτὶ scripsi: τούτ̄ι S (i. e. τούτωι); τοῦτο s 22 τίνι S: supplevi; τινι s; τίνι οὐ δ οὐδ' οἴεται . . . καλῶς; Elter 23 δύνασθαι S; corr. S_d

περὶ ὧν τὰ μαχόμενα δοξάζετε ἀμφότεροι καταλλήλως
ἐφαρμόζειν τὰς προλήψεις; — Οὐ δυνάμεθα. — Ἔχεις 12
οὖν δεῖξαί τι ἡμῖν πρὸς τὸ αὐτὰς ἐφαρμόζειν ἄμεινον
ἀνωτέρω τοῦ δοκεῖν σοι; ὁ δὲ μαινόμενος ἄλλα τινὰ
ποιεῖ ἢ τὰ δοκοῦντά οἱ καλά; κἀκείνῳ οὖν ἀρκεῖ τοῦτο
τὸ κριτήριον; — Οὐκ ἀρκεῖ. — Ἐλθὼν οὖν ἐπί τι
ἀνωτέρω τοῦ δοκεῖν τί τοῦτό ἐστιν†

Ἴδ' ἀρχὴ φιλοσοφίας· αἴσθησις μάχης τῆς πρὸς 13
ἀλλήλους τῶν ἀνθρώπων καὶ ζήτησις τοῦ παρ' ὃ γί-
νεται ἡ μάχη καὶ κατάγνωσις καὶ ἀπιστία πρὸς τὸ
ψιλῶς δοκοῦν, ἔρευνα δέ τις περὶ τὸ δοκοῦν εἰ ὀρθῶς
δοκεῖ καὶ εὕρεσις κανόνος τινός, οἷον ἐπὶ βαρῶν τὸν
ζυγὸν εὕρομεν, οἷον ἐπὶ εὐθέων καὶ στρεβλῶν τὴν
στάθμην. — Τοῦτ' ἔστιν ἀρχὴ φιλοσοφίας; πάντα 14
καλῶς ἔχει τὰ δοκοῦντα ἅπασι; — Καὶ πῶς δυνατὸν τὰ
μαχόμενα καλῶς ἔχειν; οὐκοῦν οὐ πάντα, ἀλλὰ τὰ ἡμῖν
δοκοῦντα. τί μᾶλλον ἢ τὰ Σύροις, τί μᾶλλον ἢ τὰ 15
Αἰγυπτίοις, τί μᾶλλον ἢ τὰ ἐμοὶ φαινόμενα ἢ τὰ τῷ
δεῖνι; — Οὐδὲν μᾶλλον. — Οὐκ ἄρα ἀρκεῖ τὸ δοκοῦν
ἑκάστῳ πρὸς τὸ εἶναι· οὐδὲ γὰρ ἐπὶ βαρῶν ἢ μέτρων
ψιλῇ τῇ ἐμφάσει ἀρκούμεθα, ἀλλὰ κανόνα τινὰ ἐφ'
ἑκάστου εὕρομεν. ἐνταῦθ' οὖν οὐδεὶς κανὼν ἀνωτέρω 16

---

3 αὐτὰς S_c: αὐτ**ς S; αὐτάς σ' Elter 4 τίνα S 4—6 σοι; ⟨— Οὐκ ἔχω. —⟩ Ὁ δὲ - - - καλά; ⟨— Οὔ. —⟩ Κἀκείνῳ - - - κριτήριον; — [οὐκ] Ἀρκεῖ. — r 5 οἱ S (ι vel οι in ras. S_a) δοκοῦντα. — Οὐκ ἄλλα. — Kron. κἀκεῖνο οὖν ἀρκεῖ ⟨εἰς (vel πρὸς) τοῦτο⟩ R 6 ἐλθὼν S: ἐλθὲ S_c, Ἔλθωμεν ego olim τι ⟨καὶ⟩ Salm. 7 post ἐστιν verbum velut ἐννοεῖς; vel εἰπέ. excidisse videtur 8 Ἴδ' Schw.: εἴδ' S; Ἡ δ' ed. Bas., Εἴη δ' Wolf Τί δ' ἀ. φιλοσοφίας; Kron. 13 εὕρωμεν S pr.; εὕραμεν R 15 ἔχειν s 16—17 πάντα. — Ἀλλὰ τὰ ἡμῖν δοκοῦντα; — Kron. 16 ὑμῖν Upt. 17 μᾶλλον [ἢ] Wolf (sim. vers. Bas.) 19 ἄρα om. S: suppl. m. pr. s. l. δοκεῖν s

τοῦ δοκεῖν; καὶ πῶς οἷόν τε ἀτέκμαρτα εἶναι καὶ ἀν-
εύρετα τὰ ἀναγκαιότατα ἐν ἀνθρώποις; — Ἔστιν οὖν.
17 — Καὶ διὰ τί οὐ ζητοῦμεν αὐτὸν καὶ ἀνευρίσκομεν
καὶ ἀνευρόντες λοιπὸν ἀπαραβάτως χρώμεθα δίχα αὐ-
18 τοῦ μηδὲ τὸν δάκτυλον ἐκτείνοντες; τοῦτο γάρ, οἶμαι,
ἐστὶν ὃ εὑρεθὲν ἀπαλλάσσει μανίας τοὺς μόνῳ τῷ δο-
κεῖν μέτρῳ πάντων χρωμένους, ἵνα λοιπὸν ἀπό τινων
56r γνωρίμων καὶ διευκρινημένων ὁρμώμενοι χρώμεθα ἐπὶ
τῶν ἐπὶ μέρους διηρθρωμέναις ταῖς προλήψεσι.
19 Τίς ὑποπέπτωκεν οὐσία περὶ ἧς ζητοῦμεν; — Ἡδονή.
20 — Ὕπαγε αὐτὴν τῷ κανόνι, βάλε εἰς τὸν ζυγόν. τὸ ἀγα-
θὸν δεῖ εἶναι τοιοῦτον, ἐφ' ᾧ θαρρεῖν ἄξιον καὶ ᾧ πε-
ποιθέναι; — Δεῖ. — Ἀβεβαίῳ οὖν τινι θαρρεῖν ἄξιον;
21 — Οὔ. — Μή τι οὖν βέβαιον ἡ ἡδονή; — Οὔ. — Ἆρον
οὖν καὶ βάλε ἔξω ἐκ τοῦ ζυγοῦ καὶ ἀπέλασον τῆς χώρας
22 τῶν ἀγαθῶν μακράν. εἰ δ' οὐκ ὀξυβλεπτεῖς καὶ ἕν σοι
ζυγὸν οὐκ ἀρκεῖ, φέρε ἄλλο. ἐπὶ τῷ ἀγαθῷ ἄξιον
ἐπαίρεσθαι; — Ναί. — Ἐφ' ἡδονῇ οὖν παρούσῃ ἄξιον
ἐπαίρεσθαι; βλέπε μὴ εἴπῃς ὅτι ἄξιον· εἰ δὲ μή, οὐκέτι
23 σε οὐδὲ τοῦ ζυγοῦ ἄξιον ἡγήσομαι. οὕτως κρίνεται τὰ
24 πράγματα καὶ ἵσταται τῶν κανόνων ἡτοιμασμένων· καὶ

---

3 sq. fragm. XV: ἐπεί τοι φιλοσοφία φησίν, ὅτι οὐδὲ τὸν δάκτυλον ἐκτείνειν εἰκῇ προσήκει.

---

6 τῷ] τοῦ *Meib.* 7 πάντας χρωμένους *S: corr. m. pr.*; παραχρωμένοις *s* 9 διηρθρωμέναις *S* (η *corr.* S_d) 10 ζητῶμεν *Kron.* 12 ἄξιον; — Ναί. — Καὶ ᾧ *Upt.* 'e cod.' 12–13 πεποιθέναι δεῖ. *S: corr. Upt.*; πεπ. δεῖ; *R* 16 ὀξυβλεπεῖς *s*; ὀξὺ βλέπεις *Schw.* ἐν σοὶ *S: corr. s* 18 ἐπμίρεσθαι *S pr.* παριούσῃ *Kron.* 20 οὐδὲ σὲ *Wolf*

---

3 τὸν κανόνα, τὰ ὑποδεί⟨γ⟩ματα καὶ φυσικῶς ὑποδεικνύοντα τὴν ἀλήθειαν
9 περὶ ἧς προλήψεως
12 βέβαιον

τὸ φιλοσοφεῖν τοῦτό ἐστιν, ἐπισκέπτεσθαι καὶ βεβαιοῦν τοὺς κανόνας, τὸ δ' ἤδη χρῆσθαι τοῖς ἐγνωσμένοις τοῦτο τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ ἔργον ἐστίν.

ιβ'. Περὶ τοῦ διαλέγεσθαι.

Ἃ μὲν δεῖ μαθόντα εἰδέναι χρῆσθαι λόγῳ, ἠκρί- 1
βωται ὑπὸ τῶν ἡμετέρων. περὶ δὲ τὴν χρῆσιν αὐτῶν
τὴν προσήκουσαν τελέως ἀγύμναστοί ἐσμεν. δὸς γοῦν 2
ᾧ θέλεις ἡμῶν ἰδιώτην τινὰ τὸν προσδιαλεγόμενον·
καὶ οὐχ εὑρίσκει χρήσασθαι αὐτῷ, ἀλλὰ μικρὰ κινήσας
τὸν ἄνθρωπον, ἂν παρὰ σκέλος ἀπαντᾷ ἐκεῖνος, οὐκέτι
δύναται μεταχειρίσασθαι, ἀλλ' ἢ λοιδορεῖ λοιπὸν ἢ
καταγελᾷ καὶ λέγει 'ἰδιώτης ἐστίν· οὐκ ἔστιν αὐτῷ
χρήσασθαι'. ὁ δ' ὁδηγός, ὅταν λάβῃ τινὰ πλανώμενον, 3
ἤγαγεν ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν δέουσαν, οὐχὶ καταγελάσας
ἢ λοιδορησάμενος ἀπῆλθεν. καὶ σὺ δεῖξον αὐτῷ τὴν 4
ἀλήθειαν καὶ ὄψει ὅτι ἀκολουθεῖ. μέχρι δ' ἂν οὗ μὴ
δεικνύῃς, μὴ ἐκείνου καταγέλα, ἀλλὰ μᾶλλον αἰσθάνου
τῆς ἀδυναμίας τῆς αὑτοῦ.

Πῶς οὖν ἐποίει | Σωκράτης; αὐτὸν ἠνάγκαζεν τὸν 5 56ᵛ
προσδιαλεγόμενον αὐτῷ μαρτυρεῖν, ἄλλου δ' οὐδενὸς
ἐδεῖτο μάρτυρος. τοιγαροῦν ἐξῆν αὐτῷ λέγειν ὅτι

---

21 sqq. cf. Plat. Gorg. 474a: ἕνα μὲν παρασχέσθαι μάρτυρα ἐπίσταμαι αὐτὸν πρὸς ὃν ἄν μοι ὁ λόγος ᾖ, τοὺς δὲ πολλοὺς ἐῶ χαίρειν· καὶ ἕνα ἐπιψηφίζειν ἐπίσταμαι; cf. 472c.

---

5 δεῖ S_c *in unius litt. ras.* χρῆσθαι λόγῳ *del. aut* χρῆσθαι, λόγῳ ἠκρ. *dist. Meib.* 8 προσδιαλεξόμενον *Rich.* (quocum disputet *ed Bas.*) 10 παρὰ μέλος *s* ἀπαντᾷ· ἐκεῖνος *S: corr. Salm.* 18 αὑτοῦ *scripsi:* αὐτοῦ *S;* σαυτοῦ S_b

---

17 ἡμεῖς πάντες τοῦτο πάσχομεν — οὕτως ἔχει καὶ οὕτως δεῖ
19 τοῦτο ἄκρας ἐστὶ φιλοσοφίας

ʽτοὺς μὲν ἄλλους ἐῶ χαίρειν, ἀεὶ δὲ τῷ ἀντι-
λέγοντι ἀρκοῦμαι μάρτυρι· καὶ τοὺς μὲν ἄλ-
λους οὐκ ἐπιψηφίζω, τὸν δὲ προσδιαλεγόμενον
6 μόνον’. οὕτω γὰρ ἐναργῆ ἐτίθει τὰ ἀπὸ τῶν ἐννοιῶν,
ὥστε πάνθ’ ὁντιναοῦν συναισθανόμενον τῆς μάχης
7 ἀναχωρεῖν ἀπ’ αὐτῆς. ʽἎρά γε ὁ φθονῶν χαίρει;’
— ʽΟὐδαμῶς, ἀλλὰ μᾶλλον λυπεῖται.’ ἀπὸ τοῦ
ἐναντίου ἐκίνησε τὸν πλησίον. ʽΤί δ’; ἐπὶ κακοῖς
δοκεῖ σοι εἶναι λύπη ὁ φθόνος; καὶ τί ὁ φθόνος
8 ἐστὶ κακῶν;’ οὐκοῦν ἐκεῖνον ἐποίησεν εἰπεῖν ὅτι λύπη
ἐστὶν ἐπ’ ἀγαθοῖς ὁ φθόνος. ʽΤί δέ; φθονοίη ἄν
9 τις τοῖς οὐδὲν πρὸς αὐτόν;’ — ʽΟὐδαμῶς.’ καὶ
οὕτως ἐκπεπληρωκὼς τὴν ἔννοιαν καὶ διηρθρωκὼς ἀπ-
ηλλάσσετο, οὐ λέγων ὅτι ʽὅρισαί μοι τὸν φθόνον’, εἶτα
ὁρισαμένου ʽκακῶς ὡρίσω· οὐ γὰρ ἀντακολουθεῖ τῷ
10 κεφαλαιώδει τὸ ὁρικόν’· ῥήματα τεχνικὰ καὶ διὰ τοῦτο
τοῖς ἰδιώταις φορτικὰ καὶ δυσπαρακολούθητα, ὧν
11 ἡμεῖς ἀποστῆναι οὐ δυνάμεθα. ἐξ ὧν δ’ αὐτὸς ὁ ἰδιώ-
της ἐπακολουθῶν ταῖς αὑτοῦ φαντασίαις παραχωρῆσαι
δύναιτ’ ἄν τι ἢ ἀθετῆσαι, οὐδαμῶς διὰ τούτων αὐτὸ⟨ν⟩
12 κινῆσαι δυνάμεθα. καὶ λοιπὸν εἰκότως συναισθανόμενοι
ταύτης ἡμῶν τῆς ἀδυναμίας ἀπεχόμεθα τοῦ πράγματος,
13 ὅσοις γ’ ἐστί τι εὐλαβείας. οἱ δὲ πολλοὶ καὶ εἰκαῖοι

---

6 sq. cf. Xenoph. Comm. III, 9, 8; Plat. Phileb. 48 b sqq.

7—8 *ἀπὸ . . . πλησίον del. Upt.* **9** *τίς φθόνος S corr.* **11** *φθονώη S: corr. S$_c$* **15** *ἀντακουλουθεῖ S: corr. s; ἀκολουθεῖ Wolf* **16** *τῷ ὁρικῷ S$_c$ ῥῆμα τὰ S: corr. S$_c$; ante ῥ. dist. Wolf* **16—17** *τὰ ὁρικά’. [ῥήμ. τε. καὶ] διὸ ταῦτα (vel διὰ τοῦτο ταῦτα) τοῖς Upt.* **19** *αὐτοῦ S: corr. s* **20** *δύνατ’ S: corr. S$_b$ vel S$_c$ αὐτὸν S$_c$: αὐτὸ S* **23** *τισ (ut vid.) S: τῖδ vel τϊ.’ (σ del.) S$_c$ τι εὐλαβείας vel τις εὐλάβεια s*

---

4 *οὐαὶ ἡμῖν τοῖς καταπατήσασι κρίμα καθὼς γέγραπται (Os. 5, 11)*

συγκαθέντες εἴς τι τοιοῦτον φύρονται καὶ φύρουσι καὶ
τὰ τελευταῖα λοιδορήσαντες καὶ λοιδορηθέντες ἀπέρ-
χονται.

Τὸ πρῶτον δὲ τοῦτο καὶ μάλιστα ἴδιον Σωκράτους 14
μηδέποτε παροξυν|θῆναι ἐν λόγῳ, μηδέποτε λοίδορον 57r
προενέγκασθαι μηδέν, μηδέποθ' ὑβριστικόν, ἀλλὰ τῶν
λοιδορούντων ἀνέχεσθαι καὶ παύειν μάχην. εἰ θέλετε 15
γνῶναι, πόσην ἐν τούτῳ δύναμιν εἶχεν, ἀνάγνωτε τὸ
Ξενοφῶντος Συμπόσιον καὶ ὄψεσθε πόσας μάχας δια-
λέλυκεν. διὰ τοῦτο εἰκότως καὶ παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἐν 16
μεγίστῳ ἐπαίνῳ λέλεκται τὸ

αἶψά τε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσεν.

Τί οὖν; οὐ λίαν ἐστὶ νῦν ἀσφαλὲς τὸ πρᾶγμα καὶ 17
μάλιστα ἐν Ῥώμῃ. τὸν γὰρ ποιοῦντα αὐτὸ οὐκ ἐν
γωνίᾳ δηλονότι δεήσει ποιεῖν, ἀλλὰ προσελθόντα ὑπα-
τικῷ τινι, ἂν οὕτως τύχῃ, πλουσίῳ πυθέσθαι αὐτοῦ
'ἔχεις μοι εἰπεῖν, ὦ οὗτος, ᾧ τινι τοὺς ἵππους τοὺς 18
σεαυτοῦ παρέδωκας;' 'ἔγωγε.' 'ἆρα τῷ τυχόντι καὶ
ἀπείρῳ ἱππικῆς;' 'οὐδαμῶς.' 'τί δ'; ᾧ τινι τὸ χρυσίον
ἢ τὸ ἀργύριον ἢ τὴν ἐσθῆτα;' 'οὐδὲ ταῦτα τῷ τυχόντι.'
'τὸ σῶμα δὲ τὸ σαυτοῦ ἤδη τινὶ ἔσκεψαι ἐπιτρέψαι εἰς 19
ἐπιμέλειαν αὐτοῦ;' 'πῶς γὰρ οὔ;' 'ἐμπείρῳ δηλονότι
καὶ τούτῳ ἀλειπτικῆς ⟨ἢ⟩ ἰατρικῆς;' 'πάνυ μὲν οὖν.'

---

6 sq. cf. quae adn. ad s. 19.
12 Hes. Theog. 82 (in marg. ὅμ(η)ρ(ος) et >-:)
21 sqq. cf. Ench. 28: *Εἰ μὲν τὸ σῶμα σοῦ τις ἐπέτρεπε τῷ ἀπαντήσαντι, ἠγανάκτεις ἄν· ὅτι δὲ σὺ τὴν γνώμην τὴν σεαυτοῦ ἐπιτρέπεις τῷ τυχόντι, ἵνα, ἐὰν λοιδορήσηταί σοι* (cf. s. 14), *ταραχθῇ ἐκείνη καὶ συγχυθῇ, οὐκ αἰσχύνῃ τούτου ἕνεκα;*

---

5 *λόγοις Upt. cod.* 6 *προενέγκασθαι S; προσενέγκασθαι tacite Upt.* 13—14 *τί οὖν οὐ - - - Ῥώμῃ; dist. vers. Bas.* 16 *⟨καὶ (vel ἢ)⟩ πλουσίῳ Wolf* 18 *ἆρα] εἶτα Trinc. Cor.* 23 *⟨ἢ⟩ add. s, ⟨καὶ⟩ Wolf*

20 *‘πότερον ταῦτά σοι τὰ κράτιστά ἐστιν ἢ καὶ ἄλλο τι*
ἐκτήσω πάντων ἄμεινον;’ ‘ποῖον καὶ λέγεις;’ ‘τὸ αὐτοῖς
νὴ Δία τούτοις χρώμενον καὶ δοκιμάζον ἕκαστον καὶ
21 *βουλευόμενον.’ ‘ἆρά γε τὴν ψυχὴν λέγεις;’ ‘ὀρθῶς ὑπέ-*
λαβες· ταύτην γάρ τοι καὶ λέγω.’ ‘πολὺ νὴ Δία τῶν
22 *ἄλλων τοῦτο ἄμεινον δοκῶ μοι κεκτῆσθαι.’ ‘ἔχεις οὖν*
εἰπεῖν, ὅτῳ τρόπῳ τῆς ψυχῆς ἐπιμεμέλησαι; οὐ γὰρ εἰκῆ
χὡς ἔτυχεν εἰκός σε οὕτως σοφὸν ὄντα καὶ ἐν τῇ πόλει
δόκιμον τὸ κράτιστον τῶν σεαυτοῦ περιορᾶν ἀμελούμε-
57v 23 *νον| καὶ ἀπολλύμενον.’ ‘οὐδαμῶς.’ ‘ἀλλ’ αὐτὸς ἐπιμεμέ-*
λησαι αὐτοῦ; πότερον μαθὼν παρά του ἢ εὑρὼν αὐτός;’
24 *ὧδε λοιπὸν ὁ κίνδυνος, μὴ πρῶτον μὲν εἴπῃ ‘τί δέ σοι*
μέλει, βέλτιστε; κύριός μου εἶ;’ εἶτ’ ἂν ἐπιμείνῃς
25 *πράγματα παρέχων, διαράμενος κονδύλους σοι δῷ. τού-*
του τοῦ πράγματος ἤμην ποτὲ ζηλωτὴς καὶ αὐτός, πρὶν
εἰς ταῦτα ἐμπεσεῖν.

ιγ′. Περὶ τοῦ ἀγωνιᾶν.

1 *Ὅταν ἀγωνιῶντα ἴδω ἄνθρωπον, λέγω· οὗτος τί*
ποτε θέλει; εἰ μὴ τῶν οὐκ ἐφ’ αὐτῷ τι ἤθελεν, πῶς

---

11 cf. Plat. Alcib. I 106 d.

---

2 *πάντων*] *τούτων Upt.* (his *ed. Bas.)* 7 *εἰπεῖν scripsi* (dicere *ed. Bas.): ἡμῖν S; ⟨εἰπεῖν⟩ ἡμῖν s, ἡμῖν ⟨δεῖξαι⟩ Upt. cod.; ἐρεῖς οὖν ἡμῖν Elter* 8 *χὡς scripsi: γ’ ὡς S; καὶ ὡς s, γε ἢ ὡς Wolf, γε καὶ ὡς R* 10 *ἀλλ’ αὐτὸς*] *ἀλλὰ πῶς Schw.* 10—11 *ἀλλ’ αὐτὸς ἐπιμεμέλημαι αὐτοῦ Salm.* (ipse me in hac parte non negligo *ed. Bas.)* 11 *ante πότερον excidisse coni. Wolf ‘ναί.’ vel ‘πάνυ γε.’, Upt. ‘πάνυ μὲν οὖν.’, Schw. ‘αὐτός.’* 12 *λοιπόν σοι Elter* 12—13 *τί δὲ σοί, β., καὶ μοί; Salm. σοι, β., τὰ (vel τῶν) ἐμοῦ μέλει vel τί μου μ. Schw.* 13 *μέλει om. s, post βέλτιστε suppl. Trinc. Cor. κύριος C. Schenkl: τίς S; παιδευτής R, κριτής Cor.* 19 *ἐφ’ αὐτῶι S: corr. s ἤθελε S corr.*

---

10 *ἀντωνυμία (quod ad του v. 11 spectare videtur)*

ἂν ἔτι ἠγωνία; διὰ τοῦτο καὶ ὁ κιθαρῳδὸς μόνος μὲν 2
ᾄδων οὐκ ἀγωνιᾷ, εἰς θέατρον δʼ εἰσερχόμενος, κἂν
λίαν εὔφωνος ᾖ καὶ καλῶς κιθαρίζῃ· οὐ γὰρ ᾆσαι μό-
νον θέλει καλῶς, ἀλλὰ καὶ εὐδοκιμῆσαι, τοῦτο δʼ οὐκ-
έτι ἐστὶν ἐπʼ αὐτῷ. λοιπὸν οὗ μὲν ἡ ἐπιστήμη αὐτῷ 3
πρόσεστιν, ἐκεῖ τὸ θάρσος· φέρε ὃν θέλεις ἰδιώτην
καὶ οὐκ ἐπιστρέφεται· ὅπου δʼ οὐκ οἶδεν οὐδὲ μεμελέ-
τηκεν, ἐκεῖ ἀγωνιᾷ. τί δʼ ἔστι τοῦτο; οὐκ οἶδεν, τί 4
ἐστιν ὄχλος οὐδὲ τί ὄχλου ἔπαινος· ἀλλὰ τὴν νήτην
μὲν τύπτειν ἔμαθεν καὶ τὴν ὑπάτην, ἔπαινος δʼ ὁ παρὰ
τῶν πολλῶν τί ἐστι καὶ τίνα δύναμιν ἔχει ἐν βίῳ οὔτε
οἶδεν οὔτε μεμελέτηκεν αὐτό. ἀνάγκη λοιπὸν τρέμειν 5
καὶ ὠχριᾶν. κιθαρῳδὸν μὲν οὖν οὐ δύναμαι εἰπεῖν μὴ
εἶναι, ὅταν ἴδω τινὰ φοβούμενον, ἄλλο δέ τι δύναμαι
εἰπεῖν καὶ οὐδὲ ἕν, ἀλλὰ πολλά. καὶ πρῶτον πάντων 6
ξένον αὐτὸν καλῶ καὶ λέγω· οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ
οἶδεν ποῦ τῆς γῆς ἐστιν, ἀλλʼ ἐκ τοσούτου χρόνου ἐπι-
δημῶν ἀγνοεῖ τοὺς νόμους τῆς πόλεως καὶ τὰ ἔθη καὶ
τί ἔξεστι καὶ τί οὐκ ἔξεστιν. ἀλλʼ οὐδὲ νομικόν τινα
παρέ| λαβεν πώποτε τὸν ἐροῦντα αὐτῷ καὶ ἐξηγησόμενον 58r
τὰ νόμιμα· ἀλλὰ διαθήκην μὲν οὐ γράφει μὴ εἰδὼς 7
πῶς δεῖ γράφειν ἢ παραλαβὼν τὸν εἰδότα οὐδʼ ἐγγύην
ἄλλως σφραγίζεται ἢ ἀσφάλειαν γράφει, ὀρέξει δὲ χρῆ-
ται δίχα νομικοῦ καὶ ἐκκλίσει καὶ ὁρμῇ καὶ ἐπιβολῇ
καὶ προθέσει. πῶς δίχα νομικοῦ; οὐκ οἶδεν ὅτι θέλει 8

---

1 cf. Xenoph. Comm. III 7, 4 sq.

---

3 *κιθαρίζῃ* S_c: *κιθαρίζει fort. S, sed supra ει nescio quid erasum videtur κιθαρίζῃ ⟨, ἀγωνιᾷ⟩ Salm. (sim. vers. Bas.)* 7 *ἐπιστρέφεται ⟨, ὅ πουοἶδεν⟩ R* 8 *⟨διὰ⟩ τί δʼ vel ⟨αἴτιον⟩ τούτου R* 9 *οὐδὲ τί] τί vel ἢ τί vel ἢ s* 10 *ἔμαθε S corr.* 14 *ἄλλο δʼ ἔτι Kron.*

τὰ μὴ διδόμενα καὶ οὐ θέλει τὰ ἀναγκαῖα καὶ οὐκ
οἶδεν οὔτε τὰ ἴδια οὔτε τὰ ἀλλότρια. εἰ δέ γ' ᾔδει, οὐ-
δέποτ' ἂν ἐνεποδίζετο, οὐδέποτ' ἐκωλύετο, οὐκ ἂν ἠγω-
9 νία. πῶς γὰρ οὔ; φοβεῖταί τις οὖν ὑπὲρ τῶν μὴ κα-
κῶν; — Οὔ. — Τί δ'; ὑπὲρ τῶν κακῶν μέν, ἐπ' αὐτῷ
10 δ' ὄντων ὥστε μὴ συμβῆναι; — Οὐδαμῶς. — Εἰ οὖν
τὰ μὲν ἀπροαίρετα οὔτ' ἀγαθὰ οὔτε κακά, τὰ προαιρε-
τικὰ δὲ πάντα ἐφ' ἡμῖν καὶ οὔτ' ἀφελέσθαι τις ἡμῶν
αὐτὰ δύναται οὔτε περιποιῆσαι ἃ οὐ θέλομεν αὐτῶν,
11 ποῦ ἔτι τόπος ἀγωνίας; ἀλλὰ περὶ τοῦ σωματίου ἀγω-
νιῶμεν, ὑπὲρ τοῦ κτησιδίου, περὶ τοῦ τί δόξει τῷ Καί-
σαρι, περὶ τῶν ἔσω δ' οὐδενός. μή τι περὶ τοῦ μὴ
ψεῦδος ὑπολαβεῖν; — Οὔ· ἐπ' ἐμοὶ γάρ ἐστιν. — Μή
τι τοῦ ὁρμῆσαι παρὰ φύσιν; — Οὐδὲ περὶ τούτου. —
12 Ὅταν οὖν ἴδῃς τινὰ ὠχριῶντα, ὡς ὁ ἰατρὸς ἀπὸ τοῦ
χρώματος λέγει 'τούτου ὁ σπλὴν πέπονθε, τούτου δὲ τὸ
ἧπαρ', οὕτως καὶ σὺ λέγε 'τούτου ὄρεξις καὶ ἔκκλισις
13 πέπονθεν, οὐκ εὐοδεῖ, φλεγμαίνει'. χρῶμα γὰρ οὐ με-
ταβάλλει οὐδὲν ἄλλο οὐδὲ τρόμον ποιεῖ οὐδὲ ψόφον
τῶν ὀδόντων οὐδὲ

μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει.

14 διὰ τοῦτο Ζήνων μὲν Ἀντιγόνῳ μέλλων ἐντυγχάνειν||

---

21 Hom. Il. *N* 281.

22 sqq. cf. Ench. 33, 12: Ὅταν τινὶ μέλλῃς συμβαίνειν καὶ μάλιστα τῶν ἐν ὑπεροχῇ δοκούντων, πρόβαλε σαυτῷ τί ἂν ἐποίησεν ἐν τούτῳ Σωκράτης (cf. s. 24) ἢ Ζήνων. quae Simplicius (p.

---

4 οὔ *om. s* 4—5 πῶς γάρ; οὐ - - - κακῶν. *Salm.*; πῶς γὰρ οὐ φοβ. - - - κακῶν; *R* 6 συμβῆναι] φοβηθῆναι *s* 11 ὑπὲρ] περὶ *Schw.* κτησειδίου *s* 12 μὴ *del. s* 13 ψεύδους *S: corr. s*; ψευδῶς *Wolf* 14 τοῦ ⟨μὴ⟩ ὁρμ. *Kron.* 17 ἤπαρ *S: corr.* S_c 21 μετοκλάζειν *et* ἵζειν *Rich.; at cf. schol. Hom.* 'ἢ ὁ θυμὸς αὐτὸν ὀκλάζειν ποιεῖ'

---

2 ωρ ἀγνοεῖ τὸν κανόνα:

οὐκ ἠγωνία· ἃ γὰρ οὗτος ἐθαύμαζεν, τούτων οὐδενὸς 58ᵛ
εἶχεν ἐκεῖνος ἐξουσίαν, ὧν δ' εἶχεν ἐκεῖνος οὐκ ἐπεστρέ-
φετο οὗτος· Ἀντίγονος δὲ Ζήνωνι μέλλων ἐντυγχάνειν 15
ἠγωνία, καὶ εἰκότως· ἤθελε γὰρ ἀρέσκειν αὐτῷ, τοῦτο δ' ἔξω ἔκειτο· οὗτος δ' ἐκείνῳ οὐκ ἤθελεν, οὐδὲ γὰρ ἄλλος τις τεχνίτης τῷ ἀτέχνῳ.

Ἐγώ σοι ἀρέσαι θέλω; ἀντὶ τίνος; οἶδας γὰρ τὰ μέ- 16
τρα, καθ' ἃ κρίνεται ἄνθρωπος ὑπ' ἀνθρώπου; μεμέλ[ετ]ηκέ σοι γνῶναι, τί ἐστιν ἀγαθὸς ἄνθρωπος καὶ τί κακὸς καὶ πῶς ἑκάτερον γίγνεται; διὰ τί οὖν σὺ
αὐτὸς ἀγαθὸς οὐκ εἶ; — Πῶς, φησίν, οὐκ εἰμί; — 17
Ὅτι οὐδεὶς ἀγαθὸς πενθεῖ οὐδὲ στενάζει, οὐδεὶς οἰμώζει, οὐδεὶς ὠχριᾷ καὶ τρέμει οὐδὲ λέγει 'πῶς μ' ἀπο-
δέξεται, πῶς μου ἀκούσει;' ἀνδράποδον, ὡς ἂν αὐτῷ 18
δοκῇ. τί οὖν σοὶ μέλει περὶ τῶν ἀλλοτρίων; νῦν οὐκ ἐκείνου ἁμάρτημά ἐστι τὸ κακῶς ἀποδέξασθαι ⟨τὰ⟩ παρὰ σοῦ; — Πῶς γὰρ οὔ; — Δύναται δ' ἄλλου μὲν εἶναι ἁμάρτημα, ἄλλου δὲ κακόν; — Οὔ. — Τί οὖν
ἀγωνιᾷς ὑπὲρ τῶν ἀλλοτρίων; — Ναί· ἀλλ' ἀγωνιῶ, 19
πῶς ἐγὼ αὐτῷ λαλήσω. — Εἶτ' οὐκ ἔξεστι γὰρ ὡς θέλεις αὐτῷ λαλῆσαι; — Ἀλλὰ δέδοικα μὴ ἐκκρου-
σθῶ. — Μή τι γράφειν μέλλων τὸ Δίωνος ὄνομα δέ- 20

283c ed. Heins.) narrat (*Ἀντίγονος, ὁ μετὰ Ἀλέξανδρον μέγας βασιλεὺς τῆς Συρίας γενόμενος, εἰπεῖν λέγεται μηδέποτε ἑαυτῷ τῷ συνειδέναι ἀγωνιάσαντι εἰ μὴ ὅτε Ζήνωνι συντυγχάνοι· καίτοι πολλοῖς ἄλλοις φιλοσοφοῦσιν ἐνέτυχε*), ex ipsis Arriani verbis desumpta videntur. cf. Aeliani Var. Hist. IX 26 (= Stoic. Vet. Fragm. ed. v. Arnim I, p. 66, fr. 289).

14 sq. cf. Ench. 42: *ἐπιφθέγγου γὰρ ἐφ' ἑκάστῳ ὅτι 'ἔδοξεν αὐτῷ'.*

---

8 *ὑπ'*] *ἀπ' Elter* **9** *μεμελέτηκε S: correxi; μεμελέτητο S*$_c$ **12** *στενάζει S (α corr.)* **16** *suppl. S*$_c$ **20** *ἔστι s γὰρ] σοι s*

---

15 *ωρ δός ἡμῖν(?)*

δοικας μὴ ἐκκρουσθῇς; — Οὐδαμῶς. — Τί τὸ αἴτιον;
οὐχ ὅτι μεμελέτηκας γράφειν; — Πῶς γὰρ οὔ; — Τί
δ'; ἀναγιγνώσκειν μέλλων οὐχ ὡσαύτως ἂν εἶχες; —
Ὡσαύτως. — Τί τὸ αἴτιον; ὅτι πᾶσα τέχνη ἰσχυρόν
21 τι ἔχει καὶ θαρραλέον ἐν τοῖς ἑαυτῆς. λαλεῖν οὖν οὐ
μεμελέτηκας; καὶ τί ἄλλο ἐμελέτας ἐν τῇ σχολῇ; — Συλ-
59r λογισμοὺς καὶ μεταπίπτοντας. — Ἐπὶ τί; ¦ οὐχ ὥστε ἐμ-
πείρως διαλέγεσθαι; τὸ δ' ἐμπείρως ἐστὶν οὐχὶ εὐκαί-
ρως καὶ ἀσφαλῶς καὶ συνετῶς, ἔτι δ' ἀπταίστως καὶ
ἀπαραποδίστως, ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τεθαρρηκότως; —
22 Ναί. — Ἱππεὺς οὖν ὢν εἰς πεδίον ἐληλυθὼς πρὸς
πεζὸν ἀγωνιᾷς, ὅπου σὺ μεμελέτηκας, ἐκεῖνος δ' ἀμε-
λέτητός ἐστιν; — Ναί· ἀλλὰ ἐξουσίαν ἔχει ἀποκτεῖναί
23 με. — Λέγε οὖν τὰ ἀληθῆ, δύστηνε, καὶ μὴ ἀλαζο-
νεύου μηδὲ φιλόσοφος εἶναι ἀξίου μηδὲ ἀγνόει σου
τοὺς κυρίους, ἀλλὰ μέχρις ἂν ἔχῃς ταύτην τὴν λαβὴν
τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος, ἀκολούθει παντὶ τῷ ἰσχυροτέρῳ.
24 λέγειν δὲ Σωκράτης ἐμελέτα ὁ πρὸς τοὺς τυράννους
οὕτως διαλεγόμενος, ὁ πρὸς τοὺς δικαστάς, ὁ ἐν τῷ
δεσμωτηρίῳ. λέγειν Διογένης μεμελετήκει ὁ πρὸς Ἀλέξ-
ανδρον οὕτως λαλῶν, ὁ πρὸς Φίλιππον, ὁ πρὸς τοὺς
πειρατάς, ὁ πρὸς τὸν ὠνησάμενον αὐτόν. . . . .
25, 26 ἐκείνοις, οἷς μεμέλ[ετ]ηκεν, τοῖς θαρροῦσι· σὺ δ' ἐπὶ

11 cf. Plat. Theaet. 183 d.
18 sqq. cf. quae adn. ad s. 14.

3 *μελλῶν S* 6—7 *σχολῇ; συλλ.* (quam syllogismos *ed. Bas.*) *καὶ μετ.; ἐπὶ Elter* 8 *⟨τί⟩ ἐστιν; οὐχὶ Kron.* (quid est *ed. Bas.*) 10 *ἀπαρεμποδίστως s* 16 *λάβην S corr. s* 18 *δὲ ⟨μὴ πειρῶ. λέγειν⟩ Σ. R* 22—23 *⟨ἄφες⟩ ἐκείνοις Salm.* (his - - permitte *ed. Bas.*); *plura excidisse recte suspicatus est Upt.* 23 *οἷς del. r,*

17 *ἐν πομπῇ τοῦτο πολλάκις.*

τὰ σαυτοῦ βάδιζε καὶ ἐκείνων ἀποστῇς μηδέποτε· εἰς τὴν
γωνίαν ἀπελθὼν κάθησο καὶ πλέκε συλλογισμοὺς καὶ
ἄλλῳ πρότεινε·

οὐκ ἔστι δ' ἐν σοὶ πόλεος ἡγεμὼν ἀνήρ. 27

ιδʹ. Πρὸς Νάσωνα.

Εἰσελθόντος τινὸς τῶν Ῥωμαικῶν μετὰ υἱοῦ καὶ 1
ἐπακούοντος ἑνὸς ἀναγνώσματος Οὗτος, ἔφη, ὁ τρό-
πος ἐστὶ τῆς διδασκαλίας καὶ ἀπεσιώπησεν. ἀξιοῦντος 2
δ' ἐκείνου εὑρεῖν τὰ ἑξῆς Κόπον ἔχει, ἔφη, πᾶσα τέχνη
τῷ ἰδιώτῃ καὶ ἀπείρῳ αὐτῆς, ὅταν παραδιδῶται. καὶ 3
τὰ μὲν ἀπὸ τῶν τεχνῶν γινόμενα τήν τε χρείαν εὐθὺς
ἐνδείκνυται πρὸς ὃ γέγονεν καὶ τὰ πλεῖστα|| αὐτῶν 59v
ἔχει τι καὶ ἀγωγὸν καὶ ἐπίχαρι. καὶ γὰρ σκυτεὺς πῶς 4
μὲν μανθάνει τις παρεῖναι καὶ παρακολουθεῖν ἀτερπές,
τὸ δ' ὑπόδημα χρήσιμον καὶ ἰδεῖν ἄλλως οὐκ ἀηδές.
καὶ τέκτονος ἡ μὲν μάθησις ἀνιαρὰ μάλιστα τῷ ἰδιώτῃ 5
παρατυγχάνοντι, τὸ δ' ἔργον ἐπιδείκνυσι τὴν χρείαν
τῆς τέχνης. πολὺ δὲ μᾶλλον ἐπὶ μουσικῆς ὄψει αὐτό· 6
ἂν γὰρ παρῇς τῷ διδασκομένῳ, φανεῖταί σοι πάντων
ἀτερπέστατον τὸ μάθημα, τὰ μέντοι ἀπὸ τῆς μουσικῆς
ἡδέα καὶ ἐπιτερπῆ τοῖς ἰδιώταις ἀκούειν. καὶ ἐνταῦθα 7

Cor. μεμελέτηκεν S: corr. Schw. ἐκείνοις, ἃ μεμελέτηται, τού-τοις vel ἃ (aut ὧν) μεμέληκε, τούτοις Schw.

1 τὰσαύτοῦ S (ut solet) 4 versum agnovit vers. Bas. πόλεος C. Schenkl: πόλεως S ἡγεμὼν πόλεως Upt. 6 ⟨τοῦ⟩ υἱοῦ s 9 ἐρεῖν s 10 παραδίδωται S pr. 10—11 καί⟨τοι⟩ τὰ Schw. (at ed. Bas.) 12 γέγονε S corr. 13 ἐπαγωγὸν s σκυτέως πῶς s, σκυτεῦσαι R, τὴν (τοῦ) σκυτέως πῶς Schw., σκυτεῖ (vel σκυ-τεῦσι) πῶς Elter, σκυτεὺς ἕως Wendland 13—14 σκυτέως μάθημα εἴ τις θέλει παρ. Upt. 14 ἀτερπές Upt.: ἀπρεπές S

---

13 ἐναντι(ότης?) διδασκαλίας καὶ ἀποτελέσματος S_c

*τὸ μὲν ἔργον τοῦ φιλοσοφοῦντος τοιοῦτόν τι φαντα-
ζόμεθα, ὅτι δεῖ τὴν αὑτοῦ βούλησιν συναρμόσαι τοῖς
γινομένοις, ὡς μήτε τι τῶν γινομένων ἀκόντων ἡμῶν
γίνεσθαι μήτε τῶν μὴ γινομένων θελόντων ἡμῶν μὴ*
8 *γίνεσθαι. ἐξ οὗ περίεστι τοῖς συστησαμένοις αὐτὸ ἐν
ὀρέξει μὴ ἀποτυγχάνειν, ἐν ἐκκλίσει δὲ μὴ περιπίπτειν,
ἀλύπως, ἀφόβως, ἀταράχως διεξάγειν καθ' αὑτὸν μετὰ
τῶν κοινωνῶν τηροῦντα τὰς σχέσεις τάς τε φυσικὰς
καὶ ἐπιθέτους, τὸν υἱόν, τὸν πατέρα, τὸν ἀδελφόν, τὸν
πολίτην, τὸν ἄνδρα, τὴν γυναῖκα, τὸν γείτονα, τὸν σύν-
οδον, τὸν ἄρχοντα, τὸν ἀρχόμενον.*
9 *Τὸ ἔργον τοῦ φιλοσοφοῦντος τοιοῦτόν τι φαντα-
ζόμεθα. λοιπὸν ἐφεξῆς τούτῳ ζητοῦμεν, πῶς ἔσται τοῦτο.*
10 *ὁρῶμεν οὖν ὅτι ὁ τέκτων μαθών τινα γίνεται τέκτων,
ὁ κυβερνήτης μαθών τινα γίνεται κυβερνήτης. μή ποτ'
οὖν καὶ ἐνθάδε οὐκ ἀπαρκεῖ τὸ βούλεσθαι καλὸν καὶ
ἀγαθὸν γενέσθαι, χρεία δὲ καὶ μαθεῖν τινα; ζητοῦμεν*
11 *οὖν τίνα ταῦτα. λέγουσιν οἱ φιλόσοφοι, ὅτι μαθεῖν δεῖ*

---

3 sqq. cf. Ench. 8: *Μὴ ζήτει τὰ γινόμενα γίνεσθαι ὡς θέλεις, ἀλλὰ θέλε τὰ γινόμενα ὡς γίνεται καὶ εὐροήσεις*; Georgidis cod. Ven. fol. 106ᵇ: *Στωικοῦ λόγος· ἐπειδὴ οὐ γίνεται τὰ πράγματα ὡς βουλόμεθα, ὡς ἂν γίνηται* (*γίνεται* cod.) *βουλώμεθα* (*βουλόμεθα* cod.); idem fere Aristoteli adscriptum in Stob. (flor.) III 1, 19 H. legitur.

8 sqq. cf. Ench. 30: *ἀπὸ τοῦ γείτονος, ἀπὸ τοῦ πολίτου - - -, ἐὰν τὰς σχέσεις ἐθίζῃ θεωρεῖν.*

18 sqq. Senecae ep. 95, 50 sq.: Primus est deorum cultus deos credere - - - scire illos esse, qui praesident mundo (Diog. Laert. VII, 147: *θεὸν εἶναι - - - προνοητικὸν κόσμου τε καὶ τῶν ἐν κόσμῳ*) - - - satis illos coluit, quisquis imitatus est. Ench. 31, 1: *Τῆς περὶ τοὺς θεοὺς εὐσεβείας ἴσθι ὅτι τὸ κυριώτατον ἐκεῖνό ἐστιν ὀρθὰς ὑπολήψεις περὶ αὐτῶν ἔχειν ὡς ὄντων*

---

2 *αὐτοῦ S: corr. Upt.* **10–11** *συνοδον S: accentum add. Sc*
17 *ζητῶμεν Cor.* 18 *ταῦτα λέγουσιν S: dist. Upt.*

---

8 *οὐχὶ αὐταὶ γάρ.*

πρῶτον τοῦτο, ὅτι ἔστι θεὸς καὶ προνοεῖ τῶν 60r
ὅλων καὶ οὐκ ἔστι λαθεῖν αὐτὸν οὐ μόνον ποι-
οῦντα, ἀλλ' οὐδὲ διανοούμενον ἢ ἐνθυμούμε-
νον· εἶτα ποῖοί τινες εἰσίν. οἷοι γὰρ ἂν ἐκεῖνοι 12
εὑρεθῶσιν, τὸν ἐκείνοις ἀρέσοντα καὶ πεισθη-
σόμενον ἀνάγκη πειρᾶσθαι κατὰ δύναμιν ἐξο-
μοιοῦσθαι ἐκείνοις· εἰ πιστόν ἐστι τὸ θεῖον, καὶ 13
τοῦτον εἶναι πιστόν· εἰ ἐλεύθερον, καὶ τοῦτον ἐλεύθε-
ρον· εἰ εὐεργετικόν, καὶ τοῦτον εὐεργετικόν· εἰ μεγα-
λόφρον, καὶ τοῦτον μεγαλόφρονα· ὡς θεοῦ τοίνυν ζη-
λωτὴν τὰ ἑξῆς πάντα καὶ ποιεῖν καὶ λέγειν.

Πόθεν οὖν ἄρξασθαι δεῖ; — Ἂν συγκαθῇς, ἐρῶ 14
σοι ὅτι πρῶτον δεῖ σε τοῖς ὀνόμασι παρακολουθεῖν. —
Ὥστ' ἐγὼ νῦν οὐ παρακολουθῶ τοῖς ὀνόμασιν; — Οὐ 15
παρακολουθεῖς. — *Πῶς οὖν χρῶμαι αὐτοῖς;* — Οὕτως
⟨ὡς⟩ οἱ ἀγράμματοι ταῖς ἐγγραμμάτοις φωναῖς, ὡς τὰ
κτήνη ταῖς φαντασίαις· ἄλλο γάρ ἐστι χρῆσις, ἄλλο
παρακολούθησις. εἰ δ' οἴει παρακολουθεῖν, φέρε ὃ θέ- 16

καὶ διοικούντων τὰ ὅλα καλῶς καὶ δικαίως. Cf. apophth. ab aliis (inter quos numerandi etiam gnomologus cod. Par. 1168 et Maximus 5, 22 cum lemmate ὁ αὐτός post Zenonis apophth.) Thaleti, ab aliis Pittaco adsignatum: ἐρωτηθείς, εἰ λανθάνοι τις τὸν θεὸν ποιῶν τι εἶπεν '⟨ἀλλ'⟩ οὐδὲ διανοούμενος' (sec. cod. Vatic. 743; cf. Sternbach in Stud. Vind. X, 250); adde Sextum 66: οὐκ ἂν λάθοις θεὸν πράττων ἄδικα· οὐδὲ γὰρ διανοούμενος.

4 sqq. cf. Laert. Diog. III, 78: τέλος μὲν εἶναι τὴν ἐξομοίωσιν τῷ θεῷ; Stob. (ecl.) II, 7, 3f: σαφέστερον δ' αὐτὸ διήρθρωσε Πλάτων προσθεὶς τὸ 'κατὰ δύναμιν'; Sextus 381: Τιμᾷ θεὸν ἄριστα ὁ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν ἐξομοιώσας τῷ θεῷ εἰς δύναμιν (cf. sent. 45); Musonius apud Stob. (flor.) IV, 50, 94 (Mus. fr. XVII H., p. 90, 4 sqq.)

2—3 ποιοῦν̄ S 4 ποῖοι τίνες S 16 *suppl.* S_b

4—5 οἱ θεοί

λεις ὄνομα καὶ βασανίσωμεν αὐτούς, εἰ παρακολουθοῦ-
17 μεν. — Ἀλλ' ἀνιαρὸν τὸ ἐξελέγχεσθαι πρεσβύτερον
ἄνθρωπον ἤδη κἂν οὕτως τύχῃ τὰς τρεῖς στρατ⟨ε⟩ίας
18 ἐστρατευμένον. — Οἶδα κἀγώ. νῦν γὰρ σὺ ἐλήλυθας
πρὸς ἐμὲ ὡς μηδενὸς δεόμενος. τίνος δ' ἂν καὶ φαν-
τασθείης ὡς ἐνδέοντος; πλουτεῖς, τέκνα ἔχεις τυχὸν
καὶ γυναῖκα καὶ οἰκέτας πολλούς, ὁ Καῖσάρ σε οἶδεν,
ἐν Ῥώμῃ πολλοὺς φίλους κέκτησαι, τὰ καθήκοντα ἀπο-
δίδως, οἶδας τὸν εὖ ποιοῦντα ἀντευποιῆσαι καὶ τὸν
19 κακῶς ποιοῦντα κακῶς ποιῆσαι. τί σοι λείπει; ἂν οὖν
60v σοι δείξω, ὅτι τὰ ἀναγκαιότατα || καὶ μέγιστα πρὸς εὐ-
δαιμονίαν καὶ ὅτι μέχρι δεῦρο πάντων μᾶλλον ἢ τῶν
προσηκόντων ἐπιμεμέλησαι, καὶ τὸν κολοφῶνα ἐπιθῶ·
οὔτε τί θεός ἐστιν οἶδας οὔτε τί ἄνθρωπος οὔτε τί
20 ἀγαθὸν οὔτε τί κακόν, καὶ τὸ μὲν τῶν ἄλλων ἴσως
ἀνεκτόν, ὅτι δ' αὐτὸς αὐτὸν ἀγνοεῖς, πῶς δύνασαι
ἀνασχέσθαι μου καὶ ὑποσχεῖν τὸν ἔλεγχον καὶ παρα-
21 μεῖναι; οὐδαμῶς, ἀλλ' εὐθὺς ἀπαλλάσσῃ χαλεπῶς ἔχων.
καίτοι τί σοι ἐγὼ κακὸν πεποίηκα; εἰ μὴ καὶ τὸ ἔσοπτρον
τῷ αἰσχρῷ, ὅτι δεικνύει αὐτὸν αὐτῷ οἷός ἐστιν· εἰ μὴ

---

20 sqq. cf. fragm. XVIII: *Τῷ μὲν ἰατρῷ μηδὲν συμβουλεύοντι ἄχθονται οἱ κάμνοντες καὶ ἡγοῦνται ἀπεγνῶσθαι ὑπ' αὐτοῦ·*

---

1 ὄνομα ⟨ἀγαθὸν (καὶ) κακὸν⟩ *s* (*cf. schol.*) αὐτούς *S*: *corr. s*; αὐτό *Upt.* 3 οὗτος *Diels* στρατιας(!) *S*: *corr. s* 6 ἐνδέοντος] δεόμενος *Upt.* 7—8 οἶδεν ἐν ῥώιμῃ . πολλοὺς *S*: *corr. Upt.* 12 ⟨παρεῖδες⟩ *vel* ⟨ἠμέλησας⟩ καὶ *R* 13 ἐπιθῶ *Upt. cod. et* (⟨ἵνα⟩ τὸν) *Salm.* (imponam *ed. Bas.*): πείθω *S*; ⟨δὲ ἂν⟩ πείθω *Wolf*; *fort.* κολοφῶνα ⟨ἵνα⟩ ἐπιθῶ 15 καὶ S_c *in litura a* S_b *facta*; *de S non liquet* 16 ὅτε *R* αὑτὸν *scripsi*: αὐτὸν *S*; σεαυτὸν *corr. man. vet.* 17 ἀνέχεσθαι *s*; ἀνασχέσθαι ⟨λέγοντος⟩ *Schw.* (quam - - dixero *ed. Bas.*) 18 ἀπαλλαχθήσῃ *Rich.* (digressus—capies molestiam *ed. Bas.*)

---

1 ὄνομα] ἀγαθὸν κακὸν S_c *inter lin.*
4 διὰ(?) τὸν ἄσωνα λέγει ἦν γὰρ τῶν μεγάλων τῆς Ῥώμης

*καὶ ὁ ἰατρὸς τὸν νοσοῦντα [ὅταν αὐτὸν] ὑβρίζει, ὅταν
εἴπῃ αὐτῷ 'ἄνθρωπε, δοκεῖς μηδὲν ἔχειν, πυρέσσεις δέ·
ἀσίτησον σήμερον, ὕδωρ πίε'· καὶ οὐδεὶς λέγει 'ὢ δει-
νῆς ὕβρεως'. ἐὰν δέ τινι εἴπῃς 'αἱ ὀρέξεις σου φλεγμαί-* 22
*νουσιν, αἱ ἐκκλίσεις ταπειναί εἰσιν, αἱ ἐπιβολαὶ ἀνομο-
λογούμεναι, αἱ ὁρμαὶ ἀσύμφωνοι τῇ φύσει, αἱ ὑπολήψεις
εἰκαῖαι καὶ ἐψευσμέναι', εὐθὺς ἐξελθὼν λέγει 'ὕβρι-
σέν με'.*

Τοιαῦτά ἐστι τὰ ἡμέτερα ὡς ἐν πανηγύρει. τὰ μὲν 23

πρὸς δὲ τὸν φιλόσοφον διὰ τί οὐκ ἄν τις οὕτω διατεθείη, ὥστε οἰηθῆναι ἀπεγνῶσθαι ὑπ' αὐτοῦ σωφρονήσειν, εἰ μηδὲν λέγοι τι πρὸς αὐτὸν τῶν χρησίμων;

9 sqq. cf. Cic. Tusc. Disp. V, 3, 9: Pythagoram - respondisse similem sibi videri vitam hominum et mercatum - - -; nam ut illic alii gloriam et nobilitatem coronae peterent, alii emendi aut vendendi quaestu et lucro ducerentur, esset autem quoddam genus eorum - - -, qui - - - visendi causa venirent studioseque perspicerent, quid ageretur et quomodo, item nos - - - alios gloriae servire, alios pecuniae; raros esse quosdam, qui - - - rerum naturam studiose intuerentur; Diog. Laert. VIII, 8: *καὶ τὸν βίον ἐοικέναι πανηγύρει· ὡς οὖν εἰς ταύτην οἱ μὲν ἀγωνιούμενοι, οἱ δὲ κατ' ἐμπορίαν, οἱ δέ γε βέλτιστοι ἔρχονται θεαταί, οὕτως ἐν τῷ βίῳ οἱ μὲν - - φύονται δόξης καὶ πλεονεξίας θηραταί, οἱ δὲ - τῆς ἀληθείας;* Iamblich. Vit. Pyth. 58: *ἐοικέναι γὰρ ἔφη τὴν εἰς τὸν βίον - - πάροδον τῷ ἐπὶ τὰς πανηγύρεις ἀπαντῶντι ὁμίλῳ. ὡς γὰρ - - - ἀφικνεῖται ὁ μὲν - - - ἀντεμπολῆσαι τὸν φόρτον ἐπειγόμενος, ὁ δὲ δόξης ἕνεκα. ἔστι δὲ καὶ τρίτον εἶδος - - - συναλιζόμενον - θέας ἕνεκα - - -, οὕτω δὴ κἀν τῷ βίῳ - - - τοὺς μὲν γὰρ χρημάτων καὶ τρυφῆς αἱρεῖ πόθος, τοὺς δὲ ἀρχῆς καὶ ἡγεμονίας ἵμερος κτλ.*

1—2 *ὑβρίζει C. Schenkl* (aegroto nocet aut iniuriam facit *ed. Bas.; verba ὅταν αὐτὸν iam del. ed. Cant.): ὅταν αὐτὸν ὑβρίζῃ (ut vid.) S; ὅταν δοκῇ αὐτὸν ὑβρίζειν* S_c, *in quibus pro αὐτὸν cd Salmant. coni. ἄνθρωπον, Upt. αὐτόθεν (idem τῷ νοσοῦντι, ὅταν δοκῇ αὐτὸν ὑβρίζειν, ὅτι εἴπῃ coni.); [ὅταν] (δοκεῖ R, δοκοῖ Schw.) [αὐτὸν] ὑβρίζειν ed. Cant.; τῷ νοσοῦντι, ὅταν αὐτὸν ὑγιάζῃ, ὅταν ego olim* 2 *μηδὲν ⟨προσ⟩έχειν ed. Salmant., μὴ εὖ (vel μοι δεινῶς) ἔχειν Wolf* 3 *καί⟨τοι⟩ vel καὶ ⟨μὴν⟩ Schw.* 7—8 *ὕβρισέ S corr.* 9 *ἡμέτερα. ὡς ἐν π. τὰ S: corr. Schw.*

---

7 *ἀντ(l) μάται⟨αι⟩*

*κτήνη π[α]ραθησόμενα ἄγεται καὶ οἱ βόες, οἱ δὲ πολλοὶ
τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν ὠνησόμενοι οἱ δὲ πωλήσοντες·
ὀλίγοι δέ τινές εἰσιν οἱ κατὰ θέαν ἐρχόμενοι τῆς παν-
ηγύρεως, πῶς τοῦτο γίνεται καὶ διὰ τί καὶ τίνες οἱ*
24 *τιθέντες τὴν πανήγυριν καὶ ἐπὶ τίνι. οὕτως καὶ ἐν-
θάδ' ἐν τῇ πανηγύρει ταύτῃ· οἱ μέν τινες ὡς κτήνη
οὐδὲν πλέον πολυπραγμονοῦσι τοῦ χόρτου· ὅσοι γὰρ
περὶ κτῆσιν καὶ ἀγροὺς καὶ οἰκέτας καὶ ἀρχάς τινας*
25 *ἀναστρέφεσθε, ταῦτα οὐδὲν ἄλλο ἢ χόρτος ἐστίν· ὀλί-*
61r *γοι δ' εἰσὶν οἱ πανη|γυρίζοντες ἄνθρωποι φιλοθεά-
μονες. 'τί ποτ' οὖν ἐστιν ὁ κόσμος, τίς αὐτὸν διοικεῖ.*
26 *οὐδείς; καὶ πῶς οἷόν τε πόλιν μὲν ἢ οἶκον μὴ δύνα-
σθαι διαμένειν μηδ' ὀλιγοστὸν χρόνον δίχα τοῦ διοι-
κοῦντος καὶ ἐπιμελομένου, τὸ δ' οὕτως μέγα καὶ καλὸν
κατασκεύασμα εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχεν οὕτως εὐτάκτως*
27 *οἰκονομεῖσθαι; ἔστιν οὖν ὁ διοικῶν. ποῖός τις καὶ πῶς
ὁ διοικῶν; ἡμεῖς δὲ τίνες ὄντες ὑπ' αὐτοῦ γεγόναμεν
καὶ πρὸς τί ἔργον; ἆρά γ' ἔχομέν τινα ἐπιπλοκὴν πρὸς*

---

17 cf. fragm. I.

---

1 *παραθησόμενα S: corr. s* 4 *τοῦτο] τ' αὐτὴ R* 7 *γὰρ] post ταῦτα (v. 9) transtulit Shaftesbury, δὲ Elter, cui obsecutus olim v. 9 φόρτος pro χόρτος conieci; quod etsi Iamblichi testimonio confirmari videatur, tamen nunc Kronenbergio concedo priorem comparationis partem tripartitam cum altera bipartita consociatam offensionem non habere, praesertim cum similia in Ciceronis et Diogenis locis observentur* 9 *ἀναστρέφονται Shaftesbury (*quibus - - curae sunt *ed. Bas.) ταῦτα ⟨ζητεῖτε . ὑμῖν ταῦτα⟩ R* 10 *πανηνυρι*ζοντες S: corr.* S_c 14 *ἐπιμελουμένου s* 15 *εὐτάκτως Schw.: ἀτάκτως S* 17 *ὁ in S eras.* 18 *ἆρά γ'] εἶτα Trinc. Cor., unde εἴτε Cor.*

---

17 *ὅρα σύνεσιν· ἔδοξεν μὴ τολμᾶν αὐτὸν ἐλέγξαι καὶ πάντα ἃ ἐβούλετο εἶπεν ἀγνώστως καὶ ὡς περὶ ἄλλων διαλεγόμενος ὡς δῆθεν δι' ὑποδειγμάτων:*

αὐτὸν καὶ σχέσιν ἢ οὐδεμίαν;' ταῦτ' ἔστιν ἃ πάσχουσιν 28
οὗτοι οἱ ὀλίγοι· καὶ λοιπὸν τούτῳ μόνῳ σχολάζουσι τῷ
τὴν πανήγυριν ἱστορήσαντας ἀπελθεῖν. τί οὖν; κατα- 29
γελῶνται ὑπὸ τῶν πολλῶν· καὶ γὰρ ἐκεῖ οἱ θεαταὶ ὑπὸ
τῶν ἐμπόρων· καὶ εἰ τὰ κτήνη συναίσθησίν τινα εἶχεν,
κατεγέλα τῶν ἄλλο τι τεθαυμακότων ἢ τὸν χόρτον.

ιε'. Πρὸς τοὺς σκληρῶς τισιν ὧν ἔκριναν ἐμμένοντας.

Ὅταν ἀκούσωσί τινες τούτων τῶν λόγων, ὅτι βέ- 1
βαιον εἶναι δεῖ καὶ ἡ μὲν προαίρεσις ἐλεύθερον φύσει
καὶ ἀνανάγκαστον, τὰ δ' ἄλλα κωλυτά, ἀναγκαστά, δοῦ-
λα, ἀλλότρια, φαντάζονται ὅτι δεῖ παντὶ τῷ κριθέντι
ὑπ' αὐτῶν ἀπαραβάτως ἐμμένειν. ἀλλὰ πρῶτον ὑγιὲς 2
εἶναι δεῖ τὸ κεκριμένον. θέλω γὰρ εἶναι τόνους ἐν σώ-
ματι, ἀλλ' ὡς ὑγιαίνοντι, ὡς ἀθλοῦντι· ἂν δέ μοι φρε- 3
νιτικοῦ τόνους ἔχων ἐνδεικνύῃ[ς] καὶ ἀλαζονεύῃ ἐπ'
αὐτοῖς, ἐρῶ σοι ὅτι 'ἄνθρωπε, ζήτει τὸν θεραπεύσοντα.
τοῦτο οὐκ εἰσὶ τόνοι, ἀλλ' ἀτονία'. ἕτερον τρόπον‖ 4
τοιοῦτόν τι καὶ ἐπὶ τῆς ψυχῆς πάσχουσιν οἱ παρακούον- 61ʳ
τες τῶν λόγων τούτων. οἷον καὶ ἐμός τις ἑταῖρος ἐξ
οὐδεμιᾶς αἰτίας ἔκρινεν ἀποκαρτερεῖν. ἔγνων ἐγὼ ἤδη 5
τρίτην ἡμέραν ἔχοντος αὐτοῦ τῆς ἀποχῆς καὶ ἐλθὼν

---

10 sq. cf. Ench. 1, 2: *καὶ τὰ μὲν ἐφ' ἡμῖν ἐστι φύσει ἐλεύθερα - - - τὰ δ' οὐκ ἐφ' ἡμῖν ἀσθενῆ, δοῦλα, κωλυτά, ἀλλότρια.* cf. etiam gnomol. Stob. ecl. 31 (Elt. 66).

---

3 *ἱστορήσαντ̓ S (spir. et ̓ corr. S_d): corr. Salm. et Upt. cod.; ἱστορήσαντ' vel ἱστορήσαντες s* 5 *εἶχε S corr.* 6 *κατεγέλα ⟨ἂν⟩ Upt. cod.* 7 *τισιν s: τινῶν S hic et in indice capitum; οἷς τισιν οὖν vel ᾧτινα Salm.; exspectes πᾶσιν ὧντινων* 16 *ἐνδεικνύῃς S: corr. s; fort. ἐνδεικνύῃ σ⟨ὺ⟩ (cf. III 5_2 17_4 18_6 IV 8_{37})* 18—19 *ἀτονία ἕτ. τρόπον. τοιοῦτον S: corr. s* 22 *ἐχομένου Wolf*

6 ἐπυνθανόμην τί ἐγένετο. — Κέκρικα, φησίν. — Ἀλλ'
ὅμως τί σε ἦν τὸ ἀναπεῖσαν; εἰ γὰρ ὀρθῶς ἔκρινας,
ἰδοὺ παρακαθήμεθά σοι καὶ συνεργοῦμεν, ἵν' ἐξέλθῃς·
7 εἰ δ' ἀλόγως ἔκρινας, μετάθου. — Τοῖς κριθεῖσιν ἐμμέ-
νειν δεῖ. — Τί ποιεῖς, ἄνθρωπε; οὐ πᾶσιν, ἀλλὰ τοῖς
ὀρθῶς. ἐπεὶ παθὼν ἄρτι ὅτι νύξ ἐστιν, ἄν σοι δοκῇ,
μὴ μετατίθεσο, ἀλλ' ἔμμενε καὶ λέγε ὅτι τοῖς κριθεῖσιν
8 ἐμμένειν δεῖ. [τί ποιεῖς, ἄνθρωπε; οὐ πᾶσιν.] οὐ θέλεις
τὴν ἀρχὴν στῆσαι καὶ τὸν θεμέλιον, τὸ κρίμα σκέψα-
σθαι πότερον ὑγιὲς ἢ οὐχ ὑγιές, καὶ οὕτως λοιπὸν
9 ἐποικοδομεῖν αὐτῷ τὴν εὐτονίαν, τὴν ἀσφάλειαν; ἂν
δὲ σαπρὸν ὑποστήσῃ καὶ καταπῖπτον, οὐκ †οἰκοδόμημά
τι ὄν, ὅσῳ δ' ἂν πλείονα καὶ ἰσχυρότερα ἐπιθῇς, τοσούτῳ
10 θᾶττον [θᾶττον] κατενεχθήσεται. ἄνευ πάσης αἰτίας ἐξά-
γεις ἡμῖν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ ζῆν φίλον καὶ συνήθη, τῆς
αὐτῆς πόλεως πολίτην καὶ τῆς μεγάλης καὶ τῆς μικρᾶς·
11 εἶτα φόνον ἐργαζόμενος καὶ ἀπολλύων ἄνθρωπον μηδὲν
12 ἠδικηκότα λέγεις ὅτι τοῖς κριθεῖσιν ἐμμένειν δεῖ. εἰ δ'

---

1 cf. Plin. ep. I 12, 20.

---

4 *μεταθοῦ S: corr. S* 8 *τί - - - πᾶσιν expuncta in S* 9 *στῆσαι] ποιῆσαι s, ὑποστῆσαι Cor.; malim στήσας καὶ del. Cor. τὸν] τὸ Salm. κρῖμα* S_c 12 *ὑποστήσῃς Schw. καταπίπτον S: corr. Dübner; καταπίπτοντα dub. Schw. οὐχὶ Upt. οἰκοδόμημά τι ὅν S (in ὅν spir. corr. a* S_c*); οἰκοδομημάτιον Upt. cod.* 13 *δ' del. s* 12—14 *οὐκ οἰκοδόμημά τι ὂν (⟨μόνιμ⟩ον R) ⟨ποιήσεις⟩ r; [οὐκ] οἰκοδόμημά τι, ⟨οὐχ⟩ ὅσῳ [δ'] ἂν - - κατενεχθήσεται; Cor.; καταπίπτον, ἐποικοδομήσεις μάτην Salm.; οὐκ ⟨ὀχυρὸν τὸ⟩ οἰκοδομημάτιον C. Schenkl; οὐκ ⟨οἰκοδομήσεις οὐδὲ μικρὸν⟩ οἰκοδομημάτιον ego olim; οὐκ οἰκοδομημάτιον - - κατενεχθήσεται; Elter* (eo citius aedificium corruet *Wolf)*; ab aedificatione abstinendum. Num *ed. Bas.* 14 *θᾶττον θᾶττον S: corr. s* 15 *ἡμῖν s: ἡμῶν S: ἡμῖν ante φίλον coll. Salm.*

---

16 *τοῦ κόσμου λέγει καὶ τ̑ ἐν ῇ οἰκοῦσιν*

*ἐπῆλθέν σοί πώς ποτ᾽ ἐμὲ ἀποκτεῖναι, ἔδει σε ἐμμένειν
τοῖς κριθεῖσιν;*
Ἐκεῖνος μὲν οὖν μόγις μετεπείσθη. τῶν δὲ νῦν 13
*τινας οὐκ ἔστι μεταθεῖναι. ὥστε μοι δοκῶ ὃ πρότερον
ἠγνόουν νῦν εἰδέναι, τί ἐστι τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγό-
μενον· μωρὸν οὔτε πεῖσαι οὔτε ῥῆξαι ἔστιν. μή* 14
μοι γένοιτο φίλον ἔχειν σοφὸν μωρόν.‖ δυσμεταχειρι- 62r
*στ⟨ότερ⟩ον οὐδέν ἐστιν. ‘κέκρικα.’ καὶ γὰρ οἱ μαινό-
μενοι· ἀλλ᾽ ὅσῳ βεβαιότερον κρίνουσι τὰ οὐκ ὄντα, το-
σούτῳ πλείονος ἐλλεβόρου δέονται. οὐ θέλεις τὰ τοῦ* 15
*νοσοῦντος ποιεῖν καὶ τὸν ἰατρὸν παρακαλεῖν; ‘νοσῶ,
κύριε· βοήθησόν μοι. τί με δεῖ ποιεῖν σκέψαι· ἐμόν
ἐστι πείθεσθαί σοι.’ οὕτως καὶ ἐνταῦθ᾽. ‘ἃ δεῖ με ποιεῖν* 16
*οὐκ οἶδα, ἐλήλυθα δὲ μαθησόμενος.’ οὔ, ἀλλὰ ‘περὶ
τῶν ἄλλων μοι λέγε. τοῦτο δὲ κέκρικα’. περὶ ποίων* 17
*ἄλλων; τί γάρ ἐστι μεῖζον ἢ προὐργιαίτερον τοῦ πει-
σθῆναί σε, ὅτι οὐκ ἀρκεῖ τὸ κεκρικέναι καὶ τὸ μὴ με-
ταθέσθαι; οὗτοι οἱ μανικοὶ τόνοι, οὐχ ὑγιεινοί. ‘ἀπο-* 18
*θανεῖν θέλω, ἄν με τοῦτο ἀναγκάσῃς.’ διὰ τί, ἄνθρωπε;
τί ἐγένετο; ‘κέκρικα.’ ἐσώθην, ὅτι οὐ κέκρικας ἐμὲ
ἀποκτεῖναι. ‘ἀργύριον οὐ λαμβάνω.’ διὰ τί; ‘κέκρικα.’* 19
*ἴσθι ὅτι ᾧ τόνῳ νῦν χρῇ πρὸς τὸ μὴ λαμβάνειν, οὐδὲν
κωλύει σε ἀλόγως ποτὲ ῥέψαι πρὸς τὸ λαμβάνειν καὶ*

---

1 ἐπῆλθέ *S corr.* πῶς *S: corr.* 6 ῥίψαι *ed. Salm.;* ῥῦσαι *vel* ῥύσασθαι *Wolf* 6–7 μὴ . . . μωρόν] *trimeter scazon esse videtur* 7—8 σοφόν. μωρόν. δυσμεταχείριστον. οὐδέν ἐστι κέκρικα *S: corr. Wolf* (δυσμεταχείριστον ⟨γὰρ οὕτως⟩ οὐδέν *id.*) 9 ἀλλ᾽ ὅσῳ *del. ed. Salmant.* 18 οἱ *del. s* 19 ⟨πρὸς (*vel* εἰς)⟩ τοῦτο *vel* κἄν με οὐδὲν ἀναγκάζῃ *R* 22 ἴσθη *S: corr. m. pr.* χρὴ *S: corr. Sc*

---

4 ση ὅτι ἀρχαῖον τὸ μυθάριον
10 ση ὅτι καὶ τοῖς μαινομένοις τὸν ἐλλέβορον ἐδίδουν πιεῖν· ὡς καὶ τοῖς παρατετραμμένοις τὰς φρένας:
20 κἀκέφαλα

20 πάλιν λέγειν ὅτι ʽκέκρικαʼ; ὥσπερ ἐν νοσοῦντι καὶ ῥευματιζομένῳ σώματι ποτὲ μὲν ἐπὶ ταῦτα ποτὲ δʼ ἐπʼ ἐκεῖνα ῥέπει τὸ ῥεῦμα. οὕτως καὶ ἀσθενὴς ψυχή, ὅπου μὲν κλίνει, ἄδηλον ἔχει· ὅταν δὲ καὶ τόνος προσῇ τῷ κλίματι τούτῳ καὶ τῇ φορᾷ, τότε γίνεται τὸ κακὸν ἀβοήθητον καὶ ἀθεράπευτον.

ιϛʹ. Ὅτι οὐ μελετῶμεν χρῆσθαι τοῖς περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν δόγμασιν.

1 Ποῦ τὸ ἀγαθόν; — Ἐν προαιρέσει. — Ποῦ τὸ κα-
κόν; — Ἐν προαιρέσει. — Ποῦ τὸ οὐδέτερον; — Ἐν
2 τοῖς ἀπροαιρέτοις. — Τί οὖν; μέμνηταί τις ἡμῶν ἔξω
62ᵛ τούτων τῶν λόγων; μελετᾷ| τις αὐτὸς ἐφʼ αὑτοῦ τοῦτον
τὸν τρόπον ἀποκρίνεσθαι τοῖς πράγμασιν ὡς ἐπὶ τῶν
ἐρωτημάτων· ʽἆρά γε ἡμέρα ἐστίν;ʼ ʽναί.ʼ ʽτί δέ; νύξ
ἐστιν;ʼ ʽοὔ.ʼ ʽτί δʼ; ἄρτιοί εἰσιν οἱ ἀστέρες;ʼ ʽοὐκ ἔχω
3 λέγειν.ʼ ὅταν σοι προφαίνηται ἀργύριον, μεμελέτηκας
ἀποκρίνεσθαι τὴν δέουσαν ἀπόκρισιν, ὅτι ʽοὐκ ἀγαθόνʼ;
ἤσκηκας ἐν ταύταις ταῖς ἀποκρίσεσιν ἢ πρὸς μόνα τὰ
4 σοφίσματα; τί οὖν θαυμάζεις, εἰ, ὅπου μὲν μεμελέτηκας,
ἐκεῖ κρείττων γένῃ σεαυτοῦ, ὅπου δʼ ἀμελετήτως ἔχεις,
5 ἐκεῖ δʼ ὁ αὐτὸς διαμένεις; ἐπεὶ διὰ τί ὁ ῥήτωρ εἰδὼς
ὅτι γέγραφε καλῶς, ὅτι ἀνείληφε τὰ γεγραμμένα, φωνὴν
εὔφωνον ἡδεῖαν ὅμως ἔτι ἀγωνιᾷ; ὅτι οὐκ ἀρκεῖται τῷ
6 μελετῆσαι. τί οὖν θέλει[ς]; ἐπαινεθῆναι ὑπὸ τῶν παρ-
όντων. πρὸς μὲν οὖν τὸ δύνασθαι μελετᾶν ἤσκηται,

11 τί οὖν μέμν. *S: corr. ed. Cant.* (quid ergo? *Wolf*) 12 αὐτοῦ *S: corr. s* 13 τόπον *R* 14—15 *interrogationes virgulis incl. Kron.* 15 δʼ ἄρτιοι *S: dist. s* 16 προτείνηται *Elter* 18 ἤσκηκάς ⟨σε⟩ *R olim* 20 γίνῃ *s* 24 θέλεις *S pr.*

πρὸς ἔπαινον δὲ καὶ ψόγον οὐκ ἤσκηται. πότε γὰρ 7
ἤκουσεν παρά τινος, ⟨τί ἐστιν ἔπαινος,⟩ τί ἐστι ψόγος,
τίς ἑκατέρου φύσις; τοὺς ποίους τῶν ἐπαίνων διωκτέον
ἢ τοὺς ποίους τῶν ψόγων φευκτέον; πότε δ' ἐμελέτη-
σεν ταύτην τὴν μελέτην ἀκόλουθον τούτοις τοῖς λό-
γοις; τί οὖν ἔτι θαυμάζεις, εἰ, ὅπου μὲν ἔμαθεν, ἐκεῖ 8
διαφέρει τῶν ἄλλων, ὅπου δ' οὐ μεμελέτηκεν, ἐκεῖ τοῖς
πολλοῖς ὁ αὐτός ἐστιν; ὡς ὁ κιθαρῳδὸς οἶδεν κιθαρί- 9
ζειν, ᾄδει καλῶς, στατὸν ἔχει καλὸν καὶ ὅμως εἰσερχό-
μενος τρέμει· ταῦτα γὰρ οἶδεν, ὄχλος δὲ τί ἐστιν οὐκ
οἶδεν οὐδ' ὄχλου βοὴ οὐδὲ κατάγελως. ἀλλ' οὐδ' αὐτὸ 10
τὸ ἀγωνιᾶν τί ἐστιν οἶδεν, πότερον ἡμέτερον ἔργον
ἐστὶν ἢ ἀλλότριον, ἔστιν αὐτὸ παῦσαι ἢ οὐκ ἔστιν. διὰ
τοῦτο ἐὰν μὲν ἐπαι|νεθῇ, φυσηθεὶς ἐξῆλθεν· ἐὰν δὲ 63r
καταγελασθῇ, τὸ φυσημάτιον ἐκεῖνο ἐκεντήθη καὶ
προσεκάθισεν.

Τοιοῦτόν τι καὶ ἡμεῖς πάσχομεν. τίνα θαυμάζομεν; 11
τὰ ἐκτός. περὶ τίνα σπουδάζομεν; περὶ τὰ ἐκτός. εἶτ'
ἀποροῦμεν, πῶς φοβούμεθα ἢ πῶς ἀγωνιῶμεν; τί οὖν 12
ἐνδέχεται, ὅταν τὰ ἐπιφερόμενα κακὰ ἡγώμεθα; οὐ δυ-
νάμεθα μὴ φοβεῖσθαι, οὐ δυνάμεθα μὴ ἀγωνιᾶν. εἶτα 13
λέγομεν 'κύριε ὁ θεός, πῶς μὴ ἀγωνιῶ;' μωρέ, χεῖρας
οὐκ ἔχεις; οὐκ ἐποίησέν σοι αὐτὰς ὁ θεός; εὔχου νῦν

---

2 ἤκουσε *S corr. (item 4—5* ἐμελέτησε, *8 et 12* οἶδε) ⟨τί ἐστιν ἔπαινος⟩ *add. hic Wolf (in vers.) et Upt. cod., post* ψόγος *Wolf in adn.* 5 ἀκολούθως *R* 9 στατον *(sine acc.) S: corr. s;* κόσμον *dub. Wolf* 13 *post* ἀλλότριον *dist. Upt.* ἔστιν *pr.] om. s;* πότερον *Wolf (*utrum *ed. Bas.); ἔστι δ' Elter* 18 εἴτ' *S: corr. s* 18—19 εἶτα ὁρῶμεν *R* 19 τί οὖν; *ed. Bas.* 20 ἐνδέχεται; *Wolf (*τί οὖν; ἐνδέχεται, ὅταν - - - ἡγώμεθα, [οὐ δυν.] μὴ φοβεῖσθαι, [οὐ δυν.] μὴ ἀγωνιᾶν; *id.)* 22 ὅπως *Upt. cod.,* ⟨βοήθησον,⟩ ὅπως *R* 23 ἐποίησέ *S corr.*

καθήμενος, ὅπως αἱ μύξαι σου μὴ ῥέωσιν· ἀπόμυξαι
14 μᾶλλον καὶ μὴ ἐγκάλει. τί οὖν; ἐνταῦθά σοι οὐδὲν δέ-
δωκεν; οὐ δέδωκέ σοι καρτερίαν, οὐ δέδωκέ σοι μεγα-
λοψυχίαν, οὐ δέδωκεν ἀνδρείαν; τηλικαύτας ἔχων χεῖ-
15 ρας ἔτι ζητεῖς τὸν ἀπομύξοντα; ἀλλ' οὐδὲ μελετῶμεν
ταῦτα οὐδ' ἐπιστρεφόμεθα. ἐπεὶ δότε μοι ἕνα, ᾧ μέλει
πῶς τι ποιήσῃ, ὃς ἐπιστρέφεται οὐ τοῦ τυχεῖν τινος,
ἀλλὰ τῆς ἐνεργείας τῆς αὐτοῦ· τίς περιπατῶν τῆς ἐνερ-
γείας τῆς αὐτοῦ ἐπιστρέφεται; τίς βουλευόμενος αὐτῆς
τῆς βουλῆς, οὐχὶ δὲ τοῦ τυχεῖν ἐκείνου περὶ οὗ βου-
16 λεύεται; κἂν μὲν τύχῃ, ἐπῆρται καὶ λέγει 'πῶς γὰρ
ἡμεῖς καλῶς ἐβουλευσάμεθα; οὐκ ἔλεγόν σοι, ἀδελφέ,
ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν ἡμῶν τι σκεψαμένων μὴ οὕτως
ἐκβῆναι;' ἂν δ' ἑτέρως χωρήσῃ, τεταπείνωται τάλας,
οὐχ εὑρίσκει οὐδὲ τί εἴπῃ περὶ τῶν γεγονότων. τίς
63v 17 ἡμῶν τούτου ἕνεκα μάντιν παρέλαβεν; τίς ἡμῶν † οὐκ
ἐνεκοιμήθη † ὑπὲρ ἐνεργείας; τίς; ἕνα μοι δότε, ἵνα ἴδω
τοῦτον, ὃν ἐκ πολλοῦ χρόνου ζητῶ, τὸν ταῖς ἀληθείαις
εὐγενῆ καὶ εὐφυᾶ· εἴτε νέον εἴτε πρεσβύτερον, δότε.
18 Τί οὖν ἔτι θαυμάζομεν εἰ περὶ μὲν τὰς ὕλας τετρίμ-
μεθα, ἐν δὲ ταῖς ἐνεργείαις ταπεινοί, ἀσχήμονες, οὐδε-
νὸς ἄξιοι, δειλοί, ἀταλαίπωροι, ὅλοι ἀτυχήματα; οὐ
19 γὰρ μεμέληκεν ἡμῖν οὐδὲ μελετῶμεν. εἰ δὲ μὴ τὸν
θάνατον ἢ τὴν φυγὴν ἐφοβούμεθα, ἀλλὰ τὸν φόβον,

---

6 *μέλει S (ει corr.)* 8 *et* 9 *αὐτοῦ S: corr. Cor.* 15 *οὐδέτι S: corr. Wolf; οὐδὲν ὅτι Salm.* (aliquid, quo *ed. Bas.*)*; οὐδ' ὅτι Upt.* 16 *ὑμῶν Upt. cod.* *παρέλαβε S corr.* *οὐκ] del. Wolf, οὖν vel ἐν 'Ασκληπιοῦ R; in loco suspecto et fortasse lacunoso quidquam decernere non ausim* 21 *ἀσχήμονές ⟨ἐσμεν⟩ R*

---

1 *ὡρ καὶ πολιτι(κὸν) ὑπόδειγμα*
12 *τὰ ἐλεεινὰ ταῦτα ῥήματα*

⟨ἐ⟩μελετῶμεν ἂν ἐκείνοις μὴ περιπίπτειν ἃ φαίνεται
ἡμῖν κακά. νῦν δ' ἐν μὲν τῇ σχολῇ γοργοὶ καὶ κατά- 20
γλωσσοι, κἂν ζητημάτιον ἐμπέσῃ περί τινος τούτων,
ἱκανοὶ τὰ ἑξῆς ἐπελθεῖν· ἕλκυσον δ' εἰς χρῆσιν καὶ
εὑρήσεις τάλανας ναυαγούς. προσπεσέτω φαντασία ταρα-
κτικὴ καὶ γνώσῃ, τί ἐμελετῶμεν καὶ πρὸς τί ἐγυμναζό-
μεθα. λοιπὸν ὑπὸ τῆς ἀμελετησίας προσεπισωρεύομεν 21
ἀεί τινα καὶ προσπλάσ⟨σ⟩ομεν μείζονα τῶν καθεστώτων.
εὐθὺς ἐγώ, ὅταν πλέω, κατακύψας εἰς τὸν βυθὸν ἢ τὸ 22
πέλαγος περιβλεψάμενος καὶ μὴ ἰδὼν γῆν ἐξίσταμαι καὶ
φανταζόμενος, ὅτι ὅλον με δεῖ τὸ πέλαγος τοῦτο ἐκπιεῖν,
ἂν ναυαγήσω, οὐκ ἐπέρχεταί μοι, ὅτι μοι τρεῖς ξέσται
ἀρκοῦσιν. τί οὖν με ταράσσει; τὸ πέλαγος; οὔ, ἀλλὰ τὸ
δόγμα. πάλιν ὅταν σεισμὸς γένηται, φαντάζομαι ὅτι ἡ 23
πόλις ἐπιπίπτειν μοι μέλλει· οὐ γὰρ ἀρκεῖ μικρὸν λιθά-
ριον, ἵν' ἔξω μου τὸν ἐγκέφαλον βάλῃ;

Τίνα οὖν ἐστι τὰ βαροῦντα καὶ ἐξιστάντα ἡμᾶς; τίνα 24
γὰρ | ἄλλα ἢ τὰ δόγματα; τὸν γὰρ ἐξιόντα καὶ ἀπαλ- 64r
λαττόμενον τῶν συνήθων καὶ ἑταίρων καὶ τόπων καὶ
συναναστροφῆς τί ἐστι τὸ βαροῦν ἄλλο ἢ δόγμα; τὰ 25
γοῦν παιδία εὐθὺς ὅταν κλαύσῃ μικρὰ τῆς τιτθῆς ἀπελ-
θούσης, πλακούντιον λαβόντα ἐπιλέλησται. θέλεις οὖν 26
καὶ ἡμεῖς τοῖς παιδίοις ὁμο⟨ι⟩ῶμεν; οὔ, νὴ τὸν Δία.
οὐ γὰρ ὑπὸ πλακουντίου τοῦτο πάσχειν ἀξιῶ, ἀλλ' ὑπὸ

---

1 μελετῶιμεν *S: suppl.* S_b περιπίπτηι *S: corr.* S_b 7 ὑπὸ *Wolf:* ἐπὶ *S* 8 προσπλάσομεν *S: corr.* S_d 11 φανταζομένῳ *aut v.* 13 ⟨καὶ⟩ οὐκ *Wolf* 14 δόγμα πάλιν . ὅταν *S: corr. ed. Bas.* 15 ἀρκεῖ ⟨μοι⟩ *s* 20 δόγματα *s* 22 ⟨σε⟩ οὖν S_b 23 ὁμοῶμεν *S: corr.* S_b; ὁμοιωθῶμεν *Cor.*, ὅμοιοι ὦμεν *Kron.*; *fort.* ὁμοιώμεθα

---

2 ωρ καὶ πρὸς τοὺς προπετεῖς ἐν λόγοις ἁρμόζον. ἐν δε τοῖς ἔργοις καὶ ταῖς χρήσεσι νοθεῖς.

27 *δογμάτων ὀρθῶν. τίνα δ' ἐστὶ ταῦτα; ἃ δεῖ τὸν ἄν-*
θρωπον ὅλην τὴν ἡμέραν μελετῶντα μηδεν⟨ὶ⟩ προσ-
πάσχειν τῶν ἀλλοτρίων, μηθ' ἑταίρῳ μήτε τόπῳ μήτε
γυμνασίοις, ἀλλὰ μηδὲ τῷ σώματι τῷ αὑτοῦ, μεμνῆ-
σθαι δὲ τοῦ νόμου καὶ τοῦτον πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν.
28 *τίς δ' ὁ νόμος ὁ θεῖος; τὰ ἴδια τηρεῖν, τῶν ἀλλοτρίων*
μὴ ἀντιποιεῖσθαι, ἀλλὰ διδομένοις μὲν χρῆσθαι, μὴ
διδόμενα δὲ μὴ ποθεῖν, ἀφαιρουμένου δέ τινος ἀπο-
διδόναι εὐλύτως καὶ αὐτόθεν, χάριν εἰδότα οὗ ἐχρή-
σατο χρόνου, εἰ θέλεις μὴ κλάειν τὴν τιτθὴν καὶ μάμ-
29 *μην. τί γὰρ διαφέρει, τίνος ἥττων ἐστὶ καὶ ἐκ τίνος*
κρέμαται; τί κρείττων εἶ τοῦ διὰ κοράσιον κλάοντος,
εἰ διὰ γυμνασίδιον καὶ στωίδια καὶ νεανισκάρια καὶ
30 *τοιαύτην διατριβὴν πενθεῖς; ἄλλος ἐλθὼν ὅτι οὐκέτι*
τὸ τῆς Δίρκης ὕδωρ πίνειν μέλλει. τὸ γὰρ Μάρκιον
χεῖρόν ἐστι τοῦ τῆς Δίρκης; 'ἀλλ' ἐκεῖνό μοι σύνηθες
31 *ἦν.' καὶ τοῦτο πάλιν ἔσται σοι σύνηθες. εἶτ' ἂν μὲν*
τοιούτῳ προσπάθῃς, καὶ τοῦτο πάλιν κλαῖε καὶ ζήτει
στίχον ὅμοιον τῷ Εὐριπίδου ποιῆσαι

θερμάς τε τὰς Νέρωνος Μάρκιόν θ' ὕδωρ.

---

17 sqq. cf. III 24 57.
20 cf. Eur. Phoen. 368: *γυμνάσια δ' οἷσιν ἐνετράφην Δίρκης θ' ὕδωρ.*

---

2 *μηδὲν S: corr.* S_b *vel* S_c 3 *μήτ' ἑτ. S: corr.* S_b 4 *αὐτοῦ S: corr. s* 6 *τί s; ⟨τίνος δὲ νόμου; τοῦ θείου.⟩ τίς R* 8—9 *ἀποδιδόναι. εὐλ. καὶ αὐτ. χάριν S: corr. s* 9—10 *ἔχρησέ σοι χρόνου R* (utenda dedit *Wolf, sim. ed. Bas.*) 10 *θέλει Elter* *με Wolf* ('visne me accersere nutricem' *in adn., at in vers. εἰ μὴ θέλεις με indicare videtur*) *καλεῖν S: corr. Shaftesbury* (implorare *ed. Bas.*) 11 *τίνὸς et ἔκ τινος S: corr. s* *ἐστὶ] εἶ Wolf* (sis *ed. Bas.*) 12 *κρεμᾶται S pr.; κρέμασαι Wolf* (dependens *ed. Bas.*), *κεκρέμασαι r* 13 *ἡ (ἢ s) διὰ γυμνασίδιον. καὶ S: corr. Wolf* 14 *⟨ἰδοῦ⟩ ἄλλος r* *ἐλθὼν] πενθῶν Upt. cod., ἐλθὼν ⟨πενθεῖ⟩ s* (plorat *ed. Bas.*), *⟨πενθεῖ εἰς Ῥώμην⟩ ἐλθὼν R, ἔνθεν ἑλὼν Rich.*

ἴδε| πῶς τραγῳδία γίνεται, ὅταν εἰς μωροὺς ἀνθρώπους 64v
πράγματα ⟨τὰ⟩ τυγχάνοντ' ἐμπέσῃ.
'Πότε οὖν Ἀθήνας πάλιν ὄψομαι καὶ τὴν ἀκρόπολιν;' 32
τάλας, οὐκ ἀρκεῖ σοι ἃ βλέπεις καθ' ἡμέραν; κρεῖττόν
τι ἔχεις ἢ μεῖζον ἰδεῖν τοῦ ἡλίου, τῆς σελήνης, τῶν
ἄστρων, τῆς γῆς ὅλης, τῆς θαλάσσης; εἰ δὲ δὴ παρακο- 33
λουθεῖς τῷ διοικοῦντι τὰ ὅλα κἀκεῖνον ἐν σαυτῷ περι-
φέρεις, ἔτι ποθεῖς λιθάρια καὶ πέτραν κομψήν; ὅταν
οὖν μέλλῃς ἀπολιπεῖν αὐτὸν τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην,
τί ποιήσεις; κλαύσεις καθήμενος ὡς τὰ παιδία; τί οὖν 34
ἐν τῇ σχολῇ ἐποίεις, τί ἤκουες, τί ἐμάνθανες; τί σαυτὸν
φιλόσοφον ἐπέγραφες ἐξὸν τὰ ὄντα ἐπιγράφειν; ὅτι
'εἰσαγωγὰς ἔπραξά[ς] τινας καὶ Χρυσίππεια ἀνέγνων,
φιλοσόφου δ' οὐδὲ θύραν παρῆλθον. ποῦ γάρ μοι μέτ- 35
εστι τούτου τοῦ πράγματος, οὗ Σωκράτει ⟨με⟩τῆν τῷ
οὕτως ἀποθανόντι, οὕτως ζήσαντι; οὗ Διογένει μετῆν;'
ἐπινοεῖς τούτων τινὰ κλάοντα ἢ ἀγανακτοῦντα, ὅτι τὸν 36
δεῖνα οὐ μέλλει βλέπειν οὐδὲ τὴν δεῖνα οὐδ' ἐν Ἀθή-
ναις ἔσεσθαι ἢ ἐν Κορίνθῳ, ἀλλ', ἂν οὕτως τύχῃ, ἐν
Σούσοις ἢ ἐν Ἐκβατάνοις; ᾧ γὰρ ἔξεστιν ἐξελθεῖν, ὅταν 37
θέλῃ, τοῦ συμποσίου καὶ μηκέτι παίζειν, ἔτι οὗτος

---

17 εἰ τ' *S* 18 τοιοῦτος *S: corr. Sb; τοιούτοις ego olim;* hac *Wolf;* ⟨καὶ⟩ τούτῳ *Schw.* προσπαθῆς *Sb* 20 μάρκιός *S: corr. s;* Αὔφειον *vel* Ἀγρίππου *Rich.*

2 ⟨τὰ⟩ *suppl. Schw.* (τυχόντα *id.*), ⟨ἀδιάφορα⟩ *r (improb. R)* ἐμπεσόντα τυγχάνῃ *Wolf,* τύχῃ ἐμπεσόντα *Cor.* 7 ὅλα ⟨ὅτι⟩ *R* 8 ⟨τί⟩ ἔτι *Cor.* 13 ἔπραξας *S: corr. s;* ἔγραψα *Cor.* 14 οὐδε⟨νὸς⟩ *R* μοι] σοι *Meib.*] (suscipis *ed. Bas.*) 15 *et* 16 οὗ *Sb*: οὐ *S* 15 μετῆν τῷ *Sb*: τὴν τοῦ *S* 16 ἀποθανόντι; οὗ Διογ. μετῆν οὕτω ζήσαντι *R* 20 σουσοῖς *S: corr. Sb* 21 ἔτι] τί *Salm.,* ⟨τί⟩ ἔτι *Cor.* (nunquid adhuc *Wolf*)

---

6 ωρ τὴν μεγάλην π̊ (πόλιν?)

ἀνιᾶται μένων; οὐχὶ δ' ὡς παιδιᾷ παραμένει, μέχρις ἂν
38 ψυχαγωγῆται; ταχύ γ' ἂν ὁ τοιοῦτος ὑπομείναι φυγήν
τινα φυγεῖν εἰς ἅπαντα ἢ τὴν ἐπὶ θανάτῳ κατακριθείς.
39 Οὐ θέλεις ἤδη ὡς τὰ παιδία ἀπογαλακτισθῆναι καὶ
ἅπτεσθαι τροφῆς στερεωτέρας μηδὲ κλάειν μάμμας καὶ
65r 40 τιτθάς, γραῶν ἀποκλαύματα; 'ἀλλ' ἐκείνας ἀπαλλασσό-
μενος ἀνιάσω.' σὺ αὐτὰς ἀνιάσεις; οὐδαμῶς, ἀλλ' ὅπερ
καὶ σέ, τὸ δόγμα. τί οὖν ἔχεις ποιῆσαι; ἔξελε, τὸ δ'
ἐκείνων, ἂν εὖ ποιῶσιν, αὐταὶ ἐξελοῦσιν· εἰ δὲ μή,
41 οἰμώξουσι δι' αὐτάς. ἄνθρωπε, τὸ λεγόμενον τοῦτο
ἀπονοήθητι ἤδη ὑπὲρ εὐροίας, ὑπὲρ ἐλευθερίας, ὑπὲρ
μεγαλοψυχίας. ἀνάτεινόν ποτε τὸν τράχηλον ὡς ἀπηλ-
42 λαγμένος δουλείας, τόλμησον ἀναβλέψας πρὸς τὸν θεὸν
εἰπεῖν ὅτι 'χρῶ μοι λοιπὸν εἰς ὃ ἂν θέλῃς· ὁμογνωμονῶ
σοι, [ἴ]σός εἰμι· οὐδὲν παραιτοῦμαι τῶν σοὶ δοκούντων·
ὅπου θέλεις, ἄγε· ἣν θέλεις ἐσθῆτα περίθες. ἄρχειν με
θέλεις, ἰδιωτεύειν, μένειν, φεύγειν, πένεσθαι, πλουτεῖν;
ἐγώ σοι ὑπὲρ ἁπάντων τούτων πρὸς τοὺς ἀνθρώπους
43 ἀπολογήσομαι· δείξω τὴν ἑκάστου φύσιν οἷα ἐστίν.' οὔ·
44 ἀλλ' ἐν βοὸς κοιλίᾳ καθήμενος ἐκδέχου σου τὴν μάμ-
μην, μέχρις σε χορτάσῃ. ὁ Ἡρακλῆς εἰ τοῖς ἐν οἴκῳ
παρεκάθητο, τίς ἂν ἦν; Εὐρυσθεὺς καὶ οὐχὶ Ἡρακλῆς.

---

1 παιδία *Gataker* 2 ὁ τοιοῦτος] οὗτος *s*, οὗτος ⟨θᾶττον⟩ *R* ὑπομεῖναι *S: corr. s* 3 φυγὴν *S: corr. S_b; φυγὼν r olim, Schw.* ἅπαντας *R* ἢ *del. vel* ⟨μᾶλλον⟩ ἢ *Elter* θανάτῳ ⟨ἰέναι⟩ *R* 6 τιτθάς; γρ. ἀποκλαύματα. ἀλλ' *Upt.; intercidisse quaedam susp. Schw.* 8 ⟨τὸ σὸν⟩ ἔξελε *s*, ἔ. ⟨τὸ σὸν⟩ *melius Kron.* 9 αὗται *S: corr. R, Schw. (*ipsae *ed. Bas.)* 10 αὐτάς *S: corr. S_b* 14 ὁμογνωμόνω *S: corr. S_b* 15 σός *Salm.*: ἴσος *S* 14—15 ὁμογν., σοὶ ἴσος *Meib.* 16 ἣν θέλῃς *S: corr. s* 19 ἀπολογίσομαι *K* 20 ἀλλὰ μόνος ἐν γωνίᾳ *Upt.* 21 ⟨δ'⟩ εἰ *Wolf* ἐν οἴκῳ *s*: ἐνοίκοι *S*; μὲν οἴκοι *Wolf*

---

14 *τίς ἄξιος εἰπεῖν λόγον τοῦτον:*

ἄγε, πόσους δὲ περιερχόμενος τὴν οἰκουμένην συνήθεις
ἔσχεν, φίλους; ἀλλʼ οὐδὲν φίλτερον τοῦ θεοῦ· διὰ τοῦτο
ἐπιστεύθη Διὸς υἱὸς εἶναι καὶ ἦν. ἐκείνῳ τοίνυν πειθό-
μενος περιήει καθαίρων ἀδικίαν καὶ ἀνομίαν. ἀλλʼ οὐκ 45
εἶ Ἡρακλῆς καὶ οὐ δύνασαι καθαίρειν τὰ ἀλλότρια
κακά, ἀλλʼ οὐδὲ Θησεύς, ἵνα τὰ τῆς Ἀττικῆς καθάρῃς·
τὰ σαυτοῦ κάθαρον. ἐντεῦθεν ἐκ τῆς διανοίας ἔκβαλε 65v
ἀντὶ Προκρούστου καὶ Σκίρωνος λύπην, φόβον, ἐπιθυ-
μίαν, φθόνον, ἐπιχαιρεκακίαν, φιλαργυρίαν, μαλακίαν,
ἀκρασίαν. ταῦτα δʼ οὐκ ἔστιν ἄλλως ἐκβαλεῖν, εἰ μὴ 46
πρὸς μόνον τὸν θεὸν ἀποβλέποντα, ἐκείνῳ μόνῳ προσ-
πεπονθότα, τοῖς ἐκείνου προστάγμασι καθωσιωμένον.
ἂν δʼ ἄλλο τι θέλῃς, οἰμώζων καὶ στένων ἀκολουθήσεις 47
τῷ ἰσχυροτέρῳ ἔξω ζητῶν ἀεὶ τὴν εὔροιαν καὶ μηδέποτʼ
εὐροεῖν δυνάμενος. ἐκεῖ γὰρ αὐτὴν ζητεῖς, οὗ μή ἐστιν,
ἀφεὶς ἐκεῖ ζητεῖν, ὅπου ἐστίν.

ιζʹ. Πῶς ἐφαρμοστέον τὰς προλήψεις τοῖς ἐπὶ μέρους.

Τί πρῶτόν ἐστιν ἔργον τοῦ φιλοσοφοῦντος; ἀποβα- 1
λεῖν οἴησιν· ἀμήχανον γάρ, ἅ τις εἰδέναι οἴεται, ταῦτα
ἄρξασθαι μανθάνειν. τὰ μὲν οὖν ποιητέα καὶ οὐ ποιητέα 2
καὶ ἀγαθὰ καὶ κακὰ καὶ καλὰ καὶ αἰσχρὰ πάντες ἄνω
καὶ κάτω λαλοῦντες ἐρχόμεθα πρὸς τοὺς φιλοσόφους,

2 sq. cf. Ench. 15: θεῖοι τε ἦσαν καὶ ἐλέγοντο.

2 ⟨καὶ⟩ φίλους *s* οὐδένα *R, Schw.* 7 ⟨οὖν⟩ (igitur *ed. Bas.*) κάθηρον *R* 12 καθοσιωμένον *S: corr. s* 15 εὐροεῖν] εὑρεῖν *s*, successum invenire *Wolf* 22 πάντες *s*: παντʼ *S (an* πάντʼ*?)*

7 sq. ὁρᾷς, πῶς οὗτοι ἔφευγον τὰ πάθη: 20 ωρ ἡ ἀρχή

ἐπὶ τούτοις ἐπαινοῦντες ψέγοντες, ἐγκαλοῦντες μεμφό-
μενοι, περὶ ἐπιτηδευμάτων καλῶν καὶ αἰσχρῶν ἐπικρί-
3 νοντες καὶ διαλαμβάνοντες. τίνος δ' ἕνεκα προσερχόμεθα
τοῖς φιλοσόφοις; †ἃ οὐκ οἰόμεθα εἰδέναι. τίνα δ' ἐστὶ
ταῦτα; τὰ θεωρήματα. ἃ γὰρ λαλοῦσιν οἱ φιλόσοφοι,
μαθεῖν θέλομεν ὡς κομψὰ καὶ δριμέα, οἱ δ', ἵν' ἀπ'
4 αὐτῶν περιποιήσωνται. γελοῖον οὖν τὸ οἴεσθαι, ὅτι ἄλλα
μέν τις μαθεῖν βούλεται, ἄλλα δὲ μαθήσεται, ἢ λοιπὸν
5 ὅτι προκόψει τις ἐν οἷς οὐ μανθάνει. τὸ δ' ἐξαπατῶν
τοὺς πολλοὺς τοῦτ' ἔστιν, ὅπερ καὶ Θεόπομπον τὸν
ῥήτορα, ὅπου καὶ Πλάτωνι ἐγκαλεῖ ἐπὶ τῷ βούλεσθαι
6 ἕκαστα ὁρίζεσθαι. τί γὰρ λέγει; 'οὐδεὶς ἡμῶν πρὸ
σοῦ ἔλεγεν ἀγαθὸν ἢ δίκαιον; ἢ μὴ παρακολου-
θοῦντες τί ἐστι τούτων ἕκαστον ἀσήμως καὶ
66r 7 κενῶς ⟨ἐ⟩φθεγγόμεθα | τὰς φωνάς;' τίς γάρ σοι
λέγει, Θεόπομπε, ὅτι ἐννοίας οὐκ εἴχομεν ἑκάστου τού-
των φυσικὰς καὶ προλήψεις; ἀλλ' οὐχ οἷόν τ' ἐφαρμό-
ζειν τὰς προλήψεις ταῖς καταλλήλοις οὐσίαις μὴ διαρθρώ-
σαντα αὐτὰς καὶ αὐτὸ τοῦτο σκεψάμενον, ποίαν τινὰ
8 ἑκάστῃ αὐτῶν οὐσίαν ὑποτακτέον. ἐπεὶ τοιαῦτα λέγε καὶ
πρὸς τοὺς ἰατρούς· 'τίς γὰρ ἡμῶν οὐκ ἔλεγεν ὑγιεινόν

---

10 sq. cf. Athen. XI, 508 c.

---

1 ἔπειτ' αὐτοὺς [ἐπαινοῦντες] *Elter* 4 ⟨δι'⟩ ἃ *ed. Salmant.* (ob ea, quae *ed. Bas.*); ὧν *Wolf* *excidisse quaedam videntur;* ⟨μαθεῖν θέλοντες⟩ *Upt. cod.*, ⟨μαθησόμενοι (*vel* ἵνα μάθωμεν) παρ' αὐτοῖς⟩ *ego*, ⟨, εἰ μὴ μαθησόμενοι παρ' αὐτοῖς (*vel* εἰ μὴ ὡς εἰδόσιν)⟩ . . . εἰδέναι; *Elter* 5 ταῦτα;]; *add. s* 6 ⟨οἱ μὲν⟩ ὡς *R, Schw.* (*alii Wolf*) οἱ δ'] οὐ δ' *s* 7 αὐτῶν ⟨τι⟩ *Cor.* (aliquid *ed. Bas.*) 10 ὅπερ *s:* ὅ, *που S_b, ὅσπου *S* (*ut vid.*) 11 ὅπου] ὥς που *s* (*quo prob.* ἐγκαλεῖν *Schw.*), ὃ *R*, ὅς που *Cor.* (qui *Wolf*) καὶ *del. Kron.* (*negl. vers. Bas.*) Πλάτωνα *Meib.* 13 ἢ μὴ *S: corr.* S_b 15 *suppl. Salm.* (pronunciabamus *ed. Bas.*) ταῖς φωναῖς *Meib.* 19 τοῦτο. σκεψάμενον ποίαν *S: corr. s* 21 ἐλέγομεν *Meib.*

τι καὶ νοσερόν, πρὶν Ἱπποκράτη γενέσθαι; ἢ κενῶς τὰς
φωνὰς ταύτας ἀπηχοῦμεν;' ἔχομεν γάρ τινα καὶ ὑγιει- 9
νοῦ πρόληψιν, ἀλλ' ἐφαρμόσαι οὐ δυνάμεθα. διὰ τοῦτο
ὁ μὲν λέγει 'ἀνάτεινον', ὁ δὲ λέγει 'δὸς τροφήν'· καὶ ὁ
μὲν λέγει 'φλεβοτόμησον', ὁ δὲ λέγει 'σικύασον'. τί τὸ
αἴτιον; ἄλλο γε ἢ ὅτι τὴν τοῦ ὑγιεινοῦ πρόληψιν οὐ
δύναται καλῶς ἐφαρμόσαι τοῖς ἐπὶ μέρους;

Οὕτως ἔχει καὶ ἐνθάδ' ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν βίον. ἀγαθὸν 10
καὶ κακὸν καὶ συμφέρον καὶ ἀσύμφορον τίς ἡμῶν οὐ
λαλεῖ; τίς γὰρ ἡμῶν οὐκ ἔχει τούτων ἑκάστου πρόληψιν;
ἆρ' οὖν διηρθρωμένην καὶ τελείαν; τοῦτο δεῖξον. 'πῶς 11
δείξω;' ἐφάρμοσον αὐτὴν καλῶς ταῖς ἐπὶ μέρους οὐ-
σίαις. εὐθὺς τοὺς ὅρους Πλάτων μὲν ὑποτάσσει τῇ τοῦ
χρησ⟨ί⟩μου προλήψει, σὺ δὲ τῇ τοῦ ἀχρήστου. δυνατὸν 12
οὖν ἐστιν ἀμφοτέρους ὑμᾶς ἐπιτυγχάνειν; πῶς οἷόν τε;
τῇ δὲ τοῦ πλούτου οὐσίᾳ οὐχ ὁ μέν τις ἐφαρμόζει τὴν
τοῦ ἀγαθοῦ πρόληψιν, ὁ δ' οὔ; τῇ δὲ τῆς ἡδονῆς, τῇ
δὲ τῆς ὑγείας; καθόλου γὰρ εἰ πάντες οἱ τὰ ὀνόματα 13
λαλοῦντες μὴ κενῶς ἴσμεν ἕκαστα τούτων καὶ μηδεμιᾶς
ἐπιμελείας περὶ τὴν διάρθρωσιν τῶν προλήψεων δεό-
μεθα, τί διαφερόμεθα, τί πολεμοῦμεν, τί ψέγομεν ἀλ-
λήλους;

Καὶ τί μοι νῦν τὴν πρὸς ἀλλήλους μάχην | παραφέρειν 14 66ᵛ
καὶ ταύτης μεμνῆσθαι; σὺ αὐτὸς εἰ ἐφαρμόζεις καλῶς
τὰς προλήψεις, διὰ τί δυσροεῖς, διὰ τί ἐμποδίζῃ; ἀφῶ- 15

---

1 τι] τε *Elter* 6 αἴτιον ἄλλο (*sine dist.*) *Trinc.* ⟨οὐδὲν⟩ ἄλλο *R*, *del. signo interr. post* μέρους 8—9 ἐνθάδε· περὶ τῶν κ. τ. βίον ἀγαθῶν καὶ κακῶν καὶ συμφόρων καὶ ἀσυμφόρων *Cor.* (ἐπὶ τῶν κ. τ. β. ἀγαθῶν καὶ κακῶν *iam. ed. Bas.*; de bonis - rebus, utilibusque item et nocentibus *vers. Bas.*) 14 χρησμοῦ *S: corr.* S_b 15 ἡμᾶς *s* 19 μὴ κενῶς *S:* ἱκανῶς *Schw.*, μὴ κ. ⟨λαλοῦμεν καὶ⟩ *Kron.* (*sim. Wolf in vers.*); *malim* ⟨λ. καὶ ἱκανῶς⟩ 23 μοι] δεῖ *Wolf* (opus esset *ed. Bas.*)

*μεν ἄρτι τὸν δεύτερον τόπον τὸν περὶ τὰς ὁρμὰς καὶ
τὴν κατὰ ταύτας περὶ τὸ καθῆκον φιλοτεχνίαν. ἀφῶμεν*
16 *καὶ τὸν τρίτον τὸν περὶ τὰς συγκαταθέσεις. χαρίζομαί
σοι ταῦτα πάντα. στῶμεν ἐπὶ τοῦ πρώτου καὶ σχεδὸν
αἰσθητὴν παρέχοντος τὴν ἀπόδειξιν τοῦ μὴ ἐφαρμόζειν*
17 *καλῶς τὰς προλήψεις. νῦν σὺ θέλεις τὰ δυνατὰ καὶ τὰ
σοὶ δυνατά; τί οὖν ἐμποδίζῃ; διὰ τί δυσροεῖς; νῦν οὐ
φεύγεις τὰ ἀναγκαῖα; διὰ τί οὖν περιπίπτεις τινί, διὰ
τί δυστυχεῖς; διὰ τί θέλοντός σού τι οὐ γίνεται καὶ μὴ*
18 *θέλοντος γίνεται; ἀπόδειξις γὰρ αὕτη μεγίστη δυσροίας
καὶ κακοδαιμονίας. θέλω τι καὶ οὐ γίνεται· καὶ τί ἐστιν
ἀθλιώτερον ἐμοῦ; οὐ θέλω τι καὶ γίνεται· καὶ τί ἐστιν
ἀθλιώτερον ἐμοῦ;*

19 *Τοῦτο καὶ ἡ Μήδεια οὐχ ὑπομείνασα ἦλθεν ἐπὶ τὸ
ἀποκτεῖναι τὰ τέκνα. μεγαλοφυῶς κατά γε τοῦτο. εἶχε
γὰρ ἣν δεῖ φαντασίαν, οἷόν ἐστι τὸ ἃ θέλει τινὶ μὴ προ-*
20 *χωρεῖν. ‘εἶτα οὕτως τιμωρήσομαι τὸν ἀδικήσαντά με καὶ
ὑβρίσαντα. καὶ τί ὄφελος τοῦ κακῶς οὕτως διακειμένου;
πῶς οὖν γένηται; ἀποκτείνω μὲν τὰ τέκνα. ἀλλὰ καὶ*
21 *ἐμα⟨υ⟩τὴν τιμωρήσομαι. καὶ τί μοι μέλει;’ τοῦτ’ ἔστιν
ἔκπτωσις ψυχῆς μεγάλα νεῦρα ἐχούσης. οὐ γὰρ ᾔδει,
ποῦ κεῖται τὸ ποιεῖν ἃ θέλομεν, ὅτι τοῦτο οὐκ ἔξωθεν
δεῖ λαμβάνειν οὐδὲ τὰ πράγματα μετατιθέντα καὶ μεθαρ-*

---

11 cf. IV 8, 25.
14 cf. Eurip. Med. vv. 790 sqq.

---

4 *aut* καὶ *del. aut v.* 5 παρέξω *vel* παρέξει *scrib. Cor.* 7 ⟨διὰ⟩ τί οὖν *Kron.* (cur *Wolf*) 9 [διὰ] τί θέλοντός σου [τι] *Elter* 10 αὔτη *S: corr. s* 17—18 εἶτα οὐ (*sic Cor. quoque*) τιμ. τὸν οὕτως ἀδ. μ. κ. ὑβρίσαντα; *R* 18 τὸν κακῶς οὕτως διακείμενον *R* 19 ἀποκτενῶ μὲν *Meib.* (interficiam *ed. Bas.*), ἀποκτείνωμεν *R*, ἀποκτείνω μου *Cor.* 20 ἐματὴν *S: corr. s*

---

5 ὅρα σύνεσιν ἀκριβῆ

μοζόμενον. μή θέλε τὸν ἄνδρα, καὶ οὐδὲν ὧν θέλεις οὐ 22
γίνεται. μὴ θέλε αὐτὸν ἐξ ἅπαντός σοι συνοικεῖν, μὴ
θέλε μένειν ἐν Κορίνθῳ καὶ ἁπλῶς μηδὲν ἄλλο‖ θέλε ἢ 67r
ἃ ὁ θεὸς θέλει. καὶ τίς σε κωλύσει, τίς ἀναγκάσει; οὐ
μᾶλλον ἢ τὸν Δία.

Ὅταν τοιοῦτον ἔχῃς ἡγεμόνα καὶ τοιούτῳ συνθέλῃς 23
καὶ συνορέγῃ, τί φοβῇ ἔτι μὴ ἀποτύχῃς; χάρισαί σου 24
τὴν ὄρεξιν καὶ τὴν ἔκκλισιν πενίᾳ καὶ πλούτῳ· ἀποτεύξῃ,
περιπεσῇ. ἀλλ' ὑγιείᾳ· δυστυχήσεις· ἀρχαῖς, τιμαῖς, πα-
τρίδι, φίλοις, τέκνοις, ἁπλῶς ἄν τινι τῶν ἀπροαιρέτων.
ἀλλὰ τῷ Διὶ χάρισαι αὐτά⟨ς⟩, τοῖς ἄλλοις θεοῖς· ἐκεί- 25
νοις παράδος, ἐκεῖνοι κυβερνάτωσαν, μετ' ἐκείνων τε-
τάχθωσαν· καὶ ποῦ ἔτι δυσροήσεις; εἰ δὲ φθονεῖς, ἀτα- 26
λαίπωρε, καὶ ἐλεεῖς καὶ ζηλοτυπεῖς καὶ τρέμεις καὶ μίαν
ἡμέραν οὐ διαλείπεις, ἐν ᾗ οὐ κατακλάεις καὶ σαυτοῦ
καὶ τῶν θεῶν, καὶ τί ἔτι λέγεις πεπαιδεῦσθαι; ποίαν 27
παιδείαν, ἄνθρωπε; ὅτι συλλογισμοὺς ἔπραξας, μετα-
πίπτοντας; οὐ θέλεις ἀπομαθεῖν, εἰ δυνατόν, πάντα ταῦ-

4 sq. cf. Ench. 1, 3.
9 cf. Ench. 2, 1.

1 ὧν οὐ θέλεις *Meib.* 4 ⟨οὐδείς.⟩ οὐ *Schw.* (Nemo. Non *Wolf*) 7 ἂν χαρίσῃ *Meib.* 8 ἀποτεύξει S_b 9 περιπεσῇ *Wolf* (-σεῖ *R*): περιπ*** *S*, περιπτώσει S_b (-σεις *Schw.*, -σῃ *Cor.*) ἀλλ'] μηδ' *Meib.* ὑγιείᾳ ⟨καὶ νόσῳ⟩ *ego olim* δυστυχήσεις *post* ἀπροαιρέτων *coll. Meib.* 10 ἂν *del. Elter* (*negl. Wolf in vers.*) παντί *Meib.* (omnibus his *ed. Bas.*) *totus locus fort. graviore lacuna laborat* 11 αὐτά *S: corr. Schw.* (eam *Wolf*) ⟨καὶ⟩ τοῖς *Meib.* (ac *ed. Bas.*) θεοῖς ἐκεινοις *S: corr. s* 12—13 τετάχθω σοι πᾶν *R* (cum illis te iungito *ed. Bas.*) 13—14 ταλαίπωρε *s* 16 θεῶν ⟨καὶ τῶν ἀνθρώπων⟩ *R* [καὶ] τί *vel* τί καὶ *R* ἔτι λέγεις *Wolf* (quid est quod nihilominus dicis *ed. Bas.*) : ἐπιλέγεις *S* 17 ἔπραξα καὶ *R*, ἔπλεξας *Kron.*

11 τῷ ὄντι γὰρ τίς ἐπίστευσεν τῷ θεῷ καὶ κατῃσχύνθη (*Es.* 28, 16).

τα καὶ ἄνωθεν ἄρξασθαι συναισθανόμενος ὅτι μέχρι
28 νῦν οὐδ' ἥψω τοῦ πράγματος, καὶ λοιπὸν ἔνθεν ἀρξά-
μενος προσοικοδομεῖν τὰ ἑξῆς, πῶς μηδὲν ἔσται σοῦ μὴ
θέλοντος, ⟨θέλοντος⟩ μηδὲν οὐκ ἔσται;
29 Δότε μοι ἕνα νέον κατὰ ταύτην τὴν ἐπιβολὴν ἐλη-
λυθότα εἰς σχολήν, τούτου τοῦ πράγματος ἀθλητὴν γενό-
μενον καὶ λέγοντα ὅτι 'ἐμοὶ τὰ μὲν ἄλλα πάντα χαιρέτω,
ἀρκεῖ δ' εἰ ἐξέσται ποτὲ ἀπαραποδίστῳ καὶ ἀλύπῳ δια-
γαγεῖν καὶ ἀνατεῖναι τὸν τράχηλον πρὸς τὰ πράγματα
ὡς ἐλεύθερον καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβλέπειν ὡς φίλον
τοῦ θεοῦ μηδὲν φοβούμενον τῶν συμβῆναι δυναμένων.'
30 δειξάτω τις ὑμῶν αὐτὸν τοιοῦτον, ἵνα εἴπω· ἔρχου,
67^{v} νεανίσκε, εἰς τὰ σά· σοὶ γὰρ εἵμαρται κοσμῆσαι φιλο-
σοφίαν, σά ἐστι ταῦτα ⟨τὰ⟩ κτήματα, σὰ τὰ βιβλία, σοὶ
31 οἱ λόγοι. εἶθ', ὅταν τοιοῦτον ἐκπονήσῃ καὶ καταθλήσῃ
τὸν τόπον, πάλιν ἐλθών μοι εἰπάτω 'ἐγὼ θέλω μὲν καὶ
ἀπαθὴς εἶναι καὶ ἀτάραχος, θέλω δ' ὡς εὐσεβὴς καὶ
φιλόσοφος καὶ ἐπιμελὴς εἰδέναι τί μοι πρὸς θεούς ἐστι
καθῆκον, τί πρὸς γονεῖς, τί πρὸς ἀδελφούς, τί πρὸς τὴν
32 πατρίδα, τί πρὸς ξένους'. ἔρχου καὶ ἐπὶ τὸν δεύτερον
33 τόπον· σός ἐστι καὶ οὗτος. 'ἀλλ' ἤδη καὶ τὸν δεύτερον
τόπον ἐκμεμελέτηκα. ἤθελον δ' ἀσφαλῶς καὶ ἀσ⟨ε⟩ί⟨σ⟩τως
καὶ οὐ μόνον ἐγρηγορώς, ἀλλὰ καὶ καθεύδων καὶ οἰνω-

---

3 μηδὲν s: μηθὲν S 4 suppl. Schw., ⟨θέλοντος σοῦ⟩ Upt., ⟨πῶς θέλοντος⟩ Cor.; θέλοντος μηδέν. οὐκ ἔστι s; θέλοντος. — Μηδέν. — Οὐκ ἔσται R 8 ἀπαραποδίστως καὶ ἀλύπως Upt. cod. 8—9 διεξαγαγεῖν Meib. 12 αὐτὸν vel τὸν s 14 suppl. s 15 τοῦτον Upt. (hunc ed. Bas.) 22 ἀσφαλῶς ⟨ἔχειν⟩ S_c; ἀσφ. ⟨φαγὼν vel πλῆρες⟩ r, ⟨δεδειπνηκὼς⟩ R ἀσείστως (vel ἀκινήτως) Wolf; ἀσίτως S, ἄσιτος S_c; ἀσινῶς Upt. 23 [καὶ] οὐ r

---

13 εἵμαρται] ἀντὶ τοῦ ἥρμοσται, συνέζευκται

μένος καὶ ἐν μελαγχολίᾳ.' σὺ θεὸς εἶ, ὦ ἄνθρωπε, σὺ
μεγάλας ἔχεις ἐπιβολάς.
Οὔ· ἀλλ' 'ἐγὼ θέλω γνῶναι, τί λέγει Χρύσιππος ἐν 34
τοῖς περὶ τοῦ Ψευδομένου'. οὐκ ἀπάγξῃ μετὰ τῆς ἐπι-
βολῆς ταύτης, τάλας; καὶ τί σοι ὄφελος ἔσται; πενθῶν
ἅπαν ἀναγνώσῃ καὶ τρέμων πρὸς ἄλλους ἐρεῖς. οὕτως 35
καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε. 'θέλεις ἀναγνῶ σοι, ἀδελφέ;' 'καὶ σὺ
ἐμοί.' 'θαυμαστῶς, ἄνθρωπε, γράφεις' καὶ 'σὺ μεγάλως
εἰς τὸν Ξενοφῶντος χαρακτῆρα', 'σὺ εἰς τὸν Πλάτωνος',
'σὺ εἰς τὸν Ἀντισθένους'. εἶτ' ἀλλήλοις ὀνείρους διηγη- 36
σάμενοι πάλιν ἐπὶ ταὐτὰ ἐπανέρχεσθε· ὡσαύτως ὀρέ-
γεσθε, ὡσαύτως ἐκκλίνετε, ὁμοίως ὁρμᾶτε, ἐπιβάλλεσθε,
προ[σ]τίθεσθε, ταὐτὰ εὔχεσθε, περὶ ταὐτὰ σπουδάζετε.
εἶτα οὐδὲ ζητεῖτε τὸν ὑπομνήσοντα ὑμᾶς, ἀλλ' ἄχθεσθε, 37
ἐὰν ἀκούητε τούτων. εἶτα λέγετε 'ἀφιλόστοργος γέρων·
ἐξερχομένου μου οὐκ ἔκλαυσεν οὐδ' εἶπεν „εἰς οἵαν περί-
στασιν ἀπέρχῃ μοι, τέκνον· ἂν σωθῇς, ἅψω λύχνους"'.
ταῦτ' ἔστι τὰ τοῦ φιλοστόργου; μέγα σοι ἀγαθὸν ἔσται 38
σωθέντι τοιούτῳ | καὶ λύχνων ἄξιον. ἀθάνατον γάρ εἶναί 68r
σε δεῖ καὶ ἄνοσον.
Ταύτην οὖν, ὅπερ λέγω, τὴν οἴησιν τὴν τοῦ δοκεῖν 39
εἰδέναι τι τῶν χρησίμων ἀποβάλλοντας ἔρχεσθαι δεῖ

---

3 sq. Stoic. Vet. Fragm. ed. v. Arnim II p. 92, fr. 280.

---

4 ἀπάγξει *S: corr. s* 7—8 ἀδελφέ, καὶ σὺ ἐμοί; *S: corr. Elter*; καὶ σὺ ἐμοὶ (*'sc.* ἀποκρίνῃ *vel* ἐπιλέγεις') 'θαυμαστῶς' *R* 11 *et* 13 *bis* ταῦτα *S: corr. Wolf* (eadem *ed. Bas.*) 13 προτίθεσθε *S: corr. Wolf; id.* συγκατατίθεσθε (approbatis *ed. Bas.*) 17 ἀπέρχῃ (*sic iam Wolf*) μοι *Cor.*: ἀπέρχομαι *S*; ἀπέρχῃ· οἴμοι *Kron.* 19 σωθέντι . τοιούτῳ καὶ λύχνον (ἅπτειν *ins.* S_b *vel* S_c) ἄξιον. (ἄξιον; *Wolf in vers.*) *S: corr. Kron.* 20 ἄνοσον; *Elter* 22 ἀποβαλόντας *Cor.*

---

9 ωρ καὶ πολιτικόν
10 ὥσπερ τινές

πρὸς τὸν λόγον, ὡς πρὸς τὰ γεωμετρικὰ προσάγομεν,
40 ὡ⟨ς⟩ πρὸς τὰ μουσικά· εἰ δὲ μή, οὐδ' ἐγγὺς ἐσόμεθα
τῷ προκόψαι, κἂν πάσας τὰς εἰσαγωγὰς καὶ τὰς συντά-
ξεις τὰς Χρυσίππου μετὰ τῶν Ἀντιπάτρου καὶ Ἀρχεδή-
μου διέλθωμεν.

ιη'. Πῶς ἀγωνιστέον πρὸς τὰς φαντασίας.

1 Πᾶσα ἕξις καὶ δύναμις ὑπὸ τῶν καταλλήλων ἔργων
συνέχεται καὶ αὔξεται, ἡ περιπατητικὴ ὑπὸ τοῦ περιπα-
2 τεῖν, ἡ τροχαστικὴ ὑπὸ τοῦ τρέχειν. ἂν θέλῃς ἀναγνωστι-
κὸς εἶναι, ἀναγίγνωσκε· ἂν γραφικός, γράφε. ὅταν δὲ
τριάκοντα ἐφεξῆς ἡμέρας μὴ ἀναγνῷς, ἀλλ' ἄλλο τι
3 πράξῃς, γνώσῃ τὸ γινόμενον. οὕτως κἂν ἀναπέσῃς δέκα
ἡμέρας, ἀναστὰς ἐπιχείρησον μακροτέραν ὁδὸν περιπα-
4 τῆσαι καὶ ὄψει, πῶς σου τὰ σκέλη παραλύεται. καθόλου
οὖν εἴ τι ποιεῖν ἐθέλῃς, ἑκτικὸν ποίει αὐτό· εἴ τι μὴ
ποιεῖν ἐθέλῃς, μὴ ποίει αὐτό, ἀλλ' ἔθισον ἄλλο τι πράτ-
5 τειν μᾶλλον ἀντ' αὐτοῦ. οὕτως ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν ψυχι-
κῶν· ὅταν ὀργισθῇς, γίγνωσκε ὅτι οὐ μόνον σοι τοῦτο
γέγονεν κακόν, ἀλλ' ὅτι καὶ τὴν ἕξιν ηὔξησας καὶ ὡς
6 πυρὶ φρύγανα παρέβαλες. ὅταν ἡττηθῇς τινος ἐν συνου-
σίᾳ, μὴ τὴν μίαν ἧτταν ταύτην λογίζου, ἀλλ' ὅτι καὶ
7 τὴν ἀκρασίαν σου τέτροφας, ἐπηύξησας. ἀδύνατον γὰρ
ἀπὸ τῶν καταλλήλων ἔργων μὴ καὶ τὰς ἕξεις καὶ τὰς

3—4 sq. Stoic. Vet. Fragm. ed. v. Arnim III p. 245 fr. 10, p. 262 fr. 3.

2 ὡς S_b: ὡ S 3 τῷ] τοῦ s συναγωγὰς S: corr. R, Schw. 9 ἀπὸ τοῦ τρέχειν S: corr. s 12 διαπέσῃς s; διαπαύσῃς (post cessationem Wolf) R, διαναπαύσῃ Cor. 14 ὄψηι S: correxi 15 ἐθέλεις Salm. post ἐθέλῃς dist. s, post ἑκτικόν Upt. 16 ἀλλ'] μηδ' Meib. 21 ἥτταν S 22 τέτροφας] ωρ τὸ ἔθρεψας S marg. ⟨καὶ⟩ ἐπηύξησας Schw. (et Wolf), ἐπηύξηκας Kron. (foveris, auxeris ed. Bas.) 23 μὴ καὶ] μὴ κατὰ Meib.

*δυνάμεις τὰς μὲν ἐμφύεσθαι μὴ πρότερον οὔσας, τὰς δ᾿
ἐπιτείνεσθαι καὶ ἰσχυροποιεῖσθαι.*

Οὕτως ἀμέλει καὶ τὰ ἀρρωστήματα ὑποφύεσθαι λέ- 8
γουσιν οἱ φιλόσοφοι.| *ὅταν γὰρ ἅπαξ ἐπιθυμήσῃς ἀργυ-* 68v
*ρίου, ἂν μὲν προσαχθῇ λόγος εἰς αἴσθησιν ἄξ[ι]ων τοῦ
κακοῦ, πέπαυταί τε ἡ ἐπιθυμία καὶ τὸ ἡγεμονικὸν ἡμῶν
εἰς τὸ ἐξαρχῆς ἀποκατέστη· ἐὰν δὲ μηδὲν προσαγάγῃς* 9
*εἰς θεραπείαν, οὐκέτι εἰς ταὐτὰ ἐπάνεισιν, ἀλλὰ πάλιν
ἐρεθισθὲν ὑπὸ τῆς καταλλήλου φαντασίας θᾶττον ⟨ἢ⟩
πρότερον ἐξήφθη πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν. καὶ τούτου συν-
εχῶς γινομένου τυλοῦται λοιπὸν καὶ τὸ ἀρρώστημα βε-
βαιοῖ τὴν φιλαργυρίαν. ὁ γὰρ πυρέξας, εἶτα παυσάμενος* 10
*οὐχ ὁμοίως ἔχει τῷ πρὸ τοῦ πυρέξαι, ἂν μή τι θερα-
πευθῇ εἰς ἅπαν. τοιοῦτόν τι καὶ ἐπὶ τῶν τῆς ψυχῆς* 11
*παθῶν γίνεται. ἴχνη τινὰ καὶ μώλωπες ἀπολ⟨ε⟩ίπονται
ἐν αὐτῇ, οὓς εἰ μή τις ἐξαλείψῃ καλῶς, πάλιν κατὰ τῶν
αὐτῶν μαστιγωθεὶς οὐκέτι μώλωπας, ἀλλ᾿ ἕλκη ποιεῖ.
εἰ οὖν θέλεις μὴ εἶναι ὀργίλος, μὴ τρέφε σου τὴν ἕξιν,* 12
*μηδὲν αὐτῇ παράβαλλε αὐξητικόν. τὴν πρώτην ἡσύχασον
καὶ τὰς ἡμέρας ἀρίθμει ἃς οὐκ ὠργίσθης. ‘καθ᾿ ἡμέραν* 13
εἰώθειν ὀργίζεσθαι, νῦν παρ᾿ ἡμέραν, εἶτα παρὰ δύο,

---

18 sqq. cf. fragm. XVI (Stob. III, 29, 84): *Ἐκ τῶν Ἐπικτήτου (ἀπομνημονευμάτων). Εἰδέναι χρὴ ὅτι οὐ ῥᾴδιον δόγμα παραγενέσθαι ἀνθρώπῳ, εἰ μὴ καθ᾿ ἑκάστην ἡμέραν τὰ αὐτὰ καὶ λέγοι τις καὶ ἀκούοι καὶ ἅμα χρῷτο πρὸς τὸν βίον.* — Ench. 20: *ἂν γὰρ ἅπαξ χρόνου καὶ διατριβῆς τύχῃς, ῥᾷον κρατήσεις σεαυτοῦ.*

---

5 *ἀξιῶν S: corr. Wolf; ἀπαξιῶν ed. Bas. marg.* 7 *ἐξ ἀρχῆς S* 8 *ταῦτα S: corr. Meib. (sim. Wolf in vers.)* 9 *suppl.* S_b 11—12 *βεβαιοῦται* (confirmatur avaricia *Wolf*), *⟨τὴν ὀργὴν λέγω, τὸν ἔρωτα,⟩ τὴν φιλ. R* 15 *ἀπολίπονται S: corr.* S_a 16 *ἐξαλείψει* S_c 18 *ὀργίλως S pr.* 21 *δῦο S*

---

11 *ἀντὶ τοῦ τυποῦται, ἐγγλύφεται*

εἶτα παρὰ τρεῖς.’ ἂν δὲ καὶ τριάκοντα παραλίπῃς, ἐπίθυ-
σον τῷ θεῷ. ἡ γὰρ ἕξις ἐκλύεται τὴν πρώτην, εἶτα καὶ
14 παντελῶς ἀναιρεῖται. ‘σήμερον οὐκ ἐλυπήθην οὐδ’ αὔ-
ριον οὐδ’ ἐφεξῆς διμήνῳ καὶ τριμήνῳ· ἀλλὰ προσέσχον
γενομένων τινῶν ἐρεθιστικῶν.’ γίγνωσκε ὅτι κομψῶς
15 σοί ἐστιν. ‘σήμερον καλὸν ἰδὼν ἢ καλὴν οὐκ εἶπον αὐ-
τὸς ἐμαυτῷ ὅτι ‘ὤφελόν τις μετὰ ταύτης ἐκοιμήθη’ καὶ
‘μακάριος ὁ ἀνὴρ αὐτῆς’· ὁ γὰρ τοῦτ’ εἰπὼν ‘μακάριος’
16 καὶ ‘ὁ μοιχός’· οὐδὲ τὰ ἑξῆς ἀναζωγραφῶ, παροῦσαν
69r 17 αὐτὴν καὶ ἀποδυομένην | καὶ παρακατακλινομένην. κατα-
ψῶ τὴν κορυφήν μου καὶ λέγω· εὖ, Ἐπίκτητε, κομψὸν
σοφισμάτιον ἔλυσας, πολλῷ κομψότερον τοῦ Κυριεύον-
18 τος. ἂν δὲ καὶ βουλομένου τοῦ γυναικαρίου καὶ νεύον-
τος καὶ προσπέμποντος, ἂν δὲ καὶ ἁπτομένου καὶ συνεγ-
γίζοντος ἀπόσχωμαι καὶ νικήσω, τοῦτο μὲν ἤδη τὸ σό-
φισμα ὑπὲρ τὸν Ψευδόμενον, ὑπὲρ τὸν Ἡσυχάζοντα.
ἐπὶ τούτῳ καὶ μέγα φρονεῖν ἄξιον, οὐκ ἐπὶ τῷ τὸν Κυ-
ριεύοντα ἐρωτῆσαι.
19 *Πῶς οὖν γένηται τοῦτο;* θέλησον ἀρέσαι αὐτός ποτε
σεαυτῷ, θέλησον καλὸς φανῆναι τῷ θεῷ· ἐπιθύμησον

---

5 cf. Ench. 20: ὅταν οὖν ἐρεθίσῃ σέ τις κτλ.
6 sq. cf. Ench. 10: ἐὰν καλὸν ἴδῃς ἢ καλήν, εὑρήσεις δύναμιν πρὸς ταῦτα ἐγκράτειαν.
11 sq. cf. Ench. 34: καὶ τούτοις ἀντίθες, ὅπως ἀποσχόμενος χαιρήσεις καὶ ἐπαινέσεις αὐτὸς σεαυτόν.

---

7 ὤφελον *scripsi:* ὄ φελον *S* τις *del. et* ἐκοιμήθην *scr. Salm.* 8 εἰπὼν ⟨εἶπε⟩ *R* (qui hoc dicit, - - - dicit *Wolf*), ⟨ταχὺ ἂν εἴποι⟩ *vel* ⟨ἐγγύς ἐστι τοῦ εἰπεῖν⟩ *Schw.* **8—9** ⟨εἰ⟩ γὰρ - - μακάριος, καὶ ὁ μ. *Wolf; aut* καὶ ‘μακ. ὁ μ.’ *aut* ‘μακ.’ καὶ [ὁ] μοιχός *Elter* **10—11** κατάψω *S: corr.* S_d **12** ἔλυσα *Salm.* **14** ἁπτο*μένου *S*

---

1 ὦρ ὅλον καὶ παιδαγωγόν

*καθαρὸς μετὰ καθαροῦ σαυτοῦ γενέσθαι καὶ μετὰ τοῦ
θεοῦ. εἶθ’ ὅταν προσπίπτῃ σοί τις φαντασία τοι-* 20
*αύτη, Πλάτων μὲν ὅτι ἴθι ἐπὶ τὰς ἀποδιοπομπή-
σεις, ἴθι ἐπὶ θεῶν ἀποτροπαίων ἱερὰ ἱκέτης·
ἀρκεῖ κἂν ἐπὶ τὰς τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν* 21
*συνουσίας ἀποχωρήσας πρὸς τούτῳ γίνῃ ἀντεξετάζων,
ἄν τε τῶν ζώντων τινὰ ἔχῃς ἄν τε τῶν ἀποθανόντων.
ἄπελθε πρὸς Σωκράτη καὶ ἴδε αὐτὸν συγκατακείμενον* 22
*Ἀλκιβιάδῃ καὶ διαπαίζοντα αὐτοῦ τὴν ὥραν. ἐνθυμήθητι
οἵαν νίκην ποτὲ ἔγνω ἐκεῖνος νενικηκότα ἑαυτόν, οἷα
Ὀλύμπια, πόστος ἀφ’ Ἡρακλέους ἐγένετο· ἵνα τις, νὴ
τοὺς θεούς, δικαίως ἀσπάζηται αὐτὸν ‘χαῖρε, παράδοξε’,
οὐχὶ τοὺς σαπροὺς τούτους πύκτας καὶ παγκρατιαστὰς
οὐδὲ τοὺς ὁμοίους αὐτοῖς, τοὺς μονομάχους. ταῦτα ἀν-* 23
*τιθεὶς νικήσεις τὴν φαντασίαν, οὐχ ἑλκυσθήσῃ ὑπ’ αὐ-
τῆς. τὸ πρῶτον | δ’ ὑπὸ τῆς ὀξύτητος μὴ συναρπασθῇς,* 24 69ᵛ

2 sqq. cf. Plat. Legg. IX, 854 b: *ὅταν σοι προσπίπτῃ τι τῶν τοιούτων δογμάτων, ἴθι ἐπὶ τὰς ἀποδιοπομπήσεις, ἴθι ἐπὶ θεῶν ἀποτροπαίων ἱερὰ ἱκέτης, ἴθι ἐπὶ τῶν λεγομένων ἀνδρῶν ἀγαθῶν ξυνουσίας.* — 12 cf. Plat. Symp. 218 d sqq.

9 cf. Ench. 34: *ἀλλ’ ἀντιτίθει πόσῳ ἄμεινον τὸ συνειδέναι σαυτῷ ταύτην τὴν νίκην νενικηκότι.*

10 cf. Ench. 51, 2.

16 sqq. cf. Ench. 20: *τοιγαροῦν ἐν πρώτοις πειρῶ ὑπὸ τῆς φαντασίας μὴ συναρπασθῆναι* (cf. 16). — Ench. 34: *Ὅταν ἡδονῆς τινος φαντασίαν λάβῃς, φύλασσε σαυτόν, μὴ συναρπασθῇς ὑπ’ αὐτῆς, ἀλλ’ ἐκδεξάσθω σε τὸ πρᾶγμα καὶ ἀναβολήν τινα παρὰ σεαυτοῦ λάβε*; cf. Ench. 1, 5: *εὐθὺς οὖν πάσῃ φαντασίᾳ τραχείᾳ μελέτα ἐπιλέγειν, ὅτι φαντασία εἶ - - - ἔπειτα ἐξέταζε αὐτήν.*

3 *μὲν ὅτι] μέν φησι (vel κελεύει) Wolf, μὲν ὅτι ἴθι⟨, φησίν,⟩ R* 5 *ἀρκοῦν s; ἀρκεῖ δὲ Upt.; ἀ. ⟨οὖν⟩ Schw.* 6 *τούτῳ] σαυτῷ R* 11 *ποστός S: corr. S_d* 14 *⟨νικήσεις⟩ οὐδὲ Upt. cod., ⟨νικήσας⟩ οὐδὲ Upt.* *αὐτ̄ S (̄ in ras S_d)* 14—15 *ἀντιτιθεὶς s* 15 *οὐχ S (χ in ras.); οὐδ’ Cor.* (nec *ed. Bas.*) *ἑλκυσθήσῃ S (σθή in ras. S_c)*

ἀλλ' εἰπὲ 'ἔκδεξαί με μικρόν, φαντασία· ἄφες ἴδω τίς
25 εἶ καὶ περὶ τίνος, ἄφες σε δοκιμάσω.' καὶ τὸ λοιπὸν μὴ
ἐφῇς αὐτῇ προάγειν ἀναζωγραφούσῃ τὰ ἑξῆς. εἰ δὲ μή,
οἴχεταί σε ἔχουσα ὅπου ἂν θέλῃ. ἀλλὰ μᾶλλον ἄλλην
τινὰ ἀντεισάγαγε καλὴν καὶ γενναίαν φαντασίαν καὶ ταύ-
26 την τὴν ῥυπαρὰν ἔκβαλε. κἂν ἐθισθῇς οὕτως γυμνάζε-
σθαι, ὄψει, οἷοι ὦμοι γίνονται, οἷα νεῦρα, οἷοι τόνοι· νῦν
δὲ μόνον τὰ λογάρια καὶ πλέον οὐδὲ ἕν.
27 Οὗτός ἐστιν ὁ ταῖς ἀληθείαις ἀσκητὴς ὁ πρὸς τὰς
28 τοιαύτας φαντασίας γυμνάζων ἑαυτόν. μεῖνον, τάλας,
μὴ συναρπασθῇς. μέγας ὁ ἀγών ἐστιν, θεῖον τὸ ἔργον,
ὑπὲρ βασιλείας, ὑπὲρ ἐλευθερίας, ὑπὲρ εὐροίας, ὑπὲρ
29 ἀταραξίας. τοῦ θεοῦ μέμνησο, ἐκεῖνον ἐπικαλοῦ βοη-
θὸν καὶ παραστάτην ὡς τοὺς Διοσκόρους ἐν χειμῶνι
οἱ πλέοντες. ποῖος γὰρ μείζων χειμὼν ἢ ὁ ἐκ φαντασιῶν
ἰσχυρῶν καὶ ἐκκρουστικῶν τοῦ λόγου; αὐτὸς γὰρ ὁ χει-
30 μὼν τί ἄλλο ἐστὶν ἢ φαντασία; ἐπεί τοι ἆρον τὸν φόβον
τοῦ θανάτου καὶ φέρε ὅσας θέλεις βροντὰς καὶ ἀστρα-
πὰς καὶ γνώσῃ, ὅση γαλήνη ἐστὶν ἐν τῷ ἡγεμονικῷ καὶ
31 εὐδία. ἂν δ' ἅπαξ ἡττηθεὶς εἴπῃς ὅτι ὕστερον νικήσεις,

6 sq. cf. Ench. 10: *καὶ οὕτως ἐθιζόμενόν σε οὐ συναρπάσουσιν αἱ φαντασίαι.*
11 sq. cf. Ench. 51, 2: *μέμνησο ὅτι νῦν ὁ ἀγών.*
20 sqq. cf. Ench. 51, 2: *οὐκ ἔστιν ἀναβάλλεσθαι οὐκέτι καὶ ὅτι παρὰ μίαν ἡμέραν καὶ ἓν πρᾶγμα καὶ ἀπόλλυται προκοπὴ καὶ σῴζεται.* cf. ibid. 1: *ἂν νῦν ἀμελήσῃς καὶ ῥᾳθυμήσῃς καὶ ἀεὶ προθέσεις ἐκ προθέσεως ποιῇ καὶ ἡμέρας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις ὁρίζῃς, μεθ' ἃς προσέξεις σεαυτῷ, λήσεις σεαυτὸν οὐ προκόψας.*

3 *ἐφῆς S (acc. corr. S_d)* 4 *οἰχήσεται Rich.* $\overset{ε}{ὁ}$ *S* (*ε fort. corr.*) *ἕλκουσα Cor.* (praecipitatura *ed. Bas.*) 7 *ὄψῃ S (ut vid.): ὄψει S_d* 8 *οὐδὲν S corr.*

6 *ἐπὶ τῆς ψυχῆς λέγε*
9 *οὐ τὴν ὑποκειμένην τοῖς ἁγίοις λέγει· ἀλλὰ τὸ ἑαυτὸν ἑαυτοῦ βασιλεύειν καὶ μὴ ἡττᾶσθαι τοῖς ἡδοναῖς ἢ τοῖς πάθεσιν*

εἶτα πάλιν τὸ αὐτό, ἴσθι ὅτι οὕτως ποθ' ἕξεις κακῶς καὶ ἀσθενῶς, ὥστε μηδ' ἐφιστάνειν ὕστερον ὅτι ἁμαρτάνεις, ἀλλὰ καὶ ἀπολογίας ἄρξῃ πορίζειν ὑπὲρ τοῦ πράγματος· καὶ τότε βεβαιώσεις τὸ τοῦ Ἡσιόδου, ὅτι 32
ἀληθές ἐστιν

αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτῃσι παλαίει.|

ιθ'. Πρὸς τοὺς μέχρι λόγου μόνου ἀναλαμβάνοντας τὰ τῶν φιλοσόφων. 70r

Ὁ κυριεύων λόγος ἀπὸ τοιούτων τινῶν ἀφορμῶν ἠρω- 1
τῆσθαι φαίνεται· κοινῆς γὰρ οὔσης μάχης τοῖς τρισὶ τούτοις πρὸς ἄλληλα, τῷ [τὸ] πᾶν παρεληλυθὸς ἀληθὲς ἀναγκαῖον εἶναι καὶ τῷ [ἀ]δυνατῷ ἀδύνατον μὴ ἀκολουθεῖν καὶ τῷ [**] δυνατὸν εἶναι ὃ οὔτ' ἔστιν ἀληθὲς οὔτ' ἔσται, συνιδὼν τὴν μάχην ταύτην ὁ Διόδωρος τῇ τῶν πρώτων δυεῖν πιθανότητι συνεχρήσατο πρὸς παράστασιν τοῦ μηδὲν εἶναι δυνατόν, ὃ οὔτ' ἔστιν ἀληθὲς οὔτ' ἔσται. λοιπὸν ὁ 2
μέν τις ταῦτα τηρήσει τῶν δυεῖν, ὅτι ἔστι τέ τι δυνα-

---

3 sq. cf. Μοσχ. ὑπ. 14 (Elt. 19): τὰ ἁμαρτήματά σου πειρῶ μὴ λόγοις ἐπικαλύπτειν, ἀλλὰ θεραπεύειν ἐλέγχοις.
6 Hesiodi Ἔργ. κ. Ἡ. 413.
9 sqq. Stoic. Vet. Fragm. ed. v. Arnim I p. 109, fr. 489; II p. 93, fr. 283; III p. 248 fr. 30.

---

7 λόγων *S in indice capp.* 10 ⟨τῆς⟩ μάχης *Upt.* 11 τὸ *del.* s *(cf. schol.)* παρεληλυθότι *S (ut vid.): corr. S_c* 12 * δυνάτωι *S* (ἀδυνάτῳ *schol.; sic vel* δυνατὸν *s): corr. Wolf (id.* ἀδυνάτῳ τὸ δυνατὸν *coni., ut scholii corrector)* 13 δυνατὸν *Upt.:* *** δυνατὸν *S* (μὴ δυνατὸν *s,* οὐ δ. *schol.)* 15 *et* 18 δυοῖν *s*

---

2 ὥς τινες ὑπὲρ νοσημάτων
14 πᾶν παρεληλυθὸς ἀληθὲς ἀναγκαῖον ἔστιν — ἀδυνάτω ἀ *(fort. eras.)* δ *(reliqua abscissa)* οὐκ ἀκολουθεῖ — οὐ δυνατὸν εἶναι ὃ οὔτ' ἔστιν ἀληθὲς οὔτ' ἔσται S_c

*τόν, ὃ οὔτ' ἔστιν ἀληθὲς οὔτ' ἔσται, καὶ δυνατῷ ἀδύ-
νατον οὐκ ἀκολουθεῖ· οὐ πᾶν δὲ παρεληλυθὸς ἀληθὲς
ἀναγκαῖόν ἐστιν, καθάπερ οἱ περὶ Κλεάνθην φέρεσθαι
3 δοκοῦσιν, οἷς ἐπὶ πολὺ συνηγόρησεν Ἀντίπατρος. οἱ δὲ
τἆλλα δύο, ὅτι δυνατόν τ' ἐστίν, ὃ οὔτ' ἔστιν ἀληθὲς
οὔτ' ἔσται, καὶ πᾶν παρεληλυθὸς ἀληθὲς ἀναγκαῖόν
4 ἐστιν, δυνατῷ δ' ἀδύνατον ἀκολουθεῖ. τὰ τρία δ' ἐκεῖνα
τηρῆσαι ἀμήχανον διὰ τὸ κοινὴν εἶναι αὐτῶν μάχην.*

*5 Ἂν οὖν τίς μου πύθηται 'σὺ δὲ ποῖα αὐτῶν τηρεῖς;'
ἀποκρινοῦμαι πρὸς αὐτὸν ὅτι οὐκ οἶδα· παρείληφα δ'
ἱστορίαν τοιαύτην, ὅτι Διόδωρος μὲν ἐκεῖνα ἐτήρει, οἱ
δὲ περὶ Πανθοίδην οἶμαι καὶ Κλεάνθην τὰ ἄλλα, οἱ δὲ
6 περὶ Χρύσιππον τὰ ἄλλα. 'σὺ οὖν τί;' οὐδὲ γέγονα πρὸς
τούτῳ, τῷ βασανίσαι τὴν ἐμαυτοῦ φαντασίαν καὶ συγ-
κρῖναι τὰ λεγόμενα καὶ δόγμα τι ἐμαυτοῦ ποιήσασθαι
κατὰ τὸν τόπον. διὰ τοῦτο οὐδὲν διαφέρω τοῦ γραμμα-
70v 7 τικοῦ. 'τίς ἦν ὁ τοῦ Ἕκτορος πατήρ;'| 'Πρίαμος.' 'τίνες
ἀδελφοί;' 'Ἀλέξανδρος καὶ Δηίφοβος.' 'μήτηρ δ' αὐτῶν
τίς;' 'Ἑκάβη. παρείληφα ταύτην τὴν ἱστορίαν.' 'παρὰ
τίνος;' 'παρ' Ὁμήρου. γράφει δὲ περὶ τῶν αὐτῶν δοκῶ
8 καὶ Ἑλλάνικος καὶ εἴ τις ἄλλος τοιοῦτος.' κἀγὼ περὶ
τοῦ Κυριεύοντος τί ἄλλο ἔχω ἀνωτέρω; ἀλλ' ἂν ὦ κε-
νός, μάλιστα ἐπὶ συμποσίῳ καταπλήσσομαι τοὺς παρόν-
9 τας ἐξαριθμούμενος τοὺς γεγραφότας. 'γέγραφεν δὲ καὶ*

---

15 sqq. cf. Ench. 49: *ἂν δὲ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἐξηγεῖσθαι θαυμάσω, τί ἄλλο ἢ γραμματικὸς ἀπετελέσθην ἀντὶ φιλοσόφου, πλήν γε δὴ ὅτι ἀντὶ Ὁμήρου Χρύσιππον ἐξηγούμενος.*
22 sqq. cf. Ench. 46, 1.

---

7 *ἀκολουθεῖν Elter* 8 *⟨τὴν⟩ αὐτῶν s, αὐτῶν ⟨τὴν⟩ Cor.*
13 *οὐδέν. γέγονα Upt.* 14 *φαντασίαν S corr.: φιλοτασίαν S pr.*
21 *ἑλλανικὸ̊ς S (fuit -ὸς)*

Χρύσιππος θαυμαστῶς ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Δυνατῶν. καὶ Κλεάνθης δ' ἰδίᾳ γέγραφεν περὶ τούτου καὶ Ἀρχέδημος. γέγραφεν δὲ καὶ Ἀντίπατρος, οὐ μόνον δ' ἐν τοῖς περὶ Δυνατῶν, ἀλλὰ καὶ κατ' ἰδίαν ἐν τοῖς περὶ τοῦ Κυριεύοντος. οὐκ ἀνέγνωκας τὴν σύνταξιν;' 'οὐκ ἀνέγνωκα.' 10 *'ἀνάγνωθι.' καὶ τί ὠφεληθήσεται; φλυαρότερος ἔσται καὶ ἀκαιρότερος ἢ νῦν ἐστιν. σοὶ γὰρ τί ἄλλο προσγέγονεν ἀναγνόντι; ποῖον δόγμα πεποίησαι κατὰ τὸν τόπον; ἀλλ' ἐρεῖς ἡμῖν Ἑλένην καὶ Πρίαμον καὶ τὴν τῆς Καλυψοῦς νῆσον τὴν οὔτε γενομένην οὔτ' ἐσομένην.*

Καὶ ἐνταῦθα μὲν οὐδὲν μέγα τῆς ἱστορίας κρατεῖν, 11 *ἴδιον δὲ δόγμα μηδὲν πεποιῆσθαι. ἐπὶ τῶν ἠθικῶν δὲ πάσχομεν αὐτὸ πολὺ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τούτων. 'εἰπέ μοι* 12 *περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν.' 'ἄκουε·*

Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσεν.

τῶν ὄντων τὰ μέν ἐστιν ἀγαθά, τὰ δὲ κακά, τὰ 13 *δ' ἀδιάφορα. ἀγαθὰ μὲν οὖν αἱ ἀρεταὶ καὶ τὰ μετέχοντα αὐτῶν, κακὰ δὲ κακίαι καὶ τὰ μετέχοντα κακίας, ἀδιάφορα δὲ τὰ μεταξὺ τούτων, πλοῦτος, ὑγίεια, ζωή, θάνατος,‖ ἡδονή, πόνος.'* 71r

---

1 sqq. Stoic. Vet. Fragm. ed. v. Arnim II p. 93, fr. 283; III p. 263, fr. 10; p. 248, fr. 29; I p. 109, fr. 489 et adn.

13 (*εἰπέ*)—192, 11 (usque ad vocem *κατηγορούμενον*) apud Gellium Noct. Att. I, 2, 8 leguntur.

13 sqq. Ench. 49: *μᾶλλον οὖν ὅταν τις εἴπῃ μοι 'ἐπανάγωθί μοι Χρύσιππον', ἐρυθριῶ ὅταν μὴ δύνωμαι ὅμοια τὰ ἔργα καὶ σύμφωνα ἐπιδεικνύειν τοῖς λόγοις.*

15 Hom. Odyss. ι 39 (in marg.: >÷)

16 sqq. Stob. ecl. II, 7, 5^{a} = Diog. Laert. VII, 101; Stoic. Vet. Fragm. ed. v. Arnim III p. 218, fr. 39.

---

2 *et* 3 *γέγραφε S corr.* 4 *καθἰδίαν S: corr. s* 7 *ἢ* (ν eras.)* 15 *πέλασσε S corr.* 17 *δὲ Gell.; δι S pr.* 18 *κακίαι] κακία Gell.; ⟨αἱ⟩ κακίαι Schw.* 20 ΥΓΙΑ *codd. Gellii: ὑγεία Hertz*

---

10 *ση ὅτι ἡ καλυψος(!) νῆσος μῦθός ἐστι καὶ οὐκ ἀλήθεια*

14 'πόθεν οἶδας;' 'Ἑλλάνικος λέγει ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς.'
τί γὰρ διαφέρει τοῦτο εἰπεῖν ἢ ὅτι Διογένης ἐν τῇ Ἠθι-
κῇ ἢ Χρύσιππος ἢ Κλεάνθης; βεβασάνικας οὖν τι αὐ-
15 τῶν καὶ δόγμα σεαυτοῦ πεποίησαι; δείκνυε πῶς εἴωθας
ἐν πλοίῳ χειμάζεσθαι. μέμνησαι ταύτης τῆς διαιρέσεως,
ὅταν ψοφήσῃ τὸ ἱστίον καὶ ἀνακραυγάσαντί σοι κακόσχο-
λός ⟨πως⟩ παραστὰς εἴπῃ 'λέγε μοι τοὺς θεούς σοι ἃ
πρῴην ἔλεγες· μή τι κακία[ς] ἐστὶ τὸ ναυαγῆσαι, μή τι
16 κακίας μετέχον;' οὐκ ἄρας ξύλον ἐνσείσεις αὐτῷ; 'τί
ἡμῖν καὶ σοί, ἄνθρωπε; ἀπολλύμεθα καὶ σὺ ἐλθὼν παί-
17 ζεις.' ἂν δέ σε ⟨ὁ⟩ Καῖσαρ μεταπέμψηται κατηγορούμενον,
μέμνησαι τῆς διαιρέσεως, ἄν τίς σοι εἰσιόντι καὶ ὠχρι-
ῶντι ἅμα καὶ τρέμοντι προσελθὼν εἴπῃ 'τί τρέμεις,
ἄνθρωπε; περὶ τίνων σοί ἐστιν ὁ λόγος; μή τι ἔσω ὁ
Καῖσαρ ἀρετὴν καὶ κακίαν τοῖς εἰσερχομένοις δίδωσι;'
18 'τί μοι ἐμπαίζεις καὶ σὺ πρὸς τοῖς ἐμοῖς κακοῖς;' 'ὅμως,
φιλόσοφε, εἰπέ μοι, τί τρέμεις; οὐχὶ θάνατός ἐστι τὸ
κινδυνευόμενον ἢ δεσμωτήριον ἢ πόνος τοῦ σώματος ἢ
φυγὴ ἢ ἀδοξία; τί γὰρ ἄλλο; μή τι κακία, μή τι μέτοχον
19 κακίας; σὺ οὖν τίνα ταῦτα ἔλεγες;' 'τί ἐμοὶ καὶ σοί,
ἄνθρωπε; ἀρκεῖ ἐμοὶ τὰ ἐμὰ κακά.' καὶ καλῶς λέ-
γεις. ἀρκεῖ γάρ σοι τὰ σὰ κακά, ἡ ἀγέννεια, ἡ δειλία,
ἡ ἀλαζονεία, ἣν ἠλαζονεύου ἐν τῇ σχολῇ καθήμενος.

---

1 ἑλλανικὸς *S: corr.* S_a 2 διαφέρει *S* (έ *corr.*) 3 τι *om. V Gellii* 4 σαυτοῦ *Gell.* 4—5 ἐν πλοίῳ δείκνυε πῶς *R* 5 χειμάζεσθαι *e Gellio rest. Schw.*: γυμνάζεσθαι *S* 6 ἀνακραυγάσαντί σοι *S*: ἀνακραυγάσῃς ἂν σοί τις *Gell.* (*in cuius exemplo fort.* ἄν τίς σοι *legebatur*) 7 πως *Gell.*: *om. S* ⟨νὴ⟩ τοὺς θεοὺς (*vel* πρὸς θεῶν) οἷα *R* σοι, ἃ *Gell.*: οἷα *S* 8 κακεία *Gell.*: κακίας *S* ναυγῆσαι *V P Gellii* μή τι *S, P Gellii*: ΝΗΙ *V*, ΜΗ *Vrb Gellii* 9 οὐ | κἄρας *S pr.* ἄρα *Gell.* 10 θέλων *s* 11 ἐὰν *Gell.* ὁ *Gell., s*: *om. S* καίσαρ *S: corr.* S_a (*item v.* 15) 19 μετέχον *s*

*τί τοῖς ἀλλοτρίοις ἐκαλλωπίζου; τί Στωικὸν ἔλεγες
σεαυτόν;*

Τηρεῖτε οὕτως ἑαυτοὺς| ἐν οἷς ἐπράσσετε καὶ εὑρή- 20 71v
*σετε τίνος ἔσθ' αἱρέσεως. τοὺς πλείστους ὑμῶν Ἐπι-
κουρείους εὑρήσετε, ὀλίγους τινὰς Περιπατητικοὺς καὶ
τούτους ἐκλελυμένους. ποῦ γὰρ ἵν' ὑμεῖς τὴν ἀρετὴν* 21
*πᾶσιν τοῖς ἄλλοις ἴσην ἢ καὶ κρείττονα ἔργῳ ὑπολάβητε;
Στωικὸν δὲ δείξατέ μοι, εἴ τινα ἔχητε. ποῦ ἢ πῶς; ἀλλὰ* 22
*τὰ λογάρια τὰ Στωικὰ λέγοντας μυρίους. τὰ γὰρ Ἐπι-
κούρεια αὐτοὶ οὗτοι χεῖρον λέγουσι; τὰ γὰρ Περιπατη-
τικὰ οὐ καὶ αὐτὰ ὁμοίως ἀκριβοῦσιν; τίς οὖν ἐστι Στωι-* 23
*κός; ὡς λέγομεν ἀνδριάντα Φειδιακὸν τὸν τετυπωμένον
κατὰ τὴν τέχνην τὴν Φειδίου, οὕτως τινά μοι δείξατε
κατὰ τὰ δόγματα ἃ λαλεῖ τετυπωμένον. δείξατέ μοί* 24
*τινα νοσοῦντα καὶ εὐτυχοῦντα, κινδυνεύοντα καὶ εὐ-
τυχοῦντα, ἀποθνῄσκοντα καὶ εὐτυχοῦντα, πεφυγαδευμέ-
νον καὶ εὐτυχοῦντα, ἀδοξοῦντα καὶ εὐτυχοῦντα. δείξατ'·
ἐπιθυμῶ τινα νὴ τοὺς θεοὺς ἰδεῖν Στωικόν. ἀλλ' οὐκ* 25
*ἔχετε τὸν τετυπωμένον δεῖξαι· τόν γε τυπούμενον δεί-
ξατε, τὸν ἐπὶ ταῦτα κεκλικότα. εὐεργετήσατέ με· μὴ
φθονήσητε ἀνθρώπῳ γέροντι ἰδεῖν θέαμα, ὃ μέχρι νῦν*

---

4 cf. II, 9, 19.

---

1 *ἐνεκαλλωπίζου Schw.* 3 *ἑαυτοῖς S: corr. s πράσσετε s*
4 *ἐστ (ἐστὲ S*$_c$*) αἱρέσεως S: corr. s ὑμῶν s: ἡμῶν S* 6 *ἵν'*]
*ἂν (sic r quoque olim) et v. 7 ὑπολάβοιτε Cor.; ante ἵν' lac. not.
Upt.* (quo facto demonstrabitis? unde apparebit *Wolf); γάρ
τιν' ὑμεῖς [τὴν] Elter* 7 *πᾶσι S corr.* 8 *ἔχετε Melcher* 10 *αὐ-
τοί] μήτι Cor.* 11 *οὐκ αὐτὰ s; οὐ καὶ αὐτοὶ Upt.* (nonne pa-
riter *Wolf; sim. ed. Bas.) ἀκριβοῦσι S corr.* 20 *κεκληκότα
Salm., ed. Salmant. sec. Upt.* 21 *φθονέσητε S: corr. S*$_a$

---

3 *ἄξιον καὶ παρ' ἡμῖ(?) εἰπεῖν τὰ αὐτὰ ὅτι ὀλίγοι τινές εἰσι
κατὰ Ἀντώνιον*
18 *καὶ ἐγὼ μοναχόν*

26 *οὐκ εἶδον. οἴεσθε ὅτι τὸν Δία τὸν Φειδίου δείξετε ἢ τὴν*
Ἀθηνᾶν, ἐλεφάντινον καὶ χρυσοῦν κατασκεύασμα. ψυχὴν
δειξάτω τις ὑμῶν ἀνθρώπου θέλοντος ὁμογνωμονῆσαι
τῷ θεῷ καὶ μηκέτι μήτε θεὸν μήτ' ἄνθρωπον μέμφε-
σθαι, μὴ ἀποτυχεῖν τινος, μὴ περιπεσεῖν τινι, μὴ ὀρ-
γισθῆναι, μὴ φθονῆσαι, μὴ ζηλοτυπῆσαι (τί γὰρ δεῖ
27 *περιπλέκειν;), θεὸν ἐξ ἀνθρώπου ἐπιθυμοῦντα γενέσθαι*
καὶ ἐν τῷ σωματίῳ τούτῳ τῷ νεκρῷ περὶ τῆς πρὸς τὸν
72r *Δία κοινωνίας βουλευόμενον.* | *δείξατε. ἀλλὰ οὐκ ἔχετε.*
28 *τί οὖν αὐτοῖς ἐμπαίζετε καὶ τοὺς ἄλλους κυβεύετε; καὶ*
περιθέμενοι σχῆμα ἀλλότριον περιπατεῖτε κλέπται καὶ
λωποδύται τούτων τῶν οὐδὲν προσηκόντων ὀνομάτων
καὶ πραγμάτων;

29 *Καὶ νῦν ἐγὼ μὲν παιδευτής εἰμι ὑμέτερος, ὑμεῖς δὲ*
παρ' ἐμοὶ παιδεύεσθε. κἀγὼ μὲν ἔχω ταύτην ⟨τὴν⟩ ἐπι-
βολήν, ἀποτελέσαι ὑμᾶς ἀκωλύτους, ἀναναγκάστους,
ἀπαραποδίστους, ἐλευθέρους, εὐροοῦντας, εὐδαιμονοῦν-
τας, εἰς τὸν θεὸν ἀφορῶντας ἐν παντὶ καὶ μικρῷ καὶ
μεγάλῳ· ὑμεῖς δὲ ταῦτα μαθησόμενοι καὶ μελετήσοντες
30 *πάρεστε. διὰ τί οὖν οὐκ ἀνύετε τὸ ἔργον, εἰ καὶ ὑμεῖς*
ἔχετ' ἐπιβολὴν οἵαν δεῖ κἀγὼ πρὸς τῇ ἐπιβολῇ καὶ παρα-
31 *σκευὴν οἵαν δεῖ; τί τὸ λεῖπόν ἐστιν; ὅταν ἴδω τέκτονα,*
ὅτῳ ὕλη πάρεστιν παρακειμένη, ἐκδέχομαι τὸ ἔργον. καὶ

---

3 sqq. cf. Ench. 1, 3: *μέμψῃ καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους.*
16 sqq. et 195,5 sq. cf. Ench. 1, 2: *καὶ τὰ ἐφ' ἡμῖν ἐστι - - - ἀκώλυτα, ἀπαραπόδιστα.*

---

1 *ἴδον S: corr. S_a τοῦ Φ. s δείξητε vel (-ατε) S pr.* 3 *ὑμῶν s: ἡμῶν S* 9 *βουλευόμενον δείξατε. Elter* 10 *αὐτοῖς S: corr. s τοῖς ἄλλοις; ⟨τί⟩ (vel ⟨τί περὶ τὰ μέγιστα⟩) κυβεύετε; Upt.* 12 *οὐδὲν ⟨ὑμῖν⟩ s* 15 *παιδεύεσθε an -σθαι S, inc. ⟨τὴν⟩ suppl. s* 20 *ἀνύεται s (it. 195, 6)* 20–22 *ἔργον; - - - δεῖ, τί dist. Elter* 21 *οἵαν δὴ κἀγὼ ⟨καὶ⟩ Cor.* 21–22 *παρασκευῆι S: corr. S_a vel S_d* 23 *ὅτῳ scripsi: ὅτ' ἂν S pr., ὅταν S corr.; ὅτε Elter* 22–23 *τέκτονα καὶ ὕλην παρακειμένην s*

ἐνθάδε τοίνυν ὁ τέκτων ἐστίν, ἡ ὕλη ἐστίν· τί ἡμῖν λεί-
πει; οὐκ ἔστι διδακτὸν τὸ πρᾶγμα; διδακτόν. οὐκ ἔστιν 32
οὖν ἐφ' ἡμῖν; μόνον μὲν οὖν τῶν ἄλλων πάντων. οὔτε
πλοῦτός ἐστιν ἐφ' ἡμῖν οὔθ' ὑγίεια οὔτε δόξα οὔτε ἄλλο
τι ἁπλῶς πλὴν ὀρθὴ χρῆσις φαντασιῶν. τοῦτο ἀκώλυτον
φύσει μόνον, τοῦτο ἀνεμπόδιστον. διὰ τί οὖν οὐκ ἀνύετε; 33
εἴπατέ μοι τὴν αἰτίαν. ἢ γὰρ παρ' ἐμὲ γίνεται ἢ παρ'
ὑμᾶς ἢ παρὰ τὴν φύσιν τοῦ πράγματος. αὐτὸ τὸ πρᾶγμα
ἐνδεχόμενον καὶ μόνον ἐφ' ἡμῖν. λοιπὸν οὖν ἢ παρ' ἐμέ
ἐστιν ἢ παρ' ὑμᾶς ἤ, ὅπερ ἀληθέστερον, παρ' ἀμφοτέρους.
τί οὖν; θέλετε ἀρξώμεθά ποτε τοιαύτην ἐπιβολὴν κομί- 34
ζειν ἐνταῦθα; τὰ μέχρι νῦν ἀφῶμεν. ἀρξώμεθα μόνον,
πιστεύσατέ μοι, καὶ ὄψεσθε.||

κ'. Πρὸς Ἐπικουρείους καὶ Ἀκαδημαικούς. 72v

Τοῖς ὑγιέσι καὶ ἐναργέσιν ἐξ ἀνάγκης καὶ οἱ ἀντιλέ- 1
γοντες προσχρῶνται. καὶ σχεδὸν τοῦτο μέγιστον ἄν τις
ποιήσαιτο τεκμήριον τοῦ ἐναργές τι εἶναι, τὸ ἐπάναγκες
εὑρίσκεσθαι καὶ τῷ ἀντιλέγοντι συγχρήσασθαι αὐτῷ·
οἷον εἴ τις ἀντιλέγοι τῷ εἶναί τι καθολικὸν ἀληθές, 2
δῆλον ὅτι τὴν ἐναντίαν ἀπόφασιν οὗτος ὀφείλει ποι-
ήσασθαι· οὐδέν ἐστι καθολικὸν ἀληθές. ἀνδρά-
ποδον, οὐδὲ τοῦτο. τί γὰρ ἄλλο ἐστὶ τοῦτο ἢ οἷον εἴ 3

---

7 εἴπατε - - - γίνεται *om.* s, *suppl. Upt. e cod., in quo pro* γίνεται *perperam* ἀνύεται *scriptum erat, unde* [ἀνύεται] *Upt.*, ⟨οὐκ⟩ ἀνύεται *R, Schw.* 9 ἐμέ *s*: εμ *S (ut vid.)*, ἔμ' *Sa* 10 ἐστιν] γίνεται *Cor.* (evenit *ed. Bas.*) 11 τί οὖν θέλετε; ἀρξώμεθα *S*: *corr. Upt.* 12 ἐντ., τὰ μ. ν. ἀφῶμεν; *dist. Elter* 12—13 ἀρξώμεθα . μόνον πιστεύσατε *S*: *corr. s* 17 ἐξ ἀνάγκης *Meib.* 18 τὸν ἀντιλέγοντα *Meib.* 22 *sqq.* καὶ γὰρ ἄλλο ἐστίν, ⟨εἰ⟩ τοῦτο . ἢ ⟨ψεῦδος⟩ εἴ τί ἐστι καθ., ⟨καὶ τοῦτο⟩ ψεῦδός ἐστιν *R*; οἷον εἰ ὅτι ἔστι καθ. ⟨ψεῦδος⟩, ψεῦδός ἐστιν *Elter*

---

7 τριχῶς γὰρ ἡ αἰτία

4 τι ἔστι καθολικόν, ψεῦδός ἐστιν; πάλιν ἄν τις
παρελθὼν λέγῃ 'γίγνωσκε, ὅτι οὐδέν ἐστι γνωστόν, ἀλλὰ
πάντα ἀτέκμαρτα' ἢ ἄλλος ὅτι 'πίστευσόν μοι καὶ ὠφε-
ληθήσῃ· οὐδὲν δεῖ ἀνθρώπῳ πιστεύειν' ἢ πάλιν ἄλλος
'μάθε παρ' ἐμοῦ, ἄνθρωπε, ὅτι οὐδὲν ἐνδέχεται μαθεῖν·
5 ἐγώ σοι λέγω τοῦτο καὶ διδάξω σε, ἐὰν θέλῃς'· τίνι
οὖν τούτων διαφέρουσιν οὗτοι — τίνες ποτέ; — οἱ
Ἀκαδημαικοὺς αὑτοὺς λέγοντες; 'ὦ ἄνθρωποι, συγκα-
τάθεσθε ὅτι οὐδεὶς συγκατατίθεται· πιστεύσατε ἡμῖν
ὅτι οὐδεὶς πιστεύει οὐδενί.'
6 Οὕτως καὶ Ἐπίκουρος, ὅταν ἀναιρεῖν θέλῃ τὴν φυ-
σικὴν κοινωνίαν ἀνθρώποις πρὸς ἀλλήλους, αὐτῷ τῷ
7 ἀναιρουμένῳ συγχρῆται. τί γὰρ λέγει; 'μὴ ἐξαπα-
τᾶσθε, ἄνθρωποι, μηδὲ παράγεσθε μηδὲ δια-
πίπτετε· οὐκ ἔστι φυσικὴ κοινωνία τοῖς λογι-
κοῖς πρὸς ἀλλήλους· πιστεύσατέ μοι. οἱ δὲ τὰ
ἕτερα λέγοντες ἐξαπατῶσιν ὑμᾶς καὶ παραλογί-
8 ζονται.' τί οὖν σοι μέλει; ἄφες ἡμᾶς ἐξαπατηθῆναι. μή
τι χεῖρον ἀπαλλάξεις, ἂν πάντες οἱ ἄλλοι πεισθῶμεν,
ὅτι φυσική ἐστιν ἡμῖν κοινωνία πρὸς ἀλλήλους καὶ ταύ-
73r την δεῖ παντὶ τρόπῳ φυ|λάσσειν; καὶ πολὺ κρεῖσσον
9 καὶ ἀσφαλέστερον. ἄνθρωπε, τί ὑπὲρ ἡμῶν φροντίζεις,
τί δι' ἡμᾶς ἀγρυπνεῖς, τί λύχνον ἅπτεις, τί ἐπανίστασαι,

---

11 sqq. Epic. Us. fragm. 523 (p. 318, 28).

5—6 *μαθεῖν', ἐγώ σοι λέγω 'τοῦτο Kron.* 7—8 *οὗτοι, ⟨οἵ⟩ τινές ποτ' ⟨εἰσιν⟩ οἱ Ἀκ. αὐ. λέγ., ⟨τοῦ λέγοντος⟩ 'ὦ R* 8 *αὐτοὺς S: corr. s Ἀκ. αὐτ. del. Cor.; ⟨ὀνομάζοντες καὶ⟩ λέγ. ego olim, λέγοντες ⟨καὶ βοῶντες⟩ C. Schenkl* 9—10 *οὐ δεῖ συγκατατίθεσθαι - - - οὐ δεῖ πιστεύειν Schw.* 17 *ὑμᾶς s: ἡμᾶς S* 21 *καὶ] ναί· Salm.* 23 *τί ἔτι ἀνίστασαι Schw.*

---

1 *τί] καὶ αὕτη ἡ ὁλότης τῆς προτάσεως καθολικὴ οὖσα ψευδής ἐστιν, ὥστε ἀπάτη ἂν εἴη τὰ(?) περὶ τὰ τοιαῦτα* S_c

τί τηλικαῦτα βιβλία συγγράφεις; μή τις ἡμῶν ἐξαπα-
τηθῇ περὶ θεῶν ὡς ἐπιμελουμένων ἀνθρώπων ἢ μή τις
ἄλλην οὐσίαν ὑπολάβῃ τοῦ ἀγαθοῦ ἢ ἡδονήν; εἰ γὰρ 10
οὕτως ταῦτα ἔχει, βαλὼν κάθευδε καὶ τὰ τοῦ σκώληκος
ποίει, ὧν ἄξιον ἔκρινας σεαυτόν· ἔσθιε καὶ πῖνε καὶ
συνουσίαζε καὶ ἀφόδευε καὶ ῥέγκε. τί δὲ σοὶ μέλει, πῶς 11
οἱ ἄλλοι ὑπολήψονται περὶ τούτων, πότερον ὑγιῶς ἢ
οὐχ ὑγιῶς; τί γὰρ σοὶ καὶ ἡμῖν; τῶν γὰρ προβάτων σοι
μέλει, ὅτι παρέχει ἡμῖν αὑτὰ καρησόμενα καὶ ἀμελχθη-
σόμενα καὶ τὸ τελευταῖον κατακοπησόμενα; οὐχὶ δ' εὐ- 12
κταῖον ἦν, εἰ ἐδύναντο οἱ ἄνθρωποι κατακηληθέντες καὶ
ἐπᾳσθέντες ὑπὸ τῶν Στωικῶν ἀπονυστάζειν καὶ παρ-
έχειν σοι καὶ τοῖς ὁμοίοις καρησομένους καὶ ἀμελχθη-
σομένους ἑαυτούς; πρὸς γὰρ τοὺς Συνεπικουρείους ἔδει 13
σε ταῦτα λέγειν, οὐχὶ δὲ πρὸς ἐκείνους †ἀποκρύπτεσθαι,
πολὺ μάλιστ' ἐκείνους πρὸ πάντων ἀναπείθειν, ὅτι φύ-
σει κοινωνικοὶ γεγόναμεν, ὅτι ἀγαθὸν ἡ ἐγκράτεια, ἵνα
σοι πάντα τηρῆται; ἢ πρός τινας μὲν δεῖ φυλάττειν 14
ταύτην τὴν κοινωνίαν, πρός τινας δ' οὔ; πρὸς τίνας
οὖν δεῖ τηρεῖν; πρὸς τοὺς ἀντιτηροῦντας ἢ πρὸς τοὺς
παραβατικῶς αὐτῆς ἔχοντας; καὶ τίνες παραβατικώτερον
αὐτῆς ἔχουσιν ὑμῶν τῶν ταῦτα διειληφότων;

Τί οὖν ἦν ¦ τὸ ἐγεῖρον αὐτὸν ἐκ τῶν ὕπνων καὶ ἀναγ- 15 73v
κάζον γράφειν ἃ ἔγραφεν; τί γὰρ ἄλλο ἢ τὸ πάντων
τῶν ἐν ἀνθρώποις ἰσχυρότατον, ἡ φύσις ἕλκουσα ἐπὶ
τὸ αὑτῆς βούλημα ἄκοντα καὶ στένοντα; ʽὅτι γὰρ δοκεῖ 16

9 αὐτὰ *S: corr. ed. Lond.* 10 *sign. interrog. pos. Wolf in vers.* 11 κατακληθέντες *S: corr. m. pr.* 12 ἐπα∗σθέντες *S* (ι *eras., ut vid.*); ἐπαεισθέντες *Sb, sed* ει *rursus eras.* 15 *exspectes* θρύπτεσθαι 15—16 ἀλλ' ἀποκρ. πολὺ μᾶλλον (quin potius contra suadere *ed. Bas.*) ⟨καὶ⟩ *R* 16 ⟨καὶ⟩ πολὺ *Wolf* 21 αὐτῆς̆ *S* 26 αὐτῆς *S: corr. Upt.* 26—198, 3 *virgulas add. Kron.*

*σοι ταῦτα τὰ ἀκοινώνητα, γράψον αὐτὰ καὶ ἄλλοις ἀπό-
λιπε καὶ ἀγρύπνησον δι᾽ αὐτὰ καὶ αὐτὸς ἔργῳ κατήγο-*
17 *ρος γενοῦ τῶν σαυτοῦ δογμάτων.᾽ εἶτα Ὀρέστην μὲν
ὑπὸ Ἐρινύων ἐλαυνόμενον φῶμεν ἐκ τῶν ὕπνων ἐξεγεί-
ρεσθαι· τούτῳ δ᾽ οὐ χαλεπώτεραι αἱ Ἐρινύες καὶ Ποι-
ναί; ἐξήγειρον καθεύδοντα καὶ οὐκ εἴων ἠρεμεῖν, ἀλλ᾽
ἠνάγκαζον ἐξαγγέλλειν τὰ αὑτοῦ κακὰ ὥσπερ τοὺς Γάλ-*
18 *λους ἡ μανία καὶ ὁ οἶνος. οὕτως ἰσχυρόν τι καὶ ἀνίκη-
τόν ἐστιν ἡ φύσις ἡ ἀνθρωπίνη. πῶς γὰρ δύναται ἄμ-
πελος μὴ ἀμπελικῶς κινεῖσθαι, ἀλλ᾽ ἐλαικῶς, ἢ ἐλαία
πάλιν μὴ ἐλαικῶς, ἀλλ᾽ ἀμπελικῶς; ἀμήχανον, ἀδιανό-*
19 *ητον. οὐ τοίνυν οὐδ᾽ ἄνθρωπον οἷόν τε παντελῶς ἀπ-
ολέσαι τὰς κινήσεις τὰς ἀνθρωπικάς καὶ οἱ ἀποκοπτόμε-
νοι τάς γε προθυμίας τὰς τῶν ἀνδρῶν ἀποκόψασθαι οὐ*
20 *δύνανται. οὕτως καὶ Ἐπίκουρος τὰ μὲν ἀνδρὸς πάντ᾽
ἀπεκόψατο καὶ τὰ οἰκοδεσπότου καὶ πολίτου καὶ φίλου,
τὰς δὲ προθυμίας τὰς ἀνθρωπικὰς οὐκ ἀπεκόψατο· οὐ
γὰρ ἠδύνατο, οὐ μᾶλλον ἢ οἱ ἀταλαίπωροι Ἀκαδημαικοὶ
τὰς αἰσθήσεις τὰς αὑτῶν ἀποβαλεῖν ἢ ἀποτυφλῶσαι δύ-
νανται καίτοι τοῦτο μάλιστα πάντων ἐσπουδακότες.*
21 † *Τίς ἢ ἀτυχίας; λαβών τις παρὰ τῆς φύσεως μέτρα
καὶ κανόνας εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας οὐ προσφιλο-*
74ʳ *τεχνεῖ τούτοις προσθεῖναι καὶ προσεξεργάσασθαι τὰ*

---

14 sqq. Epic. Us. fr. 523 (319, 4).

---

1 *τὰ del. Cor.* 5—6 *τοῦτον - - - [αἱ] Ἐ. καὶ Ποιναὶ ἐξήγειρον - - - ἠρεμεῖν; s* 5 *post Ποιναὶ distinxi* 7 *αὐτοῦ S: corr. Cor.* 8 *⟨μεθυσθέντας vel μεθύοντας⟩ ὁ Wolf; malim ⟨ἄλλους⟩* 10 *ἢ Upt.* (aut *Wolf*): *ἡ S* 14 *⟨τὰ τοῦ ἀνδρὸς⟩ τὰς Elter (*quibus resecta sunt virilia *ed. Bas.)* 15 *δύναται S: corr. S_b τὰ μὲν ἀνδρὸς bis scr. in S: corr. m. pr.* 18 *ταλαίπωροι Salm.* 19 *αὐτῶν S: corr. Cor.* 21 *τίσ (inc., utrum σ a S_b add. an corr.) ἡ ἀτυχία S_b; an ὦ τῆς ἀτυχίας?* 22—23 *φιλοτεχνεῖ Schw.; οὔ πως φιλοτεχνεῖ Cor.*

λ⟨ε⟩ίποντα, ἀλλὰ πᾶν τοὐναντίον, εἴ τι καὶ ἔχει γνωριστι-
κὸν τῆς ἀληθείας, ἐξαιρεῖν πειρᾶται καὶ ἀπολλύειν. τί 22
λέγεις, φιλόσοφε; τὸ εὐσεβὲς καὶ τὸ ὅσιον ποῖόν τί σοι
φαίνεται; ‘ἂν θέλῃς, κατασκευάσω ὅτι ἀγαθόν.’ ναὶ
κατασκεύασον, ἵν᾽ οἱ πολῖται ἡμῶν ἐπιστραφέντες τι-
μῶσι τὸ θεῖον καὶ παύσωνταί ποτε ῥᾳθυμοῦντες περὶ
τὰ μέγιστα. ‘ἔχεις οὖν τὰς κατασκευάς;’ ἔχω καὶ χάριν
οἶδα. ‘ἐπεὶ οὖν ταῦτά σοι λίαν ἀρέσκει, λάβε τὰ ἐναντία· 23
ὅτι ⟨θεοὶ⟩ οὔτ᾽ εἰσίν. εἴ τε καὶ εἰσίν, οὐκ ἐπι-
μελοῦνται ἀνθρώπων οὐδὲ κοινόν τι ἡμῖν ἐστι
πρὸς αὐτοὺς τό τ᾽ εὐσεβὲς τοῦτο καὶ ὅσιον παρὰ
τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις λαλούμενον κατάψευ-
σμά ἐστιν ἀλαζόνων ἀνθρώπων καὶ σοφιστῶν ἢ
νὴ Δία νομοθετῶν εἰς φόβον καὶ ἐπίσχεσιν τῶν
ἀδικούντων.’ εὖ, φιλόσοφε· ὠφέλησας ἡμῶν τοὺς πο- 24
λίτας, ἀνεκτήσω τοὺς νέους ῥέποντας ἤδη πρὸς κατα-
φρόνησιν τῶν θείων. ‘τί οὖν; οὐκ ἀρέσκει σοι ταῦ- 25
τα; λάβε νῦν, πῶς ἡ δικαιοσύνη οὐδέν ἐστιν,
πῶς ἡ αἰδὼς μωρία ἐστίν, πῶς πατὴρ οὐδέν ἐστιν,
πῶς ὁ υἱὸς οὐδέν ἐστιν.’ εὖ, φιλόσοφε· ἐπίμενε, πεῖθε 26
τοὺς νέους, ἵνα πλείονας ἔχωμεν ταὐτά σοι πεπονθότας
καὶ λέγοντας. ἐκ τούτων τῶν λόγων ηὐξήθησαν ἡμῖν αἱ
εὐν⟨ομ⟩ούμεναι πόλεις, Λακεδαίμων διὰ τούτους τοὺς λό-
γους ἐγένετο, Λυκοῦργος ταῦτα τὰ πείσματα ἐνεποίησεν

---

8 sqq. Epic. Us. fr. 368 (246, 31).
17 sqq. Epic. Us. fr. 511 (315, 11).

---

1 *λίποντα S: corr. s* ἔχει *scripsi:* ἐκεῖ *S;* ἐστὶ *Schw.* (quidquid sit *ed. Bas.*) 8 λάβε ⟨καὶ⟩ *R* (arripe nimirum *ed. Bas.*) 9 ⟨θεοὶ⟩ *suppl. S_d in versu ultimo* οὔτ᾽] οὐκ *s* 15 post φιλόσοφε *dist. vers. Bas.* 19 ⟨ὁ⟩ πατὴρ *Kron.* 21 ταῦτά *S: corr. s;* ⟨τοὺς⟩ ταὐτά *Wolf* πεποιθότας *Salm.* (sentiant *Wolf*) 23 εὐνούμεναί *S (ut vid.): corr. S_b*

*αὐτοῖς διὰ τῶν νόμων αὐτοῦ καὶ τῆς παιδείας, ὅτι οὔτε
τὸ δουλεύειν αἰσχρόν ἐστι μᾶλλον ἢ καλὸν οὔτε τὸ
ἐλευθέρους εἶναι καλὸν μᾶλλον ἢ αἰσχρόν, οἱ ἐν Θερμο-*
74v *πύλαις ἀποθανόντες‖ διὰ ταῦτα τὰ δόγματα ἀπέθανον,
Ἀθηναῖοι δὲ τὴν πόλιν διὰ ποίους ἄλλους λόγους ἀπέ-*
27 *λιπον; εἶτα οἱ λέγοντες ταῦτα γαμοῦσι καὶ παιδοποι-
οῦνται καὶ πολιτεύονται καὶ ἱερεῖς καθιστᾶσιν αὐτοὺς
καὶ προφήτας. τίνων; τῶν οὐκ ὄντων· καὶ τὴν Πυθίαν
ἀνακρίνουσιν αὐτοί, ἵνα τὰ ψευδῆ πύθωνται, καὶ ἄλλοις
τοὺς χρησμοὺς ἐξηγοῦνται. ὢ μεγάλης ἀναισχυντίας καὶ
γοητείας.*

28 *Ἄνθρωπε, τί ποιεῖς; αὐτὸς σεαυτὸν ἐξελέγχεις καθ'
ἡμέραν καὶ οὐ θέλεις ἀφεῖναι τὰ ψυχρὰ ταῦτα ἐπιχειρή-
ματα; ἐσθίων ποῦ φέρεις τὴν χεῖρα; εἰς τὸ στόμα ἢ εἰς
τὸν ὀφθαλμόν; λουόμενος ποῦ ἐμβαίνεις; πότε τὴν χύ-*
29 *τραν εἶπες λο[υ]πάδα ἢ τὴν τορύνην ὀβελίσκον; εἴ τινος
αὐτῶν δοῦλος ἤμην, εἰ καὶ ἔδει με καθ' ἡμέραν ὑπ'
αὐτοῦ ἐκδέρεσθαι, ἐγὼ ἂν αὐτὸν ἐστρέβλουν. 'βάλε ἐλά-
διον, παιδάριον, εἰς τὸ βαλανεῖον.' ἔβαλον ἂν γάριον*

---

7 *αὐτοὺς S: corr. Upt. e cod.; αὐτοῖς s (quo servato καθεστᾶσιν R)*, sibi *Wolf* 8 *post ὄντων et ἐξηγοῦνται (v. 10) signa interr. pos. Elter* 10 *ἐξηγῶνται Cor.* 13—14 *ἐνθυμήματα R* 15 *ἐμβαίνεις; ⟨εἰς πύελον;⟩ Cor.* 16 *λουπάδα S: corr. s* 19 *βαλανεῖον] ἀλάβαστρον vel λαγύνιον 'aut verba εἰς τὸ βαλανεῖον post ἀπελθὼν (201, 1) transponenda' R ἔλαβον Wolf*

---

4 *κατὰ τῶν Ἐπικουρείων ἀποτείνει τὸν λόγον. ἔλεγεν γάρ, ὅτι οὐ κοινωνικὸς ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἐγκράτειαν διέβαλεν καὶ ἁπλῶς πᾶσαν εἰσῆγεν ἀπανθρωπίαν*

15 *ἐάν, φησί, τινος αὐτῶν τῶν Ἐπικουρείων ἐγὼ ὁ Ἐπίκτητος δοῦλος ἤμην· ἐν ὑποθέσει δὲ λέγει:*

18 *ἀλλὰ καὶ ἀναισθήτους καὶ ἀδιακρίτους ἔλεγον οἱ Ἐπικούρειοι τοὺς ἀνθρώπους· λοιπὸν πειρᾶται ὁ Ἐπίκτητος ἐξ ὑποδειγμάτων ψεύστας αὐτοὺς ἀποδεῖξαι· ὃ δὴ καὶ ἀπέδειξεν φυσικῶς.*

καὶ ἀπελθὼν κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ κατέχεον. ‘τί
τοῦτο;’ ‘φαντασία μοι ἐγένετο ἐλαίου ἀδιάκριτος, ὁμοιο-
τάτη, νὴ τὴν σὴν τύχην.’ ‘δὸς ὧδε τὴν πτισάνην.’ ἤνεγκα 30
ἂν αὐτῷ γεμίσας παροψίδα ὀξογάρου. ‘οὐκ ᾔτησα τὴν
πτισάνην;’ ‘ναὶ κύριε· τοῦτο πτισάνη ἐστίν.’ ‘τοῦτο οὐκ
ἔστιν ὀξόγαρον;’ ‘τί μᾶλλον ἢ πτισάνη;’ ‘λάβε καὶ ὀσφράν-
θητι, λάβε καὶ γεῦσαι.’ ‘πόθεν οὖν οἶδας, εἰ αἱ αἰσθή-
σεις ἡμᾶς ψεύδονται;’ τρεῖς, τέσσαρας τῶν συνδούλων 31
⟨εἰ⟩ ἔσχον ὁμονοοῦντας, ἀπάγξασθαι ἂν αὐτὸν ἐποίησα
ῥηγνύμενον ἢ μεταθέσθαι. νῦν δ᾽ ἐντρυφῶσιν ἡμῖν
τοῖς μὲν παρὰ τῆς φύσεως διδομένοις πᾶσι χρώμενοι,
λόγῳ δ᾽ αὐτὰ ἀναι||ροῦντες. 75r

Εὐχάριστοί γ᾽ ἄνθρωποι καὶ αἰδήμονες. εἰ μηδὲν 32
ἄλλο καθ᾽ ἡμέραν ἄρτους ἐσθίοντες τολμῶσι λέγειν ὅτι
‘οὐκ οἴδαμεν, εἰ ἔστι τις Δημήτηρ ἢ Κόρη ἢ Πλούτων’·
ἵνα μὴ λέγω, ὅτι νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἀπολαύοντες καὶ 33
μεταβολῶν τοῦ ἔτους καὶ ἄστρων καὶ θαλάσσης καὶ γῆς
καὶ τῆς παρ᾽ ἀνθρώπων συνεργ[ε]ίας ὑπ᾽ οὐδενὸς τού-
των οὐδὲ κατὰ ποσὸν ἐπιστρέφονται, ἀλλὰ μόνον ἐξε-
μέσαι τὸ προβλημάτιον ζητοῦσι καὶ τὸν στόμαχον γυ-
μνάσαντες ἀπελθεῖν εἰς βαλανεῖον. τί δ᾽ ἐροῦσι καὶ περὶ 34
τίνων ἢ πρὸς τίνας καὶ τί ἔσται αὐτοῖς ἐκ τῶν λόγων

---

13 sqq. Epic. Us. fr. 392 (260, 7).

---

1 ἀπελθόντος *Elter* 2—3 ὁμοιότι,τι *R* 5 κύριε’. ‘τοῦτο πτ. ἐστίν; τοῦτο *dist. vers. Bas.* 8 τρεῖς ⟨ἢ⟩ *s* 9 ⟨εἰ⟩ ἔσχον *s*; ⟨εἰ⟩ εἶχον *Cor.*; ἔχων *Elter* 10 ἢ ῥηγνύμενον *Salm.* 13—14 αἰδήμονες, εἰ μ. ἄλλο. καθ᾽ (ἄλλο, ⟨οἳ⟩ καθ᾽ *Leopold*) *R* 13 ⟨οἳ⟩ εἰ *Usener* (qui *ed. Bas.*) 16 ὅτι *om. s* 18 συνεργείας *S*: *corr. s* 21 ἀπελθεῖν *S*b: *de S non liquet* (ἀπέλθεις?) εἰς βαλανεῖον *scripsi* (ad balnea *ed. Bas.*): ἐν βαλανείῳ *S*

---

13 ὅλον κατὰ Ἐπικουρειων.

22 φοβοῦμαι μὴ καὶ ἄλλοις ἁρμόζει τὸ ἀπαραφυλάκτως λαλεῖν τά τε θεῖα τά τ᾽ ἀνθρώπινα.

τούτων, οὐδὲ κατὰ βραχὺ πεφροντίκασι· μή τι νέος εὐ-
γενὴς ἀκούσας τῶν λόγων τούτων πάθῃ τι ὑπ' αὐτῶν
ἢ καὶ παθὼν πάντ' ἀπολέσῃ τὰ τῆς εὐγενείας σπέρματα·
35 μή τινι μοιχεύοντι ἀφορμὰς παράσχωμεν τοῦ ἀπαναι-
σχυντῆσαι πρὸς τὰ γινόμενα· μή τις τῶν νοσφιζομένων
τὰ δημόσια εὑρεσιλογίας τινὸς ἐπιλάβηται ἀπὸ τῶν λό-
γων τούτων· μή τις τῶν αὑτοῦ γονέων ἀμελῶν θράσος
τι καὶ ἀπὸ τούτων προσλάβῃ. τί οὖν κατὰ σὲ ἀγαθὸν ἢ
36 κακόν, ⟨αἰσχρὸν⟩ ἢ καλόν; ταῦτα ἢ ταῦτα; τί οὖν; ἔτι
τούτων τις ἀντιλέγει τινὶ ἢ λόγον δίδωσιν ἢ λαμβάνει
37 ἢ μεταπείθειν πειρᾶται; πολὺ νὴ Δία μᾶλλον τοὺς κι-
ναίδους ἐλπίσαι τις ἂν μεταπείσειν ἢ τοὺς ἐπὶ τοσοῦτον
ἀποκεκωφωμένους καὶ ἀποτετυφλωμένους.

75v

κα'. Περὶ ἀνομολογίας.

1 Τῶν περὶ αὑτοὺς κακῶν τὰ μὲν ῥᾳδίως ὁμολογοῦσιν
ἄνθρωποι, τὰ δ' οὐ ῥᾳδίως. οὐδεὶς οὖν ὁμολογήσει ὅτι
ἄφρων ἐστὶν ἢ ἀνόητος, ἀλλὰ πᾶν τοὐναντίον πάντων
ἀκούσεις λεγόντων 'ὤφελον ὡς φρένας ἔχω οὕτως καὶ
2 τύχην εἶχον'. δειλοὺς δὲ ῥᾳδίως ἑαυτοὺς ὁμολογοῦσι
καὶ λέγουσιν 'ἐγὼ δειλότερός εἰμι, ὁμολογῶ· τὰ δ' ἄλλ'
3 οὐχ εὑρήσεις με μωρὸν ἄνθρωπον'. ἀκρατῆ οὐ ῥᾳδίως

1 πεφροντήκασι S: corr. s μή τις ed. Salmant. (ne quis ed. Bas.) 3 ἢ del. R 4 ἀφόρμᾶς S: corr. S_b παρασχῶμεν S: corr. S_b 6 εὑρησιλογίας S: corr. s 7 αὐτοῦ S: corr. Cor. 9 ⟨αἰσχρὸν⟩ add. Upt. (honestum aut turpe Wolf); ἢ καλόν om. s ἔτι] ἐπὶ vel περὶ r 11—12 κιναιδοὺς S: corr. S_b 15 verba τῶν περὶ αὑτοὺς (sic Kron.; αὐτοὺς S) κακῶν, quae in ultima pagina 75r exarata sunt ita, ut περὶ (πε grandioribus litteris scripta) αὐτοὺς κακῶν lineam postremam occupent, Wendland capiti insequenti adiungenda esse perspexit 16 γοῦν Kron. 21 μωρὸν. ἄνθρωπον ἀκρ. S: corr. Upt. (ἄνθρ. negl. vers. Bas.) οὐ S

11 ζήτει τί ἐστι κίναιδος· οὐ γάρ μοι δοκεῖ ὁ τὸ μόριον κινῶν:

ὁμολογήσει τις, ἄδικον οὐδ' ὅλως, φθονερὸν οὐ πάνυ ἢ
περίεργον, ἐλεήμονα οἱ πλεῖστοι. τί οὖν τὸ αἴτιον; τὸ 4
μὲν κυριώτατον ἀνομολογία καὶ ταραχὴ ἐν τοῖς περὶ
ἀγαθῶν καὶ κακῶν, ἄλλοις δ' ἄλλα αἴτια καὶ σχεδὸν
ὅσα ἂν αἰσχρὰ φαντάζωνται, ταῦτα οὐ πάνυ ὁμολογοῦσι·
τὸ δὲ δειλὸν εἶναι εὐγνώμονος ἤθους φαντάζονται καὶ 5
τὸ ἐλεήμονα, τὸ δ' ἠλίθιον εἶναι παντελῶς ἀνδραπόδου·
καὶ τὰ περὶ κοινωνίαν δὲ πλημμελήματα οὐ πάνυ προσ-
ίενται. ἐπὶ δὲ τῶν πλείστων ἁμαρτημάτων κατὰ τοῦτο 6
μάλιστα φέρονται ἐπὶ τὸ ὁμολογεῖν αὐτά, ὅτι φαντάζον-
ταί τι ἐν αὐτοῖς εἶναι ἀκούσιον καθάπερ ἐν τῷ δειλῷ
καὶ ἐλεήμονι. κἂν ἀκρατῆ που παρομολογῇ τις αὑτόν, 7
ἔρωτα προσέθηκεν, ὥστε συγγνωσθῆναι ὡς ἐπ' ἀκουσίῳ.
τὸ δ' ἄδικον οὐδαμῶς φαντάζονται ἀκούσιον. ἔνι τι καὶ
τῷ ζηλοτύπῳ, ὡς οἴονται, τοῦ ἀκουσίου· διὰ τοῦτο καὶ
περὶ τούτου παρομολογοῦσιν.

Ἐν οὖν τοιούτοις ἀνθρώποις ἀναστρεφόμενον, οὕτως 8
τεταραγμένοις, οὕτως οὐκ εἰδόσιν οὔθ' ὅ τι λέγουσιν
οὔθ' ὅ τι ἔχουσιν κακὸν ἢ ⟨εἰ⟩ ἔχουσιν ἢ παρὰ τί ἔχου-
σιν ἢ πῶς παύσονται | αὐτῶν, καὶ αὐτὸν οἶμαι ἐφιστά- 78r
νειν ἄξιον συνεχὲς 'μή που καὶ αὐτὸς εἷς εἰμι ἐκείνων; 9
τίνα φαντασίαν ἔχω περὶ ἐμαυτοῦ; πῶς ἐμαυτῷ χρῶμαι;
μή τι καὶ αὐτὸς ὡς φρονίμῳ, μή τι καὶ αὐτὸς ὡς ἐγκρα-
τεῖ; μὴ καὶ αὐτὸς λέγω ποτὲ ταῦτα, ὅτι εἰς τὸ ἐπιὸν
πεπαίδευμαι; ἔχω ἣν δεῖ συναίσθησιν τὸν μηδὲν εἰδότα, 10

3—4 ἐν ταῖς περὶ ἀγ. καὶ κ. ⟨κρίσεσιν⟩ *Schw.* (in iudicio bonarum - - - rerum *Wolf*) 10 ὅτε *Upt.* 12 που *Shaftesbury*: τι· οὐ *S*; δὲ *Wolf* προσομολογεῖ *S*: παρ *et* η *s. l. m. pr.* αὐτόν *S*: *corr. Upt.* 13 ⟨τὸν⟩ (⟨καὶ τὸν⟩ *R*) ἔρωτα *r* 15 διὰ τοῦτο] διὸ *s* 19 *supplevi*; ἢ ⟨οὐκ⟩ S_b 20 παύσωνται *S*: *corr. s* 25 ⟨ἔχειν⟩ τὸν *R*

---

8 κατὰ Ἐπικουρείων 11 ὥσπερ τινές

*ὅτι οὐδὲν οἶδα; ἔρχομαι πρὸς τὸν διδάσκαλον ὡς ἐπὶ
τὰ χρηστήρια πείθεσθαι παρεσκευασμένος; ἢ καὶ αὐτὸς
κορύζης μεστὸς εἰς τὴν σχολὴν εἰσέρχομαι μόνην τὴν
ἱστορίαν μαθησόμενος καὶ τὰ βιβλία νοήσων, ἃ πρότε-
ρον οὐκ ἐνόουν, ἂν δ' οὕτως τύχῃ, καὶ ἄλλοις ἐξηγησό-*
11 *μενος;' ἄνθρωπ', ἐν οἴκῳ διαπεπύκτευκας τῷ δουλαρίῳ,
τὴν οἰκίαν ἀνάστατον πεποίηκας, τοὺς γείτονας συντε-
τάραχας· καὶ ἔρχῃ μοι καταστολὰς ποιήσας ὡς σοφὸς
καὶ καθήμενος κρίνεις, πῶς ἐξηγησάμην τὴν λέξιν, πῶς*
12 *τί ποτ' ἐφλυάρησα τὰ ἐπελθόντα μοι; φθονῶν ἐλήλυθας,
τεταπεινωμένος, ὅτι σοι ἐξ οἴκου φέρεται οὐδέν, καὶ
κάθῃ μεταξὺ λεγομένων τῶν λόγων αὐτὸς οὐδὲν ἄλλο
ἐνθυμούμενος ἢ πῶς ὁ πατὴρ τὰ πρός σε ἢ πῶς ὁ ἀδελ-*
13 *φός; 'τί λέγουσιν οἱ ἐκεῖ ἄνθρωποι περὶ ἐμοῦ; νῦν οἴ-
ονταί με προκόπτειν καὶ λέγουσιν ὅτι „ἥξει ἐκεῖνος*
14 *πάντα εἰδώς". ἤθελόν πώς ποτε πάντα μαθὼν ἐπαν-
ελθεῖν, ἀλλὰ πολλοῦ πόνου χρεία καὶ οὐδεὶς οὐδὲν
πέμπει καὶ ἐν Νικοπόλει σαπρῶς λούει τὰ βαλανεῖα καὶ
ἐν οἴκῳ κακῶς καὶ ὧδε κακῶς.'*

76ᵛ 15 *Εἶτα λέγουσιν 'οὐδεὶς ὠφελεῖται ἐκ τῆς σχολῆς'. τίς
γὰρ ἔρχεται εἰς σχολήν, τίς γάρ, ὡς θεραπευθησόμενος;
τίς ὡς παρέξων αὑτοῦ τὰ δόγματα ἐκκαθαρθησόμενα,*
16 *τίς συναισθησόμενος τίνων δεῖται; τί οὖν θαυμάζετ', εἰ
ἃ φέρετ' εἰς τὴν σχολήν, αὐτὰ ταῦτα ἀποφέρετε πάλιν;
οὐ γὰρ ὡς ἀποθησόμενοι ἢ ἐπανορθώσοντες ἢ ἄλλ' ἀντ'*

---

1 *οὐδὲν*] *μηδὲν* Salm. *οἶδε* R 2 *πυθέσθαι* R 8 *καταστο-λὰς ποιήσας*] *κατασταλεὶς* vel *ἐν καταστολῇ πάσῃ* Cor. (ornatu sapientis Wolf) 9 *ἐξειργασάμην* olim Schw. *πῶς*] *πρὸς* R, Cor. 14 *τί* Salm., ed. Salmant. sec. Upt.: *τὰ* S; *τάδε* s, *ἃ* Meib., *τίνα* r 16 *πάντα*] *ταῦτα* Cor. 17 *χρόνου* s *χρεῖα* S pr. 21 post *σχολήν* suppl. Schw. ⟨*ὡς ὠφεληθησόμενος*⟩, Cor. ⟨*ὡς σχολάσων*⟩; [*τίς γὰρ*] *ὡς* vel ⟨*ὡς*⟩ *εἰς σχολήν* Kron. 22 *αὐτοῦ* S: corr. Kron. 23 *τίς* ⟨*ὡς*⟩ Cor. *συνησθησόμενος* S: corr. s

αὐτῶν ληψόμενοι ἔρχεσθε. πόθεν; οὐδ' ἐγγύς. ἐκεῖνο 17
γοῦν βλέπετε μᾶλλον, εἰ ἐφ' ὃ ἔρχεσθε τοῦτο ὑμῖν γί-
νεται. θέλετε λαλεῖν περὶ τῶν θεωρημάτων. τί οὖν; οὐ
φλυαρότεροι γίνεσθε; οὐχὶ δὲ παρέχει τινὰ ὕλην ὑμῖν
πρὸς τὸ ἐπιδείκνυσθαι τὰ θεωρημάτια; ⟨οὐ⟩ συλλο-
γισμοὺς ἀναλύετε, μεταπίπτοντας; οὐκ ἐφοδεύετε Ψευ-
δομένου λήμματα, ὑποθετικούς; τί οὖν ἔτι ἀγανακτεῖτε
εἰ ἐφ' ἃ πάρεστε, ταῦτα λαμβάνετε; 'ναί· ἀλλ' ἂν ἀποθά- 18
νῃ μου τὸ παιδίον ἢ ὁ ἀδελφὸς ἢ ἐμὲ ἀποθνήσκειν δέῃ
ἢ στρεβλοῦσθαι, τί με τὰ τ⟨οι⟩αῦτα ὠφελήσει;' μὴ γὰρ 19
ἐπὶ τοῦτο ἦλθες, μὴ γὰρ τούτου ἕνεκά μοι παρακάθη-
σαι, μὴ γὰρ διὰ τοῦτό ποτε λύχνον ἧψας ἢ ἠγρύπνησας;
ἢ εἰς τὸν περίπατον ἐξελθὼν προέβαλές ποτε σαυτῷ
φαντασίαν τινὰ ἀντὶ συλλογισμοῦ καὶ ταύτην κοινῇ
ἐφωδεύσατε; ποῦ ποτε; εἶτα λέγετε 'ἄχρηστα τὰ θεωρή- 20
ματα'. τίσιν; τοῖς οὐχ ὡς δεῖ χρωμένοις. τὰ γὰρ κολλύ-
ρια οὐκ ἄχρηστα τοῖς ὅτε δεῖ καὶ ὡς δεῖ ἐγχριομένοις,
τὰ μαλάγματα δ' οὐκ ἄχρηστα, οἱ ἁλτῆρες οὐκ ἄχρηστοι,
ἀλλὰ τισὶν ἄχρηστοι, τισὶν πάλιν χρήσιμοι. ἄν μου 21
πυνθάνῃ‖ νῦν 'χρήσιμοί εἰσιν οἱ συλλογισμοί;' ἐρῶ σοι 77r
ὅτι χρήσιμοι, κἂν θέλῃς, ἀποδείξω, πῶς. 'ἐμὲ οὖν τι
ὠφελήκασιν;' ἄνθρωπε, μὴ γὰρ ἐπύθου, εἰ σοὶ χρήσιμοι,
ἀλλὰ καθόλου; πυθέσθω μου καὶ ὁ δυσεντερικός, εἰ 22

3 οὖν οὐ *S*: *corr. s* 5 *suppl. Upt. et iam antea Wolf in vers. signo interr. post* μεταπίπτοντας *deleto* 6—7 ψευδομένους *Meib.* 7 λήμματα ⟨καὶ⟩ *Wolf* 10 μετὰ ταῦτα *S*: *corr. Meib.* (ista me *Wolf*); με ταῦτα *s*, με πάντα ταῦτα *R* 13 σαυτοῦ *Trinc.* 15 ἐφοδεύσατε *S*: *corr. s*; *sign. interr. add. Wolf in vers.* 19 τίσιν *bis S*: *corr. illic* S_b, *hic s* 20 πυνθάνῃ· νῦν *S*: *corr. ed. Bas. (in graecis tantum)* 21 ἀποδείξω πῶς ἐμὲ *S*: *corr. Trinc.*; ἀποδείξω. 'πῶς ἐμὲ *Upt.* οὖν ⟨οὔ⟩ *Cor.* 22 ὠφελήσουσιν *Trinc.* 23 καθόλου πυθέσθω *S*: *corr. ed. Bas.*

23 ὅτι οὐ πάντως, εἴ τι χρήσιμον, καὶ πᾶσι χρήσιμον, ἀλλὰ τίσιν καὶ ὅτε καὶ ποῦ, ὡς ἐπὶ τῆς θεολογίας:

χρήσιμον ὄξος, ἐρῶ ὅτι χρήσιμον. ‘ἐμοὶ οὖν χρήσιμον;’ ἐρῶ ‘οὔ’. ζήτησον πρῶτον σταλῆναί σου τὸ ῥεῦμα, τὰ ἑλκύδρια ἀπουλωθῆναι. καὶ ὑμεῖς, ἄνδρες, τὰ ἕλκη πρῶτον θεραπεύετε, τὰ ῥεύματα ἐπιστήσατε, ἠρεμήσατε τῇ διανοίᾳ, ἀπερίσπαστον αὐτὴν ἐνέγκατε εἰς τὴν σχολήν· καὶ γνώσεσθε οἵαν ἰσχὺν ὁ λόγος ἔχει.

κβʹ. Περὶ φιλίας.

1 *Περὶ ἅ τις ἐσπούδακεν, φιλεῖ ταῦτα εἰκότως.* μή τι
οὖν περὶ τὰ κακὰ ἐσπουδάκασιν οἱ ἄνθρωποι; οὐδαμῶς.
ἀλλὰ μή τι περὶ τὰ μηδὲν πρὸς αὐτούς; οὐδὲ περὶ ταῦ-
2 τα. ὑπολείπεται τοίνυν περὶ μόνα τὰ ἀγαθὰ ἐσπουδακέ-
3 ναι αὐτούς· εἰ δ' ἐσπουδακέναι, καὶ φιλεῖν ταῦτα. ὅστις
οὖν ἀγαθῶν ἐπιστήμων ἐστίν, οὗτος ἂν καὶ φιλεῖν εἰ-
δείη· ὁ δὲ μὴ δυνάμενος διακρῖναι τὰ ἀγαθὰ ἀπὸ τῶν
κακῶν καὶ τὰ οὐδέτερα ἀπ' ἀμφοτέρων πῶς ἂν ἔτι οὗ-
τος φιλεῖν δύναιτο; τοῦ φρονίμου τοίνυν ἐστὶ μόνου τὸ
φιλεῖν.

4 *Καὶ πῶς; φησίν· ἐγὼ γὰρ ἄφρων ὢν ὅμως φιλῶ μου*
5 *τὸ παιδίον.* — Θαυμάζω μὲν νὴ τοὺς θεούς, πῶς καὶ
τὸ πρῶτον ὡμολόγηκας ἄφρονα εἶναι σεαυτόν. τί γάρ
σοι λείπει; οὐ χρῇ αἰσθήσει, οὐ φαντασίας διακρίνεις,
οὐ τροφὰς προσφέρῃ τὰς ἐπιτηδείους τῷ σώματι, οὐ
6 σκέπην, οὐκ οἴκησιν; πόθεν οὖν ὁμολογεῖς ἄφρων εἶ-
77v ναι; ὅτι νὴ Δία πολλάκις | ἐξίστασαι ὑπὸ τῶν φαντασιῶν
καὶ ταράττῃ καὶ ἡττῶσίν σε αἱ πιθανότητες αὐτῶν· καὶ
ποτὲ μὲν ταῦτα ἀγαθὰ ὑπολαμβάνεις, εἶτα ἐκεῖνα αὐτὰ

1 ⟨τὸ⟩ ὄξος s 4 θεραπεύσατε s 8 ἐσπούδακε S corr. 18 ∗ὢν S 22 προσφέρεις s 25 ἡττῶσι S corr.

10 προφανῶς οὐ

κακά, ὕστερον δ' οὐδέτερα· καὶ ὅλως λυπῇ, φοβῇ, φθο-
νεῖς, ταράσσῃ, μεταβάλλῃ· διὰ ταῦτα ὁμολογεῖς ἄφρων
εἶναι. ἐν δὲ τῷ φιλεῖν οὐ μεταβάλλῃ; ἀλλὰ πλοῦτον μὲν 7
καὶ ἡδονὴν καὶ ἁπλῶς αὐτὰ τὰ πράγματα ποτὲ μὲν
ἀγαθὰ ὑπολαμβάνεις εἶναι, ποτὲ δὲ κακά· ἀνθρώπους
δὲ τοὺς αὐτοὺς οὐχὶ ποτὲ μὲν ἀγαθούς, ποτὲ δὲ κακοὺς
καὶ ποτὲ μὲν οἰκείως ἔχεις, ποτὲ δ' ἐχθρῶς αὐτοῖς καὶ
ποτὲ μὲν ἐπαινεῖς, ποτὲ δὲ ψέγεις; — Ναὶ καὶ ταῦτα
πάσχω. — Τί οὖν; ὁ ἐξηπατημένος περί τινος δοκεῖ σοι 8
φίλος εἶναι αὐτοῦ; — Οὐ πάνυ. — Οὐδ' ὁ μεταπτώτως
ἑλόμενος αὐτὸν εἶναι εὔνους αὐτῷ; — Οὐδ' οὗτος. —
Ὁ δὲ νῦν λοιδορῶν μέν τινα, ὕστερον δὲ θαυμάζων;
— Οὐδ' οὗτος. — Τί οὖν; κυνάρια οὐδέποτ' εἶδες σαί- 9
νοντα καὶ προσπαίζοντα ἀλλήλοις, ἵν' εἴπῃς 'οὐδὲν φι-
λικώτερον'; ἀλλ' ὅπως ἴδῃς, τί ἐστι φιλία, βάλε κρέας
εἰς μέσον καὶ γνώσῃ. βάλε καὶ σοῦ καὶ τοῦ παιδίου 10
μέσον ἀγρίδιον καὶ γνώσῃ, πῶς σὲ τὸ παιδίον ταχέως
κατορύξαι θέλει καὶ σὺ τὸ παιδίον εὔχῃ ἀποθανεῖν.
εἶτα σὺ πάλιν 'οἷον ἐξέθρεψα τεκνίον· πάλαι ἐκφέρει'.
βάλε κορασίδιον κομψὸν καὶ αὐτὸ ὁ γέρων φιλεῖ κἀκεῖ- 11
νος ὁ νέος· ἂν δέ, δοξάριον. ἂν δὲ κινδυνεῦσαι δέῃ,
ἐρεῖς τὰς φωνὰς τὰς τοῦ Ἀδμήτου πατρός·

---

13 sq. cf. Ench. 22.
16 sqq. cf. Ench. 31, 4: *ἔνθεν καὶ πατὴρ ὑπὸ υἱοῦ λοιδορεῖται, ὅταν τῶν δοκούντων ἀγαθῶν εἶναι τῷ παιδὶ μὴ μεταδιδῷ.*

---

9 *ἐξαπατημένος S: corr. S$_b$ περί] ὑπό Wolf* 10 *οὐ . πάνυ S: corr. Trinc. οὐδ' ὁ scripsi: οὐδὲ S pr., ὁ* δὲ S corr. ὁ δ' εὐμεταπτώτως vel οὐ δ' ἀμεταπτώτως s* 11 *αὐτὸς Elter εὔνους Wolf: εὔνουν S* 13 *οὖν κυνάρια S: corr. s* 15 *ὅπως s: ὅταν S; ὦ τᾶν, ἵν' Salm.* 16 *[καὶ] σοῦ s* 19 *ante εἶτα ⟨'ὤφελον τοῦτον ἐκληρονόμουν.'⟩ vel simile quid excidisse susp. R ἐξέθρεψας ed. Salmant.; sic et ἐκφέρεις Upt.* 20 *αὐτὸς Schw.*

[χαίρεις ὁρῶν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;]
θέλεις βλέπειν φῶς, πατέρα δ' οὐ θέλειν δοκεῖς;

12 *οἴει ὅτι ἐκεῖνος οὐκ ἐφίλει τὸ ἴδιον παιδίον, ὅτε μικρὸν*
78r *ἦν, οὐδὲ πυρέσσοντος αὐτοῦ ἠγω|νία οὐδ' ἔλεγεν πολλάκις ὅτι 'ὤφελον ἐγὼ μᾶλλον ἐπύρεσ⟨σ⟩ον'; εἶτα ἐλθόντος τοῦ πράγματος καὶ ἐγγίσαντος ὅρα οἵας φωνὰς*
13 *ἀφιᾶσιν. ὁ Ἐτεοκλῆς καὶ ὁ Πολυνείκης οὐκ ἦσαν ἐκ τῆς αὐτῆς μητρὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ πατρός; οὐκ ἦσαν συντεθραμμένοι, συμβεβιωκότες, συμπεπωκότες, συγκεκοιμημένοι, πολλάκις ἀλλήλους καταπεφιληκότες; ὥστ' εἴ τις οἶμαι εἶδεν αὐτούς, κατεγέλασεν ἂν τῶν φιλοσόφων*
14 *ἐφ' οἷς περὶ φιλίας παραδοξολογοῦσιν. ἀλλ' ἐμπεσούσης εἰς τὸ μέσον ὥσπερ κρέως τῆς τυραννίδος ὅρα οἷα λέγουσι·*

ποῦ ποτε στήσῃ πρὸ πύργων; — ὡς τί μ' †ἐρωτᾷς τῷδ'†; —
ἀντιτάξομαι κτενῶν σε. — κἀμὲ τοῦδ' ἔρως ἔχει.

καὶ εὔχονται εὐχὰς τοιάσδε.

15 *Καθόλου γὰρ — μὴ ἐξαπατᾶσθε — πᾶν ζῷον οὐδε-*

---

1 Eurip. Alcest. 691 (in marg. >).
7 sqq. cf. Ench. 31, 4: *καὶ Πολυνείκην καὶ Ἐτεοκλέα τοῦτ' ἐποίησε πολεμίους ἀλλήλοις τὸ ἀγαθὸν οἴεσθαι τὴν τυραννίδα.*
15 sq. Eurip. Phoen. 621 sq. (in marg. >).
18 sqq. cf. Ench. 31, 2, 3: - - - *καὶ μισεῖν τοὺς αἰτίους. πέφυκε γὰρ πρὸς τοῦτο πᾶν ζῷον, τὰ μὲν βλαβερὰ φαινόμενα καὶ τὰ αἴτια αὐτῶν φεύγειν καὶ ἐκτρέπεσθαι.*

1—2 *priorem versum ex Euripidis exemplari illatum esse perspexit Elter; alterum ut interpolatum del. Schw.* 5 *ὅφελον S corr.* *ἐπύρεσον S: corr. s* 7 *πολυονείκης S: corr. S_c* 9 *συμπεπωκότες S: συμπεπτωκότες s, συμπεφοιτηκότες Salm., συμπεπαικότες (-χότες Cor.) R (*simul luserunt *ed. Bas.)* 10 *πολλάκις. ἀλλήλους S: corr. Upt.* 11 *οἶδεν S: corr. s* 15 *ἐρωτᾶις. τῶιδ' S: ἱστορεῖς τόδε Upt. ex Eur.; de ἠρώτας τόδε (vel τάδε) olim cogitaveram, sed vereor, ne ἔρως, quod in altero versu legitur, ansam erroris dederit* 16 *ἀντιτάξωμαι S: corr. s* *κτένων S: corr. s*
17 *τοιας* (δε superscr.) *S:* δε *aut add. aut illevit S_d*

νὶ οὕτως ᾤκείωται ὡς τῷ ἰδίῳ συμφέροντι. ὅ τι ἂν οὖν
πρὸς τοῦτο φαίνηται αὐτῷ ἐμποδίζειν, ἄν τ' ἀδελφὸς ᾖ
τοῦτο ἄν τε πατὴρ ἄν τε τέκνον ἄν τ' ἐρώμενος ἄν τ'
ἐραστής, μισεῖ, προβάλλεται, καταρᾶται. οὐδὲν γὰρ οὕ- 16
τως φιλεῖν πέφυκεν ὡς τὸ αὑτοῦ συμφέρον· τοῦτο πα-
τὴρ καὶ ἀδελφὸς καὶ συγγενεῖς καὶ πατρὶς καὶ θεός.
ὅταν γοῦν εἰς τοῦτο ἐμποδίζειν ἡμῖν οἱ θεοὶ δοκῶσιν, 17
κἀκείνους λοιδοροῦμεν καὶ τὰ ἱδρύματα αὐτῶν καταστρέ-
φομεν καὶ τοὺς ναοὺς ἐμπιπρῶμεν, ὥσπερ Ἀλέξανδρος
ἐκέλευσεν ἐμπρησθῆναι τὰ Ἀσκλήπεια ἀποθανόντος τοῦ
ἐρωμένου. διὰ τοῦτο ἂν μὲν ἐν ταὐτῷ τις θῇ τὸ συμ- 18
φέρον καὶ τὸ ὅσιον καὶ τὸ καλὸν καὶ πατρίδα καὶ γονεῖς
καὶ φίλους, σῴζεται ταῦτα πάντα· ἂν δ' ἀλλαχοῦ μὲν
τὸ συμφέρον, ἀλλαχοῦ δὲ τοὺς φίλους καὶ τὴν πατρίδα |
καὶ τοὺς συγγενεῖς καὶ αὐτὸ τὸ δίκαιον, οἴχεται πάντα 78v
ταῦτα καταβαρούμενα ὑπὸ τοῦ συμφέροντος. ὅπου γὰρ 19
ἂν τὸ 'ἐγὼ' καὶ τὸ 'ἐμόν', ἐκεῖ ἀνάγκη ῥέπειν τὸ ζῷον· εἰ
ἐν σαρκί, ἐκεῖ τὸ κυριεῦον εἶναι· εἰ ἐν προαιρέσει, ἐκεῖ[νο]
εἶναι· εἰ ἐν τοῖς ἐκτός, ἐκεῖ[νο]. εἰ τοίνυν ἐκεῖ εἰμι ἐγώ, 20
ὅπου ἡ προαίρεσις, οὕτως μόνως καὶ φίλος ἔσομαι οἷος
δεῖ καὶ υἱὸς καὶ πατήρ. τοῦτο γάρ μοι συνοίσει τηρεῖν

7 sqq. cf. quae adn. ad I 27, 13 sqq.
9 sq. cf. Arrian. Anab. Alex. VII 14, 5.

1 *οἰκείωται S: corr. s* 2 *ἐμποδίζ″ S* 5 *αὐτοῦ S: corr. ed. Bas.* 6 *συγγενὴς S_a (vel S_c)* 7 *δοκῶσι S corr.* 8 *ἱδρυμένα τὰ S: corr. m. pr.* 9 *ἐμπιπρᾶμεν S pr.* 10 *ἐμπρισθῆναι S: corr. m. pr. ἀσκληπεῖα S: correxi (cf. schol.)* 17 *ἂν ⟨ᾖ⟩ s* 18 *ἐκεῖνο εἶναι et* 19 *ἐκτός, ἐκεῖνο S: corr. Upt.* (isthic *et* ibi *ed. Bas.)* 21 *sq. τηρεῖν· τὸν S: corr. ed. Bas.*

11 *ἐρῶμένου] τοῦ Ἡφαιστίωνος ib. ὅτι τοῦ ἐρωμένου ἀποθα-νόντος (ὑποθ. cod.) Ἀλέξανδρος ἐκέλευσεν ἐμπρισθῆναι (corr. man. rec.) τὰ Ἀσκληπια*

τὸν πιστόν, τὸν αἰδήμονα, τὸν ἀνεκτικόν, τὸν ἀφεκτικὸν
21 καὶ συνεργητικόν, φυλάσσειν τὰς σχέσεις. ἂν δ' ἀλλαχοῦ
μὲν ἐμαυτὸν θῶ, ἀλλαχοῦ δὲ τὸ καλόν, οὕτως ἰσχυρὸς
γίνεται ὁ Ἐπικούρου λόγος, ἀποφαίνων ἢ μηδὲν εἶναι
τὸ καλὸν ἢ εἰ ἄρα τὸ ἔνδοξον.
22 Διὰ ταύτην τὴν ἄγνοιαν καὶ Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαι-
μόνιοι διεφέροντο καὶ Θηβαῖοι πρὸς ἀμφοτέρους καὶ
μέγας βασιλεὺς πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ Μακεδόνες πρὸς
ἀμφοτέρους καὶ νῦν Ῥωμαῖοι πρὸς Γέτας καὶ ἔτι πρό-
23 τερον τὰ ἐν Ἰλίῳ διὰ ταῦτα ἐγένετο. ὁ Ἀλέξανδρος τοῦ
Μενελάου ξένος ἦν, καὶ εἴ τις αὐτοὺς εἶδεν φιλοφρονου-
μένους ἀλλήλους, ἠπίστησεν ἂν τῷ λέγοντι οὐκ εἶναι
φίλους αὐτούς. ἀλλ' ἐβλήθη εἰς τὸ μέσον μερίδιον,
24 κομψὸν γυναικάριον, καὶ περὶ αὐτοῦ πόλεμος. καὶ νῦν
ὅταν ἴδῃς φίλους, ἀδελφοὺς ὁμονοεῖν δοκοῦντας, μὴ
αὐτόθεν ἀποφήνῃ περὶ τῆς φιλίας τι αὐτῶν μηδ' ἂν
ὀμνύωσιν μηδ' ἂν ἀδυνάτως ἔχειν λέγωσιν ἀπηλλάχθαι
25 ἀλλήλων. οὐκ ἔστι πιστὸν τὸ τοῦ φαύλου ἡγεμονικόν·
ἀβέβαιόν ἐστιν, ἄκριτον, ἄλλοθ' ὑπ' ἄλλης φαντασίας
79r 26 νικώμενον. ἀλλ' ἐξέτασον μὴ ταῦθ' ἃ |οἱ ἄλλοι, εἰ ἐκ
τῶν αὐτῶν γονέων καὶ ὁμοῦ ἀνατεθραμμένοι καὶ ὑπὸ
τῷ αὐτῷ παιδαγωγῷ, ἀλλ' ἐκεῖνο μόνον, ποῦ τὸ συμφέ-
27 ρον αὐτοῖς τίθενται, πότερον ἐκτὸς ἢ ἐν προαιρέσει. ἂν
ἐκτός, μὴ εἴπῃς φίλους οὐ μᾶλλον ἢ πιστοὺς ἢ βεβαίους
ἢ θαρραλέους ἢ ἐλευθέρους, ἀλλὰ μηδ' ἀνθρώπους, εἰ

---

2 sqq. Epic. Us. fr. 513 (315, 32).

21 sqq. cf. Ench. 31, 2: *ἄλλως τε οὐχ οἷόν τε τοῦτο γίνεσθαι, ἐὰν μὴ ἄρῃς ἀπὸ τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν καὶ ἐν τοῖς ἐφ' ἡμῖν μόνοις θῇς τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν.*

---

10 εἶδε *S corr.* 12 ἐρίδιον *Wolf* 14 *ἴδηις *S (ε eras.)* φίλους ⟨καὶ⟩ *Upt.* 18 ἄλλοτ' *et* 19 ταῦτ' *S: corr. s*

---

4 *δόξα Ἐπικούρου*
12 *περὶ φιλίας, ὅτι οὐ τοῖς φαινομένοις δεῖ προσέχειν*

νοῦν ἔχεις. οὐ γὰρ ἀνθρωπικὸν δόγμα ἐστὶ τὸ πο⟨ι⟩οῦν 28
δάκνειν ἀλλήλους καὶ λοιδορεῖσθαι καὶ τὰς ἐρημίας
καταλαμβάνειν ἢ τὰς ἀγορὰς † ὡς τὰ ὄρη καὶ ἐν τοῖς
δικαστηρίοις ἀποδείκνυσθαι τὰ λῃστῶν· οὐδὲ τὸ ἀκρα-
τεῖς καὶ μοιχοὺς καὶ φθορεῖς ἀπεργαζόμενον οὐδ' ὅσ'
ἄλλα πλημμελοῦσιν ἄνθρωποι κατ' ἀλλήλων δι' ἓν καὶ
μόνον τοῦτο δόγμα, τὸ ἐν τοῖς ἀπροαιρέτοις τίθεσθαι
αὑτοὺς καὶ τὰ ἑαυτῶν. ἂν δ' ἀκούσῃς, ὅτι ταῖς ἀληθεί- 29
αις οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖ μόνον οἴονται τὸ ἀγαθὸν
ὅπου προαίρεσις, ὅπου χρῆσις ὀρθὴ φαντασιῶν, μηκέτι
πολυπραγμονήσῃς μήτ' εἰ υἱὸς καὶ πατήρ ἐστι μήτ' εἰ
ἀδελφοὶ μήτ' εἰ πολὺν χρόνον συμπεφοιτηκότες καὶ
ἑταῖροι, ἀλλὰ μόνον αὐτὸ τοῦτο γνοὺς θαρρῶν ἀποφαί-
νου, ὅτι φίλοι, ὥσπερ ὅτι πιστοί, ὅτι δίκαιοι. ποῦ γὰρ 30
ἀλλαχοῦ φιλία ἢ ὅπου πίστις, ὅπου αἰδώς, ὅπου δόσις
τοῦ καλοῦ, τῶν δ' ἄλλων οὐδενός;

'Ἀλλὰ τεθεράπευκέ με τοσούτῳ χρόνῳ· καὶ οὐκ ἐφίλει 31
με;' πόθεν οἶδας, ἀνδράποδον, εἰ οὕτως τεθεράπευκεν
ὡς τὰ ὑποδήματα σπογγίζει τὰ ἑαυτοῦ, ὡς τὸ κτῆνος;
πόθεν οἶδας, εἰ τὴν χρείαν σ' ἀποβαλόντα |τὴν τοῦ 79v
σκευαρίου ῥίψει ὡς κατεαγὸς πινάκιον; 'ἀλλὰ γυνή μου 32
ἐστὶ καὶ τοσούτῳ χρόνῳ συμβεβιώκαμεν.' πόσῳ δ' ἡ
Ἐριφύλη μετὰ τοῦ Ἀμφιαράου καὶ τέκνων μήτηρ καὶ
πολλῶν; ἀλλ' ὅρμος ἦλθεν εἰς τὸ μέσον. τί δ' ἐστὶν 33
ὅρμος; τὸ δόγμα τὸ περὶ τῶν τοιούτων. ἐκεῖνο ἦν τὸ

---

1 *ποοῦν S pr.* 2—3 *deesse nonnulla susp. Upt.; καταλ. τὰς ἀγορὰς ὡς τὰ ὄρη καὶ τὰς ἐρημίας idem, τὰς ἀγ. καταλ. ὡς τὰς ἐρ. ἢ τὰ ὄρη Cor.* 3 *ἀγορὰς ⟨κατατρέχειν⟩ ego olim ὄρη | θηρία Elter ὡς οἱ λῃσταί in marg. adscripsit m. pr.* 8 *αὐτοὺς S: corr. s* 15 *δόσις ⟨καὶ λῆψις⟩ Shaftesbury, ἔφεσις vel δίωξις R, διάδοσις Schw., θέσις Elter* (exhibitio *ed. Bas.*) 17 *τοσοῦτον χρόνον s* 18 *εἰ ⟨οὐχ⟩ R* 20 *σ' ⟨ἰδὼν⟩ R* 21 *⟨οὐ⟩ ῥίψει R*

θηριῶδες, ἐκεῖνο τὸ διακόπτον τὴν φιλίαν, τὸ οὐκ ἐῶν
34 *εἶναι γυναῖκα γαμετήν, [τὴν] μητέρα μητέρα. καὶ ὑμῶν*
ὅστις ἐσπούδακεν ἢ αὐτός τινι εἶναι φίλος ἢ ἄλλον κτή-
σασθαι φίλον, ταῦτα τὰ δόγματα ἐκκοπτέτω, ταῦτα
μισησάτω, ταῦτα ἐξελασάτω ἐκ τῆς ψυχῆς τῆς ἑαυτοῦ.
35 *καὶ οὕτως ἔσται πρῶτον μὲν αὐτὸς ἑαυτῷ μὴ λοιδορού-*
μενος, μὴ μαχόμενος, μὴ μετανοῶν, μὴ βασανίζων ἑαυ-
36 *τόν· ἔπειτα καὶ ἑτέρῳ, τῷ μὲν ὁμοίῳ παντὶ ἁπλῶς, τοῦ*
δ' ἀνομοίου ἀνεκτικός, πρᾷος πρὸς αὐτόν, ἥμερος, συγ-
γνωμονικὸς ὡς πρὸς ἀγνοοῦντα, ὡς πρὸς διαπίπτοντα
περὶ τῶν μεγίστων· οὐδενὶ χαλεπός, ἅτ' εἰδὼς ἀκριβῶς
τὸ τοῦ Πλάτωνος, ὅτι πᾶσα ψυχὴ ἄκουσα στέρεται
37 *τῆς ἀληθείας. εἰ δὲ μή, τὰ μὲν ἄλλα πράξετε πάντα*
ὅσα οἱ φίλοι καὶ συμπιεῖσθε καὶ συσκηνήσετε καὶ συμ-
πλεύσετε καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν γεγενημένοι ἔσεσθε· καὶ
γὰρ οἱ ὄφεις· φίλοι δ' οὔτ' ἐκεῖνοι οὔθ' ὑμεῖς, μέχρις
ἂν ἔχητε τὰ θηριώδη ταῦτα καὶ μιαρὰ δόγματα.

κγ'. Περὶ τῆς τοῦ λέγειν δυνάμεως.

1 *Βιβλίον πᾶς ἂν ἥδιον ἀναγνῴη καὶ ῥᾷον τὸ εὐσημο-*
τέροις γράμμασι γεγραμμένον. οὐκοῦν καὶ λόγους πᾶς

12 cf. quae adn. ad I 28, 4.

2 *εἶναι ⟨τὴν⟩ s* [*τὴν*] *delevi* 3 *τινι scripsi* (alii *ed. Bas.*): *τις S; τινος* (alicuius *Wolf*) *vel ἑαυτῷ Schw., τισιν Cor.* 8 *παντὶ ἁπλοῦς ed. Salmant. marg., παντὶ ὁ αὐτός Meib.* (cuivis - plane idem *Wolf*), *πάντα* (eadem omnia simpliciter *ed. Bas.; exspectes πᾶν τὸ τοιοῦτον) aut πάντως (πάντη Schw.) ἁπλῶς vel παντὶ ἁπλῶς ⟨φίλος⟩ Upt.* 13 *πράξατε S: corr. s* 14 *ὅσα οἱ*] *ὡς ἂν εἰ Elter* *συσκηνήσητε καὶ συμπλεύσατε S: corr. s συγκηνήσετε Trinc. (unde συγκινήσετε ed. Salmant., συγκυνηγήσετε vel συγκοιμήσεσθε Wolf)* 15–16 *καὶ γὰρ*] *om. Upt. cod., ὥσπερ vel οἷον R (γίνεσθε ὡς Meib.)* 16–17 *totus locus in s verbis μέχρις - - - δόγματα ante γὰρ (v. 16) transpositis aut omissis turbatus est* 19 *ἀναγνῶ ἢ S: corr. Cor.*

ἄν τις ῥᾷον ἀκούσει⟨ε⟩ τοὺς εὐσχήμοσιν ἅμα καὶ εὐ-
πρεπέσιν ὀνόμασι σεσημασμένους. οὐκ ἄρα τοῦτο ῥη- 2
τέον, ὡς οὐδεμία δύναμίς ἐστιν ἀπαγγελτική· τοῦτο γὰρ
ἅμα | μὲν ἀσεβοῦς ἐστιν ἀνθρώπου, ἅμα δὲ δειλοῦ. ἀσε- 80r
βοῦς μέν, ὅτι τὰς παρὰ τοῦ θεοῦ χάριτας ἀτιμάζει,
ὥσπερ εἰ ἀνῄρει τὴν εὐχρη⟨σ⟩τίαν τῆς ὁρατικῆς ἢ τῆς
ἀκουστικῆς δυνάμεως ἢ αὐτῆς τῆς φωνητικῆς. εἰκῆ οὖν 3
σοι ὁ θεὸς ὀφθαλμοὺς ἔδωκεν, εἰκῆ πνεῦμα ἐνεκέρασεν
αὐτοῖς οὕτως ἰσχυρὸν καὶ φιλότεχνον, ὥστε μακρὰν ἐξι-
κνούμενον ἀναμάσ⟨σ⟩εσθαι τοὺς τύπους τῶν ὁρωμένων;
⟨καὶ⟩ ποῖος ἄγγελος οὕτως ὠκὺς καὶ ἐπιμελής; εἰκῆ δὲ 4
⟨καὶ τὸν⟩ μεταξὺ ἀέρα οὕτως ἐνεργὸν ἐποίησεν καὶ ἔν-
τ⟨ον⟩ον, ⟨ὥσ⟩τε δι' α⟨ὐ⟩τοῦ τ⟨ε⟩ινομένου πως διικνεῖ-
σθαι ⟨τὴ⟩ν ⟨ὅρ⟩ασιν; εἰκῆ δὲ φῶς ἐποίησεν, οὗ μὴ πα-
ρόντος οὐδενὸς τῶν ἄλλων ὄφελος ἦν;

Ἄνθρωπε, μήτ' ἀχάριστος ἴσθι μήτε πάλιν ἀμνήμων 5
τῶν κρεισσόνων, ἀλλ' ὑπὲρ μὲν τοῦ ὁρᾶν καὶ ἀκούειν
καὶ νὴ Δία ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ ζῆν καὶ τῶν συνεργῶν πρὸς
αὐτό, ὑπὲρ καρπῶν ξηρῶν, ὑπὲρ οἴνου, ὑπὲρ ἐλαίου
εὐχαρίστει τῷ θεῷ· μέμνησο δ' ὅτι ἄλλο τί σοι δέδωκεν 6
κρεῖττον ἁπάντων τού⟨των,⟩ τὸ χρησόμενον αὐτοῖς, τὸ

---

1 *ἀκούσειε scripsi: ἀκούσει S; ἀκούσῃ s, ἀκούσαι Cor.* **6** εὐ-χρητίαν *S: corr. s* **8** θεὸς —·— ὀφθαλμοὺς *S* πνεῦμα (s supra) *et* **11** ὠκὺς[s] *S., in marg. int.* [s]σῃ, *in ext.;*[s] ωρ ταχύς *(del. man. rec.)* **10** *suppl. s* **11—14** *litterae uncis inclusae in foramine perierunt, ita ut v. 11 δὲ, v. 13 τ et compendium syllabae ον, v. 14 ν etiamnunc agnosci possint; suppl. in marg. man. rec.* **11** ⟨καὶ⟩] *unius litt. foramen in S; suppl. Cor.* **12** εὔεργον *S: corr. Meib.* (idoneum *Wolf*) **12 13** ἔντεχνον (ἔντεκνον *Trinc. Cor.*) *Cor.*, ἄτονον *Wolf* **13** διὰ τοῦ *S: corr. s* τεινομένου *Wolf: γινομένου S; ⟨μέσου⟩ γιν. Wolf, ⟨ἀραιοῦ⟩ γιν. R* πῶς *S: corr. Wolf; (γιν.) οὕτως R* διὰ τοῦ ἐντεινομένου φωτὸς *Upt.* **20** δέδωκε *S corr.* **21** τούτων τὸ S_b: τοῦτο *S*

7 *δοκιμάσον, τὸ τὴν ἀξίαν ἑκάστου λογιούμενον. τί γάρ*
ἐστι τὸ ἀποφαινόμενον ὑπὲρ ἑκάστης τούτων τῶν δυνά-
μεων, πόσου τις ἀξία ἐστὶν αὐτῶν; μή τι αὐτὴ ἑκάστη
ἡ δύναμις; μή τι τῆς ὁρατικῆς ποτ' ἤκουσας λεγούσης
τι περὶ ἑαυτῆς, μή τι τῆς ἀκουστικῆς; [μή τι πυρῶν;
μή τι κριθῶν; μή τι ἵππου; μή τι κυνός;] ἀλλ' ὡς διά-
κονοι καὶ δοῦλαι τεταγμέναι εἰσὶν ὑπηρετεῖν τῇ χρηστι-
8 *κῇ τῶν φαντασιῶν. κἂν πύθῃ, πόσου ἕκαστον ἄξιόν*
ἐστιν, τίνος πυνθάνῃ; τίς σοι ἀποκρίνεται; πῶς οὖν
δύναταί τις ἄλλη δύναμις κρείσσων εἶναι ταύτης, ἣ καὶ
80v *ταῖς λοιπαῖς διακόνοις χρῆται καὶ δοκιμάζει αὐτὴ ἕκα-*
9 *στα καὶ ἀποφαίνεται; τίς γὰρ ἐκείνων οἶδεν, τίς ἐστιν*
αὐτὴ καὶ πόσου ἀξία; τίς ἐκείνων οἶδεν, ὁπότε δεῖ χρῆ-
σθαι αὐτῇ καὶ πότε μή; τίς ἐστιν ἡ ἀνοίγουσα καὶ κλεί-
ουσα τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἀφ' ὧν δεῖ ἀποστρέφουσα,
τοῖς δὲ προσάγουσα; ἡ ὁρατική; οὔ, ἀλλ' ἡ προαιρετική.
10 *τίς ἡ τὰ ὦτα ἐπικλείουσα καὶ ἀνοίγουσα; τίς, καθ' ἣν*
περίεργοι καὶ πευθῆνες ἢ πάλιν ἀκ⟨ίνη⟩τοι ὑπὸ λόγου;
11 *ἡ ἀκουστική; οὐκ ἄλλη ἢ ἡ προα⟨ιρετι⟩κὴ δύναμις. εἶτ'*
αὐτὴ ἰδοῦσα, ὅτι ἐν τυφλα⟨ῖς⟩ καὶ ⟨κω⟩φαῖς ταῖς ἄλλαις

---

3 *αὐτη S; item p. 215, 3; cf. vv. 13 et 20* 5—6 *verba μή τι . . . κυνός, de quorum integritate iam Schw. valde addubitavit, ut ab hoc loco aliena seclusi* 5 *περὶ πυρῶν Shaftesbury* (aut de frumento *ed. Bas*) 8 *πυνθάνῃ Rich.* 9 *ἀποκρινεῖται Cor.* 10 *ἣ s: ἢ S* 11 *χρῆται S_b: χρῆσθαι S* 11—12 *ἑκάστας R* 13 *αὔτη S: corr. R, Schw.* (ipsa *ed. Bas.*); *αὕτη s* 15 *⟨οὐ⟩ δεῖ S_b; οὐ δεῖ ⟨ἰδεῖν (vel ὁρᾶν)⟩ r* (quae inspici non debent *ed. Bas.*) 18 *περίεργοί ⟨ἐσμεν⟩ R* 18—20 *cf. quae adn. ad p. 213, 11* 19 *ἢ ἀκουστικοί S: corr. Upt. cod., Wolf in vers.* *οὐκ ἄλλη ἢ] οὐ· ἀλλ' Upt.* 19—20 *εἶτ' αὐτὴ S_b: de S non liquet (εἰ ταύτη, εἶτ' αὕτη, εἶθ' αὕτη?)*

---

1 *τί τὸ τὴν εὐχαριστίαν ὑπὲρ ἑκάστης δυνάμεως ἀποδιδοῦν τῷ θεῷ:*
13 *ὅτι καὶ οἱ ἔξω ᾔδησαν(!) τὸ πῶς καὶ ποῦ δεῖ ὁρᾶν*
19 *ὅτι προαίρεσις (hoc verbo usus est, qui supplementa in marg. adscripsit, ut ἡ προαιρετικὴ scriberet) ἐστὶ τὸ πᾶν*

ἁπάσαις δυνάμεσίν ἐστι μηδέ τι ἄλλο συνορᾶν δυναμέ-
ναις πλὴν αὐτὰ ἐκεῖνα τὰ ἔργα, ἐφ' οἷς τεταγμέναι εἰσὶ
διακονεῖν ταύτῃ καὶ ὑπηρετεῖν, αὐτὴ δὲ μόνη ὀξὺ βλέ-
πει καὶ τάς τ' ἄλλας καθορᾷ, πόσου ἑκάστη ἀξία, καὶ αὑτήν,
μέλλει ἡμῖν ἄλλα τι ἀποφαίνεσθαι τὸ κράτιστον εἶναι ἢ
αὑτήν; καὶ τί ποιεῖ ἄλλο ὀφθαλμὸς ἀνοιχθεὶς ἢ ὁρᾷ; 12
εἰ δὲ δεῖ τὴν τοῦ τινος ἰδεῖν γυναῖκα καὶ πῶς, τί⟨ς⟩
λέγει; ἡ προαιρετική. εἰ δὲ δεῖ πιστεῦσαι τοῖς λεχθεῖσιν 13
ἢ ἀπιστῆσαι καὶ πιστεύσαντα ἐρεθισθῆναι ἢ μή, τίς λέ-
γει; οὐχ ἡ προαιρετική; ἡ δὲ φραστικὴ αὕτη καὶ καλλω- 14
πιστικὴ τῶν ὀνομάτων, εἴ τις ἄρα ἰδία δύναμις, τί ἄλλο
ποιεῖ ἤ, ὅταν ἐμπέσῃ λόγος περί τινος, καλλωπίζει τὰ
ὀνομάτια καὶ συντίθησιν ὥσπερ οἱ κομμωταὶ τὴν κόμην;
πότερον δ' εἰπεῖν ἄμεινον ἢ σιωπῆσαι καὶ οὕτως ἄμει- 15
νον ἢ ἐκείνως καὶ τοῦτο πρέπον ἢ οὐ πρέπον, καὶ τὸν
καιρὸν ἑκάστου καὶ τὴν χρείαν τίς ἄλλη λέγει ἢ ἡ
προαιρετική; θέλεις οὖν αὐτὴν παρελθοῦσαν αὑτῆς κατα-
ψηφίσασθαι;

'Τί οὖν;', φησίν, 'εἰ οὕτως τὸ πρᾶγμα | ἔχει, καὶ δύ- 16 81r
ναται τὸ διακονοῦν κρεῖσσον εἶναι ἐκείνου ᾧ διακονεῖ,

---

1 μηδέν s 4 αὑτήν scripsi: αὐτὴν S, αὐτὴ S_b, unde τ' del. s, idem vel καὶ R, vv. 4—5 ἀξία. Μὴ αὐτὴ (vel αὕτη) μ. Cor. (Ea ergo Wolf) 6 ἄλλο ⟨ὃ⟩ s 7 τινος] δεῖνος Salm., γείτονος r (alterius ed. Bas.) τίς s: τί S 8 'ante εἰ δὲ deest haec ferme sententia: τί δ' ἄλλο ποιεῖ οὖς ἀνοιχθὲν ἢ ἀκούει;' R 9 τις S: τίς S_b 10 αὔτη S 13 κομμῶται S: corr. Schw. 14 ⟨εἰ⟩ οὕτως et v. 15 ⟨εἰ⟩ τοῦτο R (et utrum ed. Bas.) 17 αὐτῆς S: corr. s 19 οὖν φησιν S: corr. Schw. (comma pos. Salm.) ἔχει· καὶ S: corr. Trinc.; ἔχει; καὶ ed. Bas.; itane se res habet? Wolf καὶ ⟨οὐ⟩ R, μὴ Cor. (num ed. Bas.)

---

4 ἡ προαιρετικὴ δύναμίς ἐστιν ἡ στρατηγὸς καὶ ἡγεμών
13 ἢ οἱ τὴν κεφαλὴν κοσμοῦντες ἢ γοῦν (corr. ἤ γ' οὖν) τὴν κόμην αὐτῆς ἢ οἱ τὰς κώμας ἢ γοῦν τοὺς ἀγρούς.
19 εἰ[s]] ὅ̊η ζήτει

ὁ ἵππος τοῦ ἱππέως ἢ ὁ κύων τοῦ κυνηγοῦ ἢ τὸ ὄργανον τοῦ κιθαριστοῦ ἢ οἱ ὑπηρέται τοῦ βασιλέως.' —
17 *Τί ἐστι τὸ χρώμενον; προαίρεσις. τί ἐπιμελεῖται πάντων; προαίρεσις. τί ὅλον ἀναιρεῖ τὸν ἄνθρωπον ποτὲ μὲν λιμῷ, ποτὲ δ' ἀγχόνῃ, ποτὲ δὲ κατὰ κρημνοῦ;*
18 *προαίρεσις. εἶτα τούτου τί ἰσχυρότερον ἐν ἀνθρώποις ἐστίν; καὶ πῶς οἷόν τε τοῦ ἀκωλύτου τὰ κωλυόμενα;*
19 *τὴν ὁρατικὴν δύναμιν τίνα πέφυκεν ἐμποδίζειν; καὶ προαίρεσις καὶ ⟨ἀ⟩προαίρετα. τὴν ἀκουστικὴν ταὐτά, τὴν φραστικὴν ὡσαύτως. προαίρεσιν δὲ τί ἐμποδίζειν πέφυκεν; ἀπροαίρετον οὐδέν, αὐτὴ δ' ἑαυτὴν διαστραφεῖσα. διὰ τοῦτο κακία μόνη αὕτη γίνεται ἢ ἀρετὴ μόνη.*
20 *Εἶτα τηλικαύτη δύναμις οὖσα καὶ πᾶσι τοῖς ἄλλοις ἐπιτεταγμένη παρελθοῦσα ἡμῖν λεγέτω κράτιστον εἶναι τῶν ὄντων τὴν σάρκα. οὐδὲ εἰ αὐτὴ ἡ σὰρξ ἑαυτὴν*
21 *ἔλεγεν εἶναι κράτιστον, ἠνέσχετο ἄν τις αὐτῆς. νῦν δὲ τί ἐστιν, Ἐπίκουρε, τὸ ταῦτα ἀποφαινόμενον; τὸ περὶ Τέλους συγγεγραφός, τὸ τὰ[ς] Φυσικά[ς], τὸ περὶ Κανόνος; τὸ τὸν πώγωνα καθεικός; τὸ γράφον, ὅτε*

---

13 Epic. Us. fr. 408 (278, 6).
16 Epic. Us. p. 105, 4.
19 Epic. Us. p. 144, 23; cf. fr. 138 (p. 143, 16): *τὴν μακαρίαν ἄγοντες καὶ ἅμα τελευτῶντες ἡμέραν.*

2—3 *βασιλέως, τί Upt. totam s. 16 Epicteto trib. Elter* 3 *τὸ] τοῖς ἄλλοις Upt.* (rebus *ed. Bas.)* 6 *τι s* 7 *οἷόν τε s: οἴονται S τἀκωλυόμενα S* 8 *τῇ ὁρατικῇ δυνάμει et (9—10) τῇ ἀκουστικῇ et τῇ φραστικῇ Sb* 9 *ἀπροαίρετα Salm.: προαιρετά S; προαίρετα Sb ταῦτα S: corr. ed. Gen. (*eadem *Wolf)* 10 *ὡς | αύτως S: ὡσαύτως | αὕτη Sb προαιρέσει Meib. δὲ S corr.: τ (τὴν) S pr., ut vid.* 11—12 *διαστρέψουσα r* 15 *οὐδὲ εἰ Sb: οὐδ..σ in S apparet* 18 *τὰ Φυσικά Upt.: τὰς φυσικὰς S (*de natura *ed. Bas.;* de n. rerum *Wolf)* 19 *καθεικός S (ει corr Sb)*

---

10 *ἐμποδίζειν] ἀντὶ τοῦ κωλύειν εἴληπται καὶ δηλοῖ αἰτιατικὴν σύνταξιν Sb*
17 *κατὰ Ἐπικούρου (item ad p. 218, 10)*

ἀπέθνησκεν, ὅτι ‘τὴν τελευταίαν ἄγοντες ἅμα καὶ
μακαρίαν ἡμέραν;’ ἡ σὰρξ ἢ ἡ προαίρεσις; εἶτα τού- 22
του τι κρεῖσσον ἔχειν ὁμολογεῖς καὶ οὐ μαίνῃ; οὕτως
τυφλὸς ταῖς ἀληθείαις καὶ κωφὸς εἶ;

Τί οὖν; ἀτιμάζει τις τὰς ἄλλας δυνάμεις; μὴ γέ- 23
νοιτο. λέγει τις μηδεμίαν εἶναι χρείαν ἢ προαγωγὴν
. . . . τῆς προαιρετικῆς δυνάμεως; μὴ γένοιτο. ἀνόη-
τον, ἀσεβές, ἀχάριστον πρὸς τὸν θεόν. | ἀλλὰ τὴν ἀξίαν 81v
ἑκάστῳ ἀποδίδωσιν. ἔστι γάρ τις καὶ ὄνου χρεία, ἀλλ’ 24
οὐχ ἡλίκη βοός· ἔστι καὶ κυνός, ἀλλ’ οὐχ ἡλίκη οἰκέ-
του· ἔστι καὶ οἰκέτου, ἀλλ’ οὐχ ἡλίκη τῶν πολιτῶν·
ἔστι καὶ τούτων, ἀλλ’ οὐχ ἡλίκη τῶν ἀρχόντων. οὐ 25
μέντοι διὰ τὸ ἄλλα εἶναι κρείττονα καὶ ἣν παρέχει τὰ
ἕτερα χρείαν ἀτιμαστέον. ἔστι τις ἀξία καὶ τῆς φραστι-
κῆς δυνάμεως, ἀλλ’ οὐχ ἡλίκη τῆς προαιρετικῆς. ὅταν 26
οὖν ταῦτα λέγω, μή τις οἰέσθω ὅτι ἀμελεῖν ὑμᾶς ἀξιῶ
φράσεως· οὐδὲ γὰρ ὀφθαλμῶν οὐδ’ ὤτων οὐδὲ χειρῶν
οὐδὲ ποδῶν οὐδ’ ἐσθῆτος οὐδ’ ὑποδημάτων. ἀλλ’ ἄν 27
μου πυνθάνῃ ‘τί οὖν ἐστι κράτιστον τῶν ὄντων;’, τί
εἴπω; τὴν φραστικήν; οὐ δύναμαι· ἀλλὰ τὴν προαιρε-
τικήν, ὅταν ὀρθὴ γένηται. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ κἀκείνῃ 28
χρώμενον καὶ ταῖς ἄλλαις πάσαις καὶ μικραῖς καὶ μεγά-
λαις δυνάμεσιν· τούτου κατορθωθέντος ἀγαθὸς ἄνθρω-

---

23 cf. Ench. 1, 4.

---

1 *ἀπέθνησκεν S corr.; ἀπέθνησκες [ὅτι] Meib.* (in te moribundo *ed. Bas.*) *ἄγοντ’ i. e. ἄγοντες S: ἄγον θ’ s, ed. Salmant. (ἄγοι θ’ marg.), ἄγοιθ’ Salm.* 5 *οὖν ἀτ. S: corr. s* 7 *⟨πλὴν⟩ supplevi olim, nunc malim ⟨ἔξω⟩ (cf. III, 10, 8); ⟨ἄλλης πλὴν⟩ Schw. προαιρετικῆς] φραστικῆς Salm.; ἀπαγγελτικῆς Shaftesbury, προφαντικῆς Schw.* 17 *⟨τῆς⟩ φράσεως R* 21 *γίνηται Cor.* 23 *τοῦτο οὗ Kron. ⟨οὐκ⟩ ἀγαθὸς S_b (οὐκ ἀγαθός del. R)*

πος [ἀγαθὸς] γίνεται, ἀποτευχθέντος κακὸς ἄνθρωπος
29 *γίνεται· παρ' ὃ ἀτυχοῦμεν, εὐτυχοῦμεν, μεμφόμεθ' ἀλλή-*
λους, εὐαρεστοῦμεν, ἁπλῶς ὃ λεληθὸς μὲν κακοδαιμο-
νίαν ποιεῖται, τυχὸν δ' ἐπιμελείας εὐδαιμονίαν.

30 *Τὸ δ' αἴρειν τὴν δύναμιν τῆς φραστικῆς καὶ λέγειν*
μὴ εἶναι μηδεμίαν ταῖς ἀληθείαις οὐ μόνον ἀχαρίστου
31 *ἐστὶ πρὸς τοὺς δεδωκότας, ἀλλὰ καὶ δειλοῦ. ὁ γὰρ*
τοιοῦτος φοβεῖσθαί μοι δοκεῖ, μή, εἴπερ ἐστί τις δύ-
ναμις κατὰ τὸν τόπον, οὐ δυνηθῶμεν αὐτῆς κατα-
32 *φρονῆσαι. τοιοῦτοί εἰσι καὶ οἱ λέγοντες μηδεμίαν εἶναι*
παραλλαγὴν κάλλους πρὸς αἶσχος. εἶτα ὁμοίως ἦν κινη-
θῆναι τὸν Θερσίτην ἰδόντα καὶ τὸν Ἀχιλλέα; ὁμοίως
82r 33 *τὴν Ἑλένην καὶ ἣν ἔτυχε γυναῖκα; καὶ ταῦτα μωρὰ*
καὶ ἄγροικα καὶ οὐκ εἰδότων τὴν ἑκάστου φύσιν, ἀλλὰ
φοβουμένων μὴ ἄν τις αἴσθηται τῆς διαφορᾶς, εὐθὺς
34 *συναρπασθεὶς καὶ ἡττηθεὶς ἀπέλθῃ. ἀλλὰ τὸ μέγα*
τοῦτο, ἀπολιπεῖν ἑκάστῳ τὴν αὑτοῦ δύναμιν ἣν ἔχει
καὶ ἀπολιπόντα ἰδεῖν τὴν ἀξίαν τῆς δυνάμεως καὶ τὸ
κράτιστον τῶν ὄντων καταμαθεῖν καὶ τοῦτο ἐν παντὶ
μεταδιώκειν, περὶ τοῦτο ἐσπουδακέναι, πάρεργα τἆλλα
πρὸς τοῦτο πεποιημένον, οὐ μέντοι ἀμελοῦντα οὐδ'
35 *ἐκείνων κατὰ δύναμιν. καὶ γὰρ ὀφθαλμῶν ἐπιμελητέον,*
ἀλλ' οὐχ ὡς τοῦ κρατίστου, ἀλλὰ καὶ τούτων διὰ τὸ
κράτιστον· ὅτι ἐκεῖνο οὐκ ἄλ⟨λ⟩ως ἕξει κατὰ φύσιν εἰ
μὴ ἐν τούτοις εὐλογιστοῦν καὶ τὰ ἕτερα παρὰ τὰ ἕτερα
αἱρούμενον.

---

1 [ἀγαθὸς] *del. Salm.* ⟨οὐ⟩ κακὸς ἄνθρ. ⟨κακὸς⟩ γίν. *Upt.* 3 λέληθεν *S: corr.* S_b (*an* ἀμεληθέν?; neglecta *Wolf*) 4 ποιεῖ *Kron.* εὐδαιμονίας ἐπιμέλειαν *S: corr.* S_c 5 αἴρειν S_b: ἐρεῖν S_c τὴν φραστικὴν *Schw.* 6 μόνου *S: corr.* S_b 7 ο γὰρ *S corr. m. pr.*: μόνον *scriptum fuisse videtur* 8 τίς ἐστι *s* 13 ἔτυχε *Upt.*: εἶχε *S* καὶ *del. Kron. (negl. vers. Bas.)* 17 αὐτοῦ *S: corr. s* 20 τούτου *s* 24 οὐκ ἄλλως S_b: οὐ καλῶς *S*

Τί οὖν ἐστι τὸ γινόμενον; οἷον εἴ τις ἀπιὼν εἰς 36
τὴν πατρίδα τὴν ἑαυτοῦ καὶ διοδεύων πανδοκεῖον κα-
λὸν ἀρέσαντος αὐτῷ τοῦ πανδοκείου καταμένοι ἐν τῷ
πανδοκείῳ. ἄνθρωπε, ἐπελάθου σου τῆς προθέσεως· 37
οὐκ εἰς τοῦτο ὥδευες, ἀλλὰ διὰ τούτου. 'ἀλλὰ κομψὸν
τοῦτο.' πόσα δ' ἄλλα πανδοκεῖα κομψά, πόσοι δὲ λει-
μῶνες· ἁπλῶς ὡς δίοδος. τὸ δὲ προκείμενον ἐκεῖνο· εἰς 38
τὴν πατρίδα ἐπανελθεῖν, τοὺς οἰκείους ἀπαλλάξαι δέους,
αὐτὸν τὰ τοῦ πολίτου ποιεῖν, γῆμαι, παιδοποιεῖ-
σθαι, ἄρξαι τὰς νομιζομένας ἀρχάς. οὐ γὰρ τοὺς 39
κομψοτέρους ἡμῖν τόπους ἐκλεξόμενος ἐλήλυθας, ἀλλ'
ἐν οἷς ἐγένου καὶ ὧν κατατέταξαι πολίτης, ἐν τούτοις
ἀναστραφησόμενος. τοιοῦτόν τι καὶ ἐνταῦθά ἐστι τὸ
γινόμενον. ἐπ⟨ε⟩ὶ διὰ λόγου καὶ τοιαύτης παραδόσεως 40
ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ τέλειον δεῖ | καὶ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν 82v
ἐκκαθᾶραι καὶ τὴν δύναμιν τὴν χρηστικὴν τῶν φαντα-
σιῶν ὀρθὴν κατασκευάσαι, ἀνάγκη δὲ τὴν παράδοσιν γί-
νεσθαι ⟨διά⟩ τ⟨ιν⟩ων θεωρημάτων καὶ διὰ λέξεως ποιᾶς
καὶ μετά τινος ποικιλίας καὶ δριμύτητος τῶν θεωρημά-
των, ὑπ' αὐτῶν τινες τούτων ἁλισκόμενοι καταμένου- 41
σιν αὐτοῦ, ὁ μὲν ὑπὸ τῆς λέξεως, ὁ δ' ὑπὸ συλλο-
γισμῶν, ὁ δ' ὑπὸ μεταπιπτόντων, ὁ δ' ὑπ' ἄλλου τινὸς

---

1 sqq. cf. Ench. 11: *ὡς ἀλλοτρίου αὐτοῦ* (sc. *τοῦ δοθέντος*) *ἐπιμελοῦ ὡς τοῦ πανδοκείου οἱ παριόντες.*
9 sqq. cf. Laert. Diog. VII, 121; Stob. ecl. II, 7, 11^b et 11^m.

---

4 *προαιρέσεως s* 5 *ὥδευες S* 6—7 *λουτρῶνες Elter, λιμένες ego olim* 7 *⟨ἀλλ'⟩ ἁπλῶς S_b* 8 *ἀπαλλάξηι S: corr. s; ἀπαλλάξειν S_b; ἀπαλλάσσειν Salm.* 9 *αὐτὸν. τὰ S_b* 11 *ἐπὶ διαλόγου S: corr. S_b;* 15 *αὐτοῦ S: corr. s* 18 *διά τινων Kron. (διὰ Elter;* contemplatione rerum *ed. Bas.): τῶν S* 19—20 *τῶν θεωρημάτων del. Wolf θεωρημάτων. ὑπ' αὐτῶν ⟨δέ⟩ Upt. cod.* 20 *ὑπὸ τούτων vel ὑφ' ὧν Meib.* (his ipsis *Wolf*) 21—22 *λογισμῶν s*

τοιούτου πανδοκείου, καὶ προσμείναντες κατασήπονται
ὡς παρὰ ταῖς Σειρῆσιν.
42 Ἄνθρωπε, τὸ προκείμενον ἦν σοι κατασκευάσαι σαυ-
τὸν χρηστικὸν ταῖς προσπιπτούσαις φαντασίαις κατὰ
φύσιν, ἐν ὀρέξει ἀναπότευκτον, ἐν δ' ἐκκλίσει ἀπερί-
πτωτον, μηδέποτ' ἀτυχοῦντα, μηδέποτε δυστυχοῦντα,
ἐλεύθερον, ἀκώλυτον, ἀναναγκαστον, συναρμόζοντα τῇ
τοῦ Διὸς διοικήσει, ταύτῃ πειθόμενον, ταύτῃ εὐαρε-
στοῦντα, μηδένα μεμφόμενον, μηδὲν' αἰτιώμενον, δυνά-
μενον εἰπεῖν τούτους τοὺς στίχους ἐξ ὅλης ψυχῆς

ἄγου δέ μ', ὦ Ζεῦ, καὶ σύ ⟨γ'⟩ ἡ Πεπρωμένη.

43 εἶτα τοῦτο τὸ προκείμενον ἔχων ἀρέσαντός σοι λεξει-
δίου, ἀρεσάντων θεωρημάτων τινῶν αὐτοῦ καταμένεις
καὶ κατοικεῖν προαιρῇ ἐπιλαθόμενος τῶν ἐν οἴκῳ καὶ
λέγεις 'ταῦτα κομψά ἐστιν'; τίς γὰρ λέγει μὴ εἶναι
44 αὐτὰ κομψά; ἀλλ' ὡς δίοδον, ὡς πανδοκεῖα. τί γὰρ
κωλύει φράζοντα ὡς Δημοσθένης ἀτυχεῖν; τί δὲ κω-
λύει συλλογισμοὺς ἀναλύοντα ὡς Χρύσιππος ἄθλιον
εἶναι, πενθεῖν, φθονεῖν, ἁπλῶς ταράσσεσθαι, κακοδαι-
45 μονεῖν; οὐδὲ ἕν. ὁρᾷς οὖν ὅτι πανδοκεῖα ἦν ταῦτα οὐ-
46 δενὸς ἄξια, τὸ δὲ προκείμενον ἄλλο ἦν. ταῦτα ὅταν
83r λέγω πρός τινας, οἴονταί με| καταβάλλειν τὴν περὶ τὸ
λέγειν ἐπιμέλειαν ἢ τὴν περὶ τὰ θεωρήματα. ἐγὼ δ' οὐ

---

11 Ench. 53, 1 (ubi reliqui tres versus adferuntur): Stoic. Vet. Fragm. ed. v. Arnim I p. 118, fr. 527.

---

7 ⟨ἑαυτὸν⟩ τῇ *Wolf (se ed. Bas.)* 11 ἄγου *S_b*: ἀγοῦ *S (de ἀγαγοῦ cogit. Cor.)* σὺ *S: corr. S_b* 13 θεωρηματίων *Kron.* 16 ⟨κομψά,⟩ ἀλλ' *Schw.* 19—20 ταράσσεσθαι, ἁπλῶς κακ. *Kron.* 20—21 ⟨οὐκ⟩ οὐδενὸς *Schw.*

---

11 *ἐκ τῶν ἐπῶν; cf. Galen. De Hipp. et Plat. plac. V, 6 (Vet. Stoic. Fragm. ed. v. Arnim I p. 129, fr. 570): ἐκ τῶνδε - - τῶν ἐπῶν.*

ταύτην καταβάλλω, ἀλλὰ τὸ περὶ ταῦτ' ἀκαταληκτικῶς
ἔχειν καὶ ἐνταῦθα τίθεσθαι τὰς αὑτῶν ἐλπίδας. εἴ τις 47
τοῦτο παριστὰς βλάπτει τοὺς ἀκούοντας, κἀμὲ τίθεσθε
ἕνα τῶν βλαπτόντων. οὐ δύναμαι δ' ἄλλο βλέπων τὸ
κράτιστον καὶ τὸ κυριώτατον ἄλλο λέγειν εἶναι, ἵν' ὑμῖν
χαρίσωμαι.

κδ'. Πρός τινα τῶν οὐκ ἠξιωμένων ὑπ'[ερ] αὐτοῦ.

Εἰπόντος αὐτῷ τινος ὅτι Πολλάκις ἐπιθυμῶν σου 1
ἀκοῦσαι ἦλθον πρὸς σὲ καὶ οὐδέποτέ μοι ἀπεκρίνω·
καὶ νῦν, εἰ δυνατόν, παρακαλῶ σε εἰπεῖν τί μοι, Δο- 2
κεῖ σοι, ἔφη, καθάπερ ἄλλου τινὸς εἶναι τέχνη οὕτως
δὲ καὶ τοῦ λέγειν, ἣν ὁ μὲν ἔχων ἐμπείρως ἐρεῖ, ὁ δὲ
μὴ ἔχων ἀπείρως; — Δοκεῖ. — Οὐκοῦν ὁ μὲν διὰ 3
τοῦ λέγειν αὐτός τε ὠφελούμενος καὶ ἄλλους οἷός τε
ὢν ὠφελεῖν οὗτος ἐμπείρως ἂν λέγοι, ὁ δὲ βλαπτό-
μενος μᾶλλον καὶ βλάπτων οὗτος ἄπειρος ἂν εἴη τῆς
τέχνης ταύτης τῆς τοῦ λέγειν; εὕροις ἂν τοὺς μὲν
βλαπτομένους τοὺς δ' ὠφελουμένους. οἱ δ' ἀκούοντες 4
πάντες ὠφελοῦνται ἀφ' ὧν ἀκούουσιν ἢ καὶ τούτων
εὕροις ἂν τοὺς μὲν ὠφελουμένους τοὺς δὲ βλαπτομέ-
νους; — Καὶ τούτων, ἔφη. — Οὐκοῦν καὶ ἐνταῦθα
ὅσοι μὲν ἐμπείρως ἀκούουσιν ὠφελοῦνται, ὅσοι δ' ἀπεί-
ρως βλάπτονται; — Ὡμολόγει. — Ἔστιν ἄρα τις ἐμ- 5

1 ταῦτα καταληκτικῶς *S: corr. Upt. cod.;* ταῦτα ἀκαταλήκτως *Upt.,* τ. καταπληκτικῶς *Meib.* 2 αὐτῶν *S: corr. Cor.* 7 ὑπὲρ *S corr. s* 12 δὴ καὶ *Schw.* 13 ἀπείρως *S_b:* ἐκπείρως *(ut vid.) S* 15 'Εμπείρως *S spatio in primo versu relicto, in quo* οὖ^{τ} *minutis litteris insertum est* 17 ⟨δ'⟩ἂν ⟨ἐν μόνοις τοῖς λέγουσι⟩ *R* (quibus nocuerit oratio *ed. Bas.)* 20 ⟨δ'⟩ ἂν S_b

23 *πρὸς τοὺς λέγοντας δίδακ̣ με φιλόσοφο (puto δίδαξόν με φιλόσοφε).*

πειρία καθάπερ τοῦ λέγειν οὕτως καὶ τοῦ ἀκούειν; —
6 *Ἔοικεν. — Εἰ δὲ βούλει, καὶ οὕτως σκέψαι αὐτό. τὸ*
μουσικῶς ἅψασθαι τίνος σοι δοκεῖ; — Μουσικοῦ. —
7 *Τί δέ; τὸν ἀνδριάντα ὡς δεῖ κατασκευάσαι τίνος σοι*
83v *φαίνεται; — Ἀνδριαντοποιοῦ. — Τὸ ἰδεῖν ἐμπείρως*
οὐδεμιᾶς σοι προσδεῖσθαι φαίνεται τέχνης; — Προσ-
8 *δεῖται καὶ τοῦτο. — Οὐκοῦν εἰ καὶ τὸ λέγειν ὡς δεῖ*
τοῦ ἐμπείρου ἐστίν, ὁρᾷς ὅτι καὶ τὸ ἀκούειν ὠφελίμως
9 *τοῦ ἐμπείρου ἐστίν; καὶ τὸ μὲν τελείως καὶ ὠφελίμως,*
εἰ βούλει, πρὸς τὸ παρὸν ἀφῶμεν, ἐπεὶ καὶ μακράν
10 *ἐσμεν ἀμφότεροι παντὸς τοῦ τοιούτου· ἐκεῖνο δὲ πᾶς*
ἄν τις ὁμολογῆσαί μοι δοκεῖ, ὅτι ποσῆς γέ τινος τρι-
βῆς περὶ τὸ ἀκούειν προσδεῖται ὁ τῶν φιλοσόφων ἀκου-
σόμενος. ἢ γὰρ οὔ;

11 *Περὶ τίνος οὖν λέγω πρὸς σέ; δεῖξόν μοι. περὶ*
τίνος ἀκοῦσαι δύνασαι; περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν; τίνος;
ἆρά γε ἵππου; — Οὔ. — Ἀλλὰ βοός; — Οὔ. — Τί
12 *οὖν; ἀνθρώπου; — Ναί. — Οἴδαμεν οὖν, τί ἐστιν ἄν-*
θρωπος, τίς ἡ φύσις αὐτοῦ, τίς ἡ ἔννοια; ἔχομεν καὶ
κατὰ ποσὸν περὶ τοῦ⟨το⟩ τὰ ὦτα τετρημένα; ἀλλὰ φύσις
τί ἐστιν ἐννοεῖς ἢ δύνασαι καὶ κατὰ ποσὸν ἀκολου-
13 *θῆσαί μοι λέγοντι; ἀλλ' ἀποδείξει χρήσομαι πρὸς σέ;*
πῶς; παρακολουθεῖς γὰρ αὐτῷ τούτῳ, τί ἐστιν ἀπό-

---

3 μουσικῆς S_b; *ψάλλεσθαι aut ἅψασθαι ⟨λύρας vel χορδῶν⟩ ego olim; cf. Plut. Pericl. c. 15 ἀφῆς καὶ κρούσεως* 4 *τί δέ; scripsi: τὶ δὲ S; τὸ δὲ s* 5 *τὸ ⟨δ'⟩ s* 9 *καὶ ὠφελίμως del. R (negl. Wolf in vers.)* 12 *ὁμολογῆσαι s πόσης S: corr. Schw.; πολλῆς Meib.* 14 *τί γὰρ οὔ; R* 16 *κακῶν τινος S: corr. Wolf; nescio an — Περὶ ἀγ. καὶ κακῶν. — Τίνος distinguendum sit* 17—18 *τί⟨νος⟩ οὖν Kron.* 19 *ἔννοια ἔχομεν S (unde ⟨ἣν⟩ ἔχομεν s): corr. Wolf; ἣν ἔχομεν; ⟨ἢ ἔχομεν⟩ vel ⟨ἣ⟩ ἔχομεν Schw.* 20 *περὶ τοῦ τὰ S: corr. Schw. (περὶ τοῦτο idem); περὶ τὰ ὦτα τετρήμεθα Wolf; περιπατοῦμεν τὰ R*

δειξις ἢ πῶς τι ἀποδείκνυται ἢ διὰ τίνων; ἢ τίνα
ὅμοια μὲν ἀποδείξει ἐστίν, ἀπόδειξις δ' οὐκ ἔστιν; τί 14
γάρ ἐστιν ἀληθὲς οἶδας ἢ τί ἐστι ψεῦδος; τί τίνι ἀκο-
λουθεῖ, τί τίνι μάχεται ἢ ἀνομολογούμενόν ἐστιν ἢ
ἀσύμφωνον; ἀλλὰ κινῶ σε πρὸς φιλοσοφίαν; πῶς παρα- 15
δεικνύω σοι τὴν μάχην τῶν πολλῶν ἀνθρώπων, καθ'
ἣν διαφέρονται περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν καὶ συμφε-
ρόντων καὶ ἀσυμφόρων, αὐτὸ τοῦτο τί ἐστι μάχη οὐκ
εἰδότι; δεῖξον οὖν μοι, τί περανῶ διαλεγόμενός σοι.
κίνησόν μοι προθυμίαν. ὡς ἡ κατάλληλος πόα τῷ προ- 16
βάτῳ φανεῖσα προθυμίαν· αὐτῷ κινεῖ πρὸς τὸ φαγεῖν, 84r
ἂν δὲ λίθον ἢ ἄρτον παραθῇς, οὐ κινηθήσεται, οὕτως
εἰσί τινες ἡμῖν φυσικαὶ προθυμίαι καὶ πρὸς τὸ λέγειν,
ὅταν ὁ ἀκουσόμενος φανῇ τις, ὅταν αὐτὸς ἐρεθίσῃ. ἂν
δ' ὡς λίθος ἢ χόρτος ᾖ παρακείμενος, πῶς δύναται ἀν-
θρώπῳ ὄρεξιν κινῆσαι; ἡ ἄμπελος μή τι λέγει τῷ γε- 17
ωργῷ 'ἐπιμελοῦ μου'; ἀλλ' αὐτὴ δι' αὐτῆς ἐμφαίνουσα,
ὅτι ἐπιμεληθέντι λυσιτελήσει αὐτῷ, ἐκκαλεῖται πρὸς τὴν
ἐπιμέλειαν. τὰ παιδία τὰ πιθανὰ καὶ δριμέα τίνα οὐκ 18
ἐκκαλεῖται πρὸς τὸ συμπαίζειν αὐτοῖς καὶ συνέρπειν
καὶ πρὸς τὸ συμψελλίζειν; ὄνῳ δὲ τίς προθυμεῖται συμ-
παίζειν ἢ συνογκᾶσθαι; καὶ γὰρ εἰ μικρόν, ὅμως ὀνά-
ριόν ἐστιν.

---

2 ἔστι(ν) s: εἰσίν S 5—6 πῶς; παραδεικνύω S: correxi 8—9 ἀσυμφόρων. — Δεῖξον οὖν μοι. — Τί περανῶ δ. σοι, αὐτὸ κτλ. R 9 εἰδότα S: corr. R, Schw. (cum istud - - - ignores Wolf) 10 verba κίνησόν μοι προθυμίαν Epicteti esse perspexit Kron. 11 φγγεῖν S pr. 14 ὃς ἂν αὐτὸς ἐρ. C. Schenkl 17 ⟨οὔ·⟩ ἀλλ' Upt. αὐτῆς S: corr. s 21 ὀναρίῳ Cor.

---

10 πρὸς τοὺς λέγοντας ὅτι δίδαξόν με πῶς σωθῶ.
13 ὅλον τοῦτο πρὸς τοὺς αὐτοὺς μετὰ(?) καὶ φυσικῶν ὑποδείξεων

19 *Τί οὖν μοι οὐδὲν λέγεις; — Ἐκεῖνο μόνον ἔχω σοι
εἰπεῖν, ὅτι ὁ ἀγνοῶν, τίς ἐστι καὶ ἐπὶ τί γέγονεν καὶ
ἐν τίνι τούτῳ τῷ κόσμῳ καὶ μετὰ τίνων κοινωνῶν καὶ
τίνα τὰ ἀγαθά ἐστι καὶ τὰ κακὰ καὶ τὰ καλὰ καὶ τὰ
αἰσχρά, καὶ μήτε λόγῳ παρακολουθῶν μήτ᾽ ἀποδείξει,
μήτε τί ἐστιν ἀληθὲς ἢ τί ψεῦδος, μήτε διακρῖναι ταῦτα
δυνάμενος οὔτ᾽ ὀρέξεται κατὰ φύσιν οὔτ᾽ ἐκκλινεῖ οὔθ᾽
ὁρμήσει οὔτ᾽ ἐπιβαλεῖται, οὐ συγκαταθήσεται, οὐκ ἀνα-
νεύσει, οὐκ ἐφέξει, τὸ σύνολον κωφ[λ]ὸς καὶ τυφλὸς περιε-
20 λεύσεται δοκῶν μέν τις εἶναι, ὢν δ᾽ οὐδείς. νῦν γὰρ
πρῶτον τοῦθ᾽ οὕτως ἔχει; οὐχὶ ἐξ οὗ γένος ἀνθρώπων
ἐστίν, ἐξ ἐκείνου πάντα τὰ ἁμαρτήματα καὶ τὰ ἀτυχή-
21 ματα παρὰ ταύτην τὴν ἄγνοιαν γεγένηται; Ἀγαμέμνων
καὶ Ἀχιλλεὺς δι⟨ὰ τί⟩ ἀλλήλοις διεφέροντο; οὐχὶ διὰ
84ᵛ τὸ μὴ εἰδέναι, τίνα ἐστὶ συμφέροντα καὶ ἀσύμφορα;
οὐχὶ ὁ μὲν λέγει, ὅτι συμφέρει ἀποδοῦναι τῷ πατρὶ
τὴν Χρυσηίδα, ὁ δὲ λέγει, ὅτι οὐ συμφέρει; οὐχὶ ὁ μὲν
λέγει, ὅτι δεῖ αὐτὸν λαβεῖν τὸ ἄλλου γέρας, ὁ δέ, ὅτι οὐ
δεῖ; οὐχὶ διὰ ταῦτα ἐπελάθοντο καὶ τίνες ἦσαν καὶ ἐπὶ
22 τί ἐληλύθεσαν; ἔα, ἄνθρωπε, ἐπὶ τί ἐλήλυθας; ἐρωμέ-
νας κτησόμενος ἢ πολεμήσων; ‘πολεμήσων.’ τίσι; τοῖς
Τρωσὶν ἢ τοῖς Ἕλλησιν; ‘τοῖς Τρωσίν.’ ἀφεὶς οὖν τὸν
23 Ἕκτορα ἐπὶ τὸν βασιλέα τὸν σαυτοῦ σπᾷς τὸ ξίφος; σὺ
δ᾽, ὦ βέλτιστε, ἀφεὶς τὰ τοῦ βασιλέως ἔργα,*

ᾧ λαοί τ᾽ ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλεν,

---

25 Hom Il. *B* 25 (in marg. >÷)

---

1 *τί οὖν; οὐδέν μοι (malim ἐμοὶ οὐδὲν) λέγεις; Kron.* 9 *κωφλὸς S: corr. S*$_b$ 11 *οὐχὶ ⟨δ᾽⟩ Salm., οὐχί ⟨, ἀλλ᾽⟩ R* 14 *διὰ τί ἀλλήλοις s: διαλλήλοις S, δὴ ἀλλήλοις S*$_b$*; malim δι᾽ ⟨ἄλλο (τι)⟩ ἀλλήλοις* 20 *εἴα Meib.* 20–21 *ἐρωμέναι S: corr. S*$_b$ 21 *πολεμήσων (alt.) S (sed ε corr. a S*$_b$*)*

περὶ κορασιδίου διαπυκτεύεις τῷ πολεμικωτάτῳ τῶν
συμμάχων, ὃν δεῖ παντὶ τρόπῳ περιέπειν καὶ φυλάτ-
τειν; καὶ χείρων γίνῃ κομψοῦ ἀρχιερέως, ὃς τοὺς κα-
λοὺς μονομάχους διὰ πάσης ἐπιμελείας ἔχει; ὁρᾷς, οἷα
ποιεῖ ἄγνοια περὶ τῶν συμφερόντων;

'Ἀλλὰ κἀγὼ πλούσιός εἰμι.' μή τι οὖν τοῦ Ἀγαμέ- 24
μνονος πλουσιώτερος; 'ἀλλὰ καὶ καλός εἰμι.' μή τι οὖν
τοῦ Ἀχιλλέως καλλίων; 'ἀλλὰ καὶ κόμιον κομψὸν ἔχω.'
ὁ δ' Ἀχιλλεὺς οὐ κάλλιον καὶ ξανθόν; καὶ οὐκ ἐκτένιζεν
αὐτὸ κομψῶς οὐδ' ἔπλασσεν. 'ἀλλὰ καὶ ἰσχυρός εἰμι.' 25
μή τι οὖν δύνασαι λίθον ἆραι ἡλίκον ὁ Ἕκτωρ ἢ ὁ
Αἴας; 'ἀλλὰ καὶ εὐγενής.' μή τι ἐκ θεᾶς μητρός, μή τι
πατρὸς ἐγγόνου Διός; τί οὖν ἐκεῖνο⟨ν⟩ ὠφελεῖ ταῦτα,
ὅταν καθήμενος κλαίῃ διὰ τὸ κορασίδιον; 'ἀλλὰ ῥήτωρ
εἰμί.' ἐκεῖνος δ' οὐκ ἦν; οὐ βλέπεις πῶς κέχρηται τοῖς 26
δεινοτάτοις τῶν Ἑλλήνων περὶ λόγους Ὀδυσσεῖ καὶ
Φοίνικι, πῶς αὐτοὺς ἀστόμους| πεποίηκε; 85r

Ταῦτά σοι μόνα ἔχω εἰπεῖν καὶ οὐδὲ ταῦτα προ- 27
θύμως. — Διὰ τί; — Ὅτι με οὐκ ἠρέθισας. εἰς τί γὰρ 28
ἀπιδὼν ἐρεθισ⟨θ⟩ῶ ὡς οἱ ἱππικοὶ περὶ τοὺς ἵππους

---

8 sq. cf. fragm. XVIII: ἄλλος 'ἐγὼ οὔλας τρίχας ἔχω'.

---

3 ἀρχιερέως] ἱερέως *(sc. Chrysae)*, ὃς ⟨ὑμᾶς⟩ *Wolf; lanistae vel magistri mentionem desid. R, munerarii Elter; at verisimilius est Epictetum significare hominem quendam munere sacerdotali functum et ludis gladiatoriis nimio studio patrocinatum (cf. Or. Gr. Inscr. sel. ed. Dittenb. 529:* Μ. Ἀντώνιον Σεργία Ῥοῦφον - - - ἀρχιερασάμενον δὲ διὰ βίου τῷ θειοτάτῳ αὐτοκράτορι Ἀδριανῷ - - - μονομαχίας διαφερούσας παρεσχημένον *et Tatian. ad Graec. c. 23).* 5 ⟨ἡ⟩ ἄγνοια *Trinc. Cor.* 9 οὐ] σοῦ *r*, χρυσοῦ *Reiske Obs. Misc. (1738) 9* καλὸν *('hoc simplicius quam* κόμιον καὶ ⟨αὐτὸς εἶχε⟩ ξ.*') R* ⟨μᾶλλον⟩ ξανθὸν *vel* ξανθότερον *Wolf* (magis flavam *ed. Bas.)* 13 *verba* πατρὸς ἐγγόνου Διός *e poeta quodam desumpta esse censet Kron.* ἐκεῖνο *S pr. (ut vid.): corr. S_c* 17 ἀστόμους *s:* εὐστόμους *S* 20 ἐρεθίσω *S: corr. Wolf*

τοὺς εὐφυεῖς; εἰς τὸ σωμάτιον; αἰσχρῶς αὐτὸ πλάσσεις. εἰς τὴν ἐσθῆτα; καὶ ταύτην τρυφερὰν ἔχεις. εἰς σχῆμα,
29 εἰς βλέμμα; εἰς οὐδέν. ὅταν ἀκοῦσαι θέλῃς φιλοσόφου, μὴ λέγε αὐτῷ ὅτι 'οὐδέν μοι λέγεις;', ἀλλὰ μόνον δείκνυε σαυτὸν †τοῦ ἀκούειν καὶ ὄψει, πῶς κινήσεις τὸν λέγοντα.

κε'. Πῶς ἀναγκαῖα τὰ λογικά.

1 Τῶν παρόντων δέ τινος εἰπόντος Πεῖσόν με, ὅτι τὰ λογικὰ χρήσιμά ἐστιν, Θέλεις, ἔφη, ἀποδείξω σοι τοῦτο;
2 — Ναί. — Οὐκοῦν λόγον μ' ἀποδεικτικὸν διαλεχθῆναι δεῖ; — Ὁμολογήσαντος δὲ Πόθεν οὖν εἴσῃ, ἄν σε σοφί-
3 σωμαι; — Σιωπήσαντος δὲ τοῦ ἀνθρώπου Ὁρᾷς, ἔφη, πῶς αὐτὸς ὁμολογεῖς ὅτι ταῦτα ἀναγκαῖά ἐστιν, εἰ χωρὶς αὐτῶν οὐδ' αὐτὸ τοῦτο δύνασαι μαθεῖν, πότερον ἀναγκαῖα ἢ οὐκ ἀναγκαῖά ἐστιν.

κϛ'. Τί τὸ ἴδιον τοῦ ἁμαρτήματος.

1 Πᾶν ἁμάρτημα μάχην περιέχει. ἐπεὶ γὰρ ὁ ἁμαρτάνων οὐ θέλει ἁμαρτάνειν, ἀλλὰ κατορθῶσαι, δῆλον
2 ὅτι ὃ μὲν θέλει οὐ ποιεῖ. τί γὰρ ὁ κλέπτης θέλει πρᾶξαι; τὸ αὑτῷ συμφέρον. οὐκ οὖν, εἰ ἀσύμφορόν ἐστιν
3 αὐτῷ τὸ κλέπτειν, ὃ μὲν θέλει ποιεῖ. πᾶσα δὲ ψυχὴ

1 εὐφυεῖς ⟨ὄντες πάσχουσιν⟩ R 5 τοῦ] *fort.* δυνατὸν *vel* οἷόν τ'; τοῦ ἀκούειν ⟨ἄξιον ἢ ἐπιτήδειον⟩ s, ⟨ἔμπειρον⟩ τοῦ ἀκούειν *Kron.* 11—12 *aut* σε *del. aut* κατασοφίσωμαι *scrib.* R 19 οὐ] δὲ *s. l., ut vid., m. rec. add., sed rursus del.* ποιεῖ ⟨, ὃ δ' οὐ θέλει ποιεῖ⟩. R 19—20 θέλει πρᾶξαι τὸ S: *corr.* s; θέλει; πρᾶξαι τὸ *ed. Bas.* 20 αὐτῷ S: *corr. ed. Lond.* 21 ⟨οὐ⟩ ποιεῖ S_b; οὐ ποιεῖ⟨, ποιεῖ δ' ὃ οὐ θέλει⟩ R

12 $\overline{σ}$ ὁ ῥήτωρ

λογικὴ φύσει διαβέβληται πρὸς μάχην· καὶ μέχρι μὲν
ἂν μὴ παρακολουθῇ τούτῳ, ὅτι ἐν μάχῃ ἐστίν, οὐδὲν
κωλύεται τὰ μαχόμενα ποιεῖν· παρακολουθήσαντα δὲ
πολλὴ ἀνάγκη ἀποστῆναι τῆς μάχης καὶ φυγεῖν οὕτως
ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ ψεύδους ἀνανεῦσαι πικρὰ ἀνάγκη τῷ 85^{v}
αἰσθανομένῳ, ὅτι ψεῦδός ἐστιν· μέχρι δὲ τοῦτο μὴ φαν-
τάζηται, ὡς ἀληθεῖ ἐπινεύει αὐτῷ. δεινὸς οὖν ἐν λόγῳ, 4
ὁ δ' αὐτὸς καὶ προτρεπτικὸς καὶ ἐλεγκτικὸς οὗτος ὁ δυ-
νάμενος ἑκάστῳ παραδεῖξαι τὴν ⟨μάχην⟩, καθ' ἣν ἁμαρ-
τάνει, καὶ σαφῶς παραστῆσαι, πῶς ὃ θέλει οὐ ποιεῖ καὶ
ὃ μὴ θέλει ποιεῖ. ἂν γὰρ τοῦτο δείξῃ τις, αὐτὸς ἀφ' 5
αὑτοῦ ἀναποχωρήσει. μέχρι δὲ μὴ δεικνύῃς, μὴ θαύ-
μαζε, εἰ ἐπιμένει· κατορθώματος γὰρ φαντασίαν λαμβά-
νων ποιεῖ αὐτό. διὰ τοῦτο καὶ Σωκράτης ταύτῃ τῇ δυ- 6
νάμει πεποιθὼς ἔλεγεν ὅτι 'ἐγὼ ἄλλον μὲν οὐδένα
εἴωθα παρέχειν μάρτυρα ὧν λέγω, ἀρκοῦμαι δ'
ἀεὶ τῷ προσδιαλεγομένῳ καὶ ἐκεῖνον ἐπιψηφίζω
καὶ καλῶ μάρτυρα καὶ εἷς ὢν οὗτος ἀρκεῖ μοι
ἀντὶ πάντων'. ᾔδει γάρ, ὑπὸ τίνος λογικὴ ψυχὴ κινεῖ- 7

---

14 sqq. cf. quae adn. ad. II, 12, 5.

---

2 ἄν ⟨τις⟩ *ego olim* 3 παρακολοθήσαν^{τ} *S*; παρακολουθήσασα (-σαν *corr. Schw.*) *ed. Bas.* 6 δ' ⟨ἂν⟩ *S*$_{c}$ 9 ⟨μάχην⟩ *suppl. Wolf* (causam *ed. Bas.*) 10 παραστῆι^{σι} (*i. e.* παραστῆσαι) *S, ut vid.*; παραστήσων *Wolf* 11 μὴ θέληι *S: corr. s* 12 ἀνα^{πο}|χωρήσει *S* (*fort.* ἀναχωρήσει *restituendum*) 14 *cf. schol.* 19 λογικῆι *S pr.* 19—228, 1 κινεῖται· ζυγῶι *S*: κινεῖται ζυγῷ, *ed. Gen.*

---

14 τὸ χειρότερον

ται†, ζυγῷ ἐπιρρέψει, ἄν τε θέλῃς ἄν τε μή. λογικῷ ἡγεμονικῷ δεῖξον μάχην καὶ ἀποστήσεται· ἂν δὲ μὴ δεικνύῃς, αὐτὸς σαυτῷ μᾶλλον ἐγκάλει ἢ τῷ μὴ πειθομένῳ. 4

ΑΡΡΙΑΝΟΥ
ΤΩΝ ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ ΔΙΑΤΡΙΒΩΝ
Β̄

---

1 *ἐπιρρέψει scripsi: ἐπιθρέψει vel ἐπέιθρέψει S, ἔπειτα ῥέψει* S_b *locus lacunosus esse videtur; κινεῖται ⟨ὥσπερ ἐπὶ⟩ζυγῷ, Wolf; ⟨εἰ⟩ὑπό τινος λ. ψ. κινεῖται, ζυγὸς Upt.; κιν. ⟨ὁμοίως⟩ ζυγῷ Schw.; κινεῖται ζυγοῦ καὶ ἐπὶ τίνα ῥέπει Cor.; κινεῖται ⟨καὶ ὅτι ἅπαξ κεκινημένη⟩ ζυγῷ ἐ. vel ᾔδει γάρ ⟨ὅτι, ἂν⟩ ὑπό τινος λ. ψ. κιν⟨ηθῇ,⟩ εἶτα ξ. ἐ. ego; κιν., ζῷον ἐπί τι ῥέψει Elter; κιν.· ζυγῷ ἐπί⟨θες τι (vel βάρος) καὶ⟩ ῥέψει Kron. θέλῃς S pr.: θέλῃ S corr.* 3 *αὐτοσαὐτῶι (in archetypo puto αὐτ̊σαὐτῶι scriptum fuisse) S: corr. Meib.; αὐτὸς αὑτῷ s*

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Γ̄ ΒΙΒΛΙΟΥ

α΄. *Περὶ καλλωπισμοῦ.*

β΄. *Περὶ τίνα ἀσκεῖσθαι δεῖ τὸν προκόψοντα καὶ ὅτι τῶν κυριωτάτων ἀμελοῦμεν.*

γ΄. *Τίς ὕλη τοῦ ἀγαθοῦ καὶ πρὸς τί μάλιστα ἀσκητέον.*

δ΄. *Πρὸς τὸν ἀκόσμως ἐν θεάτρῳ σπουδάσαντα.*

ε΄. *Πρὸς τοὺς διὰ νόσον ⟨ἀ⟩π⟨αλ⟩λαττομένους.*

ϛ΄. *Σποράδην τινά.*

ζ΄. *Πρὸς τὸν διορθωτὴν τῶν ἐλευθέρων πόλεων, Ἐπικούρειον ὄντα.*

η΄. *Πῶς πρὸς τὰς φαντασίας γυμναστέον.* 86r

θ΄. *Πρός τινα ῥήτορα ἀνιόντα εἰς Ῥώμην ἐπὶ δίκῃ.*

⟨ι΄. *Πῶς φέρειν δεῖ τὰς νόσους.*⟩

ια΄. *Σποράδην τινά.*

ιβ΄. *Περὶ ἀσκήσεως.*

ιγ΄. *Τί ἐρημία καὶ ποῖος ἔρημος.*

ιδ΄. *Σποράδην τινά.*

ιε΄. *Ὅτι δεῖ περιεσκεμμένως ἔρχεσθαι ἐφ᾽ ἕκαστα.*

---

3 ἀσκῆσθαι *S: corr. s (item in capitis titulo)* προκόψαντα *S: corr. s (item in capitis titulo)* 8 ἀπαλλαττομένους *s:* πλαττομένους *S (item in capitis titulo)* 14 *om. S (unde explicatur, quod caput 11 numero* ι΄ *designatum est, numeris sic ad finem decurrentibus, ut pro* κϛ΄ *numeretur* κε΄*): add. s, ed. Bas.* 16 *capitula 12, 13, 14 omissa et a rubricatore post c. 18 inserta sunt; idem numeros capitum 15, 16, 17, 18 (perperam numeris* αι΄, βι΄, γι΄, δι΄ *insignitorum) correxit*

ιϛ΄. Ὅτι εὐλαβῶς δεῖ συγκαθιέναι εἰς συμπεριφοράν.
ιζ΄. Περὶ προνοίας.
ιη΄. Ὅτι οὐ δεῖ πρὸς τὰς ἀγγελίας ταράσσεσθαι.
ιθ΄. Τίς στάσις ἰδιώτου καὶ φιλοσόφου.
κ΄. Ὅτι ἀπὸ πάντων τῶν ἐκτὸς ἔστιν ὠφελεῖσθαι.
κα΄. Πρὸς τοὺς εὐκόλως ἐπὶ τὸ σοφιστεύειν ἐρχομένους.
κβ΄. Περὶ Κυνισμοῦ.
κγ΄. Πρὸς τοὺς ἀναγινώσκοντας καὶ διαλεγομένους ἐπιδεικτικῶς.
κδ΄. Περὶ τοῦ μὴ δεῖν προσπάσχειν τοῖς οὐκ ἐφ' ἡμῖν.
κε΄. Πρὸς τοὺς ἀποπίπτοντας ὧν προέθεντο.
κϛ΄. Πρὸς τοὺς τὴν ἀπορίαν δεδοικότας.

---

5 ἐκτός ἐστιν S 9 ἀναγιγνώσκοντας in textu

Γ̄

α΄. Περὶ καλλωπισμοῦ.

Εἰσιόντος τινὸς πρὸς αὐτὸν νεανίσκου ῥητορικοῦ 1
περιεργότερον ἡρμοσμένου τὴν κόμην καὶ τὴν ἄλλην
περιβολὴν κατακοσμοῦντος Εἰπέ μοι, ἔφη, εἰ οὐ δοκοῦ-
σίν σοι κύνες τ' εἶναι καλοί τινες καὶ ἵπποι καὶ οὕτως
τῶν ἄλλων ζῴων ἕκαστον; — Δοκοῦσιν, ἔφη. — Οὐκοῦν 2
καὶ ἄνθρωποι οἱ μὲν καλοί, οἱ δ' αἰσχροί; — Πῶς γὰρ
οὔ; — Πότερον οὖν κατὰ τὸ αὐτὸ ἕκαστα τούτων ἐν
τῷ αὐτῷ γένει καλὰ προσαγορεύομεν ἢ ἰδίως ἕκαστον;
οὕτως δ' ὄψει αὐτό. ἐπειδὴ πρὸς ἄλλο μὲν ὁρῶμεν κύνα 3
πεφυκότα, πρὸς ἄλλο[ν] δ' ἵππον, πρὸς ἄλλο δ' εἰ οὕτως
τύχοι ἀηδόνα, καθόλου μὲν οὐκ ἀτόπως | ἀποφήναιτ' 86v
ἄν τις ἕκαστον τηνικαῦτα καλὸν εἶναι, ὁπότε κατὰ τὴν
αὑτοῦ φύσιν κράτιστ' ἔχοι· ἐπεὶ δ' ἡ φύσις ἑκάστου
διάφορός ἐστιν, διαφόρως εἶναί μοι δοκεῖ ἕκαστον αὐ-
τῶν καλόν· ἦ γὰρ οὔ; — Ὡμολόγει. — Οὐκ οὖν ὅπερ 4
κύνα ποιεῖ καλόν, τοῦτο ἵππον αἰσχρόν, ὅπερ δ' ἵππον
καλόν, τοῦτο κύνα αἰσχρόν, εἴ γε διάφοροι αἱ φύσεις
εἰσὶν αὐτῶν; — Ἔοικεν. — Καὶ γὰρ τὸ παγκρατιαστὴν 5
οἶμαι ποιοῦν καλὸν τοῦτο παλαιστὴν οὐκ ἀγαθὸν ποιεῖ,
δρομέα δὲ καὶ γελοιότατον· καὶ ὁ πρὸς πενταθλίαν κα-

4 ἠσκημένου *s* 5 κατασοσμοῦντος *S: corr. m. pr.*; κατακόσμου ὄντος *R* (cultus adstaret *ed. Bas.*) 6 ἵπποι ⟨, ἄλλοι δ' οὔ,⟩ *vel* ⟨ἄλλοι (τινὲς *ego*) δ' αἰσχροί⟩ *Schw.* 7 ἑκάστων *Schw.* 9—10 ἐν τῷ αὐτῶν *Schw.* (in suo genere *ed. Bas.*); τῷ αὐτῷ *vel* ἑνὶ *vel* ἑνὶ καὶ τῷ αὐτῷ *Elter* 12 ἄλλον δ' ἵππον *S: corr. s* 15 αὐτοῦ *S: corr. Cor.* ἔχει *s* 17 ἦ *s*: ἡ *S*

13 ὅρος καλοῦ ἐπὶ παντός. — *in marg. sup.* καλόν ἐστι τὸ ἐν καιρῷ αὐτοῦ (?) κατὰ τὴν φύσιν αὐτοῦ κράτιστ' ἔχον S_c

λὸς ὁ αὐτὸς οὗτος πρὸς πάλην αἴσχιστος; — Οὕτως,
6 *ἔφη. — Τί οὖν ποιεῖ ἄνθρωπον καλὸν ἢ ὅπερ τῷ γένει*
καὶ κύνα καὶ ἵππον; — Τοῦτο, ἔφη. — Τί οὖν ποιεῖ
κύνα καλόν; ἡ ἀρετὴ ἡ κυνὸς παροῦσα. τί ἵππον; ἡ
ἀρετὴ ⟨ἡ⟩ ἵππου παροῦσα. τί οὖν ἄνθρωπον; μή ποθ'
7 *ἡ ἀρετὴ ἡ ἀνθρώπου παροῦσα; καὶ σὺ οὖν εἰ θέλεις*
καλὸς εἶναι, νεανίσκε, τοῦτο ἐκπόνει, τὴν ἀρετὴν τὴν
8 *ἀνθρωπικήν. — Τίς δ' ἐστὶν αὕτη; — Ὅρα, τίνας αὐτὸς*
ἐπαινεῖς, ὅταν δίχα πάθους τινὰς ἐπαινῇς· πότερα τοὺς
δικαίους ἢ τοὺς ἀδίκους; — Τοὺς δικαίους. — Πότερον
τοὺς σώφρονας ἢ τοὺς ἀκολάστους; — Τοὺς σώφρονας.
— Τοὺς ἐγκρατεῖς δ' ἢ τοὺς ἀκρατεῖς; — Τοὺς ἐγκρα-
9 *τεῖς. — Οὐκοῦν τοιοῦτόν τινα ποιῶν σαυτὸν ἴσθι ὅτι*
καλὸν ποιήσεις· μέχρις δ' ἂν τούτων ἀμελῇς, αἰσχρόν
σ' εἶναι ἀνάγκη, κἂν πάντα μηχανᾷ ὑπὲρ τοῦ φαίνεσθαί
σε καλόν.

10 *Ἐντεῦθεν οὐκέτι ἔχω σοι πῶς εἴπω· ἄν τε γὰρ λέγω*
ἃ φρονῶ, ἀνιάσω σε καὶ ἐξελθὼν τάχα οὐδ' εἰσελεύσῃ·
ἄν τε μὴ λέγω, ὅρα οἷον ποιήσω, εἰ σὺ μὲν ἔρχῃ πρὸς
ἐμὲ ὠφεληθησόμενος, ἐ[ρ]γὼ δ' οὐκ ὠφελήσω σ' οὐδέν,
καὶ σὺ μὲν ὡς πρὸς φιλόσοφον, ἐγὼ δ' οὐδὲν ἐρῶ σοι
11 *ὡς φιλόσοφος. πῶς δὲ καὶ ὠμόν ἐστι πρὸς αὐτόν σε*

---

2 *καλὸν· ἢ S; καλὸν; ἢ ed. Bas.; καλόν; ἡ Rich.* (pulchrum, nonne *vers. Bas.) ὅπερ ⟨ἐν⟩ τῷ γένει Kron.; ὃ παραγενόμενον R* 5 *⟨ἡ⟩ add. s ἄνθρωπον μή S: corr. Trinc.* 9 *τινὸς Upt.* 13 *ἴσθι s: ἴσει S; εἴσῃ s* 16 *καλός S: corr. S*$_c$ 18 *οὐδ'] οὐκ s, οὐκέτι Schw.; οὐ δὶς ἐλεύσῃ Elter* 20 *ἐγὼ s: ἔργωι S* 22 *πῶς] ἄλλως Elter δὲ καὶ] δ' οὐχὶ Upt., δὲ καὶ ⟨οὐκ⟩ Cor. ἐμόν s* 22 *sq. πρὸς -- περιιδεῖν] προσόντα (προσιόντα, προσδιαλεγόμενόν) μοι σε εἶτα περ. R; καὶ πρὸς ἐμοῦ ἐστι τὸ σεαυτὸν περ. Wolf*

---

6 *(cf. v. 17 sqq.) ωρ πρὸς τοὺς ἐρχομένους ἐπ' ὠφελείᾳ καὶ πρὸς τοὺς διδάσκοντας ὅτι οὐ χρὴ αὐτοῖς παρασιωπᾶν ἀλλὰ τἀληθῆ λέγειν*

τὸ περιιδεῖν ἀνεπανόρθωτον ἄν ποθ' ὕστερον φρένας
σχῇς, εὐ‖λόγως μοι ἐγκαλέσεις· 'τί εἶδεν ἐν ἐμοὶ ὁ Ἐπί- 12 87[r]
κτητος, ἵνα βλέπων με τοιοῦτον εἰσερχόμενον πρὸς αὐτὸν
οὕτως αἰσχρῶς ἔχοντα περιίδῃ ⟨καὶ⟩ μηδέποτε μηδὲ
ῥῆμα εἴπῃ; οὕτως μου ἀπέγνω; νέος οὐκ ἤμην; οὐκ 13
ἤμην λόγου ἀκουστικός; πόσοι δ' ἄλλοι νέοι ἐφ' ἡλικίας
πολλὰ τοιαῦτα διαμαρτάνουσιν; τινά ποτ' ἀκούω Πολέ- 14
μωνα ἐξ ἀκολαστοτάτου νεανίσκου τοσαύτην μεταβολὴν
μεταβαλεῖν. ἔστω, οὐκ ᾤετό με Πολέμωνα ἔσεσθαι· τὴν
μὲν κόμην ἠδύνατό μου διορθῶσαι, τὰ μὲν περιάμματά
μου περιελεῖν, ψιλούμενόν με παῦσαι ἠδύνατο, ἀλλὰ
βλέπων με — τίνος εἴπω; — σχῆμα ἔχοντα ἐσιώπα.' ἐγὼ 15
οὐ λέγω, τίνος ἐστὶ τὸ σχῆμα τοῦτο· σὺ δ' αὐτὸ ἐρεῖς
τόθ', ὅταν εἰς σαυτὸν ἔλθῃς, καὶ γνώσει, οἷόν ἐστι καὶ
τίνες αὐτὸ ἐπιτηδεύουσι.

Τοῦτό μοι ὕστερον ἂν ἐγκαλῇς, τί ἕξω ἀπολογή- 16
σασθαι; ναί· ἀλλ' ἐρῶ καὶ οὐ πεισθήσεται. τῷ γὰρ
Ἀπόλλωνι ἐπείσθη ὁ Λάιος; οὐκ ἀπελθὼν καὶ μεθυ-
σθεὶς χαίρειν εἶπεν τῷ χρησμῷ; τί οὖν; παρὰ τοῦτο
οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἀπόλλων τὰς ἀληθείας; καίτοι ἐγὼ 17
μὲν οὐκ οἶδα οὔτ' εἰ πεισθήσῃ μοι οὔτ' εἰ μή· ἐκεῖνος

---

7 sqq. cf. Diog. Laert. IV, 16.

---

1 κἂν *Rich.* 2 ἐγκαλέσῃς *s* 4 *suppl. s* μηδέ ποτε μηδὲν *Elter* (nec unquam ullum *Wolf*) 6 ἐφ'] ὑφ' *R, Schw.* (propter aetatem *ed. Bas.*) 7 ⟨οἷόν (vel οὐχί)⟩ τινά *R* 10 τὰ δὲ π. *s* 11 ἠδύνατ *S* 12 βλέπει *S: corr.* S_b 13 δ' αὐτὸς *Schw.* 14 τότ' *S: corr. s* 17 καὶ *del.* (dicam enim non optemperabit *ed. Bas.*) *aut* γὰρ *scr. r;* καὶ ⟨γὰρ⟩ *Schw.* 19 οὖν παρὰ *S: corr. Wolf in vers.* πρὸς τοῦτο *Meib.*

---

6 μονονουχὶ προέτρεπεν αὐτὸν ταῦτα λέγειν:
12 τρόπον τινὰ πρὸ καιροῦ ἔπεισεν αὐτὸν λέγειν καὶ ἀπαιτεῖν διόρθωσιν ἐκ τοῦ φιλοσόφου

δ' ἀκριβέστατα ᾔδει, ὅτι οὐ πεισθήσεται, καὶ ὅμως
18 *εἶπεν. — Διὰ τί δ' εἶπεν; — ⟨Διὰ⟩ τί δὲ Ἀπόλλων*
ἐστίν; διὰ τί δὲ χρησμῳδεῖ; διὰ τί δ' εἰς ταύτην τὴν
χώραν ἑαυτὸν κατατέταχεν, ὥστε μάντις εἶναι καὶ πηγὴ
τῆς ἀληθείας καὶ πρὸς αὐτὸν ἔρχεσθαι τοὺς ἐκ τῆς οἰ-
κουμένης; διὰ τί δὲ προγέγραπται τὸ γνῶθι σαυτὸν
μηδενὸς αὐτὸ νοοῦντος;

19 *Σωκράτης πάντας ἔπειθε τοὺς προσιό⟨ν⟩τας ἐπιμε-*
λεῖσθαι ἑαυτῶν; οὐδὲ τὸ χιλιοστὸν μέρος. ἀλλ' ὅμως
ἐπειδὴ εἰς ταύτην τὴν τάξιν ὑπὸ τοῦ δαιμονίου,
87ᵛ *ὥς φησιν αὐτός, κατετάχθη, | μηκέτι ἐξέλιπεν. ἀλλὰ*
20 *καὶ πρὸς τοὺς δικαστὰς τί λέγει; 'ἄν μ' ἀφῆτε', φησίν,*
'ἐπὶ τούτοις, ἵνα μηκέτι ταῦτα πράσσω ἃ νῦν,
οὐκ ἀνέξομαι οὐδ' ἀνήσω· ἀλλὰ καὶ νέῳ καὶ
πρεσβυτέρῳ καὶ ἁπλῶς ἀεὶ τῷ ἐντυγχάνοντι
προσελθὼν πεύσομαι ταῦτα ἃ καὶ νῦν πυνθά-
νομαι, πολὺ δὲ μάλιστα ὑμῶν, φησί, τῶν πολι-
21 *τῶν, ὅτι ἐγγυτέρω μου γένει ἐστέ.' οὕτως περίερ-*
γος εἶ, ὦ Σώκρατες, καὶ πολυπράγμων; τί δέ σοι μέλει,
τί ποιοῦμεν; 'οἷον καὶ λέγεις; κοινωνός μου ὢν καὶ
συγγενὴς ἀμελεῖς σεαυτοῦ καὶ τῇ πόλει παρέχεις πολίτην
κακὸν καὶ τοῖς συγγενέσι συγγενῆ καὶ τοῖς γείτοσι γεί-
22 *τονα.' 'σὺ οὖν τίς εἶ;' ἐνταῦθα μέγα ἐστὶ τὸ εἰπεῖν ὅτι*
'οὗτός εἰμι, ᾧ δεῖ μέλειν ἀνθρώπων.' οὐδὲ γὰρ λέοντι
τὸ τυχὸν βοίδιον τολμᾷ ἀντιστῆναι αὐτῷ· ἂν δ' ὁ ταῦ-

---

10 sq. cf. Plat. Apol. p. 28e; Legg. XII 945a (*εἰς τάξιν κατατάξῃ*).
12 sqq. Plat. Apol. p. 29b sq. et I, 9, 23.

---

2 *suppl. s.* 8 *προσιότας vel προσανότας S: corr: s* 11 *μή τι ἐξέλιπεν; Cor.* 18 *ἐγγυτέρωι S* 23 *εἶ ἐνταῦθα S: corr. Upt.*

---

24 *ἀντὶ τοῦ μέλειν (?)*

ϱος προσελθὼν ἀνθίστηται, λέγε αὐτῷ, ἄν σοι δόξῃ[ς],
'σὺ δὲ τίς εἶ;' καὶ 'τί σοὶ μέλει;' ἄνθϱωπε, ἐν παντὶ 23
γένει φύεταί τι ἐξαίϱετον· ἐν βουσίν, ἐν κυσίν, ἐν με-
λίσσαις, ἐν ἵπποις. μὴ δὴ λέγε τῷ ἐξαιϱέτῳ 'σὺ οὖν τί
εἶ;' εἰ δὲ μή, ἐϱεῖ σοι φωνήν ποθεν λαβὸν 'ἐγώ εἰμι
τοιοῦτον οἷον ἐν ἱματίῳ ποϱφύϱα· μή μ' ἀξίου ὅμοιον
εἶναι τοῖς ἄλλοις ἢ τῇ φύσει μου μέμφου, ὅτι με δια-
φέϱοντα παϱὰ τοὺς ἄλλους ἐποίησεν'.

Τί οὖν; ἐγὼ τοιοῦτος; πόθεν; σὺ γὰϱ τοιοῦτος οἷος 24
ἀκούειν τἀληθῆ; ὤφελεν. ἀλλ' ὅμως ἐπεί πως κατε-
κϱίθην πώγωνα ἔχειν πολιὸν καὶ τϱίβωνα καὶ σὺ εἰσ-
έϱχῃ πϱὸς ἐμὲ ὡς πϱὸς φιλόσοφον, οὐ χϱήσομαί σοι
ὠμῶς οὐδ' ἀπογνωστικῶς, ἀλλ' ἐϱῶ· νεανίσκε, τίνα
θέλεις καλὸν ποιεῖν; γνῶθι πϱῶτον τίς εἶ καὶ οὕτως
κόσμει σεαυτόν. ἄνθϱωπος εἶ· τοῦτο δ' ἐστὶ θνητὸν 25
ζῷον χϱηστικὸν φαντασίαις λογικῶς. τὸ δὲ λογι-
κῶς τί ἐστιν; φύσει ὁμολογουμένως καὶ τελέως. τί
οὖν ἐξαίϱετον ἔχεις; τὸ ζῷον; οὔ. τὸ | θνητόν; οὔ. τὸ ss[r]
χϱηστικὸν φαντασίαις; οὔ. τὸ λογικὸν ἔχεις ἐξαίϱετον· 26
τοῦτο κόσμει καὶ καλλώπιζε· τὴν κόμην δ' ἄφες τῷ πλά-
σαντι ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν. ἄγε, τίνας ἄλλας ἔχεις πϱοση- 27
γοϱίας; ἀνὴϱ εἶ ἢ γυνή; —Ἀνήϱ.—Ἄνδϱα οὖν καλλώ-
πιζε, μὴ γυναῖκα. ἐκείνη φύσει λεία γέγονε καὶ τϱυ-

---

25 αὐτῷ *del. s*, αὐτό *('solum') Kron.; in enuntiatum insequens transpos. vers. Bas.* 25 *sq.* δ' ῇ τ., πϱ. ἀνθίσταται *r*
1 λέγει *s* (ἂν οἱ δ. *Salm.*) ⟨μὴ⟩ λέγε ὅτῳ ἄν σοι δ. *vel* σὺ δὲ λέγεις ὅτῳ ἂν δ. *r* δόξῃς *S pr. (ut vid.)* 4 ἐξαιϱέτωι, σὺ *S*: ἐξαιϱέτωσὺ S_b 4 τίς *et* 5 λαβών *s* 5 φωνὴν ἔσωθεν *Elter* 7 μου *del. Kron.* 9 *post* οὖν *dist. Trinc.* ἐγὼ⟨οὐ⟩ S_b *vel* S_c 10 ἀκούειν] λέγειν *vel* ἀγοϱεύειν *r* 16 χϱηστικαῖς *S pr.* λογικόν S_a, λογικῶς S_b: *de S non liquet* 16—17 λογικῶς S_b: λογικὸν *S* 17 ⟨τῇ⟩ φύσει *Cor.* 18 οὖν ἐξαίϱετον ἔχεις τὸ *S*: *corr. Wolf in vers.*

φερά· κἂν ἔχῃ τρίχας πολλάς, τέρας ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς
28 *τέρασιν ἐν Ῥώμῃ δείκνυται. τοῦτο δ' ἐπ' ἀνδρός ἐστι*
τὸ μὴ ἔχειν· κἂν μὲν φύσει μὴ ἔχῃ, τέρας ἐστίν, ἂν δ'
αὐτὸς ἑαυτοῦ ἐκκόπτῃ καὶ ἀποτίλλῃ, τί αὐτὸν ποιήσω-
μεν; ποῦ αὐτὸν δείξωμεν καὶ τί προγράψωμεν; 'δείξω
29 *ὑμῖν ἄνδρα, ὃς θέλει μᾶλλον γυνὴ εἶναι ἢ ἀνήρ'. ὢ*
δεινοῦ θεάματος· οὐδεὶς οὐχὶ θαυμάσει τὴν προγραφήν·
νὴ τὸν Δία, οἶμαι ὅτι αὐτοὶ οἱ τιλλόμενοι οὐ παρακο-
λουθοῦντες, ὅτι τοῦτ' αὐτό ἐστιν, ὃ ποιοῦσιν, ποιοῦσιν.
30 *ἄνθρωπε, τί ἔχεις ἐγκαλέσαι σου τῇ φύσει; ὅτι*
σε ἄνδρα ἐγέννησεν; τί οὖν; πάσας ἔδει γυναῖκας
γεννῆσαι; καὶ τί ἂν ὄφελος ἦν σοι τοῦ κοσμεῖσθαι; τίνι
31 *ἂν ἐκοσμοῦ, εἰ πάντες ἦσαν γυναῖκες; ἀλλ' οὐκ ἀρέσκει*
σοι τὸ πραγμάτιον· ὅλον δι' ὅλων αὐτὸ ποίησον· ἆρον
— τί ποτ' ἐκεῖνο; — τὸ αἴτιον τῶν τριχῶν· ποίησον εἰς
ἅπαντα σαυτὸν γυναῖκα, ἵνα μὴ πλανώμεθα, μὴ τὸ μὲν
32 *ἥμισυ ἀνδρός, τὸ δ' ἥμισυ γυναικός. τίνι θέλεις ἀρέ-*
σαι; τοῖς γυναικαρίοις; ὡ⟨ς⟩ ἀνὴρ αὐτοῖς ἄρεσον. 'ναί·

---

10 sq. cf. Athen. XIII, 565c: *Διογένης δὲ ἰδών τινα οὕτως ἔχοντα τὸ γένειον ἔφησε 'μή τι ἔχεις ἐγκαλεῖν τῇ φύσει, ὅτι ἄνδρα σε ἐποίησε καὶ οὐ γυναῖκα;'*

---

2 *τοῦτο*] *τοὐναντίον R, ταὐτὸ Blass* (idem *Wolf*) 5 *ποῦ αὐτὸν τάξομεν* (in quo numero recensebimus *ed. Bas.*) *vel ποῖον αὐτὸν δείξομεν R* **9** *ποιοῦσιν alt.*] *ἐροῦσιν Wolf, ποιήσουσιν vel θαυμάσουσιν Meib., del R (negl. vers. Bas.)* **13** *εἰ in S aut postea insertum aut corr.* **13—14** — *Ἀλλ' . . . πραγμάτιον;* — *Kron. (sim. vers. Bas.), qui olim ἀρκεῖ coni.* **14** *πραγμάτιον*] *σωμάτιον ed. Salmant. marg. πραγμάτιον ὅλον· δι' Salm. ὅλ. δι' ὅ. ἀποποίησαι Wolf, ψιλὸν δι' ὅ. σαυτὸν ποίησον R* **15** *ὅ τι ποτ' ἐστιν ἐκ. R, ⟨τὸ⟩ τί ποτ' ἐκ., Blass; τί ποτ' del. Wolf, τί ποτ' ἐκ. del. Upt. τῶν τριχῶν*] *τῆς τριχ͡ S (fort. ͡ corr.): corr. s* **16** *μὴ*] *μηδ' ἦ r* (ac ne - - prae te feras *ed. Bas.*) **18** *ὡς S_b: ὡ S*

---

1 (*et* 3) *ἐν τῷ γενείῳ* 4 *ωρ καὶ πολιτικόν*
8 *κατὰ τῶν κοσμούντων τὰς ἑαυτῶν κόμας*

ἀλλὰ τοῖς λείοις χαίρουσιν.᾽ οὐκ ἀπάγξῃ; καὶ εἰ τοῖς
κιναίδοις ἔχαιρον, ἐγένου ἂν κίναιδος; τοῦτό σοι τὸ 33
ἔργον ἐστίν, ἐπὶ τοῦτο ἐγεννήθης, ἵνα σοι αἱ γυναῖκες
αἱ ἀκόλαστοι χαίρωσιν; τοιοῦτόν σε θῶμεν πολίτην 34
Κορινθίων, κἂν οὕτως τύχῃ, ἀστυνόμον ἢ ἐφήβαρχον ἢ
στρατηγὸν ἢ ἀγωνοθέτην; | ἄγε καὶ γαμήσας τίλλεσθαι 35 88v
μέλλεις; τίνι καὶ ἐπὶ τί; καὶ παιδία ποιήσας εἶτα κἀκεῖνα τιλλόμενα ἡμῖν εἰσάξεις εἰς τὸ πολίτευμα; καλὸς πολίτης καὶ βουλευτὴς καὶ ῥήτωρ. τοιούτους δεῖ νέους εὔχεσθαι ἡμῖν φύεσθαι καὶ ἀνατρέφεσθαι;

Μή, τοὺς θεούς σοι, νεανίσκε· ἀλλ᾽ ἅπαξ ἀκούσας 36
τῶν λόγων τούτων ἀπελθὼν σαυτῷ εἰπὲ ʽταῦτά μοι Ἐπίκτητος οὐκ εἴρηκεν· πόθεν γὰρ ἐκείνῳ; ἀλλὰ θεός τίς ποτ᾽ εὐμενὴς δι᾽ ἐκείνου. οὐδὲ γὰρ ἂν ἐπῆλθεν Ἐπικτήτῳ ταῦτα εἰπεῖν οὐκ εἰωθότι λέγειν πρὸς οὐδένα. ἄγε οὖν τῷ θεῷ πεισθῶμεν, ἵνα μὴ θεοχόλωτοι 37
ὦμεν᾽. οὔ· ἀλλ᾽ ἂν μὲν κόραξ κραυγάζων σημαίνῃ σοί τι, οὐχ ὁ κόραξ ἐστὶν ὁ σημαίνων, ἀλλ᾽ ὁ θεὸς δι᾽ αὐτοῦ· ἂν δὲ δι᾽ ἀνθρωπίνης φωνῆς σημαίνῃ τι, τὸν ἄνθρωπον ποιήσει λέγειν σοι ταῦτα, ἵν᾽ ἀγνοῇς τὴν δύναμιν τοῦ δαιμονίου, ὅτι τοῖς μὲν οὕτως, τοῖς δ᾽ ἐκεί-

---

2 κιναιδοῖς S: corr. S_b ἐγίνου Cor. fort. τοῦτο σὸν vel σοῦ (tuum Wolf) 4 χαίρουσιν S: corr. s 10—11 ἀνατρέφεσθαι, νὴ s, unde νὴ τοὺς θεούς, ⟨ὁμοίως (ὁμοίους r)⟩ Wolf; μὴ οἵους σὺ vel μὴ ὁμοίους σοι R 17—19 — Οὔ - - - αὐτοῦ. — Diels 20 ⟨οὐ⟩ ποιήσει S_b; οὐκ οἰήσει R, προσποιήσῃ Blass ἵνα γνοίῃς S: corr. Blass, Kron. [π]οιήσει - - -, ἵνα ⟨μὴ⟩ γνοίης Elter

---

2 τίνες εἰσιν οἱ κίναιδοι; οὐ γάρ μοι δοκοῦσιν εἶναι οἱ μαλακοί
8 εἰρωνικῶς
13 ὅτι καὶ οἱ ἔξω τῷ θεῷ ἐπέγραφον τὰ κατορθώματα

νως σημαίνει, περὶ δὲ τῶν μεγίστων καὶ κυριωτάτων
38 *⟨διὰ⟩ καλλίστου ἀγγέλου σημαίνει; τί ἐστιν ἄλλο, ὃ λέ-*
γει ὁ ποιητής;

ἐπεὶ πρό οἱ εἴπομεν ἡμεῖς,
Ἑρμείαν πέμψαντες ἐύσκοπον ἀργειφόντην,
μήτ' αὐτὸν κτείνειν μήτε μνάασθαι ἄκοιτιν.

39 *ὁ Ἑρμῆς καταβὰς ἔμελλεν αὐτῷ λέγειν ταῦτα καὶ σοὶ*
νῦν λέγουσιν οἱ θεοὶ ταῦτα Ἑρμείαν πέμψαντες
διάκτορον ἀργειφόντην μὴ ἐκστρέφειν τὰ καλῶς
ἔχοντα μηδὲ περιεργάζεσθαι, ἀλλ' ἀφεῖναι τὸν ἄνδρα
ἄνδρα, τὴν γυναῖκα γυναῖκα, τὸν καλὸν ἄνθρωπον ὡς
καλὸν ἄνθρωπον, τὸν αἰσχρὸν ὡς ἄνθρωπον αἰσχρόν.
40 *ὅτι οὐκ εἶ κρέας οὐδὲ τρίχες, ἀλλὰ προαίρεσις· ταύτην*
41 *ἂν σχῇς καλήν, τότ' ἔσει καλός. μέχρι δὲ νῦν οὐ τολμῶ*
σοι λέγειν, ὅτι αἰσχρὸς εἶ· δοκεῖς γάρ μοι πάντα θέλειν
89r 42 *ἀκοῦσαι ἢ τοῦτο. ἀλλ' ὅρα, τί λέγει Σωκράτης τῷ καλ-*
λίστῳ πάντων καὶ ὡραιοτάτῳ Ἀλκιβιάδῃ· 'πειρῶ οὖν
καλὸς εἶναι'. τί αὐτῷ λέγει; 'πλάσσε σου τὴν κόμην
καὶ τίλλε σου τὰ σκέλη'; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ 'κόσμει σου
43 *τὴν προαίρεσιν, ἔξαιρε τὰ φαῦλα δόγματα'. τὸ σωμά-*
τιον οὖν πῶς; ὡς πέφυκεν. ἄλλῳ τούτων ἐμέλησεν·
44 *ἐκείνῳ ἐπί[σ]τρεψον. — Τί οὖν; ἀκάθαρτον δεῖ εἶναι; —*

---

4 sqq. Hom. Od. *α* 37 sqq. (38 in cod. B leg. *διάκτορον*; *πεμψαντε* scr. Aristophanes et Zenodotus); in marg. >÷
8 sqq. Hom. Od. *α* 84 (cf. quae adn. ad v. 4 sqq.).
17 sq. cf. Plat. Alcib. pr. p. 131 d: *προθυμοῦ τοίνυν κάλλιστος εἶναι.*

---

2 *suppl.* S_b 4 *ἐπεί οἱ προείπομεν S: corr. Upt. ex Hom.* 9 *ἐκτρέφειν s, ἐκτρέπειν ed. Salmant. marg., sic vel ἐκτίλλειν Wolf* (molliter habere *ed. Bas.)* 12 *ἄνθρωπον ὡς αἰσχρόν Elter; ὡς [ἄνθρωπον] αἰσχρόν Kron. (et Wolf in vers.; vers. Bas. ter ἄνθρωπον negl.)* 14 *καλήν ποτ', s; καλήν ⟨ποτε⟩, τότ' Schw.* 17 *ὡραιωτάτωι S: corr. s* 22 *ἐπίστρεψον S pr. post οὖν dist. s*

Μὴ γένοιτο· ἀλλ᾽ ὃς εἶ καὶ πέφυκας, τοῦτον κάθαιρε,
ἄνδρα ὡς ἄνδρα καθάριον εἶναι, γυναῖκα ὡς γυναῖκα,
παιδίον ὡς παιδίον. οὔ· ἀλλὰ καὶ τοῦ λέοντος ἐκτίλω- 45
μεν τὴν κόμην, ἵνα μὴ ἀκάθαρτος ᾖ, καὶ τοῦ ἀλεκτρυό-
νος τὸν λόφον· δεῖ γὰρ καὶ τοῦτον καθάριον εἶναι. ἀλλ᾽
ὡς ἀλεκτρυόνα καὶ ἐκεῖνον ὡς λέοντα καὶ τὸν κυνηγετι-
κὸν κύνα ὡς κυνηγετικόν.

β′. Περὶ τίνα ἀσκεῖσθαι δεῖ τὸν προκόψοντα καὶ ὅτι τῶν κυριωτάτων ἀμελοῦμεν.

Τρεῖς εἰσι τόποι, περὶ οὓς ἀσκηθῆναι δεῖ τὸν ἐσό- 1
μενον καλὸν καὶ ἀγαθόν· ὁ περὶ τὰς ὀρέξεις καὶ τὰς
ἐκκλίσεις, ἵνα μήτ᾽ ὀρεγόμενος ἀποτυγχάνῃ μήτ᾽ ἐκκλί-
νων περιπίπτῃ· ὁ περὶ τὰς ὁρμὰς καὶ ἀφορμὰς καὶ 2
ἁπλῶς ὁ περὶ τὸ καθῆκον, ἵνα τάξει, ἵνα εὐλογίστως,
ἵνα μὴ ἀμελῶς· τρίτος ἐστὶν ὁ περὶ τὴν ἀνεξαπατησίαν
καὶ ἀνεικαιότητα καὶ ὅλως ὁ περὶ τὰς συγκαταθέσεις.
τούτων κυριώτατος καὶ μάλιστα ἐπείγων ἐστὶν ὁ περὶ 3
τὰ πάθη· πάθος γὰρ ἄλλως οὐ γίνεται εἰ μὴ ὀρέξεως
ἀποτυγχανούσης ἢ ἐκκλίσεως περιπιπτούσης. οὗτός
ἐστιν ὁ ταραχάς, θορύβους, ἀτυχίας, ὁ δυστυχίας ἐπι-
φέρων, ὁ πένθη, οἰμωγάς, φθόνους, ὁ φθονερούς, ὁ

---

1 ὃ *R* τοῦτο *s* (καθαρὸν *vel* καθάριον ⟨φύλαττε⟩ *R*) 2 εἶναι ⟨δεῖ⟩ *Wolf* 5 λόφον; - - - εἶναι, (*sic iam vers. Bas.*) - - - ἀλεκτρυόνα, *dist. Blass* ⟨οὔ·⟩ ἀλλ᾽ *Upt.*, ⟨ναί·⟩ ἀλλ᾽ *Schw.* (*Recte Wolf*) 8 ⟨τοῦ⟩ τίνα *s* ἀσκῆσθαι *S: corr. m. pr.* προκόψαντα *S: corr. s* 20 ταχαχάς *S pr.* ὁ *del. R* (*negl. vers. Wolfii*) ὁ ἀτυχίας, δ. *Elter* 21 φθόνους] φόβους *R*

---

10 ὅτι τρεῖς εἰσι τόποι, περὶ οὓς δεῖ τὸν ἀσκητὴν ἀσκηθῆναι — τρεῖς εἰσι συζυγίαι· ὄρεξις ἔκκλισις· | ὁρμὴ καὶ ἀφορμή· | κριτήριον περὶ τοῦ μὴ ἀπατᾶσθαι εἰκῇ καὶ μάτην. *in marg. inf.* ὄρεξις | ἔκκλισις | ὁρμή | ἀφορμή | ἀνεξαπα | τησιά.

ζηλοτύπους ποιῶν, δι' ὧν οὐδ' ἀκοῦσαι λόγου δυνά-
89v 4 μεθα. δεύτερός ἐστιν ὁ περὶ τὸ καθῆκον· οὐ δεῖ γάρ
με εἶναι ἀπαθῆ ὡς ἀνδριάντα, ἀλλὰ τὰς σχέσεις τη-
ροῦντα τὰς φυσικὰς καὶ ἐπιθέτους ὡς εὐσεβῆ, ὡς υἱόν,
ὡς ἀδελφόν, ὡς πατέρα, ὡς πολίτην.
5 Τρίτος ἐστὶν ὁ ἤδη τοῖς προκόπτουσιν ἐπιβάλλων, ὁ
περὶ τὴν αὐτῶν τούτων ἀσφάλειαν, ἵνα μηδ' ἐν ὕπνοις
λάθῃ τις ἀνεξέταστος παρελθοῦσα φαντασία μηδ' ἐν
οἰνώσει μηδὲ μελαγχολῶντος. — Τοῦτο ὑπὲρ ἡμᾶς, φη-
6 σίν, ἐστίν. — Οἱ δὲ νῦν φιλόσοφοι ἀφέντες τὸν πρῶ-
τον τόπον καὶ τὸν δεύτερον καταγίνονται περὶ τὸν τρί-
τον· μεταπίπτοντας, ἠρωτῆσθαι περαίνοντας, ὑποθετι-
7 κούς, ψευδομένους. — Δεῖ γάρ, φησίν, καὶ ἐν ταῖς
ὕλαις ταύταις γενόμενον διαφυλάξαι τὸ ἀνεξαπάτητον.
8 — Τίνα; τὸν καλὸν καὶ ἀγαθόν. σοὶ οὖν τοῦτο λείπει;
τὰς ἄλλας ἐκπεπόνηκας; περὶ κερμάτιον ἀνεξαπάτητος
εἶ; ἐὰν ἴδῃς κοράσιον καλόν, ἀντέχεις τῇ φαντασίᾳ; ἂν
ὁ γείτων σου κληρονομήσῃ, οὐ δάκνῃ; νῦν οὐδὲν ἄλλο
9 σοι λείπει ἢ ἀμεταπτωσία; τάλας, αὐτὰ ταῦτα τρέμων
μανθάνεις καὶ ἀγωνιῶν, μή τίς σου καταφρονήσῃ, καὶ
10 πυνθανόμενος, μή τίς τι περὶ σοῦ λέγει. κἄν τις ἐλθὼν
εἴπῃ σοι ὅτι 'λόγου γινομένου, τίς ἄριστός ἐστι τῶν

---

2 sqq. cf. Ench. 30: *Τὰ καθήκοντα ὡς ἐπίπαν ταῖς σχέσεσι παραμετρεῖται* et quae sequuntur de patre et fratre exempla.
6 sqq. cf. *Μόσχ. ὑπ.* 1: *Παραφύλαττε σαυτὸν ἐν παντὶ τῷ βίῳ, μὴ λάθῃ σε συναρπάσασα ἀδόκητος φαντασία.*
19 sq. cf. Ench. 46, 2.

---

1 *δι' ὃν R, Cor.* (per quem *Wolf*) *λόγον vel λόγων s* 12 *⟨βουλόμενοι (vel ζητοῦντες)⟩ μεταπ. ἠρ., περ. R ἠρωτῆσθαι S: ἠρώτησθε* S_a; *ἐρωτᾶσθαι Cor.* 13 *φασίν ed. Bas. marg.* 14 *τοιαύταις Meib.* 15 *λείπει;] interr. sign. pos. Kron.* 16 *τὰ ἄλλα (sim. vers. Bas.) vel τοὺς ἄλλους R* 19 *ἢ ⟨ἢ⟩ R* 21 *λέγῃ s* 22 *γενομένου Cor.* (cum incidisset *ed. Bas.*)

φιλοσόφων, παρών τις ἔλεγεν, ὅτι εἷς φιλόσοφος ὁ
δεῖνα', γέγονέ σου τὸ ψυχάριον ἀντὶ δακτυλιαίου δί-
πηχυ. ἂν δ' ἄλλος παρὼν εἴπῃ 'οὐδὲν εἴρηκας, οὐκ
ἔστιν ἄξιον τοῦ δεῖνος ἀκροᾶσθαι· τί γὰρ οἶδεν; τὰς
πρώτας ἀφορμὰς ἔχει, πλέον δ' οὐδέν', ἐξέστηκας, ὠχρία-
κας, εὐθὺς κέκραγας 'ἐγὼ αὐτῷ δείξω, τίς εἰμι, ὅτι μέγας
φιλόσοφος'. βλέπεται ἐξ αὐτῶν τούτων. τί θέλεις ἐξ 11
ἄλλων δεῖξαι; οὐκ οἶδας, ὅτι Διογένης τῶν σοφιστῶν
τινα οὕτως ἔδειξεν || ἐκτείνας τὸν μέσον δάκτυλον, εἶτα 90r
ἐκμανέντος αὐτοῦ 'Οὗτός ἐστιν', ἔφη, 'ὁ δεῖνα·
ἔδειξα ὑμῖν αὐτόν'; ἄνθρωπος γὰρ δακτύλῳ οὐ δεί- 12
κνυται ὡς λίθος ἢ ὡς ξύλον, ἀλλ' ὅταν τις τὰ δόγματα
αὐτοῦ δείξῃ, τότε αὐτὸν ὡς ἄνθρωπον ἔδειξεν.

Βλέπωμεν καὶ σοῦ τὰ δόγματα. μὴ γὰρ οὐ δῆλόν 13
ἐστιν, ὅτι σὺ τὴν προαίρεσιν τὴν σαυτοῦ ἐν οὐδενὶ τί-
θεσαι, ἔξω δὲ βλέπεις εἰς τὰ ἀπροαίρετα, τί ἐρεῖ ὁ
δεῖνα καὶ τίς εἶναι δόξεις, εἰ φιλόλογος, εἰ Χρύσιππον
ἀνεγνω⟨κὼ⟩ς ἢ Ἀντίπατρον; εἰ μὲν γὰρ καὶ Ἀρχέδημον,
ἀπέχεις ἅπαντα. τί ἔτι ἀγωνιᾷς, μὴ οὐ δείξῃς ἡμῖν, τίς 14
εἶ; θέλεις σοι εἴπω, τίνα ἡμῖν ἔδειξας; ἄνθρωπον παρι-
όντα ταπεινόν, μεμψίμοιρον, ὀξύθυμον, δειλόν, πάντα
μεμφόμενον, πᾶσιν ἐγκαλοῦντα, μηδέποτε ἡσυχίαν

---

8 sqq. cf. Diog. Laert. VI, 34 et 35.
18 cf. Stoic. Vet. Fragm. ed. v. Arnim III 262, fr. 4; 245, fr. 9

---

4 ἄξιος *S: corr* S_b *vel* S_c 5—6 ὠχρίακας εὐθύς, κέκραγας *S: corr. Schw.* 6—7 ὅτι μέγας φίλ. *del. Kron.* 13 αὐτὸν (!) *S* 14 βλέπομεν *S: corr. s* τί γάρ, εἰ δῆλόν *R* 15 οὐδενὶ ⟨τῶν σαυτοῦ⟩ *r* 17 ὅτι φιλόλογος εἶ, ὅτι Χρύσ. *R* 18 ἀνέγνως *S: suppl. Kron., Halbauer; ἀναγνοὺς ego olim* 19 δείξεις *S: corr. s* 20—21 ἀνθρωπάριον ταπεινόν *R*

---

6 εἰρωνικῶς

15 *ἄγοντα, πέρπερον· ταῦτα ἡμῖν ἔδειξας. ἄπελθε νῦν καὶ
ἀναγίγνωσκε Ἀρχέδημον· εἶτα μῦς ἂν καταπέσῃ καὶ
ψοφήσῃ, ἀπέθανες. τοιοῦτος γάρ σε μένει θάνατος,
οἷον καὶ τὸν — τίνα ποτ' ἐκεῖνον; — τὸν Κρῖνιν. καὶ*
16 *ἐκεῖνος μέγα ἐφρόνει, ὅτι ἐνόει Ἀρχέδημον. τάλας, οὐ
θέλεις ἀφεῖναι ταῦτα τὰ μηδὲν πρὸς σέ; πρέπει ταῦτα
τοῖς δυναμένοις δίχα ταραχῆς αὐτὰ μανθάνειν, οἷς ἔξε-
στιν εἰπεῖν 'οὐκ ὀργίζομαι, οὐ λυποῦμαι, οὐ φθονῶ, οὐ
κωλύομαι, οὐκ ἀναγκάζομαι. τί μοι λοιπόν; εὐσχολῶ,*
17 *ἡσυχίαν ἄγω. ἴδωμεν, πῶς περὶ τὰς μεταπτώσεις τῶν
λόγων δεῖ ἀναστρέφεσθαι· ἴδωμεν, πῶς ὑπόθεσίν τις
λαβὼν εἰς οὐδὲν ἄτοπον ἀπαχθήσεται'. ἐκείνων ἐστὶ*
18 *ταῦτα. τοῖς εὖ παθοῦσι πρέπει πῦρ καίειν, ἀριστᾶν, ἂν
οὕτως τύχῃ, καὶ ᾄδειν καὶ ὀρχεῖσθαι· βυθιζομένου δὲ*
90v *τοῦ πλοίου || σύ μοι παρελθὼν ἐπαίρεις τοὺς σιφάρους.*

γ'. Τίς ὕλη τοῦ ἀγαθοῦ καὶ πρὸς τί μάλιστ' ἀσκητέον.

1 *Ὕλη τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ τὸ ἴδιον ἡγεμονικόν, τὸ
σῶμα δ' ἰατροῦ καὶ [ἀπ]αλείπτου, ὁ ἀγρὸς γεωργοῦ
ὕλη· ἔργον δὲ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ τὸ χρῆσθαι ταῖς φαν-*
2 *τασίαις κατὰ φύσιν. πέφυκεν δὲ πᾶσα ψυχὴ ὥσπερ τῷ
ἀληθεῖ ἐπινεύειν, πρὸς τὸ ψεῦδος ἀνανεύειν, πρὸς τὸ*

---

3 sqq. cf. Stoic. Vet. Fragm. ed. v. Arnim III, 268, fr. 1.

---

1 νῦν] οὖν *Trinc. Cor.* 2 μύκης *ego olim* 3 ἀπέθανεν *S: corr. S$_c$* 4 οἷος *Menagius* τὸν κλεινόν ποτ' ἐκεῖνον [τὸν] *R*; τὸν τίνα ποτ' ἐκεῖνον *del. Upt.* Κρῖνιν *R*: κρίνειν *S*; κρίνιν *S$_c$* 9 *malim* μοι τὸ λεῖπον (reliquum est *ed. Bas.*) 13 εὐπαθοῦσι *S*; εὐπλοοῦσι *Cor.*, εὐσταθοῦσι *Elter* 15 σιφάρους] *in marg. S$_b$ add. haec:* εἶδος αὐλοῦ (οὐήλου *Salm.*) ὁ (ὡς *R*) σίφαρος· ἔστι δὲ καὶ εἶδος ἀμφορέως 19 ἀπαλείπτου *S: corr. ed. Bas.*; ἰατραλείπτου *Schw.*, ἐπαλείπτου *Cor.* 21 πέφυκε *S corr.*

ἄδηλον ἐπέχειν, οὕτως πρὸς μὲν τὸ ἀγαθὸν ὀρεκτικῶς
κινεῖσθαι, πρὸς δὲ τὸ κακὸν ἐκκλιτικῶς, πρὸς δὲ τὸ
μήτε κακὸν μήτ' ἀγαθὸν οὐδετέρως. ὡς γὰρ τὸ τοῦ 3
Καίσαρος νόμισμα οὐκ ἔξεστιν ἀποδοκιμάσαι τῷ τραπε-
ζίτῃ οὐδὲ τῷ λαχανοπώλῃ, ἀλλ' ἂν δείξῃς, θέλει οὐ
θέλει, προέσθαι αὐτὸν δεῖ τὸ ἀντ' αὐτοῦ πωλούμενον,
οὕτως ἔχει καὶ ἐπὶ τῆς ψυχῆς. τὸ ἀγαθὸν φανὲν εὐθὺς 4
ἐκίνησεν ἐφ' αὑτό, τὸ κακὸν ἀφ' αὑτοῦ. οὐδέποτε δ'
ἀγαθοῦ φαντασίαν ἐναργῆ ἀποδοκιμάσει ψυχή, οὐ μᾶλ-
λον ἢ τὸ Καίσαρος νόμισμα. ἔνθεν ἐξήρτηται πᾶσα κί-
νησις καὶ ἀνθρώπου καὶ θεοῦ.

Διὰ τοῦτο πάσης οἰκειότητος προκρίνεται τὸ ἀγαθόν. 5
οὐδὲν ἐμοὶ καὶ τῷ πατρί, ἀλλὰ τῷ ἀγαθῷ. 'οὕτως εἶ
σκληρός;' οὕτως γὰρ πέφυκα· τοῦτό μοι τὸ νόμισμα δέ-
δωκεν ὁ θεός. διὰ τοῦτο, εἰ τοῦ καλοῦ καὶ δικαίου τὸ 6
ἀγαθὸν ἕτερόν ἐστιν, οἴχεται καὶ πατὴρ καὶ ἀδελφὸς καὶ
πατρὶς καὶ πάντα τὰ πράγματα. ἀλλ' ἐγὼ τὸ ἐμὸν ἀγα- 7
θὸν ὑπερίδω, ἵνα σὺ σχῇς, καὶ παραχωρήσω σοι; ἀντὶ
τίνος; 'πατήρ σου εἰμί.' ἀλλ' οὐκ ἀγαθόν. 'ἀδελφός
σου εἰμί.' ἀλλ' οὐκ ἀγαθόν. ἐὰν δ' ἐν ὀρθῇ προαιρέσει 8
θῶμεν, αὐτὸ ⟨τὸ⟩ τηρεῖν τὰς σχέσεις ἀγαθὸν γίνεται·‖
καὶ λοιπὸν ὁ τῶν ἐκτός τινων ἐκχωρῶν, οὗτος τοῦ ἀγα- 91r
θοῦ τυγχάνει. 'αἴρει τὰ χρήματα ὁ πατήρ.' ἀλλ' οὐ 9
βλάπτει. 'ἕξει τὸ πλέον τοῦ ἀγροῦ ⟨ὁ ἀδελφός⟩.' ὅσον
καὶ θέλει. μή τι οὖν τοῦ αἰδήμονος, μή τι τοῦ πιστοῦ,

---

13 fortasse hinc sumpsit Arrianus quae leg. in Ench. 30: ἀλλὰ πατὴρ κακός ἐστι. μή τι οὖν πρὸς ἀγαθὸν πατέρα φύσει ᾠκειώθης (cf. III, 24, 11); ἀλλὰ πρὸς πατέρα.

---

8 ἀφ' αὐτοῦ *S: corr. s* 9 ἐνεργῆ *S: corr. s* 21 θῶμεν αὐτό, τηρεῖν *S: corr. Schw.* (θῶμεν αὐτὸ ⟨τὸ⟩ *r*); θῶμεν αὐτό, καὶ τῷ (*sim. vers. Bas.*) τ. τὰς ⟨ὀρθὰς (*vel* ἑαυτοῦ *vel* κατὰ φύσιν)⟩ σχ. ἀγαθὸς γίνεται, [καὶ] λοιπὸν *R* 24 ἕξει* *S suppl. Schw.* ⟨ἔχει,⟩ ὅσον *r*

10 μή τι τοῦ φιλαδέλφου; ἐκ ταύτης γὰρ τῆς οὐσίας τίς
δύναται ἐκβαλεῖν; οὐδ᾽ ὁ Ζεύς. οὐδὲ γὰρ ἠθέλησεν,
ἀλλ᾽ ἐπ᾽ ἐμοὶ αὐτὸ ἐποίησεν καὶ ἔδωκεν οἷον εἶχεν αὐ-
τός, ἀκώλυ[σ]τον, ἀναγκαστον, ἀπαραπόδιστον.
11 Ὅταν οὖν ἄλλῳ ἄλλο τὸ νόμισμα ᾖ, ἐκεῖνό ⟨τι⟩ς δεί-
12 ξας ἔχει τὸ ἀντ᾽ αὐτοῦ πιπρασκόμενον. ἐλήλυθεν εἰς τὴν
ἐπαρχίαν κλέπτης ἀνθύπατος. τίνι νομίσματι χρῆται;
ἀργυρίῳ. δεῖξον καὶ ἀπόφερε ὃ θέλεις. ἐλήλυθεν μοιχός.
τίνι νομίσματι χρῆται; κορασιδίοις. ‘λάβε’, φησίν, ‘τὸ
νόμισμα καὶ πώλησόν μοι τὸ πραγμάτιον’. δὸς καὶ ἀγό-
13 ραζε. ἄλλος περὶ παιδάρια ἐσπούδακεν. δὸς αὐτῷ τὸ νό-
μισμα καὶ λάβε ὃ θέλεις. ἄλλος φιλόθηρος. δὸς ἱππάριον
καλὸν ἢ κυνάριον· οἰμώζων καὶ στένων πωλήσει ἀντ᾽
αὐτοῦ ὃ θέλεις. ἄλλος γὰρ αὐτὸν ἀναγκάζει ἔσωθεν, ὁ
τὸ νόμισμα τοῦτο τεταχώς.
14 Πρὸς τοῦτο μάλιστα τὸ εἶδος αὐτὸν γυμναστέον. εὐ-
θὺς ὄρθρου προελθὼν ὃν ἂν ἴδῃς, ὃν ἂν ἀκούσῃς, ἐξέ-
ταζε, ἀποκρίνου ὡς πρὸς ἐρώτημα. τί εἶδες; καλὸν ἢ

---

18 sqq. cf. quae ad II, 18, 15 adnotavi et Ench. 1, 5: ἐξέταζε - καὶ δοκίμαζε τοῖς κανόσιν οἷς ἔχεις· πρώτῳ δὲ τούτῳ καὶ μάλιστα, πότερον περὶ τὰ ἐφ᾽ ἡμῖν ἐστιν ἢ περὶ τὰ οὐκ ἐφ᾽ ἡμῖν. κἂν περί τι τῶν οὐκ ἐφ᾽ ἡμῖν ᾖ, πρόχειρον ἔστω τὸ διότι οὐδὲν πρὸς ἐμέ.

---

2 ⟨μ᾽⟩ ἐκβαλεῖν *Schw.* 4 ἀκώλυστον *S pr.* 5 τὸ] *an* τι? ἢ *S: corr. s* ἐκεῖνό τις S_b (*vel* S_a): ἐκεῖνος *S* (*quo servato* Ὧι ἂν *Elter*); *fort.* ἐκεῖνο ὁ 6 ἔχῃ S_b 7 κλέπτης. ἀνθύπατος τίνι *dist.* S_b 8 ἀργυρᾷ *Wolf* 9 βάλε *s* φησίν *del. et v.* 10 πωλήσω *scr. Cor.* 14 ἀναγκάζῃ *S: corr. m. pr.* 16 αὐτὸν *S: corr. Cor.*

---

8 δεῖξόν, φησι, τῷ ἀνθυπάτῳ ἀργύριον· αὐτὸ γάρ ἐστιν ἀγαθὸν τῷ ἀνθυπάτῳ· καὶ ἐὰν δῷς αὐτῷ ἀργύριον, λαμβάνεις ὅπερ ἂν θέλῃς:· — (*in marg. inf.*) νομίζοντες: νομίσματα | κλέπτης: ἀργύριον | μοιχός: κοράσιον | παιδεραστής: παιδάριον | φιλοθήρος(!): ἱππάριον ἢ κυνάριον | φιλόσοφος: προαίρεσις:

καλήν; ἔπαγε τὸν κανόνα. ἀπροαίρετον ἢ προαιρετικόν;
ἀπροαίρετον· αἶρε ἔξω. τί εἶδες; πενθοῦν⟨τ'⟩ ἐπὶ τέκνου 15
τελευτῇ; ἔπαγε τὸν κανόνα. ὁ θάνατός ἐστιν ἀπροαίρε-
τον· αἶρε ἐκ τοῦ μέσου. ἀπήντησέ σοι ὕπατος; ἔπαγε
τὸν κανόνα. ὑπατεία ποῖόν τι ἐστίν; ἀπροαίρετον ἢ προ-
αιρετικόν;| ἀπροαίρετον· αἶρε καὶ τοῦτο, οὐκ ἔστι δόκι- 91ᵛ
μον· ἀπόβαλε, οὐδὲν πρὸς σέ. καὶ τοῦτο εἰ ἐποιοῦμεν 16
καὶ πρὸς τοῦτο ἠσκούμεθα καθ' ἡμέραν ἐξ ὄρθρου μέχρι
νυκτός, ἐγίνετο ἄν τι, νὴ τοὺς θεούς. νῦν δ' εὐθὺς ὑπὸ 17
πάσης φαντασίας κεχηνότες λαμβανόμεθα καὶ μόνον,
εἴπερ ἄρα, ἐν τῇ σχολῇ μικρόν τι διεγειρόμεθα· εἶτ'
ἐξελθόντες ἂν ἴδωμεν πενθοῦντα, λέγομεν 'ἀπώλετο'·
ἂν ὕπατον, 'μακάριος'· ἂν ἐξωρισμένον, 'ταλαίπωρος'·
ἂν πένητα, 'ἄθλιος, οὐκ ἔχει πόθεν φάγῃ'. ταῦτ' οὖν 18
ἐκκόπτειν δεῖ τὰ πονηρὰ δόγματα, περὶ τοῦτο συντετά-
σθαι. τί γάρ ἐστι τὸ κλαίειν καὶ οἰμώζειν; δόγμα. τί
δυστυχία; δόγμα. τί στάσις, τί διχόνοια, τί μέμψις, τί
κατηγορία, τί ἀσέβεια, τί φλυαρία; ταῦτα πάντα δόγμα- 19
τά ἐστι καὶ ἄλλο οὐδὲν καὶ δόγματα περὶ τῶν ἀπροαι-
ρέτων ὡς ὄντων ἀγαθῶν καὶ κακῶν. ταῦτά τις ἐπὶ τὰ
προαιρετικὰ μεταθέτω, κἀγὼ αὐτὸν ἐγγυῶμαι ὅτι εὐ-
σταθήσει, ὡς ἂν ἔχῃ τὰ περὶ αὐτόν.

Οἷόν ἐστιν ἡ λεκάνη τοῦ ὕδατος, τοιοῦτον ἡ ψυχή, 20
οἷον ἡ αὐγὴ ἡ προσπίπτουσα τῷ ὕδατι, τοιοῦτον αἱ

---

2 sqq. (s. 15—19) cf. omnino Ench. 16.
9 sqq. cf. Ench. 14, 2.

---

2 *suppl. s;* ⟨γυνάριον⟩ πενθοῦν *r* 3 ⟨τί (ποῖόν τι *Kron.*)⟩ ἐστιν; ἀπρ. *R;* ἀπροαίρετον ⟨ἢ προαιρετικόν; ἀπροαίρετον⟩ *ego olim* 17 μέμψης *S: corr. m. pr.* 22 ὡς] ὅσ' *Meib.* αυτόν(!) *S*

---

6 μὴ ἀντικατάλλαττε τὰ προαιρετικὰ τοῖς ἀπροαιρέτοις S_c
18 εἰ καταστήσεις, φησίν, τὸ δογματικὸν πνεῦμα ἀτάραχον, εὐσταθήσει καὶ ψυχὴ καὶ φαντασία ἐπὶ τ(οῖς) κατὰ φύσιν S_c

21 φαντασίαι. ὅταν οὖν τὸ ὕδωρ κινηθῇ, δοκεῖ μὲν καὶ ἡ
22 αὐγὴ κινεῖσθαι, οὐ μέντοι κινεῖται. καὶ ὅταν τοίνυν
σκοτωθῇ τις, οὐχ αἱ τέχναι καὶ αἱ ἀρεταὶ συγχέονται,
ἀλλὰ τὸ πνεῦμα, ἐφ' οὗ εἰσιν· καταστάντος δὲ καθίσταται
κἀκεῖνα.

δ'. Πρὸς τὸν ἀκόσμως ἐν θεάτρῳ σπουδάσαντα.

1 Τοῦ δ' ἐπιτρόπου τῆς Ἠπείρου ἀκοσμότερον σπου-
δάσαντος κωμῳδῷ τινι καὶ ἐπὶ τούτῳ δημοσίᾳ λοιδο-
92r ρηθέντος, εἶτα ἑξῆς ἀπαγγείλαντος πρὸς αὐτόν, ὅτι
ἐλοιδορήθη, καὶ ἀγανακτοῦντος πρὸς τοὺς λοιδορήσαν-
τας Καὶ τί κακόν, ἔφη, ἐποίουν; ἐσπούδαζον καὶ οὗτοι
2 ὡς καὶ σύ. εἰπόντος δ' ἐκείνου Οὕτως οὖν τις σπουδά-
ζει; Σέ, ἔφη, βλέποντες τὸν αὑτῶν ἄρχοντα, τοῦ Καίσα-
ρος φίλον καὶ ἐπίτροπον, οὕτως σπουδάζοντα οὐκ ἔμελ-
3 λον καὶ αὐτοὶ οὕτως σπουδάζειν; εἰ γὰρ μὴ δεῖ οὕτως
σπουδάζειν, μηδὲ σὺ σπούδαζε· εἰ δὲ δεῖ, τί χαλεπαίνεις,
εἴ σε ἐμιμήσαντο; τίνας γὰρ ἔχουσιν μιμήσασθαι οἱ
πολλοὶ ἢ τοὺς ὑπερέχοντας ὑμᾶς; εἰς τίνας ἀπίδωσιν
4 ἐλθόντες εἰς τὰ θέατρα ἢ ὑμᾶς; 'ὅρα πῶς ὁ ἐπίτροπος
τοῦ Καίσαρος θεωρεῖ· κέκραγεν· κἀγὼ τοίνυν κραυγάσω.
ἀναπηδᾷ· κἀγὼ ἀναπηδήσω. οἱ δοῦλοι αὐτοῦ διακάθην-
ται κραυγάζοντες· ἐγὼ δ' οὐκ ἔχω δούλους· ἀντὶ πάν-
5 των αὐτὸς ὅσον δύναμαι κραυγάσω.' εἰδέναι σε οὖν δεῖ,
ὅταν εἰσέρχῃ εἰς τὸ θέατρον, ὅτι κανὼν εἰσέρχῃ καὶ
6 παράδειγμα τοῖς ἄλλοις, πῶς αὐτοὺς δεῖ θεωρεῖν. τί οὖν
σε ἐλοιδόρουν; ὅτι πᾶς ἄνθρωπος μισεῖ τὸ ἐμποδίζον.
ἐκεῖνοι στεφανωθῆναι ἤθελον τὸν δεῖνα, σὺ ἕτερον·

---

4 εἰσιν S_b: ἐστιν S 5 κἀκεῖνο S: *corr.* S_b 9 *malim* ἀπαγγελέν-τος (quum esset denunciatum *ed. Bas.*) 22 ἔχων r (quum servos non habeam *ed. Bas.*)

ἐκεῖνοι σοὶ ἐνεπόδιζον καὶ σὺ ἐκείνοις. σὺ εὑρίσκου
ἰσχυρότερος· ἐκεῖνοι ὃ ἐδύναντο ἐποίουν, ἐλοιδόρουν τὸ
ἐμποδίζον. τί οὖν θέλεις; ἵνα σὺ μὲν ποιῇς ὃ θέλεις, 7
ἐκεῖνοι δὲ μηδ' εἴπωσιν ἃ θέλουσιν; καὶ τί θαυμαστόν;
οἱ γεωργοὶ τὸν Δία οὐ λοιδοροῦσιν, ὅταν ἐμποδίζωνται
ὑπ' αὐτοῦ; οἱ ναῦται οὐ λοιδοροῦσι; τὸν Καίσαρα παύ-
ονται λοιδοροῦντες; τί οὖν; οὐ γιγνώσκει ὁ Ζεύς; τῷ 8
Καίσαρι οὐκ ἀπαγγέλλονται τὰ λεγόμενα; τί οὖν ποιεῖ; 92v
οἶδεν ὅτι, ἂν πάντας τοὺς λοιδοροῦντας κολάζῃ, οὐχ
ἕξει τίνων ἄρξει. τί οὖν; ἔδει εἰσερχόμενον εἰς τὸ θέ- 9
ατρον τοῦτο εἰπεῖν 'ἄγε ἵνα Σώφρων στεφανωθῇ'; ἀλλ'
ἐκεῖνο 'ἄγε ἵνα τηρήσω τὴν ἐμαυτοῦ προαίρεσιν ἐπὶ
ταύτης τῆς ὕλης κατὰ φύσιν ἔχουσαν'. ἐμοὶ παρ' ἐμὲ 10
φίλτερος οὐδείς· γελοῖον οὖν, ἵν' ἄλλος νικήσῃ κωμῳ-
δῶν, ἐμὲ βλάπτεσθαι. — Τίνα οὖν θέλω νικῆσαι; — 11
Τὸν νικῶντα· καὶ οὕτως ἀεὶ νικήσει, ὃν θέλω. — Ἀλλὰ
θέλω στεφανωθῆναι Σώφρονα. — Ἐν οἴκῳ ὅσους θέ-
λεις ἀγῶνας ἄγων ἀνακήρυξον αὐτὸν Νέμεα, Πύθια,
Ἴσθμια, Ὀλύμπια· ἐν φανερῷ δὲ μὴ πλεονέκτει μηδ'
ὑφάρπαζε τὸ κοινόν. εἰ δὲ μή, ἀνέχου λοιδορούμενος·

---

5 sqq. cf. Ench. 31, 4: *διὰ τοῦτο καὶ ὁ γεωργὸς λοιδορεῖ τοὺς θεούς, διὰ τοῦτο ὁ ναύτης.*

10 cf. Ench. 4.

13 sqq. cf. Ench. 33, 10: *εἰ δέ ποτε καιρὸς εἴη, μηδενὶ σπουδάζων φαίνου ἢ σαυτῷ, τοῦτ' ἔστι θέλε γίνεσθαι μόνα τὰ γινόμενα καὶ νικᾶν μόνον τὸν νικῶντα· οὕτω γὰρ οὐκ ἐμποδισθήσῃ* (cf. s. 6 sq.).

---

3 *τί οὖν; θέλεις. ἵνα s; τί οὖν θ., ἵνα R* 4 *θέλωσιν S: corr. s* 7 *post οὖν dist. s* 10 sq. *τί οὖν; ⟨οὐκ⟩ ἔδει (affirm.) Meib.; τί οὖν ἔδει - - - ⟨οὐ⟩ τοῦτο - - - στεφανωθῇ, ἀλλ' Schw.* 11 *⟨οὔ·⟩ ἀλλ' Upt.* 13—15 *Kron. virgulam post βλάπτεσθαι pos.*
13 *ἐμ ἐS_b: ἐμοῦ S; ἐμὲ οὐ ego olim; γὰρ ἐμοῦ Kron.* (mihi enim quam ipse *ed. Bas.)* 14—15 *κωμῳδόν Meib.* 16 *νικήσ* (fuitne ω?) S: νικήσει S_b (ut vid.); νικήσω s* 18 *ἄγων del. Leopold (negl. vers. Bas.)* 19 *ὀλύμπια S*

12 *ὡς, ὅταν ταὐτὰ ποιῇς τοῖς πολλοῖς, εἰς ἴσον ἐκείνοις*
καθιστᾷς σαυτόν.

ε'. Πρὸς τοὺς διὰ νόσον ⟨ἀ⟩π⟨αλ⟩λαττομένους.

1 *Νοσῶ, φησίν, ἐνθάδε καὶ βούλομαι ἀπιέναι εἰς οἶκον.*
2 *— Ἐν οἴκῳ γὰρ ἄνοσος ἧς σύ; οὐ σκοπεῖς, εἴ τι ποιεῖς*
ἐνθάδε τῶν πρὸς τὴν προαίρεσιν τὴν σαυτοῦ φερόντων,
ἵν' ἐπανορθωθῇ; εἰ μὲν γὰρ μηδὲν ἀνύεις, περισσῶς
3 *καὶ ἦλθες. ἄπιθι, ἐπιμελοῦ τῶν ἐν οἴκῳ. εἰ γὰρ μὴ δύ-*
ναταί σου τὸ ἡγεμονικὸν σχεῖν κατὰ φύσιν, τό γ' ἀγρί-
διον δυνήσεται· τό γε κερμάτιον αὐξήσεις, τὸν πατέρα
γηροκομήσεις, ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀναστραφήσῃ, ἄρξεις· κακὸς
4 *κακῶς τί ποτε ποιήσεις τῶν ἑξῆς. εἰ δὲ παρακολουθεῖς*
σαυτῷ, ὅτι ἀποβάλλεις τινὰ δόγματα φαῦλα καὶ ἄλλ'
93r *ἀντ' αὐτῶν ἀναλαμβάνεις καὶ τὴν σαυτοῦ στάσιν μετα-*
τέθεικας ἀπὸ τῶν ἀπροαιρέτων ἐπὶ τὰ προαιρετικά, κἄν
ποτ' εἴπῃς 'οἴμοι', οὐ λέγεις διὰ τὸν πατέρα, τὸν ἀδελ-
5 *φόν, ἀλλὰ 'δι' ἐμέ', ἔτι ὑπολογίζῃ νόσον; οὐκ οἶδας,*
ὅτι καὶ νόσος καὶ θάνατος καταλαβεῖν ἡμᾶς ὀφείλουσίν
τί ποτε ποιοῦντας; τὸν γεωργὸν γεωργοῦντα καταλαμ-
6 *βάνουσι, τὸν ναυτικὸν πλέοντα. σὺ τί θέλεις ποιῶν*
καταληφθῆναι; τί ποτε μὲν γὰρ ποιοῦντά σε δεῖ κατα-

---

1 *ἶσον S* 3 *πλαττομένους S: corr. s* 5 *ἧς S (sed ῃ corr. vid. a S_b): εἶ vel ἦσθα s; ἔσῃ Upt. σύ del. Kron. οὐ. σκοπεῖς S: corr. Trinc.* 10 *δυνήσεται] εὐθενήσεται Elter* 11 *γηρωκομήσεις S_a ἀναστραφήσῃ· ἄρξεις κ. S: corr. Schw.* 11—12 *ἄ. κακῶν κακῶς r, ἄ. κακὸς κακῶν R* 12 *⟨ὅ⟩ τί R* 16 *λέξεις Meib.* (efferes *Bas.*) 16—17 *⟨διὰ⟩ τὸν ἀδελφόν s* 17 *⟨, διὰ νόσον⟩, ἀλλὰ Shaftesbury* 21 *μὲν del. s, μὲν γὰρ del. R*

---

4 *ωρ τὸ τί ἡμᾶς ὀφείλει εὑρεῖν ποιοῦντας ὁ θάνατος:*
12 *ἑξῆς τῷ κακῶς δῆλον ὅτι τὸ κακοτέρως ἐστίν:*
17 *ωρ καὶ πρός τινας*

ληφθῆναι. εἴ τι ἔχεις τούτου κρεῖσσον ποιῶν καταληφθῆναι, ποίει ἐκεῖνο.

Ἐμοὶ μὲν γὰρ καταληφθῆναι γένοιτο μηδενὸς ἄλλου 7
ἐπιμελουμένῳ ἢ τῆς προαιρέσεως τῆς ἐμῆς, ἵν' ἀπαθής,
ἵν' ἀκώλυτος, ἵν' ἀναναγκαστος, ἵν' ἐλεύθερος. ταῦτα 8
ἐπιτηδεύων θέλω εὑρεθῆναι, ἵν' εἰπεῖν δύνωμαι τῷ
θεῷ 'μή τι παρέβην σου τὰς ἐντολάς; μή τι πρὸς ἄλλα
ἐχρησάμην ταῖς ἀφορμαῖς ἃς ἔδωκας; μή τι ταῖς αἰσθήσεσιν ἄλλως, μή τι ταῖς προλήψεσιν; μή τί σοί ποτ'
ἐνεκάλεσα; μή τι ἐμεμψάμην σου τὴν διοίκησιν; ἐνόσησα, 9
ὅτε ἠθέλησας· καὶ οἱ ἄλλοι, ἀλλ' ἐγὼ ἑκών. πένης
ἐγενόμην σου θέλοντος, ἀλλὰ χαίρων. οὐκ ἦρξα, ὅτι σὺ
οὐκ ἠθέλησας· οὐδέποτ' ἐπεθύμησα ἀρχῆς. μή τί με
τούτου ἕνεκα στυγνότερον εἶδες; μὴ οὐ προσῆλθόν σοί
ποτε φαιδρῷ τῷ προσώπῳ, ἕτοιμος εἴ τι ἐπιτάσσεις, εἴ
τι σημαίνεις; νῦν με θέλεις ἀπελθεῖν ἐκ τῆς πανηγύ- 10
ρεως· ἄπειμι, χάριν σοι ἔχω πᾶσαν, ὅτι ἠξίωσάς με
συμπανηγυρίσαι σοι καὶ ἰδεῖν ἔργα τὰ σὰ καὶ τῇ διοι-
κήσει σου | συμπαρακολουθῆσαι [σοί]'. ταῦτά με ἐνθυ- 11 93v
μούμενον, ταῦτα γράφοντα, ταῦτα ἀναγιγνώσκοντα καταλάβοι ὁ θάνατος.

Ἀλλ' ἡ μήτηρ μου τὴν κεφαλὴν νοσοῦντος οὐ κρατή- 12
σει. — Ἄπιθι τοίνυν πρὸς τὴν μητέρα· ἄξιος γὰρ εἶ
τὴν κεφαλὴν κρατούμενος νοσεῖν. — Ἀλλ' ἐπὶ κλιναρίου 13
κομψοῦ ἐν οἴκῳ κατεκείμην. — Ἄπιθί σου ἐπὶ τὸ

---

1 ⟨ἢ⟩ εἰ ⟨μέν⟩ τι vel εἰ ⟨μὲν γάρ⟩ τι R ⟨ὃ θέλεις⟩ ποιῶν R 3 μὲν γὰρ] μέντοι R 4 ἐπιμελομένου S: corr. s ἀπαθὴς ⟨ᾖ⟩ R 8 ἔδωκάς ⟨μοι⟩ R (quas mihi dedisti Wolf) 11 ὅτι s καὶ] οὐχ ᾗ r, ⟨οὐχ ᾗ (vel ὡς)⟩ καὶ vel ⟨ἐνόσησαν⟩ καὶ R 13 ἠθ., οὐδέ ποτ' Kron. 15—16 ἐπιτάσσοις (-τάξεις) - - σημαίνοις (-ανεῖς) Rich., (mandes - - significes ed. Bas.), ἐπέτασσες - - ἐσήμαινες Kron. 17 ἔχων R 19 [σοι] del. s 25 ⟨οὖν (vel τοίνυν)⟩ σου R

κλινάριον· ἢ† ὑγιαίνων ἄξιος εἶ ἐπὶ τοιούτου κατακεῖ-
σθαι. μὴ τοίνυν ἀπόλλυε, ἃ δύνασαι ἐκεῖ ποιεῖν.
14 Ἀλλ' ὁ Σωκράτης τί λέγει; 'ὥσπερ ἄλλος τις', φη-
σίν, 'χαίρει[ν] τὸν ἀγρὸν τὸν αὑτοῦ ποιῶν κρείσ-
σονα, ἄλλος τὸν ἵππον, οὕτως ἐγὼ καθ' ἡμέραν
χαίρω παρακολουθῶν ἐμαυτῷ βελτίονι γινομέ-
15 νῳ'. — Πρὸς τί; μή τι πρὸς λεξείδια; — Ἄνθρωπε,
εὐφήμει. — Μή τι πρὸς θεωρημάτια; — Τί ποιεῖς; —
16 Καὶ μὴν οὐ βλέπω, τί ἐστιν ἄλλο, περὶ ὃ ἀσχολοῦνται
οἱ φιλόσοφοι. — Οὐδέν σοι δοκεῖ εἶναι τὸ μηδέποτε
ἐγκαλέσαι τινί, μὴ θεῷ, μὴ ἀνθρώπῳ· μὴ μέμψασθαι
μηδένα· τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἀεὶ καὶ ἐκφέρειν καὶ εἰσφέ-
17 ρειν; ταῦτα ἦν, ἃ ᾔδει ὁ Σωκράτης, καὶ ὅμως οὐδέποτε
εἶπεν, ὅτι οἶδέν τι ἢ διδάσκει. εἰ δέ τις λεξείδια ᾔτει ἢ
θεωρημάτια, ἀπῆγεν πρὸς Πρωταγόραν, πρὸς Ἱππίαν.
καὶ γὰρ εἰ λάχανά τις ζητῶν ἐληλύθεν, πρὸς τὸν κηπου-
ρὸν ἂν αὐτὸν ἀπήγαγεν· τίς οὖν ὑμῶν ἔχει ταύτην τὴν
18 ἐπιβολήν; ἐπεί τοι εἰ ε⟨ἴ⟩χετε, καὶ ἐνοσεῖτε ἂν ἡδέως

3 sqq. cf. Xenoph. Comm. I, 6, 8 sq. οἱ δὲ ἡγούμενοι καλῶς προχωρεῖν ἑαυτοῖς ἢ γεωργίαν ἢ ναυκληρίαν - - ἐργαζόμενοι ὡς εὖ πράττοντες εὐφραίνονται· οἴει οὖν ἀπὸ πάντων τούτων τοσαύτην ἡδονὴν εἶναι ὅσην ἀπὸ τοῦ ἑαυτόν τε ἡγεῖσθαι βελτίω γίγνεσθαι et 14: ὥσπερ ἄλλος τις - ἵππῳ ἀγαθῷ - - - ἥδεται, οὕτω καὶ ἐάν τι ἔχω ἀγαθόν διδάσκω, ἄλλοις συνίστημι, παρ' ὧν ἂν ἡγῶμαι ὠφεληθήσεσθαί τι αὐτοὺς εἰς ἀρετήν; add. Plat. Prot. p. 318a: ἀπιέναι οἴκαδε βελτίονι γεγονότι - - - καὶ ἑκάστης ἡμέρας ἀεὶ ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπιδιδόναι.
12 cf. Aeliani V. H. IX, 7.
13 sq. cf. Diog. Laert. II, 32.
14 sq. cf. quae adn. ad III, 23, 22.

1 *κλινάριόν ⟨σου⟩ R* ἢ *S: ὃς Meib., ἦ Upt.* (an *Wolf*), *σὺ vel καὶ (sic Cor. quoque) vel εἰ (--κατακεῖσθαι, μὴ [τοίνυν]) R, ⟨νοσῶν⟩ ἢ ego olim τούτου Cor. (sim. vers. Bas.)* 4 *χαίρειν S: corr. s* 9 *πρὸς ὃ s, πρὸς ᾧ Cor.* 14 *ἐζήτει R* (requirebat *ed. Bas.*) 16 *καὶ γὰρ] καθάπερ vel ὥσπερ Rich. ἐληλύθει vel ἦλθεν Rich.* 17 *ἡμῶν S: corr. s* 18 *sq. ἔχετε - - - πεινᾶτε καὶ ἀποθνήσκετε S: corr. S*c

καὶ ⟨ἐ⟩πεινᾶτε καὶ ἀπεθνήσκετε. εἴ τις ὑμῶν ἠράσθη 19
κορασίου κομψοῦ, οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγω.

ς'. Σποράδην τινά. 94r

Πυθομένου δέ τινος, πῶς νῦν μᾶλλον ἐκπεπονημένου 1
τοῦ λόγου πρότερον μείζονες προκοπαὶ ἦσαν, Κατὰ τί, 2
ἔφη, ἐκπεπόνηται καὶ κατὰ τί μείζους αἱ προκοπαὶ τότε
ἦσαν; καθὸ γὰρ νῦν ἐκπεπόνηται, κατὰ τοῦτο καὶ προ-
κοπαὶ νῦν εὑρεθήσονται. καὶ νῦν μὲν ὥστε συλλογισμοὺς 3
ἀναλύειν ἐκπεπόνηται καὶ προκοπαὶ γίνονται· τότε δ'
ὥστε τὸ ἡγεμονικὸν κατὰ φύσιν ἔχον τηρῆσαι καὶ ἐξεπο-
νεῖτο καὶ προκοπαὶ ἦσαν. μὴ οὖν ἐνάλλασσε μηδὲ ζήτει, 4
ὅταν ἄλλο ἐκπονῇς, ἐν ἄλλῳ προκόπτειν. ἀλλ' ἴδε, εἴ τις
ἡμῶν πρὸς τούτῳ ὤν, ὥστε κατὰ φύσιν ἔχειν καὶ διεξά-
γειν, οὐ προκόπτει. οὐδένα γὰρ εὑρήσεις.

Ὁ σπουδαῖος ἀήττητος·† ἢ γὰρ οὐκ ἀγωνίζεται, 5
ὅπου μὴ κρείσσων, εἰ μὴ ὅπου κρείσσων ἐστίν. ʿεἰ† κατὰ 6
τὸν ἀγρὸν θέλεις, ⟨λάβε⟩· λάβε τοὺς οἰκέτας, λάβε τὴν
ἀρχήν, λάβε τὸ σωμάτιον. τὴν δ' ὄρεξιν οὐ ποιήσεις

5 cf. Stob. ecl. II, 7, 11g: *ἀήττητος ὢν καὶ ἀκαταγώνιστος* (sc. *ὁ σπουδαῖος*).
13 sq. cf. Ench. 19, 1: *Ἀνίκητος εἶναι δύνασαι, ἐὰν εἰς μηδένα ἀγῶνα καταβαίνῃς, ὃν οὐκ ἔστιν ἐπὶ σοὶ νικῆσαι.*

4 *πῶς Schw.: τῶν S; διὰ τί s; τῶν del. vel ἐν τῷ νῦν scr. R; ⟨πῶς ὑπὸ⟩ τῶν νῦν vel ⟨πῶς⟩ τὸ νῦν Schw.; ⟨πῶς⟩ τοῖς νῦν Cor.; ⟨τῶν γνωρίμων, πῶς ὑπὸ⟩ τῶν ego olim* 6 *ἐκπέπονητο R* (consumptum fuit *ed. Bas.) ⟨καὶ⟩ αἱ R* (etiam *Wolf*) 7 *καὶ ⟨αἱ⟩ R* 10 *καὶ (ante ἐξ.) del. Kron. (negl. vers. Bas.)* 12 *ἴδε s: ἰδοὺ S* 14 *οὐ del. Elter* 15 *ἢ S; καὶ Upt. cod.; ἐπεὶ ego olim* 16 *ὅπου μὴ κρείσσων del. Kron. ἢ [μὴ] Wolf, ⟨ἢ⟩ εἰ μέν, ὅπου Upt. εἰ μὴ ὅπου κρ. om. s εἰ ⟨τὰ⟩ S_b* 16—18 *ʿεἰ κατὰ τὰ ἔξω (ἀγωνίζεσθαι) θέλεις, λάβε τοὺς κτλ. Elter; εἰκότως· ʿτὸν ἀγρὸν θέλεις; λάβε· τοὺς οἰκέτας; λάβε· τὴν ἀρχήν; λάβε· τὸ σωμάτιον ⟨; λάβε⟩. Kron.* 17 *suppl. Upt.*

8 *τοῦτο καὶ ἔν τισιν εὕροις πονούμενον*

7 ἀποτευκτικὴν οὐδὲ τὴν ἔκκλισιν περιπτωτικήν.' εἰς τοῦτον μόνον τὸν ἀγῶνα καθίησιν τὸν περὶ τῶν προαιρετικῶν· πῶς οὖν οὐ μέλλει ἀήττητος εἶναι;

8 Πυθομένου δέ τινος, τί ἐστιν ὁ κοινὸς νοῦς, Ὥσπερ, φησίν, κοινή τις ἀκοὴ λέγοιτ' ἂν ἡ μόνον φωνῶν διακριτική, ἡ δὲ τῶν φθόγγων οὐκέτι κοινή, ἀλλὰ τεχνική, οὕτως ἐστί τινα, ἃ οἱ μὴ παντάπασιν διεστραμμένοι τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὰς κοινὰς ἀφορμὰς ὁρῶσιν. ἡ τοιαύτη κατάστασις κοινὸς νοῦς καλεῖται.

9 Τῶν νέων τοὺς μαλακοὺς οὐκ ἔστι προτρέψαι ῥᾴδιον· οὐδὲ γὰρ τυρὸν ἀγκίστρῳ λαβεῖν· οἱ δ' εὐφυεῖς,
94v 10 κἂν ἀποτρέπῃς, ἔτι μᾶλλον ἔχονται τοῦ λόγου. διὸ καὶ ὁ Ῥοῦφος τὰ πολλὰ ἀπέτρεπεν | τούτῳ δοκιμαστηρίῳ χρώμενος τῶν εὐφυῶν καὶ ἀφυῶν. ἔλεγε γὰρ ὅτι 'ὡς ὁ λίθος, κἂν ἀναβάλῃς, ἐνεχθήσεται κάτω ἐπὶ ⟨γῆν κατὰ⟩ τὴν αὑτοῦ κατασκευήν, οὕτως καὶ ὁ εὐφυής, ὅσῳ μᾶλλον ἀποκρούεταί τις αὐτόν, τοσούτῳ μᾶλλον νεύει ἐφ' ὃ πέφυκεν.

ζ'. Πρὸς τὸν διορθωτὴν τῶν ἐλευθέρων πόλεων Ἐπικούρειον ὄντα.

1 Τοῦ δὲ διορθωτοῦ εἰσελθόντος πρὸς αὐτὸν (ἦν δ' οὗτος Ἐπικούρειος) Ἄξιον, ἔφη, τοὺς ἰδιώτας ἡμᾶς παρ'

10 Mus. fr. XLVI H.; cf. Mus. fr. XI (p. 61, 7 sqq.) H.
11 cf. Diog. Laert. IV, 47: (Βίων ὁ Βορυσθενίτης) οὐχ οἷόν τε, εἶπεν, ἁπαλὸν τυρὸν ἀγκίστρῳ λαβεῖν.
19 sq. idem fere argumentum tractatur fragm. XIV: Τοὺς δυσχερεῖς δὲ φιλοσόφους εἰς μέσον ἄγοντες, οἷς οὐ δοκεῖ κατὰ

3 οὐ S (o corr.) 4 νοῦς in S corr. a manu antiqua: οὐ S (ut vid.) 6 φθογγῶν S 11 ⟨ἁπαλὸν⟩ τυρὸν Wolf 15 ἄνω βάλῃς s 15—16 suppl. Schw.; nisi fort. scribendum ἐπὶ ⟨γῆν⟩ τῇ αὑτοῦ κατασκευῇ (cf. M. Ant. VIII 11) 16 αὐτοῦ S: corr. ed. Lond.

22 εἰρωνικῶς ὁ Ἐπίκτητος πρὸς τὸν διορθωτὴν λέγει:

ὑμῶν τῶν φιλοσόφων πυνθάνεσθαι, καθάπερ τοὺς εἰς
ξένην πόλιν ἐλθόντας παρὰ τῶν πολιτῶν καὶ εἰδότων,
τί κράτιστόν ἐστιν ἐν κόσμῳ, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἱστορήσαν-
τες μετίωμεν, ὡς ἐκεῖνοι τὰ ἐν ταῖς πόλεσι, καὶ θεώ-
μεθα. ὅτι μὲν γὰρ τρία ἐστὶ περὶ τὸν ἄνθρωπον, ψυχὴ 2
καὶ σῶμα καὶ τὰ ἐκτός, σχεδὸν οὐδεὶς ἀντιλέγει· λοιπὸν
ὑμέτερόν ἐστιν ἀποκρίνασθαι, τί ἐστι τὸ κράτιστον. τί
ἐροῦμεν τοῖς ἀνθρώποις; τὴν σάρκα; καὶ διὰ ταύτην 3
Μάξιμος ἔπλευσεν μέχρι Κασσιόπης χειμῶνος μετὰ τοῦ
υἱοῦ προπέμπων, ἵν' ἡσθῇ τῇ σαρκί; Ἀρνησαμένου δ' 4
ἐκείνου καὶ εἰπόντος Μὴ γένοιτο· Οὐ προσήκει περὶ τὸ
κράτιστον ἐσπουδακέναι; — Πάντων μάλιστα προσήκει.
— Τί οὖν κρεῖσσον ἔχομεν τῆς σαρκός; — Τὴν ψυχήν,
ἔφη. — Ἀγαθὰ δὲ τὰ τοῦ κρατίστου κρείττονά ἐστιν ἢ
τὰ τοῦ φαυλοτέρου; — Τὰ τοῦ κρατίστου. — Ψυχῆς δὲ 5
ἀγαθὰ πότερον προαιρετικά ἐστιν ἢ ἀπροαίρετα; —
Προαιρετικά. — Προαιρετικὸν οὖν ἐστιν ἡ ἡδονὴ ἡ ψυ-
χική; — Ἔφη. — Αὕτη δ' ἐπὶ τίσιν γίνεται; πότερον 6
ἐφ' αὐτῇ; ἀλλ' ἀδιανόητόν ἐστιν· προηγουμένην γάρ 95r

φύσιν ἡδονὴ εἶναι ἀλλ' ἐπιγίγνεσθαι τοῖς κατὰ φύσιν, δικαιοσύνη, σωφροσύνη, ἐλευθερίᾳ. τί ποτ' οὖν ἡ ψυχὴ ἐπὶ μὲν τοῖς τοῦ σώματος ἀγαθοῖς μικροτέροις οὖσι χαίρει καὶ γαληνιᾷ, ὥς φησιν Ἐπίκουρος (Epic. Us. fr. 425, p. 284, 1), ἐπὶ δὲ τοῖς αὐτῆς ἀγαθοῖς μεγίστοις οὖσιν οὐχ ἥδεται; καίτοι καὶ δέδωκέ μοι ἡ φύσις αἰδῶ καὶ πολλὰ ὑπερυθριῶ, ὅταν τι ὑπολάβω αἰσχρὸν λέγειν. τοῦτό με τὸ κίνημα οὐκ ἐᾷ τὴν ἡδονὴν θέσθαι ἀγαθὸν καὶ τέλος τοῦ βίου.

---

3 ἐν ⟨τῷ⟩ *R* 3—4 ἱστορήσοντες *R* 4 ἐκεῖνα *S pr.* 5 ⟨τὰ⟩ περὶ *Elter (sim. vers. Bas.)* 9—10 μετὰ χειμῶνος τὸν υἱὸν πρ. *Kron.* 11 ⟨τί οὖν;⟩ οὐ *r* ⟨οὖν (vel οὖν, ἔφη,)⟩ περὶ *s* 14—15 τὰ τοῦ - - - φαυλοτέρου *bis scr. in S* 18 αὔτη *S: corr. s* 19 ἐφ' αὐτῇ *S: corr. s*

---

10 τοῦ διορθωτοῦ ἀρνησαμένου δῆλον ὅτι καὶ ἀπαγορεύσαντος:

*τινα ὑφεστάναι δεῖ οὐσίαν τοῦ ἀγαθοῦ, ἧς τυγχάνοντες
ἡσθησόμεθα κατὰ ψυχήν. — Ὡμολόγει καὶ τοῦτο. —
7 Ἐπὶ τίνι οὖν ἡσθησόμεθα ταύτην τήν ψυχικὴν ἡδονήν;
εἰ γὰρ ἐπὶ τοῖς ⟨ψυχικοῖς⟩ ἀγαθοῖς, εὕρηται ἡ οὐσία
τοῦ ἀγαθοῦ. οὐ γὰρ δύναται ἄλλο μὲν εἶναι ἀγαθόν,
ἄλλο δ' ἐφ' ᾧ εὐλόγως ἐπαιρόμεθα, οὐδὲ τοῦ προηγου-
μένου μὴ ὄντος ἀγαθοῦ τὸ ἐπιγέν⟨ν⟩ημα ἀγαθὸν εἶναι.
ἵνα γὰρ εὔλογον ᾖ τὸ ἐπιγέν⟨ν⟩ημα, τὸ προηγούμενον
8 δεῖ ἀγαθὸν εἶναι. ἀλλ' οὐ μὴ εἴπητε φρένας ἔχοντες·
ἀνακόλουθα γὰρ ἐρεῖτε καὶ Ἐπικούρῳ καὶ τοῖς ἄλλοις
9 ὑμῶν δόγμασιν. ὑπολείπεται λοιπὸν ἐπὶ τοῖς σωματικοῖς
ἥδεσθαι τὴν κατὰ ψυχὴν ἡδονήν· πάλιν ἐκεῖνα γίνεται
προηγούμενα καὶ οὐσία τοῦ ἀγαθοῦ.*

*10 Διὰ τοῦτο ἀφρόνως ἐποίησε Μάξιμος, εἰ δι' ἄλλο τι
ἔπλευ⟨σ⟩εν ἢ διὰ τὴν σάρκα, τοῦτ' ἔστι διὰ τὸ κράτι-
11 στον. ἀφρόνως δὲ ποιεῖ καὶ εἰ ἀπέχεται τῶν ἀλλοτρίων
δικαστὴς ὢν καὶ δυνάμενος λαμβάνειν. ἀλλ' ἄν σοι δόξῃ,
ἐκεῖνο μόνον σκεπτώμεθα, ἵνα κεκρυμμένως, ἵν' ἀσφα-
12 λῶς, ἵνα μή τις γνῷ. τὸ γὰρ κλέψαι οὐδ' αὐτὸς Ἐπί-
κουρος ἀποφαίνει κακόν, ἀλλὰ τὸ ἐμπεσεῖν· καὶ ὅτι
πίστιν περὶ τοῦ λαθεῖν λαβεῖν ἀδύνατον, διὰ*

---

4 sqq. cf. Epicur. Us. fr. 430 (285, 21).
16 sqq. cf. Epicur. Us. fr. 532 (322, 3).

---

4 *εἰ S_b: ἢ S ⟨ψυχικοῖς⟩ ἀγαθοῖς ego (cf. schol.), ψυχικοῖς Shaftesbury;* bona quorum facta ipsa est compos *ed. Bas.; ψυχικοῖς ⟨, ἐν τοῖς ψυχικοῖς⟩ εὔ. Schw.; εὐλόγοις vel ⟨εὐλόγως⟩ ἀγαθοῖς vel ἀλόγοις, ἀνῄρηται Elter olim* 5 *ἀγαθοῦ; οὐ S corr.* 6 *δ' ἐφ' S (ε corr.)* 7 *et* 8 *suppl. s* 11 *ἀπολείπεται S corr. m. pr.* 12 *γένηται (πάλιν ⟨ἵν'⟩ Upt. cod.) vel γεγένηται s* 14 *εἰ S_c: η (ut vid.) S* 15 *ἔπλευεν S: corr. s* 19 *αὐτὸ ὁ s, αὐτὸς ὁ Upt. cod.*

---

3 *ἀντὶ ἡδόμεθα*
9 *οὐ γὰρ ἐκ ψυχικῶν ἀγαθῶν ἐπιγίνεται ἡδονὴ σωματική, ἀλλὰ τοὐναντίον:* — 14 *et* 20 *τοῦ (20 τῶν) Ἐπικούρου δόξα*

τοῦτο λέγει ʽμὴ κλέπτετεʼ. ἀλλʼ ʽἐγώ σοι λέγω, ὅτι ἐὰν 13
κομψῶς καὶ περιεσταλμένως γίνηται, λησόμεθαʼ· εἶτα
καὶ ʽφίλους ἐν τῇ Ῥώμῃ ἔχομεν δυνατοὺς καὶ φίλ[ι]αςʼ
καὶ ʽοἱ Ἕλληνες ἀδρανεῖς εἰσιν· οὐδεὶς τολμήσει ἀναβῆ-
ναι τούτου ἕνεκαʼ. τί ἀπέχῃ τοῦ ἰδίου ἀγαθοῦ; ἄφρον 14
ἐστὶ τοῦτο, ἠλίθιόν ἐστιν. ἀλλʼ οὐδʼ ἂν λέγῃς μοι, ὅτι
ἀπέχῃ, πιστεύσω σοι. ὡς γὰρ ἀδύνατόν ἐστι τῷ ψευδεῖ 15
φαινομένῳ συγκαταθέσθαι καὶ ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς ἀπο-
νεῦσαι, οὕτως ἀδύνατόν ἐστι τοῦ φαινομένου ἀγαθοῦ
ἀποστῆναι. ὁ πλοῦτος δʼ ἀγαθὸν καὶ οἱονανεὶ τὸ ποιη- 95v
τικώτατόν γε τῶν ἡδονῶν. διὰ τί μὴ περιποιήσῃ αὐτόν; 16
διὰ τί δὲ μὴ τὴν τοῦ γείτονος γυναῖκα διαφθείρωμεν,
ἂν δυνώμεθα λαθεῖν, ἂν δὲ φλυαρῇ ὁ ἀνήρ, καὶ αὐτὸν
προσεκτραχηλίσωμεν; εἰ θέλεις εἶναι φιλόσοφος οἷος 17
δεῖ, εἴ γε τέλειος, εἰ ἀκολουθῶν σου τοῖς δόγμασιν· εἰ
δὲ μή, οὐδὲν διοίσεις ἡμῶν τῶν λεγομένων Στωικῶν·
καὶ αὐτοὶ γὰρ ἄλλα λέγομεν, ἄλλα δὲ ποιοῦμεν. ἡμεῖς 18
λέγομεν τὰ καλά, ποιοῦμεν τὰ αἰσχρά· σὺ τὴν ἐναντίαν
διαστροφὴν ἔσῃ διεστραμμένος δογματίζων τὰ αἰσχρά,
ποιῶν τὰ καλά.

---

10 sqq. cf. Epicur. Us. fr. 482 (305, 6).

---

2 *γίνεται S pr.* 3 *φιλίας S: corr. Wolf (def. R, quasi sit ἑταιρείας)* 7 *ψεύδει Kron.* 10 *⟨εἰ δʼ⟩ ὁ πλ. ἀγ., καὶ - - ἡδονῶν διὰ r; ὁ πλ. δʼ ἀγαθόν; ναί, τὸ R* *οἱονανεὶ scripsi: οἷον ἂν ἧι (vel ἧς) in ultima pagina extra versum add. S* 11 *διὰ τί οὖν μὴ R (inc. utrum ad prius enuntiatum an ad alterum spectet)* *περιποιήσωμεν(!) Meib.* 14 *⟨ἴσθι (vel ἴσθι Ἐπικούρειος)⟩ οἷος R* 16 *Στωικῶν] ἰδιωτῶν Elter* 17 *⟨πλὴν⟩ ἡμεῖς Elter* 19—20 *δογμ. τὰ καλά. ποιῶν τὰ αἰσχρά S: corr. vers. Bas. et Wolf in graecis, Upt. cod.*

---

11 *προηγεῖται γὰρ ὁ πλοῦτος· ἐπιγίνεται δὲ ἡ ἡδονή:*
16 *ὡρ καὶ πρός τινας*

19 *Τὸν θεόν σοι, ἐπινοεῖς Ἐπικουρείων πόλιν; ʽἐγὼ οὐ
γαμῶ.ʼ ʽοὐδʼ ἐγώ· οὐ γὰρ γαμητέον.ʼ ἀλλʼ οὐδὲ παιδο-
ποιητέον, ἀλλʼ οὐδὲ πολιτευτέον. τί οὖν γένηται; πόθεν
οἱ πολῖται; τίς αὐτοὺς παιδεύσει; τίς ἐφήβαρχος, τίς
γυμνασίαρχος; τί δὲ καὶ παιδεύσει αὐτούς; ἃ Λακεδαι-
20 μόνιοι ἐπαιδεύοντο ἢ Ἀθηναῖοι; λάβε μοι νέον, ἄγαγε
κατὰ τὰ δόγματά σου. πονηρά ἐστι τὰ δόγματα, ἀνατρε-
πτικὰ πόλεως, λυμαντικὰ οἴκων, οὐδὲ γυναιξὶ πρέποντα.
21 ἄφες ταῦτʼ, ἄνθρωπε. ζῇς ἐν ἡγεμονούσῃ πόλει· ἄρχειν
σε δεῖ, κρίνειν δικαίως, ἀπέχεσθαι τῶν ἀλλοτρίων, σοὶ
καλὴν γυναῖκα φαίνεσθαι μηδεμίαν ἢ τὴν σήν, καλὸν
παῖδα μηδένα, καλὸν ἀργύρωμα μηδέν, χρύσωμα μηδέν.
22 τούτοις σύμφωνα δόγματα ζήτησον, ἀφʼ ὧν ὁρμώμενος
ἡδέως ἀφέξῃ πραγμάτων οὕτως πιθανῶν πρὸς τὸ ἀγα-
23 γεῖν καὶ νικῆσαι. ἂν δὲ πρὸς τῇ πιθανότητι τῇ ἐκείνων
καὶ φιλοσοφίαν τινά ποτε ταύτην ἐξευρηκότες ὦμεν
96r συνεπωθοῦσαν ἡμᾶς ἐπʼ αὐτὰ καὶ ἐπιρρωννύουσαν, τί
24 γένηται; ἐν τορεύματι τί κράτιστόν ἐστιν, ὁ ἄργυρος ἢ
ἡ τέχνη; χειρὸς οὐσία μὲν ἡ σάρξ, προηγούμενα δὲ τὰ*

1 sqq. cf. Epicur. Us. fr. 525 (319, 26).

5 *τίς* [*δὲ*] (*δὲ negl. vers. Bas.*) *R* 6 *ἣ* ⟨*ἃ*⟩ *s* 9 *ἡγεμονευού-σῃ s* 11 *καλὴν S* (*ἡ corr. S$_b$*) 14 *πιθανῶν Shaftesbury: πιθα-νῶς S; πιθανὸς ὢν S$_b$; πιθανῶν* ⟨*ὄντων*⟩ *R, Schw.* 15 *κινῆ-σαι Wolf* 16 *τοιαύτην R* (talem *ed. Bas.*) 17 *ἐπιτυραννεύου-σαν Elter τί* ⟨*ἂν*⟩ *S$_a$* 18 *ἐν τῶι ῥεύματι S: corr. Wolf* 19 ⟨*ἡ τέχνη.*⟩ *χειρὸς R,* ⟨*καὶ*⟩ *χειρὸς Elter*

1 *ὑποτίθεται τῷ λόγῳ πόλιν ἐξ ὅλων Ἐπικουρείων συνεστῶσαν ὁ Ἐπίκτητος*
6 *κατὰ τῶν Ἐπικουρείων*
13 *ἀπίθανα, φησίν, τὰ τῶν Ἐπικουρείων εἰσὶ δόγματα, πιθανὰ δὲ τὰ τῶν Στωικῶν:*
15 *ἐκεῖνων*] *τῶν δογμάτων*
17 *ἐπʼ αὐτὰ τὰ δόγματα*

χειρὸς ἔργα. οὐκοῦν καὶ καθήκοντα τρισσά· τὰ μὲν πρὸς 25
τὸ εἶναι, τὰ δὲ πρὸς τὸ ποιὰ εἶναι, τὰ δ' αὐτὰ τὰ προ-
ηγούμενα. οὕτως καὶ ἀνθρώπου οὐ τὴν ὕλην δεῖ τιμᾶν,
τὰ σαρκίδια, ἀλλὰ τὰ προηγούμενα. τίνα ἐστὶ ταῦτα; 26
πολιτεύεσθαι, γαμεῖν, παιδοποιεῖσθαι, θεὸν σέβειν, γο-
νέων ἐπιμελεῖσθαι, καθόλου ὀρέγεσθαι, ἐκκλίνειν, ὁρμᾶν,
ἀφορμᾶν, ὡς ἕκαστον τούτων δεῖ ποιεῖν, ὡς πεφύκαμεν.
πεφύκαμεν δὲ πῶς; ὡς ἐλεύθεροι, ὡς γενναῖοι, ὡς αἰδή- 27
μονες. ποῖον γὰρ ἄλλο ζῷον ἐρυθριᾷ, ποῖον αἰσχροῦ
φαντασίαν λαμβάνει; τὴν ἡδονὴν δ' ὑπόταξαι τούτοις ὡς 28
διάκονον, ὡς ὑπηρέτιν, ἵνα προθυμίας ἐκκαλέσηται, ἵν'
ἐν τοῖς κατὰ φύσιν ἔργοις παρακρατῇ.

'Αλλ' ἐγὼ πλούσιός εἰμι καὶ οὐδενὸς χρεία μοί ἐστιν. — 29
Τί οὖν ἔτι προσποιῇ φιλοσοφεῖν; ἀρκεῖ τὰ χρυσώματα καὶ
τὰ ἀργυρώματα· τί σοι χρεία δογμάτων; — Ἀλλὰ καὶ κριτής 30
εἰμι τῶν Ἑλλήνων. — Οἶδας κρίνειν; τί σε ἐποίησεν εἰδέ-
ναι; — Καῖσάρ μοι κωδίκελλον ἔγραψεν. — Γραψάτω σοι,
ἵνα κρίνῃς περὶ τῶν μουσικῶν· καὶ τί σοι ὄφελος; ὅμως 31
δὲ πῶς κριτὴς ἐγένου; τὴν τίνος χεῖρα καταφιλήσας,
τὴν Συμφόρου ἢ τὴν Νουμηνίου; τίνος πρὸ τοῦ κοιτῶ-
νος κοιμηθείς; τίνι πέμψας δῶρα; εἶτα οὐκ αἰσθάνῃ, ὅτι
τοσούτου ἄξιόν ἐστι κριτὴν εἶναι ὅσου Νουμήνιος; —
Ἀλλὰ δύναμαι ὃν θέλω εἰς φυλακὴν βαλεῖν. — Ὡς λίθον. 32
— Ἀλλὰ δύναμαι ξυλοκοπῆσαι ὃν θέλω. — Ὡς ὄνον.

---

5 cf. Pyth. *Χρ. ἔπ.* 3, 4

1—4 *οὐκοῦν - - - προηγούμενα del. Kron.* 1 *⟨τὰ⟩ καθή-κοντα R διssά Wolf* 2 *ποῖα S δ⟨ὲ πρὸς⟩ αὐτὰ Meib., δ' αὖ τὰ Upt.* 12 *παρακρατῇς Elter* 14 *ἀργεῖ S: corr. S_a* 15 *τίς Cor.* 16 *τίς Salm.* (quis *ed. Bas.)* 17 *καίσαρ S pr.* 20 *πρὸς fort. S pr.*

---

1 *ὅτι τρισσὰ τὰ ἔργα*
5 *ἐκ τῶν χρυ(σῶν) ἐπῶν* 13 *κατὰ ὑπόκρισιν*

33 οὐκ ἔστι τοῦτο ἀνθρώπων ἀρχή. ὡς λογικῶν ἡμῶν ἄρ-
ξον δεικνὺς ἡμῖν τὰ συμφέροντα καὶ ἀκολουθήσομεν·
96ᵛ 34 δείκνυε τὰ ἀσύμφορα καὶ‖ ἀποστραφησόμεθα. ζηλωτὰς
ἡμᾶς κατασκεύασον σεαυτοῦ ὡς Σωκράτης ἑαυτοῦ. ἐκεῖ-
νος ἦν ὁ ὡς ἀνθρώπων ἄρχων, ὁ κατεσκευακὼς ὑποτε-
ταχότας αὐτῷ τὴν ὄρεξιν τὴν αὑτῶν, τὴν ἔκκλισιν, τὴν
35 ὁρμήν, τὴν ἀφορμήν. 'τοῦτο ποίησον, τοῦτο μὴ ποιήσῃς·
εἰ δὲ μή, εἰς φυλακήν σε βαλῶ.' οὐκέτι ὡς λογικῶν ἡ
36 ἀρχὴ γίνεται. ἀλλ' 'ὡς ὁ Ζεὺς διέταξεν, τοῦτο ποίησον·
ἂν δὲ μὴ ποιήσῃς, ζημιωθήσῃ, βλαβήσῃ'. ποίαν βλάβην;
ἄλλην οὐδεμίαν, ἀλλὰ τὸ μὴ ποιῆσαι ἃ δεῖ· ἀπολέσεις
τὸν πιστόν, τὸν αἰδήμονα, τὸν κόσμιον. τούτων ἄλλας
βλάβας μείζονας μὴ ζήτει.

η'. Πῶς πρὸς τὰς φαντασίας γυμναστέον.

1 Ὡς πρὸς τὰ ἐρωτήματα τὰ σοφιστικὰ γυμναζόμεθα,
οὕτως καὶ πρὸς τὰς φαντασίας καθ' ἡμέραν ἔδει γυμνά-
2 ζεσθαι· προτείνουσι γὰρ ἡμῖν καὶ αὗται ἐρωτήματα. ὁ
υἱὸς ἀπέθανε τοῦ δεῖνος. ἀπόκριναι 'ἀπροαίρετον, οὐ
κακόν'. ὁ πατὴρ τὸν δεῖνα ἀποκληρονόμον ἀπέλ[ε]ιπεν.
τί σοι δοκεῖ; 'ἀπροαίρετον, οὐ κακόν.' Καῖσαρ αὐτὸν
3 κατέκρινεν. 'ἀπροαίρετον, οὐ κακόν.' ἐλυπήθη ἐπὶ τού-
τοις. 'προαιρετικόν, κακόν.' γενναίως ὑπέμεινεν. 'προ-
4 αιρετικόν, ἀγαθόν.' κἂν οὕτως ἐθιζώμεθα, προκόψομεν·

2 δείκνυε *Salm.*, *Upt*, *cod.* (ostende *ed. Bas.*) 6 αὐτῶν *S*: *corr. s* 9 ἀλλ' ὡς *S* ὡς ὁ Ζεὺς διέταξεν· 'τοῦτο *dist. Kron.* 11 τῷ S_c (*id. v. 11* δεῖ, ἀπολέσεις); ⟨διὰ⟩ τὸ *R* 18 δεῖνος. ⟨τί σοι δοκεῖ;⟩ *Shaftesbury* 19 ἀκληρόνομον *vel* (*cuius ment. fec. Cor.*) ἀπόκληρον *Elter* ἀπέλειπεν *S*: *corr. s*; κατέλιπεν *s* 23 προκόψωμεν *S*: *corr. s*

12 οὐ γὰρ εἰσίν
21 τί τὸ ὄντως κακὸν καὶ τί τὸ ὄντως ἀγαθόν.

οὐδέποτε γὰρ ἄλλῳ συγκαταθησόμεθα ἢ οὗ φαντασία
καταληπτικὴ γίνεται. ὁ υἱὸς ἀπέθανε. τί ἐγένετο; ὁ υἱὸς 5
ἀπέθανεν. ἄλλο οὐδέν; οὐδ[ε]έν. τὸ πλοῖον ἀπώλετο. τί
ἐγένετο; τὸ πλοῖον ἀπώλετο. εἰς φυλακὴν ἀπήχθη. τί
γέγονεν; εἰς φυλακὴν ἀπήχθη. τὸ δ' ὅτι 'κακῶς πέπρα-
χεν' ἐξ αὐτοῦ ἕκαστος προστίθησιν.‖ 'ἀλλ' οὐκ ὀρθῶς 6 97r
ταῦτα ὁ Ζεὺς ποιεῖ.' διὰ τί; ὅτι σε ὑπομενητικὸν ἐποί-
ησεν, ὅτι μεγαλόψυχον, ὅτι ἀφεῖλεν αὐτῶν τὸ εἶναι
κακά, ὅτι ἔξεστίν σοι πάσχοντι ταῦτα εὐδαιμονεῖν, ὅτι
σοι τὴν θύραν ἤνοιξεν, ὅταν σοι μὴ ποιῇ; ἄνθρωπε,
ἔξελθε καὶ μὴ ἐγκάλει.

Πῶς ἔχουσι Ῥωμαῖοι πρὸς φιλοσόφους ἂν θέλῃς γνῶ- 7
ναι, ἄκουσον. Ἰταλικὸς ὁ μάλιστα δοκῶν αὐτῶν φιλόσο-
φος εἶναι παρόντος ποτέ μου χαλεπήνας τοῖς ἰδίοις, ὡς
ἀνήκεστα πάσχων, 'Οὐ δύναμαι', ἔφη, 'φέρειν· ἀπόλ-
λυτέ με, ποιήσετέ με τοιοῦτον γενέσθαι', δεί-
ξας ἐμέ.

θ'. Πρός τινα ῥήτορα ἀνιόντα εἰς Ῥώμην ἐπὶ δίκῃ.

Εἰσελθόντος δέ τινος πρὸς αὐτόν, ὃς εἰς Ῥώμην ἀνῄει 1
δίκην ἔχων περὶ τιμῆς τῆς αὐτοῦ, πυθόμενος τὴν αἰτίαν,

13 sqq. cf. Plin. Ep. III, 7, 4

1 *ἄλλῳ* S_a*: ἄλλ . . (ult. litt. incertae) S* ἢ οὗ] ἢ (ἡ) οὖν *s*; ἢ οὗ ⟨ἡ⟩ *Gataker* 3 *ἄλλο οὐδὲ ἕν S: corr. Trinc.; ἄλλο οὐδέν; οὐδὲ ἕν Schw.* 6 *αὐτοῦ S: corr. ed. Lond.* 9 [σοι] *πάσχοντα s* 10 *ποιεῖ S pr.; δοκῇ vel ἀρέσῃ Wolf* 12 *φιλοσόφους⟨;⟩* S_c 13 *αὐτῶν* S_a*: αὐτ̀ S* 16 ⟨ἢ⟩ *ποιήσετε R; ποιήσατε Elter* (rogo date operam ut fiam *ed. Bas.)* 21 *αὐτοῦ S: corr. s; προστάτου R*

6 *ἀλλ'*] ÷ *ὡς ἐκ*τοῦ *ἀπορου*ντ *(cf. schol. ad I, 1, 18).*
9 *περὶ ἐξαγωγῆς εὐλόγου*
16 *ὡς Ἐπίκτητον*

δι' ἣν ἄνεισιν, ἐπερωτήσαντος ἐκείνου, τίνα γνώμην
2 *ἔχει περὶ τοῦ πράγματος, Εἴ μου πυνθάνῃ, τί πράξεις*
ἐν Ῥώμῃ, φησίν, πότερον κατορθώσεις ἢ ἀποτεύξῃ, θεώ-
ρημα πρὸς τοῦτο οὐκ ἔχω· εἰ δὲ πυνθάνῃ, πῶς πράξεις,
τοῦτο εἰπεῖν, ὅτι, εἰ μὲν ὀρθὰ δόγματα ἔχεις, καλῶς, εἰ
δὲ φαῦλα, κακῶς. παντὶ γὰρ αἴτιον τοῦ πράσσειν τι
3 *δόγμα. τί γάρ ἐστιν, ὃ ἐπεθύμησας προστάτης χειροτο-*
νηθῆναι Κνωσίων; τὸ δόγμα. τί ἐστιν, δι' ὃ νῦν εἰς
Ῥώμην ἀνέρχῃ; τὸ δόγμα. καὶ μετὰ χειμῶνος καὶ κινδύ-
νου καὶ ἀναλωμάτων; —Ἀνάγκη γάρ ἐστιν. — Τίς σοι
4 *λέγει τοῦτο; τὸ δόγμα. οὐκοῦν εἰ πάντων αἴτια τὰ δόγ-*
ματα, φαῦλα δέ τις ἔχει δόγματα, οἷον ἂν ᾖ τὸ αἴτιον,
5 *τοιοῦτον καὶ τὸ ἀποτελούμενον. ἆρ' οὖν πάντες ἔχομεν*
ὑγιῆ δόγματα καὶ σὺ καὶ ὁ ἀντίδικός σου; καὶ πῶς δια-
97v *φέρεσθε; ἀλλὰ σὺ μᾶλλον| ἢ ἐκεῖνος; διὰ τί; δοκεῖ σοι.*
κἀκείνῳ καὶ τοῖς μαινομένοις. τοῦτο πονηρὸν κριτήριον.
6 *ἀλλὰ δεῖξόν μοι, ὅτι ἐπίσκεψίν τινα καὶ ἐπιμέλειαν πε-*
ποίησαι τῶν σαυτοῦ δογμάτων. καὶ ὡς νῦν εἰς Ῥώμην
πλεῖς ἐπὶ τῷ προστάτης εἶναι Κνωσίων καὶ οὐκ ἐξαρκεῖ
σοι μένειν ἐν οἴκῳ τὰς τιμὰς ἔχοντι ἃς εἶχες, ἀλλὰ μεί-
ζονός τινος ἐπιθυμεῖς καὶ ἐπιφανεστέρου, πότε οὕτως
ἔπλευσας ὑπὲρ τοῦ τὰ δόγματα ἐπισκέψασθαι τὰ σαυτοῦ
7 *καὶ εἴ τι φαῦλον ἔχεις, ἐκβαλεῖν; τίνι προσελήλυθας*
τούτου ἕνεκα; ποῖον χρόνον ἐπέταξας σαυτῷ, ποίαν ἡλι-

---

4 ἐιμ. *(littera ultima incerta) S: correxi* (sin vero *ed. Bas.*); εἰ δέ μου S_b 5 ⟨ἔχω⟩ τοῦτο *(vel τοσοῦτον) R*, τοῦτο ⟨ἔχω⟩ *C. Schenkl* (⟨habeo⟩ *Wolf)* 6 τι] τὸ *Elter (malim* τι ⟨τὸ⟩ *vel* τί⟨; τὸ⟩ 7 ὅ] ᾧ S_c; ⟨δι'⟩ ὃ *Shaftesbury et 'vir doctus' in Upt. 'cod'* ἐπεθύμησας; προστάτης *S: corr. Wolf in vers.* 9 χειμῶνος καὶ μετὰ *Schw. (sim. Wolf in vers.)* 11 τοῦτο τὸ *S: corr. Wolf in vers.* 15–16 διὰ τί *(dist. Trinc.)* δοκεῖ σοι *(dist. vers. Bas.)* κἀκ. *S* 21 ἐπιφανεστέρας *R* οὕτως] οὖν *R*

---

5 ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν· εἰ οἶδας τὰ ἐφ' ἡμῖν καὶ οὐκ ἐφ' ἡμῖν.

κίαν; ἔπελθέ σου τοὺς χρόνους, εἰ ἐμὲ αἰσχύνῃ, αὐτὸς
πρὸς σαυτόν. ὅτε παῖς ἦς, ἐξήταζες τὰ σαυτοῦ δόγματα; 8
οὐχὶ δ' ὡς πάντα ποιεῖς, ἐποίεις ἃ ἐποίεις; ὅτε δὲ μει-
ράκιον ἤδη καὶ τῶν ῥητόρων ἤκουες καὶ αὐτὸς ἐμελέτας,
τί σοι λείπειν ἐφαντάζου; ὅτε δὲ νεανίσκος καὶ ἤδη 9
ἐπολιτεύου καὶ δίκας αὐτὸς ἔλεγες καὶ εὐδοκίμεις, τίς
σοι ἔτι ἴσος ἐφαίνετο; ποῦ δ' ἂν ἠνέσχου ὑπό τινος
ἐξεταζόμενος, ὅτι πονηρὰ ἔχεις δόγματα; τί οὖν σοι θέ- 10
λεις εἴπω; — Βοήθησόν μοι εἰς τὸ πρᾶγμα. — Οὐκ
ἔχω πρὸς τοῦτο θεωρήματα· οὐδὲ σύ, εἰ τούτου ἕνεκα
ἐλήλυθας πρὸς ἐμέ, ὡς πρὸς φιλόσοφον ἐλήλυθας, ἀλλ'
ὡς πρὸς λαχανοπώλην, ἀλλ' ὡς πρὸς σκυτέα. — Πρὸς 11
τί οὖν ἔχουσιν οἱ φιλόσοφοι θεωρήματα; — Πρὸς τοῦ-
το, ὅ τι ἂν ἀποβῇ, τὸ ἡγεμονικὸν ἡμῶν κατὰ φύσιν
ἔχειν καὶ διεξάγειν. μικρόν σοι δοκεῖ τοῦτο; — Οὔ·
ἀλλὰ τὸ μέγιστον. — Τί οὖν; ὀλίγου χρόνου χρείαν ἔχει
καὶ ἔστι παρε⟨ρ⟩χόμενον αὐτὸ λαβεῖν; εἰ δύνασαι, λάμ-
βανε.

Εἶτ' ἐρεῖς 'συνέβαλ[λ]ον Ἐπικτήτῳ‖ ὡς λίθῳ, ὡς ἀν- 12 98r
δριάντι'. εἶδες γάρ με καὶ πλέον οὐδέν. ἀνθρώπῳ δ' ὡς
ἀνθρώπῳ συμβάλλει ὁ τὰ δόγματα αὐτοῦ καταμανθάνων
καὶ ἐν τῷ μέρει τὰ ἴδια δεικνύων. κατάμαθέ μου τὰ 13
δόγματα, δεῖξόν μοι τὰ σὰ καὶ οὕτως λέγε συμβεβληκέ-
ναι μοι. ἐλέγξωμεν ἀλλήλους· εἴ τι ἔχω κακὸν δόγμα,

---

3 ὡς ⟨νῦν⟩ (⟨adhuc⟩ *ed. Bas.*, ⟨nunc⟩ *Wolf*) *vel* ὡς πάντα ἐπῄει *R*, ὡς πάντα παιδία *vel* ὡς πάντα ποιεῖ *vel* ὡς πάντα ἐδόκει *Elter*, ὡς πάντα εἰδώς *Rich.* 4 ἤδη ⟨ἦς⟩ *R*; *malim* ⟨ὂν⟩ ἤδη 8—9 θέλεις; εἰπέ *R* 10 θεωρήματα· οὐδὲ. σύ. εἰ *S*: *corr. ed. Bas.*; θ. οὐδὲ σύ. εἰ *s* 11 ⟨οὐχ⟩ ὡς *s* 17 *suppl. s* δύνασμι *S pr.* 19 συνέβαλλον *S*: *corr. s*

---

2 ση ὅτι ἄλλος παῖς καὶ ἕτερον μειράκιον καὶ ἕτερον νεανίσκος
24 οὕτως οἱ δογματικοὶ ὀφείλουσιν ποιεῖν

ἄφελε αὐτό· εἴ τι ἔχεις, θὲς εἰς τὸ μέσον. τοῦτό ἐστι
14 *φιλοσόφῳ συμβάλλειν. οὔ· ἀλλὰ 'πάροδός ἐστι καὶ ἕως*
τὸ πλοῖον μισθούμεθα, δυνάμεθα καὶ Ἐπίκτητον ἰδεῖν·
ἴδωμεν, τί ποτε λέγει'. εἶτ' ἐξελθὼν 'οὐδὲν ἦν ὁ Ἐπί-
κτητος, ἐσολοίκιζεν, ἐβαρβάριζεν'. τίνος γὰρ ἄλλου κρι-
15 *ταὶ εἰσέρχεσθε; 'ἀλλ' ἂν πρὸς τούτοις', φησίν, 'ὦ, ἀγρὸν*
οὐχ ἕξω ὡς οὐδὲ σύ, ποτήρια ἀργυρᾶ οὐχ ἕξω ὡς οὐδὲ
16 *σύ, κτήνη καλὰ ὡς οὐδὲ σύ.' πρὸς ταῦτα ἴσως ἀρκεῖ*
ἐκεῖνο εἰπεῖν ὅτι 'ἀλλὰ χρείαν αὐτῶν οὐκ ἔχω· σὺ δ' ἂν
πολλὰ κτήσῃ, ἄλλων χρείαν ἔχεις, θέλεις οὐ θέλεις,
17 *πτωχότερός μου'. — Τίνος οὖν ἔχω χρείαν; — Τοῦ σοὶ*
μὴ παρόντος· τοῦ εὐσταθεῖν, τοῦ κατὰ φύσιν ἔχειν τὴν
18 *διάνοιαν, τοῦ μὴ ταράττεσθαι. πάτρων, οὐ πάτρων, τί*
μοι μέλει; σοὶ μέλει. πλουσιώτερός σου εἰμί· οὐκ ἀγω-
νιῶ, τί φρονήσει περὶ ἐμοῦ ὁ Καῖσαρ· οὐδένα κολακεύω
τούτου ἕνεκα. ταῦτα ἔχω ἀντὶ τῶν ἀργυρωμάτων, ἀντὶ
τῶν χρυσωμάτων. σὺ χρυσᾶ σκεύη, ὀστράκινον τὸν λό-
γον, τὰ δόγματα, τὰς συγκαταθέσεις, τὰς ὁρμάς, τὰς
19 *ὀρέξεις. ὅταν δὲ ταῦτα ἔχω κατὰ φύσιν, διὰ τί μὴ φιλο-*
τεχνήσω καὶ περὶ τὸν λόγον; εὐσχολῶ γάρ· οὐ περισπᾶ-

---

6 *εἰσέρχεσθαι S pr.; εἰσήρχεσθε Kron.* (estis ingressi *ed. Bas.) παρὰ τούτοις, φ., ὡς Upt. cod.* 8 *⟨οὐ⟩ κτήνη* (⟨nec⟩ *ed. Bas.) vel καλὰ ⟨οὐχ ἕξω⟩ Kron.* 9 *σὺ κἂν Kron. (δ' negl. Wolf in vers.)* 10 *ἄλλων ⟨πολλῶν⟩ vel πολλῶν R* (eo pluribus *ed. Bas.)* 10 *ἕξεις Cor.* 11 *μου ⟨εἶ⟩ s* 12 *παρόν, οὐ παρόν R* 14 *σοὶ μελει] σοι ⟨οὐ⟩ μέλει. ⟨Ὅτι⟩ R; del. Kron.* 17 *sqq. in ss. 18—20 ordinem sententiarum turbatum esse olim suspicatus eram συνυπακουστέον· ἐγὼ ὀστράκινα τὰ σκεύη, χρυσοῦν τὸν λόγον Upt. cod. in marg.; unde χρυσᾶ ⟨τὰ⟩ σκεύη Kron. post ὀστράκινον quaedam excidisse put. Elter*

---

12 *ποίου τούτου; τοῦ εὐσταθεῖν:*

18 *ὅτι προηγουμένως δεῖ τὸ φανταστικὸν τῶν ὀρέξεων ἐν ταῖς πράξεσι διευθύνειν καὶ ῥυθμίζειν ὡς ἀναγκαῖον, ὁ δὲ λόγος ἑπομένως καὶ οὐκ ἀναγκαίως ἐστίν:*

ταί μου ἡ διάνοια. τί ποιήσω μὴ περισπώμενος; τούτου τί ¦ ἀνθρωπικώτερον ἔχω; ὑμεῖς ὅταν μηδὲν ἔχητε, ταράσσεσθε, εἰς θέατρον εἰσέρχεσθε ἢ ἀναλύετε· διὰ τί ὁ 20 98v
φιλόσοφος μὴ ἐξεργάσηται τὸν αὑτοῦ λόγον; σὺ κρυστάλλινα, ἐγὼ τὰ τοῦ Ψευδομένου· σὺ μούρρινα, ἐγὼ τὰ τοῦ Ἀποφάσκοντος. σοὶ πάντα μικρὰ φαίνεται ἃ ἔχεις, ἐμοὶ τὰ ἐμὰ πάντα μεγάλα. ἀπλήρωτός σου ἐστὶν ἡ ἐπιθυμία, ἡ ἐμὴ πεπλήρωται. 21
τοῖς ⟨παιδίοις⟩ εἰς στενόβρογχον κεράμιον καθιεῖσιν τὴν χεῖρα καὶ ἐκφέρουσιν ἰσχαδοκάρυα τοῦτο συμβαίνει· ἂν πληρώσῃ τὴν χεῖρα, ἐξενεγκεῖν οὐ δύναται, εἶτα κλάει. ἄφες ὀλίγα ἐξ αὐτῶν καὶ ἐξοίσεις. καὶ σὺ ἄφες τὴν ὄρεξιν· μὴ πολλῶν ἐπιθύμει καὶ οἴσεις. 22

ι′. Πῶς φέρειν δεῖ τὰς νόσους.

Ἑκάστου δόγματος ὅταν ἡ χρεία παρῇ, πρόχειρον αὐτὸ ἔχειν δεῖ· ἐπ᾽ ἀρίστῳ τὰ περὶ ἀρίστου, ἐν βαλανείῳ τὰ περὶ βαλανείου, ἐν κοίτῃ τὰ περὶ κοίτης. 1

μηδ᾽ ὕπνον μαλακοῖσιν ἐπ᾽ ὄμμασι προσδέξασθαι, 2
πρὶν τῶν ἡμερι⟨ν⟩ῶν ἔργων λογίσασθαι ἕκαστα·

---

16 sq. cf. Ench. 4: *Ὅταν ἅπτεσθαί τινος ἔργου μέλλῃς, ὑπομίμνησκε σαυτὸν ὁποῖον τὸ ἔργον· ἐὰν λουσόμενος ἀπίῃς, πρόβαλλε σεαυτῷ τὰ γινόμενα ἐν βαλανείῳ - - -*
18 sqq. Pythagorae qu. f. *Χρυσᾶ ἔπη* 40—44.

---

3 *ἀναλύητε S: corr. s; ἀλύετε Salm. (frustra; est enim ἀν-αλύετε)* 4 *αὐτοῦ S: corr. s* 5 *μουρρινα (sine acc.) S* 8 *suppl. Wolf (fort. ⟨παιδίοις τοῖς⟩); παιδίοις Cor.* 13 *οἴσεις] εὐροήσεις Wolf* 15 *ἡ χρεία [παρῇ] A. Nauck* 19 *suppl. Schw. e Pyth. λογίσασθαι ἕκαστον Hierocles; τρὶς ἕκαστον ἐπελθεῖν cod. Vindob. Pyth. et Porph. vita Pyth. c. 40 (cf. schol.)*

---

18 ἐκ τῶν χρυσῶν ἐπῶν οἱ στίχοι:

19 ἕκαστα] καμάτων τρὶς ἕκαστον ἐπελθεῖν:

3 ‘πῇ παρέβην; τί δ’ ἔρεξα; τί μοι δέον οὐ τετέλεσται;’
ἀρξάμενος δ’ ἀπὸ τοῦδε† ἐπέξιθι· καὶ μετέπειτα
δειλὰ μὲν† ῥέξας ἐπιπλήσσεο, χρηστὰ δὲ τέρπου.

4 καὶ τούτους τοὺς στίχους κατέχειν χρηστικῶς, οὐχ ἵνα
δι’ αὐτῶν ἀναφωνῶμεν, ὡς διὰ τοῦ Παιὰν Ἄπολλον.
5 πάλιν ἐν πυρετῷ τὰ πρὸς τοῦτο· μή, ἂν πυρέξωμεν,
ἀφιέναι πάντα καὶ ἐπιλανθάνεσθαι· ‘ἂν ἐγὼ ἔτι φιλο-
σοφήσω, ὃ θέλει γινέσθω. πού ποτ’ ἀπελθόντα τοῦ σω-
6 ματίου ἐπιμελεῖσθαι†’ εἴ τε καὶ πυρετὸς οὐκ ἔρχεται. τὸ
δὲ φιλοσοφῆσαι τί ἐστιν; οὐχὶ παρασκευάσασθαι πρὸς
99r τὰ συμβαίνοντα; οὐ‖ παρακολουθεῖς οὖν, ὅτι τοιοῦτόν
τι λέγεις ‘ἂν ἔτι ἐγὼ παρασκευάσωμαι πρὸς τὸ πρᾴως
φέρειν τὰ συμβαίνοντα, ὃ θέλει γινέσθω’; οἷον εἴ τις
7 πληγὰς λαβὼν ἀποσταίη τοῦ παγκρατιάζειν. ἀλλ’ ἐκεῖ
μὲν ἔξεστι καταλῦσαι καὶ μὴ δέρεσθαι, ἐνθάδε δ’ ἂν
καταλύσωμεν φιλοσοφοῦντες, τί ὄφελος; τί οὖν δεῖ λέ-
γειν αὐτὸν ἐφ’ ἑκάστου τῶν τραχέων; ὅτι ‘ἕνεκα τούτου
8 ἐγυμναζόμην, ἐπὶ τοῦτο ἤσκουν’. ὁ θεός σοι λέγει ‘δός

---

1 οὐ(κ) τετέλεσται *C. Schenkl:* ἐκτετέλεσται *S;* οὐκ ἐτελέσθη *Pyth., ed. Salmant. et Arrianus IV, 6, 35* 2 τοῦδε *S (an* τούτου*?):* πρώτον *Pyth.* 3 δεινὰ *Pyth., s* ῥέξας *S (*⟨οὖν⟩ ῥέξας *C. Schenkl):* ἐκπρήξας *Pyth.* τέρπου *S, codd. quidam Pyth. et Hieroclis (in quibus Vindob.);* τέρπευ *codd. nonn. Pyth. et Hier.* 6 τοῦτον *R (qui ante* μὴ *non dist.), Cor. (*ad febrim *ed. Bas.)* 8 δεῖ γενέσθαι *r* δεῖ τοῦ νοῦ ποτ’ *Wolf* 8–9 ⟨ἀλλὰ⟩ πού ποτ’ ἀ. τ. σ. ⟨δεῖ⟩ ἐπιμελεῖσθαι *R* 9 ἐπιμελεῖσθαι ⟨δεῖ⟩ *Upt. (*⟨κρεῖττον⟩ *Kron.)* εἴ τε] εἴ γε *Schw.* ἐπιμελεῖσθαί με *(*σε *Elter)* δεῖ καὶ π. οὐκ ἔρχεται *(*ἀπέρχεται *ego olim) Cor.* εἴτε πυρετὸς ⟨ἔρχεται εἴτε⟩ καὶ οὐκ ἔρχεται *Wolf,* εἴτε καὶ ⟨πυρετὸς εἴτε καὶ⟩ π. οὐκ ἔρχεται *C. Schenkl; malim* ἐπιμελεῖσθαι . . . . *(lac.)’.* εἶτ’ ἐκεῖ π. οὐκ ἔρχεται; *(cf. IV, 1, 96)* 16 φιλοσοφοῦντες *del. Kron.* 17 αὐτὸν ⟨πρὸς αὐτὸν⟩ *Kron. (*secum loqui *ed. Bas.)* 18 λέγει’ *(in marg.*‘’*) S*

---

10 τί ἐστι τὸ φηλοσοφῆσαι(!); οὐδὲν ἕτερον ἢ παρασκευάσασθαι πρὸς τὰ συμβαίνοντα:
16 τὸ πᾶν ἀπωλέσαμεν

μοι ἀπόδειξιν, εἰ νομίμως ἤθλησας, εἰ ἔφαγες ὅσα δεῖ, εἰ ἐγυμνάσθης, εἰ τοῦ ἀλείπτου ἤκουσας'· εἶτ' ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἔργου καταμαλακίζῃ; νῦν τοῦ πυρέττειν καιρός ἐστιν, τοῦτο καλῶς γινέσθω· τοῦ διψᾶν, δίψα καλῶς· τοῦ πεινᾶν, πείνα καλῶς. οὐκ [ἐξ]έστιν ἐπὶ σοί; τίς σε 9
κωλύσει; ἀλλὰ πιεῖν μὲν κωλύσει ὁ ἰατρός, καλῶς δὲ διψᾶν οὐ δύναται· καὶ φαγεῖν μὲν κωλύσει, πεινᾶν δὲ καλῶς οὐ δύναται.

Ἀλλ' οὐ φιλολογῶ; — Τίνος δ' ἕνεκα φιλολογεῖς; 10
ἀνδράποδον, οὐχ ἵνα εὐροῇς; οὐχ ἵνα εὐσταθῇς; οὐχ ἵνα κατὰ φύσιν ἔχῃς καὶ διεξάγῃς; τί κωλύει πυρέ⟨σ)- 11
σοντα κατὰ φύσιν ἔχειν τὸ ἡγεμονικόν; ἐνθάδ' ὁ ἔλεγχος τοῦ πράγματος, ἡ δοκιμασία τοῦ φιλοσοφοῦντος. μέρος γάρ ἐστι καὶ τοῦτο τοῦ βίου, ὡς περίπατος, ὡς πλοῦς, ὡς ὁδοιπορία, οὕτως καὶ πυρετός. μή τι περιπα- 12
τῶν ἀναγιγνώσκεις; — Οὔ. — Οὕτως οὐδὲ πυρέσσων. ἀλλ' ἂν καλῶς περιπατῇς, ἔχεις τὸ τοῦ περιπατοῦντος· ἂν καλῶς πυρέξῃς, ἔχεις τὰ τοῦ πυρέσσοντος. τί ἐστι 13
καλῶς πυρέσσειν; μὴ θεὸν μέμψασθαι, μὴ ἄνθρωπον, μὴ θλιβῆναι ὑπὸ τῶν γινομένων, εὖ καὶ καλῶς προσδέχεσθαι τὸν θάνατον,| ποιεῖν τὰ προστασσόμενα· ὅταν ὁ 99v
ἰατρὸς εἰσέρχηται, μὴ φοβεῖσθαι, τί εἴπῃ, μηδ' ἂν εἴπῃ 'κομψῶς ἔχεις', ὑπερχαίρειν· τί γάρ σοι ἀγαθὸν εἶπεν;

---

5 ἔστιν s: ἔξεστιν S; *fort.* οὐκ ἔξεστιν⟨; ἔστιν⟩ ἐπὶ σοί. τίς 9 φιλολογῶ. — *Upt.*; φιλοσοφῶ (*vel* -φεῖς) *R olim* 11 *suppl. s*; *de* πυρέσσοντος *cogitavi olim* 17 περιπατήσῃς *Kron.*; πυρέττῃς *Rich.* τὰ τοῦ περιπατοῦντος *Kron.* (quae pertinent ad *ed. Bas.*); τὸ τοῦ πυρέσσοντος *Upt.* 20 εὖ καὶ καλῶς] εὐκόλως *Kron.* 21 πρασσόμενα s 23 ἔχῃς S: *corr.* s

---

4 ὡς ἂν εἰ μὴ μετὰ βίας, μὴ γογγύζων
6 οὐ δύναταί, φησιν, ὁ ἰατρὸς κωλῦσαι τοῦ γενναίως καὶ καλῶς διψᾶν ἢ πεινᾶν:
22 ωρ τὸ τί

14 ὅτε γὰρ ὑγίαινες, τί σοι ἦν ἀγαθόν; μηδ' ἂν εἴπῃ 'κα-
κῶς ἔχεις', ἀθυμεῖν· τί γάρ ἐστι τὸ κακῶς ἔχειν; ἐγγί-
ζειν τῷ διαλυθῆναι τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος. τί
οὖν δεινόν ἐστιν; ἐὰν νῦν μὴ ἐγγίσῃς, ὕστερον οὐκ
ἐγγιεῖς; ἀλλὰ ὁ κόσμος μέλλει ἀνατρέπεσθαι σοῦ ἀποθα-
15 νόντος; τί οὖν κολακεύεις τὸν ἰατρόν; τί λέγεις 'ἐὰν σὺ
θέλῃς, κύριε, καλῶς ἕξω'; τί παρέχεις αὐτῷ ἀφορμὴν
τοῦ ἐπᾶραι ὀφρῦν; οὐχὶ δὲ τὴν αὑτοῦ ἀξίαν αὐτῷ ἀπο-
δίδως, ὡς σκυτεῖ περὶ τὸν πόδα, ὡς τέκτονι περὶ τὴν
οἰκίαν, οὕτως καὶ τῷ ἰατρῷ περὶ τὸ σωμάτιον, τὸ οὐκ
ἐμόν, τὸ φύσει νεκρόν; τούτων ὁ καιρός ἐστι τῷ πυρέσ-
16 σοντι· ἂν ταῦτα ἐκπληρώσῃ, ἔχει τὰ αὑτοῦ. οὐ γάρ ἐστιν
ἔργον τοῦ φιλοσόφου ταῦτα ⟨τὰ⟩ ἐκτὸς τηρεῖν, οὔτε τὸ
οἰνάριον οὔτε ⟨τὸ⟩ ἐλάδιον οὔτε τὸ σωμάτιον, ἀλλὰ τί;
τὸ ἴδιον ἡγεμονικόν. τὰ δ' ἔξω πῶς; μέχρι τοῦ μὴ ἀλο-
17 γίστως κατὰ ταῦτα ἀναστρέφεσθαι. ποῦ οὖν ἔτι καιρὸς
τοῦ φοβεῖσθαι; ποῦ οὖν ἔτι καιρὸς ὀργῆς; ποῦ φόβου
18 περὶ τῶν ἀλλοτρίων, περὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων; δύο γὰρ
ταῦτα πρόχειρα ἔχειν δεῖ· ὅτι ἔξω τῆς προαιρέσεως οὐ-
δέν ἐστιν οὔτε ἀγαθὸν οὔτε κακὸν καὶ ὅτι οὐ δεῖ προ-
19 ηγεῖσθαι τῶν πραγμάτων, ἀλλ' ἐπακολουθεῖν. 'οὐκ ἔδει
οὕτως μοι προσενεχθῆναι τὸν ἀδελφόν.' οὔ· ἀλλὰ τοῦτο

---

21 sqq. cf. Ench. 30: ὁ ἀδελφὸς ἀδικεῖ κτλ.

---

8 αὑτοῦ *s: αὐτοῦ S* 9 τὸν πόδα] τὸ ὑπόδημα *Elter* (pro calceis *ed. Bas.*) 11 ὁ *del. Cor.* 12 αὑτοῦ *S: corr. s* 13 *suppl.* S_b; *malim* φ. τὸ τὰ ἐ. (*sim. vers. Bas.*) 14 *suppl. m. pr.* (*vel* S_a) 16—17 ποῦ - - φοβεῖσθαι *del. R* 17 *aut* λυπεῖσθαι (*pro* φοβεῖσθαι) *aut* φθόνου *vel* λύπης (*pro* φόβου; sollicitudinis *Wolf*) *scrib. vid.* 18 περὶ τοῦ μηδενὸς ἀ. *S: corr. s* 22 ἀδελφόν] ἰατρόν *Shaftesbury*

---

6 ὡς ὅτι διὰ σοῦ συνίσταται:
11 τούτων τῶν λόγων
12 ὁ πυρέσσων

μὲν ἐκεῖνος ὄψεται. ἐγὼ δ', ὡς ἂν προσενεχθῇ, αὐτὸς
ὡς δεῖ χρήσομαι τοῖς πρὸς ἐκεῖνον. τοῦτο γὰρ ἐμόν 20
ἐστιν, ἐκεῖνο‖ δ' ἀλλότριον· τοῦτο οὐδεὶς κωλῦσαι δύ- 100r
ναται, ἐκεῖνο κωλύεται.

ια'. Σποράδην τινά.

Εἰσί τινες ὡς ἐκ νόμου διατεταγμέναι κολάσεις τοῖς 1
ἀπειθοῦσι τῇ θείᾳ διοικήσει· 'ὃς ἂν ἄλλο τι ἡγήσηται 2
ἀγαθὸν παρὰ τὰ προαιρετικά, φθονείτω, ἐπιθυμείτω,
κολακευέτω, ταρασσέσθω· ὃς ἂν ἄλλο κακόν, λυπείσθω,
πενθείτω, θρηνείτω, δυστυχείτω'. καὶ ὅμως οὕτως πι- 3
κρῶς κολαζόμενοι ἀποστῆναι οὐ δυνάμεθα.

Μέμνησο, τί λέγει ὁ ποιητὴς περὶ τοῦ ξένου· 4

ξεῖν', οὔ μοι θέμις ἔστ' [ι καὶ], οὐδ' εἰ κακίων σέθεν ⟨ἔλθοι,
ξεῖνον ἀτιμῆσαι· πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαν⟩τες
ξεῖνοί τε πτωχοί τε.

τοῦτο οὖν καὶ ἐπὶ πατρὸς πρόχειρον ἔχειν· οὔ μοι 5
θέμις ἔστ' οὐδ' εἰ κακίων σέθεν ἔλθοι, πατέρ'
ἀτιμῆσαι· πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες τοῦ Πα-
τρῴου· καὶ ἐπ' ἀδελφῷ· πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαν- 6
τες τοῦ Ὁμογνίου. καὶ οὕτως κατὰ τὰς ἄλλας σχέσεις
εὑρήσομεν ἐπόπτην τὸν Δία.

ιβ'. Περὶ ἀσκήσεως.

Τὰς ἀσκήσεις οὐ δεῖ διὰ τῶν παρὰ φύσιν καὶ παρα- 1
δόξων ποιεῖσθαι, ἐπεί τοι τῶν θαυματοποιῶν οὐδὲν

---

13 sqq. Hom. Od. ξ 56 sqq.

---

1 ὡς] ὅπως *Cor.* 1—2 προσενεχθῇ αὐτός, ὡς *S: corr. Kron.* 13 ·/· καὶ οὐδ' *S: corr. s* 13—14 σεθέντες *S: supplevi* 13—15 σέθεν ἔλθοι *s* 16 πατρὸς ⟨δεῖ⟩ *Meib.* 17 πάτερ *S: corr. Schw.*

2 *διοίσομεν οἱ λέγοντες φιλοσοφεῖν. δύσκολον γάρ ἐστι*
καὶ τὸ ἐπὶ σχοινίου περιπατεῖν καὶ οὐ μόνον δύσκολον,
ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνον. τούτου ἕνεκα δεῖ καὶ ἡμᾶς μελε-
τᾶν ἐπὶ σχοινίου περιπατεῖν ἢ φοίνικα ἱστάνειν ἢ ἀν-
3 *δριάντας περιλαμβάνειν; οὐδαμῶς. οὐκ ἔστι τὸ δύσκολον*
πᾶν καὶ ἐπικίνδυνον ἐπιτήδειον πρὸς ἄσκησιν, ἀλλὰ τὸ
4 *πρόσφορον τῷ προκειμένῳ ἐκπονηθῆναι. τί δ' ἐστὶ τὸ*
προκείμενον ἐκπονηθῆναι; ὀρέξει καὶ ἐκκλίσει ἀκωλύ-
τως ἀναστρέφεσθαι. τοῦτο δὲ τί ἐστιν, μήτε ὀρεγόμενον
100v *ἀποτυγχάνειν μήτ' ἐκκλίνοντα περιπίπτειν. πρὸς τοῦτο*
5 *οὖν καὶ τὴν ἄσκησιν ῥέπειν δεῖ. ἐπεὶ γὰρ οὐκ ἔστιν*
ἀναπότευκτον σχεῖν τὴν ὄρεξιν καὶ τὴν ἔκκλισιν ἀπε-
ρίπτωτον ἄνευ μεγάλης καὶ συνεχοῦς ἀσκήσεως, ἴσθι
ὅτι, ἐὰν ἔξω ἐάσῃς ἀποστρέφεσθαι αὐτὴν ἐπὶ τὰ ἀπρο-
αίρετα, οὔτε τὴν ὄρεξιν ἐπιτευκτικὴν ἕξεις οὔτε τὴν
6 *ἔκκλισιν ἀπερίπτωτον. καὶ ἐπεὶ τὸ ἔθος ἰσχυρὸν προ-*
ηγῆται πρὸς μόνα ταῦτα εἰθισμένων ἡμῶν χρῆσθαι ὀρέ-
ξει καὶ ἐκκλίσει, δεῖ τῷ ἔθει τούτῳ ἐναντίον ἔθος ἀν-
τιθεῖναι καὶ ὅπου ὁ πολὺς ὄλισθος τῶν φαντασιῶν, ἐκεῖ
ἀντιτιθέναι τὸ ἀσκητικόν.

7 *Ἑτεροκλινῶς ἔχω πρὸς ἡδονήν· ἀνατοιχήσω ἐπὶ τὸ*
ἐναντίον ὑπὲρ τὸ μέτρον τῆς ἀσκήσεως ἕνεκα. ἐκκλιτι-
κῶς ἔχω πόνου· τρίψω μου καὶ γυμνάσω πρὸς τοῦτο

5 sq. cf. Ench. 47: *μὴ τοὺς ἀνδριάντας περιλάμβανε.* cf. Diog. Laert. VI, 23.

6 *ἐπικίνδυνον. ἐπιτήδειον S, comma pos. Trinc.* 8 *⟨ἐν⟩ ὀρέξει S man. rec.* 14 *ἀποστρέφεσθαι S (έ corr.)* 21 *ἔχω* S_a*: ἔχει S ἀνατοιχήσω Schw. (ἀνισοτοιχήσω Wolf): ἂν ἀ. . . ήσω S, ἂν ἀτυχήσω s, ἀναχωρήσω S corr. man. rec.; ἀνατειχίσω Wolf, ἀνακυκλήσω Salm., ἀναρροπήσω (vel ἀναχωρήσω) r, ἀναστοιχήσω R* 22 *ἕνεκα S (α corr.)*

6 *οὐ πᾶν τὸ δύσκολον καὶ ἐπικίνδυνον:*
22 *ὡς ἂν εἰ ἐθίσω τοῦ μὴ φόβῳ ἐκκλίνειν τοὺς πόνους.*

τὰς φαντασίας ὑπὲρ τοῦ ἀποστῆναι τὴν ἔκκλισιν ἀπὸ
παντὸς τοῦ τοιούτου. τίς γάρ ἐστιν ἀσκητής; ὁ μελετῶν 8
ὀρέξει μὲν ⟨μὴ⟩ χρῆσθαι, ἐκκλίσει δὲ πρὸς μόνα τὰ
προαιρετικὰ χρῆσθαι καὶ μελετῶν μᾶλλον ἐν τοῖς δυσκα-
ταπονήτοις. καθ' ὃ καὶ ἄλλῳ πρὸς ἄλλα μᾶλλον ἀσκη-
τέον. τί οὖν ὧδε ποιεῖ τὸ φοίνικα στῆσαι ἢ τὸ στέγην 9
δερματίνην καὶ ὅλμον καὶ ὕπερον περιφέρειν; ἄνθρωπε, 10
ἄσκησον, εἰ γοργὸς εἶ, λοιδορούμενος ἀνέχεσθαι, ἀτι-
μασθεὶς μὴ ἀχθεσθῆναι. εἶθ' οὕτως προ[σ]βήσῃ, ἵνα,
κἂν πλήξῃ σέ τις, εἴπῃς αὐτὸς πρὸς αὑτὸν ὅτι 'δόξον
ἀνδριάντα περιειληφέναι'. εἶτα καὶ οἰναρίῳ κομψῶς χρῆ- 11
σθαι, μὴ εἰς τὸ πολὺ πίνειν (καὶ γὰρ περὶ τοῦτο ἐπα-
ρίστεροι ἀσκηταί εἰσιν), ἀλλὰ πρῶτον εἰς τὸ ἀποσχέ-
σθαι, καὶ κορασιδίου ἀπέχεσθαι καὶ πλα'κουνταρίου. εἶτά 101r
ποτε ὑπὲρ δοκιμασίας, εἰ ἄρα, καθήσεις εὐκαίρως αὐτὸς
σαυτὸν ὑπὲρ τοῦ γνῶναι, εἰ ὁμοίως ἡττῶσίν σε αἱ φαν-
τασίαι. τὰ πρῶτα δὲ φεῦγε μακρὰν ἀπὸ τῶν ἰσχυροτέ- 12
ρων. ἄνισος ἡ μάχη κορασιδίῳ κομψῷ πρὸς νέον ἀρχό-
μενον φιλοσοφεῖν· χύτρα, φασί, καὶ πέτρα οὐ συμ-
φωνεῖ.

Μετὰ τὴν ὄρεξιν καὶ τὴν ἔκκλισιν δεύτερος τ[ρ]όπος 13
ὁ περὶ τὴν ὁρμὴν καὶ ἀφορμήν· ⟨ἵν'⟩ εὐπειθὴς τῷ λό-
γῳ, ἵνα μὴ παρὰ καιρόν, μὴ παρὰ τόπον, μὴ παρὰ ἄλλην
τινὰ τοιαύτην [ἀ]συμμετρίαν. τρίτος ὁ περὶ τὰς συγκα- 14

---

1 sq. cf. Ench. 2, 2: ἆρον οὖν τὴν ἔκκλισιν ἀπὸ πάντων τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν.

---

3 *suppl. Gataker:* μὲν *s,* μὴ *S (sed* ὴ *in ras. man. rec.)* 4 χρῆσθαι *ante* πρὸς *(v. 3) transt. r* 6 στέγην] σκευὴν *Cor.* 9 προσβήσῃ *S: corr. s* 10 αὐτὸν *S: corr. s;* σαυτὸν *Elter* 13 ⟨τὸ⟩ πρῶτον *vel* πρότερον *Elter* εἰς τὸ] ὥστε *Cor.* 16 ἡττῶσί *S corr.* 21 τόπος *S (sed* όπος *in ras. man. rec.),* τρόπος *s* 22 *suppl. Shaftesbury* ⟨ἵν'⟩ εὐπειθὴς *Cor.;* obtempera *Wolf* 24 ἀσυμμετρίαν *S: corr. R, Schw.*

15 ταθέσεις, ὁ πρὸς τὰ πιθανὰ καὶ ἑλκυστικά. ὡς γὰρ ὁ
Σωκράτης ἔλεγεν ἀνεξέταστον βίον μὴ ζῆν, οὕτως
ἀνεξέταστον φαντασίαν μὴ παραδέχεσθαι, ἀλλὰ λέγειν
'ἔκδεξαι, ἄφες ἴδω, τίς εἶ καὶ πόθεν ἔρχῃ', ὡς οἱ νυκτο-
φύλακες 'δεῖξόν μοι τὰ συνθήματα'. 'ἔχεις τὸ παρὰ τῆς
φύσεως σύμβολον, ὃ δεῖ τὴν παραδεχθησομένην ἔχειν
16 φαντασίαν;' καὶ λοιπὸν ὅσα τῷ σώματι προσάγεται ὑπὸ
τῶν γυμναζόντων αὐτό, ἂν μὲν ὧδέ που ῥέπῃ πρὸς
ὄρεξιν καὶ ἔκκλισιν, εἴη ἂν καὶ αὐτὰ ἀσκητικά· ἂν δὲ
πρὸς ἐπίδειξιν, ἔξω νενευκό⟨το⟩ς ἐστὶ καὶ ἄλλο τι θη-
ρωμένου καὶ θεατὰς ζητοῦντος τοὺς ἐροῦντας 'ὢ[ς] με-
17 γάλου ἀνθρώπου'. διὰ τοῦτο καλῶς ὁ Ἀπολλώνιος ἔλε-
γεν ὅτι 'ὅταν θέλῃς σαυτῷ ἀσκῆσαι, διψῶν ποτε
καύματος ἐφέλκυσαι βρόγχον ψυχροῦ καὶ ἔκπτυ-
σον καὶ μηδενὶ εἴπῃς'.

ιγ'. Τί ἐρημία καὶ ποῖος ἔρημος.

1 Ἐρημία ἐστὶ κατάστασίς τις ἀβοηθήτου. οὐ γὰρ ὁ μό-
νος ὢν εὐθὺς καὶ ἔρημος, ὥσπερ οὐδ' ὁ ἐν πολλοῖς ὢν
101v 2 οὐκ ἔρημος.‖ ὅταν γοῦν ἀπολέσωμεν ἢ ἀδελφὸν ἢ υἱὸν
ἢ φίλον, ᾧ προσαναπαυόμεθα, λέγομεν ἀπολελεῖφθαι

2 cf. quae adn. ad I, 26, 18.
3 sq. cf. quae adn. ad II, 18, 24.
7 sqq. cf. Ench. 47: κἂν ἀσκῆσαί ποτε πρὸς πόνον θέλῃς, σεαυτῷ καὶ μὴ τοῖς ἔξω.
9 sqq. cf. Ench. 23.
12 sqq. cf. Ench. 47: διψῶν ποτε σφοδρῶς ἐπίσπασαι ψυχροῦ ὕδατος καὶ ἔκπτυσον καὶ μηδενὶ εἴπῃς. cf. Stob. (flor.) III, 17, 35: Πλάτων πολλάκις διψῶν ἐκ τοῦ φρέατος ἀνιμᾶτο τὸ ὕδωρ καὶ ἐξέχει, κολάζων τὴν ἐπιθυμίαν.

6 παραφυλαχθησομένην *s* 8 πρὸς ⟨τὸ καλῶς ἔχειν περὶ⟩ *R* 10 *suppl. Wolf, Upt. cod.* 11 ἐρῶντας *S: corr. s* ὡς *S: Wolf in vers.* 13 ποτε ⟨ἐκ⟩ *Elter* 16 τί ⟨ἐστιν⟩ *s* 20 προσανεπαυόμεθα *s*

ἔρημοι, πολλάκις ἐν Ῥώμῃ ὄντες, τοσούτου ὄχλου ἡμῖν
ἀπαντῶντος καὶ τοσούτων συνοικούντων, ἔσθ' ὅτε πλῆ-
θος δούλων ἔχοντες. θέλει γὰρ ὁ ἔρημος κατὰ τὴν ἔν- 3
νοιαν ἀβοήθητός τις εἶναι καὶ ἐκκείμενος τοῖς βλάπτειν
βουλομένοις. διὰ τοῦτο, ὅταν ὁδεύωμεν, τότε μάλιστα
ἐρήμους λέγομεν ἑαυτούς, ὅταν εἰς λῃστὰς ἐμπέσωμεν.
οὐ γὰρ ἀνθρώπου ὄψις ἐξαιρεῖται ἐρημίας, ἀλλὰ πιστοῦ
καὶ αἰδήμονος καὶ ὠφελίμου. ἐπεὶ εἰ τὸ μόνον εἶναι 4
ἀρκεῖ πρὸς τὸ ἔρημον εἶναι, λέγε ὅτι καὶ ὁ Ζεὺς ἐν τῇ
ἐκπυρώσει ἔρημός ἐστι καὶ κατακλαίει αὐτὸς ἑαυτοῦ·
'τάλας ἐγώ, οὔτε τὴν Ἥραν ἔχω οὔτε τὴν Ἀθηνᾶν οὔτε
τὸν Ἀπόλλωνα οὔτε ὅλως ἢ ἀδελφὸν ἢ υἱὸν ἢ ἔγγονον
ἢ συγγενῆ'. ταῦτα καὶ λέγουσί τινες ὅτι ποιεῖ μόνος ἐν 5
τῇ ἐκπυρώσει. οὐ γὰρ ἐπινοοῦσι διεξαγωγὴν μόνου καὶ
ἀπό τινος φυσικοῦ ὁρμώμενοι, ἀπὸ τοῦ φύσει κοινωνι-
κοῦ εἶναι καὶ φιλαλλήλου καὶ ἡδέως συναναστρέφεσθαι
ἀνθρώποις. ἀλλ' οὐδὲν ἧττον δεῖ τινα καὶ πρὸς τοῦτο 6
παρασκευὴν ἔχειν τὸ δύνασθαι αὐτὸν ἑαυτῷ ἀρκεῖν, δύ-
νασθαι αὐτὸν ἑαυτῷ συνεῖναι· ὡς ὁ Ζεὺς αὐτὸς ἑαυτῷ 7
σύνεστιν καὶ ἡσυχάζει ἐφ' ἑαυτοῦ καὶ ἐννοεῖ τὴν διοί-
κησιν τὴν ἑαυτοῦ οἵα ἐστὶ καὶ ἐν ἐπινοίαις γίνεται πρε-
πούσαις ἑαυτῷ, οὕτως καὶ ἡμᾶς δύνασθαι αὐτοὺς ἑαυ-
τοῖς λαλεῖν, μὴ προσδεῖσθαι ἄλλων, διαγωγῆς μὴ

---

2 ὅτε ⟨καὶ⟩ *Cor.* (quoque *ed. Bas.*) 4 τι *Elter* 6 λέγωμεν *S: corr. s* 8—17, *ss. 4 et 5 in S erasae; non discrepant apographa* 10 ἑαυτὸν *Cor.* 14 καὶ] καίτοι *Wolf; post* ὁρμώμενοι *(v. 15) transp. Upt., del. r* 15—16 *aut* εἶναι *del. aut* κοινωνικοὶ *et* φιλάλληλοι *scrib. Wolf;* κοινωνικοὺς *et* φιλαλλήλους *Upt.,* κοινωνικὸν *et* φιλάλληλον *r* 20 ἐφ' *S (*ἐ *in ras. man. rec.):* ἀφ' *s* ἐννομ *S pr.* 22 δύνασθαι ⟨δεῖ⟩ S_a *vel* S_c

---

6 πρὸς τὸ ἔρημον
20 ωρ ὑπόδειγμα καὶ σπανίοις κατορθωθέν

8 ἀπορεῖν· ἐφιστάνειν τῇ θείᾳ διοικήσει, τῇ αὐτῶν πρὸς
τἆλλα σχέσει· ἐπιβλέπειν, πῶς πρότερον εἴχομεν πρὸς τὰ
102r συμβαίνοντα, πῶς νῦν· τίνα ἐστὶν ἔτι τὰ θλίβοντα· πῶς
ἂν θεραπευθῇ καὶ ταῦτα, πῶς ἐξαιρεθῇ· εἴ τινα ἐξ-
εργασίας δεῖται ⟨τού⟩των, κατὰ τὸν αὐτῶν λόγον ἐξ-
εργάζεσθαι.

9 Ὁρᾶτε γάρ, ὅτι εἰρήνην μεγάλην ὁ Καῖσαρ ἡμῖν δοκεῖ
παρέχειν, ὅτι οὐκ εἰσὶν οὐκέτι πόλεμοι οὐδὲ μάχαι οὐδὲ
λῃστήρια μεγάλα οὐδὲ πειρατικά, ἀλλ' ἔξεστιν πάσῃ ὥρᾳ
10 ὁδεύειν, πλεῖν ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμάς. μή τι οὖν καὶ
ἀπὸ πυρετοῦ δύναται ἡμῖν εἰρήνην παρασχεῖν, μή τι καὶ
ἀπὸ ναυαγίου, μή τι καὶ ἀπὸ ἐμπρησμοῦ ἢ ἀπὸ σεισμοῦ
ἢ ἀπὸ κεραυνοῦ; ἄγε ἀπ' ἔρωτος; οὐ δύναται. ἀπὸ
πένθους; οὐ δύναται. ἀπὸ φθόνου; οὐ δύναται. ἀπ' οὐ-
11 δενὸς ἁπλῶς τούτων· ὁ δὲ λόγος ὁ τῶν φιλοσόφων
ὑπισχνεῖται καὶ ἀπὸ τούτων εἰρήνην παρέχειν. καὶ τί
λέγει; 'ἄν μοι προσέχητε, ὦ ἄνθρωποι, ὅπου ἂν ἦτε, ὅ
τι ἂν ποιῆτε, οὐ λυπηθήσεσθε, οὐκ ὀργισθήσεσθε, οὐκ
ἀναγκασθήσεσθε, οὐ κωλυθήσεσθε, ἀπαθεῖς δὲ καὶ
12 ἐλεύθεροι διάξετε ἀπὸ πάντων'. ταύτην τὴν εἰρήνην τις
ἔχων [οὐχὶ] κεκηρυγμένην οὐχ ὑπὸ τοῦ Καίσαρος (πόθεν
γὰρ αὐτῷ ταύτην κηρύξαι;), ἀλλ' ὑπὸ τοῦ θεοῦ κεκη-
ρυγμένην διὰ τοῦ λόγου οὐκ ἀρκεῖται, ὅταν ⟨ᾖ⟩ μόνος,
13 ἐπιβλέπων καὶ ἐνθυμούμενος 'νῦν ἐμοὶ κακὸν οὐδὲν

2 sq. cf. Ench. 16: ὅτι τοῦτον θλίβει οὐ τὸ συμβεβηκός.

1 ἀπορεῖν S (εῖ corr. man. pr.) αὐτῶν S: corr. Upt. 2 σχέσει ἐπιβλέπειν S: dist. Wolf in vers. [πῶς] πότερον Salm. 4 ἂν, S (ἂν in ras.) 5 ⟨τού⟩των scripsi: τῶν S; del. s; τὴν s, ταύτην Upt. αὐτῶν R (sim. vers. Bas.): αὐτοῦ S; ἑκάστου aut (v. 4) τι[να] R; αὐτὸν Cor. 13–14 signa interrog. in S add. man. rec. 17 λέγῃ S pr. 18 ποιοῖτε S: corr. s 21 οὐχὶ s: in S 4 litt. ras. οὐχ om. s 23 suppl. S_b

21 μακάριος ὅστις ἔχει

δύναται συμβῆναι, ἐμοὶ λῃστὴς οὐκ ἔστιν, ἐμοὶ σεισμὸς
οὐκ ἔστιν, πάντα εἰρήνης μεστά, πάντα ἀταραξίας· πᾶσα
ὁδός, πᾶσα πόλις, πᾶσ[α] σύνοδος, γείτων, κοινωνὸς
ἀβλαβής. ἄλλος παρέχει τροφάς, ᾧ μέλει, ἄλλος ἐσθῆτα,
ἄλλος| αἰσθήσεις ἔδωκεν, ἄλλος προλήψεις. ὅταν δὲ μὴ 14 102v
παρέχῃ τἀναγκαῖα, τὸ ἀνακλητικὸν σημαίνει, τὴν θύραν
ἤνοιξεν καὶ λέγει σοι "ἔρχου". ποῦ; εἰς οὐδὲν δεινόν,
ἀλλ' ὅθεν ἐγένου, εἰς τὰ φίλα καὶ συγγενῆ, εἰς τὰ στοι-
χεῖα. ὅσον ἦν ἐν σοὶ πυρ⟨ός⟩, εἰς πῦρ ἄπεισιν, ὅσον ἦν 15
γηδίου, εἰς γήδιον, ὅσον πνευματίου, εἰς πνευμάτιον,
ὅσον ὑδατίου, εἰς ὑδάτιον. οὐδεὶς Ἅιδης οὐδ' Ἀχέρων
οὐδὲ Κωκυτὸς οὐδὲ Πυριφλεγέθων, ἀλλὰ πάντα θεῶν
μεστὰ καὶ δαιμόνων'; ταῦτά τις ἐνθυμεῖσθαι ἔχων 16
καὶ βλέπων τὸν ἥλιον καὶ σελήνην καὶ ἄστρα καὶ γῆς
ἀπολαύων καὶ θαλάσσης ἔρημός ἐστιν οὐ μᾶλλον ἢ καὶ
ἀβοήθητος. 'τί οὖν; ἄν τις ἐπελθών μοι μόνῳ ἀποσφάξῃ 17
με;' μωρέ, σὲ οὔ, ἀλλὰ τὸ σωμάτιον.

Ποία οὖν ἔτι ἐρημία, ποία ἀπορία; τί χείρονας ἑαυ- 18
τοὺς ποιῶμεν τῶν παιδαρίων; ἅ τινα ὅταν ἀπολειφθῇ
μόνα, τί ποιεῖ; ἄραντα ὀστράκια καὶ σποδὸν οἰκοδομεῖ
τί ποτε, εἶτα καταστρέφει καὶ πάλιν ἄλλο οἰκοδομεῖ· καὶ
οὕτως οὐδέποτε ἀπορεῖ διαγωγῆς. ἐγὼ οὖν, ἂν πλεύσητε 19
ὑμεῖς, μέλλω καθήμενος κλαίειν ὅτι μόνος ἀπελείφθην
καὶ ἔρημος οὕτως; οὐκ ὀστράκια ἕξω, οὐ σποδόν; ἀλλ'

12 sq. cf. Thales apud Diog. Laert. I, 27: *τὸν κόσμον - - δαιμόνων πλήρη.*

3 *πάσα S: corr. Schw.* 4 *ᾧ s : ὧ S* 9 *suppl. S*c 12 *οὐδ' --- οὐδὲ] ter οὐδεὶς Elter* (nullus *Wolf*) 15 *ἔρημός ἐστιν; οὐ R; ἔρ. ⟨οὐκ⟩ ἔστιν, οὐ Elter* 18 *χείρονα ⟨εἰ⟩ς R* 24 *ἔρημος· οὕτως οὐχ S: corr. Leopold* *οὐχ ὀστράκια S: corr. s (fort. οὐχὶ ὀ.)*

8 *ση ὅτι καὶ οἱ ἔξω ὡμολόγουν τὴν ἄνω συγγένειαν μετὰ καὶ τοῦ ἐκ τῶν δ̄ στοιχείων συγκράμματος.*

ἐκεῖνα ὑπ' ἀφροσύνης ταῦτα ποιεῖ, ἡμεῖς δ' ὑπὸ φρονήσεως δυστυχοῦμεν;

20 *Πᾶσα μεγάλη δύναμις ἐπισφαλὴς τῷ ἀρχομένῳ. φέ-
ρειν οὖν δεῖ τὰ τοιαῦτα κατὰ δύναμιν, ἀλλὰ κατὰ φύ-*
21 *σιν . . . . ἀλλ' οὐχὶ τῷ φθισικῷ. μελέτησόν ποτε*
103r *διαγωγὴν ὡς ἄρρωστος, ἵνα ποτ' ὡς ὑγιαίνων διαγάγῃς·
ἀσίτησον, ὑδροπότησον· ἀπόσχου ποτὲ παντάπασιν ὀρέ-
ξεως, ἵνα ποτὲ καὶ εὐλόγως ὀρεχθῇς. εἰ δ' εὐλόγως,*
22 *ὅταν ἔχῃς τι ἐν σεαυτῷ ἀγαθόν, εὖ ὀρεχθήσῃ. οὔ· ἀλλ'
εὐθέως ὡς σοφοὶ διάγειν ἐθέλομεν καὶ ὠφελεῖν ἀνθρώ-
πους. ποίαν ὠφέλειαν; τί ποιεῖς; σαυτὸν γὰρ ὠφέλησας;
ἀλλὰ προτρέψαι αὐτοὺς θέλεις. σὺ γὰρ προτέτρεψαι;*
23 *θέλεις αὐτοὺς ὠφελῆσαι. δεῖξον αὐτοῖς ἐπὶ σεαυτοῦ,
οἵους ποιεῖ φιλοσοφία, καὶ μὴ φλυάρει. ἐσθίων τοὺς
συνεσθίοντας ὠφέλει, πίνων τοὺς πίνοντας, εἴκων πᾶσι,*

---

3 cf. I 8, 8

---

ss. 20—23 cum iis quae praecedunt non cohaerere vidit Wolf, ad c. 14 pertinere coni Schw., a c. 12 avulsas esse aut ante v. 3 plura cum capitis inscriptione excidisse ipse suspicatus eram. at recte Elter monuit non solum in capitibus quae Σποράδην τινά inscripta sunt, sed etiam in aliis (cf. III 8 et 15) varii argumenti dissertationes coartasse eum, qui capita discripsit 3—4 *φέρειν] ἀσκεῖν ego olim, στρέφειν Elter* 4 *οὖν] οὐ R ἀλλὰ] de τε καὶ cog. Wolf, de ἀλλὰ ⟨καὶ⟩ vel ἀλλ' ἅμα ego* 5 *lacunam ind. R, qui ⟨δὸς τροφὴν (vel οἶνον) τῷ ὑγιαίνοντι,⟩ suppl., et Schw. ἀλλ' οὐχὶ τῷ φθισικῷ del. Wolf; [ἀλλ' οὐχὶ] ὡς φθισικὸς μελ. Salm.; ⟨φλεγμαίνοντι,⟩ suppl. Elter, ⟨ὡς ἡ πάλη πολὺ λυσιτελεῖ τῷ ὑγιαίνοντι,⟩ ego* 6 *ποτ' S: corr. s* 9 *εὖ ὀρεχθήσῃ, ὅταν ⟨γ'⟩ ἔχῃς τι ἐν σεαυτῷ ἀγαθόν Wolf* 10 *εὐθὺς Kron.* 12—13 *θέλεις; et ὠφελῆσαι; S corr.* 12 *προτέτρεψαι S corr. man. rec.: προτρέψαι S pr.; sic vel. προέτρεψαι s σὲ γὰρ προύτρεψας R, Schw.* 13 *αὐτοῖς] negl. Wolf in vers.; an αὐτὸς?* 15 *συμπίνοντας S corr. man. rec.*

---

15 *τοῦτο οὐκ ἂν διαμάρτοι τίς τισιν ἐπιλέγων*

παραχωρῶν, ἀνεχόμενος, οὕτως αὐτοὺς ὠφέλει καὶ μὴ κατεξέρα αὐτῶν τὸ σαυτοῦ φλέγμα.

ιδ'. Σποράδην τινά.

Ὡς οἱ κακοὶ τραγῳδοὶ μόνοι ᾆσαι οὐ δύνανται, ἀλλὰ 1
μετὰ πολλῶν, οὕτως ἔνιοι μόνοι περιπατῆσαι οὐ δύναν-
ται. ἄνθρωπε, εἴ τις εἶ, καὶ μόνος περιπάτησον καὶ σαυ- 2
τῷ λάλησον καὶ μὴ ἐν τῷ χορῷ κρύπτου. σκώφθητί 3
ποτε, περίβλεψαι, ἐνσείσθητι, ἵνα γνῷς, τίς εἶ.

Ὅταν τις ὕδωρ πίνῃ ἢ ποιῇ τι ἀσκητικόν, ἐκ πάσης 4
ἀφορμῆς λέγει αὐτὸ πρὸς πάντας. 'ἐγὼ ὕδωρ πίνω.' διὰ 5
γὰρ τοῦτο ὕδωρ πίνεις, διὰ γὰρ τὸ ὕδωρ πίνειν; ἄνθρω-
πε, εἴ σοι λυσιτελεῖ[ν] πίνειν, πῖνε· εἰ δὲ μή, γελοίως
ποιεῖς. εἰ δὲ συμφέρει σοι καὶ πίνεις, σιώπα πρὸς τοὺς 6
δυσαρεστοῦντας τοῖς ἀνθρώποις. τί οὖν; αὐτοῖς τούτοις
ἀρέσκειν θέλεις;

Τῶν πραττομένων τὰ μὲν προηγουμένως πράττεται, 7
τὰ δὲ κατὰ περίστασιν, τὰ δὲ κατ' οἰκονομίαν, | τὰ δὲ 103ᵛ
κατὰ συμπεριφοράν, τὰ δὲ κατ' ἔνστασιν.

---

9 sqq. cf. Ench. 47: μηδ', ἂν ὕδωρ πίνῃς, ἐκ πάσης ἀφορμῆς λέγε, ὅτι ὕδωρ πίνεις.
16 cf. Sexti sent. 471 (ed. Elter)

---

4 καλοὶ *S: corr. Wolf* 7 σκώφθητί *S:* σκόπτει τί *Trinc., unde* σκόπει τί *Wolf* (considera quid *ed. Bas.*); σκόπει, τί ποτε ⟨εἶ·⟩ *r;* σκέφθητί (ὄφθητί *Elter) vel* ἐπιστράφηθί *Schw.* 10—11 διὰ [γὰρ] τὸ ὕδωρ πίνειν *s; del. haec verba Wolf;* διὰ τὸ λέγειν ὕ. π. *Meib.* 12 λυσιτελεῖν *S: corr. s* 14 τοῖς ⟨τοιούτοις⟩ ἀνθρώποις *vel* τοῖς ὑδροπόταις *Wolf,* τοιούτοις ἀνθρώποις *vel* [τοῖς] ἀνθρώποις *Meib.,* τοῖς ἄλλοις *Cor.,* τῶν ἀνθρώπων *Elter,* τοῖς ἀοίνοις *Kron.; an* τοῖς ἀνθρωπίνοις*?* τί οὖν αὐτοῖς *S: corr. Salm.*

---

16 ὅτι τὰ γινόμενα καὶ τὰ πραττόμενα πενταχῶς γίνεται καὶ πράττεται:

8 *Δύο ταῦτα ἐξελεῖν τῶν ἀνθρώπων, οἴησιν καὶ ἀπιστίαν. οἴησις μὲν οὖν ἐστι τὸ δοκεῖν μηδενὸς προσδεῖσθαι, ἀπιστία δὲ τὸ ὑπολαμβάνειν μὴ δυνατὸν εἶναι*
9 *εὐροεῖν τοσούτων περιεστηκότων. τὴν μὲν οὖν οἴησιν ἔλεγχος ἐξαιρεῖ, καὶ τοῦτο πρῶτον ποιεῖ Σωκράτης. ὅτι δ' οὐκ ἀδύνατόν ἐστι τὸ πρᾶγμα, σκέψαι καὶ ζήτησον.*
10 *οὐδέν σε βλάψει ἡ ζήτησις αὕτη· καὶ σχεδὸν τὸ φιλοσοφεῖν τοῦτ' ἔστι, ζητεῖν, πῶς ἐνδέχεται ἀπαραποδίστως ὀρέξει χρῆσθαι καὶ ἐκκλίσει.*

11 *'Κρείσσων εἰμὶ σοῦ· ὁ γὰρ πατήρ μου ὑπατικός ἐστιν.'*
12 *ἄλλος λέγει 'ἐγὼ δεδημάρχηκα, σὺ δ' οὔ'. εἰ δ' ἵπποι*

---

10 sqq. cf. fragm. XVIII: *Χαρίεντες, ἔφη, εἰσὶν οἱ μέγα φρονοῦντες ἐπὶ τοῖς οὐκ ἐφ' ἡμῖν. 'ἐγώ', φησί, 'κρείττων εἰμί σου· ἀγροὺς γὰρ ἔχω πολλούς, σὺ δὲ λιμῷ παρατείνῃ.' ἄλλος λέγει 'ἐγὼ ὑπατικός εἰμι'· ἄλλος 'ἐγὼ ἐπίτροπος'· ἄλλος 'ἐγὼ οὔλας τρίχας ἔχω'. ἵππος δ' ἵππῳ οὐ λέγει ὅτι 'κρείττων εἰμί σου· πολὺν γὰρ κέκτημαι χιλὸν καὶ κριθὰς πολλάς· καὶ χαλινοί μοί εἰσι χρυσοῖ καὶ ἐφίππια ποικίλα', ἀλλ' ὅτι 'ὠκύτερός σου εἰμι'· καὶ πᾶν ζῷον κρεῖττον καὶ χεῖρόν ἐστιν ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς καὶ κακίας* (cf. III, 1, 6). *ἆρ' οὖν ἀνθρώπου μόνου ἀρετὴ οὐκ ἔστιν; ἀλλὰ δεῖ ἡμᾶς εἰς τρίχας ἀφορᾶν καὶ τὰ ἱμάτια καὶ τοὺς πάππους;* — praeterea cf. ea quae diversis quidem verbis, sed eandem fere sententiam efferentibus expressa leguntur in gnomolog. Epict. 32 ed. Elter

Moschionis gnom. 10 *Ὥσπερ οὐ τῷ ἵππῳ κόσμος οὐδὲ τοῖς ὄρνεσι καλιὰ † ὑψοῦται καὶ γαυριᾷ δίδωσιν, ἀλλὰ τῷ μὲν τοῦ ποδὸς † τῇ ὠκύτητι, τοῖς δὲ τῶν πτερῶν, οὕτως οὐδ'*

et Gnomologii Stob. ecl. 15. *Οὔτε ἵππος ἐπὶ φάτνῃ καὶ φαλάροις καὶ τάπησιν οὔτε ὄρνις ἐπὶ βρώμῃ καὶ καλιᾷ ὑψοῦται καὶ γαυριᾷ, ἀλλ' ἄμφω ἐπὶ ὠκύτητι, ὁ μὲν ποδῶν, ὁ δὲ*

---

3 *ὑπολαμβάν^{ειν} μ^{η} δυνατὸν S (ειν μὴ δ in ms. S_c)* 4 *εὐροεῖν scripsi: εὑρεῖν $\overset{ε}{ο}$ S (spir. et εῖν $\overset{ε}{ο}$ in ras. S_c); εὐροεῖν σε Wolf* 5 *ποιῆι S: corr. S_c; ἐποίει Wolf* (solitus fuit *Bas.*) *'post Σωκράτης lacuna est' R*

---

3 *ἀπιστία οὐ μόνον εἰς θεὸν ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ πιστεύειν δύνασθαι κατορθῶσαι*

ἦμεν, ἔλεγες ἂν ὅτι ʽὁ πατήρ μου ὠκύτερος ἦν’ ⟨ἢ⟩ ὅτι
ʽἐγὼ ἔχω πολλὰς κριθὰς καὶ χόρτον’ ἢ ὅτι ʽκομψὰ περι-
τραχήλια’; εἰ οὖν ταῦτά σου λέγοντος εἶπον ὅτι ʽἔστω
ταῦτα, τρέχωμεν οὖν’; ἄγε, ἐπ’ ἀνθρώπου οὖν οὐδέν 13
ἐστι τοιοῦτον οἷον ἐφ’ ἵππου δρόμος, ἐξ οὗ γνωσθήσε-
ται ὁ χείρων καὶ ὁ κρείττων; μήποτ’ ἐστὶν αἰδώς, πίστις,
δικαιοσύνη; τούτοις δείκνυε κρείττονα σεαυτόν, ἵν’ ὡς 14
ἄνθρωπος ᾖ κρείττων. ἄν μοι λέγῃς ὅτι ʽμεγάλα λακτί-
ζω’, ἐρῶ σοι κἀγὼ ὅτι ʽἐπὶ ὄνου ἔργῳ μέγα φρονεῖς’.

ιεʹ. Ὅτι δεῖ περιεσκεμμένως ἔρχεσθαι ἐφ’ ἕκαστα.

ʽΕκάστου ἔργου σκόπει τὰ καθηγούμενα καὶ τὰ ἀκό- 1
λουθα καὶ οὕτως ἔρχου ἐπ’ αὐτό. εἰ δὲ μή, τὴν μὲν
πρώτην ἥξεις προθύμως ἅτε μηδὲν τῶν ἑξῆς ἐντεθυμη-

ἀνθρώπῳ καλλωπισμὸς καὶ τρυφή, ἀλλὰ χρηστότης καὶ εὐποιία. (*flor. cod. Par. 1168 habet* ὑψοῦται καὶ γαυριᾷ, *et* τῇ ὠκύτητι.) πτερῶν. καὶ σὺ τοιγαροῦν μὴ ἐπὶ τρυφῇ καὶ σκέπῃ καὶ ἁπλῶς τῇ ἔξωθεν περιουσίᾳ μέγα ὀγκύλλου (μάταια ὀγκοῦ *cod. Par.*), ἀλλ’ ἐπὶ χρηστότητι καὶ εὐποιίᾳ.
Ench. 44: *Οὗτοι οἱ λόγοι ἀσύνακτοι ʽἐγώ σου πλουσιώτερός εἰμι, ἐγώ σου ἄρα κρείσσων· ἐγώ σου λογιώτερος, ἐγώ σου ἄρα κρείσσων’. ἐκεῖνοι δὲ μᾶλλον συνακτικοί ʽἐγώ σου πλουσιώτερός εἰμι, ἡ ἐμὴ ἄρα κτῆσις τῆς σῆς κρείσσων’· ʽἐγώ σου λογιώτερος, ἡ ἐμὴ ἄρα λέξις τῆς σῆς κρείσσων’. σὺ δέ γε οὔτε κτῆσις εἶ οὔτε λέξις.* — cf. praeterea Stob. (flor.) III, 1, 84.

12 sqq. ss. 1—13 in Ench. c. 29 leguntur Epicteti verbis ab Arriano hic illic consulto immutatis; quae iam seorsum enotabo. — cf. omnino Ench. 4.

12—13 ἀκόλουθα ⟨αὐτοῦ⟩ καὶ
14 προθύμως ἥξεις

1 *suppl. Hense* 3 εἶτ’ οὖν (*ʽaffirmative’*) *vel* τί οὖν (--- εἶπον;) *R* 4 τρέχομεν *S: corr. s* 7 ⟨ἐν⟩ τούτοις *Kron.* 8 ᾖς *Rich.* (vincas *ed. Bas.*) μέγα *Cor.* 13 ἔρχου ἐπ’ αὐτό *S (sed* ἔρ *et* -π’α *in ras. man. rec.)*; ἔρχου ἐφ’ αὐτό *s*

4 τί δρόμμος (!) ἵππου καὶ τί ἀνθρώπων
9 εἰς τὸ ἐπὶ ἀλόγοις ἔργοις μέγα φρονεῖν:

μένος, ὕστερον δ' ἀναφανέντων τινῶν αἰσχρῶς ἀποστή-
2 *σῃ. 'θέλω Ὀλύμπια νικῆσαι.' ἀλλὰ σκόπει τὰ καθηγού-*
104r *μενα αὐτοῦ καὶ τὰ ἀκόλουθα· | καὶ οὕτως ἄν σοι λυσι-*
3 *τελῇ, ἅπτου τοῦ ἔργου. δεῖ σε εὐτακτεῖν, ἀναγκοφαγεῖν,*
ἀπέχεσθαι πεμμάτων, γυμνάζεσθαι πρὸς ἀνάγκην, ὥρᾳ
τεταγμένῃ, ἐν καύματι, ἐν ψύχει· μὴ ψυχρὸν πίνειν, μὴ
οἶνον ὅτ' ἔτυχεν· ἁπλῶς ⟨ὡς⟩ ἰατρῷ [γὰρ] παραδεδωκέ-
4 *ναι σεαυτὸν τῷ ἐπιστάτῃ· εἶτα ἐν τῷ ἀγῶνι παρορύσ-*
σεσθαι, ἔστιν ὅτε χεῖρα ἐκβαλεῖν, σφυρὸν στρέψαι, πολ-
λὴν ἁφὴν καταπιεῖν, μαστιγωθῆναι· καὶ μετὰ τούτων
5 *πάντων ἔσθ' ὅτε νικηθῆναι. ταῦτα λογισάμενος, ἂν ἔτι*
θέλῃς, ἔρχου ἐπὶ τὸ ἀθλεῖν· εἰ δὲ μή, ὅρα ὅτι ὡς τὰ
παιδία ἀναστραφήσῃ, ἃ νῦν μὲν ἀθλητὰς παίζει, νῦν δὲ
μονομάχους, νῦν δὲ σαλπίζει, εἶτα τραγῳδεῖ ὅ τ⟨ι⟩ ἂν
6 *ἴδῃ καὶ θαυμάσῃ. οὕτως καὶ σὺ νῦν μὲν ἀθλητής, νῦν*

---

1 *αἰσχρῶν* — 2 *θέλεις Ὀλ. νικῆσαι ⟨. κἀγώ, νὴ τοὺς θεούς· κομψὸν γάρ ἐστιν⟩. ἀλλὰ*
3 *αὐτοῦ om.* — 3–4 *ἄν σοι λυσιτελῇ om.*
4 *ἀναγκοτροφεῖν*
5 sqq. cf. fragm. XX. 5 *⟨ἐν⟩ ὥρᾳ*
7 *ὡς ἔτυχέν*
10–11 *ἔσθ' ὅτε μαστιγωθῆναι καὶ μετὰ τούτων (sic Nil.; τῶν Ench.) πάντων νικηθῆναι. ταῦτα (τ. ⟨πάντα⟩ cod. un.) ἐπισκεψάμενος*
12 *ὅρα ὅτι om.* 13 *ἃ νῦν μὲν παλαιστὰς*
14–15 *ὅ τι ἂν ἴδῃ καὶ θαυμάσῃ om.*

---

1 *⟨δυσχερῶν⟩ τινων αἰσχρῶς in vers. expressisse vid. Wolf* 2 *post νικῆσαι verba κἀγώ - - - ἐστιν ex Ench. ins. Schw.* 7 *ὅτ'] ὡς Wolf; ⟨μὴ⟩ ὅ τι r ὡς ἰατρῷ Ench., S in ras. man. rec.: ἰατρῷ γὰρ s; ὥστ' ἰατρῷ Wolf ἔτυχεν ἁπλῶς· ὡς ἰατρῷ γὰρ Schw.* 8–9 *παρέρχεσθαι Ench.; παρασύρεσθαι Elter* 9 *ἐκβαλεῖν] βαλεῖν vel λαβεῖν Ench. ἔστι δ' ὅτε Ench., S in ras. man. rec.; ἔστιν ἔτι Meib. σφυρὸν Ench.: ὀσφὺν S (σφ et accentus in ras. man rec.); ὀφρὺν s* 14 *ὅταν S: suppl. R, Cor.; ὃ ἂν Kron.* (cum ista viderint *Wolf)* 15 *θαυμάζει R*

---

12 *πρὸς τοὺς ἀψικόρους πᾶσιν ἁπτομένοις καὶ μηδὲν ἐκπληροῦσιν ὡς οἱ πίθηκοι;*

δὲ μονομάχος, εἶτα φιλόσοφος, εἶτα ῥήτωρ, ὅλῃ δὲ τῇ
ψυχῇ οὐδέν, ἀλλ' ὡς ὁ πίθηκος πᾶν ὃ ἂν ἴδῃς μιμῇ καὶ
ἀεί σοι ἄλλο ἐξ ἄλλου ἀρέσκει, τὸ σύνηθες δ' ἀπαρέσκει.
οὐ γὰρ μετὰ σκέψεως ἦλθες ἐπί τι οὐδὲ περιοδεύσας 7
ὅλον τὸ πρᾶγμα οὐδὲ βασανίσας, ἀλλ' εἰκῇ καὶ κατὰ
ψυχρὰν ἐπιθυμίαν.

Οὕτως τινὲς ἰδόντες φιλόσοφον καὶ ἀκούσαντές τινος 8
οὕτως λέγοντος, ὡς Εὐφράτης λέγει (καίτοι τίς οὕτως
δύναται εἰπεῖν ὡς ἐκεῖνος;), θέλουσιν καὶ αὐτοὶ φιλο-
σοφεῖν. ἄνθρωπε, σκέψαι πρῶτον τί ἐστι τὸ πρᾶγμα, 9
εἶτα καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν, τί δύνασαι βαστάσαι. εἰ
παλαιστής, ἰδού σου τοὺς ὤμους, τοὺς μηρούς, τὴν
ὀσφῦν. ἄλλος γὰρ πρὸς ἄλλο τι πέφυκεν. δοκεῖς ὅτι 10
ταῦτα ποιῶν δύνασαι φιλοσοφεῖν; δοκεῖς ὅτι δύνασαι
ὡσαύτως ἐσθίειν, ὡσαύτως πίνειν,| ὁμοίως ὀργίζεσθαι, 104v

1 εἶτα ῥήτωρ, εἶτα φιλόσοφος
2 ὁ om. — πᾶσαν θέαν ἣν ἂν (ἣν ἂν cod. unus; cet. ἐὰν) ἴδῃς μιμῇ καὶ ἄλλο ἐξ ἄλλου σοι ἀρέσκει
4—5 περιώδευσας (sed περιοδεύσας nonn.) ἀλλ' εἰκῇ (ceteris omissis)
7 οὕτω θεασάμενοί τινες — 7—8 οὕτω τινὸς
9 sqq. cf. Ench. 22: Εἰ φιλοσοφίας ἐπιθυμεῖς, παρασκευάζου αὐτόθεν ὡς καταγελασθησόμενος ὡς καταμωκησαμένων σου πολλῶν.
10 πρῶτον ἐπίσκεψαι ὁποῖόν ἐστι
11 φύσιν κατάμαθε, εἰ δύνασαι βαστάσαι. πένταθλος εἶναι βούλει ἢ παλαιστής· ἴδε σεαυτοῦ τοὺς βραχίονας, τοὺς μηρούς, τὴν ὀσφὺν κατάμαθε
13 τι om. — 14—15 ὡσαύτως δύνασαι

4 οὐ γὰρ S (sed γὰρ in rasura ampliore man. rec.); οὔτε γὰρ s 5 οὐδ' ἐβασάνισας S, s: corr. in S man. rec. 8 Εὐφράτης S: εὖ Σωκράτης Ench. καίτοι s, Ench.: καὶ S (in ras. 6 litt. man. rec.), ed. Ven. prior. Ench. 9 θέλουσι S corr. 11—12 εἰ παλαιστὴς S (εἰ et acc. gravis in ras. man. rec.) 13 ἄλλος S s, Nil.: ἄλλο Ench. 14 ταυτὰ S corr. man. rec. δύνασαι φιλοσοφεῖν; δοκεῖς ὅτι om. Ench. 15 ὁμοίως ὀργίζεσθαι om. Ench.

15 ἐὰν ἄρξῃ τοῦ φιλοσοφεῖν, οὐ δύνασαι· ἀδυναμίαν δ' ἐνταῦθα τὴν ἀβουλίαν λάβε;

11 ὁμοίως δυσαρεστεῖν; ἀγρυπνῆσαι δεῖ, πονῆσαι, νικῆσαί
τινας ἐπιθυμίας, ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν οἰκείων, ὑπὸ παι-
δαρίου καταφρονηθῆναι, ὑπὸ τῶν ἀπαντώντων κατα-
γελασθῆναι, ἐν παντὶ ἔλασσον ἔχειν, ἐν ἀρχῇ, ἐν τιμῇ,
12 ἐν δίκῃ. ταῦτα περισκεψάμενος, εἴ σοι δοκεῖ, προσέρχου,
εἰ θέλεις ἀντικαταλλάξασθαι τούτων ἀπάθειαν, ἐλευθε-
ρίαν, ἀταραξίαν. εἰ δὲ μή, μὴ πρόσαγε, μὴ ὡς τὰ παιδία
νῦν μὲν φιλόσοφος, ὕστερον δὲ τελώνης, εἶτα ῥήτωρ,
13 εἶτα ἐπίτροπος Καίσαρος. ταῦτα οὐ συμφωνεῖ· ἕνα σε
δεῖ ἄνθρωπον εἶναι ἢ ἀγαθὸν ἢ κακόν· ἢ τὸ ἡγεμονικόν
σε δεῖ ἐξεργάζεσθαι τὸ σαυτοῦ ἢ τὰ ἐκτός· ἢ περὶ τὰ
ἔσω φιλοπονεῖ⟨ν⟩ ἢ περὶ τὰ ἔξω· τοῦτ' ἔστι φιλοσόφου
στάσιν ἔχειν ἢ ἰδιώτου.

14 Ῥούφῳ τις ἔλεγεν Γάλβα σφαγέντος ὅτι ʽΝῦν προ-

1—2 *νικῆσαί τινας ἐπιθυμίας om.*
2 *ἀπὸ τῶν οἰκείων ἀπελθεῖν*
4—6 *ἐν παντὶ ἧττον ἔχειν, ἐν τιμῇ, ἐν ἀρχῇ, ἐν δίκῃ, ἐν πραγματίῳ παντί. ταῦτα ἐπίσκεψαι εἰ θέλεις ἀντ. (ceteris omissis)*
10 *ἄνθρωπον ἢ ἀγαθὸν ἢ κακὸν εἶναι*
12 *φιλοτεχνεῖν* 12—13 *ἢ φιλοσόφου τάξιν ἐπέχειν*
14 sqq. Musonii fragm. XLVII H.

(praeter unum codicem, in quo ὁμοίως ὀρέγεσθαι legitur); ὡσαύτως (nonn. codd. ὁμοίως) ὀργίζεσθαι Nil.
1—2 *νικῆσαι τὰς Elter* 2 *ἀπελαθῆναι R* 3—4 *ὑπὸ τῶν ἀπαντώντων καταγελασθῆναι om. Ench. (praeter cod. unum, in quo ut apud Nilum ἀπάντων legitur)* 6 *ἀπάθειαν S (sed ά in ras. man. rec.); ἀπείθειαν codd. nonnulli Ench.* 7 *προσάγαγε vel πρόσεχε codd. nonn. Ench.* 12 *περὶ om. Ench. (praeter cod. unum et Nil.) φιλοπόνει S: corr. Meib.* 14 *ʽἜτι νῦν R, Schw. s. 14 argumentum ab iis quae praecedunt alienum esse iam Wolf vidit; c. 11 vel 14 vel 17 eam adiungendam esse coni. Shaftesbury. cf. quae ad III, 13, 20 adn.*

---

14 *ὡς ἔοικεν οὗτος οὐκ ἦν φιλόσοφος, ὃν ἐπιρραπίζει ὁ φιλόσοφος Ῥοῦφος λέγων ὅτι παρέργως φιλοσοφεῖ· ἔδει γάρ σέ, φησιν, προηγουμένως κατασκευάζειν, ὅτι ἔστι πρόνοια καὶ μὴ ὑπὸ (l. ἀπὸ) Γάλβα· ἐγὼ γὰρ τοῦτό, φησιν, οὐκ ἐποίησα:*

νοίᾳ ὁ κόσμος διοικεῖται;'· ὁ δὲ 'Μὴ παρέργως ποτ'', ἔφη, 'ἀπὸ Γάλβα κατεσκεύασα, ὅτι προνοίᾳ ὁ κόσμος διοικεῖται;'

ις'. Ὅτι εὐλαβῶς δεῖ συγκαθιέναι εἰς συμπεριφοράν.

Ἀνάγκη τὸν συγκαθιέντα τισὶν ἐπιπλέον ἢ εἰς λαλιὰν 1
ἢ εἰς συμπόσια ἢ ἁπλῶς εἰς συμβίωσιν ἢ αὐτὸν ἐκείνοις
ἐξομοιωθῆναι ἢ ἐκείνους μεταθεῖναι ἐπὶ τὰ αὑτοῦ. καὶ 2
γὰρ ἄνθρακα ἀπεσβεσμένον ἂν θῇ παρὰ τὸν καιόμενον,
ἢ αὐτὸς ἐκεῖνον ⟨ἀποσβέσει⟩ ἢ ἐκεῖνος τοῦτον ἐκκαύσει.
τηλικούτου οὖν τοῦ κινδύνου ὄντος εὐλαβῶς δεῖ τοῖς 3
ἰδιώταις συγκαθίεσθαι εἰς τὰς τοιαύτας συμπεριφορὰς
μεμνημένο⟨υ⟩ς, ὅτι ἀμήχανον τὸν συνα|νατριβόμενον 105
τῷ ἠσβολωμένῳ μὴ καὶ αὐτὸν ἀπολαῦσαι τῆς ἀσβόλης·
τί γὰρ ποιήσεις, ἂν περὶ μονομάχων λαλῇ[ς], ἂν περὶ 4
ἵππων, ἂν περὶ ἀθλητῶν, ἂν τὸ ἔτι τούτων χεῖρον περὶ
ἀνθρώπων· 'ὁ δεῖνα κακός, ὁ δεῖνα ἀγαθός· τοῦτο

---

6 sqq. cf. Ench. 33, 6: *ἴσθι γάρ, ὅτι ἐὰν ὁ ἑταῖρος ᾖ μεμολυσμένος, καὶ τὸν συνανατριβόμενον αὐτῷ συμμολύνεσθαι ἀνάγκη, κἂν αὐτὸς ὢν τύχῃ καθαρός.*
11 sqq. cf. Stobaei paraphrasis Ench. 33, 3.
15 sqq. cf. Ench. 33, 2: *λέξον μὲν ἀλλὰ περὶ οὐδενὸς τῶν τυχόντων, μὴ περὶ μονομαχιῶν, μὴ περὶ ἱπποδρομιῶν, μὴ περὶ ἀθλητῶν* (*μὴ περὶ ἀθλητῶν ἢ μονομάχων ἢ περι ἵππων* paraphr. Stobaei), *μὴ περὶ βρωμάτων ἢ πομάτων τῶν ἑκασταχοῦ· μάλιστα δὲ μὴ περὶ ἀνθρώπων, ψέγων ἢ ἐπαινῶν ἢ συγκρίνων.*

---

1 *Μὴ γὰρ ἐγὼ σοί ποτ' Cor., Μή τι ἄρ' ἐγώ ποτ' Kron.* 8 *αὐτοῦ S: corr. s* 9 *θῇς Wolf* 10 *αὐτὸς*] οὗτος *C. Schenkl (hic Wolf) suppl. ed. Salmant.* (restinguet *ed. Bas.*); *⟨σβέσει⟩ s, Meib.* 12 *συγκαθιέναι Upt. e cod.* 13 *μεμνημένος S: corr. man. pr. vel* S_b; *μεμνημένον Kron.* 15 *λαλῆις S pr. et s omnes; λαλήσῃ Schw.* 16 *ἵππ̄ S (‾ in ras.)*

---

8 *ὅτι ἀνάγκη πᾶσα ἐξομοιωθῆναι τοῖς συνοῦσιν· ἢ φαύλους ī (!) οὗτοι οὕτως οὖσιν (?)*

καλῶς ἐγένετο, τοῦτο κακῶς'· ἔτι ἂν σκώπτῃ, ἂν γελοιάζῃ,
5 *ἂν κακοηθίζηται; ἔχει τις ὑμῶν παρασκευὴν οἵαν ὁ*
κιθαριστικὸς τὴν λύραν λαβών, ὥστ' εὐθὺς ἁψάμενος
τῶν χορδῶν γνῶναι τὰς ἀσυμφώνους καὶ ἁρμόσασθαι
τὸ ὄργανον; οἵαν εἶχεν δύναμιν Σωκράτης, ὥστ' ἐν
πάσῃ συμ⟨περι⟩φορᾷ ἄγειν ἐπὶ τὸ αὑτοῦ τοὺς συνόν-
6 *τας; πόθεν ὑμῖν; ἀλλ' ἀνάγκη ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν ὑμᾶς*
περιάγεσθαι.
7 *Διὰ τί οὖν ἐκεῖνοι ὑμῶν ἰσχυρότεροι; ὅτι ἐκεῖνοι μὲν*
τὰ σαπρὰ ταῦτα ἀπὸ δογμάτων λαλοῦσιν, ὑμεῖς δὲ τὰ
κομψὰ ἀπὸ τῶν χειλῶν· διὰ τοῦτο ἄτονά ἐστι καὶ νεκρά,
καὶ σικχᾶναι ἔστιν ἀκούοντα ὑμῶν τοὺς προτρεπτικοὺς
καὶ τὴν ἀρετὴν τὴν ταλαίπωρον, ἣ ἄνω κάτω θρυλεῖται.
8 *οὕτως ὑμᾶς οἱ ἰδιῶται νικῶσιν. πανταχοῦ γὰρ ἰσχυρὸν*
9 *τὸ δόγμα, ἀνίκητον τὸ δόγμα. μέχρις ἂν οὖν παγῶσιν*
ἐν ὑμῖν αἱ κομψαὶ ὑπολήψεις καὶ δυναμίν τινα περι-
ποιήσησθε πρὸς ἀσφάλειαν, συμβουλεύω ὑμῖν εὐλαβῶς
τοῖς ἰδιώταις συγκαταβαίνειν· εἰ δὲ μή, καθ' ἡμέραν
ὡς κηρὸς ἐν ἡλίῳ διατακήσεται, ὑμῶν εἴ τινα ἐν τῇ σχο-
10 *λῇ ἐγγράφετε. μακρὰν οὖν ἀπὸ τοῦ ἡλίου πού ποτε ὑπά-*
11 *γετε, μέχρις ἂν κηρίνας τὰς ὑπολήψεις ἔχητε. διὰ τοῦτο*

---

7 sq. cf. Ench. 33, 6: *ἐντετάσθω σοι ἡ προσοχή, μή ποτε ἄρα ὑπορρυῇς εἰς ἰδιωτισμόν.*

21 sqq. cf. Musonius apud Stob. (flor.) III, 40, 9 (fr. IX, p. 43, 9 sqq. H.): *ἡ φυγὴ - - - παρέχουσά γε σχολὴν καὶ ἐξουσίαν τοῦ μανθάνειν τε τὰ καλὰ καὶ πράττειν μᾶλλον ἢ πρότερον ἅτε μήθ' ὑπὸ πατρίδος τῆς δοκούσης περιελκομένας εἰς ὑπηρεσίας πολι-*

---

1 *καλὸς S: corr. s* *σκώπτῃς S pr.* 2 *κακοηθίζεται S: corr. S*$_b$ 6 *suppl. Wolf* (coetu *ed. Bas.*) *τὸ*] *τὰ Kron.* *αὐτοῦ S: corr. s* 10 *σαθρὰ Elter* 13 *ἣν -- θρυλεῖτε r, Cor.* (quae uobis -i n ore est *Wolf*) 15 *οὖν ⟨μὴ⟩ Elter* 17 *πρὸς*] *εἰς s* 20 *ἐγράφετε s, Salm., ἐνεγράφετε Schw.* (inscripsistis *ed. Bas.*)

---

12 *σικχᾶναι*] *ἀποκναῖσαι S*$_b$ *s. l.* 14 *ὡρ ἡ παραγγελία*

καὶ τῶν πατρίδων συμβουλεύουσιν ἀποχωρεῖν οἱ
φιλόσοφοι,‖ ὅτι τὰ παλαιὰ ἔθη περισπᾷ καὶ οὐκ 105ᵛ
ἐᾷ ἀρχὴν γενέσθαι τινὰ ἄλλου ἐθισμοῦ, οὐδὲ
φέρομεν τοὺς ἀπαντῶντας καὶ λέγοντας ‘[ε]ἴδ’
ὁ δεῖνα φιλοσοφεῖ, ὁ τοῖος καὶ ὁ τοῖος’. οὕτως καὶ 12
οἱ ἰατροὶ τοὺς μακρονοσοῦντας ἐκπέμπουσιν εἰς ἄλλην
χώραν καὶ ἄλλον ἀέρα καλῶς ποιοῦντες. καὶ ὑμεῖς ἀντ- 13
εισαγάγετε ἄλλα ἔθη· πήξατε ὑμῶν τὰς ὑπολήψεις,
ἐναθλεῖτε αὐταῖς. οὔ· ἀλλ’ ἔνθεν ἐπὶ θεωρίαν, εἰς μο- 14
νομαχίαν, εἰς ξυστόν, εἰς κίρκον· εἶτ’ ἐκεῖθεν ὧδε καὶ
πάλιν ἔνθεν ἐκεῖ οἱ αὐτοί. καὶ ἔθος κομψὸν οὐδέν, οὔτε 15
προσοχὴ οὔτ’ ἐπιστροφὴ ἐφ’ αὑτὸν καὶ παρατήρησις
‘πῶς χρῶμαι ταῖς προσπιπτούσαις φαντασίαις; κατὰ φύ-
σιν ἢ παρὰ φύσιν; πῶς ἀποκρίνωμαι πρὸς αὐτάς; ὡς
δεῖ ἢ ὡς οὐ δεῖ; ἐπιλέγω τοῖς ἀπροαιρέτοις, ὅτι οὐδὲν
πρὸς ἐμέ;’ εἰ γὰρ μήπω οὕτως ἔχητε, φεύγετε ἔθη τὰ 16
πρότερον, φεύγετε τοὺς ἰδιώτας, εἰ θέλετε ἄρξασθαί
ποτέ τινες εἶναι.

ιζ′. Περὶ προνοίας.

Ὅταν τῇ προνοίᾳ ἐγκαλῇς, ἐπιστράφηθι καὶ γνώσῃ, 1
ὅτι κατὰ λόγον γέγονεν. ‘ναί, ἀλλ’ ὁ ἄδικος πλέον ἔχει.’ 2

τικὰς μήτε ὑπὸ φίλων τῶν δοκούντων ἢ συγγενῶν ἐνοχλουμένους, οἵτινες ἐμποδίσαι δεινοὶ καὶ ἀποσπάσαι τῆς ἐπὶ τὰ κρείττω ὁρμῆς. cf. praeterea Plutarch. περὶ φυγῆς c. 14.

13 sqq. cf. Ench. 1, 5.

20 sqq. cf. fragm. XIII: ὅστις γοῦν ἐγκαλεῖ τῇ προνοίᾳ, ὅτι οἱ πονηροὶ οὐ διδόασι δίκην, ὅτι ἰσχυροί εἰσι καὶ πλούσιοι - - -.

---

4 εἴδ’ *S: corr. s* 9 ⟨καὶ⟩ ἐναθλεῖτε *Trinc.* 13—14 *ante* κατὰ *et* ὡς *dist. Schw.* 14 ἀποκρίνομαι *s* 15 δεῖ; ⟨πῶς⟩ ἐπιλέγω *Upt.*; δεῖ ἐπιλέγων *R* 16 ἔχετε *Schw.* *fort.* ⟨τὰ⟩ ἔθη 20 Ὅταν ⟨τι⟩ S_b

ἐν τίνι; ἐν ἀργυρίῳ· πρὸς γὰρ τοῦτό σου κρείττων
ἐστίν, ὅ⟨τι⟩ κολακεύει, ἀναισχυντεῖ, ἀγρυπνεῖ. τί θαυ-
3 *μαστόν; ἀλλ' ἐκεῖνο βλέπε, εἰ ἐν τῷ πιστὸς εἶναι πλέον*
σου ἔχει, εἰ ἐν τῷ αἰδήμων. οὐ γὰρ εὑρήσεις· ἀλλ' ὅπου
4 *κρείττων, ἐκεῖ σαυτὸν εὑρήσεις πλέον ἔχοντα. κἀγώ ποτ'*
εἰπόν τινι ἀγανακτοῦντι, ὅτι Φιλόστοργος εὐτυχεῖ, Ἤθε-
106r *λες ἂν σὺ μετὰ Σούρα κοιμᾶσθαι; — 'Μὴ γένοιτο',*
5 *φησίν, 'ἐκείνη ἡ ἡμέρα.' — Τί οὖν ἀγανακτεῖς, εἰ λαμ-*
βάνει τι ἀνθ' οὗ πωλεῖ; ἢ πῶς μακαρίζεις τὸν διὰ τού-
των, ἃ σὺ ἀπεύχῃ, κτώμενον ἐκεῖνα; ἢ τί κακὸν ποιεῖ ἡ
πρόνοια, εἰ τοῖς κρείττοσι τὰ κρείττω δίδωσιν; ἢ οὐκ
ἔστι κρεῖττον αἰδήμονα εἶναι ἢ πλούσιον; Ὡμολόγει. Τί
6 *οὖν ἀγανακτεῖς, ἄνθρωπε, ἔχων τὸ κρεῖττον; μέμνησθε*
οὖν ἀεὶ καὶ πρόχειρον ἔχετε, ὅτι νόμος οὗτος φυσικὸς
τὸν κρείττονα τοῦ χείρονος πλέον ἔχειν, ἐν ᾧ κρείττων
7 *ἐστίν, καὶ οὐδέποτ' ἀγανακτήσετε. 'ἀλλ' ἡ γυνή μοι κα-*
κῶς χρῆται.' καλῶς. ἄν τίς σου πυνθάνηται, τί ἐστι
τοῦτο, λέγε 'ἡ γυνή μοι κακῶς χρῆται'. 'ἄλλο οὖν οὐ-
8 *δέν;' οὐδέν. 'ὁ πατήρ μοι οὐδὲν δίδωσιν.' . . . . ὅτι*
δὲ κακόν ἐστιν, τοῦτο ἔσωθεν αὐτῷ δεῖ προ⟨σ⟩θεῖναι

1 sqq. cf. Euch. 25, 2.

1 *πρὸς] παρὰ r τοῦτό S (˜ corr.) κρεῖττον S: corr. s* 2 *ὅτι Upt. cod.* (quod *Wolf): ὃ S, ἣ s; ᾧ Meib.;* is qui *ed. Bas.* 5 *κρείττ S pr.: κρεῖττον Sb; κρεῖττον vel κρείττων vel ⟨σὺ⟩ κρείττων s; κρείττον' Kron. καγώ S (α corr.)* 6 *ἀτυχεῖ ed. Bas. marg.* 9 *et* 10 *ἢ S: corr. s* 18 *οὖν del. s* 19 *lacunam notavit Wolf, qui* Quid istud est? Pater mihi nihil largitur *suppl.; τί ἔστι τοῦτο; ὁ πατήρ μοι οὐδὲν δίδωσι. ἄλλο οὖν οὐδέν; οὐδέν suppl. Gataker; τί δὲ κακόν ἐστιν; (sine lac.) Elter (sign. interr. post. ἐστιν iam in S man. recentior ins.)* 20 *⟨τί⟩ τοῦτο Gataker ἔξωθεν Sb αὐτῶ Sb: ***αὐτὸ*** S (sed iam vestigia illa ' ` correctori cuidam debentur); fort. αὐτόν σε προθεῖναι S: corr. Sb*

6 *ὄνομα κύριον ὁ Φιλόστοργος ἐρώμενος Σούρα:*
7 *ὁ Φιλόστοργος ἐπώλει τὴν ὥραν τῷ Σούρᾳ:*

καὶ προσκαταψεύσασθαι; διὰ τοῦτο οὐ δεῖ τὴν πενίαν 9
ἐκβάλλειν, ἀλλὰ τὸ δόγμα τὸ περὶ αὐτῆς, καὶ οὕτως
εὐρ⟨ο⟩ήσομεν.

ιη'. Ὅτι οὐ δεῖ πρὸς τὰς ἀγγελίας ταράσσεσθαι.

Ὅταν σοί τι προσαγγελθῇ ταρακτικόν, ἐκεῖνο ἔχε πρό- 1
χειρον, ὅτι ἀγγελία περὶ οὐδενὸς προαιρετικοῦ γίνεται.
μή τι γὰρ δύναταί σοί τις ἀγγεῖλαι, ὅτι κακῶς ὑπέλαβες 2
ἢ κακῶς ὠρέχθης; — Οὐδαμῶς. — Ἀλλ' ὅτι ἀπέθανέν
τις· τί οὖν πρὸς σέ; ὅτι σε κακῶς τις λέγει· τί οὖν πρὸς
σέ; ὅτι ὁ πατὴρ τάδε τινὰ ἑτοιμάζεται· ἐπὶ τίνα; μή τι 3
ἐπὶ τὴν προαίρεσιν; πόθεν δύναται; ἀλλ' ἐπὶ τὸ σωμά-
τιον, ἐπὶ τὸ κτησείδιον· ἐσώθης, οὐκ ἐπὶ σέ. [οὐκοῦν] 4
ἀλλ' ὁ κριτὴς ἀποφαίνεται ὅτι ἠσέβησας. περὶ Σωκρά-
τους δ' οὐκ ἀπεφήναντο οἱ δικασταί; μή τι σὸν ἔργον
ἐστὶ τὸ ἐκεῖνον ἀποφήνασθαι; — Οὔ. | — Τί οὖν ἔτι 106v
σοι μέλει; ἔστι τι τοῦ πατρός σου ἔργον, ὃ ἂν μὴ ἐκ- 5
πληρώσῃ, ἀπώλεσεν τὸν πατέρα, τὸν φιλόστοργον, τὸν
ἥμερον. ἄλλο δὲ μηδὲν ζήτει τούτου ἕνεκα αὐτὸν ἀπο-
λέσ[θ]αι. οὐδέποτε γὰρ ἐν ἄλλῳ μέν τις ἁμαρτάνει, εἰς
ἄλλο δὲ βλάπτεται. πάλιν σὸν ἔργον τὸ ἀπολογηθῆναι 6
εὐσταθῶς, αἰδημόνως, ἀοργήτως. εἰ δὲ μή, ἀπώλεσας
καὶ σὺ τὸν υἱόν, τὸν αἰδήμονα, τὸν γενναῖον. τί οὖν; ὁ 7

---

10 sqq. cf. omnino Ench. 30.

---

3 *suppl.* S_b 11 τοιάδε *Cor.* ἑτοιμάζει *Kron.* 13 κτησείδιον; *Elter* οὐκοῦν (*in S* ν *corr. m. pr.*) *del. s*; οὔκουν (οὐκ οὖν *Schw.*; οὐκοῦν οὐκ *Kron.*) ἐπὶ σέ *Meib.*; *post* οὐκοῦν *orationem novo exemplo inserto interrumpi cens. Elter* 16 ἔτι *s*: ὅτι *S* 19 δὲ *om. s* (*unde* ἀλλὰ *Meib.*) ζήτει] οἷον *vel* ἡγοῦ *Wolf* (existimes *ed. Bas.*) 19—20 ἄλλο μηδὲν ζήτει· τούτου ἕνεκα αὐτὸν ⟨δεῖ⟩ ἀπολέσθαι *R* ἀπολέσθαι *S*: *corr. Wolf* 23 τί οὖν ὁ *S*: *corr. Wolf*

κριτὴς ἀκίνδυνός ἐστιν; οὔ· ἀλλὰ κἀκείνῳ τὰ ἴσα κιν-
δυνεύεται. τί οὖν ἔτι φοβῇ, τί ἐκεῖνος κρινεῖ; τί σοὶ καὶ
8 τῷ ἀλλοτρίῳ κακῷ; σὸν κακόν ἐστι τὸ κακῶς ἀπολογηθῆ-
ναι· τοῦτο φυλάσσου μόνον· κριθῆναι δ' ἢ μὴ κριθῆ-
ναι ὥσπερ ἄλλου ἐστὶν ἔργον, οὕτως κακὸν ἄλλου ἐστίν.
9 'ἀπειλεῖ σοι ὁ δεῖνα.' ἐμοί; οὔ. 'ψέγει σε.' αὐτὸς ὄψεται,
πῶς ποιεῖ τὸ ἴδιον ἔργον. 'μέλλει σε κατακρινεῖν ἀδί-
κως.' ἄθλιος.

ιθ'. Τίς στάσις ἰδιώτου καὶ φιλοσόφου.

1 Ἡ πρώτη διαφορὰ ἰδιώτου καὶ φιλοσόφου· ὁ μὲν λέ-
γει 'οὐαί μοι διὰ τὸ παιδάριον, διὰ τὸν ἀδελφόν, οὐαὶ
διὰ τὸν πατέρα', ὁ δ', ἄν ποτ' εἰπεῖν ἀναγκασθῇ, 'οὐαί
2 μοι' ἐπιστήσας λέγει 'δι' ἐμέ'. προαίρεσιν γὰρ οὐδὲν
δύναται κωλῦσαι ἢ βλάψαι ἀπροαίρετον εἰ μὴ αὐτὴ ἑαυ-
3 τήν. ἂν οὖν ἐπὶ τοῦτο ῥέψωμεν καὶ αὐτοί, ὥσθ' ὅταν
δυσοδῶμεν, αὑτοὺς αἰτιᾶσθαι καὶ μεμνῆσθαι, ὅτι οὐδὲν
ἄλλο ταραχῆς ἢ ἀκαταστασίας αἴτιόν ἐστιν ἢ δόγμα,
4 ὀμνύω ὑμῖν πάντας θεούς, ὅτι προεκόψ⟨αμ⟩εν. νῦν δ'
ἄλλην ὁδὸν ἐξ ἀρχῆς ἐληλύθαμεν. εὐθὺς ἔτι παίδων
ἡμῶν ὄντων ἡ τιτθή, εἴ ποτε προσεπταίσαμεν χάσκον-

10 sqq. cf. Ench. 48, 1: Ἰδιώτου στάσις καὶ χαρακτήρ· οὐδέποτε ἐξ ἑαυτοῦ προσδοκᾷ ὠφέλειαν ἢ βλάβην, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἔξω. φιλοσόφου στάσις καὶ χαρακτήρ· πᾶσαν ὠφέλειαν καὶ βλάβην ἐξ ἑαυτοῦ προσδοκᾷ.

2 ἐκεῖνος S_c: ἐκείνοις vel ἐκείνους S κρινεῖ Cor. (indicaturus sit ed. Bas.): κρίνηι S; κρίνει s 8 ἄθλιε ⟨, μᾶλλον ἂν ἐβούλου δικαίως;⟩ Upt. 11 οὐαῖ (pr. loco) S 12 ἀναγκασθῇ 'οὐαί Trinc. οὐαῖ S pr. 13 οὐδεὶς S: corr. m. pr. 14 ἢ in ras. S ἀπροαίρετον del. Elter αὐτὴ fort. S pr. 15 ⟨μὲν⟩ οὖν s ῥέψομεν S: corr. S_b 16 αὐτοὺς S: corr. s 18 προέκοψεν S (ν del. S_b): corr. Wolf; προεκόψατε r, προκόψομεν Elter (futurum ut proficiatis ed. Bas.)

τες,‖ οὐχὶ ἡμῖν ἐπέπλησσεν, ἀλλὰ τὸν λίθον ἔτυπτεν. τί 107r
γὰρ ἐποίησεν ὁ λίθος; διὰ τὴν τοῦ παιδίου σου μωρίαν
ἔδει μεταβῆναι αὐτόν; πάλιν ἂν μὴ εὕρωμεν φαγεῖν ἐκ 5
βαλανείου, οὐδέποθ' ἡμῶν καταστέλλει τὴν ἐπιθυμίαν
ὁ παιδαγωγός, ἀλλὰ δέρει τὸν μάγειρον. ἄνθρωπε, μὴ
γὰρ ἐκείνου σε παιδαγωγὸν κατεστήσαμεν; ἀλλὰ τοῦ
παιδίου ἡμῶν· τοῦτο ἐπανόρθου, τοῦτο ὠφέλει. οὕτως 6
καὶ αὐξηθέντες φαινόμεθα παιδία. παῖς γὰρ ἐν μουσικοῖς ὁ ἄμουσος, ἐν γραμματικοῖς ὁ ἀγράμματ[ικ]ος, ἐν βίῳ ὁ ἀπαίδευτος.

κ′. Ὅτι ἀπὸ πάντων τῶν ἐκτὸς ἔστιν ὠφελεῖσθαι.

Ἐπὶ τῶν θεωρητικῶν φαντασιῶν πάντες σχεδὸν τὸ 1
ἀγαθὸν καὶ τὸ κακὸν ἐν ἡμῖν ἀπέλιπον, οὐχὶ δ' ἐν τοῖς
ἐκτός. οὐδεὶς λέγει ἀγαθὸν τὸ ἡμέραν εἶναι, κακὸν τὸ 2
νύκτα εἶναι, μέγιστον δὲ κακῶν τὸ τρία τέσσαρα εἶναι.
ἀλλὰ τί; τὴν μὲν ἐπιστήμην ἀγαθόν, τὴν δ' ἀπάτην κα- 3
κόν, ὥστε καὶ περὶ αὐτὸ τὸ ψεῦδος ἀγαθὸν συνίστασθαι,
τὴν ἐπιστήμην τοῦ ψεῦδος εἶναι αὐτό. ἔδει οὖν οὕτως 4
καὶ ἐπὶ τοῦ βίου. ὑγεία ἀγαθόν, νόσος δὲ κακόν; οὔ, ἄνθρωπε. ἀλλὰ τί; τὸ καλῶς ὑγιαίνειν ἀγαθόν, τὸ κακῶς κακόν. — Ὥστε καὶ ἀπὸ νόσου ἔστιν ὠφεληθῆναι; — Τὸν θεόν σοι, ἀπὸ θανάτου γὰρ οὐκ ἔστιν; ἀπὸ

---

1 ἐπέπλη^{σ}σεν *S* 3—4 ⟨ἀνελθόντες⟩ ἐκ βαλ. *Wolf* (egressi *ed. Bas.*) 4 ἀθυμίαν *s* 6 ἀλλ' ⟨οὐ⟩ *Wolf*, ⟨οὐ·⟩ ἀλλὰ *Upt.* 9 ἀγραμμάτικος *S*: *corr. s*; μὴ γραμματικός *Meib.* 15 κακόν *s* 16 εἶναι (*alt.*)] θεῖναι *R* 18 ἀγαθὸν *Schw.*: ἀπάτην *S*; ἀπάτην ⟨οὖσαν⟩ *Wolf*, ἀγαθὴν *R* 20 κακόν. οὔ *Elter* (*sim. Wolf in vers.*) 21 ὑγιαίνειν ⟨ἢ νοσεῖν⟩ *Elter* 23 σοι *Upt.*: σου *S*

---

8 sq. ἐπὶ παντὸς οὕτως νοήσεις, οὐ γὰρ διὰ μουσικὸν μόνον:

5 π[λ]ηρώσεως γὰρ οὐκ ἔστιν, μικρά σοι δοκεῖ ὁ Μενοι-
κεὺς ὠφεληθῆναι, ὅτ' ἀπέθνῃσκεν; — Τοιαῦτά τις εἰ-
πὼν ὠφεληθείη [ἢ] οἷα ἐκεῖνος ὠφελήθη. —Ἔα, ἄνθρω-
πε, οὐκ ἐτήρησεν τὸν φιλόπατριν, τὸν μεγαλόφρονα, τὸν
πιστόν, τὸν γενναῖον; ἐπιζήσας δὲ οὐκ ἀπώλλυεν ταῦτα
6 πάντα; οὐ περιεποιεῖτο τὰ ἐναντία; τὸν δειλὸν οὐκ ἀν-
107v ελάμβανεν, τὸν ἀγεννῆ, τὸν μισόπατριν,‖ τὸν φιλόψυχον;
7 ἄγε δοκεῖ σοι μικρὰ ὠφεληθῆναι ἀποθανών; οὔ· ἀλλ' ὁ
τοῦ Ἀδμήτου πατὴρ μεγάλα ὠφελήθη ζήσας οὕτως ἀγεν-
8 νῶς καὶ ἀθλίως; ὕστερον γὰρ οὐκ ἀπέθανεν; παύσασθε,
τοὺς θεοὺς ὑμῖν, τὰς ὕλας θαυμάζοντες, παύσασθ' ἑαυ-
τοὺς δούλους ποιοῦντες πρῶτον τῶν πραγμάτων, εἶτα
δι' αὐτὰ καὶ τῶν ἀνθρώπων τῶν ταῦτα περιποιεῖν ἢ
ἀφαιρεῖσθαι δυναμένων.
9 Ἔστιν οὖν ἀπὸ τούτων ὠφεληθῆναι; — Ἀπὸ πάντων.
— Καὶ ἀπὸ τοῦ λοιδοροῦντος; — Τί δ' ὠφελεῖ τὸν
ἀθλητὴν ὁ προσγυμναζόμενος; τὰ μέγιστα. καὶ οὗτος
ἐμοῦ προγυμναστὴς γίνεται· τὸ ἀνεκτικόν μου γυμνάζει,
10 τὸ ἀόργητον, τὸ πρᾷον. οὔ· ἀλλ' ὁ μὲν τοῦ τραχήλου
καθάπτων καὶ τὴν ὀσφῦν μου καὶ τοὺς ὤμους καταρτί-
ζων ὠφελεῖ με καὶ ὁ ἀλείπτης καλῶς ποιῶν λέγει 'ἆρον
ὕπερ⟨ον⟩ ἀμφοτέρα⟨ι⟩ς' καὶ ὅσῳ βαρύτερός ἐστιν ἐκεῖ-
νος, τοσούτῳ μᾶλλον ὠφελοῦμαι ἐγώ· εἰ δέ τις πρὸς

---

15 sq. cf. Ench. 18: ὅτι γὰρ ἂν - ἀποβαίνῃ, ἐπ' ἐμοί ἐστιν ὠφεληθῆναι ἀπ' αὐτοῦ.

---

1 πληρώσεως S: corr. S_b 2 τοιαῦτ' ἄν τις Cor. 2—3 εἰπὼν] ποιῶν Wolf, μήποτ' Kron. 3 ἢ del. s τοιαῦτα τίς ἑκὼν ὠφεληθείη ἄν, οἷα Elter 5 οὐκ ⟨ἂν⟩ Upt. (amisisset ed. Bas.) 6—7 ἂν ἐλάμβανεν S: corr. s 10 ἀθλίως. ὕ. Wolf in vers. 11 ὑμῶν S: corr. Shaftesbury 15 τούτων] πάντων Kron. 17 προγυμναζόμενος S corr. οὕτως S: corr. s 18 προ*γυμναστὴς S 19—20 τὸν τράχηλον καθαπτῶν (vel καθαφῶν) Cor. 22 ὕπερον Schw.: ὑπερ S ἀμφοτέραις (vel ἀμφοτέρᾳ) Schw.: ἀμφοτέρας S

ἀοργησίαν με γυμνάζει, οὐκ ὠφελεῖ με; τοῦτ' ἔστι τὸ 11
μὴ εἰδέναι ἀπ' ἀνθρώπων ὠφελεῖσθαι. κακὸς γείτων;
αὑτῷ· ἀλλ' ἐμοὶ ἀγαθός· γυμνάζει μου τὸ εὔγνωμον, τὸ
ἐπιεικές. κακὸς πατήρ; αὑτῷ· ἀλλ' ἐμοὶ ἀγαθός. τοῦτ' 12
ἔστι τὸ τοῦ Ἑρμοῦ ῥαβδίον· 'οὗ θέλεις', φησίν, 'ἅψαι
καὶ χρυσοῦν ἔσται'. οὔ· ἀλλ' ὃ θέλεις φέρε κἀγὼ
αὐτὸ ἀγαθὸν ποιήσω. φέρε νόσον, φέρε θάνατον, φέρε
ἀπορίαν, φέρε λοιδορίαν, δίκην τὴν περὶ τῶν ἐσχάτων·
πάντα ταῦτα τῷ ῥαβδίῳ τοῦ Ἑρμοῦ ὠφέλιμα ἔσται.
'τὸν θάνατον τί ποιήσεις;' τί γὰρ ἄλλο ἢ ἵνα σε κοσμή- 13
σῃ ἢ ἵνα δείξῃς[ε] ἔργῳ δι' αὐτοῦ, τί ἐστιν ἄνθρωπος τῷ
βουλήματι τῆς φύσεως παρακολουθῶν; 'τὴν νόσον τί 14
ποιήσεις;' δείξω αὐτῆς τὴν φύσιν, διαπρέψω ἐν αὐτῇ,
εὐσταθήσω, εὐροήσω, τὸν ἰατρὸν οὐ κο|λακεύσω, οὐκ 108r
εὔξομαι ἀποθανεῖν. τί ἔτι ἄλλο ζητεῖς; πᾶν ὃ ἂν δῷς, 15
ἐγὼ αὐτὸ ποιήσω μακάριον, εὐδαιμονικόν, σεμνόν, ζη-
λωτόν.

Οὔ· ἀλλὰ 'βλέπε μὴ νοσήσῃς· κακόν ἐστιν'. οἷον εἴ 16
τις ἔλεγεν 'βλέπε μὴ λάβῃς ποτὲ φαντασίαν τοῦ τὰ τρία
τέσσαρα εἶναι· κακόν ἐστιν'. ἄνθρωπε, πῶς κακόν; ἂν

---

4 cf. Ench. 30: πατὴρ κακός ἐστι.
20 sq. cf. Ench. 30: τότε δ' ἔσῃ βεβλαμμένος, ὅταν ὑπολάβῃς βλάπτεσθαι.

---

1 οὐκ ὠφελοῦμαι; *s* 3 *et* 4 αὐτῷ *S: corr. s et ed. Lond.* 5 οὗ *S*b*:* οὐ *S* φησίν] φασίν *Upt.* 9 ὠφέλημα *s* 10 *et* 12—13 *virgulas pos. Elter* 11 δείξῃς (*vel* δείξῃς σὺ) *R, Schw.:* δείξῃ σε *S* δείξῃ ἔργῳ διὰ σοῦ *Wolf* 13 ⟨δι'⟩ αὐτῆς *Kron.* 15 ⟨μὴ⟩ ἀποθανεῖν *s*

---

18 νοσήσῃς] ἂν τὴν νόσον νόσον μόνον ὑπολάβω, πῶς κακόν; ὥσπερ καὶ ἂν τὰ τρία τρία μόνον καὶ οὐ τέσσαρα, πῶς κακόν *man. antiqua.*

20 τέσσαρα] *in marg. ext. schol. erasum; in int.* ἂν] ἤτοι ἂν μὲν περὶ τῆς νόσου, ὅτι νόσος μόνον, οὐ μὴ κακόν, ὡς καὶ περὶ τῶν τριῶν, ὅτι τρία μόνον, οὐ μὴν τὰ αὐτὰ καὶ τέσσαρα *S*c

ὃ δεῖ περὶ αὐτοῦ ὑπολάβω, πῶς ἔτι με βλάψει; οὐχὶ δὲ
17 μᾶλλον καὶ ὠφελήσει; ἂν οὖν περὶ πενίας ὃ δεῖ ὑπολά-
βω, ἂν περὶ νόσου, ἂν περὶ ἀναρχίας, οὐκ ἀρκεῖ μοι;
οὐκ ὠφέλιμα ἔσται; πῶς οὖν ἔτι ἐν τοῖς ἐκτὸς τὰ κακὰ
18 καὶ τἀγαθὰ δεῖ με ζητεῖν; ἀλλὰ τί; ταῦτα μέχρι ὧδε, εἰς
οἶκον δ' οὐδεὶς ἀποφέρει· ἀλλ' εὐθὺς πρὸς τὸ παιδάριον
πόλεμος, πρὸς τοὺς γείτονας, πρὸς τοὺς σκώψαντας, πρὸς
19 τοὺς καταγελάσαντας. καλῶς γένοιτο Λεσβίῳ, ὅτι με
καθ' ἡμέραν ἐξελέγχει μηδὲν εἰδότα.

κα'. Πρὸς τοὺς εὐκόλως ἐπὶ τὸ σοφιστεύειν ἐρχομένους.

1 Ὅτι τὰ θεωρήματα ἀναλαβόντες ψιλὰ εὐθὺς αὐτὰ
2 ἐξεμέσαι θέλουσιν ὡς οἱ στομαχικοὶ τὴν τροφήν. πρῶ-
τον αὐτὸ πέψον, εἶθ' οὕτω μὴ ἐξεμέσῃς· εἰ δὲ μή, ἔμε-
τος τῷ ὄντι γίνεται, πρᾶγμ' ἀκάθαρ⟨τ⟩ον καὶ ἄβρωτον.
3 ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν ἀναδοθέντων δεῖξόν τινα ἡμῖν μετα-
βολὴν τοῦ ἡγεμονικοῦ τοῦ σεαυτοῦ, ὡς οἱ ἀθληταὶ τοὺς
ὤμους, ἀφ' ὧν ἐγυμνάσθησαν καὶ ἔφαγον, ὡς οἱ τὰς

10 sqq. cf. omnino Ench. 46.
12 sq. cf. Ench. 46, 2: *εὐθὺς ἐξεμέσαι ὃ οὐκ ἔπεψας.*
16 sqq. cf. Ench. 46, 2.

4 *ὠφέλημα s* 12 *Ὅτι S: Οἱ Wolf; an Ὅτι ⟨οἱ⟩?* 14 *αὐτὰ Rich.* (illa *Wolf*) *οὕτω οὐκ ἐξεμέσεις* (ita fiet ut non evomas *ed. Bas.*) *vel οὕτοι μὴ ἐξεμέσῃς Cor.; οὕτως ⟨οὐ⟩ μὴ ἐξεμέσῃς Kron. olim* 15 *πρᾶγμ' ἀκάθαρτον Wolf (qui πρᾶγμα ἀκ. scripsit): πρᾶγμα καθαρὸν S; ἔρυγμα (φλέγμα, βρῆγμα) καθαρὸν ego olim,* cibus purus adhuc *ed. Bas.; πρᾶγμα σαπρὸν r, πρ. βλαδαρὸν Schw.* 16 *ante δεῖξον dist. S: corr. s* 18 *⟨τὰ ἔργα⟩, ἀφ' Elter.*

8 *εὔχεταί τινι γυμνάζοντι αὐτόν· μᾶλλον δὲ τῷ νῷ ἑαυτὸν ἐγύμναζεν. Λέσβιος δὲ τὸ ὄνομα:*

12 *ψιλὰ] inter lineas οὐκ ἐμπρακτικά; in marg. int. ἤτοι γυμνὰ τῆς διὰ τῆς αὐτῶν πέψεως ὠφελείας S*[c]

τέχνας ἀναλαβόντες, ἀφ' ὧν ἔμαθον. οὐκ ἔρχεται ὁ τέ- 4
κτων καὶ λέγει 'ἀκούσατέ μου διαλεγομένου περὶ τῶν
τεκτονικῶν', ἀλλ' ἐκμισθωσάμενος οἰκίαν ταύτην κατα-
σκευάσας δείκνυσιν, ὅτι ἔχει τὴν τέχνην. τοιοῦτόν τι 5
καὶ σὺ ποίησον· φάγε ὡς ἄνθρωπος, πίε ὡς ἄνθρωπος,
κοσμήθητι, γάμησον, παιδοποίησον, πολίτευσαι· ἀνάσχου
λοιδορίας, ἔνεγκε ἀδελφὸν ἀγνώμονα, ἔνεγκε πατέρα, 108v
ἔνεγκε υἱόν, γείτονα, σύνοδον. ταῦτα ἡμῖν δεῖξον, ἵν' 6
ἴδωμεν, ὅτι μεμάθηκας ταῖς ἀληθείαις τι τῶν φιλοσόφων.
οὔ· ἀλλ' 'ἐλθόντες ἀκούσατέ μου σχόλια λέγοντος'. ὕπα-
γε, ζήτει τίνων κατεξεράσεις. 'καὶ μὴν ἐγὼ ὑμῖν ἐξηγή- 7
σομαι τὰ Χρυσίππεια ὡς οὐδείς, τὴν λέξιν διαλύσω
καθαρώτατα, προσθήσω ἄν που καὶ Ἀντιπάτρου καὶ
Ἀρχεδήμου φοράν.'

Εἶτα τούτου ἕνεκα ἀπολίπωσιν οἱ νέοι τὰς πατρίδας 8
καὶ τοὺς γονεῖς τοὺς αὑτῶν, ἵν' ἐλθόντες λεξείδιά σου
ἐξηγουμένου ἀκούσωσιν; οὐ δεῖ αὐτοὺς ὑποστρέψαι ἀνε- 9
κτικούς, συνεργητικούς, ἀπαθεῖς, ἀταράχους, ἔχοντάς τι
ἐφόδιον τοιοῦτον εἰς τὸν βίον, ἀφ' οὗ ὁρμώμενοι φέ-
ρειν δυνήσονται τὰ συμπίπτοντα καλῶς καὶ κοσμεῖσθαι
ὑπ' αὐτῶν; καὶ πόθεν σοι μεταδιδόναι τούτων ὧν οὐκ 10
ἔχεις; αὐτὸς γὰρ ἄλλο τι ἐποίησας ἐξ ἀρχῆς ἢ περὶ ταῦ-

---

1 sqq. cf. Ench. 46, 1: ποίει τὰ ἀπὸ τῶν θεωρημάτων· οἷον ἐν συμποσίῳ μὴ λέγε, πῶς δεῖ ἐσθίειν, ἀλλ' ἔσθιε ὡς δεῖ.
12 sqq. Stoic. Vet. Fragm. ed. v. Arnim III p. 262, fr. 4; p. 245 fr 9.

---

6 κοιμήθητι *Elter* 9 τι ⟨παρὰ⟩ τῶν *Kron.* (ex *ed. Bas.*) 12 ἀναλύσω *Upt.* 13 ἄν που] δέ που *Cor.*; *nominis cuiusdam mutilati vestigia latere aut dittographiam vocabuli* Ἀντιπάτρου *(potius vocabulorum* Ἀ. καὶ*) subesse susp. Rich.* 16 αὐτῶν *S: corr. ed. Lond.* 17 οὗ δεῖ *r*, οὗ ἔδει *R* 20 δυνήσωνται *S: corr. s*

---

6 ταῦτα ἔργα τῆς τέχνης

τα κατετρίβης, πῶς οἱ συλλογισμοὶ ἀναλυθήσονται, πῶς
οἱ μεταπίπτοντες, πῶς οἱ τῷ ἠρωτῆσθαι περαίνοντες;
11 'ἀλλ' ὁ δεῖνα σχολὴν ἔχει· διὰ τί μὴ κἀγὼ σχῶ;' οὐκ
εἰκῇ ταῦτα γίνεται, ἀνδράποδον, οὐδ' ὡς ἔτυχεν, ἀλλὰ
12 καὶ ἡλικίαν εἶναι δεῖ καὶ βίον καὶ θεὸν ἡγεμόνα. οὔ·
ἀλλ' ἀπὸ λι[πο]μένος μὲν οὐδεὶς ἀνάγεται μὴ θύσας
τοῖς θεοῖς καὶ παρακαλέσας αὐτοὺς βοηθοὺς οὐδὲ σπεί-
ρουσιν ἄλλως οἱ ἄνθρωποι εἰ μὴ τὴν Δήμητρα ἐπικαλε-
σάμενοι· τηλικούτου δ' ἔργου ἁψάμενός τις ἄνευ θεῶν
ἀσφαλῶς ἅψεται καὶ οἱ τούτῳ προσιόντες εὐτυχῶς προσ-
13 ελεύσονται; τί ἄλλο ποιεῖς, ἄνθρωπε, ἢ τὰ μυστήρια
ἐξορχῇ καὶ λέγεις 'οἴκημά ἐστι καὶ ἐν Ἐλευσῖνι, ἰδοὺ
109r καὶ ἐνθάδε. ἐκεῖ ἱεροφάντης· καὶ ἐγὼ ποιήσω ἱεροφάν-
την. ἐκεῖ κῆρυξ· κἀγὼ κήρυκα καταστήσω. ἐκεῖ δᾳδοῦ-
χος· κἀγὼ δᾳδοῦχον. ἐκεῖ δᾷδες· καὶ ἐνθάδε. αἱ φωναὶ
14 αἱ αὐταί· τὰ γινόμενα τί διαφέρει ταῦτα ἐκείνων'; ἀσε-
βέστατε ἄνθρωπε, οὐδὲν διαφέρει; καὶ παρὰ τόπον ταῦ-
τα ὠφελεῖ καὶ παρὰ καιρόν· καὶ μετὰ θυσίας δὲ καὶ
μετ' εὐχῶν καὶ προηγνευκότα καὶ προδιακείμενον τῇ

---

9 sq. cf. Ench. 4: ἀσφαλέστερον ἅψῃ τοῦ ἔργου.

---

6 ἀπὸ λιμένος *Wolf:* ἀπολιπόμενος *S* 9 ἁψάμενός *S (ά corr.; fort.* ἀψόμενός *man. rec.)* 10 τούτῳ] οὕτω(ς) *Kron.* 12 ἐστι καὶ] ἐστιν *R (*καὶ *negl. vers. Bas.),* ἕστηκεν *Kron.* 14—15 δα-δοῦχ . καγὼ δαιδοῦχ *S (iuxta ° et ` singulae litterae adscriptae, sed rursus deletae)* 16 *inter* γινόμενα *et* τί *dist. S (quo probato* ⟨ταὐτὰ⟩ τὰ γιν. *Schw.; sim. vers. Bas.): corr. Salm.* 17 τό-πον ⟨τινὰ⟩ *Upt.* 18 *post* καιρόν *et 293, 1* παλαιοῖς *sign. interrog. pos. Upt.* ⟨μὴ⟩ μετὰ *Upt.* δὲ] δεῖ *Kron.*

---

5 σκόπει, πῶς πανταχοῦ τῆς τοῦ θεοῦ συνεργίας δέεται
9 καὶ ὧδε τὸν θεὸν ζητεῖν ὑποβάλλει
11 ταῦτα ὡς ὑπὸ τοῦ σοφιστεύειν ἐπιθυμοῦντος
14 σκόπει πῶς ἐν ταῖς αἰτήσεσι τὸ ἁγνὸν καὶ καθάριον καὶ κατὰ σῶμα καὶ κατὰ γνώμην ἐφύλαττεν.

γνώμῃ, ὅτι ἱεροῖς προσελεύσεται καὶ ἱεροῖς παλαιοῖς.
οὕτως ὠφέλιμα γίνεται τὰ μυστήρια, οὕτως εἰς φαντα- 15
σίαν ἐρχόμεθα, ὅτι ἐπὶ παιδείᾳ καὶ ἐπανορθώσει τοῦ
βίου κατεστάθη πάντα ταῦτα ὑπὸ τῶν παλαιῶν. σὺ δ' 16
ἐξαγγέλλεις αὐτὰ καὶ ἐξορχῇ παρὰ καιρόν, παρὰ τόπον,
ἄνευ θυμάτων, ἄνευ ἁγνείας· οὐκ ἐσθῆτα ἔχεις ἣν δεῖ
τὸν ἱεροφάντην, οὐ κόμην, οὐ στρόφιον οἷον δεῖ, οὐ
φωνήν, οὐχ ἡλικίαν, οὐχ ἥγνευκας ὡς ἐκεῖνος, ἀλλ' αὐ-
τὰς μόνας τὰς φωνὰς ἀνειληφὼς λέγεις. ἱεραί εἰσιν αἱ
φωναὶ αὐταὶ καθ' αὑτάς;

Ἄλλον τρόπον δεῖ ἐπὶ ταῦτα ἐλθεῖν· μέγα ἐστὶ τὸ 17
πρᾶγμα, μυστικόν ἐστιν, οὐχ ὡς ἔτυχεν οὐδὲ τῷ τυχόντι
δεδομένον. ἀλλ' οὐδὲ σοφὸν εἶναι τυχὸν ἐξαρκεῖ πρὸς 18
τὸ ἐπιμεληθῆναι νέων· δεῖ δὲ καὶ προχειρότητά τινα
εἶναι καὶ ἐπιτηδειότητα πρὸς τοῦτο, νὴ τὸν Δία, καὶ
σῶμα ποιὸν καὶ πρὸ πάντων τὸν θεὸν συμβουλεύειν
ταύτην τὴν χώραν κατασχεῖν, ὡς Σωκράτει συνεβού- 19
λευεν τὴν ἐλεγκτικὴν χώραν ἔχειν, ὡς Διογένει τὴν βα-
σιλικὴν καὶ ἐπιπληκτικήν, ὡς Ζήνωνι τὴν διδασκαλικὴν
καὶ δογματικήν. σὺ δ' ἰατρεῖον ἀνοίγεις ἄλλο οὐδὲν 20
ἔχων ἢ φάρμακα, ποῦ δὲ ἢ πῶς ἐπιτίθεται ταῦτα, μήτε

---

19 sq. Stoic. Vet. Fragm. ed. v. Arnim I p. 11, fr. 29.

2—3 *ὅταν εἰς φ. ἐρχώμεθα Upt.* (si eam praebeant opinionem *Wolf*) 6 *ἁγνείας s: ὑγιείας S* 7 *κώμην S: corr. s* 9 *post λέγεις dist. S: sustulerunt punctum apographa quasi verbis ἱεραί --- αὑτάς ad λέγεις pertinentibus, restituerunt R (qui ἱεραί --- αὑτάς· ⟨ἀλλ'⟩ ἄλλον coni.) et Schw., qui sign. interrog. post αὑτάς pos.* 15 *νὴ τὸν Δία καὶ (sine commate) Kron.*

---

8 *καὶ ὧδε τὸν ἁγνὸν ζητεῖ*
15 *ποίων;*

109v 21 εἰδὼς μήτε πολυπραγμονήσας. ‘ἰδοὺ ἐκεῖνος ταῦτα, κολ-
λύρια· κἀγὼ ἔχω.’ μή τι οὖν καὶ τὴν δύναμιν τὴν χρη-
στικὴν αὐτοῖς; μή τι οἶδας καὶ πότε καὶ πῶς ὠφελήσει
22 καὶ τίνα; τί οὖν κυβεύεις ἐν τοῖς μεγίστοις, τί ῥᾳδιουρ-
γεῖς, τί ἐπιχειρεῖς πράγματι μηδέν σοι προσήκοντι; ἄφες
αὐτὸ τοῖς δυναμένοις, τοῖς κοσμοῦσι. μὴ προστρίβου
καὶ αὐτὸς αἶσχος φιλοσοφίᾳ διὰ σαυτοῦ, μηδὲ γίνου
23 μέρος τῶν διαβαλλόντων τὸ ἔργον. ἀλλὰ εἴ σε ψυχαγω-
γεῖ τὰ θεωρήματα, καθήμενος αὐτὰ στρέφε αὐτὸς ἐπὶ
σεαυτοῦ· φιλόσοφον δὲ μηδέποτ’ εἴπῃς σεαυτὸν μηδ’
ἄλλου ἀνάσχῃ λέγοντος, ἀλλὰ λέγε ‘πεπλάνηται· ἐγὼ
γὰρ οὔτ’ ὀρέγομαι ἄλλως ἢ πρότερον οὐδ’ ὁρμῶ ἐπ’
ἄλλα οὐδὲ συγκατατίθεμαι ἄλλοις οὐδ’ ὅλως ἐν χρήσει
φαντασιῶν παρήλλαχά τι ἀπὸ τῆς πρότερον καταστά-
24 σεως’. ταῦτα φρόνει καὶ λέγε περὶ σεαυτοῦ, εἰ θέλεις
τὰ κατ’ ἀξίαν φρονεῖν· εἰ δὲ μή, κύβευε καὶ ποίει ἃ
ποιεῖς. ταῦτα γάρ σοι πρέπει.

κβ΄. Περὶ Κυνισμοῦ.

1 Πυθομένου δὲ τῶν γνωρίμων τινὸς αὐτοῦ, ὃς ἐφαί-
νετο ἐπιρρεπῶς ἔχων πρὸς τὸ κυνίσαι, Ποῖόν τι⟨να⟩

10 sqq. Ench. 46: Μηδαμοῦ σεαυτὸν εἴπῃς φιλόσοφον; cf. 48, 2.

1—2 *distinxi:* ἐκεῖνος ταῦτα. κολλύρια καγὼ ἔχω *S;* ἐκεῖνος, ταῦτα κολλ. κ. ἔ. *vel* ἐκείνῳ ταῦτα, κολλ. κ. ἔ. *Salm.;* ἐκεῖνος κολλ., ταὐτὰ κ. ἔ. *Upt.;* ἐκεῖνος ταὐτά· κολλ. κ. ἔ. *R;* ἐκεῖνος· ταὐτὰ κολλ. κ. ἔ. *vel* ἐκεῖνος· ταῦτα κολλ. κ. ἔ. *Schw.;* ἐκεῖνος ταῦτα τὰ κολλ.· κ. ἔ. *Cor.; fort. in* ταῦτα *latet (vel post id excidit) vocabulum a medicis usitatum, velut* μαλάγματα; hic medicamenta habet et ego huiusmodi habeo collyria *ed. Bas.* **12—13** οὔτ’ - - οὐδ’ - - οὐδὲ - - οὐδ’] οὔτ’ - - οὔθ’ - - οὐδὲ - - οὐδ’ *Cor.* (nec - - nec - - nec - - denique - - nihil *Wolf); fort.* οὐκ - - οὐδ’ - - οὐδὲ - - οὐδ’ **20** *suppl. S*c

11 ἡ κατηγορία ἡ καθ’ ἑαυτοῦ

εἶναι δεῖ τὸν κυνίζοντα καὶ τίς ἡ πρόληψις ἡ τοῦ πρά-
γματος, Σκεψόμεθα κατὰ σχολήν. τοσοῦτον δ' ἔχω σοι 2
εἰπεῖν, ὅτι ὁ δίχα θεοῦ τηλικούτῳ πράγματι ἐπιβαλλό-
μενος θεοχόλωτός ἐστι καὶ οὐδὲν ἄλλο ἢ δημοσίᾳ θέλει
ἀσχημονεῖν. οὐδὲ γὰρ ἐν οἰκίᾳ καλῶς οἰκουμένῃ παρ- 3
ελθών τις αὐτὸς ἑαυτῷ λέγει 'ἐμὲ δεῖ οἰκονόμον εἶναι'·
εἰ δὲ μή, ἐπιστραφεὶς ὁ κύριος καὶ ἰδὼν αὐτὸν σοβαρῶς
διατασσόμενον, ἑλκύσας ἔτεμεν. οὕτως γίνεται καὶ ἐν τῇ 4
μεγάλῃ ταύτῃ πόλει. ἔστι γάρ τις καὶ ἐνθάδ' οἰκοδεσπό-
της ἕκαστα ὁ διατάσσων. 'σὺ ἥλιος εἶ· δύνασαι περι- 5 110r
ερχόμενος ἐνιαυτὸν ποιεῖν καὶ ὥρας καὶ τοὺς καρποὺς
αὔξειν καὶ τρέφειν καὶ ἀνέμους κινεῖν καὶ ἀνιέναι καὶ
τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων θερμαίνειν συμμέτρως· ὕπα-
γε, περιέρχου καὶ οὕτως διακίνει ἀπὸ τῶν μεγίστων ἐπὶ
τὰ μικρότατα. σὺ μοσχάριον εἶ· ὅταν ἐπιφανῇ λέων, τὰ 6
σαυτοῦ πρᾶσσε· εἰ δὲ μή, οἰμώξεις. σὺ ταῦρος εἶ, προσ-
ελθὼν μάχου· σοὶ γὰρ τοῦτο ἐπιβάλλει καὶ πρέπει καὶ
δύνασαι αὐτὸ ποιεῖν. σὺ δύνασαι ἡγεῖσθαι τοῦ στρατεύ- 7
ματος ἐπὶ Ἴλιον· ἴσθι Ἀγαμέμνων. σὺ δύνασαι τῷ Ἕκτορι
μονομαχῆσαι· ἴσθι Ἀχιλλεύς.' εἰ δὲ Θερσίτης παρελθὼν 8
ἀντεποιεῖτο τῆς ἀρχῆς, ἢ οὐκ ἂν ἔτυχεν ἢ τυχὼν ἂν
ἠσχημόνησεν ἐν πλείοσι μάρτυσι.

---

2 σκεψώμεθα s ⟨ἔφη⟩ κατὰ S_c σοι ⟨νῦν⟩ s 4 θέλει] *μέλλει Elter* 6 αὐτῷ *Upt.* 8 ἀτίμα (!) *Upt.* 10 ὁ διατάσσων *S in marg.*; ὁ *om.* s (*recte def. Wendland coll. iis quae exp. Vahlen ad Aristot. Poet. p. 184*[3]); ὁ ἕκαστα διατ. *Elter* 14 διακόνει *Wolf*, διανέμει *R*; διαβαίνει (διοικεῖ *olim*) *Kron*, *qui verba* καὶ οὕτως - - μικρότατα *Epicteto tribuit* ἐπὶ *del.* s 15—16 τὸ σαυτοῦ s 17 σοὶ s: σὺ *S* 22 μάρτυσι *om.* s

---

1 κυνίσαι ἐστὶ τῷ ἀσκῆσαι τὴν κυνικὴν φιλοσοφίαν ὡς ὁ Διογένης καὶ οἱ κατὰ αὐτόν· ἐκτὸς δὲ θεοῦ οὐδὲν ποιεῖν παραινεῖ:

9 *Καὶ σὺ[μ]βούλευσαι περὶ πράγματος ἐπιμελῶς· οὐκ*
10 *ἔστιν οἷον δοκεῖ σοι. ‘τριβώνιον καὶ νῦν φορῶ καὶ τόθ’*
ἕξω, κοιμῶμαι καὶ νῦν σκληρῶς καὶ τότε κοιμήσομαι, πηρί-
διον προσλήψομαι καὶ ξύλον καὶ περιερχόμενος αἰτεῖν
ἄρξομαι τοὺς ἀπαντῶντας, λοιδορεῖν· κἂν ἴδω τινὰ δρω-
πακιζόμενον, ἐπιτιμήσω αὐτῷ, κἂν τὸ κόμιον πεπλακότα
11 *ἢ ἐν κοκκίνοις περιπατοῦντα.’ εἰ τοιοῦτόν τι φαντάζῃ*
τὸ πρᾶγμα, μακρὰν ἀπ’ αὐτοῦ· μὴ προσέλθῃς, οὐδέν
12 *ἐστι πρὸς σέ. εἰ δ’ οἷόν ἐστι φανταζόμενος οὐκ ἀπαξιοῖς*
σεαυτόν, σκέψαι ἡλίκῳ πράγματι ἐπιχειρεῖς.
13 *Πρῶτον ἐν τοῖς κατὰ σαυτὸν οὐκέτι δεῖ σε ὅμοιον ἐν*
οὐδενὶ φαίνεσθαι οἷς νῦν ποιεῖς, οὐ θεῷ ἐγκαλοῦντα,
οὐκ ἀνθρώπῳ· ὄρεξιν ἆραί σε δεῖ παντελῶς, ἔκκλισιν
ἐπὶ μόνα μεταθεῖναι τὰ προαιρετικά· σοὶ μὴ ὀργὴν εἶ-
110ᵛ *ναι, μὴ μῆνιν, μὴ φθόνον, μὴ ἔλεον· μὴ κοράσιόν σοι*
φαίνεσθαι καλόν, μὴ δοξάριον, μὴ παιδάριον, μὴ πλα-
14 *κουντάριον. ἐκεῖνο γὰρ εἰδέναι σε δεῖ, ὅτι οἱ ἄλλοι*
ἄνθρωποι τοὺς τοίχους προβέβληνται καὶ τὰς οἰκίας καὶ
τὸ σκότος, ὅταν τι τῶν τοιούτων ποιῶσιν, καὶ τὰ κρύ-

---

13 sqq. cf. Ench. 2, 2: *ἔκκλισιν - - - μετάθες ἐπὶ τὰ παρὰ φύσιν τῶν ἐφ’ ἡμῖν· τὴν ὄρεξιν δὲ παντελῶς - - - ἄνελε.* cf. praeterea 48, 3 (*ὄρεξιν - ἦρκεν*) et fragm. XXVII.

---

1 *σὺ βούλευσαι Upt. e cod.: συμβουλεῦσαι S   περὶ* ⟨*τοῦ*⟩ *R, Cor.*   1—3 *ἐπιμελῶς οὐκ ἔστιν· οἷον δ. σοι τριβ. (recte dist. Trinc.) καὶ νῦν φορῶ καὶ τότ’ (correxi; τότε* S_c*). ἕξω κοιμῶμαι S: corr. Salm.*   4—5 *αἰτεῖν, ἄρξομαι τ. ἀπ. λοιδορεῖν S: corr. Salm.; αἰτ. ἄρξ.* ⟨*καὶ*⟩ *τ. ἀπ. λοιδορεῖν* (⟨atque⟩ *Wolf) vel αἰτ. ἄρξ. τ. ἀπ. λοιδορῶν Upt.; αἰτ. ἄρξ., τ. ἀπ. λοιδορεῖν R (sim. vers. Bas.)*   13 *ἆραί σε Wolf: ἀρέσαι S; ἐράσαι Meib., αἱρῆσαί σε r* (praestare *ed. Bas.)*

5—6 *δρῶπαξ ὁ τὴν ὄψιν περιεργαζόμενος ἢ ὁ τὴν φωνὴν μαλακὴν καὶ περικεκλασμένην δρῶν* S_b
14 *κατήχησις τῶν θελόντων ἀσκῆσαι*

ψοντα πολλὰ ἔχουσιν. κέκλ⟨ε⟩ικε τὴν θύραν, ἕστακέν
τινα πρὸ τοῦ κοιτῶνος· 'ἄν τις ἔλθῃ, λέγε ὅτι ἔξω ἐστίν,
οὐ σχολάζει.' ὁ Κυνικὸς δ' ἀντὶ πάντων τούτων ὀφείλει 15
τὴν αἰδῶ προβεβλῆσθαι· εἰ δὲ μή, γυμνὸς καὶ ἐν ὑπαίθρῳ
ἀσχημονήσει. τοῦτο οἰκία ἐστὶν αὐτῷ, τοῦτο θύρα, τοῦτο
οἱ ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος, τοῦτο σκότος. οὔτε γὰρ θέλειν τι 16
δεῖ ἀποκρύπτειν αὐτὸν τῶν ἑαυτοῦ (εἰ δὲ μή, ἀπῆλθεν,
ἀπώλεσε τὸν Κυνικόν, τὸν ὕπαιθρον, τὸν ἐλεύθερον,
ἦρκταί τι τῶν ἐντὸς φοβεῖσθαι, ἦρκται χρείαν ἔχειν τοῦ
ἀποκρύψοντος) οὔτε ὅταν θέλῃ δύναται. ποῦ γὰρ αὐτὸν
ἀποκρύψῃ ἢ πῶς; ἂν δ' ἀπὸ τύχης ἐμπέσῃ ὁ παιδευτὴς 17
ὁ κοινός, ὁ παιδαγωγός, οἷα πάσχειν ἀνάγκη; ταῦτ' οὖν 18
δεδοικότα ἐπιθαρρεῖν οἷόν τ' ἔτι ἐξ ὅλης ψυχῆς ἐπιστα-
τεῖν τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις; ἀμήχανον, ἀδύνατον. πρῶ- 19
τον οὖν τὸ ἡγεμονικόν σε δεῖ τὸ σαυτοῦ καθαρὸν ποι-
ῆσαι καὶ τὴν ἔνστασιν ταύτην· 'νῦν ἐμοὶ ὕλη ἐστὶν ἡ 20
ἐμὴ διάνοια, ὡς τῷ τέκτονι τὰ ξύλα, ὡς τῷ σκυτεῖ τὰ
δέρματα· ἔργον δ' ὀρθὴ χρῆσις τῶν φαντασιῶν. τὸ σω- 21
μάτιον δὲ οὐδὲν πρὸς ἐμέ· τὰ τούτου μέρη οὐδὲν πρὸς
ἐμέ. θάνατος; ἐρχέσθω, ὅταν θέλῃ, εἴτε ὅλου εἴτε μέρους

2 sq. cf. M. Anton. 1, 12.

1 *suppl. s; κεκλεικέναι r* ἕστακέν *Wolf:* ἑστακέν *S pr.,* ἑστακέναι *S corr.,* ἑστακέναι *s;* ⟨ἐκέλευσεν⟩ ἑστηκέναι *Wolf* (stare - - iussit *ed. Bas.*); ἔστησέ *Upt. cod.* 2 λέγει *Rich.* (dicat *Wolf*) 9 ἐκτὸς *Wolf* 11 ἀπὸ τύχηισ ἐμπέσηι *S:* ἀποτύχῃ ἐμ(*vel* περι-)πεσὼν *vel* περιπέσῃ *Upt.* 10 αὐτὸν *S: corr. s* 13 οἷόν τ' ἔστι *s* (*quo probato* ἔτι θαρρεῖν *R, Schw.*) *post* ἔτι *dist. S, post* ψυχῆς *s: corr. Elter* 16 καὶ] κατὰ *Schw.*

3 ὅτι τῷ ἀσκητῇ ἡ αἰδὼς ἀντὶ παντὸς περιβλήματος
5 ὅτι μυστήριον ὁ σοφὸς οὐκ ἔχει
6 ὅτι ὁ κυνικὸς κατ' ἀντίφρασιν ἀντὶ τοῦ αἰδημονικός. ἡ γὰρ ἀναίδεια τοῦ κυνός *man. rec.* (S_c?)
13 κατὰ τῶν ἄνευ ἔργων θελόντων διδάσκειν

22 τινός. φυγή; καὶ ποῦ δύναταί τις ἐκβαλεῖν; ἔξω τοῦ
111r κόσμου οὐ δύναται. ὅπου δ' ἂν ἀπέλθω, ἐκεῖ ἥλιος,
ἐκεῖ σελήνη, ἐκεῖ ἄστρα, ἐνύπνια, οἰωνοί, ἡ πρὸς θεοὺς
ὁμιλία.'

23 Εἶθ' οὕτως παρασκευασάμενον οὐκ ἔστι τούτοις ἀρ-
κεῖσθαι τὸν ταῖς ἀληθείαις Κυνικόν, ἀλλ' εἰδέναι δεῖ,
ὅτι ἄγγελος ἀπὸ τοῦ Διὸς ἀπέσταλται καὶ πρὸς τοὺς
ἀνθρώπους περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν ὑποδείξων αὐτοῖς,
ὅτι πεπλάνηνται καὶ ἀλλαχοῦ ζητοῦσι τὴν οὐσίαν τοῦ
ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, ὅπου οὐκ ἔστιν, ὅπου δ' ἔστιν,
24 οὐκ ἐνθυμοῦνται, καὶ ὡς ὁ Διογένης ἀπαχθεὶς πρὸς
Φίλιππον μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην κατάσκοπος εἶ-
ναι. τῷ γὰρ ὄντι κατάσκοπός ἐστιν ὁ Κυνικὸς τοῦ τίνα
25 ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις φίλα καὶ τίνα πολέμια. καὶ δεῖ αὐ-
τὸν ἀκριβῶς κατασκεψάμενον ἐλθόντ' ἀπαγγεῖλαι τἀληθῆ
μήθ' ὑπὸ φόβου ἐκπλαγέντα, ὥστε τοὺς μὴ ὄντας πολε-
μίο⟨υ⟩ς δεῖξαι, μήτε τινὰ ἄλλον τρόπον ὑπὸ τῶν φαν-
τασιῶν παραταραχθέντα ἢ συγχυθέντα.

26 Δεῖ οὖν αὐτὸν δύνασθαι ἀνατεινάμενον, ἂν οὕτως
τύχῃ, καὶ ἐπὶ σκηνὴν τραγικὴν ἀνερχόμενον λέγειν τὸ
τοῦ Σωκράτους 'ἰὼ ⟨ἄ⟩νθρωποι, ποῖ φέρεσθε; τί
ποιεῖτε, ὦ ταλαίπωροι; ὡς τυφλοὶ ἄνω καὶ κάτω κυ-

---

11 sqq. cf. Diog. Laert. VI, 43 (diss. I, 24, 6)
21 sq. [Plat.] Clitoph. 407a: *ποῖ φέρεσθε, ὤνθρωποι (ἄνθρωποι* cod. *Γ* Bekkeri); cf. Dio Prus. XIII, 16 (*ἄνθρωποι* codd. nonn.)

---

1 *φυγή Upt.: φεῦγε S καὶ ποῦ; S: correxi* 1—2 *ἐκβαλεῖν ἔξω τοῦ κόσμου; S: corr. Kron.* 7 *καὶ del. s; καὶ ⟨κῆρυξ⟩ Schw., καὶ ⟨κατάσκοπος⟩ Kron.* 11 *[καὶ] ὡς Wolf; sic vel ὡς καὶ Kron.* 12 *μάχην ⟨ἔφασκε⟩ Meib.* 13 *κατάσκοπός ἐστιν* (est ed. *Bas.) vel κατάσκοπον εἶναι ⟨δεῖ⟩ Upt.* 16—17 *πολεμίος S: corr. s* 17 *δεῖσαι R* 18 *παραχθέντα s, ταραχθέντα Kron.* 21 *ἰώνθρωποι S: corr. Schw.; ὤνθρωποι Leopold*

λίεσθε· ἄλλην ὁδὸν ἀπέρχεσθε τὴν οὖσαν ἀπολελοιπότες, ἀλλαχοῦ ζητεῖτε τὸ εὔρουν καὶ τὸ εὐδαιμονικόν, ὅπου οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἄλλου δεικνύοντος πιστεύετε. τί 27
αὐτὸ ἔξω ζητεῖτε; ἐν σώματι οὐκ ἔστιν. εἰ ἀπιστεῖτε, ἴδετε Μύρωνα, ἴδετε Ὀφέλλιον. ἐν κτήσει οὐκ ἔστιν. εἰ δ' ἀπιστεῖτε, ἴδετε Κροῖσον, ἴδετε τοὺς νῦν πλουσίους, ὅσης οἰμωγῆς ὁ βίος αὐτῶν μεστός ἐστιν. ἐν ἀρχῇ οὐκ ἔστιν. εἰ δὲ μή γε, ἔδει τοὺς δὶς καὶ τρὶς ὑπάτους‖ εὐ- 111v
δαίμονας εἶναι· οὐκ εἰσὶ δέ. τίσιν περὶ τούτου πιστεύ- 28
σομεν; ὑμῖν τοῖς ἔξωθεν τὰ ἐκείνων βλέπουσιν καὶ ὑπὸ τῆς φαντασίας περιλαμπομένοις ἢ αὐτοῖς ἐκείνοις; τί 29
λέγουσιν; ἀκούσατε αὐτῶν, ὅταν οἰμώζωσιν, ὅταν στένωσιν, ὅταν δι' αὐτὰς τὰς ὑπατ⟨ε⟩ίας καὶ τὴν δόξαν καὶ τὴν ἐπιφάνειαν ἀθλιώτερον οἴωνται καὶ ἐπικινδυνότερον ἔχειν. ἐν βασιλείᾳ οὐκ ἔστιν. εἰ δὲ μή, Νέρων 30
ἂν εὐδαίμων ἐγένετο καὶ Σαρδανάπαλλος. ἀλλ' οὐδ' Ἀγαμέμνων εὐδαίμων ἦν καίτοι κομψότερος ὢν Σαρδαναπάλλου καὶ Νέρωνος, ἀλλὰ τῶν ἄλλων ῥεγκόντων ἐκεῖνος τί ποιεῖ;

πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἕλκετο χαίτας.

καὶ αὐτὸς τί λέγει;

πλάζομαι ὧδε,

φησίν, καὶ

ἀλαλύκτημαι· κραδίη δέ μοι ἔξω
στηθέων ἐκθρῴσκει.

20 Hom. Il. *K* 15.
22 sqq. Hom. Il. *K* 91 et 94, 95.

2 εὐδαιμονικόν *Shaftesbury*: ἡγεμονικὸν *S* 4 *post* σώματι (*item v.* 5 *post* κτήσει, *v.* 7 *post* ἀρχῇ, *v.* 15 *post* βασιλείᾳ) *dist. S*: *corr. Wolf in vers.* 5 Μίλωνα *R*, *Cor.* 8 γε ἔδει (*sine comm.*) *Elter*; ἔδει γε *Kron. olim.* 11 ἐκείνοις τί *S*: *corr. s* 13 *suppl. s* 14–15 ἐπικινδυνώτερον *S*: *corr. s* 18 ῥεγχόντων *S*

20 ὅτι οὐδὲ ἐν βασιλείᾳ τὸ ἀγαθόν *man. antiqua*

31 τάλας, τί τῶν σῶν ἔχει κακῶς; ἡ κτῆσις; οὐκ ἔχει. τὸ
σῶμα; οὐκ ἔχει. ἀλλὰ πολύχρυσος εἶ καὶ πολύχαλ-
κος· τί οὖν σοι κακόν ἐστιν; ἐκεῖνο, ὅ τι ποτὲ ἠμέληταί
σου καὶ κατέφθαρται, ᾧ ὀρεγόμεθα, ᾧ ἐκκλίνομεν, ᾧ
32 ὁρμῶμεν καὶ ἀφορμῶμεν. πῶς ἠμέληται; ἀγνοεῖ τὴν οὐ-
σίαν τοῦ ἀγαθοῦ πρὸς ἣν πέφυκε καὶ τὴν τοῦ κακοῦ
καὶ τί ἴδιον ἔχει καὶ τί ἀλλότριον. καὶ ὅταν τι τῶν ἀλ-
λοτρίων κακῶς ἔχῃ, λέγει 'οὐαί μοι, οἱ γὰρ Ἕλληνες
33 κινδυνεύουσι'. ταλαίπωρον ἡγεμονικὸν καὶ μόνον ἀτη-
μέλητον καὶ ἀθεράπευτον. 'μέλλουσιν ἀποθνήσκειν ὑπὸ
τῶν Τρώων ἀναιρεθέντες.' ἂν δ' αὐτοὺς οἱ Τρῶες μὴ
ἀποκτείνωσιν, οὐ μὴ ἀποθάνωσιν; 'ναί, ἀλλ' οὐχ' ὑφ'
ἓν πάντες.' τί οὖν διαφέρει; εἰ γὰρ κακόν ἐστι τὸ ἀποθα-
νεῖν, ἄν τε ὁμοῦ ἄν τε καθ' ἕνα ὁμοίως κακόν ἐστιν.
112r μή τι ἄλλο τι μέλλει γίνεσθαι ἢ τὸ σωμάτιον χωρίζε-
34 σθαι καὶ ἡ ψυχή; οὐδέν. σοὶ δὲ ἀπολλυμένων τῶν Ἑλ-
λήνων ἡ θύρα κέκλεισται; οὐκ ἔξεστιν ἀποθανεῖν; 'ἔξ-
εστιν.' τί οὖν πενθεῖς; 'οὐᾶ, βασιλεὺς καὶ τὸ τοῦ Διὸς
σκῆπτρον ἔχων.' ἀτυχὴς βασιλεὺς οὐ γίνεται· οὐ μᾶλλον
35 ἢ ἀτυχὴς θεός. τί οὖν εἶ; ποιμὴν ταῖς ἀληθείαις· οὕτως
γὰρ κλάεις ὡς οἱ ποιμένες, ὅταν λύκος ἁρπάσῃ τι τῶν
προβάτων αὐτῶν· καὶ οὗτοι δὲ πρόβατά εἰσιν οἱ ὑπὸ
36 σοῦ ἀρχόμενοι. τί δὲ καὶ ἤρχου; μή τι ὄρεξις ὑμῖν ἐκιν-
δυνεύετο, μή τι ἔκκλισις, μή τι ὁρμή, μή τι ἀφορμή;
'οὔ', φησίν, 'ἀλλὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου τὸ γυναικάριον ἡρ-

---

2 sq. cf. Hom. Il. Σ 289: πολύχρυσον, πολύχαλκον.

1—3 οὐκ ἔχει· ἀλλὰ --- πολύχαλκος. τὸ σῶμα; οὐκ ἔχει <. ἀλλὰ εὔρωστόν ἐστι> *R* 3 ὅ τι ποτὲ] *negl. Wolf in vers.*; τὸ τίποτε *Blass* 4 σου] tibi *Wolf in vers.* 15 (μή) τι] τοι *Upt. cod.* 17—18 ἔξεστιν *Epicteto trib. Elter* 20 εἶ ποίμην *S pr.*; εἶ ποιμὴν; *Sc*; *post* εἶ *dist. s* ἀληθείαις *S (s corr.)*

πάγη.' οὐκ οὖν κέρδος μέγα στερηθῆναι μοιχικοῦ γυναι- 37
καρίου; 'καταφρονηθῶμεν οὖν ὑπὸ τῶν Τρώων;' τίνων
ὄντων; φρονίμων ἢ ἀφρόνων; εἰ φρονίμων, τί αὐτοῖς
πολεμεῖτε; εἰ ἀφρόνων, τί ὑμῖν μέλει;

''Εν τίνι οὖν ἔστι τὸ ἀγαθόν, ἐπειδὴ ἐν τούτοις οὐκ 38
ἔστιν; εἰπὲ ἡμῖν, κύριε ἄγγελε καὶ κατάσκοπε.' 'ὅπου οὐ
δοκεῖτε οὐδὲ θέλετε ζητῆσαι αὐτό. εἰ γὰρ ἠθέλετε, εὕ-
ρετε ἂν αὐτὸ ἐν ὑμῖν ὂν οὐδ' ἂν ἔξω ἐπλάζεσθε οὐδ'
ἂν ἐζητεῖτε τὰ ἀλλότρια ὡς ἴδια. ἐπιστρέψατε αὐτοὶ ἐφ' 39
ἑαυτούς, καταμάθετε τὰς προλήψεις ἃς ἔχετε. ποῖόν τι
φαντάζεσθε τὸ ἀγαθόν; τὸ εὔρουν, τὸ εὐδαιμονικόν, τὸ
ἀπαραπόδιστον. ἄγε, μέγα δ' αὐτὸ φυσικῶς οὐ φαντά-
ζεσθε; ἀξιόλογον οὐ φαντάζεσθε; ἀβλαβὲς οὐ φαντά-
ζεσθε; ἐν ποίᾳ οὖν ὕλῃ δεῖ ζητεῖν τὸ εὔρουν καὶ ἀπαρα- 40
πόδιστον; ἐν τῇ δούλῃ ἢ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ;' 'ἐν τῇ ἐ-
λευθέρᾳ.' 'τὸ σωμάτιον οὖν ἐλεύθερον ἔχετε ἢ δοῦλον;'
'οὐκ ἴσμεν.' 'οὐκ ἴστε ὅτι πυρετοῦ δοῦλόν ἐστιν, ποδά- 112v
γρας, ὀφθαλμίας, δυσεντερίας, τυράννου, πυρός, σιδή-
ρου, παντὸς τοῦ ἰσχυροτέρου;' 'ναὶ δοῦλον.' 'πῶς οὖν 41
ἔτι ἀνεμπόδιστον εἶναί τι δύναται τῶν τοῦ σώματος;
πῶς δὲ μέγα ἢ ἀξιόλογον τὸ φύσει νεκρόν, ἡ γῆ, ὁ πη-
λός; τί οὖν; οὐδὲν ἔχετε ἐλεύθερον;' 'μήποτε οὐδέν.'

---

9 cf. Ench. 1, 3: *ἐὰν - - - οἰηθῇς - τὰ ἀλλότρια ἴδια.*

---

1 *οὐκοῦν S;* ergo *Wolf in vers. (sine interrog.)* 3 *φρονίμων ⟨ὄντων⟩ ἢ s (prius ὄντων del. Upt.)* 4 *εἰ ⟨δ'⟩ s* 5—6 *''Εν - - - κατάσκοπε.'] virgulas pos. Kron.* 6 *κυρίου Elter* 6 *sqq. ὅπου κτλ. Epicteto trib. Kron.* 9 *ἐπιστρέψαται S: corr. m. pr.* 12 *ἀπαραπόδιστον; ἄγε Kron.* *μέγα Wolf: μετὰ S* *φυσικὸν Salm.* 12—13 *φαντάζεσθαι S: corr. m. pr.* 19 *ναί . δοῦλον πῶς S: corr. s* 20 *τῶν] τὸ Meib.* 22 *τί οὖν οὐδὲν S: corr. s ἐλεύ θερον, μὴ ἐμπόδιστον οὐδέν; R (sign. interr. iam ed. Bas. pos.)*

42 *'καὶ τίς ὑμᾶς ἀναγκάσαι δύναται συγκαταθέσθαι τῷ
ψευδεῖ φαινομένῳ;' 'οὐδείς.' 'τίς δὲ μὴ συγκαταθέσθαι
τῷ φαινομένῳ ἀληθεῖ;' 'οὐδείς.' ἐνθάδ' οὖν ὁρᾶτε, ὅτι
43 ἔστι τι ἐν ὑμῖν ἐλεύθερον φύσει. ὀρέγεσθαι δ' ἢ ἐκκλί-
νειν ἢ ὁρμᾶν ἢ ἀφορμᾶν ἢ παρασκευάζεσθαι ἢ προτίθε-
σθαι τίς ὑμῶν δύναται μὴ λαβὼν φαντασίαν λυσιτελοῦς
ἢ μὴ καθήκοντος;' 'οὐδείς.' 'ἔχετε οὖν καὶ ἐν τούτοις
44 ἀκώλυτον καὶ ἐλεύθερον. ταλαίπωροι, τοῦτο ἐξεργάζεσθε,
τούτου ἐπιμέλεσθε, ἐνταῦθα ζητεῖτε τὸ ἀγαθόν.'*
45 *Καὶ πῶς ἐνδέχεται μηδὲν ἔχοντα, γυμνόν, ἄοικον,
ἀνέστιον, αὐχμῶντα, ⟨ἄ⟩δουλον, ἄπολιν διεξάγειν εὐ-
46 ρόως; ἰδοὺ ἀπέσταλκεν ὑμῖν ὁ θεὸς τὸν δείξοντα ἔργῳ,
47 ὅτι ἐνδέχεται. 'ἴδετέ με, ἄοικός εἰμι, ἄπολις, ἀκτή-
μων, ἄδουλος· χαμαὶ κοιμῶμαι· οὐ γυνή, οὐ παιδία,
οὐ πραιτωρίδιον, ἀλλὰ γῆ μόνον καὶ οὐρανὸς καὶ ἓν
48 τριβωνάριον. καὶ τί μοι λείπει[ν]; οὐκ εἰμὶ ἄλυπος, οὐκ
εἰμὶ ἄφοβος, οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; πότε ὑμῶν εἶδέν μέ
τις ἐν ὀρέξει [με] ἀποτυγχάνοντα, πότ' ἐν ἐκκλίσει περι-
πίπτοντα; πότ' ἐμεμψάμην ἢ θεὸν ἢ ἄνθρωπον, πότ'
113r ἐνεκάλεσά τινι; μή τις ὑμῶν ἐσκυθρωπακότα με εἶδεν;
49 πῶς δ' ἐντυγχάνω τούτοις, οὓς ὑμεῖς φοβεῖσθε καὶ θαυ-*

---

13 sq. cf. Diog. Laert. VI, 38: *εἰώθει δὲ (Διογένης) λέγειν τὰς τραγικὰς ἀρὰς αὐτῷ συνηντηκέναι· εἶναι γοῦν*
ἄπολις, ἄοικος, πατρίδος ἐστερημένος,
πτωχός, πλανήτης, βίον ἔχων τοὐφ' ἡμέραν.
cf. Gnom. Vat. ed. Sternbach 201.
19 cf. Ench. 1, 3: *μέμψῃ καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους.*

---

2 *ψεύδει Kron.* 3 *ἔνθα δ' οὖν S: ἔνθά δ' οὖν Sc* 7 *ἢ [μὴ] Wolf, ἢ μὴ ⟨λαβὼν φαντασίαν⟩ Upt.* 8 *ἀκώλυτόν⟨τι⟩ vel ⟨τι⟩ ἀκώλ. Schw., οὖν ⟨τι⟩ Kron.* (quiddam *ed. Bas.*) 9 *ἐπιμελεῖσθε s* 11 *ἄδουλον Upt.: δοῦλον S; fort. αὐχμῶντ', ἄδουλον* 15 *πραιτωρίδιον] πιλίδιον Wolf, χιτωνάριον Upt., πραιδίον vel παιτωρρίδιον R, πατρῴδιον Kron.* 16 *λείπειν S: corr. Sc* 18 *με del. s*

μάζετε; οὐχ ὡς ἀνδραποδοις; τίς με ἰδὼν οὐχὶ τὸν βα-
σιλέα τὸν ἑαυτοῦ ὁρᾶν οἴεται καὶ δεσπότην;'
Ἴδε κυνικαὶ φωναί, ἴδε χαρακτήρ, ἴδ' ἐπιβολή. οὔ· 50
ἀλλὰ πηρίδιον καὶ ξύλον καὶ γνάθοι μεγάλαι· καταφα-
γεῖν πᾶν ὃ [ε]ὰν δῷς ἢ ἀποθησαυρίσαι ἢ τοῖς ἀπαντῶσι
λοιδορεῖσθαι ἀκαίρως ἢ καλὸν τὸν ὦμον δεικνύειν. τη- 51
λικούτῳ πράγματι ὁρᾷς πῶς μέλλεις ἐγχειρεῖν; ἔσοπτρον
πρῶτον λάβε, ἴδε σου τοὺς ὤμους, κατάμαθε τὴν ὀσφύν,
τοὺς μηρούς. Ὀλύμπια μέλλεις ἀπογράφεσθαι, ἄνθρωπε,
οὐχί τινά ποτε ἀγῶνα ψυχρὸν καὶ ταλαίπωρον. οὐκ 52
ἔστιν ἐν Ὀλυμπίοις νικηθῆναι μόνον καὶ ἐξελθεῖν, ἀλλὰ
πρῶτον μὲν ὅλης τῆς οἰκουμένης βλεπούσης δεῖ ἀσχη-
μονῆσαι, οὐχὶ Ἀθηναίων μόνον ἢ Λακεδαιμονίων ἢ Νι-
κοπολιτῶν, εἶτα καὶ δέρεσθαι δεῖ τὸν εἰκῇ ἐξελθόντα,
πρὸ δὲ τοῦ δαρῆναι διψῆσαι, καυματισθῆναι, πολλὴν
ἁφὴν καταπιεῖν.
Βούλευσαι ἐπιμελέστερον, γνῶθι σαυτόν, ἀνάκρινον 53
τὸ δαιμόνιον, δίχα θεοῦ μὴ ἐπιχειρήσῃς. ἂν γὰρ συμ-
βουλεύσῃ, ἴσθι ὅτι μέγαν σε θέλει γενέσθαι ἢ πολλὰς
πληγὰς λαβεῖν. καὶ γὰρ τοῦτο λίαν κομψὸν τῷ Κυνικῷ 54
παραπέπλεκται· δέρεσθαι αὐτὸν δεῖ ὡς ὄνον καὶ δερό-
μενον φιλεῖν αὐτοὺς τοὺς δέροντας ὡς πατέρα πάντων,
ὡς ἀδελφόν. οὔ· ἀλλ' ἄν τίς σε δέρῃ, κραύγαζε στὰς ἐν 55

---

8 cf. Ench. 29, 5 (III, 15, 9)

---

5 *ἐὰν S: correxi δῶσιν Meib.* 6 *supra ἢ in S nescio quid add. man. rec., sed rursus delevit* 7 *ὁρᾷς S (ὁ corr.) ὁρᾷς ὡς vel ὅρα. πῶς Cor.* 10 *ἀταλαίπωρον Schw.* 11 *μόνων Cor.* 14 *εἰσελθόντα Meib.* 19 *θέλῃι S: corr. m. pr. ἢ] καὶ Kron.*

---

5 *ἴδιον (vel ἴδια) ἀσκητοῦ*
8 *τοὺς τῆς ψυχῆς λέγει*
18 *ὅρα πῶς ἀεὶ τὸ δίχα θεοῦ μηδὲν ποιεῖν παραγγέλλει:*

τῷ μέσῳ 'ὦ Καῖσαρ, ἐν τῇ σῇ εἰρήνῃ οἷα πάσχω; ἄγω-
113v 56 μεν ἐπὶ τὸν ἀνθύπατον'. Κυνικῷ δὲ Καῖσαρ τί ἐστιν | ἢ
ἀνθύπατος ἢ ἄλλος ἢ ὁ καταπεπομφὼς αὐτὸν καὶ ᾧ
λατρεύει, ὁ Ζεύς; ἄλλον τινὰ ἐπικαλεῖται ἢ ἐκεῖνον; οὐ
πέπεισται δ', ὅ τι ἂν πάσχῃ τούτων, ὅτι ἐκεῖνος αὐτὸν
57 γυμνάζει; ἀλλ' ὁ μὲν Ἡρακλῆς ὑπὸ Εὐρυσθέως γυμνα-
ζόμενος οὐκ ἐνόμιζεν ἄθλιος εἶναι, ἀλλ' ἀόκνως ἐπετέλει
πάντα τὰ πρ⟨οστ⟩αττόμενα· οὗτος δ' ὑπὸ τοῦ Διὸς
ἀθλούμενος καὶ γυμναζόμενος μέλλει κεκραγέναι καὶ
ἀγανακτεῖν, ἄξιος φορεῖν τὸ σκῆπτρον τὸ Διογένους;
58 ἄκουε, τί λέγει ἐκεῖνος πυρέσσων πρὸς τοὺς παριόντας·
'κακαί', ἔφη, 'κεφαλαί, οὐ μενεῖτε; ἀλλ' ἀθλητῶν
μὲν ὄλεθρον ἢ μάχην ὀψόμενοι ἄπιτε ὁδὸν το-
σαύτην εἰς Ὀλυμπίαν· πυρετοῦ δὲ καὶ ἀνθρώ-
59 που μάχην ἰδεῖν οὐ βούλεσθε;' ταχύ γ' ἂν ὁ τοι-
οὗτος ἐνεκάλεσεν τῷ θεῷ καταπεπομφότι αὐτὸν ὡς παρ'

---

11 sqq. cf. Hieron. adv. Iovinianum II, 14.

1—2 ἄγομεν *S: corr. s* 2—3 τίς ἐστιν ἢ ἀνθ. [ἢ] ἄλλος *R, Cor.*: quisnam est Caesar vel Proconsul, aliusne quispiam est, quam *ed. Bas.* 8 πραττόμενα *S: corr. Meib.* (imperata *ed. Bas.*) 10 *post* ἀγανακτεῖν *sign. interrog. pos. Wolf in vers.* ⟨εἶτ'⟩ ἄξιος *r*, ⟨ὃς⟩ ἄ. ⟨εἶναι θέλει⟩ *vel* ⟨ὁ⟩ ἀξιῶν *vel* ⟨ὃς⟩ ἀξιοῖ *R* 13 ἢ μάχην *S* (ἢ *fort. extra versum add. librarius*): καὶ μάχην *Trinc. Cor.*; ὀλέθρων [ἢ] *Blass* 16 ἐνεκάλεσε *S corr.* τῷ θεῷ ⟨τῷ⟩ *s*

---

5 σκόπει, πῶς καὶ οὗτοι ὡς ἐκ τοῦ θεοῦ πάντα δέχονται

14 οἶμαι τὰ εὐαγγέλια αὐτὸν ἀνεγνωκέναι· ὅθεν τό 'ἐάν τίς σε ῥαπίσῃ στρέψον καὶ τὴν ἄλλην' (*Matth. 5, 39*) καὶ 'ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν' (*Matth. 5, 44*)· καὶ πίστι⟨ς⟩ τούτου· τὸ ἀκμάζειν αὐτὸν ἐν ταῖς Νέρωνος ἡμέραις, ὃς ἦν μετὰ Χριστόν· φαίνεται δὲ καὶ τὰ Ἰουδαίων ἐντυχών

15 αὐτὸν] ἤτοι τὸν πυρετὸν S_c *inter lin.*

16 *sqq.* ὅμοιον τοῦ 'πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε, ἀδελφοί, ὅταν πειρασμοῖς περιπέσητε ποικίλοις' (*Iacob. 1, 2*).

ἀξίαν αὐτῷ χρωμένῳ, ὅς γε ἐνεκαλλωπίζετο ταῖς περιστάσεσι καὶ θέαμα εἶναι ἠξίου τῶν παριόντων. ἐπὶ τίνι γὰρ ἐγκαλέσει; ὅτι εὐσχημονεῖ; [ὅ]τί κατηγορεῖ; ὅτι λαμπροτέραν ἐπιδείκνυται τὴν ἀρετὴν τὴν ἑαυτοῦ; ἄγε, περὶ 60
πενίας δὲ τί λέγει, περὶ θανάτου, περὶ πόνου; πῶς συνέκρινεν τὴν εὐδαιμονίαν τὴν αὐτοῦ τῇ μεγάλου βασιλέως; μᾶλλον δ' οὐδὲ συγκριτὸν ᾤετο εἶναι. ὅπου γὰρ 61
ταραχαὶ καὶ λῦπαι καὶ φόβοι καὶ ὀρέξεις ἀτελεῖς καὶ ἐκκλίσεις περιπίπτουσαι καὶ φθόνοι καὶ ζηλοτυπίαι, ποῦ ἐκεῖ πάροδος εὐδαιμονίας; ὅπου δ' ἂν ᾖ σαπρὰ δόγματα, ἐκεῖ πάντα ταῦτα εἶναι ἀνάγκη.

Πυθομένου δὲ τοῦ νεανίσκου, εἰ νοσήσας ἀξιοῦντος 62
φίλου πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν ὥστε νοσοκομηθῆναι ὑπακούσει, Ποῦ δὲ φίλον μοι δώσεις Κυνικοῦ; ἔφη. δεῖ γὰρ 63
αὐτὸν ἄλλον εἶναι τοιοῦτον,| ἵν' ἄξιος ᾖ φίλος αὐτοῦ 114r
ἀριθμεῖσθαι. κοινωνὸν αὐτὸν εἶναι δεῖ τοῦ σκήπτρου καὶ τῆς βασιλείας καὶ διάκονον ἄξιον, εἰ μέλλει φιλίας ἀξιωθήσεσθαι, ὡς Διογένης Ἀντισθένους ἐγένετο, ὡς Κράτης Διογένους. ἢ δοκεῖ σοι, ὅτι, ἂν χαίρειν αὐτῷ 64
λέγῃ προσερχόμενος, φίλος ἐστὶν αὐτοῦ κἀκεῖνος αὐτὸν ἄξιον ἡγήσεται τοῦ πρὸς αὐτὸν εἰσελθεῖν; ὥστε ἄν σοι 65

---

9 cf. Ench. 19, 2: *οὔτε φθόνος οὔτε ζηλοτυπία.*

---

1 ὅς γε] ὃς καὶ *Schw.* 2 παριόντων; *Schw.* 3 τί *Elter (ἐπὶ τίνι et κατηγορήσει Upt.): ὅτι S;* num quia ⟨praetereuntes⟩ accusabat *ed. Bas.; ὅτι κατορθοῖ Wolf (sed in vers.* quod ⟨rem bene gerit? alios⟩ accusat, quod*); ὅτι μεγαληγορεῖ R; ὅτι ⟨κακίαν⟩ κατηγορεῖ C. Schenkl; ὅτι καρτερεῖ Kron.; quae ipse frustra temptavi ex ed. pr., si tanti est, cognoscere licet* 6 *αὐτοῦ S: corr. s* 14 *κυνικόν S: corr. Meib.;* ubi mihi dabis Cynicum? *ed. Bas. ἔφη ins. S m. pr. (ut vid.)* 15 *'aut ᾖς aut σαυτοῦ' R (*tuorum *Wolf;* meus *ed. Bas.)* 19 *ἢ S: corr. ed. Bas. ὅτι ⟨ὅστις⟩ R, ὅτι ⟨ὃς⟩ Cor.* 20 *ἐστὶν] εἶναι ed. Salmant. marg.*

δοκῇ καὶ ἐνθυμηθῇς τι τοιοῦτον, κοπρίαν μᾶλλον περι-
βλέπου κομψήν, ἐν ᾗ πυρέξεις, ἀποσκέπουσαν τὸν βο-
66 *ρέαν, ἵνα μὴ περιψυγῇς. σὺ δέ μοι δοκεῖς θέλειν εἰς οἶ-*
κόν τινος ἀπελθὼν διὰ χρόνου χορτασθῆναι. τί οὖν σοι
καὶ ἐπιχειρεῖν πράγματι τηλικούτῳ;
67 *Γάμος δ', ἔφη, καὶ παῖδες προηγουμένως παραληφθή-*
σονται ὑπὸ τοῦ Κυνικοῦ; — Ἄν μοι σοφῶν, ἔφη, δῷς
πόλιν, τάχα μὲν οὐδ' ἥξει τις ῥᾳδίως ἐπὶ τὸ κυνίζειν.
τίνων γὰρ ἕνεκα ἀν⟨α⟩δέξηται ταύτην τὴν διεξαγωγήν;
68 *ὅμως δ' ἂν ὑποθώμεθα, οὐδὲν κωλύσει καὶ γῆμαι αὐ-*
τὸν καὶ παιδοποιήσασθαι. καὶ γὰρ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἔσται
ἄλλη τοιαύτη καὶ ὁ πενθερὸς ἄλλος τοιοῦτος καὶ τὰ παι-
69 *δία οὕτως ἀνατραφήσεται. τοιαύτης δ' οὔσης καταστά-*
σεως, οἵα νῦν ἐστιν, ὡς ἐν παρατάξει, μή ποτ' ἀπερί-
σπαστον εἶναι δεῖ τὸν Κυνικόν, ὅλον πρὸς τῇ διακονίᾳ
τοῦ θεοῦ, ἐπιφοιτᾶν ἀνθρώποις δυνάμενον, οὐ προσδε-
δεμένον καθήκουσιν ἰδιωτικοῖς οὐδ' ἐμπεπλεγμένον σχέ-
σεσιν, ἃς παραβαίνων οὐκέτι σώσει τὸ τοῦ καλοῦ καὶ
ἀγαθοῦ πρόσωπον, τηρῶν δ' ἀπολεῖ τὸν ἄγγελον καὶ
70 *κατάσκοπον καὶ κήρυκα τῶν θεῶν; ὅρα γάρ, ὅτι αὐτὸν*
ἀποδεικνύναι ⟨δεῖ⟩ τινα τῷ πενθερῷ, ἀποδιδόναι τοῖς
114v *ἄλλοις συγγενέσι τῆς γυναικός,| αὐτῇ τῇ γυναικί· εἰς*

---

1 *ἐνθυμηθῇς τι* R: *ἐνθυμήθητι* S; *ἐνθυμηθῆναί τι* Upt.; *ἐνθυμήθητι τοιοῦτόν ⟨τι⟩* Schw. (sim. iam Wolf in vers.), *ἐνθυμήθητί ⟨τι⟩ τοιοῦτον* Cor. 2 *πῦρ ἕξεις* S: corr. Schw. (*πυρέξῃς* Wolf) 4—5 *σὺ καὶ ἐπιχειρεῖς* (vel *ἐπεχείρεις*) Wolf 6—7 *παραληφθήσεται* R 8 **τάχα* S 9 *ἀναδέξηται* scripsi: *ἂν δέξηται* S; *ἂν δέξαιτο* Cor. 21 *ἐπιδεικνύναι* Cor. *δεῖ* ante *αὐτὸν* ins. S m. rec. (S_c?), ego ante *τινα* posui *τίνα* S: corr. Wolf ⟨*χρὴ*⟩ (⟨*χρὴ χρείας*⟩ R) *ἀποδιδόναι* S_c 20—21 *ὅτι* (vel *τί*) *αὐτὸν ἀποδεικνύναι δεῖ, τίνα τῷ πενθ. ἀποδιδόναι* Elter

---

19 *σκόπει τί πάσχουσιν οἱ σχέσεσιν δεδεμένοι*

νοσοκομίας λοιπὸν ἐκκλείεται, εἰς πορισμόν. ἵνα τἆλλα 71
ἀφῶ, δεῖ αὐτὸν κουκκούμιον, ὅπου θερμὸν ποιήσει τῷ παιδίῳ, ἵν' αὐτὸ λούσῃ εἰς σκάφην· ἐρίδια τεκούσῃ τῇ γυναικί, ἔλαιον, κραβάττιον, ποτήριον (γίνεται ἤδη πλείω σκευάρια)· τὴν ἄλλην ἀσχολίαν, τὸν περισπασμόν. ποῦ 72
μοι λοιπὸν ἐκεῖνος ὁ βασιλεὺς ὁ τοῖς κοινοῖς προσευκαιρῶν,

ᾧ λαοί τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλεν·

ὃν δεῖ τοὺς ἄλλους ἐπισκοπεῖν, τοὺς γεγαμηκότας, τοὺς πεπαιδοποιημένους, τίς καλῶς χρῆται τῇ αὐτοῦ γυναικί, τίς κακῶς, τίς διαφέρεται, ποία οἰκία εὐσταθεῖ, ποία οὔ, ὡς ἰατρὸν περιερχόμενον καὶ τῶν σφυγμῶν ἁπτόμενον; 73
'σὺ πυρέττεις, σὺ κεφαλαλγεῖς, σὺ ποδαγρᾷς· σὺ ἀνάτεινον, σὺ φάγε, σὺ ἀλούτησον· σὲ δεῖ τμηθῆναι, σὲ δεῖ καυθῆναι.' ποῦ σχολὴ τῷ εἰς τὰ ἰδιωτικὰ καθήκοντα 74
ἐνδεδεμένῳ; οὐ δεῖ αὐτὸν πορίσαι ἱματίδια τοῖς παιδίοις; ἄγε, πρὸς γραμματιστὴν ἀποστεῖλαι πινακίδια

8 Hom. Il. B 25 (in marg. ※).

1 ἐγκλείεται *R* 2 κ ⟨ἔχειν⟩ *S*c; κουκούμιον *Cor.* ποιήσηι *S*: *corr. s* 4 ἐλάδιον *R* 5 ⟨ἵνα ἀφῶ (ἐῶ *Schw.*)⟩ τὴν *Salm.* (ut praeteream *ed. Bas.*); ⟨τί λέγω⟩ (quid de - - dicam *Wolf*) *vel* ⟨ἐννόησον⟩ τὴν *R* 10 αὐτοῦ *S*: *corr. ed. Lond.* 11 διαφέρεται, ⟨τίς συμφέρεται (*vel* συμφωνεῖ),⟩ *R* 13—14 ἀσίτησον *Shaftesbury* (cibis abstine *Wolf*) 17 ἄγειν *ed. Salmant. marg.*; ἄγε *ante* οὐ δεῖ (*v.* 16) *transpos. Upt.* πρὸς ⟨τὸν⟩ *R* 17 *sq.* πινακίδια ἔχοντα . τιλλάρια (α *alt. corr.*) *et in marg.* γραφεῖα *S*, *unde* πιν. ἐχ., γραφεῖα, τιλλάρια *s* (*Trinc.* πινακίδια. ἔχοντα γραφεῖα. τιλλ.); *sane aptissima hoc loco stilorum mentio, sicut in Colloquio Monacensi (Corp. Gloss. Lat. III, 646)* παῖς καμπτροφόρος *inducitur portans* πινακίδας, θήκην γραφείων, παραγραφίδα, *in Coll. Harleiano (ib. 639, 2)* βιβλία τὰ ῥωμαῖα, - - καὶ τὰς πινακίδας ⟨καὶ τὸν γλωσσοκόμον⟩ καὶ τὸν παράγραφον, τὸ μέλαν καὶ τοὺς καλάμους; *cf. Poll. 10, 59* τῷ δὲ παιδὶ δέοι ἂν προσεῖναι γραφεῖον, παραγραφίδα, καλαμίδα, πυξίον.

1 ὥς τινες εἰς ξενῶνας

ἔχοντα, γραφεῖα, τιτλάρια, καὶ τούτοις κραβάττιον ἑτοι-
μάσαι; οὐ γὰρ ἐκ τῆς κοιλίας ἐξελθόντα δύναται Κυνικὰ
εἶναι· εἰ δὲ μή, κρεῖσσον ἦν αὐτὰ γενόμενα ῥῖψαι ἢ οὕ-
75 *τως ἀποκτεῖναι. σκόπει, ποῦ κατάγομεν τὸν Κυνικόν,*
76 *πῶς αὐτοῦ τὴν βασιλείαν ἀφαιρούμεθα. — Ναί· ἀλλὰ*
Κράτης ἔγημεν. — Περίστασίν μοι λέγεις ἐξ ἔρωτος γε-
νομένην καὶ γυναῖκα τιθεῖς ἄλλον Κράτητα. ἡμεῖς δὲ
περὶ τῶν κοινῶν γάμων καὶ ἀπεριστάτων ζητοῦμεν καὶ
οὕτως ζητοῦντες οὐχ εὑρίσκομεν ⟨ἐν⟩ ταύτῃ τῇ κατα-
115r *στάσει προηγούμενον τῷ Κυνικῷ τὸ πρᾶγμα.*
77 *Πῶς οὖν ἔτι, φησίν, διασώσει τὴν κοινωνίαν; — Τὸν*
θεόν σοι· μείζονα δ' εὐεργετοῦσιν ἀνθρώπους οἱ ἢ δύο
ἢ τρία κακόρυγχα παιδία ἀνθ' αὐτῶν εἰσάγοντες ἢ οἱ
ἐπισκοποῦντες πάντας κατὰ δύναμιν ἀνθρώπους, τί ποι-
οῦσιν, πῶς διάγουσιν, τίνος ἐπιμελοῦνται, τίνος ἀμε-
78 *λοῦσι παρὰ τὸ προσῆκον; καὶ Θηβαίους μείζονα ὠφέ-*
λησαν ὅσοι τεκνία αὐτοῖς κατέλιπον Ἐπαμινώνδου τοῦ
ἀτέκνου ἀποθανόντος; καὶ Ὁμήρου πλείονα τῇ κοινωνίᾳ
συνεβάλετο Πρίαμος ὁ πεντήκοντα γεννήσας περικαθάρ-
79 *ματα ἢ Δαναὸς ἢ Αἴολος; εἶτα στρατηγία μὲν ἢ σύν-*
ταγμά τινα ἀπείρξει γάμου ἢ παιδοποιίας καὶ οὐ δόξει

---

1 *τιλλάρια S: corr. Du Cange (cf. Hes. τίτλος· πτυχίον ἐπίγραμμα ἔχον, Suid. δέλτος· πινακίδιον, τιτλάριον, σχεδάριον); πτιλάρια (*pennulas *ed. Bas.) vel ⟨καὶ⟩ καλαμάρια Salm.; πανάρια vel σμιλάρια R; τυλάρια Cor. κἄπὶ τούτοις Elter (*praeterea *ed. Bas.)* 7 *τιθεὶς S: corr. Upt.; τίθης Wolf* 8 *ἀπερισπάστων s, unde περισπαστῶν Salm., εὐπερισπάστων C. Schenkl* 9 *suppl. Upt.* 11 *διασώσεις Upt. tac. in lemmate adnotationis* 12 *σου S: corr. Upt.* 13 *κακόρρυγχα Cor.; de κακόρεγκα cog. Salm., κακέρυγγα R olim αὐτῶν S: corr. s* 20 *αἰόλος S: corr. Schw. στρατεία R* 20—21 *σύνταγμα· τίνα S: corr. ed. Bas.*

---

1 *φυσικῶς ἔπεισεν, ὅτι οὐ δεῖ τὸν ἀσκητὴν γῆμαι. οὐ γὰρ δὴ ἐκ κοιλίας εὐθὺς καὶ ἀσκητὰς γεννᾷς, ἀλλὰ καὶ παιδοτροφίας χρεία καὶ παιδείας· καὶ δι' ἄλλα μυρία οὐ χρή· ἐπεὶ εἴγε ὁ φιλόσοφος φιλόσοφον ἐγέννα, ὕστ`* (l. *οἰστὸν*) *ἂν ἦν*

οὗτος ἀντ' οὐδενὸς ἠλλάχθαι τὴν ἀτεκνίαν, ἡ δὲ τοῦ
Κυνικοῦ βασιλεία οὐκ ἔσται ἀνταξία; μήποτε οὐκ αἰσθα- 80
νόμεθα τοῦ μεγέθους αὐτοῦ οὐδὲ φανταζόμεθα κατ' ἀξίαν
τὸν χαρακτῆρα τὸν Διογένους, ἀλλ' εἰς τοὺς νῦν ἀπο-
βλέπομεν, τοὺς τραπεζῆ⟨α⟩ς πυλαωρούς, οἳ οὐδὲν μι-
μοῦνται ἐκείνους ἢ εἴ [ὅ]τι ἄρα πόρδωνες γίνονται, ἄλλο
δ' οὐδέν; ἐπεὶ οὐκ ἂν ἡμᾶς ἐκίνει ταῦτα οὐδ' ἂν ἐπεθαυ- 81
μάζομεν, εἰ μὴ γαμήσει ἢ παιδοποιήσεται. ἄνθρωπε, πάν-
τας ἀνθρώπους πεπαιδοποίηται, τοὺς ἄνδρας υἱοὺς ἔχει,
τὰς γυναῖκας θυγατέρας· πᾶσιν οὕτως προσέρχεται, οὕ-
τως πάντων κήδεται. ἢ σὺ δοκεῖς ὑπὸ περιεργίας λοιδο- 82
ρεῖσθαι τοῖς ἀπαντῶσιν; ὡς πατὴρ αὐτὸ ποιεῖ, ὡς ἀδελ-
φὸς καὶ τοῦ κοινοῦ πατρὸς ὑπηρέτης τοῦ Διός.
Ἄν σοι δόξῃ, πυθοῦ μου καὶ εἰ πολιτεύσεται. σαν- 83
νίων, μείζονα πολιτείαν ζητεῖς, ἧς πολιτεύ[σ]εται; ἢ ἐν 84 115v
Ἀθηναίοις παρελθὼν ἐρεῖ τις περὶ προσόδων ἢ πόρων,
ὃν δεῖ πᾶσιν ἀνθρώποις διαλέγεσθαι, ἐπίσης μὲν Ἀθη-
ναίοις, ἐπίσης δὲ Κορινθίοις, ἐπίσης δὲ Ῥωμαίοις οὐ
περὶ πόρων οὐδὲ περὶ προσόδων οὐδὲ περὶ εἰρήνης ἢ
πολέμου, ἀλλὰ περὶ εὐδαιμονίας [ἢ] καὶ κακοδαιμονίας,
περὶ εὐτυχίας καὶ δυστυχίας, περὶ δουλείας καὶ ἐλευ-

---

5 Hom. Il. *X* 69: *τραπεζῆας πυλαωρούς* (sic plerique libri manu scripti; alii cum Aristarcho *θυραωρούς*).

---

5 *τραπεζης S (sine acc.): corr. Upt.* 6 *ἐκείνου R* *εἴ τι ἄρα scripsi: εἰ ὅτι ἄρα S; εἰ ἄρα ὅτι s; ὅ τι ἄρα Elter* 7—8 *ἔτ' ἐθαυμάζομεν (ἔτι ἐθ. Cor.) vel ἀπεθαυμάζομεν R* 9 *ἔχειν s* 11 *malim σοὶ δοκεῖ* 14—15 *πολιτεύσεται· σαννίων μείζονα S pr.: πολιτεύσεται σαννίων· μείζονα S corr. (S_c?)* 15 *πολιτεύσεται S: corr. s* *ἢ Schw.: εἰ S; εἶτ' R* 16 *τις scripsi: τίς S; τι s (negl. Wolf in vers.)* 17—18 *ἐ*φίσης ter S: ἐπίσης S_c* 20 *ἢ del. s*

---

1 *sq. τοῦ ἀσκητοῦ*
4 *ὡς καὶ ἡμεῖς τὸν Ἀντώνιον*
8 *ὁ ἀσκητὴς ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος*

85 θερίας; τηλικαύτην πολιτείαν πολιτευομένου ἀνθρώπου
σύ μου πυνθάνῃ εἰ πολιτεύσεται; πυθοῦ μου καί, εἰ
ἄρξει· πάλιν ἐρῶ σοι· μωρέ, ποίαν ἀρχὴν μείζονα, ἧς
ἄρχει;

86 Χρεία μέντοι καὶ σώματος ποιοῦ τῷ τοιούτῳ. ἐπεί
τοι ἂν φθισικὸς προέρχηται, λεπτὸς καὶ ὠχρός, οὐκέτι
87 ὁμοίαν ἔμφασιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ ἔχει. δεῖ γὰρ αὐτὸν
οὐ μόνον τὰ τῆς ψυχῆς ἐπιδεικνύοντα παριστάνειν τοῖς
ἰδιώταις ὅτι ἐνδέχεται δίχα τῶν θαυμαζομένων εἶναι
ὑπ' αὐτῶν καλὸν καὶ ἀγαθόν, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ σώματος
ἐνδείκνυσθαι, ὅτι ἡ ἀφελὴς καὶ λιτὴ καὶ ὕπαιθρος δίαι-
88 τα οὐδὲ τὸ σῶμα λυμαίνεται· 'ἰδοὺ καὶ τούτου μάρτυς
εἰμὶ ἐγὼ καὶ τὸ σῶμα τὸ ἐμόν.' ὡς Διογένης ἐποίει·
στίλβων γὰρ περιήρχετο καὶ κατ' αὐτὸ τὸ σῶμα ἐπέστρε-
89 φε τοὺς πολλούς. ἐλεούμενος δὲ Κυνικὸς ἐπαίτης δοκεῖ·
πάντες ἀποστρέφονται, πάντες προσκόπτουσιν. οὐδὲ γὰρ
ῥυπαρὸν αὐτὸν δεῖ φαίνεσθαι, ὡς μηδὲ κατὰ τοῦτο τοὺς
ἀνθρώπους ἀποσοβεῖν, ἀλλ' αὐτὸν τὸν αὐχμὸν αὐτοῦ
δεῖ καθαρὸν εἶναι καὶ ἀγωγόν.

90 Δεῖ δὲ καὶ χάριν πολλὴν προσεῖναι φυσικὴν τῷ Κυ-
νικῷ καὶ ὀξύτητα (εἰ δὲ μή, μύξα γίνεται, ἄλλο δ' οὐ-

---

13 sqq. cf. Diog. Laert. VI, 81: τὸν δὲ φιλόσοφον Ἀθηνόδωρός φησιν ἐν ὀγδόῃ Περιπάτων ἀεὶ στιλπνὸν φαίνεσθαι διὰ τὸ ἀλείφεσθαι.

---

1 πολιτευσαμένου *Upt. cod.* ἀνθρώπου] *malim* αὐτοῦ (ille *ed. Bas.*) *vel* ἄνθρωπε 3 ποίαν ἀρχήν· μείζονα *S: corr. ed. Bas.* 9–10 ὑπ' αὐτῶν εἶναι *ed. Salmant. (teste Uptono), Wolf, Salm.* 14 καθ' αὐτὸ *S: corr. Wolf* 14–15 ὑπέστρεφε *s* 16 οὐδὲ γὰρ] οὐδ' ἄρα *C. Schenkl* (itaque . . . non *ed. Bas.*)

---

6 περὶ τοῦ Σαννίωνος λέγει· φιλόσοφος δὲ οὗτός ἐστιν.
11 ωρ ἐὰν βαστάζῃ τὸ σῶμα

δέν), ἵνα ἑτοίμως δύνηται καὶ παρακειμένως πρὸς τὰ
ἐμπίπτοντα ἀπαντᾶν. ὡς Διογένης πρὸς τὸν εἰπόντα 91 116r
'σὺ εἶ ὁ Διογένης ὁ μὴ οἰόμενος εἶναι θεούς;'
'καὶ πῶς', ἔφη, 'σὲ θεοῖς ἐχθρὸν νομίζω⟨ν⟩;'
πάλιν Ἀλεξάνδρῳ ἐπιστάντι αὐτῷ κοιμωμένῳ καὶ εἰπόντι 92

'οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα'

ἔνυπνος ἔτι ὢν ἀπήντησεν

'ᾧ λαοί τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλεν'.

Πρὸ πάντων δὲ τὸ ἡγεμονικὸν αὐτοῦ δεῖ καθαρώ- 93
τερον εἶναι τοῦ ἡλίου· εἰ δὲ μή, κυβευτὴν ἀνάγκη καὶ
ῥαδιουργόν, ὅστις ἐνεχόμενός τινι αὐτὸς κακῷ ἐπιτιμή-
σει τοῖς ἄλλοις. ὅρα γάρ, οἷόν ἐστιν. τοῖς βασιλεῦσι τού- 94
τοις καὶ τυράννοις οἱ δορυφόροι καὶ τὰ ὅπλα παρεῖχε
τὸ ἐπιτιμᾶν τισιν καὶ δύνασθαι καὶ κολάζειν τοὺς ἁμαρ-
τάνοντας καὶ αὐτοῖς οὖσι κακοῖς, τῷ Κυνικῷ ἀντὶ τῶν
ὅπλων καὶ τῶν δορυφόρων τὸ συνειδὸς τὴν ἐξουσίαν
ταύτην παραδίδωσιν. ὅταν ἴδῃ[ς], ὅτι ὑπερηγρύπνηκεν 95
ὑπὲρ ἀνθρώπων καὶ πεπόνηκεν καὶ καθαρὸς μὲν κεκοί-
μηται, καθαρώτερον δ' αὐτὸν ἔτι ὁ ὕπνος ἀφῆκεν, ἐν-

---

2 sqq. cf. Diog. Laert. VI, 42: Λυσίου τοῦ φαρμακοπώλου πυθομένου εἰ θεοὺς νομίζει 'πῶς δέ', εἶπεν, 'ὅπου καὶ σὲ θεοῖς ἐχθρὸν ὑπολαμβάνω;' cf. Aristippi dictum ab eodem (II, 102) servatum.

5 sqq. cf. Theon. progymn. c. V; p. 98, 23 ed. Speng.

6 et 8 Hom. Il. *B* 24, 25 (in marg. ⋇).

---

1 ἑτοίμως *S (ι postea add., ut vid.)* 2 **`` ἀπαντᾶν *S* 4 *suppl. s* 11 ῥαδιουργὸν ⟨εἶναι⟩ *s; v. 10* ⟨εἶναι⟩ καὶ *ego olim* 12 οἷόν εἰσι τοῖς *R;* οἷόν ἐστιν, ⟨ὃ⟩ τοῖς *Diels* (Cogita - quid - - praestare soleant *ed. Bas.)* 13—14 παρεῖχε τὸ *Schw.:* παρείχετο *S;* παρέχει *Wolf,* παρέχει τὸ *r,* ⟨ἃ⟩ παρέχει τὸ *R;* παρέσχε τὸ *Elter* 14 τισιν *S (ν corr.), del. Wolf; 'vix integrum' Kron.* καὶ *ante* δύνασθαι *del. Blass* 15 ⟨δὲ⟩ ἀντὶ *Wolf* 17 ἴδηις *S* (δηις *extra versum*)*: corr. Upt. e cod.;* εἰδῇς *R. Meyer*

---

11 *εὐκοπτοεργον S_c inter lin.*

19 *οὐαὶ ἡμῖν τοῖς ἀθλίοις*

τεθύμηται δ', ὅσα ἐντεθύμηται ὡς φίλος τοῖς θεοῖς, ὡς ὑπηρέτης, ὡς μετέχων τῆς ἀρχῆς τοῦ Διός, πανταχοῦ δ' αὐτῷ πρόχειρον τὸ

> *ἄγου δέ μ' ὦ Ζεῦ καὶ σύ γ' ἡ Πεπρωμένη,*

καὶ ὅτι εἰ ταύτῃ τοῖς θεοῖς φίλον, ταύτῃ γινέ-
96 *σθω· διὰ τί μὴ θαρρήσῃ παρρησιάζεσθαι πρὸς τοὺς*
ἀδελφοὺς τοὺς ἑαυτοῦ, πρὸς τὰ τέκνα, ἁπλῶς πρὸς τοὺς
97 *συγγενεῖς; διὰ τοῦτο οὔτε περίεργος οὔτε πολυπράγμων*
ἐστὶν ὁ οὕτω διακείμενος· οὐ γὰρ τὰ ἀλλότρια πολυ-
πραγμονεῖ, ὅταν τὰ ἀνθρώπινα ἐπισκοπῇ, ἀλλὰ τὰ ἴδια.
εἰ δὲ μή, λέγε καὶ τὸν στρατηγὸν πολυπράγμονα, ὅταν
τοὺς στρατιώτας ἐπισκοπῇ καὶ ἐξετάζῃ καὶ παραφυλάσσῃ |
116v 98 *καὶ τοὺς ἀκοσμοῦντας κολάζῃ. ἐὰν δ' ὑπὸ μάλης ἔχων*
πλακουντάριον ἐπιτιμᾷς ἄλλοις, ἐρῶ σοι· οὐ θέλεις μᾶλ-
λον ἀπελθὼν εἰς γωνίαν καταφαγεῖν ἐκεῖνο ὃ κέκλοφας;
99 *τί δὲ σοὶ καὶ τοῖς ἀλλοτρίοις; τίς γὰρ εἶ; ὁ ταῦρος εἶ ἢ*
ἡ βασίλισσα τῶν μελισσῶν; δεῖξόν μοι τὰ σύμβολα τῆς
ἡγεμονίας, οἷα ἐκείνη ἐκ φύσεως ἔχει. εἰ δὲ κηφὴν εἶ
ἐπιδικαζόμενος τῆς βασιλείας τῶν μελισσῶν, οὐ δοκεῖς
ὅτι καὶ σὲ καταβαλ[λ]οῦσιν οἱ συμπολιτευόμενοι, ὡς αἱ
μέλισσαι τοὺς κηφῆνας;

100 *Τὸ μὲν γὰρ ἀνεκτικὸν τοσοῦτον ἔχειν δεῖ τὸν Κυνι-*

---

4 cf. quae adn. ad II, 23, 42.

---

1 *ἐντεθύμηται S (α corr.)* 4 *ἀγοῦ S: corr. Upt. δέ μ' ὦ ζεῦ καὶ σύ γ' ἡ s: δέμε ὦ ζεῦ καὶ σὺ καὶ ἡ S pr.; δέμε ζεῦ καὶ σύ γ' S corr. (inc. utrum Sb an Sc)* 5 *ὁτι εἰ] aut ὅ τι [εἰ] aut [ὅτι] εἰ R* 5—6 *γινέσθω S* (s) 20 *καταβάλλουσιν S: corr. s*

---

13 *ὥς τινες ποιοῦσιν*
16 *ση ὅτι οὐκ ἀρσενικῶς ἀλλὰ θηλυκῶς τὸν ἡγέμονα τῶν μελισσῶν ὀνομάζει βασίλισσαν καὶ οὐ βασιλέα καλῶν*

κόν, ὥστ' αὐτὸν ἀναίσθητον δοκεῖν τοῖς πολλοῖς καὶ
λίθον· οὐδεὶς αὐτὸν λοιδορεῖ, οὐδεὶς τύπτει, οὐδεὶς
ὑβρίζει· τὸ σωμάτιον δ' αὐτοῦ δέδωκεν αὐτὸς χρῆσθαι
τῷ θέλοντι ὡς βούλεται. μέμνηται γάρ, ὅτι τὸ χεῖρον 101
ἀνάγκη νικᾶσθαι ὑπὸ τοῦ κρείττονος, ὅπου χεῖρόν ἐστιν,
τὸ δὲ σωμάτιον τῶν πολλῶν χεῖρον, τὸ ἀσθενέστερον
τῶν ἰσχυροτέρων. οὐδέποτ' οὖν εἰς τοῦτον καταβαίνει 102
τὸν ἀγῶνα, ὅπου δύναται νικηθῆναι, ἀλλὰ τῶν ἀλλο-
τρίων εὐθὺς ἐξίσταται, τῶν δούλων οὐκ ἀντιποιεῖται.
ὅπου δὲ προαίρεσις καὶ χρῆσις τῶν φαντασιῶν, ἐκεῖ 103
ὄψει, ὅσα ὄμματα ἔχει, ἵν' εἴπῃ⟨ς⟩, ὅτι Ἄργος τυφλὸς ἦν
πρὸς αὐτόν. μή που συγκατάθεσις προπετής, μή που 104
ὁρμὴ εἰκαία, μή που ὄρεξις ἀποτευκτική, μή που ἔκκλι-
σις περιπτωτική, ⟨μή που⟩ ἐπιβολὴ ἀτελής, μή που
μέμψις, μή που ταπείνωσις ἢ φθόνος; ὧδε ἡ πολλὴ 105
προσοχὴ καὶ σύντασις, τῶν δ' ἄλλων ἕνεκα ὕπτιος ῥέγ-
κει· εἰρήνη πᾶσα. ληστὴς προαιρέσεως οὐ γίνεται, τύ-
ραννος οὐ γίνεται. σωματίου δέ; ναί. καὶ κτησειδίου; 106
ναί· καὶ ἀρχῶν καὶ τιμῶν. τί οὖν αὐτῷ τούτων | μέλει; 117r
ὅταν οὖν τις διὰ τούτων αὐτὸν ἐκφοβῇ, λέγει αὐτῷ

---

2 sq. cf. Ench. 20.
6 cf. Ench. 1, 2.
7 sq. cf. quae adn. ad III, 6, 5.
17 sq. M. Anton. 11, 36: *Ληστὴς προαιρέσεως οὐ γίνεται· τὸ τοῦ Ἐπικτήτου.*

---

6 δὲ] *δ' ἓν Kron.* 11 *ὄψηι S: corr. s* *εἴπηι S: corr. s* 14 *supplevi* (⟨num quod⟩ studium imperfectum *ed. Bas.*); ⟨ἢ⟩ *Schw.* 14—15 aut estne ⟨indignatio aut⟩ querela, aut abiectio animi vel invidia *ed. Bas.* 16 *σύστασις S: corr. Sc* 18 *δὲ ναί S: corr. s* *καὶ del. Kron.* *κτησειδίου S (fort. ει corr.); κτησειδίου ⟨δέ⟩ s* 19 *post τιμῶν sign. interr. pos. ed. Bas. (τιμῶν; ⟨ναί⟩. Upt.), at in vers.:* sed corpusculi est, possessiunculae, magistratuum et honorum.

---

7 ἡμεῖς δὲ οὗ(!)

'ὕπαγε, ζήτει τὰ παιδία· ἐκείνοις τὰ προσωπεῖα φοβερά ἐστιν, ἐγὼ δ' οἶδα, ὅτι ὀστράκινά ἐστιν, ἔσωθεν δὲ οὐδὲν ἔχει'.

107 *Περὶ τοιούτου πράγματος βουλεύῃ. ὥστε ἐάν σοι δόξῃ, τὸν θεόν σοι, ὑπέρθου καὶ ἰδού σοι πρῶτον τὴν παρα-*
108 *σκευήν. ἰδοὺ γάρ, τί καὶ ὁ Ἕκτωρ λέγει τῇ Ἀνδρομάχῃ· 'ὕπαγε', φησίν, 'μᾶλλον εἰς οἶκον καὶ ὕφαινε·*

πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί.'

109 *οὕτως καὶ τῆς ἰδίας παρασκευῆς συνῄσθετο καὶ τῆς ἐκείνης ἀδυναμίας.*

κγ'. Πρὸς τοὺς ἀναγιγνώσκοντας καὶ διαλεγομένους ἐπιδεικτικῶς.

1 *Τίς εἶναι θέλεις, σαυτῷ πρῶτον εἰπέ· εἶθ' οὕτως ποίει ἃ ποιεῖς. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ἄλλων σχεδὸν ἁπάντων*
2 *οὕτως ὁρῶμεν γινόμενα. οἱ ἀθλοῦντες πρῶτον κρίνουσιν, τίνες εἶναι θέλουσιν, εἶθ' οὕτως τὰ ἑξῆς ποιοῦσιν. εἰ δολιχοδρόμος, τοιαύτη τροφή, τοιοῦτος περίπατος, τοιαύτη τρῖψις, τοιαύτη γυμνασία· εἰ σταδιοδρόμος, πάντα ταῦτα ἀλλοῖα· εἰ πένταθλος, ἔτι ἀλλοιότερα. οὕτως εὑ-*
3 *ρήσεις καὶ ἐπὶ τῶν τεχνῶν. εἰ τέκτων, τοιαῦτα ἕξεις· εἰ χαλκεύς, τοιαῦτα. ἕκαστον γὰρ τῶν γινομένων ὑφ' ἡμῶν ἂν μὲν ἐπὶ μηδὲν ἀναφέρωμεν, εἰκῇ ποιήσομεν· ἐὰν δ'*
4 *ἐφ' ὃ μὴ δεῖ, διεσφαλμένως. λοιπὸν ἡ μέν τίς ἐστι κοινὴ ἀναφορά, ἡ δ' ἰδία. πρῶτον ἵν' ὡς ἄνθρωπος. ἐν τούτῳ*

---

8 sq Hom. Il. Z 492 sq.

---

5 *σοι*] *σου Cor.* 9 *πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα s* 16 *γινόμενον Salm.* (fieri istud consuevit *ed. Bas.*) *ἀθλοῦντες S* (*ἀθ corr.*) *κρίνουσι S corr.* 19 *τρίψις S; corr. Dübner* 21 *ἕξεις*] *τὰ ἑξῆς Kron.;* parabit *ed. Bas.*

τί περιέχεται; μὴ ὡς πρόβατον,† εἰ βλαπτικῶς† καὶ
ἐπιεικῶς, ὡς θηρίον. ἡ δ' ἰδία πρὸς τὸ ἐπιτήδευμα ἑκά- 5
στου καὶ τὴν προαίρεσιν. ὁ κιθαρῳδὸς ὡς κιθαρῳδός, ὁ
τέκτων ὡς τέκτων, ὁ φιλόσοφος ὡς φιλόσοφος, ὁ ῥήτωρ
ὡς ῥήτωρ. ὅταν οὖν λέγῃς 'δεῦτε καὶ ἀκούσατέ μου 6
ἀναγιγνώσκοντος ὑμῖν', σκέψαι πρῶτον μὴ εἰκῇ αὐτὸ 117v
ποιεῖν. εἶτ' ἂν εὕρῃς, ὅτι ἀναφέρεις, σκέψαι, εἰ ἐφ' ὃ δεῖ.
ὠφελῆσαι θέλεις ἢ ἐπαινεθῆναι; εὐθὺς ἀκούεις λέγοντος 7
'ἐμοὶ δὲ τοῦ παρὰ τῶν πολλῶν ἐπαίνου τίς λόγος;' καὶ
καλῶς λέγει. οὐδὲ[ν] γὰρ τῷ μουσικῷ, καθὸ μουσικός
ἐστιν, οὐδὲ τῷ γεωμετρικῷ. οὐκοῦν ὠφελῆσαι θέλεις; 8
πρὸς τί; εἰπὲ καὶ ἡμῖν, ἵνα καὶ αὐτοὶ τρέχωμεν εἰς τὸ
ἀκροατήριόν σου. νῦν δύναταί τις ὠφελῆσαι ἄλλους μὴ
αὐτὸς ὠφελημένος; οὔ. οὐδὲ γὰρ εἰς τεκτονικὴν ὁ μὴ
τέκτων οὐδ' εἰς σκυτικὴν ὁ μὴ σκυτεύς.

Θέλεις οὖν γνῶναι, εἰ ὠφέλησαι; φέρε σου τὰ δόγμα- 9
τα, φιλόσοφε. τίς ἐπαγγελία ὀρέξεως; μὴ ἀποτυγχάνειν.
τίς ἐκκλίσεως; μὴ περιπίπτειν. ἄγε, πληροῦμεν αὐτῶν 10

17 sqq. cf. Ench. 2, 1: *μέμνησο ὅτι ὀρέξεως ἐπαγγελία ἐπιτυχία οὗ ὀρέγῃ, ἐκκλίσεως ἐπαγγελία τὸ μὴ περιπεσεῖν ἐκείνῳ ὃ ἐκκλίνεται.*

1 *intactum reliqui locum graviter turbatum; εἰ καὶ ἐπιεικής: (sed ής ex ῶς factum esse vid.; haec verba s. l. add.) ἢ βλαπτικῶς S_c (verbis καὶ ἐπιεικῶς deletis) et (nisi quod omnes βλαπτικός exhibent) s; εἶναι pro εἰ καὶ ed. Salmant. in marg.; ἐπιεικές Wolf; μή, ὡς πρόβ., εἰ⟨κῇ⟩ ἐπιεικὴς R; μὴ ὡς πρ., εἰ ἐπιεικῶς· μὴ βλαπτικῶς, ὡς θηρίον ego olim; εἰ ἐπιεικῶς· κεὶ βλαπτικῶς, ⟨μὴ⟩ ὡς θ. C. Schenkl; μή, ὡς πρ., εἰκῇ· μὴ βλαπτικῶς, ὡς θ. Elter; ἵν' ἐπιεικῶς· μὴ ὡς πρόβατον, εἰκῇ, ⟨μὴ⟩ βλαπτικῶς, ὡς θ. Kron.* 7 *ποιεῖ˜ S; ποιεῖς Kron.* (ne istud facias *ed. Bas.*) ὅτι] *⟨ἐφ' (εἰς Salm.)⟩ ὅ τι Wolf* ἀναφέρῃς *Cor.* εἰ *in S add. m. pr.* 10 *οὐδὲν S: corr. s* 13 *ἀκρο^{α}τήριόν S* 14 *γὰρ*εἰς S* 17 *ἀπαγγελία S: corr. S_b(S_c?)*

14 *οὐ δύναται*

τὴν ἐπαγγελίαν; εἰπέ μοι τἀληθῆ· ἂν δὲ ψεύσῃ, ἐρῶ σοι
'πρῴην ψυχρότερόν σου τῶν ἀκροατῶν συνελθόντων καὶ
11 *μὴ ἐπιβοησάντων σοι τεταπεινωμένος ἐξῆλθες· πρῴην*
ἐπαινεθεὶς περιήρχου καὶ πᾶσιν ἔλεγες "τί σοι ἔδοξα;"
"θαυμαστῶς, κύριε, τὴν ἐμήν σοι σωτηρίαν." "πῶς δ'
εἶπον ἐκεῖνο;" "τὸ ποῖον;" "ὅπου διέγραψα τὸν Πᾶνα
12 *καὶ τὰς Νύμφας." "ὑπερφυῶς." εἶτά μοι λέγεις, ἐν*
ὀρέξει καὶ ἐκκλίσει κατὰ φύσιν ἀναστρέφῃ; ὕπαγε, ἄλλον
13 *πεῖθε. τὸν δεῖνα δὲ πρῴην οὐκ ἐπῄνεις παρὰ τὸ σοὶ*
φαινόμενον; τὸν δεῖνα δ' οὐκ ἐκολάκευες τὸν συγκλη-
τικόν; ἤθελές σου τὰ παιδία εἶναι τοιαῦτα; — Μὴ γέ-
14 *νοιτο. — Τίνος οὖν ἕνεκα ἐπῄνεις καὶ περιεῖπες αὐτόν;*
— Εὐφυὴς νεανίσκος καὶ λόγων ἀκουστικός. — Πόθεν
τοῦτο; — Ἐμὲ θαυμάζει. — Εἴρηκας τὴν ἀπόδειξιν.
118r *εἶτα τί δοκεῖ σοι;| αὐτοί σου οὗτοι οὐ καταφρονοῦσιν*
15 *λεληθότως; ὅταν οὖν ἄνθρωπος συνειδὼς ἑαυτῷ μηθὲν*
ἀγαθὸν μήτε πεποιηκότι μήτ' ἐνθυμουμένῳ εὕρῃ φιλό-
σοφον τὸν λέγοντα 'μεγαλοφυὴς καὶ ἁπλοῦς καὶ ἀκέ-
ραιος', τί δοκεῖς ἄλλο αὐτὸν λέγειν ⟨ἢ⟩ 'οὗτός τινά
16 *ποτέ μου χρείαν ἔχει'; ἢ εἰπέ μοι, τί μεγαλοφυοῦς ἔργον*
ἐπιδέδεικται; ἰδοὺ σύνεστί σοι τοσούτῳ χρόνῳ, διαλεγο-
μένου σου ἀκήκοεν, ἀναγιγνώσκοντος ἀκήκοεν. κατέ-

---

2 *ψυχροτέρων Rich.* *σοῖ s* 4 *τίς Schw.* (quinam *ed. Bas.*) 7 *λέγεισ*|ἐν S (λέγεισέ|ν scriptum fuisse videtur)* ⟨*ὅτι*⟩ *ἐν Wolf* (te - - sequi *ed. Bas.*) 9 *post δεῖνα verba δὲ πρῴην οὐκ ἐπῄνεις in S repetita, exp. m. pr.* 16 *ὅταν οὖν S (ταν οὖν in ras. m. rec.)* *μηδὲν s* 19 *αὐτὸν* S_c*: αὐτῶι S* *ἢ om. S pr.: add. m. rec.* *τίνα Leopold* (quanam in re *ed. Bas.*) 22 *ἀκήκοε S corr.*

---

2 *ἀμελέστερον*
14 *εἰρωνικῶς*
18 *ἤτοι τὸν ὀνομάζοντα αὐτὸν μεγαλοφυῆ καὶ τὰ λοιπά* S_c *inter lin.*

σταλται, ἐπέστραπται ἐφ' αὑτόν; ᾔσθηται, ἐν οἵοις κα-
κοῖς ἐστιν; ἀποβέβληκεν οἴησιν; ζητεῖ τὸν διδάξοντα;
— Ζητεῖ, φησί. — Τὸν διδάξοντα, πῶς δεῖ βιοῦν; οὔ, 17
μωρέ· ἀλλὰ πῶς δεῖ φράζειν· τούτου γὰρ ἕνεκα καὶ σὲ
θαυμάζει. ἄκουσον αὐτοῦ, τίνα λέγει. 'οὗτος ὁ ἄνθρω-
πος πάνυ τεχνικώτατα γράφει, Δίωνος πολὺ κάλλιον.'
ὅλον ἄλλο ἐστίν. μή τι λέγει 'ὁ ἄνθρωπος αἰδήμων ἐστίν, 18
οὗτος πιστός ἐστιν, οὗτος ἀτάραχός ἐστιν'; εἰ δὲ καὶ
ἔλεγεν, εἶπον ἂν αὐτῷ 'ἐπειδὴ οὗτος πιστός ἐστιν, οὗ-
τος ὁ πιστὸς τί ἐστιν;' καὶ εἰ μὴ εἶχεν εἰπεῖν, προσέθη-
κα ἂν ὅτι 'πρῶτον μάθε, τί λέγεις, εἶθ' οὕτως λέγε'.

Οὕτως οὖν κακῶς διακείμενος καὶ χάσκων περὶ τοὺς 19
ἐπαινέσοντας καὶ ἀριθμῶν τοὺς ἀκούοντάς σου θέλεις
ἄλλους ὠφελεῖν; 'σήμερόν μου πολλῷ πλείονες ἤκουσαν.'
'ναί, πολλοί.' 'δοκοῦμεν ὅτι πεντακόσιοι.' 'οὐδέν λέγεις·
θὲς αὐτοὺς χιλίους.' 'Δίωνος οὐδέποτ' ἤκουσαν τοσοῦ-
τοι.' 'πόθεν αὐτῷ;' 'καὶ κομψῶς αἰσθάνονται λόγων.'
'τὸ καλόν, κύριε, καὶ λίθον κινῆσαι δύναται.' ἰδοὺ φω- 20
ναὶ φιλοσόφου, ἰδοὺ διάθεσις ὠφελήσοντος ἀνθρώπους·
ἰδοὺ ἀκηκοὼς ἄνθρωπος λόγου, ἀνεγνωκὼς τὰ Σωκρα-
τικὰ ὡς Σωκρατικά, οὐχὶ δ' ὡς Λυσίου καὶ Ἰσοκράτους.

---

1 ἐφ' αὑτόν *S*$_c$: ἐπ' αὐτόν *S* 3 ζητεῖ φησὶ τὸν διδάξοντα· πῶς *S*: *corr. Wolf in vers.* 7—8 ὁ ἄνθρωπος αἰδήμων ἐστὶν οὗτος, πιστός ἐστιν, ἀτάραχός ἐστιν *s* (*sim. vers. Bas.*); ⟨οὗτος⟩ ὁ ἄνθρωπος αἰδ. ἐστίν, οὗτος. π. ἐ., οὗτος ἀτ. ἐ. *Kron.*; ὁ ἄνθρ. αἰδ. ἐ. οὗτος, π. ἐ. οὗτος, ἀτ. ἐ. *Elter* 9—10 οὗτος] αὐτὸς *Elter*, *del. Kron.* (*negl. vers. Bas.*) 15 *sqq.* 'ναί - - πεντακόσιοι'. 'οὐδὲν - - τοσοῦτοι'. 'πόθεν αὐτῷ;' 'καὶ - - δύναται' *dist. Elter* 15 πολλῷ *Kron.* δοκῶ μὲν *Cor.* (opinor *Wolf*) 17 αὐτό *s* 19 ἀνθρώπου *Elter*

---

7 ἄλλο, φησίν, ἐστι τὸ καλόν, οὐχὶ τὸ καλῶς γράφειν
12 ὡς καί τινες· καὶ μάλιστα ἐὰν τύχωσιν ὄντες τῶν μεγάλων
15 ἄλλοις δέ ἐστιν ὅτε καὶ εἷς ἀρκεῖ

118v ʽπολλάκις ἐθαύμασα, τίσιν ποτὲ λόγοις. οὔ· ἀλλὰ
21 τίνι ποτὲ λόγῳ· τοῦτ' ἐκείνου λειότερον.' μὴ γὰρ
ἄλλως αὐτὰ ἀνεγνώκατε ἢ ὡς ᾠδάρια; ὡς εἴ γε ἀνεγι-
γνώσκετε ὡς δεῖ, οὐκ ἂν πρὸς τούτοις ἐγίνεσθε, ἀλλ'
ἐκεῖνο μᾶλλον ἐβλέπετε ʽἐμὲ δ' Ἄνυτος καὶ Μέλητος
ἀποκτεῖναι μὲν δύνανται, βλάψαι δ' οὔ' καὶ ὅτι
ʽὡς ἐγὼ ἀ[ι]εὶ τοιοῦτος οἷος μηδεν⟨ὶ⟩ προσέχειν
τῶν ἐμῶν ἢ τῷ λόγῳ, ὃς ἄν μοι σκοπουμένῳ βέλ-
22 τιστος φαίνηται'. διὰ τοῦτο τίς ἤκουσέ ποτε Σωκρά-
τους λέγοντος ὅτι ʽοἶδά τι καὶ διδάσκω'; ἀλλὰ ἄλλον
ἀλλαχοῦ ἔπεμπεν. τοιγαροῦν ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν ἀξιοῦν-
τες φιλοσόφοις ὑπ' αὐτοῦ συσταθῆναι κἀκεῖνος ἀπῆγεν
23 καὶ συνίστανεν. οὔ· ἀλλὰ προσπέμπων ἔλεγεν ʽἄκουσόν
μου σήμερον διαλεγομένου ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ Κοδράτου'.
τί σου ἀκούσω; ἐπιδεῖξαί μοι θέλεις, ὅτι κομψῶς συν-
τιθεῖς τὰ ὀνόματα; συντιθεῖς, ἄνθρωπε· καὶ τί σοι

---

1 sq. Xenoph. Comm. I, 1, 1.
5 sq. Plat. Apol. Socr. p. 30 c.
7 sqq. cf. Ench. 51, 3: *Σωκράτης οὕτως ἀπετελέσθη ἐπὶ πάντων τῶν προσαγομένων αὐτῷ μηδενὶ ἄλλῳ προσέχων ἢ τῷ λόγῳ.* -- Plat. Crit. p. 46 b: *ὡς ἐγὼ - - - ἀεὶ τοιοῦτος, οἷος τῶν ἐμῶν μηδενὶ ἄλλῳ πείθεσθαι ἢ τῷ λόγῳ, ὃς ἄν μοι λογιζομένῳ βέλτιστος φαίνηται.*
9 sqq. cf. Ench. 46, 1: *μέμνησο -, ὅτι οὕτως ἀφῃρήκει πανταχόθεν Σωκράτης τὸ ἐπιδεικτικόν, ὥστε ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν βουλόμενοι φιλοσόφοις ὑπ' αὐτοῦ συσταθῆναι, κἀκεῖνος ἀπῆγεν αὐτούς· οὕτως ἠνείχετο παρορώμενος.*
10 sqq. cf. Plat. Theaet. 151 b et Prot. 310 e.

---

2 *τελειότερον s; εὐτελειότερον Upt.* 3 *ὥς⟨τε⟩ vel οἵ Meib.* 7 *αἰεὶ S: corr. s suppl. Wolf* (nulli *ed. Bas.*) 13 *προπέμπων* S_c*; προσπίπτων ego olim, προσπεσὼν Elter*

---

6 *οὕτως ἔχει πᾶς εὐφρονῶν*
12 *οἷον Ἱππίᾳ Πρωταγόρᾳ Προδίκῳ*
15 *εἰρωνικῶς*

ἀγαθόν ἐστιν; 'ἀλλ' ἐπαίνεσόν με.' τί λέγεις τὸ ἐπαίνε- 24
σον; 'εἰπέ μοι "οὐᾶ" καὶ "θαυμαστῶς"'. ἰδοὺ λέγω. εἰ
δ' ἐστὶν ἔπαινος ἐκεῖνο, ὅ τι ποτὲ λέγουσιν οἱ φιλόσο-
φοι τῶν ⟨ἐν τῇ⟩ τοῦ ἀγαθοῦ κατηγορίᾳ, τί σε ἔχω ἐπαι-
νέσαι; εἰ ἀγαθόν ἐστι τὸ φράζειν ὀρθῶς, δίδαξόν με
καὶ ἐπαινέσω. τί οὖν; ἀηδῶς δεῖ τῶν τοιούτων ἀκούειν; 25
μὴ γένοιτο. ἐγὼ μὲν οὐδὲ κιθαρῳδοῦ ἀηδῶς ἀκούω· μή
τι οὖν τούτου ἕνεκα κιθαρῳδεῖν με δεῖ στάντα; ἄκουσον,
τί λέγει Σωκράτης· 'οὐδὲ γὰρ ἂν πρέποι, ὦ ἄνδρες,
τῇδε τῇ ἡλικίᾳ ὥσπερ μειρακίῳ πλάττοντι λό-
γους εἰς ὑμᾶς εἰσιέναι'. 'ὥσπερ μειρακίῳ' φησίν.
ἔστι γὰρ τῷ ὄντι κομψὸν τὸ τεχνίον ἐκλέξαι ὀνομάτια 26
καὶ ταῦτα συνθεῖναι καὶ παρελθόντα εὐφυῶς ἀναγνῶ- 119r
ναι ἢ εἰπεῖν καὶ μεταξὺ ἀναγιγνώσκοντα ἐπιφθέγξασθαι
ὅτι 'τούτοις οὐ πολλοὶ δύνανται παρακολουθεῖν, μὰ τὴν
ὑμετέραν σωτηρίαν'.

Φιλόσοφος δ' ἐπ' ἀκρόασιν παρακαλεῖ; — Οὐχὶ δ' 27
ὡς ὁ ἥλιος ἄγει αὐτὸς ἐφ' ἑαυτὸν τὴν τροφήν, οὕτως
δὲ καὶ οὗτος ἄγει τοὺς ὠφεληθησομένους; ποῖος ἰατρὸς
παρακαλεῖ, ἵνα τις ὑπ' αὐτοῦ θεραπευθῇ; καίτοι νῦν
ἀκούω ὅτι καὶ οἱ ἰατροὶ παρακαλοῦσιν ἐν Ῥώμῃ· πλὴν
ἐπ' ἐμοῦ παρεκαλοῦντο. 'παρακαλῶ σε ἐλθόντα ἀκοῦσαι, 28
ὅτι σοι κακῶς ἐστι καὶ πάντων μᾶλλον ἐπιμελῇ ἢ οὗ

---

9 sqq. Plat. Apol. Socr. p. 17c (ubi ἂν δήπου πρέποι legitur).

---

3 ἔπαινος] λόγος *Wolf* 4 τῶν *S: suppl. Upt.*; τῇ *Trinc.*, ἐν τῇ *Wolf*, τὸ ἐν ⟨τῇ⟩ (τἀγαθοῦ) *Schw.*; ἡ τοῦ ἀγ. κατηγορία *Meib.* (κατηγορία *sine iota adscr. S*; δεῖξισ *s. l.* S_c^1) 6 τί οὖν ἀηδῶς *S: corr. ed. Bas.* 17 Φιλόσοφος . . . παρακαλεῖ; *Epicteto trib. Kron.* 18 αὐτὸς S_b: αὐτὸν *S* τὴν τροφήν *S*: ἢ τροφὴ S_b; ἢ ⟨ἡ⟩ τροφή *s* 19 δὲ] δὴ *Schw. dub., negl. vers. Bas.* 23 σοι] οἱ S_c ὅτι κακῶς ἔχεις *s* οὗ *s*: οὐ *S*

---

22 εἰρωνικῶς *(ad p. 320, v. 2 pertinere videtur)*

δεῖ σε ἐπιμελεῖσθαι καὶ ὅτι ἀγνοεῖς τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ
κακὰ καὶ κακοδαίμων εἶ καὶ δυστυχής.' κομψὴ παρά-
κλησις. καὶ μὴν ἂν μὴ ταῦτα ἐμποιῇ ὁ τοῦ φιλοσόφου
29 *λόγος, νεκρός ἐστι καὶ αὐτὸς καὶ ὁ λέγων. εἴωθε λέγειν*
ὁ Ῥοῦφος 'εἰ εὐσχολεῖτε ἐπαινέσαι με, ἐγὼ δ' οὐ-
δὲν λέγω'. τοιγαροῦν οὕτως ἔλεγεν, ὥσθ' ἕκαστον
ἡμῶν καθήμενον οἴεσθαι, ὅτι τίς ποτε αὐτὸν διαβέβλη-
κεν· οὕτως ἥπτετο τῶν γιγνομένων, οὕτως πρὸ ὀφθαλ-
30 *μῶν ἐτίθει τὰ ἑκάστου κακά. ἰατρεῖόν ἐστιν, ἄνδρες, τὸ*
τοῦ φιλοσόφου σχολεῖον· οὐ δεῖ ἡσθέντας ἐξελθεῖν,
ἀλλ' ἀλγήσαντας. ἔρχεσθε γὰρ οὐχ ὑγιεῖς, ἀλλ' ὁ μὲν
ὦμον ἐκβεβληκώς, ὁ δ' ἀπόστημα ἔχων, ὁ δὲ σύριγγα, ὁ
31 *δὲ κεφαλαλγῶν. εἶτ' ἐγὼ καθίσας ὑμῖν λέγω νοημάτια*
καὶ ἐπιφωνημάτια, ἵν' ὑμεῖς ἐπαινέσαντές με ἐξέλθητε,
ὁ μὲν τὸν ὦμον ἐκφέρων οἷον εἰσήνεγκεν, ὁ δὲ τὴν κε-
φαλὴν ὡσαύτως ἔχουσαν, ὁ δὲ τὴν σύριγγα, ὁ δὲ τὸ
32 *ἀπόστημα; εἶτα τούτου ἕνεκα ἀποδημήσωσιν ἄνθρωποι*
νεώτεροι καὶ τοὺς γονεῖς τοὺς αὑτῶν ἀπολίπωσιν καὶ
τοὺς φίλους καὶ τοὺς συγγενεῖς καὶ τὸ κτησίδιον, ἵνα
119v *σοι | 'οὐᾶ' φῶσιν ἐπιφωνημάτια λέγοντι; τοῦτο Σωκρά-*
της ἐποίει, τοῦτο Ζήνων, τοῦτο Κλεάνθης;
33 *Τί οὖν; οὐκ ἔστιν ὁ προτρεπτικὸς χαρακτήρ; — Τίς*

---

5 sqq. Muson. fragm. XLVIII ed. H.; cf. A. Gell. N. A. V, 1 (Muson. fragm. XLIX ed. H.): cum philosophus, inquit (Musonius), hortatur - - - -, tum, qui audiunt, si - - - laudes effutiunt - - -, tum scias et qui dicit et qui audiunt frustra esse. — cf. praeterea Gnom. Vat. ed. Sternbach 9 et 135.

---

5 *δ' del. (negl. vers. Bas.) vel δὴ scrib. Cor.* *ἐγῷδ' (ἐγὼ οἶδ') οὐδὲν λέγων Hense* 6 *ὥστ' S: corr. s* 8 *γενομένων Hense* 10 *σχόλιον S pr.* 17 *ἀποδημήσουσιν S_b* 18 *ἀπολίπωσιν Cor.: ἀπολ*είπουσιν S; ἀπολείψουσιν Wolf (in vers.* peregrinantur . . . relinquunt*)* 20 *φᾶσιν S: corr. s*

γὰρ οὐ λέγει; ὡς ⟨ὁ⟩ ἐλεγκτικός, ὡς ὁ διδασκαλικός.
τίς οὖν πώποτε τέταρτον εἶπεν μετὰ τούτων τὸν ἐπι-
δεικτικόν; τίς γάρ ἐστιν ὁ προτρεπτικός; δύνασθαι καὶ 34
ἑνὶ καὶ πολλοῖς δεῖξαι τὴν μάχην ἐν ᾗ κυλίονται· καὶ
ὅτι μᾶλλον πάντων φροντίζουσιν ἢ ὧν θέλουσιν. θέ-
λουσι μὲν γὰρ τὰ πρὸς εὐδαιμονίαν φέροντα, ἀλλαχοῦ
δ' αὐτὰ ζητοῦσι. τοῦτο ἵνα γένηται, δεῖ τεθῆναι χίλια 35
βάθρα καὶ παρακληθῆναι τοὺς ἀκουσομένους καὶ σὲ ἐν
κομψῷ στολίῳ ἢ τριβωναρίῳ ἀναβάντα ἐπὶ πούλβινον
διαγράφειν, πῶς Ἀχιλλεὺς ἀπέθανεν; παύσασθε, τοὺς
θεοὺς ὑμῖν, καλὰ ὀνόματα καὶ πράγματα καταισχύνοντες,
ὅσον ἐφ' ἑαυτοῖς. οὐδὲν προτρεπτικώτερον ἢ ὅταν ὁ λέ- 36
γων ἐμφαίνῃ τοῖς ἀκούουσιν ὅτι χρείαν αὐτῶν ἔχει. ἢ 37
εἰπέ μοι, τίς ἀκούων ἀναγιγνώσκοντός σου ἢ διαλεγο-
μένου περὶ αὑτοῦ ἠγωνίασεν ἢ ἐπεστράφη εἰς αὑτὸν ἢ
ἐξελθὼν εἶπεν ὅτι ‘καλῶς μου ἥψατο ὁ φιλόσοφος· οὐ-
κέτι δεῖ ταῦτα ποιεῖν’; οὐχὶ δ', ἂν λίαν εὐδοκιμῇς, λέγει 38
πρός τινα ‘κομψῶς ἔφρασεν τὰ περὶ τὸν Ξέρξην’, ἄλλος
‘οὔ· ἀλλὰ τὴν ἐπὶ Πύλαις μάχην’; τοῦτό ἐστιν ἀκρόασις
φιλοσόφου;

---

1 ὁ *in S add. man. rec.* ἐκλεκτικός *S: corr.* S_b 5 μᾶλλον ⟨ἄλλων⟩ πάντων *Cor.*, πάντων μᾶλλον *Elter* 9 πούλπιτον *Wolf* (pulpitum *ed. Bas.*), πούλβιτον *r* 11 ἡμῖν *r* 12 ⟨ἂν⟩ προτρεπτικώτερον ἢ S_c (ᾗ ἢ *Wolf*); ἀποτρεπτικώτερον ἢ *R*, ἀπροτρεπτικώτερον *Kron.* 13 ἔχει; *Salm.* 15 αὐτοῦ *et* αὐτὸν *S: corr. s* 17 δ', ἂν] κἂν *Meib.* 18 ἔφρασε *S corr.*

---

19 εἰρωνικῶς

κδ'. Περὶ τοῦ μὴ δεῖν προσπάσχειν τοῖς οὐκ ἐφ' ἡμῖν.

1 Τὸ ἄλλου παρὰ φύσιν σοὶ κακὸν μὴ γινέσθω· οὐ
γὰρ συνταπεινοῦσθαι πέφυκας οὐδὲ συνατυχεῖν, ἀλλὰ
2 συνευτυχεῖν. ἂν δέ τις ἀτυχῇ, μέμνησο, ὅτι παρ' αὑτὸν
ἀτυχεῖ. ὁ γὰρ θεὸς πάντας ἀνθρώπους ἐπὶ τὸ εὐδαιμο-
120r 3 νεῖν, ἐπὶ | τὸ εὐσταθεῖν ἐποίησεν. πρὸς τοῦτο ἀφορμὰς
ἔδωκεν, τὰ μὲν ἴδια δοὺς ἑκάστῳ, τὰ δ' ἀλλότρια· τὰ
μὲν κωλυτὰ καὶ ἀφαιρετὰ καὶ ἀναγκαστὰ οὐκ ἴδια, τὰ
δ' ἀκώλυτα ἴδια· τὴν δ' οὐσίαν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ
κακοῦ, ὥσπερ ἦν ἄξιον τὸν κηδόμενον ἡμῶν καὶ πατρι-
4 κῶς προιστάμενον, ἐν τοῖς ἰδίοις. 'ἀλλ' ἀποκεχώρηκα τοῦ
δεῖνος καὶ ὀδυνᾶται.' διὰ τί γὰρ τὰ ἀλλότρια ⟨ἴ⟩δι⟨α⟩
ἡγήσατο; διὰ τί, ὅτε σε βλέπων ἔχαιρεν, οὐκ ἐπελογί-
ζετο, ὅτι θνητὸς εἶ, ἀποδημητικὸς εἶ; τοιγαροῦν τίνει δί-
5 κας τῆς αὑτοῦ μωρίας. σὺ δ' ἀντὶ τίνος; ἐπὶ τί κλά⟨ε⟩ις
σεαυτόν; ἢ οὐδὲ σὺ ταῦτα ἐμελέτησας, ἀλλ' ὡς τὰ γύ-
ναια τὰ οὐδενὸς ἄξια πᾶσιν οἷς ἔχαιρες ὡς ἀ[ι]εὶ συν-
εσόμενος συνῆς, τοῖς τόποις, τοῖς ἀνθρώποις, ταῖς δια-
τριβαῖς; καὶ νῦν κλαίων ἐκάθισας, ὅτι μὴ τοὺς αὐτοὺς
6 βλέπεις καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς τόποις διατρίβεις. τούτο⟨υ⟩
γὰρ ἄξιος εἶ, ἵνα καὶ τῶν κοράκων καὶ κορωνῶν ἀθλιώ-

---

1 sqq. cf. omnino Ench. 16.

---

3 *ἄλλῳ παρὰ φύσιν vel ἄλλου π. φ. ⟨κακὸν⟩ Meib.* 4—5 *ἀλλὰ συνευτυχεῖν S (ὰ συνευ in ras. S*$_c$*)* 5 *αὐτὸν S: corr. s; αὑτοῦ Meib.* 9 *ἀναγκαστικὰ Schw. (in ind.)* 13 *ὀδυνᾶται S* 13—14 *ἴδια ἡγήσατο S*$_b$*, sed iam antea ἴδἶ vel ἴδι' ἡγήσατο correctum fuisse videtur: διηγήσατο S* 16 *αὐτοῦ S: corr. s* *ἀντὶ τίνος ἐπὶ τί S: dist. Schw. ('ἐπὶ τίνι oportebat')*; quare moestus est, aut quamobrem *ed. Bas.; ἀντιτείνεις· ἐπεὶ τί Salm.* *κλᾶισ S: corr. Salm.* (defles *ed. Bas.)* 18 *αἰεὶ S: corr. s* 19 *σύνεις vel ἐννοεῖς R* 21 *διατρίβεις; Elter (Wolf in vers.)* *τούτου s: τοῦτο S* 22 *κωρώνων S pr.*

τερος ἧς, οἷς ἔξεστιν ἵπτασθαι, ὅπου θέλουσιν, καὶ μετ-
οικοδομεῖν τὰς νεοσσιὰς καὶ τὰ πελάγη διαπερᾶν μὴ
στένουσιν μηδὲ ποθοῦσι τὰ πρῶτα. — Ναί· ἀλλ' ὑπὸ 7
τοῦ ἄλογα εἶναι πάσχει αὐτά. — Ἡμῖν οὖν λόγος ἐπὶ
ἀτυχίᾳ καὶ κακοδαιμονίᾳ δέδοται ὑπὸ τῶν θεῶν, ἵν'
ἄθλιοι, ἵνα πενθοῦντες διατελῶμεν; ἢ πάντες ἔστωσαν 8
ἀθάνατοι καὶ μηδεὶς ἀποδημείτω, μηδ' ἡμεῖς ποῦ ἀπο-
δημῶμεν, ἀλλὰ μένωμεν ὡς τὰ φυτὰ προσερριζωμένοι·
ἂν δέ τις ἀποδημήσῃ τῶν συνήθων, καθήμενοι κλαίω-
μεν καὶ πάλιν, ἂν ἔλθῃ, ὀρχώμεθα καὶ κροτῶμεν ὡς τὰ
παιδία;

Οὐκ ἀπογαλακτίσομεν ἤδη ποθ' ἑαυτοὺς καὶ μεμνη- 9
σόμεθα ὧν ἠκούσαμεν παρὰ τῶν φιλοσόφων; εἴ γε μὴ 10 120v
ὡς ἐπαοιδῶν αὐτῶν ἠκούομεν, ὅτι ὁ κόσμος οὗτος μία
πόλις ἐστὶ καὶ ἡ οὐσία, ἐξ ἧς δεδημιούργηται, μία καὶ
ἀνάγκη περίοδόν τινα εἶναι καὶ παραχώρησιν ἄλλων
ἄλλοις καὶ τὰ μὲν διαλύεσθαι, τὰ δ' ἐπιγίνεσθαι, τὰ
μὲν μένειν ἐν τῷ αὐτῷ, τὰ δὲ κινεῖσθαι. πάντα δὲ φί- 11
λων μεστά, πρῶτα μὲν θεῶν, εἶτα καὶ ἀνθρώπων φύσει
πρὸς ἀλλήλους ᾠκειωμένων· καὶ δεῖ τοὺς μὲν παρεῖναι

---

9 sq. cf. Ench. 16: *κλαίοντα - - - ἀποδημοῦντος τέκνου.*
19 cf. quae adn. ad III, 13, 15.
20 cf. Ench. 30: *πρὸς - πατέρα φύσει ᾠκειώθης;*

---

2 *νεοσσίας S* 3 *στένουσι S corr.* *τὰ πρότερα Elter* (priora *Wolf*), *τὰ πρὸ τοῦ ego; τὰ ἀπόντα vel τὰ ⟨οὐ⟩ παρόντα Kron.* (nec priora deplorant relicta neque absentia desiderant loca *ed. Bas.*) 4 *ταῦτα Upt.; ⟨τοῦτ'⟩ αὐτά Schw.* *οὖν] δὲ ὁ s* (verum *ed. Bas.*) 5 *δέδωται S pr.* 6 *διατελῶμεν; S (μεν; in ras. m. rec.)* *ἢ Wolf* 8 *προσερριζωμένοι S (ρος in ras. S*c*)* 12 *ἀπογαλακτίσωμεν S: corr. s* *ποτ' S: corr. s* 15 *ἐξῆς S (˜ fort. corr.): corr. s*

---

4 *ῥητορικὰ πάντα*
14 *ωρ ὑπόδ(ειγμα) εἰ καὶ μὴ ὀρθῶς (-ὸν?)*

ἀλλήλοις, τοὺς δ' ἀπαλλάττεσθαι, τοῖς μὲν συνοῦσι
12 χαίροντας, τοῖς δ' ἀπαλλαττομένοις μὴ ἀχθομένους. ὁ δ'
ἄνθρωπος πρὸς τῷ φύσει μεγαλόφρων εἶναι καὶ πάντων τῶν ἀπροαιρέτων καταφρονητικὸς ἔτι κἀκεῖνο ἔσχηκε τὸ μὴ ἐρριζῶσθαι μηδὲ προσπεφυκέναι τῇ γῇ, ἀλλὰ ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλους ἵεσθαι τόπους ποτὲ μὲν χρειῶν τινων ἐπειγουσῶν, ποτὲ δὲ καὶ αὐτῆς τῆς θέας ἕνεκα.
13 Καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ τὸ συμβὰν τοιοῦτόν τι ἦν·

πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω·

καὶ ἔτι πρόσθεν τῷ Ἡρακλεῖ περιελθεῖν τὴν οἰκουμένην ὅλην

ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντα

καὶ τὴν μὲν ἐκβάλλοντα καὶ καθαίροντα, τὴν δ' ἀντ-
14 εισάγοντα. καίτοι πόσους οἴει φίλους ἔσχεν ἐν Θήβαις,
πόσους ἐν Ἄργει, πόσους ἐν Ἀθήναις, πόσους δὲ περιερχόμενος ἐκτήσατο, ὅς γε καὶ ἐγάμει, ὅπου καιρὸς ἐφάνη αὐτῷ, καὶ ἐπαιδοποιεῖτο καὶ τοὺς παῖδας ἀπέλ⟨ε⟩ιπεν οὐ στένων οὐδὲ ποθῶν οὐδ' ὡς ὀρφανοὺς
15 ἀφιείς; ᾔδει γάρ, ὅτι οὐδείς ἐστιν ἄνθρωπος ὀρφανός,
ἀλλὰ πάντων ἀ[ι]εὶ καὶ διηνεκῶς ὁ πατήρ ἐστιν ὁ κη-
16 δόμενος. οὐ γὰρ μέχρι λόγου ἠκηκόει, ὅτι πατήρ ἐστιν

9 Hom. Od. α 3.
12 Hom. Od. ρ 487 (ἐφορῶντες).

4–5 ἔσχηκε S (ηκε in ras. m. rec.; fuit puto ηκ̄) 7 τῆς del. Cor. 8 συμβᾶν S 9 ἴδεν S (εν in ras.) 17–18 suppl. Cor. 20 αἰεὶ S: corr. s

5 ΠΓγεγονέναι
6 ἀναγωγικῶς
14 πόλις Ἀχαΐας
16 εἰ ἐξῆν τοῦτο ποιεῖν ὥσπερ τὸν Ἀβραὰμ καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν ἀπαθῶς
21 ση ὅτι καὶ οἱ ἔξω πατέρα ὁμολογοῦσι τῶν ἀνθρώπων εἶναι τὸν θεόν

ὁ Ζεὺς τῶν ἀνθρώπων, ὅς γε¦ καὶ αὐτοῦ πατέρα ᾤετο 121r
αὐτὸν καὶ ἐκάλει καὶ πρὸς ἐκεῖνον ἀφορῶν ἔπραττεν ἃ
ἔπραττεν. τοιγάρτοι πανταχοῦ ἐξῆν αὐτῷ διάγειν εὐδαι-
μόνως. οὐδέποτε δ' ἐστὶν οἷόν τ' εἰς τὸ αὐτὸ ἐλθεῖν 17
εὐδαιμονίαν καὶ πόθον τῶν οὐ παρόντων. τὸ γὰρ εὐ-
δαιμονοῦν ἀπέχειν δεῖ πάντα ἃ θέλει, πεπληρωμένῳ
τινὶ ἐοικέναι· οὐ δίψος δεῖ προσεῖναι αὐτῷ, οὐ λιμόν.
— Ἀλλ' ⟨ὁ⟩ Ὀδυσσεὺς ἐπεπόνθει πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ 18
ἔκλαιεν ἐπὶ πέτρα[ι]ς καθεζόμενος. — Σὺ δ' Ὁμήρῳ
πάντα προσέχεις καὶ τοῖς μύθοις αὐτοῦ; ἢ εἰ ταῖς ἀλη-
θείαις ἔκλαεν, τί ἄλλο ἢ ἐδυ⟨σ⟩τύχει; τίς δὲ καλός τε
καὶ ἀγαθὸς δυστυχεῖ; τῷ ὄντι κακῶς διοικεῖται τὰ ὅλα, 19
εἰ μὴ ἐπιμελεῖται ὁ Ζεὺς τῶν ἑαυτοῦ πολιτῶν, ἵν' ὦσιν
ὅμοιοι αὐτῷ, εὐδαίμονες. ἀλλὰ ταῦτα οὐ θεμιτὰ οὐδ'
ὅσια ἐνθυμηθῆναι, ἀλλ' ὁ Ὀδυσσεύς, εἰ μὲν ἔκλαεν καὶ 20
ὠδύρετο, οὐκ ἦν ἀγαθός. τίς γὰρ ἀγαθός ἐστιν ὁ οὐκ
εἰδώς, ὅς ἐστιν; τίς δ' οἶδεν ταῦτα ἐπιλελησμένος, ὅτι
φθαρτὰ τὰ γενόμενα καὶ ἄνθρωπον ἀνθρώπῳ συνεῖναι
οὐ δυνατὸν ἀεί; τί οὖν; τῶν μὴ δυνατῶν ἐφίεσθαι ἀν- 21
δραποδῶδες, ἠλίθιον, ξένου θεομαχοῦντος, ὡς μόνον
οἷόν τε, τοῖς δόγμασι τοῖς ἑαυτοῦ.

---

15 sqq. cf. Hom. Od. ε 82: ἀλλ' ὅ γ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενός; cf. 155 ἐν πέτρῃσι - - καθίζων et 215 sqq.

---

1 αὐτοῦ *S: corr. s* 7 ἐοικέναι *S (οι corr.)* 8 ὀδυσσεὺς *S: correxi;* ὀδ. *s* 9 πέτραις *S: corr. s* οὐδ' *s* (προσέχοις *Wolf,* προσέξεις *Meib.,* προσέχειν *r)* 11 ἔκλαε *S corr.* ἐδυσ τύχει *S* (σ *add. m. rec.)* δὲ] γὰρ *R* 14 ὁμοίως *Wendland,* ὅμοιον *Kron.* (quemadmodum ipse *ed. Bas.)* 16 ὁ *om. s* ἐστιν; ὁ *ed. Bas.* 17 ὅς] ὅσ' *Elter,* ὅσ⟨τις⟩ *ego* οἶδε τοῦτο *Sb* 18 ἀνθρώπων *S (ν eras.)* 19—20 τί *(τὸ s)* οὖν τῶν - - - ἐφίεσθαι; ἀνδρ. *S: corr. Salm.* 20 ⟨καὶ⟩ ἠλίθιον *s,* ἠλιθίου *Salm.* ξένου ⟨καὶ⟩ *Salm.,* ξένου ⟨τε⟩ *Upt.* ⟨οὐ⟩ θεομαχοῦντος, ⟨ἀλλ'⟩ ὡς *R* θεομαχοῦν ͤ *in S potius legendum quam -τ* 20—21 μόνον οἷόν τε]

---

20 θεομαχεῖν δηλονότι

22 *Ἀλλ' ἡ μήτηρ μου στένει μὴ ὁρῶσά με. — Διὰ τί*
γὰρ οὐκ ἔμαθεν τούτους τοὺς λόγους; καὶ οὐ τοῦτό
φημι, ὅτι οὐκ ἐπιμελητέον τοῦ μὴ οἰμώζειν αὐτήν, ἀλλ'
23 *ὅτι οὐ δεῖ θέλειν τὰ ἀλλότρια ἐξ ἅπαντος. λύπη δ' ἡ*
ἄλλου ἀλλότριόν ἐστιν, ἡ δ' ἐμὴ ἐμόν. ἐγὼ οὖν τὸ μὲν
ἐμὸν παύσω ἐξ ἅπαντος, ἐπ' ἐμοὶ γάρ ἐστιν· τὸ δ' ἀλ-
121v *λότριον πειράσομαι κατὰ δύναμιν, ἐξ ἅπαντος δ' οὐ*
24 *πειράσομαι. εἰ δὲ μή, θεομαχήσω, ἀντιθήσω πρὸς τὸν*
Δία, ἀντιδιατάξομαι αὐτῷ πρὸς τὰ ὅλα. καὶ τἀπίχειρα
τῆς θεομαχίας ταύτης καὶ ἀπειθ⟨ε⟩ίας οὐ παῖδες παί-
δων ἐκτίσουσιν, ἀλλ' αὐτὸς ἐγὼ μεθ' ἡμέραν, νυκτὸς
διὰ τῶν ἐνυπνίων ἐκπηδῶν, ταρασσόμενος, πρὸς πᾶσαν
ἀπαγγελίαν τρέμων, ἐξ ἐπιστολῶν ἀλλοτρίων ἠρτημένην
25 *ἔχων τὴν ἐμαυτοῦ ἀπάθειαν. ἀπὸ Ῥώμης τις ἥκει. 'μό-*
νον μή τι κακόν.' τί δὲ κακὸν ἐκεῖ σοι συμβῆναι δύνα-
ται, ὅπου μὴ εἶ; ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος. 'μόνον μή τι κακόν.'

---

1 sqq. cf. Ench. 16.
10 Hom. Il. Υ 308: *παίδων παῖδες.*

μονομαχοῦντος Elter; certe locus corruptus aut lacunosus esse videtur

2 *ἔμαθε S corr.* 3 *οὐκ 'an delendum?' r τοῦ ⟨ποιεῖν⟩ R* 7 *post δύναμιν in S verba ἐξ ἅπαντος (v. 6) - - - δύναμιν repetita et quae sequuntur ἐξ ἅπαντος del., deinde initio versus insequentis ἐξ ἅπαντος denuo adscripsit m. pr.* 8 *ἀντιθήσομαι (sic Cor. quoque) vel ἀπειθήσω R, ἀντιστήσομαι Cor.* 9 *αὐτὸς Schw.* 10 *ἀπειθίας S pr. οὐ ⟨μόνον⟩ Sb* 11 *ἀλλὰ ⟨καὶ⟩ s ἡμεραν (sine acc.) S; ἡμέραν ⟨τε καὶ⟩ s* 11—13 *dist. Wolf: in S post ἐνυπνίων, ἐκπηδῶν, ἀπαγγελίαν dist., in Trinc. post ἐκπηδῶν et ἀπαγγελίαν tantum, in vers. Bas. (in qua verba διὰ τῶν ἐνυπνίων negl.) post νυκτός, ἐκπηδῶν, ἀπαγγελίαν ἡμέραν ⟨τε⟩ ταρασσόμενος ⟨καὶ⟩ νυκτὸς δ. τ. ἐν. ἐκπηδῶν Upt.; νυκτὸς δ. τ. ἐν. ἐκπηδῶν, μεθ' ἡμ. ταρασσόμενος Elter* 14 *εὐπείθειαν S: corr. Schw.; εὐπάθειαν Wolf, εὐστάθειαν R*

---

4 *τοῦτο γὰρ φύσει σχεδὸν ὑπάρχει*

9 *σκόπει, πῶς τὸ μὴ φέρειν τὰ ἐπερχόμενα θεομαχεῖν ἐστι καὶ ἀντιδιατάσσεσθαι τῷ θεῷ, ὅτι οὐκ οἶδας διοικῆσαι:*

οὕτως σοι πᾶς τόπος δύναται δυστυχίας εἶναι αἴτιος.
οὐχ ἱκανὸν ἐκεῖ σε ἀτυχεῖν, ὅπου αὐτὸς εἶ, ἀλλὰ καὶ 26
πέραν θαλάσσης καὶ διὰ γραμμάτων; οὕτως ἀσφαλῶς
σοι τὰ πράγματα ἔχει; — Τί οὖν, ἂν ἀποθάνωσιν οἱ 27
ἐκεῖ φίλοι; — Τί γὰρ ἂν ἄλλο ἢ οἱ θνητοὶ ἀπέθανον;
ἢ πῶς ἅμα μὲν γηρᾶσαι θέλεις, ἅμα δὲ μηδενὸς τῶν
στεργομένων μὴ [ε]ἰδεῖν θάνατον; οὐκ οἶσθ', ὅτι ἐν τῷ 28
μακρῷ χρόνῳ πολλὰ καὶ ποικίλα ἀποβαίνειν ἀνάγκη,
τοῦ μὲν πυρετὸν γενέσθαι κρείττονα, τοῦ δὲ λῃστήν,
τοῦ δὲ τύραννον; τοιοῦτο γὰρ τὸ περιέχον, τοιοῦτον οἱ 29
συνόντες, ψύχη καὶ καύματα καὶ τροφαὶ ἀσύμμετροι
καὶ ὁδοιπορίαι καὶ πλοῦς καὶ ἄνεμοι καὶ περιστάσεις
ποικίλαι· τὸν μὲν ἀπώλεσαν, τὸν δ' ἐξώρισαν, τὸν δ'
εἰς πρεσβείαν, ἄλλον δ' εἰς στρατ⟨ε⟩ίαν ἐνέβαλον. κά- 30
θησο τοίνυν πρὸς πάντα ταῦτα ἐπτοημένος, πενθῶν,
ἀτυχῶν, δυστυχῶν, ἐξ ἄλλου ἠρτημένος καὶ | τούτου οὐχ 122r
ἑνός, οὐ δυεῖν, ἀλλὰ μυρίων ἐπὶ μυρίοις.

Ταῦτα ἤκουες παρὰ τοῖς φιλοσόφοις, ταῦτ' ἐμάν- 31
θανες; οὐκ οἶσθ', ὅτι στρατεία τὸ χρῆμά ἐστιν; τὸν μὲν
δεῖ φυλάττειν, τὸν δὲ κατασκοπήσοντα ἐξιέναι, τὸν δὲ
καὶ πολεμήσοντα· οὐχ οἷόν τ' εἶναι πάντας ἐν τῷ αὐτῷ
οὐδ' ἄμεινον. σὺ δ' ἀφεὶς ἐκτελεῖν τὰ προστάγματα 32

---

5 οἱ] ὅτι *Elter (sim. vers. Bas.)* 7 εἰδεῖν *S: corr. s* 10 τοιοῦτον *S:* τοιοῦτοι *s* 12—13 *S post* ὁδοιπορίαι, πλοῦς, ἄνεμοι, ποικίλαι *dist., Kron. post* ἀσύμμετροι *et* ἄνεμοι 12 πλοῖ *Kron.* (navigationes *Wolf)* 14 στρατίαν *S: corr. s* 18 τῶν φιλοσόφων *Trinc. Cor.* (ex philosophis *ed. Bas.)* 19 οἶσθα, οἷον χρῆμα ἡ στρατεία ἐστί *Upt.* (cuiusmodi res sit militia *ed. Bas.)* οἶσθ' ὅ τι *Salm.* ἐστιν, ⟨ἐν ᾗ⟩ τὸν *R;* ἐστιν, τὸν *Kron.* 20 κατασκοπήσαντα *S: corr. m. rec.* 21 πολεμήσοντα; *vers. Bas.*

---

18 οὐδὲν ἄλλο δι' ὅλων συνάγει ἢ ὅτι τὸ καταφρονεῖν τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν εὔκολον ἡμῖν τὴν ὁδὸν τῆς φιλοσοφίας ποιεῖ

τοῦ στρατηγοῦ ⟨ἐγ⟩καλεῖς, ὅταν τί σοι προσταχθῇ τραχύτερον, καὶ οὐ παρακολουθεῖς, οἷον ἀποφαίνεις, ὅσον ἐπὶ σοί, τὸ στράτευμα, ὅτι ἄν σε πάντες μιμήσωνται, οὐ τάφρον σκάψει τις, οὐ χάρακα περιβαλεῖ, οὐκ ἀγρυπνήσει, οὐ κινδυνεύσει, ἀλλὰ ἄχρηστος δόξει στρατεύ-
33 εσθαι. πάλιν ἐν πλοίῳ ναύτης ἂν πλέῃς, μίαν χώραν κάτεχε καὶ ταύτην προσλιπάρει· ἄν δ' ἐπὶ τὸν ἱστὸν ἀναβῆναι δέῃ, μὴ θέλε, ἂν εἰς τὴν πρῴραν διαδραμεῖν, μὴ θέλε· καὶ τίς ἀνέξεταί σου κυβερνήτης; οὐχὶ δ' ὡς σκεῦος ἄχρηστον ἐκβαλεῖ, οὐδὲν ἄλλο ἢ ἐμπόδιον καὶ
34 κακὸν παράδειγμα τῶν ἄλλων ναυτῶν; οὕτως δὲ καὶ ἐνθάδε· στρατεία τίς ἐστιν ὁ βίος ἑκάστου καὶ αὕτη μακρὰ καὶ ποικίλη. τηρεῖν σε δεῖ τὸ τοῦ στρατιώτου
35 καὶ τοῦ στρατηγοῦ πρὸς νεῦμα πράσσειν ἕκαστα· εἰ οἷόν τε, μαντευόμενον ἃ θέλει. οὐδὲ γὰρ ὅμοιος ἐκεῖνος ὁ στρατηγὸς καὶ οὗτος οὔτε κατὰ τὴν ἰσχὺν οὔτε
36 κατὰ τὴν τοῦ ἤθους ὑπεροχήν. τέταξαι ἐν πόλει† ἡγεμονίᾳ καὶ οὐκ ἐν ταπεινῇ τινι χώρᾳ, ἀλλ' ἀεὶ βουλευτής. οὐκ οἶσθ', ὅτι τὸν τοιοῦτον ὀλίγα μὲν δεῖ οἰκονομεῖν, τὰ πολλὰ δ' ἀποδημεῖν ἄρχοντα ἢ ἀρχόμενον ἢ ὑπηρετοῦντά τινι ἀρχῇ ἢ στρατευόμενον ἢ δικάζοντα;

---

1 *suppl.* S_c; *de* κλάεις *cogitavi olim* 5 δόξεις *Elter* 7 ταύτη *Wolf* 8 πρῷραν *S pr.* 10 σκεῦός ⟨σ'⟩ *C. Schenkl* 13—14 στρατιώτου πρόσνευμα. καὶ τοῦ στρατηγεῖν *S*: *corr. Schw. (librarii oculi a* στρατιώτου *ad* στρατηγοῦ *aberraverunt;* στρατηγοῦ *iam restit. s,* πρὸς νεῦμα *Wolf, qui* καὶ πρὸς νεῦμα *coni.);* στρατιώτου, πρὸς νεῦμα καὶ *Salm.,* τοῦ στρατηγοῦ πρόσνευμα καὶ *(deletis verbis* τοῦ στρατιώτου*) R* 14 ἕκαστα εἰ οἷόν τε, *Salm.;* ἕκ., ἔστιν ὅτε *Elter* (etiam *ed. Bas.)* 15 μαντευόμενος *S: corr. R, Cor.* 17 πολλῇ S_b 17—18 *exspectes* ἡγεμονούσῃ *(cf. III, 7, 21);* ἡγεμόνι *C. Schenkl, de* πόλεως ἡγεμονίᾳ *ego cogitavi* 18 ⟨οὐδ' ἐξ ὀλίγου χρόνου⟩, ἀλλ' *C. Schenkl* ἀλλάεὶ *S:* ἀλλὰ εἶ *R, Schw.,* ἀλλ' ⟨οὐκ⟩ εἶ *Cor.* 19—20 οἰκονόμον *r* 21 ἀρχῇ] χρείᾳ *Elter*

---

6 τὴν κερβίαν ἢ τὸ κατάρτιον τοῦ πλοίου

εἶτά μοι θέλεις ὡς φυτὸν προσηρτῆσθαι τοῖς αὐτοῖς 122v
τόποις καὶ προσερριζῶσθαι; — Ἡδὺ γάρ ἐστιν. — 37
Τίς οὔ φησιν; ἀλλὰ καὶ ζωμὸς ἡδύς ἐστι καὶ γυνὴ καλὴ
ἡδύ ἐστιν. τί ἄλλο λέγουσιν οἱ τέλος ποιούμενοι τὴν
ἡδονήν;

Οὐκ αἰσθάνῃ, τίνων ἀνθρώπων φωνὴν ἀφῆκας; ὅτι 38
Ἐπικουρείων καὶ κιναίδων; εἶτα τὰ ἐκείνων ἔργα πράσ-
σων καὶ τὰ δόγματα ἔχων τοὺς λόγους ἡμῖν λέγεις τοὺς
Ζήνωνος καὶ Σωκράτους; οὐκ ἀπορρίψεις ὡς μακρο-
τάτω τἀλλότρια, οἷς κοσμῇ μηδέν σοι προσήκουσιν; ἢ 39
τί ἄλλο θέλουσιν ἐκεῖνοι ἢ καθεύδειν ἀπαραποδίστως
καὶ ἀναναγκάστως καὶ ἀναστάντες ἐφ' ἡσυχίας χασμή-
σασθαι καὶ τὸ πρόσωπον ἀποπλῦναι, εἶτα γράψαι καὶ
ἀναγνῶναι ἃ θέλουσιν, εἶτα φλυαρῆσαί τί ποτ' ἐπαι-
νούμενοι ὑπὸ τῶν φίλων, ὅ τι ἂν λέγωσιν, εἶτα εἰς περί-
πατον προελθόντες καὶ ὀλίγα περιπατήσαντες λούσα-
σθαι, εἶτα φαγεῖν, εἶτα κοιμηθῆναι, οἵαν δὴ κοίτην κα-
θεύδειν τοὺς τοιούτους εἰκός — τί ἄν τις λέγοι; ἔξεστιν
γὰρ τεκμαίρεσθαι. ἄγε, φέρε μοι καὶ σὺ τὴν σαυτοῦ 40
διατριβήν, ἣν ποθεῖς, ζηλωτὰ τῆς ἀληθείας καὶ Σωκρά-
τους καὶ Διογένους. τί θέλεις ἐν Ἀθήναις ποιεῖν; ταῦ-
τα αὐτά; μή τι ἕτερα; τί οὖν Στωικὸν σαυτὸν εἶναι 41
λέγεις; εἶτα οἱ μὲν τῆς Ῥωμαίων πολιτείας καταψευδό-
μενοι κολάζονται πικρῶς, τοὺς δ' οὕτως μεγάλου καὶ

---

7 cf. Diog. Laert. X, 6: Ἐπίκτητός τε κιναιδολόγον αὐτὸν καλεῖ καὶ τὰ μάλιστα λοιδορεῖ.

---

10 μηδέν σοι S_b: μη̊δε̊νὸς S 17 δὴ S_b: δεῖ S; δὲ R 22 αὐτὰ μήτε ἕτερα. τί Wolf ⟨οὔ⟩τι R 20 malim ταῖς ἀληθείαις

---

7 ὡς φαίνεται καὶ οἱ ἔξω τὰ τοῦ Ἐπικούρου ἐβδελύσσοντο ib. ἀπὸ τοῦ κιναιδῆς γίνεται m. rec.
21 ση ὅτι οὐ χρεία ἀποδημίας πρὸς τὸ φιλοσοφῆσαι

σεμνοῦ καταψευδομένους πράγματος καὶ ὀνόματος ἀθῴ-
42 *ους ἀπαλλάττεσθαι δεῖ; ἢ τοῦτό γε οὐ δυνατόν, ἀλλ' ὁ*
νόμος θεῖος καὶ ἰσχυρὸς καὶ ἀναπόδραστος οὗτός ἐστιν
ὁ τὰς μεγίστας εἰσπρασσόμενος κολάσεις παρὰ ⟨τῶν⟩
43 *τὰ μέγιστα ἁμαρτανόντων; τί γὰρ λέγει; 'ὁ προσποιού-*
μενος τὰ μηδὲν πρὸς αὐτὸν ἔστω ἀλαζών, ἔστω κενό-
123r *δοξος· ὁ ἀπειθῶν τῇ θείᾳ διοικήσει ἔστω ταπεινός,*
ἔστω δοῦλος, λυπείσθω, φθονείτω, ἐλεείτω, τὸ κεφά-
λαιον πάντων, δυστυχείτω, θρηνείτω.'
44 *Τί οὖν; θέλεις με τὸν δεῖνα θεραπεύειν; ἐπὶ θύ-*
ρα[ι]ς αὐτοῦ πορεύεσθαι; — Εἰ[ς] τοῦτο αἱρεῖ λόγος,
ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ὑπὲρ τῶν συγγενῶν, ὑπὲρ ἀνθρώ-
πων, διὰ τί μὴ ἀπέλθῃς; ἀλλ' ἐπὶ μὲν τὰ⟨ς⟩ τοῦ σκυ-
τέως οὐκ αἰσχύνῃ πορευόμενος, ὅταν δέῃ ὑποδημάτων,
οὐδ' ἐπὶ τὰς τοῦ κηπουροῦ, ὅταν θιδράκων, ἐπὶ δὲ τὰς
45 *τῶν πλουσίων, ὅταν τινὸς ὁμοίου δέῃ; — Ναί· τὸν*
σκυτέα γὰρ οὐ θαυμάζω. — Μηδὲ τὸν πλούσιον. —
Οὐδὲ τὸν κηπουρὸν κολακεύσω. — Μηδὲ τὸν πλούσιον.
46 *Πῶς οὖν τύχω οὗ δέομαι; — Ἐγὼ δέ σοι λέγω ὅτι 'ὡς*
τευξόμενος ἀπέρχου'; οὐχὶ δὲ μόνον, ἵνα πράξῃς τὸ
47 *σαυτῷ πρέπον; — Τί οὖν ἔτι πορεύομαι; — Ἵν' ἀπ-*
έλθῃς, ἵνα ἀποδεδωκὼς ᾖς τὰ τοῦ πολίτου ἔργα, τὰ
48 *ἀδελφοῦ, τὰ φίλου. καὶ λοιπὸν μέμνησο, ὅτι πρὸς*

---

11 sq. cf. Ench. 32, 3: *ἀλλ' αἱρεῖ ὁ λόγος - - - τῇ πατρίδι συγκινδυνεύειν*

---

2 *δεῖ] οἴει Wendland;* permittemus *ed. Bas.* *ἢ] καὶ Elter* *δυνατόν; ⟨οὐ·⟩ ἀλλὰ sine interrog. Upt. (sim. vers. Bas., in qua* Lex enim divina *legitur)* 4 *suppl. S_b* 10—11 *θύραις S: corr. Wolf* 11 *εἰς τοῦτο ἐρεῖ S: corr. s* 13 *suppl. s* 15 *θριδάκων S_b* 17 *θαυμάσω Salm.* 20 *⟨ἀλλ'⟩ ἵνα Upt. cod., Wolf* *⟨καὶ⟩ τὸ Wolf* 23 *ὅτι ⟨ὡς⟩ Elter*

---

4 *τί λέγει ὁ θεῖος νόμος*

⟨σ⟩κυτέα ἀφῖξαι, πρὸς λαχανοπώλην, οὐδενὸς μεγάλου
ἢ σεμνοῦ ἔχοντα τὴν ἐξουσίαν, κἂν αὐτὸ πολλοῦ πωλῇ.
ὡς ἐπὶ τὰς θίδρακας ἀπέρχῃ· ὀβολοῦ γάρ εἰσιν, ταλάν-
του δ' οὐκ εἰσίν. οὕτως κἀνταῦθα. τοῦ ἐπὶ θύρας ἐλ- 49
θεῖν ἄξιον τὸ πρᾶγμα· ἔστω, ἀφίξομαι. τοῦ διαλεχθῆναι
οὕτως· ἔστω, διαλεχθήσομαι. ἀλλὰ καὶ τὴν χεῖρα δεῖ
καταφιλῆσαι καὶ θωπεῦσαι δι' ἐπαίνου. ἄπαγε, ταλάν-
του ἐστίν· οὐ λυσιτελεῖ μοι οὐδὲ τῇ πόλει οὐδὲ τοῖς
φίλοις ἀπολέσαι καὶ πολίτην ἀγαθὸν καὶ φίλον.

Ἀλλὰ δόξεις μὴ προτεθυμῆσθαι μὴ ἀνύσας. πάλιν 50
ἐπελάθου, τίνος ἕνεκα ἐλήλυθας; οὐκ οἶσθ', ὅτι ἀνὴρ
καλὸς καὶ ἀγαθὸς οὐδὲν ποιεῖ | τοῦ δόξαι ἕνεκα, ἀλλὰ 123v
τοῦ πεπρᾶχθαι καλῶς; — Τί οὖν ὄφελος αὐτῷ τοῦ 51
πρᾶξαι καλῶς; — Τί δ' ὄφελος τῷ γράφοντι τὸ Δίωνος
ὄνομα, ὡς χρὴ γράφειν; αὐτὸ τὸ γράψαι. — Ἔπαθλον
οὖν οὐδέν; — Σὺ δὲ ζητεῖς ἔπαθλον ἀνδρὶ ἀγαθῷ μεῖ-
ζον τοῦ τὰ καλὰ καὶ δίκαια πράττειν; ἐν Ὀλυμπίᾳ δ' 52

---

3 sq. cf. Ench. 25, 3: Ἀλλὰ πόσου πιπράσκονται θρίδακες; ὀβολοῦ, ἂν οὕτω τύχῃ.
6 sq. cf. Ench. 25, 2.

---

1 *suppl. S*$_b$ 3 θρίδακας *S: correxi* 4 *post* κἀνταῦθα *dist. Schw.* 5 πρᾶγμα ἔστω: ἀφίξομαι τοῦ διαλεχθῆναι *S: corr. Meib.* 6 *ante* οὕτως *dist. S, post* οὕτως *Elter* 9 φίλοισ *S (σ in ras.)* 10 δόξης *S: corr. m. pr.* προτετιμῆσθαι *Elter* 13 κακῶς *r* 15 γράφειν αὐτὸ τὸ γράψαι. *S: corr. Elter (*illud ipsum *vers. Bas.); γρ. αὐτὸ, τὸ γρ. Trinc.; γρ. αὐτό; τὸ γρ. ed. Bas.)* γράψαι ⟨ὡς χρή⟩ *Leopold (*⟨recte⟩ scribere *ed. Bas.)* 15—16 *olim verba* τὸ γράψαι *interlocutori dederam; rectius Elter* αὐτὸ τὸ γράψαι *ipsi Epicteto, Kron.* Ἔπαθλον οὖν οὐδέν; *interlocutori tribuunt*

---

5 ἄξιον· ἀντὶ εὔωνον καὶ φαῦλον καὶ εὐτελές

9 ἀγαθὸν] καὶ γάρ τοι τὸ κολακεύειν, τύραννον ἢ θεομάχον τὸν ὑποθωπευόμενον ἀπεργάζεται· ἣν (*vel* ὅν) γε κατὰ μικρὸν χαυνούμενος κολακεύεις, αὐτοῦ ἐξίσταται· ἐπεὶ τίς διαφθείρεται; ὁ κολακευόμενος *m. ant.*

*οὐδεὶς ἄλλο οὐδέν, ἀλλ' ἀρκεῖν σοι δοκεῖ τὸ ἐστεφανῶ-
σθαι Ὀλύμπια. οὕτως σοι μικρὸν καὶ οὐδενὸς ἄξιον
εἶναι φαίνεται τὸ εἶναι καλὸν καὶ ἀγαθὸν καὶ εὐδαί-
53 μονα; πρὸς ταῦτα ὑπὸ θεῶν εἰς τὴν πόλιν ταύτην εἰσ-
ηγμένος καὶ ἤδη τῶν ἀνδρὸ⟨ς⟩ ἔργων ὀφείλων ἅπτεσθαι
τιτθὰς ἐπιποθεῖς καὶ μάμμην καὶ κάμπτει σε καὶ ἀπο-
θηλύνει κλαίοντα γύναια μωρά; οὕτως οὐδέποτε παύσει
παιδίον ὢν νήπιον; οὐκ οἶσθ', ὅτι ὁ τὰ παιδίου ποιῶν
ὅσῳ πρεσβύτερος τοσούτῳ γελοιότερος;
54 Ἐν Ἀθήναις δ' οὐδένα ἑώρας εἰς οἶκον αὐτοῦ φοι-
τῶν; — Ὃν ἐβουλόμην. — Καὶ ἐνθάδε τοῦτον θέλε
ὁρᾶν καὶ ὃν βούλει ὄψει· μόνον μὴ ταπεινῶς, μὴ μετ'
55 ὀρέξεως ἢ ἐκκλίσεως καὶ ἔσται τὰ σὰ καλῶς. τοῦτο δ'
οὐκ ἐν τῷ ἐλθεῖν ἐστιν οὐδ' ἐν τῷ ἐπὶ θύραις στῆναι,
56 ἀλλ' ἔνδον ἐν τοῖς δόγμασιν. ὅταν τὰ ἐκτὸς καὶ ἀπρο-
αίρετα ἠτιμακὼς ᾖς καὶ μηδὲν αὐτῶν σὸν ἡγημένος,
μόνα δ' ἐκεῖνα σά, τὸ κρῖναι καλῶς, τὸ ὑπολαβεῖν, τὸ
ὁρμῆσαι, τὸ ὀρεχθῆναι, τὸ ἐκκλῖναι, ποῦ ἔτι κολα-
κείας τόπος, ποῦ ταπεινοφροσύνης; τί ἔτι ποθεῖς τὴν
57 ἡσυχίαν τὴν ἐκεῖ, τί τοὺς συνήθεις τόπους; ἔκδεξαι
βραχὺ καὶ τούτους πάλιν ἕξεις συνήθεις. εἶτα ἂν οὕτως
ἀγεννῶς ἔχῃς, πάλιν καὶ τούτων ἀπαλλαττόμενος κλαῖε
καὶ στένε.*
58 *Πῶς οὖν γένωμαι φιλόστοργος; — Ὡς γενναῖος, ὡς*

---

1 *οὐδεὶς] οὐ θέλεις* S_b 2 *Ὀλύμπια; Elter* 3—4 *αἰδήμονα Kron.* 5 *ἀνδροέργων S: corr. Wolf* (ea quae deceant virum *ed. Bas.)* 6 *ἔτι ποθεῖς Salm.* 10—11 *ἑώρας; — Εἰς οἶκον αὐτοῦ (ἑκάστου R) φ., ὃν ἐβ. Salm.* 11 *τοῦτον] οὕτω R* 20 *ἐκῆ S pr.*

---

4 *πόλιν] τὸν κόσμον φησίν* — 5 *ἀνδροέργων] ωρ ἰδία λέξις*
15 *ὡς οὐδὲ τὸ λαβεῖν σχῆμα*

εὐτυχής· οὐδέποτε γὰρ αἱρεῖ ὁ λόγος ταπεινὸν εἶναι 124r
οὐδὲ κατακλᾶσθαι οὐδ' ἐξ ἄλλου κρέμασθαι οὐδὲ μέμ-
ψασθαί ποτε θεὸν ἢ ἄνθρωπον. οὕτως μοι γίνου φιλό- 59
στοργος ὡς ταῦτα τηρήσων· εἰ δὲ διὰ τὴν φιλοστοργίαν
ταύτην, [τ]ήντινά ποτε καὶ καλεῖς φιλοστοργίαν, δοῦ-
λος μέλλεις εἶναι καὶ ἄθλιος, οὐ λυσιτελεῖ φιλόστοργον
εἶναι. καὶ τί κωλύει φιλεῖν τινα ὡς θνητόν, ὡς ἀποδη- 60
μητικόν; ἢ Σωκράτης οὐκ ἐφίλει τοὺς παῖδας τοὺς ἑαυ-
τοῦ; ἀλλ' ὡς ἐλεύθερος, ὡς μεμνημένος, ὅτι πρῶτον δεῖ
θεοῖς εἶναι φίλον. διὰ τοῦτο οὐδὲν παρέβη τῶν πρε- 61
πόντων ἀνδρὶ ἀγαθῷ οὔτ' ἀπολογούμενος οὐθ' ὑποτι-
μώμενος οὔτ' ἔτι πρόσθεν βουλεύων ἢ στρατευόμενος.
ἡμεῖς δὲ πάσης προφάσεως πρὸς τὸ ἀ[γ]γεννεῖς εἶναι 62
εὐποροῦμεν, οἱ μὲν διὰ παῖδα, οἱ δὲ διὰ μητέρα, ἄλλοι
δὲ δι' ἀδελφούς. δι' οὐδένα δὲ προσήκει δυστυχεῖν, 63
ἀλλὰ εὐτυχεῖν διὰ πάντας, μάλιστα δὲ διὰ τὸν θεὸν
τὸν ἐπὶ τοῦτο ἡμᾶς κατασκευάσαντα. ἄγε, Διογένης δ' 64
οὐκ ἐφίλει οὐδένα, ὃς οὕτως ἥμερος ἦν καὶ φιλάνθρω-
πος, ὥστε ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ τῶν ἀνθρώπων τοσούτους
πόνους καὶ ταλαιπωρίας τοῦ σώματος ἄσμενος ἀνα-
δέχεσθαι; ἀλλ' ἐφίλει πῶς; ὡς τοῦ Διὸς διάκονον ἔδει, 65
ἅμα μὲν κηδόμενος, ἅμα δ' ὡς τῷ θεῷ ὑποτεταγμένος.
διὰ τοῦτο πᾶσα γῆ πατρὶς ἦν ἐκείνῳ μόνῳ, ἐξαίρετος 66

---

23 cf. Eurip. apud Musonium (fr. IX ed. H., p. 42, v. 12)

---

1 *αἱρεῖ Upt.: ἐρεῖ S* 5 *ταύτην, ἥντινά Upt. cod., Salm.* (huius modi charitatem, quam *ed. Bas.): ταῦτα· τὴν τινά (τίνα corr. m. rec.) S ταῦτ' ἀποβαλεῖς, τὴν τίνα Wolf καὶ del. Upt. (negl. vers. Bas.)* 11 *οὐθ' s: οὔτ' S* 13 *ἀγγεννεῖς S: corr. s* 23 *μόνῳ del. s; ἐκ., μόνη δ' Wolf; ἐκ., μόνον (μόνως) Elter*

---

13 *ωρ πάσης ἀ (sic)*
21 *ὁ θεολόγος ἐντεῦθεν*
23 *κατὰ τὸ ἀνδρὶ γενναίῳ πᾶσα γῆ πατρίς*

δ' οὐδεμία· καὶ ἁλοὺς οὐκ ἐπόθει τὰς Ἀθήνας οὐδὲ
τοὺς ἐκεῖ συνήθεις καὶ φίλους, ἀλλ' αὐτοῖς τοῖς πειρα-
ταῖς συνήθης ἐγίνετο καὶ ἐπανορθοῦν ἐπειρᾶτο. καὶ
πραθεὶς ὕστερον ἐν Κορίνθῳ διῆγεν οὕτως ὡς πρόσθεν
124v ἐν Ἀθήναις καὶ εἰς Περραιβοὺς δ' ἂν ἀπελθὼν ὡσαύ-
67 τως εἶχεν. οὕτως ἐλευθερία γίνεται. διὰ τοῦτο ἔλεγεν
ὅτι 'ἐξ οὗ μ' Ἀντισθένης ἠλευθέρωσεν, οὐκέτι
68 ἐδούλευσα'. πῶς ἠλευθέρωσεν; ἄκουε, τί λέγει· 'ἐδί-
δαξέν με τὰ ἐμὰ καὶ τὰ οὐκ ἐμά. κτῆσις οὐκ ἐμή· συγ-
γενεῖς, οἰκεῖοι, φίλοι, φήμη, συνήθεις τόποι, διατριβή,
69 πάντα ταῦτα ὅτι ἀλλότρια. "σὸν οὖν τί; χρῆσις φαν-
τασιῶν." ταύτην ἔδειξέν μοι ὅτι ἀκώλυτον ἔχω, ἀνα
νάγκαστον· οὐδεὶς ἐμποδίσαι δύναται, οὐδεὶς βιάσασθαι
70 ἄλλως χρήσασθαι ἢ ὡς θέλω. τίς οὖν ἔτι ἔχει μου ἐξ-
ουσίαν; Φίλιππος ἢ Ἀλέξανδρος ἢ Περδίκκας ἢ ὁ μέγας
βασιλεύς; πόθεν αὐτοῖς; τὸν γὰρ ὑπ' ἀνθρώπου μέλ-
λοντα ἡττᾶσθαι πολὺ πρότερον ὑπὸ τῶν πραγμάτων
71 δεῖ ἡττᾶσθαι'. οὗτινος οὖν οὐχ ἡδονὴ κρείττων ἐστίν,
οὐ πόνος, οὐ δόξα, οὐ πλοῦτος, δύναται δ', ὅταν αὐτῷ

Stob. (flor.) III, 40, 9 (Nauck Trag. Fragm. 1047²): ἅπασα δὲ χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρίς; Trag. Fragm. adesp. Nauck 318²
11 cf. Ench. 6: τί οὖν ἐστι σόν; χρῆσις φαντασιῶν.
16 cf. Diog. Laert. VI, 43 sq.

---

5 ἂν] αὖ *R* 6 οὕτως *S_b*: οὗτος *S* 8 ἠλευθέρωσεν *S* (*εν corr.*) 8–9 ἐδίδαξέ *S corr.* 9 τὰ *ante* οὐκ *del. s* κτῆσις ⟨ὅτι⟩ *C. Schenkl* 11 ὅτι] *fort.* (ταῦτά) ἐστιν (*sunt ed. Bas.*) 12 ἔδειξέ *S corr.* 13 ⟨ὅτι⟩ οὐδεὶς ἐ. *C. Schenkl* 17 δογμάτων *Meib.* 19 *sq.* οὐ πλοῦτος, ⟨οὐ⟩ τὸ σωμάτιον ὅλον, δύναται δ' (τ' *r*), ὅταν αὐτῷ δόξῃ, πρ. *R*

---

4 φησὶ τὸν Διογένην αἰχμαλωτισθῆναι
6 καὶ ἅπαξ καὶ δίς· καὶ μηδὲν ὡς ἐκ τούτου ἀλλοιῶσαι τὸν φιλοσόφου τρόπον
13 ὅρα τὴν ἐλευθερίαν
16 οὐαὶ ἡμῖν τοῖς μυριοδούλοις τοῖς μαστιγίαις

δόξῃ, τὸ σωμάτιον ὅλον προσπτύσας τινὶ ἀπελθεῖν, τί-
νος ἔτι οὗτος δοῦλός ἐστιν, τίνι ὑποτέτακται; εἰ δ' 72
ἡδέως ἐν Ἀθήναις διῆγεν καὶ ἥττητο ταύτης τῆς δια-
τριβῆς, ἐπὶ παντὶ ἂν ἦν τὰ ἐκείνου πράγματα, ὁ ἰσχυ-
ρότερος κύριος ἂν ἦν λυπῆσαι αὐτόν. πῶς ἂν δοκεῖς 73
τοὺς πειρατὰς ἐκολάκευεν, ἵν' αὐτὸν Ἀθηναίων τινὶ
πωλήσωσιν, ἵν' ἴδῃ ποτὲ τὸν Πειραιᾶ τὸν καλὸν καὶ τὰ
μακρὰ τείχη καὶ τὴν ἀκρόπολιν; τίς ὢν [ε]ἴδῃς, ἀνδρά- 74
ποδον; δοῦλος καὶ ταπεινός· καὶ τί σοι ὄφελος; — Οὔ· 75
ἀλλ' ἐλεύθερος. — Δεῖξον, πῶς ἐλεύθερος. ἰδοὺ ἐπεί-
ληπταί σου τίς ποτε οὗτος ὁ ἐξάγων σε ἀπὸ τῆς συν-
ήθους σοι διατριβῆς καὶ λέγει 'δοῦλος ἐμὸς εἶ· ἐπ' ἐμοὶ
γάρ ἐστι κωλῦσαί σε διάγειν ὡς θέλεις, ἐπ' ἐμοὶ τὸ 125r
ἀνεῖναί σε, τὸ ταπεινοῦν· ὅταν θέλω, πάλιν εὐφραίνῃ
καὶ μετέωρος πορεύῃ εἰς Ἀθήνας'. τί λέγεις πρὸς τοῦ- 76
τον τὸν δουλαγωγοῦντά σε; ποῖον αὐτῷ καρπιστὴν δί-
δως; ἢ οὐδ' ὅλως ἀντιβλέπεις, ἀλλ' ἀφεὶς τοὺς πολ-
λοὺς λόγους ἱκετεύεις, ἵνα ἀφεθῇς; ἄνθρωπε, εἰς φυ- 77

---

1 cf. Laert. Diog. IX, 59: (*Ἀνάξαρχον*) *κελεύοντος - τοῦ Νικοκρέοντος - τὴν γλῶτταν αὐτοῦ ἐκτμηθῆναι, λόγος ἀποτραγόντα προσπτύσαι αὐτῷ.*

---

1 *προσρίψας Upt. τινὶ del. Wolf* 3 *⟨ὑπὸ⟩ ταύτης Meib.* 4 *τὰ S_c in ras. 4 fere litt.* 8 *τίς ὢν ἴδῃς s: τίς ὤν· εἰδῆισ S, τίς ὤν· εἰ δ' ηἶσ, S_b; ante τίς excidisse quaedam susp.. r (⟨σὺ δ' ἐὰν ἴδῃς,⟩ τίς ὢν ἴδῃς Schw.; malim ⟨ἵνα⟩ τίς ὢν ἴδῃς); τίς ὢν ἤδη ἦς R* 8—9 *ἴδῃς; ἀνδρ. Upt. (Wolf in vers.): ego ἀνδρ. cum iis quae praecedunt coniunxi* 10 (*ἀλλ'*) *ἐλεύθερος S (λ in ras. 2 litt. S_c)* 11 *οὕτως ὁ r, οὑτωσὶ R* 12 *λέγων R* (qui abripiens - - - dicit *ed. Bas.)* 13 *⟨τὸ⟩ κωλῦσαί Kron.* 14 *ἀνιᾶν Kron. ταπεινοῦν, ὅταν θέλω· πάλιν S: corr. Meib. ταπεινοῦν· ⟨ὅταν θέλω, (νῦν r pro ὅ. θ.) λυπηθήσῃ ἀπαχθεὶς εἰς Ῥώμην,⟩ ὅταν θέλω, R* 14—15 *πάλιν - - - Ἀθήνας del. Salm.* 16 *σαυτῷ Cor.*

---

2 *ωρ ὅλον καὶ ἀλεῖψαι πρὸς πᾶσαν συμφορὰν δυνάμενον*

*λακήν σε δεῖ χαίροντα ἀπιέναι, σπεύδοντα, φθάνοντα
τοὺς ἀπάγοντας. εἶτά μοι σὺ μὲν ἐν Ῥώμῃ διάγειν
ὀκνεῖς, τὴν Ἑλλάδα ποθεῖς; ὅταν δ' ἀποθνήσκειν δέῃ,
καὶ τότε μέλλεις ἡμῶν κατακλαίειν, ὅτι τὰς Ἀθήνας οὐ*
78 *μέλλεις βλέπειν καὶ ἐν Λυκείῳ οὐ περιπατήσεις; ἐπὶ
τοῦτο ἀπεδήμησας; τούτου ἕνεκα ἐζήτησάς τινι συμβαλεῖν,
ἵν' ὠφεληθῇς ὑπ' αὐτοῦ; ποίαν ὠφέλειαν; συλλογισμοὺς
ἵν' ἀναλύσῃς ἐκτικώτερον ἢ ἐφοδεύσῃς ὑποθετικούς;
καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ἀδελφὸν ἀπέλιπες,
πατρίδα, φίλους, οἰκείους, ἵνα ταῦτα μαθὼν ἐπανέλθῃς;*
79 *ὥστ' οὐχ ὑπὲρ εὐσταθείας ἀπεδήμεις, οὐχ ὑπὲρ ἀταραξίας,
οὐχ ἵν' ἀβλαβὴς γενόμενος μηκέτι μηδένα μέμφῃ,
μηδενὶ ἐγκαλῇς, μηδείς σε ἀδικῇ καὶ οὕτως τὰς σχέσεις*
80 *ἀποσῴζῃς ἀπαραποδίστως; καλὴν ἐστείλω ταύτην τὴν
ἐμπορίαν, συλλογισμοὺς καὶ μεταπίπτοντας καὶ ὑποθετικούς·
κἄν σοι φανῇ, ἐν τῇ ἀγορᾷ καθίσας πρόγραψον*
81 *ὡς οἱ φαρμακοπῶλαι. οὐκ ἀρνήσῃ καὶ ὅσα ἔμαθες εἰδέναι,
ἵνα μὴ διαβάλῃς τὰ θεωρήματα ὡς ἄχρηστα; τί σοι
κακὸν ἐποίησεν φιλοσοφία; τί σε ἠδίκησε Χρύσιππος,|*
125v *ἵν' αὐτοῦ τοὺς πόνους ἔργῳ αὐτὸς ἀχρήστους ἐξελέγχῃς;
οὐκ ἤρκει σοι τὰ ἐκεῖ κακά, ὅσα εἶχες αἴτια τοῦ*

12 sq. cf. Ench. 1, 3: *οὐ μέμψῃ οὐδένα, οὐκ ἐγκαλέσεις τινί - - -, οὐδείς σε βλάψει.*

4 *ἡμῖν r* 5—6 *ἐπὶ τούτῳ Upt. cod.* (Ideone *ed. Bas.*) 13 *ἐγκαλεῖς S: corr. S*c 14 *fort. ἀπαραποδίστους* 15—16 *ὑποθετικοὺς* ⟨*ἐμπορευόμενος*⟩ *R* (reportando *ed. Bas.*) 17 *καὶ*] *γὰρ R* (enimvero *ed. Bas.*) 19 *ἐποίησε S corr.*

6 *πρὸς τοὺς περὶ λόγους ἐπτοημένους*
14 *εἰρωνικῶς*
18 *ωρ καὶ* ⫪' *τινας*
20 *ὅτι ἀθετεῖ ἔργῳ τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας ὁ ὑπερορῶν αὐτὴν καὶ ἑτέραν προτιμῶν· ὥσπερ γὰρ ὧ (ὧδε) ἀθετεῖν τὰ Χρυσίππου καὶ προτιμᾶν τὰ γραμματικὰ ἀτιμία· οὕτως καὶ ἐν τοῖς εὐαγγελικοῖς*

λυπεῖσθαι καὶ πενθεῖν, εἰ καὶ μὴ ἀπεδήμησας, ἀλλὰ
πλείω προσέλαβες; κἂν ἄλλους πάλιν ἔχῃς συνήθεις 82
καὶ φίλους, ἕξεις πλείονα τοῦ οἰμώζειν αἴτια, κἂν πρὸς
ἄλλην χώραν προσπαθῇς. τί οὖν ζῇς; ἵνα λύπας ἄλλας
ἐπ' ἄλλαις περιβάλῃ, δι' ἃς ἀτυχεῖς; εἶτά μοι καλεῖς 83
τοῦτο φιλοστοργίαν; ποίαν, ἄνθρωπε, φιλοστοργίαν; εἰ
ἀγαθόν ἐστιν, οὐδενὸς κακοῦ αἴτιον γίνεται· εἰ κακόν
ἐστιν, οὐδέν μοι καὶ αὐτῇ. ἐγὼ πρὸς τὰ ἀγαθὰ τὰ ἐμαυ-
τοῦ πέφυκα, πρὸς κακὰ οὐ πέφυκα.

Τίς οὖν ἡ πρὸς τοῦτο ἄσκησις; πρῶτον μὲν ἡ ἀνω- 84
τάτω καὶ κυριωτάτη καὶ εὐθὺς ὥσπερ ἐν πύλαις, ὅταν
τινὶ προσπάσχῃς, οὐδενὶ τῶν ἀναφαιρέτων, ἀλλά τινι
τοιούτῳ γένει, οἷόν ἐστι χύτρα, οἷον ὑάλινον ποτήριον,
ἵν' ὅταν καταγῇ, μεμνημένος [μὴν] μὴ ταραχθῇς. οὕ- 85
τως καὶ ἐνθάδ', ἐὰν παιδίον σαυτοῦ καταφιλῇς, ἐὰν
ἀδελφόν, ἐὰν φίλον, μηδέποτε ἐπιδῷς τὴν φαντασίαν
εἰς ἅπαν μηδὲ τὴν διάχυσιν ἐάσῃς προελθεῖν ἐφ' ὅσον
αὐτὴ θέλει, ἀλλ' ἀντίσπασον, κώλυσον, οἷον οἱ τοῖς
θριαμβεύουσιν ἐφεστῶτες ὄπισθεν καὶ ὑπομιμνήσκοντες,
ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν. τοιοῦτόν τι καὶ σὺ ὑπομίμνῃσκε 86
σεαυτόν, ὅτι θνητὸν φιλεῖς, οὐδὲν τῶν σεαυτοῦ φιλεῖς·

10 sqq. cf. Ench. 3: Ἐφ' ἑκάστου τῶν - - στεργομένων μέμνησο ἐπιλέγειν - - ἂν χύτραν στέργῃς, ὅτι 'χύτραν στέργω'· κατεαγείσης γὰρ αὐτῆς οὐ ταραχθήσῃ· ἂν παιδίον σαυτοῦ καταφιλῇς - -, ὅτι ἄνθρωπον καταφιλεῖς.

1 ἀπεδήμησας *S* 4 ⟨οὕτω⟩ προσπαθῇς *Elter; fort.* προσέλθῃς *post* ζῇς *sign. inters. posui, post* οὖν *Elter* 5 ἀτυχῇς *Elter* (male habeas *ed. Bas.*) 12 προσπάσχεις *S pr.* ⟨ὡς⟩ οὐδενὶ S_b 11—12 ⟨ἐνθυμοῦ⟩, ὅταν τ. πρ., ⟨ὡς⟩ οὐδέν ἐστι τῶν ἀφαιρέτων *R; aut* ⟨ὅτι⟩ ἄν τινι πρ. *aut* ὅταν τ. πρ., ⟨ὅτι⟩ *Elter* 12—13 ἀλλὰ τίνι; τοιούτῳ *ed. Bas.* 14 μὴν *del. s.;* τί ἦν *Wolf* (qualia sint *ed. Bas.*), μὲν *Meib.*, μόνον *Elter* 16 ἐπίδως *S: corr.* S_b ⟨σεαυτὸν⟩ τῇ φαντασίᾳ *Schw.*, τῇ φαντασίᾳ *Cor.* (relaxes frena phantasiae *ed. Bas.*) 21 ὅτι ⟨τι⟩ *Breithaupt (cf. s. 105 et Ench. c. 3)*

ἐπὶ τοῦ παρόντος σοι δέδοται, οὐκ ἀναφαίρετον οὐδ' εἰς ἅπαν, ἀλλ' ὡς σῦκον, ὡς σταφυλή, τῇ τεταγμένῃ ὥρᾳ τοῦ ἔτους· ἂν δὲ χειμῶνος ἐπιποθῇς, μωρὸς εἶ.
126r 87 *οὕτως κἂν τὸν υἱὸν ἢ τὸν φίλον τότε | ποθῇς, ὅτε οὐ δέδοταί σοι, ἴσθι, ὅτι χειμῶνος σῦκον ἐπιποθεῖς. οἷον γάρ ἐστι χειμὼν πρὸς σῦκον, τοιοῦτόν ἐστι πᾶσα ἡ ἀπὸ τῶν ὅλων περίστασις πρὸς τὰ κατ' αὐτὴν ἀναιρούμενα.*
88 *καὶ λοιπὸν ἐν αὐτοῖς οἷς χαίρεις τινί, τὰς ἐναντίας φαντασίας σαυτῷ πρό[σ]βαλε. τί κακόν ἐστι μεταξὺ καταφιλοῦντα τὸ παιδίον ἐπιψελλίζοντα λέγειν 'αὔριον ἀποθανῇ', τῷ φίλῳ ὡσαύτως 'αὔριον ἀποδημήσεις ἢ σὺ*
89 *ἢ ἐγὼ καὶ οὐκέτι ὀψόμεθα ἀλλήλους'; — Ἀλλὰ δύσφημά ἐστι ταῦτα. — Καὶ γὰρ τῶν ἐπαοιδῶν ἔνιαι, ἀλλ' ὅτι ὠφελοῦσιν, οὐκ ἐπιστρέφομαι, μόνον ὠφελείτω. σὺ δὲ δύσφημα καλεῖς ἄλλα ἢ τὰ κακοῦ τινος σημαντικά;*
90 *δύσφημόν ἐστι δειλία, δύσφημον ἀγέννεια, πένθος,*

---

4 sqq. cf. M. Ant. 11, 33: *Σῦκον χειμῶνος ζητεῖν μαινομένου· τοιοῦτος ὁ τὸ παιδίον ζητῶν, ὅτε οὐκ ἔτι δίδοται.* cf. Ench. 14, 1.
9 sqq. cf. M. Ant. 11, 34: *Καταφιλοῦντα τὸ παιδίον δεῖν ἔλεγεν ὁ Ἐπίκτητος ἔνδον ἐπιφθέγγεσθαι 'αὔριον ἴσως ἀποθανῇ'. — Δύσφημα ταῦτα. — Οὐδὲν δύσφημον, ἔφη, ἀλλὰ φυσικοῦ τινος ἔργου σημαντικόν· ἢ καὶ τὸ τοὺς στάχυας θερισθῆναι δύσφημον.* — Ench. 3: *ἂν παιδίον σαυτοῦ καταφιλῇς - -, ὅτι ἄνθρωπον καταφιλεῖς· ἀποθανόντος γὰρ οὐ ταραχθήσῃ.*

---

3 *ἔτι ποθῇς et* 5 *(ubi ἐπιποθῇς S pr.) ἔτι ποθεῖς Cor.* 8 *οἷς τισι χαίρεις Upt.; aut τινί del. (negl. vers. Bas.) aut ἀεὶ scrib. R* 9 *πρόβαλε scripsi: πρόσβαλε S, πρόβαλλε s* 10 *ἐπιψελλίζοντα S (τα in σοι mutatum fuit, sed pristina scriptura redintegrata est)* 13 *ἔνια s* 14 *ἐπιστρέφομαι; Meib. ὠφελείτωσαν Kron.* (iuuent *Wolf)* 16 *δύσφημ[όν ·/· δειλία δ]ύσφημον S (litterae uncis inclusae a S_c in rasura 11 fere litt. exaratae; δυσφημά scriptum fuisse videtur)*

---

2 *καλὸν τὸ ὑπόδ(ειγμα), κάλλιον τὸ παράδειγμα*
5 *ἀντὶ τοῦ ἴσθι ὅτι μωρὸς εἶ.)*
11 *ωρ πρὸς πάντας*
16 *ἡ ἐπὶ τὰ πάθη μετάθεσις τῆς δυσφημίας*

λύπη, ἀναισχυντία· ταῦτα τὰ ὀνόματα δύσφημά ἐστιν.
καίτοι γε οὐδὲ ταῦτα ὀκνεῖν δεῖ φθέγγεσθαι ὑπὲρ φυ-
λακῆς τῶν πραγμάτων. δύσφημον δέ μοι λέγεις ὄνομα 91
φυσικοῦ τινὸς πράγματος σημαντικόν; λέγε δύσφημον
εἶναι καὶ τὸ θερισθῆναι τοὺς στάχυας· ἀπώλειαν γὰρ
σημαίνει τῶν σταχύων· ἀλλ' οὐχὶ τοῦ κόσμου. λέγε
δύσφημον καὶ τὸ φυλλορ⟨ρ⟩οεῖν καὶ τὸ ἰσχάδα γίνεσθαι
ἀντὶ σύκου καὶ ἀσταφίδας ἐκ σταφυλῆς. πάντα γὰρ 92
ταῦτα τῶν προτέρων εἰσὶν εἰς ἕτερα μεταβολαί· οὐκ
ἀπώλεια, ἀλλὰ τεταγμένη τις οἰκονομία καὶ διοίκησις.
τοῦτ' ἔστιν ἀποδημία, [καὶ] μεταβολὴ μικρά· τοῦτο θά- 93
νατος, μεταβολὴ μείζων ἐκ τοῦ νῦν ὄντος ⟨οὐκ⟩ εἰς τὸ
μὴ ὄν, ἀλλ' εἰς τὸ νῦν μὴ ὄν. — Οὐκέτι οὖν ἔσομαι; 94
— Οὐκ ἔσει· ἀλλ' ἄλλο τι, οὗ νῦν ὁ κόσμος χρείαν ἔχει.
καὶ γὰρ σὺ ἐγένου οὐχ ὅτε | σὺ ἠθέλησας, ἀλλ' ὅτε ὁ 126v
κόσμος χρείαν ἔσχεν.

Διὰ τοῦτο ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς μεμνημένος, τίς τ' 95
ἐστὶ καὶ πόθεν ἐλήλυθεν καὶ ὑπὸ τίνος γέγονεν, πρὸς
μόνῳ τούτῳ ἐστίν, πῶς τὴν αὑτοῦ χώραν ἐκπληρώσῃ

---

7 sqq. M. Ant. 11, 35: Ὄμφαξ, σταφυλή, σταφίς, πάντα μεταβολαί, οὐκ εἰς τὸ μὴ ὄν, ἀλλ' εἰς τὸ νῦν μὴ ὄν.

---

3 ὄνομα S_b: ὄνος S 6 οὐ s 7 *suppl.* S_c 8 ἀσταφίδα *Salm.* ἐκ ⟨τῆς⟩ s 9 πρότερον *Kron.* 11 καὶ *del. Upt.*; ⟨absentia⟩ et *Wolf in vers.*, ⟨, ἀποδημία⟩ καὶ *Kron.*; καὶ ἀποδημία *Schw.* 12 οὐκ *a* S_b *ante* εἰς (*cf. M. Antonini testimonium*) *insertum, sed rursus deletum et ante* ἐκ *translatum*; εἰς ⟨τί; εἰς⟩ τὸ μὴ ὄν; ἀλλ' *ego olim* 13 *post* ἔσομαι *sign. interr. pos. Wolf* 14 Non desines *Wolf*; οὐκ *del. Meib*, *ante* ἔχει *transtulit Upt.*; *exspectes* οὐ· ἔσει (*C. Schenkl*) *vel* οὐκ ἔσει; 15 σὺ] καὶ *Elter* (Nam tu et natus es *Wolf in vers.*) 19 αὑτοῦ *S*: *corr. ed. Lond.*

---

4 τὸ φυσικὸν πρᾶγμα ὡς ἂν εἰ τοῦ θνητοῦ περὶ θανάτου καὶ τοῦ τεμνομένου περὶ τομῆς:
11 ὅτι οὐκ ἀνυπαρξίαν εἰσάγει, ἀλλ' ἀλλοίωσιν ἢ ἑτεροίωσιν:

96 εὐτάκτως καὶ εὐπειθῶς τῷ θεῷ. 'ἔτι μ' εἶναι θέλεις;
ὡς ἐλεύθερος, ὡς γενναῖος, ὡς σὺ ἠθέλησας· σὺ γάρ
97 με ἀκώλυτον ἐποίησας ἐν τοῖς ἐμοῖς. ἀλλ' οὐκέτι μου
χρείαν ἔχεις; καλῶς σοι γένοιτο· καὶ μέχρι νῦν διὰ σὲ
ἔμενον, δι' ἄλλον οὐδένα, καὶ νῦν σοι πειθόμενος
98 ἀπέρχομαι.' 'πῶς ἀπέρχῃ;' 'πάλιν ὡς σὺ ἠθέλησας, ὡς
ἐλεύθερος, ὡς ὑπηρέτης σός, ὡς ᾐσθημένος σου τῶν
99 προσταγμάτων καὶ ἀπαγορευμάτων. μέχρι δ' ἂν οὗ
διατρίβω ἐν τοῖς σοῖς, τίνα με θέλεις εἶναι; ἄρχοντα ἢ
ἰδιώτην, βουλευτὴν ἢ δημότην, στρατιώτην ἢ στρα-
τηγόν, †παιδευτὴν ἢ οἰκοδεσπότην; ἣν ἂν χώραν καὶ
τάξιν ἐγχειρίσῃς, ὡς λέγει ὁ Σωκράτης, μυριάκις
ἀποθανοῦμαι πρότερον ἢ ταύτην ἐγκατα-
100 λείψω. ποῦ δέ μ' εἶναι θέλεις; ἐν Ῥώμῃ ἢ ἐν Ἀθή-
ναις ἢ ἐν Θήβαις ἢ ἐν Γυάροις; μόνον ἐκεῖ μου μέ-
101 μνησο. ἄν μ' ἐκεῖ πέμπῃς, ὅπου κατὰ φύσιν διεξαγωγὴ
οὐκ ἔστιν ἀνθρώπων, οὐ σοὶ ἀπειθῶν ἔξειμι, ἀλλ' ὡς
σοῦ μοι σημαίνοντος τὸ ἀνακλητικόν· οὐκ ἀπολείπω σε·
μὴ γένοιτο· ἀλλ' αἰσθάνομαι, ὅτι μου χρείαν οὐκ ἔχεις.
102 ἂν δὲ διδῶται κατὰ φύσιν διεξαγωγή, οὐ ζητήσω ἄλ-
λον ⟨τόπον⟩ ἢ ἐν ᾧ εἰμὶ ἢ ἄλλους ἀνθρώπους ἢ μεθ'
ὧν εἰμί.'
103 Ταῦτα νυκτός, ταῦτα ἡμέρας πρόχειρα ἔστω· ταῦτα
γράφειν, ταῦτα ἀναγιγνώσκειν· περὶ τούτων τοὺς λό-

---

12 cf. I, 9, 24.

---

1 ἔτι με μεῖναι *R* 2 ⟨μένω⟩ ὡς ἐλ. *R*, ⟨ἔσομαι⟩ ὡς ἐλ. *Cor.* (vivam *ed. Bas.*, ero *Wolf*) 9 εἶναι ἄρχοντα. ἢ *S: corr. s* 10–11 στρατηγόν *S (η corr S$_b$)* 11 παιδαγωγὸν *R* (paedagogus *ed. Bas.*), παιδάριον *ego olim*, πεδήτην *Meiser; fort.* πελάτην 12 ἐγχειρίσῃς *S (ι corr. S$_c$)* 15 ἐκεῖ μου *S$_b$*: ἐκεῖνο *S* 17 ἀνθρώπῳ *Kron.* 20 δίδωται *S*: *corr. S$_c$* 20–21 ἄλλον ⟨τόπον⟩ *Schw.* (alium locum *ed. Bas.*); ἄλλο *R* 21 ἢ* μεθ' *S*

γους ποιεῖσθαι, αὐτὸν πρὸς αὐτόν, πρὸς ἕτερον ‘μή τι
ἔχεις μοι | πρὸς τοῦτο βοηθῆσαι;’ καὶ πάλιν ἄλλῳ 127ʳ
⟨προσ⟩ελθεῖν καὶ ἄλλῳ. εἶτα ἄν τι γένηται τῶν λεγο- 104
μένων ἀβουλήτων, εὐθὺς ἐκεῖνο πρῶτον ἐπικουφίσει
σε, ὅτι οὐκ ἀπροσδόκητον. μέγα γὰρ ἐπὶ πάντων τὸ 105
‘ᾔδειν θνητὸν γεγεν⟨ν⟩ηκώς’. οὕτως γὰρ ἐρεῖς καὶ
ὅτι ‘ᾔδειν θνητὸς ὤν’, ‘ᾔδειν ἀποδημητικὸς ὤν’, ‘ᾔδειν
ἔκβλητος ὤν’, ‘ᾔδειν εἰς φυλακὴν ἀπότακτος ὤν’. εἶτ’ 106
ἂν ἐπιστρέφῃς κατὰ σαυτὸν καὶ ζητήσῃς τὴν χώραν, ἐξ
ἧς ἐστι τὸ συμβεβηκός, εὐθὺς ἀναμνησθήσῃ, ὅτι ‘ἐκ τῆς
τῶν ἀπροαιρέτων, τῶν οὐκ ἐμῶν· τί οὖν πρὸς [σ]ἐμέ;’
εἶτα τὸ κυριώτατον ‘τίς δ’ αὐτὸ καὶ ἐπιπέπομφε⟨ν⟩;’ ὁ 107
ἡγεμὼν ἢ ὁ στρατηγός, ἡ πόλις, ὁ τῆς πόλεως νόμος.
‘δὸς οὖν αὐτό· δεῖ γάρ με ἀ[ι]εὶ τῷ νόμῳ πείθεσθαι ἐν
παντί.’ εἶθ’ ὅταν σε ἡ φαντασία δάκνῃ (τοῦτο γὰρ οὐκ 108
ἐπὶ σοί), ἀναμάχου τῷ λόγῳ, καταγωνίζου αὐτήν, μὴ
ἐάσῃς ἐνισχύειν μηδὲ προάγειν ἐπὶ τὰ ἑξῆς ἀναπλάσ-
σουσαν ὅσα θέλει καὶ ὡς θέλει. ἂν ἐν Γυάροις ᾖς, μὴ 109
ἀνάπλασσε τὴν ἐν Ῥώμῃ διατριβὴν καὶ ὅσαι διαχύσεις

---

5 sq. Hierocl. in Pyth. carm. aur. (p. 84 ed. Needham): *ὁ δυνάμενος εἰπεῖν - - - ᾔδειν θνητὸν γεγεννηκώς.* — Diog. Laert. II, 55: *φασὶν αὐτὸν (Ξενοφῶντα) - - - εἰπεῖν ‘ᾔδειν θνητὸν γεγεννηκώς’.*

---

1 *αὐτὸν πρὸς αὐτόν S: corr. s* 3 *suppl. Wolf* (convenire *ed. Bas.*); *⟨συν⟩ελθεῖν Schw. (idem ἄλλο ⟨ἐπ⟩ελθεῖν καὶ ἄλλο), λαλεῖν C. Schenkl, εἰπεῖν Elter; ἄλλῃ ἐλθεῖν καὶ ἄλλῃ ego, ἄλλοσε ἐ. καὶ ἄλλοσε Gomperz* 6 *suppl. s καὶ ⟨σὺ⟩ S_b* 8 *ἄπακτος Schw.* 9 *ἐπιστραφῇς s; ἐπιστρέψῃ(ς) Schw.; ἐπιστρέφῃ Elter* 11 *πρὸς σὲ μέ S: corr. s* 12 *ἐπιπέπομφεν S (ἐ fort. corr.; ν add. S_c)* 13 *πόλις ⟨ἢ⟩ ὁ R* 14 *αὐτὸ S corr.: ταὐτὸ S pr., ut vid. αἰεὶ S: corr. s* 16 *ἀντιμάχου Meib. ἀναμάχου, τᾷ λόγῳ κατ. Elter*

---

6 *σοφοῦ τινος παλαιοῦ παῖς τέθνηκεν· ὡς δὲ ἀνηγγέλει (l. -η) τῷ πατρί, ἔφη ‘ᾔδειν θνητὸν γεγεννηκώς’, ὅτι τελευτήσει πάντως:* 13 *ἀντὶ ἡ πρόνοια καὶ ἡ εἱμαρμένη.*

ἦσαν ἐκεῖ διάγοντι, ὅσαι γένοιντ' ἂν ἐπανελθόντι· ἀλλ'
ἐκεῖ τέτασο, ὅπως δεῖ τὸν ἐν Γυάροις διάγοντα, ἐν
Γυάροις ἐρρωμένως διάγειν. κἂν ἐν Ῥώμῃ ᾖς, μὴ ἀνά-
πλασσε τὴν ἐν Ἀθήναις διατριβήν, ἀλλὰ περὶ μόνης τῆς
ἐκεῖ μελέτα.
110 Εἶτ' ἀντὶ τῶν ἄλλων ἁπασῶν διαχύσεων ἐκείνην
ἀντείσαγε, τὴν ἀπὸ τοῦ παρακολουθεῖν, ὅτι πείθῃ τῷ
θεῷ, ὅτι οὐ λόγῳ, ἀλλ' ἔργῳ τὰ τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ
111 ἐκτελεῖς. οἷον γάρ ἐστιν αὐτὸν αὑτῷ δύνασθαι εἰπεῖν
127v 'νῦν ἃ οἱ ἄλλοι ἐν ταῖς σχολαῖς σεμνολογοῦσιν' καὶ
παραδοξολογεῖν δοκοῦσι, ταῦτα ἐγὼ ἐπιτελῶ· κἀκεῖνοι
καθήμενοι τὰς ἐμὰς ἀρετὰς ἐξηγοῦνται καὶ περὶ ἐμοῦ
112 ζητοῦσιν καὶ ἐμὲ ὑμνοῦσιν· καὶ τούτου με ὁ Ζεὺς αὐ-
τὸν παρ' ἐμαυτοῦ λαβεῖν ἀπόδειξιν ἠθέλησεν καὶ αὐτὸς
δὲ γνῶναι, εἰ ἔχει στρατιώτην οἷον δεῖ, πολίτην οἷον
δεῖ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις προάγειν με μάρτυρα
τῶν ἀπροαιρέτων. ἴδετε, ὅτι εἰκῇ φοβεῖσθε, μάτην ἐπι-
θυμεῖτε ὧν ἐπιθυμεῖτε. τὰ ἀγαθὰ ἔξω μὴ ζητεῖτε, ἐν
113 ἑαυτοῖς ζητεῖτε· εἰ δὲ μή, οὐχ εὑρήσετε. ἐπὶ τούτοις με
νῦν μὲν ἐνταῦθα ἄγει, νῦν δ' ἐκεῖ πέμπει, πένητα δεί-
κνυσι τοῖς ἀνθρώποις, δίχα ἀρχῆς, νοσοῦντα· εἰς Γύαρα
ἀποστέλλει, εἰς δεσμωτήριον εἰσάγει. οὐ μισῶν· μὴ γέ-
νοιτο· τίς δὲ μισεῖ τὸν ἄριστον τῶν ὑπηρετῶν τῶν ἑαυ-
τοῦ; οὐδ' ἀμελῶν, ὅς γε οὐδὲ τῶν μικροτάτων τινὸς

2 ⟨διάγειν⟩ δεῖ *R* 4 μονῆς S_b 9 αὐτῷ *S*: *corr. s* 10 ἃ *S*: ἃ *vel* ἃ ἂν (σεμνολογῶσιν) *s* 11 ἀποτελῶ *Cor.* 14—15 αὐτός τε *R* 16 *με *S* (*sed nihil nisi punctum erasum esse videtur*) 17 τῶν ⟨προαιρετῶν καὶ⟩ ἀπροαιρέτων *Schw.* φοβεῖσθε ⟨, ἃ φοβεῖσθε⟩ *R* 21 *post* ἀρχῆς *dist. s*

24 ὅτι οὐ μισῶν ὁ θεὸς πειράζει· ἀλλὰ γυμνάζων.

ἀμελεῖ, ἀλλὰ γυμνάζων καὶ μάρτυρι πρὸς τοὺς ἄλλους
χρώμενος. εἰς τοιαύτην ὑπηρεσίαν κατατεταγμένος ἔτι 114
φροντίζω, ποῦ εἰμι ἢ μετὰ τίνων ἢ τί περὶ ἐμοῦ λέγουσιν; οὐχὶ δ' ὅλος πρὸς τὸν θεὸν τέταμαι καὶ τὰς ἐκείνου ἐντολὰς καὶ τὰ προστάγματα;'

Ταῦτα ἔχων ἀεὶ ἐν χερσὶ καὶ τρίβων αὐτὸς παρὰ 115
σαυτῷ καὶ πρόχειρα ποιῶν οὐδέποτε δεήσῃ τοῦ παραμυθουμένου, τοῦ ἐπιρρωννύντος. καὶ γὰρ αἰσχρὸν οὐ 116
τὸ φαγεῖν μὴ ἔχειν, ἀλλὰ τὸ λόγον μὴ ἔχειν ἀρκοῦντα
πρὸς ἀφοβίαν, πρὸς ἀλυπίαν. ἂν δ' ἅπαξ περιποιήσῃ 117
τὸ ἄλυπον καὶ ἄφοβον, ἔτι σοι τύραννος ἔσται τις ἢ δορυφόρος ἢ Καισαριανοὶ ἢ ὀρδινατίων δήξεταί σε ἢ οἱ ἐπιθύοντες ἐν τῷ Καπιτωλίῳ ἐπὶ τοῖς ὀπτικίοις τὸν
τηλικαύτην ἀρχὴν παρὰ τοῦ Διὸς εἰληφότα; μόνον μὴ 118 128^{r}
πόμπευε αὐτὴν μηδ' ἀλαζονεύου ἐπ' αὐτῇ, ἀλλ' ἔργῳ δείκνυε· κἂν μηδεὶς αἰσθάνηται, ἀρκοῦ αὐτὸς ὑγιαίνων καὶ εὐδαιμονῶν.

κε′. Πρὸς τοὺς ἀποπίπτοντας ὧν προέθεντο.

Σκέψαι, ὧν προέθου ἀρχόμενος, τίνων μὲν ἐκράτη- 1
σας, τίνων δ' οὔ, καὶ πῶς ἐφ' οἷς μὲν εὐφραίνῃ ἀναμιμνησκόμενος, ἐφ' οἷς δ' ἄχθῃ, καὶ εἰ δυνατόν, ἀνά-

---

20 sq. cf. Ench. 34: ἔπειτα μνήσθητι κτλ.

---

1 *μάρτυσι S. corr. s* 9 *φυγεῖν s; ἀποφυγεῖν Cor.* 11 *ἔτι* ⟨*φοβερός*⟩ *R* 12 *ὀρδιναρίων Meib., ὀρδινάτωρ Cor.* *δεδίξεται R* 13 *ὀπτικίοις S: ὀνικίοις (secunda littera incerta) S_b; ὀφρικίοις Wolf, ὀψικίοις Is. Casaubonus, σουπλικίοις r (σοπλ. R), ὀπφικίοις Cor.* 19 *τίνων s: τίνος S* 20 *post πῶς dist. S: corr. s . μὲν εὐφραίνῃ S in ras. m. pr.*

---

5 *ἰοῦ ἰοῦ· τί πάθωμεν ἡμεῖς οἱ τοσούτων ἀπολελαυκότες:*
14 *ὄντως αἰσχύνη ἐσμὲν καὶ τῶν δαιμόνων.*
16 *ὁ φιλόσοφος:*

2 λαβε κἀκεῖνα ὧν ἀπώλισθες. οὐ γὰρ ἀποκνητέον τὸν
ἀγῶνα τὸν μέγιστον ἀγωνιζομένοις, ἀλλὰ καὶ πληγὰς
3 ληπτέον· οὐ γὰρ ὑπὲρ πάλης καὶ παγκρατίου ὁ ἀγὼν
πρόκειται, οὗ καὶ τυχόντι καὶ μὴ τυχόντι ἔξεστιν μὲν
πλείστου ἀξίῳ, ἔξεστι δὲ ὀλίγου εἶναι καὶ νὴ Δία ἔξ-
εστιν μὲν εὐτυχεστάτῳ, ἔξεστι δὲ κακοδαιμονεστάτῳ
4 εἶναι, ἀλλ᾽ ὑπὲρ αὐτῆς εὐτυχίας καὶ εὐδαιμονίας. τί
οὖν; οὐδ᾽ ἂν ἀπαυδήσωμεν ἐνταῦθα, κωλύει τις πάλιν
ἀγωνίζεσθαι οὐδὲ δεῖ περιμεῖναι τετραετίαν ἄλλην, ἵν᾽
ἔλθῃ ἄλλα Ὀλύμπια, ἀλλ᾽ εὐθὺς ἀναλαβόντι καὶ ἀνα-
κτησαμένῳ ἑαυτὸν καὶ τὴν αὐτὴν εἰσφέροντι προθυ-
μίαν ἔξεστιν ἀγωνίζεσθαι· κἂν πάλιν ἀπείπῃς, πάλιν ἔξ-
εστιν, κἂν ἅπαξ νικήσῃς, ὅμοιος εἶ τῷ μηδέποτε ἀπει-
5 πόντι. μόνον μὴ ὑπὸ ἔθους τοῦ αὐτοῦ ἡδέως αὐτὸ ἄρξῃ
ποιεῖν· καὶ λοιπὸν ὡς κακὸς ἀθλητὴς περιέρχῃ νικώ-
μενος τὴν περίοδον ὅμοιος τοῖς ἀποφυγοῦσιν ὄρτυξιν.
6 ‘ἡττᾷ με φαντασία παιδισκαρίου καλοῦ. τί γάρ; πρῴην
οὐχ ἡττήθην;’ ‘προθυμία μοι γίνεται ψέξαι τινά. πρῴην
7 γὰρ οὐκ ἔψεξα;’ οὕτως ἡμῖν λαλεῖς ὡς ἀζήμιος ἐξελη-
λυθώς, οἱονεί τις τῷ ἰατρῷ κωλύοντι λούσασθαι λέγοι
‘πρῴην γὰρ οὐκ ἐλουσάμην;’ ἂν οὖν ⟨ὁ⟩ ἰατρὸς αὐτῷ
128v ἔχῃ λέγειν ‘ἄγε, λουσάμενος οὖν τί ἔπαθες; οὐκ ἐπύ-

---

3 sqq. cf. fragm. XXVIII (M. Ant. 11, 38): *Οὐ περὶ τοῦ τυχόντος οὖν, ἔφη, ἐστὶν ὁ ἀγών, ἀλλὰ περὶ τοῦ μαίνεσθαι ἢ μή.* 4 sq. cf. Ench. 24, 1.

---

7 *αὐτῆς ⟨τῆς⟩ R, Schw.* 8 *post οὖν dist. s; ante ἐνταῦθα dist. m. rec. in S (sed comma rursus del.), Elter (vers. Bas.)* 12—13 *ἔξεστι S corr.* 14 *τοῦ αὐτὸ ⟨ποιεῖν⟩ R* 15 *καὶ² S κακὸς Wolf: καλὸς S περιέρχου Rich.* 15—16 *νικώμενος*] ut uictor *ed. Bas.* 16 *ἀπαφυγοῦσιν (vel ἀπωφ.) S: corr. m. rec. (S_b?)* 17 *ἡττᾷ με s: ἧττα μὲν S; ἧττα με S_b* 18 *οὐκ S: corr. S_b* 21 *suppl. s; ἵν᾽ οὖν ὁ vel ἵν᾽ ὁ Elter*

ρεξας; οὐκ ἐκεφαλάλγησας;' καὶ σὺ ψέξας πρῴην τινὰ 8
οὐ κακοήθους ἔργον ἔπραξας; οὐ φλυάρου; οὐκ ἔθρε-
ψάς σου τὴν ἕξιν ταύτην παραβάλλων αὐτῇ τὰ οἰκεῖα
ἔργα; ἡττηθεὶς δὲ τοῦ παιδισκαρίου ἀπῆλθες ἀζήμιος;
τί οὖν τὰ πρῴην λέγεις; ἔδει δ' οἶμαι μεμνημένον, ὡς 9
οἱ δοῦλοι τῶν πληγῶν, ἀπέχεσθαι τῶν αὐτῶν ἁμαρτη-
μάτων. ἀλλ' οὐχ ὅμοιον· ἐνταῦθα μὲν γὰρ ὁ πόνος 10
τὴν μνήμην ποιεῖ, ἐπὶ δὲ τῶν ἁμαρτημάτων ποῖος πό-
νος, ποία ζημία; πότε γὰρ εἰθίσθης φεύγειν τὸ κακῶς
ἐνεργῆσαι;

κϛ΄. Πρὸς τοὺς τὴν ἀπορίαν δεδοικότας.

Οὐκ αἰσχύνῃ δειλότερος ὢν καὶ ἀγεννέστερος τῶν 1
δραπετῶν; πῶς ἐκεῖνοι φεύγοντες ἀπολείπουσι τοὺς
δεσπότας, ποίοις ἀγροῖς πεποιθότες, ποίοις οἰκέταις;
οὐχὶ δ' ὀλίγον ὅσον πρὸς τὰς πρώτας ἡμέρας ὑφελό-
μενοι εἶθ' ὕστερον διὰ γῆς ἢ καὶ θαλάττης φέρονται
ἄλλην ἐξ ἄλλης ἀφορμὴν πρὸς τὸ διατρέφεσθαι φιλο-
τεχνοῦντες; καὶ τίς πώποτε δραπέτης λιμῷ ἀπέθανεν; 2

11 sqq. cf. omnino Ench. 12, 1.
12 sqq. cf. fragm. XIII 'Ἐκ τῶν Ἐπικτήτου ἀπομνημονευμάτων): Ἀλλ' ὁρῶ, φησί τις, τοὺς καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ λιμῷ καὶ ῥίγει ἀπολλυμένους. — Τοὺς δὲ μὴ καλοὺς καὶ μὴ ἀγαθοὺς οὐχ ὁρᾷς τρυφῇ (cf. huius cap. s. 5) καὶ ἀλαζονείᾳ καὶ ἀπειροκαλίᾳ ἀπολλυμένους; — Ἀλλ' αἰσχρὸν (cf.. s. 7) τὸ παρ' ἄλλου τρέφεσθαι.

5 τὸ πρῴην *Cor.* 9 εἰθίσθην *Upt. cod.* 16 καὶ ⟨διὰ⟩ *Upt. cod. (unde* [καὶ] διὰ *Upt.)* 18 ἀπέθανε *S corr.*

4 ὅτι κἂν ἅπαξ πράξῃς τι, ἔθρεψας τὴν ἕξιν ἧς τὸ ἔργον ἔπραξας· εἶτε(!)
9 *post* εὐεργῆσαι *add.* S_b: οἱ πόνοι ἄρα οἱ τῶν πειρατηρίων ἑκόντων ἢ ἀκόντων ἡμῶν ὠφέλιμοι.
18 τὸ δι' εὐτελῶν ὑποδειγμάτων πείθειν· ἐξὸν γὰρ αὐτῷ ἦν εἰπεῖν ὅτι ὡς ὁ Διογένης ὡς ὁ Κλεάνθης ἔζησαν.

σὺ δὲ τρέμεις, μή σοι λείπῃ τὰ ἀναγκαῖα, καὶ τὰς νύ-
3 κτας ἀγρυπνεῖς. ταλαίπωρε, οὕτως τυφλὸς εἶ καὶ τὴν
ὁδὸν οὐχ ὁρᾷς, ὅποι φέρει ἡ τῶν ἀναγκαίων ἔνδεια;
ποῦ γὰρ φέρει; ὅπου καὶ ὁ πυρετός, ὅπου καὶ λίθος
ἐπιπεσών, εἰς θάνατον. τοῦτο[ν] οὖν οὐ πολλάκις σὺ
αὐτὸς εἶπες πρὸς τοὺς ἑταίρους, πολλὰ δ' ἀνέγνως τοι-
αῦτα, πολλὰ δ' ἔγραφες; ποσάκις δ' ἠλαζονεύσω, ὅτι
4 πρός γε τὸ ἀποθανεῖν μετρίως ἔχεις; — Ναί· ἀλλὰ καὶ
129r οἱ ἐμοὶ πεινήσουσιν. — Τί οὖν; | μή τι καὶ ὁ ἐκείνων
λιμὸς ἀλλαχοῦ που φέρει; οὐχὶ καὶ ἡ αὐτή που κάθο-
5 δος; τὰ κάτω τὰ αὐτά; οὐ θέλεις οὖν ἐκεῖ βλέπειν θαρ-
ρῶν πρὸς πᾶσαν ἀπορίαν καὶ ἔνδειαν, ὅπου καὶ τοὺς
πλουσιωτάτους καὶ τὰς ἀρχὰς τὰς μεγίστας ἄρξαντας
καὶ αὐτοὺς τοὺς βασιλεῖς καὶ τυράννους δεῖ κατελθεῖν,
καὶ σὲ πεινῶντα, ἂν οὕτως τύχῃ, ἐκείνους δὲ διαρρα-
6 γέντας ὑπὸ ἀπεψιῶν καὶ μέθης; τίνα πώποτ' ἐπαίτην
ῥᾳδίως εἶδες μὴ γέροντα; τίνα δ' οὐκ ἐσχατόγηρων;
ἀλλὰ ῥιγῶντες τὰς νύκτας καὶ τὰς ἡμέρας καὶ χαμαὶ
ἐρριμμένοι καὶ ὅσον αὐτὸ τὸ ἀναγκαῖον σιτούμενοι
7 ἐγγὺς ἥκουσιν τῷ μηδ' ἀποθανεῖν δύνασθαι, σὺ δ'

---

1 ἐλλίπῃ *R olim* 2 ἀγρυπνεῖς· ταλαίπωρε. οὕτως *S*; ἀγρυπνεῖς, ταλαίπωρε. οὕτω *s*: *corr. Salm.*; *post* ἀγρυπνεῖς *sign. int. pos. Kron.* 5 τοῦτο *Upt. cod.*, *Meib.* (hoc *Wolf*): τοῦτον *S* 5—6 πολλάκις ⟨ἤκουσας, πολλάκις⟩ δ' αὐτὸς *Kron.* σὺ αὐτὸς *R*, *ego*: δαυτὸς *S*; αὐτὸς *s* 6 εἶπες (α *supra* ε) *S* ἑταίρους ⟨, ὡς ἐστὶν ἀδιάφορον⟩ *R* 7 ἔγραψας *Kron.* (scripsisti *ed. Bas.*) 8 γε *S* (γ *in ras.* S_b); τε *s* 9 καὶ] γὰρ *Schw.* 10 ποῖ *S* (*sed* υ *super* ῖ *m. pr.*) καὶ *del. Cor.* (*negl. Wolf in vers.*) 13 τοὺς ἀρχὰς *R*, *Cor.* 15 καὶ *Meib.* (ac *Wolf*): εἰ *S*, ἢ S_b σὲ ⟨μὲν⟩ (*del.* ἢ) *r* 19 ⟨οὐδ'⟩ αὐτὸ *r* 20 τῷ] τοῦ *s* 20 *sqq verba* σὺ δ' -- δύνασαι *adscr. S m. pr. in marg. additis signis* ⸳⸏ ⸳⸏

---

8 καλῶς ὑπήντησεν

11 ἐκεῖ] ἐκεῖ εἰς τὸν θάνατον.

ὁλόκληρος ἄνθρωπος χεῖρας ἔχων καὶ πόδας περὶ λι-
μοῦ δέδοικας οὕτως; οὐκ ἀντλεῖν δύνασαι, οὐ γράφειν,
οὐ παιδαγωγεῖν, οὐ θύραν ἀλλοτρίαν φυλάττειν; —
Ἀλλ' αἰσχρὸν εἰς ταύτην ἐλθεῖν τὴν ἀνάγκην. — Μάθε
οὖν πρῶτον, τίνα τὰ αἰσχρά ἐστιν, καὶ οὕτως ἡμῖν λέγε
σαυτὸν φιλόσοφον. τὸ νῦν δὲ μηδ' ἂν ἄλλος τις εἴπῃ
σε, ἀνέχου.

Αἰσχρόν ἐστί σοι τὸ μὴ σὸν ἔργον, οὗ σὺ αἴτιος οὐκ 8
εἶ, ὃ ἄλλως ἀπήντησέν σοι, ὡς κεφαλαλγία, ὡς πυρετός;
εἴ σου οἱ γονεῖς πένητες ἦσαν ⟨ἢ πλούσιοι μὲν ἦσαν⟩,
ἄλλους δὲ κληρονόμους ἀπέλιπον καὶ ζῶντες οὐκ ἐπαρ-
κοῦσιν οὐδέν, σοὶ ταῦτα αἰσχρά ἐστιν; ταῦτα ἐμάνθανες 9
παρὰ τοῖς φιλοσόφοις; οὐδέποτε ἤκουσας, ὅτι τὸ αἰσχρὸν
ψεκτόν ἐστιν, τὸ δὲ ψεκτὸν ἄξιόν ἐστι τοῦ ψέγεσθαι;†
τίνα ἐπὶ τῷ μὴ αὑτοῦ ἔργῳ, ὃ αὐτὸς οὐκ ἐποίησεν; σὺ 10
οὖν ἐποίησας τοῦτο, τὸν πατέρα τοιοῦτον; ἢ ἔξεστίν
σοι ἐπανορθῶσαι αὐτόν; δίδοταί σοι τοῦτο; τί οὖν; δεῖ
σε θέλειν τὰ μὴ διδόμενα ἢ μὴ τυγχάνοντα αὐτῶν
αἰσχύνεσθαι; οὕτως δὲ καὶ εἰθίζου φιλοσοφῶν ἀφορᾶν 11 129v
εἰς ἄλλους καὶ μηδὲν αὐτὸς ἐλπίζειν ἐκ σεαυτοῦ; τοιγαρ- 12
οῦν οἴμωζε καὶ στένε καὶ ἔσθιε δεδοικώς, μὴ οὐ σχῇς

---

2 *δέδοικας; οὕτως Kron.* 9 *ἀπήντησέ S corr.; ἀπήντηκέ s* 10 *suppl. C. Schenkl (⟨ἢ πλούσιοι μέν⟩ iam Schw.)* 11 *⟨ἢ⟩ ἄλλους γε Cor. ⟨ἢ⟩ καὶ r, Cor.* (aut *ed. Bas.)* 11—12 *ἐπαρκοῦσιν· οὐδέν σοι S: corr. Shaftesbury; οὐδέν del. Meib.*, nihil horum tibi turpe est. *Wolf* 12 *αἰσχρά S (ά corr.)* 13 *φιλοσόφοις· οὐδ. Meib. ἤκουσας S* (ε supra α) 15 *τίνα ἐ. τ. μὴ αὐ. ⟨ψέγεις⟩ ἔ. S_b (τίνα ⟨δ'⟩ vel τίνα ⟨οὖν⟩ Schw.;* ⟨porro⟩ *ed. Bas.); τί δ' ἐπὶ κτλ. (om. ψέγεις) Elter; ψέγεσθαι ⟨καὶ ὅτι ἄτοπόν ἐστι ψέγεσθαί⟩ τινα ἐπὶ κτλ. ego olim αὐτοῦ S: corr. Cor. ὃ S_b: ὁ S* 16 *τοῦτο. τὸν S: σοῦ τὸν s* 17 *δέδοταί Cor.* (permissum -- est *ed. Bas.)* 18 *δεδομένα s* 19 *εἰθίζου s: *θίζου S* 20—21 *τοιγαροῦν s: τοιγάρτοι S, sed ita, ut ι γάρτοι a m. rec. exarata sint (ι γάρ in ras. fere 5 litt.)*

τροφὰς αὔριον· περὶ τῶν δουλαρίων τρέμε, μὴ κλέψῃ
13 *τι, μὴ φύγῃ, μὴ ἀποθάνῃ. οὕτως σὺ ζῆθι καὶ μὴ παύσῃ*
μηδέποτε, ὅστις ὀνόματι μόνον πρὸς φιλοσοφίαν προσ-
ῆλθες καὶ τὰ θεωρήματα αὐτῆς ὅσον ἐπὶ σοὶ κατῄσχυ-
νας ἄχρηστα ἐπιδείξας καὶ ἀνωφελῆ τοῖς ἀναλαμβάνου-
σιν· οὐδέποτε δ' εὐσταθείας ὠρέχθης, ἀταραξίας, ἀπα-
θείας· οὐδένα τούτου ἕνεκα ἐθεράπευσας, συλλογισμῶν
δ' ἕνεκα πολλούς· οὐδέποτε τούτων τινὰ τῶν φαντα-
σιῶν διεβασάνισας αὐτὸς ἐπὶ σεαυτοῦ 'δύναμαι φέρειν
14 *ἢ οὐ δύναμαι; τί μοι τὸ λοιπόν ἐστιν;', ἀλλ' ὡς πάν-*
των ἐχόντων σοι καλῶς καὶ ἀσφαλῶς περὶ τὸν τελευ-
ταῖον κατεγίνου τόπον, τὸν τῆς ἀμεταπτωσίας, ἵν' ἀμε-
τάπτωτα σχῇς τίνα; τὴν δειλίαν, τὴν ἀγέννειαν, τὸν
θαυμασμὸν τῶν πλουσίων, τὴν ἀτελῆ ὄρεξιν, τὴν† ἀπο-
τευκτικὴν ἔκκλισιν· περὶ τῆς τούτων ἀσφαλείας ἐφρόν-
τιζες.
15 *Οὐκ ἔδει προσκτήσασθαι πρῶτον ἐκ τοῦ λόγου, εἶτα*
τούτῳ περιποιεῖν τὴν ἀσφάλειαν; καὶ τίνα πώποτ' εἶδες
τριγχὸν περιοικοδομοῦντα μηδενὶ† τειχίον περιβαλλό-
μενον αὐτὸ αὐτοῦ; ποῖος δὲ θυρωρὸς καθίσταται ἐπὶ

---

18 sqq. cf. Plat. Resp. VII 534e.

---

2 *τι om. s* 3 *μόνῳ s* 10 *τὸ λεῖπον Schw.* 14—15 *ἀποτευκτίκὴν] περιπτωτικὴν R; exspectes τὴν ἀτελῆ ὄρεξιν, τὴν ἀποτευκτικήν (cf. IV, 10, 4), ⟨τὴν περιπτωτικὴν⟩ ἔκκλισιν* 17 *Τοῦτ' ἔδει vel Οὐκ ἔδει τοῦτο Wolf, οὐκ ἔδει ⟨τι⟩ Upt., Τί ἔδει Shaftesbury ἐκ τῶν λόγων R* 18 *εἴδες S: corr. m. pr.* 19 *θριγκὸν S_b οἰκοδομοῦντα r* 19—20 *μηδενὶ τειχίῳ περιβαλλόμενον αὐτόν S_b; μηδὲν τειχίον περιβα(λ)λόμενον non sine veri specie conicias, cetera quomodo emendenda sint, atque inprimis num aedificii nomen (τῷ οἴκῳ vel ναῷ) restituendum sit, prorsus incertum; cf. Poll. Onom. VII 120.*

---

6 *ὡς ὁ ἀρετῶν· τὰ Χρυσίππου καταισχύνας*
11 *ὥσπερ τινὲς τὸν ἔσχατον κατειληφότες τόπον τὸ ἀμετάπτωτον ἐν ἕξει. λπ (λοιπὸν?) καὶ τὰ ἑξῆς ἐξ ἀνάγκης*

οὐδεμιᾷ θύρᾳ; ἀλλὰ σὺ μελετᾷς ἀποδεικνύειν δύνασθαι· 16
τίνα; μελετᾷς μὴ ἀποσαλεύεσθαι διὰ σοφισμάτων· ἀπὸ
τίνων; δεῖξόν μοι πρῶτον, τί τηρεῖς, τί μετρεῖς ἢ τί 17
ἱστάνεις· εἶθ᾽ οὕτως ἐπιδείκνυε τὸν ζυγὸν ἢ τὸν μέ-
διμνον. ἢ μέχρι τίνος μετρήσεις τὴν σποδόν; οὐ ταῦτά 18
σε ἀποδεικνύειν δεῖ,| ἃ ποιεῖ τοὺς ἀνθρώπους εὐδαίμο- 130r
νας, ἃ ποιεῖ προχωρεῖν αὐτοῖς τὰ πράγματα ὡς θέλου-
σιν, δι᾽ ἃ οὐ δεῖ μέμφεσθαι οὐδενί, ἐγκαλεῖν οὐδενί,
πείθεσθαι τῇ διοικήσει τῶν ὅλων; ταῦτά μοι δείκνυε.
'ἰδοὺ δεικνύω,' φησίν, 'ἀναλύσω σοι συλλογισμούς.' 19
τοῦτο τὸ μετροῦν ἐστιν, ἀνδράποδον· τὸ μετρούμενον
δ᾽ οὐκ ἔστιν. διὰ ταῦτα νῦν τίνεις δίκας ὧν ἠμέλησας 20
[φιλοσοφίας]· τρέμεις, ἀγρυπνεῖς, μετὰ πάντων βουλεύῃ·
κἂν μὴ πᾶσιν ἀρέσκειν μέλλῃ τὰ βουλεύματα, κακῶς
οἴει βεβουλεῦσθαι.

Εἶτα φοβῇ λιμόν, ὡς δοκεῖς. σὺ δ᾽ οὐ λιμὸν φοβῇ, 21
ἀλλὰ δέδοικας μὴ οὐ σχῇς μάγειρον, μὴ οὐ σχῇς ἄλλον
ὀψωνητήν, ἄλλον τὸν ὑποδήσοντα, ἄλλον τὸν ἐνδύ-
σοντα, ἄλλους τοὺς τρίψοντας, ἄλλους τοὺς ἀκολουθή-
σοντας, ἵν᾽ ἐν τῷ βαλανείῳ ἐκδυσάμενος καὶ ἐκτείνας 22
σεαυτὸν ὡς οἱ ἐσταυρωμένοι τρίβῃ ἔνθεν καὶ ἔνθεν,
εἶθ᾽ ὁ ἀλείπτης ἐπιστὰς λέγῃ 'μετάβηθι, δὸς πλευρόν,
κεφαλὴν αὐτοῦ λάβε, παράθες τὸν ὦμον', εἶτ᾽ ἐλθὼν
ἐκ τοῦ βαλανείου εἰς οἶκον κραυγάσῃς 'οὐδεὶς φέρει
φαγεῖν;', εἶτ᾽ 'ἆρον τὰς τραπέζας', 'σπόγγισον'. τοῦτο 23

---

1 ⟨μελέτας⟩ μελετᾷς; *Salm.* 1—2 ἀποδεικνύειν δύνασθαί τινα . μελ. *S: corr. Wolf in vers.;* ἀποδ. δύνασαι, τίνα μελετᾷς *Salm.* 3 τί τηρεῖς *del. R* 9 προθέσθαι *s, unde* προσθέσθαι *Gataker* (assentiendum *Wolf*) 12 δίκας ὧν] διδασκάλων(?) *Meib.* 13 φιλοσοφίας *delevi* 15 βουλεύσασθαι *cod. Upt.* 23 βάλε *Cor.*

---

21 ωρ καὶ πολιτικὸν καὶ γελοῖον

φοβῇ, μὴ οὐ δύνῃ ζῆν ἀρρώστου βίον, ἐπ⟨ε⟩ί τοι τὸν
τῶν ὑγιαινόντων μάθε, πῶς οἱ δοῦλοι ζῶσιν, πῶς οἱ
ἐργάται, πῶς οἱ γνησίως φιλοσοφοῦντες, πῶς Σωκρά-
της ἔζησεν, ἐκεῖνος μὲν καὶ μετὰ γυναικὸς καὶ παίδων,
πῶς Διογένης, πῶς Κλεάνθης ἅμα σχολάζων καὶ ἀν-
24 *τλῶν. ταῦτα ἂν θέλῃς ἔχειν, ἕξεις πανταχοῦ καὶ ζήσεις*
θαρρῶν. τίνι; ᾧ μόνῳ θαρρεῖν ἐνδέχεται, τῷ πιστῷ, τῷ
ἀκωλύτῳ, τῷ ἀναφαιρέτῳ, τοῦτ' ἔστι τῇ προαιρέσει τῇ
25 *σεαυτοῦ. διὰ τί δ' οὕτως ἄχρηστον καὶ ἀνωφελῆ σαυ-*
130v *τὸν παρε·σκεύακας, ἵνα μηδεὶς σε εἰς οἰκίαν θέλῃ δέξα-*
σθαι, μηδεὶς ἐπιμεληθῆναι; ἀλλὰ σκεῦος μὲν ὁλόκληρον
καὶ χρήσιμον ἔξω ἐρριμμένον πᾶς τις εὑρὼν ἀναιρήσεται
καὶ κέρδος ἡγήσεται, σὲ δ' οὐδείς, ἀλλὰ πᾶς ζημίαν.
26 *οὕτως οὐδὲ κυνὸς δύνασαι χρείαν παρασχεῖν οὐδ' ἀλεκ-*
τρυόνος. τί οὖν ἔτι ζῆν θέλεις τοιοῦτος ὤν;
27 *Φοβεῖταί τις ἀνὴρ ἀγαθός, μὴ λείπωσιν αὐτῷ τρο-*
φαί; τοῖς τυφλοῖς οὐ λείπουσι, τοῖς χωλοῖς οὐ λείπουσι·
λείψουσιν ἀνδρὶ ἀγαθῷ; καὶ στρατιώτῃ μὲν ἀγαθῷ οὐ
λείπει ὁ μισθοδοτῶν οὐδ' ἐργάτῃ οὐδὲ σκυτεῖ· τῷ δ'
28 *ἀγαθῷ λείψει; οὕτως ὁ θεὸς ἀμελεῖ τῶν αὐτοῦ ἐπιτευγ-*
μάτων, τῶν διακόνων, τῶν μαρτύρων, οἷς μόνοις
χρῆται παραδείγμασιν πρὸς τοὺς ἀπαιδεύτους, ὅτι

---

1 *suppl. S*b 13 *πᾶσαν ζημίαν R post ζημίαν sign. interrog. pos. Kron.* 18 *λείψουσι δ' ἀνδρὶ Kron. ἀγαθῷ post μὲν del. Upt.* 20 *ἀγαθῷ ⟨ἀνδρὶ⟩ R (*bono uiro *ed. Bas.), ⟨ἀνδρὶ⟩ ἀγαθῷ vel ἀνδρὶ Schw. αὐτοῦ S: corr. Cor.* 20—21 *ἐπιταγμάτων Wolf, ἐπιτηδευμάτων s*

---

1 *ὡς ἀνεὶ ἔλεγεν ὅτι οὐδὲ οἱ ἄρρωστοι δύνανται ἑαυτοὺς ὑπηρετῆσαι:*

18 *καὶ ὅμοιον τῷ 'μὴ μεριμνᾶτε· αἰτεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν' (Matth. 6, 31, 33)*

καὶ ἔστι καὶ καλῶς διοικεῖ τὰ ὅλα καὶ οὐκ ἀμελεῖ
τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων καὶ ὅτι ἀνδρὶ ἀγα-
θῷ οὐδέν ἐστι κακὸν οὔτε ζῶντι οὔτ' ἀποθα-
νόντι; — Τί οὖν, ὅταν μὴ παρέχῃ τροφάς; — Τί γὰρ 29
ἄλλο ἢ ὡς ἀγαθὸς στρατηγὸς τὸ ἀνακλητικόν μοι σεσή-
μαγκεν; πείθομαι, ἀκολουθῶ, ἐπευφημῶν τὸν ἡγεμόνα,
ὑμνῶν αὐτοῦ τὰ ἔργα. καὶ γὰρ ἦλθον, ὅτ' ἐκείνῳ ἔδο- 30
ξεν, καὶ ἄπειμι πάλιν ἐκείνῳ δοκοῦν καὶ ζῶντός μου
τοῦτο τὸ ἔργον ἦν, ὑμνεῖν τὸν θεὸν καὶ αὐτὸν ἐπ'
ἐμαυτοῦ καὶ πρὸς ἕνα καὶ πρὸς πολλούς. οὐ παρέχει 31
μοι πολλά, οὐκ ἄφθονα, τρυφᾶν με οὐ θέλει· οὐδὲ γὰρ
τῷ Ἡρακλεῖ παρεῖχεν, τῷ υἱεῖ τῷ ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἄλλος
ἐβασίλευεν Ἄργους καὶ Μυκηνῶν, ὁ δ' ἐπετάσσετο καὶ
ἐπόνει καὶ ἐγυμνάζετο. καὶ ἦν Εὐρυσθεὺς μέν, ὃς ἦν, 32 131r
οὔτε Ἄργους οὔτε Μυκηνῶν βασιλεύς, ὅς γ' οὐδ' αὐ-
τὸς ἑαυτοῦ, ὁ δ' Ἡρακλῆς ἁπάσης γῆς καὶ θαλάττης
ἄρχων καὶ ἡγεμὼν ἦν, καθαρτὴς ἀδικίας καὶ ἀνομίας,
εἰσαγωγεὺς δὲ δικαιοσύνης καὶ ὁσιότητος· καὶ ταῦτα
ἐποίει καὶ γυμνὸς καὶ μόνος. ὁ δ' Ὀδυσσεὺς ὅτε ναυ- 33
αγὸς ἐξερρίφη, μή τι ἐταπείνωσεν αὐτὸν ἡ ἀπορία, μή
τι ἐπέκλασεν; ἀλλὰ πῶς ἀπῄει πρὸς τὰς παρθένους
αἰτήσων τὰ ἀναγκαῖα, ὧν αἴσχιστον εἶναι δοκεῖ δεῖσθαι
παρ' ἄλλου;

ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος.

---

1 sqq. cf. Ench. 31, 1 (ad II, 14, 11).
2 sq. cf. Plat. Apol. Socr. 41 d: *οὐκ ἔστιν ἀνδρὶ ἀγαθῷ κακὸν οὐδὲν οὔτε τελευτήσαντι* (⋇ in marg.).
4 sqq. cf. Ench. 12, 1. — 6 cf. Ench. 31, 1.
24 Hom. Od. ζ 130.

---

3 ζῶντι *s (ζ in ras. 3 litt.; inc., utrum a m. pr. an a Sc)* 11 θέλει; *Meib.* 13 ἐβασίλευσεν *s* ὑπετάσσετο *ed. Salmant. marg.* 20 ἐξερρίφθη *s* 21 πῶς; *et* 23 ἄλλου, *r* 24 ἀλκὶ πεποιθὼς *add. s*

---

21 εἰρωνικῶς

34 τίνι πεποιθώς; οὐ δόξῃ οὐδὲ χρήμασιν οὐδ' ἀρχαῖς,
ἀλλ' ἀλκῇ τῇ ἑαυτοῦ, τοῦτ' ἔστι δόγμασι ⟨περὶ⟩ τῶν
35 ἐφ' ἡμῖν καὶ οὐκ ἐφ' ἡμῖν. ταῦτα γάρ ἐστι μόνα τὰ
τοὺς ἐλευθέρους ποιοῦντα, τὰ τοὺς ἀκωλύτους, τὰ τὸν
τράχηλον ἐπαίροντα τῶν τεταπεινομένων, τὰ ἀντιβλέ-
πειν ποιοῦντα ὀρθοῖς τοῖς ὀφθαλμοῖς πρὸς τοὺς πλου-
36 σίους, πρὸς τοὺς τυράννους. καὶ τὸ τοῦ φιλοσόφου δῶ-
ρον τοῦτο ἦν, σὺ δ' οὐκ ἐξελεύσῃ θαρρῶν, ἀλλὰ περι-
τρέμων τοῖς ἱματιδίοις καὶ τοῖς ἀργυρωματίοις; δύστηνε,
οὕτως ἀπώλεσας τὸν μέχρι νῦν χρόνον;
37 Τί οὖν, ἂν νοσήσω; — Νοσήσεις καλῶς. — Τίς με
θεραπεύσει; — Ὁ θεός, οἱ φίλοι. — Σκληρῶς κατακεί-
σομαι. — Ἀλλ' ὡς ἀνήρ. — Οἴκημα ἐπιτήδειον οὐχ
ἕξω. — Ἐν ἐπιτηδείῳ ⟨οὐ⟩ νοσήσεις; — Τίς μοι ποιή-
σει τὰ τροφεῖα; — Οἱ καὶ τοῖς ἄλλοις ποιοῦντες· ὡς
Μάνης νοσήσεις. — Τί δὲ καὶ τὸ πέρας τῆς νό-
131v 38 σου; — Ἄλλο τι ἢ θάνατος; ἆρ' οὖν ἐνθυμῇ, ὅτι κε-
φάλαιον τοῦτο πάντων τῶν κακῶν τῷ ἀνθρώπῳ καὶ
ἀγεννείας καὶ δειλίας οὐ θάνατός ἐστιν, μᾶλλον δ' ὁ
39 τοῦ θανάτου φόβος; ἐπὶ τοῦτον οὖν μοι γυμνάζου, ἐν-
ταῦθα νευέτωσαν οἱ λόγοι πάντες, τὰ ἀσκήματα, τὰ

1 sq. cf. Ench. 1, 1: οὐκ ἐφ' ἡμῖν - - - δόξαι, ἀρχαί.
16 cf. Musonii fr. XVIII A (p. 98, 4 sqq. H.): Ζήνων - ὁ Κιτιεὺς - - - ἐπεὶ ὁ θεραπεύων ἰατρὸς ἐκέλευεν αὐτὸν φαγεῖν νεοττὸν περιστερᾶς, οὐκ ἀνασχόμενος 'ὡς Μάνην', ἔφη, 'με θεράπευε'.

2 *supplevi* 8 ⟨αὐτῷ⟩ θαρρῶν, ἀλλὰ ⟨κάθησαι⟩ *R* 9 ἀργυρωματίδοις *Trinc.*, *unde* ἀργυρωματιδίοις *ed. Gen.* *sign. interrog. pos. Kron.* 14 ἐνεπιτηδείωι νοσήσεις· *S* (; *m. rec.*): *supplevi*; ἐν ⟨ἀν⟩επιτηδείῳ *ed. Cantabr.* (in incommodo *Wolf*) 14—15 ποιοῦντες. ⟨— Εἰ δὲ μὴ ποιῶσι, πῶς νοσήσω; —⟩ Ὡς *R* 19 οὐ] ὁ *S corr.* 20 μοι *del. Upt.* 21 ἀσκήματα] omnia quae audis *Wolf in vers.* ('*quasi* ἀκούσματα *scripsisset Arrianus*' *Schw.*)

ἀναγνώσματα, καὶ εἴσῃ, ὅτι οὕτως μόνως ἐλευθεροῦνται ἄνθρωποι.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ
ΤΩΝ ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ ΔΙΑΤΡΙΒΩΝ
Γ̄

2 ⟨οἱ⟩ ἄνθρωποι s

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Δ̄ ΒΙΒΛΙΟΥ

α'. Περὶ ἐλευθερίας.

β'. Περὶ συμπεριφορᾶς.

γ'. Τίνα τίνων ἀντικαταλλακτέον.

δ'. Πρὸς τοὺς περὶ τὸ ἐν ἡσυχίᾳ διάγειν ἐσπουδακότας.

ε'. Πρὸς τοὺς μαχίμους καὶ θηριώδεις.

ϛ'. Πρὸς τοὺς ἐπὶ τῷ ἐλεεῖσθαι ὀδυνωμένους.

ζ'. Περὶ ἀφοβίας.

η'. Πρὸς τοὺς ταχέως ἐπὶ τὸ σχῆμα τῶν φιλοσόφων ἐπιπηδῶντας.

θ'. Πρὸς τὸν εἰς ἀναισχυντίαν μεταβληθέντα.

ι'. Τίνων δεῖ καταφρονεῖν καὶ πρὸς τίνα διαφέρεσθαι.

ια'. Περὶ καθαριότητος.

ιβ'. Περὶ προσοχῆς.

ιγ'. Πρὸς τοὺς εὐκόλως ἐκφέροντας τὰ αὐτῶν.

---

3 *συμφορᾶς in capitis inscriptione.* 17 *αὐτῶν S: corr. s*

Δ

α'. Περὶ ἐλευθερίας. 132r

'Ελεύθερός ἐστιν ὁ ζῶν ὡς βούλεται, ὃν οὔτ' ἀναγ- 1
κάσαι ἔστιν οὔτε κωλῦσαι οὔτε βιάσασθαι, οὗ αἱ ὁρμαὶ
ἀνεμπόδιστοι, αἱ ὀρέξεις ἐπιτευκτικαί, αἱ ἐκκλίσεις ἀπε-
ρίπτωτοι. τίς οὖν θέλει ζῆν ἁμαρτάνων; — Οὐδείς. — 2
Τίς θέλει ζῆν ἐξαπατώμενος, προπίπτων, ἄδικος ὤν,
ἀκόλαστος, μεμψίμοιρος, ταπεινός; — Οὐδείς. — Οὐ- 3
δεὶς ἄρα τῶν φαύλων ζῇ ὡς βούλεται· οὐ τοίνυν οὐδ'
ἐλεύθερός ἐστιν. τίς δὲ θέλει λυπούμενος ζῆν, φο- 4
βούμενος, φθονῶν, ἐλεῶν, ὀρεγόμενος καὶ ἀποτυγχά-
νων, ἐκκλίνων καὶ περιπίπτων; — Οὐδὲ εἷς. — Ἔχο- 5
μεν οὖν τινα τῶν φαύλων ἄλυπον, ἄφοβον, ἀπερί-
πτωτον, ἀναπότευκτον; — Οὐδένα. — Οὐκ ἄρα οὐδὲ
ἐλεύθερον.

Ταῦτα ἄν τις ἀκούσῃ δισύπατος, ἂν μὲν προσθῇς ὅτι 6
'ἀλλὰ σύ γε σοφὸς εἶ, οὐδὲν πρὸς σὲ ταῦτα', συγγνώ-

---

1 sqq. cf. omnino inscriptio a G. Kaibel in Hermae Berol. vol. XXIII p. 542 sqq. enarrata (Testim. XIX).

2 sq. cf. Cicero Parad. Stoic. V 34; Philo quod omnis probus liber II 454, 31 Mang. (Stoic. Vet. Fragm. ed. v. Arnim III 88, fr. 363).

---

12 *προπίπτων* s; *προπετὴς ὢν* Wolf *οὐδεείς* S 16 *δὶς ὕπατος* S

---

4 sq. *ὁρμαὶ ἀνεμπόδιστοι· ὁ γὰρ σοφὸς ὁρμᾷ ἐπὶ εὐτελῆ ὀλίγοις ἀρκούμενος· ὀρέξεις ἐπιτευκτικαί· τῶν γὰρ ἐνδεχομένων καὶ τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ὀρέγεται ὁ σοφός· ἐκκλίσεις ἀπερίπτωτοι· ὁ γὰρ ἀπὸ* (*ὑπὸ* cod.) *κακοῦ καὶ αἰσχροῦ ἐκκλίνας σοφὸς οὐκ ἔτι περιπεσεῖται τῇ τοιαύτῃ αἰσχρᾷ ὁρμῇ· εἰ γὰρ περιπέσοι, οὐκ ἔτι σοφός:*

16 *ὦ δισύπατε*

7 σεταί σοι. ἂν δ' αὐτῷ τὰς ἀληθείας εἴπῃς ὅτι 'τῶν τρὶς
πεπραμένων οὐδὲν διαφέρεις πρὸς τὸ μὴ καὶ αὐτὸς
δοῦλος εἶναι', τί ἄλλο ἢ πληγάς σε δεῖ προσδοκᾶν;
8 'πῶς γάρ', φησίν, 'ἐγὼ δοῦλός εἰμι; ὁ πατὴρ ἐλεύ-
θερος, ἡ μήτηρ ἐλευθέρα, οὗ ὠνὴν οὐδεὶς ἔχει· ἀλλὰ
καὶ συγκλητικός εἰμι καὶ Καίσαρος φίλος καὶ ὑπάτευκα
9 καὶ δούλους πολλοὺς ἔχω.' πρῶτον μέν, ὦ βέλτιστε
συγκλητικέ, τάχα σου καὶ ὁ πατὴρ τὴν αὐτὴν δουλείαν
δοῦλος ἦν καὶ ἡ μήτηρ καὶ ὁ πάππος καὶ ἐφεξῆς πάντες
10 οἱ πρόγονοι. εἰ δὲ δὴ καὶ τὰ μάλιστα ἦσαν ἐλεύθεροι,
τί τοῦτο πρὸς σέ; τί γάρ, εἰ ἐκεῖνοι μὲν γενναῖοι ἦσαν,
132v σὺ δ' ἀγεννής; ἐκεῖνοι μὲν ἄφοβοι, σὺ δὲ δειλός; ἐκεῖ-
νοι μὲν ἐγκρατεῖς, σὺ δ' ἀκόλαστος;

11 Καὶ τί, φησί, τοῦτο πρὸς τὸ δοῦλον εἶναι; — Οὐδέν
σοι φαίνεται εἶναι τὸ ἄκοντά τι ποιεῖν, τὸ ἀναγκαζόμε-
12 νον, τὸ στένοντα πρὸς τὸ δοῦλον εἶναι; — Τοῦτο μὲν
ἔστω, φησίν. ἀλλὰ τίς με δύναται ἀναγκάσαι, εἰ μὴ ὁ
13 πάντων κύριος Καῖσαρ; — Οὐκοῦν ἕνα μὲν δεσπότην
σαυτοῦ καὶ σὺ αὐτὸς ὡμολόγησας. ὅτι δὲ πάντων, ὡς
λέγεις, κοινός ἐστιν, μηδέν σε τοῦτο παραμυθείσθω,
14 ἀλλὰ γίγνωσκε, ὅτι ἐκ μεγάλης οἰκίας δοῦλος εἶ. οὕτως
καὶ Νικοπολῖται ἐπιβοᾶν εἰώθασι 'νὴ τὴν Καίσαρος τύ-
χην, ἐλεύθεροί ἐσμεν'.

15 Ὅμως δ', ἐάν σοι δοκῇ, τὸν μὲν Καίσαρα πρὸς τὸ
παρὸν ἀφῶμεν, ἐκεῖνο δέ μοι εἰπέ· οὐδέποτ' ἠράσθης

---

2 τὸ *s*: τõ* *S* (*fuit* τῶι *vel* τῶν) 5 οὗ] ὧν *Salm.* (nec - fuerunt - - redempti *ed. Bas.*); ⟨τοῦ πάππ⟩ου *Elter*, ⟨ἐμ⟩οῦ *Kron.*; *malim v.* 4 ⟨οὗ⟩ ὁ πατὴρ; οὗ ὠνὴν οὐδ. ἔχει *ut glossema del. Upt.* 19 σὺ αὐτὸς S_c: σαὐτὸς *S*; αὐτὸς *s*

---

11 πρὸς τοὺς ἐπ' εὐγενείᾳ φυσωμένους, τὸ γὰρ 'τί πρὸς σὲ τοῦτο' λέγει:
19 ωρ ἡ ἀπάντησις

τινός; οὐ παιδισκαρίου, οὐ παιδαρίου, οὐ δούλου, οὐκ
ἐλευθέρου; — Τί οὖν τοῦτο πρὸς τὸ δοῦλον εἶναι ἢ 16
ἐλεύθερον; — Οὐδέποθ' ὑπὸ τῆς ἐρωμένης ἐπετάγης 17
οὐδὲν ὧν οὐκ ἤθελες; οὐδέποτέ σου τὸ δουλάριον ἐκο-
λάκευσας; οὐδέποτ' αὐτοῦ τοὺς πόδας κατεφίλησας;
καίτοι τοῦ Καίσαρος ἄν σέ τις ἀναγκάσῃ, ὕβριν αὐτὸ
ἡγῇ καὶ ὑπερβολὴν τυραννίδος. τί οὖν ἄλλο ἐστὶ δου- 18
λεία; νυκτὸς οὐδέποτ' ἀπῆλθες, ὅπου οὐκ ἤθελες; ἀνά-
λωσας, ὅσα οὐκ ἤθελες; εἶπάς τινα οἰμώζων καὶ στένων,
ἠνέσχου λοιδορούμενος, ἀποκλειόμενος; ἀλλ' εἰ σὺ αἰ- 19
σχύνῃ τὰ σαυτοῦ ὁμολογεῖ⟨ν⟩, ὅρα ἃ λέγει καὶ ποιεῖ ὁ
Θρασωνίδης, ὃς τοσαῦτα στρατευσάμενος, ὅσα τάχα οὐδὲ
σύ, πρῶτον μὲν ἐξελήλυθε νυκτός, ὅτε ὁ Γέτας οὐ τολ-
μᾷ ἐξελθεῖν, ἀλλ' εἰ προσηναγκάζετο ὑπ' αὐτοῦ, πόλλ'
ἂν ἐπικραυγάσας καὶ τὴν πικρὰν δουλείαν ἀπολοφυρά-
μενος ἐξῆλθεν. εἶτα, τί λέγει;‖ 20 133r

παιδισκάριόν με,
φησίν,
καταδεδούλωκ' εὐτελές,
ὃν οὐδ⟨ὲ⟩ εἷς τῶν πολεμίων ⟨οὐ⟩πώποτε.

τάλας, ὅς γε καὶ παιδισκαρίου δοῦλος εἶ καὶ παιδισκα- 21

---

17 sqq. versus e Menandri fabula, quae Μισούμενος inscripta fuit, petiti; cf. Koerte Men.² p. 129 fr. 2 (Kock III, fr. 338).

---

3 οὐδέποτ' *(aut - ποτε) S: corr. S*b 6 τον *S:* τοῦ *s;* τῶν τοῦ *Wolf* (Caesarianus *in vers.*), τοὺς *R* 8—9 ἀναλώσας *S: corr. s* 11 τὰς αὐτοῦ *S pr.* ὁμολόγει *S: corr. S*b 14 ὑπό του *R* 19 κα-ταδεδούλωκ *S (sed* ι *fort. corr.): corr. Salm.* ἀτελές *Trinc.* 20 οὐδεὶς *S: corr. Cor.* ⟨γε⟩ τῶν *Cor.* ⟨οὐ⟩ *ins. Meineke* 21 ὅς γε *R, Schw.* (ὅστις *id.*): ὥστε *S;* ὅστε *ed. Salmant. sec. Upt., Salm.* εἶ, κἂν *Elter*

---

9 οἷα συμβαίνει πολλάκις τοῖς ἐρῶσιν:

ρίου εὐτελοῦς. τί οὖν ἔτι σαυτὸν ἐλεύθερον λέγεις; τί
22 δὲ προφέρεις σου τὰς στρατε⟨ί⟩ας; εἶτα ξίφος αἰτεῖ καὶ
πρὸς τὸν ὑπ' εὐνοίας μὴ διδόντα χαλεπαίνει[ν] καὶ
δῶρα τῇ μισούσῃ πέμπει καὶ δεῖται καὶ κλαίει, πάλιν
23 δὲ μικρὰ εὐημερήσας ἐπαίρεται· πλὴν καὶ τότε πῶς;
†μηδ' ἐπιθυμεῖν ἢ φοβεῖσθαι οὕτ' ἐλευθερίαν†.
24 Σκέψαι δ' ἐπὶ τῶν ζῴων, πῶς χρώμεθα τῇ ἐννοίᾳ
25 τῆς ἐλευθερίας. λέοντας τρέφουσιν ἡμέρους ἐγκλείσαντες καὶ σιτίζουσι καὶ κομίζουσιν ἔνιοι μεθ' αὑτῶν. καὶ
τίς ἐρεῖ τοῦτον τὸν λέοντα ἐλεύθερον; οὐχὶ δ' ὅσῳ μαλακώτερον διεξάγει, τοσούτῳ δουλικώτερον; τίς δ' ἂν
λέων αἴσθησιν καὶ λογισμὸν λαβὼν βούλοιτο τούτων τις
26 εἶναι τῶν λεόντων; ἄγε, τὰ δὲ πτηνὰ ταῦτα ὅταν ληφθῇ
καὶ ἐγκεκλειμένα τρέφηται, οἷα πάσχει ζητοῦντα ἐκφυγεῖν; καὶ ἔνιά γε αὐτῶν λιμῷ διαφθείρεται μᾶλλον ἢ
27 ὑπομένει τὴν τοιαύτην διεξαγωγήν, ὅσα δ' οὖν διασῴζεται, μόγις καὶ χαλεπῶς καὶ φθίνοντα, κἂν ὅλως εὕρῃ
τι παρεῳγμένον, ἐξεπήδησεν. οὕτως ὀρέγεται τῆς φυσικῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ αὐτόνομα καὶ ἀκώλυτα εἶναι.
28 καὶ τί σοι κακόν ἐστιν ἐνταῦθα; 'οἷα λέγεις; πέτεσθαι

2 προφέρεισσου S (σσ corr.) στρατέας S: corr. m. pr. 3 χαλεπαίνει* S (ν eras.) 5 εὐημερησάσης Elter 6 οὔτ 'ἐλευθερί' * S (ι fort. in ras.); οὕτως ἐλευθερίαςεῖ^χε S_b (inc., utrum sub εἶ lateat littera a m. pr. exarata); om. haec verba s ⟨ὥστε⟩ μὴ Wolf (ut - flagret ed. Bas.); μηδ' ἐπιθυμεῖ μὴ φοβεῖσθαι· οὗτος ἐλευθερίαν εἶχε; R; ⟨ὡς⟩ μηδ' - - φοβεῖσθαι; ⟨οὐχ⟩ οὕτως Cor.; τότε πῶς μηδ' - - - ⟨ἀπομαθὼν⟩ οὗτος ἐλευθερίαν ⟨ἂν⟩ εἶχε; C. Schenkl; τότε πως (⟨τοῦ⟩ addidi) μηδ' - - - εἶχε Elter; τότε πῶς, μηδ' εὐθυμεῖν ἢ φ. ⟨κύριος,⟩ οὗτος ἐλ. εἶχε; Kron. olim 9 σιτίζουσιν S_c κοιμίζουσιν R 10 ἐλεύθερον, οὐχὶ Kron. (ut δουλικώτερον adi. sit) 14 ἐγκεκλεισμένα S_c 15 ἔνι^ά S (νι^ά corr.) 17 κἂν in ras. (S_c?) 18 παρεωγ*μένον S 20 καλόν s

1 πρὸς τοὺς λέγοντας 'ἀλλ' ἐγώ', φασίν, 'πόθεν εἰμί;'

πέφυκα ὅπου θέλω, ὕπαιθρον διάγειν, ᾄδειν ὅταν
θέλω· σύ με πάντων τούτων ἀφαιρῇ καὶ λέγεις "τί σοι
κακόν ἐστιν"'; διὰ τοῦτο ἐκεῖνα μόνα ἐροῦμεν ἐλεύθερα, 29
ὅσα τὴν ἅλωσιν οὐ φέρει, ἀλλ' ἅμα τε ἑάλω καὶ ἀπο-
θανόντα διέφυγεν. οὕτως καὶ Διογένης που λέγει 30 133v
μίαν εἶναι μηχανὴν πρὸς ἐλευθερίαν τὸ εὐκό-
λως ἀποθνήσκειν, καὶ τῷ Περσῶν βασιλεῖ γράφει
ὅτι 'τὴν Ἀθηναίων πόλιν καταδουλώσασθαι οὐ
δύνασαι· οὐ μᾶλλον', φησίν, 'ἢ τοὺς ἰχθύας'.
'πῶς; οὐ γὰρ λήψομαι αὐτούς;' 'ἂν λάβῃς', φησίν, 31
'εὐθὺς ἀπολιπόντες σε οἰχήσονται, καθάπερ οἱ
ἰχθύες.' καὶ γὰρ ἐκείνων ὃν ἂν λάβῃς, ἀπέθανεν· καὶ
οὗτοι ληφθέντες ἐὰν ἀποθνῄσκωσιν, τί σοί ἐστι τῆς
παρασκευῆς ὄφελος; τοῦτ' ἔστιν ἐλευθέρου ἀνδρὸς φω- 32
νὴ σπουδῇ ἐξητακότος τὸ πρᾶγμα καὶ ὥσπερ εἰκὸς εὑρη-
κότος. ἂν δ' ἀλλαχοῦ ζητῇς ἢ ὅπου ἐστίν, τί θαυμαστόν,
εἰ οὐδέποτε αὐτὸ εὑρίσκεις;

Ὁ δοῦλος εὐθὺς εὔχεται ἀφεθῆναι ἐλεύθερος. διὰ τί; 33
δοκεῖτε, ὅτι τοῖς εἰκοστώναις ἐπιθυμεῖ δοῦναι ἀργύ-
ρ⟨ι⟩ον; οὔ· ἀλλ' ὅτι φαντάζεται μέχρι νῦν διὰ τὸ μὴ τε-
τυχηκέναι τούτου ἐμποδίζεσθαι καὶ δυσροεῖν. 'ἂν ἀφε- 34
θῶ', φησίν, 'εὐθὺς πᾶσα εὔροια, οὐδενὸς ἐπιστρέφομαι,

---

6 sqq. cf. quae adn. ad s. 156.

---

1 ὕπαιθρον *S (quod iam a m. pr. in ὑπαίθριον mutatum esse videtur)*; ὕπαιθρος S_b 3 καλόν *R* 5 διέφυγεν *S (διε corr. m. rec.)* 7 Περσῶν] Μακεδόνων *Orelli; del. C. Schenkl* 12, 13 ἀπέθανε *et* ἀποθνήσκωσι *S corr.* 13 ἐστι] ἔτι *vel* ἔσται (erit *ed. Bas.) Cor.* 15 σπουδὴ *S pr.* 19 εἰκοστώταις *Iust. Lipsius* 19—20 ἀργύρον *S: corr.* S_b 20 μέχρι ⟨τοῦ⟩ *Upt. cod.* 22 ἐπιστέρομαι *Elter*

---

2 ἐκ τῶν ὀρνέων
5 οἷον οἱ ἰχθύες

πᾶσιν ὡς ἴσος καὶ ὅμοιος λαλῶ, πορεύομαι ὅπου θέλω,
35 *ἔρχομαι ὅθεν θέλω καὶ ὅπου θέλω.' εἶτα ἀπηλευθέρω-*
ται καὶ εὐθὺς μὲν οὐχ ἔχων, ποῖ φάγῃ, ζητεῖ, τίνα κο-
λακεύσῃ, παρὰ τίνι δειπνήσῃ· εἶτα ἢ ἐργάζεται τῷ σώ-
ματι καὶ πάσχει τὰ δεινότατα κἂν σχῇ τινα φάτνην,
ἐμπέπτωκεν εἰς δουλείαν πολὺ τῆς προτέρας χαλεπω-
36 *τέραν ἢ καὶ εὐπορήσας ἄνθρωπος ἀπειρόκαλος πεφίληκε*
παιδισκάριον καὶ δυστυχῶν ἀνακλαίεται καὶ τὴν δου-
37 *λείαν ποθεῖ. 'τί γάρ μοι κακὸν ἦν; ἄλλος μ' ἐνέδυεν,*
134r *ἄλλος μ' ὑπέδει, ἄλλος ἔτρεφεν, ἄλλος ἐνοσοκόμει, ὀλί-*
γα αὐτῷ ὑπηρέτουν. νῦν δὲ τάλας οἷα πάσχω πλείοσι
38 *δουλεύων ἀνθ' ἑνός; ὅμως δ' ἐὰν δακτυλίους', φησίν,*
'λάβω, τότε γ' εὐρούστατα διάξω καὶ εὐδαιμονέστατα'.
πρῶτον μὲν ἵνα λάβῃ, πάσχει ὧν ἐστιν ἄξιος· εἶτα λα-
39 *βὼν πάλιν ταὐτά. εἶτά φησιν 'ἂν μὲν στρατεύσωμαι,*
ἀπηλλάγην πάντων τῶν κακῶν'. στρατεύεται, πάσχει
ὅσα μαστιγίας καὶ οὐδὲν ἧττον δευτέραν αἰτεῖ στρα-
40 *τείαν καὶ τρίτην. εἶθ' ὅταν αὐτὸν τὸν κολοφῶνα ἐπιθῇ*
καὶ γένηται συγκλητικός, τότε γίνεται δοῦλος εἰς σύλ-
λογον ἐρχόμενος, τότε τὴν καλλίστην καὶ λιπαρωτάτην
δουλείαν δουλεύει.
41 *Ἵνα μὴ μωρὸς ᾖ, ἀλλ' ἵνα μάθῃ, ἃ ἔλεγεν ὁ Σωκρά-*

---

22 sq. Xenoph. Comm. IV, 6, 1 (ad I, 17, 12 adn.).

---

3 *μὲν S_c: μὴ (ut vid.) S* *ποῖ] πῇ s;* quo vescatur *ed. Bas.*, ubi edat *Wolf; τί Cor.; πόθεν Kron.* 3—4 *κολακεύσει et δειπνήσει S_c* 5 *πάσχων Upt.* *κἂν] ἢ ἂν Blass* (uel si *Wolf*) 8 *ἀποκλαίεται Meib.* 10 *ἐνο*σοκόμει S (σο in ras. S_c)* 19 *δοῦλος, εἰς σχολὴν δ' ἐρχ. Wolf* 20 *καλλίστην Schw.: καλλ'ι(?) S; καλλϊώ S_b* 20—22 *post δουλεύει lacunam significavit Upt. (iam Wolf in marg. asteriscos adposuerat); δουλεύει, ἵνα Shaftesbury ('ironice'), Blass* 22 *ἀλλ'] ἄγ' Elter (negl. Wolf in vers.)*

---

5 *πικρὰ λέξις τὸ φάτνη ὡς ἀλόγου ὄντος τοῦ τοιούτου*
17 *δευτέραν ἀντὶ μείζονα*

της, τί ἐστι τῶν ὄντων ἕκαστον, καὶ μὴ εἰκῇ τὰς
προλήψεις ἐφαρμόζῃ ταῖς ἐπὶ μέρους οὐσίαις. τοῦτο 42
γάρ ἐστι τὸ αἴτιον τοῖς ἀνθρώποις πάντων τῶν κακῶν,
τὸ τὰς προλήψεις τὰς κοινὰς μὴ δύνασθαι ἐφαρμόζειν
τοῖς ἐπὶ μέρους. ἡμεῖς δ' ἄλλοι ἄλλο οἰόμεθα. ὁ μὲν 43
ὅτι νοσεῖ. οὐδαμῶς, ἀλλ' ὅτι τὰς προλήψεις οὐκ ἐφαρ-
μόζει. ὁ δ' ὅτι πτωχός ἐστιν, ὁ δ' ὅτι πατέρα χαλεπὸν
ἔχει ἢ μητέρα, τῷ δ' ὅτι ὁ Καῖσαρ οὐχ ἵλεώς ἐστιν.
τοῦτο δ' ἐστὶν ἓν καὶ μόνον τὸ τὰς προλήψεις ἐφαρμό-
ζειν μὴ εἰδέναι. ἐπεὶ τίς οὐκ ἔχει κακοῦ πρόληψιν, ὅτι 44
βλαβερόν ἐστιν, ὅτι φευκτόν ἐστιν, ὅτι παντὶ τρόπῳ
ἀποικονόμητόν ἐστιν; πρόληψις προλήψει οὐ μάχεται,
ἀλλ' ὅταν ἔλθῃ ἐπὶ τὸ ἐφαρμόζειν. τί οὖν τὸ κακόν 45
ἐστι τοῦτο καὶ βλαβερὸν καὶ φευκτόν; λέγει τὸ Καίσαρος
μὴ εἶναι φίλον· ἀπῆλθεν, ἀπέ[σ]πεσεν τῆς ἐφαρμογῆς,
θλίβεται, ζητεῖ τὰ μηδὲν πρὸς τὸ προκείμενον· ὅτι τυ-
χὼν τοῦ φίλος εἶναι Καίσαρος οὐδὲν ἧττον τοῦ ζητου- 134v
μένου οὐ τέτευχεν. τί γάρ ἐστιν, ὃ ζητεῖ πᾶς ἄνθρω- 46
πος; εὐσταθῆσαι, εὐδαιμονῆσαι, πάντα ὡς θέλει ποιεῖν,
μὴ κωλύεσθαι, μὴ ἀναγκάζεσθαι. ὅταν οὖν γένηται
Καίσαρος φίλος, πέπαυται κωλυόμενος, πέπαυται ἀναγ-

---

3 πάντων *S* (*πάν corr.*) 5 τοῖς (*vel* ταῖς ἐπὶ μέρους ⟨οὐσίαις⟩) *Wolf*: ταῖς *S* *fort.* ταῖς ἐπὶ μέρους *delenda* *fort.* ἄλλος ἄλλο ἄλλα S_b (*cf. schol.*); ἄλλα ⟨κακὰ⟩ *Meib.*; ἄλλα ⟨αἴτια τῶν κακῶν⟩ *Upt.*; καὶ(?) ἄλλον ⟨δι'⟩ ἄλλα οἰόμεθα ⟨δυστυχεῖν⟩ *Wolf*; ⟨δι'⟩ ἄλλα θλιβόμεθα *R* 8 τῷ] ὁ *Upt.* (nonnulli, quia *ed. Bas.*) καίσαρ *S pr.* 9 τούτων δ' ἐ. ἓν κ. μ. ⟨αἴτιον⟩ *Wolf* τῷ *r* 14 τοῦ *ed. Salmant.* 15 ἀπέσπεσεν *S*: ἀπέπεσεν S_b (ν *del.* S_c) 18 τέτυχε *Trinc.*, *unde* (οὐκ) ἔτυχε *vel* τετύχηκε *R* 19 εὐστα*θῆσαι *S* (τ *eras.*)

---

5 τὸ κακόν
9 τὸ μὴ εἰδέναι τὰς προλήψεις ἐφαρμόζειν αἴτιον εἶναι πάσης δουλείας
14 τοῦτο λέγει τὸ κακὸν καὶ βλαβερόν

καζόμενος, εὐσταθεῖ, εὐροεῖ; τίνος πυθώμεθα; τίνα
ἔχομεν ἀξιοπιστότερον ἢ αὐτὸν τοῦτον τὸν γεγονότα
47 φίλον; ἐλθὲ εἰς τὸ μέσον καὶ εἰπὲ ἡμῖν, πότε ἀταραχώ-
τερον ἐκάθευδες, νῦν ἢ πρὶν γενέσθαι φίλος τοῦ Καί-
σαρος; εὐθὺς ἀκούεις ὅτι 'παῦσαι, τοὺς θεούς σοι,
ἐμπαίζων μου τῇ τύχῃ· οὐκ οἶδας, οἷα πάσχω τάλας·
οὐδ' ὕπνος ἐπέρχεταί μοι, ἀλλ' ἄλλος ἐλθὼν λέγει, ὅτι
ἤδη ἐγρηγορεῖ, ἤδη πρόεισιν· εἶτα ταραχαί, εἶτα φρον-
48 τίδες'. ἄγε, ἐδείπνεις δὲ πότε εὐαρεστότερον, νῦν ἢ
πρότερον; ἄκουσον αὐτοῦ καὶ περὶ τούτων τί λέγει·
ὅτι, ἂν μὲν μὴ κληθῇ, ὀδυνᾶται, ἂν δὲ κληθῇ, ὡς δοῦ-
λος παρὰ κυρίῳ δειπνεῖ μεταξὺ προσέχων, μή τι μω-
ρὸν εἴπῃ ἢ ποιήσῃ. καὶ τί δοκεῖς φοβεῖται; μὴ μαστι-
γωθῇ ὡς δοῦλος; πόθεν αὐτῷ οὕτως καλῶς; ἀλλ' ὡς
πρέπει τηλικοῦτον ἄνδρα, Καίσαρος φίλον, μὴ ἀπο-
49 λέσῃ τὸν τράχηλον. ἐλούου δὲ πότ' ἀταραχώτερον;
ἐγυμνάζου δὲ πότε σχολαίτερον; τὸ σύνολον ποῖον
50 μᾶλλον ἤθελες βίον βιοῦν, τὸν νῦν ἢ τὸν τότε; ὀμόσαι
δύναμαι, ὅτι οὐδεὶς οὕτως ἐστὶν ἀναίσθητος ἢ ἀναλή-
θης, μὴ ἀποδύρασθαι τὰς αὐτοῦ συμφοράς, ὅσῳ ἂν ᾖ
φίλτερος.

---

5 θεούσ σοι S (σ σ in ras S_c) 6 τύχῃ Schw.: ψυχῆι S 7 ἄλλος ⟨ἐπ' ἄλλῳ⟩ (sic C. Schenkl quoque) vel ἄλλος ⟨, εἶτ' ἄλλος⟩ R; ⟨ἀεὶ⟩ ἄλλος Cor.; ἄγγελος Elter 8 ἐγρήγορεν R ⟨ἄλλος, ὅτι⟩ ἤδη Schw. 9 εὐαρεστότερον S (ό in ras. S_c) 11 κληθῆι bis S (η pr. corr. S^c) 13 τί δοκεῖς. φοβ., μὴ S: corr. Schw. 14 κακῶς Meib. 16 ἐλούου | δὲ S corr.: ἐλού | οὐδὲ (ut vid.) S 19—20 ἀναληθὴς S: corr. Toup; ἀνάλγητος Upt., ἀναλγής Cor.; ἀναλυθεὶς ed. Salmant. sec. Upt. 20 ⟨ὡς⟩ μὴ Salm., ⟨ὥστε⟩

---

3 ὅπερ γὰρ φεύγει τις μὴ παθεῖν φεύγων πάσχει (quod S_b in ὅπερ σὺ φεύγεις μὴ παθεῖν φεύγων πάθης mutavit)

14 οὐ φοβεῖται, φησίν, μαστιγωθῆναι ἀλλὰ τράχηλον ἀπο(ὑπο cod.)κοπῆναι

19—20 ἀναληθὴς ψευδὴς ἴσως

Ὅταν οὖν μήτε οἱ βασιλεῖς λεγόμενοι ζῶσιν ὡς θέ- 51
λουσι μήθ' οἱ φίλοι τῶν βασιλέων, τίνες ἔτι εἰσὶν 135r
ἐλεύθεροι; — Ζήτει καὶ εὑρήσεις. ἔχεις γὰρ ἀφορμὰς
παρὰ τῆς φύσεως πρὸς εὕρεσιν τῆς ἀληθείας. εἰ δ'
αὐτὸς οὐχ οἷός τε εἶ κατὰ ταύτας ψιλὰς πορευόμενος
εὑρεῖν τὸ ἑξῆς, ἄκουσον παρὰ τῶν ἐξητηκότων. τί λέ- 52
γουσιν; ἀγαθόν σοι δοκεῖ ἡ ἐλευθερία; — Τὸ μέγιστον.
— Δύναται οὖν τις τοῦ μεγίστου ἀγαθοῦ τυγχάνων
κακοδαιμονεῖν ἢ κακῶς πράσσειν; — Οὔ. — Ὅσους
οὖν ἂν ἴδῃς κακοδαιμονοῦντας, δυσροοῦντας, πενθοῦν-
τας, ἀποφαίνου θαρρῶν μὴ εἶναι ἐλευθέρους. — Ἀπο-
φαίνομαι. — Οὐκοῦν ἀπὸ μὲν ὠνῆς καὶ πράσεως καὶ 53
τῆς τοιαύτης ἐν κτήσει κατατάξεως ἤδη ἀποκεχωρήκαμεν.
εἰ γὰρ ὀρθῶς ὡμολόγησας ταῦτα, ἄν τε μέγας βασιλεὺς
κακοδαιμονῇ, οὐκ ἂν ἐλεύθερος, ἄν τε μικρὸς ἄν θ'
ὑπατικὸς ἄν τε δισύπατος. — Ἔστω.

Ἔτι οὖν ἀπόκριναί μοι κἀκεῖνο· δοκεῖ σοι μέγα τι 54
εἶναι καὶ γενναῖον ἡ ἐλευθερία καὶ ἀξιόλογον; — Πῶς
γὰρ οὔ; — Ἔστιν οὖν τυγχάνοντά τινος οὕτως μεγά-
λου καὶ ἀξιολόγου καὶ γενναίου ταπεινὸν εἶναι; —

μὴ r; qui - - deploraturus non sit *ed. Bas.*, quin - - miseretur *Wolf* *αὐτοῦ S: corr. Cor.*

1—2 *θέλωσιν S: θέλουσι* S_b 6 *τὸ in ras.* S_b *ἐξητηκότων* ⟨*, τί λέγουσι*⟩. *τί λ. Upt.* 15 *οὐκ ἂν* ⟨*εἴη*⟩ *ἐλ. Meib.* *ἂν ἐλεύθερος S (ἂν corr.* S_b*; in marg. οὐκ ἀνελεύθερος man. rec.)*

---

5 *τὰς φυσικὰς ἐννοίας τοῦτ' ἔστιν ἐὰν ᾖς ἀπαίδευτος καὶ μὴ παρακολουθῇς. — ib. ψιλὰς] ἤτοι εἰ δ' αὐτὸς οὐ τῇ παρακολουθήσει δύνῃ εὑρεῖν ψιλάς, ἤτοι καθαρὰς τὰς φυσικὰς ἀφορμὰς καὶ ἀπαρακαλύπτους οὐδὲ ψιλὰς καὶ οἷον γεγυμνασμένας δύνῃ ταύτας ἐποίχεσθαι* S_c

14 *καὶ ὅπου θέλεις κοίνωσον αὐτό*

15 *ὁ τῶν Περσῶν*

55 *Οὐκ ἔστιν. — Ὅταν οὖν ἴδῃς τινὰ ὑποπεπτωκότα ἑτέρῳ
ἢ κολακεύοντα παρὰ τὸ φαινόμενον αὐτῷ, λέγε καὶ τοῦ-
τον θαρρῶν μὴ εἶναι ἐλεύθερον· καὶ μὴ μόνον, ἂν δει-
πναρίου ἕνεκα αὐτὸ ποιῇ, ἀλλὰ κἂν ἐπαρχίας ἕνεκα κἂν
ὑπατ⟨ε⟩ίας. ἀλλ' ἐκείνους μὲν μικροδούλους λέγε τοὺς
μικρῶν τινων ἕνεκα ταῦτα ποιοῦντας, τούτους δ', ὡς
56 εἰσὶν ἄξιοι, μεγαλοδούλους. — Ἔστω καὶ ταῦτα. — Δο-
κεῖ δέ σοι ἡ ἐλευθερία αὐτεξούσιόν τι εἶναι καὶ αὐτό-
νομον; — Πῶς γὰρ οὔ; — Ὅντινα οὖν ἐπ' ἄλλῳ κω-
135v λῦσαι ἔστι καὶ ἀναγκάσαι, θαρρῶν λέγε μὴ εἶναι ἐλεύ-
57 θερον. καὶ μή μοι πάππους αὐτοῦ καὶ προπάππους
βλέπε καὶ ὠνὴν ζήτει καὶ πρᾶσιν, ἀλλ' ἂν ἀκούσῃς λέ-
γοντος ἔσωθεν καὶ ἐκ πάθους 'κύριε', κἂν δώδεκα
ῥάβδοι προάγωσιν, λέγε δοῦλον· κἂν ἀκούσῃς λέγοντος
'τάλας ἐγώ, οἷα πάσχω', λέγε δοῦλον· ἂν ἁπλῶς ἀπο-
κλαιόμενον ἴδῃς, μεμφόμενον, δυσροοῦντα, λέγε δοῦλον
58 περιπόρφυρον ἔχοντα. ἂν οὖν μηδὲν τούτων ποιῇ, μή-
πω εἴπῃς ἐλεύθερον, ἀλλὰ τὰ δόγματα αὐτοῦ κατάμαθε,
μή τι ἀναγκαστά, μή τι κωλυτικά, μή τι δυσροητικά·
κἂν εὕρῃς τοιοῦτον, λέγε δοῦλον ἀνοχὰς ἔχοντα ἐν*

1 ὅτ^{αν} S (^{αν} corr. m. rec.) 5 ὑπατίας S: corr. S_b 10 ἀναγκᾶσαι S pr. (α alt. corr.) 14 προάγωσι S corr. 16—17 δοῦλον· περιπ. ἔχοντα; Salm. 17 ⟨μὴ⟩ ποιῇ S_c; μὲν ποιῇ Schw. 19 ἀναγκαστικά Schw. κωλυτά Wolf, Salm. (ed. Salmant. sec. Upt.) 20 κἂν S_c in ras. super ἔχοντα S_c adscr. ἤτοι ἀναπνέοντα; sed fortasse iam antea litterae ἀν inter lineas insertae fuerunt

2 τοῦτο καὶ περί τινος ἔστι τῶν κολακευομένων λέγειν
7 οἶμαι ἐκ τῶν μεγαλοδούλων ἐσμέν, ὅμως δὲ δοῦλοι
in infimo fol. 135r ὁ συλλογισμὸς οὗτος· ὁ ἐλεύθερος τὸ μέγιστον ἀγαθὸν ἔχει· οὐδεὶς δὲ τό μέγιστον ἀγαθὸν ἔχων κακοδαιμονεῖ· ὁ ἄρα ἐλεύθερος οὐ λυπεῖται· εἰ δὲ λυπεῖται, οὐκ ἐλεύθερος:
13 ἵνα λέγῃ 'κύριε' ἐμπαθῶς
18 ὕπαγε τούτου φούμησον(?) δός ἡμᾶς τοὺς ὄντως δούλους:

Σατο[υ]ρναλίοις· λέγε, ὅτι ὁ κύριος αὐτοῦ ἀποδημεῖ· εἶθ'
ἥξει καὶ γνώσῃ οἷα πάσχει. — Τίς ἥξει; — Πᾶς ὃς ἂν 59
ἐξουσίαν ἔχῃ τῶν ὑπ' αὐτοῦ τινος θελομένων πρὸς τὸ
περιποιῆσαι ταῦτα ἢ ἀφελέσθαι. — Οὕτως οὖν πολλοὺς
κυρίους ἔχομεν; — Οὕτως. τὰ γὰρ πράγματα προτέρους
τούτων κυρίους ἔχομεν· ἐκεῖνα δὲ πολλά ἐστιν. διὰ
ταῦτα ἀνάγκη καὶ τοὺς τούτων τινὸς ἔχοντας ἐξουσίαν
κυρίους εἶναι· ἐπεί τοι οὐδεὶς αὐτὸν τὸν Καίσαρα φο- 60
βεῖται, ἀλλὰ θάνατον, φυγήν, ἀφαίρεσιν τῶν ὄντων,
φυλακήν, ἀτιμίαν. οὐδὲ φιλεῖ τις τὸν Καίσαρα, ἂν μή
τι ᾖ πολλοῦ ἄξιος, ἀλλὰ πλοῦτον φιλοῦμεν, δημαρχίαν,
στρατηγίαν, ὑπατ⟨ε⟩ίαν. ὅταν ταῦτα φιλῶμεν καὶ μισῶ-
μεν καὶ φοβώμεθα, ἀνάγκη τοὺς ἐξουσίαν αὐτῶν ἔχον-
τας κυρίους ἡμῶν εἶναι. διὰ τοῦτο καὶ ὡς θεοὺς αὐτοὺς
προσκυνοῦμεν· ἐννοοῦμεν γάρ, ὅτι τὸ ἔχον ἐξουσίαν τῆς 61
μεγίστης ὠφελείας θεῖόν ἐστιν, εἶθ' ὑποτάσσομεν κα-
κῶς 'οὗτος δ' ἔχει [τῆς μεγίστης| ὠφελείας· θεῖόν ἐστιν. 136r
εἶθ' ὑποτάσσομεν κακῶς, οὗτος δ' ἔχει] τῆς μεγίστης
ὠφελείας ἐξουσίαν'. ἀνάγκη καὶ τὸ γενόμενον ἐξ αὐτῶν
ἐπενεχθῆναι κακῶς.

---

1 *σατουρναλίοις S: corr.* S_b 3 *αὐτεξουσίαν Schw. tacite* *τινος del. Elter (negl. vers. Bas.); θελομένων τινὸς vel ἔχῃ τινος τ. ὑ. αὐ. θ.* (eorum aliquid quae vult *Wolf) vel ὑπ' ἄλλου τινος θελ. ego* 5 *Οὕτως del. ed. Salmant. (negl. vers. Bas., om. Upt. cod.)* 7 *τινὸς] τινὰ Wolf* 10—11 *ἂν μή τι] κἂν μέντοι Meib.* 11 *φιλοῦμεν s: φοβούμ** S, φιλοῦμεν καὶ* S_b 12 *ὑπατίαν S: corr.* S_b 12—13 *μισῶμεν ⟨καὶ ἐπιθυμῶμεν⟩ R* 16 *εἶθ'] εἰ δ' (et v. 19 ἐξουσίαν',) ego olim; recte scripturam traditam def. Kron.* 15—18 *verba τῆς μεγίστης - - (18) δ' ἔχει male in S repetita; quod* S_b *cum non perspexisset, verbo εἶθ' in εἰ γὰρ mutato et inserto τὸ ante οὗτος (v. 18) sensum extricare conatus est; quo decepti et librarii et editores frustra in hoc loco emendando desudaverunt* 19 *ἐξουσίαν S (ἐξ in maiore ras. a m. pr.)* *γινόμενον Coraes* (quod

62 *Τί οὖν ἐστι τὸ ποιοῦν ἀκώλυτον τὸν ἄνθρωπον καὶ
αὐτεξούσιον; πλοῦτος γὰρ οὐ ποιεῖ οὐδ' ὑπατ⟨ε⟩ία οὐδ'
63 ἐπαρχία οὐδὲ βασιλεία, ἀλλὰ δεῖ τι ἄλλο εὑρεθῆναι. τί
οὖν ἐστι τὸ ἐν τῷ γράφειν ἀκώλυτον ποιοῦν καὶ ἀπαρα-
πόδιστον; — Ἡ ἐπιστήμη τοῦ γράφειν. — Τί δ' ἐν τῷ
κιθαρίζειν; — Ἡ ἐπιστήμη τοῦ κιθαρίζειν. — Οὐκοῦν
64 καὶ ἐν τῷ βιοῦν ἡ ἐπιστήμη τοῦ βιοῦν. ὡς μὲν οὖν
ἁπλῶς, ἀκήκοας· σκέψαι δ' αὐτὸ καὶ ἐκ τῶν ⟨ἐπὶ⟩ μέ
ρους. τὸν ἐφιέμενόν τινος τῶν ἐπ' ἄλλοις ὄντων ἐνδέ-
χεται ἀκώλυτον εἶναι; — Οὔ. — Ἐνδέχεται ἀπαραπό-
65 διστον; — Οὔ. — Οὐκοῦν οὐδ' ἐλεύθερον. ὅρα οὖν·
πότερον οὐδὲν ἔχομεν, ὃ ἐφ' ἡμῖν μόνοις ἐστίν, ἢ πάντα
66 ἢ τὰ μὲν ἐφ' ἡμῖν ἐστιν, τὰ δ' ἐπ' ἄλλοις; — Πῶς λέ-
γεις; — Τὸ σῶμα ὅταν θέλῃς ὁλόκληρον εἶναι, ἐπὶ σοί
ἐστιν ἢ οὔ; — Οὐκ ἐπ' ἐμοί. — Ὅταν δ' ὑγιαίνειν; —
Οὐδὲ τοῦτο. — Ὅταν δὲ καλὸν εἶναι; — Οὐδὲ τοῦτο.
— Ζῆν δὲ καὶ ἀποθανεῖν; — Οὐδὲ τοῦτο. — Οὐκοῦν
τὸ μὲν σῶμα ἀλλότριον, ὑπεύθυνον παντὸς τοῦ ἰσχυρο-
67 τέρου. — Ἔστω. — Τὸν ἀγρὸν δ' ἐπὶ σοί ἐστιν ἔχειν,
ὅταν θέλῃς καὶ ἐφ' ὅσον θέλεις καὶ οἷον θέλεις; — Οὔ.
— Τὰ δὲ δουλάρια; — Οὔ. — Τὰ δ' ἱμάτια; — Οὔ.
— Τὸ δὲ οἰκίδιον; — Οὔ. — Τοὺς δ' ἵππους; — Τού-
των μὲν οὐδέν. — Ἂν δὲ τὰ τέκνα σου ζῆν θέλῃς ἐξ*

---

17 sqq. Ench. 14, 1: *Ἐὰν θέλῃς τὰ τέκνα σου καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς φίλους σου πάντοτε ζῆν, - - τὰ - μὴ ἐπὶ σοὶ θέλεις ἐπὶ σοὶ εἶναι.*

---

ex ea concluditur *ed. Bas.)* *in marg. sup.* *οἷον εἰ εἶπέ τις εἰ ἡμέρα ἐστίν, ὁ ἥλιος ὑπὲρ γῆς ἐστίν· τοῦτο δὲ ἐστι τὸ νύκτα εἶναι· ἀνάγκη ἄρα κατακοιμηθῆναι* S_c

2 *ὑπατία S: corr.* S_b 8 *δ' om. s* *⟨ἐπὶ⟩ infra lineam ins.* S_b*; supra l. ἐπὶ μέρους scr., sed rursus deletum* 17 *καὶ] ἢ s; καὶ ⟨οὐκ⟩ (⟨μὴ⟩ Cor.) Schw.* 22 *⟨Οὔ,⟩ τούτων Cor.*

ἅπαντος ἢ τὴν γυναῖκα ἢ τὸν ἀδελφὸν ἢ τοὺς φίλους,
ἐπὶ σοί ἐστιν; — Οὐδὲ ταῦτα.
Πότερον οὖν οὐδὲν ἔχεις αὐτεξούσιον, ὃ ἐπὶ μόνῳ 68
ἐστὶ σοί, ἢ ἔχεις τι τοιοῦτον; — Οὐκ οἶδα. — Ὅρα οὖν
οὕτως καὶ σκέψαι αὐτό. μή τις ‖ δύναταί σε ποιῆσαι 69 136v
συγκαταθέσθαι τῷ ψεύδει; — Οὐδείς. — Οὐκοῦν ἐν
μὲν τῷ συγκαταθετικῷ τόπῳ ἀκώλυτος εἶ καὶ ἀνεμπό-
διστος. — Ἔστω. — Ἄγε, ὁρμῆσαι δέ σε ἐφ' ὃ μὴ θέ- 70
λεις τις δύναται ἀναγκάσαι; — Δύναται. ὅταν γάρ μοι
θάνατον ἢ δεσμὰ ἀπειλῇ, ἀναγκάζει μ' ὁρμῆσαι. — Ἂν
οὖν καταφρονῇς τοῦ ἀποθανεῖν καὶ τοῦ δεδέσθαι, ἔτι
αὐτοῦ ἐπιστρέφῃ; — Οὔ. — Σὸν οὖν ἐστιν ἔργον τὸ 71
καταφρονεῖν θανάτου ἢ οὐ σόν; — Ἐμόν. — Σὸν ἄρα
ἐστὶ καὶ τὸ ὁρμῆσαι ἢ οὔ; — Ἔστω ἐμόν. — Τὸ δ'
ἀφορμῆσαι τίνος; σὸν καὶ τοῦτο. — Τί οὖν, ἂν ἐμοῦ 72
ὁρμήσαντος περιπατῆσαι ἐκεῖνός με κωλύσῃ; — Τί σου
κωλύσει; μή τι τὴν συγκατάθεσιν; — Οὔ· ἀλλὰ τὸ σω-
μάτιον. — Ναί, ὡς λίθον. — Ἔστω· ἀλλ' οὐκέτι ἐγὼ
περιπατῶ. — Τίς δέ σοι εἶπεν 'τὸ περιπατῆσαι σὸν ἔρ- 73
γον ἐστὶν ἀκώλυτον'; ἐγὼ γὰρ ἐκεῖνο ἔλεγον ἀκώλυτον
μόνον τὸ ὁρμῆσαι· ὅπου δὲ σώματος χρεία καὶ τῆς ἐκ
τούτου συνεργ⟨ε⟩ίας, πάλαι ἀκήκοας, ὅτι οὐδέν ἐστι σόν.
— Ἔστω καὶ ταῦτα. — Ὀρέγεσθαι δέ σε οὗ μὴ θέλεις τις 74
ἀναγκάσαι δύναται; — Οὐδείς. — Προθέσθαι δ' ἢ

2 ἐπὶ Upt. cod.: εἴ τι S 8—9 θέλῃς S: corr. s 19 εἶπεν ⟨ὅτι⟩ Wolf σὸν om. ed. Salmant. 20 ⟨καὶ⟩ ἀκώλυτον Wolf; ⟨τουτέστιν⟩ ἀκ. R 21 χρεία S (corr. m. pr.) 22 συνεργίας S: corr. S_c 23 θέλεις S_c: θέλῃς S 24 προσθέσθαι Salm.

13 ωρ ἡ ἀντίθεσις καὶ ἡ ἀπάντησις
19 ωρ πάνυ τὸ τὴν ὁρμὴν εἶναι ἀκώλυτον μόνην, τὸ δὲ σῶμα οὐχ ἕπεται

ἐπιβαλέσθαι τις ἢ ἁπλῶς χρῆσθαι ταῖς προσπιπτούσαις
75 *φαντασίαις; — Οὐδὲ τοῦτο· ἀλλὰ ὀρεγόμενόν με κωλύ-*
σει τυχεῖν οὗ ὀρέγομαι. — Ἂν τῶν σῶν τινος ὀρέγῃ
καὶ τῶν ἀκωλύτων, πῶς σε κωλύσει; — Οὐδαμῶς. — Τίς
οὖν σοι λέγει, ὅτι ὁ τῶν ἀλλοτρίων ὀρεγόμενος ἀκώλυ-
τός ἐστιν;
76 *Ὑγείας οὖν μὴ ὀρέγωμαι; — Μηδαμῶς, μηδ' ἄλλου*
77 *ἀλλοτρίου μηδενός. ὃ γὰρ οὐκ ἔστιν ἐπὶ σοὶ παρασκευ-*
άσαι ἢ τηρῆσαι ὅτε θέλεις, τοῦτο ἀλλότριόν ἐστιν. μα-
137r *κρὰν ἀπ' αὐτοῦ οὐ μόνον τὰς χεῖρας, ἀλλὰ πολὺ πρό-*
τερον τὴν ὄρεξιν· εἰ δὲ μή, παρέδωκας σαυτὸν δοῦλον,
ὑπέθηκας τὸν τράχηλον,† ἂν θαυμάσῃς τῶν [τι] μὴ σῶν
ᾧ τινι ἂν τῶν ὑπευθύνων καὶ θνητῶν προσπαθῇς. —
78 *Ἡ χεὶρ οὐκ ἔστιν ἐμή; — Μέρος ἐστὶ σόν, φύσει δὲ*
πηλός, κωλυτόν, ἀναγκαστόν, δοῦλον παντὸς τοῦ ἰσχυ-
79 *ροτέρου. καὶ τί σοι λέγω χεῖρα; ὅλον τὸ σῶμα οὕτως*
ἔχει⟨ν⟩ σε δεῖ ὡς ὀνάριον ἐπισεσαγμένον, ἐφ' ὅσον ἂν
οἷόν τε ᾖ, ἐφ' ὅσον ἂν διδῶται· ἂν δ' ἀγγαρ⟨ε⟩ία ᾖ καὶ

---

3 sq. cf. Ench. 14, 1: *ἐὰν δὲ θέλῃς ὀρεγόμενος κτλ.*
8 sqq. cf. Ench. 14, 2: *ὅστις οὖν ἐλεύθερος εἶναι βούλεται, μήτε θελέτω τι μήτε φευγέτω τι τῶν ἐπ' ἄλλοις· εἰ δὲ μή, δουλεύειν ἀνάγκη.*

---

1 *ἀποβαλέσθαι (sic s) τι Meib.* ⟨*οὐ*⟩ *χρῆσθαι Shaftesbury* 7 *ὀρέγομαι s* 10 *ἀλλὰ* ‖ *ἀλλὰ S pr.* 12 *ἄν* ⟨*τι*⟩ *Sb;* ⟨*ὅ τι*⟩ *ἂν Elter* 12 *τῶν τϊ S (τϊ eras.)* 12 *τῶν μὴ σῶν aut delenda aut post δοῦλον (v. 8) vel post ᾧ τινι ἂν (v. 13) transponenda esse conieci olim* 14 *Μέλος Schw. dubitanter* 16 ⟨*πρὸς*⟩ *ὅλον Kron.* 17 *ἔχει S: corr. Sb* *σε δεῖ] σοῦ δοκεῖ s, unde Schw. σου (vel σοι, σε Cor.) δόκει coni.* *ἐπϊ*σεσαγμένον S* 18 *ὅσων S pr.* *ἀγγαρία S: corr. Sb(?)* *ἢ s*

---

6 *ὅτι ὁ μὲν παλαιὸς νόμος τῶν κωλυτῶν ὀρέγεσθαι κελεύει· καὶ ταῦτα γέρα δίδωσιν· ἡ δὲ χάρις τῶν ἀκωλύτων καὶ ἅ τις οὐ δύναται λαβεῖν· διὸ ὁ μὲν πρὸς δουλείαν, ἡ δὲ πρὸς ἐλευθερίαν*
14 *inter lin. ἤτοι ἐκ μέρους σόν· οὐκ ἀεί man. ant.*

στρατιώτης ἐπιλάβηται, ἄφες, μὴ ἀντίτεινε μηδὲ γόγ-
γυζε. εἰ δὲ μή, πληγὰς λαβὼν οὐδὲν ἧττον ἀπολεῖς καὶ
τὸ ὀνάριον. ὅταν δὲ πρὸς τὸ σῶμα οὕτως ἔχειν σε δέῃ, 80
ὅρα, τί ἀπολείπεται περὶ τὰ ἄλλα, ὅσα τοῦ σώματος
ἕνεκα παρασκευάζεται. ὅταν ἐκεῖνο ὀνάριον ᾖ, τἆλλα
γίνεται χαλινάρια τοῦ ὀναρίου, σαγμάτια, ὑποδημάτια,
κριθαί, χόρτος. ἄφες κἀκεῖνα, ἀπόλυε θᾶττον καὶ εὐκο-
λώτερον ἢ τὸ ὀνάριον.

Καὶ ταύτην τὴν παρασκευὴν παρασκευασάμενος καὶ 81
τὴν ἄσκησιν ἀσκήσας τὰ ἀλλότρια ἀπὸ τῶν ἰδίων δια-
κρίνειν, τὰ κωλυτὰ ἀπὸ τῶν ἀκωλύτων, ταῦτα πρὸς
σαυτὸν ἡγεῖσθαι, ἐκεῖνα μὴ πρὸς σαυτόν, ἐνταῦθα ἐπι-
στρόφως ἔχε⟨ιν⟩ τὴν ὄρεξιν, ἐνταῦθα τὴν ἔκκλισιν, μή
τι ἔτι φοβῇ τινα; — Οὐδένα. — Περὶ τίνος γὰρ φο- 82
βήσῃ; περὶ τῶν σεαυτοῦ, ὅπου σοι ἡ οὐσία τοῦ ἀγαθοῦ
καὶ τοῦ κακοῦ; καὶ τίς τούτων ἐξουσίαν ἔχει; τίς ἀφε-
λέσθαι αὐτὰ δύναται, τίς ἐμποδίσαι; οὐ μᾶλλον ἢ τὸν
θεόν. ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ σώματος καὶ τῆς κτήσεως; ὑπὲρ 83
τῶν ἀλλοτρίων; ὑπὲρ τῶν οὐδὲν πρὸς σέ; καὶ τί ἄλλο
ἐξ ἀρχῆς ἐμελέτας ἢ διακρίνειν τὰ σὰ καὶ οὐ σά, τὰ ἐπὶ
σοὶ καὶ οὐκ ἐπὶ σοί, τὰ κωλυτὰ καὶ ἀκώλυτα; τίνος δὲ 137v
ἕνεκα προσῆλθες τοῖς φιλοσόφοις; ἵνα μηδὲν ἧττον
ἀτυχῇς καὶ δυστυχῇς; οὐκοῦν ἄφοβος μὲν οὕτως ἔσει 84

1—2 γόγγρυζε *S pr.* 7 ἀπόλυε *S* (ε *corr.*) 10—11 διακρίνων *Wolf* 12—13 ἐπιστρεφῶς *R* 13 ἔχε *S*: *corr.* S_b τῆς ὀρέξεως S_b ⟨κατὰ⟩ τὴν ἔκκλ. S_b; τῆς ἐκκλίσεως *Upt.* 15 σοι *Schw.*: σου *S*; *om.* s 16 τίς ⟨σ'⟩ *Kron.* (tibi *ed. Bas.*) 19 μηδὲν s 20 ἐμελέτησας *Upt. cod.* 23 *sqq.* οὐκ οὖν -- ἀτάραχος; *Elter* 23 ἔσῃ S_c

1 ὅπερ ἄλλοι μὲν πάσχουσι μὴ θέλοντες πνιγῆναι· ἄλλοι δὲ μὴ θέλοντες πληγῆναι:

11 ταῦτα *et* 12 ἐκεῖνα] ∸ τὰ ἀκώλυτα *et* ·/. τὰ κωλυτά
17—18 εἰρωνικῶς ἢ ἐλεγκτικῶς

*καὶ ἀτάραχος. λύπη δὲ τί πρὸς σέ; ὧν γὰρ προσδοκω-
μένων φόβος γίνεται, καὶ λύπη παρόντων. ἐπιθυμήσεις
δὲ τίνος ἔτι; τῶν μὲν γὰρ προαιρετικῶν ἅτε καλῶν ὄν-
των καὶ παρόντων σύμμετρον ἔχεις καὶ καθισταμένην
τὴν ὄρεξιν, τῶν δ' ἀπροαιρέτων οὐδενὸς ὀρέγῃ, ἵνα καὶ
τόπον σχῇ τὸ ἄλογον ἐκεῖνο καὶ ὠστικὸν καὶ παρὰ τὰ
μέτρα ἠπειγμένον;*

85 *Ὅταν οὖν πρὸς τὰ πράγματα οὕτως ἔχῃς, τίς ἔτι ἄν-
θρωπος δύναται φοβερὸς εἶναι; τί γὰρ ἔχει ἄνθρωπος
ἀνθρώπῳ φοβερὸν ἢ ὀφθεὶς ἢ λαλήσας ἢ ὅλως συν-
αναστραφείς; οὐ μᾶλλον ἢ ἵππος ἵππῳ ἢ κύων κυνὶ ἢ
μέλισσα μελίσσῃ. ἀλλὰ τὰ πράγματα ἑκάστῳ φοβερά
ἐστιν· ταῦτα δ' ὅταν περιποιεῖν τις δύνηταί τινι ἢ*
86 *ἀφελέσθαι, τότε καὶ αὐτὸς φοβερὸς γίνεται. πῶς οὖν
ἀκρόπολις καταλύεται; οὐ σιδήρῳ οὐδὲ πυρί, ἀλλὰ
δόγμασιν. ἂν γὰρ τὴν οὖσαν ἐν τῇ πόλει καθέλωμεν,
μή τι καὶ τὴν τοῦ πυρετοῦ, μή τι καὶ τὴν τῶν καλῶν
γυναικαρίων, μή τι ἁπλῶς τὴν ἐν ἡμῖν ἀκρόπολιν καὶ
τοὺς ἐν ἡμῖν τυράννους ἀποβεβλήκαμεν, οὓς ἐφ' ἑκά-
στοις καθ' ἡμέραν ἔχομεν, ποτὲ μὲν τοὺς αὐτούς, ποτὲ*
87 *δ' ἄλλους; ἀλλ' ἔνθεν ἄρξασθαι δεῖ καὶ ἔνθεν καθελεῖν*

---

3 sqq. cf. Ench. 2, 2.

1—2 *ὧν γὰρ - - - παρόντων 'forsan e glossa' Meib.* *προσ-δοκομένων S: corr.* S_c 2 *⟨τούτων γίνεται⟩ καὶ Schw.* (horum *ins. Wolf in vers.*, eorundem *ed. Bas.)* 4 *καθεσταμένην Cor.* (accommodatam *ed. Bas.)* 5 *καὶ] ποῦ vel τίνα (v. 7 ἠπειγμένον;) Elter; ego κατὰ τὸν olim; οὐ σχῇ ed. Bas. marg., in vers.* ita ut non habeat 12 *ἑκάστου S: corr. s* 13 *δυνηταί S (η in ras.)* 14 *οὖν ⟨ἡ ἐν ἡμῖν⟩ Cor.* (arx ⟨ista⟩ *Wolf)* 15 *post καταλύεται dist. s* 19 *καταβεβλήκαμεν Schw.*

---

15 *ἀκρόπολιν λέγει τὴν ἀπαιδευσίαν καὶ ἀμαθίαν καὶ κακοδοξίαν*

*τὴν ἀκρόπολιν, ἐκβάλλειν τοὺς τυράννους· τὸ σωμάτιον
ἀφεῖναι, τὰ μέρη αὐτοῦ, τὰς δυνάμεις, τὴν κτῆσιν, τὴν
φήμην, ἀρχάς, τιμάς, τέκνα, ἀδελφούς, φίλους, πάντα
ταῦτα ἡγήσασθαι ἀλλότρια. κἂν ἔνθεν ἐκβληθῶσιν οἱ* 88
*τύραννοι, τί ἔτι ἀποτειχίζω τὴν ἀκρόπολιν ἐμοῦ γε
ἕνεκα; ἑστῶσα γὰρ τί μοι ποιεῖ; τί ἔτι ἐκβάλλω| τοὺς* 138ʳ
*δορυφόρους; ποῦ γὰρ αὐτῶν αἰσθάνομαι; ἐπ' ἄλλους
ἔχουσιν τὰς ῥάβδους καὶ τοὺς κοντοὺς καὶ τὰς μαχαί-
ρας. ἐγὼ δ' οὐπώποτ' οὔτε θέλων ἐκωλύθην οὔτ' ἠναγκά-* 89
*σθην μὴ θέλων. καὶ πῶς τοῦτο δυνατόν; προσκατατέ-
ταχά μου τὴν ὁρμὴν τῷ θεῷ. θέλει μ' ἐκεῖνος πυρέσ-
σειν· κἀγὼ θέλω. θέλει ὁρμᾶν ἐπί τι· κἀγὼ θέλω.
θέλει ὀρέγεσθαι· κἀγὼ θέλω. θέλει με τυχεῖν τινος·
κἀγὼ βούλομαι. οὐ θέλει· οὐ βούλομαι. ἀποθανεῖν οὖν* 90
*θέλω· στρεβλωθῆναι οὖν θέλω. τίς ἔτι με κωλῦσαι δύ-
ναται παρὰ τὸ ἐμοὶ φαινόμενον ἢ ἀναγκάσαι; οὐ μᾶλ-
λον ἢ τὸν Δία.*

Οὕτως ποιοῦσι καὶ τῶν ὁδοιπόρων οἱ ἀσφαλέστεροι. 91

---

1 *ἐκβαλεῖν Cor.* 8 *ἔχουσι S corr.* 9 *δ' οὐπώποτ' οὔτε in S a m. pr. exaratum fuisse videtur: δὲ οὐδέποτε οὔτ̣ε̣ (litterae punctis notatae incertiores)* S_c, *sed iam corrector* S_b *in loco corrigendo versatus esse videtur; δὲ πώποτε οὐ vel δὲ οὐπώποτε s; δ' οὔτε πώποτ' (ἐθέλων) Wolf; δὲ οὐδέποτε vel δὲ πώποτε οὔτε Meib., δ' οὔτε ποτὲ Cor. οὔτ'] ἢ μὲν (!) Upt.* 10 *θέλ** S:* $\text{θέλ}^{\text{ων}}$ S_c*(?)* 15 *στρεβλωθῆναι οὖν θέλω S: om. s, unde* ⟨si⟩ mori libeat *ed. Bas.; ⟨ἀποθανεῖν με βούλεται;⟩ ἀποθανεῖν Wolf; ἀποθ. (με) οὖν ⟨θέλει;⟩ θέλω r; ἀποθανεῖν [οὖν] ⟨θέλει;⟩ θέλω. τίς ⟨οὖν⟩ ἔτι et, postquam verba illa 'e cod.' Uptoni innotuerunt, ⟨θέλει με στρεβλωθῆναι;⟩ στρ. οὖν θέλω. ⟨θέλει με ἀποθανεῖν;⟩ ἀπ. οὖν θέλω R; ⟨ἀποθανεῖν με θέλει; στρεβλωθῆναι με θέλει;⟩ ἀπ. οὖν Schw.; ἀποθανεῖν οὖν θέλω ⟨, εἰ θέλει·⟩ στρ. C. Schenkl; ⟨ἀποθανεῖν;⟩ ἀπ. οὖν θέλω. ⟨στρεβλωθῆναι;⟩ στρ. Kron.*

---

13 *ὅτι οὐ τὸ ἐπιθυμεῖν τινος καθήκοντος ψεκτόν· ἀλλὰ τὸ ἐν τῇ ἀφαιρέσει δυσχεραίνειν*

ἀκήκοεν ὅτι λῃστεύεται ἡ ὁδός· μόνος οὐ τολμᾷ καθ-
εῖναι, ἀλλὰ περιέμεινεν συνοδίαν ἢ πρεσβευτοῦ ἢ τα-
μίου ἢ ἀνθυπάτου καὶ προσκατατάξας ἑαυτὸν παρέρχε-
92 ται ἀσφαλῶς. οὕτως καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ποιεῖ ὁ φρόνιμος.
'πολλὰ λῃστήρια, τύραννοι, χειμῶνες, ἀπορίαι, ἀποβολαὶ
93 τῶν φιλτάτων. ποῦ τις καταφύγῃ; πῶς ἀλῄστευτος
παρέλθῃ; ποίαν συνοδίαν περιμείνας ἀσφαλῶς διέλθῃ;
94 τίνι προσκατατάξας ἑαυτόν; τῷ δεῖνι, τῷ πλουσίῳ, τῷ
ὑπατικῷ. καὶ τί μοι ὄφελος; αὐτὸς ἐκδύεται, οἰμώζει,
πενθεῖ. τί δ', ἂν ὁ συνοδοιπόρος αὐτὸς ἐπ' ἐμὲ στρα-
95 φεὶς λῃστής μου γένηται; τί ποιήσω; φίλος ἔσομαι Καί-
σαρος· ἐκείνου με ὄντα ἑταῖρον οὐδεὶς ἀδικήσει. πρῶ-
τον μέν, ἵνα γένωμαι, π[ρ]όσα με δεῖ τλῆναι καὶ παθεῖν,
ποσάκις καὶ ὑπὸ πόσων λῃστευθῆναι· εἶτα ἐὰν γένωμαι,
96 καὶ οὗτος θνητός ἐστιν [καὶ οὗτος θνητός]. ἂν δ' αὐ-
τὸς ἔκ τινος περιστάσεως ἐχθρός μου γένηται, ἀναχω-
138ᵛ 97 ρῆσαί πού ποτε κρεῖσσον; εἰς ἐρημίαν; ἄγε, ἐκεῖ | πυρε-
τὸς οὐκ ἔρχεται; τί οὖν γένηται; οὐκ ἔστιν εὑρεῖν ἀσφα-
98 λῆ σύνοδον, πιστόν, ἰσχυρόν, ἀνεπιβούλευτον;' οὕτως
ἐφίστησιν καὶ ἐννοεῖ, ὅτι, ἐὰν τῷ θεῷ προσκατατάξῃ
ἑαυτόν, διελεύσεται ἀσφαλῶς.

6 Hierocles in Pythag. carm. aur. p. 81 Needh.: *φιλτάτων ἀποβολήν.*

2—3 *ταμίου S (ί S_c in ras.)* 5 *λῃιστήρια S (ηι in ras. S_d)* 9 *post ὑπατικῷ pro signo interrog. punctum pos. Kron.* 10—11 *τί δ'; ἂν - - - γένηται, τί dist. Elter (sim. iam vers. Bas.)* 13 *πόσα scripsi: πρὸσα S: πρὸσα corr. man. ant.* (λαμ *supra scr.*), *πρὸσ ἅ S_b* (λαμ *supra scr.*); *λαμπρός, πόσα ego olim* (quanta *ed. Bas.)* 15 *verba καὶ οὗτος θνητός om. s; fort scribendum ⟨μὴ⟩ καὶ οὗτος θνητός ἐστιν; καὶ οὗτος θνητός; καὶ οὗτος θν. ἐ. καὶ (οὗτος) ὑπεύθυνος Elter* 19 *οὗτος S_b*

5 *ὡρ ὑπόδειξις τῶν λῃστῶν τῶν ἐκτὸς καὶ τῶν ἐν ἡμῖν*
20 *ὅρα πῶς καὶ οὗτοι πάντα ἐπὶ τὸν θεὸν ἀνῆγον*

Πῶς λέγεις προσκατατάξαι; — Ἵν', ὃ ἂν ἐκεῖνος 99
θέλῃ, καὶ αὐτὸς θέλῃ καί, ὃ ἂν ἐκεῖνος μὴ θέλῃ, τοῦτο
μηδ' αὐτὸς θέλῃ. — Πῶς οὖν τοῦτο γένηται; — Πῶς 100
γὰρ ἄλλως ἢ ἐπισκεψαμένῳ τὰς ὁρμὰς τοῦ θεοῦ καὶ
τὴν διοίκησιν; τί μοι δέδωκεν ἐμὸν καὶ αὐτεξούσιον, τί
αὑτῷ κατέλ[ε]ιπεν; τὰ προαιρετικά μοι δέδωκεν, ἐπ'
ἐμοὶ πεποίηκεν, ἀνεμπόδιστα, ἀκώλυτα. τὸ σῶμα τὸ
πήλινον πῶς ἐδύνατο ἀκώλυτον ποιῆσαι; ὑπέταξεν οὖν
τῇ τῶν ὅλων περιόδῳ, τὴν κτῆσιν, τὰ σκεύη, τὴν οἰ-
κίαν, τὰ τέκνα, τὴν γυναῖκα. τί οὖν θεομαχῶ; τί θέλω 101
τὰ μὴ θελητά, τὰ μὴ δοθέντα μοι ἐξ ἅπαντος ἔχειν;
ἀλλὰ πῶς; ὡς δέδοται καὶ ἐφ' ὅσον δύναται. ἀλλ' ὁ
δοὺς ἀφαιρεῖται. τί οὖν ἀντιτείνω; οὐ λέγω, ὅτι ἠλί-
θιος ἔσομαι τὸν ἰσχυρότερον βιαζόμενος, ἀλλ' ἔτι πρό-
τερον ἄδικος. πόθεν γὰρ ἔχων αὐτὰ ἦλθον; ὁ πατήρ 102
μου αὐτὰ ἔδωκεν. ἐκείνῳ δὲ τίς; τὸν ἥλιον δὲ τίς πε-
ποίηκε, τοὺς καρποὺς δὲ τίς, τὰς δ' ὥρας τίς, τὴν δὲ
πρὸς ἀλλήλους συμπλοκὴν καὶ κοινωνίαν τίς;

Εἶτα σύμπαντα εἰληφὼς παρ' ἄλλου καὶ αὐτὸν σεαυ- 103
τόν, ἀγανακτεῖς καὶ μέμφῃ τὸν δόντα, ἄν σού τι ἀφέ-

12—13 Ench. 11: ὁ δοὺς ἀπήτησε.

---

1 προσκατατάξῃ *Schw.*; ⟨τὸ⟩ προσκατατάξαι *Cor.* 4 ὁρμάς] ἀρχὰς *Cor.* 6 αὐτῶι *S: corr. s* κατέλειπεν *S*: κατέλιπε *S_b* 9 ⟨τὸ σῶμα,⟩ τὴν κτῆσιν *Schw.*; *post* περιόδῳ *interp. Kron.* (*sim. vers. Bas.*), *sed fortasse praestat supplere* περιόδῳ ⟨, ὡς⟩ τὴν κτῆσιν 11 θελητά *S_b*: θέλωτα *S* ⟨τί θέλω⟩ τὰ μὴ δοθέντα *Schw.* 12 ἀλλά πως, ὡς *Meib.* *malim* δίδοται (dantur *ed. Bas.*) δύναται (*cf. s.* 79) *S*: δέδοται *s* 12—13 *verba* ἀλλ' - - ἀφαιρεῖται *olim interlocutori dedi* 16 τίς; ⟨ὁ ἥλιος.⟩ *r R* 19 σὺ πάντα *s*

---

10 τὸ (*l.* τῷ) ὄντι γὰρ θεομαχία ἐστιν τὸ μὴ δέχεσθαι ὡς ἐκ τοῦ θεοῦ τὰ ἐπερχόμενα· ἀλλὰ καὶ τὸ κῦρος ἀφαιροῦντας ἐξ αὐτοῦ τῆς τοῦ κόσμου διοικήσεως.

104 ληται; τίς ὢν καὶ ἐπὶ τί ἐληλυθώς; οὐχὶ ἐκεῖνός σε
εἰσήγαγεν; οὐχὶ τὸ φῶς ἐκεῖνός σοι ἔδειξεν; οὐ συνερ-
γοὺς δέδωκεν; οὐ καὶ αἰσθήσεις; οὐ λόγον; ὡς τίνα δὲ
εἰσήγαγεν; οὐχ ὡς θνητόν; οὐχ ὡς μετὰ ὀλίγου σαρκι-
139r δίου ζήσοντα ἐπὶ γῆς καὶ θεασόμενον τὴν διοίκησιν
αὐτοῦ καὶ συμπομπεύσοντα αὐτῷ καὶ συνεορτάσοντα
105 πρὸς ὀλίγον; οὐ θέλεις οὖν, ἕως δέδοταί σοι, θεασάμε-
νος τὴν πομπὴν καὶ τὴν πανήγυριν εἶτα, ὅταν σ' ἐξάγῃ,
πορεύεσθαι προσκυνήσας καὶ εὐχαριστήσας ὑπὲρ ὧν
106 ἤκουσας καὶ εἶδες; 'οὔ· ἀλλ' ἔτι ἑορτάζειν ἤθελον.' καὶ
γὰρ οἱ μύσται μυεῖσθαι, τάχα καὶ οἱ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἄλ-
λους ἀθλητὰς βλέπειν· ἀλλὰ ἡ πανήγυρις πέρας ἔχει·
ἔξελθε, ἀπαλλάγηθι ὡς εὐχάριστος, ὡς αἰδήμων· δὸς
ἄλλοις τόπον· δεῖ γενέσθαι καὶ ἄλλους, καθάπερ καὶ
σὺ ἐγένου, καὶ γενομένους ἔχειν χώραν καὶ οἰκήσεις,
τὰ ἐπιτήδεια. ἂν δ' οἱ πρῶτοι μὴ ὑπεξάγωσιν, τί ὑπο-
λ⟨ε⟩ίπεται; τί ἄπληστος εἶ; τί ἀνίκανος; τί στενοχωρεῖς
107 τὸν κόσμον; — Ναί· ἀλλὰ τὰ τεκνία μετ' ἐμαυτοῦ
εἶναι θέλω καὶ τὴν γυναῖκα. — Σὰ γάρ ἐστιν; οὐχὶ
τοῦ δόντος; οὐχὶ καὶ τοῦ σὲ πεποιηκότος; εἶτα οὐκ ἐκ-
στήσῃ τῶν ἀλλοτρίων; οὐ παραχωρήσεις τῷ κρείσσονι;

---

18 sq. cf. Ench. 14, 1.

---

2 *εἰσηίγαγεν S*   *ἐκεῖνόσσοι S (σ pr. corr.)*   3 *αιι δ' ἔδωκεν?* *οὐ|∗αἰσθήσεις (ὶ eras.) οὐκ αἰσθήσεις S_c*   5 *θεασάμενον S pr.*
10 *ἤκουσεσ S: corr. S_c*   11 *τάχα ⟨δὲ⟩ s*   14 *γίνεσθαι Kron.*   15 *οἰκή-σεις S (ή in ras. man. rec.)*   16 *⟨καὶ⟩ τὰ s*   *ὑπεξάγωσι S corr.* *τί⟨ς τόπος τοῖς δευτέροις⟩ ὑπολ. R* (qui vacuus erit locus reliquus *ed. Bas.*)   16—17 *ἀπολίπεται S pr.*   18 *τεκνίδια s*
20 *τοῦ καὶ σὲ Schw.* (qui te fecit etiam *ed. Bas.*)

---

5 *ἀλλ' ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν*
18 *πρὸς τοὺς φιλοτέκνους*

— Τί οὖν μ' εἰσῆγεν ἐπὶ τούτοις; — Καὶ εἰ μὴ ποιεῖ 108
σοι, ἔξελθε· οὐκ ἔχει χρείαν θεατοῦ μεμψιμοίρου. τῶν
συνεορταζόντων δεῖται, τῶν συγχορευόντων, ἵν' ἐπι-
κροτῶσι μᾶλλον, ἐπιθ⟨ε⟩ιάζωσιν, ὑμνῶσι δὲ τὴν παν-
ήγυριν. τοὺς ⟨ἀ⟩ταλαιπώρους δὲ καὶ δειλοὺς οὐκ ἀηδῶς 109
ὄψεται ἀπολελειμμένους τῆς πανηγύρεως· οὐδὲ γὰρ
παρόντες ὡς ἐν ἑορτῇ διῆγον οὐδ' ἐξεπλήρουν τὴν χώ-
ραν τὴν πρέπουσαν, ἀλλ' ὠδυνῶντο, ἐμέμφοντο τὸν
δαίμονα, τὴν τύχην, τοὺς συνόντας· ἀναίσθητοι καὶ ὧν
ἔτυχον καὶ τῶν ἑαυτῶν δυνάμεων, ἃς εἰλήφασι πρὸς τὰ
ἐναντία, μεγαλοψυχίας, γενναιότητος, ἀνδρείας, αὐτῆς 139[v]
τῆς νῦν ζητουμένης ἐλευθερίας. — Ἐπὶ τί οὖν εἴληφα 110
ταῦτα; — Χρησόμενος. — Μέχρι τίνος; — Μέχρις ἂν
ὁ χρήσας θέλῃ. — Ἂν οὖν ἀναγκαῖά μοι ᾖ; — Μὴ
πρόσπασχε αὐτοῖς καὶ οὐκ ἔσται. σὺ αὐτὰ αὑτῷ μὴ εἴ-
πῃς ἀναγκαῖα καὶ οὐκ ἔστιν.

Ταύτην τὴν μελέτην ἕωθεν εἰς ἑσπέραν μελετᾶν ἔδει. 111
ἀπὸ τῶν μικροτάτων, ἀπὸ τῶν εὐεπηρεαστο⟨τά⟩των ἀρ-
ξάμενος, ἀπὸ χύτρας, ἀπὸ ποτηρίου, εἶθ' οὕτως ἐπὶ
χιτωνάριον πρόσελθε, ἐπὶ κυνάριον, ἐπὶ ἱππάριον, ἐπὶ

18 sq. cf. Ench. 3 et 12, 2.

1 *Καὶ del. Cor.* 3 *συγχορευτῶν s* 3—4 *ἐπικροτῶσι μᾶλλον in S repetitum et altero loco erasum, ubi S_b ἐπικροτοῦσι correxerat* 4 *ἐπιθιάζωσιν S: corr. S_b ὑμνῶσί τε Schw.* (laudibusque *ed. Bas.*) 5 *ταλαιπώρους S: corr. Schw. δὲ] τε R* 6 *ἀπολελυμένους S_c* 14 *ἀναγκαῖα μὴ ᾖ s* 15 *αὐτῶι S (supra α littera σ olim exarata, sed rursus deleta esse videtur): αὐτῷ vel σαυτῷ s* 16 *ἔσται s* 17 *post ἔδει recte dist. S* 18 *εὐεπηρεαστότων S: corr. m. pr.; εὐεπηρειαστοτάτων R* 19 *ποτηρίου. εἶθ' Trinc. (unde ἀρξαμένους vel ἀρξάμενον Kron.), ego comma posui* 20 *πρόελθε Meib.* (progredere *Wolf*)

1 *πάλιν τὴν εὔλογον ἐξαγωγὴν (-εῖν cod.) σηγεῖται (!)*
6 *ὡς ἔοικεν δύο κακὰ πάσχουσιν οἱ μὴ φέροντες γενναίως· καὶ ὧδε τὰς ὀδύνας πολυπλασιάζουσι καὶ ἐκεῖ ὡς ἄπιστοι λογίζονται μὴ ἐμμείναντες τῇ τοῦ θεοῦ διοικήσει:*

ἀγρίδιον· ἔνθεν ἐπὶ σαυτόν, τὸ σῶμα, τὰ μέρη τοῦ σώ-
112 ματος, τὰ τέκνα, τὴν γυναῖκα, τοὺς ἀδελφούς. πανταχοῦ περιβλέψας ἀπόρριψον ἀπὸ σεαυτοῦ· κάθηρον τὰ δόγματα, μή τι προσήρτηταί σοι τῶν οὐ σῶν, μή τι
113 συμπέφυκεν, μή τι ὀδυνήσει σ' ἀποσπώμενον. καὶ λέγε γυμναζόμενος καθ' ἡμέραν, ὡς ἐκεῖ, μὴ ὅτι φιλοσοφεῖς (ἔστω φορτικὸν τὸ ὄνομα), ἀλλ' ὅτι καρπιστὴν δίδως.
114 τοῦτο γάρ ἐστιν ἡ ταῖς ἀληθείαις ἐλευθερία. ταύτην ἠλευθερώθη Διογένης παρ' Ἀντισθένους καὶ οὐκέτι
115 ἔφη καταδουλωθῆναι δύνασθαι ὑπ' οὐδενός. διὰ τοῦτο πῶς ἑάλω, πῶς τοῖς πειραταῖς ἐχρῆτο· μή τι κύριον εἶπέν τινα αὐτῶν; καὶ οὐ λέγω τὸ ὄνομα· οὐ γὰρ τὴν φωνὴν φοβοῦμαι, ἀλλὰ τὸ πάθος, ἀφ' οὗ ἡ φωνὴ ἐκ-
116 πέμπεται. πῶς ἐπιτιμᾷ αὐτοῖς, ὅτι κακῶς ἔτρεφον τοὺς ἑαλωκότας· πῶς ἐπράθη· μή τι κύριον ἐζήτει; ἀλλὰ

---

5 sqq. cf. Ench. 46, 1.
8 sqq. cf. III, 24, 67.
15 sqq. cf. Diog. Laert. VI, 30, 36, 74; Muson. fr. IX, p. 49, 8 sq. H.; Cratetis qu. f. ep. 34, 4; Luc. Vit. Auct. c. 9 sq. Mirum in modum quae Epictetum narrantem facit Arrianus cum Diogenis Laertii verbis concinunt, ut ex eodem fonte, sive ex Menippi

---

3 περιλέψας *Kron.* 4 *et* 5 προσηρτῆται *et* συμπεφύκῃ *Schw.* 5 ὀδυνήσει σε *Schw.* (σ' *Wolf; v. quae infra adn.*): ὀδυνήσεις *S*; ὀδυνήσῃς *s* (ὅτι ἂν ὀδυνήσῃς *Upt.*, μή τι ὀδυνήσῃς ἀποσπωμένον *r*); ὀδυνήσῃ σ' *Wolf* 11 ὅτε ἑάλω *s*; ὡς ἑάλω *C. Schenkl* 12 εἶπέ *S corr.* 14 πῶς *ed. Bas. marg., Upt. cod.*: ἢ ὡς *S*; [ἢ] ὡς *Schw.*; ὁ καὶ ἐπιτιμῶν *Wolf*; *in vers.* nonne *ed. Bas.*, annon *Wolf* ἐπιτιμᾶν *S_b*; ἐπετίμα *Upt.* 15 ἢ ὡς (χὡς *C. Schenkl*) ἐπράθη, μήτι *ego olim* ⟨οὐκ·⟩ ἀλλὰ *Wolf*

---

8 φαίνεται Διογένης ἐμπεσὼν εἰς τοὺς πειρατὰς καὶ εἰπὼν ὅτι 'ἀφ' οὗ με Ἀντισθένης ἠλευθέρωσεν', ἐλευθερίαν λέγων τὴν εἰς πάντα ὑπεροψίαν, 'οὐδεὶς δύναται καταδουλῶσαί με':
12 ὃ λέγει τοιοῦτόν ἐστι· οὐ τὸ κύριον εἰπεῖν ἀποτρέπω ἀλλὰ τὴν διάθεσιν ἀφ' ἧς προέρχεται· οὐ ταυτὸν γὰρ τὸ δουλικῶς καὶ διὰ ψιλὴν τιμὴν τοῦτο λέγειν:
15 ἔνστασις

δοῦλον. πῶς δὲ πραθεὶς ἀνεστρέφετο πρὸς τὸν δεσπό-
την· εὐθὺς διελέγετο πρὸς αὐτόν, ὅτι οὐχ οὕτως ἐστο-
λίσθαι δεῖ αὐτόν, οὐχ οὕτως κεκάρθαι, περὶ τῶν υἱῶν,
πῶς δεῖ αὐτοὺς διάγειν. καὶ τί θαυμαστόν; εἰ γὰρ 117
παιδο τρίβην ἐώνητο, ἐν τοῖς παλαιστρικοῖς ὑπηρέτῃ 140r
ἂν αὐτῷ ἐχρῆτο ἢ κυρίῳ; εἰ δ' ἰατρόν, ὡσαύτως, εἰ δ'
ἀρχιτέκτονα. καὶ οὕτως ἐφ' ἑκάστης ὕλης τὸν ἔμπειρον
τοῦ ἀπείρου κρατεῖν πᾶσα ἀνάγκη. ὅστις οὖν καθόλου 118
τὴν περὶ βίον ἐπιστήμην κέκτηται, τί ἄλλο ἢ τοῦτον
εἶναι δεῖ τὸν δεσπότην; τίς γάρ ἐστιν ἐν νηὶ κύριος;
— Ὁ κυβερνήτης. — Διὰ τί; ὅτι ὁ ἀπειθῶν αὐτῷ ζη-
μιοῦται. — Ἀλλὰ δεῖραί με δύναται. — Μή τι οὖν 119
ἀζημίως; — Οὕτως μὲν κἀγὼ ἔκρινον. — Ἀλλ' ὅτι οὐκ
ἀζημίως, διὰ τοῦτο οὐκ ἔξεστιν· οὐδενὶ δ' ἀζήμιόν ἐστι
τὸ ποιεῖν τὰ ἄδικα. — Καὶ τίς ἡ ζημία τῷ δήσαντι τὸν 120
αὐτοῦ δοῦλον, ἣν δοκεῖς; — Τὸ δῆσαι· τοῦτο ὃ καὶ σὺ

---

libro, cui inscriptum erat *Διογένους Πρᾶσις*, sive ex epistularum collectione (cf. quae adn. ad s. 156), utrumque hausisse appareat.

---

4 *ἄγειν Elter, ἀγαγεῖν ego* 5 *ἐώνητο ἐν τοῖς παλ., ὑπ. dist. S: corr. Wolf in vers.* 6 *ἰατρόν, εἰ δ' ἀ., ὡσαύτως Upt.* 9 *⟨τὸν⟩ βίον Schw.* 11—12 sqq. *post ἐζημιοῦται olim signum interr. posui quaedam excidisse ratus. deinde Blass verba οὕτως μὲν κἀγὼ ἔκρινον Epicteto, non interlocutori tribuit hunc in modum interpretatus 'si impune liceret, ipse quoque sic indicarem (ἔκρινον = ἔκρ. ἄν), sc. δεῖραι αὐτόν σε δύνασθαι'; rectius iudicavit Elter, qui verba illa sic explicanda esse censet 'certe hoc quoque affirmo, illi potestatem esse impune me verberandi'* 12 *δῆραι s, unde δῆσαι Upt., δεῖραι ⟨ἢ δῆσαι⟩ Schw.* 13 *ἔκρινον ⟨· ἀλλὰ γὰρ δύναται⟩. R post ἔκρινον sign. interr. pos. Elter* 16 *αὐτοῦ S: corr. ed. Lond. in S oratio non distincta est; in s ante ἣν, τὸ, ὃ dist.; ego ἣν δοκεῖς interlocutori tribui (sic iam R, qui ἣν δοκῇ coni., et fort. Meib., qui ἣν ⟨οὐ⟩ δοκεῖς suppl.); ante τοῦτο dist. Meib. οἷον δοκεῖς; Wolf; ἣν δοκεῖ; r; Ἥν⟨τινα⟩ δοκεῖς; Cor. τοῦτο] αὐτὸ R ὃ del. Meib.*

---

15 *ὁ κύριος*

ὁμολογήσεις, ἂν θέλῃς σῴζειν, ὅτι ἄνθρωπος οὐκ ἔστι
121 θηρίον, ἀλλ' ἥμερον ζῷον. ἐπεὶ πότ' ἄμπελος πράσσει
κακῶς; ὅταν παρὰ τὴν ἑαυτῆς φύσιν πράσσῃ. πότ' ἀλεκ-
122 τρυών; ὡσαύτως. οὐκοῦν καὶ ἄνθρωπος. τίς οὖν αὐτοῦ
ἡ φύσις; δάκνειν καὶ λακτίζειν καὶ εἰς φυλακὴν βάλ-
λειν καὶ ἀποκεφαλίζειν; οὔ· ἀλλ' εὖ ποιεῖν, συνεργεῖν,
ἐπεύχεσθαι. τότ' οὖν κακῶς πράσσει, ἄν τε θέλῃς ἄν τε
μή, ὅταν ἀγνωμονῇ.
123 Ὥστε Σωκράτης οὐκ ἔπραξε κακῶς; — Οὔ, ἀλλ' οἱ
δικασταὶ καὶ οἱ κατήγοροι. — Οὐδ' ἐν Ῥώμῃ Ἑλουί-
διος; — Οὔ, ἀλλ' ὁ ἀποκτείνας αὐτόν. — Πῶς λέγεις;
124 — Ὡς καὶ σὺ ἀλεκτρυόνα οὐ λέγεις κακῶς πρᾶξαι τὸν
νικήσαντα καὶ κατακοπέντα, ἀλλὰ τὸν ἀπλῆγα ἡττη-
θέντα· οὐδὲ κύνα εὐδαιμονίζεις τὸν μήτε διώκοντα
μήτε πονοῦντα, ἀλλ' ὅταν ἱδρῶντα ἴδῃς, ὅταν ὀδυνώ-
125 μενον, ὅταν ῥηγνύμενον ὑπὸ τοῦ δρόμου. τί παραδοξο-
140v λογοῦμεν, εἰ λέγομεν παντὸς κακὸν εἶναι τὸ παρὰ τὴν
ἐκείνου φύσιν; τοῦτο παράδοξόν ἐστιν; σὺ γὰρ αὐτὸ
ἐπὶ πάντων τῶν ἄλλων οὐ λέγεις; διὰ τί ἐπὶ μόνου οὖν
126 τοῦ ἀνθρώπου ἄλλως φέρῃ; ἀλλ' ὅτι λέγομεν ἥμερον
εἶναι τοῦ ἀνθρώπου τὴν φύσιν καὶ φιλάλληλον
καὶ πιστήν, τοῦτο παράδοξον οὐκ ἔστιν; — Οὐδὲ

1 sq. et 20 sq. cf. quae adn. ad IV, 5, 10.

3—4 ἀλεκτρύων *S pr.* 7 *ἐπέρχεσθαι *S: corr. S_c* πράσσηι *S: corr. s* 12 ἀλεκτρύονα *S pr.* 15 ἱδροῦντα *S_b* 16—17 τί παραδοξολογοῦμεν; εἰ - - - φύσιν, τοῦτο *dist. Trinc.*; τί; παρ., εἰ - - φύσιν; *Meib.*; τί παρ., εἰ - - φύσιν *Schw.* 16 τί] ἢ *R* 20 ⟨ἐπι⟩φέρῃ *Upt.* 22 οὐκ] *negl. vers. Bas.*; οὖν *Schw.*; *post* ἔστιν *punctum pos. Upt.*

9 ὅτι Σωκράτης ἐν Ἀθήναις καὶ Ἑλουίδιος ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ κατηγορίας ἀπέθανον;

τοῦτο. — Πῶς οὖν ἔτι οὐ δερόμενος βλάπτεται ἢ δε- 127
σμευόμενος ἢ ἀποκεφαλιζόμενος; οὐχὶ οὕτως μέν· ⟨εἰ⟩
γενναίως πάσχει, καὶ προσκερδαίνων καὶ προσωφελού-
μενος ἀπέρχεται, ἐκεῖνος δὲ βλαπτόμενός ἐστιν ὁ τὰ
οἰκτρότατα πάσχων καὶ αἴσχιστα, ὁ ἀντὶ ἀνθρώπου λύ-
κος γινόμενος ἢ ἔχις ἢ σφήξ;

Ἄγε οὖν ἐπέλθωμεν τὰ ὡμολογημένα. ὁ ἀκώλυτος 128
ἄνθρωπος ἐλεύθερος, ᾧ πρόχειρα τὰ πράγματα ὡς βού-
λεται. ὃν δ' ἔστιν ἢ κωλῦσαι ἢ ἀναγκάσαι ἢ ἐμποδίσαι
ἢ ἄκοντα εἴς τι ἐμβαλεῖν, δοῦλός ἐστιν. τίς δ' ἀκώλυ- 129
τος; ὁ μηδενὸς τῶν ἀλλοτρίων ἐφιέμενος. τίνα δ' ἀλλό-
τρια; ἃ οὐκ ἔστιν ἐφ' ἡμῖν οὔτ' ἔχειν οὔτε μὴ ἔχειν
οὔτε ποιὰ ἔχειν ἢ πῶς ἔχοντα. οὐκοῦν τὸ σῶμα ἀλλό- 130
τριον, τὰ μέρη αὐτοῦ ἀλλότρια, ἡ κτῆσις ἀλλοτρία. ἂν
οὖν τινι τούτων ὡς ἰδίῳ προσπαθῇς, δώσεις δίκας
ἃς ἄξιον τὸν τῶν ἀλλοτρίων ἐφιέμενον. αὕτη ⟨ἡ⟩ 131
ὁδὸς ἐπ' ἐλευθερίαν ἄγει, αὕτη μόνη ἀπαλλαγὴ δου-
λείας, [μόνη] τὸ δυνηθῆναί ποτ' εἰπεῖν ἐξ ὅλης ψυ-
χῆς τὸ

ἄγου δέ μ', ὦ Ζεῦ, καὶ σύ γ' ἡ Πεπρωμένη,
ὅποι ποθ' ὑμῖν εἰμι διατεταγμένος.

---

12 sq. cf. Ench. 1, 2: τὰ δὲ οὐκ ἐφ' ἡμῖν - - - ἀλλότρια.
13 cf. Stoic. Vet. Fragm. ed. v. Arnim II p. 124 sqq.
20 sq. cf. Ench. 52, 1; Stoic. Vet. Fragm. ed. v. Arnim I p. 118 fr. 527.

---

1 οὖν; ὅτι S_c, *unde* ⟨τοῦτο⟩ πῶς *Upt.* οὐ] ὁ *Elter* 1—2 δεσμούμενος *Schw.* 2 οὗτος S_b ⟨εἰ⟩ *supplevi*; οὗτος, ⟨εἰ⟩ μὲν *Upt.* 4 δὲ ⟨ὁ⟩ *Blass* ὁ] καὶ *R* 13 ποῖα *S pr.*; πόσα *R* 16 ⟨ἡ⟩ *ins.* S_c 17 ὁδὸς ⟨μόνη, ἣ⟩ *Kron.*, *qui* μόνηι *e v. 6 huc transfert* 17—18 ἄγει μόνη, αὕτη ἀπ. δ. μόνη, τὸ *Salm.* δουλείας *S (εί corr.)* 18 μόνη *del. s*; μόνη τοῦ δ. *Elter*; μόνη ⟨ποιεῖ⟩ δ. *ego* (sola haec id praestat, ut *Wolf*) 20 ἀγοῦ *S: corr. s* γ' *s*: καὶ *S*

---

18 τοιοῦτόν τι καὶ Ἰγνάτιος ὁ θεοφόρος εἶπεν· ʻπῦρ καὶ ξίφος

132 *Ἀλλὰ τί λέγεις, φιλόσοφε; καλεῖ σε ὁ τύραννος
ἐροῦντά τι ὧν οὐ πρέπει σοι. λέγεις ἢ οὐ λέγεις; εἰπέ
μοι. —Ἄφες σκέψωμαι.— Νῦν σκέψῃ; ὅτε δ' ἐν τῇ σχολῇ
ἦς, τί ἐσκέπτου; οὐκ ἐμελέτας, τίνα ἐστὶ τὰ ἀγαθὰ
111r καὶ τὰ κακὰ καὶ τίνα οὐδέτερα; — Ἐσκεπτόμην. —
133 Τίνα οὖν ἤρεσκεν ὑμῖν;— Τὰ δίκαια καὶ καλὰ ἀγαθὰ εἶναι,
τὰ ἄδικα καὶ αἰσχρὰ κακά. — Μή τι τὸ ζῆν ἀγαθόν;
— Οὔ. — Μή τι τὸ ἀποθανεῖν κακόν; — Οὔ. — Μή τι
φυλακή; — Οὔ. — Λόγος δ' ἀγεννὴς καὶ ἄπιστος καὶ
φίλου προδοσία καὶ κολακεία τυράννου τί ὑμῖν ἐφαί-
134 νετο; — Κακά. — Τί οὖν; οὐχὶ σκέπτῃ, οὐχὶ δ' ἔσκε-
ψαι καὶ βεβούλευσαι. ποία γὰρ σκέψις, εἰ καθήκει μοὶ
δυναμένῳ τὰ μέγιστα ἀγαθὰ ἐμαυτῷ περιποιῆσαι, τὰ
μέγιστα κακὰ μὴ περιποιῆσαι; καλὴ σκέψις καὶ ἀναγ-
καία, πολλῆς βουλῆς δεομένη. τί ἡμῖν ἐμπαίζεις, ἄν-
135 θρωπε; οὐδέποτε τοιαύτη σκέψις γίνεται. οὐδ' εἰ ταῖς
ἀληθείαις κακὰ μὲν ἐφαντάζου τὰ αἰσχρά, τὰ δ' ἄλλα
οὐδέτερα, ἦλθες ἂν ἐπὶ ταύτην τὴν ἐπίστασιν, οὐδ'
ἐγγύς· ἀλλ' αὐτόθεν διακρίνειν εἶχες, ὥσπερ ὄψει τῇ
136 διανοίᾳ. πότε γὰρ σκέπτῃ, εἰ τὰ μέλανα λευκά ἐστιν, εἰ
τὰ βαρέα κοῦφα; οὐχὶ δὲ τοῖς ἐναργῶς φαινομένοις*

---

3 *σκέψομαι Salm.* 7 *κακά ⟨, τὰ δ' ἄλλα οὐδέτερα⟩ Schw.* 10 *⟨τοῦ⟩ τυράννου s* 11 *τίν' Kron.* *τί οὖν οὐχὶ . σκέπτηι . οὐχὶ S; τί οὖν; οὐχὶ σκέπτῃ; οὐδ' ἔ. καὶ βεβούλευσαι; s; (τί οὖν σκέπτῃ; Wolf; τί οὖν ἔτι σκέπτῃ; Upt ; τί οὖν οὔτε (!) σκέπτῃ R* 13 *δυναμένων S: corr.* S_c 14 *καλὴ - - - δεομένη fortasse adversario danda esse monet Elter* 14–15 *ἀναγκαία ⟨καὶ⟩ Kron.* (circumspectumque *ed. Bas.*) 15 *ἐμπαίζεις; ἄνθρωπε, dist. Salm.* 17 *κακὰ] καλὰ* S_c *⟨τὰ⟩ καλὰ - - ⟨ἀγαθά⟩, τὰ ⟨δ'⟩ αἰσχρὰ ⟨κακά⟩, Upt.; καλὰ - - - τὰ αἰσχρά ⟨, αἰσχρὰ δὲ τὰ καλά⟩, R; κακὰ - - τὰ αἰσχρά ⟨, ἀγαθὰ δὲ τὰ καλά⟩, Schw.*

καὶ θῆρες ἐρχέσθωσαν' (cf. ad Rom. 5, inprimis vers. Syr. et Hieronymi, et ad Smyrn. 4).

ἐπακολουθεῖς; πῶς οὖν νῦν σκέπτεσθαι λέγεις, ⟨εἰ⟩ τὰ
οὐδέτερα τῶν κακῶν φευκτότερα; ἀλλ' οὐκ ἔχεις τὰ 137
δόγματα ταῦτα, ἀλλὰ φαίνεταί σοι οὔτε ταῦτα οὐδέ-
τερα, ἀλλὰ τὰ μέγιστα κακά, οὔτ' ἐκεῖνα ⟨κακά⟩, ἀλλ'
οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς. οὕτως γὰρ ἐξ ἀρχῆς εἴθισας σεαυτόν· 138
'ποῦ εἰμι; ἐν σχολῇ. καὶ ἀκούουσί μου τίνες; λέγω
μετὰ τῶν φιλοσόφων. ἀλλ' ἐξελήλυθα τῆς σχολῆς·
ἆρον ἐκεῖνα τὰ τῶν σχολαστικῶν καὶ τῶν μωρῶν.' οὕ-
τως καταμαρτυρεῖται φίλος ὑπὸ φιλοσόφου, οὕτως πα-
ρασιτεῖ φιλόσοφος, οὕτως ἐπ' ἀργυρίῳ ἐκμισθοῖ ἑαυ- 139
τόν, οὕτως ἐν συγκλήτῳ τις οὐ λέγει τὰ φαινόμενα·
ἔνδοθεν τὸ δόγμα αὐτοῦ βοᾷ, οὐ ψυχρὸν καὶ ταλαίπω- 140 141[v]
ρον ὑποληψείδιον ἐκ λόγων εἰκαίων ὡς ἐκ τριχὸς ἠρτη-
μένον, ἀλλὰ ἰσχυρὸν καὶ χρηστικὸν καὶ ὑπὸ τοῦ διὰ
τῶν ἔργων γεγυμνάσθαι μεμυημένον. παραφύλαξον 141
σαυτόν, πῶς ἀκούεις — οὐ λέγω, ὅτι τὸ παιδίον σου
ἀπέθανεν· πόθεν σοι; ἀλλ' ὅτι σου τὸ ἔλαιον ἐξεχέθη,

17 sq. cf. Ench. 12, 2: ἐκχεῖται τὸ ἐλάδιον, κλέπτεται τὸ οἰνάριον.

1 ⟨εἰ (vel πότερον)⟩ *ins. Wolf* 3 *post* ταῦτα *et* (*v.* 5) *post* ἡμᾶς *signa interr. pos. Wolf in vers.* 4 ⟨κακά⟩ *suppl. Upt.*; ⟨ἀγαθά⟩ *Salm.* 6 τινὲς *Blass* (multi *ed. Bas.*) 8—11 οὗτος *quater* S_b, *qui in marg. haec adnotavit* γρ̊ διὰ τοῦ ῶ μεγάλου καὶ ἀναγινώσκοντ^α (*vel* - τ^αι) ἐν ἤθει 9 φίλος] φιλόσοφος *Upt. cod.* 10—11 ἑαυτόν. οὗτος (οὕτως S_b) 11 ἐν συγκλήτῳ τίς (τις *Schw.*) *S*: ἑ., οὕτως ἐν συγκλήτῳ. τίς *s*; ἑ. [οὕτως] ἐν συγκλήτῳ. τίς *Upt.*; ἑ., οὕτως ἐν σ. ⟨ἀσχημονεῖ⟩. τί *R* (senatorem agit *ed. Bas.*) τί σοῦ λέγει *r*; τίς οὐ θέλει *Upt. cod.*, τί σοι θέλει *R* (*omnes interr. signo post* φαινόμενα *posito*) 12 τὰ δόγματα αὐτοῦ (αὐτὰ *R*) *s* οὐ *Schw.*: σὺ *S*, *unde v.* 3 λόγων ⟨εἶ⟩ *Upt.*, ⟨εἶ⟩ ἐκ *Cor.* (⟨es⟩ *ed. Bas.*) 13 εἰκαίων *R, Schw.*: εἰ καὶ ὧν (ὃν *Wolf*, ὄντως *vel* ἐξ αὐτῶν *Meib.*) *S*; ex verborum sutelis *ed. Bas.*; [εἰ καὶ] ἐξ ὧν (*v.* 13—14 ἠρτημένος) *Upt.* 14 ὑπὸ *del. r R* 15 μεμυημένων *S*: *corr.* S_c; μεμνημένον *ed. Bas.*; βεβαιωμένον *Wendland* 17 ἀπέθανε *S corr.*

142 ὁ οἶνος ἐξεπόθη, ἵνα τις ἐπιστὰς διατεινομένῳ σοι τοῦτ'
αὐτὸ μόνον εἴπῃ 'φιλόσοφε, ἄλλα λέγεις ἐν τῇ σχολῇ·
τί ἡμᾶς ἐξαπατᾷς; τί σκώληξ ὢν λέγεις, ὅτι ἄνθρωπος
143 εἶ;' ἤθελον ἐπιστῆναί τινι αὐτῶν συνουσιάζοντι, ἵνα
ἴδω, πῶς τείνεται καὶ ποίας φωνὰς ἀφίησιν, εἰ μέμνη-
ται τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τῶν λόγων οὓς ἀκούει ἢ λέγει
ἢ ἀναγιγνώσκει.

144 Καὶ τί ταῦτα πρὸς ἐλευθερίαν; — Οὐκ ἄλλα μὲν
οὖν ἢ ταῦτ', ἄν τε θέλητε ὑμεῖς οἱ πλούσιοι ἄν τε μή.
145 — Καὶ τί[ς] σοι μαρτυρεῖ ταῦτα; — Τί γὰρ ἄλλο ἢ
αὐτοὶ ὑμεῖς οἱ τὸν κύριον τὸν μέγαν ἔχοντες καὶ πρὸς
τὸ ἐκείνου νεῦμα καὶ κίνημα ζῶντες, κἄν τινα ὑμῶν
ἴδῃ μόνον συνεστραμμένῳ βλέμματι, ἀποψυχόμενοι, τὰς
γραίας θεραπεύοντες καὶ τοὺς γέροντας καὶ λέγοντες
146 ὅτι 'οὐ δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι· οὐκ ἔξεστί μοι'; διὰ τί
οὐκ ἔξεστίν σοι; οὐκ ἄρτι ἐμάχου μοι λέγων ἐλεύθερος
εἶναι; 'ἀλλὰ Ἄπρυλλά με κεκώλυκεν.' λέγε οὖν τὰς
ἀληθείας, δοῦλε, καὶ μὴ δραπέτευέ σου τοὺς κυρίους
μηδ' ἀπαρνοῦ μηδὲ τόλμα καρπιστὴν διδόναι τοσούτους
147 ἔχων τῆς δουλείας ἐλέγχους. καίτοι τὸν μὲν ὑπ' ἔρωτος
ἀναγκαζόμενόν τι ποιεῖν παρὰ τὸ φαινόμενον καὶ ἅμα
μὲν ὁρῶντα τὸ ἄμεινον, ἅμα δ' οὐκ ἐξευτονοῦντα ἀκο-
142r λουθῆσαι αὐτῷ ἔτι μᾶλλον ἄν τις συγγνώμης ἄξιον
ὑπολάβοι, ἅθ' ὑπό τινος βιαίου καὶ τρόπον τινὰ θείου
148 κατεσχημένον. σοῦ δὲ τίς ἀνάσχοιτο τῶν γραῶν ἐρῶν-
τος καὶ τῶν γερόντων καὶ ἐκείνας ἀπομύσσοντος καὶ

1 ἵνα] ἂν *Elter* (si *Wolf*) 4 συνουσιάζοντι] νουθετοῦντι *R dubitanter* 5 ⟨δια⟩τείνεται *Upt.* 9 οἱ πλούσιοι] οἱ δοῦλοι *Kron.; post* ὑμεῖς *v.* 10 *haec verba melius poni cens. Elter* 10 τίς *S (fort.* σ *postea ins.): correxi* τίς γὰρ ἄλλος *Upt. cod., ed. Bas. marg.* 13 ⟨οἱ⟩ τὰς *Schw.* 16 ἔξεστί *S corr.* 24 ἅτ' *S: corr.* S_c 26 ἀπομάσσοντος *s*

ἀποπλύνοντος καὶ δωροδοκοῦντος καὶ ἅμα μὲν νοσού-
σας θεραπεύοντος ὡς δούλου, ἅμα δ' ἀποθανεῖν εὐχο-
μένου καὶ τοὺς ἰατροὺς διακρίνοντος, εἰ ἤδη θανασίμως
ἔχουσιν; ἢ πάλιν ὅταν ὑπὲρ τῶν μεγάλων τούτων καὶ
σεμνῶν ἀρχῶν καὶ τιμῶν τὰς χεῖρας τῶν ἀλλοτρίων
δούλων καταφιλῇς, ἵνα μηδ' ἐλευθέρων δοῦλος ᾖς; εἶτά 149
μοι σεμνὸς περιπατεῖς στρατηγῶν, ὑπατεύων. οὐκ οἶδα,
πῶς ἐστρατήγησας, πόθεν τὴν ὑπατ⟨ε⟩ίαν ἔλαβες, τίς
σοι αὐτὴν ἔδωκεν; ἐγὼ μὲν οὐδὲ ζῆν ἤθελον, εἰ διὰ 150
Φηλικίωνα ἔδει ζῆσαι τῆς ὀφρύος αὐτοῦ καὶ τοῦ δουλι-
κοῦ φρυάγματος ἀνασχόμενον. οἶδα γάρ, τί ἐστι δοῦλος
εὐτυχῶν ὡς δοκεῖ καὶ τετυφ[λ]ωμένος.

Σὺ οὖν, φησίν, ἐλεύθερος εἶ; — Θέλω νὴ τοὺς θεοὺς 151
καὶ εὔχομαι, ἀλλ' οὔπω δύναμαι ἀντιβλέψαι τοῖς κυ-
ρίοις, ἔτι τιμῶ τὸ σωμάτιον, ὁλόκληρον αὐτὸ ἔχειν ἀντὶ
πολλοῦ ποιοῦμαι καίτοι μηδ' ὁλόκληρον ἔχων. ἀλλὰ 152
δύναμαί σοι δεῖξαι ἐλεύθερον, ἵνα μηκέτι ζητῇς τὸ πα-
ράδειγμα. Διογένης ἦν ἐλεύθερος. πόθεν τοῦτο; οὐχ
ὅτι ἐξ ἐλευθέρων ἦν (οὐ γὰρ ἦν), ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἦν,
ὅτι ἀποβεβλήκει πάσας τὰς τῆς δουλείας [β]λαβὰς οὐδ'
ἦν, ὅπως τις προσέλθῃ πρὸς αὐτὸν οὐδ' ὅθεν λάβηται
πρὸς τὸ καταδουλώσασθαι. | πάντα εὔλυτα εἶχεν, πάντα 153 142v

---

5 sqq. cf. Ench. 19, 2: *σὺ - - οὐ στρατηγὸς κτλ.*
18 sqq. cf. Muson. fragm. IX p. 49, 5 sqq. H.

---

3 *ἀνακρίνοντος Wolf; διανακρίνοντος Schw.; δὲ ἀνακρίνοντος Kron.* 6—7 *ἦς, - - - ὑπατεύων; ed. Bas.* 8 *ὑπατίαν S: corr. S* 10 *φιληκίωνα S: corr. s* 11 *ἀνασχόμενος Wolf* 12 *καὶ ⟨ὡς⟩ R τετυφλωμένος S: corr. s* 20 *βλάβας S: corr. Sb* 21 *λάβηιτῶν S pr. (ut vid.): corr. m. pr.*

---

5 *ἔπεισεν αὐτοὺς καὶ τῶν δούλων δούλους (Gen. 9, 25) εἶναι· καὶ γὰρ οὕτως ἐστὶν ὅταν ἀπέλθῃς πρὸς ὑπερέχοντά σου τὸν αὐτοῦ δοῦλον πρῶτον γονυπετεῖς* — 15 *απ̄ ὦ Ἐπίκτητε*
16 *πεπηρωμένος γὰρ ἦν*

*μόνον προσηρτημένα. εἰ τῆς κτήσεως ἐπελάβου, αὐτὴν
ἀφῆκεν ἄν σοι μᾶλλον ἢ ἠκολούθησεν δι' αὐτήν· εἰ
τοῦ σκέλους, ⟨τὸ σκέλος⟩· εἰ ὅλου τοῦ σωματίου, ὅλον
τὸ σωμάτιον· οἰκείους, φίλους, πατρίδα ὡσαύτως.
ᾔδει, πόθεν ἔχει καὶ παρὰ τίνος καὶ ἐπὶ τίσιν λαβών.
154 τοὺς μέν γ' ἀληθ[ε]ινοὺς προγόνους, τοὺς θεούς, καὶ
τὴν τῷ ὄντι πατρίδα οὐδεπώποτ' ἂν ἐγκατέλ[ε]ιπεν
οὐδὲ παρεχώρησεν ἄλλῳ μᾶλλον πείθεσθαι αὐτοῖς καὶ
ὑπακούειν οὐδ' ὑπεραπέθανεν ἂν εὐκολώτερον τῆς πα-
155 τρίδος ἄλλος. οὐ γὰρ ἐζήτει ποτὲ δόξαι τι ποιεῖν ὑπὲρ
τῶν ὅλων, ἀλλ' ἐμέμνητο, ὅτι πᾶν τὸ γενόμενον ἐκεῖθέν
ἐστιν καὶ ὑπ⟨ὲρ⟩ ἐκείνης πράττεται καὶ ὑπὸ τοῦ διοι-
156 κοῦντος αὐτὴν παρεγγυᾶται. τοιγαροῦν ὅρα, τί λέγει
αὐτὸς καὶ γράφει· 'διὰ τοῦτό σοι', φησίν, 'ἔξεστιν,
ὦ Διόγενες, καὶ τῷ Περσῶν βασιλεῖ καὶ Ἀρχι-
δάμῳ τῷ Λακεδαιμονίων ὡς βούλει διαλέγε-*

---

14 sqq. et haec et quae in ss. 30 sq. leguntur desumpta esse videntur e Diogenis personati epistularum collectione (tali enim Epictetum usum esse l. II c. 3 docemur) et pleniore et praestantiore quam illa, quae nobis servata est. certe quoniam a. 355 Artaxerxem Ochum Athenis bellum minitatum esse eodemque fere tempore Archidami Agesilai f. nomen per totam Graeciam celebratum fuisse constat (cf. epistula Isocratea nona, quae a. 356 aut scripta est aut scripta esse simulatur), iam apparet tempora mores res gestas non ignorasse eum, qui ista nomina coniunxit.

---

2 *ἠκολούθησε S corr.* 3 *⟨τὸ σκέλος⟩ hic ins. s, post σωματίου Wolf* *εἰ] ἢ Wolf* 4–5 *πατρίδα. ὡσαύτως ᾔ. dist. S: corr. ed. Cant.; πατρίδα . ὁ αὐτὸς ᾔδει ⟨γὰρ⟩ s* 5 *τίσι S corr.; τίνι Trinc. Cor.* 6 *ἀληθεινοὺς S: corr. s* 7 *ἐγκατέλειπεν S: corr. S_c* 10 *πότε δόξαι Meib. (sim. vers. Bas.), ποτὲ ⟨τὸ⟩ δόξαι Upt.; πότε δόξει S; ⟨εἴ⟩ ποτε δόξει R; πῶς δόξει Schw.* 11 *ὅλων] ἄλλων Upt. cod.* *γινόμενον Cor.* (quicquid eveniret *ed. Bas.*) 12 *ὑπὲρ Schw.: ὑπ' S* 16 *λακεδαιμονίῳ s*

σθαι’. ἆρά γ’ ὅτι ἐξ ἐλευθέρων ἦν; πάντες γὰρ Ἀθη- 157
ναῖοι καὶ πάντες Λακεδαιμόνιοι καὶ Κορίνθιοι διὰ τὸ
ἐκ δούλων εἶναι οὐκ ἠδύναντο αὐτοῖς ὡς ἠβούλοντο
διαλέγεσθαι, ἀλλ’ ἐδεδοίκεσαν καὶ ἐθεράπευον; διὰ 158
τί οὖν, φησίν, ἔξεστιν; ‘ὅτι τὸ σωμάτιον ἐμὸν οὐχ
ἡγοῦμαι, ὅτι οὐδενὸς δέομαι, ὅτι ὁ νόμος μοι πάντα
ἐστὶ καὶ ἄλλο οὐδέν.’ ταῦτα ἦν τὰ ἐλεύθερον ἐκεῖνον
ἐάσαντα.

Καὶ ἵνα μὴ δόξῃς, ὅτι παράδειγμα δείκνυμι ἀνδρὸς 159
ἀπεριστάτου μήτε γυναῖκα ἔχοντος μήτε τέκνα μήτε
πατρίδα ἢ φίλους ἢ συγγενεῖς, | ὑφ’ ὧν κάμπτεσθαι καὶ 143r
περισπᾶσθαι ἠδύνατο, λάβε Σωκράτη καὶ θέασαι γυ-
ναῖκα καὶ παιδία ἔχοντα, ἀλλὰ ὡς ἀλλότρια[ν], πατρίδα,
ἐφ’ ὅσον ἔδει καὶ ὡς ἔδει, φίλους, συγγενεῖς, πάντα
ταῦτα ὑποτεταχότα τῷ νόμῳ καὶ τῇ πρὸς ἐκεῖνον εὐ-
πειθ⟨ε⟩ίᾳ. διὰ τοῦτο, στρατεύεσθαι μὲν ὁπότ’ ἔδει, 160
πρῶτος ἀπῄει κἀκεῖ ἐκινδύνευεν ἀφειδέστατα· ἐπὶ Λέ-
οντα δ’ ὑπὸ τῶν τυράννων πεμφθείς, ὅτι αἰσχρὸν
ἡγεῖτο, οὐδ’ ἐπεβουλεύσατο εἰδώς, ὅτι ἀποθανεῖν δεή-
σει, ἂν οὕτως τύχῃ. καὶ τί αὐτῷ διέφερεν; ἄλλο γάρ τι 161
σῴζειν ἤθελεν· οὐ τὸ σαρκίδιον, ἀλλὰ τὸν πιστόν, τὸν
αἰδήμονα. ταῦτα ἀπαρεγχείρητα, ἀνυπότακτα. εἶθ’ ὅτ’ 162
ἀπολογεῖσθαι ἔδει ὑπὲρ τοῦ ζῆν, μή τι ὡς τέκνα ἔχων

---

1 sqq. cf. quae adn. ad s. 152.
16 sqq. cf. Plat. Apol. p. 32 c.

---

1 ὅτ’ ε|ἐξελευθέρων *S pr.*: ὅτι|ἐξελ. *corr. m. pr.* 3 ἠδύνατο *et* ἠβούλετο *Meib.* 13 ἀλλοτρίαν *S: corr. Salm.* 14 ⟨ἀλλὰ⟩ ἐφ’ *R* 15—16 εὐπειθίαι *S: corr.* S_c 19 ἐβουλεύσατο *R*, ἔτι ἐβουλεύσατο *Schw.*

---

9 πρὸς τοὺς λέγοντας ὅτι οὐ δύναμαι γυναῖκα καὶ παῖδας ἔχων φυλάξαι τὴν ἀρετήν:
18 ση ὅτι καὶ Σωκράτης ἐθηριομάχησεν:

ἀναστρέφεται, μή τι ὡς γυναῖκα; ἀλλ' ὡς μόνος. τί δ',
163 *ὅτε πιεῖν ἔδει τὸ φάρμακον, πῶς ἀναστρέφεται; δυνά-*
μενος διασωθῆναι καὶ τοῦ Κρίτωνος αὐτῷ λέγοντος ὅτι
'ἔξελθε διὰ τὰ παιδία' τί λέγει; ἕρμαιον ἡγεῖτο αὐτό;
πόθεν; ἀλλὰ τὸ εὔσχημον σκοπεῖ, τἆλλα δ' οὐδ' ὁρᾷ,
οὐδ' ἐπιλογίζεται. οὐ γὰρ ἤθελεν, φησίν, σῶσαι τὸ σω-
μάτιον, ἀλλ' ἐκεῖνο, ὃ τῷ δικαίῳ μὲν αὔξεται καὶ
σῴζεται, τῷ δ' ἀδίκῳ μειοῦται καὶ ἀπόλλυται.
164 *Σωκράτης δ' αἰσχρῶς οὐ σῴζεται, ὁ μὴ ἐπιψηφίσας*
Ἀθηναίων κελευόντων, ὁ τοὺς τυράννους ὑπεριδών, ὁ
τοιαῦτα περὶ ἀρετῆς καὶ καλοκἀγαθίας διαλεγόμενος·
165 *τοῦτον οὐκ ἔστι σῶσαι αἰσχρῶς, ἀλλ' ἀποθνῄσκων σῴ-*
148v *ζεται, οὐ φεύγων. καὶ γὰρ ὁ ἀγαθὸς ὑποκριτὴς παυόμε-*
νος ὅτε δεῖ σῴζεται μᾶλλον ἢ ὑποκρινόμενος παρὰ και-
166 *ρόν. τί οὖν ποιήσει τὰ παιδία; 'εἰ μὲν εἰς Θετταλίαν ἀπήει⟨ν⟩, ἐπεμελήθητε αὐτῶν· εἰς Ἅιδου δέ*
μου ἀποδημήσαντος οὐδεὶς ἔσται ὁ ἐπιμελησό-
μενος;' ὅρα, πῶς ὑποκορίζεται καὶ σκώπτει τὸν θάνα-
167 *τον. εἰ δ' ἐγὼ καὶ σὺ ἦμεν, εὐθὺς ἂν καταφιλοσοφή-*
σαντες ὅτι 'τοὺς ἀδικοῦντας δεῖ τοῖς ἴσοις ἀμύνεσθαι'

---

2 sqq. cf. Plat. Crit. p. 45c.

7 sq. cf. Plat. Crit. p. 47d: *ἐκεῖνο - -, ὃ τῷ μὲν δικαίῳ βέλτιον ἐγίγνετο, τῷ δὲ ἀδίκῳ ἀπώλλυτο.*

9 sq. cf. Xenoph. Comm. I, 1, 18; Plat. Apol. p. 32b (*ὑμῶν κελευόντων*).

15 sqq. cf. Plat. Crit. p. 54a: *πότερον, ἐὰν εἰς Θετταλίαν ἀποδημήσῃς, ἐπιμελήσονται, ἐὰν δὲ εἰς Ἅιδου ἀποδημήσῃς, οὐχὶ ἐπιμελήσονται;*

---

4 *ἑρμαῖον S: corr. Sb* 4—5 *αὐτὸ πόθεν; ⟨οὐ·⟩ ἀλλὰ Meib.* 5 *οὐχ ὁρᾷ s* 6 *ὑπολογίζεται Kron.* *ἤθελε S corr.; ἤθελον r, Upt.* 7 *ἐκεῖνο Sc: ἐκείνωι S* *ὃ Sb: ωἱ S* 15 *εἰ* μὲν S (videtur littera σ erasa esse)* 16 *ἀπήει S: corr. Sb* *ἐπιμελήθητε S:*

---

19 *ἐγὼ ὁ Ἐπίκτητος καὶ σὺ ὁ ἀκροατής*

καὶ προσθέ⟨ν⟩τες ὅτι 'ὄφελος ἔσομαι πολλοῖς ἀνθρώ-
ποις σωθείς, ἀποθανὼν δ' οὐδενί', εἰ [γ]ἄρ' ἔδει διὰ
τρώγλης ἐκδύντας, ἐξήλθομεν ἄν. καὶ πῶς ἂν ὠφελήσα- 168
μέν τινα; ποῦ γὰρ ἂν ἔτι ἔμενον ἐκεῖνοι; ἢ οἳ ὄντες
ἦμεν ὠφέλιμοι, οὐχὶ πολὺ μᾶλλον ἀποθανόντες ἂν
ὅτε ἔδει καὶ ὡς ἔδει ὠφελήσαμεν ἀνθρώπους; καὶ νῦν 169
Σωκράτους ἀποθανόντος οὐθὲν ἧττον ἢ καὶ πλεῖον
ὠφέλιμός ἐστιν ἀνθρώποις ἡ μνήμ⟨η⟩ ὧν ἔτι ζῶν ἔπρα-
ξεν ἢ εἶπεν.

Ταῦτα μελέτα, ταῦτα τὰ δόγματα, τούτους τοὺς λό- 170
γους, εἰς ταῦτα ἀφόρα τὰ παραδείγματα, εἰ θέλεις ἐλεύ-
θερος εἶναι, εἰ ἐπιθυμεῖς κατ' ἀξίαν τοῦ πράγματος.
καὶ τί θαυμαστόν, εἰ τηλικοῦτο πρᾶγμα τοσούτων καὶ 171
τηλικούτων ὠνῇ; ὑπὲρ τῆς νομιζομένης ἐλευθερίας ταύ-
της οἱ μὲν ἀπάγχονται, οἱ δὲ κατακρημνίζουσιν αὑτούς,
ἔστι δ' ὅτε καὶ πόλεις ὅλαι ἀπώλοντο· ὑπὲρ τῆς ἀλη- 172
θ[ε]ινῆς καὶ ἀνεπιβουλεύτου καὶ ἀσφαλοῦς ἐλευθερίας

---

4 sqq. cf. Muson. fr. XXIX H. = Stob. (flor.) III, 7, 24.
17 sq. cf. Ench. 11: τί δέ σοι μέλει, διὰ τίνος σε ὁ δοὺς ἀπῄτησε;

---

corr. S_c ⟨ἂν⟩ αὐτῶν *Cor.* 19—20 κ̃αφιλοσοφήσαντες *S, syllabis* αν *et* ες *scripturae compendiis expressis, quae S_b, ut solet, illevit, ut* μεν *pro* τες *legi possit; unde* κατεφιλοσοφήσαμεν *s*
1 προσθέτες *S pr.* 2 εἰ ἄρ' *scripsi:* εἰ γὰρ *S;* εἴ γ' *Upt.;* εἰ γὰρ δεῖ *R* 2—3 ἔδει, διὰ τρ. ἐκδύντες *Upt.;* ἔδει διὰ τρ. ἐκδύντες ⟨ἐξελθεῖν,⟩ *(de quo verbo addendo iam cogit. Upt.) R* 3 τρόγλης *S: corr. S_c* ἐξέλθομεν *Trinc.,* ἐξέλθωμεν *ed. Gen.* (effugiemus *ed. Bas.), quod deleta particula* ἄν *prob. R* 4 ἔμενον ἐκεῖνοι *vix sanum;* σοι ἔμελον ἐκεῖνοι *Wolf;* ἐμένομεν ἐκεῖνοι *R (sim. vers. Bas.);* ἐμέλομεν ἐκείνῳ *C. Schenkl;* ἔντιμοι *(vel* ὑπεμένοντ'*)* ἐκεῖνοι *Elter* ἢ οἳ *scripsi:* **οἱ *S;* εἰ οἱ *S_b;* εἰ *Upt. cod.;* ἢ εἰ *Salm.;* ἐκεῖνοι, οἳ *(vel* οἷοι*)* ὠφέλιμοι; *R*
8 ἡ μνήμη ὧν *s:* ἢ μνήμων *S;* ἡ μνῆμ' ὧν *S_b* 10 μελέτα [ταῦτα] τὰ δ. *Cor.* 14 ⟨εἰ⟩ ὑπὲρ *Blass* 15 αὐτούς *S: corr. S_c*
16 ⟨δὲ⟩ τῆς *Wolf* 16—17 ἀληθεινῆς *S: corr. S_c*

---

1 τοῦτό τινες λογίζονται περὶ ἑαυτῶν

*ἀπαιτοῦντι τῷ θεῷ ἃ δέδωκεν οὐκ ἐκστήσῃ; οὐχ, ὡς
Πλάτων λέγει, μελετήσεις οὐχὶ ἀποθνῄσκειν μόνον, ἀλ-
λὰ καὶ στρεβλοῦσθαι καὶ φεύγειν καὶ δέρεσθαι καὶ*
144r 173 *πάνθ' ἁπλῶς ἀποδιδόναι τἀλλότρια; ἔσει* | *τοίνυν δοῦλος
ἐν δούλοις, κἂν μυριάκις ὑπατεύσῃς, κἂν εἰς τὸ παλά-
τιον ἀναβῇς, οὐδὲν ἧττον· καὶ αἰσθήσει, ὅτι παρά-
δοξα μὲν ἴσως φασὶν οἱ φιλόσοφοι, καθάπερ καὶ*
174 *ὁ Κλεάνθης ἔλεγεν, οὐ μὴν παράλογα. ἔργῳ γὰρ
εἴσῃ, ὅτι ἀληθῆ ἐστι καὶ τούτων τῶν θαυμαζομένων
καὶ σπουδαζομένων ὄφελος οὐδέν ἐστι τοῖς τυχοῦσι·
τοῖς δὲ μηδέπω τετευχόσι φαντασία γίνεται, ὅτι παρα-
γενομένων αὐτῶν ἅπαντα παρέσται αὐτοῖς τὰ ἀγαθά·
εἶθ' ὅταν παραγένηται, τὸ καῦμα ἴσον, ὁ ῥιπτασμὸς ὁ*
175 *αὐτός, ἡ ἄση, ⟨ἡ⟩ τῶν οὐ παρόντων ἐπιθυμία. οὐ γὰρ
ἐκπληρώσει τῶν ἐπιθυμουμένων ἐλευθερία παρασκευ-*
176 *άζεται, ἀλλὰ ἀνασκευῇ τῆς ἐπιθυμίας. καὶ ἵν' ⟨ε⟩ἰδῇς,
ὅτι ἀληθῆ ταῦτά ἐστιν, ὡς ἐκείνων ἕνεκα πεπόνηκας,*

---

1 sqq. cf. Plat. Phaed. p. 64a; Reip. II 361e.
6 sq. cf. Gnomol. Vat. ed. Sternbach 295: *Ζήνων ὁ Στωικὸς φιλόσοφος λεγόντων τινῶν, ὅτι παράδοξα λέγει, ἔφη 'ἀλλ' οὐ παράνομα'* (Stoic. Vet. Fragm. ed. v. Arnim I p. 64, fr. 281).
8 Stoic. Vet. Fragm. ed. v. Arnim I p. 137, fr. 619.

---

1 *⟨οὐκ ἀπάγξῃ, οὐ κατακρημνίσεις σεαυτόν;⟩ ἀπαιτοῦντι Wolf   οὐκ*στήσηι S: καταθήσῃ S m. rec. in marg.: οὐκ αἰσθήσηι S_b, s; οὐκ ἀποδώσεις s; ⟨ἑκὼν⟩ οὐκ ἀποδώσεις, οὐκ αἰσθήσῃ Wolf; οὐ προσθήσῃ Salm.; οὐ πεισθήσῃ R; οὐχ ἡσθήσῃ Gataker; οὐχ ἡσθεὶς ἀποδώσεις Schw.   οὐ|χῶς S pr.* **3** *δεδέσθαι ego olim* **4** *ἔσῃ S corr. m. rec.* **6** *αἰσθήσῃ S_c* **9** *ἀληθῆ* S* **10** *τετυχόσι Salm. (ed. Salmant. sec. Upt.)* **11—12** *παραγενομένων S (αρα in ras. S_b)* **14** *ἄσῃ S   ⟨ἡ⟩ add. Wolf   οὐ del. Wolf* **16** *ἰδῇις aut ἴδηις S: corr. S_c* **17** *πεπόνηκας S (κα corr. S_b)*

---

13 *σῃ ωρ τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν εἶναι τὰ ὄντως ἀγαθὰ τὰ κατὰ προαίρεσιν*

*οὕτως καὶ ἐπὶ ταῦτα μετάθες τὸν πόνον· ἀγρύπνησον
ἕνεκα τοῦ δόγμα περιποιήσασθαι ἐλευθεροποιόν, θερά-* 177
*πευσον ἀντὶ γέροντος πλουσίου φιλόσοφον, περὶ θύ-
ρας ὄφθητ[α]ι τὰς τούτου· οὐκ ἀσχημονήσεις ὀφθείς, οὐκ
ἀπελεύσῃ κενὸς οὐδ' ἀκερδής, ἂν ὡς δεῖ προσέλθῃς. εἰ
δὲ μή, πείρασόν γ'· οὐκ ἔστιν αἰσχρὰ ἡ πεῖρα.*

β'. Περὶ συμ⟨περι⟩φορᾶς.

Τούτῳ τῷ τόπῳ πρὸ πάντων σε δεῖ προσέχειν, μή 1
*ποτε ἄρα τῶν προτέρων συνήθων ἢ φίλων ἀνακραθῇς
τινι οὕτως, ὥστ' εἰς τὰ αὐτὰ συγκαταβῆναι αὐτῷ· εἰ
δὲ μή, ἀπολεῖς σεαυτόν. ἂν δέ σ' ὑποτρέχῃ ὅτι 'ἀδέξιος* 2
*αὐτῷ φανοῦμαι καὶ οὐχ ὁμοίως ἕξει ὡς πρότερον',
μέμνησο, ὅτι προῖκα οὐδὲν γίνεται οὐδ' ἔστι δυνατὸν
μὴ τὰ αὐτὰ ποιοῦντα [μὴ] τὸν αὐτὸν εἶναι τῷ ποτέ.*||
ἑλοῦ οὖν πότερον θέλεις, ὁμοίως φιλεῖσθαι ὑφ' ὧν 3 144v
*πρότερον ὅμοιος ὢν τῷ πρότερον σεαυτῷ ἢ κρείσσων
ὢν μὴ τυγχάνειν τῶν ἴσων. εἰ γὰρ τοῦτο κρεῖσσον,* 4
*αὐτόθεν ἀπόνευσον ἐπὶ τοῦτο μηδέ σε περισπάτωσαν
οἱ ἕτεροι διαλογισμοί. οὐδεὶς γὰρ ἐπαμφοτερίζων δύ-
ναται προκόψαι, ἀλλ' εἰ τοῦτο πάντων προκέκρικας, εἰ*

---

11 sqq. cf. Ench. 25, 1: *μέμνησο δέ, ὅτι οὐ δύνασαι μὴ ταὐτὰ ποιῶν πρὸς τὸ τυγχάνειν τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν τῶν ἴσων ἀξιοῦσθαι.*
13 cf. Ench. 12, 2: *προῖκα δὲ οὐδὲν περιγίνεται (γίνεται Stob.).*
18 sq. cf. Ench. 24, 1.

---

4 *ὄφθηται S: corr. S_c τοιούτου Upt.* 7 *συμφορᾶς S: corr. m. rec.* 8 *⟨Ἐν⟩ τούτῳ Schw.* 9 *πρότερον Cor. ἀνακριθῆις S: corr. s* 14 *μὴ pr. negl. vers. Bas. μὴ alt. del. s ⟨τὸν⟩ μὴ τὰ αὐτὰ π. [μὴ] τὸν αὐτὸν εἶναι πώποτε R* 16 *πρότερος ὅμοιος S: corr. S_b* 18 *ἀπονεύων S: corr. S_b, sed postea rursus ου in ευ mutatum esse videtur*

πρὸς τούτῳ μόνῳ θέλεις εἶναι, εἰ τοῦτο ἐκπονῆσαι,
5 ἄφες ἅπαντα τἆλλα· εἰ δὲ μή, οὗτος ὁ ἐπαμφοτερισμὸς
ἑκάτερόν σοι ποιήσει, οὔτε προκόψεις κατ' ἀξίαν οὔτ'
6 ἐκείνων τεύξῃ, ὧν πρότερον ἐτύγχανες. πρότερον γὰρ
εἰλικρινῶς ἐφιέμενος τῶν οὐδενὸς ἀξίων ἡδὺς ἦς τοῖς
7 συνοῦσιν. οὐ δύνασαι δ' ἐν ἀμφοτέρῳ τῷ εἴδει διενεγ-
κεῖν· ἀλλ' ἀνάγκη, καθόσον ἂν τοῦ ἑτέρου κοινωνῇς,
ἀπολείπεσθαί σ' ἐν θατέρῳ. οὐ δύνασαι μὴ πίνων μεθ'
ὧν ἔπινες ὁμοίως ἡδὺς αὐτοῖς φαίνεσθαι· ἑλοῦ οὖν,
πότερον μεθυστὴς εἶναι θέλεις καὶ ἡδὺς ἐκείνοις ἢ νή-
φων ἀηδής. οὐ δύνασαι μὴ ᾄδων μεθ' ὧν ᾖδες ὁμοίως
φιλεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν· ἑλοῦ οὖν καὶ ἐνταῦθα, πότερον
8 θέλεις. εἰ γὰρ κρεῖσσον τὸ αἰδήμονα εἶναι καὶ κόσμιον
τοῦ εἰπεῖν τινα 'ἡδὺς ἄνθρωπος', ἄφες τὰ ἕτερα, ἀπό-
9 γνωθι, ἀποστράφηθι, μηδὲν σοὶ καὶ αὐτοῖς. εἰ δὲ μὴ
ἀρέσει ταῦτα, ὅλος ἀπόκλινον ἐπὶ τἀναντία· γενοῦ εἷς
τῶν κιναίδων, εἷς τῶν μοιχῶν καὶ ποίει τὰ ἑξῆς καὶ
τεύξῃ ὧν θέλεις. καὶ ἀναπηδῶν ἐπικραύγαζε τῷ ὀρχη-
10 στῇ. διάφορα δ' οὕτως πρόσωπα οὐ μίγνυται· οὐ δύ||-
145r νασαι καὶ Θερσίτην ὑποκρίνασθαι καὶ Ἀγαμέμνονα. ἂν

---

1 sqq. cf. Ench. 1, 4: *τηλικούτων οὖν ἐφιέμενος μέμνησο, ὅτι - δεῖ - - - τὰ μὲν ἀφιέναι παντελῶς - - -. ἐὰν δὲ καὶ ταῦτ' ἐθέλῃς, - - - τυχὸν μὲν οὐδ' αὐτῶν τούτων τεύξῃ, διὰ τὸ καὶ τῶν προτέρων ἐφίεσθαι.*
6 sqq. cf. Ench. 13.
19 sq. cf. Demadis apophthegma apud Diod. Sic. XVI, 87.

---

1 *μόνων S pr.* *θέλεις S (ει corr.)* 9 *φιλεῖσθαι S (εῖ corr.)* 16 *ἀρέσει S*$_c$*: ἀ*ρει σε S; ἀρέσῃ s (ἂν δὲ μὴ ἀρέσῃ Schw.); ἀρέσκει R (σ' ἀρέσκει Cor.); ἀρέσει σε C. Schenkl; αἱρεῖ σε ego olim* 17 *κιναιδῶν S*

---

5 *τοῦτο καὶ ἐν τοῖς μονάζουσιν καὶ θέλουσιν πάλιν δρομὴν εἰς τοὐπίσω*

Θερσίτης εἶναι θέλῃς, κυρτόν σε εἶναι δεῖ, φαλακρόν· ἂν Ἀγαμέμνων, μέγαν καὶ καλὸν καὶ τοὺς ὑποτεταγμένους φιλοῦντα.

γ'. Τίνα τίνων ἀντικαταλλακτέον.

Ἐκεῖνο πρόχειρον ἔχε, ὅταν τινὸς ἀπολ⟨ε⟩ίπῃ τῶν 1
ἐκτός, τί ἀντ' αὐτοῦ περιποιῇ· κἂν ᾖ πλείονος ἄξιον,
μηδέποτ' εἴπῃς ὅτι 'ἐζημίωμαι'· οὐδ' ⟨ἂν⟩ ἀντὶ ὄνου 2
ἵππον, οὐδ' ἀντὶ προβάτου βοῦν, οὐδ' ἀντὶ κέρματος
πρᾶξιν καλήν, οὐδ' ἀντὶ ψυχρολογίας ἡσυχίαν οἵαν δεῖ,
οὐδ' ἀντὶ αἰσχρολογίας αἰδῶ. τούτων μεμνημένος παν- 3
ταχοῦ διασώσεις τὸ σαυτοῦ πρόσωπον οἷον ἔχειν σε
δεῖ. εἰ δὲ μή, σκόπει, ὅτι ἀπόλλυνται οἱ χρόνοι εἰκῇ
καὶ ὅσα νῦν προσέχεις σεαυτῷ, μέλλεις ἐκχεῖν ἅπαντα
ταῦτα καὶ ἀνατρέπειν. ὀλίγου δὲ χρεία ἐστὶ πρὸς τὴν 4
ἀπώλειαν τὴν πάντων καὶ ἀνατροπήν, μικρᾶς ἀποστρο-
φῆς τοῦ λόγου. ἵνα ὁ κυβερνήτης ἀνατρέψῃ τὸ πλοῖον, 5
οὐ χρείαν ἔχει τῆς αὐτῆς παρασκευῆς, ὅσης εἰς τὸ σῶ-
σαι· ἀλλὰ μικρὸν πρὸς τὸν ἄνεμον ἂν ἐπιστρέψῃ, ἀπώ-
λετο· κἂν μὴ αὐτὸς ἑκών, ὑποπαρενθυμηθῇ δ', ἀπώ-
λετο. τοιοῦτόν ἐστί τι καὶ ἐνθάδε· μικρὸν ἂν ἀπονυ- 6
στάξῃς, ἀπῆλθεν πάντα τὰ μέχρι νῦν συνειλεγμένα.

---

1 ⟨καὶ⟩ φαλακρόν *ed. Bas.*; ⟨φοξόν,⟩ φαλ. *Schw.*; φαλ. ⟨καὶ τοὺς προεστῶτας λοιδοροῦντα⟩ *C. Schenkl*; φαλ. ⟨, φλύαρον vel φλήναφον⟩ *Elter* 5 *suppl. s* 7 ⟨ἂν (vel ἐὰν)⟩ *suppl. Schw.* (si permutaveris *ed. Bas.*), *qui de graviore lacuna quoque cogit., velut* ⟨οὐδὲ γὰρ ἐζημίωσαι ἀντικαταλλαξάμενος (*vel* περιποιησάμενος)⟩ οὐδ'; *v.* 10 αἰδῶ ⟨ἀντικαταλλαξάμενος⟩ *Wolf* 9 οἵαν δεῖ *del. Cor.* (*negl. Wolf in vers.*). 13 προσχεῖς *ed. Salmant. marg.* 15 τὴν ⟨τῶν⟩ *vel* τῶν *Wolf* 18 ἐπιτρέψῃ *Gataker* 21 ἀπῆλθε *S corr.*

---

12 ὅπερ καὶ ἡμεῖς πάσχομεν
20 ωρ καὶ ἀληθές

7 πρόσεχε οὖν ταῖς φαντασίαις, ἐπαγρύπνει. οὐ γὰρ μι-
κρὸν τὸ τηρούμενον, ἀλλ' αἰδὼς καὶ πίστις καὶ εὐστά-
8 θεια, ἀπάθεια, ἀλυπία, ἀφοβία, ἀταραξία, ἁπλῶς ἐλευθε-
145v ρία. τίνων μέλλεις ταῦτα πωλεῖν; βλέπε,|| πόσου ἀξίων.—
Ἀλλ' οὐ τεύξομαι τοιούτου τινὸς ἀντ' αὐτοῦ. — Βλέπε
καὶ τυγχάνων πάλιν ἐκείνου, τί ἀντ' αὐτοῦ λαμβάνεις.
9 'ἐγὼ εὐκοσμίαν, ἐκεῖνος δημαρχίαν· ἐκεῖνος στρατηγίαν,
ἐγὼ αἰδῶ. ἀλλ' οὐ κραυγάζω, ὅπου ἀπρεπές· ἀλλ' οὐκ
ἀναστήσομαι, ὅπου μὴ δεῖ. ἐλεύθερος γάρ εἰμι καὶ φί-
10 λος τοῦ θεοῦ, ἵν' ἑκὼν πείθωμαι αὐτῷ. τῶν δ' ἄλλων
οὐδενὸς ἀντιποιεῖσθαί με δεῖ, οὐ σώματος, οὐ κτήσεως,
οὐκ ἀρχῆς, οὐ φήμης, ἁπλῶς οὐδενός· οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος
βούλεταί μ' ἀντιποιεῖσθαι αὐτῶν. εἰ γὰρ ἤθελεν, ἀγαθὰ
πεποιήκει αὐτὰ ἂν ἐμοί. νῦν δ' οὐ πεποίηκεν· διὰ τοῦτο
11 οὐδὲν δύναμαι παραβῆναι τῶν ἐντολῶν.' τήρει τὸ ἀγα-
θὸν τὸ σαυτοῦ ἐν παντί, τῶν δ' ἄλλων κατὰ τὸ διδό-

---

1 sqq. cf. Ench. 12, 2: *τοσούτου πωλεῖται ἀπάθεια, τοσούτου ἀταραξία.*
5 sqq. cf. Ench. 25, 5: *οὐδὲν οὖν ἔχεις ἀντὶ τοῦ δείπνου κτλ.*
10 cf. Ench. 31, 1: *πείθεσθαι αὐτοῖς - - - ἑκόντα.*

2—3 *εὐστάθεια S (ει corr.)* 3 *ἀπάθεια r R, Schw.: εὐπείθεια (ει alt. corr.)* 3—4 *ἐρευθερία S pr.* 4 *πωλεῖν βλέπε. πόσου S: corr. s* 5 *'ἄλλου τεύξομαι - - - αὐτοῦ;' Schw.; — Ἀλλ' οὖν τ. - - - αὐτοῦ; Cor. (sign. interrog. post αὐτοῦ iam Wolf in vers. pos.)* 6 *ἀποτυγχάνων R, Schw. (idem τυγχάνων - - - λαμβάνει); τυγχάνοντος Elter* 8 *ante ἀλλ' quaedam excidisse conieci olim κραυγάσω Kron.* (vociferabor *ed. Bas.)* 10 *ἀλλοτρίων ego olim* 13—14 *ἀγάθ' ἂν πεπ. αὐτὰ ἐμοί Rich.* 15 *s. 11 virgulis incl. Kron.* 16 *σαὐτοῦ S pr : σεαυτοῦ S corr.; ἑαυτοῦ s*

---

1 *ἀλλ' ἡμεῖς κοιμώμενοι θέλομεν φιλοσοφεῖν*
9 *ἰδὲ παρρησίαν οἵαν καὶ ὁ εἰπὼν 'ἐγὼ οὐ φοβοῦμαι τὸν θεὸν ἀλλ' ἀγαπῶ'.*
12 *νόει τί ἐστιν οὐ φήμης*
16—18 *÷τὸ διδόμενον] ἤτοι καθὼς δίδοται, οὐ καθὼς θέλεις man. rec.*

μενον μέχρι τοῦ εὐλογιστεῖν ἐν αὐτοῖς, τούτῳ μόνῳ
ἀρκούμενος. εἰ δὲ μή, δυστυχήσεις, ἀτυχήσεις, κωλυ-
θήσῃ, ἐμποδισθήσῃ. οὗτοί εἰσιν οἱ ἐκεῖθεν ἀπεσταλμέ- 12
νοι νόμοι, ταῦτα τὰ διατάγματα· τούτων ἐξηγητὴν δεῖ
γενέσθαι, τούτοις ὑποτεταγμένον, οὐ τοῖς Μασουρίου
καὶ Κασ⟨σ⟩ίου.

δ'. Πρὸς τοὺς περὶ τὸ ἐν ἡσυχίᾳ διάγειν ἐσπουδακότας.

Μέμνησο, ὅτι οὐ μόνον ἐπιθυμία ἀρχῆς καὶ πλούτου 1
ταπεινοὺς ποιεῖ καὶ ἄλλοις ὑποτεταγμένους, ἀλλὰ καὶ
ἡσυχίας καὶ σχολῆς καὶ ἀποδημίας καὶ φιλολογίας.
ἁπλῶς γὰρ οἷον [ε]ἂν ᾖ τὸ ἐκτός, ἡ τιμὴ αὐτοῦ ὑπο-
τάσσει ἄλλῳ. τί οὖν διαφέρει συγκλήτου ἐπιθυμεῖν ἢ 2
τοῦ μὴ εἶναι συγκλητικόν; τί διαφέρει ἀρχῆς ἐπιθυμεῖν
ἢ ἀναρχίας; τί διαφέρει λέγειν ὅτι ʻκακῶς μοί ἐστιν,
οὐδὲν ἔχω τί πράξω, ἀλλὰ τοῖς βιβλίοις προσδέδεμαι 146r
ὡς νεκρὸς' ἢ λέγειν ʻκακῶς μοί ἐστιν, οὐκ εὐσχολῶ
ἀναγνῶναι'; ὡς γὰρ ἀσπασμοὶ καὶ ἀρχὴ τῶν ἐκτός ἐστι 3
καὶ ἀπροαιρέτων, οὕτως καὶ βιβλίον. ἢ τίνος ἕνεκα θέ- 4
λεις ἀναγνῶναι; εἰπέ μοι. εἰ μὲν γὰρ ἐπ' αὐτὸ[υ] κατα-

ἄλλων ⟨τι⟩ κατὰ S_b; ἄλλων τί; κατὰ *Upt.* ἄλλων ὅ τι καὶ *r* (si quid aliorum sit datum *ed. Bas.*); *ʻsententia flagitat* ἔχου *vel* ἀπόλαυσαι *aut simile quid' R* (⟨utere⟩ *ed. Bas.*; ⟨ἀντιποιοῦ⟩ *Elter*) 2 δυστυχήσεις *S* (στ *corr.*) 6 *suppl. s* 12 ἐὰν *S*: *corr. Upt. e cod. (item vers. Bas. et Meib.)* 13 ⟨ἡμᾶς⟩ ἄλλῳ *Meib.* 14 ἄρχειν ἐπιθυμίας *Trinc., quod variis modis temptaverunt grammatici* 20 *sqq.* ἐπ' αὐτοῦ καταστρέφεις ἐπ' αὐτὸ τὸ *S*: *corr. R, Schw.*;

---

4 ἐρ(ώτησις) τίνες οὗτοι

14 ταὐτὸν γάρ ἐστιν ἐπιθυμεῖν ἄρχειν καὶ ἐπιθυμεῖν μὴ ἄρχειν· ἀμφότερα γὰρ ἡττήματα

στρέφεις [ἐπ' αὐτὸ] τὸ ψυχαγωγηθῆναι ἢ μαθεῖν τι,
ψυχρὸς εἶ καὶ ταλαίπωρος. εἰ δ' ἐφ' ὃ δεῖ ἀναφέρεις,
τί τοῦτ' ἔστιν ἄλλο ἢ εὔροια; εἰ δέ σοι τὸ ἀναγιγνώ-
5 σκειν εὔροιαν μὴ περιποιῇ, τί ὄφελος αὐτοῦ; — Ἀλλὰ
περιποιεῖ, φησίν, καὶ διὰ τοῦτο ἀγανακτῶ ὡς ἀπο-
λειπόμενος αὐτοῦ. — Καὶ τίς αὕτη ἡ εὔροια, ἣν ὁ
τυχὼν ἐμποδίσαι δύναται, οὐ λέγω Καῖσαρ ἢ Καίσαρος
φίλος, ἀλλὰ κόραξ, αὐλητής, πυρετός, ἄλλα τρισμύρια;
ἡ δ' εὔροια οὐδὲν οὕτως ἔχει ὡς τὸ διηνεκὲς καὶ ἀνεμ-
6 πόδιστον. νῦν καλοῦμαι πράξων τι, ἄπειμι νῦν προσέ-
ξων τοῖς μέτροις ἃ δεῖ τηρεῖν, ὅτι αἰδημόνως, ὅτι
ἀσφαλῶς, ὅτι δίχα ὀρέξεως καὶ ἐκκλίσεως τῆς πρὸς τὰ
7 ἐκτός, καὶ λοιπὸν προσέχω τοῖς ἀνθρώποις, τίνα φασί,
πῶς κινοῦνται, καὶ τοῦτο οὐ κακοήθως οὐδ' ἵνα ἔχω
ψέγειν ἢ καταγελῶ, ἀλλ' ἐπ' ἐμαυτὸν ἐπιστρέφω, εἰ
ταὐτὰ κἀγὼ ἁμαρτάνω. 'πῶς οὖν παύσωμαι; τότε καὶ
ἐγὼ ἡμάρτανον· νῦν δ' οὐκέτι, χάρις τῷ θεῷ.'
8 Ἄγε, ταῦτα ποιήσας καὶ πρὸς τούτοις γενόμενος χεῖ-
ρον ἔργον πεποίηκας ἢ χιλίους στίχους ἀναγνοὺς ἢ
γράψας ἄλλους τοσούτους; ὅταν γὰρ ἐσθίῃς, ἄχθῃ, ὅτι

ἐπ' αὐτοῦ κ. ⟨ἢ⟩ ἐπὶ τοῦ Wolf; [ἐπ'] αὐτοῦ κ., ἐπ' αὐτὸ τὸ Salm.; [ἐπ' αὐτοῦ (sic fortasse iam Meib.)] κ. ἐπ' αὐτὸ τὸ Upt. (ἐπ' αὐτοῦ τοῦ Meib., ἐπὶ. τοῦ r); si - lectione delectationem vel doctrinam aucuparis *ed. Bas.*

1—2 *μαθεῖν, τί - - - ταλαίπωρος; S: corr. Shaftesbury (sim. Wolf in vers.); μ., τί ⟨λέγεται,⟩ Schw.* 2 *ἀταλαίπωρος Schw.* 4 *περιποιεῖ S_a post αὐτοῦ dist. s* 7 *καίσαρ S pr.* 8 *κόλαξ r* 10 *τί; S: corr. s ἄπειμινῦν S (ιν corr.)* 10—11 *προσέξων S_c (idem in marg): προσέχω* S* 14 *κϊνοῦνται S (ϊ in ras.)* 15 *καταγελᾶν S_b ἐπιστρέφων Schw.* 16 *ταῦτα S: corr. m. rec. παύσομαι s, unde ἁμ., ὅπως οὖν παύσομαι Gataker πῶς; οὐ παύσομαι. Meib.*

---

6 *οἷα (ὅσα S pr.?) κωλύει οὐκ ἐμά*
16 *ωρ πρὸς τὸ μὴ κατακρίνειν*

μὴ ἀναγιγνώσκεις; οὐκ ἀρκῇ τῷ καθ' ἃ ἀνέγνωκας
ἐσθίειν; ὅταν λούῃ; ὅταν γυμνάζῃ; διὰ τί οὖν ἐπὶ 9
πάντων οὐχ ὁμαλίζεις, καὶ ὅταν Καίσαρι | προσίῃς καὶ 146v
ὅταν τῷ δεῖνι; εἰ τὸν ἀπαθῆ τηρεῖς, εἰ τὸν ἀκατά-
πληκτον, εἰ τὸν κατεσταλμένον, εἰ βλέπεις μᾶλλον τὰ 10
γινόμενα ἢ βλέπῃ, εἰ μὴ φθονεῖς τοῖς προτιμωμένοις,
εἰ μὴ ἐκπλήσσουσίν σε αἱ ὗλαι, τί σοι λείπει; βιβλία;
πῶς ἢ ἐπὶ τί; οὐχὶ γὰρ ἐπὶ τὸ βιοῦν παρασκευή τίς 11
ἐστιν αὕτη; τὸ βιοῦν δ' ἐξ ἄλλων τινῶν ἢ τούτων
συμπληροῦται. οἷον ἂν εἰ ὁ ἀθλητὴς κλαίῃ εἰς τὸ στά-
διον εἰσιών, ὅτι μὴ ἔξω γυμνάζεται. τούτων ἕνεκα 12
ἐγυμνάζου, ἐπὶ τοῦτο οἱ ἁλτῆρες, ἡ ἁφή, οἱ νεανίσκοι.
καὶ νῦν ἐκεῖνα ζητεῖς, ὅτε τοῦ ἔργου καιρός ἐστιν;
οἷον εἰ ἐπὶ τοῦ συγκαταθετικοῦ τόπου παρισταμένων 13
φαντασιῶν τῶν μὲν καταληπτικῶν, τῶν δ' ἀκαταλήπτων
μὴ ταύτας διακρίνειν θέλοιμεν, ἀλλ' ἀναγιγνώσκειν τὰ
Περὶ καταλήψεως.

Τί οὖν τὸ αἴτιον; ὅτι οὐδέποτε τούτου ἕνεκα ἀν- 14
έγνωμεν, οὐδέποτε τούτου ἕνεκα ἐγράψαμεν, ἵν' ἐπὶ
τῶν ἔργων κατὰ φύσιν χρώμεθα ταῖς προσπιπτούσαις
φαντασίαις, ἀλλ' αὐτοῦ καταλήγομεν μαθεῖν, τί λέγε-
ται, καὶ ἄλλῳ δύνασθαι ἐξηγήσασθαι, τὸν συλλογισμὸν
ἀναλῦσαι καὶ τὸν ὑποθετικὸν ἐφοδεῦσαι. διὰ τοῦτο 15
ὅπου ἡ σπουδή, ἐκεῖ καὶ ὁ ἐμποδισμός. θέλεις τὰ μὴ

5—6 τ*γινόμεν (ὰ, α suprascr.) S pr. 7 ἐκπλήσσωσι* S: corr. s post λείπει dist. s 9 τίνων S (quo probato v. 2 post συμπληροῦται signum interrog. ponendum est) 10 οἷον ἂν [εἰ] - - κλαίῃ vel οἷον ἂν εἰ - - κλαίει (κλαίοι Dübner) Cor. 11 τούτου ἕνεκα S_h 12 ἐπὶ τούτῳ Upt. cod. νεανίσκοι (post hoc vocab. interrog. signum pos. Cor.) in dub. voc. Elter; δίσκοι ego olim 15 καταληπτῶν S_b 16 θέλοιμεν] ἔχοιμεν s 21 ⟨, ἐφ' ᾧ vel ὥστε⟩ μαθεῖν R (ut intelligamus Wolf); ⟨ἐν τῷ⟩ μ. Rich. 24 θέλῃς S: corr. m. rec.

ἐπὶ σοὶ ἐξ ἅπαντος; κωλύου τοίνυν, ἐμποδίζου, ἀπο-
16 *τύγχανε. εἰ δὲ τὰ Περὶ ὁρμῆς τούτου ἕνεκα ἀναγιγνώ-*
σκοιμεν, οὐχ ἵνα ἴδωμεν, τί λέγεται περὶ ὁρμῆς, ἀλλ'
ἵνα ὁρ⟨μ⟩ῶμεν† · τὰ Περὶ ὀρέξεως δὲ καὶ ἐκκλίσεως, ἵνα
μήποτ' ὀρεγόμενοι ἀποτυγχάνωμεν μήτ' ἐκκλίνοντες
147r *περιπίπτωμεν· τὰ Περὶ καθήκοντος δ', ἵνα μεμνημένοι*
τῶν σχέσεων μηδὲν ἀλογίστως μηδὲ παρ' αὐτὰ ποιῶμεν·
17 *οὐκ ἂν ἠγανακτοῦμεν πρὸς τὰ ἀναγνώσματα ἐμποδιζό-*
μενοι, ἀλλὰ τῷ τὰ ἔργα ἀποδιδόναι τὰ κατ[α]άλληλα
ἠρκούμεθα καὶ ἠριθμοῦμεν ἂν οὐ ταῦτα, ἃ μέχρι νῦν
ἀριθμεῖν εἰθίσμεθα 'σήμερον ἀνέγνων στίχους το-
18 *σούσδε, ἔγραψα τοσούσδε', ἀλλὰ 'σήμερον ὁρμῇ ἐχρη-*
σάμην, ὡς παραγγέλλεται ὑπὸ τῶν φιλοσόφων, ὀρέξει
οὐκ ἐχρησάμην, ἐκκλίσει πρὸς μόνα τὰ προαιρετικά,
οὐ κατεπλάγην τὸν δεῖνα, οὐκ ἐδυσωπήθην ὑπὸ τοῦ
δεῖνος, τὸ ἀνεκτικὸν ἐγύμνασα, τὸ ἀφεκτικόν, τὸ συν-
εργητικόν' καὶ οὕτως ἂν ηὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ ἐφ'
οἷς δεῖ εὐχαριστεῖν.
19 *Νῦν δ' ἡμεῖς οὐκ ἴσμεν, ὅτι καὶ αὐτοὶ ἄλλον τρόπον*
ὅμοιοι τοῖς πολλοῖς γινόμεθα. ἄλλος φοβεῖται, μὴ οὐκ
20 *ἄρξῃ· σύ, μὴ ἄρξῃς. μηδαμῶς, ἄνθρωπε. ἀλλ' ὡς κατα-*

---

4 *ἵνα ὁ*ῶμεν S; ἵνα εὖ (ἵν' εὖ ego olim) ὁρμῶμεν m. rec.; ἵνα ὁρμῶμεν ⟨κατὰ φύσιν (εὐστόχως, ἀναμαρτήτως)⟩ Kronenberg* 5 *μήποτ' - - μήτ'] μήτ' - - μήτ' aut μήποτ' - - μηδ' Kron. ἀποτυγχάνομεν S: corr.* S_b *ἐκκλίναντες S: corr.* S_b 6 *περιπίπτωμεν S (ω corr.)* 7 *αὐτὰς r, Upt.* 9 *τὰ κατὰ ἄλληλα S: corr.* S_c *in marg.* 11 *ἀριθμεῖν S (ἀ corr.; ἠριθμεῖν, ut vid., S pr.)* 21 *σύ, μὴ ἄρξῃς Wolf: μὴ σὺ ἄρξῃς (post ἄρξῃς punctum pos. m. rec.) S; μὴ συνάρξῃς (σύ γ' ἄ. Upt. cod.) μηδ. s; ⟨σὺ φοβῇ⟩ (sic ed. Cant.), μὴ σὺ ἄρξῃς R* 21 *sq. fort. καταγελᾷ ⟨τι⟩ς (vel ⟨ἐκεῖνο⟩ς)*

---

2 *τὸ ἑξῆς εἰ δὲ (εἰ δὲ del. man. rec.) τὰ περὶ ὁρμῆς οὐκ ἂν ἠγανακτοῦμεν*

13 *ωρ πρὸς ἀναγωγὴν ἤθους καὶ εἰς τὰ κατὰ φύσιν*

17 *ὅρα ὅτι καὶ οὗτοι κατορθοῦντες τῷ θεῷ ηὐχαρίστουν*

γελᾷς τοῦ φοβουμένου μὴ ἄρξαι, οὕτως καὶ σαυτοῦ κα-
ταγέλα. οὐδὲν γὰρ διαφέρει ἢ διψῆν πυρέσσοντα ἢ ὡς
λυσσώδη ὑδροφόβον εἶναι. ἢ πῶς ἔτι δυνήσῃ εἰπεῖν τὸ 21
τοῦ Σωκράτους 'εἰ ταύτῃ φίλον τῷ θεῷ, ταύτῃ
γινέσθω'; δοκεῖς, Σωκράτης εἰ ἐπεθύμει ἐν Λυκείῳ ἢ
ἐν Ἀκαδημείᾳ σχολάζειν καὶ διαλέγεσθαι καθ' ἡμέραν
τοῖς νέοις, εὐκόλως ἂν ἐστρατεύσατο ὁσάκις ἐστρατεύ-
σατο; οὐχὶ δ' ὠδύρετ' ἂν καὶ ἔστενεν 'τάλας ἐγώ, νῦν
ἐνθάδ' ἀτυχῶ ἄθλιος δυνάμενος ἐν Λυκείῳ ἡλιάζε-
σθαι'; τοῦτο γάρ σου τὸ ἔργον ἦν, ἡλιάζεσθαι; οὐχὶ 22
δὲ τὸ εὐροεῖν, τὸ ἀκώλυτον εἶναι,|| τὸ ἀπαραπόδιστον; 147v
καὶ πῶς ἂν ἔτι ἦν Σωκράτης, εἰ ταῦτα ὠδύρετο; πῶς
ἂν ἔτι ἐν τῇ φυλακῇ παιᾶνας ἔγραφεν;

Ἁπλῶς οὖν ἐκείνου μέμνησο, ὅτι, πᾶν ὃ ἔξω τῆς 23
προαιρέσεως τῆς σαυτοῦ τιμήσεις, ἀπώλεσας τὴν προ-
αίρεσιν. ἔξω δ' ἐστὶν οὐ μόνον ἀρχή, ἀλλὰ καὶ ἀναρ-
χία, οὐ μόνον ἀσχολία, ἀλλὰ καὶ σχολή. 'νῦν οὖν ἐμὲ 24
ἐν τῷ θορύβῳ τούτῳ διεξάγειν.' τί λέγεις θορύβῳ; ἐν
πολλοῖς ἀνθρώποις; καὶ τί χαλεπόν; δόξον ἐν Ὀλυμπίᾳ

---

4 sq. cf. Plat. Crit. p. 43d.
12 sq. cf. Plat. Phaed. p. 60d; Diog. Laert. II, 42.

---

1 μὴ ⟨οὐκ⟩ ἄρξῃ *R* (ne magistratu careat *Wolf*); μὴ ⟨οὐκ⟩ ἄρξαι *Schw.* 2 διψεῖν *S: corr. S*b 3 λυσσώδηι *S: corr. S*b ὑδροφόβαν *S: corr. m. rec.* 6 ἀκαδημίαι *S*b 8 ἔστενε *S corr.* νῦν ⟨δ'⟩ *s* 13 ἔγραψεν *S pr.* 14—15 ὅτι, πᾶν ὃ - - τιμήσεις] ὅτε εἰ πᾶν ὁτιοῦν - - τιμήσεις *Gataker*; ὅτι, ἂν ἔξω τι - - τιμήσῃς *Cor.* (omne quicquid - - si magnifeceris *ed. Bas.*) 15 τιμήσηις *S: corr. s* 20 ἐν Ὀλυμπίᾳ] Ὀλύμπια *s*

---

8 ἐνηθ ἂν γνωστέον
13 παιᾶνας] τουτέστι θεραπείαν· φασὶν γὰρ ἔχειν αὐτοὺς ἄσματα μὴ μόνον νόσους ᾀδόμενα καταπαύειν ἀλλὰ καὶ λύπας καὶ ἀτόπους ἔρωτας· παιᾶνας οὖν ταῦτα ἔλεγον

εἶναι, πανήγυριν αὐτὸν ἥγησαι. κἀκεῖ ἄλλος ἄλλο τι
κέκραγεν, ἄλλος ἄλλο τι πράσσει, ἄλλος τῷ ἄλλῳ ἐν-
σείεται. ἐν τοῖς βαλανείοις ὄχλος· καὶ τίς ἡμῶν οὐ χαί-
ρει τῇ πανηγύρει ταύτῃ καὶ ὀδυνώμενος αὐτῆς ἀπαλ-
25 λάσσεται; μὴ γίνου δυσάρεστος μηδὲ κακοστόμαχος πρὸς
τὰ γινόμενα. 'τὸ ὄξος σαπρόν, δριμὺ γάρ'· 'τὸ μέλι σα-
πρόν, ἀνατρέπει γάρ μου τὴν ἕξιν'· 'λάχανα οὐ θέλω.'
οὕτως καὶ 'σχολὴν οὐ θέλω, ἐρημία ἐστίν', 'ὄχλον οὐ
26 θέλω, θόρυβός ἐστιν'. ἀλλ' ἂν μὲν οὕτως φέρῃ τὰ
πράγματα, ὥστε μόνον ἢ μετ' ὀλίγων διεξαγαγεῖν, ἡσυ-
χίαν αὐτὸ κάλει καὶ χρῶ τῷ πράγματι, εἰς ὃ δεῖ· λάλει
σεαυτῷ, γύμναζε τὰς φαντασίας, ἐξεργάζου τὰς προλή-
ψεις. ἂν δ' εἰς ὄχλον ἐμπέσῃς, ἀγῶνα αὐτὸ λέγε, πανή-
27 γυριν, ἑορτήν, συνεορτάζειν πειρῶ τοῖς ἀνθρώποις. τί
γάρ ἐστιν ἥδιον θέαμα τῷ φιλανθρώπῳ ἢ ἄνθρωποι
πολλοί; ἵππων ἀγέλας ἢ βοῶν ἡδέως ὁρῶμεν, πλοῖα
πολλὰ ὅταν ἴδωμεν, διαχεόμεθα· ἀνθρώπους πολλοὺς
148r 28 βλέπων τις ἀνιᾶται; 'ἀλλὰ κατακραυγάζουσί μου.'‖ οὐ-
κοῦν ἡ ἀκοή σου ἐμποδίζεται. τί οὖν πρὸς σέ; μή τι
καὶ δύναμις ἡ ταῖς φαντασίαις χρηστική; καὶ τίς σε
κωλύει ὀρέξει καὶ ἐ⟨κ⟩κλίσει χρῆσθαι κατὰ φύσιν, ὁρμῇ
καὶ ἀφορμῇ; ποῖος θόρυβος πρὸς τοῦτο ἱκανός;
29 Σὺ μόνον μέμνησο τῶν καθολικῶν· 'τί ἐμόν, τί
οὐκ ἐμόν; τί μοι δίδοται; τί θέλει με ποιεῖν ὁ

---

1 αὐτὸ *R dubitanter* (celebritatem esse *Wolf*) 2 πράσσει] πιπράσκει *Cor.* τῳ ἄλλῳ *vel* ἄλλῳ τῳ *Cor.* 4—5 κἂν ὁ. - ἀπαλλάσσηται *Elter* 4 αὐτῆς] αὖθις *Meib.* 7 ἕξιν] ὄρεξιν *Meib.* 7 ⟨κρέας οὐ θέλω·⟩ λάχανα *r R* 10 ὀλίγον *S: corr.* S_b *vel m. pr.* διεξάγειν *Cor.* 18 τίς *S pr.* 20 ⟨ἡ⟩ δύναμις *Cor.* 21 κωλύσει *s* *suppl.* S_c

---

8 ωρ καὶ πολιτικὸν καὶ πρός τινας πρέπον
24 ωρ ἰοῦ ἰοῦ

θεὸς νῦν, τί οὐ θέλει;' πρὸ ὀλίγου χρόνου ἤθελέν 30
σε σχολάζειν, σαυτῷ λαλεῖν, γράφειν περὶ τούτων, ἀναγιγνώσκειν, ἀκούειν, παρασκευάζεσθαι· ἔσχες εἰς τοῦτο ἱκανὸν χρόνον. νῦν σοι λέγει 'ἐλθὲ ἤδη ἐπὶ τὸν ἀγῶνα, δεῖξον ἡμῖν, τί ἔμαθες, πῶς ἤθλησας. μέχρι τίνος γυμνασθήσῃ μόνος; ἤδη καιρὸς γνῶναί σε, πότερον τῶν ἀξιονίκων εἶ τις ἀθλητῶν ἢ ἐκείνων, οἳ τὴν οἰκουμένην περιέρχονται νικώμενοι.' τί οὖν ἀγανα- 31
κτεῖς; οὐδεὶς ἀγὼν δί⟨χ⟩α θορύβου γίνεται. πολλοὺς δεῖ προγυμναστὰς εἶναι, πολλοὺς τοὺς ἐπικραυγάζοντας, πολλοὺς ἐπιστάτας, πολλοὺς θεατάς. — Ἀλλ' ἐγὼ ἤθε- 32
λον ἐφ' ἡσυχίας διάγειν. — Οἴμωζε τοίνυν καὶ στένε, ὥσπερ ἄξιος εἶ. τίς γὰρ ἄλλη μείζων ταύτης ζημία τῷ ἀπαιδεύτῳ καὶ ἀπειθοῦντι τοῖς θείοις διατάγμασιν ἢ τὸ λυπεῖσθαι, τὸ πενθεῖν, τὸ φθονεῖν, ἁπλῶς τὸ ἀτυχεῖν καὶ δυστυχεῖν; τούτων οὐ θέλεις ἀπαλλάξαι σεαυτόν;

Καὶ πῶς ἀπαλλάξω; — Οὐ πολλάκις ἤκουσας, ὅτι 33
ὄρεξιν ἆραί σε δεῖ παντελῶς, τὴν ἔκκλισιν ἐπὶ μόνα τρέψαι τὰ προαιρετικά, ἀφεῖναί σε δεῖ πάντα, τὸ σῶμα, τὴν κτῆσιν, τὴν φήμην, τὰ βιβλία, θόρυβον, ἀρχάς, ἀναρχίαν; ὅπου γὰρ ἂν κλίνῃς, ἐδούλευσας, 148v

---

18 sqq. cf. Ench. 2, 2: τὴν ἔκκλισιν - - - μετάθες ἐπὶ τὰ παρὰ φύσιν τῶν ἐφ' ἡμῖν· τὴν ὄρεξιν δὲ παντελῶς - - ἄνελε; 48, 3: ὄρεξιν ἅπασαν ἦρκεν ἐξ ἑαυτοῦ· τὴν δ' ἔκκλισιν εἰς μόνα τὰ παρὰ φύσιν τῶν ἐφ' ἡμῖν μετατέθεικεν; cf. fragm. XXVII.

---

1 ἤθελέ* *S corr.* 6 μόνον *Schw.* 7 ἤ τις ἀθλητῶν εἶ ἐκείνων *s*; τί εἶδες ἢ τῶν ἀ. ἐκ. *Upt. cod.*; εἶ ἢ τῶν ἀ. ἐκ. *Upt.* 9 δίχα *cod. Upt., ed. Salmant. in marg.* (sine perturbatione *ed. Bas.*): διά *S* 10 τοὺς *del. Cor.* 18 ⟨τὴν⟩ ὄρεξιν *Kron.*

---

11 ὅρα πῶς ἀγύμναστον λέγει καὶ ἀπαίδευτον τὸν μὴ θέλοντα ἐγκρούεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπειθ(!) πρὸς θεόν.

ὑπετάγης, κωλυτὸς ἐγένου, ἀναγκαστός, ὅλος ἐπ' ἄλλοις.
34 *ἀλλὰ τὸ Κλεάνθους πρόχειρον*

ἄγου δέ μ', ὦ Ζεῦ, καὶ σύ γ' ἡ Πεπρωμένη.

θέλετ' εἰς Ῥώμην; ⟨εἰς Ῥώμην.⟩ εἰς Γύαρα; εἰς Γύαρα.
εἰς Ἀθήνας; εἰς Ἀθήνας. εἰς φυλακήν; εἰς φυλακήν.
35 *ἂν ἅπαξ εἴπῃ⟨ς⟩ 'πότε τις εἰς Ἀθήνας ἀπέλθῃ;', ἀπώλου.*
ἀνάγκη γε ταύτην τὴν ὄρεξιν ἀτελῆ μὲν οὖσαν ἀτυχῆ
σε ποιεῖν, τελειωθεῖσαν δὲ κενόν, ἐφ' οἷς οὐ δεῖ ἐπαι-
ρόμενον· πάλιν ἂν ἐμποδισθῇς, δυστυχῆ, περιπίπτοντα
36 *οἷς οὐ θέλεις. ἄφες οὖν ταῦτα πάντα. 'καλαὶ αἱ Ἀθῆ-*
ναι.' ἀλλὰ τὸ εὐδαιμονεῖν κάλλιον πολύ, τὸ ἀπαθῆ
εἶναι, τὸ ἀτάραχον, τὸ ἐπὶ μηδενὶ κεῖσθαι τὰ σὰ πράγ-
37 *ματα. 'θόρυβος ἐν Ῥώμῃ καὶ ἀσπασμοί.' ἀλλὰ τὸ εὐ-*
ροεῖν ἀντὶ πάντων τῶν δυσκόλων. εἰ οὖν τούτων και-
ρός ἐστιν, διὰ τί οὐκ αἴρεις αὐτῶν τὴν ἔκκλισιν; τίς
38 *ἀνάγκη ὡς ὄνον ξυλοκοπούμενον ἀχθοφορεῖν; εἰ δὲ μή,*
ὅρα ⟨ὅ⟩τι δεῖ σε δουλεύειν ἀεὶ τῷ δυναμένῳ σοι δια-
πράξασθαι τὴν ἔξοδον, τῷ πᾶν ἐμποδίσαι δυναμένῳ
κἀκεῖνον θεραπεύειν ὡς Κακοδαίμονα.

39 *Μία ὁδὸς ἐπὶ εὔροιαν (τοῦτο καὶ ὄρθρου καὶ μεθ'*
ἡμέραν καὶ νύκτωρ ἔστω πρόχειρον), ἀπόστασις τῶν

---

3 cf. Ench. 53, 1.
7 sq. cf. Ench. 2, 1: *καὶ ὁ μὲν ⟨ἐν⟩ ὀρέξει κτλ.* — 2, 2: *ἄν τε γὰρ ὀρέγῃ κτλ.*
20 sqq. Ench. 19, 2: *μία - ὁδὸς πρὸς τοῦτο καταφρόνησις τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν* (21 cf. Ench. 1, 5: *πρόχειρον ἔστω*).

---

1 *ἐπ'*] *ὑπ' ed. Salmant. in marg.* 3 *ἀγοῦ S: corr. ed. Gen. γ' s: καὶ S* 4 *suppl. in marg. S*$_b$ 6 *suppl. S*$_b$ *ἀπέλθοι Elter* 7 *γε s: σε S; δὲ vel τε Meib.; malim γὰρ* (nam *ed. Bas.*) 7 *μένουσαν Meib.; μὲν μένουσαν Schw.* 17 *ὅτι Upt cod., Wolf: τί S (τί; Meib.); εἰ R* 17—18 *διαφράξασθαι Elter* 18 *τὴν εἴσοδον Kron. τῷ πᾶν*] *παντὶ τῷ Wolf; τῷ ἀεὶ Schw., τῷ πάντως ego olim, τῷ πάλιν C. Schenkl* 19 *κακόδαιμον R; κακὸν δαίμονα Elter*

ἀπροαιρέτων, τὸ μηδὲν ἴδιον ἡγεῖσθαι, τὸ παραδοῦναι
πάντα τῷ δαιμονίῳ, τῇ τύχῃ, ἐκείνους ἐπιτρόπους αὐ-
τῶν ποιήσασθαι, οὓς καὶ ὁ Ζεὺς πεποίηκεν, αὐτὸν δὲ 40
πρὸς ἑνὶ εἶναι μόνῳ, τῷ ἰδίῳ, τῷ ἀκωλύτῳ, καὶ ἀνα-
γιγνώσκειν ἐπὶ τοῦτο ἀναφέροντα τὴν ἀνάγνωσιν‖ καὶ 149r
γράφειν καὶ ἀκούειν. διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι εἰπεῖν φι- 41
λόπονον, ἂν ἀκούσω τοῦτο μόνον, ὅτι ἀναγιγνώσκει ἢ
γράφει, κἂν προσθῇ τις, ὅτι ὅλας τὰς νύκτας, οὔπω
λέγω, ἂν μὴ γνῶ τὴν ἀναφοράν. οὐδὲ γὰρ σὺ λέγεις
φιλόπονον τὸν διὰ παιδισκάριον ἀγρυπνοῦντα· οὐ τοί-
νυν οὐδ' ἐγώ. ἀλλ' ἐὰν μὲν ἕνεκα δόξης αὐτὸ ποιῇ, λέ- 42
γω φιλόδοξον, ἂν δ' ἕνεκα ἀργυρίου, φιλάργυρον, οὐ
φιλόπονον. ἂν δ' ἐπὶ τὸ ἴδιον ἡγεμονικὸν ἀναφέρῃ 43
τὸν πόνον, ἵν' ἐκεῖνο κατὰ φύσιν ἔχῃ καὶ διεξάγῃ, τότε
λέγω μόνον φιλόπονον. μηδέποτε γὰρ ἀπὸ τῶν κοινῶν 44
μήτ' ἐπαινεῖτε μήτε ψέγετε, ἀλλὰ ἀπὸ δογμάτων. ταῦτα
γάρ ἐστι τὰ ἴδια ἑκάστου, τὰ καὶ τὰς πράξεις αἰσχρὰς
ἢ καλὰς ποιοῦντα· τούτων μεμνημένος χαῖρε τοῖς πα- 45
ροῦσιν καὶ ἀγάπα ταῦτα, ὧν καιρός ἐστιν. εἴ τινα ὁρᾷς, 46
ὧν ἔμαθες καὶ διεσκέψω, ἀπαντῶντά σοι εἰς τὰ ἔργα,
εὐφραίνου ἐπ' αὐτοῖς. εἰ τὸ κακόηθες καὶ λοίδορον
ἀποτέθεισαι, μεμείωκας, εἰ τὸ προπετές, εἰ τὸ αἰσχρο-
λόγον, εἰ τὸ εἰκαῖον, εἰ τὸ ἐπισεσυρμένον, εἰ οὐ κινῇ
ἐφ' οἷς πρότερον, εἰ οὐχ ὁμοίως γ' ὡς πρότερον, ἑορτὴν

---

11 ἐγὼ ⟨τὸν ἀναγινώσκοντα πολλά⟩ *Wolf* 15 *signo* ·/. *post* φιλόπονον *addito in marg. haec adscripsit* S_b ·/. ἂν δὲ δι' ἐπιθυμίαν λόγου, φιλόλογον 15—16 κοινῶν ⟨τι⟩ (neminem *ed. Bas.*) μήτ' ἐπαινεῖται μήτε ψέγεται *R* 16 ψέγετε *S* (ε *alt. fort. corr.*) 18—19 παροῦσι *S corr.* 22 ⟨εἰ⟩ μεμείωκας *s*; ⟨ἢ⟩ μεμ. *Wolf* (si minuisti praecipitanciam *ed. Bas*). 24 ἢ οὐχ ὁμοίως *Cor.*

---

4 τῷ θεῷ καὶ τῇ συμβάσει

ἄγειν δύνασαι καθ' ἡμέραν, σήμερον, ὅτι καλῶς ἀνε-
στράφης ἐν τῷδε τῷ ἔργῳ, αὔριον, ὅτι ἐν ἑτέρῳ.
47 πόσῳ μείζων αἰτία θυσίας ἢ ὑπατ⟨ε⟩ία ἢ ἐπαρχία. ταῦτα
ἐκ σοῦ αὐτοῦ γίνεταί σοι καὶ ἀπὸ τῶν θεῶν. ἐκεῖνο μέμ-
48 νησο, τίς ὁ διδούς ἐστι καὶ τίσιν καὶ διὰ τίνα. τούτοις
τοῖς διαλογισμοῖς ἐντρεφόμενος ἔτι διαφέρῃ, ποῦ ὢν
149v εὐδαιμονήσεις, ποῦ ὢν ἀρέσεις τῷ θεῷ;‖ οὐ πανταχόθεν
τὸ ἴσον ἀπέχουσιν; οὐ πανταχόθεν ὁμοίως ὁρῶσιν τὰ
γινόμενα;

ε'. Πρὸς τοὺς μαχίμους καὶ θηριώδεις.

1 Ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς οὔτ' αὐτὸς μάχεταί τινι οὔτ'
2 ἄλλον ἐᾷ κατὰ δύναμιν. παράδειγμα δὲ καὶ τούτου
καθάπερ καὶ τῶν ἄλλων ἔκκειται ἡμῖν ὁ βίος ὁ Σωκρά-
τους, ὃς οὐ μόνον αὐτὸς πανταχοῦ ἐξέφυγεν μάχην,
3 ἀλλ' οὐδ' ἄλλους μάχεσθαι εἴα. ὅρα παρὰ Ξενοφῶντι
ἐν τῷ Συμποσίῳ πόσας μάχας λέλυκεν, πῶς πάλιν
ἠνέσχετο Θρασυμάχου, πῶς Πώλου, πῶς Καλλικλέους,
πῶς τῆς γυναικὸς ἠνείχετο, πῶς τοῦ υἱοῦ ἐξελεγχόμε-
4 νος ὑπ' αὐτοῦ, σοφιζόμενος. λίαν γὰρ ἀσφαλῶς ἐμέμνη-
το, ὅτι οὐδεὶς ἀλλοτρίου ἡγεμονικοῦ κυριεύει. οὐδὲν

17 cf. Plat. Respubl. et Gorgias.
18 sq. cf. Xenoph. Comm. II, 2.
19 sqq. cf. Ench. 42: Ὅταν σέ τις κακῶς ποιῇ ἢ κακῶς λέγῃ, μέμνησο, ὅτι καθήκειν αὐτῷ οἰόμενος ποιεῖ ἢ λέγει. οὐχ οἷόν τε οὖν ἀκολουθεῖν (cf. s. 11) αὐτὸν τῷ σῷ φαινομένῳ, ἀλλὰ τῷ ἑαυτῷ.

3 *post* πόσῳ *in marg. adscr.* ταῦτα *S_b, sed rursus del.* μεῖζον *S: corr. S_b suppl. S_b* ἐπαρχία, ταῦτα. ἐκ *S: corr. s* 4 ἐκεῖνο`ν` *Kron.* 5 τίσι *S corr.;* καὶ ⟨ἐπὶ⟩ *(vel* κἀπὶ*)* τίσι *Kron.* 14 ἐξέφυγε *S corr.;* ἐξέφευγεν *Blass* 16 λέλυκε *S corr.* 17 ἀνέσχητο (ε *superscr.*) *S:* ἠνέσχετο *vel* ἠνείχετο *s* πόλου *S pr.* 19 αὐτοῦ σοφιζόμενος *R*

οὖν ἄλλο ἤθελεν ἢ τὸ ἴδιον. τί δ' ἔστι τοῦτο; οὐχ 5
†ἰκ . . ος οὗτος . . κατὰ φύσιν· τοῦτο γὰρ ἀλλότριον·
ἀλλ' ὅπως ἐκείνων τὰ ἴδια ποιούντων, ὡς αὐτο⟨ῖ⟩ς
δοκεῖ, αὐτὸς μηδὲν ἧττον κατὰ φύσιν ἕξει καὶ ⟨δι⟩εξάξει
μόνον τὰ αὑτοῦ ποιῶν πρὸς τὸ κἀκείνους ἔχειν κατὰ
φύσιν. τοῦτο γάρ ἐστιν, ὃ ἀεὶ πρόκειται τῷ καλῷ καὶ 6
ἀγαθῷ. στρατηγῆσαι; οὔ· ἀλλ', ἂν διδῶται, ἐπὶ ταύτης
τῆς ὕλης τὸ ἴδιον ἡγεμονικὸν τηρῆσαι. γῆμαι; οὔ· ἀλλ',
ἂν διδῶται γάμος, ἐν ταύτῃ τῇ ὕλῃ κατὰ φύσιν ἔχοντα
αὑτὸν τηρῆσαι. ἂν δὲ θέλῃ τὸν υἱὸν μὴ ἁμαρτάνειν 7
ἢ τὴν γυναῖκα, θέλει τὰ ἀλλότρια μὴ εἶναι ἀλλότρια.
καὶ τὸ παιδεύεσθαι, τοῦτ' ἔστιν μανθάνειν τὰ ἴδια καὶ
τὰ ἀλλότρια.

Ποῦ οὖν ἔτι μάχης τόπος τῷ οὕτως ἔχοντι; μὴ 8 150r
γὰρ θαυμάζει τι τῶν γινομένων; μὴ γὰρ καινὸν αὐτῷ
φαίνεται; μὴ γὰρ οὐ χείρονα καὶ χαλεπώτερα προσδέχεται τὰ παρὰ τῶν φαύλων ἢ ἀποβαίνει αὐτῷ; μὴ γὰρ οὐ κέρδος λογίζεται πᾶν ὅ τι ἀπολείπουσιν τοῦ

---

1 sqq. cf. Ench. 30: μηδὲ σκόπει, τί ἐκεῖνος ποιεῖ, ἀλλὰ τί σοὶ ποιήσαντι κατὰ φύσιν ἡ σὴ ἕξει προαίρεσις.
10 sqq. cf. Ench. 14: θέλεις - - - τὰ ἀλλότρια σὰ εἶναι· οὕτω κἂν τὸν παῖδα θέλῃς μὴ ἁμαρτάνειν, μωρὸς εἶ.
11 cf. Ench. 1, 3: τὸ δὲ ἀλλότριον, ὥσπερ ἐστίν, ἀλλότριον.

1—2 οὐχ' ἰκ. .οσ οὖτ. *S*: οὐχ' ἵνα κινῇ οὖτ τι *S*b *et s (in quibus* τι *vel* τοὺς *legitur)*; (οὐχ ἵνα) ποιῇ οὗτος τὸ (οὗτός τι *r*) *Wolf*; κινῇ οὗτός τινα παρὰ (κατὰ *ego olim*) φ. *vel* κ. οὗτός τι τῶν κ. φ. *Meib.*; κινῇ τούτους κ. φ. *Upt.*; κ. αὐτοὺς τὴν κ. φ. (*'sc.* κίνησιν') *R*; κ. τούτους ⟨ποιεῖν⟩ τι *Schw.*; κ. αὐτός τ. *ego olim; plura excidisse manifestum est* 3 αὐτὸς *S*: *corr.* *S*b 4 *suppl. Salm.* (διάξῃ *Wolf*) 5 αὐτοῦ *S*: *corr. ed. Lond.* ποιῶν ⟨, μηδὲν διαφερόμενος⟩ *Kron.* 7 ⟨βούλεται⟩ στρατηγῆσαι *Wolf* δίδωται *S*: *corr.* *S*c *(item v. 9)* 10 αὐτὸν *S*: *corr. s* 12 τοῦτ' ** /. *S* 18 λογίζηται *S*: *corr.* *S*b ἀπολείπουσιν *scripsi*: ἀπολείπωσιν *S*; ⟨ἂν⟩ ἀπολείπωσι *S*b

9 *ἐσχάτου; ‘ἐλοιδόρησέν σε ὁ δεῖνα.’ πολλὴ χάρις αὐτῷ,*
ὅτι μὴ ἔπληξεν. ‘ἀλλὰ καὶ ἔπληξεν.’ πολλὴ χάρις, ὅτι
μὴ ἔτρωσεν. ‘ἀλλὰ καὶ ἔτρωσεν’. πολλὴ χάρις, ὅτι μὴ
10 *ἀπέκτεινεν. πότε γὰρ ἔμαθεν ἢ παρὰ τίνι, ὅτι ἥμερόν*
ἐστι ζῷον, ὅτι φιλάλληλον, ὅτι μεγάλη βλάβη
τῷ ἀδικοῦντι αὐτὴ ἡ ἀδικία; ταῦτα οὖν μὴ μεμα-
θηκὼς μηδὲ πεπεισμένος, διὰ τί μὴ ἀκολουθήσῃ τῷ
11 *φαινομένῳ συμφέροντι; ‘βέβληκεν ὁ γείτων λίθους’.*
μή τι οὖν σὺ ἡμάρτηκας; ‘ἀλλὰ τὰ ἐν οἴκῳ κατεάγη’.
12 *σὺ οὖν σκευάριον εἶ; οὔ, ἀλλὰ προαίρεσις. τί οὖν σοι*
δίδοται πρὸς τοῦτο; ὡς μὲν λύκῳ ἀντιδάκνειν καὶ
ἄλλους πλείονας λίθους βάλλειν· ἀνθρώπῳ δ᾽ ἐὰν
ζητῇς, ἐπίσκεψαί σου τὸ ταμιεῖον, ἴδε τίνας δυνάμεις
ἔχων ἐλήλυθας· μή τι τὴν θηριώδη; μή τι τὴν μνησι-
13 *κακητικήν; ἵππος οὖν πότ᾽ ἄθλιός ἐστιν; ὅταν τῶν*
φυσικῶν δυνάμεων στέρηται· οὐχ ὅταν μὴ δύνηται
κοκ⟨κ⟩ύζειν, ἀλλ᾽ ὅταν μὴ τρέχειν. ὁ δὲ κύων; ὅταν
14 *πέτεσθαι μὴ δύνηται; ἀλλ᾽ ὅταν μὴ ἰχνεύειν. μή ποτ᾽*
οὖν οὕτως καὶ ἄνθρωπος δυστυχής ἐστιν οὐχ ὁ μὴ δυ-
νάμενος λέοντας πνίγειν ἢ ἀνδριάντας περιλαμβάνειν

---

1 sqq. cf. Ench. 42: *ἀπὸ τούτων οὖν ὁρμώμενος πρᾴως ἕξεις πρὸς τὸν λοιδοροῦντα.*
4 sq. cf. Plat. Soph. 222b (*εἴπερ γέ ἐστιν ἄνθρωπος ἥμερον ζῷον*) et Crit. 49b (*τὸ - ἀδικεῖν τῷ ἀδικοῦντι καὶ κακὸν καὶ αἰσχρὸν τυγχάνει ὂν παντὶ τρόπῳ*).
7 sq. cf. quae adn. ad s. 4.
19 cf. quae adn. ad III 12, 2.

---

1 *ἐλοιδόρησέ S corr. (it. v. 2 καὶ ἔπληξε, v. 3 καὶ ἔτρωσε)* 5 *φιλλάλληλον S pr. (λ exp. m. rec., ut vid.)* 7 *ἀκολουθήσει s* 10 *ἀλλὰ προαίρεσις ut glossam del. Meib.* 10—11 *τί οὖν; σοὶ (σοὶ S_b: σὺ S) δ. πρ. τοῦτο ὡς S corr.* 11 *δέδοται Kron.* (datumne *ed. Bas.)* 12 *⟨ὡς⟩ ἀνθρώπῳ Wolf* 13 *ζητῇς] συζῇς Elter dubitanter* 14 *ἔχ^ω S pr.* 17 *κοκύζειν S: corr. S_b* 17—18 *⟨οὐχ᾽⟩ ὅταν πέτεσθαι S_b*

(οὐ γὰρ πρὸς τοῦτο δυνάμεις τινὰς ἔχων ἐλήλυθεν
παρὰ τῆς φύσεως), ἀλλ' ὁ ἀπολωλεκὼς τὸ εὔγνωμον, ὁ
τὸ πιστόν; τοῦτον ἔδει συνελθόντας θρηνεῖν, εἰς 15
ὅσα κακὰ ἐλήλυθεν‖ οὐχὶ μὰ Δία τὸν φύντα ἢ 150v
τὸν ἀποθανόντα, ἀλλ' ᾧ ζῶντι συμβεβήκει ἀπολέσαι
τὰ ἴδια, οὐ τὰ πατρῷα, τὸ ἀγρίδιον καὶ τὸ οἰκίδιον καὶ
τὸ πανδοκεῖον καὶ τὰ δουλάρια (τούτων γὰρ οὐδὲν
ἴδιον τῷ ἀνθρώπῳ ἐστίν, ἀλλὰ πάντα ἀλλότρια, δοῦλα,
ὑπεύθυνα ἄλλοτε ἄλλοις διδόμενα ὑπὸ τῶν κυρίων),
ἀλλὰ τὰ ἀνθρωπικά, τοὺς χαρακτῆρας, οὓς ἔχων ἐν τῇ 16
διανοίᾳ ἐλήλυθεν, οἵους καὶ ἐπὶ τῶν νομισμάτων ζη-
τοῦντες, ἂν μὲν εὕρωμεν, δοκιμάζομεν, ἂν δὲ μὴ εὕρω-
μεν, ῥιπτοῦμεν. ‘τίνος ἔχει τὸν χαρακτῆρα τοῦτο τὸ 17
τετράσσαρον; Τραιανοῦ; φέρε. Νέρωνος; ῥῖψον ἔξω,
ἀδόκιμόν ἐστιν, σαπρόν. οὕτως καὶ ἐνθάδε. τίνα ἔχει
χαρακτῆρα τὰ δόγματα αὐτοῦ; ‘ἥμερον, κοινωνικόν, ἀνεκ-
τικόν, φιλάλληλον.’ φέρε, παραδέχομαι, ποιῶ πολίτην
τοῦτον, παραδέχομαι γείτονα, σύμπλουν. ὅρα μόνον, 18

---

3 sqq. cf. Eurip. Cresphontis fragm. 449 N.[2]:

ἐχρῆν γὰρ ἡμᾶς σύλλογον ποιουμένους
τὸν φύντα θρηνεῖν εἰς ὅσ' ἔρχεται κακά,
τὸν δ' αὖ θανόντα καὶ πόνων πεπαυμένον
χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων.

---

1 ἐλήλυθε *S corr.* 5 συμβέβηκε *Davies* 14 φέρε ⟨, παραδέχομαι⟩ *R (φέρε negl. vers. Bas.)* 15 *et* ἔχει *et* ἔχῃ *in S legitur, ita ut incertum sit, utra sit lectio prior (cf. quae adn. ad p. 406, v. 1)* 16—17 ἥμερον - - φιλάλληλον *sine virgulis poni iubet Elter*

---

14 τοῦτο θεωρείσθω καὶ ἐπὶ τῶν μοναχῶν τῶν δοκούντων εἶναί τι· καὶ ἐὰν ἔχωσι τοὺς χαρακτῆρας τῶν προβεβασιλευκότων ἐν τούτῳ τῷ τάγματι, Ἀντωνίου φημὶ καὶ τῶν κατὰ αὐτόν· ἔστωσαν ἡμῖν πατέρες· εἰ δὲ νέας χαραγὰς φέρωσιν, τῷ χρυσεψητῇ παραπεμφθήτωσαν· κἀκεῖνος αὐτοὺς δοκιμάσει

μὴ Νερωνιανὸν ἔχει χαρακτῆρα. μή τι ὀργίλος ἐστίν, μή
τι μηνιτής, μή τι μεμψίμοιρος; 'ἂν αὐτῷ φανῇ, πατάσσει
19 τὰς κεφαλὰς τῶν ἀπαντώντων.' τί οὖν ἔλεγες, ὅτι ἄν-
θρωπός ἐστιν; μὴ γὰρ ἐκ ψιλῆς μορφῆς κρίνεται τῶν
ὄντων ἕκαστον; ἐπεὶ οὕτως λέγε καὶ τὸ κήρινον μῆλον
20 εἶναι. καὶ ὀδμὴν ἔχειν αὐτὸ δε⟨ῖ⟩ καὶ γεῦσιν· οὐκ ἀρκεῖ
ἡ ἐκτὸς περιγραφή. οὐκοῦν οὐδὲ πρὸς τὸν ἄνθρωπον
ἡ ῥὶς ἐξαρκεῖ καὶ οἱ ὀφθαλμοί, ἀλλ' ἂν τὰ δόγματα
21 ἔχῃ ἀνθρωπικά. οὗτος οὐκ ἀκούει λόγου, οὐ παρακο-
λουθεῖ ἐλεγχόμενος· ὄνος ἐστίν. τούτου τὸ αἰδῆμον
ἀπονενέκρωται· ἄχρηστός ἐστιν, πάντα μᾶλλον ἢ ἄνθρω-
πος. οὗτος ζητεῖ, τίνα ἀπαντήσας λακτίσῃ ἢ δάκῃ· ὥστε
151r οὐδὲ πρόβατον ἢ ὄνος, ἀλλά τί ποτε ἄγριον θηρίον.
22 Τί οὖν; θέλεις με καταφρονεῖσθαι; — Ὑπὸ τίνων;
ὑπὸ εἰδότων; καὶ πῶς καταφρονήσουσιν εἰδότες τοῦ
πρᾴου, τοῦ αἰδήμονος; ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἀγνοούντων; τί
σοι μέλει; οὐ τινι γὰρ ἄλλῳ τεχνίτῃ τῶν ἀτέχνων. —
23 Ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἐπιφυήσονταί μοι. — Τί λέγεις τὸ
ἐμοί; δύναταί τις τὴν προαίρεσιν τὴν σὴν βλάψαι ἢ
κωλῦσαι ταῖς προσπιπτούσαις φαντασίαις χρῆσθαι ὡς

2 sq. cf. Sueton. Ner. c. 26.

1 *νερωνικὸν s* *ἔχῃ S corr.* 2 *μηνίτης S: corr. Cor.; μηνυτής Schw.* *μεμψίμοιρος, ⟨ὃς⟩ ἂν ('aut alias legendum ⟨ἀλλ'⟩ ἂν') R (μ., κἂν Elter)* *φανῇ; S (corr.?)* *πατάσσει Sb: *ατάσσει S; πατάσσῃ s* 3 *post ἀπαντώντων sign. interrog. pos. Wolf in vers.* 6 *[καὶ] ὀδμὴν Cor.* *αὐτοῦ r* (pomi *Wolf*) *δεῖ Cor.: δὲ S (quod post ἀρκεῖ colloc. s)* 11 *πάντα] πρόβατον Salm.; ⟨πρόβατον,⟩ πάντα C. Schenkl* 13 *τί ποτε; ed. Cant.* 14 *τί οὖν θέλεις με S: corr. s; τί οὖν θέλεις; με vers. Bas.* 15 *⟨τῶν⟩ εἰδότων R* *⟨οἱ⟩ εἰδότες s* 17 *οὔ; τίνι - - - ἀτέχνων R; [οὐ] τίνι - - - ἀτέχνων Kron., οὐ γὰρ ἄλλῳ τινι - - ἀτέχνων idem postea* (neque enim alias curae est artifici *ed. Bas.*) 18 *ἐπιφύσονταί Cor.* (odio incitabuntur *ed. Bas.*) 20 *περιπιπτούσαις S: corr. s; παραπιπτούσαις R*

πέφυκεν; — Οὔ. — Τί οὖν ἔτι ταράσσῃ καὶ φοβερὸν 24
σαυτὸν θέλεις ἐπιδεικνύειν; οὐχὶ δὲ παρελθὼν εἰς μέ-
σον κηρύσσεις, ὅτι εἰρήνην ἄγεις πρὸς πάντας ἀνθρώ-
πους, ὅ τι ἂν ἐκεῖνοι ποιῶσι, καὶ μάλιστ' ἐκείνων κατα-
γελᾷς, ὅσοι σε βλάπτειν δοκοῦσιν; ʽἀνδράποδα ταῦτα
οὐκ οἶδεν οὐδὲ τίς εἰμὶ οὐδὲ ποῦ μου τὸ ἀγαθὸν καὶ
τὸ κακόν· οὐ πρόσοδος αὐτοῖς πρὸς τὰ ἐμά.'

Οὕτως καὶ ἐχυρὰν πόλιν ⟨οἱ⟩ οἰκοῦντες καταγελῶσι 25
τῶν πολιορκούντων· ʽνῦν οὗτοι τί πρᾶγμα ἔχουσιν ἐπὶ
τῷ μηδενί; ἀσφαλές ἐστιν ἡμῶν τὸ τεῖχος, τροφὰς ἔχο-
μεν ἐπὶ πάμπολυν χρόνον, τὴν ἄλλην ἅπασαν παρα-
σκευήν.' ταῦτά ἐστι τὰ πόλιν ἐχυρὰν καὶ ἀνάλωτον 26
ποιοῦντα, ἀνθρώπου δὲ ψυχὴν οὐδὲν ἄλλο ἢ δόγματα.
ποῖον γὰρ τεῖχος οὕτως ἰσχυρὸν ἢ ποῖον σῶμα οὕτως
ἀδαμάντινον ἢ ποία κτῆσις ἀναφαίρετος ἢ ποῖον ἀξίω-
μα οὕτως ἀνεπιβούλευτον; πάντα πανταχοῦ θνητά, εὐά- 27
λωτα, οἷς τισιν τὸν ὁπωσοῦν προσέχοντα πᾶσα ἀνάγκη
ταράσσεσθαι, κακελπιστεῖν, φοβεῖσθαι, πενθεῖν, ἀτελεῖς
ἔχειν τὰς ὀρέξεις, περιπτωτικὰς ἔχειν τὰς ἐκκλίσεις.
εἶτα οὐ θέλομεν τὴν μόνην δεδομένην ἡμῖν ἀσφάλειαν 28
ἐχυρὰν ποιεῖν; οὐδ' ἀποστάντες‖ τῶν θνητῶν καὶ δού- 151v
λων τὰ ἀθάνατα καὶ φύσει ἐλεύθερα ἐκπονεῖν; οὐδὲ
μεμνήμεθα, ὅτι οὔτε βλάπτει ἄλλος ἄλλον οὔτε ὠφελεῖ,

---

8 sqq. cf. Xenoph. Cyri inst. VII, 5, 13.
23 sq. (*in marg.* ※) cf. Ench. 30: σὲ - ἄλλος οὐ βλάψει, ἂν μὴ σὺ θέλῃς. τότε δὲ ἔσῃ βεβλαμμένος, ὅταν ὑπολάβῃς βλάπτεσθαι.

---

1 πέφυκας *R* 5 βλέπειν *S: corr. s* 5—6 ταῦτα· οὐκ *Cor. (item Wolf in vers.)* 6 οὔτε - - οὔτε *Cor.* μου *S (ου fort. corr.)* 7 οὐ *scripsi:* ὅτι *S;* ὅτι ⟨οὐ⟩ *S*b; τί (- - - ἐμά;) *Elter;* ὅτι πρ. αὐ. πρὸς τὰ ἐμὰ ⟨οὐκ ἔστιν⟩ *ego olim* 8 ⟨οἱ⟩ *inserui hic, post* καὶ *s (cf. s. 29)* 15 ⟨οὕτως⟩ ἀναφαίρετος *Salm.* (⟨tam⟩ *ed. Bas.)* 16 ⟨τἆλλα⟩ (⟨ταῦτα⟩ *Cor.)* πάντα *Schw.* 17 τισι *S corr.*

*ἀλλὰ τὸ περὶ ἑκάστου τούτων δόγμα, τοῦτό ἐστι τὸ
βλάπτον, τοῦτο τὸ ἀνατρέπον, τοῦτο μάχη, τοῦτο στά-*
29 *σις, τοῦτο πόλεμος; Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκη τὸ πεποι-
ηκὸς οὐκ ἄλλο ἢ τοῦτο, τὸ δόγμα τὸ περὶ τυραννίδος,
τὸ δόγμα τὸ περὶ φυγῆς, ὅτι τὸ μὲν ἔσχατον τῶν κα-*
30 *κῶν, τὸ δὲ μέγιστον τῶν ἀγαθῶν. φύσις δ' αὕτη παν-
τός, τὸ διώκειν τὸ ἀγαθόν, φεύγειν τὸ κακόν· τὸν ἀφαι-
ρούμενον θατέρου καὶ περιβάλλοντα τῷ ἐναντίῳ, τοῦ-
τον ἡγεῖσθαι πολέμιον, ἐπίβουλον, κἂν ἀδελφὸς ᾖ, κἂν*
31 *υἱός, κἂν πατήρ. τοῦ γὰρ ἀγαθοῦ συγγενέστερον οὐδέν·
λοιπὸν εἰ ταῦτα ἀγαθὰ καὶ κακά, οὔτε πατὴρ υἱοῖς
φίλος οὔτ' ἀδελφὸς ἀδελφῷ, πάντα δὲ πανταχοῦ μεστὰ*
32 *πολεμίων, ἐπιβούλων, συκοφαντῶν. εἰ δ' οἷα δεῖ προαί-
ρεσις, τοῦτο μόνον ἀγαθόν ἐστιν, καὶ οἷα μὴ δεῖ, τοῦτο
μόνον κακόν, ποῦ ἔτι μάχη, ποῦ λοιδορία; περὶ τίνων;
περὶ τῶν οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς; πρὸς τίνας; πρὸς τοὺς
ἀγνοοῦντας, πρὸς τοὺς δυστυχοῦντας, πρὸς τοὺς ἠπα-
τημένους περὶ τῶν μεγίστων;*

33 *Τούτων Σωκράτης μεμνημένος τὴν οἰκ[ε]ίαν τὴν αὐ-
τοῦ ᾤκει γυναικὸς ἀνεχόμενος τραχυτάτης, υἱοῦ ἀγνώ-
μονος. τραχεῖα γὰρ πρὸς τί ἦν; ἵν' ὕδωρ καταχέῃ τῆς*

---

3 sqq. Ench. 31, 4 (cf. quae adn. ad II, 22, 13).
21 sq. cf. Diog. Laert. II, 36; Athen. V, 219 b et XIV, 643 f; Ael. Var. hist. XI, 12.

---

3 *post πολέμος sign. interrog. posui, post δόγμα (ubi punctum pos. vers. Bas.) Wolf* 3–4 *τοῦτο πολεμίους Ἐτ. καὶ Πο. τὸ πεποιηκός. οὐκ Meib.* ⟨*μονομαχῆσαι*⟩ *πεποιηκὸς Wolf, πεπ.* ⟨*πολεμίους ἀλλήλοις*⟩ *Upt. (coll. Ench. 31, 4;* ⟨discordes⟩ *ed. Bas.; Schw. πολεμίους v. 3 ante Ἐτεοκλέα inserendum esse coni.)* 6 *δὲ del. R* 7 *[τὸ] διώκειν Kron.* 9 ⟨*καὶ*⟩ *ἐπίβουλον s* 11 *υἱῷ Kron.* 19 *οἰκείαν S: corr. m. pr.* 19–20 *αὐτοῦ S: corr. s*

---

6 *τῆς τυραννίδος τῇ φυγῇ*

κεφαλῆς ὅσον καὶ θέλει, ἵνα καταπατήσῃ τὸν πλακοῦν-
τα· καὶ τί πρὸς ἐμέ, ἂν ὑπολάβω, ὅτι ταῦτα οὐκ ἔστι
πρὸς ἐμέ; τοῦτο δ' ἐμὸν ἔργον ἐστὶ καὶ οὔτε τύραννος 34
κωλύσει με θέλοντα οὔτε δεσπότης οὔτε οἱ πολλοὶ τὸν‖
ἕνα οὔθ' ὁ ἰσχυρότερος τὸν ἀσθενέστερον· τοῦτο γὰρ 152r
ἀκώλυτον δέδοται ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἑκάστῳ. ταῦτα τὰ 35
δόγματα ἐν οἰκίᾳ φιλίαν ποιεῖ, ἐν πόλει ὁμόνοιαν, ἐν
ἔθνεσιν εἰρήνην, πρὸς θεὸν εὐχάριστον, πανταχοῦ θαρ-
ροῦντα, ὡς περὶ τῶν ἀλλοτρίων, ὡς περὶ οὐδενὸς
ἀξίων. ἀλλ' ἡμεῖς γράψαι μὲν καὶ ἀναγνῶναι ταῦτα καὶ 36
ἀναγιγνωσκόμενα ἐπαινέσαι ἱκανοί, πεισθῆναι δ' οὐδ'
ἐγγύς. τοιγαροῦν τὸ περὶ τῶν Λακεδαιμονίων λεγό- 37
μενον

οἴκοι λέοντες, ἐν Ἐφέσῳ δ' ἀλώπεκες

καὶ ἐφ' ἡμῶν ἁρμόσει· ἐν σχολῇ λέοντες, ἔξω δ' ἀλώ-
πεκες.

ς'. Πρὸς τοὺς ἐπὶ τῷ ἐλεεῖσθαι ὀδυνωμένους.

Ἀνιῶμαι, φησίν, ἐλεούμενος. — Πότερον οὖν σὸν 1
ἔργον ἐστὶ τὸ ἐλεεῖσθαί σε ἢ τῶν ἐλεούντων; τί δ';
ἐπὶ σοί ἐστι τὸ παῦσαι αὐτό; — Ἐπ' ἐμοί, ἂν δεικνύω
αὐτοῖς μὴ ἄξιον ἐλέου ὄντα ἐμαυτόν. — Πότερον δ' 2
ἤδη σοι ὑπάρχει τοῦτο, τὸ μὴ εἶναι ἐλέου ἄξιον ἢ οὐχ
ὑπάρχει; — Δοκῶ ἔγωγε, ὅτι ὑπάρχει. ἀλλ' οὗτοί γ'
οὐκ ἐπὶ τούτοις ἐλεοῦσιν, ἐφ' οἷς, εἴπερ ἄρα, ἦν ἄξιον,
ἐπὶ τοῖς ἁμαρτανομένοις, ἀλλ' ἐπὶ πενίᾳ καὶ ἀναρχίᾳ

---

14 cf. schol. ad Aristoph. Pac. v. 1189 sq. (παροιμία παρὰ τοὺς ἐν Ἀσίᾳ Λάκωνας ἀτυχήσαντας).

---

2 οὐκ ἔστι] οὐδὲν *s* 9 τῶν *del. Cor.* 19 τί δ' οὐκ *S: dist. Meib.* 20 εἰπέ μοι *ed. Bas.* 21—22 πότερον δή σοι *R* 22 ὑπέρχει *S: corr. s* 23 ὅτι ⟨οὐχ⟩ ὑπάρχει *s*

3 καὶ νόσοις καὶ θανάτοις καὶ ἄλλοις τοιούτοις. — Πό-
τερον οὖν πείθειν παρεσκεύασαι τοὺς πολλούς, ὡς ἄρα
οὐδὲν τούτων κακόν ἐστιν, ἀλλ' οἷόν τε καὶ πένητι καὶ
†ἄρχοντι καὶ ἀτίμῳ εὐδαιμονεῖν, ἢ σαυτὸν ἐπιδεικνύειν
4 αὐτοῖς πλουτοῦντα καὶ ἄρχοντα; τούτων γὰρ τὰ μὲν
δεύτερα ἀλαζόνος καὶ ψυχροῦ καὶ οὐδενὸς ἀξίου. καὶ
ἡ προσποίησις ὅρα δι' οἵων ἂν γένοιτο· δουλάριά σε
χρήσασθαι δεήσει καὶ ἀργυρωμάτια ὀλίγα κεκτῆσθαι
152v καὶ ταῦτα ἐν φανερῷ δεικνύειν, εἰ οἷόν τε, ταὐτὰ ‖ πολ-
λάκις καὶ λανθάνειν πειρᾶσθαι ὅτι ταὐτά ἐστιν, καὶ ἱμα-
τίδια στιλπνὰ καὶ τὴν ἄλλην πομπὴν καὶ τὸν τιμώμενον
ἐπιφαίνειν ὑπὸ τῶν ἐπιφανῶν τούτων καὶ δειπνεῖν
πειρᾶσθαι παρ' αὐτοῖς ἢ δοκεῖν γε, ὅτι δειπνεῖς, καὶ
περὶ τὸ σῶμα δέ τινα κακοτεχνεῖν, ὡς εὐμορφότερον
5 φαίνεσθαι καὶ γενναιότερον τοῦ ὄντος· ταῦτά σε δεῖ
μηχανᾶσθαι, εἰ τὴν δευτέραν ὁδὸν ἀπιέναι θέλεις ὥστε
μὴ ἐλεεῖσθαι. ἡ πρώτη δὲ καὶ ἀνήνυτος καὶ μακρά, ὃ ὁ
Ζεὺς οὐκ ἠδυνήθη ποιῆσαι, τοῦτο αὐτὸ ἐπιχειρεῖν, πάν-
6 τας ἀνθρώπους πεῖσαι, τίνα ἐστὶν ἀγαθὰ καὶ κακά. μὴ
γὰρ δέδοταί σοι τοῦτο; ἐκεῖνο μόνον σοι δέδοται, σαυ-
τὸν πεῖσαι. καὶ οὔπω πέπεικας· εἶτά μοι νῦν ἐπιχειρεῖς

---

4 sq. cf. Xenoph. Comm. I 7, 4.

---

4 ἄρχοντι *S; ἀνάρχοντι Upt. cod.; ⟨οὐκ⟩ ἄρχοντι ed. Bas.; ἀνάρχῳ R, sic vel ἀνάρχῳ ὄντι Schw.; mihi potius aut καὶ ἄρχοντι delenda aut v.* 3 *⟨καὶ πλουσίῳ⟩ supplenda esse videntur* 8 χρήσασθαι] *κτήσασθαι Trinc. Cor.* ⟨οὐκ⟩ ὀλίγα *Meib.* 11 τὸν] *del. Meib.; σαυτὸν Upt.* 11—12 *τῶν τιμωμένων ἀποφαίνειν Wolf* 12 ἐπιφανῶν τούτων] *ἐπιφανεστάτων Elter, ἐπιφανῶν πολιτῶν ego* 15 *γενναιοτέρου S: γενναιότερον Sc* 18 *αὐτὸς ἐπιχειρεῖς 'solus institues' R; αὐτὸ ἐπιχειρεῖ Elter*

---

12 τῶν ἀρχόντων
15 ἀνωτέρω γὰρ δύο ὑπέθετο ὁδοὺς τοῦ μὴ ἐλεεῖσθαι

πείθειν τοὺς ἄλλους; καὶ τίς σοι τοσούτῳ χρόνῳ σύνε- 7
στιν ὡς σὺ σαυτῷ; τίς δὲ οὕτως πιθανός ἐστί σοι πρὸς
τὸ πεῖσαι ὡς σὺ σαυτῷ; τίς δ' εὐνούστερον καὶ οἰκειό-
τερον ἔχων ἢ σὺ σαυτῷ; πῶς οὖν οὔπω πέπεικας σαυ- 8
τὸν μαθεῖν; νῦν οὐχὶ ἄνω κάτω; τοῦτ' ἔστι περὶ ὃ
ἐσπούδακας; οὐ μανθάνειν, ὥστε ἄλυπος εἶναι καὶ ἀτά-
ραχος καὶ ἀταπείνωτος καὶ ἐλεύθερος; πρὸς ταῦτα οὖν 9
οὐκ ἀκήκοας, ὅτι μία ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἡ φέρουσα, ἀφεῖναι
τὰ ἀπροαίρετα καὶ ἐκστῆναι αὐτῶν καὶ ὁμολογῆσαι αὐτὰ
ἀλλότρια; τὸ οὖν ἄλλο⟨ν⟩ τι ὑπολαβεῖν περὶ σοῦ ποίου 10
εἴδους ἐστίν; — Τοῦ ἀπροαιρέτου. — Οὐκοῦν οὐδὲν
πρὸς σέ; — Οὐδέν. — Ἔτι οὖν δακνόμενος ἐπὶ τούτῳ
καὶ ταρασσόμενος οἴει πεπεῖσθαι περὶ ἀγαθῶν καὶ
κακῶν;

Οὐ θέλεις οὖν ἀφεὶς τοὺς ἄλλους αὐτὸς σαυτῷ γενέ- 11
σθαι καὶ μαθητὴς καὶ διδάσκαλος; 'ὄψονται' οἱ ἄλλοι, 153r
εἰ λυσιτελεῖ αὐτοῖς παρὰ φύσιν ἔχειν καὶ διεξάγειν,
ἐμοὶ δ' οὐδείς ἐστιν ἐγγίων ἐμοῦ. τί οὖν τοῦτό ἐστιν, 12
ὅτι τοὺς μὲν λόγους ἀκήκοα τοὺς τῶν φιλοσόφων καὶ
συγκατατίθεμαι αὐτοῖς, ἔργῳ δ' οὐδὲν γέγονα κουφό-
τερος; μή τι οὕτως ἀφυής εἰμι; καὶ μὴν περὶ τὰ ἄλλα,

---

8 sqq. cf. Ench. 19, 2 (adn. ad IV, 4, 39).

---

2 ὡς] ὅσῳ *Kron.* (quanto *ed. Bas.*) 4 πῶς] ὃς *Trinc. Cor.* 5 μαθεῖν *del. Kron.* (*negl. Wolf in vers.*) 5—6 νῦν - - - μανθάνειν *om. Upt. cod.* 5 οὐχὶ ἄνω κάτω ⟨τρέχεις τούτου ἕνεκα; οὐχὶ⟩ *Wolf* 6 ἐσπούδακας; οὐ (ἢ *Kron.*) μ. *scripsi:* ἐσπούδακας μ. *S;* ἐσπούδακας καὶ μανθάνεις *Wolf; aut* ἐσπούδακας, [καὶ] μανθάνειν (ut disceres *ed. Bas.*, quod discis *Wolf*) *scribendum aut ante* καὶ *quaedam excidisse coni. Schw.* νῦν (*del. Cor.*) οὐχὶ ἄ. κ., τοῦτ' ἔ. π. ὃ ἐσπ. καὶ μανθάνεις ([καὶ] μανθάνειν *Cor.*) *R* 10 ἄλλο^{ν} *S* (*littera* ν *a* S_b *superscripta, sed rursus deleta*) 20—21 σοφώτερος *Elter*

ὅσα ἐβουλήθην, οὐ λίαν ἀφυὴς εὑρέθην, ἀλλὰ καὶ γράμ-
ματα ταχέως ἔμαθον καὶ παλαίειν καὶ γεωμετρεῖν καὶ
13 συλλογισμοὺς ἀναλύειν. μή τι οὖν οὐ πέπεικέ με ὁ λό-
γος; καὶ μὴν οὐκ ἄλλα τινὰ οὕτως ἐξ ἀρχῆς ἐδοκίμασα
ἢ εἱλόμην καὶ νῦν περὶ τούτων ἀναγιγνώσκω, ταῦτα
ἀκούω, ταῦτα γράφω· ἄλλον οὐχ εὑρήκαμεν μέχρι νῦν
14 ἰσχυρότερον τούτου λόγον. τί οὖν τὸ λεῖπόν μοι ἐστίν;
μὴ οὐκ ἐξῄρηται τἀναντία δόγματα; μὴ αὐταὶ αἱ ὑπο-
λήψεις ἀγύμναστοί εἰσιν οὐδ' εἰθισμέναι ἀπαντᾶν ἐπὶ
τὰ ἔργα, ἀλλ' ὡς ὁπλάρια ἀποκείμενα κατίωται καὶ οὐδὲ
15 περιαρμόσαι μοι δύναται; καίτοι οὔτ' ἐπὶ τοῦ παλαίειν
οὔτ' ἐπὶ τοῦ γράφειν ἢ ἀναγιγνώσκειν ἀρκοῦμαι τῷ
μαθεῖν, ἀλλ' ἄνω κάτω στρέφω τοὺς προτεινομένους
16 καὶ ἄλλους πλέκω καὶ μεταπίπτοντας ὡσαύτως. τὰ δ'
ἀναγκαῖα θεωρήματα, ἀφ' ὧν ἔστιν ὁρμώμενον ἄλυπον
γενέσθαι, ἄφοβον ἀπαθῆ, ἀκώλυτον, ἐλεύθερον, ταῦτα
δ' οὐ γυμνάζω οὐδὲ μελετῶ κατὰ ταῦτα τὴν προσήκου-
17 σαν μελέτην. εἶτά μοι μέλει, τί οἱ ἄλλοι περὶ ἐμοῦ
ἐροῦσιν, εἰ φανοῦμαι αὐτοῖς ἀξιόλογος, εἰ φανοῦμαι
εὐδαίμων;'

18 Ταλαίπωρε, οὐ θέλεις βλέπειν, τί σὺ λέγεις περὶ
σαυτοῦ; τίς φαίνῃ σαυτῷ; τίς ἐν τῷ ὑπολαμβάνειν, ||
153v τίς ἐν τῷ ὀρέγεσθαι, τίς ἐν τῷ ἐκκλίνειν· τίς ἐν ὁρμῇ,
παρασκευῇ, ἐπιβολῇ, τοῖς ἄλλοις τοῖς ἀνθρωπικοῖς ἔρ-
19 γοις; ἀλλὰ μέλει σοι, εἴ σε ἐλεοῦσιν οἱ ἄλλοι; — Ναί·

---

5 ἢ (ἢ εἰ *corr.* S꜀) εἱλόμην S; *del. haec verba* R 6 εὕρηκα *Upt. dubitanter* 8 αὗται R (istae ipsae *Wolf*) 10 ἐπικείμενα S: *corr.* r, *Upt.*; εἰκῇ κείμενα *Wolf*, κατακείμενα *Meib.* 11 *aut* δύναμαι (possum *ed. Bas.*) *aut* περιαρμόσασθαι R 13 στρέφω ⟨οὐδ' ἐπὶ τῶν συλλογισμῶν⟩ *Schw.* (*puto* ἀλλὰ *addere oblitus*); στρέφω ⟨ἢ⟩ *Cor.* τοὺς προτεινομένους ⟨συλλογισμοὺς⟩ *Wolf* 14 τοὺς ὑποθετικοὺς *sim. deesse coni. Upt.*; ⟨καὶ τἆλλα⟩ ὡσαύτως *Schw.* 18 ⟨ὅ⟩ τι s 24 τοῖς *alt. del.* R

ἀλλὰ παρὰ τὴν ἀξίαν ἐλεοῦμαι. — Οὐκοῦν ἐπὶ τούτῳ
ὀδυνᾷ; ὁ δέ γε ὀδυνώμενος ἐλεεινός ἐστιν; — Ναί. —
Πῶς οὖν ἔτι παρὰ ἀξίαν ἐλεῇ; αὐτοῖς γὰρ οἷς περὶ τὸν
ἔλεον πάσχεις κατασκευάζεις σεαυτὸν ἄξιον τοῦ ἐλεεῖ-
σθαι. τί οὖν λέγει Ἀντισθένης; οὐδέποτ' ἤκουσας; 20
'βασιλικόν, ὦ Κῦρε, πράττειν μὲν εὖ, κακῶς δ'
ἀκούειν'. τὴν κεφαλὴν ὑγιᾶ ἔχω καὶ πάντες οἴονται 21
ὅτι κεφαλ⟨αλ⟩γῶ. τί μοι μέλει; ἀπύρετός εἰμι καὶ ὡς
πυρέσσοντί μοι συνάχθονται· 'τάλας, ἐκ τοσούτου χρό-
νου οὐ διέλειπες πυρέσσων'. λέγω καὶ ἐγὼ σκυθρωπά-
σας ὅτι 'ναί· ταῖς ἀληθείαις πολὺς ἤδη χρόνος, ἐξ οὗ
μοι κακῶς ἐστιν'. 'τί οὖν γένηται;' ὡς ἂν ὁ θεὸς θέλῃ.
καὶ ἅμα ὑποκαταγελῶ τῶν οἰκτειρόντων με. τί οὖν κω- 22
λύει καὶ ἐνταῦθα ὁμοίως; πένης εἰμί, ἀλλὰ ὀρθὸν δόγμα
ἔχω περὶ πενίας. τί οὖν μοι μέλει, εἴ μ' ἐπὶ τῇ πενίᾳ
ἐλεοῦσιν; οὐκ ἄρχω, ἄλλοι δ' ἄρχουσιν. ἀλλ' ὃ δεῖ
ὑπειληφέναι, ὑπείληφα περὶ τοῦ ἄρχειν καὶ μὴ ἄρχειν.
ὄψονται οἱ ἐλεοῦντές με, ἐγὼ δ' οὔτε πεινῶ οὔτε διψῶ 23
οὔτε ῥιγῶ, ἀλλ' ἀφ' ὧν αὐτοὶ πεινῶσιν ἢ διψῶσιν
οἴονται κἀμέ. τί οὖν αὐτοῖς ποιήσω; περιερχόμενος
κηρύσσω καὶ λέγω 'μὴ πλανᾶσθε, ἄνδρες, ἐμοὶ καλῶς
ἐστιν· οὔτε πενίας ἐπιστρέφομαι οὔτε ἀναρχίας οὔτε
ἁπλῶς ἄλλου οὐδενὸς ἢ δογμάτων ὀρθῶν· ταῦτα
ἔχω ἀκώλυτα, οὐδενὸς πεφρόντικα ἔτι'; ‖ καὶ τίς αὕτη 24 154r
φλυαρία; πῶς ἔτι ὀρθὰ δόγματα ἔχω μὴ ἀρκούμενος τῷ
εἶναι ὅς εἰμι, ἀλλ' ἐπτοημένος ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν;

---

5 sqq. cf. M. Anton. 7, 36: *βασιλικὸν μὲν εὖ πράττειν, κακῶς δ' ἀκούειν*. cf. Diog. Laert. VI, 3.

---

2 ⟨*ναί·*⟩ *ὁ Upt.* ⟨*οὐκ*⟩ *ἐλεεινός Cor.* 3 *περὶ*] *πρὸ Trinc., unde πρὸς ed. Salmant., παρὰ Meib.* 8 *suppl. s* *ἀπύρεκτός* S_c 10 *διέλιπες* S_d 13 *ἐπικαταγελῶ Cor.* 17 *ὑπηληφέναι S: corr.* S_d

25 *Ἀλλ' ἄλλοι πλειόνων τεύξονται καὶ προτιμηθήσον-
ται. — Τί οὖν εὐλογώτερον ἢ τοὺς περί τι ἐσπουδα-
κότας ἐν ἐκείνῳ πλεῖον ἔχειν, ἐν ᾧ ἐσπουδάκασιν; περὶ
ἀρχὰς ἐσπουδάκασιν, σὺ περὶ δόγματα· καὶ περὶ πλοῦ-
26 τον, σὺ περὶ τὴν χρῆσιν τῶν φαντασιῶν. ὅρα, εἰ ἐν
τούτῳ σου πλέον ἔχουσιν, περὶ ὃ σὺ μὲν ἐσπούδακας,
ἐκεῖνοι δ' ἀμελοῦσιν· εἰ συγκατατίθενται μᾶλλον περὶ
τὰ φυσικὰ μέτρα, εἰ ὀρέγονταί σου ἀναποτευκτότερον,
εἰ ἐκκλίνουσιν ἀπεριπτω⟨τό⟩τερον, εἰ ἐν ἐπιβολῇ, ἐν
προθέσει, εἰ ἐν ὁρμῇ μᾶλλον εὐστοχοῦσιν, εἰ τὸ πρέπον
σῴζουσιν ὡς ἄνδρες, ὡς υἱοί, ὡς γονεῖς, εἶθ' ἑξῆς κατὰ
27 τὰ ἄλλα τῶν σχέσεων ὀνόματα. εἰ δ' ἄρχουσιν ἐκεῖνοι,
σὺ δ' οὐ θέλεις σαυτῷ τὰς ἀληθείας εἰπεῖν, ὅτι σὺ μὲν
οὐδὲν τούτου ἕνεκα ποιεῖς, ἐκεῖνοι δὲ πάντα, ἀλογώτα-
τον δὲ τὸν ἐπιμελούμενόν τινος ἔλαττον φέρεσθαι [οὐ]
ἢ τὸν ἀμελοῦντα;
28 ⟨Οὔ,⟩ ἀλλ' ἐπειδὴ φροντίζω ἐγὼ δογμάτων ὀρθῶν,
εὐλογώτερόν μέ ἐστιν ἄρχειν. — Ἐν ᾧ φροντίζεις, ἐν
δόγμασιν· ἐν ᾧ δ' ἄλλοι μᾶλλόν σου πεφροντίκασιν,
ἐκείνοις παραχώρει. οἷον εἰ διὰ τὸ δόγματα ἔχειν ὀρθὰ
ἠξίους τοξεύων μᾶλλον ἐπιτυγχάνειν τῶν τοξοτῶν ἢ*

1 sqq. cf. Ench. 25, 1, 2 et 19, 2.

1 *ἀλλά μοι Trinc., unde ἀλλά μου ed. Bas.; ἀλλ' ἄλλοι μου Schw.* 3 *et* 4 *ἐσπουδάκασι S corr.* 4 *καὶ] ἐκεῖνοι Cor.* (illi *Wolf;* quidam *ed. Bas.); καὶ ⟨οἳ⟩ ego olim; καὶ del. Kron.* 6 *ἔχουσι S corr.* 7 *περὶ] κατὰ Schw.; παρὰ ego* 9 *ἀπεριπτώτερον S: corr. S_b* 9—10 *⟨εἰ⟩ ἐν προθέσει s* 10 *εἰ pr.] ἢ s; negl. Wolf in vers.* (conatibusque *ed. Bas.)* 13 *δὲ in apodosi positum recte def. R; σὺ δ' ⟨ἀνιᾷ,⟩ οὐ Upt; σὺ δ' ⟨οὔ⟩, οὐ Schw.* 14—16 *πάντα; - - - ἀμελοῦντα. Cor.* 15 *οὐ hoc loco del. et ante ἀλλ' (v. 17) colloc. s* 18 *εὐλογώτερον ἐμέ ἐστιν Cor.* 19 *πεφροντίκασι S corr.* 20 *τὰ δόγματα S pr.* 21 *post ἐπιτυγχάνειν in S 4 litterae (μᾶλλ', ut. vid.) erasae*

χαλκεύων μᾶλλον τῶν χαλκέων. ἄφες οὖν ⟨τὴν⟩ περὶ 29
τὰ δόγματα σπουδὴν καὶ περὶ ἐκεῖνα ἀναστρέφου, ἃ
κτήσασθαι θέλεις, καὶ τότε κλαῖε, ἐάν σοι μὴ προχωρῇ·
κλαίειν γὰρ ἄξιος εἶ. νῦν δὲ πρὸς ἄλλοις γίνεσθαι λέ- 30 154v
γεις, ἄλλων ἐπιμελεῖσθαι, οἱ πολλοὶ δὲ τοῦτο καλῶς
λέγουσιν, ὅτι ἔργον ἔργῳ οὐ κοινωνεῖ. ὁ μὲν ἐξ 31
ὄρθρου ἀναστὰς ζητεῖ, τίνα ἐξ οἴκου ἀσπάσηται, τίνι
κεχαρισμένον λόγον εἴπῃ, τίνι δῶρον πέμψῃ, πῶς τῷ
ὀρχηστῇ ἀρέσῃ, πῶς κακοηθισάμενος ἄλλον ἄλλῳ χαρί-
σηται. ὅταν εὔχηται, περὶ τούτων εὔχεται· ὅταν θύῃ, 32
ἐπὶ τούτοις θύει· τὸ τοῦ Πυθαγόρου

μὴ δ' ὕπνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὄμμασι προσδέξασθαι

ἐνταῦθα παρατέθεικεν. 'πῇ παρέβην;' τῶν πρὸς κο- 33
λακείαν. 'τί ἔρεξα;' μή τι ὡς ἐλεύθερος, μή τι ὡς
γενναῖος; κἂν εὕρῃ τι τοιοῦτον, ἐπιτιμᾷ ἑαυτῷ καὶ
ἐγκαλεῖ 'τί γάρ σοι καὶ τοῦτο εἰπεῖν; οὐ γὰρ ἐνῆν
ψεύσασθαι; λέγουσιν καὶ οἱ φιλόσοφοι, ὅτι οὐδὲν κω-
λύει ψεῦδος εἰπεῖν'. σὺ δ' εἴπερ ταῖς ἀληθείαις οὐ- 34
δενὸς ἄλλου πεφρόντικας ⟨ἢ⟩ χρήσεως οἵας δεῖ φαν-
τασιῶν, εὐθὺς ἀναστὰς ἕωθεν ἐνθυμοῦ 'τίνα μοι λεί-
πει πρὸς ἀπάθειαν; τίνα πρὸς ἀταραξίαν; τίς εἰμι; μή
τι σωμάτιον, μή τι κτῆσις, μή τι φήμη; οὐδὲν τούτων.

---

12 sqq. cf. quae adn. ad III, 10, 2.
17 sq. cf. Stob. (ecl.) II, 7, 11m: *τῷ ψεύδει ποτὲ συγχρήσεσθαι νομίζουσιν αὐτὸν (τὸν σοφὸν) κατὰ πολλοὺς τρόπους.*

---

1 *suppl.* S_b 5 οἱ *Upt.*: καὶ *S*; καὶ ⟨οἱ⟩ *Schw.* 7 ἐξ οἴκου *S*: ἐξ ὄρθρου *Schw.*; *del. Wolf*; ἐξ οἴκου ⟨τοῦ Καίσαρος⟩ *vel* [ἐξ οἴκου] *Wolf*; ἐξιόντα *R* τίν' ἂν *S corr.* 11 ⟨ἐννοηθεὶς⟩ τὸ *R* 13 παρατέθεικε *S corr.* *post* παρέβην *dist. Meib.* 14 ἔψεξα *S*: *corr. Salm.* 16 καὶ ⟨τῷ⟩ *vel* [καὶ] *Cor.* 17 ψεύδεσθαι *s* λέγουσι *S corr.* 19 *suppl. s*

35 ἀλλὰ τί; λογικόν εἰμι ζῷον'. τίνα οὖν τὰ ἀπαιτήματα;
ἀναπόλει τὰ πεπραγμένα. 'πῇ παρέβην τῶν πρὸς
εὔροιαν; τί ἔρεξα ἢ ἄφιλον ἢ ἀκοινώνητον ἢ ἄγνω-
μον; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη πρὸς ταῦτα;'

36 Τοσαύτης οὖν διαφορᾶς οὔσης τῶν ἐπιθυμουμένων,
τῶν ἔργων, τῶν εὐχῶν ἔτι θέλεις τὸ ἴσον ἔχειν ἐκεί-
νοις, περὶ ἃ σὺ μὲν οὐκ ἐσπούδακας, ἐκεῖνοι δ' ἐσπου-
37 δάκασιν; εἶτα θαυμάζεις, εἴ σ' ἐλεοῦσιν, καὶ ἀγανακτεῖς;
155r ἐκεῖνοι δ' οὐκ ἀγανακτοῦσιν, εἰ σὺ αὐ|τοὺς ἐλεεῖς.
διὰ τί; ὅτι ἐκεῖνοι μὲν πεπεισμένοι εἰσίν, ὅτι ἀγαθῶν
38 τυγχάνουσιν, σὺ δ' οὐ πέπεισαι. διὰ τοῦτο σὺ μὲν οὐκ
ἀρκῇ τοῖς σοῖς, ἀλλ' ἐφίεσαι τῶν ἐκείνων· ἐκεῖνοι δ'
ἀρκοῦνται τοῖς ἑαυτῶν καὶ οὐκ ἐφίενται τῶν σῶν. ἐπεί
τοι εἰ ταῖς ἀληθείαις ἐπέπεισο, ὅτι περὶ τὰ ἀγαθὰ σὺ
ὁ ἐπιτυγχάνων εἶ, ἐκεῖνοι δ' ἀποπεπλάνηνται, οὐδ' ἂν
ἐνεθυμοῦ, τί λέγουσι περὶ σοῦ.

ζ' Περὶ ἀφοβίας.

1 Τί ποιεῖ φοβερὸν τὸν τύραν⟨ν⟩ον; — Οἱ δορυφόροι,
φησίν, καὶ αἱ μάχαιραι αὐτῶν καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος
2 καὶ οἱ ἀποκλείοντες τοὺς εἰσιόντας. — Διὰ τί οὖν, ἂν
παιδίον αὐτῷ προσαγάγῃς μετὰ τῶν δορυφόρων ὄντι,
οὐ φοβεῖται; ἢ ὅτι οὐκ αἰσθάνεται τούτων τὸ παιδίον;
3 ἂν οὖν τῶν δορυφόρων τις αἰσθάνηται καὶ ὅτι μαχαί-

---

5 sqq. cf. Ench. 25, 1, 2 (πῶς γὰρ ἴσον ἔχειν δύναται ὁ μὴ φοιτῶν ἐπὶ θύρας τινὸς τῷ φοιτῶντι κτλ.).

---

1 *virgulam post* ἀπαιτήματα *colloc. Kron.* 3–4 ἄγγνωμον *S pr.* 4 ἐτελέσθη *S* (η *corr.*) 5 ἐνθυμουμένων *Shaftesbury* 6–7 ⟨ἐν⟩ ἐκείνοις *Schw.* 10 ἀγαθοῦ *Elter* 11 τυγχάνουσι *S corr.* 18 *suppl. s* 19 οἱ ἐπὶ τοῦ κ. S_b (*sec. s. 19*) 22 ἢ] οὐ *R* 23 δοροιφόρων *S: corr.* S_b

ρας ἔχουσιν, ἐπ' αὐτὸ δὲ τοῦτο προσέρχηται αὐτῷ θέλων ἀποθανεῖν διά τινα περίστασιν καὶ ζητῶν ὑπ' ἄλλου παθεῖν αὐτὸ εὐκόλως, μή τι φοβεῖται τοὺς δορυφόρους; — Θέλει γὰρ τοῦτο, δι' ὃ φοβεροί εἰσιν. —
Ἂν οὖν τις μήτ' ἀποθανεῖν μήτε ζῆν θέλων ἐξ ἅπαντος 4
ἀλλ' ὡς ἂν διδῶται, προσέρχηται αὐτῷ, τί κωλύει μὴ
δεδοικότα προσέρχεσθαι αὐτόν; — Οὐδέν. — Ἂν τις 5
οὖν καὶ πρὸς τὴν κτῆσιν ὡσαύτως ἔχῃ καθάπερ οὗτος πρὸς τὸ σῶμα καὶ πρὸς τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ ἁπλῶς ὑπό τινος μανίας καὶ ἀπονοίας οὕτως ἦ[ν] διακείμενος, ὥστ' ἐν μηδενὶ ποιεῖσθαι τὸ ἔχειν ταῦτα ἢ μὴ ἔχειν, ἀλλ' ὡς ὀστρακίοις τὰ παιδία παίζοντα περὶ μὲν τῆς παιδιᾶς διαφέρεται, τῶν ὀστρακίων δ' οὐ πεφρόν-
τικεν, οὕτως δὲ καὶ οὗτος τὰς μὲν‖ ὕλας παρ' οὐδὲν ἦ[ν] 155v
πεποιημένος, τὴν παιδιὰν δὲ τὴν περὶ αὐτὰς καὶ ἀναστροφὴν ἀσπάζηται· ποῖος ἔτι τούτῳ τύραννος φοβερὸς ἢ ποῖοι δορυφόροι ἢ ποῖαι μάχαιραι αὐτῶν;

Εἶτα ὑπὸ μανίας μὲν δύναταί τις οὕτως διατεθῆναι 6
πρὸς ταῦτα καὶ ὑπὸ ἔθους οἱ Γαλιλαῖοι· ὑπὸ λόγου δὲ καὶ ἀποδείξεως οὐδεὶς δύναται μαθεῖν, ὅτι ὁ θεὸς

---

1 *ἐπ' αὐτῷ δὲ τούτῳ Cor.* (hac de causa *ed. Bas.*) 4 *διὸ S; τοῦτο· διὸ ⟨οὐ⟩ ego olim* 6 *δίδωται S: corr. Sa* 10 *ηἶν S: corr. Sc (item v. 14)* 13 *διαφέρηται Sb (vel m. pr.)* 13—14 *πεφρόντικεν S (εν corr. m. rec. in 2 litterarum litura)* 19 *ἔθους] ἀπονοίας ⟨ὡς⟩ Upt.; ἐνθουσιασμοῦ Cor.; πειθοῦς Meiser; ἀπειθείας Corssen; πάθους Kron.*

---

14 *ση ὅτι πανταχοῦ ὑλῶν μεμνημένος εὐτελῆ προάγει τὰ ὑποδείγματα*

19 *καὶ ἀνωτέρω εἶπον ὅτι φαίνεται ἀνεγνωκὼς τὰ εὐαγγέλια· νῦν δὲ καὶ αὐτῶν τῶν Χριστιανῶν μέμνηται, εἰ καὶ μὴ ὡς δεῖ· οὐδὲν γὰρ ἧττον καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐποίουν -*

*πάντα πεποίηκεν τὰ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ αὐτὸν τὸν κόσμον
ὅλον μὲν ἀκώλυτον καὶ αὐτοτελῆ, τὰ ἐν μέρει δ' αὐτοῦ
7 πρὸς χρείαν τῶν ὅλων; τὰ μὲν οὖν ἄλλα πάντα ἀπήλ-
λακται τοῦ δύνασθαι παρακολουθεῖν τῇ διοικήσει αὐ-
τοῦ· τὸ δὲ λογικὸν ζῷον ἀφορμὰς ἔχει πρὸς ἀναλογισμὸν
τούτων ἁπάντων, ὅτι τε μέρος ἐστὶ καὶ ποῖόν τι μέρος
8 καὶ ὅτι τὰ μέρη τοῖς ὅλοις εἴκειν ἔχει καλῶς. πρὸς
τούτοις δὲ φύσει γενναῖον καὶ μεγαλόψυχον καὶ ἐλεύ-
θερον γενόμενον ὁρᾷ, διότι τῶν περὶ αὐτὸ τὰ μὲν ἀκώ-
λυτα ἔχει καὶ ἐπ' αὐτῷ, τὰ δὲ κωλυτὰ καὶ ἐπ' ἄλλοις·
ἀκώλυτα μὲν τὰ προαιρετικά, κωλυτὰ δὲ τὰ ἀπροαίρετα.
9 καὶ διὰ τοῦτο, ἐὰν μὲν ἐν τούτοις μόνοις ἡγήσηται τὸ
ἀγαθὸν τὸ αὑτοῦ καὶ συμφέρον, τοῖς ἀκωλύτοις καὶ ἐφ'
ἑαυτῷ, ἐλεύθερον ἔσται, εὔρουν, εὔδαιμον, ἀβλαβές,
μεγαλόφρον, εὐσεβές, χάριν ἔχον ὑπὲρ πάντων τῷ θεῷ,
μηδαμοῦ μεμφόμενον μηδενὶ τῶν γενομένων, μηδεν⟨ὶ⟩
10 ἐγκαλοῦν· ἂν δ' ἐν τοῖς ἐκτὸς καὶ ἀπροαιρέτοις, ἀνάγκη
κωλύεσθαι αὐτό, ἐμποδίζεσθαι, δουλεύειν τοῖς ἐκείνων
11 ἔχουσιν ἐξουσίαν, ἃ τεθαύμακεν καὶ φοβεῖται, ἀνάγκη
δ' ἀσεβὲς εἶναι ἅτε βλάπτεσθαι οἰόμενον ὑπὸ τοῦ θεοῦ
καὶ ἄνισον, ἀεὶ αὐτῷ τοῦ πλείονος περιποιητικόν, ἀνάγκη
δὲ καὶ ταπεινὸν εἶναι καὶ μικροπρεπές.*

---

7 et 16 sq. cf. Ench. 31, 1: *εἴκειν πᾶσι τοῖς γινομένοις.*
20 cf. Ench. 31, 3.

---

1 *πεποίηκε S corr.* 9 *διότι] ὅτι s* 13 *αὐτοῦ S: corr. s καὶ ⟨τὸ⟩ σ. s* 14 *ἔσται S compendio scripturae adhibito, cuius prior pars in ras. εὐδαῖμον: corr. Cor.* 15 *ἔχων S pr.* 16 *post τῶν* S_c *(vel* S_b*) inter lin. add. ἐφ' αὐτῷ, unde Schw. ὑπ' αὐτοῦ (*ab illo *Wolf) vel ⟨οὐκ⟩ ἐφ' ἑαυτῷ Schw.;* sibi *ed. Bas. γινομένων Kron. suppl. Schw.* 17 *ἐν] ἐκ S pr.: corr. m. pr. δ⟨ὲ καὶ⟩ Cor.* 21 *ἀνόσιον Elter ⟨ὡς⟩ ἀεὶ* S_b*; ἅτε Kron. αὐτῷ S: corr.* S_b

---

10 **οὐκ ἐᾷ τὸν κανόνα·**

Ταῦτα‖ τί κωλύει διαλαβόντα ζῆν κούφως καὶ εὐ- 12 156r
ηνίως, πάντα ⟨τὰ⟩ συμβαίνειν δυνάμενα πρᾴως ἐκδεχό-
μενον, τὰ δ' ἤδη συμβεβηκότα φέροντα; 'θέλεις πε- 13
νίαν;' φέρε καὶ γνώσῃ, τί ἐστι πενία τυχοῦσα καλοῦ
ὑποκριτοῦ. 'θέλεις ἀρχάς;' φέρε, καὶ πόνους. 'ἀλλ' 14
ἐξορισμόν;' ὅπου ἂν ἀπέλθω, ἐκεῖ μοι καλῶς ἔσται· καὶ
γὰρ ἐνθάδε οὐ διὰ τὸν τόπον ἦν μοι καλῶς, ἀλλὰ διὰ
τὰ δόγματα, ἃ μέλλω μετ' ἐμαυτοῦ ἀποφέρειν. οὐδὲ γὰρ
δύναταί τις ἀφελέσθαι αὐτά, ἀλλὰ ταῦτα μόνα ἐμά ἐστι
καὶ ἀναφαίρετα καὶ ἀρκεῖ μοι παρόντα, ὅπου ἂν ὦ καὶ
ὅ τι ἂν ποιῶ. 'ἀλλ' ἤδη καιρὸς ἀποθανεῖν.' τί λέγεις 15
ἀποθανεῖν; μὴ τραγῴδει τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' εἰπὲ ὡς ἔχει
'ἤδη καιρὸς τὴν ὕλην, ἐξ ὧν συνῆλθεν, εἰς ἐκεῖνα πά-
λιν ἀποκαταστῆναι'. καὶ τί δεινόν; τί μέλλει ἀπόλλυ-
σθαι τῶν ἐν τῷ κόσμῳ, τί γενέσθαι καινόν, παράλογον;
τούτων ἕνεκα φοβερός ἐστιν ὁ τύραννος; διὰ ταῦτα οἱ 16
δορυφόροι μεγάλας δοκοῦσιν ἔχειν τὰς μαχαίρας καὶ
ὀξείας; ἄλλοις ταῦτα· ἐμοὶ δ' ἔσκεπται περὶ πάντων,
εἰς ἐμὲ οὐδεὶς ἐξουσίαν ἔχει. ἠλευθέρωμαι ὑπὸ τοῦ 17
θεοῦ, ἔγνωκα αὐτοῦ τὰς ἐντολάς, οὐκέτι οὐδεὶς δουλα-
γωγῆσαί με δύναται, καρπιστὴν ἔχω οἷον δεῖ, δικαστὰς
οἵους δεῖ. 'οὐχὶ τοῦ σώματός σου κύριός εἰ⟨μι⟩;' τί οὖν 18

3 sq. cf. Ench. 17 et fragm. XI.

2 *suppl.* S_b 5 φέρε] *'pauca quaedam excidisse arbitror' Upt.; schclion ad v. 9 adscriptum hic inserendum esse censet Lindsay (exspectes* θέλεις *pro* ἔχεις*)* 10 ἀναφαίρετα S_c: ἀναφέρεται *S* 14 ἀναλυθῆναι *s;* ἀποκατασταθῆναι *Schw.* 15 γίνεσθαι *Kron.* 16 *post* ταῦτα *dist. s* 19 ἐλευθέρωμαι *S: corr.* S_c 22 σώματος μου κύριος εἶ *S: corr. Schw.* (tui dominus sum *Wolf*)*; fort.* σωματίου σου

9 τῖς] φέρε· ἔχεις ἀναρχίαν· φέρε· ἀλλὰ πόνους θέλεις
11 ωρ καὶ ἀπόδειξις σύντομος

πρὸς ἐμέ; ‘οὐχὶ τοῦ κτησιδίου;’ τί οὖν πρὸς ἐμέ; ‘οὐχὶ φυγῆς ἢ δεσμῶν;’ πάλιν τούτων πάντων καὶ τοῦ σωματίου ὅλου σοὶ αὐτοῦ ἐξίσταμαι, ὅταν θέλῃς. πείρασαί μοί σου τῆς ἀρχῆς καὶ γνώσῃ, μέχρι τίνος αὐτὴν ἔχεις.

156v 19 Τίνα οὖν ἔτι φοβηθῆναι δύναμαι;‖ τοὺς ἐπὶ τοῦ
κοιτῶνος; μὴ τί ποιήσωσιν; ἀποκλείσωσί με; ἄν με
εὕρωσι θέλοντα εἰσελθεῖν, ἀποκλεισάτωσαν. — Τί οὖν
ἔρχῃ ἐπὶ θύρας; — Ὅτι καθήκειν ἐμαυτῷ δοκῶ με-
20 νούσης τῆς παιδιᾶς συμπαίζειν. — Πῶς οὖν οὐκ ἀπο-
κλείῃ; — Ὅτι ἂν μή τίς με δέχηται, οὐ θέλω εἰσελ-
θεῖν, ἀλλ' ἀεὶ μᾶλλον ἐκεῖνο θέλω τὸ γινόμενον. κρεῖτ-
τον γὰρ ἡγοῦμαι ὃ ὁ θεὸς θέλει ἢ ὃ ἐγώ. προσκείσομαι
διάκονος καὶ ἀκόλουθος ἐκείνῳ, συνορμῶ, ⟨συν⟩ορέγο-
μαι, ἁπλῶς συνθέλω. ἀποκλεισμὸς ἐμοὶ οὐ γίνεται, ἀλλὰ
21 τοῖς βιαζομένοις. διὰ τί οὖν οὐ βιάζομαι; οἶδα γάρ, ὅτι
ἔσω ἀγαθὸν οὐδὲν διαδίδοται τοῖς εἰσελθοῦσιν. ἀλλ'
ὅταν ἀκούσω τινὰ μακαριζόμενον, ὅτι τιμᾶται ὑπὸ τοῦ
Καίσαρος, λέγω ‘τί αὐτῷ συμβαίνει; μή τι οὖν καὶ δόγ-
μα, οἷον δεῖ ἐπαρχίαν; μή τι οὖν καὶ τὸ χρῆσθαι ἐπι-

1 κτησειδίου S_c 2 πάλαι *R* 3 αὐτοῦ] αὐτόθεν *Meib.*; αὐτὸς ‘*sponte mea*’ *R* (ultro *Wolf*) αὐτοῦ τοῦ σ. σου ὅλου *Shaftesbury* 3—4 ἐξίσταμαι. ὅταν θέλῃς, πειρ. *Wolf* 4 πειράσομαί σου τὴν ἀρχὴν *S*: *corr. s, cui obsecutus sum, nisi quod* μοί *inserui* πείραζε *R* 7 ⟨μὴ⟩ ἀποκλείσωσί *C. Schenkl* 13 πρόσκειμαι *Wolf* (adsum *ed. Bas.*) 14 *suppl. Wolf* (nec alia expeto *ed. Bas.*) 19—20 ⟨ἐπαρχία.⟩ μή τι - - - ⟨ἐπιτροπή.⟩ μήτι *Wolf* ⟨τιμὴ παρὰ καίσαρος.⟩ μήτι *Meib.*; ⟨ἐπιτροπή;⟩ μήτι *Kron.*; ⟨ἐπαρχία, ἐπιτροπή⟩ *ego olim* 20 δεῖ. (*hic S quoque dist.*) ἐπαρχίαν ⟨εἴληφε.⟩. μήτι *R* (si nactus sit praefecturam *ed. Bas.*); ἐπαρχία[ν]; μήτι - - χρ.⟨ταῖς φαντασίαις κατὰ φύσιν (*vel* φαντασίαις ὡς δεῖ)⟩ *Kron.* *fort.* ἐπαρχίᾳ

11 ὅλα τῷ θεῷ
14 *scholion 7 fere versuum in marg. erasum*

τροπῇ; τί ἔτι διωθοῦμαι; ἰσχαδοκάρυά τις διαρριπτεῖ· 22
τὰ παιδία ἁρπάζει καὶ ἀλλήλοις διαμάχεται· οἱ ἄνδρες
οὐχί, μικρὸν γὰρ αὐτὸ ἡγοῦνται. ἂν δ' ὀστράκια διαρ-
ριπτῇ τις, οὐδὲ τὰ παιδία ἁρπάζει. ἐπαρχίαι διαδίδονται· 23
ὄψεται τὰ παιδία. ἀργύριον· ὄψεται τὰ παιδία. στρα-
τηγία, ὑπατ⟨ε⟩ία· διαρπαζέτω τὰ παιδία· ἐκκλειέσθω,
τυπτέσθω, καταφιλείτω τὰς χεῖρας τοῦ διδόντος, τῶν
δούλων· ἐμοὶ δ' ἰσχαδοκάρυόν ἐστιν'. τί οὖν, ⟨ἂν⟩ ἀπὸ 24
τύχης ῥιπτοῦντος αὐτοῦ ἔλθῃ εἰς τὸν κόλπον ἰσχάς;
ἄρας κατάφαγε· μέχρι τοσούτου γὰρ ἔστι καὶ ἰσχάδα
τιμῆσαι. ἵνα δὲ κ[ρ]ύψω καὶ ἄλλον ἀνατρέψω ἢ ὑπ'
ἄλλου ἀνατραπῶ καὶ κολακεύσω τοὺς‖ εἰσιόντας, οὐκ 157r
ἀξία οὔτ' ἰσχὰς οὔτ' ἄλλο τι τῶν οὐκ ἀγαθῶν, ἅ με
ἀναπεπείκασιν οἱ φιλόσοφοι μὴ δοκεῖν ἀγαθὰ εἶναι.

Δείκνυέ μοι τὰς μαχαίρας τῶν δορυφόρων. 'ἰδοῦ, 25
ἡλίκαι εἰσὶ καὶ πῶς ὀξεῖαι.' τί οὖν ποιοῦσιν αἱ μεγάλαι
αὗται μάχαιραι καὶ ὀξεῖαι; 'ἀποκτ[ε]ιννύουσιν.' πυρετὸς 26
δὲ τί ποιεῖ; 'ἄλλο οὐδέν.' κεραμὶς δὲ τί ποιεῖ; 'ἄλλο
οὐδέν.' θέλεις οὖν πάντα ταῦτα θαυμάζω καὶ προσκυ-
νῶ καὶ δοῦλος πάντων περιέρχωμαι; μὴ γένοιτο· ἀλλ' 27
ἅπαξ μαθών, ὅτι τὸ γενόμενον καὶ φθαρῆναι δεῖ, ἵνα

---

21 cf. II, 5, 12; 6, 17.

---

1 διαρρίπτει et v. 3—4 διαρρίπτῃ *S: correxi* 5—6 στρατηγίαι, ὑπατεῖαι *R* (imperia, consulatus *ed. Bas.*) 6 ὑπατία *S: corr. S*c 8 *suppl. S*c 9 ῥιπτοῦντος, αὐτοῦ *S pr.*: ῥιπτοῦντος αὐτοῦ, *S corr.* 8—9 ἀποτύχης ῥ. αὐτοῦ. ⟨μὴ φρόντιζε, ἄν σου⟩ *s (in S in marg. scholion totidem fere litterarum olim adnotatum, sed rursus erasum)* 10 κατέφαγον *S*, κατέφαγε *m. rec.: corr. s* 11 ἵνα] εἰ *s* κρύψω *S: corr. Wolf* 12 εἰσιέντας *Elter* 17 ἀποκτειν-νύουσιν *S: corr. S*c 20 περιέρχομαι *S: corr. S*c

---

18 ὅρα καὶ ῥήτορα αὐτὸν εἶναι· πείθει γάρ· καὶ πυρετός, φησιν, τὸ αὐτὸ ποιεῖ· οὐκοῦν θαύμαζε τοῦτον ὡς καὶ τὴν μάχαιραν·

ὁ κόσμος μὴ ἵστηται μηδ' ἐμποδίζηται, οὐκέτι διαφέρο-
μαι, πότερον πυρετὸς αὐτὸ ποιήσει ἢ κεραμὶς ἢ στρα-
τιώτης, ἀλλ' εἰ δεῖ συγκρῖναι, οἶδ' ὅτι ἀπονώτερον αὐτὸ
28 καὶ ταχύτερον ὁ στρατιώτης ποιήσει. ὅταν οὖν μήτε
φοβῶμαί τι ὧν διαθεῖναί με δύναται μήτ' ἐπιθυμῶ
τινος ὧν παρασχεῖν, τί ἔτι θαυμάζω αὐτόν, τί ἔτι τέθη-
πα; τί φοβοῦμαι τοὺς δορυφόρους; τί χαίρω, ἄν μοι
φιλανθρώπως λαλήσῃ καὶ ἀποδέξηταί με, καὶ ἄλλοις
29 διηγοῦμαι, πῶς μοι ἐλάλησεν; μὴ γὰρ Σωκράτης ἐστίν,
μὴ γὰρ Διογένης, ἵν' ὁ ἔπαινος αὐτοῦ ἀπόδειξις ᾖ περὶ
30 ἐμοῦ; μὴ γὰρ τὸ ἦθος ἐζήλωκα αὐτοῦ; ἀλλὰ τὴν παι-
διὰν σῴζων ἔρχομαι πρὸς [εμ]αὐτὸν καὶ ὑπηρετῶ, μέχρις
ἂν ὅτου μηδὲν ἀβέλτερον κελεύῃ μηδ' ἄρ<ρ>υθμον. ἂν
δέ μοι λέγῃ 'ἄπελθε ἐπὶ Λέοντα τὸν Σαλαμίνιον', λέγω
31 αὐτῷ 'ζήτει ἄλλον· ἐγὼ γὰρ οὐκέτι παίζω'. 'ἄπαγε
157v αὐτόν.' ἀκολουθῶ ἐν παιδιᾷ. 'ἀλλ' ἀφαιρεῖταί σου‖ ὁ
τράχηλος.' ἐκείνου δ' αὐτοῦ ἀεὶ ἐπιμένει, ὑμῶν δὲ τῶν
πειθομένων; 'ἀλλ' ἄταφος ῥιφήσῃ.' εἰ ἐγώ εἰμι ὁ νε-
κρός, ῥιφήσομαι· εἰ δ' ἄλλος εἰμὶ τοῦ νεκροῦ, κομψό-
32 τερον λέγε, ὡς ἔχει τὸ πρᾶγμα, καὶ μὴ ἐκφόβει με. τοῖς
παιδίοις ταῦτα φοβερά ἐστι καὶ τοῖς ἀνοήτοις. εἰ δέ τις
εἰς φιλοσόφου σχολὴν ἅπαξ εἰσελθὼν οὐκ οἶδεν, τί ἐστιν

---

13 sq. cf. quae adn. ad IV, 1, 160.
18 cf. Diog. Laert. VI 79.

---

1 ἱστῆται S_c 6 αὐτόν] αὐτά *R* 9 ἐλάλησε *S corr.* 11 ἐξήλω-κα *S: corr. s* 12 αὐτὸν *s:* ἐμαυτὸν *S* 13 ἀρυθμ̀ *S: corr.* S_c, *correctione quam antea* S_b *adscripserat deleta* ἐὰν *S corr.* 17 ἐπι-μενεῖ *Salm.* (manebit *ed. Bas.*) 22 οἶδε *S corr.* 22 *sq.* τί ἐστιν αὐτὸς ἄξιος *dist. S: corr. ed. Bas.*

---

4 Ἡρακλείτου· ψυχαὶ ἀρηίφατοι καθαρώτεραι ἢ ἐνὶ νούσοις (*Diels, Fragm. der Vorsokr.* p. 104³, *fr.* 136).

αὐτός, ἄξιός ἐστι φοβεῖσθαι καὶ κολακεύειν ὃ† ὕστερον
ἐκολάκευεν· εἰ μήπω μεμάθηκεν, ὅτι οὐκ ἔστι σὰρξ οὐδ'
ὀστᾶ οὐδὲ νεῦρα, ἀλλὰ τὸ τούτοις χρώμενον, τὸ καὶ
διοικοῦν καὶ παρακολουθοῦν ταῖς φαντασίαις.
Ναί· ἀλλ' οἱ λόγοι οὗτοι καταφρονητὰς ποιοῦσι τῶν 33
νόμων. — Καὶ ποῖοι μᾶλλον λόγοι πειθομένους παρέ-
χουσι τοῖς νόμοις τοὺς χρωμένους; νόμος δ' οὐκ ἔστι
τὰ ἐπὶ μωρῷ. καὶ ὅμως ὅρα, πῶς καὶ πρὸς τούτους ὡς 34
δεῖ ἔχοντας παρασκευάζουσιν, οἵ γε διδάσκουσιν μηδε-
νὸς ἀντιποιεῖσθαι πρὸς αὐτούς, ἐν οἷς ἂν ἡμᾶς νικῆσαι
δύνωνται. περὶ τὸ σωμάτιον διδάσκουσιν ἐξίστασθαι, 35
περὶ τὴν κτῆσιν ἐξίστασθαι, περὶ τὰ τέκνα, γονεῖς [δ'],
ἀδελφούς, πάντων παραχωρεῖν, πάντα ἀφιέναι· μόνα
τὰ δόγματα ὑπεξαιροῦνται, ἃ καὶ ὁ Ζεὺς ἐξαίρετα
ἑκάστου εἶναι ἠθέλησεν. ποία ἐνθάδε παρανομία, ποία 36
ἀβελτερία; ὅπου κρείττων εἶ καὶ ἰσχυρότερος, ἐκεῖ σοι
ἐξίσταμαι· ὅπου πάλιν ἐγὼ κρείττων, σὺ παραχώρει μοι.
ἐμοὶ γὰρ μεμέληκεν, σοὶ δ' οὔ. σοὶ μέλει, πῶς ἐν ὀρθο- 37
στρώτοις οἰκῇς, ἔτι πῶς παῖδές σοι καὶ πιλλᾶτοι διακο-

---

1 ὃ ὕστερον *S; 'in ὕστερον latet nomen proprium celebris alicuius adulatoris' R;* οὓς ⟨πρό⟩τερον (cui antea *ed. Bas.*) *Schw., qui deinde* οὓς ⟨ὕσ⟩τερον *coni.;* ὃ ὕστερον αἰκίσεται ⟨αὐτόν⟩ *Elter* 3 χρώμεν^τ ̊s *S:* χρ. τὸ καὶ *scripsi* (quod illis utatur, quod gubernet et *Wolf*)*; an* χρώμενόν ⟨τε⟩ καὶ 8 τὰ ἀπὸ μωρῶν *Wolf;* τὰ ἐπὶ μωρῶν *Salm.* 9 διδάσκουσι *S corr.* 11 δύνανται *S: corr. Schw.* 12 δ' *del. s* 14 ὑφεξαιροῦνται *S: corr. m. rec.;* ὑπεξαιροῦντα *s* (-οῦντα⟨ς⟩ *Meib.*) 15 ἠθέλησε *et* 18 μεμέληκε *S corr,* 18 πῶς ⟨ἂν⟩ *Sc* 18—19 ὀρθοστρώτοις *S:* λιθοστρώτοις *m. rec.* (*Sc, ut vid.*) 19 οἰκῇς, ἔτι *scripsi:* οἰχήσεται *S pr.,* οἰκήσεται *corr. m. rec.;* οἰκήσητε *s;* οἰκήσῃς *Wolf* (habites *ed. Bas.*) σοι *in ras. S* πιλλᾶτοι *S:* πελάται *s*

---

3 ωρ ἡ ἀντίθεσις *(praeterea in margine quaedam erasa esse videntur)*
6 ωρ ἡ ἀπάντησις

158r *νῶσιν, πῶς ἐσθῆτα περίβλεπτον φορῇς, πῶς κυνηγοὺς*
38 *πολλοὺς ἔχῃς, πῶς κιθαρῳδούς, τραγῳδούς. μή τι ἀντι-*
ποιοῦμαι; μή τι οὖν δογμάτων σοι μεμέληκε; μή τι τοῦ
λόγου τοῦ σεαυτοῦ; μή τι οἶδας, ἐκ τίνων μορίων συνέ-
στηκεν, πῶς συνάγεται, τίς ἡ διάρθρωσις αὐτοῦ, τίνας
39 *ἔχει δυνάμεις καὶ ποίας τινάς; τί οὖν ἀγανακτεῖς, εἰ*
ἄλλος ἐν τούτοις σου πλέον ἔχει ὁ μεμελετηκώς; — Ἀλλὰ
ταῦτ᾽ ἔστι τὰ μέγιστα. — Καὶ τίς σε κωλύει περὶ ταῦτ᾽
ἀναστρέφεσθαι καὶ τούτων ἐπιμελεῖσθαι; τίς δὲ μείζονα
ἔχει παρασκευὴν βιβλίων, εὐσχολίας, τῶν ὠφελησόντων;
40 *μόνον ἀπόνευσόν ποτε ἐπὶ ταῦτα, ἀπόνειμον κἂν ὀλίγον*
χρόνον τῷ σαυτοῦ ἡγεμονικῷ· σκέψαι τί ποτ᾽ ἔχεις
τοῦτο καὶ πόθεν ἐληλυθός, τὸ πᾶσιν τοῖς ἄλλοις χρώ-
μενον, πάντα τἆλλα δοκιμάζον, ἐκλεγόμενον, ἀπεκλεγό-
41 *μενον. μέχρι δ᾽ ἂν οὗ περὶ τὰ ἐκτὸς ἀναστρέφῃ, ἐκεῖνα*
ἕξεις οἷα οὐδείς, τοῦτο δ᾽ οἷον αὐτὸ ἔχειν θέλεις, ῥυπα-
ρὸν καὶ ἀτημέλητον.

η΄. Πρὸς τοὺς ταχέως ἐπὶ τὸ σχῆμα τῶν φιλοσόφων ἐπιπηδῶντας.

1 *Μηδέποτ᾽ ἀπὸ τῶν κοινῶν τινα μήτ᾽ ἐπαινέσητε μήτε*
ψέξητε μήτε τέχνην τινὰ ἢ ἀτεχνίαν προσμαρτυρήσητε·
καὶ ἅμα μὲν προπετείας ἑαυτοὺς ἀπαλλάξετε, ἅμα δὲ
2 *κακοηθείας. ʽοὗτος ταχέως λούεται.᾽ κακῶς οὖν ποιεῖ;*

---

23 sqq. cf. Ench. 45: *Λούεταί τις ταχέως· μὴ εἴπῃς ὅτι κακῶς, ἀλλ᾽ ὅτι ταχέως.*

---

3 *μεμέληκε et* 4—5 *συνέστηκε S corr.* 6 *ποίας τινάς*] *ποιότητας Upt. cod.* 7—8 *Ἀλλ᾽ οὐ - - - μέγιστα; Cor.* 10 *ἔχειν Elter* 12 *σαυτῷ ed. Cant., unde* ⟨*ἐν*⟩ *σαυτῷ r* 16 *οὐδείς*] *οἶδας Meib. αὐτὸς Elter* 19 *ἐπιπηδῶντας S: corr. S*c 21 *ψέξηται S pr.* 22 *ἀπαλλάξατε S; corr. S*b

οὐ πάντως. ἀλλὰ τί; ταχέως λούεται. — Πάντα οὖν 3
καλῶς γίνεται; — Οὐδαμῶς· ἀλλὰ τὰ μὲν ἀπὸ δογμά-
των ὀρθῶν καλῶς, τὰ δ' ἀπὸ μοχθηρῶν μοχθηρῶς.‖ σὺ 158v
δὲ μέχρις ἂν καταμάθῃς τὸ δόγμα, ἀφ' οὗ τις ποιεῖ
ἕκαστα, μήτ' ἐπαίνει τὸ ἔργον μήτε ψέγε. δόγμα δ' ἐκ 4
τῶν ἐκτὸς οὐ ῥᾳδίως κρίνεται. 'οὗτος τέκτων ἐστίν.'
διὰ τί; 'χρῆται σκεπάρνῳ.' τί οὖν τοῦτο; 'οὗτος μου-
σικός· ᾄδει γάρ.' καὶ τί τοῦτο; 'οὗτος φιλόσοφος.' διὰ
τί; 'τρίβωνα γὰρ ἔχει καὶ κόμην.' οἱ δ' ἀγύρται τί 5
ἔχουσιν; διὰ τοῦτο, ἂν ἀσχημονοῦντά τις ἴδῃ τινὰ αὐ-
τῶν, εὐθὺς λέγει 'ἰδοὺ ὁ φιλόσοφος ⟨τί⟩ ποιεῖ'. ἔδει
δ' ἀφ' ὧν ἠσχημόνει μᾶλλον λέγειν αὐτὸν μὴ εἶναι φι-
λόσοφον. εἰ μὲν γὰρ αὕτη ἐστὶν ἡ τοῦ φιλοσόφου πρό- 6
ληψις καὶ ἐπαγγελία, ἔχειν τρίβωνα καὶ κόμην, καλῶς
ἂν ἔλεγον· εἰ δ' ἐκείνη μᾶλλον, ἀναμάρτητον εἶναι, διὰ
τί οὐχὶ διὰ τὸ μὴ πληροῦν τὴν ἐπαγγελίαν ἀφαιροῦνται
αὐτὸν τῆς προσηγορίας; οὕτως γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων 7
τεχνῶν. ὅταν ἴδῃ τις κακῶς πελεκῶντα, οὐ λέγει 'τί
ὄφελος τεκτονικῆς; ἰδοὺ οἱ τέκτονες οἷα ποιοῦσι κακά',
ἀλλὰ πᾶν τοὐναντίον λέγει 'οὗτος οὐκ ἔστι τέκτων,
πελεκᾷ γὰρ κακῶς'. ὁμοίως κἂν ᾄδοντός τινος ἀκούσῃ 8
κακῶς, οὐ λέγει 'ἰδοὺ πῶς ᾄδουσιν οἱ μουσικοί', ἀλλὰ
μᾶλλον 'οὗτος [ὅτι] οὐκ ἔστι μουσικός'. ἐπὶ φιλοσοφίας 9
δὲ μόνης τοῦτο πάσχουσιν· ὅταν τινὰ ἴδωσι παρὰ τὸ

---

3 sqq. cf. ib.: πρὶν γὰρ διαγνῶναι τὸ δόγμα, πόθεν οἶσθα, εἰ κακῶς;

---

1 *post* τί *et* γίνεται *in S dist. m. rec.* 7 χρῆται ⟨γὰρ⟩ *s* τί οὖν τοῦτο ⟨πρὸς σέ⟩; *R (item v. 8)* 11 ὃ *S*$_b$ ⟨τί⟩ *add. R, Cor.*; ⟨οἷον⟩ *R*, ⟨οἷα⟩ *ego* 15 δ' ἐκείνη *S (ἐ corr. m. rec.)* 18 τις ἴδῃ ⟨τινὰ⟩ *s* 19 κακά *del. Kron.* 23 ὅτι *delevi (*ille non est musicus *ed. Bas.)*; ὅτι οὗτος *s*; οὗτος ⟨δῆλον⟩ ὅτι *Elter*; *fort.* οὕτως ὅτι 'οὐκ *(*sic *ed. Bas)*

ἐπάγγελμα τὸ τοῦ φιλοσόφου ποιοῦντα, οὐχὶ τῆς προ-
σηγορίας ἀφαιροῦνται αὐτόν, ἀλλὰ θέντες εἶναι φιλό-
σοφον, εἶτ' ἀπ' αὐτοῦ τοῦ γινομένου λαβόντες, ὅτι ἀσχη-
μονεῖ, ἐπάγουσι μηδὲν ὄφελος εἶναι τοῦ φιλοσοφεῖν.
10 τί οὖν τὸ αἴτιον; ὅτι τὴν μὲν τοῦ τέκτονος πρόληψιν
πρεσβεύομεν καὶ τὴν τοῦ μουσικοῦ καὶ ὡσαύτως τῶν
159r ἄλλων τεχνιτῶν,| τὴν τοῦ φιλοσόφου δ' οὔ, ἀλλ' ἅτε
συγκεχυμένην καὶ ἀδιάρθρωτον ἀπὸ τῶν ἐκτὸς μόνον
11 κρίνομεν. καὶ ποία ἄλλη τέχνη ἀπὸ σχήματος ἀναλαμ-
βάνεται καὶ κόμης, οὐχὶ δὲ καὶ θεωρήματα ἔχει καὶ
12 ὕλην καὶ τέλος; τίς οὖν ὕλη τοῦ φιλοσόφου; μὴ τρί-
βων; οὔ, ἀλλὰ ὁ λόγος. τί τέλος; μή τι φορεῖν τρί-
βωνα; οὔ, ἀλλὰ τὸ ὀρθὸν ἔχειν τὸν λόγον. ποῖα θεω-
ρήματα; μή τι τὰ περὶ τοῦ πῶς πώγων μέγας γίνεται
ἢ κόμη βαθεῖα; ἀλλὰ μᾶλλον ἃ Ζήνω⟨ν⟩ λέγει, γνῶναι
τὰ τοῦ λόγου στοιχεῖα, ποῖόν τι ἕκαστον αὐτῶν ἐστι
καὶ πῶς ἁρμόττεται πρὸς ἄλληλα καὶ ὅσα τούτοις ἀκό-
13 λουθά ἐστιν. οὐ θέλεις οὖν ἰδεῖν πρῶτον, εἰ πληροῖ
τὴν ἐπαγγελίαν ἀσχημονῶν, καὶ οὕτως τῷ ἐπιτηδεύματι
ἐγκαλεῖν; νῦν δ', αὐτὸς ὅταν σωφρονῇς, ἐξ ὧν ποιεῖν
σοι δοκεῖ κακῶς, λέγεις 'ὅρα τὸν φιλόσοφον' (ὡς οὐ
πρέποντος λέγειν τὸν ⟨ταῦ⟩τα ποιοῦντα φιλόσοφον)
καὶ πάλιν 'τοῦτο φιλόσοφός ἐστιν'. 'ὅρα' δὲ 'τὸν τέκ-
τονα' οὐ λέγεις, ὅταν μοιχεύοντά τινα γνῷς ἢ λιχνεύον-

---

15 Stoic. Vet. Fragm. ed. v. Arnim I p. 16, fr. 51.

---

4 μηδὲ *s* 7 τεχνητῶν *S: corr. s* 10 οὐχὶ δὲ καθ' ἃ θεωρ. *Elter* 11–12 μή ⟨τι⟩ τρίβων *Elter* 14 γένηται *Cor.* 15 ⟨οὔ,⟩ ἀλλὰ *Upt. cod.* ζήνω *S: corr.* S_b 21 δοκῆι *S: corr. s* οὐ *del.* S_b 22 τὸν τὰ *S: corr.* S_b; *fort.* τὸν τὰ ⟨τοιαῦτα⟩ (talia *Wolf*) 23 φιλόσοφόν ἐστιν S_b ἐστιν;' *Elter*

---

1 τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν μοναχῶν

τα ἴδῃς, οὐδὲ ‘ὅρα τὸν μουσικόν’. οὕτως ἐπὶ ποσὸν 14
αἰσθάνῃ καὶ αὐτὸς τῆς ἐπαγγελίας τοῦ φιλοσόφου, ἀπο-
λισθάνεις δὲ καὶ συγχέῃ ὑπὸ ἀμελετησίας.

Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ καλούμενοι φιλόσοφοι ἀπὸ τῶν 15
κοινῶν τὸ πρᾶγμα μετίασιν· εὐθὺς ἀναλαβόντες τρί-
βωνα καὶ πώγωνα καθέντες φασὶν ‘ἐγὼ φιλόσοφός
εἰμι’. οὐδεὶς δ' ἐρεῖ ‘ἐγὼ μουσικός εἰμι’, ἂν πλῆκτρον 16
καὶ κιθάραν ἀγοράσῃ, οὐδ' ‘ἐγὼ χαλκεύς εἰμι’, ἂν πι-
λίον καὶ περίζωμα περιθῆται, ἀλλ' ἁρμόζεται μὲν τὸ
σχῆμα πρὸς τὴν τέχνην, ἀπὸ τῆς τέχνης δὲ τὸ ὄνομα,
οὐκ ἀπὸ τοῦ σχήματος ἀναλαμβάνουσιν.‖ διὰ τοῦτο κα- 17 159v
λῶς Εὐφράτης ἔλεγεν ὅτι ‘ἐπὶ πολὺ ἐπειρώμην λαν-
θάνειν φιλοσοφῶν καὶ ἦν μοι’, φησίν, ‘τοῦτο
ὠφέλιμον. πρῶτον μὲν γὰρ ᾔδειν, ὅσα καλῶς
ἐποίουν, ὅτι οὐ διὰ τοὺς θεατὰς ἐποίουν, ἀλλὰ
δι' ἐμαυτόν· ἤσθιον ἐμαυτῷ καλῶς, κατεσταλ-
μένον εἶχον τὸ βλέμμα, τὸν περίπατον· πάντα
ἐμαυτῷ καὶ θεῷ. εἶτα ὥσπερ μόνος ἠγωνιζόμην, 18
οὕτως μόνος καὶ ἐκινδύνευον· οὐδὲν ἐμοὶ δρά-
σαντι τὸ αἰσχρὸν ἢ ἀπρεπὲς τὸ ⟨τῆς⟩ φιλοσο-

---

4 sqq. cf. Ench. 46, 1: Μηδαμοῦ σεαυτὸν εἴπῃς φιλόσοφον μηδὲ λάλει τὸ πολὺ ἐν ἰδιώταις περὶ τῶν θεωρημάτων, ἀλλὰ ποίει τὸ ἀπὸ τῶν θεωρημάτων.

12 cf. Apollonii Tyan. ep. I.

15 sq. cf. Ench. 23: εἰ δὲ καὶ δοκεῖν βούλει [τῷ εἶναι] (φιλόσοφος), σαυτῷ φαίνου καὶ ἱκανὸς ἔσῃ.

16 sqq. cf. Ench. 46, 1: οἷον ἐν συμποσίῳ μὴ λέγε, πῶς δεῖ ἐσθίειν, ἀλλ' ἔσθιε ὡς δεῖ.

---

1 πόσον *S: corr. Upt.* 2—3 ἀπολισθαίνεις S_b 3 ἀμεληтησίας *S: corr.* S_b 11 σχήματος ⟨τὴν τέχνην⟩ *ego olim* 16 ἤσθιεν (*ut vid.*) *S pr.* 18 ⟨τῷ⟩ θεῷ *s* 19 ⟨ἐν⟩ ἐμοὶ *R* 19—20 δράσαντί τι αἰσχρὸν *Salm.* (quidpiam *ed. Bas.*) *suppl. R, Schw.*

---

5 ὡς καὶ οἱ τῆς νέας χαραγῆς
14 πρὸς ἀνθρωπαρέσκους

φίας ἐκινδυνεύετο, οὐδ' ἔβλαπτον τοὺς πολλοὺς
19 *ὡς φιλόσοφος ἁμαρτάνων. διὰ τοῦτο οἱ μὴ εἰ-*
δότες μου τὴν ἐπιβολὴν ἐθαύμαζον, πῶς πᾶσι
φιλοσόφοις χρώμενος καὶ συζῶν αὐτὸς οὐκ ἐφι-
20 *λοσόφουν. καὶ τί κακόν, ἐν οἷς ἐποίουν ἐπι-*
γιγνώσκεσθαι τὸν φιλόσοφον, ἐν δὲ τοῖς συμ-
βόλοις μή;' βλέπε, πῶς ἐσθίω, πῶς πίνω, πῶς καθεύδω,
πῶς ἀνέχομαι, πῶς ἀπέχομαι, πῶς συνεργῶ, πῶς ὀρέξει
χρῶμαι, πῶς ἐκκλίσει, πῶς τηρῶ τὰς σχέσεις τὰς φυσι-
κὰς ἢ ἐπιθέτους ἀσυγχύτως καὶ ἀπαραποδίστως· ἐκεῖθέν
21 *με κρῖνε, εἰ δύνασαι. εἰ δ' οὕτως κωφὸς εἶ καὶ τυφλός,*
ἵνα μηδὲ τὸν Ἥφαιστον ὑπολαμβάνῃς καλὸν χαλκέα, ἂν
μὴ τὸ πιλίον ἴδῃς περὶ τὴν κεφαλὴν περικείμενον, τί
κακὸν ὑφ' οὕτως ἠλιθίου κριτοῦ ἀγνοεῖσθαι;
22 *Οὕτως ἐλάνθα⟨νε⟩ παρὰ τοῖς πλείστοις Σωκράτης*
καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν ἀξιοῦντες φιλοσόφοις συστα-
23 *θῆναι. μή τι οὖν ἠγανάκτει ὡς ἡμεῖς καὶ ἔλεγεν 'ἐγὼ*
δέ σοι οὐ φαίνομαι φιλόσοφος;'; ἀλλ' ἀπῆγεν καὶ συν-
ίστα ἑνὶ ἀρκούμενος τῷ εἶναι φιλόσοφος, χαίρων δὲ
160r *καί, ὅτι μὴ |δοκῶν οὐκ ἐδάκνετο· ἐμέμνητο γὰρ τοῦ ἰδίου*
24 *ἔργου. τί ἔργον καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ; μαθητὰς πολλοὺς*

---

8 cf. fragm. X ult.; M. Anton. V, 33, 6.
15 sqq. cf. Plat. Prot. 310e — Ench. 46, 1: *μέμνησο γάρ, ὅτι οὕτω ἀφῃρήκει πανταχόθεν Σωκράτης τὸ ἐπιδεικτικόν, ὥστε ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν βουλόμενοι φιλοσόφοις ὑπ' αὐτοῦ συσταθῆναι κἀκεῖνος ἀπῆγεν αὐτούς· οὕτως ἠνείχετο παρορώμενος.* cf. III 23, 22.
19 cf. Ench. 23: *ἀρκοῦ οὖν ἐν παντὶ τῷ εἶναι φιλόσοφος.*

---

1 *ἔβλαπτεν S pr.* 5 *καὶ τί Sb: καί τ* S* *οἷς ⟨μὲν⟩ Sb* 10 *ἢ] καὶ Schw.* *⟨ὡς⟩ ἀσυγχύτως Sb* 11 *κρῖνον s; κρίνου Upt. cod.* *οὕτως, S corr.* 15 *ἐλάνθα S; νε in marg. add. Sb* 20 *δοκεῖ Upt. cod.*

---

1 *περὶ μεγάλου τινος τὸν βίον λέγει*

ἔχειν; οὐδαμῶς. ὄψονται οἱ περὶ τοῦτο ἐσπουδακότες.
ἀλλὰ θεωρήματα δύσκολα ἀκριβοῦν; ὄψονται καὶ περὶ
τούτων ἄλλοι. ποῦ οὖν αὐτὸς καὶ ἦν τις καὶ εἶναι ἤθε- 25
λεν; ὅπου βλάβη καὶ ὠφέλεια. 'εἴ μέ τις', φησίν, 'βλάψαι
δύναται, ἐγὼ οὐδὲν ποιῶ· εἰ ἄλλον περιμένω, ἵνα με
ὠφελήσῃ, ἐγὼ οὐδέν εἰμι. θέλω τι καὶ οὐ γίνεται· ἐγὼ
ἀτυχής εἰμι.' εἰς τοσοῦτο σκάμμα προεκαλεῖτο πάντα 26
ὁντιναοῦν καὶ οὐκ ἄν μοι δοκεῖ ἐκστῆναι οὐδενί — τί
δοκεῖτε; καταγγέλλων καὶ λέγων 'ἐγὼ τοιοῦτός εἰμι';
μὴ γένοιτο, ἀλλὰ ὢν τοιοῦτος. πάλιν γὰρ τοῦτο μωροῦ 27
καὶ ἀλαζόνος 'ἐγὼ ἀπαθής εἰμι καὶ ἀτάραχος· μὴ ἀγνο-
εῖτε, ὦ ἄνθρωποι, ὅτι ὑμῶν κυκωμένων καὶ θορυβου-
μένων περὶ τὰ μηδενὸς ἄξια μόνος ἐγὼ ἀπήλλαγμαι
πάσης ταραχῆς'. οὕτως οὐκ ἀρκεῖ σοι τὸ μηδὲν ἀλγεῖν, 28
ἂν μὴ κηρύσσῃς 'συνέλθετε πάντες οἱ ποδαγρῶντες, οἱ
κεφαλαλγοῦντες, οἱ πυρέσσοντες, οἱ χωλοί, οἱ τυφλοί,
καὶ ἴδετέ με ἀπὸ παντὸς πάθους ὑγιᾶ'; τοῦτο κενὸν καὶ 29
φορτικόν, εἰ μή τι[ς] ὡς ὁ Ἀσκληπιὸς εὐθὺς ὑποδεῖξαι
δύνασαι, πῶς θεραπεύοντες εὐθὺς ἔσονται ἄνοσοι κἀ-
κεῖνοι, καὶ εἰς τοῦτο φέρεις παράδειγμα τὴν ὑγίειαν
τὴν σεαυτοῦ.

---

4 sqq. cf. Ench. 48, 1.

---

3 αὐτ̊ *S, sed* ὸ *in ras. S*$_c$ 4 φησί *S corr.* 6 οὐδέν] οὐδείς *Salm.* 7 *post* εἰμι *haec fere excidisse suspicor:* οὐ θέλω τι καὶ γίνεται· ἐγὼ δυστυχής εἰμι 7 εἰς τοῦτο τὸ *Cor.* (tale *ed. Bas.*) 8—9 τί δοκεῖτε καταγγέλλων *S: dist. Salm.* 12 κυκωμένων *R, Schw.:* κοιμωμένων *S;* κυμωμένων *ed. Bas. (in vers.* fluctuantibus*),* κυμαινομένων *Wolf; de* κυλιομένων *cogitavi olim, de* κῳδυνωμένων *vel* κἀνιωμένων *Kron.* 18 τις *S* (τίς - - - δύναται *s*)*: corr. s* 19 εὐθὺς] αὖθις *R*

---

1 ὅρα πῶς παρὰ θεοῦ ζητεῖν ἀπαγορεύει

30 *Τοιοῦτος γάρ τίς ἐστιν ὁ Κυνικὸς τοῦ σκήπτρου καὶ
διαδήματος ἠξιωμένος παρὰ τοῦ Διὸς καὶ λέγων 'ἵν'
160v ἴδητε, ὦ ἄνθρωποι,| ὅτι τὴν εὐδαιμονίαν καὶ ἀταραξίαν
31 οὐχ ὅπου ἐστὶ ζητεῖτε, ἀλλ' ὅπου μή ἐστιν, ἰδοὺ ἐγὼ
ὑμῖν παράδειγμα ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀπέσταλμαι μήτε κτῆσιν
ἔχων μήτε οἶκον μήτε γυναῖκα μήτε τέκνα, ἀλλὰ μηδ'
ὑπόστρωμα μηδὲ χιτῶνα μηδὲ σκεῦος· καὶ ἴδετε, πῶς
ὑγιαίνω· πειράθητέ μου κἂν ἴδητε ἀτάραχον, ἀκούσατε
32 τὰ φάρμακα καὶ ὑφ' ὧν ἐθεραπεύθην.' τοῦτο γὰρ ἤδη
καὶ φιλάνθρωπον καὶ γενναῖον. ἀλλ' ὁρᾶτε, τίνος ἔργον
ἐστίν· τοῦ Διὸς ἢ ὃν ἂν ἐκεῖνος ἄξιον κρίνῃ ταύτης
τῆς ὑπηρεσίας, ἵνα μηδαμοῦ μηδὲν παραγυμνώσῃ πρὸς
τοὺς πολλούς, δι' οὗ τὴν μαρτυρίαν τὴν αὑτοῦ, ἣν τῇ
ἀρετῇ μαρτυρεῖ καὶ τῶν ἐκτὸς καταμαρτυρεῖ, αὐτὸς ἄκυ-
ρον ποιήσῃ·*

> *οὔτ' ὠχρήσαντα χρόα κάλλιμον οὔτε παρειῶν*
> *δάκρυ' ὀμορξάμενον.*

33 *καὶ οὐ μόνον ταῦτα, ἀλλ' οὐδὲ ποθοῦντά τι ἢ ἐπιζη-
τοῦντα, ἄνθρωπον ἢ τόπον ἢ διαγωγήν, ὡς τὰ παιδία
τὸν τρυγητὸν ἢ τὰς ἀργίας, αἰδοῖ πανταχοῦ κεκοσμη-
μένον, ὡς οἱ ἄλλοι τοίχοις καὶ θύραις καὶ θυρωροῖς.*
34 *Νῦν δ' αὐτὸ μόνον κινηθέντες πρὸς φιλοσοφίαν, ὡς
οἱ κακοστόμαχοι πρός τι βρωμάτιον, ὃ μετὰ μικρὸν*

---

16 sq. Hom. Od. λ 529 sq.

---

9 *καὶ del. Kron.* 11 *κρ́νηι S(!)* 13 *τῇ μαρτυρίᾳ τῇ S_c αὐτοῦ S: corr. S_c* 15 *ποιήσει Kron.* 16 *οὔτ' S: corr. s χωρήσαντα S (χωρίσαντα S_b; ὠχρίσαντα s): corr. Upt.* 17 *δάκρυ S: corr. s* 20—21 *κεκοσμημμένον S (ε corr.)* 22 *αὐτοὶ Elter τι τῶν βρωμάτων s*

---

9 *τὰ φάρμακα τῆς φιλοσοφίας πρῶτον ἔργον τοῦ θεοῦ, ἔπειτα τὰ ἑξῆς:*

σικχαίνειν μέλλουσιν, εὐθὺς ἐπὶ τὸ σκῆπτρον, ἐπὶ τὴν
βασιλείαν. καθεῖκε τὴν κόμην, ἀνείληφε τρίβωνα, γυ-
μνὸν δεικνύει τὸν ὦμον, μάχεται τοῖς ἀπαντῶσιν κἂν ἐν
φαινόλῃ τινὰ ἴδῃ, μάχεται αὐτῷ. ἄνθρωπε, χειμάσκησον 35
πρῶτον· ἰδοῦ σου τὴν ὁρμήν, μὴ κακοστομάχου ἢ κισ-
σώσης γυναικός ἐστιν. ἀγνοεῖσθαι μελέτησον πρῶτον,
τίς εἶ· σαυτῷ φιλοσόφησον ὀλίγον χρόνον. οὕτως καρ- 36
πὸς γίνεται· κατορυγῆναι δεῖ ⟨εἰς⟩ χρόνον τὸ σπέρμα, 161r
κρυφθῆναι, κατὰ μικρὸν αὐξηθῆναι, ἵνα τελεσφορήσῃ.
ἂν δὲ πρὸ τοῦ γόνυ φῦσαι τὸν στάχυν ἐξενέγκῃ, ἀτελές
ἐστιν, ἐκ κήπου Ἀδωνιακοῦ. τοιοῦτον εἶ καὶ σὺ φυτά- 37
ριον· θᾶττον τοῦ δέοντος ἤνθηκας, ἀποκαύσει σε ὁ χει-
μών. ἰδοῦ, τί λέγουσιν οἱ γεωργοὶ περὶ τῶν σπερμάτων, 38
ὅταν πρὸ ὥρας θερμασίαι γένωνται. ἀγωνιῶσιν, μὴ
ἐξυβρίσῃ τὰ σπέρματα, εἶτα αὐτὰ πάγος εἷς λαβὼν ἐξε-
λέγξῃ. ὅρα καὶ σύ, ἄνθρωπε· ἐξύβρικας, ἐπιπεπήδηκας 39
δοξαρίῳ πρὸ ὥρας· δοκεῖς τις εἶναι, μωρὸς παρὰ μω-
ροῖς· ἀποπαγήσῃ, μᾶλλον δ' ἀποπέπηγας ἤδη ἐν τῇ ῥίζῃ
κάτω, τὰ δ' ἄνω σου μικρὸν ἔτι ἀνθεῖ καὶ διὰ τοῦτο
δοκεῖς ἔτι ζῆν καὶ θάλλειν. ἄφες ἡμᾶς γε κατὰ φύσιν 40
πεπανθῆναι. τί ἡμᾶς ἀποδύεις, τί βιάζῃ; οὔπω δυνά-
μεθα ἐνεγκεῖν τὸν ἀέρα. ἔασον τὴν ῥίζαν αὐξηθῆναι,
εἶτα γόνυ λαβεῖν τὸ πρῶτον, εἶτα τὸ δεύτερον, εἶτα τὸ

---

2 καθῆκε *S: corr. s* 4 ἄχθεται *Elter; fort.* μέμφεται 5 ἰδοὺ *S: corr. S*$_b$; ἴδε *s* 6 *post* ἀγνοεῖσθαι *dist. Upt. quaedam excidisse ratus* μελέτησον. πρῶτον *dist. S: corr. s* 8 ⟨εἰς⟩ χρόνον *scripsi:* (δεῖ.) ⁂ (χρ with σ') *S*; χρόνῳ *vel* ἐπί τινα χρόνον *s*; χρόνον ⟨τινὰ⟩ *ego olim; del. Kron.* 8—9 δεῖ, χρόνον τὸ σπ. κρυφθῆναι *dist. Wolf* 9 ⟨χωρῷ⟩ κρυφθῆναι *Schw.* τελεσφορήσηι (θ~ supra) *S*: τελεσφορηθῇ *s* 12 ἤνθησας *Trinc. Cor.* 13 ἰδοὺ *S* 14 ἀγωνιῶσι *S corr.* 15 εἰσβαλὼν *Cor.* (εἰσλαβὼν *vel* ἐπιλαβὼν *Upt.*) 17—18 σοφὸς παρὰ μωροῖς *Schw. olim*

τρίτον· εἶθ' οὕτως ὁ καρπὸς ἐκβιάσεται τὴν φύσιν, κἂν
41 ἐγὼ μὴ θέλω. τίς γὰρ ἐγκύμων γενόμενος καὶ πλήρης
τηλικούτων δογμάτων οὐχὶ αἰσθάνεταί τε τῆς αὑτοῦ
42 παρασκευῆς καὶ ἐπὶ τὰ κατάλληλα ἔργα ὁρμᾷ; ἀλλὰ ταῦ-
ρος μὲν οὐκ ἀγνοεῖ τὴν αὑτοῦ φύσιν καὶ παρασκευήν,
ὅταν ἐπιφανῇ τι θηρίον, οὐδ' ἀναμένει τὸν προτρεψό-
43 μενον, οὐδὲ κύων, ὅταν ἴδῃ τι τῶν ἀγρίων ζῴων· ἐγὼ
δ' ἂν ἴσχω τὴν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ παρασκευήν, ἐκδέξομαι,
ἵνα με σὺ παρασκευάσῃς ἐπὶ τὰ οἰκεῖα ἔργα; νῦν δ'
οὔπω ἔχω, πίστευσόν μοι. τί οὖν με πρὸ ὥρας ἀποξη-
ρᾶναι θέλεις, ὡς αὐτὸς ἐξηράνθης;‖

161v θ'. Πρὸς τὸν εἰς ἀναισχυντίαν μεταβληθέντα.

1 Ὅταν ἄλλον ἴδῃς ἄρχοντα, ἀντίθες, ὅτι σὺ ἔχεις τὸ
μὴ δεῖσθαι ἀρχῆς· ὅταν ἄλλον πλουτοῦντα, ἰδοῦ, τί
2 ἀντὶ τούτου ἔχεις. εἰ μὲν γὰρ μηδὲν ἔχεις ἀντ' αὐτοῦ,
ἄθλιος εἶ· εἰ δ' ἔχεις τὸ μὴ χρείαν ἔχειν πλούτου, γί-
γνωσκε, ὅτι πλεῖον ἔχεις καὶ πολλῷ πλείονος ἄξιον.
3 ἄλλος γυναῖκα εὔμορφον, σὺ τὸ μὴ ἐπιθυμεῖν εὐμόρφου
γυναικός. μικρά σοι δοκεῖ ταῦτα; καὶ πόσου ἂν τιμή-
σαιντο οὗτοι αὐτοὶ οἱ πλουτοῦντες καὶ ἄρχοντες καὶ
μετ' εὐμόρφων διαιτώμενοι δύνασθαι πλούτου κατα-
φρονεῖν καὶ ἀρχῶν καὶ αὐτῶν τούτων τῶν γυναικῶν,
4 ὧν ἐρῶσιν καὶ ὧν τυγχάνουσιν; ἀγνοεῖς οἷόν τί ἐστι
δίψος πυρέσσοντος; οὐδὲν ὅμοιον ἔχει τῷ τοῦ ὑγιαίνον-

13 sqq. cf. Ench. 25, 5.

1 τὴν φύσιν] τὸν στάχυν *Wolf* 3 *et* 5 αὐτοῦ *S: corr. s* 14 ἰδοὺ *S*; ἴδε *s* 15 ἔχῃς *S: corr. s* 17 πλεῖον ⟨τούτου⟩ *Upt. cod.* 23 ἐρῶσι *S corr.*

6 δεῖ ἐπιμελῶς τὸν λόγον τοῦτον ἀναγινώσκειν
18 ὡς ἂν εἰ ὅτι καλὸν μὲν ἀλλ' ἓν καὶ τότε ἐκ τῶν ἐκτός

τος. ἐκεῖνος πιὼν ἀποπέπαυται· ὁ δὲ πρὸς ὀλίγον ἡσθεὶς
ναυτιᾷ, χολὴν αὐτὸ ποιεῖ ἀντὶ ὕδατος, ἐμεῖ, στροφοῦται,
διψῇ σφοδρότερον. τοιοῦτόν ἐστι μετ' ἐπιθυμίας πλου- 5
τεῖν, μετ' ἐπιθυμίας ἄρχειν, μετ' ἐπιθυμίας καλῇ συγ-
καθεύδειν· ζηλοτυπία πρόσεστιν, φόβος τοῦ στερηθῆναι,
αἰσχροὶ λόγοι, αἰσχρὰ ἐνθυμήματα, ἔργα ἀσχήμονα.

Καὶ τί, φησίν, ἀπολλύω; — Ἄνθρωπε, ὑπῆρχες αἰ- 6
δήμων καὶ νῦν οὐκέτι εἶ· οὐδὲν ἀπολώλεκας; ἀντὶ Χρυ-
σίππου καὶ Ζήνωνος Ἀριστείδην ἀναγιγνώσκεις καὶ
Εὐηνόν· οὐδὲν ἀπολώλεκας; ἀντὶ Σωκράτους καὶ Διο-
γένους τεθαύμακας τὸν πλείστας διαφθεῖραι καὶ ἀνα-
πεῖσαι δυνάμενον. καλὸς εἶναι θέλεις καὶ πλάσσεις 7
σεαυτὸν μὴ ὢν καὶ ἐσθῆτα ἐπιδεικνύειν θέλεις στιλπνήν,
ἵνα τὰς γυναῖκας ἐπιστρέφῃς, κἄν που μυραφίου‖ ἐπι- 162r
τύχῃς, μακάριος εἶναι δοκεῖς. πρότερον δ' οὐδὲ ἐνεθυ- 8
μοῦ τι τούτων, ἀλλὰ ποῦ εὐσχήμων λόγος, ἀνὴρ ἀξιό-
λογος, ἐνθύμημα γενναῖον. τοιγαροῦν ἐκάθευδες ὡς
ἀνήρ, προῄεις ὡς ἀνήρ, ἐσθῆτα ἐφόρεις ἀνδρικήν, λό-
γους ἐλάλεις πρέποντας ἀνδρὶ ἀγαθῷ· εἶτά μοι λέγεις
'οὐδὲν ἀπώλεσα'; οὕτως οὐδὲν ἄλλο ἢ κέρμα ἀπολλύου- 9
σιν ἄνθρωποι; αἰδὼς οὐκ ἀπόλλυται, εὐσχημοσύνη οὐκ
ἀπόλλυται; ἢ οὐκ ἔστι ζημιωθῆναι ταῦτα ἀπολέσαντα;
σοὶ μὲν οὖ⟨ν⟩ δοκεῖ τάχα τούτων οὐδὲν οὐκέτι εἶναι 10
ζημία· ἦν δέ ποτε χρόνος, ὅτε μόνην αὐτὴν ὑπελογίζου

1 ἡσθεὶς *R, ego*: ἥσθετο. *S*; ἥδετο *Wolf* (recreatur *ed. Bas.*); ἥσθη, εἶτα *r*; ἡσθεὶς εἶτα *Schw.* 10 Εὔβιον *v. Wilamowitz-Moellendorff* 14 μυριδίου *Upt.*; μυραλειφίου *Schw.* 15 οὐδὲ *Wendland et sic in S quoque primitus scriptum fuisse videtur*: οὐδ< (*i. e.* οὐδὲν) S_c 22 ⟨τὸν⟩ ταῦτα *s* 23 οὐ *S: corr.* S_c 24 αὐτὴν] ταύτην *Schw.*

9—10 Ἀριστείδην *et* Εὐηνόν] οὐ σοφισταί;
15 ὑποκοριστικὸν τὸ μυραφίου

*καὶ ζημίαν καὶ βλάβην, ὅτε ἠγωνίας, μή τις ἐκσείσῃ σε
τούτων τῶν λόγων καὶ ἔργων.*
11 *Ἰδού, ἐκσέσεισαι ὑπ' ἄλλου μὲν οὐδενός, ὑπὸ σαυτοῦ
δέ. μαχέσθητι σαυτῷ, ἀφελοῦ σαυτὸν εἰς εὐσχημοσύνην,*
12 *εἰς αἰδῶ, εἰς ἐλευθερίαν. εἴ σοί τίς που ἔλεγεν περὶ
ἐμοῦ ταῦτα, ὅτι μέ τις μοιχεύειν ἀναγκάζει, ὅτι ἐσθῆτα
φορεῖν τοιαύτην, ὅτι μυρίζεσθαι, οὐκ ἂν ἀπελθὼν αὐτό-
χειρ ἐγένου τούτου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ οὕτως μοι παρα-*
13 *χρωμένου; νῦν οὖν οὐ θέλεις σαυτῷ βοηθῆσαι; καὶ
πόσῳ ῥᾴων αὕτη ἡ βοήθεια; οὐκ ἀποκτεῖναί τινα δεῖ,
οὐ δῆσαι, οὐχ ὑβρίσαι, οὐκ εἰς ἀγορὰν προελθεῖν, ἀλλ'
αὐτὸν αὑτῷ λαλῆσαι, τῷ μάλιστα πεισθησομένῳ, πρὸς*
14 *ὃν οὐδείς ἐστί σου πιθανώτερος. καὶ πρῶτον μὲν κα-
τάγνωθι τῶν γιγνομένων, εἶτα καταγνοὺς μὴ ἀπογνῷς
σεαυτοῦ μηδὲ πάθῃς τὸ τῶν ἀγεννῶν ἀνθρώπων, οἳ
ἅπαξ ἐνδόντες εἰσάπαν ἐπέδωκαν ἑαυτοὺς καὶ ὡς ὑπὸ*
15 *ῥεύματος παρεσύρησαν, ἀλλὰ μάθε τὸ τῶν παιδοτριβῶν.*
162v *πέπτωκε τὸ παιδίον· 'ἀναστάς', φησίν, 'πάλιν πάλαιε,*
16 *μέχρις ἂν ἰσχυροπο⟨ι⟩ηθῇς.' τοιοῦτόν τι καὶ σὺ πάθε·
ἴσθι γάρ, ὅτι οὐδέν ἐστιν εὐαγωγότερον ἀνθρωπίνης
ψυχῆς. θελῆσαι δεῖ καὶ γέγονεν, διώρθωται· ὡς πάλιν
ἀπονυστάσαι καὶ ἀπόλωλεν. ἔσωθεν γάρ ἐστι καὶ ἀπώ-*
17 *λεια καὶ βοήθεια. — Εἶτα τί μοι ἀγαθόν; — Καὶ τί
ζητεῖς τούτου μεῖζον; ἐξ ἀναισχύντου αἰδήμων ἔσῃ, ἐξ
ἀκόσμου κόσμιος, ἐξ ἀπίστου πιστός, ἐξ ἀκολάστου σώ-*

---

4 *ἀφελοῦ] ἄναγε Upt.* 5 *αἰδώ S ἔλεγε S corr.* 11 *προέλκειν r*
12 *αὐτῷ S: corr. s* 17 *πάθε Leopold παιδοτρίβων S: corr. s*
18 *suppl.* S_c 20 *ἴστε R* (nosti *ed. Bas.*) 21 *γέγονε S corr.*
22 *ἀπενύσταξε r, ἀπονυστάξαι R* 23 *ἣ βοήθεια S: corr. Upt.
cod., ed. Bas. in marg.; ἢ ἀπώλεια ἢ βοήθεια Schw.*

---

18 *ωρ καὶ τῆς θείας γραφῆς ἀκόλουθον*

φρων. εἴ τινα ἄλλα τούτων μείζονα ζητεῖς, ποίει ἃ 18
ποιεῖς· οὐδὲ θεῶν σέ τις ἔτι σῶσαι δύναται.

ί. Τίνων δεῖ καταφρονεῖν καὶ πρὸς τίνα διαφέρεσθαι.

Ἀπορία πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις περὶ τὰ ἐκτὸς γίνεται, 1
ἀμηχανία περὶ τὰ ἐκτός. 'τί ποιήσω; πῶς γένηται; πῶς
ἀποβῇ; μὴ τόδε ἀπαντήσῃ, μὴ τόδε'. πᾶσαι αὗται αἱ 2
φωναὶ περὶ τὰ ἀπροαίρετα στρεφομένων εἰσίν· τίς γὰρ
λέγει 'πῶς μὴ συγκατατιθῶμαι τῷ ψεύδει; πῶς μὴ ἀπο-
νεύσω ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς;' ἐὰν οὕτως ᾖ εὐφυής, ὥστε 3
περὶ τούτων ἀγωνιᾶν, ὑπομνήσω αὐτὸν ὅτι 'τί ἀγωνιᾷς;
ἐπὶ σοί ἐστιν· ἀσφαλὴς ἴσθι· μὴ πρὸ τοῦ ἐπάγειν τὸν
φυσικὸν κανόνα προπήδα ἐν τῷ συγκατατίθεσθαι'. πά- 4
λιν ἂν περὶ ὀρέξεως [μὴ] ἀγωνιᾷ, μὴ ἀτελὴς γένηται
καὶ ἀποτευκτική, περὶ ἐκκλίσεως, μὴ περιπτωτική, πρῶ- 5
τον μὲν αὐτὸν καταφιλήσω, ὅτι ἀφεὶς περὶ ἃ οἱ ἄλλοι
ἐπτόηνται καὶ τοὺς ἐκείνων φόβους περὶ τῶν ἰδίων ἔρ-
γων πεφρόντικεν, ὅπου αὐτός ἐστιν· εἶτα ἐρῶ αὐτῷ 'εἰ 6
μὴ θέλῃς ὀρέγεσθαι ἀποτευκτικῶς μηδ' ἐκ κλίνειν περι- 163r
πτωτικῶς, μηδενὸς ὀρέγου τῶν ἀλλοτρίων, μηδὲν ἔκκλινε
τῶν μὴ ἐπὶ σοί. εἰ δὲ μή, καὶ ἀποτυχεῖν καὶ περιπεσεῖν
ἀνάγκη'. ποία ἐνθάδ' ἀπορία; ποῦ τόπον ἔχει 'πῶς γέ- 7

5 πᾶτ S; quod si pro πᾶσαν accipiendum est, πᾶσα ⟨ἐ⟩ν restituendum esse videtur; πᾶσα Schw. 6 ἀμηχανία περὶ τὰ ἐκτός del. Kron. 9 συγκατατίθεμαι S: corr. m. pr. 13 προσπήδα S_c 14 μὴ ἀγωνία S: μὴ del. Meib. (si - - angatur Wolf); ἢ ἀγωνία Schw. 18 ὧν αὐτὸς ⟨κύριός⟩ ἐστιν Wolf 19 θέλεις s 20 ⟨ἐπὶ (ἔτι vel εἶτα Meib.)⟩ μηδὲν S_b 22 ⟨τὸ⟩ 'πῶς Schw.; τόπον ἔχει, πῶς (demptis virgulis in vv. 22 sq.) Elter (sim Wolf in vers.)

13—14 ἄξιος γάρ ἐστι τοῦ φιλεῖσθαι

*νηται;' καὶ 'πῶς ἀποβῇ;' καὶ 'μὴ ἀπαντήσῃ τόδε ἢ
τόδε';*
8 *Νῦν οὐχὶ τὸ ἐκβησόμενον ἀπροαίρετον; — Ναί. —
Ἡ δ' οὐσία τοῦ ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ ἐστιν ἐν τοῖς προ-
αιρετικοῖς; — Ναί. — Ἔξεστιν οὖν σοι παντὶ τῷ ἀπο-
βάντι χρῆσθαι κατὰ φύσιν; μή τις σε κωλῦσαι δύναται;*
9 *— Οὐδείς. — Μηκέτι οὖν μοι λέγε 'πῶς γένηται;'
ὅπως γὰρ ἂν γένηται, σὺ αὐτὸ θήσεις καλῶς καὶ ἔσται*
10 *σοι τὸ ἀποβὰν εὐτύχημα. ἢ τίς ἂν ἦν ὁ Ἡρακλῆς λέγων
'πῶς μοι μὴ μέγας λέων ἐπιφανῇ μηδὲ μέγας σῦς μηδὲ
θηριώδεις ἄνθρωποι'; καὶ τί σοι μέλει; ἂν μέγας σῦς
ἐπιφανῇ, μεῖζον ἆθλον ἀθλήσεις· ἂν κακοὶ ἄνθρωποι,*
11 *κακῶν ἀπαλλάξεις τὴν οἰκουμένην. — Ἂν οὖν οὕτως
ἀποθάνω; — Ἀγαθὸς ὢν ἀποθανῇ, γενναίαν πρᾶξιν
ἐπιτελῶν. ἐπεὶ γὰρ δεῖ πάντως ἀποθανεῖν, ἀνάγκη τί
ποτε ποιοῦντα εὑρεθῆναι, ἢ γεωργοῦντα ἢ σκάπτοντα ἢ
ἐμπορευόμενον ἢ ὑπατεύοντα ἢ ἀπεπτοῦντα ἢ διαρ-*
12 *ροιζόμενον. τί οὖν θέλεις ποιῶν εὑρεθῆναι ὑπὸ τοῦ
θανάτου; ἐγὼ μὲν τὸ ἐμὸν μέρος ἔργον τί ποτε ἀνθρω-*
13 *πικόν, εὐεργετικόν, κοινωφελές, γενναῖον. εἰ δὲ μὴ δύ-
ναμαι τὰ τηλικαῦτα ποιῶν εὑρεθῆναι, ἐκεῖνό γε τὸ ἀκώ-
λυτον, τὸ διδόμενον, ἐμαυτὸν ἐπανορθῶν, ἐξεργαζόμε-*

---

4 cf. Ench. 19, 2: *ἐὰν γὰρ ἐν τοῖς ἐφ' ἡμῖν ἡ οὐσία τοῦ ἀγαθοῦ ᾖ.*

4—5 *προαιρετικοῖς] ρετοῖς* S_b *in marg.* 6 *⟨— Ναί. —⟩ Μή τις Schw.; ἢ τίς Kron.* 12 *μείζονα S corr.; μείζον' Cor.* 13 *οὕτως* S_b*: οὗτος S* 17—18 *διαορροιζόμενον S: corr.* S_b 18—19 *verba ὑπὸ τοῦ θανάτου post εὑρεθῆναι (v. 21) transferenda esse coni. Kron.* 19 *μέρος ἔργον* S_c*: ἔργον μέρος S ποτ'* S_c

---

17—18 *διαρροιζόμενον] ∸ ἤτοι διαχεόμενον* S_c
20 *εἴθε μοι καλὸν ἰδιωφελές*

νος τὴν δύναμιν τὴν χρηστικὴν τῶν φαντασιῶν, ἀπά-
θειαν ἐκπονῶν, ταῖς σχέσεσι τὰ οἰκεῖα ἀποδιδούς· εἰ
οὕτως εὐτυχής εἰμι,| καὶ τοῦ τρίτου τόπου παραπτόμενος, 163v
τοῦ περὶ τὴν τῶν κριμάτων ἀσφάλειαν.

Ἂν μετὰ τούτων με ὁ θάνατος καταλάβῃ, ἀρκεῖ μοι 14
ἂν δύνωμαι πρὸς τὸν θεὸν ἀνατεῖναι τὰς χεῖρας, εἰπεῖν
ὅτι 'ἃς ἔλαβον ἀφορμὰς παρὰ σοῦ πρὸς τὸ αἰσθέσθαι
σου τῆς διοικήσεως καὶ ἀκολουθῆσαι αὐτῇ, τούτων οὐκ
ἠμέλησα· οὐ κατῄσχυνά σε τὸ ἐμὸν μέρος. ἰδοῦ, πῶς 15
κέχρημαι ταῖς αἰσθήσεσιν, ἰδοῦ, πῶς ταῖς προλήψεσιν.
μή ποτέ σε ἐμεμψάμην, μή τι τῶν γινομένων τινί δυ-
σηρέστησα ἢ ἄλλως γενέσθαι ἠθέλησα, μή τι τὰς σχέ-
σεις παρέβην[αι];† ὃ με σὺ ἐγέννησας, χάριν ἔχω, ὧν 16
ἔδωκας· ἐφ' ὅσον ἐχρησάμην τοῖς σοῖς, ἀρκεῖ μοι. πάλιν
αὐτὰ ἀπόλαβε καὶ κατάταξον εἰς ἣν θέλεις χώραν. σὰ
γὰρ ἦν πάντα, σύ μοι αὐτὰ δέδωκας'. οὐκ ἀρκεῖ οὕτως 17
ἔχοντα ἐξελθεῖν; καὶ τίς βίων κρείττων ἢ εὐσχημο-
νέστερος τοῦ οὕτως ἔχοντος, ποία δὲ καταστροφὴ εὐδαι-
μονεστέρα;

Ἵνα δὲ ταῦτα γένηται, οὐ μικρὰ δέξασθαι οὐδὲ μι- 18
κρῶν ἀποτυχεῖν. οὐ δύνασαι καὶ ὑπατεῦσαι θέλειν καὶ

---

21 sq. cf. Ench. 1, 4: ἐὰν δὲ καὶ ταῦτ' ἐθέλῃς καὶ ἄρχειν καὶ πλουτεῖν κτλ.

---

2 ἐκπονεῖν *S: corr. s* ἀποδιδοῦν *S* (ἀποδιδόναι S_b): *corr. R, Schw.* 6 ἀντείνας *dubit. Kron.* (porrectis-manibus *ed. Bas.*) ⟨καὶ⟩ εἰπεῖν *s* 10 προλήψεσι *S corr.* 13 παρέβην *vel* παρέβην; ναί, *Schw.* (sum transgressus *ed. Bas.*; violavi *addito signo interr. Wolf*): παραβῆναι *S* ὃ *S*: ὅτι S_b ἐγέννησας· χάριν *S*: ἐγ.; χάριν *S m. rec.* ⟨χάριν ἔχω,⟩ *ante* ὅτι *ins. R, ante* χάριν *Schw.* 14 ἐφ' ὅσον ⟨ἐχρῆν,⟩ *r R* (quoad voluisti *Wolf*) 15 ⟨ἂν⟩ θέλῃς *s* 17 βίος *Kron.* (quae vita *ed. Bas.*) 20 προσδέξασθαι *R*; ⟨δεῖ⟩ δέξασθαι *Kron.* 20—21 μικρῶν ⟨ἐστιν⟩ S_c

ταῦτα καὶ ἀγροὺς ἔχειν ἐσπουδακέναι καὶ ταῦτα καὶ
19 *τῶν δουλαρίων φροντίζειν καὶ σεαυτοῦ. ἀλλ' ἄν τι τῶν*
ἀλλοτρίων θέλῃς, τὰ σὰ ἀπώλετο. αὕτη τοῦ πράγματος
20 *ἡ φύσις· προῖκα οὐδὲν γίνεται. καὶ τί θαυμαστόν; ἂν*
ὑπατεῦσαι θέλῃς, ἀγρυπνῆσαί σε δεῖ, περιδραμεῖν, τὰς
χεῖρας καταφιλῆσαι, πρὸς ταῖς ἀλλοτρίαις θύραις κατα-
σαπῆναι, πολλὰ μὲν εἰπεῖν, πολλὰ δὲ πρᾶξαι ἀνελεύ-
θερα, δῶρα πέμψαι πολλοῖς, ξένια καθ' ἡμέραν ἐνίοις·
21 *καὶ τί τὸ γινόμενόν ἐστιν; δώδεκα δεσμὰ ῥάβδων καὶ*
164r *τρὶς | ἢ τετράκις ἐπὶ βῆμα καθίσαι καὶ κιρκήσια δοῦναι*
καὶ σπυρίσιν δειπνίσαι. ἢ δειξάτω μοί τις, τί ἐστι παρὰ
22 *ταῦτα. ὑπὲρ ἀπαθείας οὖν, ὑπὲρ ἀταραξίας, ὑπὲρ τοῦ*
καθεύδοντα καθεύδειν, ἐγρηγορότα ἐγρηγορέναι, μὴ
φοβεῖσθαι μηδέν, μὴ ἀγωνιᾶν ὑπὲρ μηδενὸς οὐδὲν ἀνα-
23 *λῶσαι θέλεις, οὐδὲν πονῆσαι; ἀλλ' ἄν τι ἀπόληταί σου*
περὶ ταῦτα γινομένου ἢ ἀναλωθῇ κακῶς ἢ ἄλλος τύχῃ
ὧν ἔδει σε τυχεῖν, εὐθὺς [μὴ] δηχθήσῃ ἐπὶ τῷ γενο-
24 *μένῳ; οὐκ ἀντιθήσεις, τί ἀντὶ τίνος λαμβάνεις, πόσον*
ἀντὶ πόσου; ἀλλὰ προῖκα θέλεις τὰ τηλικαῦτα λαβεῖν;
25 *καὶ πῶς δύνασαι; ἔργον ἔργῳ. οὐ δύνασαι καὶ τὰ*
ἐκτὸς ἔχειν ἐπιμελείας τετυχηκότα καὶ τὸ σαυτοῦ ἡγε-
μονικόν. εἰ δ' ἐκεῖνα θέλεις, τοῦτο ἄφες· εἰ δὲ μή, οὔτε
τοῦτο ἕξεις οὔτ' ἐκεῖνα, περισπώμενος ἐπ' ἀμφότερα. εἰ
26 *τοῦτο θέλεις, ἐκεῖνά σε ἀφεῖναι δεῖ. ἐκχεθήσεται τὸ*

---

4 cf. quae adn. ad IV, 2, 2.
5 sqq. cf. Ench. 25, 2.
15 sqq. cf. Ench. 25, 2: *ἄδικος οὖν ἔσῃ - -, εἰ μὴ προιέμενος ταῦτα, ἀνθ' ὧν ἐκεῖνα πιπράσκεται, προῖκα αὐτὰ βουλήσῃ λαμβάνειν.*
24 sq. cf. Ench. 12, 2.

---

11 *σπυρίσι S corr.* *δειπνῆσαι S: corr. R, Schw.* (epulum - praebere *Wolf)* 15 *ἀπόλυται S: corr. m. pr.* 17 *μὴ del. s* 20 *ἔργῳ ⟨οὐ κοινωνεῖ⟩ S_b*

ἔλαιον, ἀπολεῖται τὰ σκευάρια, ἀλλ' ἐγὼ ἀπαθὴς ἔσομαι.
ἐμπρησμὸς ἔσται ἐμοῦ μὴ παρόντος καὶ ἀπολεῖται τὰ
βιβλία, ἀλλ' ἐγὼ χρήσομαι ταῖς φαντασίαις κατὰ φύσιν.
ἀλλ' οὐχ ἕξω φαγεῖν. εἰ οὕτως τάλας εἰμί, λιμὴν τὸ 27
ἀποθανεῖν. οὗτος δ' ἐστὶν ὁ λιμὴν πάντων, ὁ θάνατος,
αὕτη ἡ καταφυγή. διὰ τοῦτο οὐδὲν τῶν ἐν τῷ βίῳ χα-
λεπόν ἐστιν. ὅταν θέλῃς, ἐξῆλθες καὶ οὐ καπνίζῃ. τί 28
οὖν ἀγωνιᾷς, τί ἀγρυπνεῖς; οὐχὶ δὲ εὐθὺς ἀναλογισά-
μενος, ποῦ σου τὸ ἀγαθόν ἐστι καὶ τὸ κακόν, λέγεις
ὅτι 'ἐπ' ἐμοὶ ἀμφότερα· οὔτε τούτου τις ἀφελέσθαι με
δύναται οὔτ' ἐκείνῳ ἄκοντα περιβαλεῖν. τί οὖν οὐ 29 164[v]
ῥέγχω βαλών; τὰ ἐμὰ ἀσφαλῶς ἔχει· τὰ ἀλλότρια ὄψεται
αὐτὰ ὃς ἂν φέρῃ, ὡς ἂν διδῶται παρὰ τοῦ ἔχοντος
ἐξουσίαν. τίς εἰμι ὁ θέλων αὐτὰ οὕτως ἔχειν ἢ οὕτως; 30
μὴ γάρ μοι δέδοται ἐκλογὴ αὐτῶν; μὴ γὰρ ἐμέ τις αὐ-
τῶν διοικητὴν πεποίηκεν; ἀρκεῖ μοι ὧν ἔχω ἐξουσίαν.
ταῦτά με δεῖ κάλλιστα παρασκευάσαι, τὰ δ' ἄλλα ὡς ἂν
θέλῃ ὁ ἐκείνων κύριος'.

Ταῦτά τις ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν ἀγρυπνεῖ, καὶ στρέ- 31
φεται ἔνθα καὶ ἔνθα; τί θέλων ἢ τί ποθῶν; Πά-
τροκλον ἢ Ἀντίλοχον ἢ Μενέλαον; πότε γὰρ ἡγήσατο
ἀθάνατόν τινα τῶν φίλων; πότε γὰρ οὐκ εἶχεν πρὸ

---

4 sq. cf. Ench. 12, 1.
21 Hom. Il. Ω 5: ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα.
22 sqq. cf. Ench. 21: Θάνατος - - - πρὸ ὀφθαλμῶν ἔστω.

---

11 *ἐκείνωι S: ἐκείνοις S*c*; ἐκεῖνα s, unde ἐκεῖνα ἄκοντι R* (invito obtrudere mala *ed. Bas.)* 12 *οἴσεται Elter* 13 ὃς] *ὡς S pr.* 13–14 *ᾧ ἂν δ. - - - ἐξουσία Wolf* 22 *εἶχε S corr.*

---

19 *scholion 2 versuum (. . . . . . . .πάθος) in marg. evanuit*
22 *ἐκ τοῦ ἀχιλλέως*

ὀφθαλμῶν, ὅτι αὔριον ἢ εἰς τρίτην δεῖ ἢ αὐτὸν ἀπο-
32 θανεῖν ἢ ἐκεῖνον; ‘ναί’, φησίν, ‘ἀλλ’ ᾤμην, ὅτι ἐκεῖνος ἐπιβιώσεταί μοι καὶ αὐξήσει μου τὸν υἱόν.’ μωρὸς γὰρ ἦς καὶ τὰ ἄδηλα ᾤου. τί οὖν οὐκ ἐγκαλεῖς σεαυτῷ, ἀλλὰ
33 κλαίων κάθησαι ὡς τὰ κοράσια; ‘ἀλλ’ ἐκεῖνός μοι φαγεῖν παρετίθει.’ ἔζη γάρ, μωρέ· νῦν δ’ οὐ δύναται. ἀλλ’ Αὐτομέδων σοι παραθήσει· ἂν δὲ καὶ Αὐτομέδων
34 ἀποθάνῃ, ἄλλον εὑρήσεις. ἂν δ’ ἡ χύτρα, ἐν ᾗ ἥψετό σοι τὸ κρέας, καταγῇ, λιμῷ σε δεῖ ἀποθανεῖν, ὅτι μὴ ἔχεις τὴν συνήθη χύτραν; οὐ πέμπεις καὶ ἄλλην καινὴν ἀγοράζεις;

35 οὐ μὲν γάρ τι,

φησίν,

κακώτερον ἄλλο πάθοιμι.

τοῦτο γάρ σοι κακόν ἐστιν; εἶτ’ ἀφεὶς τοῦτο ἐξελεῖν αἰτιᾷ τὴν μητέρα, ὅτι σοι οὐ προεῖπεν, ἵν’ ὀδυνώμενος
36 ἐξ ἐκείνου διατελῇς; τί δοκεῖτε; μὴ ἐπίτηδες ταῦτα συνθεῖναι Ὅμηρον, ἵν’ ἴδωμεν, ὅτι οἱ εὐγενέστατοι, ⟨οἱ⟩
165r ἰσχυρότατοι, οἱ πλουσιώτατοι, ⟨οἱ⟩ εὐμορφότατοι,‖ ὅταν οἷα δεῖ δόγματα μὴ ἔχωσιν, οὐδὲν κωλύονται ἀθλιώτατοι εἶναι καὶ δυστυχέστατοι;

ιαʹ. Περὶ καθαριότητος.

1 Ἀμφισβητοῦσί τινες, εἰ ἐν τῇ φύσει τοῦ ἀνθρώπου περιέχεται τὸ κοινωνικόν· ὅμως δ’ αὐτοὶ οὗτοι οὐκ ἄν

---

1 M. Anton. IV 47 αὔριον τεθνήξῃ ἢ πάντως γε εἰς τρίτην.
5 sq. cf. Hom. Il. *T* 315 sqq. et *I* 205 sqq..
12 sqq. Hom. Il. *T* 321.
23 sqq. Epicur. Us. fr. 525 (p. 319, 24).

---

1 ⟨τὴν⟩ τρίτην *s* 10 ἔχῃς *S: corr. s* 18—19 ⟨οἱ⟩ *bis ins. s*
19 ἰσχυρώτατοι *S pr.*

---

4 ὦ ἀχιλλεῦ

μοι δοκοῦσιν ἀμφισβητῆσαι, ὅτι τό γε καθάριον πάν-
τως περιέχεται καὶ εἴ τινι ἄλλῳ καὶ τούτῳ τῶν ζῴων
χωρίζεται. ὅταν οὖν ἄλλο τι ζῷον ἴδωμεν ἀποκαθαῖρον 2
ἑαυτό, ἐπιλέγειν εἰώθαμεν θαυμάζοντες ὅτι ʽὡς ἄνθρω-
πος'. καὶ πάλιν ἄν τις ἐγκαλῇ τινι ζῴῳ, εὐθὺς εἰώθα-
μεν ὥσπερ ἀπολογούμενοι λέγειν ὅτι ʽοὐ δήπου ἄνθρω-
πός ἐστιν'. οὕτως ἐξαίρετόν τι περὶ τὸν ἄνθρωπον εἶναι 3
οἰόμεθα ἀπὸ τῶν θεῶν αὐτὸ πρῶτον λαμβάνοντες. ἐπεὶ
γὰρ ἐκεῖνοι φύσει καθαροὶ καὶ ἀκήρατοι, ἐφ' ὅσον ἠγ-
γίκασιν αὐτοῖς οἱ ἄνθρωποι κατὰ τὸν λόγον, ἐπὶ τοσοῦ-
τον καὶ τοῦ καθαροῦ καὶ τοῦ καθαρίου εἰσὶν ἀνθεκτι-
κοί. ἐπεὶ δ' ἀμήχανον τὴν οὐσίαν αὐτῶν παντάπασιν 4
εἶναι καθαρὰν ἐκ τοιαύτης ὕλης κεκραμένην, ὁ λόγος
παραληφθεὶς εἰς τὸ ἐνδεχόμενον ταύτην καθάριον ἀπο-
τελεῖν πειρᾶται. πρώτη οὖν καὶ ἀνωτάτω καθαρότης ἡ 5
ἐν ψυχῇ γενομένη καὶ ὁμοίως ἀκαθαρσία. ψυχῆς δ' ὡς
σώματος μὲν ἀκαθαρσίαν οὐκ ἂν εὕροις, ὡς ψυχῆς δὲ
τί ἂν ἄλλο εὕροις ἢ τὸ παρέχον αὐτὴν ῥυπαρὰν πρὸς
τὰ ἔργα τὰ αὐτῆς; ἔργα δὲ ψυχῆς ὁρμᾶν, ἀφορμᾶν, 6
ὀρέγεσθαι, ἐκκλίνειν, παρασκευάζεσθαι, ἐπιβάλλεσθαι,
συγκατατίθεσθαι. τί ποτ' οὖν ἐστι τὸ ἐν τούτοις τοῖς 7
ἔργοις ῥυπαρὰν‖ παρέχον αὐτὴν καὶ ἀκάθαρτον; οὐδὲν 165v
ἄλλο ἢ τὰ μοχθηρὰ κρίματα αὐτῆς. ὥστε ψυχῆς μὲν 8
ἀκαθαρσία δόγματα πονηρά, κάθαρσις δ' ἐμποίησις οἵων
δεῖ δογμάτων. καθαρὰ δ' ἡ ἔχουσα οἷα δεῖ δόγματα·

---

1 δοκοῦσιν *S (o pr. e duabus litteris effecit* S_b) τό γε *Wolf:* ποτὲ *S; fort.* ⟨τί⟩ ποτε *(cf. III 22, 51)* 9—10 ἐγγίκασιν *S: corr.* S_b 15 ⟨ἡ⟩ πρώτη *Upt.* 16 γινομένη *s* 17 εὕρῃς *S: corr. Upt. cod.* 19 αὐτῆς *S: corr. s*

---

19 ἡ συντομία τῶν κανόνων: ὁρμὴ καθήκοντος, ὄρεξις ἀγαθοῦ, ἔκκλισις πρὸς κακά *(ἀπὸ κακοῦ man. rec.)*

*μόνη γὰρ αὕτη ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς αὑτῆς ἀσύγχυτος καὶ
ἀμόλυντος.*
9 *Δεῖ δέ τι ἐοικὸς τούτῳ καὶ ἐπὶ σώματος φιλοτεχνεῖν
κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον. ἀμήχανον ἦν μύξας μὴ ῥεῖν τοῦ
ἀνθρώπου τοιοῦτον ἔχοντος τὸ σύγκραμα· διὰ τοῦτο
χεῖρας ἐποίησεν ἡ φύσις καὶ αὐτὰς τὰς ῥῖνας ὡς σωλῆ-
νας πρὸς τὸ ἐκδιδόναι τὰ ὑγρά. ἂν οὖν ἀναρροφῇ τις*
10 *αὐτάς, λέγω ὅτι οὐ ποιεῖ ἔργον ἀνθρωπικόν. ἀμήχανον
ἦν μὴ πηλοῦσθαι τοὺς πόδας μηδὲ ὅλως μολύνεσθαι
διὰ τοιούτων τινῶν πορευομένους· διὰ τοῦτο ὕδωρ*
11 *παρεσκεύασεν, διὰ τοῦτο χεῖρας. ἀμήχανον ἦν ἀπὸ τοῦ
τρώγειν μὴ ῥυπαρόν τι προσμένειν τοῖς ὀδοῦσι· διὰ
τοῦτο 'πλῦνον', φησίν, 'τοὺς ὀδόντας'. διὰ τί; ἵν' ἄν-*
12 *θρωπος ᾖς καὶ μὴ θηρίον μηδὲ συίδιον. ἀμήχανον μὴ
ἀπὸ τοῦ ἱδρῶτος καὶ τῆς κατὰ τὴν ἐσθῆτα συνοχῆς
ὑπολείπεσθαί τι περὶ τὸ σῶμα ῥυπαρὸν καὶ δεόμενον
ἀποκαθάρσεως· διὰ τοῦτο ὕδωρ, ἔλαιον, χεῖρες, ὀθόνιον,
ξύστρα, νίτρον, ἔσθ' ὅθ' ἡ ἄλλη πᾶσα παρασκευὴ πρὸς*
13 *τὸ καθῆραι αὐτό. οὔ· ἀλλ' ὁ μὲν χαλκεὺς [ὡς χαλκεὺς]
ἐξιώσει τὸ σιδήριον καὶ ὄργανα πρὸς τοῦτο ἕξει κατε-
σκευασμένα καὶ τὸ πινάκιον αὐτὸς σὺ πλυνεῖς, ὅταν
μέλλῃς ἐσθίειν, ἐὰν μὴ ᾖς παντελῶς ἀκάθαρτος καὶ ῥυ-
παρός· τὸ σωμάτιον δ' οὐ πλυνεῖς οὐδὲ καθαρὸν ποιή-*
14 *σεις; — Διὰ τί; φησίν. — Πάλιν ἐρῶ σοι· πρῶτον μὲν*
166r *ἵνα τὰ ἀνθρώπου | ποιῇς, εἶτα ἵνα μὴ ἀνιᾷς τοὺς ἐν-*
15 *τυγχάνοντας. τοιοῦτόν τι καὶ ἐνθάδε ποιεῖς καὶ οὐκ
αἰσθάνῃ. σαυτὸν ἄξιον ἡγῇ τοῦ ὄζειν· ἔστω, ἴσθι ἄξιος.*

---

1 αὐτῆς *S: corr. s* 8 αὐτὰ *ed. Bas.* 11 παρεσκεύασε *S corr.* 18 'ἔσθ' ὅθ' *suspectum; num* ἄσβεστος?' *R (negl. Wolf in vers.)*; νίτρον ἔσθ' ὅθ', ἡ *ego* 19 αὐτό; οὐ; *(vel* [οὐ·]*) Meib.* ὡς χαλκεὺς *del. s* 22 ᾖς *S corr.:* εἷς *vel* εἶ *S pr.* 23 πλύνεις *S: corr. C. Schenkl* 24 φησὶ *S corr.* 27 αἰσθάνῃ, ⟨ὅτι⟩ *Meib.*

μή τι καὶ τοὺς παρακαθίζοντας, μή τι καὶ τοὺς συγκα-
τακλινομένους, μή τι καὶ τοὺς καταφιλοῦντας; ἢ ἄπελθ' 16
εἰς ἐρημίαν πού ποτε, ἧς ἄξιος εἶ, καὶ μόνος δίαγε κατ-
όζων σεαυτοῦ. δίκαιον γάρ ἐστι τῆς σῆς ἀκαθαρσίας
σὲ μόνον ἀπολαύειν. ἐν πόλει δ' ὄντα οὕτως ἀπερι-
σκέπτως καὶ ἀγνωμόνως ἀναστρέφεσθαι τίνος σοι φαί-
νεται; εἰ δ' ἵππον σοι πεπιστεύκει ἡ φύσις, περιεώρας 17
αὐτὸν καὶ ἀτημέλητον; καὶ νῦν οἴου σου τὸ σῶμα ὡς
ἵππον ἐγκεχειρίσθαι· πλῦνον αὐτό, ἀπόσμηξον, ποίησον,
ἵνα σε μηδεὶς ἀποστρέφηται, μηδεὶς ἐκτρέπηται. τίς δ' 18
οὐκ ἐκτρέπεται ῥυπαρὸν ἄνθρωπον, ὄζοντα, κακόχρουν
μᾶλλον ἢ τὸν κεκοπρωμένον; ἐκείνη ἡ ὀσμὴ ἔξωθέν
ἐστιν ἐπίθετος, ἡ δ' ἐξ ἀθεραπευσίας ἔσωθεν καὶ οἱονεὶ
διασεσηπότος.

Ἀλλὰ Σωκράτης ὀλιγάκις ἐλούετο. — Ἀλλὰ ἔστιλβεν 19
αὐτοῦ τὸ σῶμα, ἀλλ' ἦν οὕτως ἐπίχαρι καὶ ἡδύ, ὥστ'
ἤρων αὐτοῦ οἱ ὡραιότατοι καὶ εὐγενέστατοι καὶ ἐπεθύ-
μουν ἐκείνῳ παρακατακλίνεσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς εὐμορ-
φοτάτοις. ἐξῆν ἐκείνῳ μήτε λούεσθαι μήτε πλύνεσθαι,

---

15 cf. Plat. Symp. 174 a: *Σωκράτη - λελουμένον - - -, ἃ ἐκεῖνος ὀλιγάκις ἐποίει.*
16 sqq. cf. Plat. Symp. 217 sq.

---

2 ἢ] *malim* ἔα 3 ὅπου ποτε ἧς ἄξιος, ἢ καὶ *S_b* 7 ἵππον *S corr.*: ἱππέ *S pr.* ⟨οὐ⟩ περιώρας *Meib.* 8 καὶ *post* αὐτὸν *del. m. rec. in S*; ⟨ἄσμηκτον⟩ καὶ *r* (⟨strigosum⟩ et *ed. Bas.*); ⟨ἀθεράπευτον⟩ καὶ *Kron.* ἀτημέλητον; (; *corr. m. rec.*) *S* σου] σοι *Schw.* 10 *interp. signum post* ἵνα *in S positum del. et ante* ἵνα *colloc. m. rec.* 15 ἔστιλβεν *S_b in marg.*: ἔστι μὲν *S*; ἀλλ' οὐδεὶς ἐστύγει *Wolf* (aliud fuit eius corpus *idem in vers.*); ἀλλ' ἴσθι μὲν αὐ. τ. σ., ἀλλ' οὕτως ἦν *Salm.*; ἀλλ' ἔστω μὲν αὐ τ. σ. ⟨ἄλουτον⟩ *r* 17 ⟨οἱ⟩ εὐγενέστατοι *s*

---

17 Ἀλκιβιάδης

εἰ ἤθελεν· καίτοι καὶ τὸ ὀλιγάκις ἰσχὺν εἶχεν. κἂν θερ-
20 *μῷ μὴ θέλῃς, ψυχρῷ. — Ἀλλὰ λέγει Ἀριστοφάνης*

τοὺς ὠχριῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους λέγω. —

Λέγει γὰρ καὶ ἀεροβατεῖν αὐτὸν καὶ ἐκ τῆς παλαίστρας
166v 21 *κλέπτειν τὰ ἱμάτια. ἐπεί τοι πάντες οἱ γεγραφότες* | *περὶ*
Σωκράτους πάντα τἀναντία αὐτῷ προσμαρτυροῦσιν, ὅτι
ἡδὺς οὐ μόνον ἀκοῦσαι, ἀλλὰ καὶ ἰδεῖν ἦν. πάλιν περὶ
22 *Διογένους ταὐτὰ γράφουσι. δεῖ γὰρ μηδὲ κατὰ τὴν ἀπὸ*
τοῦ σώματος ἔμφασιν ἀπὸ φιλοσοφίας ἀποσοβεῖν τοὺς
πολλούς, ἀλλ' ὥσπερ τὰ ἄλλα εὔθυμον καὶ ἀτάραχον
23 *ἐπιδεικνύειν αὑτὸν οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ σώματος. 'ἴδετε,*
ὦ ἄνθρωποι, ὅτι οὐδὲν ἔχω, οὐδενὸς δέομαι· ἴδετε, πῶς
ἄοικος ὢν καὶ ἄπολις καὶ φυγάς, ἂν οὕτως τύχῃ, καὶ
ἀνέστιος πάντων τῶν εὐπατριδῶν καὶ πλουσίων ἀταρα-
χώτερον διάγω καὶ εὐρούστερον. ἀλλὰ καὶ τὸ σωμάτιον
24 *ὁρᾶτε ὅτι οὐ κακοῦται ὑπὸ τῆς αὐστηρᾶς διαίτης.' ἂν*
δέ μοι ταῦτα λέγῃ τις ἀνθρώπου σχῆμα καταδίκου ἔχων
καὶ πρόσωπον, τίς με πείσει θεῶν προσελθεῖν φιλοσο-
φίᾳ, ἥ γε τοιούτους ποιεῖ; μὴ γένοιτο· οὐδ', εἰ σοφὸς
ἔμελλον εἶναι, ἤθελον.

25 *Ἐγὼ μὲν νὴ τοὺς θεοὺς τὸν νέον τὸν πρώτως κινού-*
μενον θέλω μᾶλλον ἐλθεῖν πρός με πεπλασμένον τὴν

---

3 Aristoph. Nub. 103 (*λέγεις*).
4 sq. ib. 225 (*ἀεροβατῶ*) et 179 (*ἐκ τῆς παλαίστρας θοἰμάτιον ὑφείλετο*); Plat. Apol. 19c.
12 sqq. cf. quae adn. ad III, 22, 47.

---

1 *εἰ corr. S_c ἤθελε et εἶχε S corr. ἰσχὺν] αἰσχύνην Meib.*
2 *θέλῃ Schw.* 8 *ταῦτα S: corr. S_b* 11 *αὐτὸν S: corr. s* 13 *οὔτ*^{ω} *S (sed ω corr.)* 15 *σωμάτιον Wolf: ἱμάτιον S* 19 *ἥ γε (vel ἕως γε) C. Schenkl: ὥστε S; ἥτε Salm.; ἥτις Upt.* (quae *Wolf in vers.); εἴ γε rR* (siquidem *ed. Bas.); φιλοσόφῳ, ὅς γε Schw.* *ἐποίει R*

κόμην ⟨ἢ⟩ κατεφθινηκότα καὶ ῥυπαρόν. βλέπεται γάρ
τις ἐν ἐκείνῳ τοῦ καλοῦ φαντασία, ἔφεσις δὲ τοῦ εὐ-
σχήμονος. ὅπου δ' αὐτὸ[ν] εἶναι φαντάζεται, ἐκεῖ καὶ
φιλοτεχνεῖ. λοιπὸν ὑποδεῖξαι μόνον αὐτῷ δεῖ καὶ εἰπεῖν 26
'νεανίσκε, τὸ καλὸν ζητεῖς καὶ εὖ ποιεῖς. ἴσθι οὖν, ὅτι
ἐκεῖ φύεται, ὅπου τὸν λόγον ἔχεις· ἐκεῖ αὐτὸ ζήτει,
ὅπου τὰς ὁρμὰς καὶ τὰς ἀφορμάς, ὅπου τὰς ὀρέξεις, τὰς
ἐκκλίσεις. τοῦτο γὰρ ἔχεις ἐν σεαυτῷ ἐξαίρετον, τὸ σω- 27
μάτιον δὲ φύσει πηλός ἐστιν. τί πονεῖς εἰκῇ περὶ αὐτό;
εἰ μηδὲν ἕτερον, τῷ χρόνῳ γνώσῃ, ὅτι οὐδέν ἐστιν'.||
ἂν δέ μοι ἔλθῃ κεκοπρωμένος, ῥυπαρός, μύστακα ἔχων 28 167r
μέχρι τῶν γονάτων, τί αὐτῷ εἰπεῖν ἔχω, ἀπὸ ποίας αὐ-
τὸν ὁμοιότητος ἐπαγαγεῖν; περὶ τί γὰρ ἐσπούδακεν 29
ὅμοιον τῷ καλῷ, ἵν' αὐτὸν μεταθῶ καὶ εἴπω 'οὐκ ἔστιν
ἐνθάδε τὸ καλόν, ἀλλ' ἐνθάδε'; θέλεις αὐτῷ λέγω 'οὐκ
ἔστιν ἐν τῷ κεκοπρῶσθαι τὸ καλόν, ἀλλ' ἐν τῷ λόγῳ';
ἐφίεται γὰρ τοῦ καλοῦ; ἔμφασιν γάρ τινα αὐτοῦ ἔχει;
ἄπελθε καὶ χοίρῳ διαλέγου, ἵν' ἐν βορβόρῳ μὴ κυλίη-
ται. διὰ τοῦτο καὶ Πολέμωνος ἥψαντο οἱ λόγοι οἱ Ξε- 30
νοκράτους ὡς φιλοκάλου νεανίσκου· εἰσῆλθεν γὰρ ἔχων
ἐναύσματα τῆς περὶ τὸ καλὸν σπουδῆς, ἀλλαχοῦ δ' αὐτὸ
ζητῶν. ἐπεί τοι οὐδὲ τὰ ζῷα τὰ ἀνθρώποις σύντροφα 31
ῥυπαρὰ ἐποίησεν ἡ φύσις. μή τι ἵππος κυλίεται ἐν βορ-

19 sqq. cf. quae adn. ad. III, 1, 14.

1 ⟨ἢ⟩ *ante* τὴν *ins.* S_b; *ego huc transtuli* κατεφθινυκότα *vel* κατεφθικότα *Schw.* 2 ἔφεσίς τε *Cor.* (-que *ed. Bas.*) 3 αὐτὸν *S: corr. s* 10 ὅτι] ἢ *infra lin. add.* S_b

8 εἰς τὸν κανόνα αὐτὸν παραπέμπει:
21 ὁ Πολέμων οὗτος πολὺ ἦν καθάριος περὶ τὰ ἐκτός· ὥστε καὶ περὶ αὐτὸν αἱ γυναῖκες ἐπτόηντο· τούτου γὰρ ἕνεκα καὶ ἐκαλλωπίζετο· ἀλλ' ὅταν ἤκουσε, ποῦ δεῖ ζητεῖν τὸ καλόν, μεταθέμενος πάντας ὑπερηκόντισεν:

βόρῳ, μή τι κύων γενναῖος; ἀλλ' ὁ ὗς καὶ τὰ σαπρὰ
⟨χ⟩ηνίδια καὶ σκώληκες καὶ ἀράχναι, τὰ μακροτάτω τῆς
32 ἀνθρωπίνης συναναστροφῆς ἀπεληλασμένα. σὺ οὖν ἄν-
θρωπος ὢν οὐδὲ ζῷον εἶναι θέλεις τῶν ἀνθρώποις συν-
τρόφων, ἀλλὰ σκώληξ μᾶλλον ἢ ἀράχνιον; οὐ λούσῃ
πού ποτε ὡς θέλεις, οὐκ ἀποπλυνεῖς σεαυτόν, οὐχ ἥξεις
καθαρός, ἵνα σοι χαίρωσιν οἱ συνόντες; ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ
ἱερὰ ἡμῖν συνέρχῃ τοιοῦτος, ὅπου πτῦσαι οὐ νενόμισται
οὐδ' ἀπομύξασθαι, ὅλος ὢν πτύσμα καὶ μύξα;
33 Τί οὖν; καλλωπίζεσθαί τις ἀξιοῖ; μὴ γένοιτο, εἰ μὴ
ἐκεῖνο ὃ πεφύκαμεν, τὸν λόγον, τὰ δόγματα, τὰς ἐνερ-
167ᵛ γείας, τὸ δὲ σῶμα μέχρι τοῦ καθαρίου, μέχρι τοῦ μὴ
34 προσκόπτειν. ἀλλ' ἂν ἀκούσῃς, ὅτι οὐ δεῖ φορεῖν κόκ-
κινα, ἀπελθὼν κόπρωσόν σου τὸν τρίβωνα ἢ κατάρ-
ρηξον. — Ἀλλὰ πόθεν ἔχω καλὸν τρίβωνα; — Ἄνθρωπε,
35 ὕδωρ ἔχεις, πλῦνον αὐτόν. ἰδοὺ νέος ἀξιέραστος, ἰδοὺ
πρεσβύτης ἄξιος τοῦ ἐρᾶν καὶ ἀντερᾶσθαι, ᾧ τις υ⟨ἱ⟩ον
αὐτοῦ παραδῷ . . . . θησόμενον, ᾧ θυγατέρες, ᾧ νέοι
προσελεύσονται, ἂν οὕτως τύχῃ, ἵνα ἐν κοπρῶνι λέγῃ
36 τὰς σχολάς. μὴ γένοιτο. πᾶσα ἐκτροπὴ ἀπό τινος ἀν-
θρωπικοῦ γίνεται, αὕτη ἐγγύς ἐστι τῷ μὴ ἀνθρωπικὴ
εἶναι.

---

8 sq. cf. Diog. Laert. VI, 32.

---

2 *ἠνίδια S: corr. S_b ἀράχνια Kron.*   3 *ἀπεληλασμένα S (η corr.)*   8 *συνεισέρχῃ Cor.* (accedis nobiscum *ed. Bas.)*   17 *post τις ins. ⟨τὸν⟩ m. rec., sed rursus del.   ὑὸν S: corr. m. rec. (S_c?)*   18 *αὐτοῦ S: corr. ed. Lond.   παραδοθησόμενον S; παραδῷ (παραδώσει Kron.) ⟨μα⟩θησόμενον S_b; an παραδῷ ⟨παιδευ⟩θησόμενον?   θυγατέρας Elter* (filias *ed. Bas.); θυγατέρα Kron.*   21 *αὔτη S   ⟨δ'⟩ ἐγγύς S_b τοῦ s   ἀνθρωπίνη Elter*

---

13 *πᾶσα ἀρετὴ μέση ἐστὶν ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως (cf. Aristot. Eth. Nic. II 5, 1106^{a} 28)*

20 *supra ἀπό τινος ἀνθρω scholion olim a m. rec. adscriptum deletum*

ιβ'. Περὶ προσοχῆς. 1

Ὅταν ἀφῇς πρὸς ὀλίγον τὴν προσοχήν, μὴ τοῦτο
φαντάζου, ὅτι, ὁπόταν θέλῃς, ἀναλήψῃ αὐτήν, ἀλλ'
ἐκεῖνο πρόχειρον ἔστω σοι, ὅτι παρὰ τὸ σήμερον ἁμαρ-
τηθὲν εἰς τἆλλα χεῖρον ἀνάγκη σοι τὰ πράγματα ἔχειν.
πρῶτον μὲν γὰρ τὸ πάντων χαλεπώτατον ἔθος τοῦ μὴ 2
προσέχειν ἐγγίνεται, εἶτα ἔθος τοῦ ἀναβάλλεσθαι τὴν
προσοχήν· ἀ[ι]εὶ δ' εἰς ἄλλον καὶ ἄλλον χρόνον εἴωθας
ὑπερτίθεσθαι τὸ εὐροεῖν, τὸ εὐσχημονεῖν, τὸ κατὰ φύ-
σιν ἔχειν καὶ διεξάγειν. εἰ μὲν οὖν λυσιτελὴς ἡ ὑπέρ- 3
θεσίς ἐστιν, ἡ παντελὴς ἀπόστασις αὐτῆς ἐστι λυσιτε-
λεστέρα· εἰ δ' οὐ λυσιτελεῖ, τί οὐχὶ διηνεκῆ τὴν προσ-
οχὴν φυλάσσεις; 'σήμερον παῖξαι θέλω.' τί οὖν ⟨κωλύει⟩ 4
προσέχοντα; 'ᾆσαι.' τί οὖν κωλύει προσέχοντα; μὴ γὰρ
ἐξαιρεῖταί τι μέρος τοῦ βίου, ἐφ' ὃ οὐ διατείνει τὸ
προσέχειν;| χεῖρον γὰρ αὐτὸ προσέχων ποιήσεις, βέλτιον 168r
δὲ μὴ προσέχων; καὶ τί ἄλλο τῶν ἐν τῷ βίῳ κρεῖσσον 5
ὑπὸ τῶν μὴ προσεχόντων γίνεται; ὁ τέκτων μὴ προσ-
έχων ....; ⟨ὁ κυβερνήτης μὴ προσέχων⟩ κυ-
βερνᾷ ἀσφαλέστερον; ἄλλο δέ τι τῶν μικροτέρων ἔργων

8 cf. Ench. 51, 1.

2 ἀφῇς *Kron.*: φησὶ S; ἀφῇς σοι S_b; ἀφῇς σὺ s; ἀφῇς κἂν *Wolf*; ἀφῇς σου *Meib.*; ἀφήσῃς *Cor.*; ἀφῇς, φησί, πρὸς *ego olim* προσχοχὴν *vel* προχοχὴν S: *corr. m. pr.* 8 αἰεὶ S: *corr. Cor.* 8—9 εἴωθας ὑπερτίθεσθαι *scripsi*: ἴ*ωθι (*vel* ἴ*ωθας) ὑπερτιθέμενος S; εἰώθει (ἐξωθῇ *Schw.*) ὑπερτιθέμενος (-ον *Trinc.*) S_b; εἴωθεν ὑπερτίθεσθαι *Wolf*; ἀπωθεῖν (ἐξωθεῖν *Cor.*) ὑπερτιθέμενον *Is. Casaubonus*; εἰώθει ὑπερτιθέμενον ⟨διαλανθάνειν⟩ r; ὑπορρεῖ ὑπερτιθέμενον *R*; λέληθας ὑπερτιθέμενος *Elter* 9—10 ⟨καὶ⟩ τὸ κατὰ φύσιν ἔχον διεξάγειν *Meib.* 10 λυσιτελὴς S (ι *corr.*) 11 ἔσται *Cor.* (erit *Wolf*) 13 ⟨κωλύει⟩ *add. C. Schenkl*; τί οὖν; ⟨οὐ δεῖ⟩ S_b 18 ὁ τέκτων] ὁ κυβερνήτης s 18 *sq. lacunam*

11 αὐτῆς] ἤγουν τῆς προσοχῆς: S_b *inter lin.*

6 *ὑπὸ ἀπροσεξίας ἐπιτελεῖται κρεῖσσον; οὐκ αἰσθάνῃ, ὅτι,*
ἐπειδὰν ἀφῇς τὴν γνώμην, οὐκ ἔτι ἐπὶ σοί ἐστιν ἀνακα-
λέσασθαι αὐτήν, οὐκ ἐπὶ τὸ εὔσχημον, οὐκ ἐπὶ τὸ αἰ-
δῆμον, οὐκ ἐπὶ τὸ κατεσταλμένον; ἀλλὰ πᾶν τὸ ἐπελθὸν
ποιεῖς, ταῖς προθυμίαις ἐπακολουθεῖς.
7 *Τίσιν οὖν δεῖ με προσέχειν; — Πρῶτον μὲν ἐκείνοις*
τοῖς καθολικοῖς καὶ ἐκεῖνα πρόχειρα ἔχειν καὶ χωρὶς
ἐκείνων μὴ καθεύδειν, μὴ ἀνίστασθαι, μὴ πίνειν, μὴ
ἐσθίειν, μὴ συμβάλλειν ἀνθρώποις· ὅτι προαιρέσεως
ἀλλοτρίας κύριος οὐδείς, ἐν ταύτῃ δὲ μόνῃ τἀ-
8 *γαθὸν καὶ κακόν. οὐδεὶς οὖν κύριος οὔτ' ἀγαθόν*
μοι περιποιῆσαι οὔτε κακῷ με περιβαλεῖν, ἀλλ' ἐγὼ αὐ-
9 *τὸς ἐμαυτοῦ κατὰ ταῦτα ἐξουσίαν ἔχω μόνος. ὅταν οὖν*
ταῦτα ἀσφαλῆ μοι ᾖ, τί ἔχω περὶ τὰ ἐκτὸς ταράσσεσθαι;
ποῖος τύραννος φοβερός, ποία νόσος, ποία πενία, ποῖον
10 *πρόσκρουσμα; — Ἀλλ' οὐκ ἤρεσα τῷ δεῖνι. — Μὴ οὖν*
ἐκεῖνος ἐμόν ἐστιν ἔργον, μή τι ἐμὸν κρίμα; — Οὔ. —
Τί οὖν ἔτι μοι μέλει; — Ἀλλὰ δοκεῖ τις εἶναι. — Ὄψε-
11 *ται αὐτὸς καὶ οἷς δοκεῖ, ἐγὼ δ' ἔχω, τίνι με δεῖ ἀ-*
ρέσκειν, τίνι ὑποτετάχθαι, τίνι πείθεσθαι· τῷ θεῷ καὶ
12 *μετ' ἐκεῖνον . . . . . ἐμὲ ἐκεῖνος συνέστησεν ἐμαυτῷ καὶ*
τὴν ἐμὴν προαίρεσιν ὑπέταξεν ἐμοὶ μόνῳ δοὺς κανόνας
168v *εἰς χρῆσιν αὐτῆς τὴν ὀρθήν,|| οἷς ὅταν κατακολουθήσω,*

---

indic. Upt. cod, in quo ⟨*τεκταίνει ἀκριβέστερον; (πελεκᾷ κάλλιον Kron.) ὁ κυβερνήτης μὴ προσέχων*⟩ *suppleta sunt, et Wolf, qui* ⟨*οἰκοδομεῖ κάλλιον; ὁ κυβερνήτης*⟩ *suppl.*

1 *ἀπροσεξίας S (οσε in ras.)* 2 *super γνώμην adscr. σοῦ (ut vid.) Sc, sed rursus del. super ἐπὶ σοί adscr. ἤτοι ῥᾶον σοι m. rec.(Sc)* 5 *ταῖς] πάσαις Cor. ἐπακολουθῶν vel ἐπακολουθήσας Wolf; post ἐπακολουθεῖς sign. interr. pos. Elter* 17 *ἐκεῖνο Cor.* 20 *πείθεσθαι; τῷ dist. R* 21 ⟨*τοῖς*⟩ *μετ' ἐκεῖνον Sb (cf. Simpl. ad Ench. 32, p. 156a H.); μετ' ἐκεῖνον* ⟨*τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν* (⟨*ἐμοὶ*⟩ *Diels,* ⟨*ἐμαυτῷ*⟩ *Kron.) ego* 23 *sqq. κατ. ἐν συλλ., dist. S corr.*

ἐν συλλογισμοῖς οὐκ ἐπιστρέφομαι οὐδενὸς τῶν ἄλλο
τι λεγόντων, ἐν μεταπίπτουσιν οὐ φροντίζω οὐδενός.
διὰ τί οὖν ἐν τοῖς μείζοσιν ἀνιῶσί με οἱ ψέγοντες; τί 13
τὸ αἴτιον ταύτης τῆς ταραχῆς; οὐδὲν ἄλλο ἢ ὅτι ἐν τού-
τῳ τῷ τόπῳ ἀγύμναστός εἰμι. ἐπεί τοι πᾶσα ἐπιστήμη 14
καταφρονητική ἐστι τῆς ἀγνοίας καὶ τῶν ἀγνοούντων
καὶ οὐ μόνον αἱ ἐπιστῆμαι, ἀλλὰ καὶ αἱ τέχναι. φέρε
ὃν θέλεις σκυτέα καὶ τῶν πολλῶν καταγελᾷ περὶ τὸ
αὑτοῦ ἔργον· φέρε ὃν θέλεις τέκτονα.

Πρῶτον μὲν οὖν ταῦτα ἔχειν πρόχειρα καὶ μηδὲν 15
δίχα τούτων ποιεῖν, ἀλλὰ τετάσθαι τὴν ψυχὴν ἐπὶ τοῦ-
τον τὸν σκοπόν, μηδὲν τῶν ἔξω διώκειν, μηδὲν τῶν
ἀλλοτρίων, ἀλλ' ὡς διέταξεν ὁ δυνάμενος, τὰ προαιρε-
τικὰ ἐξ ἅπαντος, τὰ δ' ἄλλα ὡς ἂν διδῶται. ἐπὶ τούτοις 16
δὲ μεμνῆσθαι, τίνες ἐσμὲν καὶ τί ἡμῖν ὄνομα, καὶ πρὸς
τὰς δυνάμεις τῶν σχέσεων πειρᾶσθαι τὰ καθήκοντα
ἀπευθύνειν· τίς καιρὸς ᾠδῆς, τίς καιρὸς παιδ[ε]ιᾶς, τί- 17
νων παρόντων· τί ἔσται ἀπὸ τοῦ πράγματος· μή τι κα-
ταφρονήσωσιν ἡμῶν ⟨οἱ⟩ συνόντες, μή τι ἡμεῖς αὐτῶν·
πότε σκῶψαι καὶ τίνας ποτὲ καταγελάσαι καὶ ἐπὶ τίνι
ποτὲ συμπεριενεχθῆναι καὶ τίνι, καὶ λοιπὸν ἐν τῇ συμ-
περιφορᾷ πῶς τηρῆσαι τὸ αὑτοῦ. ὅπου δ' ἂν ἀπονεύ-

---

7 sqq. cf. M. Anton. VIII, 50, 1.
20 sqq. cf. Ench. 16.

---

8 *aut* καὶ *delendum aut* καταγελάσεται *scribendum esse coni. Cor.* 9 αὐτοῦ *S: corr. s* 10 ἔχειν ⟨δεῖ⟩ *s* 17 παιδείας *S: corr. Upt. cod., Wolf* 18—19 καταφρονήσουσιν *Schw.* 19 ⟨οἱ⟩ *suppl.* S_b 20 ποτὲ *(corr. m. rec.)* - καὶ τινάς ποτε - - ἐπί τινί ποτε - - καί τινι *(*καὶ τίνι *m. rec.) S* τίνας; ποτε - - ἐπὶ τίνι; πότε *(sim. iam Salm.) Kron.* 22 πῶς ⟨χρὴ⟩ S_b αὐτοῦ *S: corr. Upt.*

---

2 πτώσεσιν S_c
11 *scholion in marg. evanuisse videtur.*

169r 18 σῃς ἀπό τινος τούτων, εὐθὺς|| ζημία, οὐκ ἔξωθέν ποθεν,
ἀλλ' ἐξ αὐτῆς τῆς ἐνεργ⟨ε⟩ίας.
19 Τί οὖν; δυνατὸν ἀναμάρτητον ἤδη εἶναι; ἀμήχανον,
ἀλλ' ἐκεῖνο δυνατὸν πρὸς τὸ μὴ ἁμαρτάνειν τετάσθαι
διηνεκῶς. ἀγαπητὸν γάρ, εἰ μηδέποτ' ἀνιέντες ταύτην
τὴν προσοχὴν ὀλίγων γε ἁμαρτημάτων ἐκτὸς ἐσόμεθα.
20 νῦν δ' ὅταν εἴπῃς 'ἀπαύριον προσέξω', ἴσθι ὅτι τοῦτο
λέγεις 'σήμερον ἔσομαι ἀναίσχυντος, ἄκαιρος, ταπεινός·
ἐπ' ἄλλοις ἔσται τὸ λυπεῖν με· ὀργισθήσομαι σήμερον,
21 φθονήσω'. βλέπε, ὅσα κακὰ σεαυτῷ ἐπιτρέπεις. ἀλλ' εἴ
σ⟨οι⟩ αὔριον καλῶς ἔχει, πόσῳ κρεῖττον σήμερον· εἰ
αὔριον συμφέρει, πολὺ μᾶλλον σήμερον, ἵνα καὶ αὔριον
δυνηθῇς καὶ μὴ πάλιν ἀναβάλῃ εἰς τρίτην.

ιγ'. Πρὸς τοὺς εὐκόλως ἐκφέροντας τὰ αὑτῶν.

1 Ὅταν τις ἡμῖν ἁπλῶς δόξῃ διειλέχθαι περὶ τῶν ἑαυ-
τοῦ πραγμάτων, πώς ποτε ἐξαγόμεθα καὶ αὐτοὶ πρὸς
τὸ ἐκφέρειν πρὸς αὐτὸν τὰ ἑαυτῶν ἀπόρρητα καὶ τοῦτο
2 ἁπλοῦν οἰόμεθα εἶναι· πρῶτον μὲν ὅτι ἄνισον εἶναι
δοκεῖ αὐτὸν μὲν ἀκηκοέναι τὰ τοῦ πλησίον, μὴ μέντοι
μεταδιδόναι κἀκείνῳ ἐν τῷ μέρει τῶν ἡμετέρων. εἶθ'
ὅτι οἰόμεθα οὐχ ἁπλῶν ἀνθρώπων παρέξειν αὐτοῖς φαν-
3 τασίαν σιωπῶντες τὰ ἴδια. ἀμέλει πολλάκις εἰώθασιν
λέγειν 'ἐγώ σοι πάντα τἀμαυτοῦ εἴρηκα, σύ μοι οὐδὲν

---

2 ἐνεργίας S pr. 3 post οὖν dist. Salm. 7 [ἀπ'] αὔ. vel ἐπ' αὔ. Salm.; ἐσαύριον Upt. 10—11 εἴ σοι scripsi: εἰσ S; εἰ s 11 εἰ] ἢ Salm. 13 ἀναβαλῇ S (ῃ corr.) εἰς ⟨τὴν⟩ S_b 15 αὑτῶν S: corr. s 17 πῶς S: corr. Trinc. 20 αὐτὸν] αὐτοὺς Salm. 23 εἰώθασι S corr.

---

16 ἐν ἤθει ἀποφαντικῷ

τῶν σῶν εἰπεῖν θέλεις; ποῦ γίνεται τοῦτο;’ πρόσε⟨σ⟩τι 4
δὲ καὶ τὸ οἴεσθαι ἀσφαλῶς πιστεύειν τῷ ἤδη | τὰ αὑτοῦ 169v
πεπιστευκότι· ὑπέρχεται γὰρ ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἄν ποτε οὗ-
τος ἐξείποι τὰ ἡμέτερα εὐλαβούμενος, μήποτε καὶ ἡμεῖς
ἐξείπωμεν τὰ ἐκείνου. οὕτως καὶ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν 5
ἐν Ῥώμῃ οἱ προπετεῖς λαμβάνονται. παρακεκάθικέ σοι
στρατιώτης ἐν σχήματι ἰδιωτικῷ καὶ ἀρξάμενος κακῶς
λέγει τὸν Καίσαρα, εἶτα σὺ ὥσπερ ἐνέχυρον παρ’ αὐτοῦ
λαβὼν τῆς πίστεως τὸ αὐτὸν τῆς λοιδορίας κατῆρχθαι
λέγεις καὶ αὐτὸς ὅσα φρονεῖς, εἶτα δεθεὶς ἀπάγῃ. τοι- 6
οῦτόν τι καὶ ἐν τῷ καθόλου πάσχομεν. οὐ γὰρ ὡς ἐμοὶ
ἐκεῖνος ἀσφαλῶς πεπίστευκεν τὰ ἑαυτοῦ, οὕτως κἀγὼ
τῷ ἐπιτυχόντι· ἀλλ’ ἐγὼ μὲν ἀκούσας σιωπῶ, ἄν γε ὦ 7
τοιοῦτος, ὁ δ’ ἐξελθὼν ἐκφέρει πρὸς πάντας. εἶτ’ ἂν
γνῶ τὸ γενόμενον, ἂν μὲν ὦ καὶ αὐτὸς ἐκείνῳ ὅμοιος,
ἀμύνασθαι θέλων ἐκφέρω τὰ ἐκείνου καὶ φύρω καὶ φύ-
ρομαι. ἂν δὲ μνημονεύω, ὅτι ἄλλος ἄλλον οὐ βλά- 8
πτει, ἀλλὰ τὰ αὑτοῦ ἔργα ἕκαστον καὶ βλάπτει καὶ
ὠφελεῖ, τούτου μὲν κρατῶ τοῦ μὴ ὅμοιόν τι ποιῆσαι
ἐκείνῳ, ὅμως δ’ ὑπὸ φλυαρίας τῆς ἐμαυτοῦ πέπονθα ἃ
πέπονθα.

Ναί· ἀλλ’ ἄνισόν ἐστιν ἀκούσαντα τὰ τοῦ πλησίον 9
ἀπόρρητα αὐτὸν ἐν τῷ μέρει μηδενὸς μεταδιδόναι αὐτῷ.

---

1 ποῦ] πῶς *Shaftesbury* προσέτι *S: corr. Wolf* 2 αὐτοῦ *S: corr. s* 7 ἰδιωτικοῦ *Elter* [καὶ] ἀρξάμενος (λέγειν) *Schw.*; καταρξάμενος *Kron.* 8 λέγειν *s* 11 οὐ γὰρ *scripsi:* αὐτὰρ (- - - ἐπιτυχόντι;) *S*; ἀλλ’ ἆρ’ *Cor.*; proinde *ed. Bas.* ὡς *S* (ς *postea add.*) 12 πεπίστευκε *S corr.* 13 ἐντυχόντι *Upt.*; τυχόντι *Kron.* (cuilibet *Wolf*) 13 ⟨μὴ⟩ ὦ *Elter* 14 τοιοῦτος] πιστός *vel* σιωπηλός *Wolf* 16 καὶ *ante* φύρω *del. Trinc. Cor., negl. Wolf in vers.* 17 ⋇ *S in marg.* 18 αὐτοῦ *S: corr. s*

---

8 ωρ ὑπόδειγμα καὶ φανερὸν καὶ πολιτικόν

10 — *Μὴ γάρ σε παρεκάλουν, ἄνθρωπε; μὴ γὰρ ἐπὶ συν-*
θήκαις τισὶν ἐξήνεγκας τὰ σαυτοῦ, ἵν' ἀκούσῃς ἐν τῷ
11 *μέρει καὶ τὰ ἐμά; εἰ σὺ φλύαρος εἶ καὶ πάντας τοὺς*
ἀπαντήσαντας φίλους εἶναι δοκεῖς, θέλεις καὶ ἐμὲ ὅμοιόν
170r *σοι γενέσθαι; τί δ', εἰ σὺ καλῶς μοι πεπίστευκας τὰ*
σαυτοῦ, σοὶ δ' οὐκ ἔστι καλῶς πιστεῦσαι, θέλεις με
12 *προ[σ]πεσεῖν; οἷον εἰ πίθον εἶχον ἐγὼ μὲν στεγνόν, σὺ*
δὲ τετρυπημένον καὶ ἐλθὼν παρακατέθου μοι τὸν σαυτοῦ
οἶνον, ἵνα βάλω εἰς τὸν ἐμὸν πίθον, εἶτ' ἠγανάκτεις
ὅτι μὴ κἀγὼ σοὶ πιστεύω τὸν ἐμαυτοῦ οἶνον· σὺ γὰρ
13 *τετρυπημένον ἔχεις τὸν πίθον. πῶς οὖν ἔτι ἴσον γίνε-*
ται; σὺ πιστῷ παρακατέθου, σὺ αἰδήμονι, τὰς ἑαυτοῦ
ἐνεργείας μόνας βλαβερὰς ἡγουμένῳ καὶ ὠφελίμους, τῶν
14 *δ' ἐκτὸς οὐδέν· ἐγὼ σοὶ θέλεις παρακαταθῶμαι, ἀν-*
θρώπῳ τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν ἠτιμακότι, θέλοντι δὲ
κερματίου τυχεῖν ἢ ἀρχῆς τινος ἢ προαγωγῆς ἐν τῇ
αὐλῇ, κἂν μέλλῃς τὰ τέκνα σου κατασφάζειν, ὡς ἡ Μή-
15 *δεια; ποῦ τοῦτο ἴσον ἐστίν; ἀλλὰ δεῖξόν μοι σαυτὸν*
πιστόν, αἰδήμονα, βέβαιον, δεῖξον, ὅτι δόγματα ἔχεις
φιλικά, δεῖξόν σου τὸ ἀγγεῖον ὅτι οὐ τέτρηται καὶ ὄψει,
πῶς οὐκ ἀναμένω ἵνα μοι σὺ πιστεύσῃς τὰ σαυτοῦ, ἀλλ'
16 *αὐτὸς ἐλθὼν σὲ παρακαλῶ ἀκοῦσαι τῶν ἐμῶν. τίς γὰρ*
οὐ θέλει χρήσασθαι ἀγγείῳ καλῷ, τίς ἀτιμάζει σύμ-
βουλον εὔνουν καὶ πιστόν, τίς οὐκ ἄσμενος δέξηται τὸν
ὥσπερ φορτίου μεταληψόμενον τῶν αὐτοῦ περιστάσεων
καὶ αὐτῷ τούτῳ κουφιοῦντα αὐτὸν τῷ μεταλαβεῖν;

---

7 *προ*πεσεῖν S* 12 *παρεκατέθου S pr.* 18 *ποῦ] πῶς Shaftesbury* 20 *ὄψηι S: corr. S_c* 21 *ἀναμενῶ Elter* (me non expectaturum *Wolf*) 22 *⟨πρὸς⟩ σὲ s* 25 *δέξεται S_b* 24 *μεταληψομένων S pr.*

---

4 *ὄντως πολύ ἐσμεν ἀνόητοι*

Ναί· ἀλλ' ἐγὼ σοὶ πιστεύω, σὺ ἐμοὶ οὐ πιστεύεις. — 17
Πρῶτον μὲν οὐδὲ σὺ ἐμοὶ πιστεύεις, ἀλλὰ φλύαρος εἶ
καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲν δύνασαι κατασχεῖν. ἐπεί τοι εἰ
τοῦτό ἐστιν, ἐμοὶ μόνῳ αὐτὰ πίστευσον· νῦν δ' ὃν ἂν 18
εὐσχολοῦντα ἴδῃς, παρακαθίσας αὐτῷ λέγεις 'ἀδελφέ,
οὐδένα σου ἔχω εὐνούστ[οτ]ερον οὐδὲ φίλτερον, παρα-
καλῶ σε ἀκοῦσαι | τὰ ἐμά'· καὶ τοῦτο πρὸς τοὺς οὐδέ τι 170v
ὀλίγον ἐγνωσμένους ποιεῖς. εἰ δὲ καὶ πιστεύεις ἐμοί, 19
δῆλον ὅτι ὡς πιστῷ καὶ αἰδήμονι, οὐχ ὅτι σοὶ τὰ ἐμαυ-
τοῦ ἐξεῖπον. ἄφες οὖν, ἵνα κἀγὼ ταὐτὰ ὑπολάβω. δεῖ- 20
ξόν μοι, ὅτι, ἄν τις τινὶ τὰ αὑτοῦ ἐξείπῃ, ἐκεῖνος πιστός
ἐστι καὶ αἰδήμων. εἰ γὰρ τοῦτο ἦν, ἐγὼ περιερχόμενος
πᾶσιν ἀνθρώποις τὰ ἐμαυτοῦ ἂν ἔλεγον, εἰ τούτου ἕνεκα
ἔμελλον πιστὸς καὶ αἰδήμων ἔσεσθαι. τὸ δ' ἐστὶν οὐ
τοιοῦτον, ἀλλὰ δογμάτων δεῖ οὐχ ὧν ἔτυχεν. ἂν γοῦν 21
τινα ἴδῃς περὶ τὰ ἀπροαίρετα ἐσπουδακότα καὶ τούτοις
ὑποτεταχότα τὴν αὑτοῦ προαίρεσιν, ἴσθι ὅτι ὁ ἄνθρω-
πος οὗτος μυρίους ἔχει τοὺς ἀναγκάζοντας, τοὺς κω-
λύοντας. οὐκ ἔστιν αὐτῷ χρεία πίσσης ἢ τροχοῦ πρὸς 22
τὸ ἐξειπεῖν ἃ οἶδεν, ἀλλὰ παιδισκαρίου νευμάτιον, ἂν
οὕτως τύχῃ, ἐκσείσει αὐτόν, Καισαριανοῦ φιλοφροσύνη,
ἀρχῆς ἐπιθυμία, κληρονομίας, ἄλλα τούτοις ὅμοια τρισ-
μύρια. μεμνῆσθαι οὖν ἐν τοῖς καθόλου, ὅτι οἱ ἀπόρ- 23
ρητοι λόγοι πίστεως χρείαν ἔχουσι καὶ δογμάτων τοι-
ούτων· ταῦτα δὲ ποῦ νῦν εὑρεῖν ῥᾳδίως; ἢ δειξάτω μοί 24
τις τὸν οὕτως ἔχοντα, ὥστε λέγειν 'ἐμοὶ μόνων μέλει

---

1 *πιστεύεις; Upt.* 6 *εὐνουστότερον S: corr. S_c (vel S_d)* 7—8 *οὐδ' ἐπ' ὀλίγον R* 8 *ἐγνωρισμένους Upt. cod.* 10 *ἐξείπω r ὑπολαβῶι S: corr. S_b* 10—11 *δεῖξον S_b: δεῖξ** S; δεῖξαί ego olim; ⟨ἢ⟩ δεῖξον Elter* 11 *αὑτοῦ s: αὐτῶι S; αὐτοῦ S_b* 14 *⟨τοῦ⟩το δ' Upt.* 17 *αὐτοῦ S: corr. s* 22—23 *τρισμυρία S* 23 *οὖν ⟨δεῖ⟩ s* 24 *ἔχωσι S: corr. S_b* 26 *μόνωι S: corr. m. pr.*

τῶν ἐμῶν, τῶν ἀκωλύτων, τῶν φύσει ἐλευθέρων. ταύτην οὐσίαν ἔχω τοῦ ἀγαθοῦ, τὰ δὲ ἄλλα γινέσθω ὡς ἂν διδῶται· οὐ διαφέρομαι'. 3

⟨ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΤΩΝ ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ ΔΙΑΤΡΙΒΩΝ $\bar{Δ}$⟩

---

4 *sqq. subscriptionem supplevi*

---

2 *συνήφθη* π (*vel* τρ) *m. rec.* (S^c?) [s s]
3 *εἴθε* (*εἴθε* S_c) *μηδέποτέ σε παύσασθαι τοῦ διδάσκειν ἣν* (*ἣν illevit* S_b)

(A.) DISSERTATIONUM EPICTETEARUM SIVE AB ARRIANO SIVE AB ALIIS DIGESTARUM FRAGMENTA

I (Schw. 175). *SMA*

Ἀρριανοῦ Ἐπικτητ⟨ε⟩ίου πρὸς τὸν† περὶ οὐσίας†

Τί μοι μέλει, φησί, πότερον ἐξ ἀτόμων ἢ ἐξ ἀμερῶν ἢ ἐκ πυρὸς καὶ γῆς συνέστηκε τὰ ὄντα; οὐ γὰρ ἀρκεῖ μαθεῖν τὴν οὐσίαν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ καὶ τὰ μέτρα τῶν ὀρέξεων καὶ ἐκκλίσεων καὶ ἔτι ὁρμῶν καὶ ἀφορμῶν καὶ τούτοις ὥσπερ κανόσι χρώμενον διοικεῖν τὰ τοῦ βίου, τὰ δ' ὑπὲρ ἡμᾶς ταῦτα χαίρειν ἐᾶν, ἃ τυχὸν μὲν ἀκατάληπτά ἐστι τῇ ἀνθρωπίνῃ γνώμῃ, εἰ δὲ καὶ τὰ μάλιστα θ⟨εί⟩η τις εἶναι καταληπτά, ἀλλ' οὖν τί ὄφελος καταληφθέντων; οὐχὶ δὲ διακενῆς πράγματα ἔχειν φα-

---

I. *Stob. (ecl.) II, 1, 31. olim prior fragmenti pars usque ad ἐπιστραφῆναι (v. 17) in floril. (80, 14) legebatur, quo cum aliis eclogarum qu. d. particulis delata erat; errorem perspexit et membra male disiecta iunxit C. Wachsmuth ('Studien zu den gr. Flor.' p. 45 sqq.)* 1 *Ἐπικτητίου codd.: corr. Schw.* 1—2 *περὶ Περιουσίας Gesner, verbis πρὸς τὸν deletis, quibus servatis ⟨ἐκ⟩ περιουσίας ⟨περὶ τὴν φυσιολογίαν ἐσπουδακότα⟩ vel ⟨τὴν φυσιολογίαν ἀσκοῦντα⟩ Schw., περὶ οὐσίας ⟨τῶν πάντων μὴ πολυπραγμονεῖν κελεύοντα⟩ Lortzing, περὶ οὐσίας ⟨διαλεγόμενον⟩ vel περὶ οὐσίαν ⟨πολυπραγμονοῦντα⟩ Wachsmuth; participium ubi supplendum sit, incertum est* 3 *μέλλει SA ἀμερῶν A: ἀμέτρων SM; ὁμοιομερῶν Gesner, ἀπείρου Wachsmuth* 8 *ἃ ⟨τινα⟩ A* 9 *ἐστι τῇ] ἐστιν S δὲ edd.: δὴ codd.* 10 *θείη Schw.: θῇ codd.*

τέον τοὺς ταῦτα ὡς ἀναγκαῖα τῷ τοῦ φιλοσόφου λόγῳ προσνέμοντας; — Μή τι οὖν καὶ τὸ ἐν Δελφοῖς παράγγελμα παρέλκον ἐστί, τὸ Γνῶθι σαυτόν; — Τοῦτο δὲ μὲν οὔ, φησί. — Τίς οὖν ἡ δύναμις αὐτοῦ; εἰ χορευτῇ τις παρήγγελλε τὸ γνῶναι ἑαυτόν, οὔκουν ἂν τῇ *FPL* *προστάξει προσεῖχε τῷ ἐπιστραφῆναι | καὶ τῶν συγχορευτῶν καὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς συμφωνίας; — Φησίν. — Εἰ δὲ ναύτῃ; εἰ δὲ στρατιώτῃ; πότερον οὖν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἐφ' αὑτοῦ πεποιῆσθαί σοι δοκεῖ ζῷον ἢ πρὸς κοινωνίαν; ⟨— Πρὸς κοινωνίαν.⟩ — Ὑπὸ τίνος; — Ὑπὸ τῆς φύσεως. — Τίνος οὔσης καὶ πῶς διοικούσης τὰ ὅλα καὶ πότερον οὔσης ἢ μή, ταῦτα οὐκέτι ἀναγκαῖον πολυπραγμονεῖν;*

3 sq. cf. M. Anton. IX, 28, 2; Epic. Us. p. 192, 9 sqq, quaeque ibi adn. 9 sqq. cf. Gorgias ap. Sext. Emp. adv. Log. I (adv. Math. VII), 65 21 sqq. cf. II, 14, 26 sq.

---

12 τι *S: τε cett.* 15 δὲ *del. Meineke* 16 οὔκουν ἂν *scripsi (οὔκουν iam Wachsmuth):* οὐκ ἂν ἐν *codd.;* οὐκ ἂν ἐπὶ *C. Schenkl* ἐν *del Emperius* 16—17 οὐκ ἂν ἐν τῇ πράξει προσεῖχε ⟨ἐνεῖναι⟩ τὸ ἐπ. *Schw.;* οὐκ ἄν *(in add. maluit* οὔκουν*),* εἰ τῇ προστάξει προσεῖχε, τὸ ἐπιστραφῆναι - - φησίν; *Wachsmuth;* οὐκ ἄν, εἰ τῇ προστάξει προσεῖχε⟨ν, οἴει αὐ⟩τὸ⟨ν⟩ ἐπιστραφῆναι — συμφωνίας; — Φησίν. — *Lortzing;* οὐκ ἂν ἐν τῇ προστάξει προσῆν ⟨καὶ⟩ *(*περιείχετο *Kron.)* τὸ ἐπιστραφῆναι; *Halm (hoc verbo eclogam terminari ratus)* 17 τῷ] τὸ *Tr.* 18 *pro verbis* αὐτοὺς συμφωνίας φησίν *lacunam septem litt. habet L sententias recte interpunxit Lortzing* 19 εἰ δὲ ναύτῃ *Wachsmuth (praeeunte Cantero):* εἶδεν αὐτὴ(ν) *codd.* 20 ἐφ' *Cobet:* ὑφ' *codd.* ζῷον] *del. Heeren,* ἐκ ζῴου *Meineke* 21 *suppl. Heeren* 22 τίνος οὔσης] *in L lacuna decem litt.;* Τίνος ⟨προνο ⟩ οὔσης *Kron. ultima verba sic refingere conatus est Meineke:* Τίνος οὔσης καὶ ποίας; — Διοικούσης τὰ ὅλα. — [Καὶ] πότερον ⟨καταληπτοῦ, *(*ἀκαταλήπτου *suppl. Heeren,* θεοῦ *Cobet)*⟩ οὔσης ἢ μή; — Ταῦτα οὐκέτι πολυπραγμονεῖν ἀνάγκη *fortasse* Τίνος ⟨δ'⟩ *vel* Τίνος ⟨οὖν⟩ 23 *post* μή *sign. interr. pos. Rich*

II (Schw. 135). *MA*

Ἀρριανοῦ Ἐπικτητ⟨ε⟩ίου.

Ὁ τοῖς παροῦσι καὶ δεδομένοις ὑπὸ τῆς τύχης δυσχεραίνων ἰδιώτης ἐν βίῳ, ὁ δὲ ταῦτα γενναίως φέρων καὶ εὐλογίστω† τὰ ἀπ' αὐτῶν† ἀνὴρ ἀγαθὸς ἄξιος νομίζεσθαι.

III (Schw. 136). *SMA*

Τοῦ αὐτοῦ.

Πάντα ὑπακούει τῷ κόσμῳ καὶ ὑπηρετεῖ καὶ γῆ καὶ θάλασσα καὶ ἥλιος καὶ τὰ λοιπὰ ἄστρα καὶ τὰ γῆς φυτὰ καὶ ζῷα· ὑπακούει δὲ αὐτῷ καὶ τὸ ἡμέτερον σῶμα καὶ νοσοῦν καὶ ὑγιαῖνον, ὅταν ἐκεῖνος θέλῃ, καὶ νεάζον καὶ γηρῶν καὶ τὰς ἄλλας διερχόμενον μεταβολάς. οὐκοῦν εὔλογον καί, ὃ ἐφ' ἡμῖν ἐστι, τουτέστι τὴν κρίσιν, μὴ ἀντιτείνειν μόνην πρὸς αὐτόν· καὶ γὰρ ἰσχυρός ἐστι καὶ κρείσσων καὶ ἄμεινον ὑπὲρ ἡμῶν βεβούλευται μετὰ τῶν ὅλων καὶ ἡμᾶς συνδιοικῶν. πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἡ ἀντίπραξις μετὰ τοῦ ἀλόγου καὶ πλέον οὐδὲν ποιοῦσα πλὴν τὸ διακενῆς σπᾶσθαι καὶ περιπίπτειν ὀδύναις καὶ λύπαις ποιεῖ.

II. *Stob. (flor.) IV, 44, 65* 1 Ἐπικτητίου *(vel* -ιοῦ*) codd.: corr. Schw.* 4 εὐλογίστως *Gesner; 'deesse aliquid' sensit Schw.;* εὐλογίστως τὰ ἀπ. αὐ. ⟨ποιῶν⟩ (⟨ὑπομένων⟩ *Kron.) ego; fort.* εὐλογιστῶ⟨ν πρὸς⟩ τὰ ἀπ. αὐ. *restituendum est;* qui bona cum ratione iis, quae ab ipsa *(sc. fortuna)* dantur, utitur *Meib. in vers.* ἄξιος *Gesner:* ἀξίως *codd., quo servato (cf. Ench. 15)* νομίζεται *scribendum esse suspicatur Hense, ego* νομιζέσθω *malim.*
III. *Stob. (flor.) IV, 44, 66* 1 Τοῦ αὐτοῦ *MA:* Ἀρριανοῦ *S* 8 ἀντείνειν *M,* ἂν τείνειν *A* ἰσχυρότερος *Kron.*

IV (Schw. 169; Muson. fr. XXXVIII H.). *FP*

Ῥούφου ἐκ τῶν Ἐπικτήτου περὶ φιλίας.

Τῶν ὄντων τὰ μὲν ἐφ' ἡμῖν ἔθετο ὁ θεός, τὰ δ' οὐκ ἐφ' ἡμῖν. ἐφ' ἡμῖν μὲν τὸ κάλλιστον καὶ σπουδαιότατον, ᾧ δὴ καὶ αὐτὸς εὐδαίμων ἐστί, τὴν χρῆσιν τῶν φαντασιῶν. τοῦτο γὰρ ὀρθῶς γιγνόμενον ἐλευθερία ἐστίν, εὔροια, εὐθυμία, εὐστάθεια, τοῦτο δὲ καὶ δίκη ἐστὶ καὶ νόμος καὶ σωφροσύνη καὶ ξύμπασα ἀρετή. τὰ δ' ἄλλα πάντα οὐκ ἐφ' ἡμῖν ἐποιήσατο. οὐκοῦν καὶ ἡμᾶς συμψήφους χρὴ τῷ θεῷ γενέσθαι καὶ ταύτῃ διελόντας τὰ πράγματα τῶν μὲν ἐφ' ἡμῖν πάντα τρόπον ἀντιποιεῖσθαι, τὰ δὲ μὴ ἐφ' ἡμῖν ἐπιτρέψαι τῷ κόσμῳ καί, εἴτε τῶν παίδων δέοιτο εἴτε τῆς πατρίδος εἴτε τοῦ σώματος εἴτε ὁτουοῦν, ἀσμένους παραχωρεῖν.

1 sqq. I, 1, 7; Ench. 1, 1 **9** (*συμψήφους κτλ.*) cf. II, 16, 42; 19, 26 **11** sqq. I, 12, 24 **12** sq. cf. Muson. fr. XXVII H. et fr. VIII.

V (Schw. 67; Muson. fr. XXXIX H.). *SMABr*

Ῥούφου ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου περὶ φιλίας.

Τὸ δὲ Λυκούργου τοῦ Λακεδαιμονίου τίς ἡμῶν οὐ θαυμάζει; πηρωθεὶς γὰρ ὑπό τινος τῶν πολιτῶν τῶν ὀφθαλμῶν τὸν ἕτερον καὶ παραλαβὼν τὸν νεανίσκον

IV. *Stob. (ecl.) II, 8, 30* **1** *lemma solus habet F in marg.* **6** *εὔροια F (Schw. e coni.): εὔροι F m. alt., P* **7** *σύμπασα P* **8** *ἐποίησε Kron.* **9** *συψήφους P* **10** *ἐφ' ἡμῖν - - - (11) μὴ om. ed. Cant.; lacunam, ut potuit, sarcire studuit Schw.* **11** *ἐπιστρέψαι P* **13** *ὁτιοῦν codd.: corr. Meineke*

V. *Stob. (flor.) III, 19, 13 om. lemm. Br* **1** *ἐκ τοῦ] ἐκ$^{\bar{\tau}}$ S; ἐκ τῶν Meineke (recte puto;* ex dictis *Gesner in lemm.)* **2** *ὑμῶν Gaisford (*vestrûm *Gesn. in vers.)* **3** *τῶν ὀφθαλμῶν τὸν ἕτερον S: τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν cett.*

παρὰ τοῦ δήμου, ἵνα τιμωρήσαιτο, ὅπως ⟨ἂν⟩ αὐτὸς βούληται, τούτου μὲν ἀπέσχετο, παιδεύσας δὲ αὐτὸν καὶ ἀποφήνας ἄνδρα ἀγαθὸν παρήγαγεν εἰς τὸ θέατρον. θαυμαζόντων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων 'τοῦτον μέντοι λαβών', ἔφη, 'παρ' ὑμῶν ὑβριστὴν καὶ βίαιον ἀποδίδωμι ὑμῖν ἐπιεικῆ καὶ δημοτικόν'.

Cf. Plutarchi Lycurg. c. 11; Muson. fr. X p. 52 sqq. H.

VI (Schw. 69; Muson. fr. XL H.). *SMA*

Ῥούφου ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου περὶ φιλίας.

Ἀλλὰ παντὸς μᾶλλον τῆς μὲν φύσεως ἐκεῖνο τὸ ἔργον συνδῆσαι καὶ συναρμόσαι τὴν ὁρμὴν τῇ τοῦ προσήκοντος καὶ ὠφελίμου φαντασίᾳ.

VII (Schw. 70; Muson. fr. XLI H.). *SMA*

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ δὲ οἴεσθαι εὐκαταφρονήτους τοῖς ἄλλοις ἔσεσθαι, ἐὰν μὴ τοὺς πρώτους ἐχθροὺς παντὶ τρόπῳ βλάψωμεν, σφόδρα ἀγεννῶν καὶ ἀνοήτων ἀνθρώπων. φαμὲν γὰρ τὸν εὐκαταφρόνητον νοεῖσθαι μὲν καὶ κατὰ τὸ ἀδύνατον εἶναι βλάψαι· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον νοεῖται κατὰ τὸ ἀδύνατον εἶναι ὠφελεῖν.

5—6 ⟨ἂν⟩ *ins. C. Schenkl*; ὅπως αὐτὸς βούλεται *Meineke* (βούλοιτο *Hense*) 7 ἤγαγεν *A* 9 ἡμῶν *A*

VI. *Stob. (flor.) III, 20, 60* 1 ἐκ τοῦ] ἐκ$^{\tau}$ *S*; ἐκ τῶν *Tr., Gesner (cf. fr. V)* 3—4 τῆς - - φαντασίας *codd.: corr. Bücheler; fort.* ταῖς - - φαντασίαις

VII. *Stob. (flor.) III, 20, 61* 3 ἀγενων *(sine acc.) M* 5 τὸ εὐκαταφρόνητον *Wachsmuth* 5—6 *et* 7 ἀδύνατον *A*: δυνατὸν *SM (quo servato v. 5* ἀκαταφρόνητον *in vers. expressisse videntur Gesner et Meib.)* 6 νοεῖσθαι *Schw.* (non contemni *Gesner in vers.)*

VIII (Schw. 134; Muson. fr. XLII H.). *SMA*

Ῥούφου ἐκ τῶν Ἐπικτήτου περὶ φιλίας.

Ὅτι τοιαύτη ἡ τοῦ κόσμου φύσις καὶ ἦν καὶ ἔστι καὶ ἔσται καὶ οὐχ οἷόν τε ἄλλως γίγνεσθαι τὰ γιγνόμενα ἢ ὡς νῦν ἔχει· καὶ ὅτι ταύτης τῆς τροπῆς καὶ τῆς μεταβολῆς οὐ μόνον οἱ ἄνθρωποι μετειλήφασι καὶ τἆλλα ζῷα τὰ ἐπὶ γῆς, ἀλλὰ καὶ τὰ θεῖα καὶ νὴ Δί' αὐτὰ τὰ τέτταρα στοιχεῖα ἄνω καὶ κάτω τρέπεται καὶ μεταβάλλει καὶ γῆ τε ὕδωρ γίνεται καὶ ὕδωρ ἀήρ, οὗτος δὲ πάλιν εἰς αἰθέρα μεταβάλλει· καὶ ὁ αὐτὸς τρόπος τῆς μεταβολῆς ἄνωθεν κάτω. ἐὰν πρὸς ταῦτά τις ἐπιχειρῇ ῥέπειν τὸν νοῦν καὶ πείθειν ἑαυτὸν ἑκόντα δέχεσθαι τὰ ἀναγκαῖα, πάνυ μετρίως καὶ μουσικῶς διαβιώσεται τὸν βίον.

7 sqq. cf. Heracliti fr. 60 et 90 D.; Cic. de nat. deor. II, 33, 84; Stob. (ecl.) I, 10, 14 et 16 c; diss. III, 23, 27. 11 cf. fr. IV, v. 12 sq. 12 sq. cf. fragm. X, v. 33.

IX (Schw. 180).

Philosophus in disciplina Stoica celebratus . . . ex sarcinula sua librum protulit Epicteti philosophi quintum Διαλέξεων, quas ab Arriano digestas congruere scriptis

---

VIII. *Stob. (flor.) IV, 44, 60* 2 *καὶ ante ἔστι om. A* 6 *τῆς om. Tr. καὶ ⟨γὰρ⟩ νὴ Schw.* 9 *αἰθέρα A m. alt.: ἕτερα codd.* 10 *ἐὰν ⟨γοῦν⟩ Gaisford; ἐὰν ⟨δὲ⟩ Hense; ἐὰν ⟨οὖν⟩ C. Schenkl; fort. κἄν* 11 *τρέπειν Gesner*

IX. *A. Gellius, Noct. Att. XIX, 1; habet S. Augustinus quoque de civ. Dei IX, 4 (haud paucis ad arbitrium suum mutatis; id quod ipse testatur his verbis additis: 'haec ut potui non quidem commodius A. Gellio, sed certe brevius et ut puto planius exposui') et quaest. in Heptateuch. I, 30; neque ex alio loco petita sunt verba S. Augustini de civ. Dei IX, 5 a Schweighaeusero vol. III, p. 132 inter 'elogia' num. XI adlata*

Zenonis et Chrysippi non dubium est. in eo libro, graeca 15
scilicet oratione, scriptum ad hanc sententiam legimus:
Visa animi *(quas φαντασίας philosophi appellant)*, quibus
mens hominis prima statim specie accidentis ad ani-
mum rei pellitur, non voluntatis sunt neque arbitraria,
sed vi quadam sua inferunt sese hominibus noscitanda;
probationes autem *(quas συγκαταθέσεις vocant)*, quibus 16
eadem visa noscuntur, voluntariae sunt fiuntque ho-
minum arbitratu. propterea cum sonus aliquis formi- 17
dabilis aut caelo aut ex ruina aut repentinus nescio
cuius periculi nuntius vel quid aliud est eiusmodi
factum, sapientis quoque animum paulisper moveri et
contrahi et pallescere necessum est, non opinione ali-
cuius mali praecepta, sed quibusdam motibus rapidis
et inconsultis officium mentis atque rationis prae-
vertentibus. mox tamen ille sapiens ibidem *τὰς τοι-* 18
αύτας φαντασίας (id est visa istaec animi sui terrifica)
non adprobat *(hoc est οὐ συγκατατίθεται οὐδὲ προσ-*
επιδοξάζει), sed abicit respuitque nec ei metuendum
esse in his quicquam videtur. atque hoc inter in- 19
sipientis sapientisque animum differe dicunt, quod in-
sipiens, qualia sibi esse primo animi sui pulsu visa
sunt saeva et aspera, talia esse vero putat et eadem
incepta, tamquam si iure metuenda sint, sua quoque
adsensione adprobat *καὶ 'προσεπιδοξάζει'* *(hoc enim*

---

1 ΖΗΝΩΝΙC *codd. mell.; Ζήνωνος dett.* 2 ad *om. QZ* 5 arbitrariae *codd.: em. L. Carrio* 6 noscitandae *codd.: em. Salmasius* 10–11 nescio cuius *ed. Gryphiswald. 1537:* nescius *codd.* 11 est *I. Gronovius:* ex *codd. QZ (sec. Hertzium); om. cett.* 13 et *om. QZ* 18–19 *verba οὐδὲ προσεπιδοξάζει post συγκατατίθεται v. 31 transp. Kron.* 24 concepta *Vogel* tamquam *edd. vett.:* quamquam *codd.*

20 *verbo Stoici, cum super ista re disserunt, utuntur),* sapiens autem, cum breviter et strictim colore atque vultu motus est, *οὐ συγκατατίθεται*, sed statum vigoremque sententiae suae retinet, quam de huiuscemodi visis semper habuit, ut de minime metuendis, sed fronte falsa et formidine inani territantibus.

21 *Haec Epictetum philosophum ex decretis Stoicorum sensisse atque dixisse, in eo, quo dixi, libro legimus.*

X (Schw. 179).

Favorinum ego audivi dicere Epictetum philosophum dixisse plerosque istos, qui philosophari viderentur, philosophos esse eiuscemodi '*ἄνευ τοῦ πράττειν, μέχρι τοῦ λέγειν*' *(id significat 'factis procul, verbis tenus').*
2 *iam illud est vehementius, quod Arrianus solitum eum dictitare in libris, quos de dissertationibus eius composuit,*
3 *scriptum reliquit. nam,* cum, *inquit,* animadverterat hominem pudore amisso, inportuna industria, corruptis moribus, audacem, confidentem lingua ceteraque omnia praeterquam animam procurantem, istiusmodi, *inquit,* hominem cum viderat studia quoque et disciplina philosophiae contrectare et physica adire et meditari dialectica multaque id genus theoremata auspicari sciscitarique: inclamabat deum atque hominum fidem ac plerumque inter clamandum his eum verbis increpabat: '*Ἄνθρωπε, ποῦ βάλλεις; σκέψαι, εἰ κεκάθαρται τὸ ἀγ-*

X. *A. Gellius Noct. Att. XVII, 19 hac inscriptione praefixa:* Quid Epictetus philosophus dicere solitus sit hominibus nequam et inpuris disciplinas philosophiae studiose tractantibus; et quae duo verba observanda praeceperit omnium rerum longe salubria. **10** animum *codd. praeter QZ* inquit *om. QZ* **13** auspicari *Eussner:* suspicari *codd.*

γεῖον. ἂν γὰρ εἰς τὴν οἴησιν αὐτὰ βάλ[λ]ῃς, ἀπώλετο·
ἢν σαπῇ, οὖρον ἢ ὄξος ἐγένετο ἢ εἴ τι τούτων χεῖρον.'
nihil profecto his verbis gravius, nihil verius: quibus de- 4
clarabat maximus philosophorum litteras atque doctri-
nas philosophiae, cum in hominem falsum atque de-
generem tamquam in vas spurcum atque pollutum in-
fluxissent, verti, mutari, corrumpi et *(quod ipse κυνι-*
κώτερον ait) urinam fieri aut si quid est urina spurcius.
praeterea idem ille Epictetus, quod ex eodem Favorino 5
audivimus, solitus dicere est duo esse vitia multo om-
nium gravissima ac taeterrima, intolerantiam et incon-
tinentiam, cum aut iniurias, quae sunt ferendae, non
toleramus neque ferimus aut, a quibus rebus voluptati-
busque nos tenere debemus, non tenemus. 'itaque, *in-* 6
quit, si quis haec duo verba cordi habeat eaque sibi
imperando atque observando curet, is erit pleraque in-
peccabilis vitamque vivet tranquillissimam'. *verba haec*
duo dicebat: 'ἀνέχου' et 'ἀπέχου'.

15 cf. IV, 13, 12 et Otto, Sprüchw. d. Röm. p. 361. 33 cf. fragm. VIII ult.: *πάνυ μετρίως καὶ μουσικῶς διαβιώσεται τὸν βίον.* 34 cf. IV, 8, 20.

X[a] (Schw. 181).

Cum de animarum agitur salute ac de respectu nostri, aliquid et sine ratione faciendum est, *ut Epictetum dixisse adprobat Arrianus.*

---

17 *βάλῃς Usener Epic. p. 263, 10 adn.* 18 *ἢν edd.:* H *vel* HC *codd.* 18 *ἐγένετο Usener ib.: γένοιτο codd.*
33—34 duo haec *codd. praeter QT* 34 et] *καὶ codd. praeter QZT*
X[a]. *Arnobius adv. gentes II, 78 ed. Reiff.*

XI (Schw. 174). *SMA*

Ἐκ τῶν Ἀρριανοῦ προτρεπτικῶν ὁμιλιῶν.

Ἀλλὰ δὴ Σωκράτης Ἀρχελάου μεταπεμπομένου αὐτὸν ὡς ποιήσοντος πλούσιον ἐκέλευσεν ἀπαγγεῖλαι αὐτῷ διότι 'Ἀθήνησι τέσσαρές εἰσι χοίνικες τῶν ἀλφίτων ὀβολοῦ ὤνιοι καὶ κρῆναι ὕδατος ῥέουσιν'. εἰ γάρ τοι μὴ ἱκανὰ τὰ ὄντα ἐμοί, ἀλλ' ἐγὼ τούτοις ἱκανὸς καὶ οὕτω κἀκεῖνα ἐμοί. ἢ οὐχ ὁρᾷς, ὅτι οὐκ εὐφωνότερον οὐδὲ ἥδιον ὁ Πῶλος τὸν τύραννον Οἰδίποδα ὑπεκρίνετο ἢ τὸν ἐπὶ Κολωνῷ ἀλήτην καὶ πτωχόν; εἶτα χείρων Πώλου ὁ γενναῖος ἀνὴρ φανεῖται, ὡς μὴ πᾶν τὸ περιτεθὲν ἐκ τοῦ δαιμονίου πρόσωπον ὑποκρίνασθαι καλῶς; οὐδὲ τὸν Ὀδυσσέα μιμήσεται, ὃς καὶ ἐν τοῖς ῥάκεσιν οὐδὲν μεῖον διέπρεπεν ἢ ἐν τῇ οὔλῃ χλαίνῃ τῇ πορφυρᾷ;

Cum fragmenti lemmate conferatur Photii testimonium bibl. cod. 58 p. 17ᵇ ed. Bekker.: *ἔγραψε* (sc. *Ἀρριανός*) *τῶν — ὁμιλιῶν τοῦ αὐτοῦ Ἐπικτήτου βιβλία δώδεκα.*

cf. omnino Ench. c. 17; diss. I, 29, 41; IV, 7, 13; praeterea quae comp. O. Hense in 'Teletis reliqu.' praef. p. CX sqq. ed. alt. et Musonii personati ep. I, 9 (p. 141, 20 sqq. H.). 2 sqq. Diog. Laert. II, 25. 12 sq. Hom. Od. σ 66 sqq. et τ 225.

XII (Schw. in adn. ad fragm. 71). *SMABr*

Ἀρριανοῦ.

Μεγαλόθυμοι πρᾴως εἰσί τινες ἡσυχῇ καὶ οἷον ἀοργήτως πράττοντες ὅσα καὶ οἱ σφόδρα τῷ θυμῷ φερό-

---

XI. *Stob. (flor.) IV, 33, 28* 1 *προτρεπτικῶν ὁμιλιῶν om. S* 4 *διότι Gesner: διὰ τί codd.* ⟨*ἐν*⟩ *Ἀθήνησι A* 8 *οὐδὲ ἥδιον Gaisford, Cor.: οὐδὲν δι' ὃν (ὃν S, ὧν Tr.) codd.; οὐδὲ δια(vel εὐ)πρεπέστερον Schw.* 9 *ἀλείτην codd.: corr. Schw.* 12 *οὐδέ* ⟨*γε*⟩ *τὸν A* *ὅστις A* 13 *οὐλῇ codd.*

XII. *Stob. (flor.) III, 20, 47* 1 *Ἀρριανοῦ* ⟨*Ἐπικτητείου*⟩

μενοι. φυλακτέον οὖν καὶ τὸ τούτων ἀβλέπτημα ὡς πολὺ χεῖρον ὂν τοῦ διατεινόμενον ὀργίζεσθαι. οὗτοι μὲν γὰρ ταχὺ κόρον τῆς τιμωρίας λαμβάνουσιν, οἱ δὲ εἰς μακρὸν παρατείνουσιν ὡς οἱ λεπτῶς πυρέττοντες.

XIII. *FP*

Ἐκ τῶν Ἐπικτήτου ἀπομνημονευμάτων.

Ἀλλ' ὁρῶ, φησί τις, τοὺς καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ λιμῷ καὶ ῥίγει ἀπολλυμένους. — Τοὺς δὲ μὴ καλοὺς καὶ μὴ ἀγαθοὺς οὐχ ὁρᾷς τρυφῇ καὶ ἀλαζονείᾳ καὶ ἀπειροκαλίᾳ ἀπολλυμένους; — Ἀλλ' αἰσχρὸν τὸ παρ' ἄλλου τρέφεσθαι. — Καὶ τίς, ὦ κακόδαιμον, αὐτὸς ἐξ ἑαυτοῦ τρέφεται ἄλλος γε ἢ ὁ κόσμος; ὅστις γοῦν ἐγκαλεῖ τῇ προνοίᾳ, ὅτι οἱ πονηροὶ οὐ διδόασι δίκην, ὅτι ἰσχυροί εἰσι καὶ πλούσιοι, ὅμοιόν τι δρᾷ ὥσπερ εἰ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπολωλεκότων αὐτῶν ἔλεγε μὴ δεδωκέναι δίκην αὐτούς, ὅτι οἱ ὄνυχες ὑγιεῖς εἶεν. ἐγὼ μὲν γάρ φημι πολὺ [αἱ] διαφέρειν μᾶλλον ἀρετὴν † κακίας ἢ ὀφθαλμοὶ ὀνύχων διαφέρουσιν.

2 sqq. cf. III, 26. 5 cf. III, 26, 33. 7 sqq. cf. III, 17, 1.

---

vel etiam plura olim apud Stobaeum extitisse putat Hense; possis quoque ⟨ἐκ τῶν⟩ Ἀρριανοῦ ⟨προτρεπτικῶν ὁμιλιῶν⟩ *supplere* 2 εἰσί τινες πράως *A* ⟨καὶ⟩ ἡσυχῇ *Hense* 5 διατεινομένου *MBr* οὕτω *M, corr. m. pr.* 6 οἱ δὲ] οὐδὲ *M*

XIII. *Stob. (ecl.) I, 3, 50* 2 κἀγαθοὺς *Meineke* 3—4 καὶ μὴ ἀγαθοὺς *F*, μηδὲ ἀγαθοὺς *P*; κἀγαθοὺς *Wachsmuth* 7 ⟨καὶ⟩ τῇ *F* 12 *ante* διαφέρειν *ins.* αἱ *FP (P² in* ἂν *corr.): del. Meineke;* νὴ Δία *Gaisford* κακίας *corruptum esse perspexit Wachsmuth; an* κτήσεως *vel* οὐσίας *vel* καὶ οὐσίαν?

XIV (Schw. 52). *MAL*

Ἐκ τῶν Ἐπικτήτου ⟨ἀπομνημονευμάτων⟩.

. . . . . τοὺς δυσχερεῖς δὲ φιλοσόφους εἰς μέσον ἄγοντες, οἷς οὐ δοκεῖ κατὰ φύσιν ἡδονὴ εἶναι, ἀλλ' ἐπιγίγνεσθαι τοῖς κατὰ φύσιν, δικαιοσύνῃ, σωφροσύνῃ, ἐλευθερίᾳ. τί ποτ' οὖν ἡ ψυχὴ ἐπὶ μὲν τοῖς τοῦ σώματος ἀγαθοῖς μικροτέροις οὖσι χαίρει καὶ γαληνιᾷ, ὥς φησιν Ἐπίκουρος, ἐπὶ δὲ τοῖς αὑτῆς ἀγαθοῖς μεγίστοις οὖσιν οὐχ ἥδεται; καίτοι καὶ δέδωκέ μοι ἡ φύσις αἰδῶ καὶ πολλὰ ὑπερυθριῶ, ὅταν τι ὑπολάβω αἰσχρὸν λέγειν. τοῦτό με τὸ κίνημα οὐκ ἐᾷ τὴν ἡδονὴν θέσθαι ἀγαθὸν καὶ τέλος τοῦ βίου.

cf. omnino III, 7; III, 24, 37. — Epic. Us. fr. 425 (p. 284, 1).

XV (Schw. 53). *MAL*

Ἐκ τῶν Ἐπικτήτου ἀπομνημονευμάτων.

Ἐν Ῥώμῃ αἱ γυναῖκες μετὰ χεῖρας ἔχουσι τὴν Πλάτωνος Πολιτείαν, ὅτι κοινὰς ἀξιοῖ εἶναι τὰς γυναῖκας. τοῖς γὰρ ῥήμασι προσέχουσι τὸν νοῦν, οὐ τῇ διανοίᾳ τἀνδρός, ὅτι οὐ γαμεῖν κελεύων καὶ συνοικεῖν ἕνα μιᾷ εἶτα κοινὰς εἶναι βούλεται τὰς γυναῖκας, ἀλλ' ἐξαιρῶν

XIV. *Stob. (flor.) III, 6, 57* 1 *ἐκ τῶν M: ἐκ τοῦ A; om. L; lemma supplevit Asmus vitia, quibus scatet L, enumerare non attinet* 2 *initio lacunam indicavi ⟨ἂν⟩ ·ἄγοι τις Hense olim;* producamus *Gesner in vers.* 3 *οἷς L: ὡς MA; fortasse hic quoque lacuna latet* 5 *τί ποτ' οὖν; ἡ ψυχὴ κτλ. Schw. ἡ ψυχή, ⟨ἔφη⟩, C. Schenkl* 7 *αὐτῆς codd.: corr. Upton* 10 *τοῦτό με τὸ] τὸ γὰρ L post lacunam quattuor litt.; τοῦτο ⟨δέ⟩ με τὸ Hense olim.*

XV. *Stob. (flor.) III, 6, 58* 1 *⟨τοῦ αὐ⟩τοῦ (si recte supplevit Hense) ἐκ τῶν ἀπομνημονευμάτων L; in hoc post 6, 57 i. e. fragm. XIV, in MA post 6, 28 legitur.* 6 *εἶναι τὰς τοιούτας (sic) γυναῖκας A (om. βούλεται).*

τὸν τοιοῦτον γάμον καὶ ἄλλο τι εἶδος γάμου εἰσφέρων. καὶ τὸ ὅλον οἱ ἄνθρωποι χαίρουσιν ἀπολογίας τοῖς ἑαυτῶν ἁμαρτήμασι πορίζοντες· ἐπεί τοι φιλοσοφία φησίν, ὅτι οὐδὲ τὸν δάκτυλον ἐκτείνειν εἰκῇ προσήκει.

cf. omnino II, 4, 8. 8 sq. cf. II, 18, 31. 9 sq. cf. II, 11, 17; Aristot. Met. III 5 p. 1010ª 10.

XVI (Schw. 72). *SMABr*

Ἐκ τῶν Ἐπικτήτου ἀπομνημονευμάτων.

Εἰδέναι χρή, ὅτι οὐ ῥᾴδιον δόγμα παραγενέσθαι ἀνθρώπῳ, εἰ μὴ καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν τὰ αὐτὰ καὶ λέγοι τις καὶ ἀκούοι καὶ ἅμα χρῷτο πρὸς τὸν βίον.

cf. II, 18, 12; Ench. c. 20.

XVII (Schw. 15). *MATr*

Ἐπικτήτου.

Εἰς συμπόσιον μὲν οὖν παρακληθέντες τῷ παρόντι χρώμεθα· εἰ δέ τις κελεύοι τὸν ὑποδεχόμενον ἰχθῦς αὐτῷ παρατιθέναι ἢ πλακοῦντας, ἄτοπος ἂν δόξειεν. ἐν δὲ τῷ κόσμῳ αἰτοῦμεν τοὺς θεούς, ἃ μὴ διδόασι, καὶ ταῦτα πολλῶν ὄντων, ἅ γε ἡμῖν δεδώκασι.

cf. II, 4, 8; Ench. c. 15 et 36. 5 sqq. I, 1, 8.

XVIII (Schw. 16). *MATrBr*

Τοῦ αὐτοῦ.

Χαρίεντες, ἔφη, εἰσὶν οἱ μέγα φρονοῦντες ἐπὶ τοῖς οὐκ ἐφ᾽ ἡμῖν. ‘ἐγώ’, φησί, ‘κρείττων εἰμί ⟨σου⟩· ἀγροὺς

---

9 ἔπειτ᾽ ἡ *Epicteti ed. Bas.*

XVI. *Stob. (flor.) III, 29, 84* 1 ἀπομνημονευμάτων *om. S; nihil nisi* Ἐπικτήτου *habet Br(Tr.)* 3—4 λέγοι τις καὶ ἀκούοι *Halm:* λέγῃ τις καὶ ἀκούῃ *S;* λέγει *(*λέγῃ *A)* τις καὶ ἀκούει *MABr*

XVII. *Stob. (flor.) III, 4, 91*

XVIII. *Stob. (flor.) III, 4, 92 lemma om. Br* 3 ⟨σου⟩ *hic inserui (nisi forte praestat* φησί ⟨σου⟩ *collocare); post* ἐγώ *ins. A m. alt. et Gesner (ed. Tur.)*

γὰρ ἔχω πολλούς, σὺ δὲ λιμῷ παρατείνῃ'. ἄλλος λέγει 'ἐγὼ ὑπατικός εἰμι'. ἄλλος 'ἐγὼ ἐπίτροπος'· ἄλλος 'ἐγὼ οὔλας τρίχας ⟨ἔχω⟩'. ἵππος δ' ἵππῳ οὐ λέγει ὅτι 'κρείττων εἰμί σου· πολὺν γὰρ κέκτημαι χιλὸν καὶ κριθὰς πολλὰς καὶ χαλινοί μοί εἰσι χρυσοῖ καὶ ἐφίππ[ε]ια ποικίλα', ἀλλ' ὅτι 'ὠκύτερός σου εἰμί'. καὶ πᾶν ζῷον κρεῖττον καὶ χεῖρόν ἐστιν ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς καὶ κακίας. ἆρ' οὖν ἀνθρώπου μόνου ἀρετὴ οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ δεῖ ἡμᾶς εἰς τρίχας ἀφορᾶν καὶ τὰ ἱμάτια καὶ τοὺς πάππους;

cf. omnino III, 14, 11; Ench. c. 44; gnom. Stob. 15; *Μοσχ. γν.* (E) 10. 6 cf. II, 24, 24.

XIX (Schw. 17) *MATr*

Τῷ μὲν ἰατρῷ μηδὲν συμβουλεύοντι ἄχθονται οἱ κάμνοντες καὶ ἡγοῦνται ἀπεγνῶσθαι ὑπ' αὐτοῦ· πρὸς δὲ τὸν φιλόσοφον διὰ τί οὐκ ἄν τις οὕτω διατεθείη, ὥστε οἰηθῆναι ἀπεγνῶσθαι ὑπ' αὐτοῦ σωφρονήσειν, εἰ μηδὲν λέγοι [τι] πρὸς αὐτὸν τῶν χρησίμων;

II, 14, 21; II, 24.

XX (Schw. 18). *MATrBr*

Τοῦ αὐτοῦ.

Οἱ τὸ σῶμα εὖ διακείμενοι καὶ καύματα καὶ ψύχη ὑπομένουσιν· οὕτω δὲ καὶ οἱ τὴν ψυχὴν καλῶς διακεί-

---

6 ἐγὼ ⟨κόμιον ξανθὸν ἔχω'· ἄλλος 'ἐγὼ⟩ οὔλας τρίχας *Hense, coll. Diss. II, 24, 24* οὐλάς *MTr.* τρίχας ⟨ἔχω⟩ *Gesner*; ⟨ἔχω⟩ τρίχας *Br ('e coni.' Hense)*; ἐγὼ ⟨ἔχω⟩ *Kron.* ὅτι ⟨ἐγὼ⟩ *A* 8 ἐφίππια *Schw.* 12 εἰς ⟨τὰς⟩ τρίχας *Meineke* τὰ *om. Br*

XIX. *Stob. (flor.) III, 4, 93 cum praec. ecloga iunx. MTr.*; τοῦ αὐτοῦ *inscr. Gaisford* 3 διὰ τί *Gesn.*: διότι *codd.* 5 τι *del. Meineke*; λέγοιτο *Meib.*; λέγοι ⟨ἔ⟩τι *Buecheler*

XX. *Stob. (flor.) III, 4, 94* 1 *lemma habet Tr.*; *om. ABr et M, in quo cohaeret cum praec. eclog. (fragm. XIX)*

μενοι καὶ ὀργὴν καὶ λύπην καὶ περιχάρειαν καὶ τὰ ἄλλα πάθη φέρουσιν.

cf. I, 18, 21; III, 15, 3.

XXI (Schw. 56). *MA*

Ἐπικτήτου.

Διὰ τοῦτο ἐπαινεῖν Ἀγριππῖνον δίκαιον, ὅτι πλείστου ἄξιος ἀνὴρ γενόμενος οὐδεπώποτε ἐπήνεσεν ἑαυτόν, ἀλλ' εἰ καὶ ἄλλος τις αὐτὸν ἐπήνει, ἠρυθρία. οὗτος δ', ἔφη, ὁ ἀνὴρ τοιοῦτος ἦν, ὥστε τοῦ συμβαίνοντος ἀεὶ ἑαυτῷ δυσκόλου ἔπαινον γράφειν· εἰ μὲν πυρέττοι, πυρετοῦ· εἰ δὲ ἀδοξοῖ, ἀδοξίας· εἰ δὲ φ⟨ε⟩ύγοι, φυγῆς. καί ποτε μέλλοντι, ἔφη, ⟨αὐ⟩τῷ ἀριστήσειν ἐπέστη ὁ λέγων, ὅτι φεύγειν αὐτὸν κελεύει Νέρων, καὶ ὃς [ἔφη] 'οὐκοῦν', εἶπεν, 'ἐν Ἀρικίᾳ ἀριστήσομεν'.

4 sqq. cf. II, 1, 36 (et gnomol. Democr.-Epict. ed. Wachsm. 180). 8 sqq. I, 1. 30.

XXII. *SMA*

Ἀγριππίνου.

Ὁ Ἀγριππῖνος ἡγεμονεύων ἐπειρᾶτο τοὺς καταδικαζομένους ὑπ' αὐτοῦ πείθειν, ὅτι προσήκει αὐτοῖς καταδικασθῆναι. οὐ γὰρ ὡς πολέμιος αὐτοῖς, ἔφη, οὐδ' ὡς λῃστὴς καταφέρω τὴν ψῆφον αὐτῶν, ἀλλ' ὡς ἐπιμελητὴς καὶ κηδεμών, ὥσπερ καὶ ὁ ἰατρὸς τὸν τεμνόμενον παραμυθεῖται καὶ πείθει παρέχειν ἑαυτόν.

---

4 *τ' ἄλλα Tr.*

XXI. *Stob. (flor.) III, 7, 16* 3 *ἐγενόμενος M* 6 *ἀεὶ om. A* 7 *suppl. Meineke* 8 *αὐτῷ] τω M, τῷ A: corr. Gesner* 9–10 *'aut ἔφη aut εἶπεν redundat' Wolf (qui καὶ ὃς 'οὐκοῦν ἔφη' in adn. scr.): ἔφη del. Schow ('praeeuntibus msstis' Schw.).*

XXII. *Stob. (flor.) IV, 7, 44 ad Epictetum revocavit hoc fragmentum Gaisford, cui adstipulatur Asmus p. 46 sq. Arrianum Epicteteum (diss. I, 18) antestans; mihi res non satis certa videtur* 5 *ὁ supra lin. M, om. A* 6 *ἑαυτῷ A, corr. m. pr.*

XXIII (Schw. 94). *SA*

Ἐπικτήτου.

Θαυμαστὴ ἡ φύσις καί, ὥς φησιν ὁ Ξενοφῶν, φιλόζῳος. τὸ γοῦν σῶμα, τὸ πάντων ἀηδέστατον καὶ ῥυπαρώτατον, στέργομεν καὶ θεραπεύομεν· εἰ γὰρ ἔδει πέντε μόναις ἡμέραις θεραπεῦσαι τὸ τοῦ γείτονος σῶμα, οὐκ ἂν ὑπεμείναμεν. ὅρα γὰρ οἷόν ἐστιν ἕωθεν ἀναστάντα τρίβειν τοὺς ὀδόντας τοὺς ἀλλοτρίους καί τι τῶν ἀναγκαίων ποιήσαντα ἀπονίζειν ἐκεῖνα τὰ μέρη. τῷ ὄντι θαυμαστόν ἐστι φιλεῖν πρᾶγμα, ᾧ τοσαῦτα λειτουργοῦμεν καθ' ἑκάστην ἡμέραν. νάττω τουτονὶ τὸν θύλακον· εἶτα κενῶ· τί τούτου βαρύτερον; ἀλλὰ θεῷ δεῖ με ὑπηρετεῖν. διὰ τοῦτο μένω καὶ ἀνέχομαι λούων τὸ δύστηνον τοῦτο σωμάτιον, χορτάζων, σκέπων· ὅτε δὲ νεώτερος ἦν, καὶ ἄλλο τι προσέταττέ μοι καὶ ὅμως ἠνειχόμην αὐτοῦ. διὰ τί οὖν οὐκ ἀνέχεσθε, ὅταν ἡ δοῦσα ἡμῖν φύσις τὸ σῶμα ἀφαιρῆται; — Φιλῶ, φησιν, αὐτό. — Οὐκ οὖν, ὃ νῦν δὴ ἔλεγον, καὶ αὐτὸ τὸ φιλεῖν [αὐτὸ] ἡ φύσις σοι δέδωκεν; ἡ δ' αὐτὴ λέγει 'ἄφες αὐτὸ ἤδη καὶ μηκέτι πρᾶγμα ἔχε'.

2 sq. Xenoph. Comm. I, 4, 6 sq. (qua de re frustra Meinekium dubitasse recte monet Hense). 3 sqq. cf. I, 9, 12 sqq. 15 Ench. c. 11; IV, 1, 101. 16 cf. Teletis reliqu. ed. H.[2] p. 16, 1. 18 II, 1, 20 apte in comparationem vocat Hense.

XXIII. *Stob. (flor.) IV, 53, 29* 4 γὰρ *vix sanum; δ' Wolf* (At si *Gesn. in vers.), malim* δ' ἄρ' 7 τρίβειν κτλ.] *plura eiusdem generis exempla olim commemorata fuisse coni. Schw. (de narium emunctione cogitat Hense)* 9 τοσαῦτα ⟨καὶ τοιαῦτα⟩ *vel solum* τοιαῦτα *Hense* 10 σάττω *Wolf* 16 ὑμῖν *Wolf* (vobis *Gesner in vers.)* 16–17 φῄς *Gesner* 18 αὐτὸ *A*; αυτὸ *(sine spir.) add. et rursus del. in S m. pr. (om. Tr)* 19 πράγματ' *Wolf*

XXIV (Schw. 95). *SA*

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐὰν νέος τελευτᾷ τὸν βίον†, ἐγκαλεῖ τοῖς θεοῖς†, ὅτι δέον αὐτὸν ἤδη ἀναπεπαῦσθαι πρᾶγμα ἔχει, καὶ οὐδὲν ἧττον, ὅταν προσίῃ ὁ θάνατος, ζῆν βούλεται καὶ πέμπει παρὰ τὸν ἰατρὸν καὶ δεῖται αὐτοῦ μηδὲν ἀπολιπεῖν προθυμίας καὶ ἐπιμελείας. θαυμαστοί, ἔφη, ἄνθρωποι μήτε ζῆν θέλοντες μήτε ἀποθνῄσκειν.

3 sq. Alcest. Eurip. v. 669 sqq. = Stob. (flor.) IV, 52, 1 adfert Hense. 7 cf. IV, 7, 4.

XXV (Schw. 71). *SMA*

Ἐπικτήτου.

Ὅτῳ μετὰ ἀνατάσεως καὶ ἀπειλῆς ἐπιχειρεῖς, μέμνησο προλέγειν, ὅτι ἥμερος εἶ· καὶ οὐδὲν ἄγριον δράσας ἀμετανόητος καὶ ἀνεύθυνος διαγενήσῃ.

3 cf. quae adn. ad IV, 5, 10.

—

XXVI (Schw. 176).

Ψυχάριον εἶ βαστάζον νεκρόν, ὡς Ἐπίκτητος ἔλεγεν.

XXIV. *Stob. (flor.) IV, 53, 30* 2 *Ἐὰν γέρων μὴ τελευτᾷ Gesner, ⟨Γέρων,⟩ ἐὰν νέος τ. Kron.; post θεοῖς quaedam excidisse suspicatus locum sic fere redintegrandum esse coni. Wolf: ,⟨ὅτι πρὸ ὥρας τελευτήσει, τῶν κατὰ τὸν βίον πράξεων ἄπειρος ὑπάρχων. οταν δὲ γέρων τις ὢν ἀσχολεῖται,⟩ ὅτι δέον (alterum membrum sic fere constituendum esse susp. Schw.: ⟨ἐὰν δὲ γέρων τις ὢν μὴ τελευτᾷ τὸν βίον, ἐγκαλεῖ τοῖς θεοῖς,⟩ ὅτι δέον); ⟨ὅτι πρὸ τῆς ὥρας ἁρπάζεται· ἐὰν δὲ γέρων, καὶ οὗτος ἐγκαλεῖ τοῖς θεοῖς,⟩ ὅτι δέον Cobet; post βίον lacunam indic. Meineke; fortasse in verbis τὸν βίον aut latet aut propter ea periit ὁ ἐπιβιῶν* 4 *προσήῃ S; προσήει A: corr. Meib.* 5—6 *παραλιπεῖν Wolf*

XXV. *Stob. (flor.) III, 20, 67* 2 *ἀναστάσεως S*

XXVI. *M. Anton. IV, 41*

XXVII (Schw. 177).

Τέχνην ἔφη δὲ περὶ τὸ συγκατατίθεσθαι εὑρεῖν καὶ ἐν τῷ περὶ τὰς ὁρμὰς τόπῳ τὸ προσεκτικὸν φυλάσσειν, ἵνα μεθ' ὑπεξαιρέσεως, ἵνα κοινωνικαί, ἵνα κατ' ἀξίαν, καὶ ὀρέξεως μὲν παντάπασιν ἀπέχεσθαι, ἐκκλίσει δὲ πρὸς μηδὲν τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν χρῆσθαι.

cf. Ench. 2, 2; diss. III, 22, 13; IV, 4, 33.

XXVIII (Schw. 178).

Οὐ περὶ τοῦ τυχόντος οὖν, ἔφη, ἐστὶν ὁ ἀγών, ἀλλὰ περὶ τοῦ μαίνεσθαι ἢ μή.

cf. III, 25, 3.

XXVIII[a]

Ὁ Σωκράτης ἔλεγεν 'τί θέλετε; λογικῶν ψυχὰς ἔχειν ἢ ἀλόγων;' 'λογικῶν'. 'τίνων λογικῶν; ὑγιῶν ἢ φαύλων;' 'ὑγιῶν.' 'τί οὖν οὐ ζητεῖτε;' 'ὅτι ἔχομεν.' 'τί οὖν μάχεσθε καὶ διαφέρεσθε;'

cf. diss. III, 22, 37: *τίνων ὄντων; φρονίμων ἢ ἀφρόνων;*

B. FRAGMENTA DUBIA ET SPURIA

XXIX (Schw. 77). *SMA*

Ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου ἐγχειριδίου.

Μηδενὸς οὕτως ἐν παντὶ προνόει, ὡς τοῦ ἀσφαλοῦς· ἀσφαλέστερον γὰρ τοῦ λέγειν τὸ σιγᾶν· ἐᾶν δὲ τὸ λέγειν, ὅσα δίχα ἔσται νοῦ καὶ ψόγου........

XXVII. *ib. XI, 37 post sententiam e diss. III, 22, 105 excerptam* 1 *ἔφη δὲ cod. A (Vaticanus): δὲ ἔφη T (codex Toxitae a Xylandro adhibitus); δεῖν ἔφη Cor.; δεῖ, ἔφη, Rendall; ἔφη, δεῖ Jackson*

XXVIII. *ib. XI, 38*

XXVIII[a]. *ib. XI 39: inter Epicteti fragmenta haec verba recipienda esse censet Leopold, e diss. III, 22, 26 sq. excerpta esse Breithaupt* 3 *οὐ T.: om. A et Xylandri ed. Bas.*

XXIX. *Stob. (flor.) III, 35, 10; sine ullo distinctionis signo*

XXX (Schw. 89; Γνωμ. ὁμοιώμ. 14 ed. Elter). *SMA*

[Ἐπικτήτου.]

Οὔτε ναῦν ἐξ ἑνὸς ἀγκυρίου οὔτε βίον ἐκ μιᾶς ἐλπίδος ἁρμοστέον.

XXXI (Schw. 90; Γνωμ. ὁμοιώμ. 174 ed. Elter). *SMA*

Τοῦ αὐτοῦ.

Καὶ τοῖς σκέλεσι καὶ ταῖς ἐλπίσι τὰ δυνατὰ δεῖ διαβαίνειν.

XXXII (Schw. 92). *SA*

[Ἐπικτήτου.]

[a] *Ψυχὴν σώματος ἀναγκαιότερον ἰᾶσθαι· [b] τοῦ γὰρ κακῶς ζῆν τὸ τεθνάναι κρεῖσσον.*

[b] cf. Ench. 12, 1; Trag. Gr. fragm. adesp. 88 N. (diss. II, 1, 13); Men. Mon. 504.

---

sequitur Enchir. c. 33 s. 14, ad quem locum lemma codicum pertinere coni. Schw.; transtulit lemma Hense testimonio cod. Br nisus, in quo nihil nisi enchiridii locus cum lemmate Ἐπικτήτου *legitur* 2 προνοοῦ *A* 3 γὰρ] δὲ *mavult Hense,* ἄρα *C. Schenkl* ἐᾶν *Gesner:* ἐὰν *S (in rasura, in qua fortasse verba* τὸ λέγειν *quoque perierunt) MA* δὲ] τε *C. Schenkl* τὸ *om M* '*fortasse* ἔα δὲ, *nisi intercidit aliquid post* σιγᾶν' *Hense* 4 λόγου *Gesner;* ψόγου ⟨πλέα *vel* μεστά⟩ *suadet Hense* 3—4 ἐὰν δὲ τὸ λέγειν ⟨εὔκαιρον⟩, ὅσα δίχα ἐπαίνου καὶ ψόγου *Kron.*

XXX, XXXI. *Stob. (flor.) IV, 46, 22, 23 post ecl. 21* Ἐκ τῶν Ἀριστωνύμου Τομαρίων. Σωκράτους *inscriptam* (= Γνωμ. Ὁμοιωμ. *192 ed. Elter); has quoque eclogas ex Aristonymi collectione cum lemmatis excerptas esse comprobavit Elter Gnom. Hom. I p. 27 sqq. homoeomata sunt pura puta, nominis fides fere nulla. de ceteris testibus cf. Elteri ed.* XXX, 2 ἐκ μιᾶς ἀγκύρας *S (ut testes alii nonnulli)* 2—3 ὁρμιστέον *reliqui testes omnes* XXXI ⟨οὐ⟩ δεῖ διαβαίνειν *Upton* (non amplius extendere *Gesn. in vers.);* μεταδιώκειν *hom.*

XXXII. *Stob. (flor.) IV, 53, 27 eadem ecloga legitur et in floril. Democr.-Epict. (ed. a C. Wachsmuth in 'Stud. zu den gr. Floril.') 27 (a solo cod. Par. 1168 [1100 E.] servata) et in floril.* 'Ἄριστον καὶ πρ. μάθ.' *(a me ed. in Stud. Vind. vol. XI) 153, ex uno eodemque fonte utrobique, nisi fallor, hausta. conflata est e duabus sententiis (tritissimi quidem argumenti, sed satis diversi) male iunctis, quae Sexti et Pythagoreorum sapientiam redolent; cf. floril. Democr.-Epict. 21 et 22* (Ἰσχύειν τῇ

XXXIII (Schw. 54; Democriti fr. 232 Diels). *MAL*
[Τοῦ αὐτοῦ (Ἐπικλήτου)].

Τῶν ἡδέων τὰ σπανιώτατα γινόμενα μάλιστα τέρπει.

XXXIV (Schw. 55; Democriti fr. 233 Diels). *MAL*
Τοῦ αὐτοῦ.

Εἴ τις ὑπερβάλλοι τὸ μέτριον, τὰ ἐπιτερπέστατα ἀτερπέστατα ἂν γίνοιτο.

XXXV (Schw. 114; Pythagoreorum sent. Vind. 77).

Οὐδεὶς ἐλεύθερος ἑαυτοῦ μὴ κρατῶν.

XXXVI (Schw. 140).

Ἀθάνατον χρῆμα ἡ ἀλήθεια καὶ ἀίδιον, παρέχει δὲ ἡμῖν οὐ κάλλος χρόνῳ μαραινόμενον οὔτε παρρησίαν ἀφαιρε[ῖ]τὴν ὑπὸ

ψυχῇ αἰροῦ μᾶλλον ἢ τῷ σώματι = Pyth. Vind. 45 et Τεθνάναι πολὺ κρεῖττον ἢ δι' ἀκρασίαν τὴν ψυχὴν ἀμαυρῶσαι = Sext. 345; v. Stob. [flor.] IV, 53, 8 quaeque ibi adn. Hense). quod suspicatus eram, eclogam fortasse olim ad gnomologium Epicteteum (CD) pertinuisse, non paenitet; cf. praef. cap. III.

XXXIII, XXXIV. *Stob. (flor.) III, 6, 59 et 60 leguntur post fragmentum XV, qu. v.; utraque ecloga in L caret lemmate falso hic Epicteto adscribuntur, recte postea (17, 37 et 38) Democrito; quae turbae quomodo ortae sint, sagaciter explicare conatus est Hense. certe iam antiquis temporibus falsum lemma adscriptum fuisse docet cod. Par. 1168, in cuius florilegio invenitur prior ecloga [500 E.] cum lemmate Ἐπικλήτου (unde acceperunt Maximus 71 et Antonius I, 37).* — XXXIII, 2 *γιγνόμενα MA (γενόμενα S in Stob. 17, 37)* XXXIV, 2 *ὑπερβάλοι L; ὑπερβάλλει A* 3 *γίνοιτο Burchard: γίγνοιτο LM (et Stob. 17, 38); γένοιτο A*

XXXV. *Floril. cod. Par. 1168 [501 E.] post fragm. XXXIII, qu. v. (inde Max. 3); qui florilegium illud condidit, hanc sententiam e Stob. (flor.) III, 6, 56 excerpsit, ubi verum lemma Πυθαγόρου aut fugit cum aut nescio quo casu evanuerat; eiusdem igitur auctoris esse credidit atque eclogam praecedentem, sc. fragm. XIV.*

XXXVI. *Legitur apud Antonium I, 21 sine lemmate post eclogam e floril. Democr.-Epict. (57 ed. Wachsmuth) petitam. cuiuscumque est, Epicteti non esse spondeo; cf. 'Die epikt. Fragm.' p. 87 [527] sq.* 2 *ἀφαιρετὴν Kron.: ἀφαιρεῖ τὴν Ant. Gesneri.*

δίκης, ἀλλὰ τὰ δίκαια καὶ τὰ νόμιμα διακρίνουσα ἀπ' αὐτῶν τὰ ἄδικα καὶ ἀπελέγχουσα.

Denique moneo in prooemio nunc deperdito, quod Stobaeus operi suo praemiserat, teste Photio (cf. Elter 'De Stobaei codice Photiano' p. 11 sq.) eclogam quandam exstitisse Epicteti nomine insignitam; quam aut *Ἐπικτήτου* aut *ἐκ τῶν Ἐπικτήτου ἀπομνημονευμάτων* inscriptam fuisse suspicor, quoniam lemmata Stobaeana *Ἀρριανοῦ Ἐπικτητείου* et *Ῥούφου ἐκ τῶν Ἐπικτήτου περὶ φιλίας* Photium nominibus Arriani et Rufi designasse constat.

[De Stobaei gnomologio Epicteteo deque Moschionis sententiis, quae iam sequuntur, cf. praef. c. III].

(D. C.) GNOMOLOGIUM EPICTETEUM STOBAEI

(D.) SENTENTIAE CODICIS VATICANI GR. 1144 (ET LEIDENSIS VOSS. GR. IN QU. 18) E STOBAEI LL. I ET II SUMPTAE

(Elter 1)

1. Ἐπικτήτου. [a] Θεοὺς δικαίᾳ καὶ μεμετρημένῃ διαθέσει τίμα, ἀλλὰ μὴ ἀμέτροις δωρεαῖς κολάκευε· οὔτε γὰρ κολακείᾳ χαίρει θεὸς οὔτε ὁ κολακεύων τιμᾷ τὸ θεῖον.

[b] Θεοῖς θῦε μὴ ἡνίκα ἂν πλουτήσῃς, ἀλλ' ἡνίκα ἂν φρονήσῃς, [c] τὸ μὲν γὰρ πλουτεῖν καὶ τῶν κακοδαιμόνων, τὸ δὲ φρονεῖν μόνον ἴδιον εὐδαιμόνων.

[a], [b] cf. Pyth. Vind. 20.

(2)

2. Παρὰ θεῶν μὴ συνεχῆ αἴτει ὑγίειαν σώματος, ἀλλὰ διηνεκῶς λάμβανε σωφροσύνην ψυχῆς· καὶ οὔτε ῥᾳδίως νοσήσεις οὔτε νοσῶν δυσαρεστήσεις.

cf. Stob. (flor.) III, 6, 35 (Διογένους).

(3)

3. Μὴ ὧν ἐπιθυμεῖς ταῦτα παρὰ θεῶν αἴτει, ἀλλ' ὅπως αὐτῆς ἀπαλλαγῇς τῆς ἐπιθυμίας, τοῦτο ζήτει παρὰ θεῶν. τότε σου εἰσακούουσιν οἱ θεοί, ἡνίκα ἂν μὴ περὶ τῶν ἡδέων, ἀλλὰ περὶ τῶν καλῶν εὔχῃ. καὶ τότε σοι δώσουσι τὰ καλά, ἡνίκα μὴ ἡδονῇ, ἀλλ' ἀρετῇ χαίρεις.

(4)

4. Μέμνησο παρὰ τῶν μεγάλων αἰτεῖν τὰ μεγάλα· μικρὰ γὰρ οὐκ ἂν δοῖεν. οὐδὲν θεοῦ μεῖζον καὶ ὑψηλότερον· εὐχόμενος τοιγαροῦν θεοῖς αἴτει τὰ θεῖα, ὧν οὐδὲν σάρκινον καὶ γήινον ψαύει πάθος.

---

4. 1 *παρὰ scripsi: περὶ cod.*

(45)

5. Ἐπικτήτου. Ὥσπερ μέλιτταν οὐ διὰ τὸ κέντρον μισεῖς, ἀλλὰ διὰ τὸν καρπὸν τημελεῖς, οὕτω καὶ φίλον μὴ δι' ἐπίπληξιν ἀποστραφῇς, ἀλλὰ διὰ τὴν εὔνοιαν ἀγάπα.

Μοσχ. γν. (E) 12 (= Max. 6).

(46)

6. Ἐοίκασιν οἱ κόλακες κηφῆσι· καὶ γὰρ ἀργοὶ καὶ ἄκεντροι καὶ τοὺς ἀλλοτρίους ἀναλίσκοντες καμάτους. οἱ φθονεροὶ σφηξί· καὶ γὰρ πληκτικοὶ καὶ ἄποροι καὶ ἀμετάδοτοι καὶ ἄχρ⟨ε⟩ιοι. οἱ χρηστοὶ μελίτταις· καὶ γὰρ φιλόπονοι καὶ αὐτουργοὶ καὶ οἰκονομικοὶ καὶ εὔποροι καὶ πρᾷοι καὶ ἐπιπληκτικοὶ καὶ κοινωνικοί. ὥστ', εἰ βούλει φίλος ὑπάρχων μετὰ πολλῶν διάγειν φίλων, μιμοῦ τὴν μέλιτταν· καθαρὸν ἔστω σοι τὸ σμῆνος κηφήνων καὶ σφηκῶν.

cf. Anonymi exc. ab J. A. Cramero in Anecd. Paris. I ed. p. 168 sq. (s. 26 et 27 editionis ab Aug. Bohlero in dissert. Argentoratensi a. 1903 curatae).

(47)

7. Τοὺς εἰς φιλίαν σοι καθιέντας δοκίμαζε μὴ ἐξ ὧν σοι δωροῦνται, ἀλλ' ἐξ ὧν ἑαυτοῖς μνῶνται καὶ χαρίζονται καὶ κατεπηγγείλαντο καὶ διέθεσαν.

(50)

8. [a]Οὐ τὰ χρήματα φίλοι, ἀλλ' ὁ φίλος χρήματα. καὶ [b]χρήματα μὲν φιλίαν οὐδέποτ' ἂν ἐργάσαιντο, ὥσπερ οὐδὲ γῆ θεόν· φιλία δὲ χρήματα καὶ ἄλλως ἂν κτήσαιτο, καθάπερ θεὸς γῆν.

Μοσχ. γν. (E) 5 (= Max. 6). [a]non legitur in Vat.; nescio an prior pars pro peculiari sententia sit habenda. — [a]cf. Aristotelis sent. Corp. Par. 304 (= Max. 6).

---

6. 6 '*exspectaveris μετ' ἀληθῶν sim.' Elter; μετ' ἀδόλων Hense* 7 ⟨τε⟩ καὶ *Voss.*

8. 1 ἀλλ' οἱ φίλοι *Max.* 2 ἐργάσαιτο *Mosch. et Max: (praeter cod. Par. 1169)* ⟨ἡ⟩ γῆ *Max.* 3 καὶ ἄλλως *Vat.*: ῥᾳδίως *Mosch. et Max.* 4 ⟨καὶ⟩ θεὸς *Max.*

(C.) SENTENTIAE QUAE IN STOBAEI LL. III ET IIII LEGUNTUR

(15) MATr

1. (1 Schw. fr. 1). *Ἐπικτήτου. Ὁ τύχῃ βίος συμπεπλεγμένος ἔοικε χειμάρρῳ ποταμῷ· καὶ γὰρ ταραχώδης καὶ ἰλύος ἀνάμεστος καὶ δυσέμβατος καὶ τυραννικὸς καὶ πολύηχος καὶ ὀλιγοχρόνιος.*

Stob. (flor.) III, 1, 125; *Μοσχ. ὑπ.* (F) 11.

(16) MATrBr

2. (2). *Ψυχὴ ὁμιλοῦσα ἀρετῇ ἔοικεν ἀεννάῳ πηγῇ· καὶ γὰρ καθαρὸν καὶ ἀτάραχον καὶ πότιμον καὶ νόστιμον καὶ κοινωνικὸν καὶ πλούσιον καὶ ἀβλαβὲς καὶ ἀνώλεθρον.*

1, 126; *Μοσχ. ὑπ.* (F) 12.

(17) MATr

3. (3). *Εἰ βούλει ἀγαθὸς εἶναι, πρῶτον πίστευσον, ὅτι κακὸς εἶ.*

1, 127; *Μοσχ. ὑπ.* (F) 13. — cf. Ench. 13; diss. II, 11, 1.

(18)

4. (4). *Βέλτιον ὀλιγάκις πλημμελεῖν ὁμολογοῦντα σωφρονεῖν πλεονάκις ἢ ὀλιγάκις ἁμαρτάνειν λέγοντα πλημμελεῖν πολλάκις.*

1, 128; *Μοσχ. γν.* (E) 1 (= Max. 26). — cf. Sext. 283.

(21) MATrBr

5. (5). *Κόλαζε τὰ πάθη, ἵνα μὴ ὑπ' αὐτῶν τιμωρῇ.*

1, 129. — cf. Pyth. Vind. 21, 23; Sext. 75; gnomol. Democr.-Epict. 183; Corp. Paris. 101 (*Ἀριστοτέλους*).

(22)

6. (6). *Μὴ οὕτως τὸ ἐκ τῆς δόξης αἰσχύνου, ὡς τὸ ἐκ τῆς ἀληθείας ἀπόφευγε.*

1, 130 H.

---

2. 1 *ὁμιλήσασα Mosch.* *ἀενάῳ Mosch. Vind.* 3 *ἀνώλεθρον* ⟨*τὸ ὕδωρ ἐκβλύζει*⟩ *Br*

3. 1 *βούλη Mosch. B nonn.*

4. 1 *πλημμελεῖν om. Mosch.* 1—2 ⟨*κατορθοῦν*⟩ *σωφρονεῖν πολλάκις Mosch.* 2 *ἁμαρτεῖν Tr.*

6. 1 *οὕτω Tr.* *ἐκ om. A* *τὸ ἐκτὸς δόξης et 1—2 τὸ ἐκτὸς ἀλ. Meib.* *δόξης* ⟨*αἰσχρὸν*⟩ *Wachsmuth et Buecheler* *ἐκ alt. om. Gesn. ed. Tur.*

(23)

7. (7). *Εἰ θέλεις καλῶς ἀκούειν, μάθε καλῶς λέγειν· μαθὼν δὲ καλῶς λέγειν πειρῶ καλῶς πράττειν καὶ οὕτω καρπώσῃ τὸ καλῶς ἀκούειν.*

1, 131; *Μοσχ. γν.* (E) 2 (= Max. 43), *Μοσχ. ὑπ.* (F) 16.

(24) MATr

8 (19). *Ἐξέταζε σαυτόν, πότερα πλουτεῖν θέλεις ἢ εὐδαιμονεῖν. καὶ εἰ μὲν πλουτεῖν, ἴσθι, ὅτι οὔτε ἀγαθὸν οὔτε ἐπὶ σοὶ πάντῃ· εἰ δὲ εὐδαιμονεῖν, ὅτι καὶ ἀγαθὸν καὶ ἐπὶ σοί· ἐπεὶ τὸ μὲν τύχης ἐπίκαιρον δάνειον, τὸ δὲ †τῆς εὐδαιμονίας προαιρέσεως.*

1, 132.

(26

9. (20). *Καθάπερ ἔχιν ἢ ἀσπίδα ἢ σκορπίον ἐν ἐλεφαντίνῃ ἢ χρυσῇ θεώμενος κίστῃ οὐ διὰ τὸ πολυτελὲς τῆς ὕλης ἀγαπᾷς καὶ εὐδαιμονίζεις, ἀλλ' ὅτι λυμαντικὴ ἡ φύσις, ἐκτρέπῃ καὶ μυσάττῃ, οὕτω καὶ ἐπειδὰν ἐν πλούτῳ καὶ ὄγκῳ τύχης θεάσῃ κακίαν ἐνοῦσαν, μὴ καταπλαγῇς τὸ περιλαμπὲς τῆς ὕλης, ἀλλὰ καταφρόνει τῆς ἐν τῷ τρόπῳ κιβδηλίας.*

1, 133; *Μοσχ. ὑπ.* (F) 18. — cf. Sext. 192.

(27)

10 (21). [a]*Ὁ πλοῦτος οὐ τῶν ἀγαθῶν, ἡ πολυτέλεια τῶν κα-*

---

7. 1 *Εἰ βούλει Tr* *μάνθανε Mosch.*(EF) *καλῶς μάνθανε λέγειν Mosch.*(F) *c Marc. (6) Vat. (d)* 1—2 *μαθῶν - - - πράττειν om. Mosch.*(F) *cd Marc. (b)* 2 *ποιεῖν Tr.* *οὕτως Mosch.*(EF) *καρπώσει Mosch.*(F) *de* *τὸ om. Mosch.*(F) *de, καὶ Verl. (καὶ τὸ Wolf)*

8. 1 *πότερον Tr* 4—5 *verba ultima qualia in libris leguntur a gnomologo scripta esse ut credam, ne subtilibus quidem, quae Elter protulit, argumentis adduci possum* *τὸ δὲ τῆς εὐδ. προαιρέσεως ⟨ἀίδιος καὶ ἀσφαλὴς κτῆσις⟩ Schw.; τὸ δὲ δῶρον ἐπίμονον (vel δωρεὰ ἐπίμονος) πρ. Wachsmuth; τὸ δὲ [τῆς εὐδ.] πρ. ⟨κτῆσις ἀναφαίρετος⟩ (vel ⟨κτ. ἀν.⟩ πρ.) Hense; τὸ δὲ τῆς [εὐδαιμονίας] πρ. A. Nauck*

9. 1 *ἐν om. Mosch. A (praeter Vind.$_2$) et Marc. (b)* 4 *οὕτως Mosch. (praeter B nonn.)* *κἀπειδὰν Mosch. (praeter c)* 5 *ἐνοῦσαν] ἕρπουσαν Mosch.* 6 *τῷ om. Mosch. A (praeter Vind.$_2$)* *τῆς - - κιβδηλείας Mosch., τὴν - - κιβδηλείαν Mosch. A (praeter Par.$_3$).*

10. 1 *desideratur εὐτέλεια, sine qua orationis membra sibi*

κῶν, ἡ σωφροσύνη τῶν ἀγαθῶν. καλεῖ δὲ ἡ μὲν σωφροσύνη ἐπὶ τὴν εὐτέλειαν καὶ τὴν κτῆσιν τῶν ἀγαθῶν, ὁ δὲ πλοῦτος ἐπὶ τὴν πολυτέλειαν καὶ ἀφέλκει τῆς σωφροσύνης. [b]δυσχερὲς ἄρα πλουτοῦντα σωφρονεῖν ἢ σωφρονοῦντα πλουτεῖν.

1, 134. — [b]Sext. 193; cf. Ench. 13.

(28)

11. (22). *Ὥσπερ, εἰ ἐν νηὶ ἐσπάρης ἢ ἐτέχθης, οὐκ ἂν ἔσπευδες αὐτῆς κυβερνήτης ὑπάρχειν,........οὔτε γὰρ ἐκεῖ σοι φύσει ἡ ναῦς συνέσται οὔτε ἐνταῦθα ὁ πλοῦτος, ἀλλὰ πάντῃ ὁ λόγος. ὅπερ οὖν σοι φυσικὸν καὶ συγγενές, ὁ λόγος, τοῦτο καὶ οἰκεῖον ἡγησάμενος τούτου ἐπιμελοῦ.*

1, 135.

(29)

12. (23). *Ἐν Πέρσαις μὲν γεννηθεὶς οὐκ ⟨ἂν⟩ ἔσπευδες οἰκεῖν τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' αὐτόθι διάγων εὐτυχεῖν· ἐν πενίᾳ δὲ γεννηθείς, τί σπεύδεις πλουτεῖν, ἀλλ' οὐκ αὐτόθι μένων εὐτυχεῖν;*

1, 136; et corp. Par. 565 inter excerpta Stobaeana, unde Maximum c. 12 eclogam sumpsisse constat, etsi Moschionis nomen praefigit.

(30)

13. (24). [a]*Ὥσπερ ἐπὶ σμικροῦ σκίμποδος θλιβόμενον ὑγιαίνειν ἄμεινον ἢ ἐπὶ πλατείας κλίνης κυλινδούμενον νοσεῖν, οὕτω καὶ* [b]*ἐν μικρᾷ περιουσίᾳ βέλτιον συστελλόμενον εὐθυμεῖν ἢ ἐν μεγάλῃ τυγχάνοντα δυσθυμεῖν.*

1, 137; [b]*Μοσχ. γν.* (E) 9. — [a]cf. Pyth. Vind. 29; gnomol. Democr.-Epict. 234 = Demophil. sim. 47.

---

non respondent 'ἡ πολυτέλεια τῶν ἀγαθῶν abundant' Elter; fortasse haec verba delenda sunt 3 *καὶ*] *ἢ M* *τὴν om. A*

11. 2 *alterius membri iacturam indic. Wolf, anacoluthon Elter in comparationem vocata ecl. 58 (84), cuius structura sane simillima est* 3 *συνέστη Wachsmuth et Buecheler* 4 *ὁ λόγος del. Meineke*

12. 1 *⟨ἂν⟩ add. Schw.* 2 *ἀλλ' om. A Tr. corp. Par.*

13. 1 *μικροῦ M* 2 *κυλινδόμενον A* 3 *Βέλτιον ⟨ἐστιν⟩ ἐν μ. π. συ. Mosch.* 3 *εὐδαιμονεῖν Tr.* 3—4 *ἐν μεγάλῃ τύχῃ ὄντα (χλιδῶντα Hense) Schw.* (in magna fortuna *Meib. in vers.*); *μεγάλῃ ἐντυγχάνοντα vel μεγάλης τυχόντα Meineke; ἐν μεγάλῃ τρυφῶντα Hense; ἐν μ. σικχαίνοντα ego, ἐν μ. ταραττόμενον (vel ἀνειμένον) Elter* 4 *δυστυχεῖν A Tr., Mosch. (Elter)*

(31) *MATrBr*

14. (25). *Οὐ πενία λύπην ἐργάζεται, ἀλλὰ ἐπιθυμία· οὐδὲ πλοῦτος φόβον ἀπαλλάττει, ἀλλὰ λογισμός. κτησάμενος τοιγαροῦν τὸν λογισμὸν οὔτε πλούτου ἐπιθυμήσεις οὔτε πενίαν μέμψῃ.*

1, 138.

(32) *MATr*

15. (26). *Οὔτε ἵππος ἐπὶ φάτνῃ καὶ φαλάροις καὶ τάπησιν οὔτε ὄρνις ἐπὶ βρώμῃ καὶ καλιᾷ ὑψοῦται καὶ γαυριᾷ, ἀλλ' ἄμφω ἐπὶ ὠκύτητι, ὁ μὲν ποδῶν, ὁ δὲ πτερῶν. καὶ σὺ τοιγαροῦν μὴ ἐπὶ τροφῇ καὶ σκέπῃ καὶ ἁπλῶς τῇ ἔξωθεν περιουσίᾳ μέγα ὀγκύλλου, ἀλλ' ἐπὶ χρηστότητι καὶ εὐποιίᾳ.*

1, 139; *Μοσχ. γν.* (E) 10 (= Max. 12). — cf quae adn. ad diss. III, 14, 11.

(33)

16. (27). *Τὸ καλῶς ζῆν τοῦ πολυτελῶς διαφέρει· τὸ μὲν γὰρ ἐκ σωφροσύνης καὶ αὐταρκείας καὶ εὐταξίας καὶ κοσμιότητος καὶ εὐτελείας παραγίνεται, τὸ δὲ ἐξ ἀκολασίας καὶ τρυφῆς καὶ ἀταξίας καὶ ἀκοσμίας· τέλος δὲ τοῦ μὲν ἔπαινος ἀληθής, τοῦ δὲ ψόγος. εἰ τοίνυν βούλει καλῶς ζῆν, μὴ ζήτει μετὰ πολυτελείας ἐπαινεῖσθαι.*

1, 140.

---

14. 2 *φόβον A* 3 *τὸν del. Meineke* *πενίᾳ MBr*

15. 2 *βρώμῃ A, ῥώμῃ M, κρώκῃ Tr.* 4—5 *μέγα (μετὰ Tr.) ὀγκύλλου] μάταια ὀγκοῦ A* *in cod. Paris. suppl. 608 ecloga in hunc modum et breviata et immutata legitur: Οὔτε ἵππος ἐπὶ φάτνης* (!) *γαυριᾷ οὔτε ἀετὸς ἐπὶ καλιᾷ, ἀλλ' ἀμφότεροι ἐπὶ ταχύτητι, ὁ μὲν ποδῶν, ὁ δὲ πτερῶν· καὶ σὺ τοίνυν μὴ ἐν τραπέζῃ καὶ περιβολαίοις καὶ εὐπορίᾳ μέγα φρονήσῃς, ἀλλ' ἐπὶ χρηστότητι καὶ εὐποιίᾳ. tertiam recensionem mirum in modum (fortasse Stobaeo adhibito; cf. quae adn. Elter) depravatam exhibet Moschio: Ὥσπερ οὐ τῷ ἵππῳ κόσμος οὐδὲ τοῖς ὄρνεσι καλιὰ ὑψοῦται καὶ γαυριᾷ, ἀλλὰ τῷ μὲν τοῦ ποδὸς τῇ ὠκύτητι τοῖς δὲ τῶν πτερῶν, οὕτως οὐδ' ἀνθρώπῳ καλλωπισμὸς καὶ τρυφή, ἀλλὰ χρηστότης καὶ εὐποιία, 'quae Max. emendare conatus est ὑψοῦσθαι καὶ γαυριᾶν ⟨δίδωσιν⟩ et ἡ ὠκύτης scribens' Elter*

16. 2 *εὐταξίας Gesner: εὐεξίας codd.* 2—3 *καὶ εὐτελείας del. Hirschig* 3 *περιγίνεται Brinkmann* *δ' M* 5 *'exspectes ἕνεκα πολυτελείας vel ἐπὶ πολυτελείᾳ' Schw.* (ob nimios sumtus *Meib. in vers., sim. iam Gesner in vers.).*

(34)

17. (28). *Μέτρον ἔστω σοι παντὸς σίτου καὶ ποτοῦ ἡ πρώτη τῆς ὀρέξεως ἔμπλησις, ὄψον δὲ καὶ ἡδονὴ αὐτὴ ἡ ὄρεξις· καὶ οὔτε πλείονα τῶν δεόντων προσοίσῃ οὔτε ὀψοποιῶν δεηθήσῃ ποτῷ τε τῷ παραπεσόντι ἀρκεσθήσῃ.*

1, 141. — cf. Ench. 33, 7 et 39; Muson. fr. XVIII A (p. 97, 1 sq.) H.

(35)

18. (29). *Τὰς σιτήσεις ποιοῦ μὴ πολυτελεῖς καὶ σκυθρωπάς, ἀλλὰ λαμπρὰς καὶ εὐτελεῖς, ἵνα μήτε διὰ τὰ σωματικὰ αἱ ψυχαὶ ταράττωνται μήτε φενακιζόμεναι πρὸς τῶν ἡδονῶν τῶν σωματικῶν ὀλιγωρῶσιν, ἔπειτα βλάπτωνται τρυφῶντα μὲν παραυτίκα, νοσοῦντα δὲ εἰσαῦθις τὰ σώματα.*

1, 142.

(36)

19. (30). *Φρόντιζε, ὅπως σε μὴ τὰ ἐν τῇ γαστρὶ σιτία ἐπαίρῃ, ἀλλ' ἡ ἐν τῇ ψυχῇ εὐφρασία· ἐπεὶ τὰ μὲν ἀποσκυβαλίζεται καὶ συνεκρεῖ ὁ † ἔπαινος, ἡ δέ, κἂν ἡ ψυχὴ χωρισθῇ, διὰ παντὸς ἀκήρατος μένει.*

1, 143 (= Max. 27).

(37)

20. (31). *Ἐν ταῖς ἑστιάσεσι μέμνησο, ὅτι δύο ὑποδέχῃ, σῶμα*

---

17. 2 ἔκπλησις *Wolf; cf. Demosth. 21, 91; Plut. Otho 6* 3 δεήσῃ *Trinc.*

18. 1 πολυτελεῖς] ἀνειμένας *Tr.* 2 ⟨καὶ⟩ λαμπρὰς *A;* ⟨καὶ⟩ ἱλαρὰς *Meineke (*utitor - - hilariter *Gesn. in vers. Tur.*, hilaribus *id. in Bas.)* 3 πρὸς] καὶ *Tr. (om.* μήτε *ante* φενακιζόμεναι*);* διὰ *Wolf* ἡδονῶν ⟨καὶ⟩ *Jacobs* 3—4 ὀλιγ. τῶν σωματικῶν *Hense* 4 ⟨τῆς ἀρετῆς⟩ ὀλιγωρῶσιν *Wolf (at in vers.* ⟨se ipsas⟩ negligant) βλάπτωνται *M corr.:* βλάπτονται *cett. (quo servato* ἐπεί τοι *Jacobs)* παραυτίκα] πλοῦτον *Tr.* (⟨διὰ⟩ πλοῦτον *et v.* 5 ⟨δι' ἀκρασίαν⟩ τὰ *Wolf),* παραυτίκα πλοῦτον *Meib. (*divitiis ad praesens *in vers.)*

19. 1 σιτία] μόνον *Tr.* ἐπαίρῃ, *quod unice aptum est (nam ut* κοιλίας ἔπαρσιν *medici ita* ψυχῆς ἔπαρσιν *agnoscunt philosophi), Schowii codd. duo:* ἐπαινῇ *MATr., Corp. Par.;* πιαίνῃ *Maximi edd.* 3 ὁ ἔπαινος *corrupta;* ὡς ὁ ῥοῦς *Tr. et A rec. mg. (*ὡς οὖρος *Schw.); exspectes aut* ὁ σιτισμός *aut* ἡ ἔπαρσις*; del. Hirschig* 4 μενεῖ *A*

20. 1 μέμνησο, ὅτι *MA:* μελέτα, τίσι τὰ *Tr.*

καὶ ψυχήν, καὶ ὅ τι ἂν τῷ σώματι δῷς, τοῦτο εὐθὺς ἐξέχεας, ὅ τι δ' ἂν τῇ ψυχῇ, διὰ παντὸς τηρεῖς.

1, 144. — *Μοσχίωνος* haec sententia inscribitur in Maximi (c. 17) cod. Vindob. theol. 128 (etsi e Stobaeo ducta; cf. '*Die epikt. Fragm.*' p. 75 [515]).

(38)

21. (32). *Μὴ συγκεράσας ἅμα ὀργὴν πολυτελείᾳ προσενέγκῃς. πολυτέλεια μὲν ⟨ἐμ⟩πηδήσασα τῷ σώματι μετ' οὐ πολὺ οἴχεται, ἡ δὲ ὀργὴ ἐνδῦσα τῇ ψυχῇ ἐπὶ τὸ μήκιστον μένει. σκόπει τοιγαροῦν, ὅπως μὴ ὑπ' ὀργῆς ἐξαχθεὶς τοὺς δαιτυμόνας πολυτελῶς ὑβρίσῃς, ἀλλὰ μᾶλλον μεθ' ἡμερότητος εὐτελῶς εὐφράνῃς.*

1, 145 H. (5, 97 M.)

(30) MATrBr

22. (12). *Αἰσχρὸν τοῖς τῶν μελιττῶν δωρήμασι γλυκάζοντα τὴν κατάποσιν τὸ τῶν θεῶν δῶρον πικράζειν τὸν λόγον τῇ κακίᾳ.*

1, 146; Max. c. 59 (cf. quae adn. ad Pyth. Vind. 6), nec tamen in corp. Par., nescio utrum ex ipso Stobaeo an e pleniore gnomologii eiusdem, quod cod. Paris. 1168 continet, exemplo.

(40)

23. (33). *Μελέτω σοι ἐν τοῖς σιτίοις, ὅπως σοι οἱ ὑπουργοῦντες μὴ πλείους τῶν ὑπουργουμένων ὑπάρχωσιν· ἄτοπον γὰρ ὀλίγαις στιβάσι πολλὰς δουλεύειν ψυχάς.*

1, 147.

(41) Tr

24. (34). *Ἄριστον μέν, εἰ κἀν ταῖς παρασκευαῖς χειρουργῶν κἀν ταῖς τροφαῖς ἑστιώμενος κοινωνεῖς τοῖς θεραπεύουσι τῶν παρόντων. εἰ δὲ τὸ τοιόνδε δυσχερὲς τῷ καιρῷ ὑπάρχοι, μέμνησο, ὅτι μὴ κάμνων ὑπὸ καμνόντων ὑπουργῇ, ἐσθίων ὑπὸ μὴ*

---

21. 1 *προσένεγκαι Tr.* 2 *suppl. Halm.; ⟨εἰσ⟩πηδήσασα A corr., ⟨ἐπι⟩πηδήσασα Jacobs πλήσασα τὸ σῶμα (vel τὰ σώματα) Schw.* 3 *ἣν δὲ ὀργὴν ἐνδῦς (om. τῇ ψυχῇ) Tr.*
23. 1 *σοι post ὅπως del. Hense (negl. Wolf in vers.)* 2 *πλείους] πλουσιώτεροι Tr.* (plures *Meib. in vers.)*
24. 1—2 *Ἄρ. μὲν ᾗ κἂν - - χειρουργεῖν - - - κοινωνεῖν Verl.* 2 *κοινωνεῖς Gesner: κυβερνᾷς codd. θεράπουσι S rec. (Gesner in marg. ed. Bas.)* 4 *ὑπὸ καμνόντων Verl.* (a laborantibus *Gesner in vers.): ὑπ' ὀκνούντων codd.*

ἐσθιόντων, πίνων ὑπὸ μὴ πινόντων, [ἐσθίων] λαλῶν ὑπὸ σιωπώντων, ἀνειμένος ὑπὸ συνεσταλμένων· καὶ οὔτε αὐτὸς φλεγμήνας ἄτοπον πείσῃ οὐθ᾽ ἕτερον ἀγριάνας χαλεπὸν ἐργάσῃ.

1, 148.

(42) MATr

25. (35). *Ἐρίζειν καὶ φιλονεικεῖν πάντῃ μὲν ἀνοίκειον, μάλιστα δὲ ἐν ταῖς παρὰ πότον ὁμιλίαις ἀπρεπές. οὔτε γὰρ ἂν μεθύων νήφοντα διδάξειέ τις οὔτ᾽ αὖ μεθύων πρὸς νήφοντος πεισθείη. ἔνθα δ᾽ ἂν μὴ παρῇ πειθοῦς τέλος, εἰκῇ σε παρέχεις διατείνεσθαι.*

1, 149. — cf. Stob. 34, 17; Ench. 33, 3; 6, 16.

(43)

26. (36). *Οἱ τέττιγες μουσικοί, οἱ δὲ κοχλίαι ἄφωνοι· χαίρουσι δὲ οἱ μὲν ὑγραινόμενοι, οἱ δὲ ἀλεαινόμενοι· ἔπειτα προκαλεῖται τοὺς μὲν ἡ δρόσος καὶ ἐπὶ ταύτῃ ἐκδύνουσι, τοὺς δ᾽ αὖ διεγείρει ἀκμάζων ὁ ἥλιος καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ ᾄδουσι. τοιγαροῦν εἰ βούλει μουσικὸς καὶ εὐάρμοστος ὑπάρχειν ἀνήρ, ἡνίκ᾽ ἂν ἐν τοῖς πότοις ὑπὸ τοῦ οἴνου δροσισθῇ ἡ ψυχή, τότε αὐτὴν μὴ ἔα προιοῦσαν μολύνεσθαι· ἀλλ᾽ ἡνίκ᾽ ἂν ἐν τοῖς συνεδρίοις ὑπὸ τοῦ λόγου διαπυρωθῇ, τότε θεσπίζειν καὶ ᾄδειν τὰ τῆς δικαιοσύνης κέλευε λόγια.*

1, 150.

(44)

27. (37). [a] *Τὸν προσομιλοῦντα τριχῇ διασκοποῦ, ἢ ὡς ἀμείνονα ἢ ὡς ἥττονα ἢ ὡς ἴσον· καὶ εἰ μὲν ἀμείνονα, ἀκούειν χρὴ*

---

24. 5 *ἐσθίων del. Gesner* 6 *ἀνειμένος S rec.: ἀνοιμένον Tr.* 7 *'exspectaveris ἐργάσῃ - - - πείσῃ' Elter οὐδέτερον codd.: corr. Meib. (οὐδ᾽ ἕ. Gesner).*

25. 1 *ἀνοίκειον] ἄτοπον Tr., A rec.* 2 *δ᾽ M 'πότῳ?' Elter* 3 *διδάξῃ τις M, διδάξει τις Tr. A corr. (διδά A pr.): corr. Meib. αὖ A Tr.: ἂν M* 4 *πειθοῦς] νῆψις Tr., unde νῆψις, ἀτελὲς Verl.; deinde νῆψις, τέλος restit. Meib., νῆψις, πειθοῦς τέλος Schw. 'cum Schowio' παρέχεις A: παρέχει M Tr.*

26. 1 *ἄφωνοι] ξηροί Tr. (et Meib., qui in vers. pos.* mutae, *ut Gesner in Bas.)* 3 *ἡ δρῦς Tr.* 4 *ἐπ᾽ A: ἐν cett.* 5 *ἡνίκα ἐν M, ἡνίκα μὲν cett.: em. Jacobs* 6—7 *προεῖσαν μολύνεται Tr. (μολύνεσθαι S rec. et Gesn. Tur.)* 7 *ἀνυδρίοις A*

27. 1—2 *ἄμεινον Mosch.* 2 *ἴσον Tr.: ἶσον cett., Mosch. (it v. 3)* 2—3 *ἀμείνων - - ἥττων - - ἴσος Wolf in vers. expr.*

καὶ πείθεσθαι αὐτῷ· εἰ δὲ ἥττονα, πείθειν· εἰ δὲ ἴσον, συμφωνεῖν· [b]*καὶ οὔποτε ἁλώσῃ φιλονεικίας.*

1, 151; [a]*Μοσχ. γν.* (E) 11 (= Max. 15).

(54)

28. (38). *Ἄμεινον τῇ ἀληθείᾳ συγχωρήσαντα τὴν δόξαν νικᾶν ἢ τῇ δόξῃ συγχωρήσαντα πρὸς τῆς ἀληθείας ἡττᾶσθαι.*

1, 152.

(55)

29. (39). *Ζητῶν τὴν ἀλήθειαν οὐ ζητήσεις τὸ ἐκ παντὸς τρόπου νικᾶν καὶ εὑρὼν τὴν ἀλήθειαν ἕξεις τὸ μὴ νικᾶσθαι.*

1, 153.

(56)

30. (40). *Ἡ ἀλήθεια παρ' αὑτῇ νικᾷ, ἡ δὲ δόξα παρὰ τοῖς ἔξω.*

1, 154.

(66)

31. (8). [a]*Ἐλευθερία καὶ δουλεία, τὸ μὲν ἀρετῆς ὄνομα, τὸ δὲ κακίας, ἄμφω δὲ προαιρέσεως ἔργα. οἷς δὲ προαίρεσις οὐ κοινωνεῖ, τούτων ψαύει μὲν οὐδέτερον· τύχη δὲ δεσπόζειν εἴωθε σώματος καὶ ὅσα τῶν ἀμφὶ σῶμα προαιρέσεως ἀκοινώνητα.* [b]*οὐδεὶς γὰρ δοῦλος τὴν προαίρεσιν ὑπάρχων ἐλεύθερος.*

1, 155. — [b]cf. diss. I, 12, 9; II, 15, 1.

(67)

32. (9). [a]*Κακὸς δεσμὸς σώματος μὲν τύχη, ψυχῆς δὲ κακία.* [b]*ὁ μὲν γὰρ τὸ σῶμα λελυμένος, τὴν δὲ ψυχὴν δεδεμένος δοῦλος· ὁ δ' αὖ τὸ σῶμα δεδεμένος, τὴν δὲ ψυχὴν λελυμένος ἐλεύθερος.*

1, 156. — [a]cf. Sext. 208[a]; Pyth. Vind. 90.

(68)

33. (10). *Τὸν μὲν τοῦ σώματος δεσμὸν λύει καὶ φύσις διὰ*

---

27. 3 *τὸν δὲ ἥττονα Tr. πείθειν Mosch.: ἀπειθεῖν Stob.; εὖ πείθειν Gesner, ἀναπείθειν Jacobs* 4 *ἁλώσει M*
30. 1 *παρ' αὐτῇ M Tr.*
31. 2 *ἄμφω sqq. om. Tr.* 3 *τύχη Elter: ψυχὴ codd.* 5 *γὰρ] ἄρα Brinkmann γάρ, δοῦλος τ. πρ. ὑπ., ἐλ. Wolf*
32. 1 *Κακὸς del. Schw.; [τύχη], ψ. δὲ κακίων Hense olim, ⟨κακίων⟩ κακία ego*
33. 1 *διὰ om. Tr.*

θανάτου καὶ κακία διὰ χρημάτων, τὸν δὲ τῆς ψυχῆς ἀρετὴ διὰ μαθήσεως καὶ ἐμπειρίας καὶ ἀσκήσεως.

1, 157.

(69)

34. (11). *Εἰ βούλει ἀταράχως καὶ εὐαρέστως ζῆν, πειρῶ τοὺς συνοικοῦντάς σοι σύμπαντας ἀγαθοὺς ἔχειν· ἕξεις δὲ ἀγαθούς, εἰ τοὺς μὲν ἑκόντας παιδεύοις, τοὺς δὲ ἄκοντας ἔπειτα κεχειρωμένους ἀπολύοις. συμφεύξεται γὰρ τοῖς φυγοῦσιν ἡ μοχθηρία ἅμα καὶ ἡ δουλεία, συναπολειφθήσεται δὲ τοῖς συμμένουσί σοι ἡ χρηστότης καὶ ἡ ἐλευθερία.*

1, 158; Max. c. 55 (Anton. I 56, Mel. Aug.), nec tamen in cod. Par. 1168; cf. ecl. 22.

(70)

35. (41). *Βέλτιον μετὰ ἑνὸς ἐλευθέρου ζῶντα ἄφοβον καὶ ἐλεύθερον ὑπάρχειν ἢ μετὰ πολλῶν δουλεύειν.*

1, 159. — Ench. c. 12 commode confert Hense.

(71)

36. (42). [a]*Ὅπερ φεύγεις παθεῖν, τοῦτο μὴ ἐπιχείρει διατιθέναι·* [b]*φεύγεις δὲ δουλείαν, φυλάσσου τὸ δουλεύεσθαι. ὑπομένων γὰρ δουλεύεσθαι αὐτὸς ὑπάρχειν πρότερον ἔοικας δοῦλος· οὔτε γὰρ κακίᾳ ἀρετὴ κοινωνεῖ οὔτε ἐλευθερία δουλείᾳ.*

1, 160; [a]*Μοσχ. γν.* (E) 7.

(72)

37. (43). *Ὥσπερ ὁ ὑγιαίνων οὐκ ἂν ὑπὸ νοσούντων βούλοιτο θεραπεύεσθαι οὐδὲ τοὺς συνοικοῦντας ἑαυτῷ νοσεῖν, οὕτως οὐδ'*

---

33. 2 *καὶ ⟨ἡ⟩ κακία Tr.* 3 *ἐμπειρίας] μεγαλοψυχίας Tr.*

34. 2 *σύμπαντας] πάντας A* 3—4 *παιδεύεις - - ἀπολύεις A* 3 *⟨οὐ⟩ κεχειρωμένους Schw. ('debuit μὴ' Hense)* si eos institueris, alios uolentes, alios inuitos, ac postea subactos dimiseris *Wolf* 4 *φεύγουσιν mavult Hense (per litt.)* *δουλεία] κακία Tr.* *συνυπολειφθήσεται S rec. corr., Max. cum Melissis et Gesner*

35. 1 *Βέλτιον Tr.: Ἄριστον MA; Κρεῖττον Hense* 2 *ἢ μετὰ πολλῶν ⟨δούλων περίφοβον⟩ δουλεύειν Hense*

36. 1 *Ὃ Tr.* 2 *δὲ] γὰρ A pr.* *τὸ om. Tr.* 3 *δουλοῦσθαι et ⟨κακίας⟩ δοῦλος Hirschig* 4 *κακία ἀρετῇ codd.: em. Elter.*

37. 2 *οὐδὲ Meineke: οὔτε codd.* *αὐτῷ A (ἑαυτῷ m. alt.)* 2—3 *οὐδ' ὁ Meineke (οὐδὲ iam Halm): οὔτε codd.*

ὁ ἐλεύθερος ἀνάσχοιτ' ἂν ὑπὸ δούλων ὑπηρετεῖσθαι ἢ τοὺς συμβιοῦντας ἑαυτῷ δουλεύειν.

1, 161.

(73) *MATrBr*

38. (44). [a]*Εἰ βούλει δούλων ἐκτὸς ὑπάρχειν, αὐτὸς ἀπολύθητι δουλειας·* [b]*ἔσῃ δ' ἐλεύθερος, ἐὰν ἀπολυθῇς ἐπιθυμίας.* [c]*οὔτε γὰρ Ἀριστείδης οὔτε Ἐπαμεινώνδας οὔτε Λυκοῦργος πλουτοῦντες καὶ δουλευόμενοι ὁ μὲν δίκαιος, ὁ δὲ σωτήρ, ὁ δὲ θεὸς ἀνηγορεύθησαν· ἀλλ' ὅτι πενόμενοι τὴν Ἑλλάδα δουλείας ἀπέλυον.*

1, 162. — [b]Pyth. Vind. 23.

(74) *MATrL*

39. (45). [a]*Εἰ βούλει σοι τὴν οἰκίαν εὖ οἰκεῖσθαι, μιμοῦ τὸν Σπαρτιάτην Λυκοῦργον.* [b]*ὃν γὰρ τρόπον οὗτος οὐ τείχεσι τὴν πόλιν ἔφραξεν, ἀλλ' ἀρετῇ τοὺς ἐνοικοῦντας ὠχύρωσε* [c]*καὶ διαπαντὸς ἐτήρησεν ἐλευθέραν τὴν πόλιν, οὕτω καὶ σὺ μὴ μεγάλην αὐλὴν περιβάλλου καὶ πύργους ὑψηλοὺς ἀνίστα, ἀλλὰ τοὺς ἐνοικοῦντας εὐνοίᾳ καὶ πίστει καὶ φιλίᾳ στήριζε· καὶ οὐδὲν εἰς αὐτὴν εἰσελεύσεται βλαβερόν, οὐδ' ἂν τὸ σύμπαν τῆς κακίας παρατάξηται στῖφος.*

1, 163 H. — [b]cf. Apophth. Vind. (ed. Wachsmuth, Heidelb.) 43 (*Ἀγησίλαος*): *τετείχισται γὰρ* (*ἡ Σπάρτη*) *οὐ λίθοις ἢ ξύλοις, ἀλλὰ ταῖς τῶν ἐνοικούντων ἀρεταῖς* (cf. Max. 1); Gnom. Vat. ed. Sternb. 69; Plutarchi qu. f. Apophth. Lac., Ages. 30; gnomol. Democr.-Epict. 211; Polyb. IX, 10, 1.

(75)

40. (46). *Μὴ πίναξι καὶ γραφαῖς τὴν οἰκίαν σου περίβαλλε, ἀλλὰ σωφροσύνῃ κατάγραφε. τὸ μὲν γὰρ ἀλλοῖον τῶν ὀφθαλ-*

---

38. 1 *Ὅστις θέλει (!) Tr.* 2 *ἔσῃ δὲ τοιοῦτος Br ἂν Tr.* 3 *Ἐπαμινώνδας Tr.* 4 *ὁ δὲ θεός, ὁ δὲ σωτήρ codd.: corr. Am*[2] 4—5 *προσηγορεύθησαν Tr.*

39. 1 *Εἰ θέλεις (om. σοι) Tr.* 3 *τοὺς ἐνοικοῦντας et hic et v. 5 in suspicionem vocat Buecheler; τῶν ἐνοικούντων apophth. collectiones* 4 *τὴν πόλιν om. Br, ante ἐλευθέραν coll. Corp. Par. 555 E* 5 *αὐλὴν* ⟨*τῇ οἰκίᾳ*⟩ *Meineke* (⟨rebus tuis⟩ *Meib. in vers.*) *περίβαλλε ATr.* 6—7 *'εἰς αὐτὴν fortasse delendum' Hense*

40. 1 *σου om. L* 2 *ἀλλοῖον* ⟨*καὶ*⟩ *Meib.* (alienum est ⟨et⟩ *Gesner in vers.*); *ἀλλ.* ⟨*ὂν*⟩ *Meineke*

μῶν ἐστιν ἐπίκαιρος γοητεία, τὸ δὲ σύμφυτος καὶ ἀνεξάλειπτος καὶ ἀίδιος οἰκίας κόσμος.

1, 164.

(76)

41. (47). *Ἀντὶ βοῶν ἀγέλης πειρῶ φίλων ἀγέλας ἐναγελάζεσθαί σου τῇ οἰκίᾳ.*

1, 165.

(77)

42. (48). [a]*Ὥσπερ λύκος ὅμοιον κυνί, οὕτω καὶ κόλαξ καὶ μοιχὸς καὶ παράσιτος ὅμοιον φίλῳ.* [b]*πρόσεχε τοιγαροῦν, μὴ ἀντὶ κυνῶν φυλάκων λάθῃς λυμεῶνας εἰσδεχόμενος λύκους.*

1, 166. — [a]cf. Stob. flor. III, 14, 23 (*Σωκράτους*).

(78)

43. (49). *Τὸ μὲν γύψῳ λευκανθίζουσαν σπουδάζειν θαυμάζεσθαι τὴν οἰκίαν ἀπειροκάλου, τὸ δὲ ἦθος χρηστότητι κοινωνίας λαμπρύνειν φιλοκάλου ἅμα καὶ φιλανθρώπου.*

1, 167.

(79) MATr

44. (50). *Ἐὰν θαυμάζῃς τὰ μικρὰ πρὸ τῶν μεγάλων, καταφρονήσῃ· ἐὰν δὲ καταφρονήσῃς τῶν μικρῶν μεγάλως, θαυμασθήσῃ.*

1, 168.

(80)

45. (51). *Οὐδὲν μικρότερον φιλοκερδείας καὶ φιληδονίας καὶ ἀλαζονείας· οὐδὲν κρεῖσσον μεγαλοφροσύνης καὶ ἡμερότητος καὶ φιλανθρωπίας καὶ εὐποιίας.*

1, 169.

---

40. 3 *ἐπίκουρος Tr.* (*'malim ἐπίηρος' Gesner in ed. Tur., 'm. ἐπίουρος' in Bas.*).

41. 1 *ἐναγελίζεσθαι M; αὐλίζεσθαί σου ⟨ἐν⟩ τῇ οἰκίᾳ* cod. *Par. suppl. 608, quod speciosum est*

42. 2 *ὅμοιος Tr.* *τοίνυν L* 3 *εἰσδεχόμενος λυμεῶνας AL*

43. 1 *Τῷ MTr.* 2 *ἤθους χρ. ⟨καὶ⟩ L* 3 *ἅμα ⟨τε⟩ A, ⟨τε⟩ ἅμα Tr.*

44. 1 *θαυμάσῃς Meineke* *πρὸ τῶν A m. alt.: πρῶτον A Tr., τῶν M; πρὸς Gaisf.* 1—2 *καταφρονηθήσῃ M, ἀξιωθήσῃ Tr., unde ⟨οὐκ⟩ ἀξιωθήσῃ Meib.* (indignum te praebebis *Wolf*), *⟨οὐ μεγάλων⟩ ἀξ. Buecheler* 2 *δὲ om. MTr.* *μεγάλοις Buecheler* *ante μεγάλως olim distinguebatur; corr. Elter*

45. 1 *φιληδονίας καὶ φιλοκερδίας Tr. (quem ordinem verborum probat Hense)* 2 *οὐδὲ MA (S rec.): corr. Tr.* 2—3 *κρεῖσσον μεγαλοψυχίας καὶ πρᾳότητος καὶ φιλανθρωπίας Tr. (Hense)*

(81) *MA*

46. (13). *Οὐδεὶς φιλοχρήματος καὶ φιλήδονος καὶ φιλόδοξος φιλάνθρωπος, ἀλλὰ μόνος ὁ φιλόκαλος.*

1, 170. — cf. Pyth. Vind. 110.

(82) *MATrL*

47. (14). *Ὥσπερ οὐκ ἂν ἐβούλου ἐν νηὶ μεγάλῃ καὶ γλαφυρᾷ καὶ πολυχρύσῳ πλέων βαπτίζεσθαι, οὕτω μηδὲ ἐν οἰκίᾳ αἱροῦ ὑπερμεγέθει καὶ πολυτελεῖ αὐλιζόμενος χειμάζεσθαι.*

1, 171.

Ἐπικτήτου. (57) *SMABr*

48. (58). *Ὥσπερ ἀληθὴς ζυγὸς οὔτε πρὸς ἀληθοῦς εὐθύνεται ζυγοῦ οὔθ' ὑπὸ ψευδοῦς κρίνεται, οὕτω καὶ ὁ δίκαιος κριτὴς οὔθ' ὑπὸ δικαίων εὐθύνεται οὔτε παρ' ἀδίκοις δικάζεται.*

Stob. (flor.) III, 9, 37.

(58)

49. (59). *Ὥσπερ τὸ εὐθὺ εὐθέος οὐ δεῖται, οὕτως οὐδὲ τὸ δίκαιον δικαίου.*

9, 38.

(59)

50. (60). *Μὴ πρότερον ⟨ἐν⟩ ἑτέρῳ δικαστηρίῳ δικάσῃς, πρὶν ⟨ἂν⟩ αὐτὸς παρὰ τῇ δίκῃ κριθῇς.*

9, 39.

(60)

51. (61). *Εἰ βούλει τὰς κρίσεις δικαίας ποιεῖσθαι, μηδένα τῶν δικαζομένων καὶ δικαιολογούντων ἐπιγίγνωσκε, ἀλλ' αὐτὴν τὴν δίκην.*

9, 40.

(61) *SMA*

52. (62). *Ἥκιστα πταίσεις ἐν ταῖς κρίσεσιν, ἐὰν αὐτὸς ἐν τῷ βίῳ ἄπταιστος διατελῇς.*

9, 41.

---

46. 1 *hic quoque* φιλήδονος καὶ φιλοχρήματος *mavult Hense*
47. 1 καὶ γλαφυρᾷ *om. Tr. (ubi* μικρᾷ *pro* μεγάλῃ*) L;* καὶ λαμπρᾷ *Nauck* 3 αὐλιζόμενος] καθήμενος *Tr.*
50. 1 *suppl. Schw.* (⟨in⟩ alio tribunali *Gesner)* 2 ⟨ἂν⟩ *ins. Nauck* κριθείς *S pr. A pr., Corp. Par. 602 E.*
51. 2 ἐπιγινώσκεις *Br*
52. 1 *desideratur* ἑτέρων.

(62) SMABr

53. (63). *Ἄμεινον δικαίως κρίναντα πρὸς τοῦ καταδικασθέντος ἀδίκως μεμφθῆναι ἢ ἀδίκως κρίναντα παρὰ τῇ φύσει δικαίως ψέγεσθαι.*

9, 42; *Μοσχ. γν.* (E) 15 (= Max. 5).

(63)

54. (64). *Καθάπερ ἡ τὸν χρυσὸν δοκιμάζουσα λίθος οὐκέτι καὶ αὐτὴ πρὸς τοῦ χρυσοῦ δοκιμάζεται, οὕτω καὶ ὁ τὸ κριτήριον ἔχων.*

9, 43. *(64) SMA*

55. (65). *Αἰσχρὸν τὸν δικαστὴν πρὸς ἑτέρων δικάζεσθαι.*

9, 47. — cf. Sext. 184.

(65)

56. (66). *Καθάπερ ὀρθοῦ οὐδὲν ὀρθότερον, οὕτως οὐδὲ δικαίου οὐδὲν δικαιότερον.*

9, 45. — cf. Laert. Diog. VII, 120: *ἀληθὲς ἀληθοῦς μᾶλλον οὐκ ἔστιν*; Seneca Ep. 66, 8 sq.

Ἐπικτήτου. *(83) SMA*

57. (78). *Ὥσπερ οἱ ἐπὶ τῶν λιμένων πυρσοὶ δι' ὀλίγων φρυγάνων πολλὴν ἀνάψαντες φλόγα ταῖς ἀλωμέναις ἀνὰ τὸ πέλαγος ναυσὶν ἱκανὴν ἐργάζονται βοήθειαν, οὕτω καὶ ἀνὴρ λαμπρὸς ἐν πόλει χειμαζομένῃ αὐτὸς ὀλίγοις ἀρκούμενος μεγάλα τοὺς πολίτας εὐεργετεῖ.*

Stob. (flor.) IV, 4, 19.

Ἐπικτήτου. *(84) SMA*

58. (79). *Ὥσπερ εἰ ναῦν κυβερνᾶν ἐπεχείρεις, πάντως ἂν τὴν κυβερνητικὴν ἐξεμάνθανες τέχνην, ... ἐξέσται γάρ σοι, ὥσπερ ἐκεῖσε πᾶσαν, οὕτω κἀνθάδε πᾶσαν κυβερνᾶν πόλιν.*

Stob (flor.) IV, 5, 79.

---

53. 1 *et* 2 *κρίνοντα Stob.* 2 *ἀδίκως*] *ἀξίως Tr.*; *⟨ἀν⟩αξίως Wolf*

54. 2 *καὶ αὐτοῦ S* *καὶ*] *οὐκέθ' vel οὐδὲ Hense* 3 *ἔχων ⟨ὀρθόν⟩ Br*; *ἔχων ⟨ὁ λόγος⟩ Schw.*

58. 3 *intercidisse alterum membrum perspexit Gesner; cf. gnom. Stob. 11 (28 E) supra p. 480 et quae adn. Hense* 4 *πᾶσαν ⟨τὴν ναῦν⟩ Gesner; πᾶσαν ⟨ναῦν⟩ Meineke* *″κυβερνᾶν ″πᾶσαν ⟨μέλλων⟩ πόλιν A; πᾶσαν κυβιστᾶν ⟨τὴν⟩ πόλιν Schw.*

Τοῦ αὐτοῦ. *(85)*

59. (80). *Εἰ πρόκειταί σοι τὴν πόλιν ἀναθήμασι κοσμεῖν, σεαυτῷ πρῶτον ἀνάθες τὸ κάλλιστον ἡμερότητος καὶ δικαιοσύνης καὶ εὐποιίας ἀνάθημα.*

5, 80. — cf. Stob. (ecl.) II, 31, 53 (*Δημώνακτος*, *Ὑψαίου καὶ Σωκράτους*); gnomol. Democr.-Epict. 18; Iambl. protr. c. II, p. 20 K.

Τοῦ αὐτοῦ. *(86) SMABr*

60. (81). *Εὐποιήσεις σὺ τὰ μέγιστα τὴν πόλιν, εἰ μὴ τοὺς ὀρόφους ὑψώσεις, ἀλλὰ τὰς ψυχὰς αὐξήσεις. ἄμεινον γὰρ ἐν μικροῖς οἰκήμασι μεγάλας οἰκεῖν ψυχὰς ἢ ἐν μεγάλαις οἰκίαις ταπεινὰ φωλεύειν ἀνδράποδα.*

5, 81.

Τοῦ αὐτοῦ. *(87)*

61. (82). *Μὴ τοῖς ἐξ Εὐβοίας καὶ Σπάρτης λίθοις τοὺς τοίχους τῆς κατασκευῆς ποίκιλλε, ἀλλὰ γὰρ τῇ ἐκ τῆς Ἑλλάδος παιδείᾳ τὰ στέρνα τῶν πολιτῶν καὶ τῶν πολιτευομένων διακόσμει. γνώμαις γὰρ ἀνδρῶν εὖ οἰκοῦνται πόλεις, ἀλλ' οὐ λίθοις καὶ ξύλοις.*

5, 82. — cf. quae adn. ad. Stob. ecl. 39 (74 E).

Τοῦ αὐτοῦ. *(88) SMA*

62. (83). *Ὥσπερ, εἰ λέοντας ἐβούλου τρέφειν, οὐκ ἄν σοι τῆς πολυτελείας τῶν ζωγρείων ἔμελεν, ἀλλὰ τῆς πράξεως τῶν ζῴων· οὕτως, εἰ πολιτῶν πειρᾷ προΐστασθαι, μὴ τοσοῦτον τῆς πολυτελείας τῶν ἀναστημάτων φρόντιζε, ὁπόσον τῆς ἀνδρείας τῶν ἐνδιατριβόντων ἐπιμελοῦ.*

5, 83.

Τοῦ αὐτοῦ. *(89)*

63. (84). *Καθάπερ ἀγαθὸς πωλοδάμνης οὐ τῶν πώλων τοὺς μὲν ἀγαθοὺς τρέφει, τοὺς δὲ δυσηνίους λιμώττειν ἐᾷ, ἀλλὰ τρέφει μὲν ἐπ' ἴσης ἄμφω, κολάζει δὲ μᾶλλον θάτερον ἐξισοῦν θα-*

---

60. 1 *lemma om. Br* 2 *σὺ om. Br* 3 *ὑψώσης S*
61. 1 *lemma om. Br* 3 *τῇ κατασκευῇ codd.: corr. Meineke* structura moenium interpolanda est *Wolf* *γὰρ om Br* 5 *εὖ ⟨μὲν⟩ suadet Hense coll. Eurip. fr. 200 N²*.
62. 3 *ζωγρείων Meib.: ζωγριων (sine acc. S); ζωγριῶν MA* *ἔμελλεν SA*

τέρῳ βιαζόμενος μέρει· οὕτω καὶ κηδεμονικὸς ἀνὴρ καὶ πολιτικῆς ἐπιστήμων δυνάμεως τῶν πολιτῶν τοὺς μὲν εὐγνώμονας ποιεῖν ἐπιχειρεῖ, τοὺς δὲ ἔμπαλιν οὐ καθάπαξ διαφθείρεσθαι, ἀλλὰ τροφῆς μὲν ἀμφοῖν ἥκιστα φθονεῖ, παιδεύει δὲ καὶ σφοδρότερον ἐπισπέρχει τὸν ἀντιβαίνοντα τῷ λόγῳ καὶ τῷ νόμῳ.
5, 84.

Τοῦ αὐτοῦ. (90)

64. (85). Καθάπερ οὔτε κλαγγῇ χὴν οὔτε βληχῇ καταπλήσσεται πρόβατον, οὕτω μηδὲ πλήθους ἀνοήτου σε δεδιττέσθω φωνή.
5, 85.

Τοῦ αὐτοῦ. (91)

65. (86). Ὥσπερ πλῆθος ἀκρίτως αἰτοῦν τί σε τῶν ἰδίων οὐ δυσωπεῖ, οὕτω μηδὲ ὄχλον ἀδίκως σε δυσωποῦντα διατραπῇς.
5, 86. — cf. Cleanthis fr. 559 (Stoic. Vet. fragm. ed. v. Arnim, I p. 127).

Τοῦ αὐτοῦ. (92)

66. (87). Ὅπερ ἐπιβάλλει τῇ πόλει, τοῦτο εἴσφερε φθάνων· καὶ οὐδέποτε αἰτηθήσῃ τὰ μὴ ἐπιβάλλοντα.
5, 87.

Τοῦ αὐτοῦ. (93)

67. (88). Ὥσπερ ὁ ἥλιος οὐ περιμένει λιτὰς καὶ γοητείας, ἵν' ἀνατείλῃ, ἀλλ' εὐθὺς λάμπει καὶ πρὸς ἁπάντων ἀσπάζεται, οὕτω μηδὲ σὺ περίμενε κρότους καὶ ψόφους καὶ ἐπαίνους, ἵν' εὐποιήσῃς, ἀλλ' ἑκοντὴς εὐεργέτει καὶ ἴσα τῷ ἡλίῳ φιληθήσῃ.
5, 88.

---

63. 5 *βιαζόμενον S (ut vid.) καὶ pr. om. A* 7 *⟨εὖ⟩ ποιεῖν Wolf* (beneficiis demereri *Gesner in vers.*) *διαφθείρεσθαι ⟨ἐᾷ⟩ Meineke;* neque subito occidit, neque uictum illis eundem inuidet *Wolf*

64. 1—2 *καταπλήσσει σε Nauck*

65. *lemma om. M* 2 *ἀκρίδων A corr.*

67. 3 *ἁπάντων SM: ἑταίρων M (ἁπάντων supra lin. m. antiqua); glossema (velut ἑτέρων) subesse putat Hense* 5 *ἴσα S: ἶσα M, ἴσως A* (ου supra lin.)

(E.) ΜΟΣΧΙΩΝΟΣ ΓΝΩΜΑΙ

1. 2. = Stob. (C) 4. 7.

(48)

3. *Φίλον ἐκεῖνον νόμιζε ὅστις [σ]αὐτόν σε ἀλλὰ μὴ τὰ περί σε ἀγαπᾷ.*

Max. 6.

(49)

4. *Βέλτιον πολλὰ χρήματα ἀπολέσαντα ἕνα φίλον κτήσασθαι ἢ ἕνα φίλον ἀπολέσαντα πολλὰ χρήματα κτήσασθαι.*

Max. 6.

5. = Stob. Vat. (D) 8.

(53)

6. *Τὸ μὲν εἰς ἀχάριστον ἀναλῶσαι ἐπιζήμιον, τὸ δὲ εἰς εὐχάριστον μὴ ἀναλῶσαι βλαβερόν.*

Max. 8.

7. = Stob. (C) 36 a.

(10)

8. *Σώφρων ἐστὶν οὐχ ὁ τῶν κωλυομένων μὴ ἁπτόμενος, ἀλλ' ὁ τῶν συγχωρουμένων φειδόμενος.*

Μοσχ. ὑπ. (F) 6 (Max. 3). — Stob. (flor.) III, 17, 17 (*Ἀριστίππου*).

9. 10. 11. = Stob. (C) 13 b. 15. 27.; 12. = Stob. Vat. (D) 5.

(51)

13. *Αἱροῦ πάντα τὰ θνητὰ καὶ γήινα ἀπολέσαντα ἕνα ἀθάνατον καὶ οὐράνιον κτήσασθαι.*

Max. 53.

(52)

14. *Ὁ πλουσίῳ χορηγῶν οὐδὲν διαφέρει τοῦ εἰς θάλασσαν ὕδωρ ἐκχέοντος.*

Max. 8.

15. = Stob. (C) 53.

(94)

16. *Τὸ ὑπὸ πολλῶν διαβάλλεσθαι κακῶν οὔτε ἀληθὲς οὔτε βλαβερόν, τὸ δὲ ὑφ' ἑνὸς ἀγαθοῦ ψέγεσθαι καὶ ἀληθὲς καὶ λυσιτελές.*

Max. 10.

---

3. 1 *αὐτόν Max.* 8. 1 ⟨*καὶ*⟩ *σώφρων Mosch.* (F)
14. 1 ⟨*χαριζόμενος ἢ*⟩ *χορηγῶν Max.*
16. 1 *Τὸ om. Max.* *διαβάλεσθαι cod. Par.*

(95)

17. *Ἀρχῆς καταβληθείσης κακῆς καὶ τὸ τέλος παρέπεται ὅμοιον.* cf. Stob. III, 4, 11 (Eurip. fr. 32 N[2]).

(96)

18. *Ταῖς νόσοις ὁ θάνατος ἀλλήλαις ἐπικαταλαμβανούσαις οὐδ' αὐτὸς παρεῖναι ἀναβάλλεται.*

Max. 36.

(97)

19. *Ὃν ἡ τύχη προπηλακίζει, καὶ παρὰ τῶν πρᾴων οὗτος μάστιγας εὑρίσκει.*

Max. 18 (Anton. I 70); *Παροιμίαι Αἰσώπου* (in app. ad Arsenii Violetum ed. Walz; Paroem. Gr. II, 229) 13.

(98)

20. *Ἐν οἷς πλήττειν ἄλλους ἐθέλεις, ἐν τούτοις βλάβην ἔλπιζε τὴν μείζονα.*

Max. 66.

(99)

21. *Ἀπαλλαγεὶς εἵνεκα ὀχλήσεως κέρδος ἡγεῖται ὁ ἄνθρωπος τὴν ζημίαν.*

Max. 21.

(100)

22. *Ἕπεσθαι τοῖς τερπνοῖς εἴωθε καὶ τὰ λυπηρά.*

Max. 28.

(101)

23. *Τὴν πενίαν ὁ σώφρων καρτερίᾳ καὶ γενναιότητι τιμῶν πλούτου τιμιωτέραν ἀποφαίνει.*

Max. 12.

(102)

24. *Γελᾶν ὁ θέλων μετὰ μειρακίου αἰσχρὰς ὕβρεις κερδήσει καὶ μέμψιν.*

Max. 64.

(103)

25. *Πολλοὺς φαλακροὺς εἶδον· τούτου καὶ ὁ ἐγκέφαλος ἐξῆλθεν.* cf. Stob. (flor.) IV, 50, 59.

---

18. 2 *ἀναβάλεται cod. Par.* 19. 1 *οὕτως Max.*
21. 1 *ἕνεκα Max.* 23. 1 *malim ⟨φέρων⟩ τιμῶν ⟨καὶ⟩*
24. 1 *αἰσχὰς cod. Par.*
25. *φαρακλοῦς cod. Par.*

(F.) ΜΟΣΧΙΩΝΟΣ ΥΠΟΘΗΚΑΙ

(5)

1. *Παραφύλαττε σαυτὸν ἐν παντὶ τῷ βίῳ, μὴ λάθῃ σε συναρπάσασα ἀδόκητος φαντασία ἢ φόβῳ καταπληξαμένη ἢ ἡδονῇ γοητεύσασα ἢ ἐπιθυμίᾳ παραλογισαμένη ἢ λύπῃ ἐξαλλοιώσασα ἢ ὀργῇ ἐξοιστρήσασα ἢ δόξῃ ἐκθυελλώσασα.*

(6)

2. *Ἔπειτα πράττειν ἀναγκάσει οἷς ἐγχειρῶν μὲν οὐ παρακολουθεῖς, πανόμενος δὲ μετανοεῖς, ταράττει δὲ τὰ πλείονα καὶ ἀτρεμίζεις ἥκιστα, δίκην ἀκυβερνήτου νεὼς ἐν χειμερίῳ κλύδωνι ἢ ὑπ' ἀντιπάλων ῥιπιζομένης ἀνέμων ζόφῳ.*

(7)

3. *Ἀλλὰ γὰρ ὡς ἐν πολέμῳ τινὶ χρώμενος ὅπλῳ τῷ λόγῳ πρὸς τὴν κακίαν καὶ σκοπῶν τὸ καλὸν καὶ προβαλλόμενος διατέλει ὑπάρχων τὸ μὲν ἦθος εὐσταθής, τὴν δὲ γνώμην εὐσθενής, τὸν δὲ λόγον ἐμβριθής, τὴν δὲ πρᾶξιν εὐπρεπής· καὶ τὴν μὲν ὄψιν σεμνός, τὴν δὲ ὁμιλίαν ἤπιος, τὸν δὲ τρόπον ἥμερος· εὐγνώμων δὲ τὴν διάνοιαν, τὸν δὲ βίον χρηστός· μὴ θρασὺς καὶ ὀργίλος, ἀλλὰ θαρσαλέος καὶ πρᾷος.*

(8)

4. *Ἀνδρεῖος γὰρ οὐχ ὁ τύπτων καὶ καταβάλλων τὰ σώματα, ἀλλ' ὁ ἀνεξικακῶν καὶ πάντῃ ἑστὼς τῇ διανοίᾳ.*

cf. Stob. (flor.) III, 7, 25 et 17, 39 (*Δημοκρίτου*); Corp. Par. 100 (*Ἀριστοτέλους* = Ant. I, 12).

(9)

5. *Καὶ ἐγκρατὴς οὐχ ὁ τῶν ἀπόντων ἀπεχόμενος, ἀλλ' ὁ τῶν παρόντων μὴ ἁπτόμενος.* cf. Stob. (flor.) III, 17, 17 (*Ἀριστίππου*).

6. = *Μοσχ. γν.* (E) 8.

(11)

7. *Καὶ δίκαιος οὐχ ὁ διὰ δόξαν τι νείμας, ἀλλ' ὁ δι' ἀλήθειαν.*

(12)

8. *Καὶ φρόνιμος οὐχ ὁ διὰ τύχην τι ποιήσας, ἀλλ' ὁ διὰ προαίρεσιν.*

---

1. 2 *an ἀδοκίμαστος?; cf. diss. I, 20, 7* 4 *ἐξοιστρώσασα A*

2. 1 *ἀναγκάσῃ Par.$_2$ ἐπιχειρῶν A et Marc.* 2 *ταράττῃ B (praeter Vat.)* 4 *ῥαπιζομένης A (praeter Vind.$_1$) ⟨καὶ⟩ ζόφῳ c; φόβῳ e; ἢ et ζόφῳ del. Elter*

3. 1 *πολέμῳ] πόλει B (praeter Marc.)* 2 *σκεπῶν vel σκέπων Kron.* 7 *θαρσαλαῖος A (praeter Vind.$_1$)*

(13)

9. Ἵν' οὖν δόξῃ μὲν ἧς ἀχείρωτος, τύχῃ δὲ ἐλεύθερος, κακίᾳ δὲ ἀπολιόρκητος, μὴ ὡς κειμηλίους δεξάμενος ἀπόθῃ τοὺς λόγους, ἀλλ' ὡς ἀλεξικάκῳ δυνάμει χρώμενος ἴθι ἐπὶ θύρας ἀρετῆς καὶ εὐδαιμονήσεις.

(14)

10. Μὴ πίστευε τύχῃ καὶ πιστεύσεις θεῷ.

11. 12. 13. = Stob. (C) 1, 2, 3.

(19)

14. Τὰ ἁμαρτήματά σου πειρῶ μὴ λόγοις ἐπικαλύπτειν, ἀλλὰ θεραπεύειν ἐλέγχοις. Stob. (flor.) III, 13, 53 (Πυθαγόρου).

(20)

15. Οὐχ οὕτως χαλεπὸν τὸ ἁμαρτάνειν, ὡς τὸ ἁμαρτάνοντα μὴ ἐξελέγχειν. Stob. (flor.) III, 13, 54 (τοῦ αὐτοῦ).

(20ᵃ) SMAL

⟨15ᵃ. Ὥσπερ σωματικὸν πάθος οὐ κρυπτόμενον οὐδὲ ἐπαινούμενον ὑγιάζεται, οὕτως οὐδὲ ψυχὴ κακῶς φρουρουμένη καὶ συναγορευομένη θεραπεύεται. Stob. (flor.) III, 13, 55 (τοῦ αὐτοῦ)⟩.

16. = Stob. (C) 7.

(25)

17. Μὴ φεῦγε πενίαν, ἀλλ' ἀδικίαν· οὐδεὶς γὰρ ὅτι πένης μετήλλαξεν, ἀλλ' ὅτι ἄδικος· οὐκ οὖν οὐδ' ὅτι πλούσιος ὢν βιοῖ, ἐπαινετός, ἀλλ' ὅτι δίκαιος. Stob. (flor.) IV, 33, 30 (Ὑψαίου).

18. = Stob. (C) 8.

---

9. 1 ἧς] ὡς *Vat. (e), om. c et Par.*$_2$ *(e)*; ὢν *Vind.*$_2$ τύχῃ — (2) ἀπολιόρκητος *om. A* 2 ἀποδεξάμενος *A* ἀπώθῃ *A et b* 3 ἀνεξικάκῳ *A* εὐδαιμονιάσεις *A*

10. 1 πιστεύσῃς *Laur. (sim. Vat. et Marc.)*

14. 1 καλύπτειν *A Stob.*

15. 1 οὕτω *A et Ar, Stob.* τὸ *om. Stob.* (τὸν *A Stob.*; τὸ τὸν *Hense)* 2 ἐλέγχειν *c*

15ᵃ. καλῶς *L*

17. 1 πενίην *S Stob.* ἀδικίην *SM Stob.* 2 μετήλλαξεν ⟨μεμπτός⟩ *Brinkmann* οὐδ' ὅτι *Mosch.*: οὐδὲ *Stob.* 2—3 βιοῖ ἐπαινετῶς *S Stob.* 3 ὅτι] ἅτε *Hense (servata Stobaei lectione* οὐδὲ*)*

(B.) ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

EPICTETI MANVALE

EX RECENSIONE IOH. SCHWEIGHAEVSERI.

Librorum manu scriptorum, quibus in adornanda Enchiridii editione maiore*) usus est Schweighaeuser, quattuor genera distinguenda esse iam ipse recte perspexit. quae genera etsi satis certis signis inter se dinoscantur, tamen, ut erat exspectandum in codicibus graecis saec. XV vel adeo XVI exaratis inque libello tam studiose lectitato, nullus ex illis libris sui generis indolem prorsus intactam servavit; sed ad unum omnes modo cum ceterorum generum exemplis modo cum paraphrasibus quae dicuntur Christianis modo cum Simplicii verbis consentientes miram inconstantiae effigiem praebent. nemo igitur puto mihi obloquetur contendenti Enchiridii recensionem iustam atque omnibus numeris absolutam institui non posse nisi omnibus exemplis manu scriptis, quae permulta servantur in Italiae, Germaniae, Hispaniae bibliothecis, diligenter adhibitis. accedit, quod ne libri quidem Gallici sive a Schweighaeusero sive a Godofredo filio ea qua par erat diligentia excussi sunt quodque hic vel illic sigla in Schweighaeuseri notis manifesto errore sunt confusa.**) quarum rerum ratione habita novae recensionis condendae consilium statim abieci meque operae pretium facturum esse duxi, si textu

*) quae prodiit Lipsiae a. 1798. nescio quid in mentem venerit Schweighaeusero, cum in philosophiae Epicteteae monumentorum, quae tum iam prela exercebant, vol. III non verba Arriani, qualia ipse secundum artis praecepta haud infeliciter restituerat, sed Uptoni recensionem foede interpolatam et falsis perversisque lectionibus scatentem reciperet, sua ipsius recensione in marginem relegata. quae res multis fraudi fuit; quin ne C. Wachsmuth quidem, cum Stobaeum edidit, errorem vitavit.

**) id quod signo interrogationis addito notavi.

Schweighaeuseri religiose servato apparatum quem vocant criticum ab eo confectum, in quo nunc scripturae codicum abditae ac sepultae potius sunt quam propositae, ita digererem, ut facile ubique appareret, e quibus fontibus vir ille doctus in Arriani verbis restituendis hauserit. neque in eo multum reprehensionis me incursurum esse puto, quod missis singulis codicibus, de quorum pretio nullatenus constat, genera tantum ac classes librorum manu scriptorum respexi. qua in re his siglis usus sum:

A — codices, qui Simplicii commentarium exhibent singulis Enchiridii particulis suo loco praemissis: Paris. 1959 s. XVI (post editiones nonnullas iam in lucem emissas) a Constantino (Palaeocappa) scriptus (*Pa* Schweighaeuseri); Paris. 1960 s. XV ab Antonio Mediolanensi in Creta exaratus *(Pb)*; codex Bononiensis, e bibl. S. Salvatoris tunc Lutetiam adportatus *(Pi)*, qui tamen inde a c. 24 s. 2 textum Enchiridii ubique fere breviatum exhibet; idem valet de editione principe Veneta a. 1528
(V) (quam littera *V* indicavi).

B — codices, in quibus integrum Enchiridion Simplicii commentario praemittitur: Paris. 2072 *(Pe)* s. XV et Argentoratensis s. XV (*Arg.*, qui olim in Huberiana bibliotheca Basileae adservabatur) nunc igni absumptus; cum quibus ubique fere con-
(ed. Hal.) sentit ed. Haloandri Basileensis a. 1529. inde a medio fere Enchiridio saepissime cum hoc codi-
(B') cum genere facit cod. *Pb*, id quod littera *B'* significavi.

C — codices solum Enchiridion continentes: Par. 2022 *(Pd)*, 2023 *(Pf)*, 2024 *(Pg)*, quos omnes s. XVI esse in catalogo Melotii affirmatur. cum his vel om-
(v) nibus vel singulis haud raro convenit ed. Veneta Trincavellii a. 1535 *(v)*.

D — verba Enchiridii multifariam breviata, quae in classis *B* codicibus singulis commentarii Simpliciani particulis tamquam lemmata praemittuntur (*Pc* in cod. *Pe*, *Ax* in cod. *Arg.* significavit Schweighaeuser); simile quid in cod. *Pb* in primo Enchiridii capite observatur *(Pbx)*.

Ceterae notae, velut *un(us)*, *sing(uli)*, *nonn(ulli)*, facile a legentibus expedientur; hoc unum moneo me sigla nude posita, quibus omnes singulorum generum libri comprehen-

duntur, a reliquis particula *et* vel virgula interpositis seiunxisse: ita ut *A et C nonn.; A nonn., B, CD sing.* significet *A omnes et C nonnullos; A nonnullos, B omnes, CD singulos.* librorum manuscriptorum primarias tantum scripturas commemoravi; quae postea sive in textu sive in margine adscripta sunt, non magis curavi, quam minutias ad rem orthographicam spectantes. editionum iis tantum locis mentionem feci, quibus a sui generis exemplis manu scriptis discrepant.

Nil. — Enchiridion a S. Nilo Asceta ad usum Christianorum accommodatum; ed. a Sua-
(ed. Rom.) resio inter S. Nili Opera Romae 1673 (Epict. philos. mon. ed. Schw. vol. V, 95—138). cuius opusculi libri manu scripti a Schweighaeusero adhibiti sunt hi:

(cod. Hafn.) Codex Hafniensis a Meibomio collatus, cuius scripturas publici iuris fecit Relandus in Enchir. ed. Traiecti ad Rhen. a. 1711.
(Paris.) cod. Parisinus 1220 s. XIII. ego praeterea
(Vat., Reg.) uti potui scripturis cod. Vaticani 1434 s. XI et Reginensis 653 s. XV, quas benigne mecum communicavit C. Wotke.

Par. — Enchiridii paraphrasis Christiana a Mer. Casaubono Lond. 1659 edita; ad quam denuo recensendam (in Epict. phil. mon. vol. V, 1—94) Schweighaeuser adhibuit quattuor codd. Parisinos (362 s. XV, 858 s. XII, 1053 s. XII, 1302 s. XIV) et cod.
(Med.) Laurentiani Medicei s. X scripturas a. I. Gronovio in Berkelii ed. altera (Delph. Bat. a. 1683) adlatas.

Ceterum vix est quod moneam me et Nili et Paraphraseos scripturas non integras, sed sicut testimonia e Simplicii commentario *(Simpl.)* petita eo tantum consilio attulisse, ut scripturarum discrepantium, quas codices Enchiridii genuini exhibent, originem indicarem.

Litteris diductis eos Enchiridii locos et verba notavi, quorum in dissertationum libris servatis vel deperditorum fragmentis nihil simile invenitur.

ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ.

c. 1. [a]*Τῶν ὄντων τὰ μέν ἐστιν ἐφ' ἡμῖν, τὰ δὲ οὐκ ἐφ'* 1
ἡμῖν. ἐφ' ἡμῖν μὲν [b]*ὑπόληψις, ὁρμή, ὄρεξις, ἔκκλισις* [c]*καὶ ἑνὶ*
λόγῳ ὅσα ἡμέτερα [d]*ἔργα· οὐκ ἐφ' ἡμῖν δὲ τὸ σῶμα, ἡ κτῆσις,*
[e]*δόξαι, ἀρχαὶ* [f]*καὶ ἑνὶ λόγῳ ὅσα οὐχ ἡμέτερα ἔργα.* [g]*καὶ* 2
τὰ μὲν ἐφ' ἡμῖν ἐστι φύσει ἐλεύθερα, [h]*ἀκώλυτα, ἀπαραπόδιστα,*
[i]*τὰ δὲ οὐκ ἐφ' ἡμῖν* [k]*ἀσθενῆ,* [l]*δοῦλα, κωλυτά ἀλλότρια.*
[m]*μέμνησο οὖν, ὅτι,* [n]*ἐὰν τὰ φύσει δοῦλα ἐλεύθερα οἰηθῇς* [o]*καὶ* 3
τὰ ἀλλότρια ἴδια, [p]*ἐμποδισθήσῃ,* [q]*πενθήσεις,* [r]*ταραχθήσῃ,*
[s]*μέμψῃ καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους,* [t]*ἐὰν δὲ τὸ σὸν μόνον οἰ-*
ηθῇς σὸν εἶναι, [u]*τὸ δὲ ἀλλότριον,* [v]*ὥσπερ ἐστίν,* [w]*ἀλλότριον,*
[x]*οὐδείς σε ἀναγκάσει οὐδέποτε, οὐδείς σε κωλύσει, οὐ μέμψῃ*
οὐδένα, οὐκ ἐγκαλέσεις τινί, ἄκων πράξεις οὐδὲ ἕν, οὐδείς σε
βλάψει, [y]*ἐχθρὸν οὐχ ἕξεις,* [z]*οὐδὲ γὰρ βλαβερόν τι πείσῃ.* [a]*τη-* 4
λικούτων οὖν ἐφιέμενος μέμνησο, ὅτι [b]*οὐ δεῖ μετρίως*

c. 1, s. 1. [ab, de] I, 22, 10 — [bc] cf. II, 14, 22 — [ef] cf. III, 26, 34 — **s. 2.** [gi] II, 19, 32 — [gh] II, 2, 3 — [hi] cf. I, 25, 3 — [ik, lm] II, 15, 1 (cf. IV, 1, 129; gn. Stob. 31) — [kl] cf. fortasse III, 22, 101 — **s. 3.** [my] cf. omnino II, 6, 8 — [mn] cf. I, 24, 1 (saep.) — [op] III, 22, 38 — [pq] cf. I, 1, 12 — [qr] cf. III, 11, 2 (saep.) — [rs] cf. II, 6, 8 — [st] III, 22, 48 (II, 19, 26) — [uv, wx] cf. IV, 5, 7 — [xy] II, 17, 22; I, 14, 16; III, 24, 79; I, 1, 12 — [za] I, 14, 16 — **s. 4.** [ab, cd, ef, gh] IV, 2, 4 sqq. (cf. IV, 10, 25)

c. 1, s. 1. 4 *δόξα C un. (Nil., Par. codd. nonn.)* ‖ **s. 2.** 5 *ἔστι om. D (V; εἰσι Par.)* ‖ ⟨*εὐσθενῆ*⟩, *ἀκώλυτα C un. (sec. Simpl.)* ‖ *ἀπαρεμπόδιστα AB sing., C (ed. Hal., v)* ‖ 6 *δοῦλα, ἀσθενῆ C un. (sec. Simpl.)* ‖ **s. 3.** 7 *ἐλεύθερα δοῦλα A nonn. (V), D, C un.* ‖ 8 *πενθήσεις*] *λυπηθήσῃ C un. (Par.)* ‖ 9 ⟨*καὶ*⟩ *μέμψῃ A un., (V)* ‖ 11 *οὐδένα μέμψῃ C un. (Par.)* ‖ 12 *οὐδὲ ἐγκαλέσεις οὐδενί id. (Nil.)* ‖ *οὐδέν id. (Par.)* ‖ 13 *ἐχθρὸν οὐχ ἕξεις om. id. (ante οὐδείς σε βλάψει coll. Nil.)* ‖ **s. 4.** *τηλικούτον AB sing., C nonn. (ed. Hal., v)*

κεκινημένον ἅπτεσθαι αὐτῶν, [c] ἀλλὰ τὰ μὲν ἀφιέναι παντελῶς, [d] τὰ δ' ὑπερτίθεσθαι πρὸς τὸ παρόν. [e] ἐὰν δὲ καὶ ταῦτ' ἐθέλῃς [f] καὶ ἄρχειν καὶ πλουτεῖν, [g] τυχὸν μὲν οὐδ' αὐτῶν τούτων τεύξῃ διὰ τὸ καὶ τῶν προτέρων ἐφίεσθαι, [h] πάντως γε μὴν ἐκείνων ἀποτεύξῃ, δι' ὧν μόνων *ἐλευθερία* καὶ εὐδαιμονία
5 περιγίνεται. [i] εὐθὺς οὖν πάσῃ φαντασίᾳ τραχείᾳ μελέτα ἐπιλέγειν ὅτι 'φαντασία εἶ [k] καὶ οὐ πάντως τὸ φαινόμενον'. [l] ἔπειτα ἐξέταζε αὐτὴν [m] καὶ δοκίμαζε τοῖς κανόσι τούτοις οἷς ἔχεις, πρώτῳ δὲ τούτῳ καὶ μάλιστα, πότερον περὶ τὰ ἐφ' ἡμῖν ἐστιν ἢ περὶ τὰ οὐκ ἐφ' ἡμῖν· κἂν περί τι τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν ᾖ, [n] πρόχειρον ἔστω [o] τὸ διότι 'οὐδὲν πρὸς ἐμέ'.[p]

1 **c. 2.** [p] Μέμνησο, ὅτι ὀρέξεως ἐπαγγελία ἐπιτυχία, οὗ ὀρέγῃ, ἐκκλίσεως ἐπαγγελία τὸ μὴ περιπεσεῖν ἐκείνῳ, ὃ ἐκκλίνεται, [q] καὶ ὁ μὲν ⟨ἐν⟩ ὀρέξει ἀποτυγχάνων ἀτυχής, ὁ δὲ ⟨ἐν⟩ ἐκκλίσει περιπίπτων δυστυχής. [r] ἂν μὲν οὖν μόνα ἐκκλίνῃς [s] τὰ παρὰ φύσιν [t] τῶν ἐπὶ σοί, οὐδενί, ὧν ἐκκλίνεις, περιπεσῇ· [u] *νόσον* δ' ἂν
2 *ἐκκλίνῃς* ἢ *θάνατον* ἢ *πενίαν*, *δυστυχήσεις*. [v] ἆρον οὖν

[d e] cf. II, 2, 12 sq. — [e h] IV, 10, 18 sq. — [h i] cf. II, 23, 29 — **s. 5.** [i k, l m] II, 18, 24 (III, 12, 15) — [k l] cf. I, 27, 1 — [m p] cf. III, 3, 14 — [n o] cf. IV, 4, 39 — [o p] III, 16, 15.

c. 2, s. 1. [p q] III, 23, 9 — [q r] cf. IV, 4, 35 — [r u] cf. I, 4, 2 — [s t] cf. II, 5, 6 — **s. 2.** [v b] cf. I, 4, 1; Ench. 48, 3; fragm. XXVII — [v w] III, 12, 7 — [w x, x' z] III, 22, 13 (IV, 4, 33)

16 ὑπερθέσθαι *C un. (Par.; Simpl.)* ‖ παρὸν ⟨καὶ προηγουμένως ἑαυτοῖς ἐπιμελεῖσθαι⟩ *id. (Par., in qua* ἑαυτοῦ *legitur)* ‖ ταῦτα θέλῃς *A nonn. (V)* ‖ 18 πάντων *D un. (Nil.; Simpl. codd.)* ‖ 19 μόνον *B un. (Nili cod. Hafn. et ed. Rom., Par. codd. nonn.)* ‖ εὐδαιμονία καὶ ἐλευθερία *B et C nonn., AD sing.* ‖ 20 παραγίνεται *ABC sing.* ‖ **s. 5.** τραχείᾳ φαντασίᾳ μάθε *(sic C un. quoque)* ἐπιλέγειν *A nonn. (V), D* ‖ 22 τούτοις *om. C un. (Nil.), adsent. Schw. in Add.* ‖ 23 πότερα *A un. (Nil.)* ‖ 25 διότι] ὅτι *C nonn. (Nil., Par., Simpl.)* ‖ ἐμέ *C un. (Nil., Par.;* ἡμᾶς *Simpl.)*: σέ *cett.*

c. 2, s. 1. 1 ὀρέξεως ⟨μὲν⟩ *BC* ‖ ἐπιτυχία *Nil.*: ⟨ἐστὶν⟩ ἐπιτυχία *AD*, ⟨ἐστὶ⟩ τὸ ἐπιτυχεῖν *C*, τὸ ἐπιτυχεῖν *B* (τυχεῖν *Par.*; τὸ τ. *Simpl.)* ‖ 2 ἐκκλίσεως *Nil.*: ἐκκλίσεως ⟨δὲ⟩ *Ench. (Par.)* ‖ ἐμπεσεῖν *C un., ed. Hal., v.*; πεσεῖν *B un.* ‖ ᾧ ἐκκλίνεις *C un.* (ὃ *vel* ᾧ *Par.)* ἐκκλινεῖς *Thurot* ‖ 3 ⟨ἐν⟩ *bis add. Nil.*; ⟨ἐν⟩ ὀρέξει *C un.* ‖ 6 δυστυχής *A* (δυστυχήσῃς *A un.)*

τὴν ἔκκλισιν ἀπὸ πάντων τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν [w] καὶ μετάθες ἐπὶ τὰ παρὰ φύσιν τῶν ἐφ' ἡμῖν. τὴν ὄρεξιν δὲ παντελῶς [x] ἐπὶ τοῦ παρόντος [x'] ἄνελε· [y] ἄν τε γὰρ ὀρέγῃ τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν τινος, ἀτυχεῖν ἀνάγκη [z] τῶν τε ἐφ' ἡμῖν, ὅσων ὀρέγεσθαι καλὸν ἄν, οὐδὲν οὐδέπω σοι πάρεστι. [a] μόνῳ δὲ τῷ ὁρμᾶν καὶ ἀφορμᾶν χρῶ, κούφως μέντοι καὶ μεθ' ὑπεξαιρέσεως καὶ ἀνειμένως.[b]

c. 3. [b] Ἐφ' ἑκάστου [c] τῶν ψυχαγωγούντων [d] ἢ χρείαν παρεχόντων [d'] ἢ στεργομένων μέμνησο ἐπιλέγειν, ὁποῖόν ἐστιν, [e] ἀπὸ τῶν σμικροτάτων ἀρξάμενος· [f] ἂν χύτραν στέργῃς, ὅτι ʽχύτραν στέργω'. κατεαγείσης γὰρ αὐτῆς οὐ ταραχθήσῃ· ἂν παιδίον σαυτοῦ καταφιλῇς ἢ γυναῖκα, ὅτι ἄνθρωπον καταφιλεῖς· [g] ἀποθανόντος γὰρ οὐ ταραχθήσῃ.

c. 4. [h] Ὅταν ἅπτεσθαί τινος ἔργου μέλλῃς, ὑπομίμνῃσκε σεαυτόν, ὁποῖόν ἐστι τὸ ἔργον. ἐὰν λουσόμενος ἀπίῃς, πρόβαλλε σεαυτῷ τὰ γινόμενα ἐν βαλανείῳ, [i] τοὺς ἀπορραίνοντας, τοὺς ἐγκρουομένους, τοὺς λοιδοροῦντας, τοὺς κλέπτοντας. [k] καὶ οὕτως [l] ἀσφαλέστερον ἅψῃ τοῦ ἔργου, [m] ἐὰν

[yz] IV, 4, 35 — [za] cf. IV, 1, 84 — [ab] cf. fragm. XXVII.
c. 3. [bg] III, 24, 84 sqq. — [cd] cf. II, 16, 38 (?) — [dd'] cf. I, 19, 4 (?) — [ef] cf. quae ad Ench. 12, 2 adn.
c. 4. [hi] cf. III, 10, 1 et III, 15, 1 — [kn] cf. II, 2, 2 — [lm] III, 21, 12 — [mo, pq] III, 4, 9

---

s. 2. 10 εὐτυχεῖν *B (praeter ed. Hal.)*; ἀποτυχεῖν *C un.* (ἀποτυγχάνειν *Par.*) ‖ τε] *om. B (Par. ed.)*; δὲ *C un.* (*Nili ed. Rom.*; δ' οὐκ *Nili codd. omn.*) ‖ ὅσα *A nonn.*, (*V*; ὅσον *Nil.*; *Par. ed. et cod. un.*) ‖ ἂν *om. C nonn.* (*Nil., Par.*) ‖ 11 οὐδὲν *om. B et C nonn.* (*Nili ed. Rom., contra codd. omnes*) ‖ καὶ] ἢ *C un.* (*Nil.*) ‖ 12 μέντοι *om. A nonn.* (*V*; *Par.*; ἀνυπερθέτως *Nil.*)
c. 3. 1 ἑκάστῳ *AD et C un.* (*Par.*) ‖ χρείας *B et C un.* (*Nil.*) ‖ παρασχόντων *B et C un.* ‖ 2 ὁποῖόν ⟨τι⟩ *et* σμικροτέρων *C un.* (*Par.*) ‖ 3 ἀρχόμενος *B et C nonn.*, (*v*) ‖ στέργῃς] σείῃς *A* ‖ 4 στέργω] σείω *A* (σείεις *V*); στέργεις *C nonn.* (*ed. Hal., v*; *Par.*) ‖ 5 αὐτοῦ *A un.* (*V*; σου *Nil.*) ‖ 6 γὰρ ⟨αὐτοῦ⟩ *C un.*, (*V, ed. Hal.*)
c. 4. 1 ἅψασθαι *B et C un.* (*v*) ‖ ὑπόμνησον *C un.* (*ed. Hal., v*) ‖ 2 ὁποῖόν ⟨τι⟩ *C nonn.* (*Nil., Par.*) ‖ πρόβαλε *BC sing.* (*ed. Hal.*; *v*) ‖ 3 ἀπορρέοντας *B* (*v*) ‖ 4 ἐγκρουομένους] ἐνσειομένους *C un.* (*Nil.*); *nonnulla hic om. AC sing.*

ἐπιλέγῃς εὐθὺς ὅτι ‘λούσασθαι θέλω καὶ τὴν ἐμαυτοῦ προαίρεσιν κατὰ φύσιν ἔχουσαν τηρῆσαι’. [n] *καὶ ὡσαύτως ἐφ’ ἑκάστου ἔργου. οὕτω γὰρ* [o] *ἄν τι πρὸς τὸ λούσασθαι γένηται ἐμποδών, πρόχειρον ἔσται διότι* [p] *‘ἀλλ’ οὐ τοῦτο ἤθελον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐμαυτοῦ προαίρεσιν κατὰ φύσιν ἔχουσαν τηρῆσαι·* [q] *οὐ τηρήσω δέ, ἐὰν* [r] *ἀγανακτῶ* [s] *πρὸς τὰ γινόμενα.’* [t]

c. 5. [t] *Ταράσσει τοὺς ἀνθρώπους οὐ τὰ πράγματα, ἀλλὰ τὰ περὶ τῶν πραγμάτων δόγματα·* [u] *οἷον ὁ θάνατος οὐδὲν δεινόν* [v] *(ἐπεὶ καὶ Σωκράτει ἂν ἐφαίνετο),* [w] *ἀλλὰ τὸ δόγμα τὸ περὶ τοῦ θανάτου, διότι δεινόν, ἐκεῖνο τὸ δεινόν ἐστιν.* [x] *ὅταν οὖν ἐμποδιζώμεθα ἢ ταρασσώμεθα ἢ λυπώμεθα, μηδέποτε ἄλλον αἰτιώμεθα, ἀλλ’ ἑαυτούς, τοῦτ’ ἔστι τὰ ἑαυτῶν δόγματα.* [y] *ἀπαιδεύτου ἔργον τὸ ἄλλοις ἐγκαλεῖν, ἐφ’ οἷς αὐτὸς πράσσει κακῶς· ἠργμένου παιδεύεσθαι τὸ ἑαυτῷ· πεπαιδευμένου τὸ μήτε ἄλλῳ μήτε ἑαυτῷ.*

[rs] cf. III, 4, 1 (?) — [st] IV, 4, 25

c. 5. [tu] I, 19, 7 sq. — [uv, wx] II, 1, 13 — [vw] II, 1, 15 — [wy] I, 11, 35

---

6 *ἐπιλέγῃς, ὅτι εὐθὺς B et C un. (v; εὐθὺς ἐπιλέγῃς Par.)* ‖ *⟨καὶ⟩ λούσασθαι C un.* ‖ *θέλω, ⟨θέλω δὲ⟩ καὶ Schw.* ‖ 8 *γένηται om. B un. (ed. Hal., v)* ‖ *ἐμποδίζον A; ἐμπόδιον C un. (Par.)* ‖ 9 *διότι] ὅτι A et C nonn.* ‖ *ἀλλ’ om. C nonn. (Par.)*

c. 5. 1 *Ταράσσει* — (6) *δόγματα Stob. flor. 118, 20* ‖ *Ταράττει A (?) et D nonn. (V), C un.* ‖ 2 *τῶν πραγμάτων] αὐτῶν AD et C un. (Par.)* ‖ *οἷον ὁ om. Stob.; ὁ om. B et C nonn. (Par.; οἷον om. Nil.)* ‖ *οὐδὲν δεινόν] οὐ (sic. Nil. quoque) φοβερόν Stob.* ‖ 3 *ἐπεὶ om. B* ‖ *ἐφαίνετο] ἦν Stob.* ‖ *δόγμα* — (4) *ἐστιν] δόξαι τὸν θάνατον εἶναι φοβερόν Stob.* ‖ 4 *τοῦ om. BC sing. (ed. Hal.)* ‖ *διότι] ὅτι C nonn. (v)* ‖ *ἐκεῖνο — ἐστιν om. B (Par.; cf. Stob.)* ‖ 5 *ἢ — λυπώμεθα om. Stob. (Par. praeter cod. Med.)* ‖ *ταρασσώμεθα] σπαραττώμεθα B* ‖ *ἢ λυπώμεθα om. B un. (ed. Hal., v)* ‖ *ἄλλον ⟨μηδένα⟩ C un. (Nil.)* ‖ 6 *τοῦτο ⟨δέ⟩ ἔστι τὰ φαῦλα δόγμ. Stob.* ‖ 7 *ἀπαιδεύτου* — (9) *ἑαυτῷ Olymp. in Plat. Alcib. pr. ed. Creuzer. II 101; ἀπαιδεύτου* — (8) *κακῶς Exc. Vindob. (Stob. flor. ed. Mein. IV, 294) 59 = ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ ΛΟΓΟΙ (in progr. gymn. acad. Vindob. a. 1888 a me ed.) 99* ‖ *ἔργον om. Exc. Vind.* ‖ *τὸ om. Olymp. (Par.)* ‖ *ἄλλῳ Exc. Vind. (Nil., Par.)* ‖ 8 *πράσσῃ Exc. Vind.* ‖ *ἠργμένου ⟨δὲ⟩ παιδεύεσθαι τὸ ἑαυτῷ ⟨ἐγκαλεῖν, μὴ μέντοι ἄλλοις⟩, πεπαιδευμένου ⟨δὲ⟩ τὸ μήτε ἑαυτῷ μήτ’ ἄλλοις Olymp.*

c. 6. *Ἐπὶ μηδενὶ ἐπαρθῇς ἀλλοτρίῳ προτερήματι. εἰ ὁ ἵππος ἐπαιρόμενος ἔλεγεν ὅτι ‘καλός εἰμι’, οἰστὸν ἂν ἦν· σὺ δέ, ὅταν λέγῃς ἐπαιρόμενος ὅτι ‘ἵππον καλὸν ἔχω’, ἴσθι, ὅτι ἐπὶ ἵππου ἀγαθῷ ἐπαίρῃ.* [z] *τί οὖν ἐστι σόν; χρῆσις φαντασιῶν.* [a] *ὥσθ’, ὅταν ἐν χρήσει φαντασιῶν κατὰ φύσιν σχῇς, τηνικαῦτα ἐπάρθητι· τότε γὰρ ἐπὶ σῷ τινι ἀγαθῷ ἐπαρθήσῃ.*

c. 7. *Καθάπερ ἐν πλῷ τοῦ πλοίου καθορμισθέντος εἰ ἐξέλθοις ὑδρεύσασθαι, ὁδοῦ μὲν πάρεργον καὶ κοχλίδιον ἀναλέξῃ καὶ βολβάριον, τετάσθαι δὲ δεῖ τὴν διάνοιαν ἐπὶ τὸ πλοῖον καὶ συνεχῶς ἐπιστρέφεσθαι, μή ποτε ὁ κυβερνήτης καλέσῃ, κἂν καλέσῃ, πάντα ἐκεῖνα ἀφιέναι, ἵνα μὴ δεδεμένος ἐμβληθῇς ὡς τὰ πρόβατα· οὕτω καὶ ἐν τῷ βίῳ, ἐὰν διδῶται ἀντὶ*

---

c. 6. cf. fr. XVIII quaeque ibi adn. — [z a] III, 24, 69.

---

c. 6. *Stob. flor. 21, 17* ‖ 2 *ὁ ἵππος] τὸ ἱμάτιον Par. ubique (an τὸ ἱππάριον? sed. cf. fragm. XVIII v. 13)* ‖ *ἔλεγεν ⟨ἂν⟩ B C et D un.* ‖ *ἔλεγεν ἐπαιρόμενος Stob.* ‖ *οἰστὸν] ἀνεκτὸν Stob.* ‖ 3 *ἐπαιρόμενος om. Stob.* ‖ 4 *ἵππου Upt. (sec. Simpl.; cod. quidam Villebrunii): ἵππῳ Ench. (Nil.; ἱματίῳ Par.), Stob. (ἐφ’); ἵππον C un. a prima manu* ‖ *ἐπαίρῃ] μέγα φρονεῖς Stob.* ‖ 5 *⟨τὸ⟩ σόν C nonn. (Par.)* ‖ *ὥσθ’ — φαντασιῶν] ἣν ὅταν Stob.* ‖ *φαντασιῶν ⟨ἐπαρθῇς⟩ A nonn. (V)* ‖ 6 *σχῇς] ἔχῃς AC sing. (Nil., Par.); Stob.* ‖ *τηνικαῦτα ⟨εὐλόγως⟩ C (Nil.); τότε Stob.* ‖ *ἐπαρθήσῃ A nonn. (V), B et C un. (?; Nil.)* ‖ 7 *σῷ τινι ἀγαθῷ] τῷ σῷ πλεονεκτήματι Stob.* ‖ *ἐπαρθήσῃ] ἐπαίρῃ A* SMA

c. 7. *Stob. flor. 118, 21* ‖ 1 *Ὥσπερ A nonn. (V); C un. (Par.)* ‖ *πλῷ] λιμένι A nonn. (V) et D un.* ‖ *τοῦ om. Stob.* ‖ 2 *ἐξέλθῃς ABD sing.; sic et ἂν pro εἰ C nonn. (ed. Hal., v) πάρεργόν ⟨ἐστι⟩ AC sing. (Par.)* ‖ 3 *ἀναλέξασθαι A et C nonn. (Par.; ἀναλέξαι Nil.); Stob.* ‖ *καὶ] ἢ C un. (ed. Hal., v; Par.); om. B un.* ‖ *βολτάριον Stob. (corr. in βολβάριον, βολβιτάριον, βολβιδάριον)* ‖ *δεῖ τὴν διάνοιαν om. Stob.* ‖ 5 *μή ποτε A nonn. et C un. (V; codd. nonn. Par.): μή τοι σε B′; μή τοι γε C un. (v); μή τι σε C un.; μή τι Stob. (Nil.; inter μή τι, μή τοι, μή τι σε variant cett. codd. Par.)* ‖ *καλῇ sic C un. quoque cum Nilo), κἂν καλῇ Stob.* ‖ 6 *⟨τότε⟩ πάντα C un. (sim. Par. ed.); πάντα ⟨σ’⟩ Stob.* ‖ *ἐκεῖνα om. Stob.* ‖ *ἐκβληθῇς BC sing. (ed. Hal., v; βληθῇς Par.); βληθῇ Stob.* ‖ 7 *δίδωται ⟨ὁδοῦ πάρεργον⟩ Stob.* SA

βολβαρίον καὶ κοχλιδίον γυναικάριον καὶ παιδίον, οὐδὲν κωλύσει· ἐὰν δὲ ὁ κυβερνήτης καλέσῃ, τρέχε ἐπὶ τὸ πλοῖον ἀφεὶς ἐκεῖνα ἅπαντα μηδὲ ἐπιστρεφόμενος. ἐὰν δὲ γέρων ᾖς, μηδὲ ἀπαλλαγῇς ποτε τοῦ πλοίου μακράν, μή ποτε καλοῦντος ἐλλίπῃς.

c. 8. [b] Μὴ ζήτει τὰ γινόμενα γίνεσθαι ὡς θέλεις, ἀλλὰ θέλε τὰ γινόμενα ὡς γίνεται καὶ εὐροήσεις. [c]

c. 9. Νόσος σώματός ἐστιν ἐμπόδιον, προαιρέσεως δὲ οὔ, ἐὰν μὴ αὐτὴ θέλῃ. [d] χώλανσις σκέλους ἐστὶν ἐμπόδιον, προαιρέσεως δὲ οὔ. [e] καὶ τοῦτο ἐφ' ἑκάστου τῶν ἐμπιπτόντων ἐπίλεγε· [f] εὑρήσεις γὰρ αὐτὸ ἄλλου τινὸς ἐμπόδιον, σὸν δὲ οὔ. [g]

---

c. 8. [bc] II, 14, 7 (cf. I, 12, 15)
c. 9. [de] cf. I. 18, 17 — [fg] I, 1, 28

---

8 βολβοῦ καὶ κοχλίου *Stob.* ‖ ἢ παιδίον *C nonn.* ‖ 9 τρέχειν *A nonn. (V)* ‖ 10 πάντα *B′ et C un. (v); om. C un. (Nil.); om. Stob.* ‖ 11 ᾖς γέρων *Stob.* ‖ ᾖ *A nonn. (V)*; εἶ *B* ‖ μηδὲ *Nil., Par., Stob., Simpl.*: μηδὲν *Ench.* ‖ ἀποχώρει *Stob.*; ἀπολείπῃ *A un.* ‖ ποτε *ante* τοῦ *om. A nonn. (V); Stob.* ‖ 12 καλούμενος *C un. (?; Nil., Par., Simpl.)* ‖ ἐλλίπῃς ⟨καὶ δεδεμένος βληθήσῃ (*vel* βληθῇς). ὁ γὰρ ἑκὼν μὴ ἑπόμενος (ἄκων *add. C un.*) ἀνάγκῃ τοῦτο πείσεται.⟩ *C nonn. (Nili codd. Haf. et Paris.; Par.)*

c. 8. *Stob. ecl. II, 8, 23; flor.* ΑΡΙΣΤΟΝ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΝ ΜΑΘΗΜΑ *(a me ed. in Stud. Vind. XI, 25) ecl. 83* ‖ 1 ⟨τὸ⟩ τὰ *Stob. ed. Cant.* ‖ γίνεσθαι τὰ γινόμενα *flor.* ‖ γιγνόμενα γίγνεσθαι *et* (2) γίγνεται *Stob.* ‖ 2 θέλειν *B* ‖ ὡς *post* θέλε *pon. Stob., flor. (in quo* ὡς ⟨ἂν⟩ - - γίνηται *legitur, praeter cod. Heidelberg., qui cum Ench. consentit)* ‖ γινόμενα ⟨γίνεσθαι⟩ *C un. (Nili ed. Rom., Par.; post* γίνεται *pon. Nili codd.)* γίνονται *flor. cod. Heidelberg.* ‖ καὶ εὐροήσεις *om. flor.* ‖ εὑρήσεις *Stob.*; εὖ ποιήσεις *B et CD sing. (v;* εὐδαιμονήσεις *Nil.;* ἀλύπως διάξεις *Par.;)*

c. 9. *Stob. ecl. II, 8, 22, ubi exciderunt verba* (3) προαιρέσεως — (4) ἐμπόδιον ‖ 1 προαίρεσις *A nonn. (V)* ‖ προαιρέσεως δὲ ⟨δόξα⟩, οὗ ἐὰν μὴ *BD sing.* ‖ 2 οὐκ ⟨ἐστιν⟩ *Stob.* ‖ χώλωσις *BCD sing. (Nil., Par.); Stob.* ‖ 3 ἑκάστῳ *A (Par.)* ‖ 5 σῶν *Stob.*

c. 10. [g]Ἐφ' ἑκάστου τῶν προσπιπτόντων μέμνησο ἐπιστρέφων ἐπὶ σεαυτὸν ζητεῖν, τίνα δύναμιν ἔχεις πρὸς τὴν χρῆσιν αὐτοῦ. [h] ἐὰν καλὸν ἴδῃς ἢ καλήν, [i] εὑρήσεις δύναμιν πρὸς ταῦτα ἐγκράτειαν· ἐὰν πόνος προσφέρηται, εὑρήσεις[k] καρτερίαν· [l] ἂν λοιδορία, εὑρήσεις ἀνεξικακίαν. [m] καὶ οὕτως ἐθιζόμενόν σε οὐ συναρπάσουσιν αἱ φαντασίαι.[n]

c. 11. Μηδέποτε ἐπὶ μηδενὸς εἴπῃς ὅτι ‘ἀπώλεσα αὐτό’, ἀλλ' ὅτι ‘ἀπέδωκα’. τὸ παιδίον ἀπέθανεν; ἀπεδόθη. ἡ γυνὴ ἀπέθανεν; ἀπεδόθη. ‘τὸ χωρίον ἀφῃρέθην.’ οὐκοῦν καὶ τοῦτο ἀπεδόθη. ‘ἀλλὰ κακὸς ὁ ἀφελόμενος.’ [o] τί δὲ σοὶ μέλει, διὰ τίνος σε ὁ δοὺς ἀπῄτησε; [p] μέχρι δ' ἂν διδῷ, ὡς ἀλλοτρίου αὐτοῦ ἐπιμελοῦ, [q] ὡς τοῦ πανδοχείου οἱ παριόντες.[r]

c. 12. [r]Εἰ προκόψαι θέλεις, ἄφες τοὺς τοιούτους ἐπι- 1
λογισμούς. [s]‘ἐὰν ἀμελήσω τῶν ἐμῶν, οὐχ ἕξω διατροφάς’· [t]‘ἐὰν μὴ κολάσω τὸν παῖδα, πονηρὸς ἔσται.’ [u] κρεῖσσον γὰρ λιμῷ ἀποθανεῖν [v] ἄλυπον καὶ ἄφοβον γενόμενον [w] ἢ ζῆν ἐν ἀφθόνοις ταρασσόμενον. [x] κρεῖττον δὲ τὸν παῖδα κακὸν εἶναι ἢ σὲ κακοδαίμονα. [y] ἄρξαι τοιγαροῦν ἀπὸ τῶν σμικρῶν. [z] ἐκχεῖται τὸ 2

---

c. 10. [gh] cf. I, 6, 28 — [hi] cf. II, 18, 15 (III, 3, 14) — [kl] cf. I, 6, 28; II, 16, 14 — [mn] II, 18, 24
c. 11. [op] cf. IV, 1, 101, 172 — [qr] cf. II, 23, 36 (I, 24, 14)
c. 12, s. 1. cf. omnino III. 26 — [st, uv] IV, 10, 26 sq. (III, 26, 29; I, 9, 8) — [uv, wx] cf. fragm. XXXII — [vw] cf. IV, 6, 16; III, 22, 48 — **s. 2.** [yz] I, 18, 18 — [zb] IV, 10, 26 — [za] IV, 1, 141

---

c. 10. 1 ἑκάστῳ *AC sing. (Par.)* ‖ 2 πρὸς ἑαυτὸν *A et C un.* ‖ 5 ἐὰν *A nonn.* ‖ λοιδορίαν *BC sing. (Nil.)*

c. 11. *Stob. flor. 108, 79; cf. Hierocles in Pyth. carm. aur. p. 84 ed. Needh.* ‖ 2 ἡ γυνὴ — (3) ἀπεδόθη *om. B et C nonn. (Par.)*; ἡ — (4) ἀφελόμενος *Stob.* ‖ 3 ἀφῃρέθη *BC (Nil.)*, ‖ 4 δαί (δέ *A*) μοι *Stob.* ‖ διὰ τί σε *A nonn. (V)*, διὰ τί *Stob.*; διότι σε *B (cod. Med. Par.*; διότι *Nil.)* ‖ 5 διδῶται *C nonn. (Nil., Simpl. et sim. Par.)*; δίδωται *Stob. (qui reliqua sic contra hit:* ἐπιμελοῦμαι ὡς τοῦ πανδοκίου) ‖ ἀλλοτρίων αὐτῶν *C un. (Nil., Par.)* SMA

c. 12, s. 1. 1 διαλογισμούς *B et C nonn., D un.* (λογισμούς *Par.)* ‖ 3 γάρ ⟨ἐστιν⟩ *C nonn. et A un. (V; Nil., Par.)* ‖ **s. 2.** *Stob. flor. 19, 15 (Br ex Arr. interpolatus)* ‖ ⟨ἀλλὰ κτήσασθαι θέλεις καὶ οἷος εἶ μακροθυμεῖν⟩ ἄρξαι *Par.* ‖ 6 τοιγαροῦν] οὖν *Stob.* ‖ μικρῶν *B et C un. (Nil.)*; *Stob.* SMABr

ἐλάδιον, κλέπτεται τὸ οἰνάριον·[a] *ἐπίλεγε ὅτι ‛τοσούτου πωλεῖται ἀπάθεια, τοσούτου ἀταραξία’·*[b] *προῖκα δὲ οὐδὲν περιγίνεται.*[c] *ὅταν δὲ καλῇς τὸν παῖδα, ἐνθυμοῦ, ὅτι δύναται μὴ ὑπακοῦσαι καὶ ὑπακούσας μηδὲν ποιῆσαι ὧν θέλεις·*[d] *ἀλλ’ οὐχ οὕτως ἐστὶν αὐτῷ καλῶς, ἵνα ἐπ’ ἐκείνῳ ᾖ τὸ σὲ μὴ ταραχθῆναι.*[e]

c. 13. [e]*Εἰ προκόψαι θέλεις, ὑπόμεινον ἕνεκα τῶν ἐκτὸς ἀνόητος δόξας καὶ ἠλίθιος,*[f] *μηδὲν βούλου δοκεῖν ἐπίστασθαι·*[g] *κἂν δόξῃς τις εἶναί τισιν, ἀπίστει σεαυτῷ.*[h] *ἴσθι γαρ ὅτι οὐ ῥᾴδιον*[i] *τὴν προαίρεσιν τὴν σεαυτοῦ κατὰ φύσιν ἔχουσαν φυλάξαι*[k] *καὶ τὰ ἐκτός, ἀλλὰ τοῦ ἑτέρου ἐπιμελούμενον τοῦ ἑτέρου ἀμελῆσαι πᾶσα ἀνάγκη.*[l]

1 **c. 14.** [l]*Ἐὰν θέλῃς τὰ τέκνα σου καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς φίλους σου πάντοτε ζῆν, ἠλίθιος εἶ·*[m] *τὰ γὰρ μὴ ἐπὶ σοὶ θέλεις ἐπὶ σοὶ εἶναι καὶ τὰ ἀλλότρια σὰ εἶναι.*[n] *οὕτω κἂν τὸν*

[ab] IV, 3, 7,8 — [bc] IV, 10, 19; IV, 2, 2 — [cd] I, 13, 2

c. 13. [ef] cf. I, 22, 18 et Ench. c. 48, 2 — [eh] II, 1, 36 — [gh] cf. gnomol. Stob. 3 — [hl] cf. II, 2, 10 sqq.; IV, 10, 25; IV, 2, 6 — [ik] cf. quae adn. ad c. 4 ([mn]); gnomol. Stob. 10

c. 14, s. 1. [ln] IV, 1, 67, 107; cf. III, 24, 87 — [mo] IV, 5, 7

---

7 *ἔλαιον Stob.* ‖ *λέγε Stob.* ‖ *τοσοῦδε Stob.* ‖ 8 *εὐπάθεια B et C un.* ‖ *δὲ om. Stob. (οὐδὲν)* ‖ *παραγίνεται A (Br Stob.) et C nonn. (Simpl.); γίνεται Stob.* ‖ 9 *ἐνθυμοῦ] προεπινόει Stob. (Simpl.)* ‖ *⟨καὶ⟩ μὴ C un.; Stob.* ‖ 10 *καὶ] ἢ C un. (Nil., Par.); ἢ ⟨καὶ⟩ C al.* ‖ *ὑπακούσας om. Stob.* ‖ *ἀλλ’] καὶ B (v; Simpl.)* ‖ 11 *καλῶς, ⟨ὅλως δὲ σοὶ καλῶς⟩ A et C un. (in quo tamen ἵνα ⟨μὴ⟩ leg.); καλῶς om. Stob.* ‖ *ἐπ’] ἐν Stob.* ‖ *σὲ μὴ] ἐμὲ Stob. (Simpl.)* ‖ *μὴ om. AC sing (v; Par.)*

c. 13. 1 *τοῦ B et D un. (v)* ‖ 2 *ἄνους B et C nonn. (v)* ‖ *δόξαι iid. (Nil., Par.)* ‖ 3 *τισὶν εἶναί τις A nonn., C (V, v; Par., in qua τι pro τις, ut in A un.)* ‖ *ὅτι] ὡς A un. (V)* ‖ 4 *τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ A un. (V; τὴν σεαυτοῦ προαίρεσιν Nil.)* ‖ 5 *καὶ τοῖς ἐκτὸς ἀρέσκειν, ἀλλ’ ἀνάγκη τοῦ ἑτέρου ἀμελῆσαι C un. in marg, (Par.)* ‖ *ἀλλὰ τὸν ἑτέρου B et A nonn. (v.); ἀλλὰ τὸν τοῦ ἑτέρου C un.*

c. 14, s. 1. 1 *Ἂν B et C un. (v; Nil.)* ‖ 2 *σου πάντοτε om. A nonn. (V) et C un. (σου om. Nil., praeter cod. Hafn., Par.)* ‖ 3 *⟨εἰ⟩ θέλεις B omissis verbis οὕτω* — (4) *ἁμαρτάνειν*

παῖδα θέλῃς μὴ ἁμαρτάνειν, μωρὸς εἶ·[o] θέλεις γὰρ τὴν κακίαν μὴ εἶναι κακίαν, ἀλλ' ἄλλο τι. [p] ἐὰν δὲ θέλῃς ὀρεγόμενος μὴ ἀποτυγχάνειν, τοῦτο δύνασαι. [q] τοῦτο οὖν ἄσκει, ὃ δύνασαι. [r] κύριος ἑκάστου ἐστὶν ὁ τῶν ὑπ' ἐκείνου θελο- 2
μένων ἢ μὴ θελομένων ἔχων τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸ περιποιῆσαι ἢ ἀφελέσθαι. [s] ὅστις οὖν ἐλεύθερος εἶναι βούλεται, [t] μήτε θελέτω τι μήτε φευγέτω τι τῶν ἐπ' ἄλλοις· εἰ δὲ μή, δουλεύειν ἀνάγκη.[u]

c. 15. [u] Μέμνησο, ὅτι ὡς ἐν συμποσίῳ σε δεῖ ἀναστρέφεσθαι. περιφερόμενον γέγονέ τι κατὰ σέ· ἐκτείνας τὴν χεῖρα κοσμίως μετάλαβε. παρέρχεται· μὴ κάτεχε. οὔπω ἥκει· μὴ ἐπίβαλλε πόρρω τὴν ὄρεξιν, ἀλλὰ περίμενε, μέχρις ἂν γένηται κατὰ σέ. οὕτω πρὸς τέκνα, οὕτω πρὸς γυναῖκα, οὕτω πρὸς ἀρχάς, οὕτω πρὸς πλοῦτον· καὶ ἔσῃ ποτὲ ἄξιος τῶν θεῶν συμπότης.[v] ἂν δὲ καὶ παρατεθέντων σοι μὴ λάβῃς, ἀλλ' ὑπερίδῃς, τότε οὐ μόνον συμπότης τῶν θεῶν ἔσῃ, ἀλλὰ καὶ συνάρχων. οὕτω γὰρ ποιῶν Διογένης καὶ Ἡράκλειτος καὶ οἱ ὅμοιοι ἀξίως [v'] θεῖοί τε ἦσαν καὶ ἐλέγοντο[w].

[pq] II, 2, 4; IV, 1, 75 — **s. 2.** [rs] II, 2, 26 — [su] IV, 1, 77 — [tu] cf. II, 2, 12, 25 [— [v'w] cf. II, 16, 44
c. 15. [uv] cf. omnino II, 4, 8 et fragm. XVII (Ench. c. 36)

---

5 δὲ *om. A un. (Par.)* ‖ 6 τοῦτο ⟨οὐ⟩ *A* ‖ τοῦτο οὖν — (7) δύνασαι *(quae verba prorsus immutata sint in Par.) om. C un.* ‖ **s. 2.** 8 τὴν *om. A et D un. (Nili ed. Rom.)* ‖ 10 τι *(post* φευγέτω *om. AC sing. (post* θελέτω*) om. Nil., Par.)*

c. 15. — (6) συμπότης. *Stob. flor. 5, 75 (5, 20 H.; LBr ex Arr. interpol.)* ‖ 1 Μέμνησο, ὅτι ὡς *om. Stob. (add.* οὕτω *ante* σε*)* ‖ ὡς *om. A nonn. (V) et D un. (*ὅτι *om Nili cod. Par.)* ‖ σε *post* δεῖ *coll. vel. om. C nonn.* ‖ 2 περιφερόμενόν τι γέγονε *C un. (Nil.); Stob. (praeter Br.)* ‖ 3 κοσμίως μετάλαβε] μετρίως ἔφαψαι *Stob. (praeter LBr)* ‖ ἥκει] ἐλήλυθε *Stob.* ‖ ἐπίβαλε *AB sing. (Nili ed. Rom.; L Stob.)* 4 ἀλλὰ — (6) συμπότης *sic immutata exhibet Stob.:* ἀλλ' ἐκδέχου κατὰ σὲ γενέσθαι αὐτό. οὕτω πρὸς πλοῦτον, οὕτω πρὸς ἀρχάς, οὕτω πρὸς γάμον· καὶ ἔσῃ ἄξιος συμπότης τῶν θεῶν. *reliqua add. LBr ex Arr.* ‖ μέχρι *B (v)* ‖ 6 ἔσῃ] ἐποίησε *B (praeter ed. Hal.)* ‖ 7 λάβῃ *vel* λάβοι *B (praeter ed. Hal.)* ‖ ἀλλὰ ⟨καὶ⟩ *A nonn. (V) et C un.* ‖ 9 ποιῶν ⟨καὶ⟩ *L Stob.* ‖ Ἡρακλήτης *B (praeter ed. Hal.)* ‖ 10 τε *Stob.:* ἦσαν *om. B (praeter ed. Hal.)* *MALBrTr*

c. 16. [v]Ὅταν κλαίοντα ἴδῃς τινὰ ἐν πένθει [w] ἢ ἀποδημοῦντος τέκνον [x] ἢ ἀπολωλεκότα τὰ ἑαυτοῦ, [y] πρόσεχε μή σε ἡ φαντασία συναρπάσῃ [z] ὡς ἐν κακοῖς ὄντος αὐτοῦ τοῖς ἐκτός, [a]ἀλλ' εὐθὺς ἔστω πρόχειρον [b] ὅτι ‘τοῦτον θλίβει οὐ τὸ συμβεβηκός [c] (ἄλλον γὰρ οὐ θλίβει), [d] ἀλλὰ τὸ δόγμα τὸ περὶ τούτου’. [e] μέχρι μέντοι λόγου μὴ ὄκνει συμπεριφέρεσθαι αὐτῷ,[f] κἂν οὕτω τύχῃ, καὶ συνεπιστενάξαι· [g] πρόσεχε μέντοι μὴ καὶ ἔσωθεν στενάξῃς.[h]

c. 17. [h]Μέμνησο, ὅτι ὑποκριτὴς εἶ δράματος, οἵου ἂν θέλῃ ὁ διδάσκαλος· ἂν βραχύ, βραχέος· ἂν μακρόν, μακροῦ· ἂν πτωχὸν ὑποκρίνασθαί σε θέλῃ, ἵνα καὶ τοῦτον εὐφυῶς ὑποκρίνῃ ἂν χωλόν, ἂν ἄρχοντα, ἂν ἰδιώτην. σὸν γὰρ τοῦτ' ἔστι, τὸ δοθὲν ὑποκρίνασθαι πρόσωπον καλῶς· ἐκλέξασθαι δ' αὐτὸ ἄλλου.[i]

c. 18. Κόραξ ὅταν μὴ αἴσιον κεκράγῃ, μὴ συναρπαζέτω σε ἡ φαντασία· ἀλλ' εὐθὺς διαίρει παρὰ σεαυτῷ καὶ λέγε ὅτι ‘τούτων ἐμοὶ οὐδὲν ἐπισημαίνε-

---

c. 16. [v h] cf. omnino III, 24 — [v y] III, 3, 15 — [w x] III, 24, 22 — [y z] II, 18, 24 — [z a, b c] cf. I, 25, 17 — [b c, d e] III, 13, 8 [e d] cf. I, 11, 31; I, 25, 28; I, 28, 23 — [e f] cf. IV. 12, 17 — [g h] I, 18, 19
c. 17. [h i] cf. I, 29, 41; IV, 7, 13; fragm. XI

SMA **c. 16.** *Stob. flor. 108, 78* ‖ 1 τινὰ *om. A nonn. et CD sing. (V; codd. nonn. Par., Simpl.); Stob.* ‖ 2 τέκνον *B et D un.* ‖ ἀπολωλεκότος *A et C un. (codd. nonn. Par.); Stob.* 3 αὐτοῦ τοῖς ἐκτὸς] τοῦ ἀνθρώπου *Stob.* ‖ 4 εὐθὺς ἔστω πρόχειρον *Nil., Par., in qua add.* ⟨ἐπιλέγειν σεαυτῷ⟩ εὐθὺς τὸ χεῖρον ἔστω *Stob.:* εὐθὺς ⟨διαίρει παρὰ σεαυτῷ καὶ λέγε (λέγε *om. C un.;* λέγειν *ed. Hal.*)⟩ ἔστω πρόχειρον *Ench.* (πρόχειρον ἔστω *om. C un.*) ‖ τὰ συμβεβηκότα *et* 5 τὰ δόγματα *Stob. (om.* τὸ περὶ τούτου) ‖ τοῦτον *B;* τοῦτο *C un.;* τούτων *C al. (ed. Hal., v.; Nil., Par.)* ‖ 6 αὐτοῖς *Stob.* ‖ 7 καὶ *om. B' et C nonn. (Nil.); Stob. (apud quem* ἐπιστενάξαι *leg.)* ‖ πρόσεχε] λίαν δὲ προσέχων *Stob.* ‖ μέντοι *om. B'; Stob.* ‖ 8 συνεπιστενάξῃς *AC sing. (ed. Hal., v.)*

c. 17. *Stob. ecl. II, 8, 27* ‖ 1 οἷον *B et D un.; Stob.* ἐὰν *Stob.* (δ' ἂν *Nil.*) ‖ 3 σε *om. Stob. (ante* πτωχὸν *pon. Nil.)* ‖ ἵνα — εὐφυῶς] τοῦτον ἵνα καλῶς *Stob.* ‖ 4 τοῦτ' *om. Stob. (Nili cod. Hafn.)* ‖ 5 πρόσωπον ὑποκρίνασθαι *C un. (Nil.); Stob.* ‖ δ' αὐτὸ] δὲ τὸ πρόσωπον *Stob.*

c. 18. 1 κράξῃ *A et CD sing.* ‖ 2 σοι *et* διάκρινε *(sic Par. quoque)* ‖ 3 οὐδὲν ἐμοὶ *A et C nonn.*

ται, ἀλλ' ἢ τῷ σωματίῳ μου ἢ τῷ κτησειδίῳ μου ἢ τῷ δοξαρίῳ μου ἢ τοῖς τέκνοις ἢ τῇ γυναικί. ἐμοὶ δὲ πάντα αἴσια σημαίνεται, ἐὰν ἐγὼ θέλω· [k] ὅ τι γὰρ ἂν τούτων ἀποβαίνῃ, ἐπ' ἐμοί ἐστιν ὠφεληθῆναι ἀπ' αὐτοῦ.[l]

c. 19. [l]Ἀνίκητος εἶναι δύνασαι, ἐὰν εἰς μηδένα ἀγῶνα 1
καταβαίνῃς, ὃν οὐκ ἔστιν ἐπὶ σοὶ νικῆσαι. [m] ὅρα μήποτε ἰδών 2
τινα [n] προτιμώμενον [o] ἢ μέγα δυνάμενον ἢ ἄλλως εὐδοκιμοῦντα μακαρίσῃς, [p] ὑπὸ τῆς φαντασίας συναρπασθείς. [q] ἐὰν γὰρ ἐν τοῖς ἐφ' ἡμῖν ἡ οὐσία τοῦ ἀγαθοῦ ᾖ, [r] οὔτε φθόνος οὔτε ζηλοτυπία χώραν ἔχει· [s] σύ τε αὐτὸς οὐ στρατηγός, [t] οὐ πρύτανις [u] ἢ ὕπατος εἶναι θελήσεις, ἀλλ' ἐλεύθερος. [v] μία δὲ ὁδὸς πρὸς τοῦτο, καταφρόνησις τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν.[w]

c. 20. [w]Μέμνησο, ὅτι οὐχ ὁ λοιδορῶν ἢ ὁ τύπτων ὑβρίζει,[x] ἀλλὰ τὸ δόγμα τὸ περὶ τούτων ὡς ὑβριζόντων. [y] ὅταν οὖν [z] ἐρεθίσῃ [a] σέ τις, ἴσθι, ὅτι ἡ σή σε ὑπόληψις ἠρέθικε. [b]τοιγαροῦν ἐν πρώτοις πειρῶ ὑπὸ τῆς φαντασίας μὴ συναρπασθῆναι· [c] ἂν γὰρ ἅπαξ χρόνου καὶ διατριβῆς τύχῃς, ῥᾷον κρατήσεις σεαυτοῦ.[d]

---

c. 18. [kl] III, 20, 9

c. 19, s. 1. [lm] III, 6, 5; III, 22, 102 — **s. 2.** [mq] III, 3, 17 — [mp] cf. III, 17, 5; IV, 7, 21 — [no] IV, 6, 25 — [pq] cf. quae adn. ad c. 16 — [qr] IV, 10, 8 — [rs] III, 22, 61 — [st, uv] IV, 1, 148 sqq. — [vw] IV, 4, 39; IV, 6, 9

c. 20. [wx] cf. III, 22, 100 — [xy] I, 25, 28 — [za] cf. II, 18, 14 — [bc] cf. quae adn. ad c. 16 — [cd] II, 18, 12 sq.

---

4 *ἀλλὰ τῷ A et C un.* ‖ *σώματι A un. (Nil.)* ‖ *κτησιδίῳ C et AB sing.* ‖ 5 *μου (post δοξαρίῳ) om. B et C un* ‖ 6 *σημαινέτω B un. (ed. Hal.)*

c. 19, s. 2. 2 *μηδέποτε A et C un.* ‖ 3 *μεγαλοδυνάμενον A et D un. (μεγαλυνόμενον Nil.; μεγαλοδυναμούμενον ed. Hal., v.)* ‖ 4 *συνεπαρθείς B et D un. (v)* ‖ 5 *ἐν] σοὶ A nonn.; ἐν τοῖς om. A un.* ‖ *τοῦ ἀπαθοῦς AB (v)* ‖ *οὔτε ⟨ὁ⟩ C un. (ed. Hal., v); ἔνθα C un. (quod fortasse ex οὐθ' ὁ corruptum est)* ‖ 6 *ἕξει B et AC sing.* ‖ *σὺ δὲ B et C nonn. (v)* ‖ 7 *οὐ] ἢ C nonn. (Nil.)* ‖ *θελήσῃς B et C un. (v)*

c. 20. 1 *ὁ post ἢ om. AB et C un. (Par.)* ‖ 2 *τούτου A* ‖ 3 *ἠρέθικε] ἠρέθισε A et C nonn. (Nili ed. Rom.)*

c. 21. [d] Θάνατος καὶ φυγὴ [e] καὶ πάντα τὰ δεινὰ φαινόμενα [f] πρὸ ὀφθαλμῶν ἔστω σοι καθ' ἡμέραν, μάλιστα δὲ πάντων ὁ θάνατος· [g] καὶ οὐδὲν οὐδέποτε οὔτε ταπεινὸν ἐνθυμηθήσῃ [h] οὔτε ἄγαν ἐπιθυμήσεις τινός.

c. 22. [i] Εἰ φιλοσοφίας ἐπιθυμεῖς, παρασκευάζου αὐτόθεν ὡς καταγελασθησόμενος, [k] ὡς καταμωκησομένων σου πολλῶν, [l] ὡς ἐρούντων ὅτι 'ἄφνω φιλόσοφος ἡμῖν ἐπανελήλυθε' [m] καὶ 'πόθεν ἡμῖν αὕτη ἡ ὀφρύς;' [n] σὺ δὲ ὀφρὺν μὲν μὴ σχῇς· [n'] τῶν δὲ βελτίστων σοι φαινομένων οὕτως ἔχου, [o] ὡς ὑπὸ τοῦ θεοῦ τεταγμένος εἰς ταύτην τὴν χώραν· [p] μέμνησό τε διότι, ἐὰν μὲν ἐμμείνῃς τοῖς αὐτοῖς, [q] οἱ καταγελῶντές σου τὸ πρότερον οὗτοί σε ὕστερον θαυμάσονται, [r] ἐὰν δὲ ἡττηθῇς αὐτῶν, διπλοῦν προσλήψῃ καταγέλωτα.

c. 23. Ἐάν ποτέ σοι γένηται ἔξω στραφῆναι πρὸς τὸ βούλεσθαι ἀρέσαι τινί, ἴσθι ὅτι ἀπώλεσας τὴν ἐν-

---

c. 21. [de, fg] cf. I, 4, 24; IV, 10, 31 — [gh] I, 3, 1
c. 22. [ik] III, 15, 10 sq. — [lm] I, 18, 10 — [mn] II, 8, 24 — [n'o] cf. II, 69; Plat. Crito 46b — [op] I, 9, 21 — [qr] cf. II, 22, 8

---

c. 21. *Flor. Democr.-Epict. ecl. 185 (ed. Wachsm.); Georgid. p. 43, 6 (ed. Boisson.)* ‖ 1 Θάνατος ⟨δὲ⟩ *A* ‖ φυγὴ] φθορὰ *flor., Georg.* (δίωξις *Par.*) ‖ πάντα ⟨τὰ ἄλλα⟩ *A*; πάντα ⟨ἄλλα⟩ *flor. cod. Mon. (Nil.)* ‖ φαινόμενα *om. flor., Georg.* 2 πρὸ ὀφθαλμῶν *om. Georg.* ‖ μάλιστα — (3) θάνατος *om. flor., Georg. (Par.)* ‖ 3 οὐδὲν *om. flor. cod. Mon.* ‖ οὐδέποτε — (4) οὔτε (*ante* ἄγαν) *om. Georg.* ‖ οὔτε (*ante* ταπεινὸν) *om. B et C nonn. (Par.), Antonii Mel. I, 14, qui e flor. hausit* ‖ ταπεινὸν *om. flor.* (*cuius cod. Pal. post* ἐνθυμηθήσῃ *ins.* κακὸν) ἐνθυμήσῃ *A un. (V; Par.; Nili ed. Rom.); flor. cod. Mon.* ‖ 4 τινός *om. Floril, Georg.*

c. 22. 2 σου *om. A un. (Nil. praeter cod. Hafn.)* ‖ 4 σχῇς] ἔχε *C un. (Nil., Par.)* ‖ 7 τε διότι *Nil.*: δὲ ὅτι *Ench.* ἐμμένοις *C un.* (ἐμμένῃς *Nil.*) ‖ 8 τὸ *om. B et C nonn., A un. (Nil.)* ‖ θαυμάσονται *C un. (fortasse A un. quoque, sed sibi ipsi obloquitur Schw.; V; Nil., Par.)*: θαυμάσουσιν *cett.*

c. 23. 1 Ἂν *A et CD sing.* ‖ 2 βουλεύσασθαι *B et D un.*; βουληθῆναι *v* ‖ τὴν ἔνστασιν ἀπώλεσας *A et CD sing.* (ἔνταξιν *A nonn.*; ἔντευξιν *D un.*)

στασιν. [s] ἀρκοῦ οὖν ἐν παντὶ τῷ εἶναι φιλόσοφος εἰ δὲ καὶ δοκεῖν βούλει [τῷ εἶναι], σαυτῷ φαίνου καὶ ἱκανὸς ἔσῃ.[t]

c. 24. Οὗτοί [u] σε οἱ διαλογισμοὶ μὴ θλιβέτωσαν [v] ‘ἄτι- 1
μος ἐγὼ βιώσομαι καὶ οὐδεὶς οὐδαμοῦ’. εἰ γὰρ ἡ ἀτιμία ἐστὶ κακόν, [w] οὐ δύνασαι ἐν κακῷ εἶναι δι’ ἄλλον, [x] οὐ μᾶλλον ἢ ἐν αἰσχρῷ· [y] μή τι οὖν σόν ἐστιν ἔργον τὸ ἀρχῆς τυχεῖν ἢ παραληφθῆναι ἐφ’ ἑστίασιν; οὐδαμῶς. [z] πῶς οὖν ἔτι τοῦτ’ ἔστιν ἀτιμία; πῶς δὲ οὐδεὶς οὐδαμοῦ ἔσῃ, ὃν ἐν μόνοις εἶναί τινα δεῖ τοῖς ἐπὶ σοί, ἐν οἷς [a] ἔξεστί σοι
εἶναι πλείστου ἀξίῳ; [b] ἀλλά σοι οἱ φίλοι ἀβοήθητοι 2
ἔσονται. τί λέγεις τὸ ἀβοήθητοι; οὐχ ἕξουσι παρὰ σοῦ κερμάτιον· οὐδὲ πολίτας Ῥωμαίων αὐτοὺς ποιήσεις· τίς οὖν σοι εἶπεν, ὅτι ταῦτα τῶν ἐφ’ ἡμῖν ἐστιν, οὐχὶ δὲ ἀλλότρια ἔργα; τίς δὲ δοῦναι δύναται ἑτέρῳ, ἃ μὴ ἔχει αὐτός; ‘κτῆσαι οὖν’, φησίν, ‘ἵνα ἡμεῖς ἔχω-
μεν’. εἰ δύναμαι κτήσασθαι τηρῶν ἐμαυτὸν αἰδή- 3
μονα καὶ πιστὸν καὶ μεγαλόφρονα, δείκνυε τὴν ὁδὸν καὶ κτήσομαι. εἰ δ’ ἐμὲ ἀξιοῦτε τὰ ἀγαθὰ τὰ ἐμαυτοῦ ἀπολέσαι, ἵνα ὑμεῖς τὰ μὴ ἀγαθὰ περιποιήσησθε,

c. 23. [st] IV, 8, 17,23
c. 24, s. 1. [uv] cf. IV, 2, 4 — [wx] cf. I, 28, 23; I, 9, 34 — [yz] cf. II, 6, 8 — [ab] cf. III, 25, 3

3 τῷ] τὸ *B un. (Nil.)* ‖ καὶ *om. id. (ed. Hal.; Nil., Par.)* ‖ 4 τῷ (τῳ *Upt.*) εἶναι *Ench.: om. Par.*; εἶναι *C un.* (τὸ εἶναι *Nil.* | ἱκανόν ἐστι τοῦτό γέ σοι *C un.* (*item Par., om.* γέ σοι; *Nil. et Simpl., om.* τοῦτό γέ σοι)

c. 24, s. 1. 2 ἐγὼ βιώσομαι] ἔσομαι *A et D un.* (βιώσομαι *Simpl.*); ἐγὼ διαβιώσομαι *C un.* (*Nil.*, ἐγὼ *om. cod. Hafn.*; *Par.*) ‖ ἡ *om. B et C nonn. (v)* ‖ 3 κακόν, ⟨ὥσπερ ἐστίν⟩ *C nonn. et AD sing. (Nil.)* ‖ 4 οὖν σόν ἐστιν ἔργον] *in his verbis colloc. multum variant codd.* ‖ 5 ἔτι τοῦτ’] ἐπὶ τούτοις *C un. (Nil.;* ἐν *cod. Hafn.)*; τοῦτο *C rell.* ‖ 6 δὲ ⟨καὶ⟩ *C un (Nil., Par., Simpl.)* ‖ **s. 2.** 8 σοὶ] μου *coni. Schw.* ‖ 10 κερμάτιον *A un. (Nil.)*: ἀργύριον *celt.* (χρήματα *Par., Simpl.*) ‖ 12 δύναται δοῦναι (*om.* δὲ) *C un. (V; Par., in quibus exstat* δέ) ‖ 13 φασίν *C (ed. Hal., v; Nili ed. Rom.)*; φασὶν ⟨οἱ φίλοι⟩ *A un. (Simpl.)* ‖ **s. 3.** 14 ⟨ἀλλ’⟩ εἰ *A un. (Simpl.)* ‖ 15 δεικνύετε *C nonn. (ed. Hal., v)* ‖ 16 ἀξιοῦται *B* ‖ τὰ ἐμαυτοῦ — (17) ἀγαθὰ *om. B*’

ὁρᾶτε ὑμεῖς, [a] πῶς ἄνισοί ἐστε καὶ ἀγνώμονες. [b] τί δὲ καὶ βούλεσθε μᾶλλον; ἀργύριον ἢ φίλον πιστὸν καὶ αἰδήμονα; εἰς τοῦτο οὖν μοι μᾶλλον συλλαμβάνετε καὶ μή, δι' ὧν ἀποβαλῶ αὐτὰ ταῦτα, ἐκεῖνά με πράσσειν
4 ἀξιοῦτε. 'ἀλλ' ἡ πατρίς, ὅσον ἐπ' ἐμοί', φησίν, 'ἀβοήθητος ἔσται'. πάλιν, ποίαν καὶ ταύτην βοήθειαν; στοὰς οὐχ ἕξει διὰ σὲ οὔτε βαλανεῖα. καὶ τί τοῦτο; οὐδὲ γὰρ ὑποδήματα ἔχει διὰ τὸν χαλκέα οὐδ' ὅπλα διὰ τὸν σκυτέα· ἱκανὸν δέ, ἐὰν ἕκαστος ἐκπληρώσῃ τὸ ἑαυτοῦ ἔργον. εἰ δὲ ἄλλον τινὰ αὐτῇ κατεσκεύαζες πολίτην πιστὸν καὶ αἰδήμονα, οὐδὲν ἂν αὐτὴν ὠφέλεις; 'ναί.' οὐκοῦν οὐδὲ σὺ αὐτὸς ἀνωφελὴς ἂν εἴης αὐτῇ. 'τίνα οὖν ἕξω', φησί, 'χώραν ἐν τῇ πόλει;' ἣν
5 ἂν δύνῃ φυλάττων ἅμα τὸν πιστὸν καὶ αἰδήμονα. εἰ δὲ ἐκείνην ὠφελεῖν βουλόμενος ἀποβαλεῖς ταῦτα, τί ὄφελος ἂν αὐτῇ γένοιο ἀναιδὴς καὶ ἄπιστος ἀποτελεσθείς;

[ab] cf. I, 11, 24

---

18 *ἄδικοι A un. (Nil.)* ‖ *ἔσται B* ‖ 21 *αὐτὸ ταῦτα C (V, v)* ‖ *με ἐκεῖνα C un.; μὲ (om. ἐκεῖνα) C un. (V, v)* ‖ *inter ss. 3 et 4 haec interponit Par.: ἀλλ' ἐνοχλοῦσί σοι οἱ λογισμοὶ λέγοντες ὅτι 'τοῦτον εἰ στέρξομεν τὸν βίον, οὐδεμία ἡμῶν ἐν τῇ πόλει μνήμη οὐδ' ὄνομα οὐδὲ τιμή· λέληθε δὲ τοὺς πολλούς, ὅτι καὶ πολίτης εἰμί'. ποίαν πάλιν ταύτην τιμὴν λέγουσιν; οὐ χειροτονήσουσιν πρεσβύτην οὐδὲ ἄρχοντα αἱρήσονται. καὶ τί τοῦτο; οὐδὲ γὰρ εἰς τοῦτο ἔταξας ἑαυτόν οὐδὲ τοῦτο ἐπαγγέλλῃ· οὐδὲ γὰρ ἄρχων εἶ οὐδὲ τῶν τὰ κοινὰ πρασσόντων. εἰ δέ τινες μὴ τούτων ὄντες εἰς αὐτὰ μᾶλλον ὠθοῦσιν ἑαυτούς, τί πρὸς σὲ τὸν ἀνακεῖσθαι θεῷ θέλοντα καὶ εἰς τοῦτο ὄντα; ἱκανὸν γὰρ ἑκάστῳ, εἰ τῆς ἑαυτοῦ τάξεως ἄξιος φανείη. εἰ γὰρ τὴν ἐνάρετον πολιτείαν μεταδιώκεις, τούτων οὐδέν σοι προσήκει ἐπιζητεῖν, ἀλλὰ μᾶλλον δι' ὧν ὃ ἐπηγγείλω πληρώσεις* ‖ **s. 4.** 23 *ἔσται ⟨πειθομένῳ σοι καὶ ἐκτὸς ὡς ἀλλοτρίων καταφρονοῦντι⟩ ACD sing. (Simpl.)* ‖ *καὶ om. A nonn. (V, v)* ‖ 24 *οὔτε] οὐδὲ Nil., quod commendat Schw.* ‖ *inverso ordine* 26 *σκυτέα* — (25) *χαλκέα colloc. B' (V, v; Nil.)* ‖ 28 *ἂν A un. (V; Nil.)* ‖ 29 *ὠφέλεις V, Nil.: ὠφίλεις B; ὠφελεῖς A et C un.; ὠφέλοις vel ὠφείλεις C rell. (ὤφειλες ed. Hal., v)* ‖ **s. 5.** 30 *φησίν, ἕξω χώραν C un. (Nil.; φησί, χώραν ἕξω Simpl.)* ‖ 31 *τὸν] σεαυτὸν C (Nil.)* ‖ 33 *ἀποτελεῖσθαι B' (v); ἀποτελέσεις A un.*

c. 25. [a] Προετιμήθη σού τις [b] ἐν ἑστιάσει ἢ ἐν προσα- 1
γορεύσει ἢ ἐν τῷ παραληφθῆναι εἰς συμβουλίαν; εἰ
μὲν ἀγαθὰ ταῦτά ἐστι, χαίρειν σε δεῖ, ὅτι ἔτυχεν αὐ-
τῶν ἐκεῖνος· εἰ δὲ κακά, μὴ ἄχθου, ὅτι σὺ αὐτῶν οὐκ
ἔτυχες· [c] μέμνησο δέ, ὅτι οὐ δύνασαι μὴ ταὐτὰ ποιῶν πρὸς τὸ
τυγχάνειν τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν τῶν ἴσων ἀξιοῦσθαι. [d] πῶς γὰρ 2
ἴσον ἔχειν δύναται ὁ μὴ φοιτῶν ἐπὶ θύρας τινὸς τῷ φοιτῶντι;
[e] ὁ μὴ παραπέμπων τῷ παραπέμποντι; [f] ὁ μὴ ἐπαινῶν τῷ ἐπαι-
νοῦντι, [g] ἄδικος οὖν ἔσῃ καὶ [h] ἄπληστος, [i] εἰ μὴ προϊέμενος
ταῦτα, ἀνθ' ὧν ἐκεῖνα πιπράσκεται, [k] προῖκα αὐτὰ βου-
λήσῃ λαμβάνειν. [l] ἀλλὰ πόσου πιπράσκονται θρίδακες; ὀβολοῦ, 3
ἂν οὕτω τύχῃ. [m] ἂν οὖν τις προέμενος τὸν ὀβολὸν λάβῃ
θρίδακας, σὺ δὲ μὴ προέμενος μὴ λάβῃς, μὴ οἴου
ἔλαττον ἔχειν τοῦ λαβόντος. ὡς γὰρ ἐκεῖνος ἔχει θρί-
δακας, οὕτω σὺ τὸν ὀβολόν, ὃν οὐκ ἔδωκας. τὸν αὐ- 4
τὸν δὴ τρόπον καὶ ἐνταῦθα. [n] οὐ παρεκλήθης ἐφ' ἑστίασίν
τινος; οὐ γὰρ ἔδωκας τῷ καλοῦντι, ὅσου πωλεῖ τὸ δεῖπνον.
ἐπαίνου δ' αὐτὸ πωλεῖ, θεραπείας πωλεῖ. [o] δὸς οὖν τὸ διά-
φορον, εἰ σοι λυσιτελεῖ, ὅσου πωλεῖται. [p] εἰ δὲ κἀκεῖνα
θέλεις μὴ προΐεσθαι καὶ ταῦτα λαμβάνειν, ἄπληστος εἶ καὶ

---

c. 25, s. 1. [al] cf. omnino IV, 6, 25 sqq. — [cd] cf. IV, 2, 2 — **s. 2.** [dg] IV, 6, 36 (III, 17, 2) — [ef] IV, 10, 20 — [fg] cf. III, 24, 49 — [hi] IV, 1, 106 — [kl] IV, 10, 24 — **s. 3.** [lm] III, 24, 48 — **s. 4.** [no] cf. I, 25, 15 — [pq] IV, 10, 24

---

c. 25, s. 1. 1 ⟨Ἂν⟩ (*vel* ⟨Ἐὰν⟩) *προτιμηθῇ AD et C un.* (⟨*Εἰ*⟩ *προετιμήθη Par.*) ‖ **s. 2.** 7 *τῶν φοιτῶντι (!) B'* ‖ 9 *προέμενος B' et C un. (Nil., Par.)* ‖ 10 *βουλήσει B'* ‖ **s. 3.** 12 *τις*] *τι B'* ‖ 15 *τὸν om. C nonn.; ὃν om. B' (utramque vocem om. ed. Hal., v)* ‖ *οὐ δέδωκας A un. (Par. codd. nom.)* ‖ **s. 4.** 17 *πωλεῖ AC sing. (Nili cod. Paris. et Vat.; Par. cod. Med.; Simpl.): πωλεῖται cett.* ‖ 18 *αὐτὸ*] *αὐτῷ B un. (Nili cod. Par., αὐτοῦ Nili cod. Hafn. et ed. Rom.); αὐτὸς C un.* ‖ *θεραπείας*] *κολακείας A un. (et hoc et illud Par.)* ‖ *οὖν om. A un. (Nil.)* ‖ *διάφορον AC sing. (Nil.): διαφέρον cett.* ‖ 19 *σοι*] *τι B un. (ed. Hal.)* ‖ *ὅπου πωλεῖται B un. (ed. Hal.); πωλούμενον C un. (V, ubi ⟨τὸ⟩ πωλ.)* ‖ *κἀκεῖνα*] *ταῦτα A un.* ‖ 20 *ταῦτα*] *κἀκεῖνα ⟨προῖκα⟩ (id. κἀκεῖνα V)*

5 ἀβέλτερος. [q] οὐδὲν οὖν ἔχεις ἀντὶ τοῦ δείπνου; ἔχεις μὲν οὖν τὸ μὴ ἐπαινέσαι τοῦτον, ὃν οὐκ ἤθελες, τὸ μὴ ἀνασχέσθαι αὐτοῦ τῶν ἐπὶ τῆς εἰσόδου.[r]

c. 26. [r] Τὸ βούλημα τῆς φύσεως καταμαθεῖν [s] *ἔστιν ἐξ ὧν οὐ διαφερόμεθα πρὸς ἀλλήλους. οἷον, ὅταν ἄλλου παιδάριον κατεάξῃ τὸ ποτήριον, πρόχειρον εὐθὺς λέγειν ὅτι ʿτῶν γινομένων ἐστίν᾽. ἴσθι οὖν, ὅτι, ὅταν καὶ τὸ σὸν κατεαγῇ, τοιοῦτον εἶναί σε δεῖ, ὁποῖον ὅτε καὶ τὸ τοῦ ἄλλου κατεάγη. οὕτω μετατίθει καὶ ἐπὶ τὰ μείζονα. τέκνον ἄλλου τέθνηκεν ἢ γυνή; οὐδείς ἐστιν ὃς οὐκ ἂν εἴποι* [s'] *ὅτι ʿἀνθρώπινον᾽·* [t] *ἀλλ᾽ ὅταν τὸ αὐτοῦ τινος ἀποθάνῃ, εὐθὺς ʿοἴμοι, τάλας ἐγώ᾽. ἐχρῆν δὲ μεμνῆσθαι, τί πάσχομεν περὶ ἄλλων αὐτὸ ἀκούσαντες.*

c. 27. *Ὥσπερ σκοπὸς πρὸς τὸ ἀποτυχεῖν οὐ τίθεται, οὕτως οὐδὲ κακοῦ φύσις ἐν κόσμῳ γίνεται.*

c. 28. [t'] Εἰ μὲν τὸ σῶμά σού τις ἐπέτρεπε τῷ ἀπαντήσαντι, ἠγανάκτεις ἄν· [u] ὅτι δὲ σὺ τὴν γνώμην τὴν σεαυτοῦ ἐπιτρέπεις τῷ τυχόντι, ἵνα, [v] ἐὰν λοιδορήσηταί σοι, [w] ταραχθῇ ἐκείνη καὶ συγχυθῇ, [w'] οὐκ αἰσχύνῃ τούτου ἕνεκα; [x]

1 **c. 29.** ʿΕκάστου ἔργου σκόπει τὰ καθηγούμενα καὶ τὰ ἀκόλουθα αὐτοῦ καὶ οὕτως ἔρχου ἐπ᾽ αὐτό εἰ δὲ μή, τὴν μὲν

s. 5. [qr] cf. omnino IV, 3, 7 sqq.; IV, 9 1
c. 26. [rs] I, 17, 13 — [s't] cf. I, 9, 30
c. 28. [t'u] II, 12, 19 — [ux] cf. I, 25, 29 — [vw] cf. II, 12, 14 (?) — [ww'] III, 22, 25 (?)
c. 29. totum caput paucis mutatis e diss. III, 15 huc translatum est; om. *D* et *AC* sing. *(Par.;* sine commentario praeterm. *Simpl.)*

---

s. 5. 23 *τῶν*] *τῆς B′* ‖ *εἰσόδου ⟨παροινιῶν⟩ AC sing.*
c. 26. 2 *ἄλλου Nil.* (*ἄλλο codd. Vatt. et ed. Rom.*), *Par.*: *τοῦ γείτονος ἄλλο Ench.* ‖ 3 *κατάξῃ itemque postea* (5) *καταγῇ et* (6) *καταγῇ C un. (V)* ‖ *πρόχειρον Nil*, *Par.*: *πρόχειρόν ἐστιν Ench.* ‖ 6 *τὸ om. B′*; *τοῦ om. A un.* ‖ 8 *διότι Nil.* ‖ 9 *⟨καὶ⟩ τάλας C un. (Nil.)* ‖ *παράσχομεν B*; *παρείχομεν C un. (ed. Hal.)*
c. 27. 1 *οὐ τίθεται πρὸς τὸ ἀποτυχεῖν AD et C un.*
c. 28. 1 *ἐπέτρεπέ τις C un. (V)* ‖ *ὑπαντήσαντι AC nonn., D un. (v; ὑπαντῶντι Simpl.)*
c. 29, s. 1. 2 *αὐτῷ A un. (V)*

*πρώτην προθύμως ἥξεις ἅτε μηδὲν τῶν ἑξῆς ἐντεθυμημένος,
ὕστερον δὲ ἀναφανέντων δυσχερῶν τινων αἰσχρῶς ἀποστήσῃ.
θέλεις Ὀλύμπια νικῆσαι; κἀγώ, νὴ τοὺς θεούς· κομψὸν γάρ* 2
*ἐστιν. ἀλλὰ σκόπει τὰ καθηγούμενα καὶ τὰ ἀκόλουθα καὶ οὕ-
τως ἅπτου τοῦ ἔργου. δεῖ σ' εὐτακτεῖν, ἀναγκοτροφεῖν, ἀπέχε-
σθαι πεμμάτων, γυμνάζεσθαι πρὸς ἀνάγκην, ἐν ὥρᾳ τεταγμένῃ,
ἐν καύματι, ἐν ψύχει, μὴ ψυχρὸν πίνειν, μὴ οἶνον, ὡς ἔτυχεν,
ἁπλῶς ὡς ἰατρῷ παραδεδωκέναι σεαυτὸν τῷ ἐπιστάτῃ, εἶτα ἐν
τῷ ἀγῶνι παρορύσσεσθαι, ἔστι δὲ ὅτε χεῖρα ἐκβαλεῖν, σφυρὸν
στρέψαι, πολλὴν ἁφὴν καταπιεῖν, ἔσθ' ὅτε μαστιγωθῆναι καὶ
μετὰ τούτων πάντων νικηθῆναι. ταῦτα ἐπισκεψάμενος, ἂν ἔτι* 3
*θέλῃς, ἔρχου ἐπὶ τὸ ἀθλεῖν. εἰ δὲ μή, ὡς τὰ παιδία ἀναστρα-
φήσῃ, ἃ νῦν μὲν παλαιστὰς παίζει, νῦν δὲ μονομάχους, νῦν δὲ
σαλπίζει, εἶτα τραγῳδεῖ· οὕτω καὶ σὺ νῦν μὲν ἀθλητής, νῦν δὲ
μονομάχος, εἶτα ῥήτωρ, εἶτα φιλόσοφος, ὅλῃ δὲ τῇ ψυχῇ οὐδέν·
ἀλλ' ὡς πίθηκος πᾶσαν θέαν, ἣν ἂν ἴδῃς, μιμῇ καὶ ἄλλο ἐξ
ἄλλου σοι ἀρέσκει. οὐ γὰρ μετὰ σκέψεως ἦλθες ἐπί τι οὐδὲ
περιοδεύσας, ἀλλ' εἰκῇ καὶ κατὰ ψυχρὰν ἐπιθυμίαν. οὕτω* 4
*θεασάμενοί τινες φιλόσοφον καὶ ἀκούσαντες οὕτω τινὸς λέγον-
τος, ὡς Εὐφράτης λέγει (καίτοι τίς οὕτω δύναται εἰπεῖν, ὡς
ἐκεῖνος;), θέλουσι καὶ αὐτοὶ φιλοσοφεῖν. ἄνθρωπε, πρῶτον* 5
*ἐπίσκεψαι, ὁποῖόν ἐστι τὸ πρᾶγμα· εἶτα καὶ τὴν σεαυτοῦ φύσιν
κατάμαθε, εἰ δύνασαι βαστάσαι. πένταθλος εἶναι βούλει ἢ
παλαιστής; ἴδε σεαυτοῦ τοὺς βραχίονας, τοὺς μηρούς, τὴν ὀσφὺν*

3 ἥξεις *V, v, Nil. (Diss.)*: ηὔξεις *B et C un.*; ἄρξεις *C un.*; ἕξεις *A un. (de A alt. tacet Schw.)* ‖ 4 δυσχερῶν τινων αἰσχρῶς *Wolf*: τινῶν αἰσχρῶν *Ench. (Nil.*; αἰσχρῶν τινων *V)* ‖ ἀποστήσῃ] αἰσχυνθήσῃ *C un. (V)* ‖ s. 2. 7 σ'] δὲ *A un.*: *om. AC sing. (Nil.)* ‖ 11 παρορύσσεσθαι *Upt. e diss*: παρέρχεσθαι *Ench. (Nil*; *unde* εἰς τὸν ἀγῶνα *C un. (V)*; παρέχεσθαι *AB sing.* ‖ ἐκβαλεῖν *Upt. e diss.*; βαλεῖν *AC sing. (Nil.)*; λαβεῖν *B*; βλαβεῖν *C un.* ‖ 12 ἔστι δ' ὅτε *C un. (V)* ‖ 13 τούτων *Nil.*: τῶν *Ench. (praeter C un., qui habet* μετὰ ταῦτα πάντα *cum V)*; *om. A un.* ‖ s. 3. ταῦτα ⟨πάντα⟩ *C un. (v)* ‖ ἀλλ' ἔτι ἐθέλῃς *B alt.*; *om. haec tria verba B alt. (ed. Hal.)* ‖ 18 ἣν ἂν *C un.*: ἐὰν *A un. (Vv; Nil.)*; ἂν *cett.* (ἣν *ed. Hal.)* ‖ 19 ἐπί τι] ἐπὶ τοὔργον *C un. (V)* ‖ 20 περιοδεύσας *AC sing. (Vv)*: περιώδευσας *cett. (Nil.)* ‖ s. 4. 22 ὡς Εὐφράτης *Wolf e diss.*: ὡς εὖ Σωκράτης *Ench.* (ὡς εὖ τις σοφῶν *Nil.)*

6 *κατάμαθε. ἄλλος γὰρ πρὸς ἄλλο πέφυκε. δοκεῖς, ὅτι ταῦτα ποιῶν ὡσαύτως δύνασαι ἐσθίειν, ὡσαύτως πίνειν, ὁμοίως ὀρέγεσθαι, ὁμοίως δυσαρεστεῖν; ἀγρυπνῆσαι δεῖ, πονῆσαι, ἀπὸ τῶν οἰκείων ἀπελθεῖν, ὑπὸ παιδαρίου καταφρονηθῆναι, ὑπὸ τῶν ἀπαντώντων καταγελασθῆναι, ἐν παντὶ ἧττον ἔχειν, ἐν τιμῇ,*
7 *ἐν ἀρχῇ, ἐν δίκῃ, ἐν πραγματίῳ παντί. ταῦτα ἐπίσκεψαι. εἰ θέλεις ἀντικαταλλάξασθαι τούτων ἀπάθειαν, ἐλευθερίαν, ἀταραξίαν· εἰ δὲ μή, μὴ προσάγαγε. μὴ ὡς τὰ παιδία νῦν φιλόσοφος, ὕστερον δὲ τελώνης, εἶτα ῥήτωρ, εἶτα ἐπίτροπος Καίσαρος. ταῦτα οὐ συμφωνεῖ. ἕνα σε δεῖ ἄνθρωπον ἢ ἀγαθὸν ἢ κακὸν εἶναι· ἢ τὸ ἡγεμονικόν σε δεῖ ἐξεργάζεσθαι τὸ σαυτὰῦ ἢ το ἐκτὸς ἢ περὶ τὰ ἔσω φιλοτεχνεῖν ἢ περὶ τὰ ἔξω· τοῦτ' ἔστιν ἢ φιλοσόφου τάξιν ἐπέχειν ἢ ἰδιώτου.*

c. 30. [x] *Τὰ καθήκοντα ὡς ἐπίπαν ταῖς σχέσεσι παραμετρεῖται.* [a] *πατήρ ἐστιν· ὑπαγορεύεται ἐπιμελεῖσθαι, παραχωρεῖν ἁπάντων, ἀνέχεσθαι λοιδοροῦντος, παίοντος.* [b] *'ἀλλὰ πατὴρ κακός ἐστι'.* [c] *μή τι οὖν πρὸς ἀγαθὸν πατέρα φύσει ᾠκειώθης; ἀλλὰ πρὸς πατέρα.* [d] *'ὁ ἀδελφὸς ἀδικεῖ.' τήρει τοιγαροῦν τὴν τάξιν τὴν σεαυτοῦ πρὸς αὐτὸν* [e] *μηδὶ σκόπει, τε ἐκεῖνος ποιεῖ,* [f] *ἀλλὰ τί σοὶ ποιήσαντι κατὰ φύσιν ἡ σὴ ἕξει προαίρεσις·* [g] *σὲ γὰρ ἄλλος οὐ βλάψει,* [h] *ἂν μὴ σὺ θέλῃς·* [i] *τότε δὲ ἔσῃ βεβλαμμένος, ὅταν ὑπολάβῃς βλάπτεσθαι.* [k] *οὕτως οὖν ἀπὸ τοῦ*

---

c. 30. [xa] cf. III, 2, 4 — [ab] II, 10, 7 — [ag] cf. III, 18, 3 — [bc] III, 20, 11 — [bd] I, 12, 28, III, 3, 5 (de *ᾠκειώθης* cf. III, 24, 11) — [df] cf. III, 10, 19 — [eg] IV, 5, 5 — [gh] (fortasse [gk]) IV, 5, 28 — [ik] III, 20, 16 — [ko] cf. III, 20, 11 — [lm] II, 14, 8 (?)

---

s. 5. 27 *ἄλλος Nil. (et Diss.): ἄλλο Ench.* ‖ **s. 6.** 28 *ὁμοίως ὀρέγεσθαι A un.: om. cett.; ὁμοίως (ὡσαύτως ed. Rom. et cod. Par.) ὀργίζεσθαι Nil.* ‖ 31 *ἀπαντώντων Schw. e diss.: ἁπάντων A un. (Nil.); verba ὑπὸ τῶν ἀπαντώντων καταγελασθῆναι om. cett.* ‖ **s. 7.** 33 *ἀπείθειαν ABC sing.* ‖ 34 *μὴ ante προσάγαγε om. B'C* ‖ *πρόσαγε AC sing. (Nil.); πρόσεχε C un.* ‖ *Καίσαρος ⟨γένῃ⟩ C un. (Nili ed. Rom.)* ‖ 36 *οὐ] οὖν B' (Nili cod. Reg.)* ‖ 37 *ἐξεργάσασθαι ABC sing.* ‖ *τοῖς σαυτοῦ A un. (τοῖς αὐτοῦ Nil.)* ‖ 38 *περὶ τὰ ἔξω A un. (Nil.): τὰ ἔξω cett.*

c. 30. 6 *τάξιν] πρᾶξιν B' et D un. (V, ed. Hal., v)*

γείτονος, [l] ἀπὸ τοῦ πολίτου, [m] ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ [n] τὸ καθῆκον
εὑρήσεις, [o] ἐὰν τὰς σχέσεις ἐθίζῃ θεωρεῖν.
c. 31. [p] Τῆς περὶ τοὺς θεοὺς εὐσεβείας ἴσθι ὅτι τὸ κυριώ- 1
τατον ἐκεῖνό ἐστιν, ὀρθὰς ὑπολήψεις περὶ αὐτῶν ἔχειν [q] ὡς ὄν-
των καὶ διοικούντων τὰ ὅλα καλῶς [r] καὶ δικαίως [s] καὶ σαυτὸν
εἰς τοῦτο κατατεταχέναι, [t] τὸ πείθεσθαι αὐτοῖς [u] καὶ εἴκειν [v] πᾶσι
τοῖς γινομένοις [w] καὶ ἀκολουθεῖν [x] ἑκόντα [y] ὡς ὑπὸ τῆς ἀρίστης
γνώμης ἐπιτελουμένοις. [z] οὕτω γὰρ οὔ μέμψῃ ποτὲ τοὺς θεοὺς
οὔτε ἐγκαλέσεις [a] ὡς ἀμελούμενος. [b] ἄλλως δὲ οὐχ οἷόν τε τοῦτο 2
γίνεσθαι, ἐὰν μὴ ἄρῃς ἀπὸ τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν [c] καὶ ἐν τοῖς ἐφ'
ἡμῖν μόνοις θῇς τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν. [d] ὡς, ἄν γέ τι ἐκεί-
νων ὑπολάβῃς ἀγαθὸν ἢ κακόν, πᾶσα ἀνάγκη, ὅταν [d'] ἀποτυγχά-
νῃς ὧν θέλεις καὶ περιπίπτῃς οἷς μὴ θέλεις, [e] μέμψασθαί σε [e'] καὶ
μισεῖν τοὺς αἰτίους. πέφυκε γὰρ πρὸς τοῦτο πᾶν ζῷον τὰ μὲν 3
βλαβερὰ φαινόμενα καὶ τὰ αἴτια αὐτῶν φεύγειν καὶ ἐκτρέπε-
σθαι, [f] τὰ δὲ ὠφέλιμα καὶ τὰ αἴτια αὐτῶν μετιέναι τε
καὶ τεθηπέναι. [g] ἀμήχανον οὖν βλάπτεσθαί τινα οἰόμενον
χαίρειν τῷ δοκοῦντι βλάπτειν, [h] ὥσπερ καὶ τὸ αὐτῇ τῇ βλάβῃ
χαίρειν ἀδύνατον. [i] ἔνθεν καὶ πατὴρ ὑπὸ υἱοῦ λοιδορεῖται, 4

---

c. 31, s. 1. [pr] (inprimis [qr]) I, 12, 4 sqq.; II, 14, 11; III, 26, 28 — [st] I, 12, 7 — [tu, wx] III, 26, 29 (cf. I, 12, 24 sq.) — [uw] IV, 7, 9 — [uv] IV, 7, 7 — [vw] I, 12, 17 — [xy] III, 5, 9 (IV, 3, 9; I, 12, 23) — [yz] I, 12, 25 — [za] I, 27, 13; II, 22, 15 (cf. IV, 7, 9; I, 14, 16) — [ab] III, 24, 113; III, 26, 28 — **s. 2.** [bd] cf. II, 22, 26 — [cd] I, 25, 1; I, 12, 27 — [d'e] II, 1, 31 — [de'] I, 22, 15; I, 27, 11 (cf. III, 4, 6) — **s. 3.** [e'f] II, 22, 15 — [gh] cf. IV, 7, 9 — **s. 4.** [il] II, 22, 10

---

10 *γείτονος ⟨πρὸς τὸν γείτονα⟩, ἀπὸ τοῦ πολίτου ⟨πρὸς τὸν πολίτην⟩, ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ ⟨πρὸς τὸν στρατηγὸν⟩ C un. (e Par.)* ‖ 11 *ἐθίζῃ A un. (Nil.): ἐθίζῃ cett.*

c. 31, s. 1. 4 *κατατεταχότων coni. Schw.* ‖ 5 *ὑπὸ] ἐπὶ A (praeter V) B (Nil.)* ‖ 6 *τοῖς θεοῖς Vv.* ‖ **s. 2.** 7 *δὲ A un. (Nil., Par.): τε cett.* ‖ *τοῦτο οὐχ οἷόν τε (om. γίνεσθαι) C un. (Nil.; item Par., in qua κατορθοῦν leg. pro γίνεσθαι); τοῦτο om. A un.* ‖ 8 *ἄρῃς ἀπὸ A un. (Par.): ἀποστῇς cett. (Nil.) τῶν] τοῦ B* ‖ 11 *μὴ] οὐ C un. (Nil.)* ‖ *μέμφεσθαι C (V; Nil., Par.)* ‖ *σε] τε C un., om. C al.* ‖ **s. 3.** 12 *τοῦτο] τὸ B' (om. Nili ed. Rom. et cod. Reg.; πρὸς τοῦτο om. Nili codd. Par. et Vat.)* 14 *τε A un. (Simpl.): om. cett. (Nil.)* 15 *τεθηπέναι Vv: τεθαυμακέναι Ench (Nil.; Simpl.)* ‖ **s. 4.** 17 *ὅθεν C un. (Vv)*

ὅταν τῶν δοκούντων ἀγαθῶν εἶναι τῷ παιδὶ μὴ μεταδιδῷ· [k] καὶ Πολυνείκην καὶ Ἐτεοκλέα τοῦτ' ἐποίησε πολεμίους ἀλλήλοις τὸ ἀγαθὸν οἴεσθαι τὴν τυραννίδα. [l] διὰ τοῦτο καὶ ὁ γεωργὸς λοιδορεῖ τοὺς θεούς, διὰ τοῦτο ὁ ναύτης, [m] διὰ τοῦτο ὁ ἔμπορος, διὰ τοῦτο οἱ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα ἀπολλύντες. [n] ὅπου γὰρ τὸ συμφέρον, ἐπεῖ καὶ τὸ εὐσεβές. [o] ὥστε, ὅστις ἐπιμελεῖται τοῦ ὀρέγεσθαι ὡς δεῖ καὶ ἐκκλίνειν, ἐν
5 τῷ αὐτῷ καὶ εὐσεβείας ἐπιμελεῖται. σπένδειν δὲ καὶ θύειν καὶ ἀπάρχεσθαι κατὰ τὰ πάτρια ἑκάστοτε προσήκει καθαρῶς καὶ μὴ ἐπισεσυρμένως μηδὲ ἀμελῶς μηδέ γε γλίσχρως μηδὲ ὑπὲρ δύναμιν.

1 **c. 32.** [o] Ὅταν μαντικῇ προσίῃς, μέμνησο, ὅτι, τί μὲν ἀποβήσεται, οὐκ οἶδας, ἀλλὰ ἥκεις ὡς παρὰ τοῦ μάντεως αὐτὸ πευσόμενος, [p] ὁποῖον δέ τι ἐστίν, ἐλήλυθας εἰδώς, εἴπερ εἶ φιλόσοφος. [q] εἰ γάρ ἐστί τι τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν, πᾶσα ἀνάγκη μήτε ἀγαθὸν αὐτὸ εἶναι μήτε κα-
2 κόν. [r] μὴ φέρε οὖν πρὸς τὸν μάντιν ὄρεξιν ἢ ἔκκλισιν μηδὲ τρέμων αὐτῷ πρόσει, [s] ἀλλὰ διεγνωκώς, ὅτι πᾶν τὸ ἀποβησόμενον ἀδιάφορον καὶ οὐδὲν πρὸς σέ, ὁποῖον δ' ἂν ᾖ, ἔσται αὐτῷ χρήσασθαι καλῶς καὶ τοῦτο οὐθεὶς κωλύσει. [t] θαῤῥῶν οὖν ὡς ἐπὶ συμβούλους ἔρχου τοὺς θεούς· [u] καὶ λοιπόν, ὅταν τί σοι συμβουλευθῇ, μέμνησο τίνας συμβούλους

[k l] IV, 5, 29 — [l m] III, 4, 7 — [n o] I, 27, 14, — (28) cf. Xenoph. Comm. I, 3, 3
c. 32, s. 1. [o z] cf. omnino II, 7 — [p q] II, 7, 3 — **s. 2.** [r s] ib. 12 — [t u] ib. 11 — [u v] ib. 14

19 πολεμίους ἀλλήλοις C un. (V et v, in qua ἐποίησε post πολ.): om. cett. (Nil.) ‖ 20 καὶ om. B' et C nonn. (Par.) ‖ ὁ om. C un. (Nil.) ‖ 22 ἀπολλύντες A C sing. (V v; Nili cod. Par.): ἀπολοῦντες cett. (Par. cod. Paris. un.; ἀπολύοντες Nili ed. Rom. et codd. Vatt.) ‖ 24 ὡς] ὧν C un. (Nil.) ‖ 25 ἐπιμελεῖσθαι B' et C un. ‖ 26 καὶ ἢ A B C sing. ‖ **s. 5.** *26 ἑκάστοτε B' et C un.: ἑκάστοις cett. (praeter C un., qui habet ἑκάστῳ cum Par.)*
c. 32. *totum caput om. Nil., Par. ‖* **s. 1.** *1 τι om. B' et D un. (V) ‖ 2 ἀπὸ τοῦ μάντεως (sic C un. quoque) ἀποπευσόμενος B' et D un. (V) ‖* **s. 2.** *6 μηδὲ τρέμων C un., Heyne (e coni.): εἰ δὲ μὴ τρέμων Ench. ‖ 7 αὐτὸν B un. (ed. Hal.; αὐτὸ V) ‖ τὸ om. BC sing. (V, ed. Hal., v) ‖ 9 ἔσται C un.: ἔσται ⟨γὰρ⟩ cett.*

παρέλαβες καὶ τίνων παρακούσεις ἀπειθήσας. [v] *ἔρχου δὲ ἐπὶ* 3
τὸ μαντεύεσθαι, καθάπερ ἠξίου Σωκράτης, ἐφ' ὧν ἡ
πᾶσα σκέψις τὴν ἀναφορὰν εἰς τὴν ἔκβασιν ἔχει καὶ
οὔτε ἐκ λόγου οὔτε ἐκ τέχνης τινὸς ἄλλης ἀφορμαὶ
δίδονται πρὸς τὸ συνιδεῖν τὸ προκείμενον· [w] *ὥστε, ὅταν*
δεήσῃ συγκινδυνεῦσαι φίλῳ ἢ πατρίδι, μὴ μαντεύεσθαι, εἰ συγ-
κινδυνευτέον. [x] *καὶ γὰρ ἂν προείπῃ σοι ὁ μάντις φαῦλα*
γεγονέναι τὰ ἱερά, δῆλον ὅτι θάνατος σημαίνεται ἢ
πήρωσις μέρους τινὸς τοῦ σώματος ἢ φυγή· [y] *ἀλλ' αἱρεῖ*
ὁ λόγος καὶ σὺν τούτοις παρίστασθαι τῷ φίλῳ καὶ τῇ πατρίδι
συγκινδυνεύειν. [z] *τοιγαροῦν τῷ μείζονι μάντει πρόσεχε,*
τῷ Πυθίῳ, ὃς ἐξέβαλε τοῦ ναοῦ τὸν οὐ βοηθήσαντα
ἀναιρουμένῳ τῷ φίλῳ.

c. 33. *Τάξον τινὰ ἤδη χαρακτῆρα σαυτῷ καὶ τύ-* 1
πον, ὃν φυλάξεις ἐπί τε σεαυτοῦ ὢν καὶ ἀνθρώποις
ἐντυγχάνων. καὶ σιωπὴ τὸ πολὺ ἔστω ἢ λαλείσθω τὰ 2
ἀναγκαῖα παὶ δι' ὀλίγων. σπανίως δέ ποτε καιροῦ
παρακαλοῦντος ἐπὶ τὸ λέγειν [a] *λέξον μέν, ἀλλὰ περὶ οὐ-*
δενὸς τῶν τυχόντων· μὴ περὶ μονομαχιῶν, μὴ περὶ ἱπποδρομιῶν,

---

s. 3. [v w] cf. Xen. Comm. I. 1, 7 — [w x] ib. 3 — [y z] III, 24, 44 cf. II, 7, 3) — v. 23 cf. Ael. Var. Hist. III, 44 et Simpl. comm.
c. 33, s. 2. [ab, cd] III, 16, 4

---

s. 3. 17 *δέῃ (δέῃ σε C un.) C (ed. Hal., v)* ‖ *μαντεύου, εἰ συγκινδυνεύσεις C un.* ‖ 18 *προείπῃ C un. (Wolf e coni.): προσείπῃ cett. (προσείποι AC sing)* ‖ 20 *τινὸς τοῦ AC sing.; τοῦ C un.; om. cett.* ‖ *αἱρεῖ ὁ Schw. (αἱρεῖ iam Salmasius): ἐρεῖ ὁ AC sing.; ἔνι cett. (ἢ ἔνι V)* ‖ 21 *παρίστασθαι iid.: παρίσταται cett.* ‖ *τῇ iid.: om. cett.*

c. 33, ss. 1—3. *Stob. flor. 34, 14* ‖ **s. 1.** 1 *Τάξιν B′* SMA *et D un. (V)* ‖ *τάξον* — (6) *ἱππ. om. A Stob.* ‖ *σεαυτῷ χαρακτῆρα Stob.* ‖ *σεαυτῷ C un., σεαυτοῦ A un.* ‖ 2 *ἀνθρώποις] ἑτέροισιν S Stob.* ‖ **s. 2.** 3 *καὶ om. C un. (Nil., Par.) Stob. τὰ πολλὰ Stob.* ‖ 5 *παρακολουθοῦντος B′ (Vv); καλοῦντος Stob. λέξον μὲν C nonn. (Simpl.): τι ἥξομεν cett. (ἥξομεν Nil.); Stob. περὶ μηδενὸς C un. (Nil.)* ‖ 6 *τυχόντων] εἰκαίων Stob.* ‖ *verba μὴ* — (11) *σιώπα sic immutata exhibet Stob.: μὴ περὶ ἀθλητῶν ἢ μονομάχων ἢ περὶ ἵππων ἢ βρωμάτων ἢ πομάτων τῶν ἑκασταχοῦ, μὴ περὶ ἀνθρώπων ψέγοντα ἢ ἐπαινοῦντα ἢ συγκρίνοντα. λοιπὸν ἐκείνου ἔχου τοῦ μὴ καθιέναι εἰς ὁμιλίας ἰδιωτικάς, ἀλλ' ἂν οἷός τε ᾖς, μέταγε τοὺς λόγους ἐπὶ τὸ προσῆκον· εἰ δὲ μή, ἀπό-*

μὴ περὶ ἀθλητῶν, [b] μὴ περὶ βρωμάτων ἢ πομάτων, τῶν ἑκασταχοῦ, [c] μάλιστα δὲ μὴ περὶ ἀνθρώπων ψέγων ἢ ἐπαι-
3 νῶν ἢ συγκρίνων. [d] ἂν μὲν οὖν οἷός τε ᾖς, μετάγαγε τοῖς σοῖς λόγοις καὶ τοὺς τῶν συνόντων ἐπὶ τὸ προσῆκον. εἰ δὲ ἐν ἀλλο-
4 φύλοις ἀποληφθεὶς τύχοις, σιώπα. [e] γέλως μὴ πολὺς ἔστω
5 μηδὲ ἐπὶ πολλοῖς μηδὲ ἀνειμένος. ὅρκον παραίτησαι, εἰ μὲν οἷόν τε, εἰς ἅπαν, εἰ δὲ μή, ἐκ τῶν ἐνόντων.
6 ἑστιάσεις τὰς ἔξω καὶ ἰδιωτικὰς διακρούου· ἐὰν δέ ποτε γίνηται καιρός, [e] ἐντετάσθω σοι ἡ προσοχή, μήποτε ἄρα ὑπορρυῇς εἰς ἰδιωτισμόν. [f] ἴσθι γάρ, ὅτι, ἐὰν ὁ ἑταῖρος ᾖ μεμολυσμένος, καὶ τὸν συνανατριβόμενον αὐτῷ συμμολύνεσθαι
7 ἀνάγκη, κἂν αὐτὸς ὢν τύχῃ καθαρός. [g] τὰ περὶ τὸ σῶμα μέχρι τῆς χρείας ψιλῆς παραλάμβανε, οἷον τροφάς, πόμα, ἀμπεχόνην, οἰκίαν, οἰκετίαν· τὸ δὲ πρὸς δόξαν ἢ τρυφὴν ἅπαν περίγραφε.[h]
8 περὶ ἀφροδίσια εἰς δύναμιν πρὸ γάμου καθαρευτέον· ἁπτομένῳ δὲ ὧν νόμιμόν ἐστι μεταληπτέον. μὴ μέντοι ἐπαχθὴς γίνου τοῖς

---

s. 3. [de] (inprimis paraphrasis Stobaeana) III, 16, 1 — **s. 6.** [ef] III, 16, 6 — [fg] III, 16, 1 — **s. 7.** [gh] cf. gnom. Stob. 17

λειπε σιωπᾶν ‖ μονομαχιῶν C un. (Nil.; Simpl.): μονομάχων cett. (Stob.)

7 *μὴ ante ἱππ. pr. C un. (Nil.): μηδὲ cett.* ‖ 8 *ἑκασταχοῦ Nil. (Simpl.); Stob.: ἑκασταχοῦ ⟨λεγομένων⟩ Ench.* ‖ *ψέγων ἢ ἐπαινῶν ἢ συγκρίνων C un. (Par.): λέγοντα (ψέγοντα AC sing., Nil.; Stob.) ἢ ἐπαινοῦντα ἢ συγκρίνοντα cett. (Nil., in quo κρίνοντα leg.); Stob.; λέγοντες ἢ ἐπαινοῦντες ἢ συγκρίνοντες ed. Hal., v)* ‖ **s. 3.** 9 *μετάγαγε A un. (Nil., Par.): μέταγε cett. (Stob.)* ‖ *τοῖς σοῖς λόγοις C un.: τοὺς σοὺς λόγους καὶ cett. (Nil.; cf. Stob.)* ‖ 11 *ἀποληφθεὶς AC sing. (Nili ed. Rom.): ἀπο-*
MA *λειφθεὶς cett.* ‖ **s. 4.** *Stob. flor. 5, 39 om.* (12) *μηδὲ ἀνει-*
SMAL *μένος* ‖ **s. 5.** *Stob. flor. 27, 12* ‖ 12 *ὄντων B et C un. (v)*
MA **s. 6.** *Stob. flor. 5, 40 haec habet δείπνοις τοῖς ἔξω καὶ ἰδιωτικοῖς (τοὺς et ἰδιωτικοὺς M) τὸ πολὺ ἀπόταξαι. ἂν δὲ γένηται καιρός, φυλάσσου. ἴσθι γάρ, ὅτι, ἂν ἕτερος ᾖ μεμολυσμένος, καὶ τὸν ἕτερον ἐμπλησθῆναι ἀνάγκη, ὅταν γυμνοὶ (πολλοὶ γυμνοὶ A) συνδιατρίβωνται* ‖ 14 *ἔξω] ἐξωτικὰς C nonn. et A un.* ‖ 16 *ὑπορρυῇς BC sing. (Vv; Nil.): ἀπορρυῇς cett.* ‖ 17 *συμμολύνεσθαι AC sing. (Nil., Par. codd. nonn.; Simpl.): μολύνεσθαι cett.* ‖ 18 *τύχῃς B un. (V, ed. Hal., v)* ‖ **s. 7.** 19 *τῆς om. A et D un.* ‖ *ψιλῆς] ψυχῆς A nonn. et B un.* ‖ *παραλαμβάνειν B et CD sing.* ‖ 20 *οἰκετείαν A un.* ‖ **s. 8.** *om. Nil.* ‖ 22 *ὧν C un. (Simpl.): ὡς cett.*

χρωμένοις μηδὲ ἐλεγκτικός· μηδὲ πολλαχοῦ τὸ ὅτι αὐτὸς οὐ χρῇ,
παράφερε. [h] ἐὰν τίς σοι ἀπαγγείλῃ ὅτι ὁ δεῖνά σε κακῶς 9
λέγει, μὴ ἀπολογοῦ πρὸς τὰ λεχθέντα, ἀλλ' ἀποκρίνου
διότι 'ἠγνόει γὰρ τὰ ἄλλα τὰ προσόντα μοι κακά, ἐπεὶ
οὐκ ἂν ταῦτα μόνα ἔλεγεν'. εἰς τὰ θέατρα τὸ πολὺ 10
παριέναι οὐκ ἀναγκαῖον. [i] εἰ δέ ποτε καιρὸς εἴη, μηδενὶ
σπουδάζων φαίνου ἢ σεαυτῷ, τοῦτ' ἔστι θέλε γίνεσθαι μόνα
τὰ γινόμενα καὶ νικᾶν μόνον τὸν νικῶντα· οὕτω γὰρ οὐκ ἐμ-
ποδισθήσῃ. [k] βοῆς δὲ καὶ τοῦ ἐπιγελᾶν τινι ἢ ἐπὶ πολὺ
συγκινεῖσθαι παντελῶς ἀπέχου. καὶ μετὰ τὸ ἀπαλ-
λαγῆναι μὴ πολλὰ περὶ τῶν γεγενημένων διαλέγου,
ὅσα μὴ φέρει πρὸς τὴν σὴν ἐπανόρθωσιν· ἐμφαίνεται
γὰρ ἐκ τοῦ τοιούτου, ὅτι ἐθαύμασας τὴν θέαν. εἰς 11
ἀκροάσεις τινῶν μὴ εἰκῇ μηδὲ ῥᾳδίως πάριθι· παριὼν
δὲ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ εὐσταθὲς καὶ ἅμα ἀνεπαχθὲς
φύλασσε. [l] ὅταν τινὶ μέλλῃς συμβαλεῖν, [m] μάλιστα τῶν ἐν 12
ὑπεροχῇ δοκούντων, [n] πρόβαλε σαυτῷ, τί ἂν ἐποίησεν ἐν τούτῳ
Σωκράτης ἢ Ζήνων, καὶ οὐκ ἀπορήσεις τοῦ χρήσασθαι προσ-
ηκόντως τῷ ἐμπεσόντι. [o] ὅταν φοιτᾷς πρός τινα τῶν μέγα δυνα- 13
μένων, πρόβαλε, ὅτι οὐχ εὑρήσεις αὐτὸν ἔνδον, ὅτι ἀποκλει-
σθήσῃ, [p] ὅτι ἐντιναχθήσονταί σοι αἱ θύραι, [q] ὅτι οὐ

s. 10. [ik] III, 4, 10 sq. — **s. 12.** [lo] II, 13, 17 (Socratis mentio fit ib. 24) — [mn] I, 30, 1 — **s. 13.** [op, qr] II, 6, 6

23 *αὐτὸ B′ (V); αὐτῷ (ed. Hal., v)* ‖ **s. 9.** 24 *ἀπαγγέλῃ (vel ἀπαγγέλλῃ) A nonn. et D un. (Nil.; σοι post ἀπαγγ. coll. AD sing.: τίς om. D un.)* ‖ *διότι Nil.: ὅτι Ench.* ‖ 26 *τὰ ἄλλα προσόντα (om. τὰ) AB et C un.* ‖ **s. 10.** *totum fere caput om. Nil.* ‖ 27 *τὸ om. B et D un. (v; ἐπιπολὺ Par.)* ‖ 28 *μηδενὶ ⟨ἄλλῳ⟩ C nonn. (Par.)* ‖ 32 *συγκινεῖσθαι Par.: ἐπισυγκινεῖσθαι A un.; ἐπικινεῖσθαι cett.* ‖ 33 *γεγενημένων AC sing. (Par.): γενομένων cett.* ‖ **s. 11.** 36 *εἰκῇ A un. (Nil., Par.): ἧκε cett.* ‖ 37 *τὸ εὐσταθὲς Nil.: τὸ om. Ench.* ‖ **s. 12.** *om. Par.* ‖ 38 *συμβάλλειν AC nonn. (Nil.)* ‖ 39 *πρόβαλλε ACD sing. (Nil.)* ‖ *σεαυτῷ C un. (Nil.)* ‖ 41 *⟨ἐν⟩ τῷ B′ et CD sing. (V)* ‖ **s. 13.** *πρός τινας B un. (V)* ‖ 42 *πρόβαλε ⟨σεαυτῷ⟩ C un. (Nil.)* ‖ *ὅτι ἀποκλεισθήσῃ om. AC sing.* ‖ *ἀπεκλείσθη Vv Hal.* ‖ 43 *ἐντιναχθήσονταί Nil. ἐκτιναχθήσονταί Ench. (οὐκ ἀνοιχθήσονται C un.)*

φροντιεῖ σου. [r] κἂν σὺν τούτοις ἐλθεῖν καθήκῃ, ἐλθὼν
φέρε τὰ γινόμενα καὶ μηδέποτε εἴπῃς αὐτὸς πρὸς
ἑαυτὸν ὅτι [s] ‘οὐκ ἦν τοσούτου’· [t] ἰδιωτικὸν γὰρ καὶ δια-
14 βεβλημένον πρὸς τὰ ἐκτός. [u] ἐν ταῖς ὁμιλίαις ἀπέστω τὸ
ἑαυτοῦ τινων ἔργων ἢ κινδύνων ἐπὶ πολὺ καὶ ἀμέτρως μεμνῆ-
σθαι. οὐ γάρ, ὡς σοὶ ἡδύ ἐστι τὸ τῶν σῶν κινδύνων μεμνῆ-
σθαι, οὕτω καὶ τοῖς ἄλλοις ἡδύ ἐστι τὸ τῶν σοὶ συμβεβηκότων
15 ἀκούειν. [v] ἀπέστω δὲ καὶ τὸ γέλωτα κινεῖν· ὀλισθηρὸς
γὰρ ὁ τρόπος εἰς ἰδιωτισμὸν καὶ ἅμα ἱκανὸς τὴν αἰδῶ
16 τὴν πρὸς σὲ τῶν πλησίον ἀνιέναι. ἐπισφαλὲς δὲ καὶ
τὸ εἰς αἰσχρολογίαν προελθεῖν. ὅταν οὖν τι συμβῇ
τοιοῦτον, ἂν μὲν εὔκαιρον ᾖ, καὶ ἐπίπληξον τῷ προ-
ελθόντι· εἰ δὲ μή, τῷ γε ἀποσιωπῆσαι καὶ ἐρυθριᾶσαι
καὶ σκυθρωπάσαι δῆλος γίνου δυσχεραίνων τῷ λόγῳ.

[st] II, 6, 23 — **s. 14.** [uv] I, 25, 15

44 ἐλθὼν *om B′ et C un.* ‖ 46 σεαυτὸν *B et C nonn. (v)* τοσούτου *Nil.:* τοσούτου ἄξιος *C un. (Simpl.);* τοσοῦτον *cett.*
SMABr διαβεβλημένου *C un. (Simpl)* ‖ **s. 14.** *Stob. flor. 35, 10 (cf. quae adn. ad fragm. XXIX) haec exhibet:* ἀπέστω δὲ τὸ *(*τοῦ *M)* πολὺ καὶ αὐτοῦ τινων ἔργων μεμνῆσθαι ἢ κινδύνων. οὐ γὰρ ὡς σοὶ ἡδύ ἐστι τὸ τῶν σῶν κινδύνων μεμνῆσθαι, οὕτω καὶ τοῖς ἄλλοις ἡδύ ἐστι τὸ τῶν συμβαινόντων *(*σοι *add. Br., in marg. M)* ἀκούειν. ‖ 48 ἑαυτοῦ τινων *ACD sing.:* σαυτοῦ τινων *A un. (Par., in qua* σεαυτοῦ*);* τινα τῶν ἑαυτοῦ *cett. (*τῶν αὐτοῦ τινα *Nil.)* ‖ 51 ⟨πυκνῶς⟩ ἀκούειν *A un. (Nil.)* ‖ **ss. 15,**
A **16.** *Stob. flor. 5, 71 (1, 102 H.) haec exhibet:* τὰ πολλὰ δὲ καὶ τὸ γελᾶν ἀπέστω καὶ τὸ γέλωτα κινεῖν· ὀλισθηρὸς γὰρ ὁ τόπος εἰς ἰδιωτισμὸν καὶ ἅμα τὴν αἰδῶ τὴν πρὸς σὲ τῶν πλησίον ἱκανὸς ἀνεῖναι καὶ διαφθεῖραι. καὶ ἄλλος παράκειται τόπος ἐπισφαλὴς ταῖς τοιαύταις ἀνέσεσι, τὸ εἰς αἰσχρολογίαν *(cf. Simpl.)* εὐκόλως προαγαγεῖν τὸν πλησίον. ὅταν οὖν τι συμβῇ τοιοῦτον, ἂν μὲν εὔκαιρον ᾖ, καὶ ἐπίπληξον τῷ αἰσχρολογήσαντι. ἐὰν δὲ τοιαῦτα ᾖ τὰ πρόσωπα ὥστε μὴ καιρὸν εἶναι, τῷ ἀποσιωπῆσαι καὶ σκυθρωπάσαι καὶ ἐρυθριᾶσαι δῆλος γενοῦ δυσαρεστῶν τῷ ῥηθέντι. ‖ **s. 15.** 52 τρόπος *C un. (Nil., Simpl.):* τόπος *cett* ‖ 53 πλησίων *B (Vv ed. Hal.)* ‖ **s. 16.** 54 προσ ελθεῖν *C un.;* ἐμπεσεῖν *C al. (Nil.)* ‖ τι *om. C un. (post* συμβῇ *transp. Nil.)* ‖ 55 καὶ ἐπίπληξον *A un. (Nil.):* καὶ *om. cett.* | προσελθόντι *V, ed. Hal., v (Nil.)* ‖ 57 σκυθρωπάσαι *A un., C nonn. (Nil.):* σκυθρωπῆσαι *cett.*

c. 34. [w]Ὅταν ἡδονῆς τινος φαντασίαν λάβῃς, [x] καθάπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων, [y] φύλασσε σαυτόν, μὴ συναρπασθῇς ὑπ' αὐτῆς· ἀλλ' ἐκδεξάσθω σε τὸ πρᾶγμα, καὶ ἀναβολήν τινα παρὰ σεαυτοῦ λάβε. [z] ἔπειτα μνήσθητι ἀμφοτέρων τῶν χρόνων, καθ' ὅν τε ἀπολαύσεις τῆς ἡδονῆς, καὶ καθ' ὃν ἀπολαύσας ὕστερον μετανοήσεις καὶ αὐτὸς σεαυτῷ λοιδορήσῃ· [a] καὶ τούτοις ἀντίθες ὅπως ἀποσχόμενος χαιρήσεις καὶ ἐπαινέσεις αὐτὸς σεαυτόν. [b] ἐὰν δέ σοι καιρὸς φανῇ ἅψασθαι τοῦ ἔργου, πρόσεχε, μή ἡττήσῃ σε τὸ προσηνὲς αὐτοῦ καὶ ἡδὺ καὶ ἐπαγωγόν· [c] ἀλλ' ἀντιτίθει, πόσῳ ἄμεινον τὸ συνειδέναι σεαυτῷ ταύτην τὴν νίκην νενικηκότι.[d]

c. 35. Ὅταν τι διαγνοὺς, ὅτι ποιητέον ἐστί, ποιῇς, μηδέποτε φύγῃς ὀφθῆναι πράσσων αὐτό, κἂν ἀλλοῖόν τι μέλλωσιν οἱ πολλοὶ περὶ αὐτοῦ ὑπολαμβάνειν. εἰ μὲν γὰρ οὐκ ὀρθῶς ποιεῖς, αὐτὸ τὸ ἔργον φεῦγε· εἰ δὲ ὀρθῶς, τί φοβῇ τοὺς ἐπιπλήξοντας οὐκ ὀρθῶς;

---

c. 34. [w x, y z] II, 18, 24 — [z a] III, 25, 1 — [a b, c d] II, 18, 22

---

c. 34. *Stob. flor. 17, 20 (Br. ex Arr. interpol.)* ‖ 1 *'Εὰν* SMABr *B et CD sing. (v; ἢν V)* ‖ *καθάπερ] ὅπερ καὶ Stob. (Simpl.)* ‖ 2 *ἄλλων ⟨φαντασιῶν⟩ Stob.* ‖ *φύλαττε σαυτόν AD sing.; φυλάσσου Stob.* ‖ *συναρπασθῆναι A et C un.; συναρπάζου Stob.* ‖ *ὑπ' αὐτῆς] ταχέως Stob.* ‖ 3 *ἀλλὰ καὶ δεξάσθω C un. (ἀλλὰ καὶ ἐκδεξάσθω Nili cod. Paris.)* ‖ *σε] τε B' et C un. (v)* ‖ *καὶ ⟨μικρὰν⟩ ἀν. αὐτὸς Stob. (om. τινα)* ‖ 4 *σεαυτὸν C un. (σεαυτῷ V, Nil.); σαυτοῦ Stob.* ‖ *verba ἔπειτα — (11) νενικηκότι sic immutata exhibet Stob: εἶτα ἐπισκοπήσας τὴν φαντασίαν καθ' οὓς ἔχεις κανόνας μνήσθητι ἀμφοτέρων τῶν χρόνων, καθ' ὧν ἀπολαύσας μὲν τῆς ἡδονῆς ἡττημένος μετανοήσεις καὶ λοιδορήσεις σεαυτῷ, ἀπεσχημένος (ἀπεσχισμένος SM) δὲ χαίρεις καὶ ἐπαινεῖς αὐτὸς ἑαυτόν. ἐὰν δὲ εὔκαιρον φαίνηται ἅψασθαι τοῦ πράγματος, μέμνησο, ἵνα σου μὴ (μή σου A) κρατήσῃ τὸ προσηνὲς αὐτοῦ καὶ ἀγωγόν, ἀλλὰ πειρῶ κρατεῖν τῶν ἡνιῶν.* ‖ 7 *λοιδορήσεις C un. (V; λοιδόρει Nil.); Stob.* ‖ *χαιρήσῃ B' et C nonn.* ‖ 7 *ἂν C nonn.* ‖ 9 *νικήσῃ C un. (cf. Stob.)* ‖ 10 *συνειδῆσαι ἑαυτῷ (sic Par. quoque) A un. (Br. Stob.)*

c. 35. 1 *τι om. ACD nonn. (Nili ed. Rom.)* ‖ *διαγνῶς A nonn. et CD sing.* ‖ *ἐστί ⟨σοι καὶ⟩ AC nonn. et D un. (ante ἐστί Nil. quoque σοι add.)* ‖ *ποιεῖς A nonn.* ‖ 2 *ὀφθῆναι variis modis transp. vel om. A* ‖ 3 *μέλλωσιν hoc loco C un. (V): post αὐτοῦ transp. AC sing. (Nil.), ante περὶ cett.*

c. 36. *Ὡς [e] τὸ ‘ἡμέρα ἐστί’ καὶ ‘νύξ ἐστι’ [f] πρὸς μὲν τὸ διεζευγμένον μεγάλην ἔχει ἀξίαν, πρὸς δὲ τὸ συμπεπλεγμένον ἀπαξίαν, [g] οὕτω καὶ τὸ τὴν μείζω μερίδα ἐκλέξασθαι πρὸς μὲν τὸ σῶμα ἐχέτω ἀξίαν, πρὸς δὲ ⟨τὸ⟩ τὸ κοινωνικὸν ἐν ἑστιάσει, οἷον δεῖ, φυλάξαι, ἀπαξίαν ἔχει. ὅταν οὖν συνεσθίῃς ἑτέρῳ, μέμνησο, μὴ μόνον τὴν πρὸς τὸ σῶμα ἀξίαν τῶν παρακειμένων ὁρᾶν, [h] ἀλλὰ καὶ τὴν πρὸς τὸν ἑστιάτορα αἰδῶ φυλάξαι.[h′]*

c. 37. *Ἐὰν ὑπὲρ δύναμιν ἀναλάβῃς τι πρόσωπον, καὶ ἐν τούτῳ ἠσχημόνησας καί, ὃ ἠδύνασο ἐκπληρῶσαι, παρέλιπες.*

c. 38. *Ἐν τῷ περιπατεῖν καθάπερ προσέχεις, μὴ ἐπιβῇς ἥλῳ ἢ στρέψῃς τὸν πόδα σου, οὕτω πρόσεχε, μὴ καὶ τὸ ἡγεμονικὸν βλάψῃς τὸ σεαυτοῦ. καὶ τοῦτο ἐὰν ἐφ’ ἑκάστου ἔργου παραφυλάσσωμεν, [i] ἀσφαλέστερον ἁψόμεθα τοῦ ἔργου.[i′]*

c. 39. *Μέτρον κτήσεως τὸ σῶμα ἑκάστῳ ὡς ὁ ποὺς ὑποδήματος. ἐὰν μὲν οὖν ἐπὶ τούτου στῇς, φυλάξεις*

---

c. 36. [ef] I, 25, 11 (Laert. Diog. VII, 68 sqq.) — [gi] cf. quae adn. ad fragm. XVII — [hh′] cf. II, 4, 10
c. 38. [ii′] cf. quae adn. ad c. 4
c. 39. cf. Ench. 23, 7 et gnom. Stob. 17

---

c. 36. 1 *verba* Ὡς — νύξ ἐστι *om. Nil.*; Ὡς — (5) ἔχει *om. Par.* ‖ τὸ ⟨ἤτοι⟩ ἡμέρα ἢ νύξ ἐστι *D et AC nonn. (V; Simpl.* ἤτοι *ante* νύξ *ins., cf. Laert. Diog. VII, 72)* ‖ 2 ἀξίαν — (4) ἐχέτω *om. B′ (v)* ‖ ἀξίαν ἔχει *C un.*; ἀξίαν ἔχειν *AD sing. (V)* ‖ τὸ συμπεπλεγμένον δὲ *AD sing. (V; Nil.)*, δὲ τὸ συνημμένον *C un. (sec. Simpl.)* ‖ 3 οὕτω καὶ τὸ τὴν μείζω *A un. (Nil.)*: οὕτω ⟨δὲ⟩ καὶ τὸ μείζω *cett.* ‖ τὸ — (4) δὲ *om. C un.* ‖ 4 ⟨τὸ⟩ τὸ *Schw. e Simpl.*: τὸ *Ench. (om. Nil.)* ‖ κοινὸν *B′* ‖ 5 οἷον δεῖ] οἷα δεῖ *A un.*; οἷον δὴ *B′*; αἰδοῖ *C un.* ‖ φυλάξει *B*; φυλάττειν (φυλήσσειν) *C nonn.* ‖ 6 συνεστίῃς *B′*; συνεστιάσῃ *C un.* ‖ μὴ] οὐ *C nonn. (Vv ed. Hal.)* ‖ 8 αἰδῶ φυλάξαι *Schw.*: οἵαν δεῖ φυλαχθῆναι *Ench.* (σε *post* οἵαν *ins. C nonn.*)
c. 37. 2 ἐδύνασο *B et AC sing. (v)*
c. 38. 2 σου *om. B et ACD sing. (Par.)* ‖ 3 καὶ *om. BC sing. (ed. Hal., v)* ‖ 3 τοῦτο ἐὰν *C un. (Nil.)*: τοῦτ’ (τοῦτο) ἂν *cett.*
SMA **c. 39.** *Stob. flor. 95, 13* ‖ 1 ἑκάστου *AD sing. (Nil.)*; *om. Stob.* ‖ 2 ἂν *BC nonn.* ‖ οὖν *om. B un.*; *Stob. (Par.;*

τὸ μέτρον· ἐὰν δὲ ὑπερβῇς, ὡς κατὰ κρημνοῦ λοιπὸν ἀνάγκη φέρεσθαι· καθάπερ καὶ ἐπὶ τοῦ ὑποδήματος, ἐὰν ὑπὲρ τὸν πόδα ὑπερβῇς, γίνεται κατάχρυσον ὑπόδημα, εἶτα πορφυροῦν, κεντητόν. τοῦ γὰρ ἅπαξ ὑπὲρ τὸ μέτρον ὅρος οὐθείς ἐστιν.

c. 40. *Αἱ γυναῖκες εὐθὺς ἀπὸ τεσσαρεσκαίδεκα ἐτῶν ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν κυρίαι καλοῦνται. τοιγαροῦν ὁρῶσαι, ὅτι ἄλλο μὲν οὐδὲν αὐταῖς πρόσεστι, μόνον δὲ συγκοιμῶνται τοῖς ἀνδράσι, ἄρχονται καλλωπίζεσθαι καὶ ἐν τούτῳ πάσας ἔχειν τὰς ἐλπίδας. προσέχειν οὖν ἄξιον, ἵνα αἴσθωνται, διότι ἐπ' οὐδενὶ ἄλλῳ τιμῶνται ἢ τῷ κόσμιαι φαίνεσθαι καὶ αἰδήμονες.*

c. 41. *Ἀφυΐας σημεῖον τὸ ἐνδιατρίβειν τοῖς περὶ τὸ σῶμα, οἷον ἐπὶ πολὺ γυμνάζεσθαι,* [e] *ἐπὶ πολὺ ἐσθίειν, ἐπὶ πολὺ πίνειν* [f]*, ἐπὶ πολὺ ἀποπατεῖν,* [g] *ὀχεύειν* [h]*. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐν παρέργῳ ποιητέον· περὶ δὲ τὴν γνώμην ἡ πᾶσα ἔστω ἐπιστροφή.*

c. 42. [i]*Ὅταν σέ τις κακῶς ποιῇ ἢ κακῶς λέγῃ, μέμνησο, ὅτι καθήκειν αὐτῷ οἰόμενος ποιεῖ ἢ λέγει. οὐχ οἷόν τε οὖν*

---

c. 41. [efgh] cf. I, 6, 14
c. 42. [in] cf. omnino IV, 5, 1—12 — [ik] I, 28, 10

μὲν οὖν (om. Nil.) ‖ *τούτου C nonn. et A un. (Vv; Nil.): τούτοις cett. (τοῦτο vel τούτῳ Par.)* ‖ *φυλάξεις] ἔχεις Stob.*

3 *μέτρον* ⟨*καὶ τὴν ἐπιβάθραν*⟩ *Stob.* ‖ ⟨*ἀφῆκας*⟩ *ὡς Stob.* ‖ *λοιπὸν* — (5) *γίνεται] σεαυτόν. οὕτω γίγνεται Stob.* ‖ 4 ⟨*σε*⟩ *φέρεσθαι C un. (V)* ‖ 6 ⟨*εἶτα*⟩ *κεντητόν Stob.* ‖ *τοῦ* — (7) *ἐστιν] ὑπερέβη γὰρ τὴν χρείαν τοῦ ποδός (cf. Simpl.). τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῆς κτήσεως, ἐὰν ὑπερβῇ σῶμα, ὅρος οὐδεὶς (οὐδὲ εἷς C un.) ἔστι Stob.*

c. 40. 1 *κυρίαι καλοῦνται ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν A nonn.* ‖ 4 *συγκοιμᾶσθαι B' et C un.* ‖ 7 *αἰδήμονες C un. (Nil.): αἰδήμονες* ⟨*ἐν σωφροσύνῃ*⟩ *cett.*

c. 42. *Stob. flor. 1, 53 (119 H.) usque ad v. 6 (ἐξαπατηθείς)* ‖ 1 *τίς σε C nonn. (V; Nil.); τις B et AD sing. (Par.); Stob.* ‖ ⟨*τι*⟩ *ποιῇ B et ACD sing. (V); Stob.* ‖ ⟨*σε*⟩ *λέγῃ B et AD sing.;* ⟨*τι*⟩ *λέγῃ Stob.* ‖ 2 *ποιεῖ (ποιεῖν B un., ed. Hal.) ἢ (om. ed. Hal.) λέγειν B et D un.* ‖ *ποιεῖ* — (4) *ἐξηπάτηται ποιεῖ. τί οὖν; ἀκολουθήσει τῷ σοι φαινομένῳ ἢ τῷ αὐτῷ; ἀλλὰ κακῶς αὐτῷ φαίνεται. τίς οὖν ἐξηπάτηται; ἐκεῖνος. τίς οὖν βέβλαπται; ὁ ἐξηπατημένος (ἠπατημένος A) Stob.* MA

ἀκολουθεῖν αὐτὸν τῷ σοὶ φαινομένῳ, ἀλλὰ τῷ ἑαυτῷ, ὥστε, εἰ κακῶς αὐτῷ φαίνεται, ἐκεῖνος βλάπτεται, ὅστις καὶ ἐξηπάτηται.[k] καὶ γὰρ τὸ ἀληθὲς συμπεπλεγμένον ἄν τις ὑπολάβῃ ψεῦδος, οὐ τὸ συμπεπλεγμένον βέβλαπται, ἀλλ' ὁ ἐξαπατηθείς. [l] ἀπὸ τούτων οὖν ὁρμώμενος πρᾴως ἕξεις πρὸς τὸν λοιδοροῦντα. [m] ἐπιφθέγγου γὰρ ἐφ' ἑκάστῳ ὅτι 'ἔδοξεν αὐτῷ'.[n]

c. 43. *Πᾶν πρᾶγμα δύο ἔχει λαβάς, τὴν μὲν φορητήν, τὴν δὲ ἀφόρητον. ὁ ἀδελφὸς ἐὰν ἀδικῇ, ἐντεῦθεν αὐτὸ μὴ λάμβανε, ὅτι ἀδικεῖ (αὕτη γὰρ ἡ λαβή ἐστιν αὐτοῦ οὐ φορητή), ἀλλὰ ἐκεῖθεν μᾶλλον, ὅτι ἀδελφός, ὅτι σύντροφος, καὶ λήψῃ αὐτὸ καθ' ὃ φορητόν.*

c. 44. [n]Οὗτοι οἱ λόγοι ἀσύνακτοι 'ἐγώ σου πλουσιώτερός εἰμι, ἐγώ σου ἄρα κρείσσων'· 'ἐγώ σου λογιώτερος, ἐγώ σου ἄρα κρείσσων'. ἐκεῖνοι δὲ μᾶλλον συνακτικοί 'ἐγώ σου πλουσιώτερός εἰμι, ἡ ἐμὴ ἄρα κτῆσις τῆς σῆς κρείσσων'· 'ἐγώ σου λογιώτερος, ἡ ἐμὴ ἄρα λέξις τῆς σῆς κρείσσων'. σὺ δέ γε οὔτε κτῆσις εἶ οὔτε λέξις.[o]

c. 45. [o]Λούεταί τις ταχέως· μὴ εἴπῃς ὅτι κακῶς, ἀλλ' ὅτι ταχέως. [p] πίνει τις πολὺν οἶνον· μὴ εἴπῃς ὅτι κακῶς, ἀλλ' ὅτι πολύν. [q] πρὶν γὰρ διαγνῶναι τὸ δόγμα, πόθεν οἶσθα,

---

[kl] I, 29, 51 — [lm] cf. IV, 5, 8 — [mn] II, 13, 18
c. 44. [no] III, 14, 11; cf. fragm. XVIII et gnom. Stob. 15
c. 45. [op, qr] IV, 8, 2

---

4 αὐτῷ *C un. (Nili ed. Rom.): om. cett.* ‖ ὅστις] ὥσπερ *A un. (Nil.)* ‖ καὶ *om. B' et C un.* ‖ 5 ἄν τις — (6) συμπεπλεγμένον *om. B'* ‖ ἐὰν *Stob.* ‖ 6 βλάπτεται *B' et C un. (V); Stob.* ‖ ἐξηπατηθείς] ὑπολαβὼν *Stob.*

A **c. 43.** *Stob. flor. 5, 68 (1, 99 H)* ‖ 1 πρᾶγμα ⟨καὶ πρόσωπον⟩ *Stob.* ‖ τὴν — (2) δὲ] μίαν φορητήν, μίαν *Stob.* ‖ ἔνθεν *Stob.* ‖ 3 αὐτὸν *AC sing. (V; Simpl.)* ‖ αὕτη — (4) φορητή *om. Stob.* ‖ ἡ *om. C un. (ed. Hal., v; Nili ed. Rom.)* ‖ μᾶλλον *et* (5) ὅτι σύντροφος *om. Stob.* ‖ 5 καὶ ⟨οὕτω⟩ *Stob.* ‖ αὐτὸν *C un. (Simpl.)* ‖ φορητόν ⟨ἐστι⟩ *AC sing. (Vv, Nil.); Stob.*
c. 44. 1 Οὗτοι ⟨δὲ⟩ *A nonn., D un.* ‖ 2 εἰμι *om. A un. (V; Nil.)* ‖ 3 συνακτοί *AB et D un.* ‖ 4 εἰμι *om. C un. (Nil.)*
c. 45. 3 πρὶν ⟨ἢ⟩ γὰρ *A un.*; πρὶν γὰρ ⟨τοῦ⟩ *C un. (utrumque Nil.)* ‖ δόγμα] δρᾶμα *A un.* (πρᾶγμα *Nil.*)

εἰ κακῶς; [r] οὕτως οὐ συμβήσεταί σοι ἄλλων μὲν φαντασίας καταληπτικὰς λαμβάνειν, ἄλλοις δὲ συγκατατίθεσθαι.

c. 46. [s] Μηδαμοῦ σεαυτὸν εἴπῃς φιλόσοφον [t] μηδὲ λάλει 1
τὸ πολὺ ἐν ἰδιώταις περὶ τῶν θεωρημάτων, [u] ἀλλὰ ποίει τὸ ἀπὸ
τῶν θεωρημάτων· [v] οἷον ἐν συμποσίῳ μὴ λέγε, πῶς δεῖ ἐσθίειν,
ἀλλ' ἔσθιε, ὡς δεῖ. [w] μέμνησο γάρ, ὅτι οὕτως ἀφῃρήκει πανταχόθεν Σωκράτης τὸ ἐπιδεικτικόν, ὥστε ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν βουλόμενοι φιλοσόφοις ὑπ' αὐτοῦ συσταθῆναι, κἀκεῖνος ἀπῆγεν
αὐτούς. οὕτως ἠνείχετο παρορώμενος. [x] κἂν περὶ θεωρήματός 2
τινος ἐν ἰδιώταις ἐμπίπτῃ λόγος, σιώπα τὸ πολύ· [y] μέγας γὰρ ὁ κίνδυνος εὐθὺς ἐξεμέσαι, ὃ οὐκ ἔπεψας. [z] καὶ ὅταν εἴπῃ σοί τις, ὅτι οὐδὲν οἶσθα, καὶ σὺ μὴ δηχθῇς, τότε ἴσθι, ὅτι ἄρχῃ τοῦ ἔργου. [a] ἐπεὶ καὶ τὰ πρόβατα οὐ χόρτον φέροντα τοῖς ποιμέσιν ἐπιδεικνύει πόσον, ἔφαγεν, ἀλλὰ τὴν νομὴν ἔσω πέψαντα ἔρια ἔξω φέρει καὶ γάλα· [a'] καὶ σὺ

---

c. 46, s. 1. [st] IV, 1, 113; III, 21, 23 (IV, 8, 15 sq.) cf. Ench. c. 48, 2 — [tu] II, 19, 8 — [tv] IV, 8, 17 — [uv] III, 21, 4 — [wx] III, 23, 22 (IV, 8, 22; III, 5, 17) — s. 2. [xy] I, 29, 32 — [yz] III, 21, 1 — [za] cf. III, 2, 10 — [a'b] III, 21, 3

---

4 οὐ *Nil.*: οὖν *Ench.* (*οὔτε C un. supra lin.*) ‖ ἄλλων *C un.* (*Nil.*; *Simpl.*): ἄλλας *cett.* ‖ 5 λαμβάνειν *id.* (*Nil.*): καταλαμβάνειν *cett.*

c. 46, s. 1. 1 εἴποις *CD sing.* ‖ 2 τῶν *om. AC nonn.* (*iidem praeter C un.* ἐν ἰδιώταις *ante* ἀλλὰ *transp.*) ‖ ἀλλὰ — (3) θεωρημάτων *om. B' et D un.* (*Vv, ed. Hal.*; *Nil., Par.*) ‖ τὸ *A un.*: τὰ *C* (τι *un.*) ‖ 5 ⟨καὶ⟩ Σωκράτης (*sic v quoque*) πανταχόθεν ἀφῃρήκει *C un.* (*V*) ‖ ὥστε *C un.* (*Nil.*; *Simpl.*): *hoc loco om. et ante* κἂν (*v. 7*) *transp. cett.* (*utroque loco exhibet Nil.*) ‖ 6 φιλοσόφοις *C un.* (*v*): φιλόσοφοι *cett.* (*Nil.*) ‖ **s. 2.** 8 ἐμπίπτῃ λόγος ἐν ἰδιώταις *AB sing., C nonn.* (*Nil., apud quem* ἐμπέσῃ *leg.*) ‖ 9 ὃ] ἃ *C nonn.* (*Nil, Simpl.*) ‖ ἔπεμψας *B* (*praeter ed. Hal.*) ‖ 10 θειχθῇς *C nonn.* (*V*; *Nil.*) ‖ ἄρχῃ *AC sing.* (*v*; *Nil.*): ἄρχεις *cett.* (ἦρξες *ed. Hal.*; ἤρξω *Par., Simpl.*) ‖ 11 τὰ πρόβατα — (15) ἔργα *Stob. ecl. II, 15, 39 L* ‖ 12 ἐπιδείκνυσι *Stob.* ‖ ἔφαγον *B un.* (*ed. Hal.*; *Simpl.*) ‖ 13 πέμψαντα (*sic A un quoque*) τὴν νομὴν *Stob.* (*om.* ἔσω, *ut apud Simpl.*; ἔνδον *pro* ἔσω *C un.*) ‖ ἔριον *BC sing.* (*ed. Hal.*; ἐρίῳ *Nil.*) ‖ ἔξω *om. B un.* (*ed. Hal.*; *Simpl.*); ἔσω *Stob.* ‖ γάλα] **τυρόν** *Stob.*

τοίνυν μὴ τὰ θεωρήματα τοῖς ἰδιώταις ἐπιδείκνυε, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν πεφθέντων τὰ ἔργα.[b]

c. 47. Ὅταν εὐτελῶς ἡρμοσμένος ᾖς κατὰ τὸ σῶμα, μὴ καλλωπίζου ἐπὶ τούτῳ[b'] μηδ', ἂν ὕδωρ πίνῃς, ἐκ πάσης ἀφορμῆς λέγε, ὅτι ὕδωρ πίνεις.[c] κἂν ἀσκῆσαί ποτε πρὸς πόνον θέλῃς, σεαυτῷ καὶ μὴ τοῖς ἔξω·[d] μὴ τοὺς ἀνδριάντας περιλάμβανε·[e] ἀλλὰ διψῶν ποτε σφοδρῶς ἐπίσπασαι ψυχροῦ ὕδατος καὶ ἔκπτυσον καὶ μηδενὶ εἴπῃς.[f]

1 c. 48. [f']Ἰδιώτου στάσις καὶ χαρακτήρ· οὐδέποτε ἐξ ἑαυτοῦ προσδοκᾷ ὠφέλειαν ἢ βλάβην, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἔξω. φιλοσόφου στάσις καὶ χαρακτήρ· πᾶσαν ὠφέλειαν καὶ βλάβην ἐξ ἑαυτοῦ

2 προσδοκᾷ.[g] σημεῖα προκόπτοντος·[h] οὐδένα ψέγει, οὐδένα ἐπαινεῖ, οὐδένα μέμφεται, οὐδενὶ ἐγκαλεῖ,[i] οὐδὲν περὶ ἑαυτοῦ λέγει ὡς ὄντος τινὸς ἢ εἰδότος τι.[k] ὅταν ἐμποδισθῇ τι ἢ κωλυθῇ, ἑαυτῷ ἐγκαλεῖ.[l] κἄν τις αὐτὸν ἐπαινῇ, καταγελᾷ τοῦ ἐπαινοῦντος αὐτὸς παρ' ἑαυτῷ·[m] κἂν ψέγῃ, οὐκ ἀπολογεῖται. περίεισι δὲ καθάπερ οἱ ἄρρωστοι, εὐλαβούμενός τι κινῆσαι τῶν καθισταμένων, πρὶν

3 πῆξιν λαβεῖν.[n] ὄρεξιν ἅπασαν ἦρκεν ἐξ ἑαυτοῦ· τὴν δ' ἔκκλισιν εἰς μόνα τὰ παρὰ φύσιν τῶν ἐφ' ἡμῖν μετατέθεικεν.[o] ὁρμῇ πρὸς ἅπαντα ἀνειμένῃ χρῆται. ἂν ἠλίθιος ἢ ἀμαθὴς δοκῇ, οὐ πεφρόντικεν. ἑνί τε λόγῳ, ὡς ἐχθρὸν ἑαυτὸν παραφυλάσσει καὶ ἐπίβουλον.

---

c. 47. [b'c] III, 14, 4 — [cd] cf. III, 12, 17 (et floril. Democr.-Epict. 186 ed. Wachsm.) — [de] III, 12, 2 et 10

c. 48, s. 1. [fg] III, 19, 1 (cf. IV, 8, 25 sqq.) — s. 2. [gh, ik, lm] II, 1, 36 ([lm] cf. floril. Democr.-Epict. 180) — s. 3. [no] cf. quae adn. ad c. 2, 2

---

14 τοίνυν *om. Stob.* ‖ ἐπιδείκνυσι *Stob.* ‖ ἀλλὰ τὰ ἀπ' αὐτῶν πραχθέντα ἔργα *Stob. (item Nil., apud quem* πεφθέντα *leg.)* ‖ 15 πεμφθέντων *AB sing. (v)*

c. 47. 6 ἔμπτυσον *AB sing. (ed. Hal., v)*

c. 48, s. 1. 2 προσδοκᾶν *V (Par., Simpl.)* ‖ s. 2. 7 ἐπαινεῖ *AB sing. (ed. Hal.)* ‖ 8 ⟨τις⟩ ψέγῃ *C un.* (ψέγῃ ⟨τις⟩ *Par.)* ‖ s. 3. *om. Nil.* ‖ 11 ἤρκεν *A un.*: ἦρχεν *v*; ἦρεν *C un. (Par.)*; εἴρηκεν *B*; ἥρηκεν *cett.* ‖ ἀφ' ἑαυτοῦ *AC sing. (v: Par.)* ‖ 14 ἀμαθὴς] μάσθλης *Simpl.* : τε] δὲ *AC sing. (Par. codd. nonn.)*

c. 49. [p]Ὅταν τις ἐπὶ τῷ νοεῖν καὶ ἐξηγεῖσθαι δύνασθαι τὰ Χρυσίππου βιβλία σεμνύνηται, [q] λέγε αὐτὸς πρὸς ἑαυτὸν ὅτι 'εἰ μὴ Χρύσιππος ἀσαφῶς ἐγεγράφει, οὐδὲν ἂν εἶχεν οὗτος, ἐφ' ᾧ ἐσεμνύνετο.' ἐγὼ δὲ τί βούλομαι; καταμαθεῖν τὴν φύσιν καὶ ταύτῃ ἕπεσθαι. ζητῶ οὖν, τίς ἐστιν ὁ ἐξηγούμενος· καὶ ἀκούσας, ὅτι Χρύσιππος, ἔρχομαι πρὸς αὐτόν. ἀλλ' οὐ νοῶ τὰ γεγραμμένα· ζητῶ οὖν τὸν ἐξηγούμενον. καὶ μέχρι τούτων οὔπω σεμνὸν οὐδέν. [r] ὅταν δὲ εὕρω τὸν ἐξηγούμενον, ἀπολείπεται χρῆσθαι τοῖς παρηγγελμένοις· τοῦτο αὐτὸ μόνον σεμνόν ἐστιν. [s] ἂν δὲ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἐξηγεῖσθαι θαυμάσω, τί ἄλλο ἢ γραμματικὸς ἀπετελέσθην ἀντὶ φιλοσόφου; πλήν γε δὴ ὅτι ἀντὶ Ὁμήρου Χρύσιππον ἐξηγούμενος. [t] μᾶλλον οὖν, ὅταν τις εἴπῃ μοι 'ἐπανάγνωθί μοι Χρύσιππον', ἐρυθριῶ, ὅταν μὴ δύνωμαι ὅμοια τὰ ἔργα καὶ σύμφωνα ἐπιδεικνύειν τοῖς λόγοις.[u]

c. 50. Ὅσα προτίθεται, τούτοις ὡς νόμοις, ὡς ἀσεβήσων, ἂν παραβῇς, ἔμμενε. ὅ τι δ' ἂν ἐρῇ τις περὶ σοῦ, μὴ ἐπιστρέφου· τοῦτο γὰρ οὐκ ἔτ' ἔστι σόν.

c. 51. Εἰς ποῖον ἔτι χρόνον ἀναβάλλῃ τὸ τῶν βελ- 1
τίστων ἀξιοῦν σεαυτὸν καὶ ἐν μηδενὶ παραβαίνειν

---

c. 49. [pq] cf. I, 4, 6 sqq. — [pr] I, 17, 13 — [st] II, 19, 6 — [tu] I, 29, 56 (cf. I, 4, 15; II, 19, 11 sqq.)

---

c. 49. *om. Nil.* ‖ 1 δύνασθαι *et* (2) βιβλία *om. A un. (V)* ‖ 2 βυβλία *AD sing.* ‖ λέγει *A un. (V)* ‖ ἑαυτὸν *ABC sing. (ed. Hal.)*: σεαυτὸν *cett.* ‖ 3 σαφῶς *A un. (V)* ‖ οὐδὲν ἂν αὐτὸς εἶχεν *A un. (V)* ‖ 4 ἐσεμνύνετο *AC sing. (V)*: σεμνύνηται *cett.* (σεμνύνεται *ed. Hal.*); σεμνύνεσθαι *C un.* ‖ 6 ἐπ' αὐτόν *B' et C un.* ‖ 8 ἀπολείπεται *AC sing*: λείπεται *cett.* ‖ 10 τὸ *om. B'* ‖ 13 τις ὅταν *AB (praeter ed. Hal.) et C un.* ‖ μοι Χρύσιππον *A un. (v)*: τὸ Χρυσίππειον *C un.*; Χρύσιππον *cett.* ‖ 14 μὴ *om. B (sine ed. Hal.) et A un.*

c. 50. 1 ὅσα — (2) ἔμμενε *om. Nil.* ‖ προτίθεται *C (Par.; Simpl.)*: προστίθεται *ABD* ‖ 2 ἄν ⟨τι τούτων⟩ παραβῇς *C un.*; ἂν παραβῇς ⟨τι τούτων⟩ *A un. (in utroque* ἔμμενε *ante* ὡς *transp.*; ἀσεβὴς ὢν *A un.)* ‖ τί δὲ ἐρεῖ τις *C un. (Simpl.)*

c. 51, s. 1. 1 ἔτι] οὖν *A nonn. (V) et CD sing.*; οὖν ἔτι *C un. (Simpl.)* ‖ ἀναβάλῃ *B' et C un. (v)*

τὸν διαιροῦντα λόγον; παρείληφας τὰ θεωρήματα, οἷς
ἔδει σε συμβάλλειν, καὶ συμβέβληκας. [v] *ποῖον οὖν ἔτι*
διδάσκαλον προσδοκᾷς, [v'] *ἵνα εἰς ἐκεῖνον ὑπερθῇ τὴν*
ἐπανόρθωσιν ποιῆσαι τὴν σεαυτοῦ; [w] *οὐκ ἔτι εἶ μειρά-*
κιον, ἀλλὰ ἀνὴρ ἤδη τέλειος. [w'] *ἂν νῦν ἀμελήσῃς καὶ ῥαθυ-*
μήσῃς καὶ ἀεὶ προθέσεις ἐκ προθέσεως ποιῇ καὶ ἡμέρας ἄλ-
λας ἐπ' ἄλλαις ὁρίζῃς, μεθ' ἃς προσέξεις σεαυτῷ, λήσεις σεαυτὸν
οὐ προκόψας, [x] *ἀλλ' ἰδιώτης διατελέσεις καὶ ζῶν καὶ*
2 *ἀποθνήσκων. ἤδη οὖν ἀξίωσον σεαυτὸν βιοῦν ὡς τέ-*
λειον καὶ προκόπτοντα· καὶ πᾶν τὸ βέλτιστον φαινό-
μενον ἔστω σοι νόμος ἀπαράβατος. κἂν ἐπίπονόν τι
ἢ ἡδὺ ἢ ἔνδοξον ἢ ἄδοξον προσάγηται, [y] *μέμνησο, ὅτι*
νῦν ὁ ἀγὼν [z] *καὶ ἤδη πάρεστι τὰ Ὀλύμπια καὶ οὐκ ἔστιν*
ἀναβάλλεσθαι οὐκέτι καὶ ὅτι παρὰ μίαν ἡμέραν καὶ
3 *ἓν πρᾶγμα καὶ ἀπόλλυται προκοπὴ καὶ σῴζεται.* [a] *Σω-*
κράτης οὕτως ἀπετελέσθη, ἐπὶ πάντων τῶν προσαγομένων αὐτῷ
μηδενὶ ἄλλῳ προσέχων ἢ τῷ λόγῳ. [b] *σὺ δὲ εἰ καὶ μήπω εἶ*
Σωκράτης, ὡς Σωκράτης γε εἶναι βουλόμενος ὀφείλεις βιοῦν. [c]

---

c. 51, s. 1. [vx] cf. II, 16, 39 — [vv'] cf. I, 29, 35 — [w'x] II, 18, 31; IV, 2, 2 — **s. 2.** [yz] II, 18, 28 — [za] cf. II, 18, 22, 31 — **s. 3.** [ab] III, 23, 21 — [bc] cf. I, 2, 36

---

3 *αἱροῦντα C un. (Nili cod. Hafn. ἐρῶντα; ὀρθὸν Simpl.); om. C un. (ed. Hal.)* ‖ 4 *συμβέβηκας B'* ‖ *οὖν om. A un. (Nil.)* ‖ 5 *ὑπερθῇς C nonn. (ed. Hal., v; item codd. nonn. Simpl., ὑπερδήσῃ cett.* ‖ 7 *νῦν] τοίνυν C un. (v; Simpl.); τοίνυν νῦν C al. (οὖν Nil.; καὶ νῦν Par.)* ‖ 8 *προθέσεις A un. (Nil.; Par. sim.): ὑπερθέσεις cett.* ‖ *προθέσεως A un. (Nil.): προθέσεων Nili ed. Rom. (sim. Par.); ὑπερθέσεων C un.; ὑπερθέσεως cett.* ‖ *ὑπερθέσεις ἐκ ὑπερθέσεων ποιῇς, προθέσεις ἐκ προθέσεων C un. (v)* ‖ *ποιῇ Nil.: ποιῇς Ench.* ‖ 9 *ὁρίζῃ codd. Par. nonn., quod commendat Schw.* ‖ **s. 2.** 14 *⟨καὶ⟩ μέμνησο B' et C un.* ‖ 15 *ὁ om. A un. (v)* ‖ *καὶ ⟨ὅτι⟩ ἤδη C un. (Nil.); ἢ ἤδη B' et C un.* ‖ 16 *ὅτι C nonn. (v; Nil.): ἔτι cett.* ‖ *ἡμέραν καὶ ἓν πρᾶγμα Simpl: ἧτταν καὶ ἔνδοσιν Ench. (Nil.; ἔνδοσις et ἐπίτασις in Par. leg.)* ‖ 17 *καὶ (bis) C un. (Nil., Simpl.): ἡ cett. (nisi quod posteriore loco ἢ ⟨καὶ⟩ B A sing., ed. Hal.)* ‖ **s. 3.** 18 *τῶν προσαγομένων αὐτῷ Meibomius: προσάγων ἑαυτὸν Ench. (Nil., in quo προάγων); τῶν προσαγόντων αὐτῷ coni. Schw.* ‖ 19 *προσέχειν C un. (Nil.)*

c. 52. Ὁ πρῶτος καὶ ἀναγκαιότατος τόπος ἐστὶν 1 ἐν φιλοσοφίᾳ ὁ τῆς χρήσεως τῶν θεωρημάτων, οἷον τὸ μὴ ψεύδεσθαι· ὁ δεύτερος ὁ τῶν ἀποδείξεων, οἷον πόθεν ὅτι οὐ δεῖ ψεύδεσθαι· τρίτος ὁ αὐτῶν τούτων βεβαιωτικὸς καὶ διαρθρωτικός, οἷον πόθεν ὅτι τοῦτο ἀπόδειξις; τί γάρ ἐστιν ἀπόδειξις, τί ἀκολουθία, τί μάχη, τί ἀληθές, τί ψεῦδος; οὐκοῦν ὁ μὲν τρίτος τό- 2 πος ἀναγκαῖος διὰ τὸν δεύτερον, ὁ δὲ δεύτερος διὰ τὸν πρῶτον· ὁ δὲ ἀναγκαιότατος καὶ ὅπου ἀναπαύεσθαι δεῖ, ὁ πρῶτος. ἡμεῖς δὲ ἔμπαλιν ποιοῦμεν· ἐν γὰρ τῷ τρίτῳ τόπῳ διατρίβομεν καὶ περὶ ἐκεῖνόν ἐστιν ἡμῖν ἡ πᾶσα σπουδή· τοῦ δὲ πρώτου παντελῶς ἀμελοῦμεν. τοιγαροῦν ψευδόμεθα μέν, πῶς δὲ ἀποδείκνυται ὅτι οὐ δεῖ ψεύδεσθαι, πρόχειρον ἔχομεν.

c. 53. [d]Ἐπὶ παντὸς πρόχειρα ἑκτέον ταῦτα· 1

ἄγου δέ μ', ὦ Ζεῦ, καὶ σύ γ' ἡ Πεπρωμένη,
ὅποι ποθ' ὑμῖν εἰμι διατεταγμένος·[e]
ὡς ἕψομαί γ' ἄοκνος· ἢν δέ γε μὴ θέλω,
κακὸς γενόμενος, οὐδὲν ἧττον ἕψομαι.

---

c. 53, s. 1. [de] IV, 4, 34; cf. III, 22, 95; II, 23, 42 (ubi primus tantum versus adfertur); IV, 1, 131 (vv. 1 et 2); veri simile igitur videtur, Arrianum integrum carmen e deperditorum librorum loco quodam huc transtulisse. quae Simplicius in commentario adfert, non nisi ex ipsis Epicteti verbis (IV, 4, 34) petita esse videntur. cf. Senecae ep. 107, 11

---

c. 52. *om. Nil., Par.* ‖ **s. 1.** 1 *Ὁ om. A nonn., BD sing.* ‖ *ἐστὶν om. A un. (V)* ‖ 2 *θεωρημάτων AC sing. (V; Simpl.): δογμάτων cett.* ‖ 3 *τὸ C un. (Simpl.?): ὁ ⟨τοῦ⟩ cett.* 4 *πόθεν om. C un. (πῶς v)* ‖ 5 *διαριθμητικός B'* ‖ *τοῦτο ἀποδείξεις ABCD sing. (ed. Hal.)* ‖ 6 *τί — ἀπόδειξις om. C nonn.* ‖ **s. 2.** 11 *ἐκείνων B'* ‖ 13 *πῶς δὲ ⟨δεῖ⟩ ἀποδεικνύναι B' et C un.*

c. 53, s. 1. *om. Nil.* ‖ 1 *πρόχειρα AC sing. (Simpl.): πρόχειρον C nonn. (Par.); προχείρου cett.* ‖ *ἑκτέον C nonn. (Par., Simpl.): εὐκτέον cett.* ‖ 2 *ἄγου δέ Meibomius e diss.: ἄγε δή με Ench.* ‖ *γ' Meibomius e Diss. (idem χἠ coni.): καὶ A un. (ut diss. cod. S. III, 22, 95; IV, 1, 131; 4, 34); om. cett. (ut diss. cod. S. II, 23, 42)*

2 [e]'ὅστις δ' ἀνάγκῃ συγκεχώρηκεν καλῶς,
σοφὸς παρ' ἡμῖν, καὶ τὰ θεῖ' ἐπίσταται.'[f]

3 'ἀλλ', ὦ Κρίτων, εἰ ταύτῃ τοῖς θεοῖς φίλον, ταύτῃ γενέσθω.'
4 'ἐμὲ δὲ Ἄνυτος καὶ Μέλιτος ἀποκτεῖναι μὲν δύνανται, βλάψαι δὲ οὔ.'[g]

---

s. 2. [e'f] Euripidis versus sunt (fr. 965 N.); cf. Plut. cons. ad Apoll. c. 29, p. 116 f, unde nisi fallor poetae nomen hausit Simplicius — s. 3, 4. [fg] I, 29, 18

---

s. 2. *om. Nil.* ‖ 6 δ' ⟨ἂν⟩ *B et C un.* ‖ κακῶς *B' et D un.*; ἑκών *C un*; βροτῶν *Plutarch.* ‖ 7 θεῖ' *C nonn., Plut.*: θεῖα *cett.* ‖ s. 3. 8 ἀλλὰ ⟨καὶ τὸ τρίτον⟩ ὦ *AC sing. et D nonn. (sec. Simpl.?)* ‖ ὦ Κρίτων] ὡς κρείττων *B'* ‖ ταῦτα *B et AC nonn.* ‖ s. 4. 9 δύναται *C nonn.*

INDICES

I. INDEX NOMINUM

Ἀγαμέμνων I225 5 (ὦ) *2510 *2831 II2421*24 III227 30 IV210
Ἀγριππῖνος I128 212 F 212 221 *2.
Ἅιδης II618 (εἰς -ου) III1315.
Ἄδμητος II2211 *III207.
Ἀδρίας *II620.
Ἀδωνιακὸς κῆπος IV836.
Ἀθηνᾶ ἡ II818 20 1926 III134.
Ἀθῆναι II1632 (καὶ *ἀκρόπολις) *III2466 *77 *IV436 | ἐν -αις I2519 II1636 III2414 40 54 72 (73 *ἀκρ.), 100 109 | εἰς -ας III2475 IV434 35
Ἀθήνησι F114.
Ἀθηναῖος I91—3 | -οι I2916 II 2026 2222 III719 2252 84 2473 IV 130 157 164.
Αἴας *II922 *2425.
Αἰγυπτιακά v. Ἑλλάνικος.
Αἰγύπτιος II920 | -οι I111213 224 II1115.
Αἴολος (αἰόλος S) *I116 III2278.
Ἀκαδημαικός I2715 | -οί II205 *20 | Πρός -ούς *I5 & II20 tit. | -ὰ σοφίσματα I272.
Ἀκαδήμεια IV421.
Ἀλέξανδρος Philippi f. II1324 2217 III2292 2470. — Priami f. *I 2812 *22 II197 *2223.
Ἀλκιβιάδης II1822 III142.
Ἀμφιάραος *II2232.
Ἀνδρομάχη *III22108.
Ἀντίγονος II1314 15.
Ἀντίλοχος IV1031.
Ἀντίπατρος II1740 (-ου συντάξεις) 192 9 (ἐν τοῖς περὶ Δυνατῶν., ἐν τοῖς περὶ τοῦ Κυριεύοντος) III213 217.
Ἀντισθένης I1712 II1735 III 2263 2467 IV1114 620.
Ἄνυτος II518; Ἄ. καὶ Μέλητος I2918 II215 III2321 E534.
Ἀπόλλων *III116 18* 134; Παιὰν Ἄπολλον III104.
Ἀπολλώνιος *III1217.
Ἄπρυλλα IV1146.
Ἄργος (ὁ) III22103.
Ἄργος (τὸ) III2414 (ἐν -ει) 2631 & 32 (-ους βασιλεύς). [F 2110.
Ἀρίκεια (εἰς -αν) I130; ἐν-κία
Ἀριστείδης (Athen.) A 73 (S 38). — (Milesius) IV96.
Ἀριστοφάνης IV1120.
Ἀρριανός Diss. inscr. G inscr. F 11 & 12 tit. | Ἀ Ἐπικτήτειος F 1 & 2 tit., Stob. ad I61 26 121.
Ἀρχέδημος II411 1740 (-ου συντάξεις) 199 III213 15 217.
Ἀρχέλαος F 112.
Ἀρχίδαμος IV1156.
Ἀσκλήπεια *II2217.
Ἀσκληπιός *IV829.
Ἀτρεύς I2832.
Ἀττική *II1645.
Αὐγούστου ἱερωσύνη *I1926.
Αὐτομέδων IV1033.
Ἀχέρων III1315.
Ἀχιλλεύς *I1131225 6 (ὦ) 2510 *28 *24 31 *II2332 2421 *24 III227 2335.

Βάτων *I226 (Βάτος S).
Βρισηίς *I2510.

Γάλβας III1514.
Γαλιλαῖοι *IV76.
Γάλλοι *II2017.
Γέλλιος (Λούκιος) G inscr.
Γέται II2222.
Γέτας (Menandri) *IV119.
Γράτιλλα *II78. [113 IV434.
Γύαρα I2519 20 II622 III24100 109

Δαναός III2278.
Δελφοί F 114 (*ἐν -οῖς παράγγελμα; cf. I1817 III118).
Δηίφοβος II197. [μητραν).
Δημήτηρ II2032 *III2112 (Δή-
Δημήτριος (Cynicus) *I2522.
Δημοσθένης II2344.

Διογένης (Babylonius; *ἐν τῇ Ἠθικῇ*) II1914.
Διογένης (Cynicus) I246 9 (*ὦ*) *II31 1324 1635 III211 2119 *2224 57 63 80 88 91 *91 2440 64 2623 IV 130 114 152 156 729 96 1121 E15.
Διόδωρος (Cronus) *II191 5.
Διόσκοροι *II1829.
Δίρκη *II1630.
Δίων (Prusaeus) III2317 19.
Δίων (in exemplis) II223 | *-*ος ὄνομα γράφειν* I1213 II223 1320 III2451.
Δομιτιανός II78.

Ἑκάβη II197.
Ἐκβάτανα II1636.
Ἕκτωρ *II197 *2422 *25 III227 108.
Ἑλένη *I2812 II1910 *2332.
Ἐλευσίς III2113.
Ἑλλάνικος II197 14 (*ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς*).
Ἑλλάς *II2222 *III2425 *77 *A29 *73 *87 (S 12 38 61).
Ἕλλην II919 | *οἱ -ες* I2822 II24 22 26 III713 30 2232 34.
Ἑλουίδιος I219 IV1123.
Ἐπαμινώνδας III2278 A73 (S 38).
Ἐπαφρόδιτος I1 20 19 19 *20 26 11 *12.
Ἐπικάρπιος (*Ζεύς*) I1912 2216.
Ἐπικούρειος II1920 III7 tit. 1 19 2438 | *Πρὸς -ους* II20 tit. cf. III7 tit. | *-*α λογάρια* II1922.
Ἐπίκουρος I2017 18 (-ε) 23 tit. 1 II919 206 20 2221 2321 (-ε; *περὶ τέλους, περὶ Κανόνος, τὰ Φυσικά*) III78 12 F 147.
Ἐπικτήτειος v. *Ἀρριανός*.
Ἐπίκτητος cf. Diss. inscr.; tit. F 4—25, 29—35 | I236 *III112 36 912 *14 F 26 G15 | -ε I110 229 912 104 II1817 | v. *αὐτός* in ind. verb.
Ἐρινύες II2017 *17.
Ἐριφύλη *II2232.
Ἑρμείας III139. — *Ἑρμῆς* *III 139 *2012.
Ἐτεοκλῆς *II2213 IV529 E314.
Εὔβοια A 87 (S 61).
Εὐηνός (*Εὔβιος*?) IV96.
Εὐριπίδης I2832 II1631.
Εὐρυσθεύς II1644 III2257 2632.
Εὐφράτης III158 (= E 294) IV 817.
Ἔφεσος IV537.

Ζεύς ὁ I110 23 32 1225 133 4 1411 199 1 112 2215 16 253 5 278 13 II818 19 26 1722 25 1925 26 2342 III 310 47 8 736 86 115 134 7 2223 34 56 57 82 95 2416 19 24 65 112 117 IV190 439 65 735 830 32 | sine art. II1644 2425 (*πατήρ*) III115 | *ὦ Ζεῦ* I637 | *νὴ Δία* I55 610 726 1715 181 II 187 1220 21 2023 37 226 235 III253 F86; *νὴ Δ. γε* I126; *νὴ* **Δ.* I167 II1626 III129 2118; *μὰ Δ.* IV515.
Ζήνων I1711 2014 II1314 15 III21 19 2332 2438 IV812 96 E3312

Ἤπειρος *III41.
Ἥρα *III134.
Ἡράκλειτος (Epicteti amicus) *II217. — (Ephes.) E 15.
Ἡρακλῆς I633 II1644 45 1822; **Ἡ.* I632 36 II1644 III2257 2413 2631 32 IV1010.
Ἡσίοδος *II1832.
Ἥφαιστος *IV821.

Θεόπομπος II175 7 (-ε).
Θερμοπύλαι II2026; v. *Πύλαι*.
Θερσίτης *II2332 III228 IV210.
Θέων (in exemplis) II223.
Θῆβαι III2414 100.
Θηβαῖοι II2222 III2278.
Θησεύς II1645.
Θρασέας I126.
Θρασύμαχος IV53.
Θρασωνίδης (Menandri) *IV 119.

Ἰλιάς ἡ I2812 18.
Ἴλιον II2222 III227.
Ἰουδαῖος II919 20 | *-οι* I1112 13 224 II921.
Ἱππίας (sophista) III517.
Ἱπποκράτης (Cous) I811 12 II 178.
Ἱππόλυτος (tragoedia) I2832.

Ἴσθμια III411.
Ἰσοκράτης III2320.
Ἰταλικός III87.

Καῖσαρ (*καίσαρ S*) I223 32 105 1917 2937 II620 III34 (-*ος νόμισμα*; *-*ος v.* 3) 730 82 1512 (*ος ἐπίτροπος* = E 297; *-*ος ἐ.* III424) 2255 (*ὦ*) 56 IV114 45 9| *ὁ K.* I224 97 1415 1919 2961 II 1311⟨1917⟩17III478918139 12IV 112 15 17 43 60 721 135|-*ος φίλος* *III42 IV18 45 46 *47 48 95 45.
Καισαριανός IV1322 | -*οί* *I 1919 III24117.
Κακοδαίμων IV438.
Καλλικλῆς IV53.
Καλυψοῦς νῆσος II1910.
Καπιτώλιον *I732 33 *33 *1924 [III24117.
Κασσιόπη III73.
Κάσσιος IV312.
Κλεάνθης I1711 II195 9 14 III 2332 2623 *IV1173 434 (versus = I12342 III2295 IV1131 E 531).
Κνωσίων προστάτης III93 6.
Κοδρᾶτος III233.
Κολωνός v. *Οἰδίπους*.
Κόρη II2032. [2284 IV1 157.
Κορίνθιος I91—3 | -*οι* III134
Κόρινθος II1636 1722 III2466.
Κράτης (Thebanus) III2263 76.
Κρῖνις III215.
Κρίτων *IV1163.
Κροῖσος I237 III2227.
Κυνικός III2256 62 89 | *ὁ K.* III 2215 16 23 24 54 67 69 75 76 79 90 94 100 IV830 | adi. III2250 74 | *κυνίζω* III221 67; *περὶ Κυνισμοῦ* III 22 tit.
Κῦρος (*ὦ* -*ε*) IV620.
Κωκυτός III1315.

Λάιος *III116.
Λακεδαιμόνιος F52 | -*οι* I22 II2222 III719 2252 IV1156 157 *537
Λακεδαίμων II2026. [*F58.
Λατερανός I119.
Λέσβιος III2019.
Λέων ὁ Σαλαμίνιος IV1160 730.
Λούκιος v. *Γέλλιος*.
Λύκειον III2479 IV421.
Λυκοῦργος II2026 F52 A73 (S 38) 74 (S 39).
Λυσίας III2330.

Μακεδόνες II2222.
Μάνης III2637.
Μάξιμος III73 10.
Μάρκιον ὕδωρ II1630 31.
Μασσούριος IV312.
Μέλητος v. *Ἄνυτος*. [1031.
Μενέλαος *I2812 *13 *II2223 IV
Μενοικεύς *III205.
Μήδεια ἡ II1719 IV1314.
Μίλων I237.
Μοῖραι *I1225.
Μυκῆναι III2631 32.
Μύρων III2227.
Μυσία (*ἐν -ᾳ*) I2515.

Νάσων (*Πρὸς -να*) II14 tit.
Νέμεα III411.
Νέρων *I119 *20 212 2522 *II16 31 III2230 IV517 F219. — *Νερωνιανὸς χαρακτήρ* IV518.
Νίκη *II820.
Νικόπολις I1928 | *ἐν -ει* I2519 II620 2114. — *Νικοπολῖται* III [2252 IVI14.
Νουμήνιος III731.
Νύμφαι *III2311.

Ξενοκράτης IV1130.
Ξενοφῶν I1712 II1735 *F 232; -*τος Συμπόσιον* II1215 IV53.
Ξέρξης *III2338.

Ὀδύσσεια ἡ I2812 14.
Ὀδυσσεύς I123 II2426 *III2413 ⟨18⟩ 20 *2632 *F 1112.
Οἰδίπους I425 *2418 2832; *τύραννος, *ἐπὶ Κολωνῷ* F 118 9.
Ὀλυμπία: *ἐν -α* I626 1821 II826 III2452 IV1106 424 | *εἰς -αν* I623 III2258.
Ὀλύμπια I226 2936 II1822 III411 152 (= E 292) 2251 52 2452 254 *E 512.

Ὀλυμπιονίκης I242.
Ὅμηρος II197 III2278 2418 IV10 36 E 49 | cf. III138 114.
Ὁμόγνιος (Ζεύς) *III115.
Ὀρέστης II2017.
Οὐεσπασιανός I219.
Ὀφέλλιος III2227.

Παιάν v. Ἀπόλλων.
Πᾶν *III2311.
Πανθοίδης II195.
Πάτροκλος *I1131 *2824 IV1031.
Πατρῷος (Ζεύς) *III115.
Πειραιεύς *III2473.
Πεπρωμένη v. Κλεάνθης (versus).
Περδίκκας III2470.
Περιπατητικοί II1920 | λογάρια -ά II1922.
Πέρσαι IV130 156 (ὧν *βασιλεύς) *A 29 (S 12).
Περραιβοί III2466.
Πλάτων I811 13 284 II175 11 35 1820 *2236 IV1172 F152 (*Πολιτεία).
Πλούτων II2032.
Ποιναί *II2017.
Πολέμων III114 IV1130.
Πολιτεία v. Πλάτων.
Πολυνείκης *II2213 IV529 E314.
Πρίαμος I425 II197 10 III2278.
Πρῖσκος I219 22.
Προκρούστης II1645.
Πρωταγόρας III 517.
Πυθαγορας *IV632.
Πυθία ἡ II2027.
Πύθια III411.
Πύθιος *E 323.
Πύλαι: *ἐπὶ -αις μάχη III2338.
Πυρετός I196 2216.
Πυριφλεγέθων III1315.
Πυρρώνειος I2715 | -α σοφίσματα I272.
Πῶλος (rhet.) IV53 | (histrio) F 118 10

Ῥόδος II217.
Ῥοῦφος I127 732 929 *III 610 154 *2029; F 4—8 tit.
Ῥωμαικοί *II141. — Ῥωμαῖοι I1112 224 II2222 III87 2284 2441 E 242. — Ῥωμαιστί I1716
Ῥώμη *I103 | ἐν -ῃ *I1 19 97 10 tit. 1 2 1127 32 (ἀνέρχομαι) 196 244 2519 II622 1217 1418 III127 *713 92 132 2327 2477 100 109 IV1123 437 135 F152 | εἰς -ην *I927 *105 *243 III9 tit. & 1 (ἄνειμι) 3 (ἀνέρχ.) 6 IV434 | ἀπὸ -ης III2425.

Σαλαμίνιος v. Λέων.
Σαννίων III2283.
Σαρδανάπαλλος III2230.
Σαρπηδών I278.
Σατορνάλια I258 (βασιλεὺς ἐν -οις) 2931 IV158 (ἐν -οις).
Σειρῆνες *II2341.
Σκίρων II1645.
Σούρας III174.
Σοῦσα II1636.
Σοφοκλῆς I2832.
Σπάρτη A 87 (S 61).
Σπαρτιάτης A 74 (S 39).
Στωικός II919 1919 21 23 24 III 2441 | -οί *II2012 *III717 | -ὰ λογάρια I2956 II1922.
Σύμφορος III731.
Συνεπικούρειοι *II2013.
Σύρος II920 | -οι I1112 224 III1115.
Σωκράτης I233 36 91 22 123 23 1712 196 2532 *2618 2916 17 *29 65 *II115 31 *28 15 18 518 626 125 14 1324 1635 1822 266 III119 21 (ὦ -ες) 42 *514 *17 734 *1215 149 165 184 2119 *2226 2322 25 32 2438 40 60 *99 2623 *IV141 123 159 164 169 4 *21 21 22 *52 33 729 822 96 1119 12 F 112 *28a1 E5 323 3312 461 513.
Σωκρατικὸς συμπότης II48 | -ά *III2320.
Σωτήρ (Ζεύς) I2216.
Σώφρων (mimus) III49 11.

Τραιανός IV517.
Τριπτόλεμος I430.
Τροία *I2822.
Τρῶες *II2422 *III2233 37.

Ὑέτιος (Ζεύς) I1912 2216

Φειδιακός II1923. — Φειδίας *I623 II81820 192326.
Φηλικίων I1917 20 21 IV1150.
Φίλιππος II1324 III2224 2470.
φιλόσοφοι οἱ I91 1128 181 II11 4 22 25 913 188 III1611 2324 IV 418 633.
Φιλόστοργος III174.
Φλῶρος I212.
Φοῖνιξ (tragoedia) I2832 (Hom.) II2426.

Χαιρώνεια (*ἐν -ᾳ μάχῃ) III 2224.
Χρυσάντας II615.
Χρυσηΐς *I227 *8 *II2421.
Χρυσίππειον [*E 49; cod. unus]; -α II1634 III217.
Χρύσιππος I46 7 9 (*14 περὶ ὁρμῆς; cf. IV416) 28 1010 1711 13 15 17 18 *II69 1734 (ἐν τοῖς περὶ τοῦ Ψευδομένου) 40 195 9 (ἐν πρώτῳ περὶ Δυνατῶν) 14 2344 III213 2481 IV96 E 49.

II. INDEX VERBORUM.

ἀβέβαιος v. βέβαιος.
ἀβελτερία IV736.
ἀβέλτερος IV730 E254.
ἀβλαβής II1019 & 23 (ἀζήμιος) III1313 2239 2479 IV79 A16 (S2 H12).
ἀβλέπτημα *F124.
ἀβοήθητος v. ἐρημία, ἔρημος | II1520 E242 4.
ἀβούλητα (τὰ λεγόμενα) *III 24104.
ἄβρωτος III212.
A ἀγαθός (κ. = κακός, οὐδ. = οὐδέτερος, -ἀδ. = ἀδιάφορος) v. καλός C | subst. *III2627 | -οί *II31(κ.) | οὐδεὶς ἀ. II1317; εἷς ἀ. (πολλοὶ κ.) A94 (M16) ‖ adi., praed. I640 127 1920 (Φηλικίων *ἀ.) 293 (κ.) II1316 227 (κ.) III15 (οὐκ ἀ.) 164 (κ.) 2011 (κ.; cf. E30) 2420 49 2629 IV1165 1011 [E6] A17 (S3 H13; κ.) 69 (S34) 89 (S63) bis | ἀ. ἀνήρ III2451 61 2627 IV843 98 F24 57; ἀ. ἄνθρωπος II31 (κ.) 1316 (τί ἐστιν; κ.) 227 (κ.) 2328 (κ.) III1513 (E297; κ.) | Σατορνάλια ἀ. I2931; τύχη -ῇ I129.
ἀγαθόν subi. *I25 (κ.) *304 B
(-ά) *II84 *III3 (προκρίνεται) 208 *IV1174 (-ά) 721 | ἐστί c. praed. *I221 *II81 1120 2036 (κ.) *III36; -ά *III74 5 IV531 (κ.) *724 (οὐκ ἀ.) | τί ἐστιν ἀ. I816 *1010 (*κ.) *1813 *2217 (*κ.) II75 1419 (κ.); -ά *II2419 (*κ.) IV1132 (*κ., τίνα οὐδ.) 65 (κ.) | ἔν τινι sim. *I2017 *2821 (κ.) *III2238 *IV 524 & *1028 (*κ.); -ά *II85; *ἀ. (*κ.) ἐν προαιρέσει I251 II1025

161 (*οὐδ. ἐν ἀπροαιρέτοις) IV 127 | ἔξω *προαιρ. III1018 (κ.) | τί σοι ἀ. ἐστι sim. II1738 III 1013 2323 IV917 [II1416 (κ.)].

C obi. ἀγνοῶ *III2328 (-ά, *κ.) | ἀπολείπω ἐν *III201 (*κ.) | ἀπόλλυμι *-ά E243 (*-μὴ ἀ. περιποιοῦμαι) | διακρίνω *II223 (-ὰ ἀπὸ *κ., *οὐδ.) | διώκω I221 (μέτειμι) *IV530 (φεύγω *κ.) | ἐφαρμόζω *I2211 | ἔχω ἐν III1321 | ζητῶ ἔν τινι sim. *II55 (*κ.) *III2244; *-ά III2017 (*κ.) 24112 | ἡγοῦμαι ἐν *IV79 | θέλω (λαμβάνω) τι ἀ. I294 | θεωρῶ I206 (-ά, κ., οὐδ.) | λαλῶ *II172 (-ά, κ.) 10 (κ.) | λέγω II176; λ. ἐπί τινος *II35 (κ.) *84 *9; τί σοι ἀ. εἶπεν; III1013 | οἴομαι ἐκεῖ *II2229 | ὀνομάζω ἐν II55 (κ.) | περιποιῶ *IV1131 (-ά *κ.) 128 (κ.) | τηρῶ ἐν *IV311 | τίθημι *ἀ. ἔν τινι sim. I1227 2211 18 231 III38 E 312 (*κ.); τίθεμαι *I1227 *1925 | ὑπερορῶ *III37 | φαντάζομαι (ποῖόν τι) *III2239.

D praed. (ubi nihil adnotatur, ἐστί audi) ἄλλο III77; ἄλλο τι παρὰ τὰ προαιρετικά III112 (κ., ἡγοῦμαι) | ἀπροαίρετα II1310 (κ.); τῶν ἀπρ. ὡς ὄντων ἀ. καὶ κ. I1916 = III319; v. infra προαιρετικόν | ἀργύριον II163 (οὐκ ἀ.) | ἀρεταί, κακίαι, τὰ μεταξὺ τούτων II1913 (κ., ἀδ.), sim. II915 | δίκαια, καλά IV1133 (κ.) | ἐγώ III37 | ἐγκράτεια II 2013 | τὰ ἐκτὸς τῆς προαιρέσεως I2947 (κ.) | ἐλευθερία IV 152 (δοκεῖ) | ἐπιγέννημα III77 (*προηγούμενον μὴ ἀ.) | ἐπιστήμη III203 (ἀπάτη κ.) | εὐσεβὲς καὶ ὅσιον II2022 (φαίνεται) | ζῆν IV1137 (ἀποθανεῖν κ.) | ἡδονή F1411 (τίθεμαι; v. infra πλοῦτος); τὸ ἡμέραν εἶναι III202 (λέγω, κ.; τὸ τρία τέσσαρα εἶναι κ.) | v. supra δίκαια | ὃ θέλεις III2012 (ποιῶ) | τοῦτο, ὃ αὐτῷ ἀ. οἴεται I2964 | τῶν ὄντων τὰ μὲν ἀ., τὰ δὲ κ., τὰ δ' ἀδ. II915 1913 | τὰ οὐκ -ὰ ἀ. δοκεῖ IV724 | οὐκ ἐφ' ἡμῖν E321 (κ.) | πλουτεῖν (εὐδαιμονεῖν) A24 (S8; οὐκ ἀ.) | πλοῦτος III715; πλ. καὶ ἡδονή II227 (-ά. κ.; ὑπολαμβάνω) προαίρεσις I293 (κ., ποιῶ) IV532 (κ.) | προαιρετικόν ἀ. III83 (κ.; ἀπροαίρετον· οὐ κ.); v. supra ἄλλο | προηγούμενον v. supra ἐπιγέννημα | τεῦξις II58 (ἀ., κ.; χρῆσις) | τινὰ -ὰ οὐκ ὄντα ἀ. φαίνεται I273 | τηρεῖν τὰς σχέσεις III38 (γίνομαι) | τυραννίς (φυγὴ κ.) IV529 E314 (οἴομαι) | ὑγιαίνειν III204 (κ.) | φιλοστοργία III2483 (κ.) | φράζειν ὀρθῶς III2324 | φρόνησις (ἀφροσύνη κ.) I206 | χρῆσις v. τεῦξις ‖ varia exempla I2212 II226 (-ά, κ.) IV210 E251 (κ.) ἀ. φαινόμενον III34 (*κ.) 715; *δοκοῦντα ἀ. εἶναι E314.

E gen. c. verbis ἀπέχομαι *III714 | ἀποτυγχάνω *I266 (περιπίπτω κακῷ; *-ῶν I2213 | ἀφαιροῦμαι *I2712 (περιπ. *κ.) | ἀφίσταμαι *III715 | v. ὄρεξις τυγχάνω *I1913 (-ῶν) *292 (κ.) *3 *III38 *IV152 637 (-ῶν) ‖ c. adi. διακριτικός *I186 (-ῶν, *κ.) | ἐπιστήμων -ῶν II223 ‖ c. subst. ἔννοια II113 (κ.) | *κατηγορία *III 2324 | κριτήριον *I1111 (-ῶν, *κ.) | οὐσία I2015; *-οῦ *I232 291 (*κ.) *II73 (*κ.) 8 tit. 209 III76 *7 9 *2232 (*κ.) IV1324 *F15 (κ.); ἐστὶ ἔν τινι sim. *I2918 *II14 (*κ.) *81 *III243 (*κ.) *IV182 (*κ.) *108 (κ.) *E192; τίθημι *I2216; ζητῶ *II83 *9 *III2223 (*κ.) | πρόληψις *II1712 | σημεῖα -ῶν II75

(κ.) | ὕλη *III3 tit. | φαντασία III34 | φύσις *II14(*κ.) 214(-ῶν, κ.) | χώρα *II1121 (-ῶν).

F c. praepos. ἀπ' -ῶν ἄρχομαι I2416 | ἐπ' -ῷ γίνομαι I117; ἐπαίρομαι *II1122 E6 (μέγα φρονῶ Stob.); ἥδομαι *III77 (-οῖς), sim. *F147; λύπη II128 (-οῖς; 7κ.)|περὶ -οῦ διαφέρομαι II515 (κ.); -ῶν καὶ κ.: διαφ. II 2415; τεχνολογῶ II915; δόγμα II16 tit.; λέγω II1912; τὰ περὶ -ῶν II214; ἀκούω II2411; ὑποδείκνυμι III2223; πέπεισμαι IV 610 | περὶ *-ά: ἔχω πως I2012 (κ., *ἀδ.); σπουδάζω II222 *IV 638 | πρὸς *-ὸν κινοῦμαι III32 (*κ., *μήτε κ. μήτ' ἀ.); *-ὰ πέφυκα (κ.) III2483 ‖ οὐδὲν ἐμοὶ καὶ — *-ῷ III35 | *-οῦ συγγενέστερον οὐδέν IV531.

G ἀμείνων A44 (S27 M11; ἥττων, ἴσος) | -ον I229 (εἰ σοὶ ἄ.) 1217 *II713 1112 1220 21 *IV1147 E34 | c. inf. II2315 | c. acc. c. inf. III2431; ἄ. ἤ A54 (S28) 62 (S53 M15) 86 (S60); adv. F39 | ἄριστος III210 24113 E311; -ον, εἰ A41 (S24) ‖ [A70 (S35)].

ἄγαλμα I431 & 2216(ναός) II814 *18 *25; ⟨fort. rest. II2217⟩.

ἄγαν I51 1126 (c. subst.) E21.

ἀγανακτῶ(τ.=τί οὖν ἀ.;) abs. I1816&II526(τ.) III176 IV431(τ.) 823 | c. part. III175 (τ.) 2257 IV1103 417; ὡς c. part. IV45 | ὅτι I2937 II46 1636 III174 IV 1312 | εἰ II117(τ.) 63 2117 & III 175 (τ.) IV637 739 E28 | διά τι II614 IV45(?) | ἐπί τινι I265 II64 | πρός τι III41 IV417; πρός τινι I1225.

ἀγαπῶ IV445 A26 (S9 H18) 45 (V5 M12) 48 (M3) | ἀγαπητόν, εἰ IV129.

ἀγγαρεία ἐστί IV179.

ἀγγεῖον *IV1315 16 *F1016.

ἀγγελία *III18 tit. 1 (γίνεται περί τινος).

ἄγγελος II233 III137 2223 38 & *69 (καὶ κατάσκοπος).

ἀγγέλλω, ὅτι III182(3).

ἀγέλη *I230 A76 (S41) | -αι IV 427 A76 (S41).

ἀγέννεια I639 42(ὑπ' -ας) | & δειλία*II1919 III2490 2614 *38.

ἀγεννής (δ. = δειλός, τ. = ταπεινός) I910 (τ.) II213 (γενναῖος)*III206(δ.) 2462 IV110(δ.; opp. ἄφοβος, γενναῖος) 133 914 F74 | -ές I31&4 (τ.) | -έστερος III261(δ.)‖-ῶς III207 2457(ἔχω).

ἀγήρως v. ἀθάνατος.

ἄγκιστρον III69.

[ἄγκυρα] ἀγκύριον F30.

⟨ἀγνεία III2116⟩.

ἀγνεύω III2116.

ἀγνοῶ τι I231 (οὐκ) 1111 1230 2019 II811 12 136 1420(σαυτόν) 1513(opp. οἶδα) III2232 2328 IV 842 (οὐκ) E339 | ἀ., τίς II2419; οἷόν τι IV94 | ὅτι I2912 IV827 (μὴ -εῖτε)| c. part. I1230 II1322| abs. II2236 IV522(οἶδα) 32 1214 ‖ -οῦμαι IV821 35 (τίς εἶ).

ἄγνοια I1114 (ἀμαθία) *266 *7 II116 (ἀμ.) *2222 *2420 23 (περί τινος) *IV1214.

ἀγνωμονῶ IV1122.

ἀγνώμων III215 IV533 E243 (ἄνισος) | -ον I1124(ἄνισον) IV 635 ‖ -όνως IV1116.

ἀγορά *I2922 *II2228(-αί) *III53 *2480 IV913. [| -ομαι I1919.

ἀγοράζω I2616 III312 IV816 1034

[ἀγραμματικός III196].

ἀγράμματος v. γραμματικός | II222 1415 ‖ -ως II910 (γράφω).

ἀγριαίνω A41 (S24).

ἀγρίδιον II2210 *III53 IV1111 *515 | περὶ -ον I109 2716(πραγμάτιον ἔχω = II217).

ἄγριος I37 F252 | ἄ. θηρίον IV521; ζῷον IV842.

ἄγροικος II2333 (μωρός).

ἀγρός I932 153 2214 (ἔχω) II82 *1028 *III31 *9 (ἔ.) *514 915 (ἔ. = F183 pl.) | & οἰκέται *III66; pl. *I98 II1424 III261; & ἀνδράποδα *I1138; & δουλάρια *IV167 1018 (pl.; *δ.).

ἀγρυπνῶ v. ἅπτω | (π. = πονῶ) I730 (π.) 2921 II20 9 & 16 (διά τι) III 1511 (= E296; π.) 172 2432 262 (*νύκτας) 20 IV1176 (π.) 441 1020 28 31. [614 1213 (ἐν).

ἀγύμναστος II121 (περί τι) IV

ἀγύρτης *IV85 (pl.).

ἀγχόνη II2317.

ἄγω ἀγῶνας III411; εἰρήνην IV 524 (πρός τι); ἑορτήν IV446; ἡσυχίαν II63 III214 16; σχολήν I2715 (πρός τι) II133 | τινά III720 (κατά τι) & 22 (*instituo*); εἰς μέσον F142 [F57]; ἐπί τι I263 II79 123 III165 2327; ἐνταῦθα III 24113; ὅπου θέλεις II1642; χωρίς I2961 || abs. I44 (πρός τι) II188 (εἰς) III2255 & IV1131 (ἐπί τι) || -ομαι m. II2321 (*τελευταίαν ἡμέραν) E531 (ὅποι; = II2342 III2295 IV1131 434) || pass. I2527 2826 II1423 (*κτήνη πραθησόμενα) || ἄγε ante interr. I225 III127 35 1310 206 2274 2310 IV196 48; ἄ. — δέ I628 814 1125 1724 193 28 239 285 II49 1021 1644 III2239 60 2464 IV126 48 70; ἄ. — οὖν I710 III 1413 257 | ante iuss. I169 III 2440; ἄ. οὖν I229 637 III137 IV 1128; ἄ. ἀλλά I220 | ἄ., ἵνα III49.

ἀγωγός I143 III2289 [E34 Stob.].

ἀγών v. ἄγω, ἀγωνίζομαι | I2936 *II1828 (ὑπέρ τινος = *III253) *III67 *154 (= E292) 2251 *102 *F28 (περί τινος) IV426 *30 31 *E191 *512.

ἀγωνία II1310.

ἀγωνιῶ abs. II13 tit. 1 8 1610—13 IV103 28 | ἀ., μή III29 IV838 910 104; μὴ οὐ III214 | c. interr. ind. II1319 III918 | περί τινος II1311 III2337 IV103 4; ὑπέρ τινος II1311 18 IV1022 | c. gen. abs. II2212 | ἐκεῖ II133 | c. part. II132 14 15 165.

ἀγωνίζομαι *ἀγῶνα I912 III 252; Ὀλύμπια I226 | abs. I24 tit. & II18 tit. (πρός τι) III65 254 IV818.

ἀγωνοθέτης III134.

ἀδαμάντινος IV526.

ἀδελφός ὁ I225 133 151 3 III2236; -έ I225 2515 II1616 1735 IV1318; -οί I134 (συγγενεῖς) *2822 II197 || in exemplis (πολ. = πολίτης, πτ. = πατρίς, τ. = τέκνον, ττ. = τέκνα, υἱ. = υἱός, φ. = φίλος, φφ. = φίλοι) *II1012 *13 *III 1019 *E43 | ἀ. & πατήρ II107—10 (υἱ.) *148 (*υἱ., *πολ., *γείτων) *2112 2215 (τ.) 16 (πτ., συγγενεῖς) III24 (υἱ., πολ.) 36 (πτ.) 7 ⟨*9⟩ *54 115 & 6 *191 (*παιδάριον) 215 (υἱ., γείτων, σύνοδος) 2254 82 IV530 (υἱ.) 31 (υἱοί) *E30; al. I114 (τ., φ., δοῦλος) *II2118 (*παιδίον) III132 (υἱ., φ.) 4 (υἱ., συγγ., ἔγγονος) 2447 (*πολ., φ.) 78 (πτ., φφ., οἰκεῖοι) 85 (παιδίον, φ.) *IV167 (*ττ., *φφ., *γυνή) | -οί (γ. = γονεῖς, σ. = σῶμα, μ. = μέρη τοῦ σ., κ. = κτῆσις) I1220 (*γ., ττ., γείτονες) 33 (γ., σ. κ.) 2210 (γ. ττ., πτ., *κοινωνοί, σ., μ., κ. pl.) 2939 (γ., πτ., σ.) II1731 (γ., πτ.) 2224 (φφ.) 29 (π., υἱ.) *III2296 (*ττ., *συγγενεῖς) 2462 (μήτηρ) IV187 (ττ., φφ., *σ., *μ., *κ.) *111 (*ττ., *σ., *μ., *γυνή) 735 (γ., *ττ., *σ., *κ.).

ἀδέξιος IV22.

ἄδηλον v. ἀληθές | I181 II69 1520 (-ον ἔχει, ὅπου) IV1032 (*-α).

ἀδιάκριτος I1612 II2029.

ἀδιανόητον v. ἀμήχανον | III76; fort. III2218.

ἀδιάρθρωτος I172 IV810.

ἀδιαφορῶ II62 ‖ -ρητικός II114 ‖ -ρία *II520 (ὑπέρ τινος) 6 tit.

ἀδιάφορος I913 303 II51 3 7 61 E322 | -α, opp. ἀγαθά, κακά I2012 II915 1913.

ἀδικῶ τινα II1720 III2479 81 IV195 | μηδέν II1511 | abs. II528 1028 2023 IV1167 510 E30 43.

ἀδικία I2954 (ὦ πολλῆς -ας) *IV510 A25 (H17); καὶ ἀνομία II1644 III2632.

ἄδικος v. δίκαιος | I632 II213 *III172 IV12 101 E[243] 252 | -ον II29 1026 (τι ποιῶ πρός τι) *217; -α I2917 *IV1119 ‖ -ως III189 A91 (S65).

ἀδόκητος A5 (H1); ἀδοκίμαστος I207 (φαντασία).

ἀδόκιμος v. δόκιμος | IV517.

ἀδολεσχῶ I2516.

ἀδοξῶ II1924 F217.

ἀδοξία v. θάνατος, φυγή | [I246].

ἄδοξος v. ἔνδοξος | I425.

ἀδούλευτος II101.

ἄδουλος v. ἄοικος.

ἀδρανής III713.

ἀδυναμία *II111 (περί τι) *124 *12 III22109.

ἀδύνατον v. δυνατόν | I172 II140 III149 2218 (fort. ἀδιανόητον) F75 7 E313 | c. inf. II59 III712 15 | c. acc. c. inf. II527 1616 187 ‖ -ως ἔχει c. inf. II2224 ‖ [II191].

ᾄδω I13 1616 & 19 (*ὕμνον *εἰς *θεόν) 258 2962 II134 169 III218 141 (μετά τινος = IV27) IV128 84 8 124 A43 (S26; ἐπί τινι).

ἀεί I41 1126 2531 2718 2913 19 II132 689 1617 III411 516 156 166 2321 (αἰεί S; item 245 15 20 115 IV122) 24107 IV56 731 E511 | c. compar. II1621 IV711 20 | c. part. I420 II1011 125 266 III120 IV438 F216 ‖ v. βουλευτής.

ἀέν(ν)αος A16 (S2 H12).

ἀεροβατῶ (ex Aristophane) IV1120.

ἀζήμιος v. ἀβλαβής | III257 8 IV1119; ib. ἀζημίως.

ἀηδής v. ἡδύς | -ές I626 (pl.) II144 (ἰδεῖν) F233 (superl.) ‖ -ῶς III2325 IV1109.

ἀηδία I1221.

ἀηδών *I1620 (τὰ *-όνος; κύκνος) III13.

ἀήρ *II234 III1612 *IV840 F88.

ἀήττητος I1820 *21 III65 7.

ἀθάνατος I221 II627 828 (ἀγήρως) & 1738 (ἄνοσος) III248 IV1031 F36 A51 (M13; opp. θνητά) | *-α (opp. *θνητά) IV528.

ἀθέατός τινος ἀποθνῄσκω I622.

ἀθεραπευσία IV1118.

ἀθεράπευτος II1520 III2233.

ἀθετῶ II1211.

ἀθλῶ II152 III108 155 (= E293) 232 IV430 1010 (ἆθλον) ‖ -οῦμαι (ὑπὸ *Διός) III2257.

ἀθλητής I225 26 413 1820 *21 *23 242 *2938 II1729 (*πράγματος) III155 (παλαιστής E293) 6 (= E293) *209 255 *IV411 | -αί *I2934 III164 *213 2258 IV1106 *430 E332.

ἄθλιος (δ. = δυστυχής) I113 1230 (δ.) II2344 III317 189 2257 247 59 IV421 513 (14 δ.) 92 | -ώτερος I1230 (δ.) II1718 III246 | -ώτατος IV1036 (δ.) ‖ -ίως I112 III207; ἀ. ἔχω περί τι I114 | -ώτερον ἔχω I58 III2229.

ἆθλον v. ἀθλῶ.

ἀθυμῶ (opp. ὑπερχαίρω) III1014.

ἀθῷος ἀπαλλάττομαι III2441.

αἰδήμων subst. m. (π. = πιστός, εὐ. = εὐχάριστος, ἀν. = ἀναίσχυντος, ἀτ. = ἀτάραχος)

I420 (π.; ὡς) *167 (εὐ.) II24 (π.) 911 (π.; opp. ἀναιδής, ἄπιστος; sim. E245) III727 133 & 173 (π.) 5 2318 (π., ἀτ.) IV1106 (εὐ.; ὡς) 28 (κ. = κόσμιος) *522 (*πρᾷος) 96 17 (π., κ., opp. ἀν., ἀπ., ἄκοσμος) 1313 & 19 (π.) 20 | c. verbis v. ἀπόλλυμι; δείκνυμι II 827 (π., ἀτ.), σῴζω *IV1161 (*π.), τηρῶ *II2220 (*π.), φυλάττω II 823 (π., ἀτ.) *E245 (π.; opp. ἀναιδής, ἄπ.) ‖ τὸ αἰδῆμον I55 & 9 (ἐντρεπτικόν) ⟨251⟩ 2820 (π.) II111 (ἀν.) III39 (π.) IV521 126 ‖ adi. II2032 (εὐ.) E243 & 4 (π.) 40 (κ.; [ἐν]) | προαίρεσις I418 (π.) II1029 (π.; opp. ἀν., ἄπ.) | ἔργα II911 (ἀναιδῆ) ‖ -όνως III186 IV46.

ἀίδιος F36 A75 (S40).

αἰδοῖον *I225 | -α 926 *II94.

αἰδώς (π. = πίστις) I34 (π.) II 1015 *2025 2230 & III1413 (π.) *2215 IV32 (opp. αἰσχρολογία; sim. E3315 πρός τινα 16) 7 (π.) 9 833 99 & 11 (εὐσχημοσύνη) F148 ⟨E36 (πρός τινα)⟩.

⟨αἰθήρ F89⟩.

αἷμα II918 αἱμάτιον v. ξέστης.

αἵρεσις II1920.

αἱρῶ v. λόγος D ‖ -οῦμαί τι I286 II228 2335 (ἕτερα παρὰ *ἕ.) [E243 P. (ἄρχοντα)] | c. inf. I924 A51 (M13) 82 (S47) | πότερον — ἢ IV237 abs. II920 IV613 ‖ αἱρετόν I221 | -ώτερον ἤ I215.

αἴρω (λίθον sim.) II922 (= 242?) 1916 III1318 IV724; ὕπερόν τινα III2010 | abicio II131 1121 1830 IV437 (τινός?); v. ὄρεξις; αἶρε, ἆρον (apage) III314 (ἔξω) 15 (ἐκ *μέσου) 2622 (*τραπέζας) IV1138 | tollo III131 E312 (ἀπό; [483]) | (= ἀνανεύω) ⟨αἴρειν I75 & II 2330 (ἐρεῖν S)⟩ | surripio, mecum aufero I1813 15 2411 III39.

αἰσθάνομαι III24118 | τινός I230 637 1115 146 10 167 II124 2333 III2280 2319 2498 IV188 723 814 41 1014 | ὅτι I57 934 II105 263 III731 24101 IV1173 126 E40 (διότι) | c. interr. ind. I625 41 814 10? (?) III2316 2438 | c. part. II813 | ποιεῖς καὶ οὐκ -ῃ IV1115 ‖ αἰσθητός II1716; -ά *I610.

αἴσθησις v. δίδωμι, χρῶμαι I2615 (τινός) 2717 (γίνεται) II 612 & 818 (ἔχω) 1113 & 188 (τινός) IV125 | -εις *I2719 *II2020 *30.

αἰσθητικῶς κινοῦμαι I147.

αἴσιον & -α E18.

αἶσχος v. κάλλος | III2122.

[αἰσχρολογῶ E3315 Stob.].

αἰσχρολογία v. αἰδώς.

αἰσχρολόγον *IV446.

αἰσχρός v. καλός | adi. II110 IV95 A102 (M24) ‖ praed. II214 III24116 263 IV1160 177 F135 | -όν (ἐστι) c. inf. I620 1011 2959 60 III267 A39 & 64 (S225 & 5 | acc. c. inf.) ‖ subst. *II1421; -όν I246 III727 *26? *IV818 (-όν τι?) F149 E241 ⟨*A22 (S6)⟩; -ά II214 *III267 [E291] ‖ -ῶς II2428 III112 (ἔχω) 151 (= ⟨E291⟩) IV 1164 165 ‖ αἴσχιστον I1212; αἴ. ἐστι c. inf. III2633 | -α *IV1127.

αἰσχύνομαι c. part. II814 III 2444 2611 10 | c. acc. III97 [E291] A22 (S6) | c. inf. IV119 | E28 (ἕνεκα).

αἰτῶ τι I722 132 II2030 III517 2633 IV122 39 | τινά III2210 | τί τινα F175 (*θεούς, ἃ μὴ διδόασι) A91 (S65; pass.) | παρά τινός τι A (= V) 2 3 ⟨4⟩ (περί τινος cod.).

αἰτία *II1933 *III91 IV447 (c. gen.); παρά τινα -αν II1016; ἐξ οὐδεμιᾶς -ας II151; ἄνευ πάσης -ας ib. 10; διὰ -αν *III91 *2478.

αἰτιῶμαί τι I1135 37 & II13 (ὡς c. part.) 2342 III193 IV1035 (ὅτι) E5.

αἴτιος III24 25 & 26 8 (τινός) E31 2 *G8 ‖ -όν (d. = c. dat. pers.) τινος *I21 8 (d.) *11 28 29 & 31 (d.) 33 36 37 *26 6 (τί οὖν) 28 1 (τί) *30 II11 6 *III13 1 9 2 (d.) 4 19 3 24 83 *IV14 2 (d.) *12 13 (τί) *E31 3; -α III24 81 82 | abs. II21 4 (ἄλλα ἄλλοις); τί *αἴτιον; II3 5 13 20 17 9; τί οὖν *αἴ.; II21 4 IV4 14 8 10 | οἷον ἂν ᾖ *αἴ., τοιοῦτον καὶ *ἀποτελούμενον III9 4 = I11 34 (pl.).

αἰχμαλωτίζω I28 26.

αἰών II5 13 *8 20.

ἀκαθαρσία v. καθαρότης, κάθαρσις | *IV11 16.

ἀκάθαρτος v. καθάριος, ῥυπαρός | ⟨III21 2⟩.

ἄκαιρος IV12 20 ‖ -ότερος II19 10 ‖ -ως II7 1 III22 50.

ἀκάνθας πατῶ II5 24.

ἄκαρπος I17 9 10.

ἀκατάληκτον I17 3.

ἀκαταληκτικῶς ἔχω περί τι ⟨II23 16⟩.

ἀκατάληπτος v. καταλαμβάνω | F1 9 (c. dat.).

ἀκατάλληλος II9 12 11 8.

ἀκατάπληκτος v. ἀπαθής.

ἀκαταστασία III19 3.

ἀκαταστατῶ II11 2.

ἀκαταφρόνητος I9 7.

ἄκεντρος A46 (V6).

ἀκέραιος III23 15.

ἀκερδής IV11 77.

ἀκήρατος IV11 3 A36 (S19).

ἀκίνδυνος III18 7.

ἀκίνητος II23 10 (ὑπὸ λόγου).

ἀκμάζω A43 (S26).

ἀκοή v. ὄψις | III6 8 *IV4 28.

ἀκοίμητος I14 12.

ἀκοινώνητον I19 14 IV6 35 A66 (S31; προαιρέσεως) | -α *II20 16.

ἀκολασία A33 (S16).

ἀκόλαστος v. ἐγκρατής, σώφρων | III13 3 IV1 2 | -ότατος III1 14.

ἀκολουθῶ τινι I7 10 25 12 & 13 (*ὑποθέσει) 26 3 28 3 (*φαινομένῳ) 12 31 (τοῖς φ.) 33 (τῷ φ.) 30 4 II13 23 & 16 47 (*ἰσχυροτέρῳ) 19 1—4 (ἀδύνατον δυνατῷ) 24 12 14 (opp. μάχομαι) III7 17 IV11 47 15 3 5 10 (τῷ φ. συμφέροντι) 10 14 E42 (τῷ φ.) | abs. I17 17 II12 4 III7 33 26 21 29 IV7 31 E31 1.

ἀκολουθία (opp. μάχη) E52 1.

ἀκόλουθός τινι II16 7 IV7 20 ‖ -όν τινι I6 39 *7 9 (παραδέχομαι) 10 *17 *26 1 (*ὑποθέσει παραδ., τὸ ἀ. *φύσει πράττω) | -α fort. ⟨I4 29⟩ *7 24 (προσδέχ., opp. *μαχόμενα) IV8 12 | abs. *I7 20 (προσδ.) *26 2 (παραδ. τὸ μάχ.) | -α *I11 37 (πράττω) *III15 1 (sed E29 1 τινός) & *2 (= E29 2; opp. *καθηγούμενα) ‖ -ως πράττω φύσει I6 15.

ἀκοσμοῦντες *III22 97.

ἀκοσμία v. κοσμιότης.

ἄκοσμος v. κόσμιος (i. v. αἰδήμων) | -ότερον III4 1 | -ως III4 tit.

ἀκούσιον II21 6 7 *7.

ἀκουστικός v. δύναμις | III1 13 (λόγου) 23 14 (λόγων).

ἀκούω (λ., λλ. = λόγου, -ον, -ων, -ους): τινός I22 18 24 3 27 6 (*λλ.) 29 26 59 II6 23 (γράφω) 13 17 15 1 (*λλ.) 17 37 20 34 (*λλ.) 24 1 4 (ἀφ᾽ ὧν) 10 29 III13 6 23 (λ.) 9 8 10 8 22 29 23 19 ter 23 (τί σου ἀκούσω;) 25 bis 30 (λ.) 24 10 IV11 38 5 21 (λ.) 13 15 E33 14 | αὐτοῦ, τί (να) λέγει III23 17 IV14 8 | c. gen. et part. (λεγ. = λέγοντος, λεγόντων) I25 17 27 5 (λεγ.) II6 15 21 1 (λεγ.) 23 7 (λεγ.) III15 8 (λεγ. = E29 4) 21 4 (διαλεγομένου) 6 (λεγ.) 8 23 6 16 & 23 (διαλ.) 22 (λεγ.) 37 G2 (λεγ.) | λέγοντος sine subst. III23 7 IV15 7 ‖ τί I7 6 (τοῦτο, διὰ τί) 18 15 25 6 29 66 30 7 (*λλ.) II13 6 (φωνὴν περί τινος) 6 19 16 34 23 1 (λλ.) III12 4 41 16 7 24 31 (παρὰ

*φιλοσόφοις) IV16 51 (παρά τινος) 105 143 (*λλ.) 612 13 132 9 10 18 F164 (λέγω) E26 | μνήσθητι ὧν ἤκουσας παρὰ *φιλοσόφων II 1024 sim. III249 | c. acc. pers. III314 (ὃν ἂν ἴδῃς, ὃν ἂν ἀκ.) IV721 (c. part.) ‖ c. acc. c. inf. III114 | ὅτι II2229 III2327 28 2416 269 IV147 73 91 141 433 41 (τοῦτο, ὅτι) 69 1134 E49 | c. interr. indir. I2017 II167 (παρά τινος) III87 2258 2325 2468 IV620 | περί τινος I174 II2411 IV148 (?) E26 ‖ abs. I1129 2429 II1912 235 (opp. ὁρῶ) 47 244 5 & 8 (λέγω) 10 29 III2336 IV164 430 40 137 A44 (S27 M11) G5 ‖ κακῶς ἀ. IV620; καλῶς ἀ. A23 (S7 M2 H16) | ἡδὺς ἀκοῦσαι (ὁρῶ) IV 1121; ἐπιτερπής II146 ‖ ὁ ἀκουσόμενος II2410 (*φιλοσόφων) 16 | -οι *III2335.

ἀκρασία II1645 *186. [2238.

ἀκρατής v. ἐγκρατής | II213 7

ἀκριβές *I1128 ‖ -ῶς III2225 | -έστερον ὁρῶ I2410 | -ῶς οἶδα I2717 II2236 III17 (-έστατα).

ἀκριβῶ I178 II121 1922 IV824.

ἄκριτον II2225 ‖ -ίτως A91 (S65). [S τινά).

ἀκροῶμαί τινος III210 G7 (sed

ἀκρόασις III2327 38 E3311.

ἀκροατήριον *III238.

ἀκροατής *III2310.

ἄκρα τά I237.

ἀκρόπολις IV186 *86; v. ind. I i. v. Ἀθῆναι.

ἀκτήμων III2247.

ἀκυβέρνητος ναῦς A6 (H2).

ἄκυρος IV832.

ἀκώλυτος v. ὄρεξις | (ἀν. = ἀναναγκαστος, ἀνε. = ἀνεμπόδιστος, ἀπ. = ἀπαραπόδιστος, ἐλ. = ἐλεύθερος, κ. = opp. κωλυτός) I418 (ἀνε., ἐλ.) 640 (ἀν., ἀπ.) 1721 (ἀν.) 23 (ἀν., ἀπ.) 253 (ἀκώλυστος S; ἀπ., opp. κ., παραποδιστά) II1929 (ἀν., ἀπ., ἐλ.) 32 (ἀνε.) 2312 (ἀν., ἐλ.) III 310 (ἀν., ἀπ.) 57 (ἀν., ἐλ., ἀπαθής) 2469 (ἀν.) 96 (ἐν) *2635 (*ἐλ.) IV127 (αὐτόνομα) 62 (αὐτεξούσιος) 63 (ἀπ. ἐν) 64 (ἀπ., ἐλ.) 69 (ἀνε., ἐν) 73 100 (ἀνε.) 128 (ἐλ.) 129 422 (ἀπ.) 534 616 (ἐλ., ἀπαθής) 23 76 (αὐτοτελής) 8 (κ.) E12 (ἐλ., ἀπ.; opp. κ., δοῦλα, ἀλλότρια) | ἀκώλυτον *II2318 (opp. *κωλυόμενα) III2213 (ἐλ.) 2624 (*πιστῷ, *ἀναφαιρέτῳ, τοῦτ' ἔστι *προαιρέσει) IV410 (ἰδίῳ) *1013 | τὰ -α *III243 (ἴδια; opp. *κ. καὶ ἀφαιρετὰ καὶ ἀναγκαστὰ οὐκ ἴδια) IV175 81 (*κ.; *ἀλλότρια, *ἴδια) *83 (κ.) *79 *1324 (*φύσει ἐλ.) ‖ -ως III124.

ἄκων I1223 (ἑκών) 1416 1714 284 (=II2236) II147 (ἀκόντων ἡμῶν; opp. θελόντων) 2015 & IV111 (στένων) 128 1028 E13 *A69 (S34; ἑκών) | [E7 P.; ἑκών].

ἀλαζονεία II1919 (ἣν ἠλαζονεύον) F134 A80 (S45).

ἀλαζονεύομαι v. ἀλαζονεία | II1323 153 & III24118 (ἐπί τινι) 263 (ὅτι).

ἀλαζών II2023 III2443 IV64 827.

ἀλῶμαι A83 (S57; ἀνὰ *πέλαγος).

ἀλγῶ (κ. = κεφαλήν) I1816 (*κ., κέρατα) 18 (κ., ὠτίον) II1028 (*κ., *ὀφθαλμόν, *ἰσχίον) III2330 (ἥδομαι) IV828 (μηδέν).

ἀλεαίνομαι A43 (S26).

ἀλείπτης I241 III⟨31⟩ *108 *2010 *2622.

ἀλειπτική II1219.

[ἀλείτης F119].

ἀλείφομαι (παρά τινι) I226.

ἀλεκτρυών II213 III2626 IV1121 124; ὁ λόφος I1613 (*-όνων) III 145 (*-όνος).

ἀλεξίκακος A13 (H9).

ἀλήθεια *I431 (περί τι & πρός τι) *32 (*περί τινος) *1714 *2019 *284 (= II2236) II214 *14 *124 *2021 *III118 *2410 *IV151 *F36 *A55 (S29); opp. δόξα A11 (H7) *22 *54 *56 (S6 28 30) | *-ας λέγω III116 IV17 (ὅτι) 146 627 (ὅτι) || *ἀληθείαις I421 610 925 2954 II1617 1827 2229 2322 30 III216 2223 35 2418 IV1113 135 621 34 38.

ἀληθής A33 57 (S16 48) |-ές (ψ. opp. ψεῦδος, ψε. = ψευδές; ἄδ. = ἄδηλον) *I78 (*ψε. [sed S *ψ.], *ἀδ.) 1714 181 284 (*ψ.; συγκατατίθεμαι *ψ. [*ψε. S]) *5 (*ψ.) *29 II11 1832 191—3 202 2414 & 19 (τί ἐστιν ἀ. ἢ τί ψ.) *E42 521 A94 (M16) | -ῆ *I75 (τίθημι, *ψε. αἴρω, πρὸς *ἄδ. ἐπέχω) 251 (ταῦτα, ὅτι) *33 II98 *III2225 IV1174 176 | ἀπονεύω ἀπὸ *-οῦς, *ψε. συγκατατίθεμαι III715 IV102 (*ψ.) || ἐπινεύω -εῖ I1722 (*ψ. παραδέχομαι) *282 (pl.; *ψε. δυσαρεστῶ, πρὸς *ἄ. ἐπέχω) II263 (ἀπὸ *ψ. ἀνανεύω) III32 (pl., πρὸς *ψ. ἀνανεύω, πρὸς *ἄδ. ἐπ.) | *φαινομένῳ ἀ. συγκατατίθεμαι III2242 (*ψε. φαιν. συγκ.) | -ῆ ἀκούω *II619 *III124 | λέγω *II1323 III519 *2310 || -ῶς (ψευδῶς) I175 || ὅπερ -έστερον II1933.

ἀληθινός IV1154 172.

ἀλήστευτος IV193.

⟨ἀλήτης F119⟩.

ἀλίσκομαι II2311 III2466 IV129 115 A44 (S27; τινόc) || ἁλωτός τινι = I2524.

ἀλκή *I634 *III2634.

A ἀλλά post negationem CCCLI Fvi(1) Exxxv ([332]) Axliii | οὐ· ἀ. (saepe post interr.) liv | οὐδαμῶς· ἀ. I13 1215 2931 II56 7 127 1421 1640 221 IV143 83 24 | μή· ἀ. I294 II134 | μηδαμῶς· ἀ. I186 IV420 ἀμήχανον· ἀ. IV1219 || οὐ μόνον, ἀ. καί I279 619 86 9⟨3⟩4 1212 161 2813 II821 132 1733 185 199 2330 III122 2287 IV1172 (οὐχί) 41 23 1214 F85 E15 | οὐ μ., ἀ. οὐδέ II1411 IV52 833 | οὐ μ., ἀ. πολὺ πρότερον IV177 | οὐ μ., ἀ. I640 94 [III2421] | οὐχ ἁπλῶς, ἀ. καί I610 || μή μόνον, ἀ. καί I415 163 II913 (μόνῳ) E36 | μηδέ, ἀ. κ. II1831; μὴ μίαν, ἀ. κ. II186 || μὴ γένοιτο, ἀ. I933 107 198 2819 24 II2323 III142 44 IV727 826 1134 || post. neg. audiendam I18 432 235 7 2937 66 II25 517 826 28 1311 1615 44 198 10 22 237 [38] 2417 III49 109 166 195 2322 2616 IV148 101 116 137 162 163 514 22 823 1121 126 137 15 F2311 E30.

B *immo, potius* I425 1113 184 2959 II221 510 1725 2334 III96 173 213 IV185 87 426 34 E41(?).

C post affirm., quae restringuntur I129 620 811 1127 122 175 1912 231 2721 II48 520 21 24 81 152 bis 14 1779 1925 27 2114 229 13 23 2335 43 III145 59 136 2011 2437 60 65 89 91 2637 IV1106 151 159 62 22 1026 E293 323 | ναί· ἀ. I630 725 174 9 2218 2714 288 2911 II1319 22 2118 III116 32 172 2233 76 247 32 264 IV1107 619 733 1032 13917 | ἔστω· ἀ. I2922 IV112 (μέν) 72 | μέν· ἀ. I17 36 II1720 III114 F76 E321(?) | ἔστι-· ἀ. II810 2324 25 | ἔδει· ἀ. I1415 2617 II34.

D *at*; sent. coniungit aut novum sermonis locum argumentumve inducit I110 20 32 610 (ἀ. ταῦτα μὲν οὕτω) 20 713 237 2921 59 II224 615 818 1610 15 45 2226 2327 III119 24 31 42 78 11 13 14 10712 152 (= E292) 2018

2118 2230 2510 2625 IV18 19 55 152 536 721 832 1123 1221 F62 112 E253 41 49 G5.

E interr. continuat I432 64 715 bis 27 28 97 1011 126 18 134 145 1814 255 6 II611 21 74 816(?) 18(?) 1014 27 227 2411—15 III95 1014 1319 22 2257 58 266 33 IV183 126 618 842 1023.

in apodosi II86 F111 116 G7.

F adversariorum argumenta vel exceptiones inducit cxxi (I1810?) Fπ Eν ([122 & 243 P. 42 Stob.]).

varii generis exempla consociata I715 2959 II521 126 1645 2226 2335 III2257 IV1137 | per anaphoram repet. III910 IV 1119.

G v. ἄγε | ἀ. γάρ A7 (H3) 87 (S 61) | ἀ. γε v. γε | ἀ. δή I713 F112; ἀ. δ. καί I126 | ἀ. καί (v. supra A) I120 275 II621 81 22 1720 2424 25 III119 20 252 IV18 55 59 1123 32 E4 36 [533] | ἀ. μᾶλλον I620 113 8 174 6 II122 124 7 1825 IV 88 12 1132 F62 [E243 P.] A38 (S21); ἀ. ἐκεῖνο (-α) μ. I186 II135 III2321 E43 (ἐκεῖθεν) | ἀ. μή A1 (V1) 48 (M3) | ἀ. μηδε II 1627 | ἀ. μήν I115 | ἀ. ὅμως II 153 III119 24 | ἀ. οὐδέ II136 1610 45 III714 19 2118 2230 | ἀ. οὐδὲν ἧττον I1412 (ἀ. οὖν) II520.

H ἀ. = ἤ I98 1133 38 III736 2452 E5 A60 81 (S51 46).

loc. corr. II1724 IV39.

ἀλλάσσω v. ὑπόθεσις | I1218 303; ἀντ' οὐδενὸς ἤλλαγμαι II1013 III2279.

ἀλλαχοῦ ζητῶ I417 (ἀ., ἀ.) II83 (ἢ ἐν) III2223 & 26 (ὅπου οὐκ ἔστιν) 2334 IV132 (ἢ ὅπου ἐστίν) 1130 | πέμπω (ἄλλον ἀ.) III2322 | τίθημι II2218 & 21 (ἀ. μέν, ἀ. δέ) | φέρω (ἀ. που) III264 || ἀ. ἤ II622; ποῦ ἀ. ἤ ὅπου II2230.

ἀλλήλων I81 4 II1023 1713 36 229 13 23 24 28 2329 2421 III913 2411 88 IV[417] 722 812 E314 A96 (M18) | πρὸς -ους: μάχη I223 II1113 1714 191 (-α); μάχονται π. ἀ. II77; κοινωνία II206—8 IV1102.

ἀλλοῖον E35 (-όν τι) *A75 (S40) | -α, -ότερα III232.

ἀλλόκοτα δόγματα I1916.

ἄλλος subst. (π., ἄ. = πᾶς, ἅπας, A
αὐ. = opp. αὐτός, ἑαυτοῦ sim.) I25 9 23 27 920 31 (αὐ.) 34 2414 2513 16 278 & 294 (αὐ.) 301 (καὶ ἄ.) II511 22 823 1326 1630 2421 III143 210 311 410 128 1412 159 (=E295) 2123 (αὐ.) 2226 2312 22 38 241 23 263 133 IV156 103 154 bis 41 14 19 24 51 (αὐ.) 28 6⟨10⟩ 31 73 24 bis 30 39 825 91 bis 3 1023 33 138 F135 E5 (αὐ.) 16 17 241 26 30 | ὁ ἄλλος IV424 E26 || ἄλλοι I211 33 419 (αὐ.) 2922 55 II 112 (αὐ.) 28 33 36 527 621 1734 2016 (αὐ.?) 27 (αὐ.) 214 10 (αὐ.; καὶ ἄ.) 243 (αὐτός τε καὶ ἀ.; sim. III238) III211 137 (αὐ.) 2298 2319 2482 (ἄ. πάλιν) 268 11 IV143 64 65 88 106 (ἄ. & καὶ ἄ.) 41 33 52 (αὐ.) 15 622 25 28 78 (αὐ.) 16 28 824 1220 E5 [5] 142 26 A98 (M20) | οἱ ἄλλοι I1113 (τὰ τῶν ἄ.) 252 II523 & 125 (*μὲν ἄ.) 168 1921 (π. *ἄ.) 28 (αὐ.) 208 (π. *ἄ.) 11 2226 III45 59 (καὶ *ἄ.) 2230 72 93 (αὐ.) 24111 113 2637 (καὶ *ἄ.) IV66 (αὐ.) 11 bis 18 833 105 (αὐ.) F72 E3314 (καὶ *ἄ.).

ἄλλο I25 618 172 (αὐ.) 3 2820 B
2912 (αὐ.) II1122 (ἕν) 2345 III311 1318 (πάλιν ἄ.) 2318 (ὅλον ἄ.) 2430 58 E295 | ἄλλα I211 45 162 246 II527 (τοιαῦτα) 86 (αὐ.) 9 214 16 (ἀντ' αὐτῶν) 2325 III58 916 128 137 (?) 2123 bis 2410 IV

142 142 1322 IV45 | τὰ ἄλλα (τ.= τἄλλα) I14 (τ. π.; αὐ.) 7 17 218 22 614 (τ. ὅσα) 178 (τ.) 10 251 (*ἄ. π.) 2942 (τὰ ἄ.) II136 (τ.) 89 (οὐδὲν*-ων=2230 231 IV310) 28 101 (αὐ.) 1221 1420 (αὐ.) 151 16 1729 (*μὲν ἄ. π.=2237 IV77) 193 (τ.) 5 (τὰ ἄ. bis) 32 (*ἄ. π.) 212 2320 (π. *ἄ.=IV1125 740) 34 (τ.) III138 (τ.; αὐ.) 2271 105 231 (*ἄ. ἀπ.) IV180 (τὰ ἄ.) 135 163 (τ.) 24 (ἅπ. τ.) 311 52 (καὶ *ἄ.) 612 (τὰ ἄ.) 1030 1122 121 (τ.) 15 1324 F48 (*ἄ. π.) E [21 (π. τὰ ἄ.)] 34 | οὐδ' ὅσ' ἄλλα II2228.

C ἄλλος ἤ III2256 | ἄλλο ἤ I816 1130 2925 47 II179 III84 IV529; ἄλλα ἤ II817 III2489 IV1144 || ἄλλος τις I29 1131 II627 817 III267 F214 E9 | τινὲς ἄλλοι II63 | ἄλλο τι I237 2719 21 2833 II224 55 921 bis 1018 135 1647 182 4 236 242 III1216 159 2494 IV162 (τὶ ἄ.) 161 424 [610] 724 125 12 F2314 E141 | ἄλλα τινά IV613 918 (τ. ἄ.). | ἄλλος τις ἤ III2256; καὶ εἴ τις ἄ. II197; ἢ ἄ. τις I97 | ἄλλο τι ἤ I1115 1615 1923 269 (⟨ἤ⟩) II123 713 1429 2311 III710 2110 (ἐποίησας ἤ) 2638; ἄ. τ. πλήν I198 II1932 2311 (τ. ἄ.); ἄ. τ., ἀλλά I1133; ἄ. (τι) παρά τι III112; εἴ τινι ἄ., καί IV111; ἤ τι ἄ. I38 720 172 (ἄ. τι) 27 II1220 (ἢ κ. ἄ. τι) | ἄλλα τινὰ ἤ II1112.

D τίς ἔτι ἄλλος I726; τίς ἄ. ἤ F137; — εἰ μή I254 | τί ἄλλο II1321 198 18 III138 516 914 (γάρ) 2015 (ἔτι) 2437 IV118 (οὖν) 125; II1910 (σοὶ γὰρ τί ἄ.) & III2439 (ἢ τί ἄ. ἤ): an γάρ (ἤ) τι ἄ.? | τί ἄλλο ἤ I38 91 1130 II1624 1829 III2315 IV17 83 44 115; τί γὰρ ἄ. ἤ I121 38 426 639 77 II203 15 III2013 IV1145; τί γὰρ ἄ. εἰ μή I1620 | τί ἄ. ποιεῖ ἤ c. verbo II42 (γάρ) 2312 14 III2113; τί ἄ. ἤ c. verbo I222 (γάρ) 933 109 (γάρ) 2961 III2418 27 & 2629 (γάρ) E49 | τίνα ἄλλα II92; τ. γὰρ ἄ. ἤ II1624 | ποῖα ἄλλα II1517.

ἄλλος οὐδείς III2497; ἄ. μὲν οὐ., δέ II266 | μηδέποτε ἄλλον, ἀλλά E5 || οὐδὲν ἄλλο I16 II1313; ἄ. οὐ. I231 2924 II126 IV726 G5 (ὅτι) | ἄ. οὐδέν; οὐδέν I2951 III85 177 (οὖν) | οὐ. ἄ. ἤ I47 102 (ἄ. οὐ.) 1115 35 II115 914 (⟨ἤ⟩) 1029 (ἄ. οὐ.) 1424 2112 III28 193 2120 (ἄ. οὐ.) 222 2433 IV54 (οὖν) 26 623 (ἄ. οὐ.) 31 (⟨ἤ⟩) 99 117 1213 E40; — πλήν I2912; — ἀλλά I1138 III2452 (ἄ. οὐ.); ἄ. μὲν οὐ., δέ IV911 E40 (μόνον δέ) | καὶ ἄ. οὐ. III319 IV1158; ἄ. δ' οὐ. ⟨II1014⟩ III2280 90 | ἄ. μηδέν I1611 III185; μ. ἄ. ἤ II1722 III57 E[3310] 513; εἰ μ. ἄ. I233 II2032. E

ἄλλος (⟨ἐπ' ἄλλῳ⟩?) IV147 | ἀεὶ ἄλλο ἐξ -ου III156 (=E293 sine ἀεί) | ἄλλο — καὶ ἄ. I613; πάλιν ἄλλος καὶ ἄ. III24103 | ἀπ' ἄλλων ἐπ' ἄλλα I610 || ἄλλος μέν, ἄ. δέ I2810 II1318; sine μέν et δέ I1924 II527 III1313 188 IV137 F184; ἢ ἄλλος — ἢ πάλιν ἄ. II204; ἄλλος τις, ἄλλος III514; ἄλλοι μ., ὀλίγοι δέ τινες I33; ἄλλοι, ἄ. II138; ὁ μέν, ὁ δέ, ἄλλος δέ III2429 | ἄλλο μ., ἄ. δ. I48 182 III13 77 185; sine μέν et δέ II918 1415 2347 III64; ἄλλα μέν, ἄ. δέ II174 E45; sine μέν et δέ IV630; ἄλλα, ἄ. δέ III717. F

adi. sing. *I618 34 1724 2832 II2225 34 (αὐ.) *III11 1611 12 (=2482) 194 (=2226) 211 7 (=IV419) *2271 76 251 *IV525 (ἀπ.) *1112 (π.) *64 13 1031 F[26 3315 G

Stob.] | plur. *I626 *1125 (postp.) *III28 54 (ἀντί) *78 36 *116 1613 *2270 2412 82 *110 (ἄπ.) 254 IV186 (*αὐ.) 106 48 (τοσοῦτοι) 512 *626 *810 1034 *F36 *205 (τὰ ἄ.) [E45]; ζῷα *I161 (μέν) *II85 *F86 (τἄ.); τέχναι *I193 *2532 *IV87; θεοί *I2713 (postp.) *II1725; v. ἄνθρωπος C, δυνάμεις || ἄλλος τις II1315 1825 238 (τ. ἄ.) 41 (τοιοῦτος) III1213 (τοιαύτη) 2225 & IV 522 (τ. ἄ.) 112 F157 E244 323 (τ. ἄ.) | plur. I255 || τίς ἄ. I1413 (γάρ) & II2315 (ἤ); plur. III127 | ποῖος ἄ. III727 (γάρ) IV811; plur. II2026 | πόσοι ἄ. II2337 III113 || ἄλλος ἤ II209 2310 III24102 (ib. plur.) || οὐδεὶς ἄ. II1313 | ἄ. οὐδ., ἀλλά III736 | ἄ. δ' οὐ. II125 | μηδ' ἄ. μηδέν IV176 | ταύτην οὐδ' ἄλλην I2811 || ἄλλην ἐξ -ης III261 | ἄλλαι ἐπ' -αις sim. I148 III2482 E511 | ἀεὶ εἰς ἄ. καὶ ἄ. IV122.

H ἄλλος ὁ c. part. I15 6 2716 III 2621 | τὰ ἄλλα *— ἔργα IV618.

ἄλλος ἄλλον οὐ βλάπτει sim. I25 11 618 920 34 II136 527 214 III311 128 159 (= E295) 2410 IV143 424 528 (= 138) 631; ἄ. ἀλλαχοῦ III2322; ἄ. ἄλλοτε II 2225 III2412 IV 515.

ἄλλῃ II216.

ἄλλως I814 1130 1724 (ἔχει) 2527 (πῶς οὖν ἄ.) IV1125 1015 E192 312 | *ceteroquin* I814 (τίς) II87 144 | οὐκ ἄ. ἤ sim. I41 II104 137 III2123 2469 F83; οὐκ ἄ., εἰ μή II1646 2335 III23 2112; μὴ ἄ. ἤ III2322 | πῶς γὰρ ἄ. ἤ I922 IV 1100 | *aliunde* III268 | *fortuito* I812; *male, temere* II815 1013 137 (?) III58 || καὶ ἄ. A50 (V8).

ἄλλοτε v. ἄλλος H.

ἀλλότριος (ἴ. = ἴδιος) adi. I189 (κακά = II645; sing. III187) 2823 (ἔργον = II1610; pl. E242) 2911 (δόγμα; pl. II914) II410 (ἴ.) 621 917 1928 III2424 267 (θύρα; pl. *IV1020) IV1148 54 127 F237 E6 A46 (V6) || praed. II151 III2468 IV166 129 130 (ἴ.) 159 515 (ἴ.) 69 E12 | -ον II68 III1020 2232 (ἴ.) 243 23 IV177 87 55 (ἴ.) E13 (ἴ.) 11 [244 (pl.)].

τὸ ἀλλότριον subst. II68 III2423 E13 | *-α I1812 II55 138 (ἴ.) 18 1919 III1017 2232 38 (ἴ.) 99 243 & 4 (ἴδ.) 38 IV181 (ἴ.) 83 57 (ἴ.) 35 1029 E13 (ἴ.) 141 | c. verbis (*-α, ubi nihil adn.; μ. = μηδὲν *-ων) ἀντιποιοῦμαι I2411 II68 (sing.) 24 (τινός *-ων) 1628 (ἴδ.); ἀπέχομαι III711 21; ἀποδίδωμι I132 II1628 IV1172 (τά.); διώκω (μ.) IV1215; ἐξίσταμαι III22102 IV1107; ἐφίεμαι I254 IV1129 (μ.) 130; θέλω III2423 (sing.) IV1019 (μ.); ὀρέγομαι IV175 76 (ἄλλου -ου μηδενός) 106 (μ.); προσπάσχω (μ.) II1627.

ἀλλόφυλοι E333.

ἀλογίστως I917 2929 III1016 IV416.

ἄλογος I99 (*θηρία) | -ον *I21 (*εὔλογον = 4 5 6 7) III247 (?) *IV184 F311; audi ζῷον *I612 *⟨14⟩ *20 II83 (λογικόν) *3 III 247 (?) || -ώτατον c. acc. c. inf. IV627 || -ως II156 19.

ἀλουτῶ III2273.

ἀλτῆρες οἱ I413 II2120 IV412.

ἀλυπία & ἀφοβία III24116 IV37.

ἄλυπος (ἀτ. = ἀτάραχος) II1729 IV68 (ἀτ.); & ἄφοβος III2248 24117 (τὸ -ον) IV15 616 E121 || -ως II148 (ἀφ., ἀτ.) [E8].

⟨ἀλύω III920⟩.

ἄλφιτα *F114.

ἀλώπεκες I37 (-ηκες S) 8 IV537.

ἅλωσις *IV129.

ἅμα καί I813 II1917 231 21 A69

78 (S34 43); ἅ. — καί I1728 III 2623 E245; ἅ. τε — καί IV129; καὶ ἅ. IV621 E3315; καί — καὶ ἅ. F164 E3311 | ἅ. μέν, ἅ. δέ I147 2959 II11 7 40 52 7 614 232 III2427 65 IV1147 148 81 | ἅ. τινὶ καί I419 A38 (S21); εὐθὺς ἅ. τινί I230 II112; πάντα ἅ. I1411.

ἀμαθής E483.

ἀμαθία v. ἄγνοια, ἀπειρία.

ἁμαρτάνω (κ.=κατορθῶ) abs. I117 1714 (κ.) 265 6 2830 (κ.) II 123 1831 261 (κ.) III2294 IV47 57 1219 E141 A18 (S4 M1; κ.) 20 (H15); ἁμαρτάνων ζῶ II123 IV11 | ἐν III185; κατά τι II264 | I731 (ἁμάρτημα) 245 (τοῦτο, ὅτι) III2442 (*μέγιστα) IV47 (ταὐτά) 511 (μή τι;) || *ἁμαρτανόμενα I18 tit. (?) IV62; ἁμαρτηθέν *IV121.

ἁμάρτημα I731 (κατὰ *τόπον) 33 *184 II1318 *216 *2420 *26 tit. 1 (ↄκατόρθωμα) *III259 *10 IV1219 *F159 *A8 (H4).

ἀμέλγομαι (κείρομαι) II2011 12.

ἀμέλει II188 IV133.

ἀμελετησία: ὑπὸ -ας *II1621 IV814.

ἀμελέτητος opp. μελετῶ I305 II1322 164 (-ως ἔχω).

ἀμελῶ τινος (ἐπ.=ἐπιμελοῦμαι) I237 422 1011 II822 2035 2326 34 III19 21 2 tit. 2277 (ἐπ.) 24113 2620 (ὧν ἠμ. [φιλοσοφίας]) 28 IV 627 (ἐπ.) 1014 E121 13 (ἐπ.) 522 | περί τι IV626 (σπουδάζω) | ἀ., οἷόν τινα II819 | abs. III24113 E511 || -οῦμαι II1222 (ἐπ.) III 2231 32 E312.

ἀμελής II62 (γίγνομαι) | -ές I 121 || -ῶς II56 III22 E315.

[ἀμερής F13].

ἀμετάδοτος A46 (V6).

ἀμετανόητος F254.

ἀμεταπτωσία III28 2614.

ἀμετάπτωτος III2614.

ἄμετρος F13 A1 (V1) || -ως E 3314.

ἀμήχανον II2018 (ἀδιανόητον) III2218 (ἀδύνατον; an ἀδιανόητον?) IV1219 (?) | c. inf. I182 II171 194; c. acc. c. inf. III163 IV114 9—12 E313.

ἀμηχανία περί τι IV101.

ἀμίδα παρακρατῶ (ἀμίδαν S) I28 10.

ἀμνήμων τινός II235.

ἀμόλυντος IV118.

ἄμουσος v. μουσικός (i. v. γραμματικός).

ἀμπελικῶς II2018.

ἄμπελος I432 II2018 *2417 IV 1121.

ἀμπεχόνη E337.

ἀμύνομαί τινα IV1167 | abs. IV137.

ἀμφί (τὰ ἀ. σῶμα) A66 (S31).

ἀμφίβολος φωνή I175.

ἀμφιθέατρον (ἐν -ῳ) *I2527.

ἀμφισβητῶ I1110 (περί τινος) | εἰ IV111 | ὅτι IV111 | -ούμενον *II118 (opp. ὁμολογούμενα); ἀ. ἐστιν, εἰ I116.

ἀμφότερος IV26 (ἀ. *εἶδος) E34 (ἀ. *χρόνοι) | subst. -οι I2942 II 1111 1712 (ὑμεῖς) 1933 2222 249; -αις (sc. χερσίν) III2010 | -α I65 (ταῦτα) 2717 II73 223 IV 1025 28.

ἄμφω A32 66 89 (S15 31 63).

ἄν v. ἐάν, εἰ, ἐπ(ειδ)άν, ὅταν, ὁπόταν | c. coni.: μέχρι(ς) ἄν I219 1812 257 II213 69 1323 1637 2237 263 III19 169 10 263 IV 1110 741 83 915 E11 15; sine ἄν II115 1643 263 5 | μέχρι(ς) ἂν οὗ I2514 288 2928 62 II124 III2499 IV730 (ὅτου) 41 | ὃς ἄν I44 2524 II47 1642 III314 112 156 (= E293) 2015 = ⟨2250⟩ 2321 2499 [111] IV131 59 99 ⟨734; S ind.⟩ 832 1029 1318 E245 | ὅστις ἄν I231 1119 272 II221 2215 III911 ⟨1311 155⟩ 2256 2439

[IV177] 5[8] 24 714 E18 50 [532] A37(S20); ᾧ ἄν τινι I191(?) | ὡς ἄν I117 34 II1318 III319 1019 IV621 74 (ὡς ἂν δίδωται = 1029 1215 1324) 30 | ἡνίκα ἄν A1 (V1) 43 (S26) | πρὶν ἄν ⟨A59 (S50)⟩ | ὅπου ἄν II1825 2219 III1311 2222 61 IV433 714 1218 | ὅπως ἄν IV109 ⟨F55⟩ | [ὅτι ἄν pro ὅταν II812; ὅτε ἄν I13(?)] | ὅσος ἄν II159 214 IV150 52; ἐφ' ὅσον ἄν I1621 IV179; καθόσον ἂν IV26 | οἷος ἄν II521 1412 III[715] 94 IV41 E17; οἷον ἂν εἰ IV411 | ὁποῖος ἄν E32 | [τί ἄν III723] | in interr. ind. πῶς ἄν I217 III138 [IV737]; τίς ἄν IV631; [τίνων ἕνεκα ἄν; III2267] ‖ [οὐκ ἄν IV115].

c. opt. sine protasi I⟨54⟩ 86 1126 II128 1638 201 37 223 ⟨231⟩ 243 4 III13 68 IV1147 115 134 E244 A4 50 (V4 8) | in interr. dir. πῶς I2 tit. (= 3 tit. 9 tit.) 128 141; ποῖος ⟨I89⟩; τίς II1418 III2439 IV125; πόσον IV93 | in interr. indir. (πῶς) I72 141(?) 156 | ὃς ἄν II1211 E26 | ὡς ἄν I1710 | ὅσος ἄν III24109 | οἷος ἄν IV64 | [ὅ τι ἄν III1311] | ὁποῖα ἄν G3.

c. indic. fut. sine protasi III217; ἐάν in protasi I1132 | [II231].

c. indic. imperf. vel aor. post. partic. I223 1125 II627 ⟨1015⟩ III99 2466 IV1168 1010; sine protasi I224 2923 II1320 III 130 36 174 2259 81 IV1168 418 E5 339 12 A82 (S47) | ὡσπερανεί c. indic. imperf. II524; ὥσπερ ἄν, εἰ ..., οὐδέποτ' ἄν II104.

[c. imperat. I158].

ἄν sine verbo: in enunt. prim. I211 1127 IV153; ὅπου ἄν II2219; ὅσων ἄν E22.

locus corr. II1724.

ἀναβαίνω I102 2916 III713 | εἰς I1924 IV1173 | ἐπί τι I2515 III2335 2433.

ἀναβάλλω τι †II517 III610 (ἄνω β.?) ‖ -ομαί τι II115 (μέχρι) IV122 E511 (εἰς); c. inf. A96 (M18) | abs. IV1221 (εἰς) E512.

ἀναβλέπω II1642 (πρός τι) 1729 [(εἰς).

ἀναβολή E34.

ἀναγιγνώσκω τι (ἀ. = ἀκούω, γ. = γράφω) I46 9 (= III213) 14 928 1010 2014 256 (λέγω, ἀ., μελετῶ) 261 (*ὑποθετικούς; = 9 13) II627 (26 γ.) 1215 1634 1734 1910 231 III213 15 511 (γ.) 2320 21 26 2439 & 103 & 263 (γ.) IV1143 (λέγω, ἀ.) 48 (γ. = 17) 13 16 536 (γ.) | περὶ τούτων IV430 613 (ταῦτα ἀ., γ.) | abs. I108 1927 II130 (σοί) 34 1320 1735 (σοί) 182 (γ.) 1910 III1012 23 tit. 6 (-οντος ἀ.; = 16 37) IV42 4 8 14 (γ.) 30 & 40 (γ., ἀ.) 41 (γ.) 536 615 (γ.) ‖ III2316 S ἀναγιν.?

ἀναγκάζω τινά (κ. = κωλύω; δ. = -ειν δύναμαι) I1725 26 II 1722 (κ.) III313 IV11 (κ.) 12 (δ.) 56 & 128 & E13 (κ.) | τοῦτό τινα I2517 II1518 | c. inf. I1722 (κ., δ.) 259 II24 621 (δ.) 125 2015 17 III 2242 (δ.) IV117 70 (δ.) 74 (δ.) 912 | παρά τι IV190 (κ., δ.) | abs. IV1321 ‖ -ομαι II24 III216 & 1311 (κ.) 191 (c. inf.) IV111 46 & 89 (κ.) 147 & A6 (H2; c. inf.).

ἀναγκαστός (κωλυτός ubique) II58 IV433 | -όν I1727 (ὑπό) IV 178; -ά II151 (ἀνανάγκ.) *III243 IV158 (κωλυτικά).

ἀναγκαῖος I412 712 813 (πρός τι) 911 (εἰς) 17 tit. (= II25 tit.) II191—3 253 IV1110 134 616 F112 (τινί) E521 2 (διά τι); -ον *θάνατος I277 | -όν (ἐστι) c. inf. I74 22 124 F124 32 (-ότερον) E3310 | *ἀναγκαῖον III266; *-α I111

(=II111) 1416 II138 1717 III1314 (τἀν.) 262 3 33 F812 E332; ποιῶ τι τῶν -ων F238; τὰ -ότερα I86; τὰ -ότατα II1116 (ἐν) 1419 (πρός τι) ‖ -ως I202 = 6 II112.
ἀνάγκη (π. = πᾶσα) c. inf. I933 1916 (π.) 2017 II135 263 III2217 IV106 E22 142 39 | c. acc. c. inf. I34 419 78 11 17 & 1113 (π.) 18 1714 191 (π.) II225 66 910 1412 2219 2340 263 (πολλὴ ἀ.) III19 161 6 2261 93 101 2410 28 IV159 = 60 61 117 (π.) 26 435 37 (τίς ἀ.) 527 (π.) 710 11 1011 121 E13 & 312 & 321 (π.) 336 G8; ἀ. ἦν G7 | in responso I78 III93 (ἀ. ἐστί) | *-ης καλούσης II616 | γυμνάζομαι πρὸς -ην III153 (=E292; εἰς -ην ἔρχομαι III267; ἐξ -ης II201 | [-η E7].
ἀναγκοτροφῶ E292.
ἀναγκοφαγῶ III153.
ἀνάγνωσις ἡ I2613 IV440.
ἀνάγνωσμα II141 | τὰ -ατα III2639 IV417.
ἀναγνώστης I2613. [182.
ἀναγνωστικός (γραφικός) II
ἀναγορεύομαι A73 (S38).
ἀνάγω II1020 (ἐπί τι) | -ομαι ἀπὸ λιμένος III2112.
ἀναδέχομαι III⟨2267⟩ 2464.
ἀναδίδομαι pass. (de cibis) II918 III213.
ἀναζωγραφῶ τὰ ἑξῆς II1816 25.
ἀνάθημα v. ἀνατίθημι.
ἀναιδής v. αἰδήμων.
ἀναιρῶ *tollo, submoveo, nego* I815 2719 II42 3 206 31 232 = E22; -οῦμαι med. I237 II44 III2625; -οῦμαι pass. II1813 206 III2487 (κατά τι) ‖ *neco* I126 II 2317 III2233 E323.
ἀναισθησία v. ἀναισχυντία.
ἀναίσθητος *II133 III22100 | τινός I932 II814 IV1109 | ἀ. ἢ ἀναλήθης c. inf. IV150.
ἀναισχυντῶ III172 2490.
ἀναισχυντία ⟨II912⟩ | ὦ μεγάλης -ας (καὶ ἀναισθησίας) I168 II2027 (καὶ γοητείας).
ἀναίσχυντος v. αἰδήμων | *II 912 IV1220; -ον II110.
ἀνακαλῶ II615 (*σάλπιγξ) | -οῦμαι (med.) ἐπί τι IV126.
[ἀνάκειμαι θεᾷ E243 P.].
⟨ἀνακερῶμαί τινι IV21; ἀνακρίνομαι S⟩. [sim. III411.
ἀνακηρύσσω τινὰ Ἴσθμια
ἀνακλαίομαι med. IV136.
ἀνακλητικόν v. σημαίνω.
ἀνακόλουθά τινι I729 III78.
ἀνακραυγάζω II1915.
ἀνακρίνω τινά I120 (ὑπέρ τινος) II2027 III2253 [-ομαι IV21].
ἀνακτῶμαι II2024 III254.
ἀναλαμβάνω (de rebus scenicis) πρόσωπον I2957 E37; ῥάκη I2945; τρίβωνα sim. IV815 34; *πάθος II920; *δειλόν al. III205 | τέχνην ἀπό τινος I2013 III213 (-ας) IV811; ὄνομα (?) ἀπό τινος IV816; *θεωρήματα III211 2613; δόγματα III51 (opp. ἀποβάλλω); φωνάς III2116; γεγραμμένα II165; τὰ τῶν φιλοσόφων II19 tit. ‖ *recupero* III241 (opp. ἀπολισθαίνω); ἑαυτόν III244 | -ομαι pass. I1127.
ἀναλέγομαι (med.) E7.
ἀναλήθης v. ἀναίσθητος.
ἀναλίσκω τι IV118 1022 (ὑπέρ τινος) 23 A46 (V6); abs. εἴς τινα A53 (M6).
ἀναλογίζομαι med. IV1028.
ἀναλογισμός τινος IV77.
ἀναλυτικός *II34.
ἀναλύω συλλογισμούς I2934 II34 2117 (μεταπίπτοντας) 2344 III63 *2110 (*μεταπ.) 2478 2619 IV414 (*συλλογισμόν) 612 ‖ [III920].
ἀνάλωμα: μετ' -άτων III93.
ἀνάλωτος (πόλις) IV526.

ἔργα IV618; δόγμα II2228, -ατα IV520 | -όν IV1136; -ά *II614 (*ἱππικά) *IV516 | -ώτερον III 919.

ἀνθρώπινος I432 147 (πράγματα = *III2628) II2018 III137 IV916 1131 F19 | -ον E26; -α I930 *122 *III2297.

A ἄνθρωπος I424 (= II1925) 2810 2944 54 II31 45 6 525 26 (= 92) 9 tit. (= 1 *7 *22) 101 131 1417 1510 11 1926 201 19 212 232 2412 16 III125 214 725 912 133 2013 2258 2315 20 2470 267 IV136 120 514 19 26 833 1118 24 1314 E3 (= θνητός) | ἄνθρωποι I426 632 113 1218 20 1814 246 279 28 tit. II1631 206 33 211 2227 28 2420 III122 732 135 22 161 2011 2269 77 95 2320 32 2438 44 85 101 2639 IV1168 169 99 14 127 132 F74 E331 2 G1=1 | v. ἀγαθός A.

B ὁ ἄνθρωπος I41 816 1111 152 2712 2958 II41 93 7 24 1014 1627 2317 III139 72 2412 2638 IV162 125 126 128 515 20 119 F120 [E16 Stob.] A99 (M21) | οἱ ἄνθρωποι I814 91 223 II1113 1423 25 1642 2012 2113 221 III68 72 146 8 203 2112 225 23 24 89 245 64 113 2618 IV142 F158 E5.

C ἀγαθὸς -ος v. ἀγαθός A | οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι I217 III2214 18 24112; sine art. II627 | οἱ αὐτοί ἄ. I812; ἄ. οἱ αὐτοί II227 | οὐδεὶς -ος III2415 | οὗτος ὁ -ος II136 2229 (pl.) III2317 IV912; ὁ -ος οὗτος III 2318 | πᾶς -ος I195 III46 IV 146; pl. I430 31 181 221 II77 III2277 81 84 242 IV524 65 1320; πάντες οἱ -οι IV101 | πολλοὶ -οι I2814 II1423 (*πολλοὶ *-ων) *2023 *2415 IV1167 424 27.

D ὡς ἄνθρωπος I195 II525 III 139 212 912 1414 215 231 IV112 | ἄ. = ἐκεῖνος *I1917 *II122 253⟨*?⟩ III2285 | ἄνθρωπος ὑπ' -ου κρίνεται sim. I2960 II 1316 III2420 IV185 | τὰ -ου ποιῶ IV1114 | ἐν ἀνθρώποις I96 28 tit. 21 305 II1116 2015 (τὰ ἐν ἄ.) 218 2318 IV424 | ἡδύς -ος IV23; εὐχάριστοί γ' -οι II2032; θαυμαστοὶ -οι F247.

E opp. θεός I925 (συγγενὴς *θεῶν) II1419 1926 (μέμφομαι = III1013 2248 2458; E13 pl.) 27 *III137 34 516 (ἐγκαλῶ = 2213) IV113 (*θεοί) | pl. opp. (ὁ) θεός I3 tit. *1 91 4 III242; opp. θεοί II526 209 23 III2411 *IV113; opp. Ζεύς *III2416.

F opp. bestiae: praeter alias β(οῦς), ἔ(χις), θ(ηρίον), ἵ(ππος), κ(ύων), λ(ύκος), ὄ(νος), π(ρόβατον), σ(κώληξ). I232 (ταῦρος) 38 *619 & *20 (ἄλογα) 195 (ὄ.) *2017 237 (π.) 289 (ἔ.) 16—19 (π., β.) II 411 (λ., πίθηκος) 93 (π., θ.) 9 (ἵ., κ.) 1014 (θ.) 2411 (ἵ., β.) III16 (κ., ἵ.) 1413 (ἵ.) 14 (ὄ.) 234 (π., θ.) IV1121 127 (λ., ἔ.) 142 (σ.) 512 (λ., ἵ., κ.) 21 (ὄ., π., θ.) 111 (ἄλλο τι ζῷον) 2 11 (θ.) 32 (σ.) F1811 (ἵ.) A32 (S15 M10; ἵ., ὄρνις) | pl. I2814—16 II2227 (?) III12 (κ., ἵ.) 732—34 (ὄ.) IV427 (ἵ., β.) 1010 1131 (ἵ., κ.) 32 (σ.) *F85.

opp. συκῆ I158; στάχυς II613; λίθος III212 (ξύλον) 732 912 (ἀνδριάς); σκεῦος II45; αἰών II513.

G ἄνθρωπε I123 233 49 1721 188 1926 212 2220 2527 2941 II135 43 617 76 1421 153 7 (τί ποιεῖς = II2028) [7] 18 1611 1727 33 (ὦ) 35 1916 (=19) 17 204 9 2111 21 235 37 42 2422 (ἔα; =III205) III123 30 515 721 86 1210 142 5 159 (= E295) 175 195 204 16 2113 14 2251 81 2323 2477 83 IV 1134 420 835 39 96 1131 1310 F1015

| ἄνθρωποι I916 II207; ὦ -οι II123 205 III1311 IV827 30 1123.
ἀνθύπατος III312 *2255 (v. ἄγω) 56 IV191.
ἀνιαρός I28 911 II145 (τινί) 17.
ἀνιῶ IV1114 1212; c. part. II1640; ἄν III110 | -ῶμαι c. part. II1637 IV427 61.
ἀνίημι abs. III120 | τινά III 2475; τί III225 (ἀνέμους; opp. κινῶ) III2475 IV1219 E3315 | ἀνειμένος E334 (γέλως) 483 (ὁρμή; cf. E22 τῷ ὁρμᾶν .. ἀνειμένως χρῶμαι) A[35 (S18)] 41 (S24) | -ως ἔχω περί τι I2012 (opp. ἐσπευσμένως).
ἀνίκανος IV1106.
ἀνίκητος I1823 E19 | v. ἰσχυρός.
ἄνισος v. ἀγνώμων | III1212 IV711 | ἄ. ἐστι c. acc. c. inf. IV132 9.
ἀνίστημι I430 A74 (S39 ἀνίστα) | -αμαι (κ. = opp. καθεύδω; ἕ. = ἕωθεν) I420 (ἕ.) II183 III 2439 (κ.) IV631 (ἐξ ὄρθρου) 34 (ἕ.) 915 127 (κ.) F236 (ἕ.).
ἀνιστόρητός τινος I624.
ἀνόητος II211 2323 F74 E13 A90 (S64) | *-οι I720 IV732.
ἀνοίγω v. θύρα | I1231 2520 III2120; *ὀφθαλμοὺς II239 (opp. κλείω) 12 (⟨τὸν⟩ ὀφθαλμόν) | *ὦτα ib. 10 (opp. ἐπικλείω).
ἀνομία v. ἀδικία.
ἀνόμοιος v. ὅμοιος.
ἀνομογενής v. ὁμοειδής.
ἀνομολογούμενος v. ἀσύμφωνος.
ἀνομολογία II21 tit. 4.
ἀνόσιος v. ὅσιος, ἀσεβής.
ἄνοσος v. ἀθάνατος | εἰμί III52 (opp. νοσῶ) IV829.
[ἄνους E13.]
ἀνοχὴν ἔχω I2962 (ἀπό τινος) IV158 (pl.).
ἀντακολουθῶ II129.
ἀντάξιος III2279.
ἀντεισάγω II1825 (φαντασίαν) III1613 2413 (opp. ἐκβάλλω) 110 (ἀντί τινος).
ἀντερῶμαι v. ἐρῶ.
ἀντευποιῶ v. εὖ ποιῶ.
ἀντεξετάζω II1821.
ἀντέχω III28 (*φαντασίᾳ) | -ομαι τούτων I2720.
ἀντί II622 1645 184 (ἄλλο τι μᾶλλον) 2119 266 (ἀ. πάντων εἷς; sim. III44 αὐτός) III54 2215 94 IV137 (πλείονες ἀνθ' ἑνός) 177 437 96 E7 49 A76 77 (S41 42) | ἀ. τίνος; II1316 III37 245 | c. verbis v. ἀλλάσσω, ἀντεισάγω, γίγνομαι, εἰσάγω, ἔχω, κτῶμαι, λαμβάνω, περιποιῶ, πιπράσκω, ποιοῦμαι, πωλοῦμαι.
ἀντιβαίνω τινί A89 (S63).
ἀντιβλέπω III2476 IV1151 (τινί) | πρός τι III2635.
ἀντιδάκνω IV512.
ἀντιδιατάξομαι αὐτῷ πρὸς *ὅπλα III2424.
ἀντίδικος ὁ II210 III95 (σοῦ).
ἀντικαταλλάξασθαι τινός τι III1512 (= E297) | IV3 tit. (-ακτέον).
ἀντιλέγω abs. I2721 II125 201 2 & 36 (τινί) | ὅτι I116 20 III72.
ἀντίπαλος A6 (H2).
ἀντιποιοῦμαι v. ἀλλότριον | τινός I299 (πρός τινα = II108 IV734) III228 102 IV310 738 (abs.) F411.
ἀντίπραξις μετά τινος *F311.
ἀντισπῶ III2485 | -ῶμαι II212.
ἀντιταξάμενος πρός τι II139.
ἀντιτείνω IV179 101 F3 (πρός τι).
ἀντιτηρῶ v. τηρῶ.
ἀντιτίθημί τι I627 (πρός τι) 276 (*ἔθος *ἐναντίῳ ἔθει = III 126) II1823 III126 (ἐκεῖ) ὅτι | IV91 | c. interr. indir. IV1024

E34 bis | abs. III2424 (πρὸς *Δία).
ἀντλῶ III267 23.
ἀνυπεύθυνος v. ὑπεύθυνος.
[ἀνυπερθέτως E22 Nil.].
ἀνυπότακτος II101 IV1161.
ἀνύω τι I101 2529; μηδέν III52 | abs. II21 (ποῦ) 1933 III2450 || -ομαι II118 1930; *ἠνυσμένα II118.
ἄνω: ἄ. καὶ κάτω II225 (κυλίομαι = III2226) 172 F87; ἄ. κάτω III167 IV68 15 | opp. κάτω [III610] IV839 (τὰ ἄ.) || ἀνώτερον οὐδὲν ἔχω τινός I184 | -ωτέρω I2521 II1116; ἀ. τινός τι ἔχω II1112 198 || -ωτάτω adi. III2484 IV115.
ἄνωθεν adi. I133 F810 (κάτω); adv. I301; ἄ. ἄρχομαι II1727.
ἀνώλεθρον A16 (S2 H12).
ἀνωφελής v. ἄχρηστος | E244 (τινί).
ἀξία I210 (ἔχει -αν, opp. ἀπαξίαν = E36; πρός τι) *II236 *23 (ἀποδίδωμι = III1015, ubi περί τι) 25 *34; αἱ ἀξίαι I27 & 14 (τῶν ἐκτός) 2517 || κατ' ἀξίαν I31 II824 III2124 (τὰ κ. ἀ.) 2280 IV1170 25 F273; παρ' ἀ. III2259 IV619 (ibid. παρὰ *ἀ.).
ἀξιέραστος νέος IV1135.
ἀξιόλογος III2239 41 IV617 98 | -ον *I627 1212 = IV154.
ἀξιόνικος IV430.
ἀξιοπιστότερος I255 IV146.
ἄξιος abs. III2263 IV724; ὥσπερ ἄ. εἶ IV432; ὡς IV155; ⟨IV1116?⟩ | τινός II139 (= IV832 κρίνω) III2264 (ἡγοῦμαι) IV138 147 61 2 1116 E15 [243 P.]; πολλοῦ II623 IV160; πλείονος I416 IV31 92; πλείστου III253 (opp. ὀλίγου) F213 E241; οὐδενός I1214 II1618 2345 III245 52 *IV26 535 61; *μηδενὸς-α III1017 IV827; πόσου I14 211 II237 8 9 11 [E3313 (το- σούτου)]; *inf. *III 2449 269 IV619 (κατασκευάζω) 1115 35; τούτου, ἵνα III246 | c.inf. I2947 49 [II2429] III512 13 2257 63 IV629 732 || ἄξιον: ὥσπερ ἦν ἄ. I17 III243; c. inf. II16 1120 22 1738 1818 218 III210 IV62 E40 F25; c. acc. c. inf. III71 31 243 IV1130 62(?) || -ως E15 [F25].
ἀξιῶ τινος E511 (σαυτόν); pass. I1415 1924 II24 tit. (ὑπό) III 2263 IV830 (παρά τινος) E251 | c. inf. II13 31 2 1323 142 (c. fut.) 1626 III2259 2322 (= IV822; cf. E461) IV628 1133; c. acc. pers. et inf. I927 II2326 III510 E243 512; c. inf. sine acc. pers. III 2262 | c. acc. c. inf. II64 III123 F153 | ὅτι I924 | τί II15 || pass. *ἀξιούμενον ὑπὸ τῶν φιλοσόφων II11 | abs. E323 (καθάπερ) || [II188].
ἀξίωμα IV526.
ἀξιωμάτιον *II210.
ἄοικος & ἄπολις (ἄδ. = ἄδουλος) III2245 (ἀνέστιος; ἄδ.) 47 (ἄδ.) IV1123 (ἀν.).
ἄοκνος E531; -ως III2257.
ἀοργησία III2010.
ἀόργητον v. ἀνεκτικόν || -ως III186 F123.
ἀπαγγελία III[229]2421 (πᾶσα).
ἀπαγγέλλω (d. = dat. pers.) c. acc. rei I246 (d.) III48 (pass.; d.) 2225 | ὅτι I128 (d.) III41 (πρός τινα) E339 (d.) | διότι F113.
ἀπαγγελτική v. δύναμις.
ἀπαγόρευμα III2498.
ἀπαγορεύω II213.
ἀπάγχομαι I23 II2031 IV1171 (ὑπέρ τινος) | οὐκ ἀπάγξῃ; II1734 (μετά τινος) III132.
ἀπάγω (ad magistrum) III2322 IV823 E461 | εἰς φυλακήν III 85; aud. I2914 (ὅπου) 16 III2477

IV731 135; εἰς οὐδὲν ἄτοπον III217 | πρός τινα III517 2224 | ἐπ' ἀδύνατον I725 (sim. ἀπαχθείς I52) | γυναῖκα I2812 | ⟨τινά τινος I410⟩ ‖ ἄπαγε III2449 ‖ ⟨ἄπακτος εἰς φυλακὴν III24105; falso⟩.
ἀπάθεια I43 & 28 (*εὔροια) ⟨III2424⟩ IV1013 | ἀ. & ἀταραξία III1512 (= E297) 2613 & IV37 634 (εὐστάθεια) 1022 E122.
ἀπαθής v. ἀκώλυτος | (ἀτ. = ἀτάραχος; ἀκ. = ἀκατάπληκτος) I429 II823 (ἀτ., ἀκ.) 1731 (ἀτ.) III24 1311 (ἐλεύθ.) 219 (ἀτ.) IV 410 (ἀκ.) 36 (ἀτ.) 827 (καὶ ἀτ.) 1026 | τὸ -ές I41 (*εὔρουν καὶ ἀ.) [E19].
ἀπαιδευσία περί τι I1114.
ἀπαίδευτος *I8 tit. & *8 (pl.) 191 2954 & II213 (πεπαιδευμένος) *III196 *2628 (pl.) *IV432 E5.
ἀπαιτῶ IV1172 E11 (διά τινος).
ἀπαιτήματα *IV635.
[ἀπαλείπτης III31.]
ἀπαλείφω II131.
ἀπαλλαγὴ δουλείας IV1131.
ἀπαλλάσσω (σ. = -άσσω; τ. = -άττω) τινά τινος II1118 (σ.) 2338 IV432 33 81 1010 A31 (S14 τ.); abs. II208 | -άσσομαί τινος I98 (τ.) 203 II124 1624 (τ.) 41 2224 III2457 (τ.) IV139 424 (σ.) 77 827; c. part. II129 & 1421 (σ.); abs. I2420 (opp. μένω; τ.) II1640 (σ.) III2411 (opp. πάρειμι) & 41 (τ.) IV1106 E7 3310 A3 99 (V3 M21) | ⟨abs. III5 tit. (τ.; διά τι)⟩.
ἀπαλώτερόν τι I1612.
ἀπαναισχυντῶ (πρός τι) II [2035.
ἀπάνθρωπον I187.
ἀπαντῶ abs. I230 428 IV521; οἱ ἀπαντῶντες (-ήσαντες) I1924 213 II710 (sing.) III1511 (⟨= E 296⟩) 1611 2210 50 82 IV518 834 1311 E28 (sing.) | = respondeo I2715 II122 III2292 | c. dat. I105 II523 III315 132 IV446 (abs. & εἴς τι) | πρός τι III2290 ‖ ἐπί τι IV614 | = accidit III268 (τινί) IV101 = 7 ‖ [F24].
ἅπαξ: οὐχ ἅ. I209 | ἂν ἅ. I235 II1831 III24117 254 IV435 E20; ὅταν ἅ. II188; εἰ ἅ. I1929 | c. part. I214 231 II820 III136 IV 727 32 914 | τὸ ἅ. ὑπὲρ *μέτρον
ἀπαξία v. ἀξία. [E39.
ἀπαξιῶ (-οῖς σεαυτόν) III2212.
ἀπαράβατος (νόμος) E512 ‖ -ως II117 151.
ἀπαραλόγιστος I1412.
ἀπαραπόδιστος v. ἀκώλυτος | I110 & 2531 (ἐλεύθερος) II1729 ‖ *-ον III2239 & 40 (*εὔρουν) ‖ -ως II1321 III1410 2439 (ἀναναγκάστως) 79 IV820.
ἀπαρεγχείρητος IV1162.
[ἀπαρεμπόδιστος E12.]
ἀπαρέσκω v. ἀρέσκω.
ἀπαρκῶ I614 17 & 1128 (inf.) 167 (πρός τι) 1710 (ἐκεῖνο, ὅτι) II1410.
ἀπαρνοῦμαι IV1146.
ἀπάρχομαι E315.
ἅπας adi. *II28 III2632 IV525 (*ἄλλην ἅ.) E337 & 483 (postp.) | plur. v. δυνάμεις; I234 (postp.) III24110 (*ἄλλων ἅπ.); ἅπαντα τά — I94 IV1174 24; ἅπαντα ταῦτα I103 II1642 236 IV33 77 (τ. ἅπ.); ἐκεῖνα ἅπ. E7 ‖ subst. ἅπαντες I1417 II1114 [E296] A93 (S67); ἅπαντα I17 927 III213 231 (*ἄλλα ἅ.) E30 483 ‖ ἐξ ἅπαντος II1722 III2422 23 IV167 101 415 74 1215 | εἰς ἅπαν (εἰσάπαν) I41 724 II1810 III 2485 86 IV914 E335; εἰς ἅπαντα II1638 III131.
ἀπατῶ [E42 Stob.] | -ῶμαι περί τινος IV532. [203].
ἀπάτη v. ἐπιστήμη | *I427 [III

ἀπαυδῶ III254.
ἀπείθεια III2424 [E297].
ἀπειθῶ abs. E322 | c. dat. I1416(?) III111 24101 IV1118 432 | [A44 (S27)].
ἀπειλῶ τινι I295 6 7; *θάνατον* I2522 (=IV170) I296(*σοὶ οὐδέν*) III189 | abs. I295.
ἀπειλή: *μετ' -ῆς* F252.
ἄπειμι: *ἀπέστω* E3314 15 | **ἀπόντα* A9 (H5).
ἄπειμι εἴς τι I2934(*ἀπό*) II2336 III51 1315 2258(*ὁδόν*) 2477 IV1166 | *πρός* τινα III512 2633 | *ἐπί* τι II128 21 III513 | *ἔκ* τινος III 510 | abs. I305(*ἔσω*) III52 2630 (opp. *ἔρχομαι*) IV1160 46 65 (*ὁδόν*) E4(*λουσόμενος*).
ἀπείργω τινα τινος III2279.
ἀπειροκαλία F135.
ἀπειρόκαλος IV136 A78 (S43; opp. *φιλόκαλος*). [*θία*).
ἀπειρία II115(*δι' -αν*) 35(*ἀμα-*
ἄπειρος v. *ἔμπειρος* | I173*2533 (pl.) | τινός I2532 *II142 243.
ἀπεκλεγόμενον (*ἐκλ.*) IV740.
ἀπελαύνω τινός II1121 IV1131.
ἀπελέγχω F36.
[*ἀπελεύθερος* I120].
ἀπελευθεροῦμαι IV135.
ἀπεπτῶ I2616[*ἀπεπῶ* S]IV1011.
ἀπεργάζομαι II2228.
ἀπερίπτωτος v. *ἀναπότευκτος, ὄρεξις, ὀρέγομαι* | ⟨I412⟩.
ἀπερισκέπτως IV1116.
ἀπερίσπαστος II2122 | *-ον* III2269 [76] ‖ *-ως* I2959.
ἀπερίστατος IV1159.
ἀπέρχομαι ὁδόν II710 III2226 ‖ abs. I917 1120 23 32 258(*ἔρχ.*) II622 816(*μετά* τινος) 1625 III 2444 47 IV36 | *ἐπί* τι III2448 IV730 | *εἰς* I130 279 19 II1326 1737 III2266 98 2466 IV435 1116 | *πρός* τι I911 ⟨16⟩ II1822 | *ἐν* II2033 | *ἐκ* III510 | *ἀπό* τινος III1511 (= E296) | c. adi. III2498 (*ὡς*) 258 IV1177 (*προσέρχ.*) | c. part. II123 13 1428 2331 III2416 (*ὡς*) 71 97 IV 1127 | *ποῦ* II622; *πού ποτ'* III105 IV1116; *ὅπου* III2222 IV118 714; *ἀ., ὅθεν ἐλήλυθα* I911 ‖ *ἀπέρχομαι καί* — I129 2410(*πάλιν*) III116; sine *καί* III2216 IV145 | *ἄπελθε καί* — I216 415 II66 III215 IV1116 29; sine *καί* I245 | *ἀπελθών* c. verbo I130 23 10 278 II134 1012 2029 III136 105 IV912 1134.
ἀπευθύνω τι *πρός* τι IV1216.
ἀπεύχομαι III175.
ἀπέχω πάντα III213(*ἄπ.*) 2417 | = *absum* IV418 ‖ *-ομαι* v. *ἀνέχομαι, ἀλλότρια* | τινός II1212 1818 III714 22 1211 1321 (*ὀρέξεως* = F27) 153 (= E292) 259 F56 E3310 A9 (H5) | abs. III1211 E34 | [I1410 Stob.].
ἀπεψία III265.
ἀπηχῶ φωνάς II178.
ἀπίθανος I1815.
[*ἀπιθῶ* I1416.]
ἀπιστῶ v. *πιστεύω* | τινί II2223 E13 | abs. III2227. [III148.
ἀπιστία ⟨II912⟩ 1113 (*πρός* τι)
ἄπιστος v. *αἰδήμων, πίστος* | I37 2921 II411 IV1133.
ἀπλήξ IV1124.
ἀπλήρωτος III921.
ἄπληστος IV1106 E252 4.
ἄπλοια I116.
ἁπλοῦς III2315 IV131 2 *ἁπλῶς* (*κ.* = *καὶ ἁ.*) I112(*κ.*) 21 37(*οὐδ'*) 71(*κ.*) 33(*μηδ' ἁ.*) 93(*κ.*) 117 & 33(*κ.*) 2210 2829 II83 1722(*κ.*) 24 1932(*οὔτε*) 227(*κ.*) 2329 37 43 III120(*κ.*) 22(*κ.*) 1310(*οὐδὲν ἁ.*) 153 (= E292) 161 2296 IV157 (*ἂν ἁ.*) 74 (*ἤ*) 86 (*μήτι*) 172 (*κ.*) 37 10 (*ἁ. οὐδέν*) 41 23 (*ἁ. οὖν*) 32 63 (*οὔτε ἁ. ἄλλου οὐδενός*)

64 75 (κ.) 20 A32 (S15; κ.) | c. part. I610 | = *sincere* II213 2235 IV131.

ἀπό c. verbis: v. αἴρω (i. v. ὄρεξις), ἀνάγομαι, ἀναλαμβάνω, -νεύω (i. v. συγκατατίθεμαι), ἀναποχωρῶ, ἀναστρέφω, -χωρῶ, ἄπειμι, ἀπέρχομαι, ἀπονέμομαι, -νεύω, -πάσχω (i. v. πάσχω), -πυνθάνομαι, ἀπορρίπτω, -σοβῶ, -στέλλομαι, -στρέφω, ἄρχομαι, αὔξομαι, ἀφίσταμαι, γίνομαι, γυμνάζομαι, δείκνυμι, -κρίνω, -λύομαι, -σῴζω, ἐγκωμιάζω, εἰμί, ἐκπέμπομαι, ἐμφύομαι, ἐξάγω, -έρχομαι, ἐπάγω, -αινῶ, ἐπιδείκνυμι, -λαμβάνεσθαι, -τείνομαι, ἐρωτῶ, ἐσθίω, εὑρίσκω, καταπίπτω, -σκευάζω, κινῶ, κρίνω, λαλῶ, λαμβάνω, λέγω, μανθάνω, μετατίθημι, μέτειμι, ὁρμῶμαι, παραλλάττομαι, πάσχω, περιγίγνομαι, -ποιοῦμαι, -σπῶμαι, ποιῶ, [πράσσω], προσγίγνομαι, -δοκῶ, -λαμβάνω, -μένω, -πίπτω, -φέρομαι, ὑπολείπομαι, φυλάττω, ψέγω, ὠφελοῦμαι | c. adi. v. ἐλεύθερος, πόστος, ὑγιής | c. subst. v. ἀνοχή, ἀποχή, διάδοσις, διάχυσις, εἰρήνη (i. v. παρέχω), ἔμφασις, λαβή, ὄφελος || τὰ ἀπό τινος II126 146 IV83 ⟨F24⟩ E461 || μακρὰν ἀπό τινος II921 III1212 1610 2211 IV177 | ἀπὸ ταύτης *ἡμέρας I1135 (sim. 38) E40 (εὐθύς) | ἀπὸ μέρους (δι᾽ ὅλων) I2717; ἀπὸ τύχης II2217 ⟨IV 724⟩; ἀπ᾽ αὔριον IV1220; ἀπὸ τίνων (= *unde*) III2616 | ἀπό τινος ἐπί τι v. ἀνατολαί, διακινῶ, ἐπέρχομαι, μεταβαίνω, -τίθημι.

ἀποβαίνω *fio* c. praed. I39 632 | *accido* I629 1211 II221 = III911 2428 IV58 E18 321; πῶς ἀποβῇ; IV101 | ἀποβαῖνον *I640 IV108 & 9 (aor.) E322 (fut.); pl. I629 37.

ἀποβάλλω (= *abicio*) II2020 III 315 54 IV186 (?) 152 E243 (διά τινος) 5; οἴησιν II171 39 III2316; καρπόν I143 | (= *amitto*) II 1015 21 22 2231 || -ομαί τινος pass. I1918. [πρός τινα II1646.

ἀποβλέπω εἰς I637 III2280 | ἀποβολή τινος IV192.

ἀπογαλακτίζω (ἑαυτόν) III249 | -ομαι II1639.

ἀπογιγνώσκω IV28 | τινός III 113 IV914 (σεαυτοῦ) | -ομαι ὑπό τινος F194.

ἀπόγνωσις *ἄκρων *I237.

ἀπογνωστικῶς III124.

ἀπόγονοι *Διός I134. [2251.

ἀπογράφομαι Ὀλύμπια III

ἀποδείκνυμί τι I711 (-ύων) II251 III2270 (-ύναι) 2616 & 18 (-ύειν); -υμαι med. II2228 | -υμαι II14 2413 (διά τινος) E522 | ὅτι II217 2121 | εἰ I2933 | [E521].

ἀποδεικτικός λόγος II252.

ἀπόδειξις II2413 (= E521) *III 2314 (λέγω) 24112 IV76 | pl. *I256 E521 | τινός II1716 18 | περί τινος -ιν φερω I248 IV729 | -ει παρακολουθῶ I733 II2419; χρῶμαι πρός τινα II2413 | -ιν δίδωμι, εἰ III108.

ἀποδέχομαι I232 II521 1317 18 (⟨τὰ⟩ παρὰ σοῦ) IV728 [A13 (H9)].

ἀποδημῶ I421 624 (ὅπου) 99 III2332 248 36 79 (ὑπέρ τινος) 81 88 IV158 E16 | εἰς I623 | ἐπί τι I423 III2477 | πού II248.

ἀποδημητικός v. θνητός.

ἀποδημία III2493 IV41.

ἀποδίδωμι v. ἀξίαν; *ἀλλότρια | I[711] 82 (δανείζομαι, ὀφείλω) 928 227 (2421; *Χρυσηΐδα) 8 & II1418 (*καθήκοντα) III2270 2417

(= IV4 17; *ἔργα) IV10 13 (*οἰκεῖα) F59 (opp. λαμβάνω) E11.
ἀποδοκιμάζω I76 III33 4.
ἀποδοκιμαστικός v. δύναμις.
ἀποδύρομαι IV150.
ἀποδύω IV840 | -ομαι II1816.
ἀποθηλύνω III2453.
ἀποθηριοῦμαι I59.
ἀποθησαυρίζω III2250.
ἀποθνήσκω (ζ. = ζῶ; δ. = δέομαι; σ. = στρεβλοῦμαι; ν. = νοσῶ; κ. = κινδυνεύω; φ. = φεύγω; φυ. = φυγαδεύομαι) I132 221 25 622 23 924 (= III2499) 1131 1725 1928 2414 275 10 2815 24 II138 (δ., σ.) 213 525 (ν., κ., πλέω) 27 (πλέω) 73 (κ.; ὑπέρ τινος) 828 (ν.) 1635 (ζ.) 1821 (ζ.) 1924 (ν., κ., φυ.) 2026 (ἐν Θερμοπ.) 2118 (*παιδίον; = 2210 IV1141 E11) 2217 2321 III215 518 (ν.) 82 = 5 1014 182 205 6 7 (ζ.) 2233 34 78 2335 2427 88 261 (λιμῷ = IV1034 E121) 6 12 28 (ζ.) IV131 66 & 133 (ζ.) 165 (φ.) 167 (opp. σῴζομαι) 169 515 (opp. φύω) 715 1011 31 33 E3 121 (ζ.) 26 511 (ζ.) || δεῖ -ειν I122 (δ., φυ.) 32 1123 (ἐν *χερσίν) II2118 (σ.) III2477 IV 1160 168 (ὅτε καὶ ὡς) 1011 31 34 | θέλω II1518 IV190 (σ.) 73 4 & F248 (ζ.) | εὔχομαι III2014 IV 1148 | μέλλω II627 III2233 | μελετῶ II138 (δ., σ., φ.) IV1172 (σ., φ.) || τὸ ἀποθνήσκειν (-θανεῖν) I623 II613 105 (ν.) III 2233 263 IV130 70 (δ.) 1027.
ἀποικονόμητος IV144.
ἀποκάθαρσις IV1112.
ἀποκαθαίρω (ἑαυτό) IV112.
ἀποκαύω IV837.
ἀποκαθίσταμαι (εἰς) II188 IV 715.
ἀποκαρτερῶ II154.
ἀποκείμενος II918 ⟨IV614⟩.
ἀποκεφαλίζω I119 24 IV1122 127.
ἀποκλαίομαι IV157.
ἀποκλαύματα γραῶν II1639.
ἀποκλεισμός IV720.
ἀποκλείω IV71 19 | -ομαι IV118 E3313.
ἀποκληρονόμος III82.
ἀποκλίνω I37 | ἐπί τι I33 II94 5 IV29 | ποῦ I810 II94 5.
ἀποκόπτω I225 | -ομαι med. II2019 & 20 (med.); pass. I225 II524.
ἀποκρίνομαι c. dat. II162 238 241 IV154 (ἐκεῖνο) | πρός τινα III314 1615 (πῶς) || ὅτι I924 30 157 II163 (*ἀπόκρισιν, ὅτι) 195 (πρός τι) | διότι E339 | '—' I219 III82 | interr. ind. III72 (τί).
ἀπόκρισις v. ἐρώτησις | *II163 (& *pl.).
ἀποκρούομαι III610.
ἀποκρύπτω (αὑτόν) III2216 | -ομαι II2013 (πρός τινα).
ἀποκνῶ III252.
ἀποκτείνω τινα I221 731 & 33 (*πατέρα) 2918 (= II215 III2321 E534) II1322 1512 18 1719 (= 20) III2233 74 IV1123 59 913 | abs. *I221 2914.
ἀποκτιννύω IV725.
ἀποκωφοῦμαί τινος II2037.
ἀπολαμβάνω IV1016 (αὑτόν) | -ομαι ἐν E333.
ἀπολαύω τινός I626 II2033 III 1316 163 IV1116 E34.
ἀπολέγω: ἀπεῖπον III251.
ἀπολείπω τι I1121 1410 237 8 II1633 2026 III201 (ἐν) 218 2226 2332 2414 78 101 261 | κληρονόμον τινά I2414 III268; ἀποκληρονόμον III82 | τινί τι I640 II 2016 2334 | τινός IV58 F246 | abs. I610 | [c. inf. E332 Stob.] || -ομαί τινος med. I810 IV1109 31 45 [III2112] || pass. v. ἔρημος, μόνος | I1126 (ἐν) 1612 II1811 & IV26 (ἐν) [E7 (τινός) 333 (ἐν)] | τί

-εται ἤ I91 1219 IV180 (περί τι); sim. I2611 E49.
ἀπολιθοῦμαι I52.
ἀπολίθωσις & pl. *I53.
ἀπολιόρκητος A13 (H9).
ἄπολις v. ἄοικος. [IV814.
ἀπολισθαίνω III251 (τινός)
ἀπόλλυμι: -ύω, -ύει, -υμεν, -υτε; -υε; -υται, -ύμεθα, -υνται; -ύηται; ἀπώλλυε III205, -υντο I2822; -ύειν II1016 2021, -ύναι I186 7, -υσθαι; -ύων, -ύντες E314 dub. scr., -ύμενος; ἀπολεῖς &c. sed III736 ἀπολέσεις ‖ *perdo* I186 7 II1511 2021 III87 2429 | *amitto* I1816 (ἔχω) 251 2921 II2019 34 III513 132 IV148 79 515 F1310 E11 16 314 A49 51 (M4 13) | τὸν αἰδήμονα (π. = *πιστόν; κ. = *κόσμιον) I2823 (π., κ.) II42 (π.) 911 (σ. = σῴζω) 1018 (κ.) III736 (π., κ.) 186; *π. III205 (opp. τηρῶ; περιποιοῦμαι); πολίτην *II1018 III2449; sim. II93 1017 III185 6 2216 69 (σ.) | τὸ αἰδῆμον II1022 (*π.); *πιστόν IV514; sim. II94 1014 (κέρμα = IV99) 16 (opp. ἔχω) 21 28 III2636 IV423 96 8 9 E23 ‖ -υμαι, ἀπόλωλα, ἀπωλόμην (*pereo*) I185 2816 22 II18 910 (σ.) 1016 (παρά τινα αἰτίαν) 1222 1916 III85 (*πλοῖον = IV35) 2234 IV1171 33 715 99 10⟨23⟩ 26 F133 5 | τὸ αἰδῆμον (π.; opp. σῴζεται) I2821; sim. II93 7 (διά τινος) & 9 (σ.) F1017 E512 (σ.) | transl. I275 2813 2943 III317 IV435 916 (opp. διώρθωται) 1019 (?).
ἀπολογοῦμαι [I2717] III116 186 8 (-γηθῆναι) 2461 IV1112 E482 | ὑπέρ τινος IV1162; πρός τι E339; utrumque II1642 (-γήσομαι).
ἀπολογίας πορίζω ὑπέρ τινος II1831; τινί F158.
ἀπολογίζομαι ⟨I2717⟩.
ἀπολογισμόν φέρω πρός τινα I265. [μαι) 104.
ἀπόλυτος II524 25 611 (γίγνο-
ἀπολύω abs. IV180; τινά I2966 A69 (S34); τινά τινος I916 2963 A73 (S38) | -ομαι [I916]; τινός A73 (S38) | [E314].
ἀπομανθάνω II1727 (πάντα ταῦτα). [tit.
ἀπομνημονεύματα F13—16
ἀπομύσσω I630 (σεαυτόν) IV1148; abs. II1614 | -ομαι I631 II1613 IV1132.
ἀπονεκροῦμαι I54 5 IV521.
ἀπονέκρωσις *I54.
ἀπονέμω τί τινι IV740 | -ομαι ἀπό τινος II105.
ἀπονεύω ἀπό τινος III715 = IV102 1218 | ἐπί τι IV24 740.
ἀπονίζω F238.
ἀπονοοῦμαι I223 II111 1641 (ὑπέρ τινος).
ἀπόνοια I1210 IV75.
ἄπονος: -ώτερον IV727.
ἀπονυστάζω II2012 IV36 916.
ἀποξηραίνω intr. IV843.
ἀποπάσχω v. πάσχω.
ἀποπατῶ E41.
ἀποπαύομαι c. part. IV94.
ἀποπήγνυμαι IV839.
ἀποπίπτω τινός III25 tit. IV145.
ἀποπλανῶμαι IV638.
ἀποπληρῶ δύναμιν II45.
ἀποπλύνω III2439 IV1148 1132 (σεαυτόν).
ἀποπνίγομαι II512.
[ἀποπυνθάνομαι E321 (ἀπό τινος)].
ἀπορῶ τινος I99 II225 III137 = 18 E3312 | ἀ., πῶς II1612 | -ηθῆναι II525.
ἀπορία III138 (ποία = IV107) 2012 26 tit. 6 *33 IV192 101 (γίνεται περί τι).
ἄπορος A46 (V6).

ἀποῤῥαίνω E4.
[ἀποῤῥέω E4].
ἀπόῤῥητος: λόγοι IV1323 | *-α I123 IV131 9.
ἀποῤῥίπτω I911 III2438 IV1112 (ἀπὸ σεαυτοῦ).
[ἀποῤῥύω E336].
ἀποσαλεύομαι III2616 (διά τινος).
ἀποσιωπῶ II141 E3316.
ἀποσβέννυμι v. ἄνθραξ.
ἀποσκέπω III2265.
ἀποσκυβαλίζομαι A36 (S19).
ἀποσμήχω IV1117.
ἀποσοβῶ τινα III2289 (κατά τι) IV1122 (ἀπό τινος).
ἀποσοφοῦμαι I1810.
ἀπόσπασμα *θεοῦ I146 (pl.) II811.
ἀποσπῶ τινος abs. II48 | ἀ. τι I1727 2510 276 (σεαυτόν τινος) | -ῶμαι I232 (τινός) IV1112.
ἀπόστασίς τινος IV439 123.
ἀποστέλλω III2245 74 (πρός τινα) 24113 (εἴς τι) | -ομαι I246 III2223 (ἀπό) IV312 831.
ἀπόστημα *I1135 (pl.; ἐκ *σώματος) III2330 *31.
ἀποστρέφω I1231 II239 (ἀπό τινος) ‖ -ομαί τι [I1231] IV1117 A45 (V5 M12) | pass. III733 125 (ἔξω ἐπί τι) 2289 IV28.
ἀποστροφή *λόγου IV34.
ἀποσυμβουλεύω τινί c. inf. [I233.
ἀποσφάξῃ III1317.
[ἀποσχίζομαι E34 Stob.].
ἀποσῴζω III2479.
[ἀπόταξαί τι E336 Stob.].
ἀπότακτος III24105 (εἰς).
ἀποτειχίζω IV188.
ἀποτέλεσμα *I413.
ἀποτελῶ τινα c. praed. I418 II1929 IV114 | -οῦμαι E513; c. praed. E245 (-ῶ l. v.) 49; v. αἴτιον.
ἀποτέμνομαι I227 (*τράχηλον) [I59.
ἀποτευκτικός v. ὄρεξις.
ἀποτίθεμαί τι I267 II918 (εἴς τι) 2116 IV446 A13 (H9).
ἀποτίλλω III128.
ἀποτρέπω III69.
ἀποτυγχάνω v. ὄρεξις, ὀρέγομαι | abs. II1723 III92 (opp. κατορθῶ) IV415 [724] E[22] 27; opp. περιπίπτω (τινός) II137 1724 IV106 | τινός I266 (περιπ.) 2213 II1926 IV1018 E14; ἀ. ὧν θέλεις, περιπ. οἷς οὐ θ. II131 E312 (μή) ‖ ἀποτευχθέντος τούτου (opp. κατορθωθέντος) II2328.
ἀποτυφλῶ II2020 | -οῦμαι I642 (πρός τινα) 1619 186 II2037 (τινός).
ἀπουλοῦμαι II2122.
ἀποφαίνω τι c. praed. I48 ⟨1136⟩ 1232 III712 2432 F57 A101 (M23); c. acc. c. inf. II 2221 | -ομαι ὅτι I67 (ἐκ) 2953 (π. = περί τινος) II2224 (π.) 29 III184 (π.); c. acc. c. inf. I1119 II2311 III13; c. interr. ind. II237 (ὑπέρ τινος); ἀ. τι I2952 (π.) II238 21 IV152; '—' I2950 | [I1136].
ἀπόφασις I2951 *II202.
ἀποφάσκων *III921.
ἀποφέρω v. φέρω | III312 2018 (εἰς) IV714 (μετ' ἐμαυτοῦ).
ἀποφεύγω abs. III255 | ἀ. τι I2710 A22 (S6) ‖ [I2916].
ἀποχή *II155.
ἀποχωλοῦμαι I289.
ἀποχωρῶ I2520 (ἀ., ὅπου) II66 1821 (ἐπί τι); τινός III1611 244 IV153 [E7].
ἀποψύχομαι ⟨I2916⟩ IV1145.
ἄπρακτος I107.
ἀπρεπής v. πρέπον | II818 [144] IV39 818 A42 (S25).
[ἀπροαιρετικός II110].
ἀπροαίρετος v. προαιρετικός | adi. II139 1016 IV610 ‖ -ον I2924 (οὐδὲν πρὸς ἐμέ = I303 & II16 pl.) II2319 III192 | *-α I427 (*ἐκτὸς ⟨καὶ?⟩ ἀπρ.) 1821 1916

⟨303⟩ II146 (καὶ μὴ ἐφ' ἡμῖν = 12) ⟨10⟩ 161 1724 2228 ⟨2318⟩ III213 125 1615 2412 106 112 IV439 69 102 1321; τὰ ἐκτὸς καὶ ἀ. III2456 IV43 710; fort. I427.
ἀπρόπτωτος [I412] II829.
ἀπροσδόκητος III24104.
ἀπροσεξία: ὑπὸ -ας IV125.
ἄπταιστος διατελῶ A61 (S52) | -ως II1321.
ἅπτω λύχνον I1924 (pl.) 2019 II1737 (-ους) ⟨38⟩ 209 & 2119 (ἀγρυπνῶ) | -ομαι c. gen. pers. I810 III2337 IV1130; c. gen. rei II111 1639 1727 1818 †246 III 165 2012 2273 2329 IV621 E14 338 A9 (H5) 10 (M8 H6); ἔργον III152 (= E292) 2112 *2453 (pl.) E4 *4 *34 *38; γονάτων *I2611 (*)II211.
ἀπυρετός v. πυρέσσω.
ἀπώλεια II1019 III2492 IV916; τινός I18⟨8⟩*16 (pl.) 2814 II1014 *15 III2491 *IV34.
ἄρα I412 (?) 917 II124 1115 232 245 IV13 5 71 63 E44 (tertio loco); εἰ ἄ. I634 II2221 2314 (εἴ τις ἄ.) III1211 2280 (εἴ τι ἄ.); ⟨I427 IV1167 F234, ubique γάρ codd.; an γ' ἄρ'?⟩; εἴπερ ἄ. I1139 289 III317 IV62; εἴ τις ἄρα ἦν I912; μήποτε ἄρα IV21 E336 | [II93 1916].
ἆρα v. γε | I412 (?) II1218; ἆρ' οὖν I68 13 76 1121 1713 2513 II1710 III95 2638 F1811.
ἀράχνη, ἀράχνιον IV1131 32.
[ἀργῶ III729].
ἀργία *IV833 (pl.).
ἀργός I730 121 A46 (V6).
ἀργυροῦς II813 III915.
ἀργυρίδιον I1822.
ἀργύριον *I82 932 II128 33 *1218 1519 163 188 III312 172 IV1⟨33⟩ 139 442 723 E24[2] 3.
ἀργυρογνωμονικός II32.
ἀργυρογνώμων *I208 II33.
ἄργυρος *III724 [IV133].
ἀργυρωμάτια *III2636 IV64.
ἀργύρωμα III721 | -ατα *I98 *III729 & *918 (χρυσώματα).
ἀρέσκω: τινί de rebus I2420 II2023 25 2336 43 III131 156 (opp. ἀπαρέσκει) 2620 IV1133 E[13] 293; abs. IV29 | -ει σοι c. acc. c. inf. I226 || de pers. (ϑ. = ϑέλω) I301 II1315 16 (ϑ.) 1412 1819 (ϑ.) III132 & 146 (ϑ.) IV418 631 1210 11 E23 | [III2213] || ἀρεστὸν *ϑεοῖς I132 | -ῶς I13 tit. 1.
ἀρετή ἡ *I43 5 7 8 10 II1921 III16 7 167 2259 IV832; ἀ. I46 IV1164 F47 1811 A13 (H9) 16 (S2 H12) 74 (S39) | ἀ. καὶ κακία I1216 II1917; opp. κ. II2319 †F1312 1811 A66 68 71 (S31 33 36) || *-αί II915 1913 (καὶ κακίαι; v. μετέχω) III322 24111.
ἀριθμῶ II1812 III2319 IV417 | -οῦμαι φίλος αὐτοῦ III2263.
ἀριστῶ I130 32 III218 F218 10.
ἀριστερά v. φέρω.
ἀριστεύω I278.
ἄριστον III101 (ἐπ' -ῳ τὰ περὶ [-ον).
ἀρκῶ (π. = πρός τι) τινι I614 78 (ἐπί τινος) 16 (π.) 2831 II65 1112 15 (π.) 22 1622 23 (ἵνα) 32 1919 266 (ἀντί τινος) III134 (π.) 6 2452 81 IV714 828 1030 | sine dat. I2931 II1517 III⟨729⟩ 24116 (π.) IV520; c. inf. I76 10 III916 (π.) | ἀρκεῖ, εἰ II1729 (ἐμοί?); ἀ., ἄν II1821 III 2017 IV1014; c. acc. c. inf. IV 1017; ἄ. μοι, ἐφ' ὅσον IV1016 || -οῦμαί τινι I⟨113⟩27 [620] 99 2716 II23 913 1115 125 165 266 III2223 IV311 48 17 615 24 35 823 (=E23) A34 83 (S17 57) | ἄν I212; ὅταν III1312; c. part. III1312 (?) 24118; c. gen. abs. I209.
ἅρμα: ἐπὶ -ος I193.

ἁρμόζω (sic IV86; -όττω ib. 12) I66 (πρός τι) IV537 (ἐπί τινος) [F30] | -ομαι πρός τι II221 IV8 12 16; *κόμην III1; κατὰ *σῶμα E47 | med. *ὄργανον III165.
ἀρνοῦμαι III74 2481 (c. inf.).
ἀρῶ I1616.
ἁρπάζω I1814 III2235 IV722 | -ομαι I1815 III2236.
ἁρπαστόν *II515.
ἁρπάστιον II519 20.
ἄρρεν (τό) (καὶ *θῆλυ) I69 1610.
⟨ἄρρυθμος IV730⟩.
ἀρρώστημα *II188 (pl.) *9.
ἄρρωστος v. ὑγιαίνων | *-οι E482.
ἀρτῶ: ἤρτημαι ἔκ τινος I2814 III2424 30 IV1140.
ἄρτι II915 157 1715 IV1146.
[ἀρτικός I77].
ἄρτιος v. ἀστήρ.
ἀρτιότης I2212. [2416.
ἄρτος I2718 (*18) II918 & 2032 (pl.)
ἀρχή *initium* I1712 (g. = τινός) 181 (g. τινί) 1915 227 (ἐντεῦθεν) & 2615 (g.) *2811 & *32 (ἔχω; = IV 718) II11 tit. 1 (φιλοσοφίας = 13 14) *158 III1611 (g.) A95 (M17; opp. *τέλος); ἐξ -ῆς II188 III194 2110 IV183 138 613 || *magistratus* v. ἄρχω | I932 III59 *66 732 (g.) *35 1511 (= E296; τιμή) *228 27 *95 2436 113 117 IV310 41 (= 3; καὶ πλοῦτος) 2 & 23 (ἀναρχία) 718 91 1314 22 E241; pl. II1424 1724 (τιμαί = III22106 IV187 148) III 2634 IV433 (ἀναρχία) 625 (πλοῦτος) 713 93 (πλ.) E11 15 (πλ.).
ἀρχιερεύς II2423.
ἀρχιτέκτων IV1117.
ἄρχω abs. II1642 (ἰδιωτεύω, πένομαι, πλουτῶ) III53 9 721 IV419 20 6[3] 22 27 28 (ἐν) 91 (πλουτῶ = 3 5 E14) [E483] | -ων [E243 P.]; opp. -όμενος II148 III2436; opp. ἰδιώτης III2499 E17; opp. πολῖται II2324 | ἄ. ἀρχήν *II2338 III2285 265 | ἄ. τινός I921 134 2911 III42 8 733 31 (ὡς); ἄρχων εἰμί τινος III2632 | -ομαι ὑπό τινος III2235 || -ομαι *incipio* c. inf. I1716 2215 2515 II 17128 1831 1934 III1212 1616 2210 16 255 IV135 E540; *ἔργου E462 | ἔνθεν ⟨I620⟩ (opp. καταλήγω) II1728 IV187; πόθεν II1414; ἄνωθεν II1727; ὅπου I620 | abs. III1320 251 | ἀπό τινος I1712 1818 (ἀ. μικρῶν; = *E12; *IV 1111 E3 superl.) 2416 264 || [II710].
ἀσαφῶς γράφω E49.
ἀσβόλη, ἀσβολοῦμαι III163.
ἀσέβεια I639 III318.
ἀσεβῶ III184 E50.
ἀσεβής I2714 2950 (καὶ ἀνόσιος) II232 23 IV711 (-ές) | v. εὐσεβής | -έστατος III2114.
⟨ἀσείστως II1733⟩.
ἄση *IV1174.
ἀσήμως II176.
ἀσθένεια ἡ I52 2529 II824 111 (περί τι).
ἀσθενής I119 *88 II1520 E12 | v. ἰσχυρός | -ῶς I2615 II1831
ἀσιτῶ II1421 III1321. [(ἔχω).
[ἀσίτως II1733].
ἀσκῶ intr.: πρός τι II163 (ἔν τινι) III3 tit. 128 E47; ἐπί τι III107; c. inf. III1210; σαυτῷ III1217 E47 | *ἄσκησιν *IV181; ἀ. τι I2531 (πάντα μᾶλλον ἢ ὅπως) E141 || -οῦμαι πρός τι II166 III316; περί τι III2 tit. 1.
ἀσκήματα *III2639.
ἄσκησις v. ἀσκῶ | II913 III12 tit. *1 (ποιοῦμαι διά τι) 3 *4 5 *7 2484 (πρός τι) A68 (S33). [τι).
ἀσκητής *II1827 III128 11 (πρός
ἀσκητικός *III126 (*-όν) 16 144.
ἄσμενος III2464 IV1316 F413.
ἀσόφιστος I726.

ἀσπάζομαί τινα II66 1822 IV 631 75; pass. πρός τινος A93 (S67).
ἀσπασμοί IV43 37.
ἀσπίς A26 (S9 H18).
ἀσταφίς III2491.
ἀστήρ: *ἀστέρας ἀρτίους εἶναι I283; sim. II162.
⟨ἄστομος II2426⟩.
ἀστραπαί & βρονταί II1830.
ἀστράπτω (βροντῶ καὶ ἀ.) I2961.
ἄστρον v. γῆ, ἥλιος.
ἄστρωτος I247.
ἀστυνόμος III134.
ἀσύγχυτος IV118 (ἐν) | -ως IV820.
[ἀσυμμετρία III1213].
ἀσύμμετρος III2429 (τροφαί).
ἀσυμπαθής (πρὸς *λόγον) II 921.
ἀσύμφορος v. συμφέρω.
ἀσύμφωνος v. συμφώνως | II 1422 & 2414 (ἀνομολογούμενος) III165 (χορδαί).
ἀσύνακτος E44 (λόγοι) | *-α συνάγω II13.
ἀσφάλεια II22 *158 *III169 *2615 *IV528; c. gen. I34 *III 25 *2614 IV1013; ἐν -ᾳ διάγω I97 | -αν γράφω II137.
ἀσφαλής I8 tit. II18 1217 IV197 & 172 (ἀνεπιβούλευτος) 525 103 129 F292 | -έστερος II208 IV191 F293 | *-ές I2820 ‖ -ῶς II1321 1733 (ἔχω = III2426 2614 IV 1029) III711 2112 IV191 93 (=98) 46 54 134 6 | -έστερον IV125 E4 (= 38).
ἀσχημονῶ III222 8 15 52 IV1177 85 13 E37.
ἀσχήμων II1618 IV95.
ἀσχημοσύνη: δι' -ην II523.
ἀσχολοῦμαι περί τι III516.
ἀσχολία v. σχολή | *I86 *III2271.
[ἀτάκτως II1426].
ἀταλαίπωρος I1220 2955 II1618 1726 2020 ⟨IV1109⟩ [44].
ἀταξία v. εὐταξία.
ἀταπείνωτος IV68.
ἀταραξία v. ἀπάθεια, ἐλευθερία | I102 (ἡσυχία) II133 (ὑπὸ -ας) 2 tit. III1313 2479 (εὐστάθεια) IV830.
ἀτάραχος v. ἀπαθής, αἰδήμων, ἄλυπος, ἐλεύθερος | IV 184 (ἄφοβος) 831 1122 | *-ον (*εὐσταθές, *ἐπιμελές τηρῶ) II52 (adv. 7) A16 (S2 H12) ‖ -ως I427 (εὐρόως = IV1123 comp.) II57 IV147 & 49 (comp.) A69 (S34).
ἄταφος ῥιπτοῦμαι IV731.
ἅτε I146; c. part. I115 146 II2236 III151 (= E291) IV184 147 711 [810.
ἀτέκμαρτος II1116 201.
ἀτεκνία, *III2279, ἄτεκνος ib. *78.
ἀτελής v. τέλειος, ὄρεξις | III 22104 IV836.
ἀτερπές II14⟨4⟩ 6 (superl.) | -έστατος F34.
ἀτεχνία v. τέχνη.
ἄτεχνος v. τεχνίτης.
ἀτημέλητον III2233 IV741 1117.
ἀτιμάζω II232 23 25 III1210 2456 IV1314 16.
ἀτιμία IV160 E241 *1.
ἄτιμος IV63 E241 (βιῶ).
ἄτομα F12.
ἀτονία v. τόνος.
ἄτονος III167.
ἄτοπος I729 III217 F174; -ον 1124; c. inf. A41 42 (S24 25); c. acc. c. inf. A40 (S23) | -ως III13.
ἀτρεμίζω A6 (H2).
ἀτυχῶ v. εὐτυχῶ | I927 2215 II2344 III242 (παρά τινα) 82 (διά τι) IV421 (ἐνθάδε) | opp. δυστυχῶ II⟨1724?⟩2342 III2426 (διά τινος) 30 IV183 311 432 E21.
ἀτύχημα I623 II1016 | -ατα I37 *9 II1618 *2420.

ἀτυχής I33 8 (comp.) III2234 IV825 | opp. δυστ. I2513 IV435 E21.
ἀτυχία †II2021 III247 (κακοδαιμ.) | opp. δυστ. I423 III23 (pl.).
αὖ (in altero membro) A42 43 67 (S25 26 32).
αὐγή, ἡ III320 21.
αὐλή *palatium* I103 *4 *IV1314 | *vestibulum* A74 (S39).
αὐλητής IV45.
αὐλίζομαι A[76 (S41; ἐν)] 82 [(S47).
αὐλοί II98.
αὔξησις καὶ μείωσις σελήνης [*I144.
αὐξητικόν II1812.
αὔξω II910 (καὶ σῴζω *κατάλληλα ἔργα; v. 181) 185 III53 225 IV1032 [E291] A86 (S60) | -ομαι I1617 II181 (ὑπό; [ἀπό]) 2026 (ἐκ) III196 IV1163 (καὶ σῴζ.; opp. μειοῦμαι, ἀπόλλυμαι) 836 40.
αὔριον v. σήμερον | I1815 III 2488 2612 IV1031 (εἰς *τρίτην) 1220 (ἀπ' αὔ.).
αὐστηρός IV1123 (δίαιτα).
[αὐτάρ IV136 (lege οὐ γάρ)]. [(S16).
αὐτάρκεια (opp. τρυφή) A33
αὐτεξούσιος II23 (*ἐπὶ σοί, φύσει ἐλεύθ.) IV156 62 68 (ἐπὶ σοί) 100 (ἐμός).
αὐτόματος: ἀπὸ ταὐτομάτου [I611. (τοῦ αὐτ. Stob.)
αὐτόνομος IV127 56.
αὐτόθεν *confestim* I422 II210 14 1628 2224 IV1135 24 E22 G3; *temere* II917.
αὐτόθι A29 (S12).
αὐτός is Diss. DCLXXXIII (⟨II173 IV730⟩; †III178) FXXII [F119]) ELI([3 5 15 243 291 338]) AXIII GV.
ipse (praeter genetivum a subst. pend., de quo infra agitur; v. M).
A ἐγὼ αὐτός IV128; αὐτὸς ἐ. III2424; [ἐμαυτός, fortasse recte, I2524] ‖ αὐτός = ἐγὼ αὐτός I278 II1225 219 10 III44 IV819 137 15 G1 | c. refl.: αὐτὸς ἐμαυτοῦ IV128; αὐ. ἐμαυτῷ II1815 | αὐτὸς ἐπ' ἐμαυτοῦ III2630; — (ἐμαυτός *S*) κατ' ἐμαυτοῦ I2524; — παρ' ἐμαυτοῦ III24112.
σὺ αὐτός I2018 II620 1316 B
1714 ⟨III263 (*S* δαυτός) IV113 (*S* σαυτός)⟩ E19 244; αὐτὸς σύ IV1113; σοῦ αὐτοῦ [I930] IV447; αὐτόν σε III111 ⟨A48 (M3)⟩ ‖ αὐτός = σὺ αὐτός I415 1140 256 II45 10 529 1223 2112 253 III18 98 9 2110 22 2426 81 118 IV17 51 813 14 43 135 A41 59 61 71 73 (S24 50 52 36 38) | c. refl.: αὐτὸς σαυτῷ II1819 (σε.) 2016 IV611 E34 (σε.); — σαυτόν II1420 2028 (σε.) III 1211 E34 (σε.) | αὐτὸς διὰ σαυτοῦ I1714 (σε.) III2122; — ἐκ σεαυτοῦ III2611; — ἐπὶ σεαυτοῦ III2123 2613; — παρὰ σαυτοῦ [E34 Stob.]; — παρὰ σαυτῷ III24115; — πρὸς σαυτόν III97; — πρὸς ἑαυτόν (= σαυτὸν) E3313 & 49 (ubi tamen alii codd. σεαυτόν).
ἡμεῖς αὐτοί III137 ‖ αὐτοί C
= ἡμεῖς αὐτοί (semper post καί) I101 13 2931 III71 17 193 238 IV419 131 | c. refl. ἡμεῖς αὐτοὶ ἑαυτοῖς III137.
ὑμεῖς αὐτοί I427 2719 (ὑ. αὐ. οἱ —); αὐ. ὑ. IV1145 | αὐτοί (ὑμεῖς αὐτοί) c. refl.: αὐτοὶ ἐφ' ἑαυτούς III2239; — περὶ ἑαυτῶν I910; αὐτοὶ τὴν γνώμην τὴν αὐτῶν I1217.
αὐτός = Ἐπίκτητος I111 D
II41 24 tit. 1 III11 41 71 91 221 G2 5 7 | *dominus* I2021 ‖ = *ipse* (ἅ. = opp. ἄλλος) I15 28 44 619 711 86 1717 18 27 (ἅ.) 203 5 6

2810 26 2931 II⟨86 (ἅ.)⟩ 91 101 ⟨1640⟩ 2027 & 2234 (ἅ.) 2311 38 243 (ἅ.) 16 III119 22 26 310 1019 162 189 2230 93 (ἅ.) 100 238 (ἅ.) 28 269 IV194 96 99 152 155 IV35 440 51 & 2 (ἅ.) 5 623 732 825 32 913 105 31 1211 132 9 F55 E5 (ἅ.) 9 242 336 A83 (S57).

E c. refl. αὐτὸς ἑαυτόν I173 II132 2235; -ή -ήν I2912 II2319 20 III192; -ὴ αὑτήν I13 (malim αὐτήν); αὐτὸ ⟨ἑ⟩αυτό I2912; αὐτὸς ἑαυτοῦ III128 131 2632; αὐτὸς ἑαυτῷ II2235 III136 7 223 | τὸ σωμάτιον αὐτοῦ δέδωκεν αὐτός III22100; αὐτὴν — πρὸς τὰ ἔργα τὰ αὐτῆς IV115 | — ἀφ' αὑτοῦ II265; αὐτὰ εἰς ⟨ἑ⟩αυτά I143; αὐτὸς ἐξ ἑαυτοῦ F136; — ἐφ' ἑαυτοῦ I2936 III 137; — ἐφ' αὑτοῦ II162 F120; αὐτοὶ ἐφ' αὑτῶν G8; αὐτὸς ἐφ' ἑαυτόν III237; αὐταὶ καθ' αὑτάς III2116; αὐτὸς παρ' ἑαυτῷ E482.

reflexivum.

F ἐμαυτοῦ I932 (ἐ.=ἐγώ) 2221 II219 IV1107 714; -ῷ I128 (ἐ.) 108 265 II219 III514 (ἐ.) IV1134 719 817 1212 (ἐμέ) G2; -όν I637 1910 2419 (ἐ.) 2523 2963 II827 1026 (ἐ.) 2221 IV47 (ἐ.) 61 [730] 817 1013 E243; -ήν II1720.

ἑαυτοῦ pro ἐμαυτοῦ non invenitur.

G σαυτοῦ II818 1726 1819 IV 420 618 911 1116; σεαυτοῦ I2613 294 II818 164 III121 734 2124 IV1112 914 1018 E20 331 34; σαυτῷ I115 [24] 193 2526 (σύ; = IV67) II813 1633 2119 III 136 54 97 1217 142 231 2446 88 IV430 618 27 835 911 13 E23 331 12; σεαυτῷ I211 1235 1812 245 II811 ⟨1013⟩ III1321 IV23 33 426 1032 1127 1220 E4 13 [16] 18 3310 [12 13] 34 47 511 A85 (S59); σαυτόν I211 (σύ) [637 Stob.] 2526 (σύ) II1634 2342 2429 III19 15 31 412 1322 173 2213 53 2441 106 267 25 IV 121 77 81 111 140 524 636 8 911 1115 1315 E311 [3313] 34 512 A5 (H1) 24 (S8); σεαυτόν I211 17 (σύ) 630 92 3 134 (σύ) 276 II 64 819 23 (σοί) 919 = 1919 2010 225 III124 1414 153 (= E292) 2123 2212 245 86 2622 IV1138 21 432 619 97 1132 E4 10 [245] 292 [39 Stob.] 46 [49] 511; γνῶθι σαυτόν cf. Δελφικόν in ind. I; αὐτὸν σεαυτόν IV1103; [σαυτόν σε A48 (M3)]; σὺ σαυτήν II32.

ἑαυτοῦ pro σαυτοῦ semel IV311 (τήρει τὸ ἀγαθὸν τὸ ἑαυτοῦ); αὑτοῦ (sic *S*) sim. quater: II814 ἀναίσθητε τῆς αὑτοῦ φύσεως; 267 αὐτὸς αὑτῷ — ἐγκάλει; III1210 εἴπῃς αὐτὸς πρὸς αὑτόν; IV1110 αὑτὰ (an αὐτὸς?) αὑτῷ μὴ εἴπῃς ἀναγκαῖα | cetera in solo Enchir.: ἑαυτοῦ (-ῷ, -όν) 3313 14 (possess.; αὑτοῦ Stob.; αὐτοῦ Nil.) 49 [14 Par. 10 243 Par. (bis) 34 Stob.]; [αὐτοῦ (poss.) [13 297].

ἑαυτῶν = ἡμῶν αὐτῶν IV131 E5; αὑτῶν I1217 163; ⟨ἑ⟩αυτῶν III138; αὑτῶν ⟨I730⟩ | ἑαυτοῖς I1614 [E14?]; αὑτοῖς I166 | ἑαυτούς I114 2528 III 133 18 249 E5; ⟨ἑ⟩αυτούς II43 1416 III913; αὑτούς I84.

H ἑαυτῶν = ὑμῶν αὐτῶν I910 | ἑαυτοῖς [II1920] III2335 24112; αὑτοῖς II1928 | ἑαυτούς ⟨II1920⟩ III208 2239 IV81.

I *sui* ἑαυτοῦ I31 (sed 4 αὑτῶν *S*) 197 (ἅ.) III734 F35 E481 2 3;

-ῆς II237 | -ῷ I61 1235 II820 [1013] III137 2315 IV633 79 F216 E5 42 482 A72 (S37) | -όν I230 419 195 2617 II10[8] 23 26 1822 27 2235 III118 254 IV191 93 98 139 F116 811 226 [E 513]; -ήν I202 ⟨4⟩; -ό IV112 | ἑαυτῶν [I204] III119; -οῖς I98 1614 (ἡμῖν αὐτοῖς?) A47 (V7); -ούς I2941 II2012 212 IV914 [E243 Par.]; v. supra E.

K αὐτοῦ (ubique fere in *S* ἐφ' αὐτοῦ sim. scriptum esse semel moneo) III31; -ῷ I419 II131; -ῇ III76 A56 (S30); -όν I733 1221 II148 III1615; -ό III 34; -ῶν III2277 IV125 | ⟨ἑ⟩αὐτοῦ I41 1911 14 15 III85 2337; -ῷ I635 ⟨1124⟩ III2011 bis IV1100 711; -όν I96 III314 2337 IV56; -ῶν I34 (1 ἑαυτοῦ); -ούς I1417 II205 27 2228 IV1171; -ά II 2011.

L αὐτοῦ pro ἑαυτοῦ (αὐτοῦ) *a*): αὐτὸς αὐτόν sim. I11 (fortasse 3) 619 99 (sed ibidem αὐτὸ αὐτῷ) 143 12 202 5 6 II1421 1640 2315 2417 267 III1210 193 (an recte?); 24103 111 IV913; fortasse idem rest. I635 (propter insequens αὐτοῦ) 1911 & 14 (φίλαυτον) 15 (ἴδιον) II2228 (αὐτοὺς καὶ τὰ ἑαυτῶν) | *b*) opp. ἄλλος I14 931 162 II1928 2311; αὐτούς τε καὶ ἀλλήλους I84 | *c*) ἐπ' αὐτῷ (sic *S*) II112 139 IV78; fort. etiam III2316 ἐπ' αὐτόν; alia exempla I228 640(?) 96(?) ⟨1124⟩ II1022 2037 221 262 III 2337(?) 242 43 [E42 Stob.].

M gen. a subst. pend. (! = sine artic.; ut ὠνὴν αὐτῶν): *eius.* postpos. I16 230 59 716 20 911 119! 1219 135! 152 169 227 2524! 275 2822 II126! 51 103! 115 121 19! 1815 2026 29 226 8! 17 2412 III14 212 44 912 152 2227 35 63! 64! 68 80 86 89 93 2418 44! 2613 IV157 58 87 104 150 41 4! 39! 517 71 5 6 7 29 38 1030! 114 7 29! 1212! F116 225 E10 313 43 [G8] | antepos. I146 194 II132! 826 1822 194! 7 2115 III2014 2275 2310 2481 2629 IV117 437 717 1030 1119 E255 G5 | interp. I1126 153.

N refl.: *a*) ἡ βούλησις ἡ ἐμαυτοῦ sim. I2711 II824 III 2483 (= E243) | — σαυτοῦ I133 II124 18 (σε.) 19 2422 III213 52 1513 213 (σε.) 2219 2624 (σε.) IV 423 738 & 829 (σε.) E (ubique σε.) 13 28 297 (σα.) 30 38 511 | — ἑαυτοῦ I615 & 101 (-ῶν = ἡμῶν αὐτῶν) 198 II2231 34 2336 III 137 2249 59 96 2421 60 113 2631 IV 311; — αὐτῶν I1217 III218 2332; — ⟨ἑ⟩αὐτοῦ I42 18 635 733 248 II1615 27 2020 (-ῶν) III514 734 (-ῶν) 2260 IV533 79 832 116 8 [E 297] ‖ φλυαρία ἡ ἐμαυτοῦ IV138; — σεαυτοῦ I1220; — ἑαυτοῦ III2634; — αὐτοῦ III91 ‖ τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ I27; — αὐτοῦ II2026 III22100 IV1139 [E13] ‖ δόγμα ἐμαυτοῦ sim. II196; — σαυτοῦ II1914 (σε. *S*; σαυτοῦ Gell.) III2485 IV113 E3; — ⟨ἑ⟩αὐτοῦ IV1135 (fortasse rectius αὐτοῦ, ut I239 = [E3]).

b) σεαυτοῦ τοὺς βραχίονας E295; αὐτοῦ — II2115 | ⟨ἑ⟩αὐτοῦ θεόν II816.

O *c*) ἡ ἐμαυτοῦ φύσις sim. II196 III49 2424 IV1312 E4; σαυτοῦ — I233 (σε.) 1139 (= II 2016 III968) 148 II⟨814; (αὐτοῦ *S*)⟩ III54 1323 159 (= E295 σε.) 2440 IV33 740 1025 1312

[E13]; — ἑαυτοῦ — I102 III 2419 IV1109 (-ῶν) 121 (-ῆς) 131 (-οῦ & -ῶν) 13 14 F159 (-ῶν) 1810 E5 (-ῶν) 24[3] 4 [3314]; — αὐτοῦ — III138 (-ῶν = ἡμῶν αὐτῶν) 2495 IV1120; — α⟨ὑ⟩τοῦ — I423 237 2610 II126 63 1211 147 2015 (-ῆς) 17 35 2334 40 (= IV 1321) 46 (-ῶν) III13 (= IV842) 610 920 2272 244 2628 IV150 1214 138 F147 (-ῆς); inc. I230 II63; — αὐτοῦ — I410 (sed cf. II 2017) ⟨730 (= ἡμῶν αὐτῶν; S αὐτόν; sim. III138; cf. III 920)⟩ II[814] 111 2216 III42 (-ῶν) 138 (= ἡμῶν αὐτῶν?) 1015 138 (-ῶν) IV1316 [E3314 Nil.].

P τὰ ἐμαυτοῦ IV133 (ἐγὼ τἀμ.) 19 20 (ἐγώ) | τὰ σαυτοῦ I112 210 254 II1222 (σε.) 1326 (σύ) 1615 III2486 (σε.) IV119 82 (σε.) 1310 11 & 15 (σύ); τὸ σ. III226 — E[297]; οἱ σ. I1126 | τὰ ἑαυτοῦ II1320 (-ῆς) 2228 III 2216 IV136 E16; πάντα ⟨τὰ⟩ αὐτοῦ II107; τὰ α⟨ὑ⟩τοῦ III1015 IV13 tit. (-ῶν) 4 20; τὸ α⟨ὑ⟩τοῦ III165; τὸ αὐτοῦ IV1217; τὰ αὐτοῦ III161 IV55.

—

Q αὐτὸς ὁ I119 55 67 42 720 1125 1911 2014 2418 2529 2719 II69 814 (an 107?) 125 11 1610 15 33 1829 1933 206 227 18 232 5 7 20 III129 38 (⟨τό⟩) 712 (⟨ὁ⟩; sed cf. I1717) 25 108 203 2116 2229 54 70 ⟨88⟩ 89 2412 66 265 6 IV140 60 109 44 510 614 76 89 15 119 1218 F87 2317 [18] E313 35 A(= V)3 34 60 (S17 51) [63 (S54)] | αὐτὸς Χρύσιππος I1717; idem rest. III712 | αὐτοῖς οἷς III2488 IV619 | αὐτός postpos. I2018 II522 91 III122(?) IV194 [F2318] | αὐτός τις E26 | δι' αὐτόν sim. I1718 II1640 2016 III208; idem fort. rest. I49 (δι' αὐτοῦ).

καὶ αὐτός I212 415 19 101 13 R 1140 202 ⟨4⟩ 2821 2931 II45 10 88 1110 1225 1922 218 9 10 III42 71 16 17(?) 1216 158 (= E294) 163 193 2122 2294 238 IV17 85 99 419 814 131 5 7 F44 2317 A63 (S54) | οὐδ' αὐτός III2632 A96 (M18); μηδ' αὐτός IV199.

αὐτὸ τοῦτο I287 2938 II177 S 2229 2413 15 253 IV73 1316; αὐτοὶ οὗτοι II1922 III146 2314 IV111; αὐτὰ ταῦτα II522 1220 2116 III25 9 10 E14 243 521 | ὁ αὐτὸς οὗτος III15; οἱ -οὶ -οι I926; ταὐτὸν τοῦτο I1136 | αὐτὸς ἐκεῖνος I153; αὐτοὶ -οι III 2228 αὐτὸς τοιοῦτος II1730.

τοῦτο αὐτό I732 1132 III129 IV1142 65 E49 G6; ταῦτα αὐτά III2440 G2 | ἐκεῖνος αὐτός IV731.

T adi.: αὐτὸς οὗτος ὁ I163 IV146 93 E49; ὁ αὐτὸς οὗτος I1621; αὐτοὶ οὗτοι οἱ IV93 | αὐτὸς ἐκεῖνος ὁ I93 II2311.

———

V αὐτός idem II1017 (καὶ αὐ.; sed fortasse αὐτόν leg.) | ὁ αὐτός subst. II164 8 264 IV22 (τινί); -οί I2717 II614 III1614 245; τὸ αὐτό I722 25 tit. 2714 296 II1831 2218 (ταὐτῷ) III12 2410 17 31 E314 [39]; ταὐτόν I1128 (ἓν καὶ τ.) 1210; τὰ αὐτά [I614] II1811 197 IV21 F163 E22; ταὐτά I304 II13 III412 (τινί) IV138 64 1319 E251; ⟨(S ταῦτα) II1736 189 2026 (τινί) 2319 IV47 1121⟩.

W ὁ αὐτός adi. antepos. I812 133 1915 (μία καὶ —) II124 1510 2213 26 III12 516 245 36 25 4 9

261 IV19 F89 E251; postpos. II227 III255 IV186; praed. III 2113 264 IV1174.
αὐτοῖς ὀνόμασιν G2.
αὐτοῦ ibidem II111(?) 2341 43 IV414; confestim IV718.
αὐτοτελής IV76.
αὐτουργός A46 (V6).
αὐτόχειρ γίγνομαί τινος IV912.
αὐχμός *III2289.
αὐχμῶ III2245.
ἀφαίρεσις *ὄντων IV160.
ἀφαιρετός III243.
ἀφαιρῶ τι I610 1612 1817 (*τράχηλον) III913 F36 E461; τοῦ δεῖνός τι I229 (*τράχ.) 2943 III86 ‖ -οῦμαι med. I2914 II78 1628 IV159 (περιποιῶ = E142) 101 & 103 (ὁ δούς = F2316) 911 (σαυτὸν εἴς τι) E11; -εῖσθαι δύναμαι II23 522 1310 & III 208 (περιποιῶ) IV181 85 (π.) 714 | τοῦ δεῖνός τι I2214 254 III2275; τὸν δεῖνά τινος I1811 IV128 530 (περιβάλλω = 1028) 86 ‖ pass. I130 IV731 (*τράχ.) [E11]; τινός I27 12 II519; -οῦμαί τι E11.
ἀφειδές *II114 | -έστατα IV1160.
ἀφεκτικός v. ἀνεκτικός.
ἀφελής III2287 (δίαιτα).
ἀφέλκω τινός A27 (S10).
ἄφθονα III2631 E121 (ἐν-οις).
ἁφή v. ὅρασις, ὄψις | gymn. IV412; πολλὴν -ὴν καταπιεῖν III154 (= E292) 2252.
ἀφίημί τι mitto I36 1232 (ἐπάνω τούτων) 33 (*ἀδελφοῦ ἕνεκα) 169 1812 II42 1715 1931 2028 249 (πρὸς τὸ παρόν = IV115) 22 23 III26 16 105 2271 95 2476 IV187 153 (τινί) 433 69 11 735 105 25 12⟨1⟩ 6 E14 7 12 [39]; φωνήν ⟨I189?⟩ III2438 II2212 & IV 1143 (pl.); ἄφες τι I189 1926 2926 55 (d. = c. dativo) II133 & 36 (d.) III126 721 922 2122 (d.) 2476 IV180 24 8 436 629 1025 F2319 | ἀ. τι c. inf. I914 265 II825 208; — c. praed. I1232 199 (ἐλεύθ. = IV133 pass.) III 139 2414 (ὡς) | desero I1120 (c. praed.) 20 22 23 27; v. μόνος D | abs. IV179 | c. inf. (omitto, desino) I166 II1647 III2431 IV 1035 | ἵνα IV1319 | c. coni. I157 II1824 (= III1215) IV1132 ‖ -εμαι III2476 IV133 34.
ἀφικνοῦμαι I111 & III2448 (πρός τινα); abs. III2449.
ἄφιλος IV635.
ἀφιλόστοργος γέρων II1737.
ἀφίσταμαι abs. I724 1224 II267 III113 151 (= E291) | τινός I235 37 418 719 184 1915 II1210 1326 263 III715 106 IV528 [E312] | ἀπό τινος I53 III127.
ἄφνω I232 & 157 (γίγνομαι) 8 1810 1922 E22.
ἀφοβία v. ἀλυπία | II122 IV7 tit.
ἄφοβος v. ἀγεννής, ἄλυπος, ἀτάραχος | A70 (S35).
ἀφοδεύω II2010.
ἄφοδος v. πρόσοδος.
ἀφορῶ εἴς τι I637 II1929 2428 III43 2611 IV1170 F1812 | πρός τι III2416.
ἀφόρητος v. φορητός | I22 3 9.
ἀφορία v. φορά.
⟨ἀφορίζομαι II525⟩.
ἀφορμῶ v. ὁρμῶ.
ἀφορμή v. ὁρμή | -αὶ πρός τι: ἔχω I637 & 43 (παρασκευήν) 2939 IV151 77; δίδωμι III58 E323; λαμβάνω IV1014; -ὴν φιλοτεχνῶ III261 | c. gen. I86 920; παρέχω I720 278 II2035 III1015 (pl.) | χρῶμαι *III58 (pl.) | ἀπὸ -ῶν ἐρωτῶμαι II191 | ἐκ πάσης -ῆς λέγω III144 E47 | κατὰ *κοινὰς ἀ. III68 | *πρώτας ἀ. ἔχω *III210.

ἀφορμητικός v. δύναμις.
ἀφροδίσια E338.
ἀφροσύνη v. φρόνησις.
ἄφρων v. φρόνιμος | II211 224 5 6 III714 | -όνως ποιῶ III710 11.
ἀφυής v. εὐφυής | I235.
ἀφυΐα E41.
ἄφωνος A43 (S26; opp. μουσικός).
ἀφώτιστος *I1410.
ἀχάριστος v. εὐχάριστος | II235 23 & 30 (πρός τινα).
ἀχείρωτος A13 (H9).
ἄχθομαι ὅτι IV48 E251; ἐάν II1737; τινί III2411 F191; ἐπί τινι III251; c. part. III1210.
ἀχθοφορῶ c. part. IV437.
ἀχρεῖος A48 (V6).
[ἀχρηστία I62].
ἄχρηστος v. χρήσιμος | I911 1919 22 II45 (σκεῦος = III2433) 2120 (θεωρήματα = III2481 2613) 20 (τινί) III2432 (c. inf.) 81 & 25 (ἀνωφελής) IV521 | -ότερον I1610.
ἄωρος I275.

βαδίζω ἐπί τι II1326.
βάθρα III2335 (τίθεται).
βαθύς IV812 (κόμη -εῖα).
βαλανεῖον I2214 2719 *II2029 33 III101 195 *2622 E4; -α *II 2114 *IV424 E244.
βάλλω abs. (*pilam*) II515 16 17 | *fundo* (εἴς τι) II2029 IV1312 F1017 | τινὰ εἰς φυλακήν I124 1223 296 III732 35 IV1122; εἰς (τὸ) μέσον II229 10 11 *23; εἰς *ζυγόν & ἔξω ἐκ *ζυγοῦ II 1119 21; β. τι ἔξω μου II1623; [ἄνω III610]; λίθους IV511 12; *ferio* I249 (pass.) | βαλών (sc. ἑαυτόν) II2010 IV1029 ‖ [I241 E7 292].
βαπτίζομαι A82 (S47).
βάπτομαι II920.
βάραθρον *I135.
βαρβαρίζω, σολοικίζω II I914.
βαρῶ I914 II1624 | -οῦμαι I115 2517.
βάρη I911 2828 II1113 15.
βαρύς v. κοῦφος | -ύτερος *I 2915 III2010; -ον F2311.
βασανίζω II1416 (αὑτούς, εἰ) 196 14 (ἑαυτόν) 2235 III157.
βασιλεία II1828 III2230 63 75 & 79 (*Κυνικοῦ) IV162 834.
βασίλεια (*μελισσῶν) *III2299.
βασιλεύς v. Ἄργος, Σατορνάλια, Πέρσαι in ind. I | I640 *II2316 (*ὑπηρέται) *2422 *23 III2234 *49 *72; μέγας II2222 III2260 *2470 IV153 | -εῖς *I299 *IV151; καὶ τύραννοι *III2294 *265 (item I2415); in tragoediis I425 2415 *16.
βασιλεύω (Ἄργους) III2631.
βασιλικός III2119 IV620.
βασίλισσα (*μελισσῶν) *III 2299.
βαστάζω I32 2934 II87 922 III 159 (= E295) F26.
βέβαιος II1120 (opp. ἀβέβαιος) 151 2227 (πιστός; 25 ἀβ.) IV1315 (π.) | -ότερον II1514.
βεβαιῶ II1124 189 32 (τὸ τοῦ Ἡσιόδου, ὅτι).
βεβαιωτικός τινος E521.
βελτίων III514 | -ιον IV124 (opp. χεῖρον) | β. ἤ c. acc. c. inf. A18 (S4 M1) 30 (S13 M9) 70 (S35) 49 (M4).
βέλτιστος: -ε II1224; ὦ -ε I116 II2423 IV19 (adi.) | -α *I117 E511 G5 | *-ον φαινόμενον E512; pl. *E22.
βῆμα II625 IV1021.
βιάζομαί τινα III2469 (c. inf.)

IV11 101 840 (abs.) A89 (S63) | pass. IV720 21.

βίαιος IV1147 F59.

βιβλίον *I416 II231 IV43 | -ία *I415 *22 *29 2019 (τηλικαῦτα β. γράφω = II209, ubi συγγρ.) 2956 II1730 *2110 *IV42 10 *31 739 *1026 *E49; cf. librorum titulos.

βιβρώσκομαι (*βρωθέν) II918.

βίος: ὁ I423 102 152 III219 15 2227 2434 IV52 [*E243] F1411 164 A7 (H3) 15 (S1 H11); sine art. III2111 F30 | μέρος *β. III1011 IV124 | τὰ *-ου F18 | ἐπὶ τοῦ β. I2511 II35 (τὸ ἐ. *-ου ἔργον) III204 | ἐν *β. I626 911 211 II33 E7 A5 (H1; παντί) 61 (S52); ἐν β. II134 III196 F23; τὰ ἐν *β. IV1027 125 | ἅπαντι β. II28 | ὅλον *β. I633 | τὰ κατὰ τὸν β. I2617 II1710 | ἡ περὶ βίον τέχνη I152; — ἐπιστήμη IV1118 | βίον βιῶ IV149; διαβιῶ *F813; ζῶ I2618 = III 1215 2623; τελευτῶ *F242 ‖ -οι IV1017.

βιῶ v. βίος | I427 III2317 | ἄτιμος E241; ὡς τέλειος E512; c. part. E513 A25 (H17 φ) ‖ *βιοῦν IV163 (ἐπιστήμη τοῦ β.) 411.

βιωτικὸς νόμος *I26 tit. 1 | *-ά ib. 3 7.

βλαβερός v. ὠφέλιμος, λυσιτελής | I37 II107 14 IV144 45 E13 A53 (M6) 74 (S39) ‖ -ῶς II95.

βλάβη I188 II1024 *27 IV[1152] 510 910 *E313 A98 (M20; ἐν); -αι III736; ib. -ην βλάπτομαι. [III234.

βλακεύω I251.

βλαπτικῶς (opp. ἐπιεικῶς)

βλάπτω v. βλάβη, κωλύω, ὠφελῶ | abs. II1024 2317 III39 133 IV 528 F76 E313 | τινά I2947 II 1024 26 2347 III1410 IV524 818 F73 E13 30 38 | refl. II1026 | -ειν δύναμαι I2918 II215 III 2321 E534 ‖ -ομαι I2213 15 2810 II1020 III410 185 (εἰς) IV1127 711 E30 313 42 A35 (S18) | [IV 524 E292].

βλαστάνω I143.

βλέμμα II825 (σχῆμα) *26 2428 (σχ.) IV1145 817.

βλέπω abs. I1231 184 II2311 (ὀξύ) III2252 (specto); εἰς I135 (& ποῦ) III213 (ἔξω); πρός τι III265 | c. acc. I720 33 301 (*γιγνόμενα = IV410) II523 1632 36 2211 2347 III112 & 14 (με c. part.) 213 42 (c. part.) 1316 2228 2321 244 5 77 IV157 106 (specto) 427 | β., μή II1122 III 2016; ἐκεῖνο, εἰ II2117 III173; αὐτὸ μόνον, ὅτι c. fut. I28; | c. interr. ind.: μή II1025; τί I1414 III516 IV38 618; πῶς II2426 IV820; πόσον IV38; ὅσα IV1220 | [IV 524] ‖ -ομαι III210 (ἐκ) IV410 1125 (ἐν).

βληχή A90 (S64).

βοῶ IV1139.

βοή I626 II169 E3310.

βοήθεια I272 *3 (πρός τι) IV 913 16 (opp. ἀπώλεια) E244 A 83 (S57).

βοηθῶ I1116 (ἔχω -ῆσαι πρός τι = III24103) 2215 II1515 III 910 (εἰς) IV913 E323 | -οῦμαί τι I928 (ὑπό τινος).

βοήθημα I274 (πρός τι) II917 (pl.).

βοηθός II1829 III2112 (pl.).

βοΐδιον (τὸ τυχὸν β.) III122.

βολβάριον E7 (var. lect. βολτάριον, βολβιτάριον, βολβιδάριον, βολβίον).

βόρβορος v. κυλίομαι.

βορέας I116 *III2265.

βότρυς *I157.

βουλεύματα *III2620.

βουλευτής II1010 III135 2436
(*ἀεί*) 99 (opp. *δημότης*).
βουλεύω (= *βουλευτής εἰμι*)
III2461.
βουλεύομαι abs. I213 2018
II1220 1615 16 III2253 2620 IV
1134 [E23] | *μετά τινος* III2620
| *περί τινος* I1921 (*μετά τινος*)
II104 1615 1927 III22⟨9; *συμ-
βουλ.* S⟩ 107 | *ὑπέρ τινος* (*μετά
τινος*) F39.
βουλή *II1616 IV1134.
βούλημα (*τό*) **κυρίου* II225 |
**β.* **φύσεως* I1713 15 (*παρακο-
λουθῶ* = III2013) II2015 E26.
βούλησις *I2711 (*πρὸς* *-*ιν*)
*II147 | pl. I1214.
βούλομαι c. inf. I218 413 76
1313 262 4 (*ἐπί τινος*) II123 24
174 5 III51 123 2258 IV125 F
245 E13 142 23 245 252 295
461 49 513 A72 (S37) 82 & 88
(S47 62; *ἐβ.*); *εἰ βούλει* II246 9
A17 (S3 H13) 33 43 60 69 73
(S16 26 51 34 38) A46 (V6) |
τί β. E243 49; *ὅ(ν) β.* I104 1116
III2454 (*ἐβ.*); *ὅσα ἠβ.* IV612 |
abs. I2929 II1818 (*morigeror*)
IV189 | *ὡςβ.* II123 III22100 IV
11 3 128 157; *ὅπως ἂν β.* F53 |
c. acc. c. inf. I1125 (*ἠβ.*) 1212
II1410 IV310 F156 G7 (*ἠβ.*).
βοῦς II1643 2324 2911 IV32 |
pl. I2815 16 *II1423 III12 IV427
(-*ῶν ἀγέλαι*) A76 (S41; *ἀγέλη*).
βραδέως I1819.
*βραχίονες** I634 *E295.
βραχύς III2457 E17; *κατὰ -ύ*
II2034.
βρέχω I626.
βρόγχος III1217.
βροντῶ, *βροντή* v. *ἀστράπτω*,
ἀστραπή.
βροτός E532.
βρώματα E332.
βρωμάτιον IV834.
βρώμη A32 (S15). [218.
βυθίζομαι (**πλοῖον -εται*) III
βυθός *II1622.
βωμός I430 31 (pl.) 196.

γάλα I168 E462.
γαλήνη καὶ εὐδία ἐστίν II1830.
γαληνιῶ ἐπί τινι F146.
γαμετή II2233.
γαμῶ III135 (*παιδία ποιῶ*) 2276
IV56 F155 | & *παιδοποιοῦμαι*
I113 II2338 III2268 72 81 2414;
π., *πολιτεύομαι* II2027 III719 26
215 (*παιδοποιῶ*).
γάμος III2267 (*παῖδες*) 79 (*παι-
δοποιία*) IV56 *F157 E[15 Stob.]
338 (*πρὸ -ου*) | *-οι* *III2276.
γάρ secundo loco Diss.
ccccccxiv ⟨I732 IV136⟩ Fxiii
Exliv [243 Par. quater; 322]
Axvii | *ἀλλὰ γάρ* A7 (H3) 87
(S61); *ἐπεὶ γ.* II261 III⟨65⟩
125 IV1011 113; *πῶς γ. οὔ;*
I1113 17 II1219 139 18 20 III12
IV154 56; *ἦ γ. οὔ;* I1118 II2410
III13 | *καὶ γ.* Diss. xxvi (sed
καὶ αὐτοὶ γ. III717) F38 E322
A15 16 (S1 2 H11 12) 46 (V6
ter) ‖ post artic. Diss. xxx (sed
**φιλόσοφοι γ.* II125; **σκυτέα
γ.* III2415) F15 (32) E[7] 497
| post imperat. I1813.
tertio loco *μὲν γάρ* Diss.
xvii (⟨I28⟩) F126 1311 E35 A1
(V1) 33 67 75 (S16 32 40) ‖
post praep. *ἀπό* II118 III204
| *διὰ τοῦτο γ.* I176 2828 (sed
δ. γ. τοῦτο III145); *δ. τί γ.*
I92 ⟨II117⟩ III244 22; *δ. θυρί-
δος γ.* II66; sed secundo loco
I234 II17 514 | *εἰς* II2428 | *ἐκ*
III310 | *ἐν* II627 III52; sed
sec. l. E522 | *ἐπί* I2939 II1311

III2259 2423 75 | *μετά* I2419; sed sec. l. I2615 | *μέχρι* IV724 | *περί* IV182 1129 | *πρός* II120; sed sec. l. II2013 III172 ‖ *εἴπερ γ.* I83; *καθὸ γ.* III62 *καθόλου γ.* I2528 II2215 | *ἄν τε γ.* III110 E22; *καὶ αὐτοὶ γ.* III717; *οὐ δεῖ γ.* III24; *οὐ δύναται γ.* I2810; *οὔ τινι γ. ἄλλῳ* IV522 ‖ quarto loco *εἶτ' οὐκ ἔξεστι γ.* II1319; *τί ποτὲ μὲν γ.* III56 ‖ *γάρ* per anaph. rep. I1234 II 2115 III145 IV1129 ‖ *γ.* pro *ἄρ'* vel *γ' ἄρ'* v. *ἄρα* [III153].

γάριον II202 9.

γαστήρ, ἡ II94 A36 (S19).

γαυριῶ ἐπί τινι A32 (S15 M10).

γέ secundo loco (tertio post *ἀλλά, δέ, ἤ, καί, μήν*) I1124 26 1417 191 II132 86 105 1638 (= III2259) 179 (= F137) 2032 2410 III2490 (sim. [E7]) IV16 26 38 177 ⟨435⟩ 54 62 4 1219 E14 | *ἔγωγε* II1218 IV62; *ἐμοῦ γε* IV188; *ἡμεῖς γε* I243; *σύ γε* IV16 E44 (*σὺ δέ γε*) ⟨E531⟩ | *ὅς γε* III2259 2414 16 113 2632 IV⟨121⟩ 734 ⟨1124⟩ F176 G1; *ὅπου γε* I157; *ὅσοις γε* II1212 | *οὗτός γε* I117 26 III2442; IV62 G6; *ἐκεῖνό γε* I1124 II222 IV1013 | post artic. I640 116 = 7 167 II220 1925 2019 III53 IV1154 (*τοὺς μέν γ'*) 619 (*ὁ δέ γε*) ⟨111⟩ E3316; sed tertio loco III715 | post praepos. I85 1226 1729 II111 1719 ⟨III263⟩ | *ἆρά γε* I18 1130 II85 127 21 1427 162 2411 IV 1157 | *εἴ γε* II119 III14 717 2321 2410 E44; *εἰ δέ γε* II610 138 | *ἄν γε* IV137 E312; *ἦν δέ γε* E531 | *μηδέ γε* E315 | *πλήν γε* E49 (*δή*) 513 ‖ tertio loco (v. passim supra): *αὐτῷ ταῦτά γε* I635; *νὴ Δία γε* I126; *ἄφες ἡμᾶς γε* IV840; *ὡς — γε* E513 531 ‖ quarto loco: *εἰ δὲ μή γε* III2227; *εἰ οὐχ ὁμοίως γε* IV 446 ‖ [I65 2956 II1222 F1112 E23] ‖ *γοῦν* post: *ὅταν* I23 II2217 III132; *ἄν* IV1321; *εἰ* I1620; *ἐκεῖνο* II2117; artic. II1625 F233; *δός* II122; *ὅστις* F137.

γείτων I1137 *1813 II42 (*γυνὴ* *-ος = III716) 3 1018 (*ἀπόλλυμι* & *148 *τηρῶ* *-α) III121 *28 1313 2011 215 *IV511 17 *F235 [*E26] | *-ονες* *I1220 *II2111 *III121 [*2018.

γειτνίασις II43.

γελῶ I122 2613 [E3315 Stob.] A102 (M29; *μετά* τινος).

γελοιάζω III161.

γελοῖος I924 264 II221 174; *-ον* c. acc. c. inf. III410 | *-ότερος* III2453 | *-ότατος* III15 | *-ως* III145.

γέλως E334 (*ἐπί* τινι) 15.

γελωτοποιός (opp. *τραγῳδός*) [I2912.

γεμίζω II2030.

γέμω τινός I249 ⟨2956⟩.

γένειον I1610.

γένεσις *I33 *1225 2710.

γενναῖος adi. I232 II213 827 1825 IV110 78 (*ἐλεύθερος*) 832 98 1011 12 1131 F1110 | subst. III186 (*ἀπόλλυμι* & 205 *τηρῶ* *-ον*); *ὡς* III727 (*ἐλ.*) 2458 96 & IV633 (*ἐλ.*) | *-ον* *I932 278 & IV 154 (*-όν τι*) | *-ότερος* IV64 ‖ *-ως* I278 III83 IV1127 F23.

γενναιότης I634 (*καρτερία*) 1230 IV1109 A101 (M23; *κ.*).

γεννῶ III130 2278 24105 IV1016 | *-ῶμαι* I92 4 (*ἐπὶ γῆς*) 1229 168 (*ἐκ*) III133 (*ἐπί* τι) A29 (S12; *ἐν*).

γένος *I93 II2420 *III12 *6 20 23 2484 | *-η* I1614.

γέρας *I228 *II2421.

γερόντιον II623.

γέρων I1620 2218 II1737 *2211 IV1177 E7; οἱ γέροντες I923 101 13 IV1145 (γραῖαι) 148 (γρᾶες) | adi. I424 (γ. ἄνθρωπος) II1925 (ἄνθ. γ.) III266.
γεῦσις IV519.
γεύομαι II2030.
γεωμετρῶ IV612.
γεωμετρικός v. μουσικός.
γεωργῶ III55 IV1011.
γεωργία I618.
γεωργός *II2417 III31 *55 *E314 | οἱ -οί III47 IV838.
γῆ *I135 *1410 *1617 *239 II1622 III⟨610⟩ *2241 *47 *III2412 66 F13 33 88 A50 (V8 M5) | ἐπὶ γῆς I19 94 2929 IV1104 F86 (adi.); τὰ ἐπὶ γῆς I122 | ποῦ *γῆς II136 | γῆ & θάλασσα *II 1632 2033 (ἄστρα) III1316 261 & 32 (-ττ-) F32.
γηδίον III1315.
γήινος A4 (V4) 51 (M13).
γηρῶ III2427 F36 (νεάζω).
γηροκομῶ III53.
γῆρας (μέχρι -ως) II525.
γιγνώσκω c. acc. I710 2829 II182 (sim. IV137) 22 (c. part. perf.) 2229 III137 165 IV441 717 812 13 (c. part.); γνῶθι σαυτόν sim. *I1817 *III118 2253 *F114 16 | ὅτι I32 428 1812 2012 2524 2615 2932 II31 185 14 204 III171 IV113 92 1127; ὡς I429; ὅσος II1830; οἷος II2122 III115 IV158 | τί II130 1316 1620 1734 III124 1413 IV713 18; πῶς I414 187 2012 II2210 III87 (?); πόσος II1215; πότερον — ἤ IV430 | εἰ I2613 II31 III1211 239 24112 || abs. I2014 II135 229 III48 711 87 | c. gen. abs. II155 || -ομαι III1413 (ἐκ); ἐγνωσμένος II1125 (*-α) IV1318 (*-οι) || γνωστόν II204.
γίνομαι (γιγν. S I301 II1316 IV914; Stob. ubique praeter F88 E122).
c. praed. I119 28 234 37 (ὅμοιός τινι = 195 IV419 1311) 78 10 89 13 911 1129 (αἴτιος = 37 III2483) 128 24 (c. part. perf.) 161 195 14 17 19 202 (θεωρητικός = 5 6) 9 19 242 20 II126 62 11 918 1410 1520 164 1729 185 19 22 2013 16 2117 2221 2319 27 III127 32 38 59 14 79 31 87 209 212 15 22 2230 53 63 80 2428 58 59 66 79 IV140 & 46 (bis) 47 80 85 94 95 96 29 312 425 33 64 11 12 16 78 15 812 (?) 41 912 104 F49 88 1018 213 34 E4 121 245 [297] 323 338 16 531; v. praeterea infra F. A
abs. I232 (ἄφνω = 157) 611 22 33 (bis) 36 108 (ἡμέρα = III174) 115 1212 28 1911 (οὕτως) 222 (μάχη = *3 8 *II1113) 235 27 tit. 17 II48 611 87 916 1316 147 23 1623 31 178 189 14 19 (πῶς οὖν γένηται τοῦτο; = IV1100) 26 1910 (τὴν οὔτε γενομένην οὔτ' ἐσομένην) 2222 2328 39 III23 63 713 35 81 105 6 8 1314 ὅθεν 164 11 181 2111 2233 34 71 74 90 105 2335 241 67 94 104 IV184 106 (bis) 134 22 (= 1019 [E122 Stob.]) 83 12 (?) 36 1015 18 133 24 F45 83 33 E8 27 312 336 10 39. B
θέλω τι καὶ οὐ γίνεται I2710 II1718 IV825; sim. I1215 II1717 22 E8. C
τί γίνεται; sim. I2813 2950 51 II223 (τί γένηται; = III723 85 bis; τί οὖν γ. III719 IV197 621) 155 18 III316 (ἐγένετο ἄν τι).
c. dat. I161 212 2950 51 II 2117· III24109 256 IV447 720 101; φαντασία I271 (*-αι) II 2029 IV1174 | ἐάν σοι γένηται c. inf. E23; μὴ γένοιτό μοι (σοι) c. inf. II213 1514 III57 (dat. c. D

inf.) | καλῶς σοι γ. I2530 III 2497; sim. III2019 (ὅτι); εὖ σοι γ. II529.

E sine subi. I242 III 224 IV 916; πῶς γένηται; II1720 (οὖν) IV101 7 | μὴ γένοιτο v. ἀλλά A; I113 235 510 815 1123 1210 197 266 299 II82 (ter) 26 2323 (bis) III74 2313 25 24113 1124 36 | μακρὸν γίνεται I2017; ἴσον γ. IV1313.

F c. praep. (! = c. praed.): ἀντί I289! 2921! II1013! 14! III210! 2491 IV1127!; ἀπό I611 II143 IV417 1136; διά τινος II 2340 IV[431] 64; διά τι II2026; ἐκ I133 II1927 2237 2420 91 III2276 IV447; ἐν I61 26 31 96 III27 137 224 2339 IV115 E4 27; ἐπί τινος I612 II1811; ἐπί τινι I117 III76; ἐπί τι I625 II2419; κατά τι I814! 115 10 129 III171 E15; μετά τινος II2340; παρά τινος I918; παρά τι I52 II1933; περί τινος III 181; περί τι IV101 23; πρό IV838!; πρός τινι II1821 196 III2321 IV48 630; πρός τι I34 918 162 4 II41 106 143 27; ὑπό τινος I31 II1427 III2495 IV125; τὰ γινόμενα ὑφ' ἡμῶν III233.

G τὸ γινόμενον I115 (πᾶν = 2924) 2828 II182 2336 (τί ἐστι τὸ γ. = 39 IV1021) IV720 89; -α I61 13 96 1217 2614 301 II147 2035 III1013 2113 233 29 IV410 25 48 58 914 1015 E8 311 (πάντα) 3310; τὰ γ. γίνεται II147 F83 E8 3310; τῶν -ων ἐστίν E26 | τὸ γενόμενον II512 (φθείρεται = 617 IV727) IV161 155 (πᾶν) 1023; -α III2420 (φθαρτά) IV79 | τὰ γεγονότα I61 2 167 II1616.

γλαφυρός A82 (S47).

γλίσχρως E315.

γλυκάζω A39 (S22).

γνάθοι III2250.

γνησίως III2623.

γνώμη I158; ἡ γν. I33 127 1728 (κατὰ-ην ἔσται) 186 III2114 (ὅτι) IV125 F110 E28 31 41 A7 (H3); -ην ἔχω I1115 (πρός τινι, ὅπως) *1217 III91 (περί τινος) | pl. *G5 A88 (S61).

γνώριμοι *I2966 II1118 *III ⟨61⟩ *221.

γνωριστικόν τι II2021.

γογγύζω I2955 (γογγρύζω S; ὅτι) IV179.

γοητεία II2027 A75 (S40); pl. A93 (S67).

γοητεύω A5 (H1).

γονεῖς v. ἀδελφοί | (τ. = τέκνα, π. = πατρίς) I2212 (τ., π.) II2218 (π.) III726 IV626 (υἱοί); οἱ γ. I1123 1222 (*τ.) 29 265 II2035 2226 III218 (*πατρίδες) 2332 263.

γόνυ (de herbis) IV836 40 | pl. v. ἅπτομαι; μέχρι *-άτων IV 1128.

γοργός II1620 III1210.

γραῖα v. γέρων.

γράμματα *I12 II231 IV612 (μανθάνω); = *epistula* II31 III 2426.

γραμματικός adi. II910 | subst. ὁ (μ. = μουσικός) II910 196 E49; -οί (*ἀγράμματος; μ., ἄμουσος) III196; -ή *I12 (μ. = *3 6) 204 II1015 (μ.); -ά I1213 (μ.); -οί II77.

γραμματιστής III2274.

γραμμαί *II115 (*φθόγγοι).

γρᾶες v. γέρων | II1639.

[γραφεῖα III2274]

γραφαί A75 (S40).

γραφικός II182 (ἀναγνωστικός).

γράφω v. ἀκούω, ἀναγιγνώσκω | c. acc. v. Δίων in ind. I; I13 25 415 (= 2019) 933 1927 28 (εἰς λίθον) II132 33 137 2015 (γρ., ἃ ἔγρ.) 16 IV1155 422 1121 F216 | ὅτι

I1712 II2321; ὅτι ‛—’ IV130; ἵνα III730 | abs. I13 II131 224 31 910 1320 165 1735 III2317 2451 267 IV163 E49 | περί τινος I1712 II197 8 9 (ἐν) IV1121; ὑπέρ τινος I927 28 33; εἰς *‛Ρώμην I928; εἴς τινος χαρακτῆρα II1735 || -ομαι med. G2 || pass. I1721 (ἐν) II231; τὰ γεγραμμένα E49.
γυμνάζω τι I634 36 84 263 (ἐπί τινος) II132 812 2033 III1216 209 11 2256 24113 IV418 26 616; πρός τι II1827 & III314 (refl.) 127 2010 || -ομαι med. I129 II1812 26 III 2631 IV149 (λούομαι) 113 IV48 (λ.) 11 E41; ἐν I125; τινὸς ἕνεκα III107 IV412; ἐπί τι III2639; περί τι I835; πρός τι II1620 III8 tit. 1 III153 (πρὸς ἀνάγκην = E292) || -ομαι pass. I129 2934 III213 (ἀφ’ ὧν) 2257 (ὑπό τινος) IV1140 (διά τινος) 430.
γυμνασία I712 (περί τινος) 28 87 276 (ἐν) III232.
γυμνασίαρχος III719.
γυμνασίδιον II1629.
γυμνάσιον I225; pl. II1627 | [I247].
γυμνός I247 12 III2215 45 2632 IV834 [E336 Stob.].
γυναικάριον *II1818 2223 *III 2236 37 E7 (καὶ παιδίον) | pl. *III132 *IV186.
γύναια *III245 53.
γυνή v. ἀνήρ | *II78 2332 III721 (καλή = 2437) καὶ 2276 IV835 93 | = coniux *I1811 *2812 13 *II42 (= *III716) 2232 ‹*› 33 2312 *III177 *2270 *72 *2418 | γ. & *υἱός *IV53 7 33 (*υἱ.); τέκνον E26; τέκνα I111 *25 37 II519 1418 *IV167 *101 *111 159 (πατρίς, συγγενεῖς) 162 *75 831 *E 141 15 *18; *τεκνία *IV 1107; παῖδες III2623; παιδίον E3; παιδία I2826 III2247 *68 IV1159 | γυναῖκες *I1612 III130 *33 720 *IV93 *7 *F152; αἱ γ. κοιναί II48 & 10 (φύσει) F153 6; αἱ γ. καὶ τὰ τέκνα E314 || γυναῖκα ἔχω II1418 IV1159 162 831.
γύψος A78 (S43).
γωνία *I92 *3 2936 & 55 (ἐν -ᾳ καθεζόμενος) II1217 (ἐν -ᾳ) *1326 & III2298 (εἰς -αν ἀπελθών).

δᾳδοῦχος III2113.
[δαί E11 Stob.; an I194?].
[IV439 F1111.
δαιμόνιον, τό III119 37 2253
δαίμων *I1412 *14 *IV1109; κατά τινα -ονα I1919 | pl. I2216 III 1315.
δαιτυμόνες *A38 (S21).
δάκνω τινά II2228 III24108 117 (δήξομαι) IV1122 (λακτίζω | abs. II117 IV521 (λ.) | -ομαι pass. III28 IV610 (ἐπί τινι = 1023) 823 E462.
δάκρυα I920.
δακτυλιαῖος III210.
δακτύλιοι I2218 IV138.
δάκτυλος III212; -ον ἐκτείνω *II1117 III211 (μέσον) *F1510; -οι *II48.
δανείζομαι v. ὀφείλω.
δάνειον *I716 A24 (S8).
δαπανῶ (πολλὰ εἰς οὐδέν) I1926.
δᾷδες III2113.
δέ v. μέν, ὁ δέ | secundo loco Diss. DCCCXLIII ([I1212 II517 IV519 735] ⟨II1014 IV161⟩) FXV ELXXIX ([22 5 ter 122 19 21 243 P. bis 292 bis 44 483]) AXIV | post. art.: Diss. CXXVI FVII EV AXIV | post praepos. sec. l. non ponitur nisi propter articul. insequ. (praeter I193

2011): I27 638 (Stob.) 43 916 1116 135 153 1724 1812 263 17 282 II114 (bis) 40 35 55 121 1618 216 227 III137 32 2252 2444 2510 IV820 F310 (πρὸς δὲ τούτοις) 147 175 193 E36 41.

---

tertio loco:

A post artic. (μ. = in priore membro μέν secundo loco): I123 33 7 41 & 5 (μ.) 54 64 (μ.) 1121 37 145 199 17 II136 (τἆλλα δέ = IV1163; sed τὰ δ᾽ ἄλλα plus decies) 53 8 (μ.) 625 929 1214 19 1310 (μ.) 1824 194 2120 251 III18 26 31 715 28 1212 156 2215 100 (τὸ σωμάτιον δέ; sed 101 τὸ δὲ σωμ.) 2313 (bis) 2436 267 19 IV167 102 bis (ib. bis sec. loco) 109 411 65 30 75 1113 (μ.) 27 F142 E22.

B post praepos. I⟨41⟩ (vix recte) 626 (= III2452) 94 6 (διὰ τί δέ; = III118 quinquies 716 2625) 1221 193 2937 (μ.) II525 26 97 18 1211 132 9 21 148 156 (μ.) 2014 III411 184 5 2018 2260 93 2423 54 63 251 IV1160 166 628 73 6 8 89 911 1116 127 16 A29 (S12) | v. ἄγε | post οὐ I727 146 II611 1327 192 9 2347 III 2227 56 IV26 E4; post μή I286 II218 1628 | καὶ — δέ [I122] II1017 199 III2235 24112 | ὅ τι δ᾽ ἄν I272 E50 A37 (S20) | I261 (πολὺ πρότερον δέ) II915 (κακὰ τὰ δ᾽ ἐν.) IV115 (ὡς ψυχῆς δέ) || τέχνην ἔφη δέ F271.

quarto (et quinto) loco: post καί et art. I222; post praep. et art. I2012 II1311 1911 IV816; idem quinto loco (praeced. καί) IV64 | post καί et praep. II108 III2114 2466; post artic. et praep. IV416 76; idem quinto l. (praec. καί) II215 | τὴν τοῦ φ. δέ IV 810; οὐκ ἐφ᾽ ἡμῖν δέ I2210 E11 | δέ in apodosi I624 II242 III 2327 29 IV75 [E36] | in responso III2262 | in initio capitis I111 II251 III41 61 8 71 221; in in. orationis III2267 [E21 44] | δέ sine μέν saepe | δέ γε v. γε | δὲ δή ⟨I1415⟩ II1633 IV110 (εἰ δὲ δὴ καί) | δὲ καί I103 10 [122] 147 10 1928 2218 (μὲν καί, δὲ καί) 2814 II529 611 14 199 242 III2118 2290 2318 27 2412 2611 37 IV75 811 134 19 F203 E3315 16 | δὲ μέν F115 | ἔτι δέ I71 1111 II1321 | ὅμως I416 δέ II11 III731 III2268 IV 115 38 111 138 | δέ saepe per anaphoram repetitur (v. μέν), ut II2337 IV731 F119 al.; bis pos. in eodem enunt. I643.

δεδίττομαί τινα A90 (S64).

δέδοικά τι I97 26 298 III2218 26 tit. IV1157 | μή II1319 20 III2612 21 (μή οὐ) | περί τινὸς III267 | abs. IV74.

δεῖ c. acc. c. inf.: δεῖ (locos, A
ubi sec. litterarum ductus et μὲ δεῖ, γὲ δεῖ et μ᾽ ἔδει, γ᾽ ἔδει sim. erui potest, signo ! postposito notavi) I122! 32! 211! 19 20 716 99 (δεήσει = II 1217 IV64) 924 108! 1139! 1621! 189! 2017 225 8! 236 2721 301! II117 20 21 34 512 13! 14 614 826 1014 1120 1414 152 15! 16 1622! 27 1738! 2118 2421 (opp. οὐ δεῖ) 252 III145 2 tit. 1 4 33 45 (bis) 56! 76 7 21! 107 122 4 15 136 [7] 153 13 (bis!) 2017 219 11 18 221 3 13 13! 14! 16 19! 25 26 52 54 63 (bis) 69 ⟨70⟩ 72 73 (bis!) 74 84 87 89 bis 90 93 100 2317 25! 28 35 2411 17 (δεῖ et οὐ δεῖ) 31 34! 41 70 77! 107 109 265 10 18

IV17! 62 79! 80 95! 106 116 (bis) 118 21! 10 33! 10! 431 33 (bis!) 38 ⟨519⟩ 65! 727 836 1020! 25 30! 31 34! 127 11! F1812 2312 244 (δέον) E7! 15! 241 251! 26! 297 (bis!) | ἔδει I125 217! 427 (fort. 635?) 813 14 910 12 18 24 1122 23 (bis; ib. οὐκ ἔδει bis) 1229 1415 164! 12 15 19 171 2915 37 II114 33 612 1512 2013 29 III 130 1019 194 2227 IV1023 E511.

B c. acc. c. inf., sed sine subi.: δεῖ I1217 ⟨1820⟩ 232 2933 II521 121 151 1739 III144 27 163 2330 2460 IV312 E14; ἔδει I1221 1616 1818 III49 259 IV1150.

c. acc. sine inf. I922 (ὡς) IV1167; v. infra E.

C c. inf.: δεῖ I117 21 31 232 [635] 77 10 16 (bis) 20 117 28 18 tit. 3 19 tit. 6 221 18 20 232 (οὐ) 272 6 20 28 tit. 2929 30 35 64 30 tit. II129 40 II211 524 73 10 113 (δεῖ, οὐ δεῖ) 137 147 11 14 151 7 (bis) 11 1721 1927 204 8 14 (bis) 2211 239 (& μὴ δ.) 12 13 40 2423 III 122 (ᾧ δεῖ μέλειν ἀνθρώπων) 35 217 318 43 (δεῖ, μὴ δεῖ) 725 10 tit. 1 18 (δ.; οὐ δ.) 121 (οὐ) 6 1320 15 tit. 11 16 tit. 178 9 (οὐ) 18 tit. 2117 2223 40 52 2317 25 37 2422 33 49 77 90 251 & 2618 (οὐ) IV187 160 (δεήσει) 167 46 622 727 913 16 10 tit. 11 119 22 26 34 (οὐ) [124 (οὐ)] F31 E296 323 (δεήσῃ) 461 521 (οὐ) 2 [2] | ἔδει I⟨635⟩ 1231 1614 (bis) 18 265 16 II711 III81 2615 IV1111 162 (bis) 85 F234.

δεῖ τινος I13 1127 (τινί) III 2444 IV1320.

D δεῖ post pron. relat.: ὃς δεῖ I1727 211 305 II528 1719 2110 239 III736 2016 17 2116 233 6 IV44 26 35 (οὐ); οἷος δ. (v. προαίρεσις, φαντασία) I2213 2411 II825 1930 bis 2220 III717 2116 24[39] 112 IV32 717 21 1036 118 E36 [36] | ἐφ' ὅσον ἔδ. IV1159; ὅσα δ. III108; ὡς δ. I2012 II111 2120 247 8 III1019 1615 (ὡς δ. δ. ἢ ὡς οὐ δ.) 2321 2465 (ἔδ.) IV1159 168 177 734 E314 461; ὅτε δ. II2120 IV1165 168; ὁπότ' ἔδ. IV1160; ὅπου μὴ δ. IV39.

δεῖ abs. in responso I227 E II1120; οὕτω δεῖ I2511 | δ. τινα = *decet aliquem* III2116 2271 III2465 IV721.

δέων adi. II123 163 | τὸ δέον I227 IV837; pl. I225 A34 (S17) | δέον F244 | δεόντως II115.

δέομαί τινος: *indigeo* I26 161 173 II84 125 1418 1514 1713 2115 III138 2446 115 IV1134 158 91 1112 23 F412 A34 58 (S17 49); abs. IV122 | *rogo* τινός II 217 712 ('-'); c. inf. F246; ὧν παρ' ἄλλου III2633; abs. I2937 (c. inf.) II218.

δείκνυμι, δεικνύω: -υμι IV 1159 (-ύω ter), -υσι III214, 24113 (-ύει II1421 IV834), -ύτωσαν I729, -ύς III733 (?) (-ύων quinquies) cetera sec. -ύω).

c. acc. rei I410 13 15 29 32 (διά τινος) 729 1722 184 14 2935 II134 711 825 29 918 1112 (πρός τι) 124 (bis) 1710 1926 265 7 (bis) III211 (ἐξ) 12 14 33 11 12 733 912 (ἐν) 13 1215 2014 213 (ἀπό τινος) 6 2299 2334 24118 2618 19 IV1104 159 61 4 (ἐν) 725; c. praed. III2250 IV831 | c. acc. personae I636 241 II1921—27 III128 bis 211 12 14 87 2226 IV 1152 1324; c. praed. II1730 1923 24 III22 24113; idem refl. II819 27 2429 IV61 1315 ‖ ὅτι I643 915 199 288 2919 II1419 III210 96

214 2216 2469 & IV1315 (c. anticip.) 20; δ., τί I2817 II2411 15 III210 14 2013 (διά τινος) 2617 IV430 1021; πῶς I118 2944 II131 1915 III2475 IV430; ποῖος I643 | οἷος II1421 (δ. αὐτόν, οἷος; sim. 1642) III1323 (ἐπί τινος) | εἰ II131 ‖ -υμαι pass. III127 (ἐν) 212 (ὡς λίθος). [II79.
δειλία v. ἀγέννεια | ἡ δ. I2410
δειλός v. ἀγεννής | I933 243 II111 & 1618 (ταπεινός) 212 5 6 232 30 III214 (τ.) IV1109 (*-οί) | -ότερος I99 2420 II212.
δεῖνα: ὁ δ. I108 1228 (ὁ δ. τῇ δεῖνι) 2419 III210 11 13 164 (ὁ. δ., ὁ δ.) 11 (ὁ δ., ὁ τοῖος καὶ ὁ τ.) 189 2111 IV59 E339; τοῦ δεῖνος I933 III210 82 244 IV418; τῷ δεῖνι II1115 IV194 49 (= τῷ τυχόντι) 1210; τῇ δεῖνι I1228; τὸν δεῖνα II66 1636 III46 82 2313 (τὸν δ., τὸν δ.) 2444 IV418 (τὸν δ., τοῦ δεῖνος); τὴν δ. II1636.
δεινός adi. I726 (ἀποκρίσει) 2811 II115 1421 261 (ἐν) III129; superl. *II 2426 (περὶ λόγους) | -όν I164 (δ. ἂν ἦν, εἰ) 244 (-όν ἐστι θάνατος; = E5) 2817 II 14 9 III1014 1314 IV715 E*5; -ά I2948 (ἐν -οῖς εἰμι) E21 (*-ά φαινόμενα); *-ότατα πάσχω IV135.
δειπνάριον IV155.
δειπνῶ (π. = παρά τινι) I2515 (π.) 16 IV135 (π.) 48 48 (π.) 64 (π.) [1021].
⟨δειπνίζω IV1021⟩.
δεῖπνον, τό E254 5 | *-α [E 336 Stob.].
δέκα *I2914 (*εἷς) 23 II922 183.
δεξιά v. φέρω.
δέος II2338. [2220.
δέρμα I168 | -ατα I203 *3 *III
δερματίνη στέγη III129.
δέρω τινά III195 2254 (abs.) 55 IV1119 | -ομαι pass. I210 III107 2252 54 IV1119 127 172.
δεσμεύομαι IV1127.
δεσμός A67 *68 (S32 33).
δεσμά IV1021 (ῥάβδων); vincula I911 *14; v. θάνατος, φυγή.
δεσμωτήριον v. θάνατος | I2916 *22 *23 *II1324 III24113.
δεσπόζω τινός A66 (S31).
δεσπότης *I929 *III2249 IV113 *116 *118 534 | οἱ -αι I98 2963 (bis) III261.
δεῦρο: μέχρι δ. II1419.
δεῦτε καὶ ἀκούσατε III236.
δεύτερος v. τόπος, πρῶτος | IV139 (τρίτος) 65; τὰ -α IV64.
δέχομαί τι I725 1221 II14 711 820 (ἐπὶ *χειρός) [III2267] IV108 (opp. ἀποτυγχάνω) F812 A13 (H9; ὡς) | τινά III2625 (εἰς οἰκίαν) IV720 1316 [E34] | abs. (sc. σφαῖραν; opp. βάλλω) II515 17.
δέω v. ἀποθνήσκω | τινά I123 295 14 (ἀποκτείνω abs. = IV913 τινά) IV1120; τὸ σκέλος I123 1817 198 ‖ δεδέσθαι II519; δεδεμένος I912 (μετὰ *σωματίου) E7 [7] A67 (S32 τὸ σῶμα; opp. λελυμένος τὴν ψυχήν); δεθείς IV135.
δή v. ἀλλά G | sec. loco I717 (καὶ δ.) 1120 34 II123 ⟨517⟩ III123 (μὴ δ.) ⟨2439⟩ F44 (ᾧ δ.) G3 ‖ tertio l. v. δέ I113 (οὐ γὰρ δ.) F2317 (ὃ νῦν δ.) E254 (τὸν αὐτὸν δ. τρ.) 49 (πλήν γε δ.) G6 (εἰ μὲν δ.) ‖ [I194 F110 E36 531].
δήπου IV102.
δηκτικός II1014.
δῆλός εἰμι c. part. G5; δ. γίνομαι c. part. E3316 | δῆλόν ἐστιν, ὅτι III213; δῆλον ὅτι I15 230 633 83 93 172 262 II88 1217 19 202 261 IV1319 E323.

δηλῶ κατ' ἐμαυτοῦ, τίνι I2524.
δημαρχῶ III1412.
δημαρχία I1924 IV160 39.
δημιουργοῦμαι pass. (ἔκ τινος) III2410.
δημιουργός *II821.
δῆμος ὁ F55.
δημόσια, τά II2035 | -ίᾳ II29 (ἰδίᾳ) III41 222.
δημότης III2499 (opp. βουλευτής).
δημοτικός F510.
δηνάριον *I209; pl. I416.
A *διά*: c. gen. de tempore: δ. χρόνου III2266; διὰ παντός A36 37 74 (S19 20 39) | de loco v. εἰσέρχομαι, ἐκδύνω, ὁδεύω, παρέρχομαι, πορεύομαι, φέρομαι | = per (αὐτὸς) δ. αὐτοῦ sim. I49 1714 II2417 III2122; δι' ὅλων I2717 (opp. ἀπὸ μέρους) III131; δι' ὀλίγων E332; [δι' ὧν E243 P.] | v. ἀνάπτω, ἀναφωνῶ, ἀπαιτῶ, ἀποβάλλω, ἀποδείκνυμι, ἀπόλλυμαι, ἀποσαλεύομαι, ἀτυχῶ, γίνομαι, γυμνάζομαι, δείκνυμι, διακρίνω, διικνοῦμαι, ἐκφοβῶ, ἐμποιῶ, ἐμφαίνω, ἐνδείκνυμαι, ἐπιδείκνυμαι, ἐργάζομαι, ἔρχομαι (ἐπί τι), ἔχω, θωπεύω, καταμανθάνω, κατανοῶ, κηρύσσω, κινῶ, κοσμῶ, κτῶμαι, λαλῶ, λέγω, λύω, μεταπείθω, περιγίνομαι, ποιῶ, ποιοῦμαι, προσγίνομαι, σημαίνω, συμβαίνω, συντίθημι, χρῶμαι, ὠφελοῦμαι | de causa III23 (δι' ὧν; δι' ὅν Cor.); διὰ *ἐνυπνίων ἐκπηδῶ III2424.
B c. acc.: δ. τοῦτο I116 28 26 12 614 20 1614 176 1817 203 4 7 236 2522 31 2610 16 2828 2913 21 43 66 II113 29 28 69 14 (ὅτι) 78 9 bis 84 7 19 (ὅτι) 913 105 112 4 1210 16 132 14 1610 44 179 196 217 19 2218 2319 266 III35 6 710 12 (ὅτι) 1217 133 145 167 11 179 2297 2322 2461 66 67 95 IV129 60 115 119 (ὅτι) 156 160 310 45 15 41 638 79 85 17 19 39 1027 119 10 12 30 1317 F212 (ὅτι) 2312 E314 (quater); διὰ ταῦτα I233 II226 22 2421 III2620 IV159 716 | διὰ τί (! = ὅτι) I213 76 92 6 20 107 233 II77 11⟨7⟩ 17 1423 165! 1714 17 2421 III118 (quinquies) 716 bis 919 20 2111 2296 244 22 44 2625 IV1125 146 437 510 86 1114 F[114] ⟨193⟩ [E11]; διὰ τίνα IV417; διὰ τί οὖν I234 1811! II1316 1930 33 III167! IV1158! 49 72 21! 1212 F2315; διὰ τί; I217 282! II118 34 1518 19 2427! III86! 95 IV133 118! 637! 84 5 1111 13 | δι' ὅ III610 (διό) 9⟨3⟩ 3 IV73; [δι' ἅ II117]; διότι v. ὅτι; F⟨114⟩ [193 E11 26].
praeterea I237 37 912 15 34 1123 (= 26 III2459) 1224 1718 29 191 234 267 2823 (πταίω) 2963 (φοβερός εἰμι = IV73) II17 15 33 523 25 (νοσῶ) 1629 (= 2425) 40 209 16 26 (bis) 2222 28 2335 (= III710) III5 tit. 4 (sim. 191) 73 10 91 (= 2478) 194 208 2229 2462 & 63 (εὐτυχῶ, δυστυχῶ = 82) 97 2618 IV1150 (ζῶ) 153 163 441 73 14 817 (ποιῶ τι) E241 4 522 (ἀναγκαῖος). A11 (H7) 12 (H8; ποιῶ τι) 26 (S9 H18) 35 (S18) 45 (V5 M12); διὰ τὸ φιλόστοργος εἶναι sim. (inf. c. artic.) I1124 1919 2831 II17 71 194 2325 2421 III145 IV133 157 628 86 E14.
διαβαίνω I1818 (ἀπό τινος ἐπί τι); δ. τι F31.
διαβάλλω τι III2122 2329 2481 (ὡς) | -βέβλημαι II263 (πρός τι = E3313) A94 (M16).
διαβασανίζω III2613.

διαβιῶ v. βίος | [E24 1].
διαγιγνώσκω τι I1 2 II3 1 E45; δ. τι, ὅτι E35; δ., ὅτι E32 2; abs. II3 3.
διαγίνομαι F25 4 (c. adi.).
διάγνωσις I11 9.
διαγράφω III23 11 (*Πᾶνα) 35 (δ., πῶς).
διάγω c. adv. III22 77 24 16 66 72 75 (ὡς θέλεις) 109 IV1 38 (sim. 11 23) 116 | c. adi. vel part. II17 29 III13 11 IV1 28 11 16 [E8 P.]; ὡς c. adi. vel part. III13 21 22 A46 (V6; μετὰ πολλῶν) | ἔν τινι I9 7 III24 77 109 IV1 109 4 tit.; ἐφ' ἡσυχίας IV4 32; ἐκεῖ sim. I9 27 III24 109 A29 (S12).
διαγωγή III13 7 18 21 (ὡς) IV8 33.
διάδημα *I24 17 *IV8 30.
διαδίδωμι [I16 19] | -ομαι pass. IV7 21 23.
διάδοσις I12 6 (ἔκ τινος εἴς τι) 14 9 (ἀπό τινος).
διαζεύγνυμαι v. συμπλέκω.
διάθεσις III23 20 A1 (V1).
διαθήκην γράφω II13 7.
διαίρεσις: *-εως μέμνημαι II6 24 19 15 17.
διαιρῶ τι II4 10 54 F4 9; -ῃρημένα I16 14 | abs. I22 10 (ὅτι) II21 4 ('—') E[16] & 18 (παρὰ σαυτῷ καὶ λέγε) 51 1.
δίαιτα *III22 87 IV11 23.
διαιτῶμαι (μετά τινος) IV9 3.
διακάθημαι III4 4.
διάκειμαί πως πρός τι I11 21 II12 9 | -είμενος: οὕτω(ς) I5 5 (ἐπὶ *ψυχῆς) *9 17 *21 *II17 20 (κακῶς οὔ. = III 23 19) *III22 97 IV7 5 (ὑπό τινος); εὖ *σῶμα, καλῶς *ψυχήν *F20 2.
διακενῆς F1 11 31 2. [22 5.
διακινῶ ἀπό τινος ἐπί τι III
διακονῶ τινι II23 11 16 IV7 37.
διακονία *θεοῦ *III22 69.
διάκονος ὁ III22 63 24 65 *26 28 (pl.) IV7 20 (πρόσκειμαί τινι δ.); ἡ II23 7 & *8 (pl.) III7 28.
διακόπτω II22 33.
διακοσμῶ A87 (S61).
διακρίνω τι (φ. = φαντασίαν, -ας; δ. = δύναμαι) I1 6 6 18 (φ., δ.) 11 15 16 10 (διά τινος) 20 7 (φ.) II3 4 22 3 (δ., ἀπό τινος) 5 (φ.) 24 19 (δ.) IV1 81 (ἀπό) 83 (*σὰ καὶ οὐ σά) 41 3 (φ.) F36 (ἀπό); *ἰατρούς (interrogo) IV1 148 (εἰ) | δ., κατὰ τί I8 14 | abs. IV1 135 [E18 (παρὰ σαυτῷ)].
διάκρισις I20 10.
διακριτικός v. δύναμις | I7 8 (δοκιμαστικός) 17 10 18 6 III6 8.
διακρούομαί τι E33 6.
διαλαμβάνω τι II20 14 IV7 12; περί τινος II17 2 (ἐπί τινι?); δ., τί I17 7.
διαλέγομαι λόγον II25 2; -ους I9 23 | πρός τινα II13 24 IV1 116 (ὅτι) | τινί I4 13 ('—') 57 II24 15 III22 84 IV1 156 157 421 11 29 (ἵνα) 131 (περί τινος) | περί τινος III21 4 23 37 IV1 164 (τοιαῦτα) <F12> E33 10 (πολλά) | abs. I17 5 II8 12 12 tit. 13 21 III23 tit. 16 23 24 49.
διαλείπω II17 26 | c. part. IV6 21.
διαλλάσσομαι I15 6.
διαλογίζομαι (διαλογισμούς περί τινος) I9 10.
διαλογισμοί v. -ίζομαι | *IV2 4 *44 8 *E[12] *24 1.
διαλόγους συντίθημι II13 4.
διαλύω II12 15 III21 7; -ομαι I7 16 III10 14 (ἀπό τινος) 24 10.
διαμαρτάνω II1 11 (περί τι) III1 13 (τοιαῦτα).
διαμάχομαι IV7 22 (ἀλλήλοις).
διαμένω II14 26 16 4.
διανοοῦμαι I9 26 (οὕτω περί τινος) II14 11.

διανοήματα II813.
διανοητικῶς (κινοῦμαι) I147.
διάνοια I432 *610 [*]2614 *282 *II221 *1645 *2122 *III917 *19 *2220 *IV1135 *516 *F154 *E7 *G2 *A7 *8 (H3 4); ἐξ ὅλης *-ας II213.
διαξύρησαι I229.
διαπερῶ III246 (τὰ πελάγη).
διαπαίζω τι II1822.
διαπίπτω I76 (ἔν τινι) II207 2236 (περί τινος).
διαπλανῶ I2010 | -ῶμαι ὑπό τινος I711.
διαπλέω τὸν Ἀδρίαν II620.
διαπράττομαί τι IV438 G6 8.
διαπρέπω ἔν τινι I222 III2014 F1113.
διαπυκτεύω τινί II2111 2423 (περί τινος).
διαπυροῦμαι A43 (S26).
διαίρομαι II1224.
διαρθρῶ I171 3 II129 177 | -οῦμαι I171 II1118 1710.
διάρθρωσις *II1713 *IV738.
διαρθρωτικός E521.
[διαριθμητικός E521].
διαρρήγνυμαι III265.
διαρριπτῶ IV722.
διαρ<ρ>οίζομαι IV1011.
διαρπάζω IV723.
διασείω I634.
διασήπω IV1118.
διασκέπτομαι IV446.
διασκοποῦμαι A44 (S27 M11).
διαστίζω I175.
διαστρέφομαι I293 II2319 III 68 718 (*διαστροφήν).
διαστροφή v. διαστρέφομαι.
διεσφαλμένως III233.
διασῴζω I148 (μνήμας ἀπό τινος) III2277 IV33 | -ομαι II523 IV127 163.
διάταγμα I254; pl. *IV312 *432.
διάταξις *I1217 *II105.
διατάσσω I1215 16 25 III736 224 IV1215 | -ομαι I1225 III111 223; ὅποι διατεταγμένος εἰμί τινι E531.
διατείνω IV124 (ἐπί τι) | -ομαι IV1142 F125 A42 (S25).
διατελῶ c. adi. vel subst. III 247 E511 A61 (S52); c. part. I2531 III247 IV1035 A7 (H3).
διατακήσομαι III169 (ἐν ἡλίῳ ὡς κηρός).
διατίθημί τι II1017 & A47 (V7) 71 (S36 M7; opp. πάσχω); δ. τί τινα IV728 | -εμαι I189 (ἐπί τινι) II528 IV76 & F193 (πρός τι).
διατρέπω τινὰ πρός τι I610 | -ομαί τι A91 (S65).
διατρέχω (εἰς *πρῴραν) III2433.
διατρέφομαι III261.
διατριβή v. Diss. inscr. II1629 *III2410 *68 *72 *75 *109 (ἔν τινι δ.); = *mora* E20 | pl. *III245.
διατρίβω ἔν τινι III245 99 E522.
διατροφαί E12 (ἔχω).
διαφέρω τινός I56 (οὐδέν) 2010 (ὅπου) 2817 (τί) 19 & 20 (τινί) II168 (ἐκεῖ) 196 (οὐδέν) 205 (τίνι) III717 & 121 (οὐδέν) 2113 (τί) 14 & IV17 (οὐδέν; IV17 πρός τι) F1312 & 13 (πολὺ μᾶλλον) A33 (S16) A52 (M14; οὐδέν) | διαφέρει *refert*: c. inf. I2829 (ὅπου ἡμῖν); τί δ.; III2233 IV1161 (αὐτῷ); τί δ. c. inf. & ἤ II919 1914 IV42; τί δ. c. interr. indir. II514 (μοί) 1629; c. acc. c. inf. IV420 (ἤ — ἤ) | οὐδὲν δ. c. inf. II110 (ἡμῖν) IV420 | ἔν τινι I89 IV26; παρά τι III123 | διαφέρων (opp. ἀδιάφορος) II57; [*-ον E254] ‖ -ομαι: περί τινος II515 2415 IV75; ἐξ ὧν E26 (πρὸς ἀλλήλους); διά τι II2222 (πρός τινα) 2421 (ἀλλήλοις); πρός τι IV10 tit.; c. interr. indir. II1029 IV448 727 | abs. II1713 III95 2272 IV1324.

διαφεύγω IV129.

διαφθείρω II714 III716 (*γυναῖκα*); sim. IV96; [E3315 Stob.] | *-ομαι* I2821 25 IV126 (*λιμῷ*) A89 (S63). [IV636.

διαφορά, ἡ I2821 II2333 III191

διάφορος I616 III13 IV210; *-*ον* [*I2012 pl.] II58 E254 (*pretium*) | *-όρως* III13.

διαφυλάξαι ⟨I2215⟩ III27 G2 (*εἰς ὕστερον*).

διαχέομαι IV427.

διάχυσις *III2485; pl. 109 *110.

διδασκαλία *II141.

διδασκαλικός III2119 2333.

διδάσκαλος *I912 *II2110 IV611 (opp. *μαθητής*) *E17 (*δράματος*) 511.

διδάσκω τι I265 III517 (*οἶδά τι καὶ δ.* = 2322); c. inf. I299 IV734 35 | τινά I2827 III2324 A42 (S25); τινά τι I267 II204 III2468 (*ὅτι*) *-*ων* I52 III2316 17 (*δ., πῶς*) ‖ *-ομαί* τι II102 (*ἐκ*) 116 (*ὑπό* τινος); c. inf. I1213 | *-*όμενος* II146; *-*όμενα* I263 ‖ *διδακτόν* I265 II1931.

δίδωμί τί τινι I112 430 614 40 1216 1727 2911 16 48 II522 1224 1614 1917 233 6 III35 13 175 7 243 76 (*καρπιστήν*) IV133 100 106 (*τόπον*) 149 1016 1212 (*κανόνας εἴς* τι) F148 176 2316 (*ἀφαιροῦμαι*) E242 254 A3 (V3) 37 (S20); pass. I637 (*ἔκ* τινος) 1230 2939 III2117 247 (*ἐπί* τινι) 86 IV1101 429 512 (*πρός* τι) 28 65 6 1030 ‖ *δ.* τι (sine dat.) I432 [149] 1617 18 2931 (*ἀπόφασιν*) II126 179 (*τροφήν*) 2030 (*ὧδε*) 36 (*λόγον δ. ἢ λαμβάνω*) III312 13 58 (*ἀφορμάς* 243 *ἀφ. πρός* τι) 108 (*ἀπόδειξιν, εἰ*) 1313 (= IV1104) 2015 (= 2250) 24107 IV1102 113 & 146 (*καρπιστήν*) 130 (*δίκας*; F138 10 *δίκην*) 172 (opp. *ἀπαιτεῖν* = E11) 1016 21 (*κιρκήσια*) F175 & 6 (opp. *αἰτεῖν*) E253 4 A4 (V4); pass. I103 II1628 (*ἀφαιροῦμαι*) III24102 IV56 E7 (*ἀντί* τινος) 17 323 (*ἀφορμαὶ πρός* τι) ‖ c. praed. τινί τι I253 II122 IV1100; c. inf. finali III22100; pass. IV534 | τι (sine dat.) I640 III310 ‖ = *permitto, concedo* (pass.) I715 1217 (τινί = III2610) | c. inf. I1617 [A32 (M10)]; pass. I1228 (τινί = 2915) 1819 III2487; *τίς σοι δέδωκεν;* sim. I127 1218 | *ἐφ᾽ ὅσον ἂν δίδωται* I1621 IV179; *ὡς ἂν δ.* IV74 1029 (*παρά* τινος) 1215 1324; *ὡς δέδοται καὶ ἐφ᾽ ὅσον δ.* IV1101; *ἕως δέδοταί σοι* IV1105; *ἂν δίδωται* IV56 | *concedo* (in disputando) I713 16 1710 II1615 17 III 2262 & 67 (τινί); pass. I79 23 2939; *δὸς πλευρόν* III2622 | inter *δίδωμαι* et *διδῶμαι* variat *S.*

ὁ διδούς IV122 417 723; *ὁ δούς* I642 IV1101 103 107 E11; *ὁ δεδωκώς* I1224 II2330 (pl.) | *τὸ διδόμενον* IV311 (*κατὰ* **δ.*) 1013; pl. II138 (*μή*) 2031 (*παρὰ* **φύσεως*) III2610 (*τὰ μὴ δ.*); *τὸ δεδομένον* I127 (pl.) 1416 F22 (*ὑπὸ* **φύσεως*) | **δοθέντα* I79 2939 IV1101.

διεγείρω A43 (S26) | *-ομαι* I1013 (12 *νυστάζω*) III317.

διεξάγω v. *φύσις* | c. adv. II123 148 (*καθ᾽ αὑτόν, μετά* τινος) III2245 IV125 | *ἐν* I102 IV424 (*δ.* τι) | *μόνος ἢ μετ᾽ ὀλίγων* IV426 ‖ *-ομαι* I257.

διεξαγωγή v. *φύσις* | I621 *99 III135 *2267 *IV126.

διέξοδος *I72.

διέρχομαί τι II1740 F36; abs. IV13 = 98.

δίεσις II112.

διευκρινημένος II1118.
διηγοῦμαι II1736 (ὀνείρους); δ., πῶς I2515 IV728 | [III244].
διήγησις II27.
διηνεκής IV45 (*-ές) 123 | -ῶς III2415 IV1219 A2 (V2).
διικνοῦμαι διά τινος II234.
διίστημι (τὰ πράγματα) II54.
δικάζω III2436 A59 (S50) | -ομαι A57 (S48; παρά τινι) 64 (S55; πρός τινος) 60 (S51).
δικαιολογῶ A60 (S51).
δίκαιος (ἄ. = opp. ἄδικος; κ. = καλός) adi. et praed. I2913 (-ότατος) II115 (ἄ.) 2229 A1 (V1) 25 (H17; ἄ.) 57 (S48) 60 (S51) 73 (S38); subst. -οι *III18 (ἄ.) A57 (S48; ἄ.) ‖ -ον II176 A57 (S49) 65 (S56; et comp.); -όν ἐστι c. inf. IV1116 F212 (sine cop.); -α II217 75 (ἄ.; κ., αἰσχρά) | τὸ -ον I220 (φαινόμενον) 221 (κ.) 2954 (ἄ.) II2218 III36 (κ.) A57 (S49); *-α III2451 & IV1133 (κ.) F36 ‖ δικαίως I131 1717 II13 1822 III721 (κρίνω) E311 (κ.) A62 (S53 M15; κρίνω, ἀ.).
δικαιοσύνη *II2025 III1413 2632 (ἀδικία) F141 *A43 (S26) 85 (S59).
δικαστήριον *II518 & A59 (S50; ἐν -ῳ); -α I915 17 *II2228.
δικαστής *II210 III711 *A64 (S55); -αί *II217 *18 1324 *III119 184 *IV1123 717.
δίκη v. δίδωμι | *II21 *8 III9 tit. 1 (-ην ἔχω) 1511 *2012 (ἔχω περί τινος) F46 E296 *A59 *60 (S50 51); -ην τινός A6 (H2); *ὑπὸ -ης παρρησία F36 | -αι II138 III99 (-ας λέγω) 244 & 2620 (τίνω -ας τινός).
δίκτυα *II18.
δίμηνος, τρίμηνος II1814.
διοδεύω τι II2336.
δίοδος II2337 43.
διοικῶ τι IV1155 732 (abs.?) F18; *κόσμον II1425 III1514 (pass.); *ὅλα I127 (*πάντα Stob.) II1633 III2419 (pass.) 2628 F123 E311 | abs. II1426 27.
διοίκησις III2492 | ἡ δ.: *κόσμου I94 1010; *ὅλων III2618; *θεία δ. I128 147 II103 III111 138 2443; *θεοῦ sim. III58 10 IV1100 104 77 1014; *Διός sim. II2342 III137.
διοικητής IV1030.
διορθῶ τι III114; -ώρθωμαι (opp. ἀπόλωλα) IV916.
διορθωτής *III7 tit. (*ἐλευθέρων πόλεων) *1.
διορίζομαι pass. II624.
διότι v. διά.
δίπηχυς III210.
διπλοῦς E22.
δίς: οἱ δὶς ἢ τρὶς ὕπατοι III2227.
δισύπατος IV16 53 (ὑπατικός).
διττός I53.
δίχα (τινός) I227 242 10 II710 1019 1117 137 8 1426 III18 216 222 53 87 24113 IV46 ⟨31⟩ 1215 F294.
διχόνοια III318.
διψῶ III108 & 9 (διψᾶν; πεινᾶν) 1217 2252 IV420 (διψᾶν rectius; διψεῖν S) 623 (π.) 94.
δίψος III2417 IV94. [E47.
διωθοῦμαι IV721 (τί ἔτι δ.;).
διώκω I1129 (φεύγω) 221 II167 (φ.) IV1124 (abs.) 530 (φ.) 1215.
[δίωξις E21 P.].
δόγμα (ἀ. = ἀλλότριον, ὀ. = ὀρθόν, π. = πονηρόν, φ. = φαῦλον) *I31 (ὅτι) *1135 *1726 2911 (ἀ.) *II1622 24 *40 196 & 10 (κατὰ *τόπον) 11 15 2228 III 318 92 *3 13 193 *IV1139 176 721 *83 4 F162 *E45; -ατα I1133 *38 *39 1226 *1820 *198 *2528 *2825 (ὀ.) *2911 19 *22 *II121 32

914(ἀ.) *1624 26(ὀ.) *1923 *2016 *26 *2115 *2234 *III142(φ.) *212 13 *318(π.) 54(φ.) *78 *17 *20(π.) 22 29 *94 *6&8 *12 *13 *18 2261 *239 *2421 *55 *IV158 86 *112 *170 *517 26 *35 *614 23(ὀ.) 25 28(ὀ.) *29 *714 *35 38 841 118 (π., οἷα δεῖ) *33 1320 23 E5 [521] | ἔχω δ. III913 101(πρόχειρον) 168(ἰσχυρόν, ἀνίκητον) IV622(ὀ. περί τινος); pl. I2915 (ὀ.) 19 *II2237 III92(ὀ., φ.) 4 (φ., 5 ὑγιῆ) 9(π.) *2438 *IV1137 *520 624(ὀ.) 28 1036(οἷα δεῖ) 1315 | δ. περί τινος *II114 *2233 *III179 *IV528 29(ὅτι) 622(ὀ.) *E5(διότι) *16 *20; pl. I1916 *293(ὀ.) *II16 tit. III319 2634(⟨περί⟩) *E5 | ἀπὸ -ων III167 IV444 83(ὀ.) 44.

δογματίζω III718.

δογματικός III2119.

A δοκῶ = *puto:* c. acc. IV1120 (loc. corr.); τί δοκεῖς (-εῖτε); I266 II215(ὅτι) 826 IV826 1036 | δ., ὅτι I18 425 199 267(c. antic.) 286 II918(?) 1110 III1510 (=E296) 2299 2319(sine verbo) IV133 159 62; c. acc. c. inf. II813 2211 III2238(ὅπου) 2315 IV719 1311 [E5] | in parenthesi II197 III24 73 IV148 421; ὡς δοκεῖς III2621 | c. inf. II136(?) 1421(?) III1210(?) 2282(?) IV424 839 97 | *δοκεῖν abs. II1116 18.

B = *videor:* c. inf. verbi I915 114 18(audi infin.) 142 191 242 2921 II13 36 28 519 1221 [1421] 1513 1739 192 2217 24 2331 242 10 III141 321 1210 139 148 205 6 2266 79 2450 52 111 IV1155 524 716 813(ἐκ) 26 111 131 F121 E13 313 | c. inf. εἶναι et praed. I1111 12 17 1725 208 II25 518 127 228 2419 III11 3 213 516 87 229(?) 2633 IV154 56 724 910 1210 11 132 F143 E13[23] 314.

c. praed. sine inf. εἶναι I29 C 1918 2610 2714 284 304 II12 41 (τὶς τῶν -ούντων φιλολόγων) 615 1112 III911 229(?) 89 100 2311 2432 IV152 823(opp. εἰμί=E23) 93 F172 E13 483; τίνος (σοι) δοκεῖ; I2833 II246 | δ., ὅτι II918(?) III2264 IV61; cum antic. I416 | ὡς δ. I927 IV1150 55 | τὸ δοκεῖν (opp. τὸ εἶναι) II115 IV624 | οἱ ἐν ὑπεροχῇ δοκοῦντες E3312.

δοκεῖ (*placet*) c. subi. I1112 D 30 1211 II1010 1113 1311 2016; τί σοι δ. sim. III82 2314; c. inf. I258 II24 | τὸ δοκοῦν sim. I1113 30 1211 184 II713 II1113; pl. I1112(περί τινος) 1212 II1114 || sine subi. (impers.) III95 1512 (εἴ σοι δ.) 2630(ὅτε) E42; ἄν (σοι) δοκῇ sim. I116 1137 II1318 (ὡς ἄν) 157 III122 711 2265 83 107 2471 IV115; ὅτι (σοι) δ. I1130 31 32 II1110 | τὸ δοκεῖν (σοι) I1137 II1112 16 III2450; δοκοῦν (acc. abs.) αὐτοῖς III 2630.

δοκιμάζω I16 207(φαντασίαν = II1824 E15) II1220 236 8 IV 516 613 740 A47(V7; ἐκ) 63 (S54) | -ομαι II32 A63(S54).

δοκιμασία I203 *III1011 1211.

δοκιμαστήριον III610.

δοκιμαστικός v. δύναμις | I78(δ. γίνομαί τινος) II820.

δόκιμος v. δραχμή | II1222(ἐν *πόλει) III315.

[δοκοί I2818].

δολιχοδρόμος III232.

δόξα (v. ἀλήθεια); opp. ἐπιστήμη II61[E9] | = *gloria* II915 = 1932 *III2229 2471 2634 IV 442 E[11] 337(τὸ πρὸς -αν) A13(H9); pl. E11.

δοξάζω (περί τινος τὰ μαχόμενα) II1111.
δοξάριον (*gloriola*) I1822 II 2211 III2213 IV839 *E18.
δορυφόρος v. τύραννος | οἱ -οι I2417 IV725 28.
δόσις II2230; -εις (λήψεις) *II912.
δουλαγωγῶ III2476 IV77 17.
δουλάριον *II2111 *IV117; -α IV64; τὰ -α III2612 *IV167 515 1018; v. ἀγρός, ἀγρίδιον.
δουλεία v. ἐλευθερία | II1641 IV19 (*αὐτὴν -αν δοῦλός εἰμι) *19 35 *36 40 (-αν δουλεύω) *146 *152 A71 72 (S36 38).
δουλεύω v. δουλεία | δ. τινί IV137 438 710 A40 72 (S23 37) | abs. II124 212 2026 (opp. ἐλεύθερός εἰμι = E142) III2467 (ἐλευθερῶ) IV433 A70 (S35; μετά τινος) || -ομαι A71 73 (S36 38). [150.
δουλικός IV125 (-ώτερον adv.)
δοῦλαι II237.
δοῦλος (ἐ. = ἐλεύθερος; g. = c. gen.) subst. I114 2523 *II126 213 (ἐ.) 45 2029 (g.) III[2245] 2471 (g.) 75 IV17 8 & 9 (ἐ.) 13 16 (ἐ.) 21 (g.) 33 (ἐ.) 40 48 57 58 (ἐ.) 77 *116 (opp. κύριος) *120 128 (ἐ.) 146 148 150 173 (δ. ἐν δούλοις) 726 (g.) A66 67 (S31 32; ἐ.) 71 (S36); pl. III44 (ἔχω = IV18) 132 203 (g.) 157 (ἐ.) A72 73 (S37 38); οἱ δ. I93 1924 III44 203 (g.) 22102 259 2623 IV1148 (ἐ.) 723 || adi. II151 III2240 (ἐ.; g.) 2443 59 74 IV178 (g.) 515; τὰ δοῦλα (opp. τὰ ἐ.) IV528 E12.
δρᾶμα E17 [45].
δραπετεύω (*κυρίους) IV1146.
δραπέτης *I2961 62 III262; pl. *I98 *2959 *III261.
δραχμή II32 3; pl. *I76 & *7 (δόκιμοι, ἀδόκιμοι).
δρῶ IV818 F139 253.
δριμύς II173 2418 IV425.
δριμύτης II2340.
δρομεύς *I420 III15.
δρομικῶς I420.
δρόμος III1413 *IV1124.
δροσίζομαι & *δρόσος A43 (S26).
δρωπακίζομαι III2210.
δύναμαι: (ἠδυνάμην &c. I18 12 227 (εἰδύνατο S) II2020 III114 IV1157 159 E37; ἐδύνατο, -αντο I1610 II132 87 2012 III114 47 IV1100 [E37]; ἐδυνήθην IV421 sed ἠδυνήθη IV65 | v. αἴρω, ἀκούω, ἀναγκάζω, ἀφαιροῦμαι, διακρίνω, ἐμποδίζω, ἐφαρμόζω, ζῶ, κινῶ, κωλύω, λαμβάνω, λέγω, μανθάνω, νικῶ παρακολουθῶ, παρέχω, ποιῶ, συμβαίνω, φέρω. c. inf. act. I114 31 49 926 147 10 177 8 196 12 13 28 202 4 22⟨15⟩ 15 2413 2616 278 10 11 13 286 2932 II128 32 44 5 8 519 626 72 87 9 tit. 15 18 22 122 1420 166 45 47 2012 19 2311 31 2411 25 264 III114 23 53 716 32 914 22 136 7 141 159 10 (= E294 5 6) 182 225 6 7 22 43 69 90 94 238 34 2471 266 7 16 26 IV130 50 52 119 134 151 152 157 24 6 7 10 310 414 21 46 513 614 717 28 829 93 6 18 1014 18 25 1317 E242 3 252 37 49; οὐ δ. μὴ φοβεῖσθαι II1612; οὐ δ. (*impetrare a me non possum*) I2515 2715 II2347; τὰ ἀποβῆναι δυνάμενα I629; τὰ διαπλανᾶν δυνά. I2010 | δ. εἶναι c. praed. I419 2810 II1318 238 16 III77 2241 74 IV185 E19 241 | c. inf. pass. I147 2714 2936 II625 2018 III22102 IV1114 159 76 12 1013 | audi inf. I18 (εἰ δ. = 265 283 III911 IV820; II46 ἄν) 118 1610 (ὡς) 173 2616 2713 (ὃν δ.; sim. II512 III46 E245) 286 II1111 2020 2327 III41 (ὅσον)

1310. 183 (πόθεν) 2216 22 IV170 1033 1221 | δ. c. inf. = δυνατόν ἐστι c. acc. c. inf. IV719 E122 || δ. c. acc. I14 12 97 (οἱ μέγα δυνάμενοι = E3313; sim. E192) 1620 191 [2215] II139 828 E141; ὁ δυνάμενος abs. III2122 IV 1215 || τί μοι δύναται; II510.

δυνατός adi. II210 III713 || -όν (praed.) I1126 (εἰ -ὸν ἦν) II1727 (εἰ δ. = 241 III251) III 2442 IV189; δ. (ἐστι) c. inf. III 148 IV129; c. acc. c. inf. III 1114 1712 III2420 IV22 1219 | subst. I725 & *II191—3 (opp. ἀδύνατον); pl. *II1717 (τὰ σοὶ δ.) *III2421 (*μὴ δ.) *F31 | περὶ Δυνατῶν II199.

δύναμις ψυχῆς II1021; *δαιμονίου *III137; πᾶσα δ. ἐπισφαλὴς *ἀπαιδεύτοις I88 (sim. III 1320 π. μεγάλη δ. ἐ. *ἀρχομένῳ); πᾶσα τέχνη καὶ δ. I201; π. ἕξις καὶ δ. II181 (ib. *7 pl.); τοῦ λέγειν II23 tit.; ἀλεξίκακος A13 (H9); ἑκάστη *-ων II237; τηλικαύτη ib. 20; κατὰ *τόπον II2331 || *ἀκουστική II232 7 9 10; ἀπαγγελτική II232; ἀποδοκιμαστική I11; *ἀφορμητική I112; *γραμματική I12 6; *διακριτική I77; δοκιμαστική I11 77; *ἐκκλιτική I112; *ἐπιχειρητική I87; θεατική I63; θεωρητική I11 201—6; *καλλωπιστικὴ *ὀνομάτων II 2314; λογική I14; *μνησικακητική IV512; μουσική I12; *ὁρατική I61 815 1230 II232 7 9 18; *ὀρεκτική, *ὁρμητική I112; *παρακολουθική I614 1618; *περιπατητική II181; *πιθανολογική I87; πολιτική A89 (S63); *προαιρετική II239 10 13 15 23 25 27; συνορατική I61; *τροχαστική II181; *φραστική II2314 19 25 27 30; *φωνητική II232; *χρηστική c. dat. I69 1618 III2121; ταῖς φαντασίαις I15 12 IV428, τῶν φ. II237 40 IV1013 || κατὰ δ. I2720 II11 107 1412 2334 III1320 2277 2423 IV51; cf. I510 28 & 40 (pl.) | ὑπὲρ δ. E315 37 | εἰς δ. E338 | παρὰ *δ. I52 (opp. ἀσθένεια) | δύναμιν ἀπολείπω *II2334 (*ἑαυτοῦ) | ἔχω *I1231 1411 (ἴσην *Διί) *II34 1215 (ἐν τούτῳ) 134 (ἐν βίῳ) *2334 III165 (ὥστε) E10 (πρός τι) | εὑρίσκω E10 (πρός τι) | τοῦτο δ. καλοῦμεν I55 | εἴληφα *I629 (πρός τι) I510 (ταύτην δ. εἴπω;) οἶδα II63 (*αὑτοῦ παρασκευὴν καὶ δ.) | περιποιοῦμαι πρός τι III169 | ποιῶ I63 4 | πεποιθώς *II266 | χρῶμαι I629 A13 (H9) | ἐν δυνάμει τεταγμένος I920 || δυνάμεις *I8 tit. | *ἄλλαι I11 6 II2311 (ἅπασαι) 23 28 (πᾶσαι καὶ μικραὶ καὶ μεγάλαι); ἀπροαίρετοι *II139; ἑκάστη τῶν δ. II237; *σώματος (?) *IV187; *σχέσεων IV1216; φυσικαί *IV 513 | ἔχω *I637 II820 (ἐν ἑαυτῷ) IV512 14 (πρός τι) 738 | εἴληφα I628 IV1109 (πρός τι) | ἀναιρῶ *I815 | δίδωμι *I640 | χρῶμαι II238.

δύο II1813 & III2277 (opp. τρεῖς) 2430 (δυεῖν; opp. εἷς) E43 A37 (S20); *δυεῖν II191 2 | τἄλλα δύο II193 | δ. ταῦτα I33 61 III 1018 148.

δυσαρεστῶ τινι I1222 25 282 2934 III146 IV1015 [E3316 Stob.]; abs. III1510 (= E296) A(V)2.

δυσάρεστος I1220 IV425 (γίνομαι πρός τι).

δυσέμβατος A15 (S1 H11).

δυσθυμῶ A30 (S13 M9).

δυσεντερία III2210.

δυσεντερικός *II2122.

δυσήνιος A89 (S63).
δυσκαταπόνητα *III128.
δυσκολία II617.
δύσκολος I2610 & II59 (-ον c. inf.) 617 III122 IV824 | *-ον III123 F216; *-α IV437.
δυσμεταχειριστότερον II 1514.
δυσμαί v. ἀνατολαί.
δυσπαρακολούθητος II1210.
δυσοδῶ III193.
δυσροῶ II1714 & 17 (ἐμποδίζομαι = IV133) 25 IV152 57.
δυσροητικός IV158.
δύσροια II1718.
δύστηνος I35 6 II1323 III2636 F2313 (*-ον).
δυστυχῶ v. ἀτυχῶ, εὐτυχῶ | I42 934 2918 III112 (λυπῶ, θρηνῶ = 2443) 1319 (ὑπό τινος) IV532.
δυστυχής v. ἄθλιος, ἀτυχής | III2328.
δυστυχία v. ἀτυχία, εὐτυχία | III318 2425.
δύσφημος III2489—91.
δυσχεραίνω τινί F22 E3316.
δυσχερής F142; -ές A27 41 (S10 24) | -ῆ ⟨E291⟩.
δυσωπῶ τινα A91 (S65); -οῦμαι IV418 (ὑπό τινος).
δώδεκα IV157 (ῥάβδοι) 1021 (δεσμὰ ῥάβδων).
δώματα I2416.
δωρεαί A(V)1.
δωροῦμαί τί τινι A47 (V7).
δωρήματα *A39 (S22).
δωροδοκῶ IV1148.
δῶρόν τινος *III2636 *A39 (S22) | δ. πέμπω IV631; pl. III731 IV122 1020.

ἔα II2422 & III205 (ἄνθρωπε) ⟨IV1116⟩.
ἐάν ind. temp. prim. in apodosi: ἄν Diss. cccxi (⟨I1913 241 2218 II916⟩) F1016 AII (42 74 = S25 39); ἐάν I24 20 1132 1728 191 28 2524 2714 2929 63 II225 1012 1422 1610 bis 189 204 III28 38 713 1014 15 125 2298 107 233 2485 IV115 31 38 95 98 4[1] 42 512 629 79 80 (?) 103 1113 F72 810 242 ([293]) A61 (S52) 79 (S44; bis); ἄν et ἐάν (quae propter codd. scripturas nondum satis cognitas in Ench. distingui non possunt) ELXXI ([7 251 3316 & 39 Stob.]); apud Stob. (praeter locos duos supra commem.) et Gellium in verbis Epicteti adferendis semper ἐάν scribitur.
ἤν [I1822] II2416 F1017 E53; κἄν (= *et si*) Diss. LI EIX; κἄν (= *etiamsi*) I1211 II132 1740 III19 69 10 1210 2448 IV157 173 530 (ter) 840 1314 E336 35 A36 (S19); καί (= *quoque*) ad enunt. prim. pertinet II1821 III2487 IV88 E141.
ind. aor. in apodosi I731 II189 217 (κἄν) III215 185 IV127 (κἄν) 39 77 35 6 435 1019 | opt. c. ἄν in apod. III1216; indic. fut. c. ἄν in apod. I1132; verbum deest in apodosi I1132 IV435; τί οὖν, ἄν I1822 23 II622 III1317 2427 2637 IV172⟨721⟩; τί δ', ἄν I1821 IV194 | ἄν sine apodosi I2411 II1917 | ἄν sine verbo I132 (κἄν) 1822 23 2518 II2211 IV⟨32⟩ 740 (κἄν).
praeterea notanda: ἄν et εἰ inter se respondent I132 2711 II 622 | diversa enuntiata ab ἄν inc. in eadem periodo IV1014 | ἄν τε — ἄν τε II1821 2215 (quinquies) III2233 (sine verbo); ἄν τε θέλῃ(ς) ἄν τε μή II622 267

IV1122 144 (θέλητε); ἄν τε — ἄν τε μή III110 | [μὴ ἐάν pro ἐὰν μή *S* I12714].
ἄν secundo loco I1812 241 III140 215 2624 IV16 36 E38; καὶ μὴν ἄν I2216 III2328; tertio I2524 III162 IV117 31 512; quarto I42 II201 III116 2433 E42; quinto I55 617 IV35; sexto III87 (?); septimo III233 (?) | [ἄν c. ind. II53 III2286; c. opt. E22].
ἐῶ c. acc. c. inf. I219 199 II2017 2233 III125 1611 2485 108 IV51 2 840 F1410 A43 89 (S26 63); ἐ. χαίρειν τι F18 | ἐ. τι II24 audi infin.) F293; ἐ. τινα ἐλεύθερον IV1158.
ἐγγίνομαι IV122.
ἐγγίζω τινί III1014 IV113; abs. II2212.
ἔγγονος II2425 III134; *-ον I233 (pl.) 7.
ἐγγράμματος φωνή *I204 II 1415 (pl.).
ἐγγράφω III169.
ἐγγυῶμαι αὐτόν, ὅτι III319.
ἐγγύη II137.
ἐγγύς εἰμι c. gen. I214 II1740 III120 (ἐγγυτέρω); c. dat. (οὐδ' ἐ.) IV611 (ἐγγίων) 1136; abs. I249 | ἐ. ἥκω τινί III266; ἔγγιστα II526 | οὐδ' ἐγγύς I2919 II1029 (c. verbo) 2116 IV1135 536.
ἐγείρω τινὰ ἐκ *ὕπνων II2015; ἐγρήγορα I56; opp. καθεύδω II1733 IV147 1022.
ἐγκαλῶ τινι (μ. = μέμφομαί τι I1224 (διὰ τί) 1416 (μμ. = μ. τινι) 1728 (μ.) 265 (τί μοι -εῖς) 2910 II175 (ἐπί τινι = E5) 267 III111 16 (τοῦτο) 30 (τί ἔχεις -έσαι) 214 (μ.) 58 (μ., μή τι) 171 2479 (μ.) 2618 (μμ.) IV633 79 (μ. μηδενί, ἐ. μηδεν⟨ί⟩ 813 1032 112 F137 & 242 (ὅτι) E13 & 482 (μ.) | ἐ. *θεῷ 166 & I2917 (ἐπί τινι) II512 III2259; pl. I639; ἢ θεῷ ἢ ἀνθρώπῳ sim. III516 (μ.) 2213 48 (μ.) | abs. I631 43 (μ.) II1613 172 (μ.; ἐπί τινι) III86 2259 (ἐπί τινι) 2432 E311 (μ. τινα).
ἐγκαλλωπίζομαι III2259.
ἐγκαλύπτομαι I1127.
ἐγκαρτερῶ I225.
ἐγκαταλείπω τάξιν I924 (χώραν) 1621 III2499 (χ.); προγόνους IV1154.
ἐγκατέμιξεν 1612 (ἐν); -μέμικται I33 (ἐν).
ἐνεκέρασα II233.
ἐγκέφαλος I2218 *II1623 *A103 (M25).
ἐγκλείω IV125 26 (pass.).
ἐγκλήματα τῷ θεῷ [*]I642.
ἐγκοιμῶμαι ὑπέρ τινος II1617.
ἐγκράτεια II2013 E10.
ἐγκρατής *II1018 219 A9 (H5) IV110 (ἀκόλαστος); -εῖς *III18 (ἀκρατεῖς) | -ῶς I131.
ἐγκρούομαι E4.
ἐγκύμων γίνομαί τινος IV841.
ἐγκωμιάζω I61.
ἐγχειρῶ τινι III2251 [2499] A6 (H2).
ἐγχειρίδιον E inscr.; Stobaei lemm.; F29 inscr. [1117.
ἐγχειρίζω III2499 (-ομαι) IV
ἐγχρίομαι II2120.
ἐγώ v. αὐτός A, γέ | I18 (μ. = μέν) 213 16 18 21 (τὸ ἐμόν, σὺ τὸ σόν; sim. II529) 413 27 (μ.) 510 643 732 814 910 (μ.) 28 102 3 6 7 8 114 5 6 128 11 28 1411 158 1815 192 4 9 212 (μ.) 228 14 17 2310 (μ.) 2419 2515 16 2611 2715 (μ.) 17 2921 36 61 62 302 6 (μ.) 7 II217 24 48 516 64 20 78 1316 19 1415 17 21 155 1622 42 1731 34 198 29 (μ.) 30 204 29 A

212 224 12 19 (τὸ ἐγώ) 20 2346 2424 266 III110 15 23 24 210 37 19 44 59 713 19 29 921 105 6 19 144 12 14 ⟨152⟩ 174 2010 12 15 217 11 13 21 23 2238 106 2321 25 (μ.) 29 31 2423 46 83 (ἐ. ἐμαυτοῦ) 88 111 IV18 72 73 89 119 150 (μ.) 167 39 47 32 41 621 23 28 720 30 31 36 815 16 23 25 26 27 bis 31 40 43 1012 (μ.) 26 1125 (μ.) 1211 136 7 & 12 (μ.) 14 17 19 20 (ἐ. τὰ ἐμαυτοῦ) F116 1311 (μ.) 183 5 6 [7] E18 241 292 44 49 G1 8 | τάλας ἐγώ I423 24 1228 III131 IV157 421 E26.

B σύ nom. I118 211 13 21 413 637 43 1010 115 8 (bis) 15 21 25 1220 31 147 1714 1810 13 14 192 9 27 225 6 19 242 4 10 14 251 (bis) 265 2717 2827 294 47 55 303 II128 38 219 47 526 29 811 23 1322 1418 1610 1711 17 33 35 195 6 16 18 2210 2423 III 110 15 22 (bis) 23 24 218 37 41 6 7 52 6 9 718 95 10 15 16 18 21 1015 1322 1412 156 17 ⟨3⟩ 4 5 186 2116 20 225 6 7 66 73 82 85 91 245 18 32 51 77 88 89 94 96 (bis) 98 [105] 258 262 7 8 10 16 21 36 IV16 10 19 28 106 110 120 124 125 [140] 151 167 419 41 511 [12] 618 25 26 27 34 36 37 38 736 83 37 913 1016 1132 133 5 11 (bis) 12 13 15 17 F181 E6 22 251 3 28 293 30 44 462 513 A86 (S60) | voc. I2420 258 (quinquies) 17 24 2932 47 II21 522 76 121 1312 26 III17 43 922 215 229 73 2440 86 2613 IV429 839 916 E462 531 A32 74 93 (S15 39 67).

C ἐμοῦ, σοῦ & μοῦ, σοῦ encl. gen. poss.:

τὸ σκέλος μου sim. I123 630 199 II1817 III123 1411 12 209 10 2236 2422 IV1102 [718]; σοῦ I1813 2310 (= III28) 267 II1422 1613 186 III510 720 95 185 194 [2277] 238 IV167 (= 1314 E14) 141 428 ⟨718⟩ E14 18 28 A19 (H14) 75 (S40); τὰ ἄνω σου IV839 | τὴν κόμην ἐδύνατό μου III14; τὸ σωμάτιον ἄν σου I110; τὰ δυστηνά μου σαρκίδια I35 | κύριός μου εἶ sim. II1224 2232 III121 IV194 96; σοῦ III37 | τί σου IV172 ‖ ὠνὴν — — ἐμοῦ ἔχουσιν I135; βάλε σοῦ — — μέσον τι II2210.

ἴδε μου τοὺς ἀλτῆρας sim. I413 24 29 114 1621 1816 1928 2923 38 II221 1623 2118 = 221 III913 19 2011 IV147 89 425 524 819 1032 [E242]; σοῦ I120 229 32 411 13 92 3 1010 (?) 1225 29 1811 14 193 [2524] II131 811 1012 1323 1613 1724 183 12 2122 2337 III130 42 210 13 53 8 717 97 159 = 2251 239 13 2498 258 268 IV117 21 141 146 422 512 718 31 835 1014 28 1117 31 1315 A76 (S41) | μοῦ — — τὴν φύσιν I2922 III127; σοῦ III513 921 IV19 | μοῦ τὴν κεφαλὴν νοσοῦντος III512 | ἔχει μου ἐξουσίαν III2470; σοῦ I195 28 ‖ ἐμοῦ ὁ τράχηλος I124; σοῦ I1010 (?) | ἐμοῦ προγυμναστὴς γίνεται III209. D

gen. compar.: ταῦτά μου κρείττονα sim. I194 2921; σοῦ III172 IV626 & 739 (σ. πλέον ἔχει) 913 1318 E44 (saepe) | πτωχότερός μου III916; sim. σοῦ II823 III918 1411 (κρ. εἰμί σου) III173 IV628 F18 ⟨3⟩ 7 9 ‖ πρεσβύτερον ἐμοῦ sim. I102 II1718 IV611 | σοῦ ἐγὼ κομψότερος I106. E

c. praepos. ubique ἐμοῦ I85 255 2947 II204 2113 III918 2327 24111 114 IV188 617 729 912; σοῦ I637 79 928 30 32 246 2952 F

II226 1318 176 III29 2235 IV 610 38 1014 E242 50.

G c. verbis πάντες μου καταγελάσονται sim. I2218 2948 II46 1317 III113 20 2315 19 37 2497 100 101; σοῦ I2212 II241 III29 2314 16 23 IV1103 626 [E34 Stob.] A3 (V)3 | ἄν μου πυνθάνῃ sim. I210 816 302 II195 2121 2327 III92 2285; σοῦ III177 v. infra σοῦ | ἐπιστρέφεταί μου sim. I2215 18 2713 2927 II1420 2122 2417 III214 6 2283 85 236 23 IV1138 428 831; σοῦ I175 254 II136 III2231 2319 37 2433 75 E22 251 3313 ‖ σοῦ c. emph. antepos. II76 (πυνθ.) IV1148 (in initio enunt.).

H gen. abs. μοῦ (encl.) antepos. IV1166; σοῦ III59(?) 1412 218 IV1023 | μοῦ postpos. II1737 III87 2630; σοῦ I132 II1717 ‖ ἐμοῦ antepos. I930 IV172 1026; σοῦ II1728 III59(?) 1014 24101 | ἐμοῦ postpos. G4.

I μοί, σοί (encl.): μοί CCXLVI ([I142 Stob. 2956 II518 E11 Stob.]) FIV EV; σοί CCCXXVI ([I142 Stob. III510 IV512] ⟨II 519 2438 IV182 1221⟩) FII EXIX ([23 243 P. 4 35]) AXIII ‖ dat. ethic. μοί I1823 III2272 2436 (εἶτά μοι = 77 83 IV1149 66 98) 59 91 2639 IV157; σοί II34 III22107 | τὸν θεόν σοι III719 ⟨2277 (σου S) 107 (τοι S)⟩; τοὺς θεούς σοι II1915 III136 IV147; v. ὑμῖν; τὴν ἐμήν σοι σωτηρίαν III2311.

K ἐμοί, σοί (δέ μοι I[643] 928 108): ἐμοίγε G5; ἐμοὶ μέν I242 III57; σοὶ μέν, ἐμοὶ δέ I1129; ἐμοὶ οὖν II2122; ἐμοὶ μὲν οὖν I226; σοὶ μὲν οὖν IV 910 | ἐμοί c. emphasi (σ. = opp. σοί) I⟨643⟩ 102 1129 (σ.) 182 2713 2831 297 36 64 II1115 1729 35 & 1919 (σ.) III35 410 918 & 21 (σ.) 1313 2011 2220 IV190 310 523 611 23 716 20 23 36 818 1212 136 17 & 19 (σ.) F116 7 24 E18; μοί c. accentu I2215 2522 (σ.) III2483; σοί I229 155 193 2918 II65 821 1916 2011 2121 III121 22 46 187 2266 98 241 101 268 IV28 1311 14 E21(?) [122 192] 30 3314 42 | in initio enunt. ἐμοί I297 III189 237; σοί II1730 III28 721 ⟨226⟩ 13 IV737; καὶ σοί I1132 III139; σοί post artic. I304 II1717 III917 2313 | c. praep. v. ἐπί c. dat.; ἐμοί II1929 III112; σοί I2018 II1327 III1315.

οἷ II1112.

L μέ, σέ (μ', σ'): μέ CLXVIII (⟨III256⟩ [III2218]) FIII EI; σέ LXXX ([III2013 IV435] ⟨I1715 III 2213⟩) EXXIII ([7]) AVI.

ἐμέ c. emphasi (σ. = opp. σέ) I211 (σ.) 20 813 1910 278! 2827 2918 II215 527 1512 18 2118 21 2347 III410 54 87 97 2321 24111 IV424 623 1030 1212 1311 E[122 Stob.] 243 (δ' ἐμέ); σέ I116 217 (1726?) 189 195 10 III 1317 2273 91 265 25 IV1116 1315 E[15] 121 2 | in initio enunt.: ἐμέ I118 23 916 27 199 2936 III223 2314; σέ III42 E30; σέ post. artic. IV1107 | καὶ σέ II1640 III2299 2317 35 ‖ c. praep. v. κατά c. acc., πρός c. acc.; ἐμέ I126 258 21 2910 II1933 III410 191 IV194 716; σέ I93 III183 2497 E244.

M ἡμεῖς (v. αὐτός C) I926 107 12 13 (ἡ. οἱ γέροντες) 1137 1219 161 6 2019 243 (ἡ. γε) 5 2531 2833 II18 9 (οὕτω καὶ ἡ. = 921) 15 [25] 614 815 1029 1210 1427 1611 16 26 III718 1319 2276 248

62 IV143 419 36 823 1217 131 E242 522.

ὑ μ ε ῖ ς (v. αὐτός C) I427 99 1012 (ὑ. οἱ νέοι) 1415 2612 299 (ὑ. οἱ φιλόσοφοι) II217 64 1735 (οὕτω καὶ ὑ.) 1921 29 30 2122 (voc.) 2237 III920 1319 167 13 2219 2331 IV1144 (ὑ. οἱ πλούσιοι) E243 (voc.?).

N ἡ μ ῶ ν, ὑμῶν ([II1510, III 203]):

gen. partit. antepos.: ἡμῶν ὅστις ἄν sim. I231 923 1216 1413 1611 2829 II616; ὑμῶν I228 2937 (ἐξ ὑ. οὐδείς) II2234 III169 2248 | postpos. ἡμῶν I37 1612 1921 221 299 II116 96 15 115 122 1310 162 17 176 8 10 [1920 26] 209 III[58] 61 2329 IV424 F52; ὑμῶν I418 31 623 2719 II1730 ⟨1920 26⟩ II 2014 (ὑμῶν τῶν — διειληφότων) ⟨III518⟩ 165 2243 48 IV1145.

O gen. poss. c. artic. antepos.: ἡμῶν τῆς ἀδυναμίας sim. II1212 2021 III195 IV525; ὑμῶν III167 13 | postpos. ἡμῶν I33 231 II188 2022(?) III911 195; ὑμῶν I912 1123 IV731 ‖ κυρίους ἡμῶν εἶναι IV160; τοῖς ἄλλοις ὑμῶν δόγμασιν III78 | [οὐδεμία ἡμῶν μνήμη E243 P.] ‖ gen. compar.: ὑμῶν III167.

P c. praepos. v. ἐπί c. gen. | I2019 II209 III233 IV537 F39; ὑμῶν III71 F59.

c. verbis, antepos.: ἡμῶν I613 II2022 (?) III733 2477 | postpos.: ἡμῶν I1727 II916 III717 243 IV1217; ὑμῶν II217 III120 ‖ apup. gen. absol., antepos. ἡμῶν: II1616 III194; ὑμῶν IV 827 | postpos.: ἡμῶν II916 147 III126.

Q ἡ μ ῖ ν, ὑ μ ῖ ν v. ἐπί c. dat. | dat. ethic. I212; τοὺς θεοὺς ὑμῖν III208 2335 | praeterea ἡμῖν CXIX (⟨II1510⟩) FII(I) EII; ὑμῖν XXX FI EI.

ἡ μ ᾶ ς, ὑ μ ᾶ ς v. πρός et R ὑπέρ c. acc. | ἡμᾶς XLI (⟨I924; S ὑμᾶς⟩) FIII [E15 Simpl.]; ὑμᾶς XXI (⟨I916 II207, ubi S ἡμᾶς⟩).

ἐ θ έ λ ω v. θέλω.

ἐ θ ί ζ ω IV1138 (σεαυτὸν οὕτως) | intr. c. inf. II184 [E30] | -ομαι c. inf. II910 14 1826 III2510 2611 IV417 E30; οὕτως III84 E10; εἰθισμένος c. inf. I228 III126 IV614.

ἐ θ ι σ μ ό ς III1611.

ἔ θ ν ο ς (pl.) IV535.

ἔ θ ο ς I273 4 *6 & III126 (ἐναντίον ἔ.) *6 1615 *255 & IV76 (ὑπὸ -ους) *122 (ἔ. ἐγγίνεται *inf.) | -η *II136 *III1611 13 *16.

ε ἰ (& εἴπερ).

ind. praes., perf., fut. in A protasi: in apodosi eadem vel imper. CCXLII (⟨II1629 III77 2444 IV161 1221⟩ [II1015 III2284)] EXIX ([14 243 P.]) AXI in (his εἰ βούλει v) | in apod. imperf. I2915 | in apod. opt. c. ἄν I83 E245; ἄν sine verbo IV153 | deest verbum in apod. [I124 Stob.] [E243 P.] G5 8 | deest apodosis [II810] III717 2329 (?) ‖ εἰ μή *nisi si* II218 IV829.

ind. imperf., aor., plusqu. B in protasi: eadem c. ἄν in apod. (modus irrealis q. v.) LVII FII EVI ([E6 εἰ — ἄν in prot.]) AIII | desideratur ἄν in apod. I225 413 (?) 27 64 5 34 813 (?) 119 1615 20 II612 119 1429 1512 2012 IV1150 166 1117 24 ‖ eadem sine ἄν (modus realis) 813 14 924 1214 1921 2935 51 III517 710 194 2418 20 81 IV634 1119 F214 | ind. praes. vel fut. in

apod. II1013(?) III519 268 [F 117]; *τί τοῦτο πρὸς σέ;* (sine verbo) in apod. IV110 ‖ deest apod. III1412 IV1117 | *καθάπερ εἰ* c. impf. I413(?) | *οἷον εἰ* c. imperf. II46 922 III2016 IV 628 1312 | *ὥσπερ εἰ* c. imperf. II32 524(*ὥσπερ ἂν εἰ*) 232 F139 ‖ *εἰ μή* = *nisi si* III2410.

C coni. in protasi I2927 II[916] 1811 1921 III1616 IV411(*οἷον ἂν εἰ*) 106 ‖ opt. in protasi: in apod. opt. c. *ἄν* F173 194 34 G6 | imper. vel ind. praes. vel fut. in apod. I31 86 7 1710 E7 333 10 A41(S24) | ind. imperf. in apod. (*εἰ* = *ὁπότε*) F216 | sine verbo in apod. F163 [E 243 P.]; sine apod. (*εἰ οὕτω τύχοι*) III13 | *οἷον εἰ* c. opt. II222 202 (ind. praes. in apod.) 2336 III106 257 IV413; *οἱονεί* c. partic. IV1118.

D *εἰ* sine verbo in protasi I229 723 2810 III1321 159 232 4 F115 A24 44(S8 27 = M11); v. *δυνατόν, οἷόν τε* | *καθάπερ εἰ* I1716 | *εἴ τι τούτων χεῖρον* F1018 | *εἰ μή nisi* I510(*μὴ γένοιτο* = IV1133) 2415(*οὐδείς* = II919 III192) 2611 (*μηδέν*) II125(*οὐκ* = III65) 1421 IV112 (*τίς*); v. *ἄλλος* D, *ἄλλως* | *εἰ δὲ μή* XLVIII(in his post *ἐάν* I2711 II524 622 III155 = E293 IV1177) Ev([322 332 Stob.]) | *εἰ μηδὲν ἄλλο* sim. v. *ἄλλος, ἄρα, ἕτερος.*

τοῦτο, εἰ I236.

εἰ tertio loco pos. II219(?); quarto I63; quinto I126.

duo enuntiata ab *εἰ* incip. ex eadem apodosi pendentia I1230 II14, 5 31 2029.

E *εἰ* (*si*) post verba v. *ἀγανακτῶ, ἀρκεῖ, χαλεπαίνω* | post adi. *ἄριστον* (i. v. *ἀγαθός*), *ἀγαπητόν, ἕτοιμος, θαυμαστόν, ἱκανόν* | = *si, num* v. *ἀμφισβητῶ, ἀποδείκνυμι, ἀπόδειξιν δίδωμι, βασανίζω, βλέπω*(*ἐκεῖνο, εἰ* III173), *γιγνώσκω, δείκνυμι, διακρίνω, ἐξετάζω, ἐπιστρέφω, ἐρευνῶ, ἐρωτῶ, ἐφιστάνω, θαυμάζω, καταμανθάνω, λέγω, μαντεύομαι, μέλει μοι, οἶδα, ὁρῶ, πολυπραγμονῶ, πυνθάνομαι, σκέπτομαι, σκοπῶ*; post subst. v. *ἔρευνα, σκέψις.*

[II2311 III265 IV167].

εἶδος *I81(pl.) *III314 *IV26 610 F157.

εἴδωλον I2943(*ἐν -ῳ*).

εἰκαῖος I2830 II1422 III22104 IV1140; *οἱ πολλοὶ καὶ εἰ.* II1213 | *τὸ -ον* II52 & IV446(*ἐπισεσυρμένον*); [*-α E332 Stob.].

εἰκῇ I232 421 67 11 721 2828 29 II94 233 4 157(= E293) 2252 233 6 24112 IV141 33 1127 F1510 E3311 A42(S25); *εἰ. καὶ ὡς ἔτυχεν* sim. I73 27 33 II1222 1426 III2111.

εἰκός c. acc. c. inf. I2017 II81 1222 III2439; *ὥσπερ εἰ.* II111 (c. acc., audi inf.) IV132 G3.

εἰκοστὴν δούλου δίδωμι II126.

εἰκοστώνης *IV133(pl.).

εἰκότως II1212 16 221; *καὶ εἰ.* II86 1315.

εἴκω III1323 (*πᾶσι* = E311) IV77.

εἰλικρινῶς IV26.

εἰμί copula MCCCCLI ([I173 IV1140 1115 19] 〈I188 II1016 IV63〉; praeter rem puto addidi I202 III1312 2293) FXXVIII ELXXX ([21 5 Stob. 7 9 Stob. 121 2 Stob. 241 3 P. bis 261 3315 Stob. 43]) GV AXI. A

in his notatu digna: *ἴσθι*

II411 236 III227 IV103 1115 || εἰμί c. partic.: perf. act. ind. II2213; coni. III723 2447 56 | c. perf. pass. ind. II2213 237 11 III111 IV637 E531; coni. I53 2411 IV75 (med.) E336 47 | plusqu. pass. II1013 | fut. ex. pass. II1020 (= E30) 2237 III 718; v. infra B.

B οὗτός ἐστιν ὁ προκόπτων sim. I421 611 1127 121(<οἵ>) 1619 197 241 263 272 3 2810 2937 56 II217 91(?) 1425 156 13 1624 175 1931 2015 2228 33 237 9 17 21 28 36 39 III137 23 734 2415 42 2619 35 IV162 63 158 166 447 526 28 69 14 (fortasse etiam III2613 τὸ λεῖπον legendum?) 38 732 1021 117 E49; sine articulo (part. praes.) I55 (ᾖ διακείμενος = IV75) 124 (λεγόμενον) 11 (μαινόμενος) II23 (ἐπείγων) 1731 (καθῆκον) 2235 (ἔσται — λοιδορούμενος) IV1127 (βλαπτόμενος; sed cf. I2810) F114 (παρέλκον) G5 (ἦν ἐφιέμενος) | ταῦτ' ἔστιν, ἃ πάσχουσιν sim. I214 II1428 III122 29 38 517 68 93 IV146 56 68 E26 | de τοῦτό ἐστι, τουτέστι v. οὗτος; de τί ἐστι τοῦτο sim. v. τίς.

C εἰμί c. emphasi: in responso ἔστιν οὖν II1116; ὥσπερ ἐστίν E13; οὔτ' ἔστιν οὔτ' ἔσται II191 3; καὶ ἦν καὶ ἔστι καὶ ἔσται F82 | καὶ ἔστι καὶ καλεῖται II920; μὴ εἴπῃς — καὶ οὐκ ἔστι IV1110; θεοί τε ἦσαν καὶ ἐλέγοντο E15; ἐπιστεύθη — εἶναι καὶ ἦν II1644; ἔστι — φαίνεται sim. I271 3; ἔστι — ὑποκρίνεται II920 | v. δοκῶ C.

ἀκουστικός εἰμί τινος III113; ἀνθεκτικός τινος IV113; θεωρητικός τινος I201 5; καταφρονητικός τινος IV1214 | παρακολουθητικός τινι II103; χρηστικός τινι II84.

D inf. c. artic. pro substant.: nomin. τὸ μόνον εἶναι sim. III134 2452 IV145 (?) 28 422 36 62 | genit. τοῦ φίλος εἶναι IV 145 (an III247 IV127?); τοῦ κοινωνικοῦ εἶ. III135; τοῦ συγκλητικὸν εἶ. sim. III247 IV127 32 | dat. τῷ μόνος εἶ. I1222 III96 173 2412 IV823 1136 E23 | accus. διὰ τὸ φιλόστοργος εἶ. sim. I1124 IV17; τὸ γυμνὸν εἶ. I247 II2026 215 III134 IV111 (sed. cf. 7) 45 (?) F75 7 | ἀπὸ τοῦ ἀρτίους εἶναι *ἀστέρας I283 | sine artic. λέγων ἐλεύθερος εἶ. IV1146, sim. II182; λυσιτελεῖ φιλόστοργον εἶ. sim. III2458 59 IV86 | ὥστε ἄλυπος εἶ. IV68.

dat. c. infin. II125 524; v. praeterea οἷος, οἷός τε.

E εἰμί = exsto, invenior, fio I53 713 912 121 2 5 6 14 16 1727 1821 23 2823 298 II19 518 19 621 (?) 127 1411 27 1728 187 191 4 10 202 3 23 32 2324 25 31 242 5 20 III61 3 725 914 1211 1313 185 2111 18 2225 91 2333 2410 94 96 (vivo) 2628 IV179 411 25 31 636 1026 1317 = 20 F123 122 (?) 143 E311 332 39 | v. ἀνάγκη, ἡμέρα, νύξ, καιρός, ὄφελος, χρεία, χρόνος.

F c. dat. pers. (habeo) I111 233 II1212 207 8 23 2416 III 2213 24109 F188 | τί σοι κακόν ἐστιν; sim. III2231 IV128 37; I2714 (χεῖρον); v. ἀγαθόν A.

G ἔστι (ἐστί) c. inf. I81 13 tit. 1 2013 274 2828 II<11> 525 96 10 tit. 122 1411 1513 (bis) 1610 III125 20 tit. (pass.; = 4 9 2252) IV11 97 128 164 [1018] 1311 E26

322 512; c. acc. c. inf. II2332 III911 167 2223 IV154 616 99 (pass.).
ἔστιν ὅτε (ἔσθ' ὅτε) I722 (ἀναγκαῖον ἔσθ' ὅτ' ἀποθανεῖν) 24 II524 25 III132 151 (= E292) IV1171 IV1112 E292; ἔ. ὅπως c. coni. IV1152.
H ὤν = vivus IV1168; verus III2226; γενναιότερον τοῦ ὄντος IV64; τὸ ὄν, τὸ μὴ ὄν III 2493 | τῷ ὄντι I36 931 34 2217 2610 2910 II121 920 III212 2294 2326 2419 F239; adi. ἡ τ. ὄ. πατρίς IV1154 | τὰ ὄντα I64 2210 2914 (*res familiaris* = IV 160) II915 1514 (τὰ οὐκ ὄ. = 2027) 1634 (*vera*) 1913 2320 27 = 34 IV141 = 519 F14 41 [E335] | τὰ ἐσόμενα II105.
I ἔστω I1119 1810 2922 II45 III114 2419 IV153 66 69 72; τοῦτο ἔ. IV112; ταῦτα III1412 IV 155 73; οὕτως ἔ. III2419.
c. adverb. v. ἐγγύς, ἐκεῖ, ἐνθάδε, μακράν, ὅπου, ποῦ | ἀλλαχοῦ II622 | ἄλλως II1646 | δίχα τινός F294 | ἐκεῖθεν IV1155 ἐκτός τινος IV1219 | ἔνδον I1414 | ἐνταῦθα II118 | ἔξω III2214 IV423 | ἔσωθεν IV916 | καλῶς III2451 | οὗ II1647 | πῶς II149 ‖ κακῶς σοί ἐστιν sim. III2328 IV42 621; καλῶς IV623 714 E122; κομψῶς II1814.
K c. praep.: ἀντί II411 | ἀπό IV1217 | ἐκ I428 II2034 2213 III24106 IV1152 157 917 (ἐξ ἀναισχύντου αἰδήμων) | ἐν I1222 23 151 196 2017 2215 259 17 32 2714 2821 2918 II14 520 622 27 85 1327 152 1636 1830 216 2219 2311 18 263 III131 2 15 2113 2227 30 38 42 2316 2455 102 109 IV186 132 138 424 103 1116 29 E[122 Stob.] 16 192 241 [1] | ἐπί τινος I19 (ἐ. γῆς) 102 (ἐ. τοῦ σίτου ἐν Ῥώμῃ) III322 1413 E331 (ἐπὶ σεαυτοῦ); ἐπί τινι v. ἐπί c. dat.; [ἐπί τι I625] | κατά τι v. φύσις; I731 (?) 1723; audi εἰμί I211 | μετά τινος I1220 III24102 114 IV1107 72 | παρά τι v. φύσις; II1933 | περί τινος I71 (πραγματεία) II1824 1917 F281; περί τι III 72 IV113 E15 41 (ἐπιστροφή) 522 (σπουδή) | πρὸ ὀφθαλμῶν E21 | πρός τινι III64 2495 IV24 410 πρός τι v. κοινωνία, πρός c. acc., I41 2487 (οἷον — τοιοῦτον) | ὑπὲρ ἡμᾶς I279 III25.
εἰμί c. gen. (ὃ ἦν ἀγαθοῦ βασιλέως sim.) I610 1140 153 2958 II511 223 232 30 248 III115 218 126 IV610 835 102 [E3313] | οὐκ εἰμὶ ἐμαυτοῦ I2221 | c. gen. partit. (ὧν ἦν Ὀδυσσεύς sim.) I123 153 = IV43 E242 [3 P.] 26 | c. gen. pretii I416 II623 (= E3313) III2448 49 IV 724 (μέχρι τοσούτου) | ἡ ὄρεξις ἀγαθῶν ἐστι I41.
εἶμι (ἴθι ἐπί τι) A13 (H9).
εἵνεκα v. ἕνεκα.
εἴπερ v. ἄρα, de constr. v. εἰ | I83 1128 [124 Stob.] II2331 IV634 E321.
εἰρήνη I249 III139 (παρέχω) 10 & 11 (π. ἀπό τινος) *12 (ἔχω) 13 *2255 84 (πόλεμος) 105 IV524 (ἄγω πρός τινα) 35.
εἰς c. verbis: v. ἄγω, ἀναβαίνω, -βάλλομαι, -βλέπω, ἀναλίσκω, ἀναχωρῶ, ἀπάγω, ἀπαντῶ, ἄπειμι, ἀπέρχομαι, ἀποβλέπω, -δημῶ, -καθίσταμαι, -στέλλω, -φέρω, -τίθεμαι, ἀφαιροῦμαι, ἀφορῶ, βάλλω, βλάπτομαι, βλέπω, βοηθῶ, γράφω, δαπανῶ, δέχομαι, διατρέχω, -φυλάσσω,

εἰσάγω, εἴσειμι, εἰσέρχομαι, -φέρω, ἐκκλείω, -πέμπω, -πίπτω, -τρέπομαι, -φέρω, -χέω, ἑλκύω, ἕλκω, ἐμβαίνω, -βάλλω, -πίπτω, ἐμποδίζομαι, ἐνδέδεμαι, ἐπάνειμι, -έρχομαι, ἐπιδίδωμι, -στρέφομαι, -τρέπομαι, ἔξεστι, ἐξέρχομαι, ἔρχομαι, ζημιοῦμαι, θέλω(?), καθίζω, καθίημι, καθίστημι, καλῶ, καταβαίνω, -κύπτω, -πίπτω, -τάσσω, κατέρχομαι, λούω, μένω(?), μεταβάλλω, -τίθημι, παιδεύομαι, παραβάλλω, παράγω, παρακαλῶ, -λαμβάνω, πάρειμι (εἶμι), παρέρχομαι, πέμπω, πίπτω, πλέω, πορεύομαι, προέρχομαι, -καλῶ, προσάγω, ῥιπτῶ, συγκαθίημι, -καταβαίνω, συλλαμβάνω, συνειλῶ, -εισφέρω, -εργῶ, -έρχομαι, [-τίθημι], σύρω, τάσσω, τίθημι, τρέχω, ὑπάγω, ὑπερτίθεμαι, ὑπηρετῶ, ὑπορρέω, φέρω, φοιτῶ, χρῶμαι, ὠθοῦμαι, ὠφελῶ | c. adi.: v. ἀναγκαῖος, ὀλισθηρός, ὠφέλιμος | c. subst.: v. ἀναφορά, διάδοσις, ἐλάττωμα, ἐξουσία, ἐφόδιον, κανών, μεταβολή, παράδειγμα, πάροδος, ὕμνος (v. ᾄδω), χρόνος (-ον ἔχω), χρεία | v. ἅπας, δύναμις, κοινόν | ἔνθεν εἰς sine verbo III 1615; ἕωθεν εἰς ἑσπέραν IV 1111; εἰς μακρὸν (παρατείνω) F127; εἰς τέλος v. μένω; εἰς τρίτην IV1031 | εἰς τἆλλα (= ἐν *ἄλλοις) IV121; γράφω εἴς τινος χαρακτῆρα II1735 | εἰς τοῦτο II2337. IV430 829 ‖ [III2414].

εἷς subst. *I2914 (οἱ δέκα) *20 (*πλείονες) III2331 & 2630 (πολλοί) *IV137 (πλείονες) 534 (*πολλοί); ἕν I114 (πολλά = II 135) *732 II1615 17 IV410 | c. gen. partit. II219 2317 IV29; ἕν. I167 II103 A51 (M13?) | οὐδὲ εἷς I163 1722 298 IV14 ⟨20⟩; ἕν II1826 2344 III8[5] E13 | εἷς μιᾷ E155; ἓν ἑνί sim. I710 (πλείοσι κοινῇ) 105 | καθ' ἕνα & ὑφ' ἕν III2233 ‖ adi. *unus* I1140 1224 158 165 II[517] 1122 (ἄλλος) 141 1726 29 III2247 2410 33 IV113 30 IV439 (ὁδός = 69 E192) 838 F30 (bis) E11 (ἑνὶ λόγῳ = 483) 512 A49 (M4; πολλοί) 51 (M13; πάντες) 70 (S35) & 94 (M16; πολλοί); [οὐδὲ εἷς E39]; τὴν μίαν ἧτταν ταύτην II186; μία τις I217 II132 ‖ *solus* I222 & II266 (εἷς ὤν) III 210 IV823; ἓν καὶ μόνον τοῦτο δόγμα II2228; sim. IV143 | *idem* I181 2531 III1513 (= E295); εἷς καὶ ὁ αὐτός I1128 1915.

εἰσάγω τινά I619 (θεατήν) III 2277 (ἀντί τινος) IV1104 (ὥς τινα) 108 (ἐπί τινι) | εἰς I635 III135 2453 (pass.) 113.

εἰσαγωγεύς τινος III2632.

εἰσαγωγὴν πράττω I2923 | pl. II1634 (πράττω) ⟨II1740⟩.

εἰσακούω τινος A3 (V3).

εἰσάπαν v. ἅπας.

εἰσαῦθις A35 (S18).

εἰσδέχομαί τι A77 (S42).

εἴσειμι πρός τινα I301 III11 | εἰς III2325 IV411 | abs. -ιών II1917; *-ιόντες IV71 21.

εἰσέρχομαι πρός τινα III112 24 71 91 2264 | εἰς I219 II132 (θέατρον = III920; *θ. III45 9 920) 2110 IV732 A74 (S39) | διὰ (*)θυρίδος II166 (bis) | abs. I219 20 24 2927 (ἐξέρχομαι = III110) II141 169 1917 III45 914 (κριταί) 1013 IV719 20 21 1130.

εἴσοδος *E255.

εἰσποιοῦμαί τινα I32.

εἰσπράσσομαι κολάσεις παρά τινος III2412.

εἰσφέρω τι III254 F157 A92 (S66); *φωνήν* ⟨I189?⟩ 2945 II165; opp. *ἐκφέρω* III516 2331 | *εἰς* I2010.

εἶτα I413 639 1123 27 1229 1821 1919 21 2218 2416 2616 2713 2922 39 59 II119 (*εἶ. πάλιν* = 1831 2210 III2457) 223 511 23 28 916 129 24 1511 1613 31 1720 31 36 37 (bis) 1810 20 2027 2115 20 2212 2320 III211 15 317 41 713 (*εἶ. καί*) 912 14 22 108 1210 & 11 (*εἶτα — εἶτα — εἶτα*) 1318 154 (= E292) 1614 2223 24104 106 107 108 110 2621 22 ter IV120 22 35 (bis) 39 40 47 (bis) 58 [61] 111 149 174 818 38 40 quater 135 (bis) 7 12 F2311 E[34 Stob.] 39 ([bis Stob.]) | post particip. III135 261 (*εἶθ' ὕστερον*) IV1105 89 F156.
in enumeratione I248 II913 III2439 (quinquies) IV627; *νῦν — εἶ.* I132 II1813 (*εἶ., εἶ.*) III155 (E293 *νῦν μέν — νῦν δέ — νῦν δέ — εἶ.*) 6 (*νῦν μ. — ν. δέ — εἶ. — εἶ.*; = E293) 12 (*νῦν μέν — ὕστερον δέ — εἶτα — εἶτα*; = E297 sine *μέν*); II226 (*ποτὲ μὲν ταῦτα — εἶτα ἐκεῖνα — ὕστερον*); *καὶ — εἶτα* I912; *πρῶτον — εἶτα* I157 263 II1411 III159 (= E295) 208 212 231 2 6 18 2615 17; *πρ. μέν — εἶτα* III2252 IV138 95 914 105 & 6 1114 122 132; *πρῶτα — εἶτα* III2411; *πρῶτος — εἶτα* I108 || ante interrogationes I430 1224 30 158 1814 2212 2713 2939 II44 6 817 1013 ⟨15⟩ 1319 (*εἶτα — — γάρ*) 1611 2017 23 ⟨11⟩ 18 22 32 43 III731 218 2279 2312 14 31 32 2436 38 41 77 83 IV1103 107 162 528 66 17 37 98 17 1035 F1110.

εἴτε — εἴτε sine verbo II1617 III2221; c. opt. quater F412; = *καὶ εἰ* II2023.

εἴωθα c. inf. (*λ.* = *λέγειν*) I126 (*λ.*) 29 67 929 (*λ.*) 214 (*λ.*) II920 (*λ.*) 1813 1915 266 III136 & 2329 (*λ.*) IV114 112 (*λ.*) †122 133 (*λ.*) A66 (S31) 100 (M22).

ἐκ c. verbis: v. *αἴρω* (et i. v. *ὄρεξις*), *ἄπειμι, ἀπέρχομαι, ἀποφαίνομαι, ἁρμόζω, ἀρτῶμαι, αὐξάνομαι, βάλλω ἔξω, βλέπομαι, -γεννῶμαι, γιγνώσκομαι, γίνομαι, δείκνυμι, δημιουργοῦμαι, δίδομαι, δοκεῖ, δοκιμάζω, ἐγείρω, εἰμί, ἐκβάλλω, -πέμπω, ἐλπίζω, ἐμφαίνω, ἐξάγω, ἐξεγείρω, ἔξειμι, ἐξελαύνω, ἐξέρχομαι, ἔρχομαι, ἔχω, καταλαμβάνω, -μανθάνω, κεκραμένος, κλέπτω, κρέμαμαι, κρίνομαι, λαμβάνω, μεταβάλλω, μιγνύομαι, οἰκοδομοῦμαι, ὁρμίζω, παραγίνομαι, περίειμι, προσδοκῶ, -κτῶμαι, σκέπτομαι, συμβαίνω, -πλέκομαι, -πληροῦμαι, συνεισφέρω, συνέρχομαι, συνίσταμαι, τρέφομαι, φέρω, ὠφελοῦμαι* | c. subst.: v. *ἀπόστημα, διάδοσις, μεταβολή, σύστημα* || causam originemve significat (= διά τι, κατά τι) v. *ἀνάγκη, ἅπας, ἀφορμή, περίστασις, συνέργεια, τρόπος, ψυχή* | I427 143 2929 II213 112 1211 148 154 III111 2299 (?) IV157 F1810; *ἔκ τινος* tamquam adi. I217 II1829 2226 2425 III118 IV113 73 631 1118 1218 A22 87 (S6 61); c. gen. partit. *οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν* I2937 || locum tempusve indicat v. *ἄλλος* F, *ἀρχή, ὄρθρος, χρόνος* | *ἐξ οὗ* II2420 (*ἐξ ἐκείνου*) III2467 IV621 (sed II148 *quapropter*); III195 (*φαγεῖν ἐκ βαλανείου*) IV1035 (*ἐξ ἐκείνου*) E511 (*ἀεί — ἐκ*); inscr. F4—8 11 13—16 | *ἐξ αὐτοῦ* III85; *ἐξ αὐτῶν* I228 | v. *ἐντεῦθεν*.

ἑκασταχοῦ E332(τὰ ἑ.).

ἕκαστος subst.: -ος I27(ἕ. ἑαυτοῦ; sim. 2947 III85 IV138) 30 615 1412(-ῳ τὸν -ον δαίμονα) 152(αὐτοῦ -ον) 188(?) II910 20 264 III235 29 243 34 IV185 444 534 E142 24[3P.] 4[315] 39; -η II2311; -ον I34 61 1134 122 1618(ἐφ' -ον; = II1115) 188(?) 248 II1115 1220 1642 236 8 15 23 33 34(αὐτοῦ) III12 3 IV735 E42(ἐφ' -ῳ); -οι I1214[E315]; -α I711 1215 15 tit. 2018 II175 238 III224 2434 IV186 83 | c. gen. part.: -ος ὑμῶν I623; ἡμῶν -ος I1216 1413 1611 12 & III2329(ἕκ. ἡ.); -η I1821 II177 237; -ον I61(= III233) 14 18 99 1115 141 7 II101 112 (αὐτῶν = III13 IV812) III11 107(ἐφ' -ον) IV141 = 519 E3(ἐφ' -ον; = 9 10); -ον τούτων I43 68 (τ. ἕ.) 11([τ. ἕ. Stob.]) 124 II176 7 10(τ. ἕ.) III726 IV528; -α τούτων I1230 II713 III12 ‖ adi. v. ἡμέρα | II237(ἑ. ἡ δύναμις) III 101 151 (= E291) IV1117 E4 (ἐφ' -ον ἔργον = 38).

ἑκάστοτε E315.

ἑκάτερος I69 II625 1316 167 IV25.

ἑκατὸν πεντήκοντα μυριάδες I2611.

ἐκβαίνω II1616 IV108.

ἐκβάλλω τι II49 1645(ἔκ τινος = III310) 46 1825 III96 154(*luxo* = III2330 E292) 179 2222(ἔξω τινός) 2413 33 IV187 88 E323 (τινός) | -ομαι IV188[E7] ‖ ἔκβλητος III24105.

ἔκβασις *II79(pl.) *E323.

ἐκβιάζω I1821(κλῆρον) | -ομαί τι IV840.

ἐκδέρομαι II2029.

ἐκδέχομαί τι I916(*θεόν) 1915 II1643 1824(μικρόν) 1931 IV712 E34 | ἵνα IV843 | [c. acc. c. inf. E15 Stob.] | abs. [E34]; ἐκδέξαι I2527(μικρὸν καί; cf. 1824) II220(καί) III1215 2457(βραχὺ [καί]).

ἐκδημῶ ἐπί τι I422.

ἐκδίδωμι *ὑγρά IV119.

ἐκδύνω ἐπί τινι A43(S26).

ἐκδύω; -ύντες (διά τινος) IV 1167; -ομαι med. III2622; pass. IV194.

ἐκεῖ *illic* (εἰ. = εἰμί) I1227 (τίθεμαι) 2610 & [10](εἰ.) 273 II519 817(ἔχω) 1429[2021] 2219 (εἰ.) III513 2113 24⟨101⟩ 109 IV1113 160 424 | ἐ., ὅπου I411 1114 1925(τίθεμαι) 2610 II15 10 214 58 23 81(εἰ.) 1027 133 164 8 47(εἰ.) 2219 20(εἰ.) 29 III126 173 2222 61(εἰ.) 103 2425(εἰ.) 265 IV415 714 36 1125 26 E314; ἐ., οὗ II⟨214 89⟩ 1647 (εἰ.) | opp. ἐνταῦθα I1417 A28(S11); opp. ἐνθάδε I2610 III107 2113 | pro adiectivo I422 (τὰ ἐκεῖ) II2113 III2427(= 66) 56(τὴν ἡσυχίαν *ἐκεῖ; sim. 109) 81 ‖ *illuc* I2718 (opp. ὧδε) II112 & 2219 (ὅπου) III1614(ἐκεῖθεν ὧδε — ἔνθεν, ἐκεῖ) 24101(ὅπου) 112 (ἐνταῦθα) IV196.

ἐκεῖθεν v. ἐκεῖ | I913 254 II44 IV1155(εἰμί) 312 IV820 E43 (ἐντεῦθεν, ὅτι — ἐ., ὅτι).

ἐκεῖνος subst. v. αὐτός S | I225 413 52 632 34 94 16 30 1123 1225 1416 155 6 173 17 18 21 1813 1919 ⟨2220⟩ 2414 255 6 275 2918 21 66 302 II223 526 28 68 22 74 8 811 ⟨17⟩ 919 1026 1112 122 4 8 1318 22 142 1513 1633 44 46 1822 29 2113 2212 2425 26 266 III117 36 43 215 42 74 34 91 5 1019 158 (= E294) 181 ⟨7⟩ 195 205 10 2116 21 2230 56 58 64 2322 2416

66 72 114 2623 30 IV172 89 95 99 102 104 125 145 158 159 39 10 438 720 832 1032 33 1119 25 1210 11 12 121 132 4 6 7 8 20 F35 E122 142 251 3 30 461 511 522 G2 7; ἐκείνη I56 1122 II521 2328 III127 2299 109 IV 1155 E28; ἐκεῖνο I1135 172 273 2916 II54 29 65 [2219] 33 2335 38 III2311 IV180 38 443 1035 (ἐξ ἐκείνου) 1219; ἐκεῖνοι I93 109 1219 135 1415 1812 238 2418 2831 299 59 II79 1412 1725 2013 219 2217 37 239 III218 46 7 12 71 23 167 [187] 2228 80 106 2438 39 111 261 4 5 IV110 31 168 27 55 24 626 27 28 36 37 38 829 105 113; ἐκεῖναι II1640 IV1148; ἐκεῖνα I18 419 613 14 18 89 105 (πάντα ἐ. = E7) 174 18 1818 238 2420 264 272 2825 303 II116 34 58 63 810 108 1326 195 (τὰ ἄλλα) III135 322 79 1319 IV159 80 176 412 1030 127 E7 (ἐ. ἅπαντα; v. l. πάντα) 312.

ἐκεῖνος opp. οὗτος: I301 II1314 15 III145 162 IV155 (pl.) & 127 (μέν — δέ); ἐ. — ὁ δέ IV94 | ἐκείνη — ταῦτα E245 | ἐκεῖνο — τοῦτο I66 1128 II1630 III49 56 1020 2320 IV1028; ἐ. — ταῦτα I36 279 III2321; τοῦτο, -ο δέ III1020; τὸ μέν, -ο δέ II249 & 10 ἐκεῖνα — ταῦτα I1011 2816 II213 1520 III175 IV181 137 E252 4; -α μέν, ταῦτα δέ II1016; -α, τοῦτο II119 2334 IV1025; -α, — τοῦτο δέ IV741 ‖ opp. αὐτός III1019 161 (pl.) 2 IV 1031.

ἐκεῖνος, ὅς I54(?); ἐκεῖνοι, οἵ II1325 IV430 39; -ο, ὅ I2524 II1615 2316 2420 III2298 IV1163 625 1133 E21; -α, ἅ I1729 1816 2963 II917 1619 III251 IV25 629 710 15 E14 243 | ἐκεῖνος, ὅστις E42 A48(M3); -ο, ὅ τι I2524 272 III2231 2324 | -α, ὅσα IV129.

ἐκεῖνο, ὅτι I1128 1710 232 2528 2714 II2410 19 III916 181 2214 24104 IV423 121 G7 | -ο, ἵνα III711 | -ο, εἰ I116 II525 2117 III173 | -ο, ὅπου I1223; -ο, ποῦ II2226; -ο, τί(ς) IV31 447 | -ο c. inf. I423 1124 E311; -η c. acc. c. inf. IV86; -ο c. inf. et artic. III2412 56 (-α) IV 173 [E332 Stob.] | -ο ‘ -’ I186 7 III49 IV115 54; -α ‘ -’ I424.

ταῦτα et αὐτὰ ἐκεῖνα in eodem enuntiato ad idem vocabulum pertinent II226; αὐτὸς et ἐκεῖνος III109; αὐτοί et ἐκεῖνοι I1218.

ἐκεῖνος adi. v. αὐτός T | ante artic. I34 92 3 2520 268 II131 624 2211 2311 III174 2272 2435 110 IV720 1013 1118 127 F62 238 E44; -α τὰ τῶν σχολαστικῶν IV1138 | τὸ ὀλίγον ἐκεῖνο sim. I218 II140 1610 194 III2113 IV184 E5 | τίνα ποτ' ἐκεῖνον — —; III215; τί π. -ο III131.

ἐκείνως [I2220] II2315 & III 137 (οὕτως).

ἐκεῖσε A84 (S58; opp. ἐνθάδε).

ἐκθυελλῶ A5 (H1).

ἐκκαθαίρω II2340 | -ομαι II2115.

ἐκκαίω (-αύσει) III162.

ἐκκαλοῦμαι II2417 & 18 (πρός τι) III728.

ἐ⟨κ⟩κεκραγώς II512.

ἔκκειμαι I222 (παράδειγμά τινι = IV52) III133.

ἐκκλείομαι II66 III2270 (εἴς τι) IV723.

ἐκκλίνω v. ὀρέγομαι | ἐ. τι I42 277 E21 | τὰ -όμενα II226 (opp. *σπουδαζόμενα).

ἔκκλισις v. ὄρεξις | *I42 *II112 *III127 *IV437 (τινός?).

ἐκκλιτικός v. δύναμις | ἐκκλιτικῶς v. ὀρεκτικῶς; ἐ. ἔχω τινός III127.

ἐκκόπτω II2231 (δόγματα = III 318) III128 | ἐξεκόπη I275.

ἐκκρούομαι II1319 20.

ἐκκρουστικός II1829.

ἐκλαμβάνω I610.

ἐκλανθάνομαι I105 (τινός) 196 (ὅτι).

ἐκλέγω III2325 | -ομαι med. I127 1228 II510 2339 IV740 (ἀπεκλεγ.) E17 36.

ἐξεῖπον IV134 19 20 22.

ἐκλείπω abs. III119 E7.

ἐκλεκτικός τινος II69 [III 2333].

ἐκλογή *I127 II106 IV1930 (αὐτῶν).

ἐκλύομαι pass. II1813 1920.

ἐκμαίνομαι III211.

ἐκμάσσω I194.

ἐκμανθάνω A84 (S58).

ἐκμελετῶ II1733.

ἐκμισθῶ: ἐπ' ἀργυρίῳ ἑαυτόν IV1139 | -οῦμαί τι III214.

ἑκοντής A93 (S67).

ἐκπέμπω II815 ἐκ *σχολῆς (ἐπί τι) III1612 (εἴς τι) | -ομαι IV1115 (ἀπό τινος).

ἐκπηδῶ III2424 (διὰ *ἐνυπνίων) IV127.

ἐκπίνω II1622 | -ομαι IV1141.

ἐκπίπτω I927 (ἀπάντων) G4 (εἰς ἀνθρώπους).

ἐκπληρῶ I1619 (*χώραν = III 2495 IV1109) II511 129 III1015 185 (ἔργον = E244) E37.

ἐκπλήρωσίς τινος IV1175.

⟨ἔκπλησις A34 (S17)⟩.

ἐκπλήσσω IV410 | ἐξεπλάγην II916 III2225 (ὑπὸ φόβου).

ἐκποιεῖ c. inf. I81.

ἐκπολιορκοῦμαι I2821.

ἐκπονῶ τι I418 20 22 II1731 III17 28 64 IV24 528 1013; ἐ., ἵνα I813 | -οῦμαι III61 2 123 = 4; c. inf. III63.

ἐκπτύω III1217 = E47.

ἔκπτωσις II1721.

ἐκπύρωσις (*Ζεὺς ἐν *-ει) III 134 5.

ἐκριπτοῦμαι III2633.

ἐκσείω ⟨I2610⟩ IV910 (τινά τινος) 1322 | -ομαι IV911.

ἐκστρέφω III139.

ἐκτείνω v. δάκτυλος, χείρ | I119 (*τράχηλον) II516 (*κόλπον) III2622 (σεαυτόν).

ἐκτελῶ III2432 110.

ἐκτέμνω I1135 | -ομαι I59.

ἑκτικός II184 | -ώτερον III2478.

ἐκτίλλω III145.

[ἐκτινάσσω E3313].

ἐκτίνω III2424.

ἐκτός II2226 27 IV1219 (ἐ. εἰμί τινος) A73 (S38; δούλων ἐ. ὑπάρχω) | τὸ ἐκτός IV41; τὰ ἐκτός v. ἀπροαίρετα; I19 27 = 14 418 26 1137 152 3 2711 292 II210 (= 15 III1016) 12 524 1611 2219 III38 72 1513 (= E297) 20 tit. 1 17 ⟨2216⟩ IV31 46 741 84 10 32 101 25 129 1313 E13 16 3313; τὰ ἐκτός τινος I2947 | αἱ ἐκτὸς ὗλαι sim. II521 IV520.

ἐκτρέπομαί τι IV1117 18 E313 A26 (S9 H18) | εἴς τι I642.

ἐκτρέφω τέκνον II2210.

ἐκτροπὴ γίνεται ἀπό τινος IV1136.

ἐκτυφλῶ I2711 13 | -οῦμαι [I2012.

ἐκφανής: τὰ ἄγαν -ῆ I51.

ἐκφέρω ἀπόρρητα IV131 & 7 (πρός τινα) 7 10; sim. I431 & G1 (εἰς ἀνθρώπους); v. εἰσφέρω; καρπόν I432 (ἐν) *143; *στάχυν IV836; *χεῖρα III922 | *sepelio* II2210.

ἐκφεύγω I262 (παραδέχομαι) IV126 52.
ἐκφοβῶ τινα III22106 (διά τινος) IV731.
ἐκχέω IV33 A37 (S20) 52 (M14; εἴς τι) | -ομαι IV1141 (*ἔλαιον = 1026 E122).
ἐκχωρῶ τινος III38.
ἑκών v. ἄκων | III59 IV35 9 F812 E[7] 311 [532] G4.
ἐλάδιον II2029 ‹*› III1016 *E122.
ἐλαία, ἐλαϊκῶς II2018.
ἔλαιον v. ἐκχέω | II2029 235 III2271 IV1112 [*E122 Stob.].
ἔλαττον IV627; ἔχω II116 III 1511 (-σσον; ἐν) E253 | οὐδὲ ἐλάχιστον II1030.
ἐλάττωμα εἰς κτῆσιν II1027.
ἐλαύνω *πρόβατα I165 | -ομαι II2017.
ἔλαφος I632; pl. *II18.
ἐλεγκτικός II261 III2119 *2333 E338 (γίνομαί τινι).
ἔλεγχος I2617 *II1420 *III1011 (τινός) 149; -οι IV1146 (τινός) A19 (H14).
ἐλέγχω II132 (τι) III913 (τινά) | -ομαι II132 IV521.
ἐλεεινός IV619.
ἐλεῶ τινα I183 (= 289; opp. χαλεπαίνω τινί) 9 IV618 22 (ἐπί τινι) 37 | abs. I198 II712 (κύριε, ἐλέησον) 1726 (φθονῶ = III2443 IV14) IV61 2 (ἐπί τινι) ‖ -οῦμαι I928 III2239 IV6 tit. 1 5 19.
ἐλεήμων II213 (φθονερός) 5 6.
ἔλεος III2213 (φθόνος) IV61 2 *19.
ἐλευθερία (ἀτ. = ἀταραξία, εὔ. = εὔροια) *I1210 12 *15 21 *248 & II121 (ἀτ.) 23 1641 (εὔ.) 1828 (εὔ., ἀτ.) III1512 (= E297; ἀτ.) 2467 IV1 tit. 23 *24 *27 30 *52 *54 *56 *109 *113 131 144 *171 172 175 37 (ἀτ.) 911 F45 (εὔ.) 144 E14; opp. δουλεία III2284 A66 *69 71 (S31 *34 36).
ἐλευθεροποιὸν δόγμα IV1176.
ἐλεύθερος (ἀτ. = ἀτάραχος, δ. = δοῦλος, φ. = φύσει) v. ἀκώλυτος, ἀπαραπόδιστος I419 641 128 9 1728 1820 199 II123—25 27 (ἀτ.) 213 (δ.) 1413 1729 2026 (-ους εἶναι, δουλεύειν) 2227 2342 III7 tit. (v. διορθωτής) 1311 2240 (δ.) 41 · 42 (φ.) 48 2460 75 96 98 IV11 3 5 8 (7 & 8 δ.) 10 14 16 & 21 (δ.) 29 32 33 (δ.) 51 53 55 56 58 128 146 151 152 158 170 39 528 (δ.) 68 (ἀτ.) 33 78 (φ.) 9 1324 (φ.) F35 E12 (φ.) 3 (δ., φ.) 142 192 A13 (H9) 66 & 67 (S31 32; δ.) 73 (S38; δοῦλοι) 74 (S39); subst. -ος *III2216 IV1152 A70 (35) *72 (37; δοῦλοι) -οι *II122 25 IV149 (δ.) 152 157; ἐλεύθερον φύσει *I197 II151; -α II23.
ἐλευθερῶ III2467 68 | -οῦμαι III2639 IV1114 (ταύτην *ἐλευθερίαν) 717.
ἐλεφάντινος, ἐλέφας v. χρυσοῦς, χρυσός.
ἕλκη II1811 *2122.
ἐλκύδρια *II2122.
ἑλκυστικός: *-ά III1214.
ἑλκύω II1620 (εἰς) III223 | -ύομαι II1823.
ἕλκω I2922 (εἰς) II2015 (ἐπί τι = I24 pass.).
ἐλλέβορος II1514.
ἐλπίζω τι III2611 (ἐκ) A98 (M20; ἐν) | c. inf. II2037 | ὅτι I2013.
ἐλπίδες *II2346 (τίθεμαι -ας ἐνταῦθα) F30 *31 *E40 (-ας ἔχω ἔν τινι)
ἐμβαίνω II524 (εἰς) 2028 (ποῦ).
ἐμβάλλω εἰς I2923 II47 III2429 IV1128 | -ομαι I2923 E7.
ἐμβάδες I2941 *43.

ἐμβριθὴς τὸν λόγον A7(H3).
ἔμετος III212.
ἐμῶ I2616 IV94.
ἐμμένω τινί II15 tit. 1 (*κριθέντι) 7 (κριθεῖσιν; = 11 12) E22 50 | c. partic. I1415 | abs. II157.
ἐμός v. ἔργον, μέρος | adi. (σ. = opp. σός); τὰ ἐμὰ κτήματα sim. I932 1927 223 (σ.) 14 II217 (*ἐμὸς Ἡράκλειτος) 1918 = 19 III37 921 2220 2311 2423 111 IV1212 1312 E44 (σ.); σός I153 1726 II621 2029 III721 913 2255 268 (τὸ μὴ σὸν ἔργον) IV436 1116 E[6 Stob.] 20 26 30 333 10 14; ἡμέτερος I103 145 F34; ὑμέτ. I1414 III2326 | γνώμη ἡ σή sim. I1728 III510 | ὁ πατὴρ ὁ ἐμός sim. I94 III57 1015 (οὐκ) 2288; σός IV523; ἡμ. I145; ὑμ. I924 | κίνδυνος σός sim. II621 III2498 | ἐμός τις ἑταῖρος II151; σόν τι ἀγαθόν E6; μέρος τι ἡμέτερον I112.
c. praed. (δοῦλος ἐμὸς εἶ sim.) III2475 IV178 (σ.) 1210; σός E9; ἡμ. E11 (opp. οὐχ ἡ.); ὑμ. II1929.
praed.: ἐμός I121 (opp. οὐκ ἐ. = IV429) 2414 III1020 2423 (λύπη ἐμόν) 68 IV171 (σ.?) 100 158 714; σός I111 254 II68 1642 1730 32 III2456 69 (= E6) IV172 73 107 1016 E13 14 17 50 | ἐμόν ἐστι c. inf. I221 & 2940 (σ.) II1515; ὑμ. III72.
subst. οἱ ἐμοί III264; οἱ ἡμέτεροι (= *Στωικοί) II121 | τὸ ἐμόν I221 (*σ. = II529) II2219 III2423; τὸ σόν II1610 E13 [6] | τὰ ἐμά II55 11 III921 2321 2468 (opp. *οὐκ) 96 106 (*οὐκ) IV524 1029 1310 15 18 24 E121; τὰ σά I1812 2411 253 (opp. *μὴ σ.; = IV183) 4 II212 624 (*σ. καὶ οὐ σ.) 1730 III2231 2454 99 IV175 77 (*μὴ σ.) 112 (*οὐ σ.) 638 1016 19 133; τὰ ἡμέτερα II1423 IV132 4.
ἐμπαίζω τινί I410 II79 1918 28 IV147 134.
ἔμπαλιν E522 A89 (S63).
ἐμπειρία II245 (τινός) A68 (S33).
ἔμπειρος (ἄ. = ἄπειρος) II31 (c. inf.; ἄ.) 1219 (τινός; 18 ἄ.) *248 *IV1117 (*ἄ.) | -ως I83 II515 1321 242 (ἀ.) 3 (ἄπειρος) 4 (ἀ.) 7.
ἐμπερπερεύομαι II134.
[ἐμπλησθῆναι E336 Stob.].
ἐμπίπρημι I733 (ἐνέπρησα) II2217 (ἐμπιπρῶμεν) | ἐμπρησθῆναι I2815 16 II2217.
⟨ἐμπηδῶ A38 (S21)⟩.
ἐμπίπτω εἰς I148 233 4 II1225 1631 (εἰς ἀνθρώπους) 2214 (*μέσον) III133 (εἰς λῃστάς) IV135 426 [E3316] | ἐν E462 | [τινί E21] | abs. I911 241 II511 1620 2314 III712 (decipior) 2217 90 (*-οντα = E9 et 3312 sing.).
ἐμπέπλεγμαί τινι III2269.
[ἔμπλησίς τινος A34(S17)].
ἔμπνους (-οα) II820.
ἐμποδίζω v. κωλύω | (δ. = δύναμαι) τινά II2318 19 IV182 & 45 (δ.); τινί II2215 (πρός τι) 17 (εἰς) III46 | abs. (δ.) III2469 IV438; *-ων I2711 = 13; *-ον III46 [E4 (πρός τι)] ‖ -ομαι I19 (εἰς) II1714; (δυσροῶ; = 17 IV133) III47 IV417 (πρός τι) 28 35 727 E13 5 3310.
ἐμπόδιος I128 (ἐμαυτῷ); -ον III2433 E[4 (πρός τι)] 9 (τινός).
ἐμποδισμός *IV415.
ἐμποδὼν γίνεταί τι πρός τι [E4.
ἐμποιῶ τι II2026 (τινὶ διά τινος) III2323.

ἐμποίησις δογμάτων IV11 8.
ἐμπορεύομαι IV10 11.
ἔμπορος *E31 4; -οι *II14 29.
ἐμπορίαν στέλλομαι III24 80.
ἐμπρησμός III13 10 IV10 26.
[ἐμπτύω E47].
ἐμφαίνω τι I6 8 9 II8 20 (διά τινος) | ὅτι II24 17 (διά τινος) III23 36 (τινί) E33 10 (-ομαι; ἐκ).
ἔμφασις *II11 15 III22 86 IV11 22 (ἀπό) 29.
ἔμφυτος ἔννοια II11 3.
ἐμφύομαι II18 7.
ἐν: c. verbis v. ἁμαρτάνω, ἀναστρέφομαι, ἀνέρχομαι (i. v. Ῥώμη ind. I), ἀπέρχομαι, ἀποθνήσκω, -λαμβάνομαι, -λείπομαι, ἄρχω, ἀσκῶ, βλέπομαι, γεννῶμαι, γίνομαι F, γράφω, γυμνάζομαι, δείκνυμαι, διάγω, διαπίπτω, -πρέπω, -τρίβω, -φέρω, διεξάγω, δοκῶ, ἐγκατέμιξεν, εἰμί, ἐκφέρω, ἐμπίπτω, ἔνειμι, ἐξίσταμαι, ἐπαγγέλλομαι, ἐπιγιγνώσκω, -δείκνυμι (?), ἕρπω, εὐθυμῶ, εὐλαβοῦμαι, εὐλογιστῶ, εὑρίσκω, εὐστοχῶ, ἔχω, ἕψω, ζητῶ, ζῶ, ἡγοῦμαι, ἡλιάζομαι, ἡττῶμαι, θαρρῶ, ἵστημι, καθέζομαι, καθήκω, κάθημαι, καθίζω, κατάκειμαι, -ἀκολουθῶ, -λαμβάνομαι, -μένω, -τάσσομαι, κλαίω, κρατῶ, κρύπτομαι, κυβεύω, κυλίομαι, λαλῶ, λέγω, μανθάνω, μελετῶ, μεταβάλλομαι, -λαμβάνω, νικῶ, νυστάζω, οἰκῶ, ὀνομάζω, ὁρῶ, παραβαίνω, παραγγέλλομαι, παρακρατῶ, -σκευάζω, -χωρῶ, παρέρχομαι, παροξύνω, πάσχω, πείθω, περιγίνομαι, -έχομαι, -πατῶ, -φέρω, πήγνυμαι, πλανῶμαι, πλέω, πλήττω, ποιῶ, προκόπτω, -πηδῶ, -τιμῶμαι, πταίω, σπουδάζω, στοχάζομαι, σῴζομαι, τάσσω, τηρῶ, τίθημι, φαίνομαι, φέρω, φροντίζω, φυλάττω, φύομαι, χωρίζομαι | c. adi. ἀγύμναστος, [αἰδήμων], ἀκώλυτος, ἀναγκαῖος, ἀνεξαπάτητος, ἀσύγχυτος, δόκιμος, θαρραλέος, ἰσχυρός, καλός, κρείσσων, λαμπρός, μέγας, ὅμοιος, οἷος (τοιοῦτος), πρόχειρον ἔχω, ῥυπαρός, ταπεινός | c. subst.: ἀναστροφήν, δύναμιν, στάσιν, τόπον, χώραν ἔχω; πλεῖον, ἔλασσον, ἧττον ἔχω; κύριός εἰμι, πλεῖον ἀξιῶ; μνήμη; v. infra B.

ἔν τινι pro adi. (ἡ ἐν *βιβλίοις ἕξις sim.) I4 22 9 11 (ἀναστροφή; cf. I7 2) 10 1 24 4 14 (postpos.) 27 6 II8 26 (postpos.) III22 24 24 109 (διατριβή) IV15 3 86 (postpos.) F11 4 A26 (S9 H18) 36 (S19) οἱ ἐν τέλει I11 1; τὰ ἐν *βίῳ, κόσμῳ, οἴκῳ v. βίος &c.; τὰ ἐν Ἰλίῳ II22 22; τὰ ἐν ταῖς πόλεσι III7 1; οἱ ἐν Ὀλυμπίᾳ IV1 106; τὰ ἐν μέρει IV7 6 | sine articulo (τάξις ἐν αὐτῇ sim.) I29 39 II21 4.

ἔν τινι tempus denotat: v. Σατορνάλια, ὕπνοι | I3 3 29 41 II14 23 24 17 26 33 18 29 III2 5 10 5 13 4 = 5 15 3 22 52 (ἐν Ὀλυμπίοις) 24 28 E7.

locum sign.: v. δικαστήριον, κόσμος, μέσον, οἰκία, οἶκος, σχολή, τόπος, τριβή, φυλακή; in ind. I Ἀθῆναι, Ὀλυμπία, Ῥώμη I1 28 (= IV1 139) 18 22 19 3 (id. A28 82 = S11 47) 25 15 18 (= III26 37) 27 26 9 II2 17 12 17 13 24 15 20 19 15 27 20 26 21 14 III4 tit. 11 (ἐν φανερῷ; = IV6 4) 10 1 (= 26 27) 16 9 (ἐν ἡλίῳ = [A43 S26]) 21 23 22 13 15 55 65 24 84 117 IV4 21 8 39 (ἐν *ῥίζῃ κάτω) 11 35 13 14 E36 (= A37

S20) 461 A6(H2) 26(S9 H18) 43 83(S26 57) [A32(S15)].
ἔν τισιν (= μετά τινων) v. ἄνθρωπος D | I37 II77 III127 196 228 IV1173 E461 2.
ἔν τινι occasionem vel condicionem sign.; v. πᾶν, περίστασις | I121 228 633 720 = 33 193 2533 II527 III724 154 165 (= IV1217) IV1117 117 1212 E3312 (ἐν τούτῳ) 14 (= A42 S25) A7(H3) 30 40 41(S13 23 24).
ἔν τινι (= indutus vestimento sim.) I1243 45 II818 III 2210 2335 IV834 135 E37.
praeterea notanda ἐν τῷ (τοῖς) καθόλου, qu. v.; ἐν θεωρίᾳ I2617; ἐν *συνηθείᾳ λέγεται II1513; ὡς ἐν παρατάξει III2269; Ξενοφῶν ἐν *Συμποσίῳ IV53; ἐν παιδιᾷ IV731; ἐν πρώτοις E20; ἐν παρέργῳ E41 ‖ [II1122].
audi εἰμί III243 IV424 [E 243 P.]. [(S41).
ἐναγελάζομαι *οἰκίᾳ A76
ἐναθλῶ τινι III1613.
ἐναλλάσσω τι II18; abs. III64.
ἐναντίος adi. (subst. ubique cum artic.) I206 274 6 (*ἐ. ἔθος; sed III126 sine art.) II12 (praed.) & 914 (τινί) 202 III718 2488 IV 614 (τά.) ‖ subst. οἱ -οι II912 | τὸ -ον II114 35 (ἢ ἐπί τινος) 2021 (πᾶν τοὐν. = 211 IV87) 127 III127 IV530; τὰ -α I34 (τἀν. = IV29 1121) 141 II12 523 911 12 14 15 2023 III205 IV1109.
ἐναντιότητες *I1216.
ἐναργής I276 II126 201 ⟨III31⟩; *-ῆ I53 201 | -ῶς I288 IV1136.
[ἐνάρετος E243 P.].
ἐναύσματα IV1130.
ἔνδεια *III263 (*ἀναγκαίων) 5.
ἐνδείκνυμαί τι med. II711 143 153 δία τινος, ὅτι III2287.
ἐνδέον II1418.
ἐνδέχεταί τι II1612; c. inf. II204 III1410 2624; c. acc. c. inf. I1218 197 2213 III2245 46 87 IV164 | -όμενον II1933 *IV 114 *9. [III2274.
ἐνδέδεμαί τινι I145 6; εἰς
ἐνδιατρίβω τινί E41; abs. A88(S62).
ἐνδίδωμι IV914.
ἔνδοθεν IV1139. [E3313.
ἔνδον I1413 14 (εἰμί) III2455 (ἐν)
ἔνδοξον *II2221 E512 (ἄδοξον).
[ἔνδοσις E512].
ἐνδύω (& ὑποδέω) I164 (τινά) III2621 (abs.) IV1137 (τινά); med. I163; pass. I164 | intr. A38 (S21; τινί).
ἔνειμι: ἔνι II217 (τινί) [E323]; ἐνῆν c. inf. IV633 | ἐνὼν ἐν A26(S9 H18); ἐκ *-όντων E335.
ἕνεκα antepos. I1729 III107 (τούτου) IV1176 442 E13 A99 (M21; εἵνεκα) ‖ postp. I1233 162 194 11 = 14 II94 III127 (an ἕνεκεν S?) 22105 2412 50 2613 IV155 80 88 | τούτου ἕ. I235 432 (ὅτι) 113 (ὅπως) 7 (ὅτι?) 26 (ὥστε) II1617 2119 III59 713 97 10 18 122 185 218 (ἵνα) 2317 25 32 & 2478 (ἵνα) 2613 IV414 & 16 (ἵ.) 627 1320 E28 (ὅτι); τούτων ἕ. I911 307 IV412 716 | ἐκείνων ἕ. IV1176 | τίνος ἕ.-; III2314 2450 IV44; τίνος ἕ.- -; ἵνα I630 721 II611 173 (⟨ἵνα?⟩) III1010 IV183; τίνων ἕ. III2267.
[ἐνεργής III34].
ἐνέργεια *II1615 17 *IV1218; pl. *II1618 *IV1133 *1313.
ἐνεργῶ III2510.
⟨ἐνεργός II234⟩.
ἐνέχομαί τινι III2293.

ἐνέχυρον λαμβάνω παρά τινος IV135.
ἔνθα [III2212 E192] A42 (S25).
ἐνθάδε *ibi* I285 30 (ὅπου = II77) 2951 II1410 24 (ἐν) 1710 (ἐπί τινος) III51 2 107 (opp. ἐκεῖ = 2113) 11 2113 ⟨2242⟩ IV421 714 1115 A84 (S58; ἐκεῖσε); ἐ. εἰμί I731 32 1717 (ποία ἐ. ὀφρύς sim.; audi εἰμί = IV736 107) II1931 III224 IV36 1129 (οὐκ ἐ., ἀλλ' ἐ.) | καὶ ἐ. sine verbo I2944 III2454; οὕτω καὶ ἐ. III2434 85 IV517 | adi. (*ἐ. πλοῦτοι) I2610 || *eo* I2213.
ἔνθεν v. ἄρχομαι | I223 14 (sine verbo) 2711 III34 1614 2622 (ἔ. καὶ ἔ.) IV188 111 (ἐπί τι; sine verbo) E314 [43 Stob.].
ἐνθυμοῦμαί τι I31 & 4 (περί τινος) II814 2112 III511 1316 151 (= E291) 2265 95 2315 (ποιῶ) 2419 IV98 E21 | ὅτι III2638 E122 | c. interr. ind. II1822 2112 III2223 IV638 98 | '—' III 1313 IV634 | abs. I147 (περί τινος) II1411.
ἐνθύμημα *I81 (pl.) *3 IV95 (pl.) 8.
ἐνιαυτός II619 (-ῷ) III225.
ἔνιοι III141 IV125 1020; -α c. gen. III2489 IV126.
ἐνίσταμαι I51 (πρός τι) II118 [513.
ἐνισχύω III24108.
ἐννοῶ II2412 (ἐ., τί) III137 (*διοίκησιν, οἷα ἐστί) IV161 & 98 (ὅτι).
ἔννοια *II112 & 3 (-αν ἔχω τινός 7; 177 pl.) *129 *2412 *III 133 *IV124 (τινός); τὰ ἀπὸ *-ῶν II126.
ἐνοικῶ I916 A74 (S39; *-οῦντες).
[ἐνοχλῶ τινι E243 P.].
ἡνῶσθαι τὰ πάντα I142.
ἐνσείω τί τινι II1916; -ομαί III143 IV424 (τινί) [E4].
ἔνστασις III147 *2219 *E23.
[ἔνταξις *E23].
ἐνταῦθα *ibi* I413 710 (κἀντ.) 910 15 27 1215 1417 (ἐκεῖ) 178 21 (ἐν) 2010 (ὅπου) 2216 & 18 (-ά που τίθημι) 263 2936 54 II83 (= III2244) 1116 147 1614 1911 2339 46 (τίθεμαί τι) 244 III254 10 2639 IV128 81 (ἐ., ἐ.) 27 622 32 | ἐ. εἰμί II118 | οὕτω καὶ ἐ. I2513 II1516 III2449 (κἀ.); sim. E254; καὶ ἐ. ὡσαύτως I1821 || *eo* II216 1934 · III24 113 (ἐκεῖ) || *tunc* III122.
ἐντέλλομαί τινι I2536 (ταῦτα).
ἐντείνομαι E336.
ἔντερα I926.
ἐντεῦθεν I93 (-έν ποθεν) 227 (audi γίνεται) II1645 (ἐκ) III110 E43 (ἐκεῖθεν).
ἐντευξίδιον I1010.
[ἔντευξις E23].
ἐντιναχθήσονταί σοι *θύραι E3313.
ἐντολή I254 (-ὴν ἔχω παρά τινος; 5 pl.) | -αί *III58 *24114 IV*310 *717.
ἔντονον II234.
ἐντρεπτικόν v. αἰδῆμον.
ἐντρέφομαί τινι IV418.
ἐντρυφῶ τινι II2031.
ἐντυγχάνω τινί II1314 15 III 2249 G3 | *-ων III120; pl. *IV 1114 *G7.
ἐντετυλιγμένος I633.
ἐνύπνια III2222 *2424.
ἔνυπνος III2292.
ἕξ II619.
ἐξαγγέλλω II2017 III2116.
ἐξάγω τι I1010 II1510 (ἐκ) III 2475 (ἀπό) IV1105 [55] | -ομαι IV131 (πρός τι) A38 (S21).
ἐξαιρῶ τι ⟨I1135?⟩ II1640 2021 III⟨142?⟩ 149 IV1035 F156; τί τινος I423 III148 || -οῦμαι

pass. III138 IV614 124 | med. I97 (τινά τινος) III133 ‖ ἐξαίρετος III2466 IV735 | -ον *I233 *III123 23 IV113 (περί τι); ἔχω τι ἐ. I217 (πρός τι) III125 26 IV1127 | -ως I612.
ἐξαίρω (an -ῶ?) I1135 III142.
ἐξαίφνης I1917.
ἐξαλείφομαι II1811.
ἐξακολουθῶ I2216.
ἐξαλλοιῶ A5(H1).
ἐξαπατῶ τινα II919 175 207 IV1142 | -ῶμαι pass. I427 186 (περί τινος = 2951 II209 228) 2012 288 II110 1028 207 (μὴ -ᾶσθε = 2215) 8 IV12 E42.
ἐξάπτομαι πρός τι II189.
ἐξαριθμοῦμαι med. II198.
ἐξαρκῶ I1615 (c. inf.) IV520 (πρός τι); -εῖ III96 (σοί; dat. c. inf.) 2118 (acc. c. inf.; πρός τι).
ἐξήρτημαι I914 III31.
ἐξ ἀρχῆς v. ἀρχή.
ἐξεγείρω τινά et -ομαι (ἐκ) II2017.
ἔξεστι (-ῆν, -έσται) c. subi. I121 (τί μοι ἔ.) 136 (τί) 2521 (οὐδέν τινι εἴς τινα) | c. inf.: τινί I268 II122 (inf. pass.) 125 1637 III216 33 86 (dat. c. inf. = 253 E241) 246 16 251 2610 IV1156 108 1119 A84(S58); sine dat. pers. II123 1319 1634 (ἐξόν) 1729 (dat. c. inf.) III107 139 2234 2439 | sine subi. IV1119 145 (μοί) 146 (σοί) 158. [101.
ἔξειμι I2411 (ἐκ) II1624 III2431
ἐξελαύνω I632 II2234 (ἐκ).
ἐξελέγχω τινά I2617 II2028 III2019 (c. praed. = 2481) IV 838 A20 (H15) | -ομαι pass. II1417 IV53.
ἐξεμῶ II2033 III2111 2 E462.
ἐξεργάζομαί τι I418 730 (τὸν αὑτοῦ λόγον = III920 138) 171 III1513 (= E297) 2244 IV426 1013.
ἐξεργασία III138.
ἐξέρχομαι I221 920 2518 (μένω) 2927 (ἀπό) II523 712 1422 156 1610 37 (τινός = IV1138) 1737 2119 (εἰς) III110 (εἰσέρχομαι) 317 86 914 2252 74 (ἐκ) 2310 30 31 37 257 (ὥς τις) 2636 IV119 106 108 163 167 1017 27 137 E7 (c. inf.) A103 (M25).
ἐξετάζω τι I220 II132 2226 III98 2297 IV132 E15 A24 (S8; ἐ. σαυτόν, πότερον) | ἐ., ποῖον I1138 | abs. I220 III314 ‖ -ομαι III99 (ὅτι).
ἐξέτασις I725.
ἐξευρίσκω I208 III723.
ἐξευτονῶ IV1147.
ἐξηγοῦμαί τι I415 1713 15 17 29 II73 919 136 2027 2110 11 III217 8 24111 IV414 E49 | ἐ., ὅτι ‘–’ I1721 | ἐ., τί I611 | abs. E49; ὁ —ούμενος I416 1716 17 E49.
ἐξήγησις I1729.
ἐξηγητής I619 *1716 *20 IV312; pl. II914.
ἑξῆς adi. I722 | τὸ ἑ. I728 2614 II517 103 IV151; τὰ ἑ. I3 tit. 9 tit. 102 303 II133 220 (τινί) 69 142 13 1620 1728 1816 25 III53 151 (= E29) 232 24108 IV29 | adv. III41 & IV626 (εἶτα ἑ.) | [III2410].
ἐξικνοῦμαι II233.
ἐξιῶ IV1113.
ἕξις *I422 (*ἕν τινι ἕ.) II181 *5 *12 (τρέφω *-ιν = III258) *13 *IV425; pl. *II187.
ἐξισῶ A89 (S63).
ἐξίστημί τι I629 1821 II1624 | -αμαι II107 (ἐν) 1622 226 (ὑπό τινος) III210 22102 (τινός = IV 1107 69 718) IV735 (περί τι) 36 (ἐκεῖ σοι) 826 (τινί).

ἔξοδος *IV438.
ἐξοιστρῶ: -ή(ώ)σασα A5 (H1).
ἐξομοιοῦμαί τινι I218 II1412 III161.
ἐξορίζω τινά III2429 | -ομαι II138 622 78 III317.
ἐξορισμός I296 IV714.
ἐξορμῶ τινα πρός τι I1127.
ἐξορχοῦμαι III2113 16.
ἐξουσία *I2911 (-αν δίδωμι; *III2294 παραδ.) *306 | -αν ἔχω I915 (ἐπί τινι) *2950 IV1029; τινός I915 252 299 52 II226 1314 *III2448 70 IV159 (πρός τι) 60 61 82 710 1030 128 (κατά τι) *E142 (εἰς); c. inf. II1322.
ἐξυβρίζω IV838 39.
ἔξω: subst. τὰ ἔ. II225 54 III 1016 1513 (= E297; *ἔσω) IV 1215 E47 481 A56 (S30) | adi. ἐστ. τὰς ἔ. E335; ἔ. τι *ὕλης I152 ‖ adv. v. αἴρω, ἀποστρέφομαι, βάλλω, βλέπω, εἰμί, ἐκβάλλω, ζητῶ, κεῖμαι, νεύω, πλάζομαι, ῥιπτῶ, στρέφομαι, φέρω (ἔσω), χαίνω | II162 (*extra scholam* = IV537) IV411 | c. gen. I1928 II1030 III1018 (= IV423).
ἔξωθεν adi. II1016 A32 (S15) | adv. II813 1721 III2228 IV1118 1218 | [III178].
ἔοικά τινι III2417; -ός IV119 A15 16 (H11 12) 46 (V6) | c. inf. A71 (S36) | -εν in resp. II245 III14.
ἑορτάζω IV1106.
ἑορτή I1221 IV1109 426 46 (-ὴν ἄγω).
ἐπαγγελία *II97 104 & 7 (τίς ἐ. --; c. inf. = III239) IV86 *14 E21 (*inf.); -αν ἔχω c. inf. *I43 *-αν τινὸς πληρῶσαι II9 tit. (δύναμαι) 1 3 8 22 (δύν.) *III 2310 IV86 *13.
ἐπαγγέλλομαί τι I75 (ἐν; pass.) 102 (περί τινος, ὅτι) 15 tit. 2 (inf. fut.) 3 (οὐδέν) [E243 P. (πληρῶ, ὃ ἐ.)].
ἐπάγγελμα *IV89.
ἐπάγω *κανόνα III314 15 IV 103; τινὰ ἀπό τινος IV1128; c. acc. c. inf. IV89.
ἐπαγωγόν *E34.
ἐπαγρυπνῶ IV37.
ἐπᾴδομαι II2012.
ἔπαθλον III2451.
ἐπαινῶ τι (ψ. = ψέγω) I1615 2614 2959 II113 (διά τι = F212) 36 (ἐπί τινι) III18 2313 14 23 24 29 31 IV536 81 & 3 (ψ., ἀπό τινος) F213 4 E255 332 (ψ.) 34 482 (ψ.) [A36 (S19)] | abs. II523 172 (ψ., ἐπί τινι) 227 (ψ.) III2319 24 IV444 (ψ., ἀπό τινος) E252 482 ‖ -οῦμαι pass. II16 6 10 III 237 11 2439 A33 (S16) ‖ ἐπαινετός A25 (H17; ὅτι).
ἔπαινος (ψ. = ψόγος) I1822 2614 (ψ.) II1216 134 (τινός) 167 & ⟨7⟩ (ψ.) *III237 (παρά τινος) 24 2419 IV729 (τινός) F216 (= ἐγκώμιον; τινός) E254 A33 *36 (S16 ψ., 19); pl. *II167 (*ψ.) A93 (S67).
ἐπαίρω τι II815 III218 1015 2635 [A36 (S19)]; intr. I88 (ἐπί τινι) | -ομαι I32 810 1128 (συστέλλομαι) 2614 II1616 IV122 E6; ἐπί τινι II921 1122 III77 IV435 E6 | ἐπηρμένος I810.
ἐπαίτης III2289 266.
ἐπακολουθῶ I213; ἐ. τινι II1211 III1018 IV1136 126.
ἐπακούω II814 141 (τινός).
ἐπαμφοτερίζω II920 IV24.
ἐπαμφοτερισμός *IV25.
ἐπάν c. coni. II79.
ἐπάναγκες II201.
ἐπαναγιγνώσκω τι I108 E49 (τινί).
ἐπαναπαύομαι I99.
ἐπαναφέρω (ἐπί τι) II104.

ἐπάνειμι εἴς τι II189.
ἐπανέρχομαι II1736 (ἐπί τι) 2114 (μαθών; = III2478) 2338 (εἰς) III24109 E22 (τινί).
ἐπανίσταμαι II209.
ἐπανορθῶ τι II2116 III195 2466 2610 IV1013; -οῦμαι III52.
ἐπανόρθωσις III2115 *E3310 *511.
ἐπάνω τούτων I1232 (v. ἀφίημι).
ἐπαοιδή I279; pl. III2410 *89.
ἐπαρίστερος (περί τι) III1211.
ἐπαρκῶ III268 (οὐδέν).
ἐπαρχία *III312 IV155 (ὑπατεία; = 62 417) 721 23 (pl.; ὑπ.).
ἐπαύξω II912 186.
ἐπαχθής (τινι) E338.
ἐπεί postquam (de ἐπεὶ γάρ v. γάρ) I112 813 1619 II132 1110 (tertio loco) 2023 249 III13 24 (tertio l.) 126 IV114 E339 A24 36 (S8 19) G5; ἐπεί τοι III 121 ‖ postea ⟨I117⟩ II116 222 III2281 E5 462; ἐπείτοι ⟨I732 1013⟩ III518 2286 IV160 638 1121 31 1214 F159 ⟨A35 (S18)⟩ | in enunt. interrog. I195 15 2529 266 II128 215 87 (tertio l.) 165 ⟨2310⟩ IV144 121; ἐπείτοι I236 II611 83 | ante imperat. I163 2931 II157 1615 178 III134 IV519; ἐπείτοι I1811 II825 1830 III2623 IV1317.
ἐπείγω I174 (c. inf.) 5 2714 III23 2412 | -ομαι IV184 (παρὰ τὰ μέτρα).
ἐπειδάν IV126 A26 (S9 H18).
ἐπειδή I235 33 4 719 1110 21 171 II614 15 1026 III13 19 2238 2318 IV628.
ἔπειμι: *ἐπιόν II219.
ἐπεισέρχομαι II41.
ἔπειτα v. πρῶτον | E15 34 A6 [35] 43 69 (H2 [S18] S26 34) | [II267].
ἐπεκθύομαι II79.
ἐπεξέρχομαι *χάριτας I1615.
ἐπέρχομαί τι II1620 III97 IV 1128 | intr. I230 1821 [II134 IV 1122?]; τινί I225 2822 II1512 (c. inf. = III136) 1622 (ὅτι) III1317 IV147 | πᾶν *ἐπελθόν I510 = IV126; *-όντα μοι II2111.
ἐπερωτῶ III91.
ἐπευφημῶ τινα III2629.
⟨ἐπεύχομαι IV1122⟩.
ἐπέχω v. ἀληθές, συγκατατίθεμαι | ἐ. τάξιν E297 | -ομαι (ὑπό τινος) I1410.
ἐπί c. gen. v. μέρος, οὐσία | I420 (ὕλης; = 72 262 IV1117) 713 22 1213 15 1612 1722 (= 24 IV413) 1821 2011 263 285 II33 4 5 612 1113 162 216 III1413 201 4 2510 IV87 E323 34 39 [39 Stob.] 513 | ἐπὶ πάντων I1128 III24105 IV49; ἐφ᾽ ἑκάστου I1131 1618 E9 | temp. v. βίος; ἐπ᾽ ἐμοῦ III2327; ἐφ᾽ ἡλικίας III113; ἐ. *παρόντος I916 1116 III2486 E22 | loc. v. γῆ; I1610 (adi.) 193 275 II126 F83 (adi.) A83 (S57; adi.) | v. ἐπίσης, ἡσυχία | ὁ ἐπὶ *φυλακῆς I2965; οἱ — *μαχαίρας I307; — *εἰσόδου E255; v. εἰμί, κοιτών, ποιῶ | c. verbis: v. ἀναστρέφομαι, ἀρκῶ, ἁρμόζω, γίνομαι, γυμνάζω, [δείκνυμι I1722], δέχομαι, διάγω (ἐφ᾽ ἡσυχίας), διάκειμαι, εἰμί, ἐπιλέγω, -μένω, [-τελοῦμαι], εὑρίσκω, ἔχω, ζητῶ, ἡσυχάζω, ἵστημι, καθέζομαι, κατάκειμαι, -λήγω, -μαλακίζομαι, κινδυνεύω, κυλίνδομαι, λέγω, λοιδορῶ, μέμνημαι, ἔνω, [μεταβαίνω], ὁμαλίζω (?), ὁρῶ, παραφυλάττω, πάσχω, περιπατῶ, ποιῶ, [προσεπισωρεύομαι], σκέπτομαι, στρέφω, συντρέχω, τηρῶ, ὑγιαί-

νω, ὑπολαμβάνω, φέρομαι, φιλοτεχνῶ, χάσκω | v. ἔργα, ζημία, κατάρα, λύπη, μέγας, πρόχειρον (ἔχω), ὕμνος (i. v. ἐφυμνῶ) αὐτὸς ἐφ' αὐτοῦ sim. v. αὐτός A B E.

c. dat. *penes:*

B ἐπ' ἐμοί ἐστι I123 II1311 III2423 75 (i. = c. inf.; *i. = c. inf. c. artic.) E18 (i.); σοί I219 (i.) 1231 2939 (i.) II26 (*i.) III109 IV166 (ὅταν; i.) 67 (i.; ἄν) 68 77 (i.) 61 (*i.) 103 126 (i.) E141 191 (i.); αὐτῷ II132 9 (ὥστε); ἡμῖν I2210 235 (i.) II1932 IV165 129 (i.) F37 E11; ἄλλῳ IV156 (i.), ἄλλοις II112 IV164 65 1220 (*i.); παντί III2472; ἐκείνῳ E122 (*i.) audi copulam ἐμοί II51 8 IV166 61 1028; σοί III24108 A24 (S8); ἡμῖν (I719?) II1310 1933 F43 E11 | ὅσον ἐπ' ἐμοί E241; σοί *II711 III2432 2613; ἑαυτοῖς I1614 III2335 | ποιῶ τι ἐπί τινι I17 & 640 (ἐφ' ἡμῖν) 1232 (σοί) 2947 (ἐπ' ἄλλῳ, ἐπ' αὐτῷ) III 310 & IV1100 (ἐμοί); -οῦμαι F48 (ἐφ' ἡμῖν); ἔχω IV78 (αὐτῷ); γίνομαι IV433 (ἄλλοις); τίθεμαι F42 (ἡμῖν) ‖ οὐσία *ἐφ' ἡμῖν I2211 | τὸ ἐπ' ἐμοί II29 | τὰ ἐπ' ἐμοί I298; σοί I1232 1812 (οὐκ) II23 IV183 (& *οὐκ ἐπ' ἐ.) 415 & 106 (μή) E21 141 (μή) 241; αὐτῷ I419 (μή) II131 (οὐκ) IV79; ἡμῖν I1 tit. (& οὐκ) 17 II16 (μή); III 24 tit. (οὐκ) 2634 (& οὐκ) E12 (opp. τὰ οὐκ ἐφ' ἡ.; = 5 22 192 312) 242 251 & 321 (οὐκ) 483; ἄλλοις E142 ‖ ἐπὶ τούτοις *praeterea* I79 II103 172 IV1216; v. ἄλλος G, μυρίοι | de causa vel fine I431 III9 tit. 6 24113 (τούτοις) | de temp. v. ἄριστον | τὰ ἐπὶ μωρῷ IV733; ἐφ' ἑκάστοις IV186 ‖ c. verbis: v. ἀγανακτῶ, ᾄδω, ἀλαζονεύομαι, ἀφίημι, ἄχθομαι, γαληνιῶ, γαυριῶ, γίνομαι, δάκνομαι, διαλαμβάνω, διατίθεμαι, δίδομαι, ἐγκαλῶ, εἰμί, εἰσάγω, ἐκμισθῶ, -φέρω, ἐλεῶ, ἐπαινῶ, -αίρομαι, ἐπιθύω, -κρίνω, -φθέγγομαι, εὐφραίνομαι, εὐχαριστῶ, ἔχω, ἥδομαι, θαρρῶ, θύω, ἵσταμαι, καθεύδω, καθίσταμαι, καλλωπίζομαι, καταπλήσσομαι, κεῖμαι, κινοῦμαι, κρίνω, λαμβάνω, λοιδορῶ, λυποῦμαι, [μιμνήσκομαι, ὀγκοῦμαι], ὀγκύλλομαι, ὀδυνῶμαι, παραδοξολογῶ, πενθῶ, ποιοῦμαι, πράσσω κακῶς, σεμνύνομαι, στενάζω (i. v. πενθῶ), συμπεριφέρομαι, ταράσσομαι, τάσσω, τίθημι, τιμῶμαι, ὑψοῦμαι, (μέγα) φρονῶ, φροντίζω, χαίρω, χαυνῶ, ψέγομαι | c. subst.: v. βωμός (-ὸν ἱδρύω) γέλως, ἐξουσία, ἡδονή, λόγος (δίδοται), λύπη, μάχη (*ἐπὶ Πύλαις), πρᾶγμα ἔχω, φυγή.

c. acc. ἐπὶ τί.; II1321 (ὥστε) III135 245 IV1110 410 | ἐφ' ὅσον III2485 & IV167 (θέλω) 79 & 101 (δίδοται) 159 (ἔδει) 1016 113 (ἐ. τοσοῦτον); ἐ. ποσόν IV814; ἐ. τοσοῦτον II2037 (v. ὅσον); v. μένω, πολύ, χρόνος ‖ c. verbis v.: ἀπό; ἄγω, ἀναβαίνω, ἀνάγω, ἀνακαλῶ, -τοιχῶ, -φέρω, ἀνέρχομαι, ἀπάγομαι, ἀπαντῶ, ἄπειμι, ἀπέρχομαι, ἀποδημῶ, -κλίνω, -νεύω, -στρέφομαι, -χωρῶ, ἀσκῶ, βαδίζω, γεννῶμαι, γίνομαι, γυμνάζομαι, διαβαίνω, διατείνω, [εἰμί], εἶμι, ἐκδημῶ, -πέμπω, ἕλκω, ἐξέρχομαι, ἐπαναφέρω, ἐπανέρχομαι, ἐπιπηδῶ, -στρέφω, ἔρχομαι, ἑτοιμάζομαι, ἔχω, ἥκω, ἵεμαι, καθίζω, καλῶ, καταλήγω,

-σκευάζω, -στρέφω, κινῶ, κλίνω, μετάγω, μετατίθημι, νεύω, ὁρμῶ, παρακαλῶ, -λαμβάνω, -σκευάζω, πάρειμι, πέμπω, περισπῶμαι, πίπτω, πλέω, ποιῶ, πορεύομαι, προάγω, προσέρχομαι, -πηδῶ, ῥέπω, ῥιπτῶ, σπῶ, στρέφομαι, συνεπωθῶ, τείνω, τηρῶ, τρέμω, τρέπω, τρέχω, φέρομαι, φοιτῶ, πέφυκα | audi verbum III1614 IV834 | c. subst.: v. ἐπιστροφή, [μέρος], μεταβολή, ὁδός, παρασκευή, στράτευμα || [I117; ἔπι I930.].

ἐπιβάθρα I722(τινί) 2529[*E39 Stob.]. [E38.

ἐπιβαίνω τινί I2524 (κατά τι)

ἐπιβάλλω τι E15 | intr. [I414] II528 113; ἐ. τινί I265 III25 226 A92(S66) || -ομαι ⟨I414⟩ (προτίθεμαι = II1739; utrobique *S* προστ.; IV174) 2616(c. inf.) II2419 (συγκατατίθεμαι = IV116) III222(τινί).

ἐπιβιῶ τινι IV1032.

ἐπιβλέπω III138(πῶς) 13.

ἐπιβοῶ III2310(τινί) IV114('—').

ἐπιβολή (π. = παρασκευή; πρ. = πρόθεσις; σ. = συγκατάθεσις) *I128(ταύτην *ἐ. ἔχω = II 1929 III518) 212(πρ., σ.) 268 II137(πρ.) *1729 *34 1930 *30 (π.) 31 III2250 104(σ.) IV618 (π., ὁρμή) 26(πρ.) *819 | -αί *II 1422 1733(ἔχω).

ἐπιβουλεύω τινί II42 | -ομαι IV1160.

ἐπιβουλαί I2214.

ἐπίβουλος I37 1220 II1014 IV 530 31 E483.

ἐπίγεια *I142(*οὐράνια) 4.

ἐπιγελῶ τινι E3310.

ἐπιγέν⟨ν⟩ημα *III77.

ἐπιγιγνώσκω I642 (-ν-) 911 2961 A60(S51) | -ομαι ἐν IV820.

ἐπιγίνομαι III2410 F143(-γν-; τινί).

ἐπίγνωσις II2021.

ἐπιγνωστικός τινος *II34.

ἐπιγράφω II1634 (ἐ. τι & σαυτόν τινα).

ἐπιδείκνυμί τι I45(-υμεν; ἐν) II521 (-ύων) 145 (-υσι) III2287 (-ύων) 2617 (-υς) IV97 (-ύειν) E462(-υε); c. praed. III2613 IV524(-ύειν = 63 1122 E49) | c. interr. ind. ⟨II139⟩ E462 (-ύει; sed. Stob. -υσι) || -υμαί τι med. II2117(ἐ. τι) III2259 (c. praed.) 2316 (-δέδεικται); ὅτι I269 | pass. I426 (διά τινος) [II139].

ἐπιδεικτικός III2333(ὁ. ἐ. χαρακτήρ); *-όν E461 | -ῶς III 23 tit.

ἐπίδειξις II136 III1216.

ἐπίδεσμος *I1819.

ἐπιδημῶ II136.

ἐπιδίδωμι I85(οὐδὲν εἰς) 1224 (τί τινι) III2485 & IV914(ἐ. τι εἰς ἅπαν).

ἐπιδικάζομαί τινος III2299.

ἐπιεικής F510; *-ές III2011 | -ῶς III234.

ἐπιζήμιος A53(M6).

ἐπιζητῶ I1716(c. interr. ind.) IV833 & [E243 P.] (ἐ. τι).

ἐπιζῶ III205.

ἐπιθαρρῶ III2218.

ἐπιθαυμάζω I2612 III2281(εἰ).

ἐπιθ⟨ε⟩ιάζω IV1108.

ἐπίθετος (ἔξωθεν) IV1118; v. σχέσεις.

ἐπιθυμῶ τινος I1929 II188 III59 96 22 24112 IV184 170 42 728 93 E21 22 A3 31(V3 S14); abs. I926 (φοβοῦμαι) III112 IV 123 (φ.); c. inf. I624 II1819 1924 27 241 III93 IV133 421 1119 || *-ούμενα IV1175 636.

ἐπιθυμία II110(μετ' -ας; =IV

95) 1615 (φόβος, λύπη; id. A1 31 = H1 S14) *183 *9 *III921 157 (= E293; κατὰ — αν) *195 ⟨*⟩ IV1174 *175 41 & 1322 (τινός) A*3 (V3) 73 (S38) | -pl. III1511.

ἐπιθύω I432 (ἕνεκα) 1921 II1813 (*θεῷ) III24117 (ἐπί τινι).

ἐπίκαιρος A24 75 (S8 40).

ἐπικαλοῦμαι θεόν II712 1829 III2112 2256.

ἐπικαλύπτω A19 (H14).

ἐπικαταλαμβάνω A96 (M18).

[*ἐπικείμενος* IV614].

ἐπικίνδυνος III122 3 2229.

[*ἐπικινοῦμαι* E3310].

ἐπικλῶ III2633.

ἐπικλείω II2310.

ἐπικλώθω I1225.

ἐπικουφίζω III24104.

ἐπικραυγάζω I213 & 2922 (‘—’) IV119 (πολλά) 29 (τινί) 431.

ἐπικρίνω (π. = περί τινος) I2018 (π., ὅτι) 2951 (π.) 53 (acc. c. inf.) 54 (ἐ. τι π.) II172 (π.; ἐπί τινι).

ἐπίκρισις (περί τινος) I2614.

ἐπικροτῶ I2931 32 (τινί) IV1108.

ἐπιλαμβάνομαί τινος I2923 II2035 (ἀπό τινος) III2475 IV 1153; abs. IV179.

ἐπιλανθάνομαί τι III105 (?); τινός I214 103 II1013 2337 43; ὅτι I2414 2821 III2420; c. interr. ind. II1012 2421 III2450; abs. II1625 III105 (?).

ἐπιλέγω (d. = c. dat.) ὅτι III 1615 (d.); ὅτι ‘—’ IV112 E15 (d.) 3 (ἐπί τινος) 4 122 [16 P. (d.)] | τοῦτο ἐπί τινος E9 | [II 1726].

ἐπιλείπω τινά I98.

ἐπιληκτικός A46 (V6).

ἐπιλογίζομαι I1815 & III244 (ὅτι) IV1163 (τἆλλα).

ἐπιλογισμός II1011; -οί *E121.

ἐπιλογιστικός τινος II103.

ἐπίλογος *II2717 *19.

ἐπιμέλεια *I235 164 II5 tit. 9 *20 62 2329 *2417 23 IV1025 F247 | τινός *I237 *85 *166 (-αν ἐπιμελοῦμαι) 2833 (-αν ποιοῦμαι = III96) II1219 | περί τι II1713 *2346.

ἐπιμελοῦμαί (sed — εσθε III 2214) τινος I112 14 73 99 125 6 1727 II1222 23 1419 209 23 2317 35 2417 III119 52 7 726 105 2118 2214 77 2328 2419 22 IV627 30 739 E11 13 314 A28 88 (S11 62); [τινί? E16] | abs. II1426 2417 III2625 E30.

ἐπιμελής II829 1731 233; -έστερος I1413; *-ές II52 | -ῶς II53 7 III229 53 (-έστερον).

ἐπιμελητής F225.

ἐπιμένω I716 & 17 (ἐπί τινος) II1221 (c. partic.) 2026 265 IV731.

ἐπιμήνια *II78.

ἐπινεύω v. ἀληθής | I53 (τινί).

ἐπινοῶ τι I168 (ποιῶ) III719 135; c. praed. I727 II1636 | ὅτι I1140 231.

ἐπίνοιαι I148 III137.

ἐπίπαν E30 (ὡς ἐ.).

ἐπιπέμπω III24107.

ἐπιπηδῶ IV8 tit. (ἐπί τι) 39 (τινί).

ἐπιπίπτω τινί [I610] II1623; abs. III263.

ἐπι⟨πε⟩πλεγμένος I95.

ἐπιπλέον I87 III161.

ἐπιπληκτικός III2119.

ἐπίπληξις A45 (M12).

ἐπιπλήσσω τινί III194 E3316; abs. E35.

ἐπιπλοκὴν ἔχω πρός τινα II 1427.

ἐπιποθῶ III2453 86 87.

ἐπίπονον (ἡδύ) E512.

⟨*ἐπιρρέπω* τινί II267⟩.

ἐπιρρεπῶς ἔχω πρός τι III221.

ἐπιρρωνύων III723; *-ύντος III24115.

ἐπισεσαγμένον IV179.
ἐπισείω *κεφαλήν I2218.
ἐπισημαίνομαί τινι E18.
ἐπίσης III2284 A89 (S63; ἐπ' ἴ.).
ἐπισκεπτικός I1710.
ἐπισκέπτομαί τι I127 1720 2018 II1124 III96 IV1100 512 E293 7 | c. interr. ind. I1010 (παρά τινος) 121 (περί τινος) 1716 E295.
ἐπίσκεψίς τινος I74 (-ιν ποιοῦμαι = 1139 III96) *176 *12 (*ὀνομάτων).
ἐπισκοπῶ I1138 III2272 77 97 [E34 Stob.]. [E47.
ἐπισπῶ I1235 (τινί τι) | -ῶμαι
ἐπισπέρχω A89 (S63).
ἐπίσταμαί τι I1214 E13.
ἐπίστασις *IV1135.
ἐπιστατῶ τινι III2218.
ἐπιστάτης *III153 (= E292); -αι IV431.
ἐπιστήμη I1214 (τέχνη) II61 (δόξα, ἀπάτη) 82 (νοῦς, λόγος ὀρθός) *133 (*θάρσος) *III203 (c. acc. c. inf.; *ἀπάτη) IV163 (τοῦ βιοῦν sim.) *118 (περί τι) 1214 | *-αι IV1214 (*τέχναι).
ἐπιστήμων τινός II223 (εἰμί) A89 (S63). [2424.
ἐπιστολή *I928; -αί I933 III
ἐπιστρέφω τι III2288 (κατά τι) IV97; intr. III2239 (ἐπί τινα) 24106 (κατά τι) IV35 (πρός τι = [E10]) 47 (ἐπί τι, εἰ) E10 (ἐπί τι) ‖ -ομαι m. c. interr. ind. II217 E50 | τινός I727 (-αφήσομαι = 2954) 921 (-έψομαι) 2215 252 2713 2948 53 II23 6 46 1314 1615 IV134 70 623 1212 F117 | abs. I199 2614 (ἄν) II133 1615 (c. acc.?) 2022 III171 223 2489 E7 (μήποτε) ‖ -ομαι pass. ἐπί τι I418 III2316; εἴς τι III2337; ὑπό τινος II2033.
ἐπιστροφή III1615 (ἐπί τι) E41 (-ή ἐστι περί τι).
ἐπιστρόφως ἔχω IV181.
[ἐπισυγκινοῦμαι E3310].
ἐπισεσυρμένον v. εἰκαῖος | -ως E315.
ἐπισφαλής I88 III1320 E3316.
ἐπίσχεσίς τινος II2023.
ἐπισωρεύω ἓν ἐξ ἑνός I105.
ἐπιτάσσω III59 97 (τινί τι) | -ομαι (iubeor) III2631 IV117 (οὐδέν); -τεταγμένος τινί II2320.
ἐπιτείνομαι (ἀπό) II187.
ἐπιτελῶ τι I614 III2257 24111 IV1011, -οῦμαι IV125 (c. praed.) E311 ([ἐπί τινος]); *-τετελεσμένα I67.
ἐπιτερπὴς ἀκούειν τινί II146 | *-έστατα F34 (ἀτερπέστατα).
ἐπιτεύγματα *III2628.
ἐπιτευκτικός v. ὄρεξις.
ἐπιτήδειος II225 (τινί) III123 (πρός τι) 2637 IV1106 (*-α).
ἐπιτηδειότης III2118 (πρός τι).
ἐπιτήδευμα *III235 *IV813; -ατα II172.
ἐπιτηδεύω τι III115 58.
ἐπίτηδες II218 IV1036.
ἐπιτίθημί τι II1419 (*κολοφῶνα = IV140) 159 | -εμαι pass. III2120.
ἐπιτιμῶ τινι I732 (ὅτι) 2220 III 2210 93 94 98 IV1115 633.
ἐπιτρέπω τί τινι I18 III143 (sine acc.) IV1220 F411 E28; ἐ. τι εἴς τι II1219; τινί c. inf. I1010 II125 (dat. c. inf.) 712.
[ἐπιτρέφω II267].
ἐπιτροπή *II822 IV721.
ἐπίτροπος v. Καῖσαρ in ind. I | I1412 *III41 F184; -οι *I2937 IV439 (αὐτῶν).
ἐπιτυγχάνω τινός IV97 [E21] | abs. II67 1712 IV628 38 (περί τι); *-τυχών IV136.

ἐπιτυχία τινός E21.
ἐπιφαίνω τινά c. praed. IV64 | -ομαι III226 IV842 1010 (τινί).
ἐπιφάνεια *III2229.
ἐπιφανής I927 III96 (-έστερος); *-εῖς IV64.
ἐπιφέρω τι I48 2910 (*ἐπιφοράν) III23 | -ομαι pass. IV161 | *-όμενον I716 19; *-α II1612.
ἐπιφθέγγομαι ὅτι '—' III2326 E42 (ἐπί τινι).
ἐπιφοιτῶ τινι III2269.
ἐπιφυήσομαί τινι IV523.
ἐπιφωνημάτια III2331 32.
ἐπιχαιρεκακία II1645.
ἐπίχαρι II143 IV1119 (καὶ ἡδύ).
ἐπιχειρῶ τι IV65; τινί III2122 2212 66 F252; c. inf. II183 IV66 F810 A71 84 89 (S36 = M7 58 63); abs. III2253 | [A6 (H2)].
ἐπιχειρήματα *I81 *II2028.
ἐπιχειρητικός v. δύναμις.
τἀπίχειρα III2424.
ἐπιψελλίζω III2488.
ἐπιψηφίζω IV1164.
ἐποικοδομῶ τινι II158.
ἕπομαί τινι I125 (θεοῖς = 8 2015) E49 A100 (M22); abs. E[7]531.
ἐπονείδιστος II1016.
ἐπόπτης III116.
ἐποχή I411 (πρό⟨σ⟩θεσις).
ἐραστής II2215 (ἐρώμενος).
ἐρῶ (ἠράσθην) τινος III519 IV 115 148 93 1119; abs. I2221 IV 1135 (ἀντερῶμαι) ‖ ἐρώμενος II 2215 *17; -η *I228 2824 & II2422 (-ας κτῶμαι) *IV117 | [III1216 E511].
ἐργάζομαί τι I1617 (διά τινος) II522 1511 A31 41 50 (S14 24 V8 = M5) 83 (S57; τινί τι); abs. IV135 (*σώματι).
ἐργάτης *III2623 (pl.) 27.
ἔργον *opus* v. ἅπτομαι | *I67 *23 2823 *II145 (*μάθησις) *1930 *31 (*ὕλη = III2220) *III108 (ἐπὶ *ἔργου = E4 38) *2122 2316 268 (*μὴ σὸν ἔ.; sim. *9) *IV412 *46 630 (-ον -ῳ οὐ κοινωνεῖ; -ον -ῳ 1024) *83 *23 *1214 *E4 *35 *462 | ποιῶ ἔ. *I1621 *III189 IV48 1012 119 ‖ ἔργῳ (δείκνυμί τι sim.) I2935 56 (λόγοις) II921 (λόγῳ) III2013 2246 2481 110 (λόγῳ) 118 IV612 (*λόγοι); pro adv. *re vera* II1921 2016 IV1174; [III110] ‖ pl. *I616 *19 *24 *169 (*πάρεργα) 15 *2811 *2960 II810 *1019 *III 510 724 *28 *2629 *IV1140 *446 *614 *36 IV95 & *10 (λόγοι) *125 *138 *E3314 *462 (θεωρήματα) *49 (*λόγοι).
munus, officium *I410 *11 (σοῦ *ἔ.) *17 *101 (*ἔ. *ἑαυτῶν) *II51 (ἐπί τινος) *147 (φιλοσοφοῦντος; = *9) 27 *1828 III1414 (ὄνου) 185 (ἐκπληρῶ = E244) 2220 (?) 258 (πράσσω) | τοῦτο ἐμόν ἐστι (*) ἔ. sim. I46 *1621 (μοῦ) *II68 (σόν) *III133 (σοί ?, ἵνα) IV534 (ἐμόν) 832 1210 (ἐμόν) | σὸν (*) ἔ. (ἐστὶ) εἰπεῖν sim. *I207 272 II528 (σόν) 171 (πρῶτον) III 188 IV824; ἔργα IV116; accedit τοῦτο II53 (ἐμόν) *III2630 (μοῦ) *IV422 (σοῦ); ἐκεῖνο *F62 | σὸν ἔ. (ἐστὶ) τὸ ἀποφήνασθαι sim. II1610 (ἡμέτερον) III31 (ὕλη). 184 (σόν = 6 IV171 73 IV61) E5 241 (σόν) ‖ pl. v. ἅπτομαι, προαίρεσις | *I1912 *II910 (*κατάλληλα ἔ. = 181 7 IV417 841) *11 *1011 (*οἰκεῖα ἔ. = III258 IV843) *2311 *2423 *III728 (?) *2438 (πράσσω) *47 *IV414 *618 *105 *115 *7 *8 E11 (ἡμέτερα) 242.
ἐρεθίζω τινά I1814 II218 2416 (audi acc.) 27 E20 | -ομαι II189 2313 2428.
ἐρεθιστικός II1814 (-ά).
ἔρευνα (περί τι, εἰ) II1113.

ἐρῶ dico E50 (τι περί τινος); an II826 ⟨192⟩?.
ἐρημία v. μόνος | III13 tit. 1 (ἀβοήθητος) 3 18 IV196 425 (ἡσυχία) 1116 | -αι *II2228.
ἔρημος v. μόνος | III13 tit. *3 (ἀβοήθητος) 3 | ἔ. εἰμι III134 16 (ἀβ.) | ἔ. ἀπολείπομαι I1123
ἐρίδια III2271. [(ἀβ.) III13219.
ἐρίζω A42 (S25).
ἕρπω (ἐν) A26 (H18). [nonn.).
ἔρια I168 II521 E462 (-ον codd.
ἕρμαιον IV1163. [49 (ὅταν).
ἐρυθριῶ III727 F214 (εἰ) E3316
ἔρχομαι ὁδόν III194 | τινί I712 2936 II2111 [III24103] IV1128 || c. praep.: διά τινος II2340 | εἴς τι I223 105 1210 (εἰς ταὐτόν; = III2417) 1924 II1011 1322 1729 30 2115 2232 (*μέσον; = IV 147 μ.) III115 312 43 71 1314 2115 267 22 IV140 515 724 | ἔκ τινος II136 III2622 | ἐπί τι I128 17 1720 29 2718 2828 II217 711 1112 1719 32 2110 17 19 2340 2421 22 III15 tit. 1 5 7 (= E291 3) 21 tit. 17 2449 IV144 103 135 430 719 E322 3 | κατά τι II1423 | μετά τινος I2961 III157 (= E293) | πρός τι (! = c. partic. praes. vel perf.) I1129 2718 II1418! 172! 39! 2110! 241! III110 (c. partic. fut.) 18 910 2262 2322! IV730! 822! 1125! E461! 49 | σύν τινι E3313 || ὅπου II622 IV 134; ποῦ III1314; ἐκεῖ IV196 | ὅθεν I914 IV134; πόθεν II811 III1215 2495 IV1102 740; ἐκεῖθεν I913 254; ⟨ἄλλοσε vel ἄλλῃ III24103⟩ || c. partic. v. supra πρός τι | c. partic. praes. I14 912 243 254 2961 II113 (ἔχων = III2330 IV1102 512 14 16 1128) 241 III517; aor. I1729 II2111; perf. II2112 2330 IV1128 E321; fut. II1516 2116 (ὡς) 2339 || abs. I258 10 II⟨710⟩ 2212 III52 2214 21 36 2330 248 50 (ἕνεκα) 55 2630 E[15 Stob.] 3313; ἦλθεν ἡ πέμπτη sim. I129 32 2933 III 254 | ἔ. καὶ λέγω sim. I1716 20 1813 2715 2947 III214 IV147 (εἰπέ) || ἐλθὼν ἀνάρπασον sim. II48 9 155 1916 III216 8 2225 2328 IV1312 15; ἐλθὼν λέγω I130 2017 24⟨4⟩ 10 2939 II217 528 1630 1731 III210 IV147 || loc. corr. III105.
ἔρως II217 III1310 2276 IV1147.
ἐρωτῶ I111 (ἠρώτησα, εἰ) [II 2214 | -ῶμαι v. κυριεύων (ἀπό), περαίνω.
ἐρώτημα III314 | -ατα *II162 *III81. [26 33.
ἐρώτησις (ἀπόκρισις) I73 4* 20
ἐσθής I161 (ὑποδήματα) *II1218 1642 *2326 (ὑ.) *2428 (ἔχω) III 1313 2116 (ἔχω) IV737 (φορῶ) 97 8 & 12 (φορῶ) *1112.
ἐσθίω (! = ἔφαγον) abs. I420 (λ. = λούομαι) 614 & 163! (π. = πίνω) 2616 II812 15 (π.) 918! 2010 (π.) 28 (λ.) 2416! III109! (π.; = 1323 1510 = E296) 195! (ἐκ βαλανείου) 215! (π.) 2273! 2439! (λ.) 116! (φαγεῖν οὐκ ἔχω: cf. IV1026!) 2612 22! IV817 20 (π.) 1033! 1113 127 (π.) E41 (π.) 461 A41 (S24; π.) | ἐ. τι II96! 18! 2032 III108! E462! | ἀπό τινος III213! | πόθεν I98! 19! III317!; ποῖ IV135! | τινός I224! || -ομαι pass. I618.
ἔσοπτρον *II1421 III2251.
ἑσπέρα: ἕωθεν εἰς -αν IV1111.
ἑστίασις E241 251 4 36; pl. *E336 *A37 (S20).
ἑστιάτωρ II410 *E36.
ἑστιώμενος A41 (S24).
ἐσχατόγηρως III266.
ἔσχατος IV529; *-ον IV58; *-α III2012.

ἔσω I234 305 II55(ἐν) 73 1917 IV721 E462; τὰ ἔ. II1311 III 1513(= E297; τὰ ἔξω).
ἔσωθεν I1819 2721 II814 III313 178 22106 IV157 916 1118(ἔξωθεν) E16.
ἑταῖρος *I1⟨3⟩ *3 *1131 II154 1627 IV195(Καίσαρος) *E336; -οι II1624 2229 *III263 [A93 (S67)].
ἑτερόδοξοι *II919.
ἑτεροκλινῶς ἔχω πρός τι III [127.
ἕτερος adi. II154 III36(τινός) A59(S50); ὁ ἕ. I104 IV24 6(*ἕ. — θατέρῳ) A89(S63; θάτερον — θατέρῳ); ὁ ἕ. c. gen. partit. I1118 (θατέρου — θάτερον) 227 F54 ‖ subst. -ος *I[13] 1417 II2236 III46 24103 IV155 E242 [336 Stob. (ἕ. et *ἕ.)] 36 A41 (S24) G3; pl. [E331 Stob.; ἑτέροισιν] A64(S55) | -ον *IV530 (θατέρου) 1127 *E13(bis); pl. *II207 *2325 *35(*ἕ. παρὰ *ἕ.) III2440 92 *IV28 ⌊F89⌋ ‖ -ως II1616.
ἔτι v. οὐκέτι, μηκέτι | *iam* I120 (καὶ ἔ. πρότερον = II2222) III 194(εὐθὺς ἔ.) 2413(καὶ ἔ. πρόσθεν) 61 (οὔτ' ἔ. πρόσθεν) IV 1101 (ἔ. πρότερον) | ἔτι (γὰρ) οὐ *nondum* II824 | *posthac, etiamnunc, -tum* I225 716 19(οὐδ') 1126 (μηδαμῶς) 37 (οὔτε; fut.) 164 (μηδείς) 2935 II824(ἔ. -οὐ) 1724(τί -ἔ.) III105 6 155 (= E 293) 2292 2496 IV1106 151 169 623 (οὐδέν) 839 918(οὐδέ) | *vel* I55(ἔ. καί) | *nihilominus* (post partic.) II165 14 | *praeterea*: III 164 IV154; ἔ. δέ I71 111 II1321; καὶ ἔ. II119 (πρός τινι) F16; ἔ. καί III2412 | ante compar. I224 57 8 III69 164 2295 (postpos.) 232 IV1147.
in interrog.: πῶς ἔτι: c. praes. I126 III2017 2241 IV619 24 1313 E241; c. fut. I218 52 727 177 1915 2215 II125 III2016 2277 IV421; c. ἄν c. opt. II223; c. ἄν c. imperf. II131 IV422; sine verbo I2216 | ποῦ ἔτι: c. fut. II1725; c. ἄν c. imperf. IV1168; sine verbo I920(τόπος; = II1310 245 6 IV58) II73(καιρός; = III1017) IV532 | τί ἔ. (ubique c. praes.) I629 730 182 8 12 251 II511 74 83 168 18 1723 ⟨26⟩ 2036 2117 III214 729 18⟨4⟩ 7 2015 2446 56 2626 IV121 81 (μή τι) 88 524 721 28 1210 | τίς ἔ.: c. praes. I726 1714 II23 6 III138 2015 2470 71 IV151 85 90 719; c. imperf. III99; c. fut. I921 2525 IV184; sine verbo I920 | ποῖος ἔ.: c. praes. I252 5 2963 E511; c. ἄν c. opt. I89; sine verbo I917 II517 III1318 IV75 | πόσος ἔ. c. praes. I102 | ἔ. in initio interrog. sine pronomine: c. praes. I57 2413 II1614 33 37 III54 2414 IV170 418 610 36 126 (οὐκ ἔ.); c. fut. III24117; sine verbo III2218 (quarto loco).
ἑτοιμάζω III2274 | -ομαί τι med. III183 (ἐπί τι); pass. II1123.
ἕτοιμος I161 4(τινί) III59(εἰ) | -ως III2290.
ἔτος *II2033 *III2486 | pl. E40.
εὖ v. γίνομαι D, ποιῶ, πράσσω | c. verbis: I49 31 III218 1013 1321 ⟨IV416⟩ F202 A74 = 87 (S39 61) | ante vocat. II1817 2024 26 | [E294].
εὐαγωγότερον IV916.
εὐάλωτος IV527. [(τινί).
εὐαρεστῶ I128(τινί) II2329 42
εὐαρέστησις I12 tit.
εὐαρέστως I1221 A69(S34); -ότερον IV148.
εὐάρμοστος A43(S26).

εὐγένεια *II2034.
εὐγενής II2034 2425; subst. *II1617 *IV1036 & *1119 (*-έστατοι).
εὐγνωμοσύνη *II516 109.
εὐγνώμων A7 (H3; *διάνοιαν) | subst. II215; *-ονες A89 (S63); *-ον III2011 IV514 ‖ -όνως I131.
εὐδαιμονῶ I2213 II1929 (εὐροῶ) III86 2417 118 IV146 448 63 A13 (H9) 24 (S8) | *-εῖν II59 III 242 IV436.
εὐδαιμονία I43 (εὔροια) 32 II 1419 *III2260 61 2334 2417 253 (εὐτυχία) *IV830 E14 *A24 (S8); opp. κακοδαιμονία II85 113 2329 III2284.
[εὐδαιμονιάζω A13 (H9)].
εὐδαιμονίζω IV1124 A26 (S9 H18).
εὐδαιμονικός III2015; *-όν (εὔρουν) III22⟨26⟩ 39.
εὐδαίμων I113 III2227 30 2419 52 2618 IV617 79 (εὔρους) 1017 (-έστερος) F44; -ονες A1 (V1; κακοδαίμονες) | -όνως III2416 IV138 (-έστατα, εὐρούστατα).
εὐδία v. γαλήνη.
εὐδοκιμῶ II132 III99 (εὐ- augm.) 2338 E192.
εὐδοκίμησις II27.
εὐδοξία I153 ⟨246⟩.
[εὐεξία A33 (S16)].
εὐεπηρεαστότατος IV1111.
εὐεργετῶ τινα II1925 III2277 A83 (S57; μεγάλα); abs. A93 (S67).
εὐεργέτης I429 *642.
εὐεργετικόν II1413 IV1012.
[εὔεργον II234].
εὐημερῶ IV122.
εὐηνίως IV712. [δυσθ.).
εὐθυμῶ I122 A30 (S13 M9; ἐν;
εὐθυμία F46.
εὔθυμος IV1122. [(S48)
εὐθύνομαι πρός τινος A57
εὐθύς: *-ύ A58 (S49); ‖ -έα καὶ στρεβλά *I2828 II1113 ‖ -έως III1323 ‖ εὐθύς adv. v. ἅμα | I108 (εἶτα εὐ.) 134 1611 192 17 2524 II213 820 92 143 21 1711 III2018 211 22102 237 IV 133 47 116 829 34 E15 4 16 18 26 40 (ἀπό) 462 A37 93 (S20 67) | καὶ εὐ. I2830 IV135 | ante partic. II1422 2333 III314 17 165 194 (εὐ. ἔτι) 254 IV131 167 531 815 1028; post partic. III34 131 211 (?) IV829 | εὐ., ὅταν I108 II1622 25 III2484 | post (ἐ)άν in apodosi I2959 II1422 2333 III 210 24104 106 IV131 34 167 85 1023 112; post ὅταν E26; post εἰ IV1167; post ὅπου ἄν IV1218.
εὔκαιρον E3316 [34 Stob.] | -ως II1321 III1211.
εὐκαταφρόνητος F725 (*-ον).
εὐκόλως I158 III21 tit. IV130 421 73 13 tit. [E3316 Stob.]; -ώτερον IV180 154.
εὐκοσμία IV39.
εὐκταῖον ἦν, εἰ II2012.
εὐλάβεια II1212; ἡ εὐ., opp. *θάρσος II13 5 7 11; εὐ., θ. ib. 6.
εὐλαβοῦμαι (! = εὐ. τι) II1 tit. & 7! (θαρρῶ) 12 29! (θ. πρός τι) 40 (θ.) 40 (ἐν; θ. πρός τι) IV134 (μήποτε) E482 inf.
εὐλαβής II17 (θαρραλέος); *-ές II12 & 11 (θ.) 12 214 | -ῶς II11 (θαρρούντως) 29 (διάκειμαι; θαρρῶ) III16 tit. 3 9.
εὐλογιστῶ (ἐν) II2335 IV311.
εὐλόγιστον τό opp. φιλόστοργον I1117—20 | -ως III22 F24.
εὔλογος [I2934] III77; -ον I22 3 8 (τινί c. *inf.); c. acc. c. inf. I631 IV625 & 28 (-ώτερον) F37 | -ως II523 III111 77 1321 [E6].
εὔλυτος ⟨I2934⟩ IV1153 | -ως II616 1628.
εὐμάρεια II22.

εὐμενής III136.
εὔμορφος IV64(-ότερος) 93 1036 (*-ότατοι = 1119).
εὔνοια IV122 *A45 74 (V5 = M12 S39).
εὔνους II228 (τινί) IV1316 18 (-ούστερος) | -ούστερον (adv.) ἔχω IV67. [2026.
εὐν⟨ομ⟩ούμεναι πόλεις II
εὐοδῶ II1312.
[εὐπάθεια E122].
εὐπατρίδαι *IV1123.
εὐπείθεια II108 [III2424] IV 1159 [37].
εὐπειθής III1213 | -ῶς III2495.
εὔπνοια II918.
εὐποιία A32 80 85 (S15 = M10 45 59).
εὐπορῶ III2462 (τινός) IV136.
[εὐπορία A32 (S15)].
εὔπορος A46 (V6).
εὐπρέπεια I87. [(H3).
εὐπρεπής I218 1613 II231 A7
εὑρεσιλογία II2035 (εὑρησ. S).
εὕρεσις II1113 & IV151 (τινός).
εὑρίσκω (εὑ- augm.) τι (ζ. = ζητῶ) I431 51 (λόγον πρός τινα) 72 32 1728 (ἐν) 1815 ⟨2213⟩ 2415 (14 ζ.) 2614 (ἐν) 274 II10 tit. (ἀπό) 1113 & 15 (ἐπί τινος) 1223 1620 III64 173 2238 (ἐν; ζ.) 76 (ἐν; ζ. περί τινος) 24112 (ἐν; ζ.) 2625 IV132 (ἐξετάζω) 32 (ζ., ὅπου) 51 (*ἑξῆς) 58 97 IV516 (ζ., ἐπί τινος) 613 1033 115 1324 (ποῦ) F271 (περί τι) E30 (ἀπό) 49 A55 S29; ζ.) | c. praed. I11 612 1119 225 II1920 212 III116 (κατά τι) IV633 E9 10 3313 (ἔνδον); c. partic. I24 104 1815 1924 II66 243 & 4 III173 2315 (εὐ. φιλόσοφον *λέγοντα) IV127 719 | οὕτως ἐπί τινος III232 | c. inf. II122 III195 | c. interr. ind. II1616 1920 | ὅτι I2820 (ζήτει καὶ εὑρήσεις) III236 | abs. IV151 (ζήτει καὶ εὑρήσεις) || -ομαι pass. I636 1219 132 (ἐν) II1118 201 (c. inf.) III62 (κατά τι) 77; c. praed. II1412 III46 IV612; c. part. III58 IV1011-13 || [II142 III148 179 F46 E8].
εὐροῶ (ε. = εὐσταθῶ) I122 2830 (δυσρ.) II1647 1929 III1010 (ε.) ⟨148 179⟩ 2014 & IV146 (ε.) 422 37 122 E8.
εὔροια I43 6 *28 II1611 *47 1828 IV44 *5 39 635 F46 (εὐστάθεια).
εὔρους v. ἀπαθής, ἀτάραχος, εὐδαιμονικός, εὐδαίμων | -όως III2245.
εὐρυθμία *II516.
εὐρύθμως II520.
εὐσέβεια E311 (*περὶ θεούς) 4.
εὐσεβής II1731 III24 IV79 | *-ές I2714 2952 (*ἀσεβ.) II2022 & 23 (*ὅσιον) E314.
εὐσημότερος II231. [E12].
εὐσθενὴς *γνώμην A7 (H3) |
εὐστάθεια v. εὔροια, ἀπάθεια, ἀταραξία | I29 tit. II59.
εὐσταθῶ v. εὐροῶ | I2961 II517 65 III319 917 2272 242 & IV146 (εὐδαιμονῶ).
εὐσταθής v. ἀτάραχος | ε. τὸ ἦθος A7 (H3) | *-ές E3311 | -ῶς III186.
[εὔστομος II2426].
εὐστοχῶ (ἐν) I272 II110 IV626.
εὐσχημονῶ III2259 IV122.
εὐσχημοσύνη v. αἰδώς.
εὐσχήμων II231 IV98 1017 (-έστερος) | *-ων IV1125; *-ον IV1163 126 | -όνως II523.
εὐσχολῶ III216 919 2329 & IV42 (inf.) 1318.
εὐσχολία IV739.
εὐταξία (ἀταξία) A31 (S16).
εὐτακτῶ III153 (= E292).
εὐτάκτως ⟨II1426⟩ III2495.
εὐτέλεια (πολυτ.) *A27 33 (S10 16).

εὐτελής IV120 21 A35 (S18; πολ.) | -ῶς E47 A38 (S21; πολ.).
εὐτονία *II158.
εὐτυχῶ (ἀ. = ἀτυχῶ) I2830 & II115 (ἀ.; εὐ- augm.) 1924 2329 (ἀτ.) III174 2463 (δυστ.; διά τινα) IV1150 A29 (S12).
εὐτύχημα IV109.
εὐτυχής III2458 253 (-έστατος, κακοδαιμονέστατος) IV1013 | -ῶς III2112.
εὐτυχία I429 III2284 (δυστ.) 253 (εὐδαιμονία).
εὐφημῶ I1615 III515.
εὐφημία II108.
εὐφραίνω A38 (S21) | -ομαι III2475 251 & IV446 (ἐπί τινι).
εὐφρασία *ἐν ψυχῇ A36 (S19).
εὐφυής I2935 & II623 (νέος) 2428 III2314 (νεανίσκος) IV103 | subst. *-ής II1617 III610; *-εῖς I918 (*νέων) II69 & 106 (-έστεροι πρός τι) III69 10 (ἀφυεῖς) ‖ -ῶς III2326 E17. [F117.
εὔφωνος II132 ‖ -ώτεδον adv.
εὐχαριστῶ *θεῷ I432 103 II235 IV418; θεοῖς I1232 (*) 1925 | τινί II79 | abs. ἐπί τινι I63 166 IV1105 (ὑπέρ τινος) 418.
εὐχάριστος v. αἰδήμων | IV 535 (πρὸς θεόν) A53 (M6; ἀχ.); *-ον I61.
εὔχομαι (augm. ηὔχον I1126) τι II1736 2214 (εὐχάς) | c. inf. I1126 (bis) III2014 IV133 148 | c. acc. c. inf. II2210 III135 | ἵνα II612 | ὅπως c. coni. II1613 | abs. I113 (loc. corr.; θεοῖς) 1138 2937 (*θεῷ) IV1151 632 (περί τινος) A (V3) (περί τινος) 4 (*θεοῖς).
εὐχαί III2214 *IV636.
εὐχρηστία *I62 *II232.
εὔχρηστος I636 (πρός τι).
εὔχροια II918.
[ἐφάπτομαι E15].
ἐφαρμογή v. πρόληψις | *II 118 *IV145.
ἐφαρμόζω (& -ειν δύναμαι) v. πρόληψις, μέρος, οὐσία.
ἐφεκτικῶς v. συγκαταθετικῶς.
ἐφελκύομαι III1217.
ἐφεξῆς II149 182 14 IV19.
ἔφεσις IV1125.
ἐφήβαρχος III134 719.
ἐφίημι I1124 (τινί τι) II1825 (τινι c. inf.; pass. I1215) | -ίεμαί τινος III2421 IV164 26 638 1129 E14 G5 (οὐδενὸς ἄλλου ὅτι μὴ κινῆσαι); v. ἀλλότριος.
ἐφίππεια F189.
ἐφίστημι sisto II2122 delibero (! = ἐφιστάνω) I109 (ἐ., τί) 2012 (πῶς) 2616! (εἰ) II1831! (ὅτι; = IV198) II218! ('—') III138! (τινί) 191 (abs.) | -ίσταμαι adsto I2959 III2622; τινί I2962 III2292 2485 IV1142 143 F218.
ἐφοδεύω συλλογισμούς II2117 19 III2478 IV414.
ἐφόδιον εἴς τι III219.
ἐφορῶ πάντα(ς) I14 tit. 9 II814 | -ῶμαι pass. I141.
ἐφυμνῶ *ὕμνον ἐπί τινος I1618.
ἐχθρός III2291 (θεοῖς) | subst. *II1013 & IV196 (τινός) E13 483; pl. *I1126 *F73 | -ῶς ἔχω τινί (οἰκείως) II227.
ἔχις v. ἄνθρωπος | A26 (S9 H18).
ἐχυρός IV525 & 26 (πόλις) 28.
ἔχω τι v. ἀγρός, αἴσθησις, A ἀνοχή, ἀξία, ἀρχή, ἀφορμή, γνώμη, γυνή, δόγμα, δοῦλος, δύναμις, ἔλαττον, (III2286 IV 1122), ἔμφασις, ἔννοια, ἐξουσία, ἐπιβολή, ἐσθής, ἧττον, θεώρημα, θρίξ, ἱμάτια, ἰσχύς, κόμη, κύριος, λαβή, λόγος CD, μηδέν, νοῦς, παιδίον, παρασκευή, πλέον, πρόληψις, πρᾶγμα, συναίσθησις, σχῆμα, τέκνα, τόπος,

τρίβων, τροφαί, φαντασία, φρένες, χάρις, χείρ, χρεία, χώρα, ὠνή | I118 (παραμυθίαν) 1118 (μάχην τινί) 1230 1721 1814 16 (ἀπολλύω; = II1016) 192 19 228 (audi ἔχω) [13] 18 242 254 31 2716 2943 57 II132 (τὸν ἐλέγχοντα) 34 47 612 17 86 16 17 1016 142 27 153 4 169 44 1721 23 1821 1921 2022 211 2343 242 III124 27 39 (*πλέον) 91 6 15 21 1012 (τὸ τοῦ περιπατοῦντος) 15 132 4 12 15 19 1412 1513 175 214 10 11 21 2210 43 74 103 233 30 2412 81 82 112 2621 24 37 IV123 35 43 57 65 101 106 145 146 430 516 17 18 19 636 73 5 17 37 824 31 91 2 1025 34 1123 30 34 1312 24 E13 5 6 12 22 242 253 311 323 49 A55 63 (S29 54) G6 | audi acc. I2414 279 II918 III37 2121 IV1153 E243 ‖ τὰ ἔχοντά με κακά II 627; sim. II1825 ‖ ἔχε σου τὰ λεξείδια II131.

B ἔ. οὐδὲν αἰδῆμον sim. II 104 22 III2241 IV168 | ἔ. στερκτικόν τι sim. II1023 1320 143 2021 III1321 IV168; τί φοβερὸν ἔ.; sim. I2015 285 14 II14 III 2232 2614 (pl.) IV185; v. ἄνω, ἐξαίρετον, κρεῖσσον | οὐδένα ἔ. κύριον sim. II128 IV1318 | ἄλλον ἔ. πιστότερόν σου sim. II823 III919 2621; τί(να) I2018 IV146.

C ἔ. τι c. praedic. v. πρόχειρος | *θεὸν ποιητήν sim. (subst. c. artic.) I97 133 1723 2529 2942 II914 1029 III125 1610 2240 81 100 IV159 84 527 621 78 16 812 119 A69 (S34); subst. sine artic. I1721 IV15 129 153 | ταῦτα ὕλην ἔχω sim. I641 2941 III140 310 (οἷον αὐτὸ ἔ. = IV33 741) 2457 69 IV1151 (αὐτό) 740 (τί ποτ᾽ ἔ. τοῦτο;) | subst. c. artic. & particip. (ἔ. τὰ ὦτα τετρημένα sim.) II112 2412 III 2424 IV184 817 1025 1312; sine artic. II2026 31 IV1113; ἄλλον ἔ. τὸν ἐνδύσοντα sim. III2214 2621 IV1321.

D ἔχω τι c. praepos. (v. infra F): ἀντί τινος I2917 III311 918 IV91 2 E255 | διά τινος II2423; διά τινα E244 | ἐκ I931 III2299 | ἐν v. ἔλαττον, ἧττον, πλέον, χώρα; I61 211 II217 811 125 III713 1321 2213 2414 115 *E40 | ἐπί τινος I285; ἐπί τινι IV186 (v. πρᾶγμα); ἐπί τινα IV188 | κατά τι v. φύσις | μετά τι F151 | μέχρι IV 1128 | παρά τινος I255 E242; παρά τινι I1815; παρά τι II218 | πρό v. ὀφθαλμοί | πρός τι I1230 (v. δύναμις) | ὑπὸ μάλης III2298 ‖ c. adv.: ἐκεῖ II817; ἐνταῦθα IV181; ἔσω II73; ἔσωθεν III22106; ὅπου IV1126; οὕτως IV179; πόθεν IV1102 153 1134.

E ἔ. c. infin. v. βοηθῶ, ἐσθίω, λέγω | I932 2828 II224 512 1112 1632 40 1925 27 III116 30 43 56 1316 2324 IV1135 47 129 ‖ ἔ. c. interr. indir. v. ἐσθίω | II47 & 622 (ποῦ) III110 (πῶς) 48 (τίς) IV42 (οὐδέν, τί) 1211 (τίς).

F ἔχω intr. c. adv.: v. ἀγεννῶς, ἀθλίως (περί τι), αἰσχρῶς, ἀκαταληκτικῶς (περί τι), ἄλλως, ἀμελετήτως, ἀνειμένως (περί τι), ἀσθενῶς, ἀσφαλῶς, ἐκκλιτικῶς, ἐπικινδυνότερον (III 2229), ἐπιρρεπῶς (πρός τι), -στρόφως, ἑτεροκλινῶς (πρός τι), εὐνούστερον, ἐχθρῶς, θανασίμως, κακῶς, καλῶς, κομψῶς, κράτιστα (κατά τι), μετρίως (πρός τι), οἰκείως,

ὁμοίως, ὅμοιον, οὕτως(πρός τι, ἐπί τινος), πα ραβατικῶς, πρᾴως(πρός τινα), πῶς(πρός τινα), πώς, χαλεπῶς, χεῖρον (εἰς), ὡς, ὡσαύτως(πρός τι) | ἄδηλον; κατὰ φύσιν (ἐν).

ζευγνύω I2937 (μονομάχους).
ζηλοτυπῶ II1726 1926.
ζηλοτυπία IV95 E192(φθόνος); -αι III2261(φθόνοι).
ζηλότυπος *II217; -οι III23 (φθονεροί).
ζηλῶ τι IV729; ζηλωτός III2015.
ζηλωτής τινος I196 II1225 1413 III2440; -αί II626 III734.
ζημία (d. = dat. pers.) I1111 (d.) *2011 II1019 *19 III2510 (ἐπί τινος) *IV1120 & 432(d.) 910 (βλάβη) 1218 *A99 (M21; κέρδος) | -αν ἡγοῦμαί τι II1015 III2625 (κέρδος).
ζημιῶ II1014; -οῦμαι I2810 II 1014 21 22 23 (εἰς; ἀζήμιος) III 736 (βλάπτομαι) IV1118 31 99.
ζητῶ v. εὑρίσκω | ζ. τι I414 730 1611 1716 (= E49) 2414 II410 65 817 1117 (ἀνευρίσκω) 1617 III517 722 36 2015 2238 (ὡς; εὑρ.) 83 106 2451 (τινί) 102 106 IV145 46 57 116 152 412 730 917 18 1126 E49 (εὑρ.) A55 (S29; εὑρ.) | τὸν ὑπομνήσοντα sim. II153 1614 1737 III1216 2316 ‖ ἐν I45 2925 II83 1019 III2017 2227 40 24112; ἔσω ἐν II55 | ἐπί τινος I72 IV 516 | παρά τινος A3 (V3) ‖ v. ἀλλαχοῦ | ἐκεῖ I273; ἐ., ὅπου I411 II1647 IV1126; ἐ., οὗ II89 1647; IV830 (ζ. τι, ὅπου ἐστίν); ἐνταῦθα II83 III2244 | ποῦ; I410 II55; ὅπου III2238 | ἔξω I1128 (ἔ. που) II1647 III2227 24112 ‖ c. acc. c. inf. II2122 III185 E8 | ὅτι III149 | ζ., πῶς ἔχω τινός II155 | -ομαί τινος II13 69 (= 1016) III69 E22.
ἕψομαι pass. IV1034 (ἐν).
ἕωθεν v. ἀνίσταμαι | ἕ. εἰς ἑσπέραν IV1111. [1105 (perf.).
ἕως c. indic. III914 (praes.) IV I414 (πότερα) 72 II149 III1410; τοῦτο, πῶς I156 | ζ., τίς II1410 III216 IV135 521 631 E10 49 ‖ c. inf. I412 635 II1631 2033 III64 2478 IV126 155 73 A33 (S16) ‖ abs. I2820 & IV151 (ζ. καὶ εὑρήσεις); περί τινος I119 II1119 III2276 24111 IV151 512 (audi infin.) ‖ -οῦμαι pass. IV 146 109.
ζήτημα *II118.
ζητημάτιον II1620 (περί τινος).
ζήτησις I2217 II1113 *III1410.
ζῶ (ζήσω, ἔζησα) v. ἀποθνήσκω, βίος | I227 (δύναμαι) II525 (μέχρι) III721 (ἐν) 2482 268 13 30 IV167 (ἐξ ἅπαντος; E14 πάντοτε) 145 (πρός τι) 150 (διά τινα ζ. θέλω) 169 515 839 1033 F245 (βούλομαι) | μετά τινος IV1104 (ἐπὶ γῆς) A70 (S35) | πῶς III 2623; ὡς βούλομαι IV11 3; ὡς θέλω IV151; καλῶς A33 (S16); κακῶς F32; ἀταράχως A69 (S34; βούλομαι) | c. partic. I431 II123 & 24 (βούλομαι) III 2624 26 (θέλω; = IV12 4) 712 E121 (ἐν) | τὸ ζῆν II519 61 1510 235 IV1162 F32 (*τεθνάναι) A33 (S16).
ζόφος A6 (H2).
ζυγόν II1122 (an ζυγίον?).
ζυγός I177 2830 2915 *II1113 *19 *21 *22 267 *III2617 A57 (S48).
ζωγρεῖα *A88 (S62).
ζωή v. θάνατος | I2212.
ζωμός III2437.

ζῷον ⟨I2958⟩ III727 IV112 32 F121; *τὸ ζ.* I24 107 1139 1612 1911 [2958] II2219 III125 | *ἥμερον ζ.* II1014 IV1120 510 | *λογικὸν ζ.* II92 IV634; **λ. ζ.* I21 612 1010 1913 IV77 | *θνητὸν ζ.* II92 III125 | *πᾶν ζ.* II2215 F1810 E313 ‖ *ζῷα* I37; *τὰ ζ.* I33 IV 124 843 111 31 F34 A88(S62); **ἄλλα ζ.* I161 II85 III11 F86.

A *ἤ vel, aut* Diss. ccl Fi(174) Exxiv Av ([II238 III77 205 IV1115 1116 E45 A52 = M14; *ἤ* pro *καί* E22 7 122 315 512] ⟨II1027 1217 19 III268⟩) | bis I629 917 132 II⟨818 112⟩ 1218 204 2116 232 2414 III122 1310 ⟨1412⟩ 2252 56(?) 2337 24114 IV174 85 127 143 159 (post *μήτε — μήτε —*) 75 833 1023 31 1314 F1018 E21 3 5 16 192 251 323 332 A26(S9 H18); ter I431 720 II110 72 820 1914 2036 218 18 2227 2316 2413 III134 132 2250 2470 IV167 526 E512; quater II1918 2436 117 [E332 Stob.]; quinquies III2243; sexies A5(H1) | *—καί—ἤ* I932.

B *ἤ — ἤ* (*aut — aut*) I224 611 172 (*ἤτοι — ἤ*) 278 2810 II117 213 (quinquies) 58 18(*ἤτοι — ἤ*) 66 122 2221 34 III1513 (ter; deinde semel *ἤ*) 161 2 228 48 77 2488 IV135 & 36(*ἤ — ἦ καί*) 420 [E192 36 (*ἤτοι — ἤ*)]; *ἤ — ἤ — ἤ* I73, 4 II⟨61⟩ 1933 (bis) III132 161 IV185 91 635 A44 (S27 M11); *ἤ — ἤ — ἤ — ἤ* I271 III134 IV1128; *ἤ—ἤ—ἤ—ἤ—ἤ* II618 E18; *ἤ—ἤ—ἤ—ἤ—ἤ—ἤ* IV1011.

C *πότερον — ἤ* in interr. dir. II514 1220 23 2011 III12 8 75 IV165 68 61 2 3 F120; *πότερα — ἤ* III18 | in interr. indir. I13 175 224 2717 2942 II76 1029 158 1610 253 III92 IV23 7 430 727 & F12 (*π. — ἤ — ἤ*) 23 E15; *πότερα — ἤ* I414 124 A24 (S8) ‖ *ἤ* sine *πότερον* in interr. disiunct. I130 210 15 26 723 24 93(*— ἤ — ἤ*) 1122(*ἔδει — ἦ οὐκ ἔ.*) 23 34 183 193 2918 43 51 II76 1610 1427 (*ἆρά γε — ἦ οὐδεμίαν*) 163 7 10 2014 28 2322 2422 III18 27 314 15 74 5 19(?) 31(?) 1615(bis) 2228 37 40(bis) 99 237 2478(?) 100(*— ἤ — ἤ — ἤ*) 2613 IV147 & 48(*πότε — ἤ*) 49 (*ποῖος μᾶλλον — ἤ*) 66 71 (bis) 832 1031(*— ἤ — ἤ*) | *εἰ — ἤ* II31 2032 (*εἰ — ἤ — ἤ*) 2313 (*εἰ — ἦ μή*) | *τίς — ἤ* III724 31(?) 2499 (quater) E243 (*τί μᾶλλον; —ἤ—*) 295.

D in initio enuntiatorum interrog. v. *ἦ γὰρ οὔ;* (in v. *γάρ*) | I632 33 733 93 1126 199 II817 1110 176 8 2014 2110 19 2412 III175 2264 82 ⟨84⟩ 24⟨5⟩ 8 18 27 39 42 60 76 265 10 17 IV 165 148⟨168⟩44 72 99 1010 F117‖ in init. enunt. affirm. I230 716 II174 | ante imper. I2527 2817 III2316 = 37 IV1021 1116 1324.

ἦ καί I639 II244 1921 261 IV136 169 [E122] | *ἤ — γέ* I191 III2442 IV64 | *ἤ — πάλιν* II2018 2310 IV1148.

E *ἤ quam* post comparat. v. *ἄμεινον, βέλτιον, ἔλαττον* (IV 628), *κρείσσων, μᾶλλον, μείζων, πλεῖον, πρότερον* | I2219 2532 II615⟨189 1910⟩III2336(*ἦ ὅταν*) IV146 80 48 27 58 (*ἦ ἀποβαίνει*) 67 25 F119 13‖⟨*ἐναντίον ἤ* II35⟩ | v. *ἄλλος* | *ὅμοιον ἤ* I1010 | *τίς — ἤ* I⟨1724⟩ 193 288 II819 III

16 43 | πάντα — ἤ III141; εἰς ἅπαντα — ἤ II1638; οὐκ — οὕτως ἤ IV613; οὐδέν — ἤ I2812 [III 2280]; μηδείς — ἤ III721 2321 E3310.

varia exempla in uno eodemque enuntiato I38 1128 II2112 III193 2013 2256 24102 IV447 || loc. corr. II2021.

[ἤ III13].

ἡγεμονεύω F222.

ἡγεμονία I2944 *III2299 [2436].

ἡγεμονία (adi.) πόλις III 2436 (?). [fort. III2436.

ἡγεμονῶ: -ούσῃ πόλις III721;

ἡγεμονικόν I2011 *2615 (τὸ ἴδιον ἡ. = III31 1016 IV413 56) II 139 (λογικόν = 267) *188 *30 *2225 *III1513 (= *E297) *213 *2219 [26] 33 *93 IV51 *740 *1025 *E38 | ἡ. κατὰ φύσιν ἔχει *I154 (τηρῶ = III63) III53 911 (ἔχει καὶ διεξάγει = IV443); ἔχω *ἡ. κατὰ φ. III1011 (?).

ἡγεμών II1327 (adi.) 1723 III 2111 *24107 *2629 32.

ἡγοῦμαί (puto) τι c. praed. I1221 287 2949 (ἄξιόν τι; = II 1122 III2264 IV1115) II1015 (bis; οὐδὲν ἡ. τὸ πρᾶγμα) 1612 III112 244 56 2625 IV117 87 158 160 163 IV424 39 530 720 22 1031 1313 A28 (S11) 99 (M21) | πάντα τοῦ πατρός II107 | ἡ. τι ἔν τινι IV79; παρὰ μηδέν I1812; πρὸς σαυτόν IV181 | c. acc. c. inf. I217 II519 IV1331 | c. inf. F192 || praesum τινός III227.

ἤδη I132 (statim) 624 1714 2016 (ἤ. μακρόν) 243 II53 116 25 1219 1417 155 2024 III25 98 2271 2453 IV147 53 148 430 62 21 712 15 832 39 1219 134 F244 E512; ἤ. καί I49 II1733 III98 | ἤ. c. imper. II210 & 14 (αὐτόθεν) 1641 IV430 F2319 E331 511 2 | οὐκ ἀπογαλακτίσομεν ἤ sim.; II1639 III249.

ἥδομαι III73 (τινί) 6 (c. part.; κατὰ ψυχήν) 7 (*ἡδονὴν ἐπί τινι) 9 (τὴν κατὰ ψυχὴν ἡδονήν) 2330 (ἀλγῶ) IV94 F148 (ἐπί τινι).

ἡδονή v. ἥδομαι | I215 (π. = πόνος) 247 & 2960 (π.) II1119 *20 22 *1712 1913 (π.) 209 227 *III75 *9 (κατά τι) *28 127 (π.) *2437 71 (π.) F143 *10 E34 *34 A3 (V3) 5 (H1) 34 (S17); -αί *III715 *A35 (S18).

ἡδύς adi. II165 III2437 IV26 & 7 (τινί; ἀηδής) 8 427 (τινί) 1119; c. inf. II146 (τινί) IV1121 , ἡδύ III2437 (γυνὴ ἡδύ ἐστι) E512 (ἡδύ τι); τινί E3314 | *ἡδύ E34; *-έα F33 || -έως II 108 III518 722 135 2472 255 IV427 | -ιον F118.

ἠθικός: *Ἠθική II1914; *-ά II1911.

ἦθος *I85 II215 *III2435 *IV 729 *A7 (H3) *78 (S43).

ἥκιστα A4 (H2) 61 89 (S52 63).

ἥκω (! = ἥξω) II220! IV158! 59! E15 [332! 11]; c. partic. I2218! II112 6 2113! III151! (=E291!); ἀπό τινος III2425; ἐπί τι III 2267! παρά τινος E321 | ἐγγύς τινι III266; c. adi. IV1132!

ἡλιάζομαι I2527 IV421 (ἐν) 22.

ἡλίθιος II215 III714 2421 IV 1101 821 E13 141 483.

ἡλικία III113 (ἐφ' -ας) III97 2111 16.

ἡλίκος: relat. II2314 25 2425 | in interr. ind. I1226 III2212 IV725.

ἥλιος III169 225 22 (σ. = σελήνη; ἄ. = ἄστρα) F33 (*ἄ.); ὁ ἥ. I141 (-ου πρόσοδος καὶ ἄφοδος) 10 1911 II1632 (*σ., *ἄ.)

33(*σ.) III1316 (σ., ἄ.) 1610 2293 2327 IV1102 A43 93 (S26 67).

ἧλος E38.

ἡμέρα (ν. = νύξ) I1140 (μία) *II510 13 *1822 (pl.) *2321 (v. ἄγομαι) E511 | ἡ. γίνεται I108 *III174; ἡ. ἐστί, ν. ἐ. I2511 12 283 II172* III202 E36; εἰ ἡ. ἐστί, φῶς ἐ. I2951 ‖ accus. temp.. *I109 (ὅλην = *II1627) II155(τρίτην) 1726(μίαν) 182 3; pl. *III266(*ν.) | gen. II2033 & III24103(ν.); dat. πέντε μόναις -αις F235 | ἀπό *I1135 *38(*σήμερον ἡ.) | καθ' ἡμέραν I125 2515 II1632 1813 2028 29 32 III316 514 81 169 2019 IV186 113 421 46 1020; κ. ἑκάστην ἡ. F163 2310 | μεθ' ἡμέραν III 2424 (νυκτός) IV439 (ὄρθρου, νύκτωρ) E511(pl.) | παρ' ἡμέραν II1813(& παρὰ δύο, π. τρεῖς) E512(μίαν) | πρὸς τὰς πρώτας — ας III261.

ἥμερος I430 II1014(ζ. = ζῷον; κ. = κοινωνικός) 2236 (ἁ. = ἀνεκτικός τινος) III2464 IV1120 (ζ.) 126 (φ. = φιλάλληλος) 510 (ζ.; φ.) 17(ἁ., φ., κ.) F253 A7 (H3; *τρόπον); *-ος III185.

ἡμερότης II1015 A38(μεθ' -ος) 80 85(S21 45 59).

ἥμισυ III131(τὸ μὲν ἥ., τὸ δ' ἥ.).

ἡμιτόνιον II112.

ἤν v. ἐάν.

[ἡνίαι *E34 Stob.].

ἡνίκα A3(V3); ἡ. ἄν v. ἄν.

ἧπαρ (S ἧπαρ) *II1312.

ἤπιος τὴν ὁμιλίαν A7(H3).

ἠρεμῶ II2017 2122(*διανοίᾳ).

ἡσυχάζω II1812 III137 (ἐφ' ἑαυτοῦ); ὁ Ἡσυχάζων II1818.

ἡσυχία v. ἄγω | I633 102 143 (ἐφ' -ας = III2439 IV432) *III 2456 IV32 4 tit. 1 26.

ἡσυχῇ F122.

ἤτοι v. ἤ.

ἧττα μία *II186 [E512].

ἡττῶ τι II226 III1211 & 256 (φαντασία) E34 | -ῶμαι II186 (ἐν) 31 2333 III2470 72 (τινός) 256 8 IV1124 E22 (τινός) [34 Stob.] A54(S28; πρός τινος).

ἥττων v. ἀμείνων | ἥ. εἰμί τινος II1629; ‖ ἧττον ἔχω ἔν τινι E296 | οὐδὲν ἧ. I713 83 1219 1412 II520 1017 IV139 45 79 173 F245 E531; οὐθὲν ἧ. IV1169 (πλεῖον); μηδὲν ἧ. IV183 55.

θάλασσα v. γῆ | II618 III2426 A52(M14).

θάλλω IV839.

θανασίμως ἔχω IV1148.

θάνατος (ἀδ. = ἀδοξία, δ. = δεσμωτήριον, ζ. = ζωή, ἡ. = ἡδονή, ν. = νόσος, π. = πόνος, πε. = πενία, φ. = φυγή) I130 (φ.) 215(ζ., π., ἡ.) 424(φ., δ.) *913 *1131 33 (φ., π.) 1233(ζ.) 1822 *241(φ., πε., λοιδορία) *6 7(π., ἡ., πε.) 2522 277 *9 *10 2960 (ζ., ἡ., π.) 302(φ., ἀδ., φυλακή, δεσμά) II110(φ., π., ἀδ.) 13(π.) *14 (*φ.) 17 35(πόνοι, δ., ἀδ., καταδίκη) 72(ν.) 6(ζ., πε., πλοῦτος) *1619 (*φ.) 38(φ.) 1913(ζ., ἡ., π., δ., πλοῦτος, ὑγίεια) 18(δ., π., φ., ἀδ.) III215 *315 55(ν.) *11 (= IV 1014) 1013 204(ν., ὑγεία) 12 (ν., ἀπορία, λοιδορία, δίκη) *13(14 *ν.) 2221(22 φ.) 60(πε., π.) 2427 93 263 38(37 ν.) IV160 (φ., φυλακή, ἀτιμία, ἀφαίρεσις *ὄντων) 70(δεσμά) 71 *166 *1012 *27 *F245 E21(ν., πε.) *5 21 (φ.) *21 323(φ.) A68(S33) 96

(M18; *νόσοι) | *φόβος -ου II 114 1830 III2638; *-ου φ. I1725 | pl. IV62(πε., νόσοι, ἀναρχία).
θαρραλέος v. εὐλαβής | II2227 A7(H3; θαρσ., opp. θρασύς); -έον *II111(opp. θρασύ) 1320 (θ. τι ἔν τινι); *-έα II18.
θαρρῶ τινι I193 (ἐν?) II824 III2624; ἐπί τινι II1120; περί τινος IV535; πρός τι II17 29 40 III265(?) | c. inf. III2296 | abs. II1 tit. 40 825 ‖ θαρρῶν I19 1119 2415(καὶ ῥέγκων) 305 II19 2229 III265 24 36 IV152 55 56 E322; οἱ θαρροῦντες II 1325 | θαρρούντως II11 39; τεθαρρηκότως II1322.
θάρσος v. *εὐλάβεια]. | *I248 *II133.
θαυμάζω (θαυμάσω I920 III 129; θαυμάσομαι E22) τι I426 (*ἐκτός = II1611) 920 1719 29 (ἕνεκα = III2317) 1811 12 213 232 2523 269 2828 293(*ὕλας; = II62 III208) II1314 1429 228 (λοιδορῶ) III129 155 2249(φοβοῦμαι = IV710) 2314 2445 IV 177 58 726 28 819 96 F53 E22 (καταγελῶ) [313] 3310 49 A79 (S44) | abs. IV102 F58 | θ., πῶς II225 IV819; θ., εἰ I161 II164 8 18 2116 265 IV637 ‖ -ομαι pass. I21 tit. 4 III2287 IV1174 A78 79(S43 44).
θαυμασμός: *θ. τῶν πλουσίων III2614.
θαυμαστός F231 247 | *-όν I1713; -ά *I611 2917; -όν ἐστι c. inf. F239; τί -όν, εἰ I2533 II99 IV132 171; τί -όν; III172; καὶ τί -όν; III47 IV1117 1020 ‖ -ῶς: γράφω II1735 199; sine verbo III2311 24.
θαυματοποιοί *III121.
θεά II2425.
θέα *I625(τινός) *27 II1423(τινός) *III2412 E293(-αν ὁρῶ) *3310.
θέαμα II1925(ὁρῶ) III129(ὦ δεινοῦ -ατος) 2259 IV427.
θεῶμαί τι I624 169 IV1104 105 159(c. partic.) E294 A26(S9 H18; c. partic.) | abs. III71.
θεατής I619(τινός) IV1108; -αί *II1429 *III1216 IV431 *817.
θεατική v. δύναμις.
θέατρον v. εἰσέρχομαι | I2962 *II49 III4 tit. *F57(παράγω εἰς); -α *III43(ἐλθεῖν εἰς) *E 3310(πάρειμι εἰς).
θεῖος v. διοίκησις | I33 II1628 (*νόμος = III2442) 1828 IV161 432 E15; θεῖόν τι IV1147 | τὸ -ον I14 tit. 211 1615 II1413 2022 A1(V1); τὰ -α I147 II 2024 F86 A4(V4) | -ότατος I1618 ‖ -ως II828.
θέλω: ἐθέλω I2524 II1029 184 III1322 E14(ubi θέλω var. lect.) A98(M20); ἤθ(ελον), ἠθ(έλησα) ubique; locos, quibus de forma θέλω aut propter vocabulum quod praecedit in consonantem excidens aut propter interpunctionem dubitari non potest, addito signo ! distinxi.
θέλω c. inf. I114! (μᾶλλον) A 26(μ. ἤ) 217! 911 28(ἤθ.) 1139 (εἴπερ ἄρα θ.) 158! 174! 1813! 195 12! 2012! 14 21 tit. 4 242! 2516 24(ἐθ.) 26 31(πάντα μᾶλλον ἤ) 269 15 278 11 18 18! 19! 284(ἤθ.) 28 2911! II112 21 2! 3 4 10 12! 12 15 20. 619 16! 25 78 10! 89! 922(ἤθ.) 1215 132! 15(ἤθ.) 16 1518! 166(audi θέλει) 28 173! 22 31 34 182! 4 (ἐθ.) 12! 19! 1926 206! 2117! 2210 2429 261 2! III17 24 28! 32 41 211 56 8! 717 1217! 133! 22(ἐθ.) 22! 23! 146! 152!(= E

291) 8! (= E294) 12 (= E297) 1616 211 24 222 16! 38 66! 231 2 7 8 2427 36 39 40 ⟨52⟩ 54! 112 (ἤϑ.) 2625! 25! 26! IV12! 4 49 (ἤϑ.) 89 (?) 90! 120! 151! 161 (ἤϑ.). 163 (ἤϑ.) 170 24 7 10 44 (ἕνεκα) 13! 25 32 (ἤϑ.) 524! 28 65 29 36 73 4! 19 20 41! 825 (ἤϑ.) 97 7! 106 12! 15 (ἤϑ.) 18 20 22 24 1119 24 (ἤϑ.) 32 121 133! 7 14 F248! E4 121 = 13 141 192 [243 Par.] 254 297 47! A23 (S7 M2 H16) 24! (S8) 98 (ἐϑ.) 102 (M20 24).

B οὐ ϑέλεις — —; c. inf. I119 27 410 814 2955 II812 158 15 1639 1727 2028 III216 2298 (μᾶλλον) IV432 618 27 (⟨οὐ⟩) | οὐ ϑ. οὖν — —; I1227 II45 10 89 III265 IV1105 611 813 913 (νῦν οὖν οὐ ϑ.).

C ϑέλω c. acc. c. inf. I118 (ἤϑ.) 1211 1910 212 2215 279 II152! 1642 2315! III46 (ἤϑ.) 11! 510 2253 2444! 96 99 100 2631 IV 166! 67! 89! 89 107 429 30 (ἤϑ.) 57 22! 735 (ἠϑ.) 843 1030 1125! 1311! E[8] 141! 17 3310.

D ϑέλω, ἵνα I1814 II78! III47!; v. infra H; c. coni. I1110! 267 (οὐ ϑέλεις οὖν) II47 627! 1626! (οὖν) 1735! 1934! 251! III214! 910 (τί οὖν σοι ϑέλεις εἴπω) IV726! (οὖν) 1129! 1314 (ἐγώ σοι ϑ.).

E ϑέλω τι I120 224! 427 (ἤϑ.) 157 238 255 (παρά τινος) 2710 294 32 39 II713 1029 (ἐϑ.) 131 8 10 166! 47 1717 18 19 22 22! III47! (?) 66! 2422 39 52 2610 IV199! (ter) 99 101 23! = 7! 415! 54 (ἤϑ.) 73! 13! 20 20! 825! 1019! 25 31 E14 (ἐϑ.) 4 (ἤϑ.) 8 142 (φεύγω) | ὃ ϑέλω sim. I637! 2939! II131! 31 33! 4! 621 122 133! 1416 1642! 1721 22! 261! 2! 4 III312 13 47 11! (c. acc. c. inf.) 732! 105 = 6 2012 (bis) 2334! 2417 34 39 IV117 (ἤϑ.) 70 74 29! 435 1016! 1214! E122! 255 (ἤϑ.) 312! | ὅσα ϑ. sim. I2516 II1830! III411! 24108 IV118 (ἤϑ.) | οἷον ϑ. IV167! E17!

ϑέλω εἰς Ῥώμην IV434.

F ὡς ϑέλω I117! (= IV621!; sim. IV1030!) 1213! II79 1319! III126 (ἠϑ.) 2469! 75! 96 & 98 (ἠϑ.) 108! 2618! (acc. c. inf.) IV146! 51! 1132! E8! (acc. c. inf.) | ὅσον καὶ ϑ. III39 IV533; ἐφ᾽ ὅσον ϑ. III2485 IV167! | ὅπου ϑ. I2914 II1642 1825! III 246 IV118 (ἤϑ.) 28 34; ὅϑεν ϑ. IV134!; ὅτε ϑ. III59 (ἠϑ.) 2494 (ἠϑ.) IV177 | εἰ ἤϑ. III2238 IV310 1119; ἐὰν ϑ. I1728! II 204! 22! 2121! III1015 155 (= E293) IV840 E531; ὅταν ϑ. II 918! 1637! III2216! 21! 2475! IV128! 67! 718! 1027! F35!; ὁπόταν IV121! | μέχρις ἂν ϑ. IV1110!

G ϑέλω abs. I18 (ἤϑ.) III310 (ἠϑ.) 2433 IV189 916! E9 18 30; ϑέλει, οὐ ϑέλει III33 916 (-εις); ἄν τε ϑ. — ἄν τε μή v. ἐάν | v. praeterea F.

H ἤϑελον c. inf. I106 2935 38 II816 1733 2114 IV1106 143 150 432; ἤ. ἂν c. inf. III174; ἤ. c. acc. c. inf. I1918 III2313; ἤ., ἵνα I213.

ϑέλων I266 *III22100 IV189 534; -οντός σου sim. II147 1717 III59 | *-όμενα IV159 E142 | ⟨*ϑελητά IV1101; S*ϑέλοντα⟩.

ϑεμέλιος *II158. [μαι).

ϑεμιτός III2419 (-ὰ ἐνϑυμοῦ-

ϑεομαχῶ III2421 24 IV1101.

ϑεομαχία *III2424.

ϑεός: v. ἄνϑρωπος E | I1727 2016 II518 82 12 16 1411 13 1733

2216 III136 (θεός τις) 726 2111 222 (δίχα -οῦ; = 53) 34 IV535 817 F2312 [E243 Par.] A1 4 (V1 4) 14 (H10) 50 (M5 V8); pl. I121 15 13 tit. 1 1925 2015 II810 1731 III1315 193 2112 (ἄνευ θεῶν) 2222 91 2453 60 IV 160 918 1124 A (= V) 1 2 3 4 73 (S38).
ὁ θεός I116 17 431 32 (= 103 II235 IV418) 63 13 40 42 9 tit. 5 7 13 16 24 141 3 6 9 14 15 166 (= 2917 II512 III2259) 14 16 (= 19) 17 20 (= 21 III2630) 1728 241 294 13 19 29 37 46 48 II125 69 711 [12] 13 81 11 14 17 20 22 1613 42 44 46 1722 1813 19 29 1926 29 232 3 23 III137 35 58 108 1312 2118 2246 69 241 63 65 95 110 114 2628 37 IV182 89 98 100 172 39 47 29 48 534 621 76 9 11 17 20 831 1014 1211 F42 9 E22; pl. I17 13 31 3 639 (= F242 E311) 911 22 128 26 27 32 132 5 1718 1815 2713 II 1725 26 2217 III2112 (ἄνευ θεῶν) 2295 247 IV1154 447 113 F175 E15 311 4 322 A3 (V3) 39 (S22).
κύριε ὁ θεός II1613 | τὸν θεόν σοι III719 204 & 2277 (S σου) 107 (S τοι); τοὺς θεούς σοι II1915 III136 IV147; *θ. ὑμῖν III208 (S ὑμῶν) 2335 | νὴ τοὺς θεούς I49 167 1818 306 II1822 1924 225 III316 ⟨152⟩ (= E291) IV1151 1125.
θεοχόλωτος II814 III137 222.
θεραπεία II189 E254.
θεραπεύω τινά colo I174 194—6 10 16 II2231 III138 2444 2613 IV1145 148 (?) 177 438 F234 5; abs. 1157 (?) IV829 [A41 (S24)] | curo II153 1810 & 2115 (pass.) 22 III2327 (pass.) 2637 IV1148 831 (pass.) A19 (H14) 72 (S37 pass.).
θεράποντες *A41 (S24).
θερίζομαι II611 12 13 14 III [2491.
θερμαίνω III225.
θερμασίαι IV838.
θερμός: -όν sc. ὕδωρ I132 *III2271 IV1119 (ψυχρόν); -ά I119 (ψ.); -αὶ αἱ Νέρωνος II [1631.
θέρος I1216 (χειμών).
θεσπίζω A43 (S26).
θεωρῶ τι I134 202 4 6 2958—60 E30; abs. I2527 III44 & 5 (πῶς) | -οῦμαι pass. I141 202 (*-ούμενα).
θεώρημα III92 (ἔχω πρός τι) E462; pl. *I729 *II173 *2117 *20 *2340 43 *46 III910 & 11 (ἔχω πρός τι) *211 *23 *2481 *2613 *IV616 811 (ἔχω) 12 24 *E461 *2 *511 521.
θεωρημάτια *II2117 III515 & 17 (λεξείδια). [I12.
θεωρητικός v. δύναμις | *-όν
θεωρία I621 *2527 *263 *17 III1614; -αι *I212.
θῆλυ v. ἄρρην.
θηρῶμαί τι III1216.
θηρίδια II96.
θηρίον II93 (πρ. = πρόβατον; id. IV521) 1014 IV1120 812 1111 | pl. *I99 *II92 (*-ων χωρίζομαι, *προβάτων = 102) *5 (4 *πρ.) 6.
θηριώδης I37 632 238 2921 II2237 IV5 tit. (οἱ—εις) 12 1010; τὸ -ες II2233.
θίδραξ II109; pl. III2444 ⟨*48⟩; v. θρίδαξ.
θλίβω τινά I2526 28 E16 241 | -ομαι I24 2517 27 III1013 IV 145 A30 (S13) | *θλῖβον I272 3 III138 (pl.).
θνήσκω I132 (τεθνήξομαι) E26 (τέθνηκα) | θνητός II92 III 125 244 (ἀποδημητικός = 60 105) IV195 104 | subst. III2486 105; *-οί III2427; *-ά IV177 527 | v. ἀθάνατος.

θόρυβος I626 1221(ὄχλος) *IV 424 25(ὄ.) 28 31 33 37; -οι III23.
θορυβοῦμαι περί τι IV827.
θράσος II2035.
θρασύς v. *θαρραλέος*.
θρηνῶ I122 2420 III112(λυπῶ) 2443(λυπῶ, πενθῶ).
θριαμβεύω III2485.
θρίδακες [*III2448] E253; v. *θίδραξ*.
θρίξ IV1140; *τρίχες* *I1610 *12 III 127(ἔχω) *31 40 F186(⟨ἔχω⟩) 12.
θρυλοῦμαι pass. III167(ἄνω κάτω).
θυγατέρες III2281 IV1135.
θυγάτριον *I114.
θύλακος *F2311.
θύματα III2116.
θυμικῶς II95.
θυμός *I287 *F123.
θύρα II111(κατὰ -αν) 1634 III 2215 267 15 | *ἀνοίγω* *-αν III 86 1314; *ἤνοικται* *θ. I920 2420 2518 II119 20 [E3313]; *κλείω* *-αν III2214 *-α *κέκλειται* II66 III2234 ‖ pl. *I1413 (κλείω) III2444 49 55 IV1177 719 833 *IV1020 E252 *3313 A13 (H9).
θυρίς I1813 14 *15; *διὰ*(*) -ος *εἰσέρχομαι* II66 *6.
θυρωρός III2615; -οί IV833.
θυσία III2114 (μετὰ -ας) IV447.
θύτης *I1718 *20 *29.
θύω I1925(ὑπέρ τινος) III2112 (*θεοῖς) IV632(ἐπί τινι) E315 (κατὰ τὰ πάτρια) A1 (V1; θεοῖς).
θωπεύω (τι δι' ἐπαίνου) III 2449.

ἰῶμαί τι F32.
ἰατρεῖον III2120 2330.
ἰατρική II1219; *τὰ -ά* I2532.
ἰατρός I811 12 *II1312 *1421 *1515 III31 *103 *13 *15 153 (= E292) *2014 2273 2327 *257 (*) 7 IV1117 *F191 *225 *246; *-οί II178 III1612 2327 IV1148.
ἴδιος v. *ἀλλότριος*, *ἡγεμονικόν* | adi. I214 152 1727 199 (*υἱός) 13(*ἀγαθά; *-όν I292 III714) 15 (συμφέρον = II2215) II615 1911 2212 2314 III189 (*ἔργον =IV823; pl. IV105) 22109 234 (κοινός) 5 ‖ praed. -ον IV439 A(V1; τινός); -α III243 E13 ‖ subst. *οἱ ἴδιοι* III87; *-ον II41 1214 26 tit. IV440 54; *-α II220 III243 IV444 55 15 132 A91 (S65) ‖ *ἰδίᾳ* I1615 (κοινῇ; fortasse 19) II29 (δημοσίᾳ) 104 199; *κατ' ἰδίαν* II199(εἰς κοινόν) ‖ *ἰδίως* III12.
ἰδιωτεύω II1642 (ἄρχω).
ἰδιώτης v. *φιλόσοφος* | (ubi nihil adnotatur, scito audiendum esse opp. φιλόσοφος) II122 *11 133 *142 *5 III2499 (ἄρχων = E17) F23 (ἀνὴρ ἀγαθός) E511 (προκόπτων) | -αι E461 & 2; *-αι I275 2964 II1210 146(ὁ μουσικός) III163 6 8 9 16 2287 E462.
ἰδιωτικός E33[2] 6 13; *-ὸν σχῆμα* IV135; *-ά III2269 74.
ἰδιωτισμός E336 15.
ἱδρῶ IV1124.
ἱδρύματα ⟨*II2217⟩.
ἱδρύομαι I431 (βωμὸν ἐπί τινι); [pass. II2217].
ἱδρώς I242 *IV1112.
ἱερεῖς II2027.
ἱερός III2116 | *ἱερά* *templa* I430 III2114 *IV1132; *sacra* *I1728 *E323.
ἱεροφάντης II2113 *16.
ἱερωσύνη τοῦ Αὐγούστου I1926.
ἵεμαι ἐπί τι III2412.

ἱκανός F116 E23 A83 (S57); εἴς τι IV430; περί τι I83; πρός τι IV428; c. inf. I610 97 II1620 IV536 E3315 G5 | -όν c. acc. c. inf. III2426; -όν, ἐάν E241; [-όν, εἰ E243 Par.]; τοῦτό μοι -όν, εἰ I236 [E23].
ἱκετεύω III2476 (ἵνα).
ἵλεως IV143.
ἰλύς A15 (S1 H11).
ἱματίδια III2274 *2636 IV64.
ἱμάτιον (! = ἔχω) *I222 *181616! 2214! 2412 *12 *2530 *2922 *23 III123 [IV1123 *E6 Par.]; pl. *I1811 13! *14 II815 *IV167! *1120 *F1813.
A ἵνα c. coni. (! = enunt. finale ante enunt. primarium pos.) I118 410 24 28 57 623 1217 28 1718 1918 258 32 2934 42 55 57 II32 108 14 1617 173 30 2013 26 27 2347 III131 37 45 37 58 71 3 7! 28 104 1321 143 14 216 2263 65 71 90 238 31 35! 247 46 73 78 79 81 82 84 2622 IV138! 84 95! 108 142 143 152 159! 176! 35 47 10 43 727 824 30! 32 36 97 1018! 36 1135 1221 1312 E7 243 (bis) 28 A13! (H9) 21 93 (S5 67) | sine verbo III234 57 711 F273; ἵνα τί; I1931; ἵνα τί; ἵ. I242.
B τίνος ἕνεκα; ἵνα I630 721 II611 III1010 IV183 | διὰ τί; ἵ. II118 IV1111 14 | τί — —; ἵ. I1915 2019 III112 47 2447 IV533 | τούτου ἕ., ἵ. III218 2332 2478 IV414 16 | τοῦτο — —, ἵ. II516 III120 246 IV55 | ἐπὶ τοῦτο —, ἵ. III133.
C ἵνα post verba (saepe exspectes ὅπως, ὅτι, ὥστε, inf. vel acc. c. inf.) v. ἀξιῶ (II11), ἀρκῶ, ἀφίημι, γράφω (III730), διαλέγομαι, ἐκπονῶ, ἐπιμελοῦμαι (III57 2419), εὔχομαι, θέλω, ἱκετεύω, μανθάνω, μέμνημαι, παρακαλῶ, ποιῶ, πράσσω, προσδοκῶ, -έχω, -πέμπω, σκέπτομαι, σπουδάζω, συνεργῶ, ὑπομιμνήσκω | post subst. v. ἔργον, πρῶτον, συνθῆκαι, τόπος || ἵνα = μέχρις (ἄν) v. ἀναμένω, ἐκδέχομαι, περιμένω.
ἵνα in enunt. consec. (tamquam ὥστε) I243 2515 278 2331 (post compar.; = II623) 2923 II63 118 1645 1822 2022 229 III22103 2482 IV39 1035 1132 | πῶς λέγεις — —; ἵ. IV199 | τοιοῦτος, ἵ. I1913 II33 III2263 (?); οὕτως, ἵ. II216 III1210 2625 IV821; ποῦ — —, ἵ. —; I731; cf. II1921. D
ἵνα μὴ λέγω II2033; ἵνα τἆλλα ἀφῶ III2271 | ἵ. in enunt. iussivo III49 (ἄγε ἵ.) IV111 E17; in exclam. I2916 || ἵνα c. optativo III137 F55 || ἵνα secundo loco semel III2335. E
ἱππάριον III313 & IV1111 (κυνάριον) [E6?].
ἱππεύς II1322 (πεζός) *II2316 (*ἵππος).
ἱππική II1218; -οἱ *II614 (ibidem *-ά) *II2428 (*ἵπποι).
ἱπποδρομίαι E332.
ἵππος (κ. = κύων) *I1127 II98 & [237] (κ.; = *16) 2411 (βοῦς) III13 (κ.; = 4 6) *514 (= *ἀγρός) 1413 IV185 (κ.) 32 (ὄνος) 513 (*κ.) 1117 31 (κ.) F186 *E6 6 A32 (S15 M10); pl. I234 (κ.) *1138 (*κ.) *II1218 *2428 III11 & 23 (κ.) 1412 164 *IV167 427 (β.) [E332 Stob.].
ἵπταμαι III246. [I81.
ἰσοδυναμῶ: *-οῦντα ἀλλήλοις
ἴσος (d. = τινί) I1227 (d.; κατά τι) 1411 (d.) 166 2953 II618 25 88 (d.; καὶ ὅμοιος = IV134) [1642] 1921 (d.) III99 (d.) IV1174 | subst. A44 (S27) | -ον III412 (d.) *IV

448 *636 (ἔχω τινί; sim. E252); *-α III187 IV1167 23 E251 | v. ἐπίσης | ἴσα τινί (adv.) A93 (S67) || ἴσως *aeque* II1420 III916; *fortasse* I131 2717 IV1173.
ἵστημι *sisto* I196 & II158 (ἔστησα) III122 (φοίνικα ἱστάνω = 9; ἔστησα) 224 (ἔστακεν πρὸ *κοιτῶνος) IV727 (ἵστηται) | ἔστην II1716 (ἐπί τινος = E39) III 2255 (ἐν) 2325 2455 (ἐπὶ θύραις); ἕστηκα II820; ἑστώς IV188 A8 (H4; *διανοίᾳ) || *pendo* I177 (μετρῶ; ἔστησα = III2617; ἱστάνω) 2915 (ἐπὶ ζυγοῦ) II1128 (pass.).
ἱστίον *II1915.
ἱστορῶ I720 II1428 III71.
ἱστορία II195 & *7 (παραλαμβάνω) *11 2110.
ἱστός III2433.
ἰσχαδοκάρυον IV723; -α III 922 IV722.
ἰσχάς III2491 IV724.
ἰσχίον *II1028.
ἰσχυροποιοῦμαι II187 IV915.
ἰσχυρός adi. I228 (παρά τινι) 813 (καλός) 920 II1829 2221 233 2425 III126 168 (ἀνίκητος) 2442 IV197 140 526 F38 138; -ότερος I2920 III46 167 IV613 736 | subst. -όν τι II1320 (ἐν) 2018 (ἀνίκητον) | -ότερος I2933 *III 2472 *IV179 *101 *534 (ἀσθενέστερος); pl. I2916; -ότερον *II 1323 (πᾶν) *1617 2318 (-όν τι) *III2240 & *IV166 (πᾶν); -ότερα II159 *III1212 *22101 (*ἀσθενέστερον) | -ότατοι ⟨*⟩ IV1036; -ότατον *II2015.
ἰσχύς I610 (πρός τι) [149] II2122 (-ὺν ἔχω = IV1119) *III2435.
ἴσχω I149 IV813.
ἰταμός II111.
ἰχθῦς *IV130 *31 (-ύες, -ύας) F173 (-ῦς).
ἰχνευτικοί (κύνες) I231.
ἰχνεύω (κύων) IV513.
ἴχνος II1811 (pl.)

καθαιρῶ IV186 & 87 (ἀκρόπολιν) | ⟨-οῦμαι pass. I2825⟩.
καθαίρω I632 912 II1644 45 III144 2413 IV1112 1112 | -ομαι F1016.
καθάπαξ I44 A89 (S63).
καθάπερ *sicut* I127 176 181 II33 115 192 216 III71 IV131 E323 34 482 A50 (V8 M5); κ. καί I25 IV1106 173 52 E39 | κ. εἰ I413 (c. ind. imperf.) 1716 (sine verbo) | κ. — —, οὕτω(ς) E38 A65 90 (S56 64); κ., οὕτω καί II232 (— δὲ καί) 5 E7 A26 (S9 M18) 63 89 (S54 63); ὡσαύτως —, κ. IV75 || *tamquam* I143.
καθάπτω *τραχήλου III2010.
καθαρεύω περί τι E338.
καθάριος III144 & 45 (ἀκάθαρτος) IV114 (καθαρός); *-ον IV 111 3 (*καθαρόν) *33.
καθαριότης IV11 tit.
καθαρός II524 1819 III [212] 2219 89 93 (-ώτερος = 95) 95 IV 113 4 8 13 32 E336 A16 (S2 H12) 46 (V6; τινός); *-όν v. καθάριον | -ῶς I2810 III217 (-ώτατα) E315.
καθαρότης IV115.
κάθαρσις IV115 8 (ἀκαθαρσία).
καθαρτής III2632.
καθέδρα II109.
καθέζομαι I221 2955 (ἐν) III 2418 (ἐπί τινος).
καθείμαρταί μοι c. inf. II 610.
καθελκύω intr. I2915.
καθέλκομαι pass. I115.
καθεύδω I633 247 (ἐπί τινι)

II2010 III2439 (κοίτην) IV147 820 98 1022 127 | -ων I1617 2011 II1733 2017 IV1022.

καθηγούμενα τά III151 2 (= E291).

καθήκει c. inf. (d. = τινί) I714(d.) 277 II525(d.) 73 106 IV1134 (d.) 719 (d.) E3313 42 (audi infinit.); acc. c. inf II524 ‖ καθήκων adi. I72(ἐν; recte puto) II829 | subst. -ον I71 182 II1731 (πρός τινα) III2243 IV416(τὰ περὶ -ος); pl. II71 III725 2269 | *-ον I721(παρὰ *κ.) 24 2215(πρός τινα) 285(*κ. καὶ παρὰ *κ.) II1715 III22 4 E30; pl. II10 tit. 1418 IV1216 E30.

κάθημαι I2526 (ὅπου); κ. καὶ στένω sim. I2713 2959 II1326; κ. c. partic. I116 638 42 910 19 (κλαίων) 1129 II2112 III2430 IV1032 (κλαίων) | καθήμενος c. verbo I813 2926 & 36 (ἐν) II1613 33 (κλαίω) 43 & 1919 (ἐν) 2111 2425 & III1319 (κλαίω) 2123 2329 248 (κλαίω) 111.

καθίζω intr. I2527 (εἰς) II49 IV1021 (ἐπί τι); c. partic. II919 III2331 245 (κλαίων) 80 (ἐν).

καθίημι II2321 (*πώγωνα = IV 815) III922 (εἰς) 1211 (σαυτόν) IV834 (*κόμην); intr. III67 (εἰς) IV191 A47 (V7).

καθίστημί τι III412 (εἰς ἴσον τινί) 2113; c. praed. I134 II 2027 III195 | -αμαι med. (καταστάς) abs. III322; pass. III 2115 & 2615 (ἐπί τινι); -άμενος IV184; *-α E482; *καθεστῶτα II1621.

καθό I812 (οὕτω —, κ.) 1223 III62 E43 (καθ' ὃ —, κατὰ τοῦτο) 128 237.

κάθοδος *III264.

καθολικόν *II225 202 3; *-ά IV429 127.

καθόλου I63 1913 2528 II1713 184 2121 2215 III13 726 IV1118; ἐν τῷ κ. I88 124 IV136 23 (ἐν τοῖς κ.).

καθορῶ II2311.

καθορμίζομαι pass. E7 (πλοῖον).

καθόσον (ἄν) IV26.

καθοσιοῦμαι pass. II1646.

καί (et, atque).

Enuntiatorum partes vel integra enuntiata, in quibus idem subiectum invenitur (velut ὧν ἐρῶσιν καὶ ὧν τυγχάνουσιν; praeter talia: ζήτει καὶ εὑρήσεις), coniungit: MDCCXXXVII ([I911 II63 III231 2493 IV195] ⟨I271 II1222 1644 III112 2284⟩) Fʟxvɪ Eʟxxxɪv ([13 7 122 Par. 16 Par. 243 Par. 4 3315 Stob. 34 Stob. 39 Stob. 43 Stob.] Aʟ ([H2 = A6]) Gɪ | raro post asyndeton I16 ⟨640⟩ E11 (bis) [3] 292 ‖ nota ὁ καταπεπομφὼς αὐτὸν καὶ ᾧ λατρεύει III2256; τῶν δορυφόρων — αἰσθάνηται καὶ ὅτι μαχαίρας ἔχουσιν IV73. A

καί bis cxcv Fv Exɪɪ Axɪɪ; — καί — ἅμα καί II1917; καί bis, deinde asyndeton IV37 ‖ καί ter I69 912 15 1112 1216 (bis) 20 131 224 2960 II95 1019 136 1424 1624 29 2016 27(?) 2218 28 2340 III54 137 2114 2326 32 2410 IV110 104 112 148 172 41 515 68 12 71 97 1021 1123 31 1217 F47 82 E511 A32 33(S15 16) 46 47(V6 7) 80 (S45) ‖ καί quater I610 32 302 II137 1726 2010 2114 2216 37 2419 IV122 62 A33(S16) ‖ καί quinquies II113 2027 (interpositis verbis τίνων τῶν οὐκ B

ὄντων) III2328 A15 (S1 = H11) | καί sexies I423 24 II2033 2218 III2261 2429 A16 (S2 = H12) 46 (V6) || καί octies IV64.

C καί enuntiata coniungit, in quibus diversa subiecta inveniuntur: cxxx Fvii Exiii Aiii; post asyndeton III2479; Σωκράτης δυνάμενος διασωθῆναι καὶ τοῦ Κρίτωνος αὐτῷ λέγοντος IV1163 | ζήτει καὶ εὑρήσεις vel οὗ θέλεις ἅψαι καὶ χρυσοῦν ἔσται sim.: xlix (in his semel imperat. secund. III2639) Fi Eiv Aviii; imp. et praesens I1811 II133 1722 III319 (imper. sec.) IV1111; audi imper. III2451 E15 || '—' καί (ὅτι) '—' I35 III122 2295 2321 IV813 | '—' καί '—' καί '—' IV107.

καί (*et*) in initio novi enuntiati post interpunctionem graviorem pos.: clx Fviii Exiii ([122]) Aviii | καὶ ὅς I113 9 F219 || καί ante interrog.: cxxvii ([I632 Stob.]) F136 E24 [3 Par.] 4.

D καί — καί (*et — et, cum — tum*) I14 (bis) 221 510 813 91 122 (bis) 6 1615 196 (?) 206 8 2527 II210 818 910 1016 17 143 13 1510 1726 31 187 1929 208 2210 238 18 28 2421 III16 20 (?) 34 55 16 78 95 8 1211 (?) 2113 2210 (bis) 68 [95 = (IV1131 434)] 109 2328 34 2416 97 (?) 253 2632 IV121 109 127 156 210 49 611 732 825 32 910 16 106 18 (ter) 25 138 F118 31 (bis) 132 31 E13 [22 Stob. 4] 7 [15 Stob.] 251 37 511 2 A7 (H3) 24 41 68 (S8 24 33) 94 (M16) || καί — καί — καί I1616 2943 II105 16 2217 20 2334 III518 63 99 2111 21 2268 2414 (?) 2628 30 439 63 F163 E14 | καί—καί—καί—καί III36; quinquies F32; sexies I111 III2222 || — καὶ μή — μηθ' I251 II52 IV1111 || — καί — ἤ I1932.

— τὲ καί — I112 619 77 (bis) 20 27 81 4 94 1129 II34 (τὸν ἀναλυτικόν τε καὶ μή) III2418 E313 [A43 (S78; ἅμα τ. κ. vel τὲ ἅ. κ.)] || — τὲ — — καί I31 419 (καί 20!) 61 711 1119 II13 21 143 8 188 193 2023 233 11 III11 IV129 (ἅμα τε — — κ.) 811 F88 E15 | τὲ post praepos. I722 E331; sed κατὰ φύσιν τ' I1117 bis; καθ' ὅν τε — — καὶ καθ' ὅν E34 | — τὲ — — καί — καί I14 1125 III2495 IV77. E

καί *etiam, vel, quoque*: dcxxvii (⟨III152⟩ [IV123]) Fxvi ([137]) Exxxiv ([15 3315 Stob. 461 533]) Axxvi Giii (in his saepissime ἀλλὰ καί, καὶ αὐτός, καὶ γάρ, ἢ καί, οὕτως καί qu. v.) | in interrogat. (πῶς δὲ καί, ποῖος καί sim.) I1917 2814 II 1021 1220 1418 III111 719 2235 66 24107 IV428 E241 4 | in enunt. relat. III33 2459 IV533 916 E513; in exclam. III121 || in apodosi I64 125 II1726 2316 III52 142 IV117 (tertio looo) E3316 512; ὧν — —, καί I184 (audi τούτων); post partic. II1713 E35 || μὲν καί — δὲ καί I2218 || de κἄν = *etiamsi* v. ἐάν || quantum ad collocationem particulae καί (= *etiam*), haec notanda: λέων με καὶ φαγέτω II96; sim. I714 II1221 [III2434] | καὶ οὐχὶ [δὲ] καί I122; καὶ νὴ Δία γε καί I126; καί τινα καὶ εὐπρέπειαν I87 | ἐκεῖ γὰρ καί —, ὅπου I2825; ἀλλ' ἔχομέν τι καί — παράδειγμα I2957; ἰδού, τί καὶ ὁ Ἕκτωρ λέγει III22108 | εἰ καί F

(tamquam κἄν) I2310 2716 II2029 F214 | 'μακάριος' καὶ 'ὁ μοιχός' II1815 || κἄν — κἄν III2210 2482 IV155.

G καί c. compar. I36 II1921 | c. superl. v. μάλιστα.

καί saepissime per synizesim cum vocabulis sequ. a vocali incipientibus contrahitur: κἄν (= καὶ ἐάν), κἀγώ, κἀμέ, κἀκεῖνος, κἀνταῦθα sim., quamquam scriptura cod. *S* hac in re nullatenus sibi constat (cf. III2113 IV47); κἀν = καὶ ἐν A41 (S24) | κἄν = καὶ ἄν (part. modalis) I227; κἀγαθός v. καλοκἀγαθία | χὡς = καὶ ὡς temptavi II1222; χἠ (= καὶ ἡ) fortasse II2342 III2295 IV1131 434 E531.

ceteras particulas vocesque, quibus καί adsociari solet, velut δέ, δή, μήν, νῦν, λοιπόν, ἔτι sim. suis locis quaere.

καινός [II619] IV58 715 1034.

καιρός *I1128 II134 (-οῦ καλοῦντος; sim. E332) *510 III 2414 (φαίνεται) 2614 E33 (γίνεται) 34 (φ.; c. inf.) *A41 (S24); c. gen. *I2933 *II2315 || καιρός ἐστι: E3310 [16 Stob.] | κ. ἐστί τινος III108 *15 (τινί) IV412 37 45; sine ἐστί III1017 (bis) IV 1217 | κ. ἐστι c. inf. II218; sine ἐστί II73 IV430 (ἤδη = 715) | κ. ἤδη c. acc. c. inf. IV715 | παρὰ -όν III1213 (παρὰ τόπον = 2114 16) IV1165 || *-οί I16.

καίτοι in initio enunt. (! = ante interrog.) I1640 43 109! 167 2014 II1016 1421! III117 158! (= E 294!) 2327 2414! 90 (κ. γε) IV1117 147 615 1119 (κ. καί = F148) | apud partic. I85 II2020 III 2230 IV1151.

καίω III218 (πῦρ) | -ομαι med. III162 (ἄνθραξ); pass. III2273 (τέμνομαι).

κακελπιστῶ IV527.

κακία v. ἀρετή, μετέχω | *E141 *A7 (H3) 26 (S9 H18) *39 67 *74 (S22 32 39).

κακοδαίμων E121; -ονες (subst.) A1 (V1).

κακός v. ἀγαθός | adi. et praed. I913 1222 2216 II16 46 1019 III121 913 ⟨141 (*S* καλός = 2515, ubi θάνατος κακόν)⟩ 2433 IV 1135 137 1010 E11 121 30 531 A67 (S32) 95 (M17) | subst.: -ός III53; -οί IV1010 (?) | -όν I928 II56 1318 218 III712 1313 178 188 2016 2233 93 241 25 83 89 IV144 125 63 E241 (ἐν -ῷ εἰμι) 27; τί -ὸν ἐποίησα II1421 (σοί = III2481) III41 175 (εἰ); τί σοι κ. ἐστι sim. III2231 2425 (συμβῆναι δύναται) IV128 37; τί -όν c. inf. IV820 (acc. c. inf.) 21; τοῦτό σοι γέγονεν -όν II 185 IV1035 (ἐστί); τί — όν ἐστι c. inf. III2488; *-όν II16 1520 188 III187 IV145 | κακά I1137 2826 27 31 II1612 19 III86 IV 1133 87 1010 (?) 1220; ἐν -οῖς εἰμι I259 13 17 III2316 E16; *-ά I410 277 II17 627 139 (ib. τὰ μὴ κ.) 1645 1918 19 2017 37 (περί τινα) 221 III2329 2481 2638 & IV139 (πάντα; = 42) 136 E339.

κακῶς v. εἰμί I | I626 227 2810 (καλῶς) II129 1318 2114 III53 182 8 204 (καλῶς) 2419 2510 2620 IV161 115 620 82 3 (καλῶς) 7 8 1023 F32 E5 42 45; γίνεταί τι I2614 & III164 (καλῶς); διάκειμαι II1720; ἔχω I55 8 II1831 III1014 2231 & 32 (-ει); κ. λέγω τινά I2614 III 182 IV135 E339 42; ποιῶ IV 813; ποιῶ τινα II1418 E42;

πράσσω III85 92(καλῶς) IV152 121—124; χρῶμαί τινι III177 2272(καλῶς).
κακοστόμαχος I2515 IV425 (πρός τι); subst. *IV834(pl.) 35.
κακόσχολος II1915.
κακοτεχνῶ τινα περί τι IV64.
κακόχρους IV1118.
κακοῦμαι ὑπό τινος IV1123.
καλῶ abs. (v. καιρός, ἀνάγκη) I295 E7 251[332 Stob.] & A27 (S10; ἐπί τι) | κ. τινα I225(εἰς *μέσον) 2949(*κλῆσιν) II139(ἐπί τι) [1628] E122; c. praed. I55 93 1220 21 II115 616 17(ὡς) 136 266 III2416 59 83 89; καλῶ τινα ἐροῦντά τι IV1132 | -οῦμαι I2933(εἰς) II48 IV148; c. praed. II920 III65 E40; μάρτυς I2916; πράξων τι IV46 | -ούμενος (*qui vocatur*) I915 IV815.
καλιά I2815(pl.) A32(S15 M10).
κάλλος (αἶσχος) *I1811 II2332 F36.
καλλωπίζω τι II2314 III126 27 | -ομαι II1919(τινί) IV1133 E40 47(ἐπί τινι). [(M10).
καλλωπισμός III1 tit. A32
καλλωπιστικός v. δύναμις.
καλοκἀγαθία I78 IV1164.
A καλός (α. = opp. αἰσχρός) adi. *pulcher* I15 218 22 813 1112 1613 1813 221 2945 II1426 169 172(α.)1819 25 2026(α.)36 (⟨α.⟩) 2336 2424 III11(α.) 2(ἔν τινι; α.) 3 4(α.) 5 5(πρός τι; αἴσχιστος) 6 7 9 24 39 40 42 23 313 721 915 [141] 2213 50 2335 2437 73 80 25[5] 6 IV166 84 86 210 32 436 44(α.) 97 1134 1316 E6; *probus* II2423 IV713 821; ironice II48 III135 IV1134; -όν (ἐστι) c. inf. II63 ⟨1016⟩ (α.) E22.
B subst. -ός II1815 (καλὸς ἢ καλή; =III314 E10) IV95(-ή) | -όν I113(ἀ.) 17 19 1212 II75 (pl.; ἀ.); τὸ καλόν II117(ἀ.) 2218 21 30 III36 2319 IV1125 26 29 30; *-ά II1112 172 & 2419 (ἀ.) III718(ἀ.) 2451 IV1133 & 135(ἀ.) A3(V3).
καλὸς καὶ ἀγαθός II1410 C III21 2287 2418(κ. τε καὶ ἀ.) 50; ὁ. κ. κ. ἀ. 172 127 II105. 1125(ἔργον τοῦ κ. = III31 IV 824) III27 31 (ὕλη τοῦ κ.) 2269 2495 110 IV51 6; pl. *II1821 F131 (opp. οἱ μὴ κ. καὶ μὴ ἀ.).
ἀνὴρ κ. καὶ ἀγ. III2450. D
καλλίων II2424 (*Ἀχιλλέως); κάλλιον I1613 II2424 IV436; κάλλιστος II121 III137 42 (*κ. πάντων) IV140 A85 (S59); τὸ — ον F43.
καλῶς v. γίνομαι D, κακῶς, λέγω M, ποιῶ, πράσσω, πρόληψις | I79 1925 232 2527 2940 II132 (=169) 165 16 1716 1811 [2335] III108 9 12 13 (εὖ καὶ κ.) 177 (*esto*) 219 223 2337 2456 2628 (=E311) 37 IV416 83(μοχθηρῶς) 17 1311 F112 203 E17 322 A23 (S7 M2 H16) 33 (S16) | καλῶς ἔχω I114 13 257 (ἔχει c. inf.) II1114 III1015 2614 (πάντα σοι κ. -ει) IV77 (κ. -ει c. acc. c. inf.) 1221 (-ει σοι κ. sine subiecto); τὰ κ. ἔχοντα I225 III139; κ. ἔσται τὰ σά III2454; κ. ἐμοί ἐστιν IV623 711 E122; πόθεν αὐτῷ οὕτως κ.; IV148 || κάλλιον I2219 III2317; κάλλιστα IV1030.
κάματοι *A46(V6). [ib. pl.).
κάμνων *F192 (pl.) A41 (S24;
κάμπτω III2453; -ομαι IV1159.
κανών v. Ἐπίκουρος in ind. I I2830 II1113 15(ἐπί τινος) 16 *19 *III314 & *15(ἐπάγω; = *IV103) 45; pl. *I2828 *II1123 *24 2021 & IV1212 (εἴς τι) *F17 *E15 [34 Stob. (κατὰ -ας)].

καπνίζομαι IV1027.

καπνός I2518 20.

καρδία *I2721.

καρπιστής: -ὴν δίδωμι III2476 IV1113 146; -ὴν ἔχω IV717.

καρπός I432 *143 157 8 (bis) II121 IV836 *40 *A45 (V5 M12); pl. II235 *III225 *IV1102.

καρποῦμαί τι A23 (S7 M2 H16).

καρτερῶ I2612.

καρτερία v. ἀνδρεία, γενναιότης | E10.

κατά c. gen. v. αὐτός A, καθόλου, κρημνός; c. verbis v. καταχέω, μαστιγοῦμαι, μελετῶ, πλημμελῶ | [E34 Stob.] | τὰ κατ' αὐτῆς I2720.

c. acc.: c. verbis v. ἁμαρτάνω, ἀναιροῦμαι, ἀναστρέφομαι, ἀποσοβῶ, γίνομαι, διεξάγω, εἰμί, ἐπιβαίνω, ἐπιστρέφω, ἔρχομαι, εὑρίσκω, ἔχω (i. v. φύσις), ἥδομαι, κρίνομαι, λαμβάνω, λέγω H, νοοῦμαι, ὁρῶ, πορεύομαι, πράσσομαι, συμβαίνω, τυποῦμαι, φιλοτεχνῶ, χωρίζω; c. subst.: ἐξουσία, προκοπή; praeterea I610 720 30 273 II624 [86] 1729 216 2415 III12 62 8 ⟨10⟩ 123 133 8 (loc. dub.) IV48 616 E315; his adde quae indicata sunt in vv. καθό, ἀξία, δαίμων, διδόμενον, δύναμις, εἷς, ἐπιθυμία, ἡμέρα, θύρα, ἴδιος, λόγος, σχολή, τόπος, τρόπος, φύσις; c. acc. temp. v. βραχύ, μικρόν, ποσόν, χρόνον | verbum deest II1719 IV626 | αὐταὶ καθ' αὑτάς III2116 ‖ c. adi.: v. ἀληθές (I2829), ἴσος, ὅμοιος, χείρων ‖ κατά c. acc. pro adi. v. ἁμάρτημα, δόγμα, δύναμις, ἡδονή, κανών, παράδειγμα, συνοχή, φιλοτεχνία; τί κατὰ σὲ ἀγαθόν; II2036 | τὸ καθ' αὑτόν sim. I733 285 (κατ' ἐμέ) III⟨66⟩2213; v. praeterea ἀξία, βίος, πρόσωπον, τρόπος, φύσις; [IV417].

καταβαίνω III139; εἴς τι I212 13 II618 III22102 = E191.

καταβάλλω II46 2346 III2299 A8 (H4) | -ομαι pass. A95 (M17).

καταβαροῦμαι II2218.

καταβολή I133 (ἡ ἄνωθεν).

καταβρέχομαι I626.

καταγγέλλω τι I2936; abs. IV 826.

καταγελῶ τινος I1139 2218 (-άσομαι) 2532 2613 II916 124 1429 2213 IV47 20 524 25 1214 (περί τι) ⟨17⟩ E22 482; [τι IV 1217]; abs. I2612 II122 3 III2018 | -ῶμαι II1429 1616 III1511 (= E296) E22.

κατάγελως II169 E22.

κατέγνων τινός IV914.

καταγίνομαι περί τι III26 2614.

κατάγλωσσος II1620.

κατέαξα, -εάγην II2231 (-εαγός) III2484 (-αγῇ = IV1034) IV511 (-εάγην) E3 (— εαγείσης) 26 (— εάξῃ, — εαγῇ, -εάγῃ, sed -άξῃ, — ἀγῇ v. l.).

κατάγνωσις II1113.

καταγράφω οἰκίαν A75 (S40).

κατάγω III2275; [-ομαι II139].

καταγωνίζομαί τι III24108.

καταδικάζομαι F222 3 A62 (S53).

καταδίκη II135.

κατάδικος IV1124.

καταδουλῶ IV120 | -οῦμαι med. IV130 153; pass. I199 IV 1114.

καταδύομαι II511. [1731.

καταθλοῦμαι (τὸν τόπον) II

καταισχύνω I2949 II821 22 III 2335 2613 IV1014.

⟨κατακαίω I732⟩.

[κατακαλῶ II2012].
κατάκειμαι III513 (ἐν, ἐπί τινος) 2637.
<κατακηλοῦμαι pass. II2012>.
κατακλαίω τινός I234 II1726 III134 2477.
κατακλῶμαι III2458.
κατακολουθῶ τινι ἔν τινι IV 1212.
κατακόπτομαι II2011 IV1124.
κατακοσμῶ τι III11.
κατακραυγάζω τινός IV428.
κατακρημνίζω τινά IV1171.
κατακρίνω III82 189 | -ομαι I130 (φυγῇ) 2951 II527 1638 (ἐπὶ θανάτῳ) III124 (c. inf.).
κατακύπτω (εἰς) II1622.
καταλαμβάνω τι II2228 III 55 & 11 (c. partic.) IV1014 (μετά τινος) [E45]; κ., ὅτι I56 | -ομαι II4 tit. (ἐπί τινι) 1 (μοιχὸς ἐν *πόλει) III56 (c. partic.) F111 || καταληπτός F16 10 (ἀκατ.).
καταλείπω τι II519 (c. praed.) III2278 & IV1100 (τινί).
καταλήγω I620 (ὅπου) 20 (ἐπί τι, ἐπί τινος) 21 (ἐπί τι) IV414 (αὐτοῦ) || [-ηκτικῶς II2346].
καταληπτικὴ φαντασία III84; pl. IV413 (ἀκατάληπτος) E45.
κατάληψις IV413.
κατάλληλος I99 2514 II910 (*ἔργα = 181 7 IV417 841) 177 189 2416; τὰ -α I1231 || -ως v. φύσις.
καταλύω abs. III107 (c. partic.) | -ομαι pass. IV186.
καταμαλακίζομαι med. ἐπὶ ἔργου III108.
καταμανθάνω I1115 = 178 14 1821 II117 = 19 2334 III912 (δόγματα = 13 IV158; *δόγμα IV83) 2239 51 E26 (ἐκ) 295 (εἰ) 49 | -ομαι pass. I178 (διά τινος).
καταμαρτυρῶ τινος IV832 | -οῦμαι pass. IV1139.
καταμένω II2336 (ἐν) 41 & 43 (αὐτοῦ).
καταμύω I1230.
καταμωκῶμαί τινος E22.
κατανοῶ I14 624 1718 (διά τινος).
καταπατῶ I810 IV533.
καταπέμπω III2256 59.
καταπίνω I1814 212 2616 2718 III154 (= 2252 E292).
καταπίπτω I94 (ἀπό τινος εἴς τι) II158 III215.
καταπλήττω I197 | -ομαι med. II198 (-σσ-; ἐπί τινι) A5 (H1; -ηξάμενος) 90 (S64; -σσ-); -επλάγην τινά IV418 A26 (S9 H18).
κατάποσις I1617 *A39 (S22).
καταπροΐεμαι I1614.
κατάρα II612 & 13 (ἐπί τινος).
κατάρατοι *I1810.
καταρῶμαι II2215.
καταρρήγνυμι IV1134.
κατάρροια I2616.
κατάρχομαί τινος IV135.
καταρτίζω III2010.
κατασήπομαι II2341 (παρά τινι) IV1020 (πρός τινι).
κατασκάπτομαι I2815.
κατασκαφή I2814 (pl.) 25.
κατασκέπτομαι III2225.
κατασκευάζω τι I117 618 (ὥστε ἐσθίεσθαι) 35 (τινί) [732] II821 247 III214 2463 (ἐπί τι) E244; c. praed. I1727 1913 II111 2340 42 III734 IV619 | κ., ὅτι II2022 III1514 (ἀπό τινος); ἵνα II2022 | abs. II818 || -ομαι pass. I67 9 IV1130 (πρός τι).
κατασκεύασμα II14[illegible] *819 21 1926.
κατασκευή I615 (-ῇ, opp. φύσει) A87 (S61); ἡ -ή I67 10 17 II820 101 III610; αἱ -αί I616 II2022.
κατασκοπῶ III2431.

κατάσκοπος v. ἄγγελος | I243 & 5 (πέμπω) 6 *7 10 III2224.
κατάστασις *III68 131 *2123 2269 *76.
καταστέλλω III195 | -ομαι III 2316 IV817 | *-εσταλμένος IV 410; τὸ -ον IV126.
καταστολή II1015 2111 (pl.).
καταστρέφω II217 2217 III1318 IV44 (ἐπί τι).
καταστροφή IV1017.
κατασφάζω IV1314 | -ομαι I2826.
κατάταξις (ἐν) *IV153.
κατατάσσω εἴς τι II43 (χώραν; = III118 IV1016) E311; ἐν χώρᾳ I924 | -ομαι (a = κατετάγην, b = κατετάχθην) εἴς τι III119 (b) 24114; ἐν χώρᾳ I134 (a) <II139 (b)>; c. praedic. I2510 (a) II2339.
<κατατίθεμαι IV1172>.
κατατρέχω I102 (*βίον) 1815 <II2228 (*ὄρη)>.
καταφεύγω IV193 (ποῦ).
καταφυγή *IV1027.
κατατρίβομαι pass. I2936 III 2110 (περί τι).
καταύστηρος I2515. [159.
καταφέρομαι F224 | -ομαι II
καταφθείρομαι II910 III2231.
καταφθίνω (-εφθινηκώς) IV 1125.
καταφιλῶ τι I1924 (*χεῖρας) II2213 III731 (*χεῖρα = 2449) 2485 (παιδίον; = *88 E3) IV117 (*πόδας) 148 (*χεῖρας = 1020 723) 105; abs. 1115.
καταφιλοσοφῶ (ὅτι) IV1167.
καταφρονῶ τινος I299 II2331 III29 2314 IV170 71 522 93 10tit. 1217 [E244] A26 (S9 H18) 79 (S44) G5; abs. I1822 | -οῦμαι pass. III1511 (= E296) 2237 IV522 A79 (S44; -ονήσῃ).
καταφρόνησις *II2024 E192.
καταφρονηταὶ *νόμων IV733.
καταφρονητικός (εἰμί τινος) III2412 IV1214.
καταχέω II2029 (κατὰ *κεφαλῆς) IV533 (*κεφαλῆς).
κατάχρυσος E39.
καταψῶ *κορυφήν μου II1817.
καταψεύδομαί τινος III2441.
κατάψευσμα II2023.
καταψηφίζομαί τινος II2315.
κατεξερῶ τινος III1323 (τί) 216 (abs.).
κατεπαγγέλλομαι A47 (V7).
κατέρχομαι I93 (ὅθεν εἰς) III 265 (ὅπου).
κατέφαγον III2250 98 IV724.
κατέχω τι III104 2118 2433 IV 1317 E15 | -ομαι pass. IV1147.
κατηγορῶ III2259; -ούμενος pass. II1917.
κατηγορία III318 *2324.
κατήγορος II2016 (τινός) *IV 1123.
κατιοῦμαι IV614.
κατόζω τινός IV1116.
κατοικῶ abs. II2343. [836.
κατορύξαι II2210; -υγῆναι IV
κατορθῶ v. ἁμαρτάνω, ἀποτυγχάνω | κ. τι I278 [E312 Par.] II2328 (pass.); abs. περί τι II34.
κατόρθωμα v. ἁμάρτημα.
κάτω v. ἄνω, ἄνωθεν | *III261.
καῦμα I1821 & 23 (ἂν κ. ᾖ) III 1217 (-ατος) 153 (ἐν -ατι, ἐν ψύχει; = E293) *IV1174 | pl. III2429 & F202 (ψύχη).
καυματίζομαι I626 III2252.
κεῖται II112 (ἐπί τινι = IV436) 1315 (ἔξω) 1721 (ποῦ).
κειμήλιος A13 (H9).
κείρομαι v. ἀμέλγομαι IV1116.
κελεύω τι IV730; c. inf. F113 155; c. acc. c. inf. II2217 F155 173 219 A43 (S26); abs. IV1164 | κελευσθείς c. inf. pass. I119.
κέλυφος *I2017 = *231.

κενόδοξος III2443.
κενός II⟨619⟩ 198 IV1177 435 829 | -ῶς II176 8 [13].
κενῶ F2311 (νάττω).
κεντῶ I2532 | -οῦμαι pass. II1610 (*ὀφθαλμόν) | κεντητός E39.
κέντρον I2953 (geom.) II47 *A45 (V5 M12).
κεράμιον I224 III922.
κεραμις II618 IV726 27; [pl. I2818].
κέρασον I258; κεκραμένος pass. (ἐκ) IV114.
κέρατα I1816.
κεραυνός III1310.
κερδαίνω II1019; -ήσω τι A102 (M24).
κέρδος ἐστί c. inf. I2813 III2237 (audi ἐστί); κ. ἡγοῦμαί τι III 2625 A99 (M21; ζημία); κ. λογίζομαί τι IV58. [99.
κέρμα v. II1014 19 (ζημία) IV32
κερμάτιον II1020 III28 *53 IV1314 E242.
κεφάλαιον *I2420 *III2443 2638.
κεφαλαιῶδες *II129.
κεφαλαλγία III268.
κεφαλαλγῶ III2273 (π. = πυρέττω) 2330 257 (π.) IV621 828 (πυρέσσω, ποδαγρῶ).
κεφαλή v. ἀλγῶ, καταχέω | *I2218 *2524 *II620 (*-ῇ κινδυνεύω ἐπὶ Καίσαρος) *III512 *2331 2622 *IV621 *821 | -αί *IV518; κακαὶ -αί III2258.
κηδεμονικός A89 (S63).
κηδεμών I97 F225.
κήδομαί τινος III2231 243 15; abs. I1123 III2465.
κῆπος Ἀδωνιακός IV836.
κηπουρός *III517 *2414 *45.
κήρινος III1610 IV519.
κηρός: ὡς κ. ἐν ἡλίῳ III169.
κῆρυξ III2113 2269.
κηρύσσω τι I1612 ('—') 2964 (πρός τινα) III1312 (διά τινος) IV524 (ὅτι) 623 & 828 ('—') | κεκηρυγμένος I226 (Ὀλύμπια) III 1312.
κηφήν III2299; pl. A46 (V6).
κιβδηλ(ε)ία A26 (S9 H18).
κιθάρα IV816.
κιθαρίζω I13 II132 169 IV163.
κιθαριστής *II2316.
κιθαριστικός *III165.
κιθαρῳδῶ III2325.
κιθαρῳδός I2959 *II132 5 *169 *III235 25 IV737 (pl.).
κίναιδος *II1017 (τὰ *-ου) III 132 | -οι *I510 *II2037 *III132 2438 *IV29.
κινδυνεύω abs. I114 II525 620 (ἐπί τινος) & 21 (dat.) 1924 2211 III2232 2432 IV1160 818; ὑπέρ τινος II73; c. inf. I225 1212 II622 | -ομαι III187 2236 (*ὄρεξις κ. ὑμῖν) IV818; *-όμενον II1918.
κίνδυνος II529 621 (c. acc. c. inf.) 72 *1224 III93 *163 *E462; -οι E3314 *14.
κινῶ (δ. = δύναμαι) c. acc. pers. I1127 (ὥστε) II122 11 (δ.; διά τινος) 2429 III2231 IV55 (κατὰ φύσιν); ἀπό τινος II127; ἐπί τι III31 (audi acc.); πρός τι I610 1127 II2415 G5 | c. acc. rei I2413 (φθόνον μοι) II2416 (προθυμίαν τινί & ὄρεξίν τινι) III225 ἀνέμους) 2319 (δ.; λίθον) E3315 (γέλωτα) 482 ‖ -οῦμαι I58 II820 2416 267 III321 2410 (μένω) IV446 (ἐπί τινι) 834 (πρός τι); c. adv. I147 (δ.) II119 2018 2332 III32 (πρός τι) IV47 1125 E14.
κίνημα I146 *IV1145 *F1410.
κίνησις III31; *-εις II2019.
κίρκος III1614.
κισσῶ IV835.
κίστη A26 (S9 H18).
κλαγγή A90 (S64).
κλαίω (! = κλάω) I239 2611

2824! 2935! 65! II211 (κ. = κλαῦσαι sim.) 616! (στένω) 1625 (μικρά) 29! (διά τι; = II2425) 31! 33 (κ.) 36! 1737 (κ.) III318 922! 2235! 248 18 20 . 53 57 (στένω) IV122 629 1032 E16 (ἐν πένθει) | κ., ὅτι III1319 245 IV411 | περί τινος I919! (πόθεν φάγητε) | κ. τινά II16⟨28⟩! = 39! III245! (ἐπὶ τί).

κλείω v. ἀνοίγω, θύρα.

κλέπτης I917 *1811 & 12 (*μοιχός) *2920 (ὁ μὴ κλέπτης) *21 21 *II262 III312 (adi., μοιχός); -αι I915 (λησταί) 183 & II1928 (λωποδύται).

κλέπτω τι I2214 (ἐκ) II48 III2298 IV1121 (ἐκ); abs. II262 III712 2612 E4 | -ομαι pass. E122. [II79.

κληρονομῶ II79 III28; *πατέρα

κληρονομία *II79 IV1322.

κληρονόμος v. ἀπολείπω.

κλῆρος I1821 (*πρῶτον -ον ἐκβιάζω).

κλῆσις: καλέω *-ιν I2949.

κλίμα *II1520.

κλινάριον III513 *13.

κλίνη A30 (S13).

κλίνω intr. II1520 (ὅπου; = IV433) 1925 (ἐπί τι) | [-ομαι II66].

κλύδων A6 (H2).

κοιλία I1617 II1613 (βοός) *III2274 | pl. I926.

κοιμῶμαι I108! (= ἐκοιμήθην) 2415 (κοιμήσομαι) II1815! (μετά τινος; = III174) III731! (πρό) 2210 (κοιμήσομαι) 92 95

κοινολογία I725 [2439!.

κοινός adi. I221 (τινί) 2942 II48 (φύσει = 10) 8 & 9 (τινός) 191 = 4 III68 (νοῦς) 2217 76 82 234 IV113 42 F152 6 | -όν I33 & 612 (πρός τι) 122 (εἰς -όν) *1912 & *13 (εἰς *-όν) II2023 (πρός τι) *III411 *2461; *-ά III2272 [E243 P.]; ἀπὸ *-ῶν IV444 81 15 | -ῇ adv. I710 1615 (ἰδίᾳ) II2119.

κοινωνῶ A41 (S24; τινί τινος) | intr. v. ἔργον; I95 (τινί ?) IV26 (τινός) A66 & 71 (S31 & 36 = M7; τινί).

κοινωνία v. ἀλλήλων | *II1927 & *2014 (πρός τι) 215 *III2277 *78 F121 A78 (S43); κ. ἐστί τινι πρός τι II207 8.

κοινωνικός I231 (φύσει = II2013 III135) II1014 IV517 F273 A46 (V6); -όν A16 (S2 H12); *-όν I2820 IV111 E36.

κοινωνός III121 (τινός; σ. = συγγενής) III133 2263 | -οί I19 1216 (σ.) 2210 13 *II148 & 2419 (μετὰ -ῶν).

κοινωφελές IV1012.

κοίτη I161 247 III101 2439 (καθεύδω -ην).

κοιτών [*I1918] *III731 *2214 *15 (οἱ ἐπὶ *-ῶνος = IV71, ubi ὁ S, 19).

κοιτωνῖται *I1917 *307.

κόκκινα III2210 (ἐν -οις) IV1134.

κοκ⟨κ⟩ύζω IV513.

κολάζω III48 2294 97 E121 A21 89 (S5 63) | -ομαι III113 & 2441 (πικρῶς).

κολακεία I920 III2456 IV1133 633 [E254] A1 (V1).

κολακεύω τινά I112 926 2525 II79 III918 1015 = 2014 2313 2445 73 (ἵνα) IV117 35 724 32 A1 (V1; bis); abs. III112 172 IV155.

κόλαξ A46 (V6; pl.) 77 (S42).

κόλασις *I1222; -εις III111 *2442.

κολεός (-όν) v. μάχαιρα.

κολοβοῦμαι pass. II1020.

κολοφών II1419 & IV140 (ἐπιτίθημι).

κολλύρια *II2120 III2121.

κόλπος *II516 *IV724.
κόμη *II2314 *III11 *14 *26 & *42 (πλάσσω) *45 [2116] IV84 (ἔχω) & 6 (τρίβων; = *34) 11 12 *1125 (πεπλασμένος *-ην).
κομίζω τι II1934 IV125 (μεθ' αὐτῶν).
κόμιον πλάσσω II2424 III2210.
κομμωταί *II2314.
κόμπος II619.
κομψός [I111] II815 1633 1817 2211 (κορασίδιον; = III1212) 23 (γυναικάριον) 2337 43 2423 24 III513 19 (κοράσιον) 1412 152 (= E292) 169 15 2254 65 2326 28 35; -ότερος I106 II1817 2339 III2230 | -ά II173 *III167 || -ῶς ⟨I111⟩ 257 2934 II1814 (κ. σοί ἐστι) 2424 III713 1013 (ἔχω) 1211 2319 23 38; -ότερον I1929 IV731.
κονδύλους δίδωμι II1224.
κοντοί *IV188.
κόπος II142.
κοπρία II45 III2265; *-αι II41.
κοπρῶ IV1134 | κεκόπρωμαι IV1118 28 29.
κοπρών I1918 IV1135.
κόραξ *I1719 (*κορώνη) III137 *37 IV45 E18; -ακες *III246 (κορῶναι).
κορασίδιον I1822 2824 II2211 2423 *25 III2211 12; -α III312.
κοράσιον II128 1629 III28 519 2213; -α *IV1032.
κόρον λαμβάνω τινός F126.
κόρυζα II2110.
κορυφή *II1817.
κορώνη v. κόραξ.
κοσμῶ τινα I637 (διά τινος) II1730 III124 26 42 2013 A85 (S59; τινί); abs. III2122 | -οῦμαι refl. III130 215 2438 (τινί); pass. III219 IV833 (τινί).
κόσμιος v. αἰδήμων, ἀπολλύω | I91 6 | -ίως I131 E15.
κοσμιότης A33 (S16; ἀκοσμία).
κόσμος *mundus*: ἐν -ῳ I2929 III71 E27 | ὁ κ. I61 & 31 (ἐν *-ῳ; = II2419 IV192 F175) 91 & 1010 (*διοίκησις *-ου) 1224 II118 103 1425 (διοικῶ) III1014 1514 (διοικεῖται) 2222 2410 91 94 (bis) IV1106 76 (τὰ ἐν *-ῳ; = 15) 27 F32 411 82 137 || *ornatus* A32 (M10) 75 (S40).
κουκκούμιον III2271.
κουφίζω IV1316.
κοῦφος I2934; -ότερος I127 (βαρύτερος) IV1136 (βαρύ) 612 | -ως IV712 E22.
κοχλίαι *A43 (S26).
κοχλίδιον E7 (bis; altero loco κοχλίον Stob.).
κοχλίον *I2017 [E7 Stob.].
κραβ⟨β⟩άτιον III2271 74.
κράββατος *I2414 (ib. pl.).
κέκραγά τι IV424 E18 (αἴσιον); '—' I1611 III210; abs. III44 2257 | [I2613 (κράξας τινά) II512].
κρατῶ τι II712 (?) III512 (*κεφαλήν); τινός I232 (ἐκείνου, ὅτι) 2518 (τούτου, ὅτι) 2610 (*φαντασιῶν) 2919 (ἔν τινι?) II1911 III251 IV1117 138 F35 & E20 (ἑαυτοῦ) [34 Stob.] | -ούμενος pass. *κεφαλήν III512.
κράτιστος I192 (*ὁ πάντων κ.) 2913 | -ον II2320 & 27 (*ὄντων) III71 & 24 (ἐν); *-ον I17 (ἁπάντων) II1222 2311 34 (*ὄντων) 35 (bis) 47 III72 4 10; *-α II1220 || κράτιστα ἔχω III13.
κραυγάζω I1819 III137 44 2255 & 2622 ('—') IV39; ταῦτα I2926.
κρέας *II48 2914 III140 *IV1034.
κρείσσων (! = κρείττων; χ. = χείρων) adi. I1413! II1921! 208 (πολύ; χ.) 2325! III514 1414! (τινί) IV23 4 125 (bis) F39 1810! (χ.); κ. τινός I236 (χ.) 172

194! 242 7 255 2831 (ἵνα) 2914! II164! 29! 236! 8 16 III1411 172! (πρός τι) 2428! 71! IV1017! F183! 7! 32 E44 [533!] A80 (S45); κ. ἤ III74! (?) IV720!; ὅπου κ. III65 173! IV736! | κρ. εἰμί ἔν τινι I2914! 19 21 III176! | -ον c. acc. c. inf. I631 (ἤ) III175 (ἤ) E121; c. inf. I1725! (ἤ) III2274 (ἤ) IV196 || subst. *I2919! (ἔν τινι) *III1413! & *176! (*χ.); pl. *III175! *IV1107 | κρεῖσσον *I2913 & 19 (*χ.) *III175! *22101 (*χ.); κρ. τι ἔχω τινός sim. I36 II1632! 2322 III56 (εἴ τι ἔχεις τούτου κρεῖσσον ποιῶν καταληφθῆναι) 74! | τὰ -ονα II235 III175! (-ω) || adv. κρεῖττόν σοι ἔχει IV1221.

κρέμαμαι ἔκ τινος II1629 III2458.

κρημνός: κατὰ -οῦ II2318 E39.

κρῆναι ὕδατος F115.

κριθαί [II237] III1412 & IV180 (χόρτος) F183 (χιλός).

κρίμα *II153 IV1210; -ατα *IV1013 *117.

κρίνω τινά IV820 (ἐκεῖθεν); κρ. τι (*diiudico aliquid*) I2828 IV810 (ἀπό τινος); (*decerno aliquid*) II139 217 15 tit. 14 16 III187 | κρ. ἄξιόν τι(τινα) τινος I182 II2010 IV832 | c. inf. II154 (ἔκ τινος αἰτίας) 18 | c. acc. c. inf. I2950 51 II529 | c. interr. indir. II2111 (πῶς) III232 (τίνες) | abs. I2823 II156 14 17 18 19. III721 30 (περί τινος) 2456 IV1119 (οὕτω) A62 (S53) || -ομαι pass. I128 1226 (τινί) [148 (ἀπό)] 2950 (c. nom. c. inf.) 51 II217 527 1123 1316 (κατά τι) III188 IV519 & 84 (ἐκ) A57 (S48) 59 (S50; παρά τινι) | *κεκριμένον II152; v. ἐμμένω.

κρίσις ἡ I27 (τινός) II61 (περί τινος) F37; αἱ -εις A60 61 (S51 52).

κριτήριον I119 10 *11 & *15 (τινός) *178 *II1112 III95 *A63 (S54).

κριτής *II714 III730 31 *184 *7 IV821 *A57 (S48); -αί III914 .(τινός).

κρόκη *I217 *17 (& pl.).

κροτῶ I2931 III248.

κρότοι A93 (S67).

κρύπτω III2214 [IV724] | -ομαι med. III142 (ἐν); pass. IV836 || κεκρυμμένως III711.

κρυστάλλινα III921.

κτῶμαί τι I158 2824 (= II2422) II109 (ἀντί τινος) 21 (δύναμιν) 1220 2234 & III916 (φίλον) 175 (διά τινος) 2414 (φίλους) IV629 E[122 Par.] 243 (bis) A31 (S14) 50 51 (V8 = M4 M13); κέκτημαί τι I11 (μέχρι τίνος) 920 1230 (δύναμιν πρός τι) II119 (πρὸς ἐκείνοις) 1221 1418 (φίλους) IV1118 64 F187.

κτενίζω II2424.

κτήματα v. σῶμα | *I932 ⟨*⟩II 1730.

κτῆνος *II2231; pl. *II1415 *23 24 (ὡς) *29 III915.

κτησείδιον v. σωμάτιον | *III2332 (-ίδιον S).

κτῆσις v. σῶμα, σωμάτιον | II1027 1424 III2468 *IV1100 *153 831 *E39 *44 *A27 (S10); *-εις I1816.

κυβερνῶ II1725 IV125 A84 (S58; ναῦν).

κυβερνήτης *II510 *11 *1410 10 III2433 *IV1118 *35 ⟨*125⟩ *E7 A28 (S11).

κυβερνητικός A84 (S58); *-ά [I267.

κυβευτής III2293.

κυβεύω II52 (abs.) 917 (περί τι) 1928 (τινά) III2122 (ἐν) 24 [(abs.).

κύβοι *II53.

κύκλος I2953.
κύκνος v. ἀηδών.
⟨κυκῶμαι IV827⟩. [(S13).
κυλίνδομαι ἐπί τινος A30
κυλίομαι v. ἄνω | ἔν τινι III2334 IV1129 &31 (ἐν βορβόρῳ); πρὸς τὸ βούλημά τινος II225.
κυνάριον v. ἱππάριον | -α
κυνηγετικός v. κύων. [II229.
κυνηγός *II2316; pl. IV737.
κυνίζω, Κυνικός v. Ind. I.
⟨κύπτω IV724⟩.
κυριεύω τινός IV51 | *-ων λόγος ἀπὸ — ἀφορμῶν ἠρώτηται II191; ὁ Κυριεύων II 1817 18 198 9 | τὸ -ον I17 II2219.
κύριος *I[120] (g. = c. gen.) 199 9 (g.) *2524 298 (g.) 59 60 60 (g.) *61 63 & II128 (ἔχω) 23 (g.) *25 26 ⟨1224 (g.)⟩ *III223 2472 (κ. εἶμι c. inf.) *IV112 (g.) 48 (δοῦλος = 116) *58 (g.) 115 117 (ὑπηρέτης) 118 (ἐν) *145 718 (g.) *1030 (g.) 127 (g.) 8 (c. inf.) E142 (g.); κύριε I2948 II79 (ἐλέησον) 1515 1613 (ὁ θέος) 2030 III1015 2238 (ἄγγελε) 2311 19 IV157 | κύριοι I1137 & II1323 (g.) IV159 (ἔχω) 60 *146 (g.) *151 *515; -αι E40 | κυριώτερος I83 2018 (τί -ον ἔχω;) II101 (οὐδὲν ἔχων -ον) & 5 (g.) | -ώτατος III23 2484; τὸ -ον I94 & 1215 (*μέγιστον) II214 2347 (*κράτιστον) *III24107 E311; *-α I289 III137 (*μέγιστα) 2 tit.
κυρτός IV210.
κύων v. ἵππος | II2324 *III145 (κυνηγητικός) 2626 *IV1124 812 A77 (S42 λύκος; ibid. pl.).
κωδίκελλος III730.
κωλυτικός v. ἀναγκαστός.
κωλύω v. ἀναγκάζω (δ. = δύναμαι) | κ. τινά I129 (δ.) 2513 III109 IV1 128 (ἐμποδίζω) 146 534 108 (δ.); κ. τι I419 (δ.) 610 (ἐμπ.) III1020 (δ.) 192 (δ., βλάπτω; = IV523) IV172 E322; κ. c. inf. I254 III109 (δ.) 2460 (τί -ει) 254 7 IV633 (οὐδὲν -ει); c. acc. c. inf. I122 224 2520 II119 1519 2314 (τί -ει — —; = III1011 IV74 12 124, ubi infin. aud.) III2268 (οὐδὲν -ύσει) 2475 IV172 75 428 739; τί -ει, εἰ I236; οὐδὲν -σει, ἐάν E7; abs. II411 (τί -ει; = IV622) III2485 | -ομαι pass. de pers. I197 II263 (οὐδὲν -ομαι c. inf.; =IV1036); κ. & ἐμποδίζομαι I112 II138 IV311 415 710 E48; ἐκεῖνο -εται III1020 | *-όμενα A10 (M8 H6) || praeterea v. ἀκώλυτος, ἀναγκαστός.
[κώμη III2116].
κωμῳδῶ III410.
κωμῳδός III41.
κώνειον I[424] 2916.
κῶπαι *I2411.
κωφός et τυφλός I187 (ὁ -ός) II2311 22 2419 IV821.

λαβή *II1323 (ἔχω; ἀπό) E43; pl. ⟨*IV1152⟩ E43 (ἔχω).
λαγχάνω βασιλεὺς ἐν Σατ. [I258.
λάθρα II48.
λακτίζω v. δάκνω | III1414.
λαλῶ τι II172 3 10 13 1923 III167 (ἀπό) IV98 (λόγους) | abs. II1321 IV185 A 41 (S24; περί τινος II2117 III164 E461 (ἐν ἰδιώταις); τινί I1611 1917 26 (ὑπέρ τινος) II67 1319 III137 (ἑαυτοῖς; sim. 142 IV426 30 913) 257 IV134 728; πρός τινα II1324 || -οῦμαι pass. II2023 (παρά τινι) E332 (διά τινος).
λαλιά III161.
λαμβάνω (δ. = δύναμαι) τι v. δύναμις (-εις), λόγον (i. v.

δίδωμι), πληγαί, ὑπόθεσις, φαντασία | I720 (λαβών, audi acc.; = 1722) 1415 1929 228 2718 2944 55 II516 (δ.) 24 (ὡς c. praed.) 918 (ἐκ προχείρου) 1110 (πόθεν) 123 (λ. τινὰ πλανώμενον) 1519 1625 1721 (ἔξωθεν) 2117 2421 III123 (φωνήν ποθεν) 69 (v. τυρός) 712 911 165 IV125 31 38 109 (πρός τι) 149 (πόθεν) 152 (ἐπί τινι) 838 40 1024 (προῖκα = E252) F126 E253 [292] 43 (ἐντεῦθεν; ib. κατά τι) 482 | ἀντί τινος II2116 III175 IV38; ἀπό τινος IV113; παρά τινος I641 930 (δ.) 31 32 1010 294 II31 79 2021 III24112 117 IV1103 1014 135 F59 (c. praed.) E34 A2 (V2?) | λάβε I199 2413 2910 II2023 (τὰ ἐναντία, ὅτι) III313 (ὃ θέλεις) 66 2622; λάβε τι καὶ — I414 29 2530 (sine καί) 2928 (λάβετε) II2030 (audi acc.) III 312 720 & 2251 (sine καί) IV 1159 | λ., ὅτι II2023 IV89 (ἀπό τινος); λάβε, πῶς II2025 | λ. τινός (an abs.?) E15 ‖ -άνομαί τινος I2922 (*ἱματίου); audi gen. IV1152 (ὅθεν λ. πρός τι) | pass. III317 (c. partic.) IV126 31 135.

λάμπω A93 (S67).

λαμπρός III2259 (-ότερος) IV 195 A35 83 (S18 57; ἐν?).

λαμπρύνω τί τινι A78 (S43).

λανθάνω τινά c. partic. I71 II1411 E511 A5 (H1); [λ. τινά, ὅτι E243P.]; μή σε -έτω in parenthesi I111 II529 | abs. III 712 13 16 IV822 (παρά τινι); c. partic. III25 IV817 A77 (S42); λ., ὅτι IV64 ‖ λεληθός II2329; -ότως I1617 III2314.

λάσανος *I1917.

λατρεύω τινί III2256.

λάχανα III517 IV425.

λαχανοπώλης *III33 910 & 2448 (σκυτεύς).

λέγω (! = c. dat. personae; δ. = δύναμαι; πε. = περί τινος; πρ. = πρός τινα; λέξον E332).

λ. τι I123 220 425 510 (ποιῶ; A
=1128 2926 II1413 III47 717 18 IV119 48) 732! 102 6 (λόγους; = III2438, ubi *λόγ., IV1143 G5 7) 1129 155! (ἔχω; πε., πρ.) 175 11 12 13 16 187 2220! 231 (δ.) 2410! 256 32! 268 2930 (πρ.) 303 (τὰ ἑξῆς; = II142 13) II 133 (loc. corr.) 217 24 (πράττω; = 107! IV1169 1020) 528 817! 917 21 135 23 (τὰ ἀληθῆ; = III2310) 1616 (πε.) 178 (πρ.) 31 (ἐν) 1815 1910 15! 15 22 (*λογάρια) 33! 201! 13 (πρ.) 26 27 34 (πε., πρ.) 218 13 (πε.) 237 (πε.) 26 46 (πρ.) 241! 19 & 27! (ἔχω) 29! 266 III110 1216! (παρὰ τοῦτο τὰς ἀληθείας) 17 18 36! 36 37! 38 39! (bis) 29 (πε.) 13 19 (ἀληθῆ) 78 93! 9 (δίκας) 10! 1013 13! 1412 205 216 (σχόλια) 24 (πε.) 2229 60 (πε.) 2314 (*ἀπόδειξιν) 18 19 & 29 (οὐδέν) 31! 2437 39 43 76 (πρ.) 114 (πε.) 263 (πρ.) IV 118 48 (πε.) 52 125 (ἐπί τινος) 139 142 146 (*ἀληθείας) 163 617 (πε.; = 18 38) 31! (λόγον) 33 38 (πε.) 1124! 28! 1212 133! 5 20! F149 163 195 (πρ.) 294 E339 482 (πε.) [3 50 (πε.)] G 5 | *τί λέγεις;* I123 225 (ante interrogationem; = 6 II2022) 2818 IV1132; *τί λέγουσιν* sim. III 2229 2476 (πρ.) IV152 163; *ποῖον καὶ λέγεις;* II1022 1220; *οἷον καὶ λ.;* III121; *οἷα λ.;* I247 (πε.) IV128 | *ὅπερ λέγω* (in parenthesi) II1739; sim. IV812 F2317.

λέγω τι *doceo, indico* II73 B
136 1933! III22761 | *intellego,*

significo II813 1221 IV1115 | *recito* (de rhetoribus) III2311 (*Πᾶνα); (de philosophis) III 2326 32 IV1135 (*σχολάς) | *nomino* I425.

C λέγω τι c. praed. I510 96 1220 2414 2814 302 3 II617 919 178 1918 19 23 205 28 2327 III 133 202 2123 2297 2333 2491 267 IV121 25 29 45 (audi praed.) 55 57 (audi subi.) 58 73 110 115 426 41 (δ.; audi subi.) 41 42 & 43 (audi subi.) 813 E242 [3 Par.] 461; λ. τι ἐν κατηγορίᾳ τινός III2321; τί εἴπω; τὴν φραστικήν (audi praed.) sim. II237 III72 | κακῶς λ. τινά v. κακῶς.

D λέγω c. inf. I264 5 11 18 (μὴ ζῆν; = III1215) II1726 (inf. pass.) 2224 III913 IV630 A18 (S4 M1); c. inf. et dat. I223 422 143 III139; λ. χαίρειν τινί III116 2264 | λ. c. accus. c. inf. I92 117 121 243 II122 524 62 85 135 (δ.) 188 2223 2320 23 30 32 43 47 III2441 91 IV130 55 56 124 125 126 136 519 85 (ἀπό τινος) 1120 F1310; c. nomin. c. inf. III132 IV1146.

E λ. ὅτι '—' i. e. ὅτι ante orat. rectam et poetarum vel scriptorum verba I130! 218! 725 916 23! 103! 6 123 157! 175! 20 2220 2966! II113(?) 69 (καλῶς) 125 9 & 153 (ante imperativum) 19 1642 (πρ.?) 1729 1815! 2032 2212 241! 29! 266 III122 210 1210 (πρ.) 1412 (quater) 14 2214 2322 37 2467 105 IV17 (τὰς ἀληθείας, ὅτι '—') 145 163 (ante imp.) 31 42 621 817 (καλῶς) 1014 (πρ.?) 28 F187! E6 11 (ἐπί τινος) 18 22 [243 Par.]; τί λέγεις; ὅτι '—' sim. I128 III107; ταῦτα λ., ὅτι '—' I237 III916 (ἐκεῖνο).

F λ. ὅτι ante enuntiata ita conformata, ut dubitare possis, utrum sit oratio recta an sententia secundaria; I15 24! 26 (πε.; εἴωθα) 210! 21! 415! 725 1819 2015 17 214 (πε.) 246 7 (cum anticipatione; = III135) 2827 II113? 25 41 623 105 123 1411 14! 157 = 11 1616! 177! 2113 2421 III 141! 210! 610 134 22103 2416! IV147 58 75! 101 519 33 [88] 112 (εἴωθα) 9 E[16] 242 26 3313 (πρ.) 462! 49 (πρ.) | λ. ὅτι ante vocabula singula vel enuntiata sine verbo I816 (οὐδὲν ἄλλο ἤ) 91! (πρ.) 1715 1910 II23 1122 1914 2121 22 III92 (τοῦτο) E45 | λ. τοῦτο ὅτι I73 1411 IV630; ταῦτα, ὅτι II219 IV912 (πε.); ἐκεῖνον μόνον ἔχω λ. ὅτι II2419; τοσοῦτον ἔχω λ., ὅτι III222! || λ. τοῦτο, ὡς II232.

G λέγω ὅτι ante enuntiata secundaria I1413 II1831 2421 III517 714 IV1113 142 627 (τὰς ἀληθείας, ὅτι) F219 E47.

H λέγω '—', i. e. ante orationem rectam et poetarum scriptorumve locos I126 (εἴωθα) 215 23 25 29 413 24 (δ.) 637 912 29 (εἴωθα) 1228 175 1819 192 8! 10! 17 26! 27! 223 7 18 244! 12! 20 2510! 15 16 22! 24 2612 275 8 287 294 5 6 26 31 34 35 36 39! 64 65 II15 29 210! 15 21 22 33 46 54 17 28 7 4 8 (καλῶς κατὰ τὸν εἰπόντα; sequitur '—', φησί, '—') 9 816 23 26 96 (<ἐπί τινος>; S ἀπό) 20 (εἴωθα) 1012! 122 136 12 (ἀπό) 1421! 21 22! 153 1616 179 30 31! 37 1817 24 1915! 201 212 15 20 22 (ἐρῶ 'οὔ') 229 2343 2417 251 III124 36! 210 16 317 42 51 (διά τινα?) 8! (δ.) 74 12 912 108! 13 14 15 1215 <16> 1314! 144 (πρ.) 12

1611 177 191 2010 16 214 13 16 23 223! 32 85! 92 98! 106 236 7 10 15 18 23 29 (*εἴωθα*) 38 (*πρ.*) 75 88 111! (*δ.*) 257 (*ἔχω*) 2622 IV157 (*ἐκ πάθους*) 73! 28 42 30! 623 715 30! 85 7 13 16 23 26 30 98! 102 6! 9! 10 1114! 20 26 29! 1220 133 (*εἴωθα*) 18! 24 F184 2318 E[16] 49 ‖ *τί λ. —;* '—' I110 27! 2918 II176 207 III 119 (*πρ.*) 20 42 (ante imperativum) 514 (sequitur '—', *φησί*, '—'; = 2258 108!) 114 1311 2315 (*τί ἄλλο ἤ*) 2443 IV120 156 (sequ. *γράφει*) 620; *τί λ.* (or. indir.), '—' III142 2317 25 2468; *πῶς ἡ λέγουσα* '—' I287 | *τοῦτο λ.* '—' III49 IV1142 1220; *τοιοῦτόν τι* III106; *τοσοῦτόν ἐστι, ὃ λέγεις* '—' II1025; *τούτους τοὺς στίχους* '—' II2342 (*δ.*); *τὰς φωνάς* '—' II2211; *τοὐναντίον* '—' II211 (*πᾶν τ.*) IV 87; *τὸ Σωκράτους* '—' III2226 IV 421 (*δ.*); *ἃ λ.,* '—' IV141; *οἷα λ.* '—' II2214; *λέγε ὡς ἔχει τὸ πρᾶγμα* '—' I2916 ‖ *τί λέγεις 'αὐτόν';* I2530; sim. IV 715; *πῶς λ. 'προσκατατάξαι';* IV199.

I *λέγω* ante interrogationem (*λέγε αὐτῷ 'σὺ δὲ τίς εἶ;'* sim.) I2016(?) 228 II627! 824 1224 131 17 1613 1917! III122! 23! 174! 2291 2311 18! IV128 435 721 | *λέγω ὅτι '—;'* III1514.

K *λέγω τὸ* '—' IV1131; *τί λέγεις τὸ 'Σωκράτης'* sim. I2916 III2314 259 IV179 424 523 E242.

λέγω post '—' IV813: interpos. (ut *φησί*) III191 F2110.

ἵνα μὴ λέγω (tamquam in parenthesi) II2033; *οὐ λέγω* IV 1141 45; *τίνος εἴπω;* III114.

L *εἰπέ μοι, τί τρέμεις;* sim. I 1112 II123 (*λέγε*) 222 518 (*λ.*) 1110 1918 III2116 37 IV147; post interr. III2238 238 IV1132 47; *ἐκεῖνο εἰπέ μοι· οὐδέποτ' ἠράσθης τινός;* IV115; *λέγε τὰ ἀγαθὰ τίνα ὑμῖν ἐδόκει* I301 | *λ.*, ante interrogat. indir. I 13 (*πότερον*) 155! (audi *πῶς*) II76! (*τίς*) 1218! (*ὅστις*) 2312 (*εἰ;* = 13 15 III11 2124, ubi *πε.*) 15 (*πότερον*) III115 (*τίς;* = 214 231!) E461 (*πῶς*).

λέγω ante enuntiatum affirmat. sine *ὅτι* III2312.

M *λέγω* absol. I224 187 (*οὕτως;* = III2318 29) 196 (*καλῶς;* = II1919 III237 IV86 A23 = S7 M2 H16, ubi opp. *πράττω*) 2532 (*ὁ λέγων*) 2916 (*ὡς ἔχει τὸ πρᾶγμα;* = IV731; sim. IV 715) II1516! & 17! (*πε.*) 23 tit. 15 (*σιωπῶ*) III110 (*πῶς*) 16 36 (*πρ.; εἴωθα*) 2284 (*πε.*) 2328 & 36 (*ὁ λέγων*) IV165 (*πῶς -εις;* = 124) 138 (*μετά τινος*) F103 (*πράττω*) 293 E332 (*πε.*) [2] G2 | de rhetoribus et philosophis (*recito, disputo*) II77 (*ἐν γραμματικοῖς*) 916 1324 1734 (*πρ.*) 1912 (*πε.*) 2346 242 3 5 8 11 (*πε.*) 12 29 III158 (*δ.;* = E294) ‖ *ὡς λέγει ὁ δεῖνα* I284 III2499 IV113 172; *καθάπερ* II 33 IV1173.

N *λέγω* (audi obiectum ex iis quae praecedunt) I14 (*πότερον*) 5 (*ὅτι*) 20 (acc.) 155 (*πῶς*) 2532 (?) II48 (acc. c. inf.; = III78) 162 (*οὐκ ἔχω λ.*; interr. indir.) 1914 (acc.) III1217 (= E47; acc.) 2318 (bis '—'; semel *ἔχω*) IV1132 (acc.) | *ἐγώ σοι λέγω* in parenthesi 158 | *οὐ λέγω* *nego* III2333 (acc.).

λέγομαι I124 1716 II524 1216 (*λέλεκται παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἐν μεγίστῳ ἐπαίνῳ τὸ* '—') 2112

IV414 16 (πε.); c. praed. I2833 II920 III68 IV151 (οἱ βασιλεῖς λεγόμενοι) E15 (opp. εἰμί); ἐλέγετο, ὅτι '—' I1921 | λεγόμενος: adi. II526 (ὡς ἔγγιστα) 1641 (τὸ λεγόμενον τοῦτο ἀπονοήθητι) III717 24104; τὸ λεγόμενον I2926 II14 1513 (τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ λ. '—') IV537 (τὸ λ. '—'; πε.); τὰ λεγόμενα II196 III48 [E332 (τὰ ἑκασταχοῦ λ.)] | τὸ λεχθέν I78; τὰ λεχθέντα II2313 E339 | [τὸ ῥηθέν E3316 Stob.].

O [de ἐρῶ falso pro αἴρω vel αἱρῶ scripto v. haec verba].

λειμῶνες II2337.

λεῖος III127 32 (*-οι) 2320 (-ότερος) | -ως v. τραχέως.

λείπω τινί III28 (bis) 262 27; τί σοι (ἡμῖν, sim.) λείπει; II 1419 1931 225 III93 2248 IV410 634 (τίνα — πρός τι) | τί ἐστι *λεῖπον; sim. *I2956 *II1931 ⟨fort. III216 (sine articulo) 2613 (μοι)⟩ IV614 (μοι); *λείποντα I2956 II2021 | [λείπεται χρῆσθαι E49].

λειτουργῶ I212 (λ. τι) F2310 (τινὶ τοσαῦτα).

λεκάνη *III320.

λεξείδιον II2343; -α II130 *31 33 III515 & 17 (θεωρημάτια) 218.

λέξις *II2111 2340 *41 *III217 *E44.

λέων I230 (*τ.; = ταῦρος) 632 & 35 (σῦς, ὕδρα) II96 III122 (*τ.) *45 (*κόμη) 45 226 (τ.) *IV 125; pl. I37 *1613 (*χαίτη) IV 125 *25 514 37 (ἀλώπεκες) A88 (S62).

λεπτός III2236 | -ῶς F127.

λευκανθίζω A78 (S43).

λευκός (ubique opp. μέλας): -ά I119 *186 (*μ.) IV1136 (*μ.).

λήκυθος *I194 *2411.

λήμματα *I713 *16 *19 *20 II 2117.

λῃστεύομαι IV191 (*ὁδός) 95 (ὑπό).

λῃστήρια III139 IV192.

λῃστής v. τύραννος | *I185 III 1313 IV194 (τινός) F224; -αί I 1220 II2228 III133.

λήψεις (δόσεις) *II912.

λίαν ante adiect. I2014 2518 II 1217 132 III2254 IV612; ante adv. I2717 IV54; ante verb. I232 II2023 III2338 [E16 Stob.].

λιθάριον II1623 33 (pl.).

λίθος ὁ I1928 2529 II820 *922 (ὁ *Αἴαντος λ.; sim. II2425) 2416 (ὡς λ.) III212 (ὡς λ., ὡς ξύλον) *610 732 & 912 (ὡς) *194 22100 2319 263 IV172 (ὡς); pl. IV511 12 (v. βάλλω); *A87 (S 61) | ἡ (τὸν χρυσὸν δοκιμάζουσα) λίθος A63 (S 54).

[λιθόστρωτα IV737].

λιμήν ⟨III2112⟩ IV1027 *27 [E7]; pl. *A83 (S57).

λιμός v. ἀποθνήσκω | II2317 III2417 (δίψος) *264 7 21 IV126 F133 184.

λιμώττω A89 (S63).

λιπαίνω *δακτύλους II48.

λιπαρώτατος IV140.

λιποψυχῶ I1127.

λιταί A93 (S67).

λιτός: ἡ -ὴ δίαιτα III2237.

λίτραι δέκα II922.

λιχνεύω τι II48 10; abs. IV813.

λίχνος I1814.

λογάρια v. Στωικός in ind. I. | *I2955 (περί τινος) 56 *II1029 *30 *1826.

λογίζομαί τι II186 236 III155 IV 58 (c. praed.)

λογικός adi. v. δύναμις, ζῷον, ἡγεμονικόν, ψυχή ‖ subst. -ός I1621; pl. III733 35 | *-όν I59 [20 tit. in indice capp.] II92

4 III126; *-ά I94 17tit. 6 10 276 II207 (sc. ζῷα) 25tit. 1 || -ῶς III125.
λόγια *A43 (S26).
λογιώτερος E44.
λογισμός II101 (ἔχω) IV125 (λαμβάνω) A31 (S14); [pl. *E12, *243 P.].
A λόγος sermo, oratio, verbum (huius vocabuli significationes diversae haudubique certe distinguuntur) I1615 *2019 II1214 (ἐν -ῳ) *II1917 (*λ. ἐστὶ περί τινος) 2031 2314 (ἐμπίπτει περί τινος; = E462) 252 (-ον διαλέγομαι) 264 (δεινὸς ἐν -ῳ) III 113 23 (ἀκούω, qu. v.) 10 (λ. γίνεται, τίς —) 69 2320 IV1133 [443] 521 *613 31 (-ον λέγω) 98 *E3316 *A7 (H3) *39 (S22); ὁ τῶν φιλοσόφων λόγος sim. I 2014 II2221 III1311 2328 F113; λόγω (opp. ἔργῳ) II921 III24110;
B ἑνὶ λόγῳ E11 483 | pl. verba *I106 (λέγω) *2956 (ἔργον) II 231 2426 (δεινότατος περὶ λόγους) *III2476 *103 (ποιοῦμαι) *IV1140 143 95 8 *10 (ἔργα) *1323 *E333 *44 *49 (*ἔργα) *A13 19 (H9 14); dissertationes, scholae, recitationes *I81 *923 (διαλέγομαι) *307 *II2112 (λεγομένων *-ων) III2314 19 *2639 *IV612 (ἀκούω) *1130 *G1 *6 *8; doctrinae, praecepta, placita *II 151 (ὅτι) 4 *162 7 *1730 *2026 (bis) *34 (bis) 35 *III136 *2422 *38 *IV1170.
C ratio, ratiocinatio, conclusio I51 (-ον πρός τι εὑρίσκω) 75 (= 9) 8 11 (= 27) *22 (ὁ ἑξῆς λ.) 26 33 (ἀπόδειξις; = II2419 IV76) 171 2 *2 3 *II921 121 1739 188 *191 (κυριεύων) 2036 (δίδωσι, λαμβάνω) *2122 *III 61 *1213 2320 24116 (-ον ἔχω) *2615 *IV34 *613 E323 *511 *A28 (S11); cura G5 (εἰ) | διὰ -ον I52 II2340; κατὰ λόγον *I 95 II88 102 III171 *IV113; μέχρι λόγου II19 tit. (?) III2416 E16 || pl. *I810 *276 [II19 tit. in indice capp.] III2320; (= συλλογισμοί) *I71 *12 *22 *2511 *276 *III217.
mens ratiocinans *I33 *730 D
(=*III920; cf. 138) *1226 (κατὰ *-ον) 26 *20 tit. *5 II216 (-ον ἔχω) 82 (ὀρθός = *IV812) *1829 *III918 *19 *1312 (διὰ *-ου) 247 (δέδοται ἐπί τινι) *108 IV1104 *738 *812 *114 1126 (-ον ἔχω) *29 *33 [F291] *E513 *A28 *43 *89 (S11 26 63); αἱρεῖ λ. c. inf. *I2928 II220 <III2444 *58 (c. acc. c. inf.) *E323 (ubique ἐρεῖ codd.)> || [*-οι I34].
λοιδορῶ τι I2529 2713 2810 II 228 17 (= III47 E314) III46 2210 100 (τύπτω) IV59 | abs. II 122 13 E30 (παίω) | ὁ λοιδορῶν I2529 (*-ούμενος) III209 E20 (*τύπτων) 42; pl. II1214 III41 (aor.) 8 E4 || -οῦμαί τινι (med.) II2235 III2250 82 E28 34 | abs. II123 2228 (accus.?) || pass. v. ἀνέχομαι | I2529 II1213 III41 (ἐπί τινι) E314 (ὑπό τινος).
λοιδορία I1822 244 II912 III 2012 215 IV532 *135 E10.
λοίδορος adi. I38 | subst. -ος *II912; -ον II1214 *IV446.
λοιπός adi. pl. II238 F33 | subst. *-όν *I102 (τοῦ βίου) *1115 III216 2613 (sed vide λείπω); *-ά I171 || -όν adv. I 2215 241 2515 272 2810 295 8 & 26 (secundo loco) 32 (ἂν — — θέλῃς, σιώπα λ.; sim. E39) 305 (sec. l.) II18 516 22 & 623 (sec. l.) 79 (quinto l.) 815 96 1019 1117 18 (in medio enun-

tiato post partic. aor.; = II189) 122 (tertio l.) 24 (sec. l.) 133 5 (sec. l.) 149 1621 42 (tertio l.) 174 (ἢ λ.) 192 33 III72 9 (sec. l.) 2270 & 72 (tertio l.) 234 IV531 1126 E[332 Stob.]; καὶ λοιπόν I420 105 2210 II210 88 1212 1428 158 (καὶ οὕτω λ.)? 1728 III38 1216 2418 88 255 IV47 1217 E322; εἶτα λ. I1821 | *λ. adv. I1820 II212; καὶ τὸ λ. ⟨I1911⟩ II1825.

λο[υ]πάς II2028.

λούω τι III2271 (εἰς) F2313; abs. II2114 | -ομαι I420 626 2962 II2028 III2439 257 IV149 & 48 (γυμνάζομαι) 82 (ταχέως = E45) 1119 32 E4.

λόφος v. ἀλεκτρυών | collis *I2515.

λύκος I237 II411 III2235 IV1127 512 A77 (S42); pl. I37 *238 A77 (S42).

λυμαίνομαι III2287.

λυμαντικός III720 (οἴκων) A26 (S9 H18).

λυμεών adi. A77 (S42).

λυπῶ τινα III2472 IV1220 | -οῦμαι (π. = πενθῶ, τ. = ταράσσομαι, φθ. = φθονῶ, φ. = φοβοῦμαι) I221 II124 (φ., τ.) 127 (χαίρω, φθ.) 1814 226 (φ., τ., φθ.) III216 (φθ.) 83 (ἐπί τινι) 112 (τ., π., φθ.) 1311 (ὀργίζομαι) 2443 (φθ.) 81 (π.) IV14 (φ., φθ.) 432 (π., φθ.) E[13] 5 (τ.).

λύπη II127 & 8 (ἐπί τινι; φθόνος) 1645 (φόβος, φθόνος) III 2423 90 (πένθος) IV184 (φ.) F201 (περιχάρεια, ὀργή) A5 (H1; φ., ὀργή) 31 (S14) | -αι I97 (φ.) 233 II124 & III2261 (φ., ταραχαί) 2482 F313.

λυπηρόν [*I1911] | *-ά A100 (M22).

λύρα II98 *III165.

λυσιτελῶ I2921 II2417 (τινί) IV 123; -εῖ c. inf. I162 III145 (τινί; = 2449 IV611); c. acc. c. inf. III2459; abs. I2514 (μέχρις ἂν -ῇ) II119 (ἂν -ῇ) III 152 (ἐάν σοι -ῇ) E254 (εἴ σοι -εῖ).

λυσιτελής IV123 A94 (M16; opp. βλαβερός); -έστερος I198 IV123 | -ές subst. III2213.

λυσσώδης IV420.

λύχνος v. ἅπτω | I1815 *15 *2921 21.

λύω I257 (παιδιάν; 8 pass.) II 1817 (σοφισμάτιον) IV53 (μάχας) A68 (S 33; διά τινος) | -ομαι v. δέω; I914 (*δεσμῶν) 258.

λωποδύτης v. κλέπτης.

μά (in enuntiatis negat.) v. Ζεύς in ind. I, σωτηρία.

μάγειρος *III195 2621.

μάθημα *II146; pl. I2013.

μάθησις *II145 A68 (S33).

μαθητής IV611 (διδάσκαλος); pl. IV824.

μαίνομαι I214 2217 20 II2322 F282 || -όμενος adi. I246 | subst. I2833; -ος εἶ I1211; *-ος II1112; *-οι I214 II1514 III95.

μακαρίζω III175 E192 | -ομαι IV721.

μακάριος adi. I33 II2321 III 2015 IV97; in exclam. I2419 II 1815 III317 | *-οι II133.

[μακροθυμῶ E122 Par.].

μακρονοσῶ III1612.

μακρός adi. I2015 19 III2428 34 73 IV65 E17 (βραχύς); -ότερος II183 εἰς -όν F127 | μακράν v. ἀπό; I2012 & II249 (μ.

εἰμί τινος) II1121 (ἀπελαύνω τινός) 233 E7 (ἀπαλλάττομαί τινος) | μακροτάτω III2438 IV 1131 (μ. ἀπεληλασμένα τινός).
μακρόθεν κράζω I1611.
μαλάγματα *II2120.
μαλακία II1645.
μαλακός I119 (*-ά, *σκληρά) III69 (*-οί); -ωτάτη I247 | -ῶς I2929; -ώτερον IV125.
μάλη III2298 (ὑπὸ -ης ἔχω τι).
μάλιστα postpos. I26 74 1231 II145 216 III 3 tit. 14 (τοῦτο μ. *εἶδος) 133 F33 E15 (τούτῳ καὶ μ.); μ. πάντων II2020 | antepos. I1610 II1217 145 198 2013 (πολὺ μ. = III120) III2463 IV524 E332 12 A42 (S25); πάντων μ. I226 III74 E21 (μ. π.); (καὶ) μ., ὅτι (εἰ, ἄν) I86 7 920 | μ. cum adi. vel partic. superlativi loco II1214 III23 87 IV 913 | καὶ τὰ μ. II86 IV110 F110
μᾶλλον v. ἀλλά, θέλω | I1126 (εὔχομαι c. inf.) 1232 (οὐ μᾶλλον ——;) 2934 II711 146 (πολὺ μ.) 1613 2037 (πολὺ μ.) 2117 2212 243 III61 9 (ἔτι μ. = IV 1147) 10 (ὅσῳ μ., τοσούτῳ μ.) 128 2010 (ὅσῳ —, τοσούτῳ μ.) 17 2260 65 108 IV1108 154 168 & 523 (πολύ) 626 28 (gen.) 720 33 85 6 1221 & F76 (πολύ) E243 [3 Par.] 44 (μ. c. adi. comparativi loco) 49 A89 (S63); μ. δέ III2638 IV839 | μ. -ἤ I126 83 1135 1232 189 12 2531 301 II127 (οὐ μ.) 217 78 10 1115 (τί μ.) 1419 (πάντων) 1722 1911 (πολύ) 2020 (οὐ.) 26 30 (τί) 2227 (οὐ) 267 III128 34 (οὐ) 95 1316 & 2234 (οὐ) 2328 & 34 (πάντων) IV126 30 (οὐ; = 82 90) 153 165 IV410 521 (πάντα) 1118 19 25 (⟨ἤ⟩) 1132 F1312 (πολύ) E241 (οὐ); μ. -ἤ -ἤ IV185.
μάμμη *II1628 (τιτθή) *43 III 2453 (τιτθαί); pl. II1639 (τιτθαί).
μανθάνω τι I76 2219 (παρά τινος; cf. 265) 267 (διά τι) 2924 35 (πρός τι) 52 (παρά τινι; = II173 III2431 269) 54 55 II 64 (audi acc.) 75 824 121 1410 11 (τοῦτο, ὅτι) 1634 171 4 1929 204 2110 14 253 (τοῦτο μ. δύναμαι, πότερον — ἤ) III29 16 216 2422 78 81 IV141 44 30 46 57 10 612 915 F15 | c. inf. I26 1215 229 2925 (audi inf.) II66 134 [E15] A23 (S7 M2 H16) | μ., ὅτι I22 41 (παρά τινος; = II204) 19 27 94&5 (‘—’) II1411 (τοῦτο, ὅτι) IV510 (παρά τινι) 76 (δύν.; ὑπό) 27 32 | μ., ἵνα I2924 | μ., ὥστε IV68 | μ. c. interrog. ind. I410 24 710 II253 (αὐτὸ τοῦτο δύν. μ., πότερον) III2318 267 23 IV414 | abs. I2935 II913 115 1223 (παρά τινος) 1516 168 174 (ἔν τινι?) III213 (ἀπὸ) IV 68 15 1135; σκυτεὺς μ. II141 | μαθητός I265.
μανία I636 1210 II1118 *2017 IV75 6.
μανικός II1517.
μαντεία *I1729.
μαντεύομαί τινι I245; τι III 2435 E323; μ., ὅτι I2310; μ., εἰ E323; abs. II7 tit. 1 3 9.
μαντική *E321.
μάντις I106 *II72 *3 1617 III 118 *E321 *2 *3; pl. *II79.
μαραίνομαι F36.
μαρτυρῶ abs. I2947 (τινί) 56 (ἔργῳ *λόγοις) II125 | μ. τι I 2949 IV1145 (σοί) 832 (*μαρτυρίαν τινί).
μαρτυρία v. μαρτυρῶ | I2948 (-αν δίδωμί τινι) 49 *III2286.
μάρτυς I2946 47 II125 266 III 2288 (τινός) 24112 (προάγω -α)

113 (-ι χρῶμαι πρός τι); pl. III228 (ἐν πλείοσι μάρτυσι) *2628.

[μάσθλης E483 Simpl.]

μαστιγίας IV139.

μαστιγοῦμαι I22 II1811 (κατά τινος) III154 (= E292) IV148.

μάστιγες A97 (M19).

μάταιος I931 [A32 (S15)].

μάτην I733 III24112.

μάχαιρα *I66 (τὸ κολεόν; *S* ὁ κολεός) *307 (οἱ ἐπὶ τῆς -ας); pl. *IV188 *71 3 5 *16 & *25 (ὀξύς; bis).

μάχη v. Πύλαι, Χαιρώνεια in ind. I | I58 (*discrepantia*) 1118 (-ην ἔχω τινί) *222 (γίνεται; = *3 8 II1113) *4 *5 7 II517 *1113 (ἡ πρὸς ἀλλήλους μ.; = *1714 *191; cf. *I223) *126 14 194 *2415 15 261 3 *3 ⟨*4⟩ 7 *III1212 (πρός τινα) 2258 *2334 IV52 8 28 32 E521; pl. II1215 (διαλύω; sim. IV53) III139.

μάχιμος IV5 tit. (*-οι) | -ως II95.

μάχομαί τινι I221 II1 tit. 2235 (audi dat.) 2414 (ἀκολουθῶ) IV144 146 51 834 911; πρός τινα II77; abs. III226 IV52 ‖ *όμενον I262 (*ἀκόλουθον); *-α I 53 1118 (*ἐναργῆ) 724 (*ἀκ.) II1111 14 263.

μεγαλόδουλοι IV155 (μικρόδουλοι).

μεγαλόθυμοι F122.

[μεγαλοδύναμαι vel μεγαλοδυναμοῦμαι E19].

μεγαλοπρεπέστερον I1613.

μεγαλόφρων adi. II1413 III 2412 IV79 E243; subst. *-ων III205.

μεγαλοφροσύνη II5 tit. A80 (S45).

μεγαλοφυής III2315 16 | -ῶς II1719.

μεγαλοψυχία v. ἀνδρεία | I 1230 II1611.

μεγαλόψυχος adi. I629 III86 IV78 ‖ *-ον I932.

[μεγαλύνομαι E19].

μέγας v. βασιλεύς | adi. (μ. = μικρός) I87 (δύναμις = III1320; II2328 pl.) 1111 (μ.) 1617 2610 (bis) 2811 21 (ἐν) 21 II96 1426 1510 (πόλις = III224; μ.) 1721 33 38 1828 2328 (μ.) III122 210 921 (μ.) 125 139 2117 2237 39 41 50 53 24105 (ἐπὶ πάντων) IV 113 145 (*κύριος *μ.) 210 510 716 25 812 1010 E36 462 A30 (S13 = M9; μ.) 74 82 (S39 47) 86 (S60; μ.); ὦ μεγάλου εὐεργέτου sim. I429 168 (= II2027) 213 III1216 ‖ subst. ⟨οἱ μεγάλοι A4 (V4)⟩ | μέγα: τὸ μ. I233 1713 II2334; τί μ. I2814 15 17; μ. τι IV154; οὐδὲν μ. II1911 III2418; πᾶν μ. II1929 (μ.); pl. *I122 *156 *163 *2615 *28 tit. (*μ.) 306 7 II623 *IV1148 *A4 (V4; μ.) *79 (S44; *μ.) ‖ μέγα c. verb. v. δύναμαι, ὀγκύλλομαι, φρονῶ | μεγάλα I2822 III 1414 207 A[4 (V4)] (S57) ‖ μεγάλως II1735 A79 (S44).

μείζων (μείζω = τὴν -ονα E36, = τὰ -ονα I1818; -ους = ονες III62) adi. I210 II916 (ἤ) 1517 1622 32 1829 (ἤ) III61 2 736 2283 85 2451 93 IV432 47 739 1010 E323 36 A4 (V4) 98 (M20) ‖ μεῖζον III96 (-όν τι) IV917 (τί μ.); -ονα III2277 (ἤ) & 78 (μ. ὠφελῶ τινα) IV918 (-ά τινα); *-ονα I1818 (*μικρά) IV1212 E26.

μέγιστος adi. I1111 (μέγας, μικρός) 1618 188 207 (πρῶτος) 13 II1216 1718 201 III202 (μέγιστον κακῶν; sim. IV529) 2442 252 265 IV152 61 134 137 F147

| -ον *I94 *1215 ⟨188⟩ *III911 (μικρόν); *-α I186 8 289 II111 917 1419 (πρός τι) 2022 2236 III137 2122 225 (μικρότατα) IV 532 739 || *μέγιστα c. verbis III 209 2442 A86 (S60).
μέγεθος I1226 *1820 *III2280.
μέδιμνος *III2617.
μεθαρμόζομαι II1721.
μέθη III265.
μεθυστής IV27.
μεθύω A42 (S25; νήφω); -υσθείς III116.
οὐδὲν μεῖον ἤ F1113.
μειράκιον III98 E511 A102 (M24).
μειῶ v. αὔξω | IV446.
μείωσις v. αὔξησις.
μελαγχολία II1733 (v. οἰνοῦμαι).
μελαγχολῶ I1823 III25 (v. οἰνοῦμαι, οἴνωσις).
μέλας v. λευκός.
μελετῶ τι I125 31 (ἃ δεῖ; = 305) 256 31 2938 52 II129 38 614 134 21 167 (*μελέτην; = IV1111 616 κατά τινος) 15 20 27 1929 III1321 245 IV183 170 | c. inf. I127 423 2934 II224 1320 21 24 (λέγειν) 16 tit. 2 3 19 III 122 8 2616 IV183 172 835 E15 | c. interr. ind. IV1132 | abs. I1818 (ἐπί τινος) 2940 II133 (ὅπου; = 22 164 8) 165 6 18 III98 128 (ἔν τινι) 24109 (περί τινος) IV739.
μελέτη v. μελετῶ | II913 (ἄσκησις, *μαθεῖν).
μέλι *IV425.
μέλισσα IV185; -ττα A45 (M12 V5)*46(V6) | -σσαι III123*2299; -τται *A*39 46 (S22 V6).
μέλλω c. inf. (ἤμελλον I427 32; ἔμελλον sexies) I225 427 & 32 (f. = inf. fut.)711 (f.) 199 236 10 2922 49 65 II217 53 615 27 76 1314 15 20 1623 30 33 36 2311 III135 39 42 67 1014 1319 189 (f.) 2233 51 (bis) 57 63 (f.) 2459 70 77 2620 IV33 8 714 15 834 1113 24 1314 20 (f.) F218 (f.) E4 3312 (f.; [praes.]) 35 [A84 (S58)] | τὸ μέλλον I1718; τὰ -οντα II118.
μέλος *I12 *3 (pl.) ⟨II122⟩.
μέλει τινί τινος I54 (οὐδέν) 629 (τί) 921 298 II2011 (ὅτι?) III122 43 22106 (τί οὖν) IV738 (μή τι οὖν) 1324 A88 (S62); c. inf. I2926 II1316 | c. interr. ind. I108 (τί; = II618 2011 III121 F13 E11) II1615 IV617 A40(S23); μ., ἐάν I234 (τί οὖν); εἰ IV618 22 (τί) | περί τινος II 1318 (τί οὖν). | sine obi.: σοὶ μ. sim. II1326 1618 III918 1313 (ᾧ μέλει) IV736; τί μοι μ. sim. II1224 1720 III122 918 2237 IV 522 621 1010; τί οὖν μοι μ. sim. II511 208 III184 IV1210.
μέμφομαι v. ἄνθρωπος E, ἐγκαλῶ | μ. τινί III123 (ὅτι); τινά I112 2810 II2329 42 III58 IV1103 109 1015 E311 2 A31 (S14) | abs. I112 (?) II172 IV157 || μεμφθῆναι pass. A62 (S53).
μεμψίμοιρος III214 & IV12 (ταπεινός) 108 518.
μέμψις III318 22104 A102 (M24); pl. I642.
μέν.
μέν — δέ Diss. cccxxxii ([I A 2818] ⟨I28 1410 III268⟩) Fvii Exxiv ([21 34 Stob.]) Axxii Gii (saepius inven. νῦν μ., ν. δ.; ποτὲ μ., π. δ.; ὁ μ., ὁ δ.; qu. v.) | μέν — δέ — δέ v. νῦν; I282 II⟨517⟩ 623 195 13 III13 32 725 2284 2462 IV⟨1135⟩ (vix recte) F216; μέν — δέ — δέ — δέ II2341 III2330; δέ quater III147, sexies IV166 & 67 |

πολλὰ μὲν καὶ αὐτὸς δ' — II 1017.

B μέν — ἀλλά v. ἀλλά C | μέν εἶτα v. πρῶτον; I2416 IV135(?) | μέν — οὐ μέντοι III321; μέν — οὐ μήν I82 IV1173. |

μέν repet. III114 (μέν — μέν ἀλλά).

C μέν sine particula adversativa I112 717 [32] 2014 II [89] 1024 133 143 7 1631 1818 20 225 262 (ὃ μὲν θέλει, ποιεῖ) III213 56 72 2267(?) 2420 [255] 2623 IV139 (ἐὰν μέν —) 53 144 [1119] F62 E14 [A43 (S26)] | ἐγὼ μέν v. ἐγώ, ἐμοί | μέν in responso: F115; μὲν οὖν I1111 21 225 6 II1932.

(εἰ) μὲν δή G6.

μέν plerumque secundo loco ponitur; tertio post praepos. (velut ἐν ὀρέξει μέν; sed articulo addito secundo πρὸς μὲν τὸν Καίσαρα), raro post artic. (τὸ σῶμα μέν sim. I33 145 6 IV1163); εἰ δ' εἰσὶν μέν I125. nonnumquam μέν et δέ in enuntiatis bipartitis variis locis ponuntur: I2012 (περὶ μὲν τἀγαθά — περὶ τἀδιάφορα δέ); IV75 (τὰς μὲν ὕλας — τὴν παιδιὰν δέ).

μέντοι II220 146 2334 III321 2286 IV132 F58 E22 16 (bis) 338.

μένω I717 (εἰς τέλος) 24 (ἐπί τινος; = 143) 917 (ἀπέρχομαι; = III2497) 1132 (φεύγω) 1221 1928 2420 (ἀπαλλάσσομαι) 2518 (ἐξέρχομαι) 2821 (περιτετειχισμένον) 2943 (ἀπόλλυμαι) II1642 (φεύγω) 1722 (ἐν) 1828 III215 (σέ) 96 (ἐν) 2258 248 (μ. προσερριζωμένοι; ἀποδημῶ) 10 (ἐν; κινοῦμαι) IV1168 (ποῦ) 719 F2312 A29 (S12) 36 (S19; ἀκήρατος) 38 (S21; οἴχομαι).

εἵμαρταί σοι c. inf. II1730.

μερίδιον II2223.

μερίς E36.

μέρος pars v. βίος, ὅλος, πᾶς | II 526 103 (κόσμου) III2122 (μ. γίνομαι τῶν διαβαλλόντων) A89 (S63); θεοῦ (θεῶν) I112 *1727 II810 11 | membrum *I225 IV178 *F238 (pl.) E323 | portio II48 (μέρη γίνεται) *8 10 | pars fabulae I2416 (περὶ τρίτον ἢ τέταρτον μ.)

ἀπὸ μέρους I2717 | ἐν *μέρει II132 III912 IV132 9 10; τὰ ἐν μ. τινός IV76 | τὰ ἐπὶ μέρους v. οὐσία; I111 15 IV164 (⟨ἐπί⟩); ἐφαρμόζω τοῖς ἐ. μ. II117 17 tit. IV142; φύσις ἡ ἐ. μ. I2016 | [ἐπὶ μέρος I26] | τὸ ἐμὸν μέρος I2715 IV1012 14; οὐδὲ τὸ χιλιοστὸν μ. III119.

μέσος v. δάκτυλος | (*)μέσον v. ἄγω, αἴρω, βάλλω, ἔρχομαι, καλῶ, παρέρχομαι, τίθημι; *-ον II2214 | ἐν μέσῳ I510 II519 20 (ἐμμέσῳ S) *III2255 (στάς).

μεστός τινος II111 2110 III1313 15 2227 2411 IV531.

μετά c. gen. v. ᾄδω, ἀπέρχομαι, ἀποφέρω, βουλεύομαι, γελῶ, γίνομαι, δέω, διάγω, διαιτῶμαι, διεξάγω, δουλεύω, εἰμί, ἐπαινοῦμαι (S16), ἔρχομαι, ζῶ, καταλαμβάνω, κοιμῶμαι, κομίζω, λέγω M, περιπατῶ, πίνω, συμβιῶ, συνδιοικῶ, τάττομαι; v. praeterea κοινωνοί, πολλοί, υἱός | μ. *Μοιρῶν παρουσῶν I1225; μ. *θεοῦ II1819 (μ. καθαροῦ σεαυτοῦ) ‖ μ. φόβου sim. I2962 II110 (= IV95) 517 1734 2340 III93 (μ. χειμῶνος καὶ κινδύνου) 157 (= E293) 2114 (μ. θυσίας, μ. εὐχῶν) 2454 F252

273(=E22); μετὰ τούτων πάντων (*nihilo minus*) III154 (=E292), alio sensu IV1014 ‖ praeter II1740 III2333 (μ. τούτων).
c. acc. v. ἔχω D, ἡμέρα | *post* I132 2615 III1213 2224 [39] IV834 1211 (οἱ μ. θεόν?) E3310 A38 (S21) | μ. τοῦτο II 107 8; ταῦτα II526 1010 [2118 E292].
μεταβαίνω ἀπό (ἐπί Stob.) τινος ἐπί τι I610; abs. III194 2622.
μεταβάλλω χρῶμα II1313 | intr. III114 (μεταβολὴν ἐκ) F88 9 (εἰς) ‖ -ομαι med. II2267 (ἐν); pass. IV9 tit. (εἰς).
μεταβολή v. μεταβάλλω | *I 720 144 (ἐπί τι) III213 2493 (ἐκ — εἰς) *F85 *10; -αί II2033 III2492 (εἰς) *F36.
μετάγω τι ἐπί τι E333.
μεταδίδωμί τινί τινος III2110 IV132 9; abs. E314.
μεταδιώκω I224 & II2334 (ἐν παντί) [E243 Par.]
μεταδοκεῖ I1132.
μεταλαμβάνω τι I81 (ἐν); τινός IV1316 F85 E338; abs. E15.
μετήλλαξα A25 (H17).
μετανοῶ II2235 E34 A6 (H2).
μεταξύ II1913 (τὰ μ. τούτων) | adi. *μ. ἀήρ II234 | apud partic. III2326 2488 IV148; apud genit. abs. II916 2112.
μεταπείθω τινά I51 (διά τινος) 2932 II2036 37 | -ομαι pass. II1513.
μεταπέμπομαί τινα II1917 F112.
μεταπίπτοντες v. ἀναλύω, συλλογισμός, ὑποθετικός.
μετάπτωσις *I720; pl. *I720 *III217.
μεταπτώτως II228.
μεταρριπίζομαι I419.
μετατίθημι I2213 (ἐνθάδε) 2711 (πρός τι) 13 II112 (ἐκεῖ) 1513 1721 IV1129 | μ. εἰς E483; μ. ἐπί τι III319 51 (ἀπό τινος) 161 2213 IV1176 E22; abs. E26 ‖ -εμαι II156 7 17 2031.
μεταχειρίζομαι II122.
μέτεστι: ποῦ σοι (μοι) μ.; I192 II1635 (τινός).
μέτειμί τι I221 (διώκω) IV815 (ἀπό) E313 (φεύγω); abs. III71.
μετέχω τινός II915 (ἀρεταὶ καὶ *-οντα αὐτῶν; sim. 1913) 1913 (κακίας; 15 18) III2295.
μετέωρος III2475.
μετοικοδομῶ III246.
μετρῶ v. ἱστάνω | *-οῦν, *-ούμενον III2619; μεμετρημένος A1 (V1).
μέτρησις *I176.
μετρητικός I179 (σίτου) 10 (-ά, στατικά).
μέτριος I2518 (πολύς); *-ον F34 | -ίως III263 (ἔχω πρός τι) F812 E14 [15 Stob.].
μέτρον I426 *176 2810 *II1118 *III127 (ὑπὲρ *μ. = *E39) E39 A34 (S17); pl. II1115 *1316 2021 *IV184 (παρὰ τὰ μ.) *46 626 (φυσικά) *F16.
μέχρι(ς) v. ἄν, νῦν | μ. τινός II525 1029 30 19 tit. (μ. λόγου) III316 73 III2416 (λόγου = E16) IV1128 (ἔχω) 33 E337; μ. τοῦ διαγνῶναι sim. I12 II918 III 1016 IV311 1133 F103 (μ. *λέγειν); μ. τίνος I12 257 2928 III2617 IV1110 430 718 (ἔχω); μ. τοσούτου IV724; μ. τούτων E49; μ. οὗ I114 (v. ἄν); μ. πόσου I2514; μ. δεῦρο II1419; μ. ὧδε III2018.

μή.
A apud. infin. LXX (⟨III128⟩) FI EV ([5 Olympiod.]) G5; apud inf. cum artic. LXII (⟨I1610⟩ [II 191]) FI EIV ([332 Stob.]) AIII | apud. acc. c. inf. XXXVI (⟨I 277⟩) FI EIII; c. artic. E122 | apud ὡς c. inf. II147 F1110; ὥστε II139 IV65 [E3315 Stob.].
B apud. partic. XLVI (⟨I2614 II113⟩) FI EIII ([7 243 Par.]) AIII; apud genet. absol. I156 II89 1717 28 234 III77 2310 IV 1026; apud adi. verbale II524; ap. subst. (μὴ γέρων) III266 | apud partic. c. artic. XVIII EIV AIII | apud adi. II34 52 III268 9 F133; τὰ μὴ κακά sim. II 139 III2421 IV1101 E243; τὰ μὴ σά I253 4 (σαυτοῦ) IV177; τὰ μὴ ἐφ' αὐτῷ sim. I419 II 16 12 IV415 106 F410 E141; apud adi. verb. IV1101; ap. subst. (ὁ μὴ κλέπτης) I2920 III233.
C εἰ μή c. verbo XXXIV FI EII AI; εἰ μή τι II218; v. εἰ | ἐὰν μή LV ⟨I1913⟩ [IV101] FI EVII AI; ὅταν μή XVII EIII | ἡνίκα ἂν μή A3 (V3; bis) | ἵνα μή XXXIV EI ([122 34 Stob.]) AI | ὅπως μή I910 (11?) II1613 A36 40 (S19 23).
D ap. imperat. praes. LXVIII EXVIII AXVIII; imp. sec. II529 2326 III241 E18 241 334; imp. aor. III131 (?) E297 332 (?) | ap. coni. aor. XX (⟨II517⟩) EV AVI; coni. praes. I237 II2224 | audi imper. I2929 II135 III131 1512 (= E297) 2454 IV155 E332 47 A7 (H3).
E μή ap. indic. I641 II68 (?); in enunt. rel. I233 II24 63 1647 264 III233 2425 IV170 74 39 IV532 830 F175 E242 312 3310; ὅτι μή I166 III245 IV48 11 59 (ter) 1034 1312; ἐπεὶ μή II132.
F μή post verba curandi, cavendi, timendi v. ἀγωνιῶ, βλέπω, δέδοικα, ὁρῶ, προσέχω, σκέπτομαι, τρέμω, φοβοῦμαι, φροντίζω, φυλάττω; sine verbo III2425 (bis) IV101 7 | post subst. v. κίνδυνος | = ἵνα μή II209 (bis) III29 234 (?) IV719 A5 (H1) E7 (μή ποτε; ib. var. lect. μή τοι (γε), μή τι); v. ποτέ || μή οὐ v. ἀγωνιῶ, δέδοικα, φοβοῦμαι.
G μή particula interrogativa in orat. recta I1118 II219 III 1514 IV614; μὴ γὰρ II826 2119 (ter) 21 III195 2321 IV58 519 65 729 (ter) 1030 (bis) 124 1310 (bis) μὴ γὰρ οὐ III213 IV58; μὴ οὐ III59 IV614; μὴ οὖν IV1210; μή που II219 III22104 (septies); μή τις I122 (οὖν) 1722 (bis) 249 2947 III2248 IV169 108; μή τι I122 731 1610 1816 249 (bis) 11 (bis) 2947 (bis) 303 II83 (bis) 7 (tertio loco) 28 1311 (bis) 20 1915 (bis) 17 208 219 (bis) 221 237 (ter; [septies]) 2417 (tertio loco) 25 (bis) III39 (bis) 58 (sexies) 9 15 (bis) 1012 1310 (bis) 182 (μή τι γάρ) 3 2121 2233 36 (quater) 2318 2440 103 264 33 IV172 81 86 (ter) 115 (ter) 116 133 (ter) 162 (bis) 428 512 (bis) 18 (ter) 612 33 (bis) 34 (ter) 73 38 (ter) 812 (bis) 1015 (bis) 1115 (ter) 31 (bis) 1210 17 (bis); μή τι οὖν (! = sequitur μή τι; !! = seq. μή τι repet.) I113 22 (bis) 812 1927 204 2966 II828! 1120 221! 2424 (bis) 25!! III39!! 1310!! 2121! 2325 IV1119 511 613 (μή τι οὖν οὐ) 721 (bis) 38

(μή τι — μή τι οὖν!!) 823 F113 E241 30 ‖ in orat. indir. II1025 IV835; μή τι(ς) I249 (?) IV158 112 (ter); — ἤ (καί) μή in orat. bipart. II239 13 (εἰ) F124 (πότερον).

μή c. coni. in interr. I210 96 (διὰ τί μή = III716 919 20 2111 2296 2444 IV510) 155 (πῶς μή = II1613 IV102 10) 1813 19 (τίς) 228 2710 2831 II1024 26 2018 III716 IV176.

ὃ ἂν μή c. coni. sim. I288 (μέχρις ἂν οὗ μή = II124) II263 (μέχρις ἂν μή; bis) IV199.

in responsis (μή, ἐλέησον sim.) I198 294 II135 II517 (?) III136.

οὐ μή c. coni. I2527 III78 & 2233 (in interr.).

μή ap. opt. v. γίνομαι E (μὴ γένοιτο) | [II517] IV413 (οἷον εἰ μή).

μή — καί — καί I615 727 | μηδέν, μή — μηδέ I2517; μηδέποτε — μή — μή III516 ‖ μὴ δή III123.

οὐδὲν ἄλλο ὅτι μή (= ἤ) G5.

neg. iterata: μηδείς — μή III2427; [μή — μή IV22].

[I74 II1713 IV1023].

μηδαμοῦ c. coni. aor. E461 (var. lect. c. opt.); ἵνα IV832.

μηδαμῶς ap. acc. c. inf. I1126; ap. partic. IV79; sine verbo (in responso) I186 IV176 420.

μηδέ neg. praeeuntem continuat: μή I53 640 73 33 85 132 177 8 1819 235 251 17 II24 52 III139 411 64 2122 246 12 108 118 IV179 425 510 727 914 106 10 1110 11 E322 33[2] 8 (bis) 11 47; μηδαμοῦ E461; μηδαμῶς IV176; μηδείς I55 II818 (bis) III248 IV416; μηδέποτε II107 (μηδέ — ἤ) III2123 2485 | μηδέ — μηδέ post μή I721 33 910 1221 2519 2821 II1323 207 III1013 & 14 IV1146 1010 E331; post μηκέτι I923 | μηδέ — μηδέ — μηδέ post μή I1416 E315.

enuntiatum affirm. continuat: apud inf. II1639; ap. acc. c. inf. I711 | ap. partic. I642 810 II2311 E7 | ἵνα — μηδέ II63 | ap. imper. II136 (μηδέ — μηδέ) E30 A82 & 93 (S47 67; ὥσπερ οὐ —, οὕτως μηδέ); imper. sec. IV24 A90 (S64; καθάπερ, οὕτω μηδέ | coni. aor. II136 (μηδέ — μηδέ) A91 (S65; ὥσπερ, οὕτω μ.) | coni. praes. in interr. III248.

neque (*n. etiam*) I158 & III43 (imper.) 2445 (sine verbo) IV199 (ἵνα) ‖ *ne-quidem* ap. inf. III 2289 (ὡς c. inf.) IV1122 (δεῖ); ap. acc. c. inf. II1627 (praecedit μηδείς et μήτε); ap. inf. c. art. I121 | ap. partic. I97 (μηδ' ὁτιοῦν) II1117 IV1151 S31 (μηδέ — μηδέ — μηδέ) | ὅταν μή — ἤ — ἢ μ. I132; ἵνα II516 III25 (μηδέ — μηδέ — μηδέ) 47 IV1148 821 | ap. imper. III267 | ap. coni. aor. II2227 E7 | in enunt. rel. I1232.

neg. iterata: μή — μηδέ II1426 2221 (μή — μηδέ — μηδέ); μηδέποτε — μηδέ III112.

loc. dub. IV123.

μηδείς (s. = subst. masc. vel fem.; n. = subst. neutr.; a. = adiect.; adv. = pro adverbio, velut τὰ μηδὲν προσήκοντα; g. = c. genit. partit.)

apud inf.: s. II136 III2427 (g.); n. I122 (g.) II136 818 104 1421 (ἔχω) III2321 (g.) 2611 IV734 1215 (ter; bis g.) F275 (g.) E122 (g.) 13 511; adv. F246; a. I207 2833 II1911 (postpos.) |

ap. inf. c. artic.: n. III148 IV436 39; adv. IV828 | ap. acc. c. inf.: n. I2611 II1627 (g.) 191 (c. artic.) 2221 IV139; adi. II2323 32 III721 (postpos.) IV89 | ὥστε c. inf. n. I55 II44 IV75.

apud partic.: s. II2342; n. I98 125 II523 1418 1729 (g.) III57 151 (g.; = E291) 2019 2245 (ἔχω) 2315 2456 (g.) 191 E513; adv. II1511 III2122 2438; a. I164 III2615 | ap. gen. abs.: s. III118; n. I633 | ap. part. c. artic.: n. II133 (g.) 2110 IV1129 (g.); adv. I232 | ap. subst. II221 (τὰ μηδὲν πρός τινα; = III216 2443 IV145) III1017 (τὰ μηδενὸς ἄξια = IV827).

post εἰ: n. II2032 III52 IV92 (ἔχω) F195 (g.); a. I126 II1713 IV1127 | (ἐ)ἄν: s. III24118; n. I1812 II189 III233 IV158 (g.); a. E19 | ὅταν: n. III920 (ἔχω) | ἵνα: s. III2625 & IV1117 (bis); n. I1913 (g.) IV416; adv. IV183 (μηδὲν ἧττον).

apud imper.: s. E3310 A60 (S51; g.); n. I1611 2517 II1722 1812 III185 IV106 (g.) F292 | ap. imp. sec.: s. III248; adv. IV113 | ap. coni. aor.: s. III1217 (= E47); a. E6.

ap. indic. adv. IV55 (ὅπως).

in interrog. recta c. indic. fut. II1728 | μέχρις ἄν c. coni. IV730 | sine verbo: μηδὲν (audi ἔστω vel ἐστί) σοὶ καὶ αὐτοῖς IV28.

τὸ μηδέν in interr. recta I306 IV525.

neg. iter. (ubique n., uno loco excepto) post μή I121 II2330 (a.) III516 IV1022 (bis); μηδαμοῦ IV 832; μηδαμῶς IV79; μηδέ I55; μηδέποτε II1214 E11; μηκέτι III2479.

μηδέποτε ap. inf. I91 1413 II107 8 1214 (ter); ap. inf. c. artic. II612 III516 | ap. partic. II1647 2342 (bis) III214 IV1219; c. artic. III251 | ἵνα — — μ. III112 | ap. imper. I417 IV414; ap. coni. aor. ⟨I1810?⟩ II55 1326 III2123 2485 IV31 81 E11 3313 35; ap. coni. praes. E5 | [ὅρα, μ. E19] || neg. iter. post μή I1416 II612 III2613.

μηδέπω ap. partic. c. artic. IV1174.

μηδέτερον ap. partic. I74 (g.). [μηθέν II1728].

μηκέτι ap. inf. I151 II1637 1926 | post εἰ I2927; post ἵνα I2957 III120 2479 IV1152; post ὅπως c. coni. I923 | ap. imper. IV109 F2319; ap. coni. aor. II2229 | apud indic. (particula interrog.?) III119.

μήποτε post ἵνα IV416 | ap. imper. II62 (οὖν); ap. coni. aor. II624; μ. οὐδέν in responso III2241 || μ. (= ne) v. ἐπιστρέφομαι, εὐλαβοῦμαι, μή F, ὁρῶ, προσέχω, προσοχή | particula interr. I711 (οὖν; = II410) 16 III16 1413 2269 IV512 812 1015; μήποτε οὐ III2280 IV514.

μήπω post εἰ III1616 IV732 E513 | ap. coni. aor. IV158.

μήτε negat. praeeuntem continuat: μήποτε — μήτε II62 IV426 (exspectes μηδέ ||) μήτε — μήτε ap. inf. IV1119; ap. acc. c. inf. III124 E321; ap. inf. c. artic. I262 (acc. c. inf.) E5; ap. ὡς c. acc. c. inf. II147 | ap. partic. III2120 2225 IV74 F248; ap. partic. c. artic. IV1124; τὸ μ. ἀγαθὸν μ. κακόν III32; post ὅταν I2713 IV151 728; ἵνα III21 A35 (S18) | ap.

imper. II235 IV813; imp. sec. E142 ‖ μήτε quater IV831 (part.); μήτε — μ. — μ. — ἤ — ἤ IV1159 (part.); μ. — μ. — μ. — ἤ — μ. II2419 (part.).
neg. iter. post: μηδείς II1627 (ter) III2315; μηδέποτε II55 (quinquies) IV444 (bis) 81 (ter); μηκέτι II1926 (bis) 2229 (ter).
μήτοι v. μή F.
μήκιστον *A38 (S21).
μῆκος I1226 (ὕψος).
μῆλον *IV519.
μήν v. ἀλλά G | γὲ μήν E14; καὶ μ. I67 715 1111 24 2216 III516 217 2328 IV612 13; οὐ μήν v. μέν B | [III2434].
μῆνες II619 (ἓξ μησίν).
μῆνις III2213.
μηνιτής (-ίτης S) IV518.
μηνύω τί τινι I279.
μηροί, οἵ (*ὦμοι) III159 (= *E295) 2251.
μήτηρ v. ἀδελφοί, πατήρ | *I1121 & 22 (*παιδίον) II2232 *33 *III512 & *2422 (*μ. μου) *IV1035.
μηχανῶμαι I54 (πάντα ὑπέρ τινος; = III19) 910 IV65.
μηχανή I89 1219 (πρός τι; = IV130) 30 | [c. infin. I89].
μιαρός II2237; *-οί I1810.
μιγνύω I812 II59 (μῖξαι) ‖ -υμαι pass. II518 (ἔκ τινος; μεμιγμένοι) IV210.
μικρόδουλοι v. μεγαλόδουλοι.
μικροπρεπές IV711.
μικρός adi. (μ. = μέγας) I113 1111 1410 165 234 2814 II526 96 1510 (μ.) 1623 1929 (μ.) 2212 2328 (μ.) 2418 III911 (*μέγιστον) 21 (μ.) 2452 93 IV153 34 7 722 93 [E34 Stob.] A30 (S13 = M9; μ.; ib. σμικρός) 86 (S60; μ.) | subst. μικρόν IV834 (μετὰ -όν) 36 (κατὰ -όν); -ά *I1818 *2614 *28 tit. (μ.; ἐν) IV155 (-ά τινα) 1018 *E122 (σμ.; var. l. μικρά) A4 (V4) *79 (S44; *μ.) | μικρόν pro adv. I2527 II1824 III317 (-όν τι) IV35 6 839; -ά I108 II122 1625 III205 & 6 (ὠφελοῦμαι) IV122 ‖ -ότερος I1226 II623 IV125 F146 A80 (S45; κρείσσων); *-ότατα III225 (*μέγιστα) 24113 IV1111.
μιμοῦμαί τι II52 III43 156 (= E293) 2280 (οὐδέν τινα μ.) 2432 F1112 A46 (V6) 74 (S39).
μίμημα II526.
μέμνημαί τινος I1217 2411 2933 II225 624 818 ⟨22⟩ 1024 (ὧν ἤκουσας παρὰ τῶν φιλοσόφων = III249) 162 27 1714 1829 1915 17 III⟨24100⟩ 259 IV1113 416 29 823 E3314 34; μεμνημένος τούτων I2525 305 IV33 445 533; v. infra ὅτι | [μ. τι II822 III24100] | c. interr. indir. I134 II68 812 III114 (! = μέμνησο) 2495 IV1216 (ἐπὶ τούτοις) E26 322!; ἐκεῖνο, τίς IV447! | μ., ὅτι I241! 15 18! (τούτων, ὅτι) 20! 2518 (τούτου, ὅτι; = 2810) 28! (ἐκείνου, ὅτι; = 2714 IV423!) 301; II107! 236! III163 176 193 22101 242! 48! 60 IV1155 22! 41! 54 28 1323 (ἐν) E13! 4! 21! 15! 17! 20! 22! (διότι; sed var. l. ὅτι) 251! 321! 42! 461! 512! A37! 41! (S20 24) | [μ., ἵνα E34 Stob.] | c. inf.: μέμνησθε I1413; μέμνησο F252 E3 & 10 (ἐπί τινος) 36 A4 (V4) | μεμνημένος abs. III2484 259 (?).
μισῶ τι I189 19 2215 2617 2810 II2215 34 III46 24113 IV160 (φοβοῦμαι, φιλῶ) E312 A45 (V5 M12) | abs. III24113 IV122.
μισητικόν *I189.
μισθάρια I2955.

μισθοδοτῶν ὁ III2627.
μισθοφορία *I1415.
μισθοῦμαι *πλοῖον III914.
μισόπατρις *III206.
μνῶμαι A47 (V7).
μνεία I1928 (*τίς σου μ.*).
μνήμη *III2510 *IV1169 (τινός) [E243 Par. (*ἐν τῇ πόλει*)]; pl. I148.
μνημονεύω, ὅτι IV138.
[*μνήμων* IV1169].
μνησικακητικός v. *δύναμις*.
μόγις II1513 IV127.
μόδιος I177 *9.
μοιχεία II4 tit.
μοιχεύω II1018 2035 IV813 912.
μοιχικός III2237.
μοιχός *I185 *12 12 II41 11 *1815 III312 A77 (S42); pl. II2228 *IV29.
μολύνω II813 917 | *-ομαι* IV 1110 E336 A43 (S26).
[*μονή* *III24109].
μονομαχῶ I2937 III227 (τινί).
μονομαχία III1613; pl. E332.
μονομάχος III156 (= E293); pl. *I2937 *II1822 *2423 III155 (E293) 161 [E332 Stob.].
A *μόνος* adi. ante subst. cum artic. (*μόνον τὸ ἄλογον* sim.) I21 II122 913 1118 163 46 2110 222 III128 24109 (?) IV1125 418 33 735 1324 E21 2 241 3310 E483 A81 (S46; *οὐδείς — ἀλλὰ μόνος*); ⟨*μόνος*⟩ (*S μῶν ὡς*) *Χρύσιππος καὶ Ζήνων καὶ Κλ.* I1711, ubi tamen legendum *μόνως* | *μόνος ἐγώ* sim. I124 II821 IV168 827; *μόνος οὗτος* (subst.) I14 II16 37 III126 2495 IV118; *μόνα ἐκεῖνα* III2456; *ταῦτά ἐστι μόνα τά* — III2635, sim. IV143 (*ἓν καὶ μ.*); *μόνην αὐτὴν ὑπελογίζου ζημίαν* IV910; *μόνον αὐτὸ τοῦτο* II2229; *πέντε μόναις ἡμέραις* F235; *δι' ἓν καὶ μ. τοῦτο δόγμα* II2228.
post subst. cum artic. I17 B 230 1234 (*τοῦ μόνου ὄντος ἐπὶ σοί*) II125 223 E13 312 A1 (V1); sine artic. I2412 II2319 IV89 F1811 | *ἐγὼ μόνος* sim. I118 612 1012 228 II821 IV165 1116 128 12 1317; *οὗτος* (subst.) *μόνος* I76 33 1615 245 II43 512 1428 1932 2427 III188 IV1131 (*αὕτη μόνη ἀπαλλαγὴ δουλείας*) 24 311 441 532 79 14 127 E4 339; adi. III67; *ἐκεῖνος μ.* I268 II1646 2226 2419 III711 2466 IV173 66; *αὐτὸς μ.* I28 II91 (*τὸ τυχὸν αὐτὸ μ.*) 2311; *τοῦτο αὐτὸ μ.* IV1142 E49; *αὗται μόναι* *φωναί | *ὃ μ.* sim. I731 III2624 28 E14.
μόνος subst. I1814 (= *σὺ μ.*) C II85 1932 (c. genet. partit.) IV818 (= *ἐγὼ μ.*) *ἓν μόνον* IV410 | *τὸ πρῶτον καὶ μόνον* I2830.
μόνος = ἔρημος III135 17 D 2632 (*γυμνός*) IV191 162 (*ὡς μ.*) F38 | *μ. εἰμί* I1220 (opp. *μετὰ ἀνθρώπων*; *ἐρημία*) 22 (*ἐν ἐρημίᾳ*) 1413 III131 (opp. *ἐν πολλοῖς*) & 4 (*ἔ.* = *ἔρημος*) | *μόνος ᾄδω* II132 III141 (*μετὰ πολλῶν*); *ἀπολείπομαι* I1126 III1319 (*ἔ.*); *ἀφίεμαι* I1125 (*ἔ.*); *γυμνάζομαι* IV430; *διάγω* IV111; *διεξάγω* IV426 (*ἢ μετ' ὀλίγων*); *μένω* I1221 (nisi scribendum *μὲν ὄντα*; opp. *μετὰ πολλῶν*); *περιπατῶ* III141 2.
μόνον adv. ante subst. c. E artic. I27 9 85 93 1215 (?) 32 1717 II110 1029 1826 III317 IV177 55 1214 F85; sine artic. I619 86 161 III68 122 IV41 23 E15 | ante verbum I1212 243 (*ἂν μ.*) E40; ante partic. I269 II1411

1733 IV1153 833 (audi partic.) 34 (αὐτὸ μόνον); ante imperat. I233 2517 II218 624 II2429 III2439 (imp. sec.) 100 118 255 (coni. aor.) IV429 740 | ante totum enuntiatum I640 II821 185 1933 2233 2330 III2287 IV52 E36 | μόνον, ἵνα III2446 | μόνον μή (per ellips.) I2929 III2425 54 | ante adverb. II199.

post subst. c. artic. I617 94 1917 2813 IV810; sine artic. I122 163 II19 tit. III2247 52 [E14 (δι' ὧν μ.)] | post verbum II132 (οὐ— ᾆσαι μ.; = IV1172) IV1145 1126; post partic. I103; post imperat. IV710; post coni. aor. II1934 | post adv. I1215 2830 III2421 (ὡς μ. οἷόν τε) IV443.

in his propter verborum structuram notanda: οὐ—ἀλλὰ μ. II2033 2226 2429 III2247; οὐ—πλὴν μ. II1029; οὐχί—μ. III2252 2446; ἄλλο μὲν οὐδέν, — μόνον δέ E40.

χαμαὶ κοιμήσῃ, μόνον θαρρῶν I 2415 | καὶ μόνον III2233.

οὕτω μόνως II2220 III2639; praeterea μόνως restituendum I1711.

μόρια *I69 146 IV733.

μορμολύκειαι *II115.

μορμολύκειον II117 18; pl. II115.

μορφή IV519.

μοσχάριον III226.

μούρρινα III921.

μουσικός I209 2953 (γ. = γεωμετρικός) II246 *III237 (γ.) IV84 8 *10 *13 16; pl. III196 (ἄμουσος) *IV88 A43 (S26) | -ή *I12 *3 6 II1015 146 *6 | -ά I1213 *267 *II1739 (γ.) *III730 ‖ -ῶς II246 F812.

μοχθηρία *A69 (S34).

μοχθηρός IV83 117 | -ῶς IV83.

μῦθοι *III2418.

μυ⟨ῖ⟩αι I236.

μυ⟨ί⟩διον I234.

μυλών I2719.

μύξα III2290 IV1132; pl. *I630 (*μ. ῥέουσι = *II1613 IV1119) 31.

μυοῦμαι IV1106 140.

μυράφιον IV97.

μυριάκις I924 (μ. πρότερον = III2499) II31 IV1173.

μυριάδες (ἑκατὸν πεντήκοντα) I2611.

μυρίζομαι IV912.

μυρίοι adi. I147 8 III2430 (μ. ἐπὶ -οις); subst. -οι II1922 IV1321.

μῦς *I234 III215.

μυσάττομαί τι A26 (S9 H18).

μύσταξ IV1128.

μυστήρια *III2113 *15.

μύσται *IV1106.

μυστικός III2117.

μώλωπες II1811.

[μῶν I1711].

μωρία *I127 636 II133 2025.

μωρός I2218 238 II216 1513 14 1631 212 2333 *III194 *231 2453 86 IV141 48 (τὶ μωρόν) 733 (τὰ ἐπὶ μωρῷ) 827 39 1032 E141; -οί IV1138 839; -έ II1613 III1317 2285 2317 IV1033.

ναί v. ἀλλά C | I724 (?) 2513 II126 (ἄλλο οὐδέν; ναί) 622 79 (ναί, κύριε; = 2030) 1020 1122 1321 162 2022 (ante imperat.) 227 2411 251 III22106 2445 IV172 619 21 108 E244 | ναὶ δοῦλον III2240; ναί, πολλοί III2319.

ναός I431 *E323; pl. I2216 *II2217.

νάττω τι F2310 (κενῶ).

ναυαγῶ II1622 1915.
ναυάγιον III1310.
ναυαγός III2633; pl. II1620.
ναῦς I193 *II511 IV1118 F30 A6 (H2) 28 *28 82 84 (S11 47 58); pl. *A83 (S57).
ναύτης III2433 F119 *E314; pl. *II510 *III47 *2433.
ναυτιῶ IV94.
ναυτικός *III55.
νεάζω F35 (γηρῶ).
νεανισκάρια II1629.
νεανίσκος I241 2 *2613 III11 14 99 *2262 2314 IV1130 *F54; — ε II1730 III17 24 36 IV1126; pl. *I2934 *IV412.
νεκρός adi. I33 919 II1927 III1015 167 2328 | subst. *I57 933 *199 (ὁ -ός μου) IV42 *731 F26; τὸ φύσει -όν III2241; pl. *I135.
νεκροῦμαι I57.
νέμω τι διά τι A11 (H7).
νέος *I89 2934 35 (εὐφυής = II623) 305 II136 815 1010 (πρεσβύτης) 1617 (πρεσβύτερος = III120) 1729 2034 *2211 (*γέρων) III113 720 1212 *IV1125 35 F242; pl. I911 *18 (οἱ εὐφυεῖς τῶν νέων) *23 (*γέροντες = *1013) *1012 *II2024 *26 III113 35 *69 *218 18 *IV421 1135 | -ώτερος III2332 F2314.
νεοσσιά I2817 (πελαργοῦ); pl. ib. 16 & 23 (πελαργῶν) *III246.
νεῦμα (πρὸς ν.) III2434 *IV1145.
νευμάτιον IV1322.
νεῦρα II829 918 1721 1826 IV732.
νεύω II1818 III610 (ἐπί τι) 1216 (ἔξω) 2639 (ἐνταῦθα).
νή v. θεοί, Ζεύς (in ind. I), τύχη (in enunt. neg. I1715 II1626).
νῆσος *II1910.
νήτη *I2953 (ὑπάτη) *II134 (*ὑ.).
νήφω IV27 (μεθυστής) A42 (S25; μεθύω).
νικῶ τι I123 & 1724 (δ. = δύναμαι) 2911 (δ.) 12 (δ.) 14 (ἐν) II1822 (νίκην = E34) 23 III152 (Ὀλύμπια = E292) 11 168 IV734 (ἐν; δ.) E191 (ἀγῶνα) A55 (S29); abs. I1127 2915 (ἐν; δ.) II1818 31 (ἡττῶμαι) III410 11 722 254 IV1124 E3310 A54 (S28 ἡττῶμαι) 56 (S30; παρά τινι) | -ῶμαι I2912 II2225 III154 (= E295) 2252 101 102 (δ.) 255 & IV430 (περιέρχομαι -ώμενος) A55 (S29).
νίκη v. νικῶ | II27.
νίπτω I195.
νίτρον IV 1112.
νοῶ I⟨47⟩ & 1713 (Χρύσιππον) 16 II411 (Ἀρχέδημον = III215) 2110 (βιβλία; sim. E49) III118 (τὸ γνῶθι σαυτόν); -οῦμαί τις κατά τι pass. F75.
νοημάτια λέγω III2331.
νοητικόν *I53.
νομή *E462.
νομίζω II518 τι (θεόν); c. praed. III2291 A48 (M3) | c. nom c. inf. III2257 | -ομαί τις F25; νενόμισται c. inf. IV1132 || -όμενος II2338 (*legitimus*) IV1171 (*quod creditur*) || [I47].
νομικός II136 7 8.
νόμιμόν ἐστι μεταληπτέον E338; *-α II136 F36 | -ως III108.
νόμισμα I76 *208 *III33 *4 *5 *11 12 *12 *13; pl. *IV516.
νομοθέτης *II410; pl. II125 2023.
νόμος *I127 (*πόλεως = III24107) *26 tit. 1 *294 (θεός -ον τίθησι) *13 (*θεοῦ) 19 (*θεοῦ) *II1627 *28 (*θεῖος) III111 (ὡς ἐκ -ου) 176 *2442 (θεῖος) *107 *IV1158 *159 733 F47 E512 *A89 (S63);

pl. *I135 (θεῶν) *II136 (*πόλεως) *2026 *IV312 *733 E50.
νοσερός II178 (ὑγιεινός).
νοσῶ v. ἀποθνήσκω | I114 20 25 II525 610 1515 & 20 (*ἰατρός) III51 9 12 ⟨13⟩ (ὑγιαίνω) 2016 2262 24113 2637 IV 143 148 F35 (ὑ.) A2 (V2) 30 (S13; ὑ.) 35 (S18; τρυφῶ) 72 (S37; ὑ.).
[νοσοκομεῖον I424?].
νοσοκομῶ IV137; pass. III2262.
νοσοκομίαι III2270.
νόσος v. θάνατος | ⟨I424⟩ III5 tit. 4 201 (ὑγεία) 17 & IV129 (πενία); pl. *I1126 *III10 tit.
νόστιμος A16 (S2 H12).
νοσφίζομαι τὰ δημόσια II2035.
νοῦς II82 *III63 (κοινός) *F811; δίχα νοῦ F294; νοῦν ἔχω I1615 236 II131 2227; νοῦν προσέχω τινί F151.
νυκτοφύλακες *III1215.
νύκτωρ IV439 (μεθ' ἡμέραν).
A νῦν *nunc* I13 18 32 (εἶτα τότε) 637 85 923 102 6 1129 32 1223 157 168 1928 243 4 11 2714 283 2936 46 56 303 4 II117 (πρότερον, ὕστερον) 34 224 527(?) 610 1217 1415 18 1513 (πρ.) 19 1714 17 1813 (νῦν — εἶτα — εἶτα) 1910 29 2113 21 2222 24 241 III120 39 510 62 (πρ., τότε) 93 6 108 14 (ὕ.) 138 (πρ.) 1514 2210 (τότε) 13 69 2327 245 93 94 97 2620 IV 137 47 48 (πρ.) 109 132 136 169 33 47 (τότε) 12 21 29 66 8 13 96 1033 1117 1324 F84 2317 E511 2.
τὸ νῦν adv. III267 ‖ νῦν — νῦν IV46; νῦν μέν — νῦν δέ I2959 II35 525 (νῦν μέν — ν. δέ — ν. δέ) III155 (ν. μ., ν. δ., ν. δ., εἶτα = E293) 24113; νῦν μέν — ὕστερον δέ II228 III1512 (E297: ν., ὕ., εἶτα, εἶτα) ‖
μέχρι νῦν I923 II627 1727 B
1925 34 (τὰ μ. ν.) III141 2497 2636 (adi.) IV133 36 417 613 ‖ οἱ νῦν II1513 III61 (⟨οἱ⟩) 2230; οἱ νῦν φιλόσοφοι sim. III26 2227 IV149 (τότε).
at, autem I2217 (?) IV430; ν. δέ I111 14 33 48 919 166 21 2616 II14 15 712 86 19 106 1110 1620 1826 2031 2321 III194 IV310 419 630 813 34 43 1220 1318; ν. οὖν I105 ‖ in interrog. I118 (νῦν οὖν c. acc. c. inf.; = II527 IV424) 1112 (καὶ ν.) II1318 1717 2121 (si scribitur 'νῦν χρήσιμοι —') 2420 III28 317 1514 (?) 238 IV525 913 108; apud imper. II919 1613 2025 III215; in syllogismo III2220 24111.
νύξ v. ἡμέρα | II157 (παθών, ὅτι ν. ἐστι) III316; νυκτός III2424 IV118 19 | τὰς -ας III262 6 IV411 (ὅλας).
νυστάζω I633 (ἐν) 1012.
νωθρός I730.
νῶτον II87.

ξανθός II2424.
ξένια IV1020.
ξένος adi. III71 ‖ subst. *peregrinus* II136 III2421; pl. II1731 | *hospes* II2223 *III114 | ἐπὶ ξένης I275.
ξέστης αἱματίου I933 34 | pl. II1622.
ξηραίνομαι II611 IV813.
ξηρός II235.
ξίφος *II2422 (σπῶ) IV122.
ξυλοκοπῶ III732 | -οῦμαι IV437.

ξύλον I179 II1916 III212 2210 50 (= βακτηρία); pl. *I152 *III2220 A87 (S61).

ξύμπας F47 (v. *σύμπας*).

ξυστός III1614.

ξύστρα IV1112.

ὁ demonstr.: *τοῦ παρ' ὃ γίνεται* II1113; ⟨IV625 (*καὶ οἵ*)⟩ ‖ *ὁ δέ* I732 928 105 II42 III1514; *τοῦ δε* I112 | *τὸ δέ* IV1320 ‖ *ἐγώ — ὁ δέ* II516 IV137 (*ἐ. μέν*); (audi ἡμεῖc) — *οἱ δέ* II173; *ἄλλος — ὁ δέ* III2631; *οὗτοι μέν — οἱ δέ* F126; *ἐκεῖνος — ὁ δέ* IV94; *ἐκείνη ἡ ὀσμή — ἡ δ' ἐξ ἀθεραπευσίας* IV1118; [— *μέν* — *ἡ δέ* I2818]; *ἅμα μέν — ἅ. δέ — ἅ. δέ — τοῖς δέ* (?) I147.

ὁ μέν — σὺ δέ IV631—34; *ὁ μέν — ὁ δέ* (g.=genit.partit.) *alius — alius* I62 223 (⟨*ὁ δέ*⟩) 7 8 II179(bis); *οἱ* I642 (*κάθησθε*) II96 (g.; *ἡμῶν*) III2411 IV1171; *οἱ μέν — ἄλλος* I2515—16; *τοῖς* III137; *τούς* II243 4 (g.) | *τά* III2410 (bis) IV165 78 (g.) 83 (*τὰ ἀπὸ δογμάτων*) E11 (g.); *τοῖς* I147 (⟨*τοῖς μέν*⟩); *τά* acc. II211 III243 F42 (g.) E14 | *τὰ μέν — τῶν δέ* I638 (sic *S*; *περὶ δὲ τῶν* Stob.) ‖ *ἀφ' ὧν δεῖ — τοῖς δέ* II239.

ὁ μέν — ὁ δέ — ὁ δέ II517 (⟨*ὁ δέ*⟩ — *ὁ δέ*); *τοῦ* III2428; *τόν* III2431 | *τά* II915 (g.; = 1913) III725; *τῶν* II118 ‖ *οἱ μέν γινόμεθα — οἱ δέ — οἱ πλείους δέ* I37 ‖ *ἔρχεσθε ὁ μέν — ὁ δέ — ὁ δέ — ὁ δέ* III2330 ‖ *τὸν μέν — τὸν δέ — τὸν δέ — ἄλλον δέ* III2429 ‖ *τὰ μέν — τὰ δέ — τὰ δέ — τὰ δέ — τὰ δέ* III147(g.)

ὁ μέν τις — ὁ δ' II1712; *τῷ* ⟨*μέν*⟩ *τινι — ἄλλῳ δέ τινι* I28; *οἱ μέν τινες — οἱ δέ — τρίτοι δέ — τέταρτοι δέ — πέμπτοι δέ* I121—3; *οἱ μέν τινες — ὀλίγοι δέ* II1424—25; *ὁ μέν τις — οἱ δέ* II192—3 | *ἡ μέν τις — ἡ δέ* III234 (adi.).

ὁ μέν — ὁ δέ ad substantiva praecedentia spectat (*hic — ille*) II625 243 (bis) 21 III191 E43 A32 (S15); *οἱ* A43 (S26; et *τούς*) | *τό* IV529 (spectat ad *φυγή* & *τυραννίς*; sim. A66 = S31) A33 (S16; et *τοῦ*) 75 (S40) | *τὸ μέν — ἐκεῖνο δέ* II249 10 ‖ *ὁ μέν — οἱ δέ* I2915; *τῷ μέν — τοῖς δέ* A32 (M10).

ὁ μέν — ὁ δέ substant. praecedens eodem casu continuat I53 618 II1423 187 III12 IV413; *οἱ μέν — οἱ δέ — ἄλλοι δέ* (post *ἡμεῖς*) III2462; *ὁ μέν — ὁ δέ — ὁ δέ — ὁ δέ* II2341; *ὁ μέν — ὁ δέ* quater (post *ὑμεῖς*) III2331; *ὁ μέν — ὁ δέ — ὁ δέ — τῷ δέ* (post *ἡμεῖς*) IV143.

ὀβελίσκος I212 II2028.

ὀβολός III2448 F115 E253 *3.

[*ὀγκοῦμαι μάταια ἐπί* τινι A32 (S15)].

ὄγκος A26 (S9 H18).

ὀγκύλλομαι μέγα ἐπί τινι A32 (S15).

ὅδε adi. (cum artic.) I1228 IV446; subst. *τόδε* ⟨I916⟩ IV101 & 7 (*τόδε — τόδε*); *τάδε τινά* I610 III183; *τάδε καὶ τάδε* I912.

ὁδεύω II2337 (*εἴς τι διά* τινοc) III133 9.

ὁδηγός II711 *123.

ὀδμή IV520.

ὁδοιπορία III1011; pl. III2429.

ὁδοιπόρος *II710; pl. *IV191.

ὁδός *I429 (δεικνύω *-όν; = E243) 1618 *II124 (-ῷ = 618) *33 *216 (φέρει ἐνταῦθα) 183 III1313 194 (-ὸν ἔρχομαι) 2226 (-ὸν ἀπέρχομαι) 58 (-ὸν ἄπειμι εἴς τι) *263 (*ὁ., ὅποι φέρει ἡ ἔνδεια) *IV191 *131 (ἄγει ἐπί τι) 439 (μία ὁ. ἐπί τι) 65 (ἄπειμι -όν) 9 (*φέρουσα; cf. II710) E7 19 (μία ὁ. πρός τι); pl. *II710 (φέρει τὴν δεξιάν).

ὀδόντες *II1313 *IV1111 (πλύνω) *F237 (τρίβω).

ὀδύναι II47 F313.

ὀδυνῶ τινα IV1112 | -ῶμαι III244 IV148 (ἐάν) 109 124 424 6 tit. & 19 (ἐπί τινι) 1035.

ὀδυνηρόν I629.

ὀδύρομαι I638 (⟨περί⟩ τινοc) III2420 IV421 22 (ταῦτα).

ὄζω IV1115 18.

ὅθεν rel. I93 (ἐντεῦθεν) 14 III1314 IV134 [E314]; interr. indir. IV1152.

ὀθόνιον IV1112.

[οἶ I1925].

οἶδα (οἶδας xxii, E32; οἶσθα I1226 III2428 31 36 50 53 E45 462): οἶ. τι I211 24 (ἃ οἶ., ὅτι) 102 237 265 9 11 (τινὰ κλαίοντα) II116 36 37 (τοῦτο, πῶς) 63 27 75 816 921 112 7 138 1418 1513 (ἀγνοῶ) 169 10 (τὸ ἀγωνιᾶν, τί ἐστιν, οἶ.) 28 (χάριν τινόc) 171 3 13 39 2022 (χάριν) 2110 (bis) 13 2236 (τὸ τοῦ Πλάτωνος, ὅτι) 2333 III210 517 (οἶ. τι καὶ διδάσκω; = 2322) 2214 (ἐκεῖνο, ὅτι) 2420 81 IV817 (ὅτι c. antic.) 19 1322 E462 482 | audi acc. (velut οὐκ οἶδα in responso) I1110 193 (ὁ εἰδώς; = II112 5 137 IV522, ubi ⟨τῶν⟩ -ων) 265 II112 138 1417 194 5 2030 (?) III 2240 IV168 | οὐκ εἰδότος ἐμοῦ 94.

c. inf. I2717 II34 518 23 121 1418 1516 (ἃ δεῖ με ποιεῖν οὐκ οἶ.) 169 223 III730 2011 IV143 | οἶδα, ὅτι I224 42 235 2717 2933 II512 610 13 138 165 1721 2236 (τὸ τοῦ Πλάτωνος, ὅτι) III117 45 8 519 2223 40 106 2415 2639 IV1160 174 ⟨176⟩ 419 721 27 817 (ᾔδειν, ὅσα — ἐποίουν, ὅτι) F162 G7; οὐκ οἶδας (οἶσθα), ὅτι —; I416 1212 II526 812 III211 55 2240 (ἴστε) 2428 31 36 50 53; ἴσθι, ὅτι I281 II108 10 (quater; audi ἴσθι ex 8) 1519 1831 III⟨19⟩ 125 2253 2487 IV916 1126 1220 1321 E6 13 20 23 26 311 336 462 A24 (S8).

c. interrog. indir.: c. pronom. interrog. (τίς, ποῦ sim.) I175 1813 2219 20 (audi interr.) 2926 (περί τινοc, τί) 42 52 II137 (τοῦτο, πῶς) 53 75 811 16 134 6 7 (πῶς) 1419 169 10 1721 31 218 (πῶς) 239 2412 14 15 21 267 III71 2120 & 21 (πῶς) IV1149 (πῶς) 150 153 524 732 38 E321; ὅστις, ὁποῖος sim. I1226 (ἡλίκος) II218 239 E321 G4; οἷος IV147; ὅς II 1516 III2420 | οἶδα, εἰ II2030 (πόθεν οἶδας, εἰ = 2231 E45) 32 218 (⟨εἰ⟩) III117 | οἶδα, ἐάν II252.

οἶδα θνητὸν γεγεννηκώς III24105 | οἶδα absol. II133.

[I62 23 III2474].

οἴησις I86 *II116 8 171 & *39 (-ιν ἀποβάλλω = III2316) III148 *9 *F1017.

οἰκεῖος adi. I99 146 II1011 (*οἰ. ἔργα; = III258 IV843) A28 (S11); -ότερος IV67 ‖ -οι subst. v. πατρίς, φίλοι; *III1511 (= E296) | *-α IV1013 ‖ -ως ἔχω τινι (opp. ἐχθρῶς II227).

οἰκειοῦμαι II2215 (τινί) III2411 (πρός τινα φύσει = E30).

οἰκειότης III35.

οἰκείωσις I1915 (πρός τινα).

οἰκῶ ἐν I2519 20 (ὅπου) II620 IV737 A86 (S60); οἰ. τι IV525 33 (οἰκίαν) A29 (S12) | -οῦμαι pass. v. οἰκία; A87 (S61) | ἡ οἰκουμένη II1614 III118 2252 2413 & IV430 (-ην περιέρχομαι) 1010. [ἀγρός; II1418.
οἰκέτης I1137 II2324 | pl. v. οἰκετία E337.
οἴκημα *I2518 III2113 2637; pl. A86 (S60).
οἰκημάτια I2816.
οἴκησις *I917 *2520 2817 II225; pl. IV1106.
οἰκία *I93 *132 2817 II2111 *III1015 2114 223 (οἰκεῖται καλῶς; οἰ. εὖ A74 = S39) 15 72 2625 IV113 *100 *IV533 *A75 *76 *78 82 (S40 41 43 47); ἐν -ᾳ III223 *2323 IV525 [*A76 = S41; ubi ⟨ἐν⟩] | pl. *III2214 A86 (S60).
οἰκίδιον *IV167 *515; [pl. *I2818]. [2499.
οἰκοδεσπότης II2020 III224
οἰκοδομεῖ ⟨II159⟩ III1318; | -οῦμαι ἐκ pass. I2818].
οἰκοδομημάτιον II159.
οἰκονομῶ III2436 | -οῦμαι pass. II1426.
οἰκονομία I911 III147 2492.
οἰκονομικός A46 (V6). [(V6).
οἰκονόμος III223; pl. A46
οἶκος II1426 2112 IV6[31] 31 831; εἰς -ον I422 1924 III51 2018 2266 108 2454 2622; ἐν -ῳ II2111 14 III411 52 13 96; τὰ ἐν οἴκῳ ⟨II1644 (S οἴκοι)⟩ III52 | pl. III720.
οἰκτείρω IV621.
οἰκτρότατα, τά IV1127.
οἴμοι ⟨*⟩ I423 1818 III54 E26.
οἰμωγή III2227; pl. I423 & III23 (πένθη).
οἰμώζω II211 (κλαίω; = III318) 1317 (πενθῶ; = IV194) 1610 (διά τι) 47 (στένω; = III313 2229 2612 IV118 432) III226 (οἰμώξεις) 2422 82.
οἰνάριον III1016 1211 *E122.
οἶνος II918 *2017 235 III153 (πίνω; = E292) *IV1141 *1312 E45 (π.) *A43 (S26).
οἴνωσις III25 (μελαγχολῶ).
οἰνωμένος ⟨I1823⟩ (μελαγχολῶ) II1733 (μελαγχολίᾳ).
οἶμαι (nusquam οἴομαι) τι IV143 1032; c. praed. I623 1124 2964 III2416 E13 (οἰηθῇς) 314; ἐκεῖ, ὅπου v. ἀγαθόν C | c. inf. I34 1718 (c. inf. fut. = IV132 F72) II112 10 1416 171 3 III2229 2620 IV610 711 134 F194 (οἰηθῆναι) E253 313 | c. acc. c. inf. I55 1120 (c. inf. fut.; = III114) 2010 2936 41 II218 13 2346 III2260 91 IV623 113 17 131 F72 (?) E13 42 | ὅτι I31 627 910 2310 II174 1926 2212 2326 III129 2329 IV621 1032; τί οἴει, ὅτι ὁ Ἡρ. ἀπέβη —; I632 | οἶμαι in parenthesi I⟨732⟩ 1113 176 II118 195 2213 (in enunt. secund.) III15 2414 (οἴει) 259; ὡς οἴονται II217 ‖ [I611 Stob.; 1823].
⟨**οἱονανεί** III715⟩.
οἷος (de οἷος ἄν v. ἄν) pron. relativum: τοιοῦτος, οἷος I727 1134 II823 III124 215 94 143 205 2269; τοιοῦτόν τι, οἷον I1127 285 (τί τ. —;) II33 (ἐν); τοιοῦτος, οἷος c. infin. I64 III2321; τοιοῦτον, οἷον pro adv. III123 320 2487 (πρός τι) | οἷα —, τούτων II711. A
sine pron. demonstr. v. δεῖ D | II510 (audi ⟨τοιοῦτόν ἐστιν⟩, οἷόν τι ποιοῦμεν) 21 826 1412 1642 (c. antic.; = III137) 1719 (οἷον ἐστὶ τό —) [1915] III310 165 2212 2331 2439 (κοιμηθῆναι, B

οἷαν κοίτην δεῖ καθεύδειν) IV167 33 41 516 741 E17; audi verbum III2299 IV741 ‖ οἷον pro adv. in enunt. secund. I1415 1113 202 3 (τί ἄλλο ἐστὶ τοῦτο ἢ οἷον '—') III229 2484 85; audi verbum E337 41 521; in enunt. prim. I82 (imper.; = E46) 203 II154 E5 26; οἷον (tamquam) ἀοργήτως πράττοντες F122 | [οἷα adv. E36].

C οἷον εἰ: II222 (ὅμοιόν ἐστιν, οἷ. εἰ c. opt.) 46 (c. imperf.) 922 (τηλικοῦτο φορτίον, οἷον εἰ c. imperf.) [III715] IV411 (οἷ. ἂν εἰ c. coni.).

D pron. interrog. (! = ὁρῶ; !! = γιγνώσκω) II109! 1822 (ποτέ) 26! 2122!! 2212! 14! 2423! III110! 15!! 1323 2294! 2316 2432 IV147 58!! 64! 87! F236!; δείξω τὴν φύσιν οἷα ἐστίν sim. II1421 1642 III137; οἷός τις II819 IV94 | in exclam. I102 247 II1737 2210 III121 (οἷ. καί) 2217 55 IV126 28 37 57 87(?).

E οἷός τ' (τε) εἰμί c. inf. I728 149 10 II243 IV151; sine verbo E333 (ἂν οἷός τε ᾖς; audi inf.) ‖ οἷόν τ' (τε) ἐστί: c. inf. (sine copula) I282 II177 | c. acc. c. inf. I19 (πῶς) III2417 (ἐστὶν οἷόν τ'); sine cop. I611 (πῶς) 1112 1410 II1116 (καὶ πῶς) 2318 (καὶ πῶς; audi inf.) III2218 2431 F83 E312 42 | c. dat. c. inf. sine cop. IV63 | sine verbo: I110 (εἰ) IV179 (ἐφ' ὅσον ἄν) G2 (ὡς); sine cop. I714 (καὶ πῶς—; = 1112 27 1218 178) 283 (οὐχ) II1712 (πῶς) III2421 (ὡς) IV64 & E335 (εἰ) ‖ [οἷός εἰμι c. inf. E122 Par.].

οἴχομαι c. partic. I114 II1825 (ὅπου) 2218 (σῴζομαι) IV131; sine partic. III36 A38 (S21).

οἰωνοί *II74 (*σπλάγχνα) III2222.

ὀκνῶ c. inf. III2477 90 E16 | [A41 (S24)].

ὄλεθρος III2258.

ὀλιγάκις IV1119 *19 A18 (S4 M1; πλεονάκις, πολλάκις).

ὀλίγος adi. I1410 2014 IV1104 1219 A40 (S23; πολύς) 83 (S57) G5 (οὐδ' ὀ.); ὀ. χρόνος I917 III911 IV430 740 835 ‖ subst. -οι *⟨I34⟩ II1425 *28 ⟨IV426⟩; -οι τινές I33 II1423 1920 | -ον I119 (ἐπ' -ον) 32 (μετ' -ον; = [IV426]) *218 (*ὀ. ἐκεῖνο) 33 158 (δι' -ου) III253 261 (tamquam adv.) IV1104 (πρὸς -ον = 94 121) 34 1318 (οὐδέ τι -ον); pl. I2013 III922 2436 (opp. τὰ πολλά) 39 & IV137 (tamquam adv.) 64 E332 (δι' -ων) A83 (S57).

ὀλιγοστός (μηδ' ὀ. χρόνος) II1426.

ὀλιγοχρόνιος A15 (S1 H11).

ὀλιγωρῶ A35 (S18).

ὀλισθηρός (εἴς τι) E3315.

ὄλισθος *III126.

ὅλμοι III129.

ὁλόκληρος III267 25 IV166 151.

ὅλος adi. ante subst. c. artic. I416 633 93 109 (*ἡμέραν = II1627) 2413 (*σωμάτιον = IV1153; cf. III2471 IV718) 296 II213 820 1622 2317 III156 (*ψυχῇ; = E293; v. infra) 7 2252 (*οἰκουμένη; cf. III2413) IV179 (*σῶμα); IV441 (*νύκτας). | ante subst. sine artic. ἐξ ὅλης ψυχῆς II2342 III2218 IV1131 ‖ post subst. c. art. II1632 III2413 71 IV7618 | post subst. sine artic. IV1171 (pl.) ‖ *ὅλης ad subst. praecedens spectat II526.

ὅλος (tamquam adv.) apud

verbum II1618 III2269 2318 24114 IV29 433 1132.

τὸ ὅλον (μ. = opp. μέρος) I1410 (μ.) II524 *25 (μ.) *104 *5 (*μ.) III2221 (μ.); *καὶ τὸ ὅλον (adv.) F158 | τὰ ὅλα v. διοίκησις; I1216 24 145 2016 (μ.) II105 1411 III2424 87 IV1100 155 76 7 (*μέρη) F310 ‖ δι' ὅλων I2717 (ἀπὸ μέρους) III131 (ὅλον δι' ὅ.).

ὅλως: οὐδ' ὅ. II213 III2123 2476; μηδ' IV1110; in fine enumerat. II72 226 III22 IV127 85 | [E122].

ὁμαλίζω (ἐπὶ πάντων) IV49.

ὁμιλῶ τινι A16 (S2 H12).

ὁμιλία II812 *III2222 (πρὸς θεούς) *A7 (H3); pl. *F111 E33 [2 Stob.] *14 *A42 (S25; παρὰ πότον).

ὄμματα III22103.

ὀμνύω abs. I1415 II2224; ὅρκον τινί I1415; ὀ. ὑμῖν θεούς, ὅτι III193 IV150; c. inf. fut. I1415 17.

ὁμογνωμονῶ II1642 1926.

ὁμοειδής I148 202 (ἀνομογενής).

ὅμοιος adi. I1011 II1631 (τινί) III2286 2510 IV1322 (τινί) A95 (M17) ‖ praed. c. dat.: εἰμί I217 1011 187 2816 2934 II88 19 (τί) 2413 III133 2419 254 5 IV23 137; sine copula I109 1417 153 285 II613; γίνομαι I37 195 IV419 1311; ἐπιδεικνύω E49; ἡγοῦμαι I1221; III2213 (φαίνομαι ἔν τινι) | -όν ἐστι — ἤ — I1010 | ὅ. οἷον εἰ II222 | ὅ. καί I2818 III2435 (κατά τι) | λύκος ὅμοιον κυνί A77 (S42).

subst.: -ος II2235 (ἀνόμοιος) IV134 (ἴσος); pl. *II1822 (τινί) *2012 *E15 | -όν τι I2830 (τινί) III2444 IV138 (τινί) F139 (ὥσπερ εἰ); -ον οὐδέν IV94 (ἔχω; τινί); τί ὅ. IV1129 (τινί); καὶ τὰ -α I7 tit. 174 II92.

ὁμοιότατος I2816 (τινί) 18 (κατά τι) II2029.

ὅμοιον adv. II32 (ὥσπερ εἰ) ‖ -ως I1124 1615 II1736 (ib. ὡσαύτως) 1810 (ἔχω τινί) 1922 2332 (καί) III1211 1510 (=E296; ib. ὡσαύτως) 2233 (ἄντε — ἄντε) IV22 (ὡς πρότερον; = 416) 3 418 622 88 115.

ὁμοιότης IV1128.

ὁμοιῶ intr. II1626.

ὁμολογῶ τι II211 4 6 III76 IV113 19 53 120; c. praed. I45 II212 3 (audi obi.) IV69 | c. inf. II2322 A18 (S4 M1); c. nomin. c. inf. II226; c. acc. c. inf. I48 II225 | ὅτι I74 II211 2410 (ἐκεῖνο, ὅτι) 253 | abs. ὁμολογήσαντος (τοῦ δεῖνα) I112 II519 252; ὁμολογῶ (postpos.) II212; ὡμολόγει II241 III13 75 | -ούμενα II118; *ὡμολογημένα I715 IV1128 ‖ -ουμένως I47 III125 (φύσει).

ὁμονοῶ II2031 2224.

ὁμόνοια IV535.

ὁμοῦ I1119 (ὁ. μέν, ὁ. δέ) 147 (ὁ. δὲ καί) II2226 III2233 (opp. καθ' ἕνα).

ὅμως v. ἀλλά G, δέ | II1918; καὶ ὅ. I237 93 II169 III117 517 113 IV734 F2315; post partic. I85 II165 (ὅ. ἔτι) 224; καὶ γὰρ εἰ —, ὅ. II2418.

ὀνάριον II2418 IV179 *79 80 *80.

ὄνειροι II1736.

ὄνομα v. Δίων in ind. I | *I1927 *28 II222 1012 1416 III2411 (πρ. = πρᾶγμα) ⟨91⟩ *IV1113 *115 *143 *816 1216 [E243 Par.] A66 (S31) | -ατα *I87 *1712 II619 *10 tit. *11 *114 *5 *1414 *15 *1713 *1928 (πρ.) 231 *14

III23 23 35 & *2490 (πρ.) *IV626 G2.
ὀνομάζω II55 (ἐν).
ὀνομάτια συντίθημι II2314 III2326 (v. ὀνόματα).
ὄνος v. ἄνθρωπος F | I1820 (ὡς) *194 *II87 2324 2418 III733 & 2254 (ὡς) [2491] IV32 437 (ὡς) | pl. *I163.
ὄνυχες *F1311 13.
ὄξος II2122 *IV425 F1018.
ὀξυβλεπτῶ II1122.
ὀξύγαρον II2030 (ὀξόγ. S?).
ὀξύθυμον III214.
ὀξύς v. βλέπω, μάχαιρα.
ὀξύτης *II1824 III2290.
ὄπισθεν ἐφεστώς τινι III2485.
ὀπλάρια IV614.
ὁπλίζομαι I164. [E244.
ὅπλον A7 (H3); -α *III2294
ὅποι rel. III263 (τὴν ὁδόν, ὅ. φέρει ἡ ἔνδεια) IV1131 (ποτέ; = E531).
ὁποῖος rel. adi. I717 2936 & E26 (τοιοῦτος) 322 (ὁ. ἄν) | subst. -οι I1229 (τοιοῦτοι); τοιαῦτα, ὁποῖα ἄν G3 ‖ interr. adi. E3 & 4 (ὁποῖόν ⟨τι⟩ var. lect.) 295 (τί III159) 321 (-όν τι).
ὁπόσοι adi. in exclam. I425; subst. neutr. -ον A88 (S62; τοσοῦτον).
ὁπόταν IV121.
ὁπότε rel. c. ind. imperf. I1231 IV1160 G7; c. opt. III13 (τηνικαῦτα) | interr. II239.
ὅπου v. ἀλλαχοῦ, ἐκεῖ, ἐνθάδε, ἐνταῦθα; ἄγω, ἀναπαύομαι, ἀπάγω, ἀπέρχομαι, ἀποδημῶ, ἔρχομαι, ζητῶ, κάθημαι, καταλήγω, οἰκῶ, οἴχομαι, πέτομαι, πορεύομαι | (! = ὅ. ἐστί; !! = audi εἰμί) rel. I624! 1214! 23! (ἐκεῖνο, ὅ.) 157 (ὅπου γε οὐδ') 203 263!! 2821 (ποῦ —; ὅ; = III263 IV825) 28 29 II116 58!! 65!! 20!! 1027!! 1322 175 III65 (κρείσσων εἰμί; = IV736) 1311! (ἄν) 2223! 26! 71 101 (χείρων εἰμί) 102 2311 246 (*quo*) 14 (*quando*) IV173!! 82!! 39!! 433 (ἄν) 714 (*quo*; ἄν) 830! 105! [1116] 32 1218 (ἄν) [E254] | interr. II1520 (*quo*) III2223! (?).
ὀπτίκια τά III24117 (ὀπφίκια?).
ὅπως c. coni. (tamquam ἵνα) I910 & 23 (ὅ. μή) 113 II1613 (μή) 229 A3 (V3; ὅ. —, τοῦτο ζητῶ) 36 38 40 (S19 21 23; ubique μή); c. indic. fut. I1115 2531 IV55) | rel. c. coni. IV109 (ὅ. ἄν) F55 (ὅ. ⟨ἄν⟩); c. opt. G1 (ὅ. ἄν) | interr. III24109 IV1152 (οὐδ' ἦν, ὅ.) E34 G4.
ὁπωσοῦν I617 1211 IV527.
ὅρασις I68 *119 (*ἁφή) *II234.
ὁρατικός v. δύναμις.
ὁρῶ τι I219 413 (ἰδού) 62 ⟨2 23⟩ A 243 II517 (ἐν) 72 825 29 144 6 (ἐπί τινος) 1617 22 32 (πάλιν) 1815 1924 25 31 2213 2312 32 34 III12 12 (ἐν) 28 314 15 68 (κατά τι) 912 14 155 6 (= E293) 8 9 (ἰδού) 2227 (ἴδετε) 47 (*specto*) 49 51 (ἴδε) 58 107 (ἰδού) 2422 27 54 73 ⟨74⟩ 88 IV1124 (?) 145 147 163 427 42 48 813 (ὅρα) 35 (ἰδού) 1121 [F119] E10 295 (ἴδε) 36 A103 (M25); ὄψεται III1019 IV1029 ‖ ὁρῶ τι c. partic. I1013 II515 920 131 5 12 1822 229 23 ⟨24⟩ III13 223 10 48 2615 IV152 55 109 446 85 9 13 21 91 112 1318 21 F132 4 E16 192; c. partic. solo III317 IV157 124 87; οὕτως ὁρῶμεν γινόμενα III231 (sim. IV78) | ὁρῶ τι c. adi. III59 266 IV828 31; ὁρῶ τινα ἐν φαινόλῃ IV834 ‖ ὅρα, ἃ λέγει IV119.

B ὁρῶ c. interr. ind.: τίς I427 2217 2938 305 II21 1024 (ἰδού) 1824 229 III18 42 914 1215 22108 (ἰδού) IV180 155 416 512 (ἴδε) 832 38 & 91 (ἰδού) | ποῖος IV1143 | οἷος I163 II109 1826 (ὄψει) 2212 14 2423 (ὁρᾷς) III 110 2294 IV64 F236 | v. ὅσος | πόσος II1215 IV53 (παρά τινι) ἡλίκος IV725 (ἰδού) ‖ πῶς I22 (i. = ὅρα) 811 163 (i.) 184 (f.; = fut.) 1920 (εἶδες ἄν) 208 (ὁρᾶτε) 2938 61 (f.) II117 (ἰδού = 34 35 IV725 88 1015) 920 1631 (ἴδε) 183 & 2429 (f.) 253 III217 (bis) 44 (i.) 189 (f.) 2251 IV1143 166 (i.) 53 (i.) 734 (i.) 831 & 1123 (ἴδετε) 1315 (f.) E243 | ποῦ I135 II21 | ὅποι (c. anticip.) III263 | εἰ II529 (ὄψει) 627 1020 III64 (ἴδε) IV611 (ὄψονται) 26 813 | μή num I2820 IV518.

C ὁρῶ, ὅτι I1139 135 1723 1912 206 2526 2924 (c. anticip.) II216 523 124 (ὄψει) 1410 2311 45 248 III139 155 216 2212 70 95 24112 IV438 (⟨ὅ⟩τι) 830 1036 1123 (c. anticip.) F117 E40 | ὅρα (-ᾶτε), μή I39 622 II9⟨3⟩ 3 E192 (μήποτε).

D ὁρῶ περί τινος I1710 IV824; ὑπέρ τινος IV1105 | abs. I1710 2410 2532 II31 79 818 235 (ἀκούω) 12 247 IV165 (ὅρα οὖν· πότερον — —) 68 (οὕτως) 839; ὄψει, -εται sim. I413 2014 II1934 IV622 723 824 1211.

ὄψει apparebis c. praed. I1929.

ἴδε ecce ante nominat. ⟨II1113⟩ III2250; ante enunt. affirm. ⟨III1611⟩; ante imper. I1716 | ἰδού ante nomin. I1611 2412 III2320 IV85 (ἰδοὺ ὁ φιλόσοφος ⟨τί⟩ ποιεῖ) 1135; ante interrog. I249; ante enunt. affirm. I2922 II156 III2113 & 21 (audi verbum) 2246 88 2316 24 2475 2619 IV831 911.

ὀφθῆναι sim. IV185 177 (περὶ τὰς θύρας) E35 (c. partic.); *ὁρώμενα II233 | *ὁρατά I68.

ὄργανον (mus.) *II2316 III165 ‖ -α (instrumenta) I1617 IV1113 (πρός τι).

ὀργή *I155 267 *7 II912 III1017 2213 F204 A5 (H1) 38 *38 (S21).

ὀργίζομαι I2824 II1018 185 12 13 1926 III216 1311 1510 IV1220 F125 [E296] | τινί I155 2810.

ὀργίλος I920 II912 (*-ον) 1812 IV518 A7 (H3).

ὀρδινατίων III24117.

ὀρέγομαί τινος I182 II110 III2613 IV127 74 75 (τυγχάνω) 76 84 E22; opp. ἐκκλίνω τι II24 IV106 E21 (ἐ. τι & ἐκκλίνεταί τι) | abs. I1925 II104 III1321 182 2123 IV175 89 E296 (sed ὀργίζεσθαι Nil.); opp. ἐκκλίνειν I414 212 (κατὰ φύσιν; = II2419) II26 1736 III726 2231 (ᾧ) 43 2456 IV618 26 (ἀναποτευκτότερον, ἐ. ἀπεριπτώτερον) 106 (ἀποτευκτικῶς, ἐ. περιπτωτικῶς) E314 | -όμενος ἀποτυγχάνω E141; opp. ἐκκλίνων περιπίπτω II135 III21 124 IV14 416.

ὀρεκτικός v. δύναμις | I1724 ‖ -ῶς κινοῦμαι πρός τι III32 (opp. ἐκκλιτικῶς).

ὄρεξις II710 (πρός τι) 2416 *III922 1321 239 *IV177 *84 *435 (ἀτελής) *E15 *A34 (S17); pl. *III918 ‖ opp. ἔκκλισις I131 (ἀκώλυτος, ἀπερίπτωτος = 192) 41 (ὄ. ἀγαθῶν, ἔ. πρὸς κακά) 1724 II710 137 (χρῶμαι = III126, ubi πρός τι, 1410 IV428, ubi κατὰ φύσιν, 820; v. infra) *III734 124 (ἀναστρέφομαι ὀρέξει; III2312 ἀν. ἐν — ει) *13 16 2236 2454 *IV181 46 (δίχα

ὀρέξεως καὶ ἐ. τῆς πρὸς τὰ ἐκτός) 16 E11 322; pl. *II1422 *III21 *IV1126 *F16 | ὄ. ἀποτυγχάνουσα, ἔ. περιπίπτουσα III23; ὄ. ἀποτευκτική, ἔ. περιπτωτική *III66 *22104 *IV104 (ὄ. ἀτελὴς καὶ ἀπ.); *ἀτελὴς ὄ., *ἀποτευκτικὴ ἔ. (quod vix sanum) III2614; pl. ὀ. ἀτελεῖς, ἐ. περιπίπτουσαι *III2261 *IV527 (περιπτωτικαί); ὀρέξεως ἐπαγγελία μὴ ἀποτυγχάνειν, ἐ. ἐπ. μὴ περιπίπτειν III239 E21; ὄ. ἀναπότευκτος, ἔ. ἀπερίπτωτος II829 *III125 (ib. *ὄ. ἐπιτευκτική); pl. *IV11 (ὀ. ἐπιτ.) | ἐν ὀρέξει ἀποτυγχάνω, ἐν ἐ. περιπίπτω I41 II148 III2248 E21; sim. II131 (ἀποτ. τινός, περιπ. τινί); ἐν ὀ. ἀναπότευκτος, ἐν ἐ. ἀπερίπτωτος I411 II2342.

*ὄρεξιν αἴρει τις: ἐξ αὐτοῦ I41 (εἰς ἅπαν καὶ ὑπερτέθειται) E483 (ἅπασαν); ἀπὸ πάντων τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν E22; παντελῶς III2213 IV433 | -εως παντάπασιν ἀπέχομαι F274 | -ει οὐ χρῶμαι III128 (⟨μή⟩) IV418 || his opponuntur ἔκκλισιν ἐπὶ μόνα τὰ προαιρετικά: μετατίθημι III2213; τρέπω IV433 | -ει χρῶμαι: πρὸς μόνα *πρ. I41 III128 IV418; πρὸς μηδὲν τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν F274 | -ιν μετατίθημι ἐπὶ τὰ παρὰ φύσιν τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν E22 483 (εἰς μόνα τὰ π.).

ὀρθογώνιον II112.

ὀρθός v. δόγμα, λόγος D, ὑπόληψις, φαντασία | I1113 19 II2327 40 III38 2635 IV1212 | -όν subst. *A65 (S56; ib. ὀρθότερος) | -ὸς περιπατῶ I1820 || -ῶς I115 (ποιῶ τι = III86) 5 (γίνεταί τι = 6 8 10 F45) 12 (δοκεῖ) 21 (ποιῶ = E35) 35 (πράττω τι; = 36 pass.) II1221 (ὑπολαμβάνω) 156 (κρίνω; = 7 pass.) III2324 (φράζω) IV153.

ὀρθόστρωτα IV 737.

ὄρθρον III314 (-ον; = IV439) 16 (ἐξ -ου = ⟨IV631⟩).

ὀρίζω τι I1225 E511 | -ομαί τι II129 175.

ὁρικόν *II129.

ὅρκος I1415 17 E335.

ὁρμῶ (ἀ. = ἀφορμῶ) abs. I414 (καὶ ἀ.) II104 1736 III726 (ἀ.) 2231 (καὶ ἀ.; c. dat.) 43 (ἢ ἀ.) 2456 IV170 71 (ἀ.) 72 73 416 116 (ἀ.); τῷ ὁρμᾶν (καὶ ἀ.) χρῶμαι E22 | κατὰ φύσιν I1925 II2419; παρὰ φ. II1311 | ἐπί τι I182 II610 III2123 IV170 89 841 || -ῶμαι ἀπό τινος II116 8 18 III722 135 219 IV616 E42 | αὐτόθεν G3.

ὁρμή (ἀ. = ἀφορμή) I1724 192 (ἀναμάρτητος) 829 (καθήκουσα) *III734 (*ἀ.) 2236 (ἀ.) 104 (εἰκαία) *IV189 415 *835 *F62 E11; pl. *II1422 (ἀσύμφωνοι *φύσει) *III918 *IV11 (ἀνεμπόδιστοι) *100 *1126 (καὶ *ἀ.) F16 (*μέτρα -ῶν καὶ ἀ.) | ἐν ὁρμῇ IV618 (τίς) 26 (εὐστοχῶ); ἐν ὁρμαῖς καὶ ἀ. ἀναμάρτητος I411 | ὁρμῇ χρῶμαι I212 (καὶ ἀ.) II137 IV418 28 (καὶ ἀ.) E483 (ἀνειμένη πρός τι) | ὁ (δεύτερος) τόπος ὁ περὶ τὰς ὁρμάς II1715 III22 (καὶ ἀ.) 1213 (sing.; καὶ ἀ.) F272 | τὰ περὶ Ὁρμῆς v. Χρύσιππος in ind. I. [I1724.

ὁρμητικός v. δύναμις | τόπος

ὁρμίζω F30 (ἐκ).

ὅρμος II2232 33.

ὀρνιθάριον *II712 (s ὁ -ος).

ὄρνις A32 (S15; *M10 pl.).

ὄρος E39; -οι *II1711.

ὄρη *II2228.

ὄροφοι *A86 (S60).

ὄρτυγες III255.

ὀρφανός II519 822 III2414(pl.)15.

ὀρχοῦμαι III218 248.

ὀρχηστής *IV29 *631.

ὅς rel.

A subst. (audi οὗτος sim.) Diss. CLIII (⟨III2328⟩) F37 175 6 EVII ([9 243 P. 314]) A6 (H2); in his pro prima persona I233 (οἵ) IV624 (ὅς), pro secunda IV121 (ὅς γε) E241 (ὅν) | praeterea not. ἀφ' ὧν = ἀπὸ τούτων, ἀφ' ὧν IV623; sim. ἐν οἷς II171; ἐφ' ὅ III610; μεθ' ὧν IV27 (bis); περὶ ὧν II1111; περὶ ἅ I101; πρὸς ἅ I629 | καθ' ἅ = κατὰ ταῦτα, ἅ IV48 | μηδενὸς (audi τούτων), ἐν οἷς IV734 | ὃ νῦν δὴ ἔλεγον (tamquam in parenthesi) F2317; sim. IV141 | ἔστιν (audi τινά), ἐφ' ὧν I713.

B attractio rel.: ἀνθ' οὗ = ἀντὶ τούτου, ὅ III175; μείζονα ἧς = μ. ταύτης, ἥν III2283 85; ἐν ᾧ = ἐν τούτῳ, οὗ IV628 bis; ὧν = τούτων, οἵ vel ἅ (! = gen. partit.) I2714 II131 (?) 621! 1024 (?; item III249) 1314 15 tit.! 1722! 266 III25 tit. 1! (ὧν προέθου —, τίνων) IV117! 105 (ὑπὲρ ὧν) 132! 169 728! 85 (ἀφ' ὧν) 13 (ἐξ ὧν) 1016 E21! 122! 26 (ἐξ ὧν) A47 (V7); οἷς = τούτοις, ἅ I2820 2955 II821 174 (ἐν?) 1920 (ἐν) 2213 (ἐφ' οἷς) III2213 2488 (ἐν αὐτοῖς οἷς) IV619 (αὐτοῖς οἷς) E5 (ἐφ' οἷς).

C ὅς subst. ad pronomen vel numerale praecedens spectans: οὗτος —, ὅς I423 28 625 1235 1816 214 (bis) 2914 II921 1617 2226 2329 (τούτου 28) III120 29 (τοῦτ' αὐτό) 175 2249 2618 IV417 45 626 73 E141 252 5; c. attract. τούτων —, ὧν II814 III2110; τοῦτό ἐστιν, ὅ sim. II520 1118 1428 III122 517 IV146 56 68; sine ἐστί I1813 | τοῦ παρ' ὅ II1113 | ἐκεῖνος —, ὅς I1124 151 1729 1816 2521 2963 II917 1325 1615 19 2316 III2231 (post ἐκεῖνο, ὅ τι) 251 IV1163 25 430 39 625 29 710 1133 E14 21 | τοιοῦτος —, ὅς I2215 III1413 | οἱ αὐτοί —, οἵ II614 | ἐγώ —, ὅς II620 IV18 (?) G1; ἡμεῖς —, οἵ I614 | οὐδείς ἐστι —, ὅς E26; sim. IV165 | τίς (indef.), ὅς II25 41 116 III91 2281 2491 (ἄλλο τι); ἐστί τινα, ἅ III68 | τί ἔστι (ἄλλο), ὅ III138 516 93 | πᾶς —, ὃς ἄν III156 (= E293) 2250 IV159; πᾶν —, ὅ IV423; πάντα —, ἅ I1112 III921 245 17 | εἷς, ὅς II1615.

D ὅς ad pronomen vel adverbium insequens spectans: ὅς —, οὗτος I616 17 40 731 921 (bis) 2413 252 2961 II512 1211 1314 1637 171 2116 (αὐτὰ ταῦτα) 17 (bis) 221 2339 III144 62 24111 IV165 (τοῦτο αὐτό) 77 99 A3 66 97 98 (V3 S31 M19 20) | ὃς —, ἐκεῖνος I2524 II63 (?) 2420 IV715 E243; ὃς ἄν —, αὐτός I141 IV1318; πᾶν, ὃ ἄν —, αὐτό III2015 | καθ' ἃ —, ἐκεῖ I1227.

E ὅς ad substantivum praecedens spectat: c. artic. I510 637 99 106 1127 35 1225 31 133 178 27 1811 273 2919 II122 bis 33 ⟨89⟩ 20 1316 1812 1919 23 2010 2110 2334 2415 23 261 III216 322 58 91 6 1215 155 (= E293) 167 213 (bis) 2232 39 80 2334 2410 38 40 106 263 9 28 33 IV119 86 109 115 143 46 52 16 (οὓς ἔχων) 616 714 24 35 83 913 14 1034 F41 1112 143 E241 253 323 511 A4 (V4); δι' ὧν ad

varii generis subst. pertinet III23 | subst. sine artic. I612 32 123 1410 (sed artic. add. Stob.) 279 II619 96 1210 1811 (οὓς ἐάν —) 1925 ⟨2032⟩ 234 242 (ἣν ὁ ἔχων —) 23 III128 132 2269 2464 82 102 (ἄλλος τόπος ἢ ἐν ᾧ) 253 IV1130 159 (ad varii generis subst. pertinet) ⟨1116⟩ 1212 (οἷς ὅταν —) F239; c. fut. I51 628 730 292 III722 2265 IV1135 E331 34; c. coni. IV832 1135 | [καθ' οὓς ἔχεις κανόνας = κατὰ τούτους *κ., οὓς ἔ. E34 Stob.] | subst. c. pronomine vel num.: οὗτος I112 (c. fut. = 640 1617, ubi *S* coni., II139?) 427 (μέλλω) 74 916 23 1139 1810 II42 ⟨1635 238⟩ IV45 93 (αὐτῶν τούτων) F19 E245 (audi ταύτην); ἐκεῖνος I92 II624 2311 (αὐτὰ ἐκεῖνα) III2272; τοιοῦτος I432 (μέλλω) 610 & 720 (ὁ τοιοῦτος) ⟨911⟩ II1120 III219 (c. fut.); τίς (indef.) I1919 III185 (ὃ ἐάν) IV834 121; τίς (interrog.) II1119 2310; οὐδείς II1021 IV168; μηδείς E19; εἷς II1726; τρεῖς εἰσι τόποι, περὶ οὓς III21 ‖ c. attract. κρείττονα περίστασιν, ἧς ἔσχηκας; I242; τοῖς κανόσι τούτοις, οἷς ἔχεις E15.

ὅς ad substant. insequens spectat: ἣν θέλεις περίστασιν sim. I637 2939 II33 4 133 1642 IV1016 1214 (bis); ἣν δεῖ στάσιν sim. I1727 211 II2110; praeterea II2325 32 (ἣν ἔτυχε γυναῖκα) III2624; ἣν χώραν —, ταύτην sim. III2499 IV1014.

ὅς adi. apud subst. in enuntiato relat. collocatum: ᾧ τόνῳ II1519; ὃν τρόπον —, οὕτω A74 (S39); c. attract. χάριν εἰδότα οὗ ἐχρήσατο χρόνου II1628.

ὅς enuntiata primaria coniungit I618 II148 III610 (διό) 128 (καθό) IV1120.

idem verbum in utroque enuntiato (ποίει, ἃ ποιεῖς sim.) I131 620 II616 2015 III98 2124 (= 231 IV918) 2416 112 2632 IV732 138; cf. III2295.

οὗ = ὅπου II⟨214⟩ 133 1647 | [ὃ = ὅτι I67 III93]; οἷ v. pag. 627.

ὅς in interrog. indir. II121 143 1516 III2420 IV119 (?) 831 (?) [E243 P.?].

ὅς demonstr.: καὶ ὅς I113 9 F219; ἐφ' οἷς μέν —, ἐφ' οἷς δέ III251.

[loc. corr. IV195 120 140]

praeterea vide ἄν, γε, δή, δεῖ, διό, θέλω, καθό, μέχρι (et in v. ἄν).

ὁσάκις (rel.) IV421.

ὅσιον praed. I224 (ἀνόσιον) III2419 (c. inf. pass.) | subst. *-ος II42; -ον *I224 2954 (ἀν.) *II2022 (= 23) *2218.

ὁσιότης III2632.

ὀσμή *IV1118; *-αί I1111.

ὅσος (de ὅσος ἄν v. ἄν) rel.: adi. I81 (ὅ. —, τοσοῦτος) II1830 & III411 (θέλω) IV35 (*αὐτῆς παρασκευῆς, ὅσης) ‖ subst. ὅσοι I34 (ἐκεῖνοι, ὅ. = IV524) II1212 (audi ἡμεῖϲ) 1424 (ὑμεῖϲ) 244 III2278 IV152 | ὅσον v. ἐπί c. acc., θέλω F; I1410 III44 731 (τοσούτον —, ὅ.) 1315 (c. gen. partit.) IV113 (ἐφ' ὅ. —, ἐπὶ τοσοῦτον) E[22] 254; ὅσῳ —, τοσούτῳ apud compar. II159 14 III610 2010 2453 IV125 50 (audi τοσούτῳ) | ὅσον tamquam adverbium v. ἐπί c. dat.; III261 (ὀλίγον ὅ. πρὸς τὰς πρώτας ἡμέρας) 6 (ὅ. αὐτὸ τὸ ἀναγκαῖον σιτούμενοι) | ὅσα I614 (*ἄλλα, ὅ.; = II2237 IV180

612) 911 (καὶ ὅσα in fine enumerationis; = 285 IV812 E11 A66 = S31) 1232 (ταῦτά —, ὅ.) 2516 (ὅ. ϑέλω; = III24108 IV118) II2228 (οὐδ' ὅσ' ἄλλα) III103 (ὅ. δεῖ) 1216 (ὅ. —, αὐτά) 2235 2481 IV119 (τοσαῦτα —, ὅ.) 27 29 (ἐκεῖνα —, ὅ.) 39 IV817 135 F123 (ὅ. καί) 291 E22 3310 (πολλά —, ὅ.); ὅσα —, ταῦτα II214 IV33 (ἅπαντα τ.) E50 G2 (τ. αὐτά).

ὅσος interrog. ind.: adi. II109 (ὁρῶ = III2227 103) 1830 γιγνώσκω) III24109 IV1220 (βλέπω); subst. ὅσα I208 (ὁρῶ).

ὅσπερ II121 (τίς — —; ὅ.) | ὅπερ III16 (audi verbum ex enuntiato primar.) G6; ὅ. —, τοῦτο III14 A28 71 92 (S11 36 66); τοῦτο —, ὅ. I1129 II175 (ὅ. καί; audi verbum) G7; ὅ. καί (audi verbum) —, τὸ δόγμα II1640 | in parenthesi: ὅ. ἀδύνατον I172; ὅ. ἀληϑέστερον II1933; ὅ. λέγω II1739 | [= καθάπερ E34 Stob.].

ὀστέα II918 IV732 (-ᾶ).

ὅστις (de ὅστις ἄν v. ἄν) rel. (! = ὅστις οὖν) subst. ὅστις I231 (ἡμῶν ὅ.) 2810! II2234 (ὑμῶν ὅ.) III2293 IV156! F137!; pl. I924 (sc. ὑμεῖς) E142! 314 | ὅ. —, οὗτος ⟨I191 (ᾧ ἄν τινι; vix recte)⟩ II124 1023! 223! III2471! (οὗτινος) IV1118!; ἐκεῖνος —, ὅ. E12 (ὅ. καί) A48 (M3) ὅ τι [I257 (μέχρις οὗτινος)] IV730 (μέχρις ἂν ὅτου) F252 (ὅτῳ); ὅ τι ἄν *quodcumque* II2215 III911 1311 ⟨155⟩ 2439 IV177 (ᾧτινι ἄν) 524 714 E50; πᾶν ὅ. IV58; πάντα, οἷστισιν IV527; [ταῦτα, ἅτινα F19;] ἐκεῖνο, ὅ τι [I1124?] III2231 & 2324 (ὅ. ποτέ); ὅ. ἄν —, τοῦτο I1119 II221 2215 (?) A37 (S20); ὅ. ἄν —, ἐκεῖνο I272; ὅ. ἄν —, αὐτό E18 || enuntiata primaria coniungit III1318 (ἅτινα).

adi. ⟨II526 1931 (ὅτῳ) III2459 (*φιλοστοργίαν ταύτην, ἥντινά ποτε καί)⟩.

interrog. ind. subst.: ὅστις II1218 (ᾧτινι; λέγω); ὅ τι II65 (μέμνημαι) 113 (ἔννοια) 218 (οἶδα; adi.) | adi. ὅτῳ τρόπῳ (⟨εἰπεῖν⟩) II1222.

ὁστισοῦν: πάνϑ' (-τα) ὁντιναοῦν I34 (ὁντινοῦν) II126 IV826 | ὁτιοῦν: μηδ' ὁτιοῦν I97; ὁτονοῦν F413 || adi. οὐδ' ὁτιοῦν (sc. ὄφελος) I63 4.

ὀστράκινος I1815 III918 22106.

ὀστράκια III1318 19 *IV75 *5 22.

ὀσφράνϑητι II2030; -ανϑεὶς μόνον *Ῥώμης I103.

ὀσφρασία *I208 *II1021.

ὀσφῦς (sic recte *S* praeter III2251) III15[4] *9 (*ὦμοι = *III2010 *2251) E295.

ὅταν ccx ([I13 II1421 1931 229 III155]) Fiv Exxx ([336]) | secundo loco II2346 III1318 IV813 E18; tertio loco I2411 III101 IV166 85 427 | ὅ. —, τότε I916 II825 1520 IV185; ὅταν post pronom. rel. IV1212 (οἷς ὅ.) [E6 Stob. (ἣν ὅ.)].

ὅτε c. indic. praes. (idem in apodosi) II18 IV119 77 412; v. δεῖ D | c. imperf.; in apodosi: praes. II2321 IV1162 (bis); imperf. I2965 II98 2212 III99 1013 244 IV1132 910 F2314; aor. I102 2822 24 III205 | c. aor.; in apodosi: praes. III153 E26; aor. I2822—24 III59 2494 2630 33 (quarto loco!) | c. perf.; in apodosi praes. III2487 || ἔσϑ' ὅτε v. εἰμί G.

ὅτι ante orat. rect. vel poetarum versus post verba dicendi et sentiendi: v. ἀκούω, ἀναμιμνήσκομαι, ἀπαγγέλλω, ἀποκρίνομαι (διότι), γράφω, ἐξηγοῦμαι, ἐπιλέγω (E), -φθέγγομαι, λέγω (saepe; semel ἐκεῖνο, ὅτι '—'), μανθάνω, προστίθημι, πρόχειρον ἔχω & ἐστί (ὅτι & διότι), ὑπομιμνήσκω, -τρέχω, φημί | βεβαιῶ τὸ τοῦ Ἡσιόδου, ὅτι '—' II18 32; οἶδα τὰ τοῦ Πλ., ὅτι '—' II22 36.

ὅτι post verba dicendi et sentiendi ante enuntiata ita conformata, ut dubitari possit, utrum sit oratio recta necne: v. ἀγγέλλω, ἀγνοῶ, αἰσθάνομαι, ἀκούω, ἀμφισβητῶ, ἀντιλέγω, ἀναπείθω, ἀπαγγέλλω (ὅτι & διότι), ἀποδείκνυμι, -κρίνομαι, -πάσχω v. πάσχω, -φαίνομαι (dele II22 24), γιγνώσκω, γράφω, δείκνυμι, διαγιγνώσκω, διαιρῶ, διδάσκω, δοκῶ, ἐγγυῶμαι, ἐγκαλῶ, ἐκλανθάνομαι, ἐλπίζω, ἐνδείκνυμαι, ἐξετάζομαι, ἐπέρχομαι, ἐπιγιγνώσκω, -κρίνω (περί τινος, ὅτι), -λέγω, -λογίζομαι, -νοῶ, -φθέγγομαι, ζητῶ, κατακλαίω, -σκευάζω, -φιλοσοφῶ, κλαίω, λαμβάνω (τὰ ἐναντία, ὅτι), λανθάνω, λέγω (ὅτι & διότι), μανθάνω, μέμνημαι, μνημονεύω, οἶδα, οἴομαι, ὀμνύω, ὁμολογῶ, ὁρῶ, παρακολουθῶ, πάσχω, πείθω (ὅτι & διότι), πιστεύω, προσαγγέλλω, -μαρτυρῶ, -τίθημι, πρόχειρόν ἐστι, -ον ἔχω, σκοπῶ, συγκατατίθεμαι, τεχνολογῶ, τίθημι, ὑπέρχομαι, ὑποκρίνομαι, -λαμβάνω, φαντάζομαι, φημί

τὸ δ' ὅτι '—' προστίθημι III8 5; μάχη περὶ τοῦ ὅτι I22 4.

ὅτι ante enunt. secundaria post verba dicendi, sentiendi, affectus: αἰσθάνομαι (ὅτι & διότι), αἰτιῶμαι, ἀλαζονεύομαι, ἀντιτίθημι, ἀξιῶ, ἀπαγγέλλω, ἀποδείκνυμι, ἀποκρίνομαι, ἄχθομαι, γιγνώσκω, γογγύζω (I29 55), γράφω, δείκνυμι, διαλέγομαι, δίκην δίδωμι, δοκῶ, δοκεῖ, ἐγκαλῶ, ἐμφαίνω, ἐνθυμοῦμαι, ἐννοῶ, ἐπαγγέλλομαι, ἐπιδείκνυμαι, -λανθάνομαι, -λογίζομαι, εὑρίσκω, ἐφίστημι, ἔχω πρὸ ὀφθαλμῶν, καταλαμβάνω, κηρύσσω, κλαίω, λανθάνω, λέγω, μακαρίζομαι, μανθάνω, μαντεύομαι, μέγα φρονῶ, [μέλει (διότι)], μέμφομαι, μέμνημαι (ὅτι & διότι), οἶδα, οἶμαι, ὁμολογῶ, ὁρῶ, (ὅτι & διότι) παρακολουθῶ, πείθω, πιστεύω, προβάλλω, προλέγω, πρόχειρον ἔχω, συναισθάνομαι, σῴζομαι, τιμῶ, ὑποδείκνυμι, -λαμβάνω, -μιμνήσκω, φαίνομαι, φαντάζομαι, φημί, χαίρω, χαλεπαίνω, χάριν ἔχω | παραφέρω τὸ ὅτι E33 38.

post substantiva: ἀπόκρισις, γνώμη, διάνοια, δόγμα, ἱστορία, παράδειγμα, παράδοξον, πεῖσματα, πρόληψις, συναίσθησις, φαντασία, χάρις; post adi. δῆλος.

βλέπω αὐτὸ μόνον, ὅτι c. fut. I2 8; τὸ ὅτι '—' v. λέγω; μέλει τινί τινος, ὅτι II20 11 (c. anticip.); προσέχω, ὅτι IV4 7 (?)

ὅτι in locorum excerptorum initio add. F8 2 4 (an I19 1 III21 1 *S* recte?); in tit. I8 17 18 28 II1 9 16 III2 15 16 18 20.

[I11 24 III22 30 IV8 3; pro διότι E22 33 9].

audi verbum ante ὅτι II16 30

οὔτε — οὐδέ) A20ᵃ 31(S14) 41 (M10); οὐδείς I31 1115 38 2937 II1317 III2112 IV160 22 816 18 1318 [E13 243 P. A80(S45)]; οὐδείς — καί — οὐδέ II1317; οὐκέτι I1727 II88; μή I611 II512 IV614 | οὐδέ — οὐδέ post: οὐ I2519 II169 36 1814 2212 28 [III157] 2414 49 2627 34 IV528 732; [οὐδείς E243 P.]; οὐδεπώποτε IV1154; οὔτε III157 | οὐ — οὐδέ — οὐδέ — ἤ III2284 | οὐδέ — οὐδέ — οὐδέ post: οὐ II1313 III139 IV162; οὐδείς III1315; οὐδέποτε III2458; οὔτε III2123.

enuntiatum affirm. (vel interrog.) continuat: I1621 2811 (ταύτην οὐδ' ἄλλην) III2226; — οὐδέ — οὐδέ III2238 IV1152.

οὐδέ — οὐδέ tamquam οὔτε — οὔτε: I719 1226 265 (εἰ) II1615 III2626 [E243 P. bis]; ter I237; quater I1718 & 19; quinquies IV32; sexies II2326 | οὐδέ — ἤ I11 (neg. iter. post οὐ) | καί — — οὐδέ III110.

neque (*n. etiam*; ! = οὐδὲ γάρ) post neg.: οὐ I56! 246! II1115! 1311 15! 1816 (οὐ 15) III136 69! 719 (ter) 915 (ὡς οὐδὲ σύ; ter) 1012 131 (οὐ — ὥσπερ οὐδέ) 2445 IV310! 52 (ὅς — οὐ μόνον —, ἀλλ' οὐδέ) 714! 1317 E13!; post οὐδαμῶς II1218 221; post οὐδέ I6[4 Stob.; in interr.] 5 III310!; post οὐδείς IV160 (?); post οὔπω IV411!; post μὴ γένοιτο I815!; post interrog. II822 228 F1112 | ὡς οὐ (sim.) —, οὕτως οὐδέ II526 E27 A20ᵃ 32 50 (M10 5) 58 65 (S49 56) ‖ post enunt. affirm. I217 (ὥσπερ) 24 116 236 (acc. c. inf.) II136 III122! 223! 89! 2325 245 (ἢ οὐδὲ σύ) 35! A96 (M18) ‖ οὐδέ ad verbum solum spectat (οὐκ ὄντα οὐδὲ φαίνεται sim.) I271 II112 ‖ οὐδὲ — οὐδέ III237!; post οὐ III238! IV1109! E241! ‖ neg. iter. post οὐκοῦν IV164 & 520 (praec. οὐ) E241 A25 (H17; ubi οὐκ οὖν; praec. οὐδείς).

ne — quidem v. εἷς (ubi adde II135 καὶ οὐδὲ ἕν), ἐγγύς (ubi II1740 c. dat. recte leg.), ὅλως | I123 63 & 4 (οὐδ' ὁτιοῦν) 24 (ὅπου) 1717 233 9 II44 (καὶ οὐ.) 84 1020 30 1411 (οὐ μόνον —, ἀλλ' οὐδέ —) 1634 45 III119 310 712 2230 60 87 2631 (οὐ — οὐδὲ γάρ) 32 (ὅς) IV119 (ὅσος) 47 521 (ὥστε) 614 (καὶ οὐδέ; in interr.) 722 918 1131 32 F1510 (inf.) G5; οὐδὲ τοῦτο sim. I69 & 10 (in interrog.) 715 II203 2427 (καὶ οὐ.) 253 (εἰ) III2490 (inf.) IV166 (ter) 67 74 126 E14; οὐδ' ἄν II31 III254; οὐδ' εἰ II2320 IV1135 1124; apud partic. I610 II922 III720 IV813 1318; οὐδέ ad verbum solum spectat (ἐγὼ οὐδὲ βουλεύομαι sim.) I213 II1727 37 196 III23 (inf.) 2267 IV1150 (inf.) 160 638 G1 (ὅς). ‖ οὐδέ — οὐδέ I157 (ὅπου) IV1163 (οὐδ' ὁρᾷ, οὐδ' ἐπιλογίζεται); οὐδέ — οὐδέ — οὐδέ I2212 ‖ neg. iter.: post οὐ I62 (οὐδ' ἄν) 114 II⟨159⟩ 1616 2019 2331 IV13 5 411 521 (οὐδέ — οὐδέ); post οὐδείς II616 (gen. absol.) 2033 (οὐδ' ἄν) A74 (S39); post οὐκέτι II1122.

οὐδείς subst.; v. H, I (s.).

in enunt. affirm. vel post A ὅτι: I32 83 1728 (bis) 242 3 252 17 21 2810 (quater, deinde οὐ —, οὐ — οὐδενί) 23 [(c. genit. partit.; = 616)] 2937 37 (ἐξ ὑμῶν) 48 (bis) II46 515

[(—)] (bis) 1019 205 (bis) 211 14 (καὶ οὐ.) 15 2236 III129 410 64 72 13 918 1020 [192] 202 18 2112 2242 (bis) 43 100 (ter) 24[52] 63 69 (bis) 2613 25 IV12 (bis) 3 5 50 69 74 81 95 119 167 54 611 716 816 108 127 8(?) 1318(?) F35 E13 (ter) 26 482 (quater) A25 (H17) 66 (S31) | in interrog. I16 II1425 176 (ἡμῶν) III2454 2622 IV76.

οὐδεμία I11 (c. gen. partit.).

B οὐδέν v. H, I (n.) (! = c. gen. partit.) I733! 85 915 1214 153! 5 7! 1926 2414! 288 II1311! 14! 1514 19 1642! 1722! 204 33! 2110 12 2215 16 2345 2428 29 III210 13 35 729 (καὶ οὐ.) 177 ⟨192 (εἰ μή)⟩ 2268 106 23[7] 19 29 2450 61! 83 86! IV134 67! 73 84! 158 22 310! (bis) 42 5 515! 31 63! 4 27 33 34! 74 825 98 10! 1019 27! 1123 (bis) 133! 17 (καὶ — οὐ.) E[13] 21! 2! 7 122 18! [243! P.] 462 482 49 A65 80 (S56 45) | in interrog. I2819 2917 II126 1013 (οὐδὲν ἀντ᾽ οὐδενός) 14 21 1614 2419 (τί οὖν — οὐδέν) III2279 (post καὶ οὐ) IV165 (πότερον οὐδέν) 96 (bis) 1022 (bis; ὑπὲρ μηδενὸς οὐδέν) E25.

C οὐδέν tamquam adverbium (οὐδὲν ἡμῖν μέλει sim.) v. H, I; de (τὰ) οὐδὲν πρὸς ἐμέ sim. v. πρός; I54 [123] 2417 II110 196 263 III717 1410 IV17 420 A52 (M14); ante comparativum (οὐδὲν ἧττον sim.) I713 1412 II116 520 1017 (καὶ οὐ.) 1115 1424 III136 IV139 (καὶ οὐ.) 45 79 173 612 F245 (καὶ οὐ.) E531 | in interrog. I56 III2114 IV1036 E241.

D οὐδείς ante adi. vel participium (οὐδεὶς πένης sim.) v. H, I; I2415 II123 24 1317 IV24 128(?) 1318(?) A81 (S46) ; οὐδὲν ἀγεννές sim. I31 4 184 II29 1614 202 (?) 229 III1018 1413 (οὐ. τοιοῦτον) 181 192 2336 2483 IV94 16 E5 21 A4 (V4) 74 (S39; καὶ οὐ.); οὐδὲν ἄλλο I16 1115 35 38 2912 II115 III193 222 (καὶ οὐ.) IV54 26 117 1213 | in interr. II1022 III217 (indir.) 2241 IV168; οὐδὲν ἄλλο III28 2433 IV99.

οὐδὲν τὸ αἰσχρόν IV818; οὐδέν τι IV98!.

οὐδείς post adi. vel partic. E
v. H, I; III2497 (ἄλλος οὐδείς; = IV911); ἀπροαίρετον οὐδέν sim.: I934 (πλέον οὐδέν; = III 210 912 & F312, ubi καὶ πλ. οὐ.) II2391 III1313 IV721; ἄλλο οὐδέν I102 II1029 IV1158 (καὶ ἄ. οὐ.) 726 E40 | in interrog. ἄλλο οὐ. I2924 51 II126 1014 III85 (οὐδὲ ἕν S) 177.

audi adi. apud οὐδέν I2814 (in interrog.); udi ἄλλο I1130 II123 III2233.

οὐδείς adi. v. H, I.

ante subst. I249 II112 125 F
(ἄλλος οὐ.; = 266) 154 232 III1315 2415 IV431 128 (?) [E243 P.]; post subst. II918 III1615 IV1174 [E39 Stob.]; audi subst. [I64 Stob.] III736 (ἄλλος οὐ.) 2466 | in interrog. ante subst. I1230 II128 1027 1116 1427 (audi subst.) 247 III2615.

οὐδείς praedic. v. H; IV1166 G
(in interrog.) E241 (bis) | οὐδέν I423 1127 (οὐ. ἦν τὸ κινῆσαν; sim. 263) 2812 (ἡ Ἰλιάς) 307 II1015 III914 (ὁ Ἐπίκτητος) III156 (= E293; σύ) IV825 (ἐγώ) 1127; οὐδὲν

ἄλλο I47 II914 1424; | in interrog. II2025 (indir.; ἡ δικαιοσύνη) III516 IV111.
H οὐδείς apud inf.: n. II204 (bis) III2452 (nom. c. inf.) | apud acc. c. inf.: n. IV310! | apud partic.: praed. II2419 n. I24 (bis) 98 17 IV26 535 1313; adv. II1928; οὐδὲν μέγα sim. II101 2112 (οὐ. ἄλλο) III2120 (ἄλλο οὐδέν) IV818 (οὐδὲν τὸ αἰσχρόν ?) F312 (πλέον οὐ.) 253; praed. II2419 | apud genet. absol. II19 (οὐδὲν δεινόν) | in enunt. rel. s. I129 2520 III 217 IV18 [20] 741 913; n. II89 2230!; adv. III2280 F1113 (οὐδὲν μεῖον); ἄλλο οὐδέν III2280; adi. A4 (V4) | post εἰ: n. II1618 III110; οὐδὲν ἄλλο IV634 (εἴπερ); adi. II45 | post ὅταν: n. III 2484! | post ἐπείτοι: adv. III 121 | apud imperat.: n. E332!
I neg. iterata post οὐ.: s. I112 2810 III136 2464 2618 IV826 1212! 12 E13; n. I1821! III1310! 268; adv. III110; οὐδὲν ἄλλο II1313; ἄλλο οὐδέν III2452, sim. I232; adi. (post subst.) II1021 | post οὐδείς: s. II205; n. I2521 2918 55 II2114 [III2452] | post οὐδέποτε: n. IV117!; adi. ante subst. II619 | post οὐκέτι s. IV1114 717; n. III2213; ἄλλο οὐδέν I231 | post οὔπω: σεμνὸν οὐδέν E49 | post οὔτε: n. IV623 || μήποτε οὐδέν III2241 || neg. triplex post οὐ I232; post οὐδέποτε I2829.
οὐδέποτε (c. aor., ubi nihil adnotatur; ! = c. fut., !! = c. praes.) I617! 2411! 2718!! 18 2829! II619 138 (ἄν; οὐδ. — οὐδ. — οὐ) 241 (καὶ οὐ.) III34! 59 17 (καὶ οὐ.) 84! 1318!! & 176! (καὶ οὐ.) 185!! 195!! 22102!! 2319 2417!! 58!! 115! 2613 IV1134!! 414 E481!! A50 (ἄν; V8 M5) 92! (S66; καὶ οὐ.) | in interrog. II229 III2453! 269 IV115 17 (ter) 18 620 | in enunt. rel. I112! (οὐδ. — οὐδ. — οὐ — οὐ) II104 (ἄν) | post εἰ IV132!! || neg. iter. post οὐδείς II29 (neg. tripl.) E13! 21! (neg. tripl.).
οὐδέπω neg. iter. post οὐδέν E22 (c. praes.). [(c. aor.).
οὐδεπώποτε IV1154 (ἄν) F213
οὐδέτερος [A41 (S24)] | -ον IV1137 A66 (S31); v. ἀγαθός BCD || -ῶς III32.
οὐθείς subst. E322; κακὸν οὐθέν I928; adi. postpos. E39; οὐθὲν ἧττον IV1169.
οὐκέτι (οὐκ ἔτι) cf. ἔτι | c. praes. I614 912 1914 231 II122 132 1630 (μέλλω) 189 III110 68 (ὥσπερ; ἄν c. opt.) 735 2213 86 2337 IV172 47 (audi verbum) 717 27 30 96 (καὶ — οὐ.) F124 (audi ἐστί; in interr.) E50 A63 (S54; in enunt. rel.); c. fut. I615 175 235 2420 (bis) 2615 II140 524 26 1122 III2269 (in enunt. rel.) 2488 (καὶ οὐ.); οὐ. ἂν ἦν sim. I1727 II88; c. aor. III2467 | particula interrog. I97 & III2494 (c. fut.) 97 (c. praes.) | ap. inf. aor. IV 1114 || neg. iter. (c. praes.) post οὐ III139 E512; post οὐδείς IV910.
οὐκοῦν ante enunt. affirm. (! = sequitur particula neg.) I633! 73 (imper.) 12 1135! 228 II1114! 128 231 III19 (imper.) 725 94 IV113 53 63 64! 66 69 84 122 130 428 520! F36 48 2110 E244! 522; οὐκ οὖν II262 A25! (H17); [οὐκοῦν ἀλλά III184] | ante interrog. I76 8! 1110 (οὐ.

— ποῖον) 19 22 265 (?) II243 4 8 252 III12 4 238 IV610! 19; οὐκ οὖν scripsi I1131 III2237 F2317; οὐ — οὖν II28.

⟨οὔκουν in interrog. F117⟩.

οὔποτε A44 (S27; καὶ οὐ. c. fut.).

οὔπω II824 IV1151 411 66 (καὶ οὔ.) 8 (in interr.) 840 43 E15 49.

οὔτε — οὐδέ III157 (sed E293 οὐ — οὐδέ); οὔτε continuat οὐ E241 (ubi tamen Nilus οὐδέ) 311 [A72 (S37)]; οὔτε — τε I2617 II2023 (οὔτε —, εἴτε —, οὐ); [ὥσπερ οὐ —, οὕτως οὔτε A72 (S37)]; καὶ οὔτε — οὔτε — τὲ A34 (S17).

οὔτε — οὔτε I419 52 1217 II14 217 58 614 828 1016 134 1513 2026 2237 III125 1615 2216 97 2632 IV1137 25 51 28 31 615 1025 28 F30 E192 44 A1 2 (V1 2, ubi καὶ οὔ.) 24 28 31 32 41 (ubi καὶ οὔ.) 42 71 (S8 11 14 15 24 25 36) 94 (M16) G1 | in enunt. rel. I99 II191 (bis) 2 3 A90 (S64) | in interrog. indir. I13 (πότερον) | post εἰ II1310 (bis) | apud partic. I1123 II 1910; ap. genet. absol. G4 | neg. iter.: post οὐ II138 218 III117 IV724; post οὐδέ III2435; post οὐδείς III1018 2628 IV128; post οὐκέτι II140; post οὐπώποτε IV189 | neg. triplex: post οὐκ — οὐδέν I232; post οὐδέν — οὐδέποτε II29 = E21.

οὔτε — οὔτε — οὔτε I2926 IV623 (bis) A73 (S38); in enunt. rel. IV11; apud partic. III2461 (neg. it. post οὐδέν) | neg. iter. post οὐ I625 III1016 IV1129; post οὐδείς I1138 (οὐδέν — οὐδέ —) II124 III2461.

οὔτε — οὔτε — οὔτε — οὔτε I1133 37 II1028 1419 1932 2419 (sequitur οὐ — οὐ — οὐ) III134 (sequ. ἤ — ἤ — ἤ — ἤ) IV534.

οὐᾶ III2234 2324 32.

οὐαί III191; οὐαί μοι III191 (bis) 2232.

οὖλος F186 (τρίχες).

οὖν v. γέ, οὐκοῦν, τοιγαροῦν | in enuntiato primario affirmativo: secundo loco I720 926 1115 127 17 (οὗτος οὖν ὁ —; = 1810 II225 1739 III318) 1412 1726 194 205 (ὁ οὖν λόγος; = 282) 263 4 15 [(αὕτη οὖν ἀ.) 302 II1⟨10⟩ 14 33 528 81 4 11[12] 16 1410 (bis) 27 174 184 (καθόλου οὖν, εἰ —) 1933 211 8 (ἐν οὖν τοιούτοις ἀνθρ.) 233 264 III410 115 1320 163 (τηλικούτου οὖν τοῦ κ.) 204 2219 26 42 43 102 2423 IV190 100 122 54 128 1323 F124 E252 [29] 30 313 40 [45] 49 (ter) | tertio l. εἰς Ἀρίκειαν οὖν sim. I130 III121 2639 IV69 E42; πολὺ πρότερον οὖν sim. I121 III45; φιλοστοργεῖ μὲν οὖν sim. (! = οὖν in responso) I1121! 225! 6! II915 1219! 135 1513 1913 32! III148 IV910 1215 E255!; τὰ μὲν οὖν ποιητέα sim. II172 III149 IV77; πρὸς μὲν οὖν τὸ — II166 | quarto l. I1111! (ἡ μεγ. μὲν οὖν) IV1144! (οὐκ ἄλλα μὲν οὖν) F172 (εἰς συμπ. μὲν οὖν) E42 (οὐχ οἷόν τε οὖν) | quinto l. F281 (οὐ περὶ τοῦ τυχ. οὖν). A

in enuntiato prim. iussivo (imper. vel coni.): secundo loco: post verbum I39 622 118 226 13 303 II⟨93⟩ 102 11⟨12⟩ 21 1323 2415 III142 1412 176 24107 267 IV165 68 146 23 7 (bis) 37 436 629 1126 1319 E13 B

22 [122 Stob.] 23 243 254 26; ante verbum (σὺ οὖν δεῖξον, ἄγε οὖν δ. sim.; ! = praecedit particula neg.) I229 413 17! 637 158! II62! III127 37 64! 1610 IV154 (ἔτι οὖν) 128 423 109! E14 5 141 322! 2 512 (ἤδη οὖν) | tertio l. III17 (καὶ σὺ οὖν, εἰ —) E243 (εἰς τοῦτο οὖν).

C in enuntiato secundario: ὅσους οὖν ἄν IV152; ὅσα δ' οὖν IV127 | ὅστις οὖν I2810 II1023 223 III2471 IV156 118 E142; ὅ τι ἂν οὖν II2215 | ὅπερ οὖν A28 (S11) | ὡς μὲν οὖν IV164 | ὥσπερ οὖν I17 || ἐὰν οὖν I210 731 2017 2414 15 2529 II73 914 1419 195 III193 2017 257 IV158 70 110 130 (ἂν οὖν τις; = 73 4 119 E253; sed 75 ἄν τις οὖν) 1011; ἐὰν μὲν οὖν E21 333 39 | ὅταν οὖν I2012 2418 284 26 II126 26 49 1312 1633 2326 III311 21 22106 236 15 IV146 51 55 85 728 112 129 E5 20 3316 36; ὅταν μὲν οὖν I202 | εἰ οὖν I2813 II612 1310 1812 III1412 IV437; εἰ μὲν οὖν IV123; εἰ δ' οὖν I1710 | ἐπεὶ οὖν II2023 || ἵνα οὖν I2916 A13 (H9) | μέχρις ἂν οὖν III 169 || ἅτε οὖν ante partic. I115.

D in enuntiato interrogativo: sine particula interrogativa: secundo l. I13 13 18 416 (ὁ οὖν ἐξηγούμενος; = 2017) 56 (οὐδὲν οὖν) 631 723 932 1010 1122 23 39 1215 24 174 183 5 (τοῦτον οὖν τὸν —; = 7) 206 228 2816 18 19 (οὐδενὶ οὖν —) 33 (bis) 296 9 17 (οὐδὲν οὖν) 24 (ἄλλο οὖν οὐδέν = III177) 54 II527 (bis) 77 13 1021 1110 11 12 16 1222 1321 22 1626 1712 1914 2022 2122 2315 45 2412 22 III28 1319 209 2218 37 239 19 247 51 94 263 10 IV15 52 54 59 71 76 151 424 511 610 36 726 82 3 913 (νῦν οὖν οὐ θέλεις) 108 1132 E255 (οὐδὲν οὖν); Σωκράτης οὖν ἵνα I2916 | tertio loco post ἄγε I710; οὐ θέλεις οὖν sim. I1227 267 286 II28 45 89 118 1932 III106 265 IV1105 611 813; ἐκ τοιούτου οὖν I2814 2925 II1122 IV1022; καὶ ἐκείνῳ οὖν II1112; τὴν ἐμὴν οὖν I228 267 III2240; φοβεῖταί τις οὖν II139 | quarto loco ἄγε ἐπ' ἀνθρώπου οὖν οὐδὲν III1413.

apud particulam interrogativam: v. ἄρα, μή, μήποτε, πόθεν, ποῖος, πότε, ποῦ, πῶς, τίς | praeterea notanda secundo loco πότερον οὖν III12 IV168 61 3 F120; οὖν ante pronom. interrog. αὐτὴ οὖν τί ἐστι; sim. I105 205 6 2952 58 303 II196 18 III122 23 IV510 13 610 (τὸ οὖν ὑπολαβεῖν); ἀλλ' οὖν τί ὄφελος F111 | tertio loco: ἐν τίνι οὖν sim. I234 2915 II1717 2014 2411 III77 2238 40 [E511]; μέχρι πόσου οὖν I2514; πῶς ἐμὲ οὖν II2121; τὸ σωμάτιον οὖν πῶς sim. II83 (ἐν λογικῷ οὖν) III142 | quinto loco διὰ τί ἐπὶ μόνου οὖν τοῦ ἀνθρώπου IV1125. E

οὐράνιος A51 (M13; γήινος); *-α I122 142.

οὐρανός *II1729 III2247.

οὖρον F1018.

ὦτα *II2310 26 *2412.

οὐσία v. ἀγαθός *II81 (*θεοῦ) 1119 177 *III310 *2410 IV104 F11; ποίᾳ οὐσίᾳ *ἀγαθὸν ἐφαρμόσομεν I2211; v. πρόληψις (ubi invenies *ἐπὶ μέρους -αι et *κατάλληλαι -αι).

οὐσίδιον *II210.

οὐσιῶδες I2017.
οὗτος subst.
A δεικτικῶς: οὗτος I49 57 8 (bis) 1821 2515 2936 64 II816 (bis) 24 131 12 (bis) III2315 18 2454 (?) IV161 55 (loc. corr.) 21 (ter) 82 4 (ter) 7 8 F58 E16 49 (?; ὅταν τις —, λέγε — ‘οὗτος —’); ὦ οὗτος II1218 | αὕτη II1815 | τοῦτο I929 (τοῦτο καὶ τοῦτο) 1716 II2315 III735 (τ., τ.) 107 (bis) III164 (τ., τ.) || οὗτοι II205 (bis) 36 III2314 (αὐτοὶ οὗτοι) IV525 | ταῦτα (multa dubia in his) I2218 2916 26 31 54 (?) 307 II627 814 1520 1911 (?) 2036 (ταῦτα ἢ ταῦτα) 226 2326 43 III86 1412 (ἔστω ταῦτα) 2121 2431 (bis) IV16 430 E18 339 [533] | [τὰ ταῦτα II2118].
B οὗτος ad substantivum praecedens spectat: οὗτος I725 173 301 II823 1314 15 1413 1627 1732 2017 223 (bis) 266 III71 162 ⟨209⟩ 2257 79 2327 2639 IV123 (loc. corr.) 95 [95] ⟨127⟩ 164 177 (θύρας τὰς τούτου) 515 17 21 75 (bis) 134 F89 A74 103 (S39 M25); οὗτοι I926 (τοὺς αὐτοὺς τούτους) 1414 II1019 1636 2035 2335 (bis) 244 (bis) III23 41 2274 2333 2457 IV131 55 59 62 72 34 111 F124 5 E20 [243 Par.] 521 | αὕτη I14 29 418 22 924 194 2412 2811 II101 1221 1714 1825 (ταύτην τὴν ῥυπαράν, sc. φαντασίαν) 208 2119 2311 19 42 46 2428 III18 40 73 6 1312 214 2433 69 99 (ἣν ἂν χώραν —, ταύτην) IV1114 131 114 8 36 127 E49 A43 (S26); αὗται I618 1610 255 II710 1715 III81 IV151 413 || τοῦτο I915 (τὰ τούτου κτήματα = 17; sim. III2221 IV173) 1115 (*κριτήριον — καταμαθὼν τούτῳ — προσχρώμενος) 188 2833 II220 1022 1221 1311 (τ. spectat ad infin. c. artic.; = III105 1211 188 2118 IV21) 149 1630 2215 2334 (ter) III16 (τοῦτο in responso post ὅπερ — —) 26 195 (bis) 2112 2214 IV1126 740 41 917 (τί, sc. ἀγαθόν, τούτου μεῖζον;) 1025 (ter) 28 1320 F115 E11 16 37 39; τοῦτο ad subst. masc. spectat III 105 A28 (S11), ad fem. I188 (?) II2318 22; τοῦτο post duo subst. I111 II105 III243 (inf. c. artic.) | ταῦτα ad subst. gen. neutr. spectat: I36 254 276 285 21 II16 23 69 75 1023 1220 1410 172 6 7 10 13 1913 221 2 253 III726 1016 138 10 208 2120 2326 2618 IV159 81 82 85 137 144 445 515 28 64 23 79 16 39 812 24 1018 30 1321 F17 1018 116 E14 [50]; ad subst. masc. vel fem. vel generis varii spectat I19 911 1719 194 2814 2910 II43 522 62 76 829 1016 (bis) 1218 1424 1646 1727 1918 2021 33 2218 (bis) 23⟨6⟩ [19] III214 319 919 1311 1414 164 205 2261 106 232 2468 2614 IV160 67 87 110 130 159 161 38 12 63 34 75 (18) 26? 32 99 1322 E10 (?) 254 (ubi cod. unus ταῦτα — ταῦτα); ταῦτα post. fem. singul. I610 II526 (?) 2222; post τοῦτο I641; post τί indef. III137; ἰσχυρότερος τούτου λόγος sim. IV 432 613; τούτων ἄλλας βλάβας III736.
C τοῦτο ad totum enuntiatum vel enuntiati partem spectat ccxiii ([IV412]; fortasse I916 ⟨τού⟩τῳ ?) Fvii Exv ([7 243 P. bis]); ταῦτα ccciii ([II2118 IV1121 E243 P.]) Fiii Exv; his adde διὰ τοῦτο (ταῦτα),

cuius locutionis exempla enum. in v. διά.

D ὅς —, οὗτος I2413 II1637 2339 III144 IV1118; ὅ —, τοῦτο I617 (bis) 40 731 ⟨1124⟩ 2961 II512 2117 IV177 99; ἅ —, ταῦτα I616 921 (bis) 252 (bis) II1211 1314 171 2116 17 221 III24111 A3 66 98 (V3 S31 M20) | ὅστις —, οὗτος I191 II124 1023 223 III2471; ὅ τι —, τοῦτο I1119 [25?] II221 2215 A37 (S20) | ὅσα —, ταῦτα II214 IV33 E50 G2; οἷα —, ταῦτα II711; ὅπερ —, τοῦτο III14 (bis) A28 71 92 (S11 36 66) ‖ εἴ (ἐάν sim.) τις —, οὗτος I51 924 269 14 II1312 (?) 202 IV155 75 E49 (?); ἂν πτωχόν — —, τοῦτον E17 | εἰ —, τοῦτο I236 415 173 (?) III 92 268 (ταῦτα) IV110 44 532; ἐάν —, τοῦτο I55 1220 II1631 IV167 (ταῦτα) E10 141; ὅταν —, τοῦτο I2826 (ταῦτα) II185 IV91 E47; ἐπειδή —, τοῦτο I235 | ὅτι —, τοῦτο I432 II819 III712 178 IV113 119; ὡς —, τοῦτο III736; ὅπως —, τοῦτο A3 (V3); ὅπου —, ταῦτα I624; τίνα (πότερον, πῶς) —, ταῦτα F123.

E οὗτος abundanter positum post substantiva (τὸ — χρῆσθαι —, τοῦτο sim.) I69 (ταῦτα post subst. varii generis) 733 (τὸ χρῆσθαι — — καὶ μὴ παρακολουθεῖν &c. —, τούτων) 1212 1410 168 (ταῦτα) 2521 II1125 243 (bis) III15 38 IV532 (προαίρεσις —, τοῦτο) 616 (ταῦτα δ'); τοῦθ' ὅπερ I1129; τῷ εὑρόντι (m.) — —, ἐπὶ τούτῳ (n.) I431.

στρατεία ἐστὶ βίος καὶ αὕτη μεγάλη sim. II1219 1920 2430 34 IV47 F176.

τουτέστι vel τοῦτο (δ') ἔστι (ἐστί) I1726 1823 2514 21 28 2963 II125 101 III125 710 1513 (= E297) 2624 IV528 F37 E5 3310.

οὗτος (subst.) ad ea quae sequuntur spectat: τοῦτο, ὁ θάνατος sim. I1131 III17; τοῦτο ante infin. (* = inf. c. artic.) I631 711 *224 287 *II612 *196 2220 IV*138 *16 *E311 3 *4 *49; ante acc. c. inf. *I168 *II1428 III911 *IV62; τοῦτο ante orationem rectam vel enuntiatum integrum II627 (?) III49 922 2254 IV1142 417 (ταῦτα) 827 1220 E531 (ταῦτα) | ταῦτα ante subst. varii generis I33 (δύο τ.; = 61 III148) II59; ταῦτα ante infin. *I2720 III139. F

τοῦτο, ὅ I423 625 1813 2914 IV626 73 E141; ταῦτα, ἅ I⟨13⟩ 428 1235 II814 2226 III120 (bis) 175 2110 2618 IV417 45 62 E252 | τοῦτο, ὅπερ I1129 G7; ταῦτα, ὅσα I1232 ‖ ταῦτα, εἰ E297; τοῦτο & ταῦτα, ὅταν I2825 | τοῦτο, ὅτι I73 115 (διότι) 7 30 31 32 1411 245 2518 2810 II614 1411 263 III92 172 2422 IV441 612 30 121; ταῦτα, ὅτι I2418 251 II192 219 III1018 IV77 912 | τοῦτο, ὡς I1226 II232; τ., ὅπως I910 23 (ταῦτα) 113; τ., ὥστε I640 1126 III64 193; τ., ἵνα II516 III120 (ταῦτα) 33 218 2332 246 IV414 (bis) 16; τοῦτο, μὴ οὐ III2623 | τοῦτο, διὰ τί (πῶς sim.) I176 156 II129 (ταῦτα; = III2110) 37 177 2413 15 253 III2495.

G οὗτος praedicatum (copula sive addita sive omissa). ubi nihil adnotatur, pronomen ad ea quae praecedunt spectare scito; exempla pronominis ad ea quae sequuntur spectantis his siglis no-

tavi: i., *i. = ad infin. vel inf. c. artic. (v. infra *a, c, f, g, h, i, k, l*); ai. = ad accus. c. infin. (v. *i*); s. = ad substantivum (v. *a, f, h*); p. = ad particip. c. artic. (v. *a, h*); '—' = ad orat. rectam vel enuntiatum primarium integrum (v. *a, e, i*); ὅταν, ὅπερ = ad enuntiatum secundarium ab ὅταν, ὅπερ incip. (v. *a, b, f, h*) ‖ *a*) οὗτός ἐστιν ὁ — ἀθλητής sim. I1823 224 2825 (ὅταν) II1738 1827 (p.) III211 2012 ('—') IV142 (i.) 43 312 444 (p.) 739 86 (i.) 1027 (s.); τοῦτό ἐστι τὸ τιμᾶν ἄλλο sim. I1923 III128 2011; οὗτός ἐστι ὁ προκόπτων sim. I421 II2328 III23 IV1158 526; *b*) τοῦτο ἦν ἡ ἐξουσία sim. I2825 (ὅταν) 306 IV1113 | *c*) αὕτη ἐστὶ ζήτησις sim. I1615 2217 2935; τοῦτ' ἔστιν ἑαυτῷ παρέχειν πράγματα sim. I131 (i.) 1235 III913; τοῦτό ἐστιν, ὃ ποιοῦσιν sim. III122 (οὗτος) 29 IV56 68; ταῦτα —, ἅ II520 1428 III517; *d*) τοῦτ' ἔστιν ἄνθρωπος sim. I925 2410 2825 (ὅταν) II1114 154 (τοῦτο οὐκ εἰσὶ τόνοι, ἀλλ' ἀτονία) 1721 III2338 2493 IV132 E241 | *e*) οὗτοι οἱ μανικοὶ τόνοι sim. II1517 IV312 1019 ('—') 27; τοῦτο οἱ ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος III2215; *f*) αὕτη ἐπίδειξις I2615 (s.) 2710 (i.) II136 27 III95 IV531; τοῦτο διήγησις sim. I306 II27 2216 III2493 E521 ‖ *g*) τοῦτό μου τὸ ἔργον ἐστίν sim. I733 (i.) 1621 II1125 141 III2630 & IV422 (i.) E43; τοῦτο τὸ μετροῦν ἐστι III2619 | τοῦτο μάχη ἐστί sim. II517 2030 III2215 IV813 F45 6 ‖ *h*) τὸ τοῦ φιλοσόφου δῶρον τοῦτο ἦν sim. I94 (s.) 1215 (i.; = 282 II1124 III1410 IV57) III2412 (p.) 2636; ὁ ἀποδεδημηκὼς οὗτός ἐστιν sim. I421 II175 (sequ. ὅπερ); ἡ ἀρετὴ τοῦτ' ἔστι I47 (i.) | σὸν τοῦτ' ἔστι E17 (*i.) | *i*) τὸ πρῶτον τοῦτο sim. II1214 (i.) 2334 (ai.) | ἀπόδειξις αὕτη μεγίστη sim. I2919 ('—') II1718 530 (*i.); μωρία τοῦτο καὶ μανία I1636 ‖ *k*) μέρος ἐστὶ τοῦτο τοῦ βίου sim. I261 (i.) II2345 III 1011 IV411; ὅ τι—, ἐὰν ἀδελφὸς ᾖ τοῦτο &c. II2215; ψόφος ἐστὶ ταῦτα πάντα II619 ‖ οὐκ ἔστι τοῦτο ἀρχή III732 ‖ *l*) τοῦτο τὸ προκείμενον ἔχων sim. I225 II2343; ταύτην δύναμιν εἴπω sim. I510 II115 IV1324; τοῦτο ἔχεις ἐξαίρετον sim. II201 (*i.) IV1127 | τοῦτο δύναμιν καλοῦμεν I55; ἐρημίαν καλεῖς τοῦτο I1220; καλεῖς τοῦτο φιλοστοργίαν III2483.

οὗτος adi. (de οὖν interpos. H v. οὖν A).

οὗτος ὁ χρόνος sim. LXIV FI (214) EII; interponitur verbum (ταύτην ἔχει τὴν ἐπαγγελίαν sim.) I33 9 43 94 (?) 12 128 1619 III22102 267; οὖν I1217 185; γάρ III310; pronomen I2957 II1212 III35 F1410 E241; alia III314 2613; interpon. duo vel plura vocabula I1820 II1739 1818 III318 [E243 P.] | idem δεικτικῶς I1135 2220 II136 III49 IV517 | τούτων *λόγων καὶ ἔργων IV910; τούτων * ἔργων καὶ τῶν προσηγοριῶν I1912; ταῦτα τὰ δόγματα —, ταῦτα —, ταῦτα II2234 | cum adi. vel praedic.: ἐν τίνι τούτῳ * κόσμῳ II2419; πᾶσαι αὗται αἱ φωναί IV102; τοῦτον μόνον τὸν ἀγῶνα III67;

ταύτην τὴν ψυχικὴν ἡδονήν sim. II1928 III318 77; ταύτην τὴν λαβὴν τήν — II1323 IV529 912; ταύτην * εἰρήνην κεκηρυγμένην III1312; καλὴν ἐστείλω ταύτην τὴν ἐμπορίαν III2480 | v. οὑτοσί.

οὗτος ὁ c. partic. (δ. = δεικτικῶς) I719 186 & 2926 (δ.) II527 (δ.; bis) 264 III2476 (δ.) IV1174; interponitur verbum II14; interp. plura I91 2952 (δ.) II205 III2235; οὗτοι αὐτοὶ οἱ — IV93; αὐτὸν τοῦτον τόν — IV146; τὶς οὗτος ὁ — III2475 (δ.) | τοῦτο τὸ c. infin. v. supra F ‖ οὗτος ὁ c. adi. I1810 (δ.) II1428 1617 (τοῦτον, ὃν — ζητῶ, τὸν εὐγενῆ) III2318; neutr. I189 (δ.) II225 2016 (pl.) ‖ ταῦτα τὰ μηδὲν πρὸς σέ III216.

I οὗτος ὁ — ad ea quae sequuntur spectat: ad ὅς I923 1139 II42 (τοῦτο τὸ πιστόν) 1635 IV45; ad ὅτι II14 151; ad μήποτε IV21; ad ὥστε III 118; ad ἵνα IV832; ad inf. IV1215; ad orationem rectam I294 II2342 E44.

τίς αὕτη φλυαρία sim. IV624 E244; τοῦτό σοι κακόν ἐστι IV 1035 | cetera exempla admodum dubia sunt I[1925] 265 (τοῦτον ⟨τόν⟩) II1730 (ταῦτα ⟨τά⟩; = III1016) 1929 (ταύτην ⟨τήν⟩) IV1131 (αὕτη ⟨ἡ⟩).

K ὁ τόπος οὗτος sim. (δ. = δεικτικῶς) I721 84 15 912 1621 II88 1424 154 178 34 191 2034 (bis) 35 III115 36 27 313 126 1410 2294 2410 53 ⟨59⟩ 258 IV126 (τὰ δέ —) 137 424 (δ.) 24 733 (δ.) 1321 (ἐάν τινα —, ὁ ἄνθρωπος οὗτος) G6 (δ.); ὁ ἄνθρωπος αἰδήμων ἐστὶν οὗτος III2318 (?) | τὸν ἐξηγητὴν τοῦτον καὶ θύτην sim. I1720 III 2294 (δ.) 2424; τὸν θύτην τοῦτον καὶ τὸν φιλ. I1729; τῷ κλίματι τούτῳ καὶ τῇ φορᾷ II1520 | cum adi. vel praedic.: τὰ θεωρήματα ταῦτα πάντα I729; πάντας τοὺς λόγους τούτους sim. I810 1622; τὴν μίαν ἧτταν ταύτην sim. II186 2314 (audi δύναμις) IV1171; τὴν δύναμιν ταύτην τὴν ὁρμητικήν sim. I112 914 II1927 243.

ὁ γεγυμνασμένος οὗτος sim. L
I83 (cf. II243); interpon. duo vel plura vocabula III2113 E22 | ὁ αὐτὸς οὗτος (post ὁ καλός) III15; οἱ ἐπιφανεῖς οὗτοι IV64; τὸ εὐσεβὲς τοῦτο II2023 (τό τ' εὐ. τ. καὶ ὅσιον IV145) III167 (pl.); τοῖς τρισὶ τούτοις II191 | τὰ δ' ὑπὲρ ἡμᾶς ταῦτα F18 | τὸ δῆσαι τοῦτο IV1120.

οἱ τόποι οὗτοι, οἵ sim. I427 640 74 1810 II139; ante ὅτι I31; ante orationem rectam I82 II1641 (τὸ λεγόμενον τοῦτο) III2219.

νόμος οὗτος sim. I[632] 1417 M
III176 IV524; δι' ἓν τοῦτο δόγμα, τὸ — τίθεσθαι II2228; φιλοσοφίαν τινὰ ταύτην sim. I911 III723; ὀλίγος χρόνος οὗτος ὁ — I917 | ὄργανα ταῦτα, δι' ὧν I1617.

τὸ δύστηνον τοῦτο σωμάτιον sim. I135 1621 (αὐτὸς οὗτος) II1822 2028 2237 III224 IV1148 725 F2313.

ἐκεῖνος ὁ στρατηγὸς καὶ οὗτος III2435; ἐν οἷς —, ἐν τούτοις (si ad τόπους spectat) II2339.

de variis locutionibus, in quibus οὗτος adparet, velut αὐτὸς οὗτος, πάντα ταῦτα,

τούτου ἕνεκα, πόθεν τοῦτο sim., de *ἐκεῖνος* opp. &c. v. *αὐτός, πᾶς, ἕνεκα, πόθεν, ἐκεῖνος* &c.

ταύτῃ huc I102; *hoc modo* II221 ⟨56⟩ F49; [II2311].

οὑτοσί: *τουτί* I713; *τουτονὶ τὸν θύλακον* F2310.

οὗτως (*οὗτως* ante vocal. vel in ult. enuntiato cxxxviii Fi Ex Aiv Gii; *οὗτως* ante cons. xxxiii Ai; *οὕτω* ante cons. clxi Fi Exxi Axvi; hiatum non inveni praeter I610).

A *οὕτως* δεικτικῶς: *a*) (= ante adi. vel. adv.) I611 ⟨148⟩ 2614 2811 306 II79 1222 1426 (bis) III112 722 113 207 2319 2441 IV154 210 821 (?) | *b*) (= ante verbum) I1611 (?) II1324 1616 (?) 35 (bis) 1720 2315 III137 42 (?) 1019 2639 (*οὕ. μόνως*) IV1116 (bis) 912 (?) 1030 (*οὕ. ἢ οὕ.*) ‖ *adeo* (*οὐχ οὕτως ἀναίσθητός εἰμι* sim.; saepe in interrogatione) *a*) I228 932 II615 2018 2322 III121 35 2426 52 263 IV159 612 1027 (?) 113 (?) | *b*) III113 22109 2329 (bis) 2453 267 28 36 IV127 E461 ‖ *ταῦτα μὲν* ⟨*οὕτω*⟩ I610; *οὕ.* in responso I1118 37 III15; *οὕτως ἔστω* III2449 ‖ *οὕτως* tamquam contemptim dictum I610 (⟨*οὐχ*⟩ *οὕτω πως*) 158 (*οὕ. δι' ὀλίγου*) IV613 (*οὕ. ἐξ ἀρχῆς*?).

B *οὕτως* ad ea quae praecedunt spectat.

a) II233 III2457 (?) 59 IV148 59 529 (ter) 821 (?) 1013 (?) 27 (?) 113 (?) 16 | *b*) I812 917 (bis) 21 145 6 187 271 2937 60 II17 1123 129 (?) 1616 (?) 1720 1826 1920 2010 2316 2420 III211 35 42 (quater) 84 1616 2268 74 81 (bis) 97 231 2 2613 IV185 119 138 139 (quater) 58 76 912 1017 (bis) E10 15 513.

ὡς —, οὕτως integra enuntiata coniungit (! = idem verbum in utroque enuntiato) I716! 152! II1923 2416 III715! 96! 1215 141!; *ὡς —, οὕτω καί* I2511 II1312! 211! III33 610 81! 137 2327! IV1176 420! 75 E3314! 36! | *ὥσπερ —, οὕτως* III514! 68 E27 (*οὐδέ*) A88 (S62); *ὥσπερ —, οὕτω καί* I164 12 II1520 IV818 A20a 30 57 (S13 48) 72 (S37; *οὐδ'*) 77! (S42) 82 (S47; *μηδέ*) 83 (S57) 91 & 93 (S65 67; *μηδέ*) | *καθάπερ —, οὕτως* E38!; *καθάπερ —, οὕτω καί* E7 A26 (S9 H18) 63 65 89 (S54 56 63) 90 (S64; *μηδέ*) | *ὃν τρόπον —, οὕτω καί* A74 (S39) ‖ *ὡς —, οὕτως* eiusdem enuntiati partes coniungit I289 (*ὡς —, ὡς —, οὕ.*) E253; *ὡς —, οὕτω καί* I2962 II526 (*οὐδέ*) III1011 (*ὡς* — ter) 15 (*ὡς* — bis) IV43 136 | *ὥσπερ —, οὕτως* II75 III32 188! *ὥσπερ —, οὕτω καί* IV1122 A58 (S49; *οὐδέ*) 84 (S58) | *καθάπερ —, οὕτω καί* I182 II242 5 ‖ in A84 (S58) excidit apodosis. C

ἐάν —, οὕτως II2212; *εἰ —, οὕτως* I164 5 125 6 II822 93 2220 G8; *οὕτως* post partic. II820 III1323; *ὡς κοιλίαι* — &c, *οὕτως* (abundanter) I926.

οὕτως sic, hoc modo, hac lege, hanc ob causam sim. I1914 205 19 228 II922 III168 196 2115 (bis) 2425 67 105 IV184 (tertio loco) 98 519 (*ἐπεὶ οὕτως — καὶ λέγε*) 814 22 E4 30 311 3310 [39 Stob.] 45; tamquam *κατὰ τοῦτο* I1611; tamquam *ταῦτα ποιῶν* ⟨IV1011⟩ | *igitur* III1012; ante interrog. III1319 2626 IV D

828 99 | καὶ οὕτως I1221 II17 8 40 217 129 (?) 158 2235 III11 (itidem) 24 411 913 116 1318 151 2 (= E291 2) 179 225 2479 267 IV1117 418 813 F117 (καὶ οὕ. κἀκεῖνα) E4 A23 (S7 M2 H16) | εἶθ' οὕτως I1123 1229 263 II1720 (in init. orat.) III212 2223 231 2 18 2617 IV 1111 840.

E οὕτως similitudines atque exempla sive inducit sive continuat I165 2010 II54 62 911 III158 (= E294) IV836 E15 (οὕ. πρὸς τέκνα &c; quater); οὕτω καί I929 244 II19 410 520 21 65 13 711 921 1710 35 183 5 8 206 20 III725 156 (= E293) 1612 204 224 2487 IV114 30 91 92 425 (ante '—') 514 (tertio loco) 25 135 F203 E141; οὕτω καί sine verbo IV87; v. ἐνθάδε (ubi adde II1424), ἐνταῦθα.

F οὕτως ad ea quae sequuntur spectat: οὕτως, ὡς— integra enuntiata coniungit (! = idem verbum in utroque enuntiato) I34 1215 17! 22! II263 III158! (= E294) 2231 (ὡς —, bis) | οὕτως, ὅπως — G1! ‖ οὕτως, ὡς — eiusdem enuntiati partes coniungit I119 24 (bis) 195 10 2959 II1415 (⟨ὡς⟩ —, ὡς —) 2215 16 III158 (= E294) 2235 2466 257 IV179 (?) 45 F292 E22; ante adi. vel adv. I101 IV67 A20 22 (H15 S6) | οὕτως, καθάπερ — I143.

οὕτως ad infin. sequ. spectat: *a*) IV150; *b*) III2611 [E513] | οὕτως —, ὥστε: *a*) I114 25 II 44 126 1831 233 4 III2464 IV 103 1119; *b*) I55 1126 III2329 IV21 426 75 1324 E461 | οὕτως —, ἵνα: *a*) II216 III2625 IV821 E122; *b*) III1210 | οὕτως ad enuntiatum integrum sequ. spectat I1911 II123 246 III12 IV168; οὕτω γενναίως λέγω '—' I278.

ἂν οὕτω τύχῃ II109 19 1217 G
1636 2110 (ἂν δ') III13 (εἰ — τύχοι) 218 2226 265 IV1160 1123 35 1322 E253; κἂν — II1417 III134 E16 | εἶτα ἂν οὕτως ἀγεννῶς ἔχῃς, — III2457; sim. IV1013. [IV1127].

[οὕτως μέν — ἐκεῖνος δέ

οὕτως post adi. vel. adv. I1125 II1720 IV210; post verb. II1920 III267 IV21.

οὕ. ἔχω I1125 1217 2937 II 17 III1616 IV180 & 85 (πρός τι) 45 58 1017 30 | οὕ. ἔχει sine subi. G8; ἐπί τινος II1711 185 III33.

ὀφείλω I716 & 82 (δανείσασθαι); c. inf. I128 II126 202 III55 2215 2453 E513 | -ομαι II108.

ὄφελος: τί ὄφελός ἐστι (ἔσται, ἂν ἦν; g. = c. gen.; d. = c. dat.; ! = sine verbo) I416! (d.) 63 4! 34! (g.) 2529! (d.) II1720! (g.) 34 (d.) 234 (g.) III130 (g., d.) 730! (d.) 107! (τί ὄ., ἂν —) 2451! (g., d.) 51! (d.; τί ὄ. γράφειν) 74! (d.) IV131 (g., d.) 94! (d.) 44! (g.) 87! (g.) F111! (g.) | οὐδ' οὕτως τι ὄ. I65!; ὄ. οὐδέν II918! (d.; ἀπό τινος) IV1174 (d.; g.); μηδὲ⟨ν⟩ ὄ. IV810 (g.) ‖ ὄ. ἔσομαί τινι c. partic. IV1167; τί ὄ. ἂν γένοιο αὐτῇ c. partic. E245.

ὀφθαλμία III2240.

ὀφθαλμός *I2532 *II1028 *2028 ⟨*⟩ 2312 ‖ -οί *I1924 *II711 233 *9 & 26 (*ὦτα) 35 *III2635 *IV520 *F54 (*-ῶν ὁ ἕτερος) *139 *12 *A75 (S40) | πρὸ -ῶν ἔχω τι II1627 IV1031 (ἔ. τι et ἔ., ὅτι);

— ἔστω τι E21; — ἐτίθει τι III2329.
ὄφις *I2524 | *-εις II2237.
ὀφρῦς (sic *S* recte) *I32 1717 II 824 26 III1015 *IV1150 *E22 22.
ὀχεύω I614 E41.
ὄχλησις A99 (M21).
ὄχλος I1221 II134 169 III132 IV424 25 26 A91 (S65).
ὀχυρῶ A74 (S39).
ὄψις *I186 *208 (*ἁφή) III133 IV1135 *A7 (H3).
ὀψοποιοί et
ὄψον A34 (S17).
ὀψωνητής III2621.

παγκρατιάζω III106.
παγκρατιαστής III15; pl. *II1822.
παγκράτιον III253.
πάγος IV838.
πάθος I2710 *II920 III18 23 IV157 (ἐκ -ους) *115 828; pl. I426 *II1811 *III23 *F205 *A4 20ᵃ (V4) *21 (S5). [422) 27.
παιᾶνες II626 (γράφω; = IV
παίγνια I2610.
παιδαγωγός *I1122 *II2226 *III195 5 *2217.
παιδαγωγῶ III267.
παιδάριον II128 (κοράσιον; = III2213) 2029 III1511 (= E296) *191 2018 (fortasse 2499) E26; pl. *I114 III313 *1318.
παιδεία I26 *II1727 (παιδεύομαι 26) *2026 III2115 [IV1217] *A87 (S61).
παίδευσις I1712.
παιδευτής *I912 *18 *19 II 1929 *III2217 2499 (?).
παιδεύω τινά III719 (τί) F56 A69 89 (S34 63) ‖ -ομαι v. παιδεία; I128 15 17 229 272 2933 II122 25 1929 (παρά τινι) 219 (εἴς τι) III719 (ἅ) IV57 E5; *-όμενος I128 II121; πεπαιδευμένος I272 *2944 *54 (ἀ. = opp. ἀπαίδευτος) II213 & E5 (ἀ.); *-οι II125; *παιδευθέντες II122.
παιδιά *I257 & *8 (λύω) *8 (παίζω) II517 1637 *IV75 (bis) *19 *30 31 (ἐν -ᾷ) ⟨1217⟩.
παιδίον v. ἀδελφός, γαμῶ, γυναικάριον, γυνή | *I1120 *21 *23 27 165 235 9 2932 66 (ὡς π.) II116 *224 *10 *12 *III194 *5 *2271 2453 *88 *IV1141 (ἀπέθανε; = E11) 72 *2 *915 | παιδία I*⟨2420⟩ *2931 *II115 *1625 26 *2418 *III⟨922⟩ 196 *2274 77 *106 *2313 *IV1163 *166 *75 *22 (bis) *23 (ter) *32 *833; ὡς τὰ π. II1633 39 III 155 & 12 (= E293 7) III248; -ία ἔχω IV1159.
παιδισκάριον III256 *8 IV115 20 21 36 441 1322.
παιδοποιοῦμαι v. γαμῶ π. πάντας ἀνθρώπους III2281.
παιδοτρίβης IV1117; *-αι IV915.
παίζω v. παιδιά | I1013 2420 2510 (τὰ περὶ Ἀχιλλέα) II518 19 (τινί; = IV75) 1637 1916 III155 (ἀθλητάς; = E293) IV 730 124.
παῖς *puer* III721 (καλός) 98 196; pl. III 194 | *filius* v. ἀδελφός, γυνή, πατήρ, πατρίς, praeterea *E314; pl. II518 III2267 *2414 24 (παῖδες παίδων) *60 | *servus* *I132 *1819 *E121 *2 *141; pl. IV737.
παίω II615 E30.
πάλαι II2210 IV173.
παλαιός I2957 III1611 2114; *-οί I1817. III2115.

παλαιστής III15 159 (= E 295); pl. E293.
παλαίστρα *IV1120.
παλαιστρικά *IV1117.
παλαίω IV612 15 915.
παλάτιον *IV1173.
πάλη III15 253.
πάλιν proprie v. εἶτα | I119 1726 1918 2213 15 2410 (ἀπέρχομαι π.; sim. 2927 III2630) 2515 (?) 2927 II1519 1630 & 31 (καὶ τοῦτο π.; sim. III2457) 32 1731 (π. ἐλθών) 36 189 11 2116 III79 1318 1614 2285 2450 75 98 254 (ter) IV138 (π. ταὐτά) 715 915 1016 (π. ἀπολαμβάνω) 1114 1221 F89 E24[3 P.?] 4(?) | per translationem I143 153 1612 173 (ἐκεῖνον π.; sim. 201 III2482) 206 17 (ἤδη —, π.) 228 232 2510 15 (?) 2929 II19 (ἐν τίσιν π.) 56 912 1623 (π. ὅταν; sim. 204 III195 IV435 104 112) 2018 2120 (τισὶν ἄχρηστοι, τισὶν π. χρήσιμοι) 235 10 (ἢ π.; = IV1148) III105 186 2292 2433 57 (π. καὶ τούτων) IV122 (π. δέ) 53 718 36 (ὅπου π. ἐγώ —) 827 1122 (π. — ταὐτά) E24[3 P.] 4; καὶ πάλιν I24 1132 2918 II204 (ἄλλος — καὶ π. ἄλλος) III248 103 (καὶ π. ἄλλος — καὶ ἄ.) IV38 813 916 112.
πάμπολυς χρόνος IV525.
πανδοκεῖον *I2414 II2336 *36 41 *IV515 *E11 (πανδοχ.); pl. II2337 (pl.) 43 45.
πανδοκεύς *I2414. [1425.
πανηγυρίζω (-ιάζω S?) II
πανήγυρις I1221 II1423 *23 *24 *28 *III510 *IV1105 *106 *108 *109 424 *24 26. [F274.
παντάπασιν III68 1321 IV114
πανταχόθεν IV448 (bis) E461.
πανταχοῦ III168 2295 2416 2624 IV1112 33 52 27 & 31 (πάντα π.) 35 833.
παντελής IV123 | -ῶς I203 II1813 2019 215 III2213 IV433 1113 E14 22 3310 522.
πάντῃ A8 24 28 42 (H4 S8 11 25).
πάντοτε E141.
πάντως I18 43 67 227 II521 IV⟨438⟩ 1011 111 E14 5 A84 (S58).
πάνυ apud adv. F812; apud superl. adv. III2317 | οὐ π. apud verbum II213 4 5; in responso II228 | π. μὲν οὖν II1219.
πάππος *I94 IV19; pl. IV157 (π. καὶ πρόπαπποι) *F1813.
παρά c. gen.: c. verbis v. αἰτῶ, ἀκούω, ἀξιῶ, γίνομαι, δέομαι, δίδωμι (in fine), εἰσπράσσομαι, ἐλευθεροῦμαι (IV1114), ἐπισκέπτομαι, εὑρίσκω (A97 = M19, quod ibi om.), ἔχω D, ζητῶ, ἥκω, θέλω E, λαμβάνω, μανθάνω, παραλαμβάνω, πυνθάνομαι, τρέφομαι; c. subst. ἐντολή, ἔπαινος (ubi add. II134), πινακίδες, σύμβολον, συνεργία, χάριτες; τὰ παρά τινος II1318 IV58; v. praeterea αὐτός A, B; [III410] | παρά c. dat. c. verbis v. ἀκούω, ἀλείφομαι, δειπνῶ, διαιρῶ, διακρίνω, δικάζομαι, ἔχω D, κατασήπομαι, κρίνομαι, λαλοῦμαι, λανθάνω, λέγομαι, μανθάνω, νικῶ, ὁρῶ, παιδεύομαι, συνεισφέρω(?), τρίβω, ψέγομαι; c. adi. v. ἰσχυρός; sine verbo (apud) II111 IV839 (μωρὸς παρὰ μωροῖς) A56 (S30); v. αὐτός B, E | παρά c. acc. c. verbis v. αἱροῦμαι, ἀναγκάζω, ἀπόλλυμαι (ubi adde E512), ἀτυχῶ, γίνομαι

F, διαφέρω, εἰμί (in v. φύσις), ἐπείγω, εὐτυχῶ (II2329), ἔχω D, ἡγοῦμαι, λύομαι (I257), ὁμαλίζω, πέμπω, περιπίπτω (π. ἔκκλισιν), ποιῶ, -οῦμαι, πράσσω, τίθημι; c. subst. v. ὁμιλία; τὸ παρ' αὐτόν II220, v. φύσις; παρ' ἀξίαν sim. v. ἀξία, δύναμις, καθῆκον, καιρός, μέλος, προσῆκον, συμμετρία, τόπος, φαινόμενον, φύσις; παρ' ἡμέραν v. ἡμ.; παρά praeter III ⟨410⟩ (οὐδείς; cod. ἐμοῦ) 112 (ἄλλο τι) 1021 (τί) IV121 (τἄλλα).

παραβαίνω III58 (ἐντολάς; = IV310) 2269 (*σχέσεις; = IV1015) 2461 E50 511 (ἐν).

παραβάλλω τινί τι II185 12 III258; abs. εἴς τι I279.

παραβαπτισταί II921.

παραβατικῶς & -ώτερόν τινος ἔχω II2014.

παραγγέλλω I1817 (τὸ '—') II913 (inf.) F116 (*inf.; τινί) | -ομαι I79 (ἐν) IV418 (ὡς -εται; ὑπό); *παρηγγελμένα E49.

παράγγελμα *F114.

παραγίνομαι IV1174 F162 E14 [122] A33 (S16; ἐκ).

παραγυμνῶ IV832 (μηδὲν πρός τινα).

παράγω τινά II714 F57 (εἰς); abs. I102 (ταύτῃ) | -ομαι II207.

παράδειγμα v. ἔκκειμαι | I2957 (καθ' ἡμᾶς) III45 (τινί, πῶς) II220 (*π. *παρ' αὐτόν) 2433 (τινός) *IV1152 159 (τινός) 829 (π. φέρω τι εἴς τι) 31 (τινί) | -ατα *IV1170; -ασι χρῶμαι I2957 (πρός τινα; = III2628, ubi ὅτι).

παραδεικνύω I16 II2415 264.

παραδέχομαί τι I76 9 1722 261 2 III1215 IV517 (audi acc.) 17 (c. praed.) | -δεχθήσομαι III1215.

παραδίδωμί τινί τι I1412 (c. inf.) 13 II823 1218 1725 (audi acc.) III153 (= E292) 2294 IV439 1135 (υἱὸν μαθησόμενον); τί sine dat. I2523 IV177 (c. praed.) | -ομαι pass. II142.

παραδοξολογῶ II2213 (καταγελῶ ἐφ' οἷς π. περὶ φιλίας; ubi tamen praepositio ἐπὶ ad καταγελῶ spectat) III24111 IV1125.

παράδοξος subst. II1822; -όν II11 *3 5 *40 40 (ὅτι) IV1125 126; (ὅτι) -α I2532 33 *III121 IV1173 | -ότερος adi. I2532.

παράδοσις II2340 *40.

παραιτοῦμαί τι II1642 E335.

παρακάθημαί τινι II156 1644 2119.

παρακαθίζω II623 (τινί) IV 1115 135 & 18 (τινί).

παρακαθίημι (*χεῖρα) II48.

παρακαλῶ τινα I930 119 (πρός τι) 1621 (ἐπί τι) II62 (εἰς) 711 (ἵνα) 1515 IV1310; c. praed. I2716 III2112; c. inf. I1010 II 241 III2328 (acc. c. inf.) IV1315 18 | abs. III2327 (ἐπί τι = E332) 27 (ἵνα) 27 ‖ -οῦμαι III2327 35 F172 (εἰς) E254 (ἐπί τι).

παρακατακείμενος I269 *II 48.

παρακατακλίνομαι II1816 IV1119.

παρακατατίθεμαί τί τινι IV1312; τινί abs. IV821 IV 1312 14.

παρακείμενος I610 II1931 2416; *-α E36 | -ένως III2290.

παράκλησις III2328.

παρακολουθῶ τινι (δ. = δύναμαι) de personis II1633 III54 (σαυτῷ, ὅτι) 14 (ἐμαυτῷ

— γινομένῳ) | de rebus I55 (μηδεν⟨ί⟩) 613 18 (*φαντασίαις; = IV732) 711 33 (λόγῳ; = II2419) 94 (*διοικήσει; = IV77; δ.) 1411 (δ.) 1715 18 2613 & 14 (δ.) 2820 2926 II104 1414 15 16 III2013 2326 (δ.) A6 (H2); τούτῳ, ὅτι II614 263; τούτῳ, τί, πῶς II 2413 | π., ὅτι III129 106 24110; π. c. interrog. ind. II144 176 2419 (πάρειμι καὶ π., πῶς) | abs. I[55] 1714 II263 IV521 (π. ἐλεγχόμενος) [E332 (ἐπί τι)].

παρακολούθησις I613 21 II 86 & 8 (*χρήσει *φαντασιῶν) 1415.

παρακολουθητικός v. δύναμις | τινί I617 (*χρήσει) II103.

παρακούω τινός II151 E322.

παρακρατῶ v. ἀμίς | III728 (ἐν).

παρακύπτω I116.

παραλαμβάνω τινά II136 7 1617 F54 (ἵνα) E322 (c. praedic.); π. τι I1110 II521 195 7 E337 511 | -ομαι I14 (c. partic. fut.) 625 (ἐπί τι; = E241) 205 (πρός τι) & III2267 (ὑπό) IV114 (εἴς τι; = E251).

παραλείπω II71 1813 E37 | *-όμενον I732 (ἐν).

παράληψις II112.

παραλλαγή πρός τι I144 *II83 2332.

παρήλλαχά τι ἀπό τινος III 2123.

παραλογίζομαι II207 A5 (H1).

παράλογος IV1173 (-α) 715 | -ως I1127.

παραλύομαι II183.

παραμένω II1420 1637 (τινί).

παραμετρῶ I210 | -οῦμαι E30.

παραμυθοῦμαι II64 (sequ. '—') III24115 (abs.) IV113 F224.

παραμυθίαν ἔχω I118.

παρανομία IV736.

παραπέμπω E252.

παραπίπτω I420 A34 (S17).

παραπέπλεκταί τί τινι III 2254.

παραπλήσιος I618.

παραποδιστά I253 (opp. ἀπαραπόδ.).

παραπροσδέχομαι I2011.

παράπτομαί τινος IV1013.

παρασιτῶ IV1139.

παράσιτος A77 (S42).

παρασκευάζω τι IV177 843 (ἐπί τι) 1110; abs. [II224 (πρός τι)]; c. praed. I131 27 tit. (πρός τι) III2625 IV734 1030 (κάλλιστα) | -ομαί (med.) τι I306 (πρός τι) II219 IV180 (ἕνεκα); abs. I232 414 307 (πρός τι; = II28 ⟨24⟩ III106) II63 (ἔν τινι) III2223 43 IV430 (περί τινος) 116; π. ὡς καταγελασθησόμενος sim. E22; v. παρασκευή | -ομαι pass. IV1175 | παρεσκεύασμαι c. inf. II2110 IV63; -μένος I164.

παρασκευή I*230 728 2013 *II63 *23 *III22107 *109 *IV131 *35 411 (ἐπί τι)* 618 *841 *42 *1112; -ὴν ἔχω *I230 31 637 & 43 (πρός τι?) II1930 III136 (ἔχω τι -ὴν πρός τι) 165 *IV525 739 (gen.) *843 (ἴσχω); -ὴν παρασκευάζομαι II29 *10 *IV 181 | pl. *A41 (S24)

παράστασις II191.

παραστάτης II1829.

παρασύρομαι IV914 (ὑπό).

παράταξις III2269.

παρατάξηται A74 (S39 | -τεταγμένος I53 (c. inf.).

παραταραχθείς III2225 (ὑπό).

παρατείνω F127 (εἰς) | -ομαι F184.

παρατήρησις III1615.

παρατίθημί τι II2416 III2622 IV632 (ἐνταῦθα) F174; φαγεῖν μοι IV1033 | -εμαι med. II822

[1423]; pass. E15 (σοί).
παρατυγχάνω II145.
παραυτίκα A35 (S18).
παραφέρω II1714 E338.
παραφρονῶ I1211.
παραφυλάσσω τι III2297 IV140 (σαυτόν, πῶς) E38 (π. τι ἐπί τινος) 483 (τινὰ ὥς τινα) A5 (H1; -ττ-; σαυτόν, μή).
παραχρῶμαί τινι II1118 IV912.
παραχωρῶ τι I715 16 23 24 II1211 III37 (σοί) F413 | abs. II107; π. τινι I1224 III1323 IV1107 154 (c. inf.) 628 (ἐν); π. τινος II65 (τινί) IV735 E30 | -οῦμαι pass. I715 17.
παραχώρησις *I716 *17 II108 III2410 (ἄλλων ἄλλοις).
παρεγγυῶμαι IV1155 (ὑπό).
πάρειμί τινι I624 814 114 1928 II146 ⟨1931⟩ III2411 IV1174 A96 (M18); π. ἐπί τι I2824 II2117; abs. I1225 1927 243 4 II89 14 1122 1816 1929 234 III16 210 87 IV184 109 714 1026 1217 E512 A42 (S25); πάρειμι, πῶς II144; ὁ παρὼν καιρός I1128; ‖ *παρόντες II916 166 198 251 | τὸ παρόν F172; τὸ μὴ π. III917; ἐπὶ τοῦ παρόντος I916 1116 III2486 E22; πρὸς τὸ παρόν II249 IV115 E14; τὰ παρόντα III2417 & IV1174 445 (τὰ μὴ π.) F22 A9 (H5; ἀπόντα) 41 (S24).
πάρειμι (εἶμι) III214 E3310 & 11 (εἴς τι); *παριόντες III2258 59 E11.
παρέλκω I729 F114.
παρενοχλῶ τινι I923.
παρέπομαί τινι A95 (M17).
πάρεργον: ἐν -ῳ E7 41; pl. *I169 (*ἔργα) II2334.
παρέργως III1514.
παρέρχομαί τι II1634; abs. I206 (c. partic.) IV521 (εἰς μέσον) [E292] | παρερχόμενος I106 II513 14 (διά τινος) III25 ⟨911⟩ IV191 93 E15 [292]; παρελθών I2955 II215 23 204 2315 20 III318 (μοί) 911 223 8 84 (ἐν) 2326; πᾶν παρεληλυθός II91 2 3.
παρέχω τι (δ. = δύναμαι) II88 (*χρείας) 1224 (πράγματα) 2325 (χρείαν; = E3) III1313 14 2626 (χρείαν τινός; δ.); c. praed. II1716 266 IV733 (c. partic.) 115 7 F226 36; αὐτὰ καρησόμενα sim. II2011 12 2115; c. solo participio I97; π. σε διατείνεσθαι A42 (S25) | π. τί τινι v. ἀφορμή, εἰρήνη; I428 1235 (πράγματα; = II627) 1617 192 (δ.) 4 (χρείαν) 2526 2617 (ἑαυτὸν ἐλέγχῳ) 2955 II2117 (ὕλην πρός τι) III121 (πολίτην κακόν) 1310 (δ.) 2294 2631 IV728 (audi dat.; δ.) 132 | [-ομαι III911 E292].
παριστάνω III2287 (τινί τι, ὅτι).
παρίστημί τι I1412 (τινί c. praed.) 1615 II2317; abs. II264 (πῶς) | -αμαι IV413 E323 (dat).; παραστάς I106 2529 II1915.
πάροδος I103 (εἰς) III914 2261 (τινός).
παρεῳγμένος IV127.
[παροινίαι E255].
παρομολογῶ II217 (ἀκρατῆ αὑτόν) 7 (περί τινος).
παροξύνομαι ἐν λόγῳ II1214.
παρορώμενος E461.
παρρύσσομαι III154 (= ⟨E292⟩).
παροψίς II2030.
παρρησία G2 F36.
παρρησιάζομαι πρός τινα III2296.
πᾶς subst. v. ὁστισοῦν; I2520 II231 1 (πᾶς τις; = 2410 III2625) III92 2625 IV159 (π., ὅς)

125 530; πάντες I118 234 31 117 39 14 tit. 1619 1714 1819 194 15 28 2218 2937 (π. ὑμεῖς) 48 64 II46 114 & 172 (audi ἡμεῖς; = III95) 2013 211 266 (εἷς) III130 214 (?) 44 (αὐτός) 1323 141 201 2233 54 81 89 2311 248 15 31 32 63 72 2620 IV112 13 34 621 1027 137; ὁ πάντων κράτιστος I192 III142 | πᾶσαι III130 ‖ πᾶν: μέρος τοῦ παντός I1410; παντὸς μᾶλλον F62; πᾶν, ὃ ἄν III156 2015 2250; πᾶν, ὅ IV423; πᾶν, ὅ τι IV58; ἐν παντί I2 tit. 128 224 262 II1929 2334 III 1511 (= E296) 24107 IV311 F292 E23; ἐπὶ παντός E531 | τὰ πάντα I[127] 142 II513 (μέρος); πάντα v. (μᾶλλον — ἤ) I54 129 21 149 10 15 1728 1911 14 224 249 2531 2962 (λούομαι, πίνω —, πάντα δέ —) II11 20 617 814 1020 1114 1220 157[7] 204 14 2113 14 2317 III19 41 (π., ἤ) 214 94 8 105 1311 13 15 20 tit. 9 2215 2411 18 43 2614 IV146 65 153 158 (ὁ νόμος μοι πάντα ἐστί) 24 34 48 33 39 515 27 31 627 76 9 16 26 35 8317 1016 F32 E18; τὸ μέγιστον πάντων sim. (v. μάλιστα) I94 1212 II136 146 2015 IV122 F233; πάντα, ἅ v. ὅς C; ἐν πᾶσιν II107, cf. 1321; ἐπὶ πάντων I1128 III24105; πρὸ πάντων III2118 2293 IV21.

πᾶς adi.: antepos. πᾶσα δύναμις sim. v. ἀνάγκη, ἄνθρωπος C, ἀφορμή, δύναμις, περίστασις, τέχνη, τρόπος, φαντασία; I72 146 247 2810 II22 1510 2215 2423 261 3 III123 32 4 5 139 13 165 2424 25 62 265 IV134 827 28 1136 1214 E293 (π. —, ὃς ἄν) 43 481 A34 84 (S17 58); ἐν παντί — μικρῷ II1929; πᾶν παρεληλυθός II 191 2 3 ‖ pl. v. ἄνθρωπος C; I116 II618 III193 IV1157 819; πάντες οὗτοι II1019; πάντα ταῦτα I127 1411 161 2216 272 II139 619 97 1321 1727 2218 III2012 2115 2261 232 2430 68 92 IV128 87 159 726; πάντα ἐκεῖνα I105 E[14] 7.

ἐν παντὶ τῷ βίῳ A5 (H1); πάντες οἱ ἄνθρωποι sim. II 1740 2420 III36 IV19 152 101 1123 E40; πᾶν τὸ τοιοῦτον III127; cf. praeterea ἐναντίος, ἰσχυρότερος (num IV178 masc.?); πάντες οἱ ἄλλοι v. ἄλλος A; πάντα τὰ ἀπροαίρετα sim. v. ἄλλος B (II1921?), κακός; <I63> III2412 IV1172 437 1121 A51 (M13); π. τὰ αὐτοῦ sim. II107 133 2015 E22; πάντες οἱ ἀπαντῶντες sim. I1924 II1713 III119 48 IV828 1121 1311 | πᾶν τὸ φαινόμενον sim. I510 628 40 115 1211 2833 2924 II151 IV1155 108 126 E322 512; pl. I1112 II224 1114 III2257 IV36 712 (<τά>) E21 311 513.

πᾶσαν τὴν δοθεῖσαν ὑπόθεσιν sim. I723 III2487; pl. I71 & 1216 (τοιοῦτος) 2210 II2034; πᾶσαι αὗται αἱ φωναί IV102; πάντας τοὺς λόγους τούτους I810 | ἡ πᾶσα σκέψις sim. E323 41 522; ἡ ἄλλη πᾶσα παρασκευή IV1112.

πᾶς adi. postpos.: εἰρήνη πᾶσα sim. III510 22105 E296; ταῦτα πάντα I627 1822 II1715 2218 III319 154 (= E292) 205 IV435 718 [E293]; [ἐκεῖνα πάντα E7]; τἆλλα πάντα v. ἄλλος B.

ἡ ἀγέλη πᾶσα sim. I230 II 210 118 2235; pl. II1310 1413

2020 III921 2639; οἱ ἀκούοντες πάντες sim. II2031 244 [A69 (S34)]; τὸ δύσκολον πᾶν III123.
πάσσαλον πήσσω I194.
πάσχω τι (π. = opp. ποιῶ) I28 116 31 (ὑπό τινος; = 2916 II1626 2034 III247 IV73) 1416 (π.) 1815 2831 (π.) 306 ('—') II18 (π. τὸ τῶν ἐλάφων; sim. 1017 IV914) 15 (πρός τι) 27 25 616 (π., ἃ π., = IV138) 523 1428 154 (ἐπί τινος = 1911 IV89) 1611 2026 227 III86 7 2217 (οἷα π.; = 55 IV126 37 47 57 58) 56 257 IV135 38 95 127 619 (περί τι) 916 136 (ἐν) E13 [7] 26 A41 (S24) 71 (S36; διατίθημι) G7 | π., ὅτι I23 181 2 283 (ἀποπάσχω; ἀπό τινος) 13 297 II157 | abs. I2012 (περί τινος, ὡς δεῖ) II1312 III218 (εὖ) 2418 (πρός τι) IV1127.
πατάσσω *κεφαλάς IV518.
πατῶ ἀκάνθας II524.
πατήρ (! = in exemplis) v. ἀδελφός, ἀποκτείνω, γονεῖς | ὁ θεός πατὴρ ἀνθρώπων (καὶ θεῶν) sim. I3 tit. 1 640 97 1912 III2415 16; Ἀδμήτου II2211 *III207, Ἕκτορος *II197; (Χρυσηΐδος) *I227 *II2421, v. Ζεύς in ind. I | add. (*)μήτηρ *I1228! *2310 *275! *II2213 *IV18 *9 43!; υἱός 1222 II107! 2025! 2220! 29! III73 IV530! 31! (υἱοί) E314! (υἱ. & *παῖς) | praeterea *I94 *II79 1010! *III35! *53! *1411 (π. μου; = 12 IV1102) *177! *183! *5! 2011!; πάτερ I265 | pl. *I116.
πατρικῶς III243.
πατρίς v. ἀδελφός, γονεῖς, γυνή | (φ. = φίλος, φφ. = φίλοι, σ. = συγγενεῖς) II1724 (φφ.) *2218 (φφ., σ.) *2336 *38 (οἰκεῖοι) *III2414 (σ.) 66 78 & IV1153 (οἰ., φφ.) *154 (bis) *F412 (παῖδες) *E244 323 (φ.) | πατρίδες v. γονεῖς; *III1611.
πάτριος; κατὰ *πάτρια E315.
πάτρων III918. [IV515.
πατρῷος v. ind. I Πατρ. | *-α
παύω τι II1214 1610 III114 (τινά c. partic.) 2423 IV61 | -ομαί τινος II218; c. partic. II2022 III47 208 2335 2453 IV 146 47; abs. II88 & 188 (πέπαυνται) 10 III2613 IV1165 (ὅτε δεῖ) 47 A6 (H2; ἐγχειρῶ).
πεδίον II1322.
πέδον I247.
πεζός II1322 (ἱππεύς).
πείθω τινά II1513 2026 III2312 IV66 13 A44 (S27; audi acc.); π. τινά τι I115 (sequ. διότι) 34; π. τινά c. inf. I155 III119 IV68 1124 F811 (acc. c. inf.) 226; π. τινά, ὅτι I89 115 II251 F223; π. τινά, ὡς IV63; π. τινά, τίνα IV65 | abs. II220 IV67 | [II1419] ‖ -ομαί (ἐπείσθην, πεισθήσομαι) τινι I239 2929 II1412 1515 1644 2342 III116 17 37 2497 107 (ἐν) 110 2618 IV1154 39 733 1211 E311 A44 (S27); πέποιθά τινι I98 1820 II1120 266 III261 34; π. ὅτι I922 (πέπεισμαι; = 1137 III2256 IV637 bis 38) 141 II1517 208; π. ἐκεῖνο I1128; πεπεισμένος ταῦτα IV510 | abs. I2931 II 2110 267 III1617 2629 IV536 610 (πεπεῖσθαι περί τινος) 731 913 [E244] A42 (S25; πρός τινος) ‖ πεποιθότως τινί II139.
πειθώ A42 (S25).
πεινῶ v. διψῶ | III518 264 5.
πεῖρα *IV1177.
πειράζω τινά I929.
πειρῶ IV1177 ‖ -μαι c. inf. I1135 273 II818 114 1412 2021 36 III142 2423 (audi inf. 66)

IV426 64 817 114 F222 E20 (c. inf. pass.) [34 Stob.] A19 (H14) 23 (S7 M2 H16) 69 76 88 (S34 41 62) G2 (ἐπειράθην); | πείρασαί τινος IV 718 831 (πειράθητε).
πειραταί οἱ II1324 III2466 73 IV1115.
πειρατικά III139.
πείσματα *II2026 (ὅτι).
πέλαγος *II1622 *A83 (S57); pl. *III246.
πελαργός I28 17 18 19; pl. ib. 15 16 23.
[πελάται IV737].
πελεκῶ IV87.
πέμματα III153 (= E292).
πέμπτος I129 (*-η) 123.
πέμπω τινά I243 (εἰς) 3 5 II622 III2322 (ἀλλαχοῦ) 24101 & 113 (ἐκεῖ); π. τι II78 2114 [E462 Stob.; ἔσω]; v. δῶρον | abs. II619 (ὁδόν) IV1034 F246 (παρὰ *ἰατρόν) ‖ -ομαι II622 (εἰς) IV 1160 (ἐπί τι; ὑπό).
πένης v. πλούσιος | III317 59 24113 268 IV63 22.
πενθερός *III2268 *70.
πενθῶ v. λυποῦμαι | (σ. = στενάζω; στ. = στένω; τ. = τρέμω) I412 (τ.) 629 (σ.; ἐπί τινι) 38 ([περί τινος Stob.] & 42 (στ.) 920 (τί — εἶς; = III2234) 1131 1222 2710 (τ.) II1317 (σ.) 1629 (διά τι) 1734 (τ.) 2344 (φθονῶ) III315 (ἐπί τινι) 17 247 30 IV152 94 527 E13.
πένθος v. λύπη | III1310 (φθόνος) E16 (ἐν -ει); pl. I423 III23 (φθόνοι).
πενία v. θάνατος, νόσος, πλοῦτος | I247 *III179 IV622 *22 23 713 A25 (H17) 29 (S12).
πένομαι v. πλουτῶ.
πενταθλία III15.
πένταθλος III232 E295.
πεντακόσιοι III2319.
πέντε I416 F235 (ἡμέραις).
πεντήκοντα III2278; v. ἑκατόν.
πεπαίνω I143 | ἐπεπάνθην I157 II613 IV 840.
περαίνω τι II2415; ἠρωτῆσθαι περαίνοντες I71 III26 2110 (*ἠρ.).
πέραν III2426 (θαλάσσης).
πέρας *III2637 (τῆς νόσου) IV1106.
περί c. gen.: apud verba v. ἀγωνιῶ, [αἰτῶ], ἀκούω, ἀμφισβητῶ, ἀναγιγνώσκω, ἀπατῶμαι, ἀποφαίνομαι, βουλεύομαι, γίνομαι F, γράφω, δέδοικα, διαλαμβάνω, -λέγομαι, -νοοῦμαι, -πίπτω, -πυκτεύω, -φέρομαι, δοκῶ D, δοξάζω, εἰμί K, ἐνθυμοῦμαι, ἐξαπατῶμαι, ἐπαγγέλλομαι, ἐπικρίνω, -σκέπτομαι, ἐρῶ, εὔχομαι, ζητῶ (v. etiam εὑρίσκω), θαρρῶ, κλαίω, κρίνω, λαλῶ, λέγω, μελετῶ, μέλει, ὀδύρομαι, οἶδα, ὁρῶ D, παραδοξολογῶ, -σκευάζομαι, παρομολογῶ, πάσχω, πείθω, πενθῶ, πιστεύω, πλανῶμαι, σημαίνω, σκέπτομαι, συμβουλεύω, τεχνολογῶ, τρέμω, ὑποδείκνυμι, -λαμβάνω, φοβοῦμαι, φρονῶ, φροντίζω | apud subst.: v. ἀγγελία, ἄγνοια, ἀλήθεια, ἀπόδειξις, γνώμην ἔχω, γυμνασία, διαλογισμός, δίκη, δόγμα, ἐπίκρισις, ζητημάτιον, θεώρημα (IV812), κρίσις, λογάρια, λόγος, λοιδορία (IV532), μάχη (I224 IV532), πίστις, πόλεμος, πραγματεία, πραγμάτιον, σκέψις, [σπουδή E522], σύνταξις, ὑπόληψις, φαντασία, φόβος, φωνή | περί in inscriptionibus capitum I1 4 6 7 11 12 16 20 22 29 II2 6 12 13 21 22 23 III1 12 17 22 24 IV1 2 7 11 12; τὰ περὶ

τοῦ Ψευδομένου sim. (librorum tituli) II1734 199 (bis) 2321(?) IV413 16; τὰ περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν II214 III101.
περί c. acc.: apud verba v. ἀμελῶ, ἀναστρέφομαι, ἀπολείπομαι, ἀσκοῦμαι, ἀσχολοῦμαι, γίνομαι F, γυμνάζομαι, διαμαρτάνω, εἰμί K, ἐξίσταμαι, ἐπιτυγχάνω, ἐρεθίζομαι (II 2428), ἔχω, F (ubi apud πῶς adde περί τι) εὑρίσκω, θορυβοῦμαι, καθαρεύω, κακοτεχνῶ, καταγελῶ, -γίνομαι, -τρίβομαι, κατορθῶ, κυβεύω, ὁρῶμαι, πάσχω, περίκειμαι, πονῶ, ἐπτοημένος, ῥαθυμῶ, σπουδάζω, στρέφω, συγκατατίθεμαι, συνίσταμαι, [-τάσσομαι], -τείνομαι, ταράσσομαι, τετρημένος, τρίβομαι, ὑπολείπομαι, φιλοπονῶ, -τεχνῶ, χάσκω | apud subst. v. ἀδυναμία, ἀλήθεια, ἀμηχανία, ἀναστροφή, ἀξία, ἀπαιδευσία, ἀπορία, ἀσθένεια, ἐπιμέλεια, ἐπιστήμη, ἐπιστροφή, ἔρευνα, εὐσέβεια, κακά, μάχη (I222), παιδιά, πλημμελήματα, πραγματεία, σπουδή, τέχνη, τόπος, τριβή, φιλοτεχνία | apud adi. vel adv. v. ἀγύμναστος, ἀθλίως, ἀκαταληκτικῶς, ἀνεξαπάτητος, ἀφυής (ubi adde IV612), δεινός, ἐξαίρετος, ἐπαρίστερος, ἱκανός, ῥυπαρός | οἱ περί τι(να) I1123 2910 II192 5; τὰ περί τι(να) I1217 2510 III319 2338 IV78 E337 (τὰ περὶ τὸ σῶμα; = 41) A48 (M3) | v. μέρος.
περιάγω I1410 | -ομαι III166.
περιελεῖν III114.
περιάμματα *III114.
περιαρμόζω IV614.
περιβάλλω v. ἀφαιροῦμαι | π. τι III2432 IV128 (π. τινά τινι; περιποιῶ) A75 (S40; τινί) | -ομαί τι III2482 2615 (τινί) A74 (S39).
περιβλέπω IV1112 (πανταχοῦ) | -ομαι I2959 II1622 (τὸ πέλαγος) III143 2265 (π. τι) | περίβλεπτος IV737.
[περιβόλαια A32 (S15)].
περιβολή *III11.
περιγίνομαι I41 (τινί) 2913 (τινός; = 19, ubi ἐν) II65 (ἀπό) E14 (διά τινος) 12.
περιγραφή *IV520.
περιγράφω E337.
περίεστί τι ἔκ τινος II148.
περίειμι (εἶμι) II1644 E482.
περιεκτικώτατον I94.
περιέπω τινά II2423.
περιεργάζομαι III139.
περιεργία: ὑπὸ -ας III2282.
περίεργος II213 2310 III121 & 2297 (πολυπράγμων) | -ότερον III11.
περιέρχομαι v. οἰκῶ | I164 II1644 2419 III225 10 73 88 2311 2414 255 IV623 726 1320.
περιέχω τι I93 II261; τοῦτο τὸ περιέχον II527 III2429 | -ομαι (ἐν) III234 IV111.
περίζωμα IV816.
περιεστηκότα II617 III148
περικαθαίρω I195.
περικαθάρματα III2278.
περικείμενος (περί τι) IV821.
περιλαμβάνω v. ἀνδριάς.
περιλαμπές *A26 (S9 H28).
περιλαμπόμενος ὑπό τινος III2228.
περιλέγω τινά III2314.
περιλείχω II48.
περιμένω τι III254 IV191 93 825 (ἵνα) A93 (S67; ἵνα); abs. E15 (μέχρις ἄν).
περιοδεύω III157 (= E293).
περιόδια *II131 (fortasse 33).

περίοδος *II118 III2410 *255 *IV1100.
περιοικοδομῶ τί τινι III2615.
περιορῶ τι c. praed. II1023 1222 III111 IV1117.
περιουσία A30 *32 (S13 = M9 S15).
περιπατῶ ὁδόν II183; abs. I212 II87 1615 181 III1012 2439 (ὀλίγα) IV172 73 E38; π. σεμνός sim. I810 1820 II 1928 III141 2 IV1149; ἐν III 2210 (ἐν κοκκίνοις) 2477 (ἐν Λυκείῳ); ἐπὶ σχοινίου III122; μετὰ πολλῶν I2419.
περιπατητικός v. δύναμις.
περίπατος *II2119 III1011 232 2439 *IV817.
περιπίπτω v. ἀγαθόν E, ἀποτυγχάνω, ὄρεξις | τινί I42 54 II1619 1717 IV435 F312 | [IV 523].
περιπλέκω II1926.
περιπόρφυρος I247 IV157.
περιποιῶ τι v. ἀγαθός C, ἀφαιροῦμαι; I419; τινί τι I152 192 III2615 IV1134 414 128 || -οῦμαί τι v. ἀπόλλυμι; III716 169 24117 IV1176 31 & 2 (ἀντί τινος) | abs. II173 (ἀπό τινος).
περιποιητικός τινός τινι IV711. [ὄρεξις.
περιπτωτικός v. ὀρέγομαι,
περισκέπτομαί τι III1512 | -εσκεμμένως III15 tit.
περισπασμός *III2271.
περισπῶ τι IV24; abs. I263 2923 III1611 | -ῶμαι I85 (ἀπό et ὑπό) III919 IV1159 (ὑπό) 1025 (ἐπί τι).
περισσός I931 | ῶς III52.
περίστασις I637 241 2 2934 II1737 III147 2276 IV196 (ἐκ -ως) 73; πᾶσα π. I154 (ἐν -ει) 221 (ἐκ -ως) 262 *III2487 (ἡ ἀπὸ *ὅλων π.); τοιαύτη π. I223 (ἐν -ει) 2933 36 II128 | pl. I634 (τοιαῦται) *1821 *24 tit. *1 *30 tit. II616 17 *III2259 2429 *IV1316.
περιεσταλμένως III713.
περισχίζω τινά I2530.
περιτετειχισμένος I2821.
περιτίθημι ἐσθῆτα II1642 | -τίθεμαί τι I1929 II1928 IV816 | -τεθείς II815.
περιτραχήλια III142.
περιτρέμω τινί III2636.
περιδραμεῖν IV1020.
περιτετριμμένος II65.
περιφέρω II812 1633 (ἐν) III 129 | -ομαι E15.
περιχάρεια F204.
περιεψύγην III2265.
πέρπερος III214.
ἔπεψα digero III212 E462 | ἐπέφθην II918 E462.
πέτομαι IV128 (ὅπου) 513.
πέτρα II1633 III1212 ⟨2418⟩; [pl. III2418].
πευθῆνες II2310.
πηγή III118 A16 (S2 H12).
πήγνυμι III1613 | πέπηγεν II826; ἐπάγην III169 (ἐν).
πηδάλιον *I2411.
[πηδῶ A38 (S21)].
πήλινος IV1100.
πηλοῦμαι II610 IV1110.
πηλός I111 [2818] II524 *III 2241 IV178 1127.
πῆξιν λαμβάνω E482.
πήρα *I2411.
πηρίδιον III2210 50. [(ὑπό).
πηροῦμαι I1224 II105 F53
πήρωσις ⟨III204⟩ E323.
πήσσω v. πάσσαλος.
πιθανολογικός v. δύναμις.
πιθανός II2418 III722 & IV67 (πρός τι; = 913, ubi πιθανώτερος); *-ά III1214.
πιθανότης *II191 *III723 | pl. *I273 *6 *II226.

πίθηκος II411 *III156 (= E293).
πίθος IV1312 *12.
πικράζω A39 (S22).
πικρός II263 IV119 | -ῶς v. κολάζομαι.
πιλίον IV816 *21.
πιλλᾶτοι IV737.
πινακίδιον III2274.
πινάκιον *I194 II2231 *IV1113.
πινακίδες I105 (παρὰ Καίσαρος).
πίνακες A75 (S40).
πίνω v. ἐσθίω, οἶνος, ὕδωρ, φάρμακον | abs. I258 2962 (λούομαι) III1211 (πολύ) 145 6 IV27 (μετά τινος) 94.
πιπράσκω I211 (τί τινος) 1922 (τινά) | -ομαι III311 (π. τι ἀντί τινος; = E252) 2466 IV17 (οἱ τρὶς πεπραμένοι) 116 E253 (τινός).
πίπτω I239 (ἐπὶ *γῆν) 279 (εἰς) II53 IV915 [E21].
πίσση IV1322.
πιστεύω τινί II125 45 821 1934 201 7 2313 (ἀπιστῶ) III714 IV843 134 11 17 19 A14 (H10); τινί τι I2614 II43 (τί) 204 (οὐδέν) IV1117 136 11 12 15 17; τινὶ περί τινος II122 III 2228 | abs. π., ὅτι A17 (S3 H13); c. gen. III2226 ‖ -ομαι Διὸς υἱὸς εἶναι II1644.
πίστις v. αἰδώς | I34 (πρὸς -ιν γέγονα; = II41) 283 (τίς τούτου π.) II27 III712 (-ιν λαβεῖν περί τινος) *IV135 23 A74 (S39).
πιστός v. αἰδήμων, ἀπόλλυμι | I419 II823 (-ότερος) 1413 2225 27 29 III2318 IV197 126 917 (ἄπιστος) 1316 | ὁ -ός III205 2318; τὸ -όν I254 II42 III2624 IV514.
πλάζομαι ἔξω III2238.
πλακουντάριον III1211 2213 98.
πλακούντιον II1625 26.
πλακοῦς I1814 *IV533 | pl. F174.
πλανῶμαι I2010 2810 II77 (ὅπου) 123 III131 2123 2223 IV623; ἔν τινι I731; περί τινος I183 6 289.
πλάνη *I184.
πλάσσω II2424 28 III126 42 2210 IV97 | πεπλασμένος *κόμην IV1125 ‖ [πλάττομαι III 5 tit.].
πλατύσημος *I2412 *2945 (θὲς *-ον).
πλατύς A30 (S13).
πλεῖστος adi. I116 (πάντες ἢ οἵ γε πλ.) II216 ‖ οἱ -οι I117 (πάντες ἢ οἵ γε πλ.) II1920 (ὑμῶν) 213 IV822; πλεῖσται IV96 | -ον v. ἄξιος; *-α II143.
πλείων (! = πλέων) adi. c. sing. II1514; c. plur. III228 71 (-ω) IV512 (-ονας) ‖ subst. -ονες *I37 (-ους) *2920 II2026 III2319 (πολλῷ) IV137 A40 (S23; -ους; c. gen. comp.) | -ον v. ἄξιος; τί -ον c. gen. comp. II72!; -ον ἔχω II63 & 108! (ἐν; = III172! 3! 6! IV625 26! 739!) *III39! (τοῦ ἀγροῦ) 173! (ὅπου) IV92; -ον οὐδέν sim. I934! II1826! III210! 912! F311! (πλήν); *-ον III39! IV711 | -ονα I221 (ἔτι) 710 II159 III2278 2481 (-ω) 82 (πλείονα — αἴτια) 625 A34 (17); *-ονα A6 (H2) ‖ -ον adv. I1013! & 145! (πολὺ πλ.) 1717! (c. gen. comp.) II1424! & IV1169 (οὐδὲν πλ.).
πλ. ἤ I416 III2278.
πλέκω συλλογισμούς II1326; sim. IV615 | πεπλεγμένος I2934.

πλεονάκις (opp. ὀλιγάκις) A18 (S4).

πλεονεκτῶ III411.

πλεονέκτημα I191 [*E6 Stob.].

πλεονεξία *II109.

πλευρόν III2622 (δὸς πλ.).

πλέω I2938 (ἐπί τι) II525 27 1622 1829 III55 73 (μέχρι τινὸς μετά τινος) 10 96 (εἰς) 6 (ὑπέρ τινος) 139 (ἀπὸ — ἐπί τι) 19 2433 (ἐν πλοίῳ; id. A82 = S47).

πλέων v. πλείων.

πληγή *I119 | -αί I22 *III259 IV17; -ὰς λαμβάνω I28 II213 III106 2253 252 IV179.

πλῆθος III132 (δούλων) A90 91 (S64 65).

πληκτικός A46 (V6).

πλῆκτρον IV816.

πλημμελῶ II2228 (κατά τινος) A18 (S4 M1).

πλημμελήματα (περί τι) [*II215.

πλήν v. ἄλλος C E, πλείων | οὐδέ —, πλ. μόνον II1029; ⟨μηδείς, πλήν II2323⟩; πλ. ὅτι [I2818] E49; δύσκολον —, πλ. οὐκ ἀδύνατον II59; πλ. enuntiata coniungit III2327 IV123.

πλήρης τινός IV811.

πληρῶ v. ἐπαγγελία; III922 [E243 Par. πλ., ὃ ἐπηγγείλω] | πεπλήρωμαι III921 2417.

[πλήρωσις III204].

πλησίον: ὁ πλ. I2214 II127 IV132 9; οἱ πλ. E3315 ([ib. ὁ πλ. et οἱ πλησίοι]).

πλήττω τι A98 (M20; ἐν); ἔπληξά τι II46 (audi acc.) 7 III 1210; abs. IV59 | πληγείς I119.

[πλίνθοι I2818].

πλοῖον v. πλέω | I2411 *II78 1915 *III218 *85 *914 *IV35 *E4 (bis) *7 (quater) | -α IV427.

πλοῦς *II510 (ἐπὶ *-οῦ) *III 1011 2429 E7 (ἐν πλῷ).

πλούσιος adi. I927 II2424 III 729 113 175 ⟨268 (πένης)⟩ IV1177 F139 A16 (S2 H12) 25 (H17; πένης); -ώτερος II2424 III918 E44 | subst. II1217 *III2445 *IV194 A52 (M14); οἱ -οι I2415 (*τ. = τύραννοι; πένης) III2227 2444 2614 35 (*τ.) IV1144 1123; οἱ -ώτατοι III265 IV1036.

πλουτῶ v. ἄρχω, ubi adde IV63 | II525 (ὑγιαίνω) 1418 1642 (πένομαι; = A73 S38) A1 (V1; bis) 24 27 29 (S8 10 12).

πλοῦτος v. ἀρχή, θάνατος | (π. = πενία; ὑ. = ὑγίεια) II1712 (ὑ.) 24 (π., ὑ.) 1913 & 32 (ὑ.) 2117 *III715 2471 IV160 62 92 *A26 (S9 = H18) 27 *28 (S10 11) 31 & 101 (π.; S14 M23) | *-οι I2610.

πλύνω I194 IV1111 13 17 19 (-ομαι) 34.

πνεῖ ἄνεμος I116.

πνεῦμα II233 *III322.

πνευμάτιον *II117 III1315.

πνίγω λέοντας IV514 (ib. πνιγείς).

πόα ⟨I168⟩ *II2416.

ποδάγρα III2240.

ποδαγρῶ III2273 IV828.

ποδαπός (in interr. indir.) I91.

πόθεν in interr. dir. (! = π. οὖν) I230! 98 143 4 2827! 28 II53 824 917 1414! 1914 (π. οἶδας sim.; = 2030! 2231 (bis) 252! E45) 226! III183 IV1102 1134 E22 | π. sine verbo: π. σοί; sim. I192 III136 1312 (c. inf.; = 2110) 166 2470 IV148 (π. αὐτῷ οὕτως καλῶς) 141; π. σύ; (π. τοῦτο;) sim. I199 2718 III719 2314 19 IV1152; πόθεν; I197 2915 II2116 III 124 IV1163.

π. in interr. indir. v. ἔρχομαι

(praeter IV1102), ἐσθίω, λαμβάνω | IV1153 E521.

ποθέν I635 93 243 III123 IV 1218.

ποθῶ τι I419 (φεύγω) II1628 33 III246 (στένω) 40 56 66 77 87 IV136 833 1031 | abs. III2414 (στένω).

πόθος III2417.

ποῖ (in interr. indir.) IV135 (π. φάγῃ).

ποιῶ τι (δ. = δύναμαι, π. = πάσχω).

A *ago*: τοῦτο, ταῦτα I219 26 83 115 (ὀρθῶς; = III86) II512 15 III316 735 36 135 19 149 1510 (= E296) 2332 38 2430 (ταῦτα αὐτά) 2610 32 IV155 145 (δ.) 48 1318 E41 (ἐν παρέργῳ); αὐτό II265 III226 (δ.) 82 236 255 IV155 442 726; ἃ π. I2820 II513 (δ.) 814 III46 2213 IV119 65 (δ.) 813 20; ὅσα IV817; τὰ αὐτά III412 IV22 E251; ἕκαστα I13 tit. IV83; ἕκαστον τούτων III726; πάντα I1911 14 II11 III98 IV146 627; οὐδέν II126 III2450 IV627 726 (ἄλλο οὐ.) 825 F312 (πλέον οὐδέν); οὐ. εἰκῇ I2829; μηδέν III2315 (μ. ἀγαθόν; sim. II818) IV158 (μ. τούτων) 416 1215 | τὰ ἑξῆς II 220 1413 III232 IV29; sim. I1219 II914 III718 1013 IV1119 55 1013 (τὰ τηλικαῦτα); πᾶν τὸ ἐπελθόν I510 IV126; τὸ φανέν I2830; π. τὸ σόν sim. I221 II529; τά τινος I1620 II 1515 2010 2338 III2453 IV55 1114; τὰ ἀπό τινος F21 (⟨ποιῶ⟩) E461 | κακά sim. I2831 (π.) III717 2430 | c. substant. (τὸ πρόσταγμα sim.) II615 1217 (*πρᾶγμα; III131) III189 (*ἔργον; = 269).

B π., ἃ θέλω sim. II1721 261 2 4 III47 E122; π., ὃ ποιῶ II814 III121 93 2124 221 IV817 918.

τί ποιῶμεν sim. v. H | I225 C
633 714 16 31 105 1928 2217 2411 (τί ποιήσω; = 277 III 919 IV195 101) 2529 279 II35 42 512 157 (τί ποιεῖς; bis; = 2028 III515 1322; τί — εἶτε III 2226) 1633 34 40 III48 56 1318 164 194 2230 2440 IV1166 429 719 25 26 85 (⟨τί⟩) 1012; τί ἄλλο ἤ II2312 14 III2113; τί κακόν III41 175; τίνα II91 | τί (in interr. indir.) I109 1414 2219 236 2926 38 II130 1515 III121 2277 E30 (bis) 3312; ἅ II1516; οἷον III110; οἷα IV87; ὅ τι II113; ὅ τι ἄν III1311 IV524 714.

ποιῶ τι I1128 II126 (?) 815 D
93 1615 III55 IV111 155 1011 A12 (H18); ἄλλο τι I1621 2719 2833 III2110; ἄλλα τινά II911; π. τι γενναῖον sim. I278 II110 510 1026 184 III56 144 215 IV148 147 1115 138; π. τι τούτων sim. I1416 (π.) 1725 II814 III52 3 2214 F2312.

ποιῶ *efficio* (ut εὐδαιμονίαν, E
σκιάν sim.) I43 1410 13 2111 2216 (ναούς) 2518 II521 1313 1811 2423 (οἷα) III23 2113 225 (δ.) 2510 IV535 E511; στίχον II1631; παιδία III135 | de personis (οἵους sim.) III1323 2635 IV163 41 529 (Ἐτεοκλέα) 733 1124 | *creo* (ὁ Ζεύς sim.) I63 4 5 11 1410 168 II819 234 IV 1102 107 439 (?) 76 119.

ποιῶ τι (de obi. cf. quae F
praecedunt) c. praep. (v. praeterea infra H, I, K) ἀπό τινος IV83; διά τινος I1219; διά τινα IV817; ἔν τινι E3312 (cf. 41); ἐπί τινος II35 510;

παρά τι IV1147 416; πρός τι II1026 IV55 1318; ὑπέρ τινος IV1155 | ποιῶ τί τινος ἕνεκα I1911 14 III2450 IV155 (bis) 442 627.

G ποιῶ τί τινι I921 (τί; = IV188 623) 2530 (ὕβριν) II1421 (κακόν; = III2481) 1612 (de diis) III2771 (*adparo*; = 2637) IV25.

H ποιῶ τι c. praed.: c. adi. I110 429 1234 162 4 1922 293 II69 914 2111 234 2426 III14 5 6 9 23 24 514 66 86 1318 2012 15 2219 2496 115 2610 18 IV162 100 310 435 44 526 28 71 832 1113 311 24 F113 E314 [A89(S63)]; c. subst. I116 III131 208 IV517 94 1030 E242 314(?); τί σε ποιήσομεν sim. II45 7 III128 2013 14 | ποιῶ τι ἐπί τινι I17 640 1232 2947 III310 IV1100; ποιῶ τινα ἐπὶ τοῦ λασάνου I1917; π. τινα ἐπί τι III242 | ποιήσω σε ἀπαχθῆναι sim. I725 II221 128 2031 2228 (audi acc.; = III2635 F313) III137 730 87 2618 IV169.

I ποιῶ abs. v. κακῶς (ubi adde IV82), ὀρθῶς | I1213 (πῶς ἐπί τινος) 223 (καλῶς) 2959 (ὡς) II25 (πῶς δ. π., ἵνα) 125 1411 (opp. διανοοῦμαι) 1640 (εὖ; = IV1122 1126 [E8] A93 = S67) 1735 (οὕτω; = IV191 92 E15) III710 & 11 (ἀφρόνως, εἰ) 233 IV89 (παρά τι) 1117 (ἵνα) E522 (ἔμπαλιν) | ἐάν σοι ποιῇ sim. II622 III86 IV1108 | ὧδε III129.

εὖ ποιῶ τινα II1418 (audi acc.) A86 ⟨89⟩ (S60 63).

K ποιοῦμαί τι med. v. ἐπίσκεψις | I917 (παρ' οὐδέν τι; = IV75) 2833 II196 (δόγμα; = 10 11 14) 202 2329 34 (πάρεργα πρός τι) III96 121 (διά τινος) 24103 IV1151 (ἀντὶ πολλοῦ) 75 (ἐν μηδενί) F48 (ἐφ' ἡμῖν) E511; c. praed. II201 III2437 IV439 A35 60 (S18 51).

ποιοῦμαι pass. F120 ([ὑπό]).

τὰ ποιητέα καὶ οὐ π. II172 | [E15].

ποιητής *creator* I97 | *poeta* *III138 & 114 (Homerus); pl.: παρὰ *-αῖς II1216.

ποιητικώτατός τινος III716.

ποικιλία II2340.

ποικίλλω A87 (S61).

ποικίλος I148 III2428 29 34 F189.

ποιμήν III2235; pl. *III2235 *E462.

ποῖος in interr. dir. (! = π. οὖν): adi. I57 119 10 1223 1717! 2211 252 4 2832 2923 II29 617 21 820 29 1022 1727 1829 1910 2026 233 III727 36 97 22 2240! 85 2327 2478 83 2510 261 15 IV149 93 134 428 526 610 75 33 36 811 12 107 17 1128 129 E244 (ποίαν καὶ ταύτην βοήθειαν); ποῖός τις I119 1229 II43 1427(?) 2022 III221; ποῖος ἔτι I89 917 252 5 2963 II517 2022 III1318! IV75 E511; [ποίαν ταύτην τιμὴν λέγουσι; E243 P.] || subst. οἱ ποῖοι τῶν ἐπαίνων II167; ποῖός τις II1427(?); ποῖον II195; ποῖα ἄλλα 1517; τὸ ποῖον III2311; ποῖόν τι III315 2239.

in exclam. (adi.) I49; ποῖον καὶ λέγεις; II1220.

in interr. indir.: adi. I643 II618 III13 tit. 2272 IV4143; ποῖός τις I1010 1138 II177 IV 77 38 | subst. I1010 (ποῖόν τι; = IV812) II1411 (ποῖός τις).

ποιός I816 205 291 II2340 III 725 2118 2286 IV1129.

πολεμῶ I2515 2824 II1713 2422 III2431; π. τινι III2237.
πολεμικώτατος II2423.
πολέμιος I249 *II615 III2224 (adi.; opp. φίλος) IV530 F224 E314 (τινί) | -οι IV531; οἱ -οι I243 4 III2225 IV120.
πόλεμος II2223 (περί τινος) III2018 (πρός τινα) 2284 (εἰρήνη) IV528 (στάσις) A7 (H3) | -οι I2214 & 2814 (στάσεις) III 139 (εἰ.).
πολιορκῶ IV525; -οῦμαι I2515.
πολιορκία *I2825.
πολιός I2218 III124; *-αί I424.
πόλις (π. = πολίτης, ππ. = πολῖται) II43 (π.) 526 1010 1327 1426 III71 (*ππ.) 19 20 21 1313 2267 2410 36 (?) IV525 26 35 1116 A83 (*ππ.) 84 (S57 58); ἡ π. I127 (ππ.) II41 526 105 (*π.) 1222 136 1510 (π.) 1623 2026 III121 (π.) 224 2449 (π.) 53 107 IV130 86 E24[3 P.] 5 A[7 (H3)] 74 85 86 92 (S39 59 60 66) | pl. I2814 *II2026 *III7 tit. 1 IV1172 | A87 (S61).
πολιτεία *III2441 (ἡ Ῥωμαίων π.) [*E243 P.]; v. πολιτεύομαι.
πολίτευμα *III135.
πολιτεύομαι v. γαμῶ | I236 III99 2283 & 85 (πολιτείαν) A87 (S61).
πολίτης v. ἀδελφός, ἄρχω, πόλις | II103 (*κόσμου) 4 *18 2020 *2338 39 III134 35 24112 IV517 E24[3] 4 *30 | pl. *II49 *2022 & *24 (ἡμῶν) *III120 *719 *2419 *F53 E242 (Ῥωμαίων) *A87 88 *89 (S61 62 63).
πολιτικός v. δύναμις.
πολλάκις I256 II14 (bis) 29 619 226 12 13 241 III132 263 IV433 64 133 A18 (S4 = M1; ὀλιγάκις).
πολλαχοῦ E338.
πολύηχος A15 (S1 = H11).
πολυπραγμονῶ τι II1424 III 2297 F124 (ταῦτα, τίνος —, πῶς —, πότερον); π., ποῦ, πῶς III2120; π., εἰ II2229. [(bis).
πολυπράγμων III121 2297
πολύς adi. (* = apud subst. c. artic.): sing. **I1123 *209 10 13 2518 20 2954 II2114 *III 126 154 (= E292) 2252 90 *105 [2436] IV1134 F187 E334 (praed.) 45 A70 83 (S35 57) G5 (οὐ π.); v. praeterea ἀνάγκη, χάρις, χρόνος | pl. (p. = postpos.) v. ἄνθρωπος C; I46 148 2218 (p.) 2815 *307 II213 & 71 (p.) 1418 2232 III127 (p.) 1412 2253 *2476 IV18 (p.) 59 92 431 (ter) 737 & 824 (p.) F18 4 & 8 (postpos.) A40 46 49 94 103 (S23 V6 M4 16 25) | πολλά ἐστι τὰ περισπῶντα I263; sim. III2214 IV 159 431 F176.
subst.: πολλοί I234 1221 & 2419 (μετὰ -ῶν; = III141 [A70 = S35]) II13 71 III131 2319 26 34 (εἷς; = 2630) 2613 (οὐδείς IV431 (?) 1020 E22 [336 Stob.]; οἱ πολλοί I218 34 54 71 927 1619 (audi ὑμεῖς) 182 10 (cum genet. partit.; = II 1423) 197 2419 2930 II122 919 1213 134 1429 168 175 III113 43 12 2288 100 101 237 IV419 534 (*εἷς) 63 30 818 32 1122 1214 E[243 P.] 35.
πολύ v. ἄξιος, ποιοῦμαι, πωλῶ; πολὺ πίνω III1211 | A38 (S21; μετ' οὐ πολύ); [π. tamquam πολλάκις E3310 14 Stob.] ἐπὶ πολύ II192 IV817 E33[10 Par.] 10 14 41 | πολύ apud compar. v. μᾶλλον, πλείων, πρότερον; II1221 208 IV135 F125; apud superl. v. μάλιστα | πολλῷ apud comp.

v. πλείων; II1817 IV92 ‖ πολλά I114 (ἕν; = II135) 15 47 612 (π. μέν, π. δέ) 920 1926 2533 (π. τῶν ἀληθῶν) 306 II1017 III113 (π. τοιαῦτα; = 263; sim. IV1020) 916 22 2428 2631 IV119 F149 176 (?) E334 10.
τὸ πολύ *saepe* E332 [6 Stob.] 10 461 2; τὰ πολλά III610 2436.
v. πλείων, πλεῖστος.
πολυτέλεια *A27 33 38 *88 (S10 16 21 62).
πολυτελής adi. A82 (S47); *-ές A26(S9 H18) | -ῶς A33(S16).
πολύχαλκος III2231.
πολύχρυσος III2231 A82 (S47).
πόμα I161 E337 | pl. E332; fortasse I161 ?.
πομπεύω τι III24118.
πομπή *IV1105 *64.
πονῶ v. ἀγρυπνῶ | I2019 (ὑπέρ τινος; = III2295 IV1022) III 2631 IV1124 176 (ἕνεκά τινος) 1127 (περί τι). [οἱ -οί F138.
πονηρός v. δόγμα | III95 E121;
πόνος v. θάνατος | I2013 & 2114 (-ου χρεία) III127 2471 *2510 10 *IV1176 *413 E10 47; pl. *I1816 III2464 (ὑπέρ τινος?) *81 IV713.
πόρδωνες III2280.
πορεύομαι I422 (εἰς; = III 2475) 2510 (πρός τινα) III2444 (ἐπί τι; ὑπέρ τινος) 47 IV134 (ὅπου θέλω) 51 (κατά τι) 105 IV1110 (διά τινος).
πορθῶ I2822; -οῦμαι ib. 23.
πορίζω v. ἀπολογία | III2274 (τί τινι).
πορισμός III2270.
πόροι III2284 (bis).
πόρρω E15.
πορφύρα I218 (bis) *22 22 III123.
πορφυροῦς F1114 E39.
ποσάκις (in exclam.) III263 IV195.
ποσαχῶς (interrog. ind.) I27 tit.
πόσος in interrog. dir. adi. pl. II1644 III2414 (ter); praed. I102 (ἔτι) | subst.: -ον I2514 (οὖν) IV93 E253 ‖ in interrog. indir. adi. sing. II1215; pl. II1215 IV53 | subst.: -ον I14 211 (bis) 33 II237 8 9 11 (cum anticip.) IV38 1024 E34 (-ῳ c. compar.) 462 ‖ in exclam. adi. II2232 2337 III113 | subst.: -ον I631 (-ῳ c. comp. = 106 1613 1717 IV447 913 1221); -οι IV195; <-α IV195>.
ποσός II2410 (ποσῆς τινος τριβῆς) | ἐπὶ -όν IV814; κατὰ -όν II2033 2412 (bis).
πόστος (*S* ποστός) ἀφ' Ἡρακλέους II1822.
ποταμός A15 (S1 H11).
πότε in interrog. dir. (! = π. οὖν): c. praes. I222! II98 (sexies; bis sequ. ὅταν) IV1121 secundo loco) & 121 (sequ. ὅταν) 136 513! (tertio l.); c. coni. praes. IV435 | c. imperf. IV147 (?) 48 & 49 (tertio l.) | c. aor. II124! & 221! (π. οὖν σοι εἶπον) 2824 (sequ. ὅτε) II 167 (bis) 2028 III96 2218 (quater) 2510 IV510 1031 | c. fut. I116 II1632! ‖ in interrog. indir. II239 (ὁπότε — καὶ πότε μή) III2121 IV1217.
ποτέ *olim*, ad tempus praeteritum spectans (ubi nihil adnotatur, ποτέ post verbum collocatum esse intellegas): apud imperf. II1225 IV1155 (οὐ — ποτέ) 910; ap. aor. I1127 (gen. abs.) III174 (κἀγώ π.) F218 (καί π.); ap. plusquamperf. II4 tit. (ante partic. perf.) 1; παρόντος ποτέ μου III87; cf. III114.
ὁ ποτέ IV22.

aliquando, ad futurum tempus spectans vel temporis nota carens: ap. futurum I42 (ποτέ τινι) II1831 (οὕτω π.) III1211 (εἶτά π.) 249 (οὐκ — ἤδη π.;) E15 311 (οὐ — ποτέ;); εἰ ἔξεσταί ποτε II1729 | ap. imper. aor. (*tandem aliquando*) II1641 1819 1321 (bis) 143 IV 740; ap. coni. aor. II1934 | alia I914 II1519 (ἀλόγως π.) III1616 IV1131 1314 (οὐκ ἂν — π.); apud partic. III1217 E332 (σπανίως π.) ‖ μηδὲ τίς (indef.) π. II136; πῶς μήτε — π. II137; v. μήποτε, ubi dele IV512 et post IV514 adde (οὖν); βλέπε μὴ — π. III2016; praeterea invenitur μὴ — — ποτέ in interrog. quinquies c. aor. II2119 237 III58 9 (μὴ οὐ — π.) III514, semel c. praes. II219 | οὐδέποτε — οὐδέ — οὐδέ — ποτέ III2458.

ποτέ pronominum vel coniunctionum vim auget: v. οἷος, ὅποι, ὅστις, ποῦ, πού, πώς, τίς interr., τίς indef. | ἐάν ποτε III111 54 191 E23 336 47 (κἂν — π.); εἴ ποτε III194 E3310; ἵνα ποτέ II2022 III1321 2473 (ἵν' ἴδῃ π.) ‖ [IV111].

ποτὲ μέν —, ποτὲ δέ I710 II212 1520 226 (π. μέν —, εἶτα —, ὕστερον δέ) 7 2317 (π. μέν —, π. δέ —, π. δέ) III2412 IV186.

πότερος: ποτέρα τῶν ὁδῶν (in interrog. indir.) II710 ‖ ἐλοῦ, πότερον θέλεις IV27 | πότερον tamquam adv. v. ἤ C (ubi apud πότερα — ἤ in interr. indir. addendum est [E15]) | πότερον sine ἤ in interr. dir. (tamquam ἆρ' οὖν;) III76.

ποτήριον III2271 2484 & IV 1111 (χύτρα) *E26; pl. III915 (ἀργυρᾶ).

ποτίζω I912.

πότιμος A16 (S2 H12).

ποτόν A34 (S17).

πότος A42 (S25); pl. *A43 (S26).

ποῦ (! = ποῦ οὖν) *ubi* (in interrog. dir.): c. verbo εἶναι I731 (π. ἐνθάδε) 2918 II917 III24100 IV1138; audi εἶναι I411 18! 920 (π. ἔτι τόπος; = 1310 III2456 IV58!) 2417 (bis) 2821! (sequ. ὅπου) II19 (tertio loco; resp. πρός τι) 214 (sequ. ὅπου & οὗ) 73 (π. καιρὸς ἔτι) 161 (ter) 1921 (π. ἵνα) 2230 (ποῦ ἀλλαχοῦ — ἢ ὅπου) III1017! (π. οὖν ἔτι καιρός; bis) 17 2261 (π. ἐκεῖ) 72 74 IV532 (π. ἔτι) 32 | alia II55 III128 2120 & 2216 (ποῦ ἢ πῶς) IV1168 (ἔτι) 825! (sequ. ὅπου) 107 (?) 133 (?) 24; ποῦ ποτε; II2119; ποῦ ἢ πῶς; II1922 ‖ in interr. indir. I410 II21 (ἀνύω; tamquam ἐν τίνι vel κατὰ τί) 136 (π. τῆς γῆς ἐστι 1721 III 24114 (εἰμί; = IV448 1028) IV524 & 98 (audi εἰμί).

quo (dir.) I2211! (τίθημι) 277 & 9 (?) II18 94 5 2028 (bis; sec. loco) III1314 (sc. ἔρχου) 2222 (?) 263 (sequ. ὅπου) IV193 96 (ποῦ ποτε) F1016 ‖ (indir.) I810 135 II47 (τίθεμαι pass.) 622 2226 (τίθεμαι med.) III 2275.

quî (dir.) I192 277 & 9 (?) 2911 52 (ποῦ;) II517 (bis) 1635 (audi ἐστί) 1725 (ἔτι) III99 2222 62 IV188 133 (?) 14.

πού *alicubi* v. ζητῶ (ἔξω); II88 (αὐτοῦ π.) IV130 (Διογένης π. λέγει) | *aliquo* v. ἀλλαχοῦ, ἐνταῦθα; I1227 (ἐκεῖ π.) II45

III105 (πού ποτε; = 1610 IV 1116) 217 (?) 248; *aliquo modo* II131 (π. ποτε) 88 217 III1216 (ὧδέ π.) 217 (?) IV97 (κἄν π.); *aliquando* IV1132 (π. ποτε) | μή που v. μή G; εἰ — τίς (indef.) που IV911.

πούλβινον III2335.

πούς *I104 (*ἕτερος π.) *II524 24 (bis) 26 *610 *104 (*χείρ) *III1015 *E38 *39 *A32 (M10); pl. *I195 *295 (χεῖρες; = II 2326 III267) *IV117 *1110 A32 (S15).

πρᾶγμα I2814 III212 22 222 9 12 (τηλικοῦτο; = 51 66 IV1171) 107 2441 91 F239 E43 512 (Simpl.); τὸ πρ. I112 1926 2420 2916 II1015 1212 17 25 1635 1727 29 1831 1932 33 2212 2316 III91 10 1011 149 157 9 (= E295) 2117 221 11 76 2449 IV132 170 426 715 31 815 1019 1217 E34 [34 Stob. 45 Nil.] | pl. v. παρέχω; I812 147 8 II47 III722 2335 (ὀνόματα); τὰ -ατα I109 241 273 6 13 (⟨*⟩) 2821 II115 224 54 1123 162 31 (⟨*⟩) 1721 29 1928 (ὀνόματα; = 2490) 227 III36 1018 208 2426 70 72 2618 28 IV159 85 128 426 36 121 131 F410 E5.

πρᾶγμα ἔχω I252 & 2963 (ποῖον) II120 & 22 (π. οὐκ ἔ.) IV525 (ἐπί τινι) F2319 244; pl. I2527 F112.

πραγματεία *I71 (περί τι) *12 (περί τινος).

πραγμάτιον I2716 (π. ἔχω περὶ ἀγριδίου; = II217) [*2916] *III131 *312 E296.

πραιτωρίδιον III2247.

πρακτικός I107.

πρᾶξις I2810 IV32 1011 [E30] *A7 (H3) *88 (S62); pl. *I285 II813 15 *IV444.

πρᾶος II2236 (πρός τινα) A7 (H3) 46 (V6) | *-ος IV522; οἱ — οι A97 (M19); -*ον III209 || -ως III106 IV712 F122 E42 (-ως ἔχω πρός τινα).

πρᾶσις (opp. ὠνή) IV153 57.

πράσσω (! = πράσσω, !! = πράττω) τι I1130!! 33!! 35!! 35 (ἀπό) 37!! 261!! 9! 2923 (εἰσαγωγήν; = II1634 pl.) II29 24 (τί) 1727 (συλλογισμούς) 182 4!! 1920! 2237 262 (τί) III120! 92 226! 2416!! (ἔπραττεν, ἃ ἔ.) 34! (πρὸς νεῦμα) 46 51!! 258 (ἔργον τινός; = 2438! pl.) IV1169 42 (τί) 6 24! 1020 F123!! E13 243! [3 P.!] 35! A6!! (H2) | τί -εις; I1920! | π. τί τινι (?) II25 107 || abs. I615! (ἀκολούθως τινί) F103!!; καλῶς *recte facio* III2451 A23 (S7 M2 H16); εὖ π. IV620!! π. παρά τι IV1121! | κακῶς πρ. *male mihi est* III85 (πέπραχεν) 92 IV152! 121! 122! 123 124 E5! (ἐπί τινι); πῶς III92; εὖ -ειν G tit.!!.

πράττομαι (sic -ττ- ubique) III147 (κατά τι) 2450 (καλῶς) IV1155 (⟨ὑπέρ τινος⟩; [ὑπό τινος]) [E462 Stob.] | *-όμενα I1136 (ὑπό) 141 III147 [2257]; *πραχθέν I1126; *πεπραγμένα IV635.

πρέπει τινί τι III216 2124 226 IV1132; π. τινί c. inf. III218; ὡς οὐ πρέποντος c. inf. IV813; ὡς πρέπει τινά IV148 || πρέπων (adi.) τινί III137 IV98; abs. IV1109 | πρέπων εἰμί I221 II113 (ἀπρεπές) 2315 (οὐ πρ.) III720 (τινί) | *-ον I2514 III2446 (τινί) IV626; pl. III2461 (τινί) || πρεπόντως I1610.

πρεπωδέστατός τινι II121.

πρεσβεία III2429.

πρεσβευτής IV191.
πρεσβεύω τι IV810.
πρεσβύτερος adi. I102 II1417 III2453 | subst. v. νέος; *I910.
πρεσβύτης v. νέος | IV1135 [E243].
πρίν c. inf. (idem subi. in utroque enuntiato) II1225 IV 147 (nom. c. inf.) E45 482; πρὶν ἐλθεῖν —, ἀπήντησαν αὐτῷ I105 | c. acc. c. inf. II 178 ‖ πρὶν ⟨ἄν⟩ c. coni. A59 (S50).
πρό locum designat: v. ὀφθαλμός; III731 & 2214 (πρὸ *κοιτῶνος) | tempus des.: v. ὥρα; I246 & II176 (πρὸ σοῦ) 1810 III2252 IV430 836 103 E338 | πρὸ πάντων II2013 III 2118 2293 IV21; τὰ μικρὰ πρὸ *μεγάλων θαυμάζειν A79 (S44).
προαγνεύω III2114.
προάγω τι I2937 [43] = III 24112 (τινί) [E3315 (εἴς τι) 513]; abs. II118 (ἐπί τι; ὑπό) 1825 III 24103 (ἐπί τι) IV157 | -ομαι I2947 (μάρτυς ὑπό). [*I10 tit.
προαγωγή II2323 IV1314; pl.
προαιροῦμαι c. inf. II2343.
προαίρεσις v. ἀγαθός B | *I123 (νικῶ -ιν; = 2912) *233 *418 (opp. τὰ ἐκτός; = *292 II2219) 816 (ποιά; = 291 bis) 129 (κατὰ -ιν) 1721 26 (-ις -ιν ἀναγκάζει) 188 (οἷα δεῖ; = 304 IV532) *17 *198 2210 (πρ. καὶ *προαιρετικὰ ἔργα; sim. II112 ἔργα -εως) *293 47 (τὰ ἐκτὸς τῆς -εως) 304 (καὶ χρῆσις φαντασιῶν; = III 22103 IV532) III6 22 (-ιν κατὰ φύσιν ἔχουσαν τηρῆσαι; = *III49 *E4 *13, ubi φυλάξαι) 54 (opp. τὰ ἔξω) *6 *625 101 *27 *29 *151 *2220 *26 (opp. ἐκτός) 29 2317 (ter) 19 (πρ. καὶ ἀπροαίρετα) 19 *22 *40 III140 *42 *213 38 *52 *7 *1018 (ἔξω *-εως; = *IV423) *183 192 (ἀπροαίρετον) 22105 *235 *2624 *IV423 511 *23 *1212 (ὑποτάσσω -ιν; = *1321) *1314 (*ἀπροαίρετα) E9 (bis) *30 (κατὰ φύσιν ἔχει) A66 (S31; -εως ἔργα); opp. τύχη A12 24 (H8 S8), fortasse etiam A66 (S31).
προαιρετικός adi. v. δύναμις, προαίρεσις | -όν *I1723 III314 75 181; opp. ἀπροαίρετον III315 (bis) 83 (ἀ. 2) ‖ προαιρετικά v. ὄρεξις | τὰ -ά I1923 2218 III67 112 IV1100 1215; opp. *ἀπροαίρετα I41 (2 ἀ.) II15 9 29 40 108 1310 III319 54 IV184 78 108 (opp. ἀπροαίρετον); sine artic. III 75 (ἀ.).
[προαιρετά II2318].
⟨προβήσομαι οὕτως III1210⟩.
προβάλλω τι I230 (ἑαυτὸν ὑπέρ τινος) 157 (*καρπόν) 1822; τί τινι I2940 II223 2119 ⟨III 2488⟩ E4 3312 (σοί, — τί) 13 (ὅτι —; audi σοί) | -ομαί τι med. III2214 15 A7 (H3); abs. II2215 | -ομαι pass. II222 (τινί).
πρόβατον v. ἄνθρωπος F, θηρίον | *II2416 IV32 A90 (S64); pl. *I163 *5 *238 2815 *II2011 *III2235 (bis) *E7 *462.
προβλήματα II138.
προβλημάτιον *II2033.
προγιγνώσκω II106.
προγραφή *III129.
προγράφω τι III128; abs. III 2480 | -ομαι pass. III118.
πρόγονος I133; pl. *I93 *IV19 *154.
προγυμνάζω τινά I2613.
προγυμναστής III209; pl. IV431.
προδιακείμενος III2114.

προδοσία IV1133.
πρόειμι IV147 98 A43(S26).
[προεπινοῶ E122 Stob.].
προυργιαίτερον II615 1517.
προέρχομαι I1228 III314 2286 2485; εἴς τι I225 III2439 IV913 E3316.
[προέχω I2918].
προηγοῦμαί τινος III1018 126 ‖ προηγούμενος adi. I2014 II54 810 III76 2276; *-ον I2017 18 III77; -α *I420 201 II86 10(?) III79 24 *25 | -ως I31 94 II87 103 III147 2267 [E14].
πρόθεσις *II2337 E511; cum ὁρμή consoc. I[411] (fortasse recte) ⟨212⟩ II829 137 IV626 | pl. E511.
προθυμοῦμαι I1013 & II2418 (c. inf.) III2450.
προθυμία *I69 & II2416 (πρός τι) *III251 6 (c. inf.) F247 | pl. *II2019 *20 2416 (πρός τι) III728 *IV126.
προθύμως II2427 III151 (= E291).
πρόθυρα *I307.
προίεμαί τι II108 III33 E252 3 4.
προῖκα IV22 1019 24 E122 252.
προΐσταμαί τινος III243 A88 (S62).
προκαλοῦμαί τι IV826 & A43 (S26; εἴς τι).
πρόκειμαι III253 IV56 (τινί) A85 (S59; τινί c. inf.) | *προκείμενον II2338 42 43 45 III123 4 IV145 E323.
προκοπή I4 tit. *3 (πρός τι) 3 *4 *5 *7 *8 *9 *10 *13 *17 18 E512; pl. I109 III61 *2 & 2 (κατά τι) 3.
προκόπτω I41 6 9 (προκοπήν) 12 15 21 58 [2718] II1030 (μέχρι τινός) 174 (ἔν τινι; = III64) 40 2113 III2 tit. 5 64 81 193 IV24 5 E121 13 482 511 2.
προκρίνω τί τινος IV21; -εταί τί τινος III35.
προλέγω IV1035 F253 (ὅτι) E323 (σοί c. acc. c. inf.).
πρόληψις (! = c. gen. rei, velut πρ. ἀγαθοῦ) *I⟨26⟩! *729! 221 (-ις -ει οὐ μάχεται; = IV144) II132 *1711! *III221! IV144! (ἔχω, ὅτι) *86 & *10 (c. gen. personae) | pl. *I22 tit. 1 (⟨*⟩) *256 *276 *2828 *II1118 (ἐπὶ τῶν ἐπὶ μέρους) 177 (ἔχω) *13 *III58 (*αἰσθήσεις; = 1313 *IV1015) *2230 (ἔχω) *IV426.
ἐφαρμόζω (κ. = καλῶς) -ιν *I227! II179! (ἔχω); pl. *I226 *II1111 (καταλλήλως) *1714 *16 & (κ.) *IV143 (bis) ‖ ἐφ. -ιν τοῖς ἐπὶ μέρους *II179! (κ.); pl. *II1110 (καταλλήλως, κ.) *17 tit. *IV142 | ταῖς ἐπὶ μέρους οὐσίαις II1711 (κ.); pl. *I229 *II114 *IV141 | τῇ τινος οὐσίᾳ II1712 | ταῖς καταλλήλοις οὐσίαις *II177 ‖ ἐφαρμογὴ τῶν -εων ταῖς ἐπὶ μ. οὐσίαις *I222.
προνοῶ τινος I121 2 (audi gen.) II1411 F292 | [-οῦμαί τινος F292].
πρόνοια I6 tit. *1 16 tit. *7 *15 III1514 17 tit. *1 *5 *F138.
πρόοιδά τι II105.
προοίμιον II27.
πρόπαπποι IV157.
προπέμπω III73 [2323 falso Sb.]
προπέτεια IV81.
προπετής I2830 III22104 | *-ές IV446; *-εῖς IV135.
προπηδῶ IV103 (ἔν τινι).
προπηλακίζω A97 (M19).
προπίπτω II110 & IV12 (ἐξαπατῶμαι) ⟨1311⟩.

πρός c. gen. (in A tantum): c. verbis v. *ἀσπάζομαι, δικάζομαι, δοκιμάζομαι, εὐθύνομαι, ἡττῶμαι, ἐμέμφθην, πείθομαι, φενακίζομαι.*

c. dat.: v. *ἀγανακτῶ, γίνομαι* F, *γνώμην ἔχω, εἰμί* K (ubi adde III915 2269), *κατασήπομαι* | *praeter*: *π. τούτοις* IV78 F2110; al. II1918 30 III 723 2412.

c. acc.: c. verbis v. *ἀγανακτῶ, ἄγω, ἀγωνιῶ* (II1322 ?), *ἀγωνίζομαι, ἀναβλέπω, -νεύω* (in v. *ἀληθής*), *-στρέφω, -τείνω, -χωρῶ, ἀνθέλκω, ἀνοίγω* (II 120), *ἀντιβλέπω, -διατάξομαι, -ποιοῦμαι, -τάσσομαι, -τείνω, -τίθημι, ἀπαγγέλλω, ἀπάγω, ἀπαναισχυντῶ, ἀπαντῶ, ἀπαρκῶ, ἄπειμι, ἀπέρχομαι, ἀπευθύνω, ἀποβλέπω, -κρίνομαι, κρύπτομαι, -λογοῦμαι, -στέλλω, -τυφλῶ, ἀρκῶ, ἁρμόζω, ἀσκῶ, ἀφίημι* (?), *ἀφικνοῦμαι, ἀφορῶ, βλέπω, βοηθῶ, γίνομαι* F, *γυμνάζομαι, δεῖ* (I1127 IV635), *δείκνυμι, διαβάλλομαι, διάκειμαι, διαλέγομαι, -τίθημι, -τρέπω, -φέρω, δίδωμι, εἰμί* K, *εἰσάγομαι* (III2453), *εἴσειμι, εἰσέρχομαι, ἐκκαλοῦμαι, ἐμποδίζω, ἐνίσταμαι, ἐξάγομαι, ἐξαιρῶ, ἐξάπτομαι, ἐξαρκῶ, ἐξορμῶ, ἐπέχω* (in v. *ἀληθής*) *ἔρχομαι, ἔχω* D, *ζῶ, ἡγοῦμαι, θαρρῶ* (in v. *εὐλαβοῦμαι*), *καθήκω* (*-*ον*; ubi adde [E30]) *κατασκευάζω, κηρύσσω, κινῶ, κτῶμαι, κυλίομαι, λαλῶ, λαμβάνομαι, λέγω, λείπω, μανθάνω, μάχομαι, μετατίθημι, οἰκειοῦμαι, ὀφείλω, παραγυμνῶ, -καλῶ, -λαμβάνω, -σκευάζω, παρέχω, παρρησιάζομαι, πάσχω, ποιῶ* F, *πορεύομαι, προσάγω, προσέρχομαι, -πάσχω, -πίπτω* (*ἀπό τινος*), *-χρῶμαι, ἐπτοημένος, ῥέπω, σιωπῶ, στρέφω, συγκαθίημι, -χρῶμαι, συνελκυσθείς, ταράσσομαι, τείνομαι, τηρῶ, τρέμω, τρίβω, ὑμνῶ, φέρω, φημί, φιλοτεχνῶ, φοιτῶ, πέφραγμαι, φυλάσσω, φύομαι, χαλεπαίνω, χάσκω, χρῶμαι, ψέγω* | c. subst. v. *αἰδώς, ἀλήθεια, ἀναστροφή, -φορά, ἀξίαν ἔχω, ἀποδείξει χρῶμαι, ἀπολογισμὸν φέρω, ἄσκησις, ἀσκητής, ἀφορμή, βοήθεια, βοήθημα, δύναμις, εἰρήνην ἄγω, ἔκκλισις* (in v. *ὄρεξις*), *ἐξουσίαν ἔχω, ἐπιπλοκή, -τηδειότης, εὐπείθεια* (II103 IV1159), *θεώρημα, ἰσχύς, κοινωνία, κριτήριον* (I119; *ἔχω*), *λόγος* C, *λοιδορία* (IV532), *μηχανή, ὁδός, οἰκείωσις, ὁμιλία, ὄργανον, ὄρεξις, παράδειγμα, παραλλαγή, παρασκευή, πάρεργα, πόλεμος, προθυμία, προκοπή, πρόσοδος, προχειρότης, σκοπός, συγγένεια, συμπλοκή, -φωνία, συνεγγισμός, συνεργός, σχέσις, σχολή* (in v. *ἄγω*), *τάξις, τόπος, ὕλη, φιλοστοργία, χρεία* | c. adi. v. *ἄδικόν τι ποιῶ, αἴσχιστος* (in v. *καλός*), *ἀναγκαῖος, ἀσυμπαθής, ἀχάριστος, βελτίων* (III514), *δυσάρεστος, ἐξαίρετος, ἐπισφαλής* (188?), *ἐπιτήδειος, εὐφυής, εὐχάριστος, εὔχρηστος, ἱκανός, καλός, κακοστόμαχος, κοινός, κρείσσων, μέγιστος, μικρός, πιθανός, πρᾶος, πρόχειρος, ῥυπαρός, συγγνωμονικός, τραχύς, φιλόστοργος, ὠμός* | c. adv. v. *ἐπιρρεπῶς, ἑτεροκλινῶς, μετρίως, πράως, πῶς*; *ἐμποδὼν γίνομαι.*

v. praeterea βούλησις, δόξα, νεῦμα, ὀλίγος, *παρόν.
in titulis I5 10 21 23 25 II3 4 14 15 19 20 24 III4 5 7 9 21 23 25 26 IV4 5 6 8 9 13 F1 | (τοῦτό) ἐστι πρὸς ἐμέ IV533; ἡμᾶς I427 208 ‖ τί (τοῦτό) ἐστι πρὸς σέ I2019 | sine copula: ἐμέ III24106 IV533 718 (bis); σέ III182 (οὖν; bis) IV110 84 428 (οὖν); al. IV111 16 144 ‖ (τοῦτο) οὐδέν ἐστι πρὸς ἐμέ I297 24; σέ III2211 | sine copula: ἐμέ I303 III1615 2221 E15; σέ III315 IV16 610 E[15] 322; ἡμᾶς I913 251 II16 IV1137.
τὸ πρὸς δόξαν E337 | τὰ πρός τι I161 II1022 III105 19 IV633 35; τὰ πρὸς σέ II2112; τὰ οὐδὲν πρός τινα II123 IV183 (σέ) 532 (ἡμᾶς); τὰ μηδὲν πρός τινα II221 III216 (σέ) 2443 IV145; ταῦτα πρὸς σαυτὸν ἡγεῖσθαι IV181.
αὐτὸς πρὸς σαυτόν III97.
πρός τι = comparatus cum aliqua re I153; v. ἡλίκος, μικρός (I1410), οἷος, τυφλός.
προσαγγέλλω I114 (μοι, ὅτι) — εταί τι III181.
προσαγόρευσις E251.
προσαγορεύω τί τι III12.
προσάγω τί τινι I57 1725 (*φόβον; φ. 2912) 272 II239 IV72; π. τι εἴς τι I2949 II189; π. τινὰ ἐν εἰδώλῳ ⟨I2943⟩ | abs. I1230 (τινί) II1739 (πρός τι) III1512 (= E 297) [E513] ‖ -ομαι I1231 (τινί; = III1216, ubi ὑπό ⟨E513⟩) 1725 II188 (εἴς τι).
προσαναγκάζομαι ὑπό τινος IV119.
προσαναπαύομαί τινι III132.
προσαρμόζομαί τινι I1214.
προσαρτῶ I114 (ἑαυτούς τινι) | -ήρτημαι I911 (c. acc.) III2436 & IV1112 (τινί) 153.
[προσβαίνω III1210].
[προσβάλλω τί τινι III2488].
προσγίνομαι I86 (ἀπό τινος) 8 (τινί; = II1910) II1019 (τινὶ διά τινος) 118.
προσγυμνάζομαι III209.
προσδέδεμαί τινι I114 15 III2269 IV42.
προσδέομαί τινος I164 255 II247 10 III137 148.
προσδέχομαι I74 14 17 24 1222 (audi acc.) III1013 IV58.
προσδιαλεγόμενος ὁ II122 5 266.
προσδοκῶ τι I86 IV17 E481 (bis; ἐκ, ἀπό) 511 (ἵνα); abs. I158 | -ώμενος IV184.
προσδοξάζω τι I2827 (πόθεν).
πρόσειμι (εἰμί) I716 IV95 ⟨134⟩; τινί I617 191 II133 1520 III2290 2417 E339 401.
πρόσειμι (εἶμι) III119 F245; τινί I1910 2418 III2112 IV49 E321 2 (imp. πρόσει).
προσεκτικόν *F272.
προσεκτραχηλίζω III716.
προσεπιδοξάζω F921 28.
προσεπισωρεύω τι I224 II1621 ([ἐπί] ⟨ὑπό⟩ τινος).
προσεξεργάζομαί τί τινι II2021.
προσερεθίζω II216.
προσερρίζωμαι III248 36 (τινί).
προσέρχομαι abs. I120 2931 45 (ἐν) III122 1512 226 11 64 IV1177 [E3316]; τινί I1611 2418 269 (τοῖς φιλοσόφοις; = II173 IV183) 2937 II1217 1917 (?) III120 59 97 2114 2281 ⟨24103⟩ IV73 (ἐπί τι) 4 1124 (φιλοσοφίᾳ) 35; πρός τι III2613

(φιλοσοφίαν) IV1152; ἐπί τι IV1111.
προσευκαιρῶ τινι I2721 III 2272.
[προσέτι IV134].
προσέχω τὸν νοῦν τινι F154; πάντα π. τινί III2418; ὅσα π. τινί IV33; τινί I209 ⟨2918⟩ III1311 2321 IV21 37 46 7 (*ἀνθρώποις, τίνα φασί, πῶς—) 527 127 F117 E323 511 3 (ἐπὶ πάντων); abs. I24 II1814 IV 122 4 5 20 [E297]; π., μή I39 IV148 E16 34 38 (ἔν τινι) 38 A77 (S42); π., ἵνα E40.
προσηγορία *IV86 *9; pl. *I1912 III127.
προσήκει τί τινι I233; ὡς -ει τινά I132 (fortasse τεθνάναι audiendum); -ει c. inf. I83 (τινί; = F223 [E243 P.]) III74 2463 F1510 E315 | -ων adi. vel praed. I1112 24 (τινί) II121 1928 (οὐδέν) III2122 (μηδέν σοι; = 2438) IV616 | -ον subst. *I265 (τινί) II113 *III2277 (παρὰ *π.) *F63 *E333; pl. *I232 (*μηδὲν -οντα) *II149 || οἱ προσήκοντες I1125 || προσηκόντως E3312.
προσηνές *E34.
πρόσθεσις I⟨411⟩ [212].
πρόσθεν III2413 (καὶ ἔτι π.) 61 (οὐκ ἔτι π.) 66.
προσθήκη I89.
προσίεμαί τι II215.
προσκαθίζω II1610.
προσκατατέταχά τι IV189 (τινί); -κατέταξεν ἑαυτόν ib. 91 (π. τι) 93 & 98 (τινί); abs. ib. 99.
προσκαταψεύδομαί τι III 178.
πρόσκειμαι διάκονός τινι IV720.
προσκερδαίνω IV1127.
προσκοπτικόν *I189.
προσκόπτω I2810 (τινί) III2289 IV1133.
πρόσκρουσμα IV129.
προσκτῶμαι III2615 (ἐκ).
προσκυνῶ τινα I431 (ἐπί τινι) IV160 (ὥς τινα) 726 (ταῦτα); abs. IV1105.
προσλαμβάνω τι I77 (τινί) 11 86 7 (ἀπό τινος; = II2035) II87 8 9 tit. 13 22 116 III2210 2481 E22.
[προσλέγω E323].
[πρόσληψις I26].
προσλιπαρῶ III2433.
προσμαρτυρῶ IV81 (τινί τι) 1121 (τινί, ὅτι).
προσμένω II2341 IV1111 (τινί; ἀπό).
προσνέμω F113 (τί τινι).
[πρόσνευμα III2434].
πρόσοδος *I144 (τοῦ ἡλίου; ἄφοδος) IV524 (πρός τι); pl. III2284 (bis).
προσοικοδομῶ τι II1728.
προσομιλῶν *A44 (S27 M11).
[προσομολογῶ τινά τι II217].
προσοχή *I209 (πολλή; = 9 *III22104) III1615 IV12 tit. *1 *2 *3 19 *E336.
προσπαίζω (ἀλλήλοις) II229.
προσπάσχω τινί II59 1627 31 46 III24 tit. 84 IV177 110 130; πρός τι III2482.
προσπέμπω I219 (τινί, ἵνα) II1818 [III2323].
προσπηδῶ ἐπί τι I232.
προσπίπτω v. φαντασία | τινί I25 III320; ἀπό τινος πρός τι I2953; abs. I2011 [IV1311] E10 (*-οντα).
προσπλάσσω τι II1621.
προσποιοῦμαι I57 (αἰσθανόμενος οὐ -εῖται) III729 (c. inf.) 2443 (π. τι).
προσποίησις *IV64.

προσπταίω III191.
προσπτύω τινί III2471.
προσπυνθάνομαι I112 ('—').
προσερρίζωμαι v. p. 672.
πρόσταγμα I143 (ἐκ) *II615; pl. *II1646 *III24 32 *98 *114.
πρόσταξις *F117.
προστάσσω I258 ('—') F2314 (μοί τι; -ττ-) | -ετάχθη σοί τι III2432; *-τασσόμενα III1013 ⟨2257 (-ττ-)⟩.
προστάτης III93 6.
προστέτηκά τινι I36.
προστίθημί τι I610 (ἀφαιροῦμαι) 89 & II2021 (τινί) 217 III217 | π. ὅτι '—' II218 III85 (?; τὸ δ' ὅτι; ἐκ) 2318 IV16 167 441(?); ὅτι — ('—'?), τοῦτο III178 | v. ἐπιβάλλομαι.
προστρίβομαι III2122.
προσφέρω τί τινι A38(S21) | -ομαι med. I1913 207 II1214 225; -οίσομαι A34(S17); pass. III1019 E10 (in v. ἀπό lege προφέρομαι).
προσφιλοτεχνῶ c. inf. II2021.
πρόσφορον *III123.
προσπέφυκά τινι III2412.
προσχρῶμαί τινι I1115 208 (πρός τι) II201.
προσωπεῖον *I2943; pl. I2941 *II115 *III22106.
πρόσωπον I2 tit. (τὸ κατὰ π.; = 7 28 30) *14 2531 2945 *57 (ἀναλαμβάνω; = E37) *II107 *8 *III59 *16 *2269 *2439 *IV33 1124 *F1111 *E17 [*17 & 43 Stob.]; pl. IV210[E3315 Stob.].
προσωφελούμενος IV1127.
προτάσσω I176 (τινός; bis).
προτείνω συλλογισμούς I2934 (τινί) 40 (audi acc.) II1326 (τινί); ἐρωτήματα III81 | -ομαι pass. IV615.
προτέρημα E6.
πρότερον v. νῦν | I120 (ἔτι πρ.; = II2222) II187 9 2110 III2123 IV22 3 5 6 416 98 A71 (S36); μυριάκις πρ. — ἤ I924 III2499; πολὺ πρ. I1012 124 261 III2470 IV177; πρ. μέν —, ὕστερον δέ I927; μὴ πρ. —, πρίν A59(S50) | τὸ πρ. E22 (ὕστερον) ‖ adi. (ἔθη τὰ πρ. sim.) III1616 IV23 ‖ [I2717].
πρότερος adi.: subst. c. artic. I102 IV135 21; sine artic. IV 159 | τὰ -α III2492 E14.
προτίθημι [III178 (v. προστ.)] ‖-εμαί τι III2243 | abs. v. ἐπιβάλλομαι; III2243 | pass. E50.
προτιμῶ τινός τι I1415 17 (-τιμητέον) 224 | -ῶμαι IV410 625 E19; π. τινος E251 (ἐν).
προτρεπτικός II261 III2333 34 36 F111; οἵ — οἱ III167.
προτρέπω τινά III69 1322 ‖ -ψομαι IV812 | -ομαι pass. III1322.
προϋποστῆναι I1229.
προφαίνομαι II163.
πρόφασις *I2929 (ἐκ — εως) III2462; pl. I730.
προφέρω IV121; -ομαι med. II917 (ἀπό).
προφῆται II2027.
πρόχειρος: τὰς προλήψεις προχείρους ἔχειν I276; -ον (-α) ἔχω τι (τινά) II121 & 30 tit. (ἐν) III101 115 (τοῦτο '—' ἐπί τινος; = E531, ταῦτα '—') | π. ἔχω, ὅτι I277 ('—'?) II129 (ταῦτα, ὅτι) III1018 (δύο ταῦτα, ὅτι; '—'?) 176 181 (ἐκεῖνο, ὅτι); π. ἔχω ταῦτα sequ. infin. IV1215; π. ἔχω c. interr. ind. I121 II129 (ταῦτα, πρὸς τίνα) IV31 (ἐκεῖνο, τί) E522 (πῶς) ‖ ταῦτα -α ποιῶν III24115; τίνα -α παρασκευαστέον πρός τι I27 tit. ‖ -όν (audi ἐστί) τι: III2295 (τὸ '—'; τινί) IV1128

(τινί) 434 (τὸ Κλεάνθους '—') E26 (inf.); ἔστω III24103 IV439 121 (ἐκεῖνο, ὅτι) E15 (τὸ διότι '—') 16 (ὅτι '—'); ἔσται E4 (διότι '—').
προχειρότης (πρός τι) III2118.
προχωρεῖ II1719 & III2618 (τί τινι) IV629 (τινί).
πρύτανις E19.
πρῴην I114 II1915 III2310 11 13 256 7 8 9 (τὰ πρ.).
πρῴρα *III2433 (ὦ S).
πρῶτος adi. apud subst. c. artic. I412 (pl.) 1716 (audi τόπον) 1821 (δεύτερος) 207 2830 III26 (δ.) 10 (pl.) 191 261 IV65 (δ.) 840 (δ., τρίτον) F73 (pl.) E521 2 A34 (S17); sine artic. II171 IV115 | τὸ -ον sc. βιβλίον II199; τὴν -ην sc. ἡμέραν II1812 13 III151 (= E291) | ἐγὼ -ος sim. I108 IV1160; πόλεως, πρώτης μέν —, μετὰ ταῦτα II526; sim. E15.
subst. οἱ πρῶτοι IV1106 | τὸ -ον II1214; -όν ἐστι, ἵνα I108; tamquam adv. II101 (7 μετὰ τοῦτο) 1824 (25 τὸ λοιπόν) 225 | τὰ πρῶτα II191 (δύο) III246; tamqu. adv. III 1212; ἐν -οις E20.
πρῶτον adv. I177 264 II136 (π. πάντων) 152 2122 III124 149 2251 107 234 2460 267 IV 813 35 (bis) 113 A17 (H13 S3) 95 (S59) | π. μέν, — δέ I633 IV19 (10) 1317 (19); sine μέν II1722 (24 δέ); deest δέ II1024; πρῶτον sine μέν et δέ II2420 | π. μέν, — ἔπειτα II2235 (36); π. μέν —, εἶτα II1224 III2252 2484 (110 εἶτα) IV119 (20 εἶτα) 38 (εἶτα, — εἶτα) 95 817 (18) 914 105 (6) 1114 122 7 (15 iterum πρῶτον μέν, deinde ἐπὶ τούτοις δέ) 132; sine μέν I157 263 II1411 III1211 159 208 212 2213 (19 iterum πρῶτον οὖν, deinde 23 εἶτα) 231 2 6 18 24104 (106) 2615 17 E295 | πρῶτα *μέν —, εἶτα III2411.
πρώτως I148 IV1125.
πταῖσμα I2823; pl. *ib.25.
πταίω I2822 23 (διά τι) 24 A61 (S52; ἐν).
πτερά *II18 A32 (S15 M10).
πτηνά *IV126.
πτισάνη *II2030 30.
[πτόα I168].
ἐπτόημαι III2430 (πρός τι) IV624 (ὑπέρ τινος) 105 (περί τι).
πτύω IV1132.
πτύσμα IV1132.
πτῶμα *I933 34.
πτωχός IV143 *F119 E17; -ότερός μου III916.
[πυκνῶς E3314].
πύλαι III2484.
πυνθάνομαί τι (g. = c. gen. personae) I215 (g.) 111 (παρά τινος; = E321) II2027 III120 91 | π., μή c. coni. III29 | π., εἰ II2121 22 (g.) III2262 83 & 85 (g.); π., τίς (πῶς, sim.; ! = dub., an sit interrog. dir.) I226! (πυθομένου δέ τινος; = 131!) 141! III61! 8! (⟨πῶς⟩) 221! (g.) 816! (ἄν μου -ῃ; = II2327!) 91 II76 (g.) 10! (παρά τινος; = III71!) 155 238! (g.) III92 (g.; bis) 177! (g.) | π. ante interrog. dir.: sine particula interrog. I210 (ἄν μου π.; = II 2121) II1217 (g.); cum particula interr. I213 1921 302 (g.; = II195) | τίνος -ῃ; II238 IV146.
πῦρ I57 (σίδηρος; = III2240 IV186) II185 III218 1315 [2265] F14.
πυροί I432 [II237].

πύργοι A74(S39).
πυρέσσω II514 27 1421 1810 2212 III105 8 (-ττ-) 11 12 15 2258 ⟨65⟩ 73 (-ττ-) 257 IV189 420 621 (ἀπυρετός) 828 94 F127 216 (-ττ-).
πυρετός I196 2216 II619 III105 11 1310 2240 58 2428 *263 8 *IV186 96 45 726 27 F217; pl. I2616.
πυρσοί A83(S57).
πώγων v. καθίημι, τρίβων.
πωλῶ τι I1919 (διά τι); τινός I233 III2448 (πολλοῦ) 73 (τινί) IV38 E254 (ter); ἀντί τινος III313 175; abs. II1423 (ὠνοῦμαι) | -οῦμαι pass. III33 (ἀντί τινος) E122 & 254 (τινός).
πωλοδάμνης A89(S63).
πῶλοι *A89(S63).
πώποτε v. τίς interr. P | II136 (οὐδὲ — οὐ π.) IV120 (οὐδεὶς — ⟨οὐ⟩ π.) 89 (οὐ π. — οὔτε).
πώς I610 (⟨οὐχ⟩ οὕτω π.) II 12 93 152 (πώς ποτε) ⟨1915⟩ 2114 (πώς ποτε) 234 III124 IV1130 131.
πῶς in interrog. dir. c. indic. (locos, quibus dubitari possit, utrum sit interr. dir. an ind., signo ! notavi) I226! 922 (ἔχω; bis) 125 (bis) 13 15 2213 2612 (bis) 293 II25 1114 1317 (ter) 1420 27 1728 2018 2416 III⟨61⟩! 727 (tertio loco; = 31) 95 175 2232 41 45 49 2311 2427 68 IV18 65 (π. λέγεις; = 99 124) 75 (resp. οὐδαμῶς) 89 100 (quinto loco) 141 162 433 (?) 522 1024 E241 252; πῶς οὖν I117 45 233 2414 2527 2946 II524 125 2121 238 III67 2465 (tertio loco) IV186 136 47 68 720; πῶς ἔτι I218 52 727 126 177 1915 2215 II131 III2016 IV421 624; πῶς οὖν ἔτι II125 III2017 2241 77 IV1127 619 1313 E241; σὺ πῶς ποτε — I1810; ἄρα πῶς I412(?); πῶς τι οὖν I112.
πῶς c. coni. II1613(?) 1711 (?) 219(?) 2415(?) III1615 2498(?) IV193 433(?) 101 (bis) 7 (bis) 9 10; π. οὖν I133 155 II52 1415(?) 1720 1819 III2446 58 IV1100; ποῦ ἢ πῶς III2216 | πῶς ἄν c. opt. v. ἄν, ubi adde II223 (ἔτι); c. indic. IV 1168 (aor.) 422 (ἔτι; imperf.).
πῶς sine verbo I98 (bis) 254 (σὺ δὲ π.;) II138 III142 (οὖν) & 1016 (quarto loco) 2016 2291; πῶς τοῦτο; II123; πῶς ἡ λέγουσα; I287, fortasse sim. II1427 | πῶς; I132 249 II132 (ἀλλὰ π.; = IV1101) 29 (π. οὖν) 518 66 21 1922 (ποῦ ἢ πῶς) 224 2413 IV131 410; de πῶς γὰρ οὔ; v. γάρ.
λέγε μοι — πῶς με φῄς —; II518; πῶς ἂν δοκεῖς ἐκολάκευεν —; III2473.
πῶς in exclam. I1613 (c. adi.; = 1917 III111) III2260 IV123 (loc. corr.) 115 116.
πῶς in interr. indir.: v. ἀγωνιῶ (II1319) αἴσθησις (I 2615), ἀκούω (III87), ἀπολογίζομαι (I2717), ἀπορῶ (ubi lege II1611), βλέπω, γιγνώσκω (adde II1316 IV812), δείκνυμι, διαγράφω, -λέγομαι (IV1116), -φέρει (II514), διδάσκω, διηγοῦμαι, ἐνθυμοῦμαι (II2112; bis), ἐξετάζω (I1138), ἐξηγοῦμαι (I611), ἐπιβλέπω, ἐπισκέπτομαι (I1716), -σκοπῶ (III2277), ἐφίστημι, ἔχω E, ζητῶ (adde IV 631), θαυμάζω, θέα (II1423), κρίνω, λέγω (ubi adde II2312), μανθάνω (I710), μέλει (I108 II1615 2011 IV735), μέμνημαι (IV1217), οἶδα, ὁρῶ, παρακολουθῶ, πάρειμι, παρίστημι,

πολυπραγμονῶ, προσέχω, πρόχειρον ἔχω, σκέπτομαι, σκοπῶ, συμβουλεύομαι, ὑποδείκνυμι, φαίνομαι, φροντίζω | in his: c. partic. F124; sine verbo I22 611 II2112 III2475; c. coni. I108 151 163 15 II137 514 [218] III251 IV631 737; de πῶς ἄν v. ἄν | πῶς ἔχω I1138 2012 (περί τι) 12 (πρός τι;=II131 III87 138) 2615.

περὶ τοῦ, πῶς IV812; τοῦτο, π. I156 II2413; ταῦτα, π. III2110 (ter) 2495 (c. coni.); πῶς τί ποτε II2111.

πῶς c. indic. in capp. inscr. I13 19 20 24 II5 7 10 17 25 (c. adi.) III810.

ῥαβδίον *III2012 (τοῦ Ἑρμοῦ; bis).
ῥάβδος I165; pl. [I2818] *IV157 (δώδεκα; 1021 δ. δεσμὰ -ων) *88.
ῥάδιος I917 (τινί) IV913 (ῥάων) ‖ -όν ἐστι c. inf. I51 61 III69; audi ἐστί I264 17 F162 (c. acc. c. inf.) E13 | ὅπου ῥᾶον I263 ‖ adv. ῥαδίως II211 2 3 III2267 266 IV84 1324 (ταῦτα ποῦ εὑρεῖν ῥ.;) E3311 A2(V2) 50 (M5) | ῥᾶον II231 E20.
ῥαδιουργῶ III2122 (κυβεύω).
ῥαδιουργός III2293 (κυβευτής).
ῥαθυμῶ I1012 II2022 (περί τι) E511.
ῥάθυμος I730.
ῥάκη I2945 II815 F1113.
[ῥαπίζομαι A2 (H2)].
ῥέγκω I2415 II2010 III2230 105 IV1029.
ῥέπω II1519 (πρός τι; = 2024 III124 16 F811) 29 (ἐπί τι; = III193) 2219 (ἐκεῖ) III1216 (ὧδέ που).
ῥεῦμα *II1520 *2122 [*III724] IV914; pl. *II2122.
ῥευματιζόμενος II1520.
ῥέω v. μύξα | F115.
ῥήγνυμι II1513 | -αι I132 2220 2721 (ἔσω τὴν καρδίαν) II2031 IV1124 (ὑπό τινος).
ῥῆμα III112; pl. II1210 *F154.
ῥῆξας τὸ δηνάριον I209.
ῥητορικὸς νεανίας III11.
ῥήτωρ *II165 *175 2426 III135 9tit. (adi.) 156 & 12 (= E293 7) *235 5; pl. *III98.
ῥῖγος F133.
ῥιγῶ III266 (-ῶντες) IV623.
ῥίζα *IV839 *40.
ἐρριζῶσθαι III2412.
ῥιπίζομαι ὑπό τινος A6 (H2).
ῥιπτασμός *IV1174.
ῥιπτῶ (II44 ἐρρίπτου; an -οῦ?) τι I2310 2413 (τινί) II2231 III2274 IV516 17 (ἔξω); abs. IV724 | -οῦμαι I92 (εἴς τι) II44 (ἔξω) & 5 (ἐπί τι) III266 (χαμαί) 25 (ἔξω) IV731.
ῥίς *II1020 *IV520; pl. *IV119.
ῥόδινος I1929 (στέφανος).
ῥυπαρός (ἀ.=ἀκάθαρτος) II813 (ἀ.) 1825 III2289 IV741 (ἀτημέλητος) 115 (πρός τι) 7 (ἀ; ἐν) 11 (-όν τι) 12 (τὶ περὶ * σῶμα -όν) 13 (ἀ.; καθαρός) 18 25 28 31 | *-ώτατον F 234 ‖ -ῶς II94.
[ῥώμη A32 (S15)].
ἔρρωσο G8; ἐρρωμένως III24109.

σαγμάτια IV180.
σαίνω II229.
σάλπιγγος ἀνακαλούσης *II615.
σαλπίζω III155 (= E293).

σαπρός II44 159 1822 III2261 IV425 517 1131; *-ὰ ταῦτα III167 | -ῶς II2114.
σαρκίδιον *I296 *II119 IV1104 *161; pl. *I35 *6 *III725.
σάρκινος A4 (V4).
σάρξ I2017 *18 II82 2219 *2320 *22 *III73 (bis) *10 *24 IV732; pl. II918.
σάρον *I2718.
σαφῶς II264 [E49].
σέβω θεόν III726.
σεισμός II1623 III1310 13; pl. II620.
[σείω E3].
σελήνη v. αὔξησις, ἥλιος.
σεμνολογῶ III24111.
σεμνοπροσωπῶ II824.
σεμνός I1613 III2015 2441 IV1148 149 A7 (H3; τὴν ὄψιν); -όν III2448 (οὐδὲν σ.; =E49) *E3311.
σεμνύνομαι E49 (ἐπί τινι).
σημαίνω τι (!=c. dat.) I1712 III137! 37 (διά τινος) 59 2491 | -ω *ἀνακλητικόν III1314 24101! 2629!; sed -ει *ἀ. I2929! | abs. I916 1719 (διά τινος) 2929 III137 37 (διά τινος περί τινος) ‖ -ομαι I1718 (ὑπό) 18 (διά τινος) 20! 28! 2926 II76 231 (λόγοι ὀνόμασι) E18! (πάντα αἴσια) 323.
σημαντικός τινος III2489 (*-ά) 91.
σημεῖόν τινος E41; pl. II73 *5 5 E482 (προκόπτοντος).
σήμερον I126 (αὔ. = αὔριον) 919 (ἡ αὔ.) 1926 2931 II1421 1814 (αὔ.) 15 III2319 23 IV417 18 46 (αὔ.) 121 4 20 (bis) & 21 (αὔ.) ‖ ἡ σ. ἡμέρα I1138.
ἐσάπην F1017.
σιγῶ F293 (λέγω).
σιδήριον *IV1113.
σίδηρος v. πῦρ.
σιδηροῦς λύχνος I1815.
σικνάζω II179.
σικχαίνω III167 IV834 ⟨A30 (S13)⟩.
σιτάριον I109 10.
σιτοῦμαι III266.
σιτήσεις *A35 (S18).
σιτίζω IV125.
σιτία *A36 40 (S19 23).
σῖτος *I102 (ἐπὶ *-ου ὤν) *176 9 A34 (S17).
σίφαροι *III218.
σιωπῶ I220 (bis) 2220 2612 2932 II2315 253 III114 146 (πρός τινα) IV137 E333 462 A41 (S24) | σ. τι IV132.
σιωπὴ ἔστω E332.
σκάμμα IV826.
σκάπτω I1616 IV1011; τάφρον III2432.
σκάφη III2271.
σκέλος *I123 (δέω; = *1817 *198) 1224 [II122 (παρὰ -ος)] *IV1153 E9; pl. *II183 *III142 *F31.
σκελύδριον I1224.
σκέπαρνον IV84.
σκέπη II225 A32 (S15).
σκέπω F2313.
σκέπτομαί τι II210 158 1616 246 IV164 68 132; ἐκεῖνο, ἵνα III711 | σ., ὅτι III149; σ., εἰ I212 II11 III236 IV1136 136 (⟨εἰ⟩) F1016; σ., τίς II101 1515 III159 251 IV740; σ., πόσον I233; σ. αὐτὸ τοῦτο, ποίαν II177; σ. ἡλίκῳ III2212; σ., πῶς IV124 (ἐπί τινος); σ., πότερον — ἤ (c. antic.) II158 | σ. c. inf. II1219 III236 | abs. III221 IV1132 134 ‖ ἐμοὶ ἔσκεπται περὶ πάντων IV716.
σκευάριον II44 *2231 IV511; pl. III2271 *IV1026.
σκεῦος II45 & III2433 (ἄχρηστον) 2625 (χρήσιμον) IV831; pl. III918 *IV1100.
σκέψις *I211 *14 [& 724] (περί

τινος) III157 (=E 293) *E323; pl. *I228.
σκηνὴ τραγική III2226.
σκῆπτρον *III2234 *57 *63 IV830 *34.
σκιά I1410 243.
σκίμπους A30 (S13).
σκληρός I119 (μαλακός) III35; -ῶς II15tit. III2210 2637.
σκοπῶ τι III151 & 2 (= E291 2) IV1163 A7 (H3): σ. (audi acc.) ὥς τινα II525 | σ., ὅτι IV33 | σ., εἰ I1120 III52; σ., τίς II102 E30; σ., ποῦ III2275; σ., ὅπως μή c. coni. A38 (S21) | abs. I1813 || -οῦμαι med. abs. III2321
σκοπός I2718 *IV1215 E27 (πρός τι).
σκορπίος A26 (S9 H18).
σκότος ὁ I1822; τό III2214; dub. I1413 III2215.
σκοτοῦμαι III322.
σκυθρωπάζω III2248 IV621 E3316.
σκυθρωπός A35 (S18).
σκυτεύς II144 III910 1015 *2220 *238 (ὁ μὴ σ.) *2444 *45 48 2627 IV1214 *E244.
σκυτικός I203 III238.
σκώληξ *II2010 IV1142 1132; pl. [*II47] IV1131.
σκώπτω τι IV1166; abs. III164 2018 IV1217 | -ομαι III142.
ἐσμηγμένος I276.
σμῆνος *A46 (V6).
σμικρός: τὰ -ά E122; τὰ -ότατα E3.
σοβαρῶς III223.
σεσόβημαι I2959 II110.
σολοικίζω v. βαρβαρίζω.
σοφίζομαί τινα II252; abs. I711 | pass. ὑπό τινος IV53.
σόφισμα I733 *II1818 | pl. I272 *II163 III2616.
σοφισμάτιον II1817.
σοφισταί II2023 *III211.
σοφιστεύω III21 tit.
σοφιστικός I276 III81.
σοφός subst. *I233; pl. III2267 [E294 τὶς -ῶν]; ὡς σ. II2111 III 1322 (pl.) | adi. II1222 1514 III2118 IV16 1124.
σπανίως E332; -ώτατα F336.
[σπαράττομαι E5].
σπῶ *ξίφος ἐπί τινα II2422 | σπῶμαι I116 1819 F312.
σπείρω II2112 | ἐσπάρην A28 (S11).
σπένδω E315.
σπέρμα *IV836; τὰ -ατα I94 133 II2034 IV838.
σπεύδω III2477; c. inf. A28 29 (S11 12) | ἐσπευσμένως I2012 (ἀνειμένως).
σπλάγχνα τά I1718 20 21 II74 5.
σπλήν *II1312.
σπογγίζω II2231 (ὑποδήματα) III2622.
σπόγγοι I1127.
σποδός III1318 19 *2617.
σποράδην τινά in tit. III6 11 14.
σπουδάζω τι I254 II2020; c. inf. I102 (οὐδὲν ἄλλο ἢ inf.); IV1018; c. nom. c. inf. II2234; c. acc. c. inf. A78 (S43); οὐδὲν ἄλλο ἢ ὅπως c. ind. fut. I1115 (in v. ἵνα dele σπουδάζω) | σπ. τινί I1127 III41 E3310; ἔν τινι IV625; περί τι I10tit. 1 252 II1611 1736 221 2 2334 III313 74 IV4tit. 68 25 26 36 824 1129 1321 | abs. III4 tit. 1 2 3 || -ομαι II226 (ὑπό τινος) IV1174.
σπουδαῖος: -ος I73 III65; *-ον I729; -ότατον F43.
σπουδή I1011 IV132 *415 <*> 629 (περί τι; = 1130 *E522).
σπυρίσι δειπνίζω IV1021.
σταδιοδρόμος III232.
στάδιον *IV411.
στάθμη *II1113.

στάσις *status* I211 (-ιν ἔχω ἐν) *III54 1513 (φιλοσόφου, ἰδιώτου; = E481) 19 tit. | *tumultus* v. πόλεμος; III318.
στατικός v. μετρητικός.
στατός II169.
σταυρός *II220.
σταυροῦμαι II220 III2622.
σταφυλή III2486 *91.
στάχυς*IV836; pl.II612*III2491.
στέγη III129.
στεγνός IV1312.
στέλλομαι *ἐμπορίαν III2480 | pass. II2122.
στενάζω v. πενθῶ; I112 1819 E16.
στενόβρογχος III922.
στενόσημος I2412.
στενοχωρῶ τινα I2528 IV1106 | -οῦμαι I626.
στενοχωρίαν παρέχω I2526.
στένω v. ἄκων, κλαίω, οἰμώζω, σπενθῶ, ποθῶ; I122 2713 III2422 IV421 (‘—’).
στέργω τι I1122 (quater) F234 [E243 P.]; abs. I1123 235 | -ομαι I1126 (ὑπό τινος) III2427 E3.
τερεώτερος II1639.
τέρομαί τινος I188 284 II2236
σIII2237 (στερηθῆναι) IV513; abs. IV95 (στερηθῆναι).
στερίσκομαί τινος II1022.
στερκτικόν τι II1023.
στέρνα *A87 (S61).
στέφανος I1929; *-οι I2417.
στεφανοῦμαι I2936 (Ὀλύμπια; = III2452) III46 9 11.
στέφω I2416.
στηρίζω A74 (S39).
στιβάδες A40 (S23).
στίλβω I248 III2288 IV1119.
στιλπνός I218 (*-όν) IV64 97.
στιλπνοῦμαι II825.
στῖφος A74 (S39).
στίχος II1631; pl.*II2342 *III104 IV48 17.
στοαί E244.
στοιχεῖα τά III1314 IV812 F87 (τὰ τέτταρα στ.).
ἐστόλισμαι IV1116.
στολίον III2335.
στόμα *II2028.
στομαχικοί *III211.
στόμαχος *II2033.
στοχαστέον τινὸς ἔν τινι I262.
στρατεία (! = στρατιά S) III24 29! 31 34 IV139 (δευτέρα, τρίτη); pl. *II1417! (*τρεῖς -ας ἐστρατευμένος) *IV121 (στρατέα S).
στράτευμα *III227 *2432 (ἐπί τι).
στρατεύομαι v. στρατεία | III2432 36 61 IV119 (τοσαῦτα) 39 160 421.
στρατηγῶ IV1149 56.
στρατηγία III2279 IV160 39 723.
στρατηγός *I924 *164 2929 II126 *615 III134 *2297 *2432 *34 *35 99 *107 2629 E192 *30.
[στρατιά v. στρατεία].
στρατιώτης *III2434 99 112 2627 IV179 727 *27 135 F119; pl. *I1415 *164 *III2297 *IV135.
στρεβλός v. εὐθύς | I293 (ὀρθός).
στρεβλῶ τινα II2029 | -οῦμαι v. ἀποθνήσκω.
στρέφω τι II117 19 26 (*δοῦλον ἐπὶ στρατηγοῦ) 28 III2123 IV615 (ἄνω κάτω) E38; v. σφυρόν | -ομαι ἐπί τι IV194; περί τι I74 IV102; πρός τι II114 E23 (ἔξω).
στρόφιον III2116.
στρόφοι I2616.
στροφοῦμαι IV94.
στυγνότερος III59.
στωίδια II1629.
συγγένεια *I33 *7 *91 *7 (πρός τινα; = *11) *II811 (sic leg. pro εὐγ.).
συγγενής v. ἀδελφός, γυνή,

πατρίς | subst. I9 22 & 25 (*θεῶν) III1 21; pl. I9 tit. *11 13 (*θεοῦ) *III22 70 *23 32 24 68; -ές A28 (S11); *-ῇ III13 14 (φίλα) ‖ -έστερος adi. IV5 31.
συγγιγνώσκω τινί I22 21 29 64 65 IV1 6 (-γνώσεται) ‖ -γνωσθῆναι ἐπί τινι II21 7.
συγγνώμη IV11 47.
συγγνωμονικὸς πρός τινα II22 36.
συγγράφω τι II20 9 23 21 G1 3 5.
συγκαθεύδω τινί IV9 5.
συγκαθίημι abs. I7 27 II14 14; εἴς τι ⟨I2 14⟩ 7 3 II12 13 III16 tit. 1 (τινί); πρός τι I7 25 | -ίεμαί τινι εἴς τι III16 3.
συγκαταβαίνω τινί III16 9 IV2 1 (εἰς τὰ αὐτά).
συγκατάθεσις v. ἐπιβολή | I2 12 II8 29 (πρόθεσις) *IV17 2 | pl. III9 18 F9 10; ὁ τρίτος τόπος ὁ περὶ *-εις sim. II17 15 III22 12 14.
συγκαταθετικὸς τόπος ὁ I17 22 IV16 9 4 13 | -ῶς (ἀνανευστικῶς, ἐφεκτικῶς) I14 7.
συγκατάκειμαί τινι II18 22.
συγκατακλίνομαι IV11 15.
συγκατατάττω I24 19 (σύν τινι).
συγκατατίθεμαι abs. I18 1 (ἀνανεύω, ἐπέχω; = II24 19) II 20 5 IV10 3 11 6 F9 21 31 27 1; τινί I28 1 2 4 II8 24 III7 15 8 4 21 23 IV6 12 E45; περί τι IV6 26; σ., ὅτι II20 5.
συγκεράσας A38 (S21).
συγκινδυνεύω τινί E32 3.
συγκινοῦμαι E33 10.
συγκλητικός I2 19 26 9 *III23 13 IV1 8 9 40 42; οἱ-οί I25 26 *27.
σύγκλητος I1 28 *2 19 23 IV1 13 9 42.
συγκλῶμαι I6 40 (ὑπό τινος).
συγκοιμῶμαι II22 13 E40 (τινί).
σύγκραμα *IV11 9.
συγκρίνω τι I25 17 II19 6 III22 60; abs. IV7 27 E33 2 (περί τινος) | συγκριτός III22 60.
συγκρουσθῆναι I1 20.
συγχαίρω II5 23.
σύγχέω τι III3 22 | -ομαι I16 14 III22 25 (ὑπό τινος; = IV8 14) IV8 10 E28; -κεχυμένως I7 21.
συγχορευταί F1 18.
συγχορεύοντες IV1 10 8.
συγχρῶμαί τινι I2 7 16 10 II19 1 (πρός τι) 20 1 6.
συγχωρῶ abs. I1 15; (τί ?) τινί A54 (S28) | *-ούμενα A10 (M8 H6).
συγχώρησις *I7 19.
συζῶν II5 27 (*-ῶντες) IV8 19 (τινί).
συζητῶ I10 9.
συΐδιον IV11 11.
συκῇ I15 8.
σῦκον I15 7 III24 86 87 91.
συκοφάνται IV5 31.
συλλαμβάνω E24 3 (τινὶ εἴς τι).
συνειλεγμένος IV3 6.
συλλογίζομαι I7 20.
συλλογισμός v. ἀναλύω | I7 32 83 (τέλειος, ἀτελής) 22 19 II21 19; pl. II13 8 34 *5 64 13 21 (μεταπίπτοντες; = 17 27 23 41 III24 80 IV12 12) 26 *21 21 III26 13.
σύλλογος IV1 40.
συμβαίνω (! = τινί; δ. = δύναμαι) I6 38 71 3 (ἐκ) 15 (διά τινος) 19 (κατά τινα) 92 9! (ὑπό τινος) II13 9 17 29 (δ.) III9 22! 13 13! & 24 25! (δ.) IV7 12 (δ.) 21! E33 16 [51 1!] | c. inf. II1 7! (διά τι) IV5 15! E45! ‖ -βαῖνον *I6 28 F21 5; pl. *I6 38 *III10 6 13 8 | τὸ συμβάν III24 13! | *-βεβηκός III24 10 6 E1 6; pl. IV7 12 E33 14!
συμβάλλω τινί III9 12 (ὥς τινι) 13 (bis) *24 78 IV12 7 E33 11 51 1 | ⟨σ. τινά τινι I24 1⟩ | -ομαι πλείονά τινι III22 78.

συμβιοῦντες A72 (S37; τινί); *συμβεβίωκα* II2213 32 (*μετά* τινος).
συμβίωσις III161.
σύμβολον *I1613 *III1215 (*παρά* τινος); -*α* *I1611 *14 *III2299 *IV820.
συμβουλεύω (! = τινί) *τοῦτο* I2964!; *μηδέν* F191; c. inf. III169! 11 2118 19!; *περί* τινος I109; abs. III2253 | -*ομαι* med. I151 (*πῶς*) 6 (abs.) [III229]; pass. E322!
συμβουλία E251. [E322.
σύμβουλος *II714 IV1316; pl.
σύμμαχοι *II2423.
συμμένω τινί A69 (S34).
συμμετρία (*παρὰ -αν*) III1213.
σύμμετρος IV184 | -*ως* III225.
συμμολύνομαι E336.
συμπαθῆσαί τινι I31.
συμπαίζω I1013 II2418 (τινί) IV719.
συμπανηγυρίζω τινί III510.
συμπαρακολουθῶ τινι III510.
συμπάρειμι I149.
σύμπας A69 (S34) | -*αν* A74 (S39); -*αντα* IV1103.
συμπάσχω τινί I142 5.
συμπεριφέρομαί τινι I912 2964 66 (*διά* τι) IV1217 (*ἐπί* τινι) E16.
συμπεριφορά III147 16 tit. ⟨5⟩IV⟨2 tit.⟩*1217; pl.*III163.
συμπίνω II2213 37.
συμπίπτω II527 (τινί) III219.
συμπλέκομαι *ἐκ* II98 A15 (S1 H11; τινί) | -*πεπλεγμένον* I2614 II98 & *E36 (*διεζευγμένον*) *42.
συμπλέω II2237.
συμπληρῶ τι I2415 | -*οῦμαι* IV411 (*ἔκ* τινος).
συμπλοκή *πρός* τι *IV1102.
σύμπλους IV517.
συμπολιτεύομαι III2299.
συμπομπεύω IV1104.
συμπόσιον v. *Ξενοφῶν* in ind. I|I269 (*ἐν -ῳ*; = E15 461) *II1637 198 (*ἐπὶ -ῳ*) F172; pl. III161.
συμπότης II48 E15.
συμπροθυμοῦμαι I1013 (bis).
συμφέρει (! = τινί): *ταῦτα* II76 (opp. *ἀσύμφορά ἐστιν*); inf. I2214! (ter) II2220! (*τοῦτο συνοίσει*, *τηρεῖν* —); subi. deest I182! 286! II74! III146! IV1221 | *συμφέρον* (*ἀ.* = *ἀσύμφορον*) I25 (*ἀ.*) *182 1915 221 *14 *2714 (**εὐσεβὲς καὶ σ.*; = E314) *285 (**ἀ.*) II75 104 (*μηδὲν σ.*) 1710 (*ἀ.*) *2215 *16 *18 *26 *262! *IV510 *79; pl. II2415 (*ἀ.*; = 21 *III733) *23.
συμφεύγω A69 (S34).
συμφοιτῶ II2229.
συμφορά [III165 IV2 tit.]; pl. *IV150.
συμφορώτερον I287.
συμφυής I146.
σύμφυτος A75 (S40).
συμπέφυκα IV1112.
συμφωνῶ III12 12 1513 (= E297) A44 (S27 M11). [τινα).
συμφωνία I1216 *F118 (*πρός*
σύμφωνός τινι I418 (**φύσει*; = 29 621) III722 E49 | -*ως* **φύσει* I26 414 (*ἀσύμφ.*).
συμψελλίζω τινί II2418.
σύμψηφοι **θεῷ* F49.
σύν I2419 (*συγκατατάττω*) E323 (*καὶ σὺν τούτοις*; sim. 3313).
συναγορευόμενος A20a (p. 490).
συνάγω I712 (abs.) II13 (**ἀσύνακτα*) II59 | -*ομαι* IV738 || [*συνακτός* E44].
[*συναγωγαί* *II1740].
συναισθάνομαι II[523] 126 & 12 (τινός) 1727 (*ὅτι*) 2115 (*σ.*, *τίνων*) III22109 (τινός).
συναίσθησίς τινος I230 *410 II111; *ἔχω -ιν* II1429 2110.

συνακτικός E44 (ἀσύνακτος).
συναναστρέφομαι III135 (τινί) IV185.
συναναστροφή *I95 II1624 *IV1131. [E336.
συνανατρίβομαί τινι III163
[συναπολείπομαι A69 (S34)].
συνημμένον I2951 *51 *II61 [*E36].
συναρμόζω τι II147 (τινί) F62; abs. II2342 (τινί) | -ηρμοσμένος τινί I1217.
συναρπάζει τινὰ ἡ φαντασία (-αι) E10 16 18 A5 (H1) | -ομαι II1824 (ὑπό) 28 2333 E192 (ὑπὸ *φαντασίας = 20 34).
συνάρχων E15.
συνατυχῶ III241.
συναφής τινι I146.
συνάχθομαι IV621.
σύνδειπνος II48. [I19.
συνδέω F62 | -δεδεμένος τινί
συνδιοικῶ (μετά τινός τι) F310.
σύνδουλοι *II2031.
συνεγγίζω II1818.
συνεγγισμός I44 (πρός τι) *8.
συνέδρια *A43 (S26).
συνειλούμενος εἴς τι I143.
σύνειμί τινι I1218 2928 III136 7 2316 245 11 20 IV67 [A28 (S11]; οἱ συνόντες III165 2411(?) 29 IV1109 26 1132 <*>1217 E333.
συνεισφέρω εἴς τι I211 28 (ἔκ τινος παρά τινι).
συνεκρέω A36 (S19).
συνελκυσθείς I119 (πρός τι).
συνεορτάζω IV1104 (τινί; = 426) 108.
[συνεπαρθείς E192].
συνεπιστενάζω E16.
συνεπωθῶ τινα ἐπί τι III723.
συνέργεια (S συνεργία) *IV173 (ἔκ τινος).
συνεργῶ I926 (εἴς τι) II105 (συνήργει) 7 156 (ἵνα) IV1122 820.
συνεργητικός v. ἀνεκτικός.
συνεργία (S συνεργείᾳ) II2033 (παρά τινος).
συνεργοί *II235 (πρός τι) IV1104.
συνέρπω II2418.
συνέρχομαι I1228 (τινί) III2310 IV515 715 (ἔκ τινος) 828 1132 (ἡμῖν εἴς τι).
συνεσθίω III1323 E36 (τινί).
[συνεστιάζω E36].
συνετόν *I2820 *21 | -ῶς I711 II1321.
συνευτυχῶ III241.
συνεχής III125 E7 A2 (V2) | -ές adv. II218 | -ῶς I116 II79 189.
συνέχομαι ὑπό τινος II181.
συνηγορῶ I2715 (τινί; = II192) 16.
συνήδομαι I1924 <II523>.
συνήθεια *I2715 *20 *II1513.
συνήθης adi. II1624 (τόποι; = III2456 57 68) 30 III2475 (τινί) IV1034 subst. -ης II1510 (φίλος); *-ες III156; -εις II1644 (φίλοι; = *III2466 82 *IV21) *III248.
συνθέλω II1723 & IV720 (τινί; συνορέγομαι).
συνθῆκαι (ἵνα) IV1310.
συνθήματα *III1215.
συνίημι I55.
συνίστημι II3tit. 2 III2322 (-άνω) IV823 1212 (ἐμὲ ἐμαυτῷ) | -αμαί τι II148; abs. III203 (περί τι) IV738 & F14 (ἐκ) <A28 (S11; τινί>) | συσταθῆναί τινι II32 III2322 (ὑπό) IV822 E461.
συνογκῶμαί τινι II2418.
σύνοιδα III2315 (ἑαυτῷ c. dat. partic.; = E34); *-ειδός III2291.
συνοδία IV191 93.
συνοδοιπόρος IV194.
σύνοδος ὁ v. ἀδελφός | III1313 (γείτων) IV197.
συνοικῶ τινι II1722 F155 A69 72 (S34 37); abs. III132.
σύνολον τό I2714 II2419 IV149.

συνορατικός v. δύναμις.
συνορῶ τι I58 II191 2311 E323.
συνορέγομαι v. συνθέλω.
συνορμῶ IV720.
συνουσία *I69 II812 186 21.
συνουσιάζω II815 2010 IV1143.
συνοχή *IV1112 (κατά τι).
σύνταγμα III2279.
σύνταξις *I414 (περί τινος) 2616 *II1910; pl. I46 *II1740.
συνταπεινοῦμαι III241.
συντετάραχα II2111.
⟨σύντασις III22105 (S σύστα-[σις])⟩.
[συντέταγμαι περί τι I101].
συντέταμαι περί τι I101 III318.
συντίθημί τι I[214 (εἴς τι)] 610 (διά τινος) II134 (διαλόγους) 2314 (ὀνομάτια; = III2326) III2323 (*ὀνόματα) IV1036 (τινί) | -εμαι *I2510 (c. inf.).
σύντομος II619.
συντρέφομαι II2213.
συντρέχω ἐπί τινος I812.
σύντροφος E43; ζῷα -α *ἀνθρώποις IV1131 32.
συνυπάρχω II12 5tit.
συνυπολείπομαι A69 (S34; τινί).
σύριγξ (med.) III2330 *31.
σύρμα *I2941.
σύρομαι I2916 (ὑπό) & 22 (εἰς) 23.
σῦς I632 & 35 (ὕδρα) IV1010.
συσκηνῶ II2237.
συσπῶ I2524.
συσπουδάζω I1013.
[σύστασις III22105].
συστατικά γράμματα II31.
συστέλλομαι I1128 A30 (S13 M9) 41 (S24).
σύστημα *I94 & 205 (ἐκ).
συνεστραμμένος I248 IV1145.
σφαιρίζω II515 18 20.
σφαιριστικώτατος II520.
ἔσφαξα II619 | ἐσφάγην III1514.
σφήξ IV1127; pl. ⟨*II46⟩ A46 (V6; bis).
σφόδρα F74 123 | σφοδρῶς I101 E47; -ότερον IV94 A89 (S63).
σφραγίζομαι ἐγγύην II137.
σφυγμός III2273.
σφύρα *II1013. [E292.
σφυρὸν στρέφω ⟨III151⟩ =
σχεδόν I117 (πάντες σ.; = III201) II1716 201 214 III72 1410 231.
σχέσις II1427 & *III138 (πρός τι) | *-εις: τηρῶ II148 (*φυσικὰς καὶ ἐπιθέτους; = III24 IV820) III38 2269; παραβαίνω III2269 IV1015; φυλάσσω II2220; κατὰ *-εις III116; praeterea IV416 626 1013 1216 E30.
σχῆμα II825 (βλέμμα; = 2428) 1928 III114 (τινὸς ἔχω; = IV1124) *15 *IV8 tit. 11 & *16 (τέχνη); ἐν -ατι II818 IV135.
σχοινίον v. περιπατῶ.
σχολάζω otium gero I2721 2958 II1428 (τινί) III2214 IV430 | = σχολαστικός εἰμι III2623 IV421 30(?).
σχολαίτερον IV149.
σχολαστικός I1139; -οί IV1138.
σχολεῖον *φιλοσόφου III2330.
σχολή otium v. ἄγω; III2111 (-ὴν ἔχω) 222 (κατὰ -ήν) 74 IV41 23 (ἀσχολία) 25 ‖ schola *IV1138; ἀπὸ -ῆς I2934; ἐκ -ῆς II136 *815 *2115; ἐν τῇ -ῇ I2957 302 II1029 1321 1620 34 1919 III317 169 IV1132 142; ἐν -ῇ IV1138 537 (ἔξω); εἰς -ήν II1729 *2110 15 *16 *22 IV732 | ἐν -*αῖς III24111; *-ὰς λέγω IV1135.
σχόλια λέγω III216.
σῴζω v. αἰδήμων, ἀπόλλυμι, αὔξω, οἴχομαι | I2tit. 1614 2514 287 IV1120 (σ., ὅτι) 626 730 918 (δύναμαι) | -ομαι I2714 (διά τι ἔν τινι) IV1167 (σωθείς, ἀποθανών); ἐσώθην salvus sum II523 1518 (ἐσ., ὅτι; = III183) 1737 38.

σωλῆνες IV119.
σῶμα (*κ.* = *κτῆσις*, *κκ.* = *κτήσεις*, *κτ.* = *κτήματα*, *μ.* = *τὰ μέρη* *-ος vel *μ. αὐτοῦ*, *κοι.* = *κοινωνοί*) I19 (*κοι.*) *14 & *237 (*κ.) *33 (*λόγος; = *1226) *911 (*κ. αὐτοῦ) *17 (*τὰ τούτον κτ.*) 117 *35 1216 (*μ.*, *κ.*, *κοι.*) 33 (*κ.*, *ἀδελφοί*) *161 (*τὰ πρὸς* *σ.) *1820 *2210 (*μ., *κκ.*, *ἀδ., *κοι.) *2818 2920 (*σ.* -*ος ἰσχυρότερον*) 39 (*ἀδ.*) II527 *1020 1219 (21 *ψυχή) *1323 152 20 *1627 *1918 *225 *III31 (*ἡγεμονικόν) 72 (*ψυχή*, *ἐκτός) *1014 (*ψ.) 1216 2118 2227 *31 (*κ.) 41 (*τὰ* *-ος) 86 *87 (*ψ.) 87 *88 *2464 *IV135 *66 (bis) 73 *79 80 *80 83 (*κ.) 100 (*κ., *σκεύη, *οἰκία, *τέκνα, *γυνή) *111 (*μ., *ἀδ.*) *130 (*μ., *κ.) 310 (*κ.*, *ἀρχή*, *φήμη*) 433 (*κ., *φήμη, *βιβλία, *ἀρχαι*) 526 (*κ.*) *64 75 (*κ., *τέκνα, *γυνή) *18 (*κτησείδιον*) 115 (*ψ.*) 9 *12 *17 *19 *22 *23 33 *F34 413 (*παῖδες*, *πατρίς*) *145 (*ψ.) *202 *233 *5 *16 *E11 (*κ., *δόξαι*, *ἀρχαί*) 9 (*προαίρεσις*) *28 (*γνώμη) *323 (*μέρος* *-ος) *337 (*τὰ περὶ* *σ.; = *41) *36 *39 *47; A (ubique opp. *ψυχή*) 2(V2) 37 *38 [66] *67 68 (S20 21 [31] 32 33) | pl. *I145 2816 *III225 *A8 (H4) *35 (S18; *ψυχαί).
σωματικός I54 II1027 *III79 *A20ᵃ (p. 490) *35 (S18).
σωμάτιον (siglis in v. *σῶμα* adhibitis adde *κδ.* = *κτησείδιον*) *I110 (*κδ.) *24 *92 *12 *15 (*τὰ τούτον κτ.*) *248 *13 *2521 *23 (*κδ.) *2910 (*κ.) *16 *28 *II117 *210 (*οὐσίδιον) *522 (*κ.*) *1311 (*κδ.*) *1927 *2428 *III142 *66 *105 *15 *16 *1317 *183 (*κδ.) *2221 (*μ.) *33 (*ψυχή) *40 *100 *101 106 (*κδ.*) *2471 *IV172 *87 (*μ.) *151 *153 (*ὅλον*) *158 *163 *718 (*κδ.*) 35 (*κ.*). 1113 *23 *27 *F2313 *E18 (*κδ.).
σωτήρ v. ind. I | A73 (S38).
σωτηρία *I1415 II98 *III2311 (*ἐμήν σοι -αν) *26 (*μὰ* *ὑμετέραν -αν).
σωφρονῶ IV813 F194 A18 (S4 M1) 27 (S10).
σώφρων IV917 (*ἀκόλαστος*) A10 (M8 H6) | subst. *-*ων* A101 (M23); -*ονες* *III18 (*ἀκ.*).
σωφροσύνη F47 144 [E30] *A2 (V2) 27 33 75 (S10 16 40).

ταλαιπωρῶ I2611.
ταλαιπωρία I2962; pl. III2464.
ταλαίπωρος adi. I35 135 2011 III167 2233 IV1140; subst. I411 (-*ε*; = III263 IV618) 289 (⟨*ἡ*⟩ -*ος*) III317 (-*ος* in exclam.) 2226 (*ὦ -οι*) 44 (-*οι*) 51 | [IV1109].
τάλαντον III2448 49.
τάλας adi. IV1027; -*ανες* II1620 | *τάλας* in exclam. II1616 IV121; *τ. ἐκεῖνος* I275; *τάλας ἐγώ* I423 24 1228 III131 IV157 (*οἷα πάσχω*) 421 E26; *τ.* (audi *ἐγώ*) *οἷα πάσχω* IV137 47; *τ.* (audi *σύ*) I2612 II812 1632 1734 1828 III29 2231 IV621.
ταμίας I116 IV191.
ταμιεῖον II918 *IV512.
τάξις I924 (*τηρῶ -ιν*; = *E30, ubi *πρός τι*) 1621 (*ἐγκαταλείπω*; = III2499) 2939 *III119 22 (-*ει secundum ordinem*) E[*243 P.] 297 (*ἐπέχω -ιν*) [331].
ταπεινός v. *ἀγεννής* | I425 (-*ός τις*) II111 62 25 (*ὑψηλός*) 1422 1618 (*ἐν*) III214 2436 43 58 74 IV12 54 41 711 1220 E21A86

(S60) | τὶ ταπεινότερον I38 || -ῶς I928 II66 7 III2454.
ταπεινοφρονῶ I910.
ταπεινοφροσύνη III2456.
ταπεινῶ II815 III2475 2633 | -οῦμαι I640 II1616 2112 III2310 2635.
ταπείνωσις III22104 (φθόνος).
τάπητες A32 (S15).
ταρακτικός II1620 III181 (τὶ -όν.).
ταράσσω (ττ. = ταράττω) I629 197 8 2613 2717 II1622 E5 (codd. nonn. ττ.) A6 (H2; ττ.) | -ομαι I720 197 (ὑπό τινος; κωλ.) 243 251 (φοβοῦμαι) 2721 2959 II112 (φ.) 24 (φ., λυποῦμαι) 68 218 226 (φ., λ., φθονῶ; ὑπό) 2344 (φθ.) III917 (ττ.) 20 112 (φθ.) 18tit. (πρός τι) 2424 84 IV524 27 (φ.) 610 (ἐπί τινι) 129 (περί τι) E13 (πενθῶ) 3 (bis) 5 (λ.) 121 2 28 A35(S18; ττ.).
ταραχή II517 (φόβος) 214 (τ. ἔν τινι) III216 193 IV827 *1213 | pl. v. λῦπαι; II111 (φόβοι) III23 IV147.
ταραχώδης A15 (S1 H11).
ἔταξα (τέταχα) τι I916 (εἰς) III313 E331 (τινί) | τέταγμαι, ἐτάχθην I920 (ἐν; = III2436) II1725 (μετά τινος) II237 (c. praed.) 11 (ἐπί τινι c. inf.) III2492 E22 (εἰς; ὑπό); ὥρα τεταγμένη III153 (= E292, ubi ἐν) *2486; τεταγμένως I615 143.
ταῦρος *I230 32 *III122 226 *99 IV842.
τάφρον σκάπτω III2432.
τάχος *II516.
ταχύ adv. II1638 & III2259 (τ. γ' ἄν) F126; -ύτερον IV727 | θᾶττον adv. II159 189 IV180 837 (τοῦ δέοντος) || τάχα I233 101 2911 II919 III110 2267 IV19 19 106 910 || ταχέως II2210 IV612 8tit. 2 E[34 Stob.] 45.
[ταχυτής A32(S15)].
τέ v. ἐάν, καί E (ubi adde [E312 34]), οἷος, οὔτε | τέ *que* enuntiata coniungit I1913 II217 III2216 (οὔ τε) [F113]; enuntiatorum partes coni. G5 (οὐ —, τε οὐδέ).
τέθηπά τι IV728 E313.
τείνομαι II234 IV1143; τέταμαι I422 (ἐπί τι; = IV1215 E7) III24109 (ἐκεῖ) 114 (πρός τι; = IV1219).
τειχίον III2615.
τεῖχος *IV525 26; pl. *III2473 (μακρά) A74 (S39).
τεκμαίρομαι III2439.
τεκμήριον II201.
τεκνία v. γυνή | III2278.
τέκνον v. ἀδελφός, γυνή | I2218 & II1737 (voc.) 2210 III315 E16 | pl. I237 *287 (de Medea; = II1719 *20 IV1314) II2232; -α ἔχω II1418 IV1159 162 831.
τεκνοτροφῶ I233.
τεκτονικός: -ή III238 IV87; τὰ -ά II910 III214.
τέκτων I152 *II910 145 *10 1931 *31 III1015 *214 *2220 233 5 *5 *8 (ὁ μὴ τ.) IV84 7 *10 *13 *125 14; οἱ -ες IV87.
τέλειος I83 (ἀτελής) II119 1710 III717 *E511 2; *-ον II2340 | τελείως II249; τελέως II121 III125.
τελειότης *I44.
τελειοῦμαι I158 II825 IV435 (ἀτελής).
τελεσφορῶ IV836.
τελευταῖος I2521 II2321 III2614 | -ον adv. *I2713 II2011; τὰ -α adv. I208 II1213.
τελευτῶ *βίον F242.
τελευτή III315.
τέλος *I615 *17 717 (εἰς τ.) 111 (οἱ ἐν -ει) 125 (τ. ἐστί; = 2015

301 IV812, ubi audi ἐστί) III2437 (τ. ποιοῦμαί τι) IV811 F1410 (τ. τίθεμαί τι A33 42 (S16 25) *95 (M17; ἀρχή); περὶ Τέλους II2321 | pl. *I616.
τελώνης *III1512 (= E297).
τέμνω III223 | -ομαι III2273 F226.
τέρας III127 28; *-ατα III127.
τερπνά *A100 (M22; λυπηρά).
τέρπω F33.
τέσσαρες II2031 (τρεῖς, τ. τῶν συνδούλων) F87 (*τέτταρα στοιχεῖα) 114; τὰ τρία τέσσαρα εἶναι III202 16.
τεσσαρεσκαίδεκα ἔτη E40.
τέταρτος I122 & 2416 (τρίτος) III2333 (μετά τινος).
τετραετία III254.
τετράκις (τρίς) IV1021.
τετράσσαρον *IV517.
τετραχῶς I271.
τέττιγες *A43 (S26).
τεῦξις *II58 (τινός; χρῆσις).
τέχνη v. ἀναλαμβάνω | I1214 *152 (περί τι; = F271) *3 201 (πᾶσα; = II1320 142) 8 *II516 *910 *145 *1923 242 *3 7 *III724 *214 IV81 (ἀτεχνία) *16 E323 A84 (S58); pl. I148 *193 *2532 *II143 *III322 *232 *IV87 *1214.
τεχνικός II112 1210 III68; -ά I611 | -ῶς II53; -ώτατα III2317.
τεχνίον *III2326.
τεχνίτης I67 *8 *9 *10 *II818 *19 20 1315 & IV522 (ἄτεχνος); pl. *IV810.
τεχνολογῶ II915 (περί τινος) 19 (τὰ Ἐπικούρου).
τηλικοῦτος (neutr. -ον I1410; -ο II922 IV1171) adi. sing. I1410 2949 II922 2320 III163 2112 222 51 66 85 24117 IV148 171; adi. plur. I2019 II1614 209 IV841 | subst. n. [-ούτου E14]; -αῦτα I1415 (τοσαῦτα καὶ τ.; = IV1171) *2814 (bis) *IV1013 *24 E14.
τημελῶ A45 (V5 M12).
τηνικαῦτα III13 (ὁπότε) E6 (ὅταν).
τηρῶ τι v. σχέσις, τάξις; I420 24 (ἐπί τι) 2215 254 5 7 262 (ἐπί τινος) 2720 II21 3 & 9 (τὸ vel τὰ ἐπ' ἐμοί) 10 (τὰ ἐκτός; = 15 III1016) 20 (τὰ ἴδια; = 1628) 52 192 5 2014 (πρός τι; ἀντιτηρῶ) III2434 (τά τινος; sim. IV1217) 59 2617 IV177 311 ἐν) 46 56 (ἐπί τινος) A37 (S20; διὰ παντός) | τινά v. αἰδήμων; III205 IV410 | αὐτὸν κατὰ φύσιν ἔχοντα τ. sim. v. ἡγεμονικόν, προαίρεσις; IV56 E243 A74 (S39); οὕτως ἑαυτὸν ἔν τινι II1920 || -οῦμαι II2014; *-ούμενον IV37.
τήρησις *I724.
τίθημί (τιθεῖς III2276) τι I75 101 (πόδα εἴς τι) 2218 (ἐνταῦθα, ἐν) 231 (ἐν; = II2218 III38 E312) 294 II1423 (ἐπί τινι) 2221 (ἀλλαχοῦ) III913 (εἰς τὸ μέσον) 162 (παρά τι) 2329 (πρὸ ὀφθαλμῶν) IV109; c. praed. II126 III134 2276 2319; τ., ὅτι I221; c. acc. c. inf. IV89 F110; *depono* I2412 2945 || -εμαί (med.) τι I112 (ἐν μέσῳ; = III213) 1227 (ἐκεῖ) 1925 (ὅπου) 2211 (ποῦ = II2226) 16 (ἐνταῦθά που; = II2346) F42 (ἐφ' ἡμῖν); c. praed. II2347 F1410 | pass. II47 (ποῦ) III2335 E27. [(S11).
τίκτω III2271 | ἐτέχθην A28
τιτλάρια III2274.
τίλλω τι III142 | -ομαι III129 35.
τιμῶ τι I198 20 23 2949 (σε ταύτην *τιμήν) II2022 III725 IV1151 423 724 A1 (V1) 101 (M23; τί τινι) || -ῶμαι med. IV93 (πόσον) | pass. IV64 721 E40 (ἐπί τινι).

τιμή v. *ἀρχή*, *τιμῶ* | *III91 *IV41 [E243 P. bis]; pl. *III96.

τιμιώτερος A101 (M23).

τιμωροῦμαί τινα I287 II1720; abs. F55 | pass. A21 (S5; *ὑπό* τινος).

τιμωρία *F126.

τίνω δίκας τινός III244 2620.

τίς (interrog.) in interrog. dir.

A subst. in enuntiatis primariis c. indicativo: m. (= masc. vel fem.) cv (⟨I239 II2312⟩) E242 294; *τίς οὖν* xi E242 [42 Stob.]; *τίς οὖν ἔτι* I921 | pl. ix ‖ n. (= neutr.) clxvi ([I239 II157 2312]) E49 F122, quibus adde quae enum. in vv. *διά*, *ἕνεκα*, *μέχρι*; *τί οὖν* xliv (⟨I257⟩) | pl. xviii; *τίνα οὖν* IV1133 ‖ de *τίς ἔτι* v. *ἔτι*.

in iis quae sequuntur! = *τί(ς) οὖν*, *ἄ.* = *τί(ς) ἄλλο(ς)*.

τίς in enuntiatis secundariis (non enotavi exempla pronominis cum particip. coniuncti, quae sunt multa, velut I298 III731; cf. H): n. III2614 IV79; cf. I618.

B *τίς* c. coni.: m. I1819 2918 IV146 ‖ n. I2217! 20 253 273 (?) II221 23 (*τί γένηται*; = III719! 23 IV197! 621!) 24 43 (*ὡς τίνι*) 2327 III128 (bis).

C *τίς* c. genet. partit.: m. *τίς ἡμῶν* (*ὑμ.*) I431 2719 299 II915 115 1617 (bis) 178 10 (bis) III518! 2243 IV424 F51; *τίς ἐκείνων* II239; *τίς βίων* IV1017 ‖ n. III2231 (*τί* *σῶν) IV125 (*τί ἄ. τῶν* —).

D *τίς* c. adi.: m. *τίς καλός* sim. III2418 IV146; *τίς ἄ.* I254 F137 ‖ n. *τί μακρὸν ἔχει* sim. v. *ἔχω* B, *κακός* | praeterea cum *ἔχω* I2018 III125! 74! 919 IV185; alia I2714! (?) 287 (*δεινόν*; = II14 1014!) II15 1018 IV1101 (*τί μοι δέδωκεν ἐμόν*) IV917 | *τί ἄ.* I77 91 1620 II42 1321 198 10 18 2312 14 III914 2113 2437 IV17 83 125; pl. II92 1624 | *τί μᾶλλον*, *τί πλέον* v. *μᾶλλον* (ubi adde E243), *πλείων*.

τίς c. partic. II113 1615 (bis) III2249 2337(?) IV67(?) 841.

τίς c. adi. et copula *εἰμί*: E m. (*τίς οὕτω πιθανός ἐστι* sim.) I726 IV151 (pl.) 67; sine cop. IV1129 ‖ n. v. *αἴτιος* | I639 (*ἄ.*) 2532 303 (pl.) II1517 1718 (bis) 2327! III724 E6; sine cop. I2036 III216 47 (*τί θαυμαστόν*; = 172 IV132 171 1010) 2469! IV1129 (pl.) 424 29 625 715 917 F2311.

τίς praed.: *τίς ἦν ὁ Ἡρακλῆς* sim. II518 (pl.) 1644 197 F IV1010; sine cop. I127 1222! II1628 [2021] III2484 2637 IV1120 122! 45 635! (pl.) F115! | *τίς ἐστιν ὁ πεποιηκώς* sim. I168 1712 II239; sine cop. I66! 6 2952! II2310 | *τίς ὁ ἀήττητος* I1821! ‖ n. *τί ἐστι τὸ παιδεύεσθαι* sim. I229! 2529 III318 106 14 | *τί ἐστι τὸ λέγον* sim. I15 (*ἄ.*) 197! 2956! II156 1624 (*ἄ.*) 1918 31 2015! 237 17 21 36! IV162! 63! 14! 1021 117 (*τί ποτ' οὖν*); pl. II1624! | *τί τὸ θαυμαστόν ἐστι* I1613! III2613 IV145!; v. *αἴτιον* | *τί ἐστιν τὸ ‘κλέπται’* sim. I185 III125.

τίς ἐστιν ἀσκητής sim. II116 G (bis) 171 III128 IV1118 E521 (bis); sine cop. I46 304 II23 26 519 82! 197 III239 IV624 812! ‖ *τί ἐστι παύεσθαι* sim. II622 III1013 124.

σὺ τίς εἶ sim. III122! [23]! H III2499; *τίς εἶ* sim. III2299 IV634 1030; *τίνες ἡμεῖς*; (audi *ὄντες*)

I2019; τίνες ὄντες; II1427 III2237 2474 IV1103.

τίς ἐστιν αὕτη sim. I14 214 (pl.) III18; τίς (audi ἐστί), καθ' ἥν — II2310 ‖ τί ἐστι τοῦτο I1130 II1112 133 1627 (pl.; = 173 III726) 203 (ἄ.; = IV41) 30 (τί μᾶλλον ἤ) III124 IV55; sine cop. II2029 IV81! (bis) E241 | τί ἐστιν, ὅ — III138 (ἄ.) III93 IV146; τί ἐστι, ὅτι— II216! IV612.

I τίς praed. cum aliis verbis τίς φαίνῃ IV618 (sexies); τίνες λέγονται οἵ — I2833 ‖ τίνα ταῦτα ἔλεγες sim. I2833 303 II1918.

K τί (n.) ad substantivum masc. vel fem. aut ad varii generis substantiva spectat: ὁ χειμὼν τί ἐστι sim. II1829 (ἄ.) III2318 ‖ τί ἐστιν ἄνθρωπος I33 (ἄ.) 2016 II526 92 2233 E521; sine cop. III318 (octies) E521 (bis); θάνατος τί ἐστι I2832 II117 III2256 | τί γάρ εἰσιν ἄλλο τραγῳδίαι ἤ — I426 | τί εἰμι I35 205 6 19 (τί πρὸς σὲ ὄντες) II525 III123 2235! ‖ cum aliis verbis φυγὴν τί ἔλεγες I302 IV1133; v. ποιῶ H.

L τὴν τίνος χεῖρα καταφιλήσας sim. I298 (pl.) III731 | ὡς τίνι II43 ‖ [ὁ τίς I298 (pl.) III2459] ‖ τίς in parenthesi velut οὗτοι — τίνες ποτέ; — οἵ II205 (ποτέ) III114 31 (τί ποτ' ἐκεῖνο; sim. 215) 2439 IV826 (τί δοκεῖτε; cf. 1036) ‖ τίς c. anticipatione: τί οἴει ὅτι ὁ Ἡρ. ἂν ἀπέβη I632; τί δοκεῖς φοβεῖται IV148.

M τίς adi.

v. ὄφελος, τρόπος | I723 1219 1413 (ἄ. = III127) 1615 254! 274! 2948 II43 1427 219 III312 719 2316 2433 262 6 15 IV125 85 517 25 E245! ‖ τίς φθόνος ἐστὶ (rectius ἔστι) κακῶν II127 IV427 (ἄ.) | sine copula v. χρεία; I634 920 1928 283 II121! 237 IV432 (ἄ.) IV437 1217 | in enunt. secundario I618.

τί sine verbo: τί ἐπὶ μουσικῶν; N sim. I1214 (bis) 153! 1821! 21 (τί δ') 193 (τί δ'; = IV163) 292; τὰ ὑπάρχοντα τί; I130; σὺ οὖν τί; II195 | τί, εἰ —; I55 & 119 (τί δ') IV110; τί οὖν, ἄν—; I1822 (quinquies) 23 II522 III1317 2327 2619 (ὅταν) 37 IV172 724; τί δ' ἄν I1821 22 IV194 | τί ἡ τιτθή, στέργει —; sim. II122 (bis; τί δ') 2612 (οὖν) | ἀλλὰ τί; III203 4 18 IV634 82 | ἵνα τί; I242 ‖ τί ἡμῖν καὶ αὐτῷ I116 2215 (bis) 2714 II1916 19 2011 187 III2298 | τί μοι c. inf. II1714 III2266 (τί μοι καί —) IV633 | τί τοῦτο πρὸς σέ; v. πρός | τί ἄλλο ἤ c. verbo v. ἄλλος D.

τί οὖν; LXXIII (⟨II810⟩, fortasse III47) [E42 Stob.] | τί γάρ; I1218 τί δ'; I733 (?) 1117 142 II821 127 8 18 139 20 162 [246] IV1162 61 1311.

τίς plerumque primo loco O collocatur, vel secundo post praepositiones, coniunctiones, interiectiones (velut ἄγε), tertio post ἀλλ' ὅμως, νῦν δέ sim.; praeterea pronominis postpositi haec exempla inveni: I14 28 30 431 79 105 (νῦν οὖν τί) 168 173 193 5 8 10 15 (ἐπεὶ τί —; = 2529 266 II215 166 IV111) 205 (τί ποτε) 6 (bis) 226 20 236 2525 285 32 2952 302 4 II117 35 518 915 113 131 (τί ποτε) 1624 44 1710 1829 197 2319 III119 22 [23] 25 310. 56 14 919 106 124 2013 213 2230 56 60 2318 22 2469 257 (— οὖν τί)

IV184 88 (bis) 102 (quinquies) 133 138 163 533 712 26 (bis) 85 E49.

P τί (tamquam κατὰ τί) *quatenus, qui* v. διαφέρω (ubi nota: postpos. III2113; τί οὖν III2233 IV1161 42), μέλω (τί οὖν ἔτι II511), χρεία (τί οὖν ἔτι II74), ὠφελῶ (τί οὖν I222 II2425); praeterea II1620 29 III129! 2324 (τί ἔχω σε ἐπαινέσαι; = IV129) 2481.

τί *quare* v. λέγω H (ult.), K | LXXIII (in his τί ἔτι XII) A29 (S12); τί οὖν LII; τί οὖν ἔτι II168 2117 III729 IV121; τί ποτ' οὖν I84 F145.

τί(ς) ποτε I84 II205 III131 IV117 F145 || τί(ς) πώποτε III262 6 15.

τίς (interrog.) in interrog. indir.

A subst. c. indicativo: m. XVIII; pl. VII || n. LXVIII (in his: διὰ τί II1423; μέχρι τίνος IV718; τίνος ἕνεκα III2450; [III251]) E26 30 (bis); pl. XIV (⟨III251⟩) E322.

nonnumquam dubium est, utrum interrogatio sit dir. an indir.: I1720 1921 303 II21 76 2411 III2316 37 IV838 91 || τίς bis in eodem enuntiato (velut τί τίνι ἀκολουθεῖ) I810 II2414 (bis) IV3 tit. 1024 || ὅστις et τίς inter se respondent II68 τοῦ, τί II1311 III2224.

B τίς c. coni.: m. IV135 521 631 || n. II222 1618 III1013.

D τίς c. partic. III2337 (?).

E τίς c. adi. et copula *εἰμί*: m. III210 || n. I75 (bis) 816 II(2327! est interr. dir.) 2414 (bis) 19 III71 IV141; sine cop. II68 1419 (bis); pl. I301 (?) II2413 21 III2224 IV65; τί ἐστι καθῆκον II1731.

τίς praed.: τίς ἐστιν — ἡ διοίκησις sim. I1010 II518 (pl.; ?) 2412 (bis) III159 221 IV738; sine cop. I26 tit. | τίς ὁ διδούς ἐστι sim. IV447 E49; sine cop. II1423 (pl.) || τὸ ἀγωνιᾶν τί ἐστι II1610 | τί τὸ ποιοῦν ἐστι sim. I611 II1513 III138 (pl.) IV1021 (audi τό) | τί ἐστι τὸ εὐσεβές I1813 2017 2217 2952 III72; pl. II2419 III267 IV1132 (bis). F

τί ἐστι τούτων ἕκαστον II176; sine cop. in capp. tit. II8 11 III3 19. G

τίς εἶ σύ I1010; τίς εἶ sim. I14 II101 12 1824 2419 III124 210 13 14 1215 143 231 2495 IV524 835; pl. I625 II614 2421 III232 IV1216; τίς ὤν II812 (bis). H

τίς ἐστιν αὐτή II239 || τί τοῦτό ἐστι sim. I625 III177 | τίνα ταῦτα II1411 || τί ἐστιν ἄλλο, ὅ III516.

τί ἴδιον ἔχει III2232; τί πρόχειρον ἔχειν δεῖ I30 tit.; τί ποτ' ἔχεις τοῦτο IV740 | *ἀγαθὰ τίνα ἐδόκει I304 (?). I

τί ἐστι ὁ κοινὸς νοῦς III68 (II1425 τί ποτ' οὖν interrog. dir. esse videtur) | τί ἐστι θάνατος I424 (bis) 177 (bis) 305 II1024 134 (bis) 16 (bis) 1419 (quater) 16⟨7⟩ 7 9 229 2412 (bis) 13 15 III2013 IV1150 713; sine cop. III13 tit. | τί εἶ sim. I134 IV732. K

τίς adi. I116 27tit. II1012 134 1920 2419 III91 2316 20 2438 IV512 738 1216 E10 322. M

τί(ς) postpos. I1230 II518 134 169 10 2412 IV148 ⟨85⟩. O

τί(ς) ποτε II1425 III2320 IV740 1217.

τί(ς) οὖν non invenitur; nam II2327 interr. dir. est. P

qui τί διαφέρει I2817 | *quare*

τί τρέμεις II1918 (puto esse interr. dir.).

τίς (indef.) τού II1223, I261, e coni. Cor.; τῷ E23; ἄττα coni. Wachsm. I610.

A subst. m. ccx (<I1124 1816 261>) Fviii Eix ([482]); pl. xiii Eiii Gi ‖ n. lxxix ([II217 IV167 55]) Eiv Aiii; pl. xv.

ὤφελόν τις — ἐκοιμήθη (tamquam ἐγώ) II1815 | τί(ς) ποτε II2111 III11453 5 6 1318 2251 2315 29 2439 IV523 1011; τίς που IV912 | τοῦ τινος II2312 (nisi potius scribendum τοῦ δεῖνος vel τοῦ γείτονος) | τίς indef. raro ante verbum coll., ut I1926.

B τίς c. genet. partit. sequ.: τὶς τῶν καθημένων I97 (ἄ. τ. = ἄλλος τις) 1919 2936 II41 521 141 2035 24 tit. III61 248 IV125 (τούτων τις *λεόντων; = III2613) 1031 F53 E3312 13; τὶς αὐτῶν II49 2029 237 IV1115 143; τὶς ἡμῶν (ὑ.) I1921 II162 1730 1926 209 III519 64 165 2218 IV1145; τινὲς τούτων I2910 II2341.

τὶ τῶν γινομένων sim. I39 96 1133 (ἄ. τ.; = II55 IV724 125) 1416 (bis) 178 2947 II621 (τὶ ὤν; = IV1132 728 bis) 24 108 19 147 1724 39 III52 3 2214 16 (bis) 35 41 24104 IV164 112 31 58 812 1019 F195 237 E15 142 A91(S65); τὶ τούτων I1725 2821 297 II814 IV1130 98 128; τὶ αὐτῶν II1914 2224 | τινά, ὧν II15 tit.

τὶ τοῦ ἀκουσίου II217; τὶ τῶν φιλοσόφων III216.

C τίς c. genet. partit. praeced.: τῶν παρόντων τις sim. II916 1821 251 III211 221 IV21 430 (τῶν ἀξιονίκων — τὶς ἀθλητῶν); ὑμῶν τις I228 III2248; ἐκείνων τις I2418; τούτων τις II710 2036; Ἀθηναίων τις III2475; θεῶν τις IV918.

τῶν ἀπροαιρέτων τι sim. I42 152 II131 IV175 1015 E22; τούτων τι IV159; τῶν ἐκτός τινα II524 III38.

εὐγνώμονος ἤθους τι II215.

τίς c. adi. v. ἄλλος, οἷος BD, D
ποῖος, τοιοῦτος.

τὶς κακόσχολος II1915 | τὶ τραχύ I28 17 36 710 1612 1815 1913 278 294 II1023 26 1112 1213 143 184 192 202 21 216 2318 22 III123 56 96 135 21 144 181 2242 93 2425 (bis) 32 44 IV154 147 1112 36 1318 F1018 149; pl. I626 1137 II1118 1814 IV918 [E291] | τὶ κατ' ἀμφίβολον φωνήν sim. I175 208; τὶ ἀνωτέρω II1112 | ἄλλο τι κρεῖσσον sim. I172 II1220 2341; τὶ ἄλλο ἀτυχέστερον I38.

ὑπατικός τις II1217; ὀλίγοι τινές I33 II1423 1920; audi adi. I425 II813 22 136 | αὐτός τις IV159 E26; πᾶς τις II2410 III2625 ‖ πλέον τι sim. I934 1212 2830 (bis) 2951 II110 525 107 26 1120 1320 1632 178 201 18 23 III317 96 2489 IV154 56 113 11 F139 E13 512; pl. I610 201 III183 IV155 | ἔξω τι I152 | σόν τι ἀγαθόν E6.

τὶς δυνάμενος I2611 II920 22 E
123 135 12 1923 24 2035 (bis) 2336 47 III210 17 311 106 1312 16 17 158 (= E294) 174 205 2210 238 2625 IV152 55 142 74 21 32 89 1031 1124 1321 E19 253 313; pl. III158 E122 [243 P.] | τὶ παρεῳγμένον sim. IV127 112 119; pl. <I610> IV446 ‖ τὶς οὗτος ὁ ἐξάγων III2475.

λαβών τις sim. I427 2021 III210 2112 223 IV427 85 8 13 A42(S25); pl. I2616 II518 | συν-

ημμένον τι sim. I2951 III2417 E15.

F praed. ἔδει τινὰ εἶναι τὸν ἐκπληροῦντα I1619 III224 (ubi erravi articulum delens); pl. I2937 | εἴ τις εἶ sim. III142 1616 IV825 E241 482; δοκῶν τις εἶναι sim. II2419 IV839 1210 E13 | φαίνομαί τις II2416.

G adi.

τὶς φιλόσοφος I65 40 722 87 13 915 24 (bis) 149 191 19 (bis) 2957 62 II222 529 811 18 179 2117 2324 25 31 40 245 III9 tit. 136 185 213 2315 IV135 96 73 5 842 112 25 124 E331; pl. II815 III1511; τὶς Δημήτηρ sim. II2032 III114; τὶς Στωικός II1924 | τὶς τοιαύτη γυμνασία sim. I728 134 2933 II128 1027 112 238 (τὶς ἄ.) 14 III25 913 2225 (ἄ.) 2484 IV521 23 (ἄ.); pl. I911 II2416 III111 | μία τις κρόκη sim. I217 26 [89] 1010 ⟨2958⟩ II132 1315 (ἄ.) 154 177 2410 III68 76 2436 91 92 IV77 112 & F156 (ἄ.); pl. I632 34 910 II191 | τὶς γέρων πολιός sim. I2218 II1820 2034 III219 2251 2627; pl. I109 III54 | ἄλλη τις καλὴ φαντασία II1825; ἔξωϑέν τις καὶ ἀπροαίρετος αἰτία II1016.

ἀϑλητής τις I225 67 74 32 86 932 103 1214 194 II128 523 822 1010 1113 15 122 136 1429 196 2035 2119 III41 96 131 169 11 2118 2221 2410 34 117 IV1147 411 81 1129 1314 E323 34 (bis) 462 A7 (H3); pl. I911 13 II75 1424 1811 2343 III11 (τ. μέν — τ. δέ) 2412 IV1310; Λατερανός τις I119 | μέρος τι ἡμέτερον I112 III723 IV1012; pl. I911.

H τί tamquam adv. (*quodammodo*) v. μή | I[810] 928 II218 (εἰ μή τι; = 1810 IV829) 2121 (πως οὖν τι) [III171] IV160 (ἂν μή τι) E[254 42 bis] 482.

πῶς τι οὖν I112; πῶς τί ποτε II2111.

πῶς τί τισιν ἀκόλουϑον γίνεται sim. I710 II2036 III29 IV1320 [E42].

τίς indef. et τίς interrog. in interrogationibus haud facile distinguuntur; cf. II915 1910 III2439 al.

τιτϑή *I1122 *II1625*28 (μάμμη) *III194; pl. II1639 (μάμμαι) III2453.

τιτρώσκω IV59 | τέτρωμαι I249.

τλῆναι καὶ παϑεῖν IV195.

τοί v. ἐπεί, καίτοι, μέντοι | γάρ τοι II1221 F116 | [I1819 (cf. add. in praef.) III22107 E7 (μή τοί γε)].

τοιγαροῦν primo loco II111 518 1030 125 III2322 29 244 ⟨2612⟩ IV1156 537 98 E20 323 40 522 A43(S26); sec. loco E122 30 A4 31 38 77 (V4 S14 21 42); tertio loco A32 (S15).

τοιγαροῦντοι fortasse III2612.

τοιγάρτοι III2416.

τοίνυν sec. loco I11 (οὐ τ. οὐδέ; = II2019 IV13 441) 216 34 617 94 1118 1720 2413 2914 II123 411 54 83 1644 222 20 III512 13 2430 IV1173 415 32 [E511] A33 S16); tertio loco I231 625 2932 II1413 1931 II223 III322 44 E462; quarto loco I1138.

τοῖος [II2214?]; ὁ τοῖος καὶ ὁ τοῖος III1611.

τοιόσδε postpos. I426 II2214; *-όνδε A41 (S24).

τοιοῦτος (de pron. et adv. relat. cum τ. coniunctis v. οἷος, ὁποῖος, ὅς CF, ὥστε; τοιοῦτο I2940 III2429).

subst.: τοιοῦτος II1738 A 197 (εἴ τις ἄλλος τ.) IV158 (?);

-οι I1229 IV1124 | ὁ -ος I224 934 1819 II1638 2331 III2259 86 2436; οἵ -οι I233 III2439 ‖ τοιοῦτον I633 (μηδὲν -ον) 285 (τί -ον;) III1413 (οὐδὲν -ον); τοιοῦτόν τι I54 918 1127 II13 15 33 514 24 1027 154 1611 1811 III106 215 2413 86 IV36 8 916 1115 136; τὶ τ. I720 (τὶ ἄλλο τ.) II1213 III2265 (⟨τί⟩) IV168 633 E3316; τοιαῦτα I415 2215 II527 (ἄλλα τ.; = IV62) ⟨1631⟩ 178 III113 (πολλὰ τ.; = 263) 205 233 (bis) IV1164 G1 3; -ά τινα IV1110 | τὸ τοιοῦτον I306 ('—') II249 (πᾶν *τ.; = III127) E3310; τὰ τοιαῦτα I121 214 133 2514 II523 72 11 ⟨2118⟩ 2233 III1320 2325; τὰ -α τῶν λημμάτων I720; τὶ τῶν -ων I1133 & II55 (ἄλλο τι) III2214.

B adi. postpos. I19 632 33 109 (τινὲς προκοπαὶ τ.; = II1820 III219) 2929 36 39 45 II47 191 (τοιαῦταί τινες ἀφορμαί) 5 2340 IV912 1323; τῶν — ἀναστρεφομένων τοιούτων I2929 | audi subst. I1219 2739 | antepos. I223 26 (-η τις χώρα; = 634) 31 432 728 (τὶς -η γυμνασία; = 911 134 2933 II128 III2484) 245 255 268 2813 14 (-ον μικρὸν πρᾶγμα) 31 (τοιαῦτα κακά) 2940 II219 527 1629 1723 1934 218 2341 (ἄλλο τι -ον πανδοκεῖον; III1213) III135 215 22107 24114 IV1134 837 1134; ἡ -η κατασκευή I1610 39 71 20 1216 (πᾶσαι αἱ -αι ἐναντιότητες) II1011 1827 III68 163 IV126 53 F919 157 E121 [3316 Stob.].

C praed.: εἰμί I228 727 1137 (τοιαῦτά τινα) 1230 (⟨ὄντων⟩) 2420 II1025 ('—') 1120 (ὅ) 1423 (τ., ὡς) 2332 39 (-όν τι) III2268 (ἄλλος -ος; bis) 69 2313 2626 IV826 30 (-ός τις) 95 137 20 F82 215 E26; audi εἰμί I1134 III124 2321 2429; [ἀποβαίνω I632 Stob.]; γίνομαι I234 III87; δείκνυμι II827 1730; κατασκευάζω I1913; ἐκπονῶ II 1731 (?); εὑρίσκω IV158 (?); ἔχω I1228 IV119; ποιῶ I64 III19 (-ός τις) IV1124 (?); φαίνομαι I2937; φαντάζομαι II147 (τοιοῦτόν τι; = 9 III2211); φυλάσσω II823 | -ον praed. apud subi. masc. vel fem. I45 (-όν τι; ὁμολογῶ) III123 320 2487.

-ος εἰσέρχομαι [II1631] III112, sim. IV1132; τοιοῦτόν (audi ὄντα) σε θῶμεν πολίτην III131.

τοῖχοι *III2214 IV833 *A87 (S61).

τολμῶ c. inf. II814 III122 713 IV119 91 146; τ. λέγειν I237 II1642 2032 III142.

τόνος II1519 20; pl. II152 3 4 (ἀτονία) *17 1826.

τοξεύω, *τοξόται IV628.

τόπος v. συγκαταθετικός | II625 1627 III2425 ⟨102⟩ IV1106 (δὸς -ον) *21 (τούτῳ *-ῳ, μή ποτε —) *714 833 |*E3315 Stob., Nil. Simpl.]; ἐν *-ῳ I721 1723 II13 IV1213 F272 (*περί τι τ.); -ον ἔχει τι I1812 & 2415 (ἐν) II45 IV184 107 (ποῦ -ον ἔ. '—') | ποῦ ἔτι -ος τινί I920; τινός II1310 III2456 IV58 (c. dat. pers.) | κατὰ *-ον adi. I731 2716 (τὸ κ. *-ον) 2829 II2331 (?); adv. II116 196 10; παρὰ -ον v. καιρός ‖ τρεῖς τόποι III21 (π. = περί τι); ὁ πρῶτος, δεύτερος, τρίτος -ος II1715 & 16 (π.) 31—33 (πρ., δ.) III22 & 5 (τρ., π.) 6 (πρ., δ., τρ.) 1013 (τρ., π.) 1213 (δ., π.) 14 (τρ., π., πρός τι) E521, 2 (τρ., δ., τρ., c. gen.); ὁ τελευταῖος τ. III2614 (c. gen.,

ἵνα) ‖ praeterea pl.: rhet. *I412 (πρῶτοι, ἀναγκαιότατοι) *74; proprie *I2527 (in theatro) *II1624 (τ. συνήθεις; = *III2456 68) *2339 *III245 12 *36.
⟨τόρευμα III721⟩.
τορύνη *II2028.
τοσόσδε adi. pl. IV417 ‖ [-όνδε E122 Stob.].
τοσοῦτος (v. ὁπόσος, ὅσος; τοσοῦτο IV826) subst. τοσοῦτοι III132 148 2319; τοσοῦτον I2921! (! = τοσούτῳ) II623 (οὐκ ἦν -ον; = E3313) 159! 2037 (ἐπὶ -ον; IV113) III610 731! 2010 222! 2453! IV125! 714 113 E122 A88 (S62); τοσαῦτα *I1116 1415 II132 623 IV119 (adv.) 171 F239; v. τηλικοῦτος.
adi. antepos.; sing. v. χρόνος; I144 III132 IV636 826; pl. III2464 IV1146 | audi subst. pl. I81 IV48 (ἄλλοι τ.) | postpos.: sing. III2258; pl. I148 II620 ‖ praed. III22100 (ἔχω).
τότε (v. νῦν) I132 (εἶτα τότε) 1132 2823 II1832 III62 2210 (bis) IV123 49 (τὸν τότε βίον) 47 E6; ἐάν —, τ. I2529 2821 III140 IV138 443 629! (!= inverso ordine, ut τ., ἐάν —) E[7] 15; ἡνίκα —, τ. A3! 43 (V3 S26)! τ., ὁπότε I1231; ὅταν —, τ. I916 II626! 825! (ter) 920 1520 III115! 212 133 2477 IV140 85 122! E[6] 30! 462; τ., ὅτε III2487.
τραγικὴ σκηνή III2226.
τραγῳδῶ τι III1515 IV75; abs. I216 E293.
τραγῳδία I2415 2832 II1631; pl. I426 *2415.
τραγῳδός I2418 2942 (γελωτοποιός) *43 59 *59; pl. *I2941 *III141 IV727.
τράπεζα A32 (S15)]; pl. *III 2622.
τραπεζίτης III33.
τραχηλοκοπῶ τινα I196 296; -οῦμαι I118 216 2922.
τράχηλος ὁ I119 19 (ἐκτείνω) 24 227 29 (ἀφαιροῦμαι; = 1817 IV731 pass.) 1924 296 II1641 (ἀνατείνω; = 1729 πρός τι) III2010 2635 IV148 77 (ὑποτίθημι).
τραχύς adi. I241 IV533 (-ύτατος) 33 (πρός τι) E15; subst. τὶ -ύ I28 III2432 (-ύτερον); τὰ -έα III107 | -έως II119 (λείως).
τρεῖς v. τέσσαρες | II1622 1813 (δύο) III21 2277 (δ.); τὰς τρ. στρατείας II1417 | τρία III72; τὰ τρία ταῦτα sim. II191 4 III72.
τρέμω v. πενθῶ | I221 638 (μή; III262 12, ubi περί τινος) 2721 II128 712 135 (ὠχριῶ; = 17 1917) 169 1726 1918 III29 2424 (πρός τι) 2620 E322.
τρέπω τι ἐπί τι IV433 | -ομαι II18 (ποῦ) F87 (ἄνω καὶ κάτω).
τρέφω τι v. ἕξις | I912 II812 186 III225 IV125 37 115 A88 89 (S62 63) | -ομαι I234 IV126 F126 (παρ' ἄλλου) 7 (ἐξ ἑαυτοῦ).
τρέχω I1127 243 II181 III1412 238 (εἰς) IV513 E7 (ἐπί τι).
τέτρημαι II2412 (περί τι) IV1315.
τριάκοντα ἡμέραι II182 13.
τριβή *I276 (ἐν) II65 2410 (περί τι).
τρίβω τι III127 (πρός τι) 24115 (αὐτὸς παρὰ σαυτῷ) 2621 F237 | -ομαι III2622; τέτριμμαι II1618 (περί τι).
τρίβων v. κόμη | IV812 *1134; -ωνα ἔχω III124 (πώγωνα) IV84 6 1134; ἀναλαμβάνω IV815 (πώγ.) 34.
τριβωνάριον III2217 2335.

τριβώνιον III2210 (ἔχω).
τριγχός III2615.
τρίγωνον ὀρθογώνιον II112.
τριμήνῳ II1814.
τρίς v. δίς, πιπράσκω, τετράκις.
τρισμύρια: ἄλλα τ. IV45 1322.
τρισσός III725.
τρίτος v. ἡμέρα, ὁ (pag. 626 ult.), πρῶτος, στρατεία, τέταρτος, τόπος, | τρίτη (audi ἡμέρα) *IV1031 1221.
τριχῇ A44 (S27 M11).
τρῖψις III232.
τρόμος II1313.
τροπή *F84.
τροπικός I2940.
τρόπος *E3315 *A7 (H3) | τοῦτον *-ον sim. I225 82 4 II162; τίνα -ον; I22 113 II67; ἄλλον -ον III2117 IV419; -ον τινά IV1147; τινὰ ἄλλον -ον III2225; πάντα -ον F410; *αὐτὸν -ον E251; ἕτερον -ον τοιοῦτον II154; ὃν δεῖ -ον I1727; ὃν -ον —, οὕτω A74 (S39); κατὰ -ον I615 17 | pl. I712; καθ᾽ ὅσους -ους I81.
τροφεῖα *III2637.
τροφή *I99 1112 II1639 179 (δὸς -ήν) *III211 232 *27 A32 89 (S15 63); pl. I28 (λαμβάνω; = 10) *430 (ἥμεροι) 98 (ἐκλείπουσίν τινα) 161 II522 (δίδωμι) *225 III1313 (παρέχω; = 2629) 2429 2612 (ἔχω) 27 (λείπουσίν τινι) IV525 (ἔχω ἐπὶ — χρόνον) E337 *A41 (S24).
τροχαστικός v. δύναμις.
τροχός II618 IV1322.
τρυγητός *IV833.
τετρυπημένος IV1312 (bis).
τρυφῶ III2631 A35 (S18).
τρυφερός II2423 III127.
τρυφή I633 F134 E337 A32 33 (M10 S16).
τρώγλη (S τρόγλη) IV1167.
τρώγω IV1111.
τυγχάνω (τέτευχα IV145 174; τετύχηκα IV133 1025) τινός: I615 & 17 (*τέλους) 87 1128 1912 13 292 3 II69 1615 16 (audi genet.) 2329 (ἐπιμελείας; = IV1025) III39 76 228 2416 253 2610 IV133 45 52 54 75 89 109 174 (audi genet.) 23 5 9 38 (ἀντί τινος) 8 625 37 713 93 1023 1314 E14 [21] 20 241 251; εἰ — ἀποληφθεὶς τύχοις E333 | abs. [τ. ἔν τινι A30 (S13 M9)]; εἰ οὕτω τύχοι III13; ἂν οὕτω τύχῃ II109 19 1217 1636 2110 III218 2226 265 IV1123 35 1322 E253; κἂν οὔ. τ. II1417 III134 E16; κἂν μὲν τ. III1616; ὅτ᾽ ἔτυχεν III153; ὡς ἔτυχεν I1212 (bis) III2117 E292, v. εἰκῇ.
⟨ὁ⟩ τυγχάνων adi. II1631; ὁ τυχὼν I86 2929 III122; ἣν ἔτυχε γυναῖκα sim. ⟨II2332⟩ IV1320 | ὁ τυχὼν subst. II1218 III2117 IV45 E28; τὸ -όν II91 F28 E332 (pl.) | τυχόν adv. I1111 II11 1418 III2118 F19 E14; τ. μέν, τ. δέ G8.
τυλοῦμαι II189.
τύπος E331 (χαρακτήρ); pl. I148 *II233.
τυπῶ I148 (οἱ — τετυπωκότες); -οῦμαι I610 (ὑπό τινος) II1923 (κατά τι) 25 (-ούμενος; opp. τετυπωμένος).
τύπτω τι I2524 II134 (*νήτην) III194 22100 & E20 (λοιδορῶ; audi acc.) A8 (H4) | -ομαι II213 IV723.
τυραννικός A15 (S1 H11).
τυραννίς *II2214 IV117 529 *E314; pl. I2214.
τύραννος (δ. = δορυφόροι; λ. = λῃστής) I134 *1817 *192 *7 (*δ.) *8 *295 *II128 (bis) 618 *19 III2240 105 & 2428 (λ.) 117

(δ—ος) *IV1132 133 534 *F118; ποῖος τ. φοβερός; I917 IV75 (δ.) 129; cf. *IV71 & 16 (*δ.)| pl. v. βασιλεῖς, πλούσιοι; *I915 (λ.) 19 tit. *16 *17 *II1324 III2294 (*δ.) *IV186 *87 *88 (*δ.) *92 *160 & *164 (sc. οἱ τριάκοντα).
τυρός I618 168 III69 [E462 Stob.].
τυφλός v. κωφός | III2226 (ὡς -οί) 103 (πρός τινα) 263.
τετυφλωμένος ⟨*I189 (τὰ κυριώτατα)⟩ [IV1150].
τῦφος I86.
.⟨τετυφωμένος IV1150⟩.
τύχη (in diss., praeter F22, non invenitur nisi in idiotarum sermonibus) *II79 211 *IV147 *109 & 439 (δαίμων, -όνιον) *F22 A12 13 14 (H8 9 10) 15 (S1 H11) 24 (S8) 26 (S9 H18) ⟨66 (S31)⟩ 67 (S32) *97 (M19); ἀπὸ -ης III2217 IV724; νὴ τήν τινος τύχην II2029 IV114; ἀγαθῇ -ῃ I129.

ὑάλινον ποτήριον III2484.
ὑβρίζω τινά II1421 22 1720 III22100 IV913 A38 (S21); abs. E20.
ὕβρις I2530 (-ιν σοι ποιῶ) II1421 (ὦ δεινῆς — εως) IV117; pl. A102 (M24).
ὑβριστής F59.
ὑβριστικόν II1214.
ὑγεία (! = ὑγίεια) I153 2212! II915 1913! (ὑγεία Gell.) *32! 1712 24! III204 [2116]! IV176 *829! A2 (V2)!.
ὑγιάζομαι A20^{a} (p. 490).
ὑγιαίνω v. νοσῶ | I2928 II525 152 III⟨513⟩ 1013 1321 204 24118 2623 IV166 831 94 A30 (S13; ἐπὶ σκίμποδος).
ὑγιεινός II1517; -όν 178 9 *9.
ὑγιής I1128 125 6 II14 152 8 III95 (δόγματα) 2330 IV621 828 (ἀπό) F1311; τὰ -ῆ II201 | -ῶς I713 15 121 [5 Stob.] II2011.
ὑγραίνομαι A43 (S26).
ὑγρὰ τά IV119.
ὑδάτιον III1315.
ὕδρα v. σῦς.
ὑδρεύομαι E7.
ὑδροποτῶ III1321.
ὑδροφόβος IV420.
ὕδωρ II1421 (πίνω; = III144 5 E47) *1630 31 *III320 *21 IV533 94 1110 12 34 F88 115 (κρῆναι -ος) E47 A52 (M14).
υἱός (dat. υἱεῖ III2631) v. γυνή, πατήρ | I133 ⟨*⟩ II141 (μετὰ *-οῦ; = *III73) *III82 *5 *186 2487 (φίλος) *IV1032 1135; υἱ. *θεοῦ I96; (τοῦ) Διός sim. I32 *199 (*ἴδιος υἱ.) II1614 *III2631 | pl. v. γονεῖς, πατήρ III2281 IV1116.
ὕλη *I420 (ἀεὶ παραπίπτουσα) 72 (ἐπὶ πάσης -ης; ἐπὶ ταύτης *-ης III49 IV56); ἐφ' ἑκάστης -ης IV1117) *152 (ἰδία) 2 (bis) *203 2911 *II57 *22 1931 *31 2117 (πρός τι) III3 tit. 1 *725 2220 40 *IV56 *715 811 12 114 *A26 (S9 H18) | pl. v. θαυμάζω; I634 *1811 *2610 292 *II51 *9 *21 (αἱ ἐκτὸς -αι) *1618 *III27 *IV410 *75.
ὑμνῶ τι I1615 (τὸ θεῖον; τὸν θεόν 20 21; *θεὸν πρός τινα) III24111 2629 30 IV168.
ὕμνος v. ᾄδω, ἐφυμνῶ (ubi ἐπί τινος).
ὕπαγε II1119 (τί τινι) | abs. III216 225 106 108 (εἰς) 2312; -ετε III1610 (πού ποτε).

ὑπαγορεύω τι II224 | -εται c. inf. E30; *-όμενα II224.
ὕπαιθρος adi. III2287; -ος διάγω IV128 | subst. *-ος III 2216; ἐν-ῳ III2215.
ὑπακούω I132 (c. genet. abs.; = II616 III2262) 258 14 (τινί; = II616 IV1154 F32 4) II107 (πάντα) E122.
[ὑπαντῶ E28].
ὑπάρχω c. praed. (tamquam εἰμί) IV96 A7(H3) 28 40 41 43 (S11 23 24 26) 46 (V6) 66 70 71 73 (S31 35 36 38); -ει τι I181 281 2 IV62 (μοί) | *-οντα I130.
ὑπατεία (ubique S ὑπατία, praeter III315) III315 IV155 60 62 *149 447 723; pl. *III2229.
ὑπατεύω IV18 149 173 1011 18 20.
ὑπατικός II1217 III1411 IV153 *94 F185.
ὕπατος v. δίς | III315 17 E192; -η v. νήτη.
ὕπειμι I1916.
ὑπεξάγω IV1106. [E22.
ὑπεξαίρεσις: μεθ' -εως F273
ὑπεξαιροῦμαι IV735.
ὑπέρ c. gen.: apud verba v. ἀγωνιῶ, ἀνακρίνω, ἀναλίσκω, ἀπάγχομαι, ἀποδημῶ, -θνήσκω, -λογοῦμαι, -νοοῦμαι, -φαίνομαι, βουλεύομαι, γράφω, ἐγκοιμῶμαι, εὐχαριστῶ, θύω, κινδυνεύω, λαλῶ, μηχανῶμαι, πλέω, ποιῶ F, πονῶ, πορεύομαι, πράττομαι, προβάλλω, ἐπτόημαι, ὑπεραγρυπνῶ, φοβοῦμαι, φροντίζω; apud subst. v. ἀγών, ἀδιαφορία, ἀπολογία, πόνος (?), χάριν ἔχω | praeterea v. I1216 1619 II524 III127 1211 2464 IV1148 172 || [II24tit.].
c. acc. v. ὑπερβαίνω; δύναμις, μέτρον | ταῦτά ἐστιν ὑπὲρ ἡμᾶς sim. I279 III225; τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς ταῦτα F18; ταῦτα (audi ἐστί) ὑπέρ τι II1818 || [III2010].
ὑπεραγρυπνῶ ὑπέρ τινος III 2295. [1154.
ὑπεραποθνήσκω τινός IV
ὑπερβαίνω τι & ὑπέρ τι E39.
ὑπερβάλλω τι F34.
ὑπερβολή IV117.
ὑπερέχων I134; pl. *I301 *III43.
ὑπέρθεσις *IV123; [pl. E512].
[ὑπερθετικός III26].
ὑπερμεγέθης A82 (S47).
ὕπερον αἴρω τινά III2010; περιφέρω τι III129. [E15.
ὑπερορῶ τι III37 IV1164; abs.
ὑπεροχή *III2435 E3312.
ὑπερτίθεμαί τι I41 (εἰς ἅπαν) IV122 (εἰς χρόνον) E14 (πρὸς τὸ παρόν); εἰς ὕστερον ποιεῖν τι E515; abs. III22107.
ὑπερυθριῶ F149.
ὑπερφυῶς III2311.
ὑπερχαίρω v. ἀθυμῶ.
ὑπέρχεται ἡμᾶς, ὅτι IV134.
ὑπεύθυνός τινος I1232 & 34 (33 & 35 ἀνυπεύθυνος) IV166; 515 | τὰ -α IV177.
ὑποσχεῖν II1420. [*IV832.
ὑπηρεσία *I916 162 4 III24114
ὑπηρετῶ (! = τινί) I618 (εἴς τι) II237! 11 III2436! IV137! (ὀλίγα) 730 F32! 2312! | -οῦμαι ὑπό τινος A72 (S37).
ὑπηρέτης III2282 95 (τινί ?) 2498 IV1117 (κύριος); pl. *II2316 *III24113.
ὑπηρέτις III723.
ὑπηρετικά II86 (τινί) 103.
ὑπισχνοῦμαι c. inf. III1311.
ὕπνος *III2295 IV147 | pl.: ἐκ -ων *II2015 *17; ἐν -οις *I56 1823 III25.
ὑπό c. gen.: apud verba pass. v. ἀγοράζομαι, ἀθλοῦμαι,

ἀξιοῦμαι, ἀπέγνωσμαι, αὔξομαι, βοηθοῦμαι, γίνομαι, γυμνάζομαι, διαπλανῶμαι, -πυροῦμαι, διαρρήγνυμαι, διδάσκομαι, δροσίζομαι, δυσωποῦμαι, εἰσάγομαι, ἐκδέρομαι, -πλήσσομαι, -σείομαι, ἐλαύνομαι, ἑλκύομαι, ἐξετάζομαι, ἐξίσταμαι, ἐπάδομαι, ἐπέχομαι, ἐπιστρέφομαι, εὐθύνομαι, ἐφορῶμαι, κακοῦμαι, κάμπτομαι, καταβαροῦμαι, -μαρτυροῦμαι, κατέχομαι, κελεύομαι, ληστεύομαι, παραγγέλλομαι, παραλαμβάνομαι, -σύρομαι, -ταράσσομαι, παρεγγυῶμαι, πέμπομαι, περιάγομαι, -λάμπομαι, -σπῶμαι, πηροῦμαι, ποιοῦμαι K, πράσσομαι, προάγομαι, προσάγομαι, προσαναγκάζομαι, ῥήγνυμαι, ῥιπίζομαι, σημαίνομαι, σπουδάζομαι, στέργομαι, συγκλῶμαι, -χέομαι, συναρπάζομαι, -έχομαι, ταράσσομαι, τάσσομαι, τιμῶμαι, τιμωροῦμαι, τυποῦμαι, ὑπηρετοῦμαι, ὑπουργοῦμαι, φιλοῦμαι, φιλοστοργοῦμαι, ψέγομαι, ὠφελοῦμαι | praeterea apud haec verba: ἀγνοοῦμαι IV821; ἀκριβοῦμαι II121; ἁλίσκομαι II2341; ἀναγκάζομαι IV1147; ἀναιροῦμαι III2233; ἀνατρέπομαι IV724; ἀπάγομαι I2916; ἀπολείπομαι I1126; ἀποστέλλομαι IV831; ἄρχομαι III2235; βλάπτομαι IV711; διαβάλλομαι A94 (M16); διαρθροῦμαι I171; διατάσσομαι I1225; διατίθεμαι IV76; δίδομαι I78 1416 III247 IV534 F22; ἐκπονοῦμαι ⟨III61⟩; ἐλευθεροῦμαι IV717; ἐμποδίζομαι III47; ἐξελέγχομαι IV53; ἐπαινοῦμαι II166 III2439; ἐπετάγην IV117; ἐπιτελοῦμαι IV125 E311; ἐρεθίζομαι II189; εὐθύνομαι A57; ἡττῶμαι III2470; θαυμάζομαι I214 III2287; θέλομαι IV159 E142; θεραπεύομαι III 2327 IV831 A72 (S37); θλίβομαι I24 III1013; καθίσταμαι III2115; καλοῦμαι I2946 E40; καταγελῶμαι II1429 III1511 (=E296); καταδικάζομαι F223; -δουλοῦμαι IV1114; κατετάχθη III119; καταφρονοῦμαι III1511 (= E296) 2237 IV522 E296; κεκήρυγμαι III1312; κινοῦμαι I2912 II267; κοσμοῦμαι III219; κρίνομαι II1316 151 57(S48); κωλύομαι I198; λαμβάνομαι III317 IV135; λέγομαι I91 1128 181; λοιδοροῦμαι E314; μεμνημένος IV1140; νικῶμαι II2225 III22101 ‖ apud adi. verbalia v. ἀκίνητος, ἀναγκαστός, κωλυτός ‖ apud verba act. vel med. v. γέγονα, διάκειμαι, δυστυχῶ, ἐξίσταμαι (?; II226), πάσχω, προάγω, συμβαίνω; praeterea I209 III255 (ἄρχομαι) IV122 (ὑπ' εὐνοίας) 76 (μανθάνω) 125; cf. ἀγέννεια (ὑπ' -ας); ἀμελετησία, ἀπροσεξία, ἀταραξία, ἀφροσύνη, περιεργία, φρόνησις | locum designat II2298 (ὑπὸ μάλης ἔχων).

ὑπό c. dat (ἀνατρέφομαι) II2226.

ὑπό c. acc.: ὑφ' ἓν III2233.

ὑπογράφω II1011.

ὑποδεῖξαι III2223 (τινὶ περί τινος) IV829 (ὑ., πῶς) 1126 (τινί; ὑ. καὶ λέγειν '—').

ὑποδέχομαι F173 (ὁ—όμενος) A37 (S20).

ὑποδέω v. ἐνδύω.

ὑπόδημα *II144 E39 *39; pl. I161 *II2231 2326 III2444 E244.

ὑποδημάτια IV180.

ὑπόθεσις I722 25 2511 *12 *13

*261 2938 39 (λαμβάνω) *39 (ἀλλάσσω) 41 *II511 III217 (λαμβ.) pl. *I722 *1217 (ἀλλ.).
ὑποθετικὸς νόμος I261 | *-ός IV414; λόγοι -οί *I722 *2511; audi λόγοι *I7 tit. *1 *261 *9 *13 II2117 ⟨III25⟩ 2478 80.
ὑποθήκη II225; pl. I255.
ὑποκαταγελῶ τινος IV621.
ὑποκορίζομαί (τι?) IV1166.
ὑποκρίνομαι I251 (ὅτι) II919 (ὑ. τι; = IV210 E17 F119 11) 20 (οὐκ ἔστιν Ἰουδαῖος, ἀλλ' ὑ.) IV1165. [E17.
ὑποκριτής *I2418 *IV1165 713
ὑπολαμβάνω τι I104 II524 (ἐπί τινος) 621 1311 209 III2016 (περί τινος; = 17 IV610 22 E35) IV1319; c. praedic. (*ἀρετὴν ἴσην ὑπ.) II1921 226 IV1147 821 E312 42 | ὑ., ὅτι I259 11 13 IV533; c. acc. c. inf. II227 III148; c. inf. I2517 F149 E30 | abs. c. adv. I34 (περί τινος; = II2011) II1221 III182; sine adv. III 2456 IV618[E42 Stob.].
ὑποληψείδιον IV1140.
ὑπόληψις *II621 | pl. I1133 *II914 (ὀρθαί) *1422 *III169 *10 *13 *IV614 E311 (ὀρθὰς -εις ἔχω περί τινος).
ὑπολείπομαι IV1106 1112 (ἀπό τινος περί τι?) | -εται c. acc. c. inf. I1120 26 II222; c. inf. III79.
ὑπολογίζομαί τι II133 III54 IV910 (c. praed.).
ὑπομενητικός III86.
ὑπομένω τι II1719 IV126 F203 | ὑ. c. inf. I114 2712 II1638 A71 (S36 M7); c. partic. II213 E13 (ἕνεκα); ὑ., εἰ F236 | abs. I225 (c. genet. abs.) III83.
ὑπομιμνῄσκω (! = τινά) I810 (c. interr. indir.; = E4!) 106! (τινός) II28 (ἵνα) 1737! III2485 (ὅτι) 86! (τοιοῦτόν τι, ὅτι) IV 103! (ὅτι '—') | -ομαι, c. interr. indir. I108.
ὑπομνήματα G2 (εἰς ὕστερον).
ὑπονοητικοί I233.
ὑποπαρενθυμοῦμαι IV35.
ὑποπίπτω I64 (τινί; = ⟨10⟩ IV155) II1119.
ὑπερρύην E336 (εἴς τι).
ὑποστατικόν *I2017.
ὑποστρέφω III219.
ὑπόστρωμα IV831; pl. I161.
ὑποτάσσω τί (τινά) τινι I419 127 II177 11 III728 34 IV1100 159 1212 1321; abs. IV161 ('—') 41 (τινί) ‖ -ομαι IV433 (ὑπετάγης); ὑ. τινί II88 101 III2465 71 IV312 41 1211; *-τεταγμένοι IV210.
ὑποτίθημί τι II212 (τινί) IV 177 (*τράχηλον) | -εμαί τί τινι I2613 II221 24; abs. II221 (τινί) III2263.
ὑποτιμῶμαι III2461.
ὑποτρέχει σε, ὅτι '—' IV22.
ὑπουργῶ: *-οῦντες A40 (S23) | -οῦμαι ὑπό τινος A41 (S24); *-οὔμενοι A40 (S23).
[ὑποφορά *I2910].
ὑποφύομαι II188.
ὕπτιος ῥέγκω III22105.
ὗς ὁ IV1131.
ὕστερον v. εἶτα, νῦν, πρότερον | II213 1831 III111 (ποθ' ὕ.) 151 (= E291) 208 IV732 E34 G2 (εἰς ὕ.) 3.
ὑφαίνω III22108.
ὑφελόμενοι III261.
ὑφάντης *II521.
ὑφαρπάζω II410 III411.
ὑφίσταμαι II159 (-αί τι) III76.
ὑψηλός I418 II625 (ταπεινός) 823 A4(V4; οὐδὲν -ότερον) 74 (S39).
ὕψος I1226.
ὑψῶ A86 (S60) | -οῦμαι A32 (S15 M10; ἐπί τινι).

φαιδρῷ *προσώπῳ III59.

φαινόλη: ἐν -ῃ IV834.

[φαίνω II1013] | φαίνομαι (! = c. dat.) c. praed. : c. adi. I113 218 629 712 (!) 2533! 273 (opp. εἰμί) 2917! 37 II11! 15! 40 1416! 1619! 1819! (φανῆναι) 2022! III19 721! 99 (!?) 21! 2213 (ἐν) 13! 89 2321! IV1137! 22! 7! 617! 58! 64! 17! E[243 P.] 40; c. partic. II137 III221 E3310; c. subst. I2520! III196 E23! (εἰμί); c. pron. (τίς indef.) II 2416; subi. masc. vel fem. c. praed. neutr. (θάνατος κακὸν φ. sim.) I277 IV1133! E5!; τίνος τοῦτο φαίνεται sim. II247! IV1116! | ταῦτά σοι φ. τὰ μέγιστα κακά IV1137 ‖ εἴ σοι λυσιτελέστερον φ. I198! ‖ τὸ φαινόμενον δίκαιον I220 II13! (ἐν) III715 2242 IV510; pl. E313 | τὸ ψευδὲς φαινόμενον III34 (φανέν) 715 2242 E512 (πᾶν τό); pl. E21 22!

c. infin. II191 1013! 2215! 247! G5; c. infin. εἶναι et praed. I2420! III2452! IV111!

φαίνεταί τι I271 (bis; opp. εἰμί) 2830 II24! III2414! E34 (καιρός); sine subi. E5(?); ἄν σοι φανῇ sim. II48 9 III2480 IV518

τὸ φαινόμενον I288 (ἀκολουθῶ; = 33 E42!) 10 11 31 32 (quater) III2313! (παρὰ τὸ -ον; = IV155! 90! 147) E15; pl. I1219! (ποιῶ) 2831 (ἀκολ.) II1115! IV1139 (λέγω) ‖ c. adv. I271 (εἰμί) 2810 E42; sine subi. I1130 (ἄλλως); τοῖς ἐναργῶς φαινομένοις ἐπακολουθῶ IV 1136 ‖ φαίνεταί τι ὅτι I271 (εἰμί) I281 2 | ἐφάνη τι (tamquam ἔδοξε) c. inf. I2812 13 | πόα φανεῖσα τῷ προβάτῳ II2416! | φαίνομαι ἔν τινι II818!

φαλακρός IV210; pl. A103 (M25).

φάλαρα A32 (S15).

φανερός: ἐν φανερῷ III411 IV64.

φαντάζομαί τι I1813 II1027 263 III2280; c. praed. II147 9 214 5 7 III2211 12 (φ., sc. τοῦτο, οἷόν ἐστι) 39 (ter) IV1135 | c. infin. IV133; c. acc. c. inf. II216 III98 IV1125; τίνος (audi δεόμενόν σ' ἐλθεῖν) ἂν φαντασθείης II1418; ὅτι I56 1813 306 II151 1622 23 IV121 (τοῦτο, ὅτι); τὸ δειλὸν εἶναι εὐγνώμονος ἤθους -ονταί τι II215.

φαντασία (! = φ. τινός) *I56 A
2016 2812 *II189 (κατάλληλος) *23 (νικῶ) 24 25 (ἀντεισάγω) *196 (βασανίζω) 2225 III25 *8 317 (πᾶσα) 2115 (ὅτι) *2228 *2485 *108 256! IV1125! 132! (παρέχω) *F63! E15 (bis) [*34 Stob.] | pl. I[816; προαίρεσις -ῶν] 205 *2610 *II18 tit. 29 *225 (διακρίνω) *6 *III126 *11 *201 *2225 *2613 *IV37 413 (καταλ.) F96 *19 *E10 (συναρπάζω) [*34 Stob.].

ἀποδοκιμάζω III34!; γυ- B
μνάζω *-ας III127 IV426; δέχομαι -ας *II711!; v. δοκιμάζω (ubi I207 *-ας); ἐπακολουθῶ -αις II1211; ἔχω -αν II1719 219 (περί τινος); λαμβάνω II265! III727! 2016! 2243 E34! 45! (καταληπτικός; pl.); παραδέχομαι -αν III1215 *15; v. παρακολουθῶ; παραπροσδέχομαι (πᾶσαν φ.) I2011; προβάλλω -αν II2119, -ας *III2488 ‖ γίνεται *I27 tit. & *1 (pl.) II209! III84 (καταληπτική) IV1174 (ὅτι); προσπίπτει *II320 (pl.) 1620 1820 (v. praeterea infra, C); v. συναρπάζω ‖ γυμνάζομαι πρὸς *-ας *III8 tit. *1 (γυμνά-

ζει ἑαυτὸν πρὸς *-ας *II1827); v. συναρπάζομαι.

C χρῶμαι -αις II87; *-αις I613 733 1415 III31 (κατὰ φύσιν; = IV1026); *προσπιπτούσαις -αις III1615 IV174 414 (κ. φ.) 523 (περιπιπτ. S; ὡς πέφυκεν) | χρῆσις -ῶν I2812 II14 84 6 1932 (ὀρθή; = 2229) III2123 2469 E6; οἷα δεῖ I1234 205 15 304 IV634; χρ.* -ῶν *I34 *II86 *8 III2220 (ὀρθή) 103 *IV625 *F44; *χρῆσις *-αις I17 (ὀρθή) | χρηστικός (*)-ῶν (v. δύναμις) II820; (*)-αις (v. δύναμις) II84 *2312 (προσπιπτ.) III125 25 (*-όν).

φάρμακον πίνω *I2965 II519 *IV1162 | pl. III2120 *IV831.

φαρμακοπῶλαι *III2480.

φάτνη IV135 A32 (S15).

φαῦλος adi. v. δόγμα ubi ad E5 adde ([φ.]); E323 (ἱερά) | subst. *-ος II2225; *-ότερον III74; *-οι IV13 5 58 (τὰ παρὰ *-ων).

φείδομαί τινος I223 II115 A8 (M8 H6).

φενακίζομαι πρός τινος A35 (S18).

φέρω τι: *suffero* I627 28 & 40 (οἴσω κατά τι) 263 II119 (audi acc.; = III87 & 2613, ubi δύναμαι) III10 tit. 6 1320 1611 (τοὺς ἀπαντῶντας; sim. 215) 219 (δύν.) IV129 712 840 (δύν.) 1029 F23 205 E6 (οἰστὸν ἂν ἦν, εἰ) 3313 || *affero* I132 155 (τινί) 1819 II33 (ἣν θέλεις) 1122 2030 (τινί) 2116 (εἰς; ἀποφέρω) III2622 (φαγεῖν) IV519 (φέρε *cedo*; audi acc.); πρόληψιν, διάνοιαν sim. I256 (sexies) 288 III239 E322 (πρός τινα); ὀφρῦν ἡμῖν II824; ἀπολογισμὸν πρός τινα I265; ἀπόδειξιν περί τινος I248; c. praed. II2122 (εἴς τι) IV829 (παράδειγμα εἴς τι) | in exemplis (νόσον, περίστασιν sim.) I637 82 II135 (quinquies) III2440 (μοί) IV713 (bis; audi acc.); φ., ὃ θέλεις sim. II133 1416 1830 III2012 21 (quinquies) IV 1214 || *circumfero* II813 (ἐν σαυτῷ) || *moveo* I2718 (ἐκεῖ) II2028 (ποῦ) || *aufero* III922 (οἴσεις) || *effero* I618 (τυρόν) E462 (ἔξω; τυρόν Stob.).

abs. v. ὁδός (ibi *δεξιάν, *ἀριστεράν); -ει τι πρός τι E3310; τὰ πρός τι -οντα III52 2334; λιμὸς ἀλλαχοῦ που φ. E3310 | φέρε tamquam ἄγε I1112 | οὕτω φέρει *πράγματα, ὥστε IV426.

φέρομαι *aufero* IV627 | *vehor* II216 (κατά τι ἐπί τι) III610 (κάτω ἐπί τι) 261 (διά τινος) F123 (σφόδρα *θυμῷ) E39 (κατὰ κρημνοῦ) | *sentio* II192 (καθάπερ) IV1125 (ἐπί τινος ἄλλως) | *adferor* II2112 (ἐκ).

φεύγω τι I419 (ποθῶ) 725 1121 28 (διώκω; = II167 IV530) 1218 249 (πέφευγα) 277 9 II18 1717 III1616 2510 E142 (θέλω) 313 35 A25 (H17) 71 (S36); c. inf. E35 A71 (S36) | abs. I114 32 (μένω; = II1612) 244 II46 1638 (φυγήν) 263 III1212 (μακρὰν ἀπό τινος) [2222] 261 12 (ἀποθνήσκω; = IV1165 172) F217 9 A69 (S34) || φευκτός IV 144 45; -ότερος IV1136.

φήμη II82 (ἀγρός); add. κτῆσις *I2910 III2468 *IV187 310 *433 634.

φημί inter Epicteti verba A
ab Arriano servata (! designat locos quibus scriptorum poetarumve verba ab Epicteto adferuntur): φημί (de semet ipso) interpos. I732 1815 |

φησί ante orat. rect. I294 IV139; | interpos. I120 (τινί) 30 49 28! 56 923! 1725 28 1927 249 2912 39 II29! 31! 518! 78 2316 III312 514! 915 2012 2230! 36 108 2619 IV18 20! 30! (post γράφει, ὅτι) 31! 34 38 156! 158 825 915 1032 35! 1111 F183 E243 5; postpos. I168 228 2934 III 2325; φησί bis interpos. III120! ἔλεγεν, ὅτι '—', φησί, '—' IV817 | φασίν antepos. IV815; interpos. III1212 (de proverbio [E242] | ἔφη antepos. I212 13; II28! (πρός τινα) [ἔφη '—', εἶπεν, '—' F219]; interpos. I732 ⟨930⟩ 104 III211! 87! 1514 2258! 91! F59 224.

B φημί, ὅτι '—' I295; οὐ τοῦτό φημι, ὅτι III2422 | ἔφη, ὅτι '—' I928 II217; φησίν, ὅτι F1510 || οὐκέτι ἔφη c. inf. IV1114; φατέον c. inf. F112 || φημί c. acc. c. inf. F1312; φῄς II518; φησί I236; φαμέν F71; φῶμεν II2017 || ἵνα 'οὐᾶ' φῶσίν σοι III2332 || παράδοξα IV1173; τίνα IV47 || τίς οὔ φησιν; III2437; ὥς φησιν αὐτός sim. III119 F146 232; φησί tamquam ὡς φηcι IV1163.

C φημί inter Arriani verba: φησί interpos. I49(?) 51 6(?) 98 1411' 183 II42 92 1020 117 1317 224 III25 7 51 68 92 174 2277 IV111 151 45 61 71 96 121 F12 131 (φησί τις) 2317; postpos. I76 242 II156 III2317 IV112 1114 F115 || ἔφη antepos. I261; interpos. I226 30 114 5 6 8 9 15 131 142 152 7 2613 14 II141 2 242 251 3 III11 41 2 62 71 2267 (bis) F182 215 8 247; postpos. I112 5 9 10 18 19 22 34 37 38 142 II241 III15 6 74 2262 || ἔφη tamquam ὡμολόγει III75 F119 || οὔ φημι c. inf. G1 || ἔφη (inter Antonini verba) c. inf. F271; interpos. F281.
[I2822 φασίν]. [(S66).

φθάνω τινά III2477; abs. A92

φθέγγομαί τι 2942 59 II177 III2490 (ὑπέρ τινος).

φθείρω: *-ον II618 | -ομαι & φθαρτός v. γίνομαι G.

φθίνω IV127.

φθισικός *III1321 2286.

φθόγγοι *II115 *III68.

φθονερός II213; -οί III23 (ζηλότυποι) *A46(V6).

φθονῶ abs. v. ζηλοτυπῶ (utroque loco), λυποῦμαι, πενθῶ; II2112 IV1220 | -ῶ τινι (dat. personae) I920 278 (τινός) II1925 (c. inf.) IV410 A89(S63; τινός); c. dat. rei II128.

φθόνος v. ἔλεος, ζηλοτυπία, κινῶ, λύπη, πένθος, ταπείνωσις | *II129.

[φθορά E21].

φθορεῖς *II2228 (μοιχοί).

φιλάδελφον τὸ III39.

φιλάλληλος III135 IV1126 510 17.

φιλανθρωπία A80(S45).

φιλάνθρωπος III2464 IV832 A78 81(S43 46); *-ος IV427 | -ως IV728.

φιλαργυρία II1645 *189.

φιλάργυρος *II912 IV442.

φίλαυτος I1911.

φιλῶ τι I1920 (φιλῶ σε) II221 2 4 7 12 16 31 III2254 (ὥς τις) 2460 (ὥς τινα) 64 86 IV136 60 210 F239 16; abs. II223 7 III2465 F2318 | -οῦμαι IV23 & 7 (ὑπό τινος) A93(S67).

φιληδονία A80 (S45).

φιλήδονος A81 (S46).

φιλία II43 22tit. 9 13 24 30 *33 III2263 IV535 A47(V7) 50(V8 M5) 74 (S39).

φιλικός II229 (οὐδὲν -ώτερον) IV1315.
φιλόδοξος IV442 A81 (S46).
φιλόζῳος F232.
φιλοθεάμων II1425.
φιλοθέωρος I2958.
φιλόθηρος III313.
φιλόκαλος IV1130 A78 *81 (S43 46).
φιλοκέρδεια A80 (S45).
φιλολογῶ III1010 (bis).
φιλολογία IV41.
φιλόλογος adi. II46 | subst. II411 III213; *-οι II41.
φιλονεικῶ A42 (S25).
φιλονεικία A44 (S27 M11).
φιλόξενος *I2823.
φιλόπατρις *III205.
φιλοπονῶ περί τι III1513.
φιλόπονος IV411 42 43; *-οι A46 (V6).
φίλος v. ἀδελφός, πατρίς | II128 43 5 *73 1510 (ἄνθρωπος φ. καὶ συνήθης) 14 2020 2234 III2262 2449 *87 *88 IV1133 E243 *323 A45 46 48 *49 50 (M12 V6 M3 *4 5) A77 (S42; κόλαξ); pl. II1418 1644 (συνήθεις; = *III2466 82 *IV22) 2223 27 29 *37 III713 *2332 (*συγγενεῖς; = 2468 IV1159) 2411 14 *27 *39 *49 *2637 IV151 1031 1311 *E141 *242 A46 50 76 (V6 M5 S41) | -ος τινός v. Καῖσαρ in ind. I; II1729 (*θεοῦ; = IV39) 228 III2262 63 64 | -ος τινί II2234 III2295 (*θεοῖς; = 2460) IV531 | φίλαι III713 | φίλα *III1314 (συγγενῆ) 2224 (πολέμια) || φίλτερος II1644 III410 (παρ' ἐμέ) IV150 1318 | φίλτατος II125; *-α IV192.
φιλοσοφῶ I2218 265 15 II1124 III729 105 6 7 121 12 1410 158 (= E294) 10 1611 2611 IV1113 89 17 19 35 (σαυτῷ) | ὁ -ῶν I2217 II147 (*ἔργον τοῦ -οῦντος; = *9 171) III1011; οἱ -οῦντες I125 III2623.
φιλοσοφία I813 15tit. 2 3 2533 II11tit. (ἀρχὴ -ας; = 1 13) 1730 2415 III723 1323 2122 2481 2613 [20] IV89 18 (ubi falso addidi artic.) 34 1122 24 F159 E22 521.
φιλόσοφος (! = -ός εἰμι) I225! 26 (ὡς φ.; = II1731 III110 235 IV818; ὡς πρὸς -ον III110 24 910) 29! *83 11! 13 (τὶς φ.) 13! 14! *99 *1729 207 (ἔργον *-ον; = III1016) 213 (ὦ μεγάλου -ον) II133 829 *9tit. *22 (ἐπαγγελία *-ον; = *IV86 *9, ubi ἐπάγγελμα, *14) 1323! 1634 (bis) 2429 III210 (εἷς & μέγας; audi εἰμί) 717! 87! 913 *20 156 8 12 (=E293 4 7) 13 (στάσις, opp. ἰδιώτης; = 19tit. E481; cf. E297, ubi τάξις) 19tit. & 1 (ἰδ.) 213 (λέγε σαυτὸν -ον; = 267 E461; cf. II1634) *235 15 20 27 *28 (*λόγος; = F113) *30 (*σχολεῖον) *37 38 *2636 IV139 (bis) 177 732 (σχολή) 84 (audi εἰμί) *5 5! *6 (πρόληψις; = *10) 9! *12 (ὕλη) *13 13 13! 15! *20 23 (bis) *F193 E22 23! 321! 49 (γραμματικός); φιλόσοφε I2922 II917 1918 2022 24 & 26 (εὖ -ε) III239 IV1132 142 [-ον I727] || pl. (v. in ind. I Στωικός et φιλόσοφοι) I814 (γίνομαι) III87 IV819 (πάντες -οι); οἱ -οι I41 (μανθάνω παρὰ *-ων; = 2219 III269) 91 (τὸ λεγόμενον ὑπὸ *-ων; sim. 1128 181 II11 IV418) 2014 (*λόγος; = *III1311; *λόγοι IV612 G6) 2219 256 32 263 9 (πρόσερχομαι *-οις = II173 IV183) 2926 60 II15 22 25 3tit. 913 105 1411 172 3 188 2213 2410 III26 (οἱ νῦν -οι) 10 516 71 911 1611 216 2322 (συσταθῆναι *-οις; =

IV822 E461, sine artic.) 249 31 IV1138 173 633 724 8 tit. 15 (οἱ καλούμενοι -οι) F142.
φιλοστοργῶ I1121 (*παιδίον) 24 (abs.) | -οῦμαι ὑπό τινος ib. 26.
φιλοστοργία I11 tit. *23 *26 233 (πρός τι) *III2459 59 83 (bis).
φιλόστοργος I1124 (εἰμί) 25 III2458 59 (bis); ὁ -ος II1738 (τὰ *-ον) III185; -ον *I1117 (bis) *18 19 20 26 | -ως I1121 (διάκειμαι πρός τι).
φιλοτεχνῶ II521 (περί τι; = III919 E297) III261 (πρός τι) IV119 (ἐπί τινος κατά τι) 25 (ἐκεῖ).
φιλοτεχνία περί τι *II521 1715 (κατά τι).
φιλότεχνος II233.
φιλοφρονοῦμαί τινα II2223.
φιλοφροσύνη IV1322.
φιλοχρήματος A81 (S46).
φ⟨ιλοψογ⟩οῦντες I1810.
φιλόψυχος *III206.
φλεβοτομῶ II179.
φλέγμα *III1323.
φλεγμαίνω II1312 1422 A41 (S24).
φλόξ A83 (S57).
φλυαρῶ τι II2111 III2439; abs. III716 1323.
φλυαρία III318 IV624 138.
φλύαρος II1910 & 2117 (-ότερος) III258 (subst.) IV1311 17.
φοβοῦμαί τι I54 96 (-θήσομαι) 2413 251 (?) 25 2710 (θάνατον; = II113 *1619) 297 61 II18 79 824 1729 III2216 49 2621 23 (τοῦτο, μὴ οὐ) IV1[60] 60 81 115 73 10 19 (φοβηθῆναι) 28 32 1022 E35 ‖ φ. μὴ ⟨οὐκ⟩ ἄρξαι IV419; c. interr. indir. III1013 187; φ., μή I233 II1723 2331 33 III2623 (μὴ οὐ; = IV419) 23 27 IV148 (τί φοβεῖται; μή—) | abs. v. λυποῦμαι; I926 251 (?) II112 24 512 815 (τί -ούμεθα c. partic.) 1018 135 9 (ὑπέρ τινος) 1611 & 12 (ἀγωνιῶ) III1017 24112 IV123 82 (περί τινος) 527 72.
φοβερός I917 (τινί; = III22106 IV75 32) 244 2963 (διά τι; IV73) II115 IV185 524 71 16 (τούτων ἕνεκα) 129 [E5 Stob.]; *-ός II1 25; -όν II113 IV185 *-ά II18.
φόβος v. θάνατος, λύπη, προσάγω | I2962 (μετὰ -ου; = II517) *II19 *1619 2023 III1017 (περί τινος) 2225 IV95 A5 31 (H1 S14; pl. II111 (ταραχαί) *IV105 (περί τινος).
φοίνικα ἱστάνω III122 9.
φοιτῶ III2451 (εἰς) E252 (ἐπὶ θύρας) 3313 (πρός τινα).
φόνος II1511.
φορά II1216 (ἀφορία) *II1520 III217.
φορῶ τι I1929 III2210 57 IV737 812 98 12 1134 | φορητός opp. ἀφόρητος I21 (ἀφ. 1 2) | E43 (ter; κατά τι).
φορτίον II922 IV1316.
φορτικός II1210 IV1113 829.
ἔφραξα A74 (S39) | πεφράχθαι πρός τι I2720.
φράζω τὰ περὶ Ξέρξην III2338 | abs. c. adv. I811 12 II2344 III2317 24.
φράσις II2326.
φραστικός v. δύναμις.
φρενιτικός subst. II153.
φρένας ἔχω II610 211 III111 78.
φρονῶ II1818 (μέγα ἐπί τινι; III1414 F181 [E5 Stob. A32 (S15)]) III110 (λέγω, ἃ φρ.; sim. IV135) 215 (μέγα, ὅτι) 918 & 2124 (περί τινος) 24 (τὰ κατ' ἀξίαν) A1 (V1).
φρόνησις *I206 & III1319 (*ἀφροσύνη).

φρόνιμος I1917 22 II219 III2237 (ἄφρων) A12 (H8); ὁ -ος I725 (‹*›) II223 IV192 | -ως I1917.

φροντίζω τινός III2334 IV623 28 34 75 1018 1212 E3313 A88 (S62; τοσοῦτον) | ἔν τινι IV628; ἐπί τινι I235; περί τινος I163 III2614 IV105; ὑπέρ τινος II209 | c. interrog. indir. I217 163 III24114; μή II2034; ὅπως c. coni. A36 (S19) | abs. (φ., ἐάν) E483.

φροντίδες (ταραχαί) IV147.

φρουρούμενος A20a (p. 490).

φρύαγμα *IV1150.

φρύγανα II185 A83 (S57).

φυγαδεύω I221 (ἀποκτείνω) | -ομαι v. ἀποθνήσκω; I126 (ἀναιροῦμαι).

φυγή v. θάνατος, φεύγω | *I102 ⟨III2222⟩ IV529 718 (δεσμά) F217 (ἀδοξία); *φ. ἐπί τινι II1638.

φυγάς IV1123 (ἄπολις).

φυλακή v. θάνατος | I1223 II625 IV1133; ὁ ἐπὶ *-ῆς I2965; φ. *πραγμάτων III2490 | ἐξέρχομαι ἀπὸ -ῆς I2927 | εἰς -ήν v. βάλλω; ἀπάγομαι III85; ἄπειμι III2477; ἀπέρχομαι (?) IV434; ἀπότακτος III24105 | ἐν -ῇ *I424 1223 2926 *27 II626 *IV422.

φύλαξ I1413; κύνες -ες A77 (S42).

φυλάσσω (!=-σσω; !!=-ττω; in v. ἀπό dele φυλάττω) τι I420! 728!! 924!! 148!! (ἐν) 12! 2524! (bis) II625 (⟨ἐν⟩) & 823! (c. praedic.) 208! 14!! (πρός τινα) 2220! 2423!! III267!! IV123! F124 (-ακτέον) 272! (ἐν) E13 (c. praed.) 245!! 331 11! 34! (σαυτόν, μή) 36 (ἐν) 39 | abs. III2431!! ‖ -σσομαί τι III188 A71 (S36 M7); [abs. E336 Stob.] | pass. II625 [E36].

[**φύλλα** *I145].

φυλλο⟨ρ⟩ροῶ I143 III2491.

φύματα *I117 *35.

πεφυραμένος I111.

φύρω II1213 & IV137 (-ω καὶ -ομαι).

φυσῶμαι I810 191 II1610.

φυσημάτιον *II1610.

φυσικός v. I229 (προλήψεις; = II177) 233 II104 148 (σχέσεις; = III24 IV820) 206 (κοινωνία; = 7 8) 2416 III176 2290 2491 IV127 513 626 103 A28 (S11); τὸ -όν III135; τὰ Φυσικά II2321 | -ῶς I115 III2239.

φύσις: ἡ φ. I21(?) 620 164 205 A
2522 II214 116 2015 21 31 III1215 IV151 514 840 119 17 31 F122 148 232 16 18 A62 (S53) | βούλημα *-εως v. βούλ.; ἐξηγητής I1716; ἔργον F62; ἔργα I169 2960; νόμος I2919 | ἀκόλουθος *-ει I261; καταλλήλως I229; παρακολουθῶ I1718; σύμφωνος, -ως I26 414 (ἀσύμφ.) 18 429 621; ἀσύμφ. II1422 | καταμανθάνω *-ιν E49.

φ. ἡ ἐπὶ μέρους I2016.

ἡ φύσις c. genet. vel adi. B
I615 (ἑκάστου; = 1611 II1642 2333 III13) 1913 2016 282 II14 210 814 2018 (ἀνθρωπίνη) 2412 (ἀνθρώπου; = IV1122 126 111) III13 23 30 159 (= E295) 2014 IV1121 125 842 1019 F82 A26 (S9 H18; audi genet.).

φύσις II214 2412 III2299 A68 C
(S33) | c. genet. II167 IV530 E27 ‖ φύσει I134 1721 205 231 II111 (bis) 23 48 10 1022 23 (quater) 112 1932 2013 263 III125 (ὁμολογουμένως; exspectes τῇ -ει) 27 28 1015 135 2241

2411 12 IV178 113 27 1324 E30 A28 (S11).

D κατὰ φύσιν (π. = opp. παρὰ φύσιν) apud verba: ἀναστρέφομαι III2312; γίνομαι I115; εἰμί I117 8 (bis) 17 (bis) 18 (π.) II524 25 F143(?); ἔχω τι III919; ἔχω abs. v. ἡγεμονικόν, προαίρεσις, praeterea I1219 156 II2335 *III13 64 (ἔ. καὶ διεξάγω; = 1010 IV55 122) 917 IV55 6 E6; κινῶ IV55; λέγομαι II524 (π.); ὀρέγομαι (ἐκκλίνω) I212 II2419; ὁρμῶ I1925 II1311; πεπανθῆναι IV840; φέρω (?) III1320; χρῶμαι III31 1615 (π.) IV414 28 108 26 | χρηστικόν II2342 || τὸ κ. φ. I262 III241; τὰ κ. φ. I110 11 (τινί?; π.) 15 II69 F144 | κ. φ. διεξαγωγή I99 (ἡ δ.) III24101 102; *κ. φ. ἔργα III728; κ. φ. ἡδονή F143.

παρὰ φύσιν v. supra; γίνομαι II1933; εἰμί II56; ἔχω καὶ διεξάγω IV611; πράσσω *IV1121 | τὸ π. *φ. IV1125; τὰ π. φ. III121 E21 2 483.

φύσεις III14 (αἱ -εις αὐτῶν).

φυτάριον IV837.

φυτόν II83 III2436; pl. *I143 *5 *II84 *III248 *F33.

φύω: γόνυ φῦσαι IV836 | -ομαι I94 (τὰ ἐπὶ γῆς -όμενα) III123 (ἐν) 35 IV1126 (ἐκεῖ) | πέφυκα πῶς I117 III727; οὕτω III35; ἐπί τι III610; πρός τι I234 2214 II42 III13 (-ώς) 159 (= E296) 2232 2483 E313 (seq. inf.); π. c. inf. I95 2712 II2216 2318 19 III32 241 IV128 1133 (audi inf.) | ὡς πέφυκα I212; ὡς -αμεν III726; ὡς -ε I117 1217 (ὡς ἔχει καὶ π.) III142 IV523; οἷος -ε II823; ὅς -ε III144.

φωλεύω ἐν A86 (S60).

φωνασκικῶς, ὁ φωνασκός I420.

φωνή vox v. εἰσφέρω; I1612 2943 II136 (ἀκούω περί τινος) III123 37 2116 A90(S64) | *sonus* v. ἐγγράμματος; pl. *III68 (opp. φθόγγοι | *vocabulum* III2438 (ἀφίημι) & IV132 (tamquam *sermo*) *115 (bis); pl. *I1810 *276 *II276 *8 *2211 12 (ἀφ.; = IV1143) *III2113 *16 2250 (Κυνικαὶ -αί, *sermo*; sim. 2320) *IV102 | *sententia* (κατ' ἀμφίβολον φωνήν I175) || [I1927].

φωνητικός v. δύναμις.

φῶς I65 8 1414 2951 II234 *IV1104.

φωτίζω τι I431 1410.

κέχηνα I211 (ἔξω) III317.

χαίρω τινί III132 (bis) 33 245 11 88 IV424 45 1132 E313 A(V) 1 3; ἐπί τινι F146; c. partic. III514 244 F158 E34 A43 (S26); abs. I103 1224 II523 (συγχαίρω) 127 III59 2477 IV728 (ἐάν) 823 & E251 (ὅτι) | χαῖρε II1822; -έτω II1729; χαίρειν ἐῶ II125 F18; -ειν λέγω τινί III116 2264.

χαίτη *I1613 (*λεόντων).

χαλεπαίνω τινί I18tit. 2 3 8 11 (bis) 12 28tit. 9 (ὅτι) 10 III87; πρός τινα IV122; abs. I132 (ὅταν?) 1811 (διὰ τί) III43 (εἰ).

χαλεπός adi. I1810 II2017 (-ώτερος) & 2236 (τινί) IV135 (-ώτερος) 43 (πατέρα -ὸν ἔχω) 1027 1212 (-ώτατος) A20 (H15) | subst. -όν IV424 A41 (S24); -ά I626 *26 *263 (-ώτερα; = *4 IV58) || -ῶς IV127; χ. ἔχω I151 (τινί II1421.

χαλινάρια IV180.

χαλινοί F188.

χαλκεύς II1013 *13 III233

*IV816 21 *1113 *E244; pl. *IV628.
χαλκεύω IV628.
χαλκός *I152 II820.
χαμαί I2415 & III2247 (κοιμῶμαι) 266.
χαρακτήρ *II1735 (γράφω εἰς τὸν Ξενοφῶντος -α) III2250 *80 *2333 *IV517 17 18 E331 481 (στάσις καὶ χ.; bis); pl. *IV516.
χάραξ III2432.
χαρίεις F182.
χαρίζομαί τί τινι I933 II1715 24 25 | abs. τινί I287 II2347 IV 631 A45 (V5) [52 (M14)] || κεχαρισμένος IV631.
χάρις III2290 (πολλή); χ. *θεῷ IV47; πολλὴ χ. τινί, ὅτι IV59 | ἔχω χάριν: ὅτι I223 III510 (πᾶσαν); τινὶ ὑπέρ τινος IV79; τινός IV1016 | οἶδα -ιν II1628 (τινός) 2022 || pl. *I1615 *II232 (παρὰ *θεῶν).
χάσκω I2011 (ἐπί τινος) II225 (πρός τι) III194 2319 (περί τι).
χασμῶμαι III2439.
χαυνῶ ἐπί τινι I88.
χείλη *II917 & III167 (ἀπὸ *-ῶν).
χειμάζομαι II1915 A82 83 (S47 57).
χείμαρρος A15 (S1 H11; ποταμός).
χειμασκῶ I232 IV835.
χειμέριος A6 (H2).
χειμών *procella* II511 1829 (ἐν -ῶνι) *29 III93 (μετὰ -ῶνος); pl. IV192 | *hiems* v. θέρος; III73 (-ῶνος; = 2486 87) 2487 *IV837.
χείρ v. ἀνατείνω, καταφιλῶ | *II48 *820 (ἐκτείνω; = *E15) *104 (*πούς) *2028 III724 (bis) *922 154 (= E292) *IV178 79; pl. I630 (ἔχω; = I1614 III267, ubi πόδες) *1123 1617 *295 (*πόδες) II2326 (π.) III24115 (ἐν χερσὶν ἔχω τι) *IV177 119 10 12 F152 (μετὰ -ας ἔχω τι).
χειρουργῶ A41 (S24).
χειροτονῶ [τινα πρεσβύτην E243 P.] | -οῦμαι III93 (προστάτης).
κεχειρωμένος A69 (S34).
χείρων v. κρείσσων, ubi ad I2914! adde (15χ.) | adi.: τινός I57 99 1226 (κατά τι) II1630 I2919 2423 III1318 F1110 125; ἤ IV48 58 | subst. εἴ τι τούτων -ον F1018; τὸ ἔτι τούτων -ον (tamquam in parenthesi) III16 [*E16 Stob.] || -ον adv. v. βελτίων; I2714 (τί μοι -ον ἔσται) II1922 IV121 (ἔχει τι -ον).
χελιδόνες I2815.
χήν A90 (S64).
χηνίδια *IV1131 (*S* ἠνίδια).
χιλίαρχος *I164.
χίλιοι III2319 35 IV48; *χ. I64.
χιλιοστός v. μέρος.
χιλός v. κριθαί.
χιτωνάριον *I2521 IV1111.
χιτών *I217 IV831.
χλαῖνα F1114.
χλιαρώτερον sc. ὕδωρ I132.
χοίνικες F114.
χοιρεῖον I224.
χοιρίδιον *II48.
χοῖρος IV1129.
χολέρα I196.
χολή IV94.
[χολοῦμαι I289].
χορδαί *III165.
χορευτής I2415 F116.
χορηγῶ τινι A52 (M14).
χορός *III142.
χορτάζω τινά II1643 F2313 | -ομαι I919 III2266.
χόρτος v. κριθαί | *II1424 24 *29 2416 E462.
χρῶ (ὁ χρήσας) IV1110 || χρῶ-

μαί τινι: I117 34 617 41 112 212 242 254 2939 55 57 II19 53 6 711 812 921 1013 114 17 25 121 2 20 137 1415 16tit. 28 2031 219 225 236 8 9 28 2426 III124 312 1019 177 (κακῶς) 2259 72 (καλῶς) 100 2469 IV124 115 721 32 40 84 19 108 (κατὰ φύσιν) 15 (αἰσθήσεσιν) 16 (ἐφ' ὅσον) 1316 F173 E22 322 3312 49; c. praedic. III610 24113 2628 IV1117; διά τινος I52; εἴς τι II1642 III1211 IV426; ἐπί τινος II1118; μετά τινος E22; πρός τι I41 629 2615 II13 6 9 44 1519 2412 III58 126 24113 2628 F164 275 E483; ὥς τινι I2613 II43 F17 (ὥσπερ) A7 13 (H3 9) | abs. I2956 II1628 2120 2317 IV1110 733 E338 | χ. (*mutuor*) IV64 (δουλάρια).

χρεία (! = c. genet.) v. παρέχω | I618 *7tit. *II65 *143 *5! *2231! *2315! 23! 24! IV76! [*E39! Stob.] | χρείαν ἔχω τινός I612 13 1011 1714 18 (διά τι) 2013 2927 29 II118 (c. praedic.) 74 87 III911 16 17 2216 2315 (τινά) 36 2494 (bis) 97 101 IV1108 35 92 1323 | χρεία ἐστί τινος III729 (μοί) IV34 (πρός τι; = 1322, ubi αὐτῷ); sine ἐστί I618 (τίς χ. πρός τι) 1414 (τίς τούτοις χ. εἴς τι) II65 214 III729 (τί σοι χ.) 2286 (τινί) IV1173 | χρεία ἐστί c. inf. I624 II1410 (audi ἐστί) | τίς χρεία; II218 ‖ pl. v. παρέχω; III2412.

χρή c. inf. I86 III[2270] 2451 [IV1217] F162 E26 (ἐχρῆν) A44 (S27 M11); c. acc. c. inf. I227 F49 G6.

χρῆμα *III2431 36; pl. *III39 2634 A49 (M4) *50 50 (M5 V8) 68 (S33).

χρήσιμος adi. II144 2120 (τινί; ἄχρηστος) 21 21 & 22 (τινί) 251 III2625 (ἄ.) | <*-ον II1711>; *-α II1739 F195.

χρῆσις v. φαντασία | (! = c. genet.) I613 (opp. παρακολούθησις; = II1415) *13 *17 34! 76! *1219! *II51 *7 *8 (τεῦξις) *61 *115! *121! 1620 IV1212! *E10! *521! | pl. *I16!

χρησμός [*II1711] *III116; pl. *II2027.

χρησμῳδῶ III118.

χρηστήρια *II2110.

χρηστικός I617 II914 IV1140 | τινός v. φαντασία; | τινί v. δύναμις, φαντασία; I726 ‖ -ῶς II132 III104; -ώτερον II919.

χρηστὸς τὸν βίον A7 (H3) | -οί A46 (V6).

χρηστότης A32 *69 78 (S15 M10 *S34 43).

χρόνος (ὀ. = ὀλίγος, π. = πολύς) I917 (ὀ.) 157 2941 (ἔσται χρ., ἐν ᾧ) II623 (τοσούτῳ -ῳ; = II2232 III2316 IV67) 914 (π. -ῳ) 136 (ἐκ τοσούτου -ου; = IV621) 1426 (ὀλιγοστὸν -ον) 1617 (ἐκ π. -ου) 28 2229 (π. -ον) III97 11 (ὀ.) 2266 (διὰ -ον) *2428 (ἐν *μακρῷ -ῳ) *2636 (ὁ μέχρι νῦν -ος) IV430 (-ον ἱκανὸν ἔχω εἴς τι) 525 (πάμπολυν -ον) 621 (π. -ος, ἐξ οὗ) 740 (ὀ. -ον; = 835) 36 (-ον) 910 (ἦν -ος, ὅτε) *1127 (*-ῳ) 122 (εἰς -ον; = E511) E20 F36 (-ῳ) | pl. *III97 *IV33 *E34 (καθ' ὅν).

χρυσίον I15 *II1218.

χρυσοῦς I1929 2218 II813 1926 (ἐλεφάντινος; = A26 S9 H18) III918 2012 F188.

χρυσός II820 (ἐλέφας) *A63 (S54).

χρύσωμα v. ἀργύρωμα (ubi ad III721 adde χρ.).

χρῶμα *II1312 13; pl. I63 *1111 *1230.

χυλοί I1111.
χύτρα *I1910 *II2028 III1212 2484 IV1111 *1034 E3.
χώλανσις σκέλους E9.
χωλός I814 1620 | subst. E17; οἱ -οί (*τυφλοί) I289 III2627 IV828.
[χώλωσις E9 codd. nonn. Nil. Stob.]
χώρα v. ἀποπληρῶ (ubi falso δύναμιν scripsi), ἐμπληρῶ, κατατάσσω (ibique ἐν -ᾳ) | I226 *635 916 1010 (ἔχω -αν; = III2119 IV1106 E192 245) *279 *II139 *1121 III1612 *2118 (κατέχω; = 2433) 2436 82 99 *106 *E22.
χωρεῖ ἑτέρως II1616.
χωρίζομαί τινος II117 92 (ἐν) 102 (κατὰ λόγον) IV111; *σωμάτιον καὶ *ψυχή III2233 (sim. A36 S19).
χωρίον *E11.
χωρίς τινος I2961 (ἄγω) II253 IV127.

ψαύω τινός A4(V4) 66 (S31).
ψέγω v. ἐπαινῶ (ubi quaere ἀπό τινος et ἐπί τινι) | ψ. τινά II⟨1012⟩ 1713 III189 256 8 [IV 633]; abs. I2948 (κακολογῶ) II107 (πρός τινα) III257 IV47 1212 | [-ομαι τινα II1012] | -ομαι pass. III269 9 (ἐπί τινι) A62 (S53; παρά τινι) 94 (M16; ὑπό τινος) || *ψεκτόν III269.
ψευδές v. ἀδιάφορος, ἀληθής; [*I284] | -ῆ I428 *II2027 || -ῶς v. ἀληθῶς.
ψεύδομαι III2310 IV633 E521 2; -αί τινα II2030; ἐψευσμένος II1422 | (ὁ) Ψευδόμενος *II1734 *1818 2117 III26 (pl.) *921.
ψεῦδος v. ἀδιάφορος, ἀληθής | I713 *14 *⟨284⟩ 2951 II1311 (ὑπολαμβάνω; cf. E42) *263 3 III203 (bis) *IV169 633 (ψ. εἰπεῖν) | *-η II621 (ὑπολαμβάνω).
ψηφίζω I214 (εἴς τι?).
ψῆφος *F22; pl. *II53.
ψιλός II1115 III211 IV151 519 E337 | -ῶς II1113.
ψιλούμενος III114.
ψόγος v. ἔπαινος | F294.
ψοφῶ I209 II1915 III215.
ψόφος I1815 *209 243 6 II619 916 1313.
ψυχαγωγῶ τινα III2123; abs. E3 | -οῦμαι II1637 IV44.
ψυχάριον *III210 F26.
ψυχή v. σῶμα, σωμάτιον | II1021 *1221 *22 *154 20 1721 *1811 1926 *2234 2342 (ἐξ ὅλης -ῆς) 263 (λογική; = 7) III32 *3 4 *20 *74 5 6 & 9 (κατὰ -ήν) *156 (ὅλῃ *-ῇ = E293) *2287 IV[*147] 526 916 118 *1215 [E337] A16 (S2 H12) *43 (S26) || -αί *I146 A35 40 *86 86 (S18 23 60) 22ᵃ (p. 490).
ψυχικά *II185 [*III77].
ψῦχος v. καῦμα.
ψυχρολογία IV32.
ψυχρολουτρῶ I129.
ψυχρός v. θερμός | adi. II2028 III157 (= E293) 2251 (ταλαίπωρος; = IV1140 44) IV64 E47 (ὕδωρ) | -ὸν πίνω III1217 153 (= E292) || adv. -ότερον III2310.
ψύχω τι I1813 14.
ψωμὸν καταπίνω *I2616 *2718.

ὦ c. voc.: ante nomina propria v. in ind. I Ἀγαμέμνων (Ἀχιλλεύς), Διογένης, Ζεύς, Καῖσαρ, Κῦρος, Σωκράτης | praeterea v. ἄνθρωπος, βέλτιστος; II125 III2226 F136 || ὦ οὗτος II1218 || ὦ c. genet. et adi.: μέγας v. ἀναισχυντία, ἄνθρωπος (III1216), εὐτυχία (I429), φιλόσοφος; δεινός v. θέαμα, ὕβρις; πολύς v. ἀδικία.

ᾠδάρια III2321.

ὧδε *huc* I2718 (ἐκεῖ) II2030 III129 (ποιεῖ) 16 (ὧδέ που) 1614 (ἐκεῖθεν ὧδε, ἔνθεν ἐκεῖ); μέχρι ὧ. III2018 | *hic* II2114 III22105 | *sic* II1224.

ᾠδή *I1621 IV1217.

ὠδίνω I2217 2936.

ὤσομαι εἴς τι I103.

ὠκύς I234 II233 III1412 & F189 (-ύτερος).

ὠκύτης A32 (S15 *M10).

ὠμός III111 (πρός τι) | -ῶς III124.

ὦμος *III2250 2330 *31 *2622 *IV834; pl. φ*I413 II1826 *III159 *2010 *213 *2251.

ὠνοῦμαι I2921 (τοσούτου) II1324 1423 (πωλῶ) IV1117 171 (τοσούτων).

ὠνή I135 & IV18 (-ήν τινος ἔχω) 53 & 57 (πρᾶσις) E | <pl. *-αί I1927>.

ὤνιος F115.

ὥρα *hora* I1140 & II513 (ἡμέρα) *13 13; ὥρα I1228 (τῇδε *-ᾳ) 158 (μιᾷ) III139 (πάσῃ) 153 E292 | *tempus anni* *III2486; pl. III225 *IV1122 | tamquam καιρός *I132 (ἐλθούσης) II525 (πρὸ -ας; = IV838 39 43) | *flos iuventutis* *II1822.

ὡραιότατος III142 *-οι IV1119.

ὡς.

de pronominibus demonstrativis, quibus ὡς respondet, v. ὁμοίως, οὗτος DF, οὕτως CF, τοιοῦτος, τοσοῦτος, ὡσαύτως; [ὡς —, ταύτῃ E533].

A ὡς —, οὕτως (vel οὕ. —, ὡς) enuntiata integra coniungit: v. οὕτως CF (in F adde II711) || μέρος ἐστὶ τοῦτο τοῦ βίου, ὡς περίπατος, οὕτω καὶ πυρετός III1011; sim. 15; ὡς ὁ Ζεὺς διέταξεν, τοῦτο III736 | deest οὕτως: I132 1215 196 2959 II528 (ὡς ἐπιβάλλει) 710 1739 IV715 (ἔχει; = F84) 31 1215 | idem verbum in utroque enunt. I2420 III98 2119 2451 E8; audi infin. I1215 [E338] | alia exempla, ubi ὡς ante verbum (vel parenthesim) ponitur, v. in ἄξιος, βούλομαι, δεῖ BD, δίδωμι, δοκεῖ, θέλω, λέγω M, οἶμαι, οἷος (οἷόν τε), πρέπω, τυγχάνω (et in v. εἰκῇ), φημί, πέφυκα.

B ὡς c. appositione (i. e. enuntiati parte repetita) respondet enuntiato integro; ! apposui, ubi ὡς ad *tamquam, quippe, utpote* accedere videtur; (n.), ubi numeri sibi non respondent, ut κλαύσεις ὡς τὰ παιδία.

ὡς ad subi. spectat: c. nom. s(ubst). I119 (οὕτως) 222 24 26! (bis) <26> [1711] 241 2 15! 2529 2817! 2946 *59 (οὕτως ὡς; = III158 E294 *2235) *61 II45 10 93 (bis) 4 1424 *1633 & 39 (n.) 1731 237 37 (n.) 2416 III132! 22 (bis) 1414 *155 (& 12; n.; = E292 7) *6 (in E292 om. artic.) 217 16 *2224 82! (bis) 95 (bis) 234 (ter) 5! (quater) *33 (bis; ante ὡς audi ἔστι) *245 (n.) *8 36 *80 (n.) 86 (bis) 98 (bis) 255 268 (bis) 29 37 (bis) IV614

26! (ter) *829 98! (bis) *1032 (n.) [1113!] *1314 F224 5 | p(ron).: ὡς καὶ σύ sim. III14 915 (ter); ὡς ὑμεῖς I2612 & IV823 (n.) | a(di.). I420 (bis) II1731 2111 III727 (ter) 1321 22 2226 2458 (bis) 98 257 (?; οὕτως) IV134 106 (bis) 162 42 633 (bis) | pa(rtic). praes. aor. perf. ⟨I237⟩ II519 79 921 1418 1641 III87 1321 2295 2414 (?) 65 98 257 (? οὕτως) *2622 IV1162 (bis) 45 *F127 E22 22 (οὕτως) 311 A13 (H9; ?); fut. II2115 16 III245 46 59 E22 321 50.

ὡς c. acc. apud acc. c. inf.: s. I1820 *238 (bis) II ⟨513⟩ 1413 2343! (n.) 43! III144! (ter) 45! (ter) 24 (quinquies) 2254 54! (bis) 73 IV437 1117 | a. II104 1729 III24 IV420 E512 | pa. E512.

ὡς c. nom. apud acc. c. inf.: s. II2344 *III259 (n.) | a. III2496 (bis) || in III1215 incerta res.

ὡς c. dat. ap. inf. (τί σοι δίδοται; ὡς λύκῳ ἀντιδάκνειν) IV512.

C ὡς c. genet.: s. I195 *II2335 III733 2410 IV1148 (σοῦ θεραπεύοντος ὡς δούλου) 115 30 *E11 F292 (οὕτως) | a. E11 [243 P.] | pa. II1418 F113 (fut.).

ὡς c. dat.: s. I2216 (n.) 16 2613 *2929 29 66 *II2215 (οὕτως) III92 (bis) ⟨153⟩ 2249 [2484] E50 A13 (H9; ?) | p. ὡς τίνι II43 | a. II 219 (bis) 263 IV1130 | pa. *I2221 (n.) III2259 IV621 E31.

ὡς c. acc.: s. I195 (οὕτως; = 10) 5 6 (bis) *2414 (n.) II524! (bis) 25! (bis) *1829 (n.) *2216 (οὕτως) *28 III139! (bis) 212 728 (bis) 32 (bis) 2320 21 (ἄλλως ἤ) 2414(?) 2633 IV160 (lege θεοὺς αὐτοὺς) 72 79 & *45 (οὕτως) 38 119 E483 A13 (H9; ?) | p. ὡς τίνα IV 1104 | a. I127 1922 II173 III2238 2460 (bis) 81 IV1104 159 F112 A44 (S27 M11; ter) | pa. I1137 II13 F125; fut. IV1104.

D ὡς spectat ad subst. c. praepos.; repetitur eadem praep.: s. I24 (bis) 933 II515! 162 (n.) III124 910 104 IV1140 | pa. II2236 || mutatur praep.: s. I2718 (ἐπί — πρός) II2110 (n.; πρός — ἐπι) || non repetitur praep.: s. II711; a. II18; pa. I711 1916 II152 209 III319 E20 311 482 || ὡς ἐπὶ συμβούλους ἔρχου τοὺς θεούς E322 | ὡς ἐν ζῴοις ἀτυχήματα I37.

E ὡς ante adv. οὐχ ὁμοίως ὡς πρότερον IV22 446 | ante inf. repet. IV916 | ἀναγιγνώσκω τὰ Σωκρατικά, ὡς Λυσίου III2320 | ante praed. repet. II117.

F ex his generibus mixta exempla habes haec: subi. et genet. rep. II513 III734 E39; subi. et dat. *II1415 *III2220 IV67 (τοσοῦτος); subi. et acc. *II614 III211 2299 IV833; subi. et subst. c. praep. I101 IV834 | dat. et subst. c. praep. III1015 | impeditior res est in II2231 III213 2263, qu. v.

ὡς ἄνθρωπος sine verbo in exclam. IV112.

G ὡς ante enuntiati partem in ipso enuntiato. gen.: s. (ὡς ἀνθρώπων ἄρχων) III734; genet. absol. II19 III24101 2614 IV813 E16 22 (pa. fut.) | dat.: s. II218 519 1637 185 | acc.: s. III2414 A13 (H9); a. II617 | subst. c. praep. I111 (?) 1821 236 263 307 II520 623! 918 217 2341 III110 314 2269! 2448 66 (οὕτως) IV109 535 (bis) 914 E15 39! A7 (H13) || exempla mixta: subi.

et subst. c. praep. II2428 III71 169 259 IV148.

ὡς δραπέτης ἐφίσταται θεάτρῳ, οὕτως κἀγώ sim. I2962 II526 (subi. et praed.) IV136 (subi. et dat.).

H *ὡς* exempla inducit I2524 II117 119 (tamquam *ὥστε*?) 169 III2288 91 IV1124 ‖ *ὡς τοῦτο ἀναγκαῖον* sine verbo I813.

μέχρι δὲ νῦν ὡς ἔχομεν, — II627.

I *ὡς* abundans: ante superlat. I1610 II526 III2438; praeterea I1410 IV164 E30.

K *ὡς* = *ὥστε* c. infin. III2289 F1110; c. acc c. inf. II1410 IV64; c. indic. I2221 II169 (?) III412 E312 (audi *ἐστί*).

ὡς = *ὅτι* II232 (*λέγω*) IV63 (*πείθω*) [E13 (*οἶδα*)].

ὡς in interrog. indir. I429 (?).

ὡς quoniam E531 | *ὡς* = *cum tamen* I1226 (*τοῦτο*—, *ὡς*).

[*ὡς μεγάλου ἀνθρώπου* III 1716].

[*ὡς* in exclam. IV1115].

ὡσαύτως ante enunt. integrum I1136 (*ὡ. δὲ καί*); sine verbo I13 (*περί τινος*) 1213 (post interrog.; = 193 IV1121) 1821 (*ἐνταῦθα*) II2319 (*ταὐτά* —, *ὡ.*) III2488 IV1117 153 615 E11 (*ἐπί τινος*) | apud verbum II1320 (*ἔχω*; = III2331 2466 IV75, ubi *καθάπερ*) II1736 (bis, deinde *ὁμοίως*; = III1510 E296); in enumerat. IV810 | *ὡ. μέν* —, *ὡ. δέ* II99 | *ὡσαύτως αἰσχρὸν ἀμελεῖν τούτων καὶ ἐκείνων* sim. I1011 II14 1025 ‖ *ὥ.*—, *ὡς* I420.

ὥσπερ —, *οὕτως* integra enuntiata coniungit v. *οὕτως* CF; deest *οὕτως* II2217 III131 (*οὐδ'*) E225 & 313 (*καί*) ‖ ante parentheses v. *ἄξιος, εἰκός*; *ὥ. ἐστίν* E13 [241] | *ὥ.* —, *οὕτως* ab eodem subiecto pendent III 188 A32 (M10).

ὥ. ante enuntiati partem repetitam (ubique ante subst.): nom. I1820; gen. II2214 IV 1316; dat. IV1135 F17; acc. I722 II75 (*οὕτως*); inf. III32 (*οὕτως*); nom. et acc. II2018 2314 A50 (V8 M5); *ὥ. τὰ ἄλλα*—, *οὕτω ἀπὸ *σώματος* IV1123 | [E42].

ὥ. (*tamquam*) ante partic. (nom.) III116 IV112 135; ante praep. III2484.

ὥστε c. inf. post: *οὕτως* I55 II44 1831 IV21 75 103 1324 F194; *οὗτος* I26 (*διὰ τοῦτο*) 640 (*πρὸς τοῦτο*) 1126 (*τούτου ἕνεκα*) III64 (*πρὸς τούτῳ*) 193 (*ἐπὶ τοῦτο*); *τοιοῦτος* II47 F215; *ἐπὶ τί* II1321; praeterea I418 (*ἐκπονῶ*) 618 1127 (*κινῶ*) 2935 II139 217 III63 (*ἐκπονεῖται*) 2225 62 E323 | c. acc. c. inf. post: *οὕτως* II126 233 4 III2329 IV426; *οὗτος* III118; *τοσοῦτο* III22100; praeterea I212 III203 | c. nom. c. inf. post: *οὕτω* I1125 26 III2464; *οὗτος* III118; praeterea III165 (*παρασκευή*) IV68 (*μανθάνω*) | utrumque, et acc. c. inf. et nom. c. inf., in eodem enunt. III118.

c. indic. post *οὕτως* I114 IV1119 E461; praeterea II98 E42 | in enuntiatis primariis: II1513 2213 E315; in interrog. I1910 2811 II1415 III204 2479 IV1123; apud imperativum I210 1413 III2265 107 E6 [323] A46 (V6).

sine verbo (c. nomin.) IV521 118 | [IV121 (*τάλας, ὥ.*) 1124].

ὡστικόν *IV184 | -ῶς II95.

ὠτίον v. ἀλγῶ.

ὠφέλεια v. ὠφελῶ | *I2925 *47 II55 (βλάβη; = IV825 E481) *IV161.

ὠφελῶ τι (β. = βλάπτω) II2024 243 (διά τινος) III1322 (-ῶ τινα ὠφέλειαν) 22 23 195 2010 (bis) 16 (β.) 2121 2319 IV1168 528 (β.; = 825 138) E245 | τί σε ὠφέληκε *δόγματα; sim. I2922 II2118 2425 III209; οὐδέν I2417 III110 E244; μείζονα III 2278; *μέγιστα III209; πῶς ἐμέ τι ὠφ.; II2121; | abs. III2114 (παρὰ τόπον, καιρόν) 237 8 (πρός τι; εἴς τι) 20 2489 IV739 F77 (β.); τί ὠφ. I222 (bis) || -οῦμαι I2925 (πρός τι) 1019 (κερδαίνω) 21 1910 (τί) 204 2115 (ἐκ *σχολῆς) 243 (διά τινος) 3 (β.) 4 (ἀπό) 4 (β.) III110 20 tit. (ἀπό; = 4 9 11) 5 (μικρά) 5 7 (μεγάλα) 10 238 9 27 2478 (ὠφέλειαν) E18 (ἀπό).

ὠφελητικός II1023 (φύσει τι -όν).

ὠφέλιμος I1912 (εἴς τι) II81 (bis) III123 2012 17 2115 IV1168 169 817 (μοί) 1313 (βλαβερός) | -ον I1913 (τὶ -ον) *F64 (*-ου φαντασία); *-α E313 (βλαβερά) || -ως II248 9.

ὠχριῶ v. τρέμω | II13 5 12 III210.

ὠχρός III2286.

III. INDICVLVS VERBORVM POTIORVM LATINORVM,

quae in fragmentis a Gellio (9, 10) et Arnobio (10^{a}) servatis leguntur.

abicio *v.* visa (videor).
accidit res ad animum 9 7
adeo *v.* physica.
adprobo 9 21 (*συγκατατίθεμαι, προσεπιδοξάζω*) 28 (sua adsensione).
adsensio *v.* adprobo.
agitur de *alqua re* 10^{a} 1.
amitto *v.* pudor.
anima 10 10; -arum salus 10^{a} 1.
animus *v.* accidit, pulsus, sapiens, videor (visa).
arbitrarius 9 8.
arbitratu hominum 9 12.
asper 9 26.
audax 10 9.
auspicor *v.* theoremata.
breviter 9 30.
caelum 9 13.
cetera omnia praeterquam 10 10.
color *v.* sapiens.
confidens *v.* lingua.
contraho *v.* sapiens.
contrecto *v.* philosophia.
cordi habeo duo verba 10 31.
corruptus *v.* mores.
curo mihi aliquid 10 32.
deum hominumque fidem inclamo 10 14.
dialectica meditor 10 12.
dicunt *c. acc. c. inf.* 9 24.
differt hoc inter — et —, quod 9 24.
disciplina *v.* philosophia.
facio *v.* ratio; fio 9 11 15.
falsus *v.* frons.
fero *v.* iniuriae.
fides *v.* deus.
formidabilis *v.* sonus.
formido inanis 9 34.
frons falsa 9 34.
id genus *v.* theoremata.
gravis *v.* vitia.
habeo *v.* sententiam. [12
homo *v.* mens 10 7 10; *pl.* 9 9
huiuscemodi 9 32.
impero 10 32.
inanis *v.* formido.
incepta 9 27.
inclamo *v.* deus.
inconsultus *v.* motus.
incontinentia 10 27.
increpo *alqm* his verbis 10 15.
industria inportuna 10 8.
inferunt (visa) sese *alicui* noscitanda 9 9.
iniurias fero, tolero 10 28 29.
inpeccabilis pleraque 10 32.
inportunus *v.* industria.
inquit 10 10.
insipiens *v.* sapiens.
intolerantia 10 27.
eius modi aliud 9 15.
istius modi 10 10.

linguā confidens 109.
mali opinio praecepta 916.
meditor *v.* dialectica.
mens 918 (officium mentis) 27 (hominis).
metuendus 923 27 (iure) 33.
minime 933.
mores corrupti 109.
motus rapidi et inconsulti 917.
moveor *v.* sapiens.
necessum est 916.
noscitor *v.* infero.
noscor 911.
nuntius *v.* periculum.
observo 1032.
officium *v.* mens, ratio.
opinio *v.* malum.
pallesco *v.* sapiens.
paulisper 915.
pellor 98.
periculi repentinus nuntius 914.
philosophiae studia et disciplinas contrecto 1011.
philosophari videor 102.
physica adire 1012.
pleraque *v.* inpeccabilis.
praecipio *v.* malum.
praeverto 918.
primus *v.* pulsus, species.
probationes (*συγκαταθέσεις*) 910.
procuro 1010.
pudor amissus 108.
primo animi pulsu 925.
puto *c. acc. c. inf.* 927.
rapidus *v.* motus.
ratio 918 (officium rationis); aliquid et sine ratione faciendum est 10[a]2.
repentinus *v.* periculum.
res 98 1029 (*pl.*).
respectus nostri 10[a]1.
respuo *v.* visa (videor).
retineo *v.* status.
ruina 913.
saevus 926.
salus *v.* anima.
sapiens: 915 (-is animus movetur contrahitur pallescit) 19 24 (animus; insipiens 23 24) 30 (movetur colore vultu).
sciscitor *v.* theoremata.
sententiam habeo de *alqua re* 933; *v.* status.
sonus formidabilis 912.
prima statim specie 98.
statum vigoremque sententiae retineo 932.
strictim 930.
studia *v.* philosophia.
taeter *v.* vitium.
tamquam si 928.
teneo *me ab alqua re* 1030.
territo 934.
multa id genus theoremata auspicor sciscitor 1013.
tolero *v.* iniuria.
tranquillus *v.* vita.
verba 1031; *v.* increpo.
videor *v.* philosophor; 925 | visa animi (*φαντασίαι*) abicio respuo 922; 933.
vigor *v.* status.
vi quadam 99.
vitam vivo tranquillissimam 1033.
vitia duo gravissima ac taeterrima 1026.
vivo s. vita.
voluntarius 911.
voluntas 98.
voluptates 1030.
vultus *v.* sapiens.

IV. INDEX LOCORVM

qui in adnotatione et in testimoniis adferuntur.

Aelianus *Var. Hist. IX 7* III516; *26* II1314; *XI 12* IV533

Aelius Spartianus *v. Hadr. 16, 10* Test. XXVII

Aesopi *Prov. (Paroem. Gr. II 230) 13* A97 (M19); *15* II96

Alchuinus *ep. 88* Test. LVI^{a}

Anonymus Crameri *(Anecd. Paris. I p. 168 sqq.)* A46 (V6)

Anonymi *Dialogus Περὶ πολιτικῆς ἐπιστήμης (Mai, Vett. Scr. Nova Coll. II p. 607)* II2342 (Add.)

Anonymus Byzantinus *(Epicteti cod Par. 1477)* Test. LXI

Anthol. Pal. *VII 676* I116 Test. XVIII; *IX 207, 208* Test. XL, XLI

M. Antoninus *I, 7* Test XI; *12* III2214; *IV, 41* = F26; *47* IV 1031; *V 336* = IV820; *VII, 19* Test. XII; *36* = IV620; *631* I284 II2236; *IX 282* F12; *501* IV1214; *XI, 33—35* = III 2487 88 91; *36* = III22105; *37—39* = F27—28^{a}

Apollonius Tyan. *Epist. 1* IV 817

Arethas v. *Dio Prus. (schol.)*, Lucianus *(schol.)*, Test. LV^{a}

Aristophanes *Nub. 103, 179, 225* IV1120; *schol. Pac. 1189 sq.* IV537

Aristoteles *Met. III 5 1010^{a} 10* F159

Arnobius *Adv. gentes II 78* = F10^{a}

Arrianus *Anab. VII, 14, 5* II 2217

Athenaeus *V 219b (XIV 643f)* IV533; *XI 508c* II175; *XIII 565c* III130

Augustinus Test. XXXVII, F9

Caesarius (Gregorii fr. *Dialog. IV int. 193* Test. XXXI^{b}

[Ps.-Callisthenes] *III 10* Test. XXXVI^{a}

Celsus v. Origenes

Cicero *Tusc. Disp. V, 3, 9* II 1423; *37, 108* I91; *De nat. deor. II, 33, 84* F87; *Parad. Stoic. V, 34* IV11

Cleanthes v. Stoici

Clitarchus *sent. 84, 92 (ed. Elter)* I241

Cosmas Hierosolym. Test. XXXI^{a}

[Crates] *Epist. 34, 4* IV1116

Damascius v. Photius

Demetrius Cydon. *epist. 10* Test. XV

Democritus *fr. 232, 233* (Diels) = F33 34

Dio Prus. *or. XIII, 16* III2226; *schol. Arethae ad or. XVI, 4* E5 (Add.)

Diodorus Sic. *XVI, 87* IV210

[Diogenes Cyn.] *Epist. 18* II31; cf. IV130 116 156

Diogenes Laert. *I 27* III1315 2411; *II 11* II618; *25* F112;

32 III5$_{17}$ 23$_{22}$; *35* I25$_{22}$; *36* IV5$_{33}$; *42* II6$_{26}$ IV4$_{22}$; *55* III24$_{105}$; *102* III22$_{91}$; *III 78* II14$_{12}$; *IV 16* III1$_{14}$ IV11$_{30}$; *31* II6$_{18}$; *47* III6$_{9}$; *VI 3* IV 6$_{20}$; *17* I17$_{12}$; *23* III12$_{3}$; *30* II13$_{24}$ IV11$_{16}$; *32* IV11$_{32}$; *34, 35* III2$_{11}$; *36* II13$_{24}$ IV11$_{16}$; *38* III22$_{47}$ IV11$_{23}$; *42* III22$_{91}$; *43* I24$_{6}$ III22$_{24}$; *74* II13$_{24}$ IV 11$_{16}$; *79* IV7$_{31}$; *81* III22$_{88}$; *VII 33* II4$_{8}$ F15; *43* II2$_{6}$; *68* I29$_{51}$; *101* II19$_{13}$; *101 sq.* II 9$_{15}$; *120* A65 (S56); *121* II1$_{23}$ 23$_{38}$; *138* I9$_{4}$; *147* I3$_{1}$ II14$_{11}$; *VIII 8* II14$_{23}$; *IX 59* III24$_{71}$; *X 6* III24$_{38}$ (cf. Test. XXIV).

Doxographi Graeci *ed. Diels 273, 11 sqq.* II9$_{13}$; *464, 20 sqq.* I9$_{4}$

Elias Cretensis Test. XXXI^{a}

Epicurea *Usen. p. 87, 11* I20$_{18}$; *fr. 19* I23$_{3}$; *p. 105, 4* II23$_{20}$; *fr. 38* et *p. 144, 23* II23$_{21}$; *p. 192, 9* F1$_{2}$; *fr. 368* I12$_{1}$ II20$_{23}$; *fr. 392* II20$_{32}$; *fr. 408* I20$_{7}$ 23$_{1}$ II23$_{20}$; *fr. 425* F14; *fr. 430* III7$_{7}$; *fr. 482* III7$_{15}$; *fr. 511* II20$_{25}$; *fr. 513* II22$_{1}$; *fr. 523* II20$_{6}$ $_{20}$; *fr. 525* I23$_{1}$ III7$_{19}$ IV11$_{1}$; *fr. 532* III7$_{10}$

Euripides *Alc. 669 sqq.* F24$_{3}$; *691* II22$_{11}$; *Med. 790 sqq.* II 17$_{19}$; *1078 sq.* I28$_{7}$; *Phoen. 368* II16$_{31}$; *621 sq.* II22$_{14}$; *fr. 32* A95 (M17); *649* IV5$_{15}$; *1047* III24$_{65}$

Eusebius Pamph. v. Georgius Syncellus

Eustathius *Od. ω 230* Test. LVII^{a}

Favorinus Test. I II XX

Galenus *de opt. doctr. 1* Test. II; de libr. propr. *11* Test. XX

Gellius *N. A. I, 2, 8* II19$_{12}$, cf. Test. VIII; *II, 18* Test. IX; *V, 1* III23$_{29}$; *XV, 11* Test. X; *XVII, 19* = F10; *XIX, 1* = F9

Georgius Lecapenus Test. LX

Georgius Syncellus *p. 662, 18* Test. V

Gnomologia: Antonius Mel. *1, 21* = F36

Apophthegmata: Pittaci II II14$_{11}$ Biantis II6$_{18}$ Thaletis II14$_{11}$; *Vaticana ed. Sternbach* I25$_{22}$ II6$_{18}$ 14$_{11}$ III22$_{47}$; 23$_{29}$; IV11$_{73}$; A74 87 (S39 61); *Vindobonensia ed. Wachsmuth* A74 87 (S 39 61)

Ἄριστον καὶ πρῶτον μάθημα ed. H. Schenkl 83 E8; *153* F32

Corp. Paris. *cod. Par. 1168* II6$_{18}$ 14$_{11}$ F33 35 A8 (H4) 21 29 (S5 12) 50 (V8)

Floril. Democrito-Epict. *ed. Wachsmuth 18* A85 (S59); *21, 22, 27* F32; *180* II13$_{6}$ F21$_{4}$ E48$_{2}$; *183* A21 (S5); *185* = E21; *186* E47; *211* A74 87 (39 61); *234* A30 (S13)

Excerpta Vindob. *(ed. Meineke Stob. flor. IV) 50* E5

Georgides *p. 43, 6* ed. Boiss. E21; *cod. Ven.* II14$_{7}$

Gnom. Homoiomata *ed. Elter 14* F30; *92^{a}* A77 (S42); *137* (Demophilus *47*) A30 (S13); *174* = F31

Hadriani et Epicteti altercatio Test. LVI^{a}

Maximus *c. 55* A69 (S34); *59* A39 (S22)

Φιλοσόφων Λόγοι ed. H. Schenkl 99 = E5

Pythagorea Vindobonensia *ed. H. Schenkl 20* A1 (V1); *21, 23* A21 (S5); *23* = A73

(S38); *45* F32; *77* = F35; *90* A67 (S32); *110* A81 (S 46). v. Clitar chus, Sextus
Gorgias v. Sextus Empiricus
Gregorius Naz. *or. 4* Test. XXXI *epist. 32* Test. XXXII; *carm. iamb. 9* Test. XXXIII; *epigr. 9* Test. XXXIV
(Herodes Atticus) Test. VIII
Hesiodus *Ἔργ. κ. Ἡμ. 413* II 1832; *Theog.* 82 II1216
Hierocles *in [Pyth.] Carm. Aur. p. 81* Needh. IV192; *p. 84* III 24105; cf. Test. XXXVIII
Hieronymus adv. Iovin. *II, 14* III2258
Homerus *Il. A 526* II826; *544* I31 1912; *B 24 sq.* III2292; *25* II2423 III2272; Z *490* I422; *492 sq.* III22108; *H 264* II922; *I 205 sqq.* IV1033; *K 15, 91 sqq.* III2230; *279 sq* I123; *M 326 sq.* I123; *328* I278; *N 281* II1313; *Σ 289* III2231; *T 315 sqq.* IV 1033; *321* IV1035; *Υ 308* III 2424; *X 69* III2280; *Ω 5* IV 1031. — Od. *α 3* III2413; *37 sqq.* III138; *84* III139; *ε 82, 155, 215 sqq.* III2420; *ζ 130* III2633; *ι 39* II1912; *κ 21* I116; *λ 529* IV832; *ξ 56 sqq.* III114; *ϱ 487* III2413; *σ 66 sqq., τ 225* F1112
Iamblichus *De vita Pyth. c. 58* II1423; *Protr. II p. 20 Ki.* A85 (S 59)
Inscriptio Pisidiae IV11 sqq., Test. XIX
Ioannes Chrysostomus *hom. XIII in Act. Apost.* Test. XXXV
Ioannes Sarisberiensis Test. LVIII
Lucianus *Adv. ind. 13* I1815 2921 Test. XV; *Alex. 2* (c. schol. Arethae) Test. IV; *Demon. 3, 55* (c. schol. Ar.) Test. XIII, XIV; *De Peregrini m. 18* (c. schol. Ar.) Test. XVI; *Vit. auct. 9* IV1116; *21* (c. schol. Ar.) E11 (Add.)
Macrobius *Sat. I, 11, 44* Test. XXXVI
Menander *Μισούμενος fr. 2* (ed. Koerte) IV120; *Mon. 504* II113 F32
Menippus IV130 116 156
Michael Acominatas Test. XXXI^{a}
Musonius *ed. O. Hense fr. 6* II913; *9* I91 III1611 2465 IV 1116 152 157; *10* F5; *11* III69; *17* II1412; *18*^{a} III2637 A34 (S 17); *27* F412; *29* IV1168; *48, 49* III2329; *epist. I, 9* F11
Nilus, S. Test. XXXIX
Nonnus *in Greg. Naz.* Test. XXXI^{a}
Olympiodorus *in Platonis Alc.* I ed. Creutzer *II, 101* E5; *in Pl. Gorgiam ed. Jahn* *E3 *17 322 47 (Add.); cf. Test. LIII
Origenes *adv. Celsum III, 54* Test. XXV; *VI, 2* Test. XXVI; *VII, 53, 54 (Celsi fr.)* Test. XVII
Palladius *De situ Indiae* Test. XXXVI^{a}
Philo Iud *Quod omnis probus liber II, 454, 31* IV11
Philostratus *Epist. 65, 69* Test. XXII, XXIII
Photius *Biblioth. cod. 58* Test. VI; *242 (Theosebius in Damascii vita Isidori)* Test. XLII
Plato *Alc. I 106*^{d} II1223; *131*^{d} III142; *Apol. 17*^{c} III2325; *19*^{c} IV1120; *26*^{e} *27*^{e} II518; *28*^{e} I924 1621 III119 2499; *29*^{b} *sq.* III120; *29*^{c} I923; *30* I2918 II215 III2321 E534; *30*^{d} I2913; *32*^{b} IV1164; *32*^{c} IV1160 730;

38a I26 18 III12 15; *41d* III26 28; *Clitopho 407a* III22 26; *Crito 43d* I4 24 29 18 IV4 21 E5 33 *45c* IV11 63; *46b* III23 21 E22; *46c* II11 5; *47d* IV11 63; *48b* I4 31; *49b* IV11 26 5 10; *54a* IV11 66; *Gorg.* IV5 3; *474a (cf. 472c)* II12 5 26 6; *Legg. IX 854b* II18 20; *XII 945a* III11 9; *Phaedo 60d* II6 26 IV4 22; *64a* IV11 72; *77e* II11 5; *116d, 117d* I29 65 66; *118a* I29 16; *Phileb. 48b sqq.* II12 7; *Prot. 310e* III 5 17 23 22 IV8 22; *318a* III5 14; *345d* I17 14; *Resp.* IV5 3 F15 2; *II 361e* IV11 72; VII534e III 26 15; *Soph. 222b* IV11 20 126 5 10; *228c* I28 4 II22 36; *Symp. 174a, 217 sq.* IV11 19; *218d sqq.* II18 22; *Theaet. 151a* I22 17; *151b* III5 17 III23 22; *183d* II 13 22
Plinius Sec. *Epist. I, 12, 20* II15 6; *III, 7, 4* III8 7
Plutarchus *Lyc. 11* F5; *Περὶ φυγῆς p. 600 f.* I9 1; *Apophth. Lac. Ages. 30* A74 87 (S39 61); cf. Test. II
Polybius *IX, 10, 1* A74 87 (S39 61)
Proclus Diad. v. Test. XVIII; *in Plat. Alc. I* E5 Test. XLIII
Procopius Gaz. *Epist. 45* E17 (Test. XLVI)
[Pythagoras] *Χρ. Ἐπ. 3, 4* III 7 26; *40—44* III10 2 IV6 32
Seneca *De provid.* 5 II10 5; *Epist. 66, 8 sq.* A65 (S56); *95, 50 sq.* II14 11; *107, 11* E5 31
Sextus Empir. *Adv. Logicos I (Math. VII), 65* F19 (Gorgiae fr.)
Sextus Pythag. *ed. Elter 45* II 14 12; *66* II14 11; *75* A21 (S5); *184* A64 (S55); *192, 193* A26 27 (S9 10); *208a* A57 (S32); *283* A18 (S4); *345* F32; *381* II14 12; *471* III14 7; *473* II11 3
Simplicius *in Ench. init.* Test. III; *p. 100c, 102b, 116a, 153b, 272c ed. Heins., p. 247 ed. Schw.* Test. XLVII—LII
Sophocles *Oed. R. 1390* I24 16
Stobaeus *I, 1, 33* = I6 1 sqq.; *34* = I14 1 sqq.; *40* = I1 2 1 sqq.; *3, 50* = F13; *10, 14 et 16c* F8 7
II, 1, 31 = F1; *7, 3 f.* I20 15 II14 12; *7, 5a* II9 15 19 13; *7, 5b et 9* II4 8; *7, 11b* II23 38; *7, 11g* III6 5; *7, 11i* II12 2; *7, 11m* III23 38 IV6 33; *8, 22* = E9; *8, 27* = E17; *8, 30* = F4; *31, 53* A85 (S59)
III, 1, 19 (Aristotelis) II14 7; *1, 99 (5, 68 Gaisf.)* = E43; *1, 102 (5, 71 G)* = E33 16; *1, 119 (1, 53 G.)* = E42; *1, 125—171* = A15—18, 22—56, 66—82 (S1—47); *4, 91—94* = F17—20; *5, 20 (75 G.)* = E15; *5, 59, 60 (39, 40 G.)* = E33 4 6; *6, 35* A2 (V2); *6, 57—60* = F14, 15, 33, 34; *7, 16* = F21; *7, 25 (26 G.)* A8 (H4); *9, 37—45* = A57—65 (S48—56); *13, 53—55 (Pythagorae)* = A19, 20, 20a (H14, 15, 15a); *14, 23 (Socratis)* A77 (S42); *17, 17 (Aristippi)* A10 (M8) 9 (H5); *17, 18 (19 G)* = E34; *17, 35* III 12 17; *17, 37, 38* = F33, 34; *17, 39* A8 (H4); *19, 13* = F5; *19, 15* = E12 1; *20, 47* = F12; *20, 60, 61* = F6, 7; *20, 67* = F25; *21, 17* = E6; *27, 12* = E33 15; *29, 78* II9 13; *29, 84* = F16; *34, 14* = E33 1—3; *35, 10* =

F29; *35, 10^a (10 G.)* = E 33$_{14}$; *40, 8* II6$_{18}$
IV, 4, 19 = A83 (S57); *5, 79—88* = A84—93 (S58–67); *7, 44* = F22; *29, 19* I24$_{6}$; *32, 13 (95, 13 G.)* = 39; *33, 28* = F11; *33, 30* = A25 (H17); *44, 60* = F8; *44, 65, 66* = F2, 3; *44 (108 G.) 78, 79* = E16, 11; *44, 80* = I6$_{26}$ sqq.; *46, 22, 23* = F30, 31; *50, 59* A103 (M25); *50, 94* II14$_{12}$; *51 (118 G.) 20, 21* = E5, 7; *53, 8* F32; *53, 27* = F32; *53, 29, 30* = F23, 24
Stoicorum Veterum fragmenta *ed. v. Arnim I p. 11 (Zenonis Cit. fr. 29)* III21$_{19}$; *(fr. 48)* I17$_{10}$; *(fr. 51)* IV8$_{12}$; *p. 46 (fr. 182)* I20$_{14}$; *p. 64 (fr. 281)* IV1$_{173}$; *p. 66 (fr. 289)* II13$_{14}$; *p. 108 (Cleanthis fr. 483)* I17$_{10}$; *p. 109 (fr. 489)* II19$_{1\ 9}$; *p. 118 (fr. 527)* II23$_{42}$ III22$_{95}$ IV1$_{131}$ 4$_{34}$ E53$_{1}$; *p. 137 (fr. 619)* IV1$_{173}$. — *II p. 11 (Chrysippi fr. 29)* I17$_{15}$ sqq.; *p. 20 (fr. 54)* I17$_{10}$; *p. 92 (fr. 280)* II17$_{34}$; *p. 93 (fr. 283)* II19$_{1\ 9}$; *p. 124 (fr. 369 sqq.)* IV1$_{130}$; *p. 305 (fr. 1021)* I3$_{1}$. — *III, p. 35 (fr. 144)* I4$_{27}$; *p. 46 (fr. 191)* II6$_{9}$; *p. 88 (fr. 363)* IV1$_{1}$; *p. 218 (Diogenis Bab. fr. 39)* II19$_{13}$; *p. 245 (Antipatri fr. 9)* III21$_{3}$ 21$_{7}$; *(fr. 10)* II17$_{40}$; *p. 248 (fr. 29)* II19$_{9}$; *(fr. 30)* II19$_{1}$; *p. 262 (Archedemi fr. 3)* II4$_{11}$ 17$_{40}$; *(fr. 4)* III21$_{3}$ III21$_{7}$; *p. 263 (fr. 10)* II19$_{9}$; *p. 268 (Crinis fr. 1)* II21$_{5}$
Suetonius *Nero c. 26* IV5$_{18}$
Suidas *i. v. Ἐπίκτητος* Test. XXI; *Δίων ὁ Κάσσιος* Test. VII^a
Teles ed. Hense² *p. 16, 1* F23$_{10}$; *p. 29, 13* II6$_{18}$
Themistius *or. V p. 73 Di.* Test. XXX
Theon *Progymn. p. 98, 23* ed. Spengel III22$_{92}$
Theodoretus *Graec. Aff. Cur. VI, 73* Test. XXXVII^a
Theosebius v. Photius
Trag. Graec. *fr. Adesp. ed. Nauck² 87* I24$_{16}$; *88* II1$_{13}$ F32
Ttetzes Ioannes Test. LIX
Vettius Valens *Astr.* II23$_{42}$ E53 (Add.)
Xenophon *Cyri disc. IV, 1, 3* II6$_{15}$; *VII, 5, 13* IV5$_{25}$; *Comm. I, 1, 1* III23$_{20}$; *1, 18* IV1$_{164}$; *1, 19* I12$_{3}$; *3, 3* E31$_{5}$; *4, 6 sq.* F23$_{2}$; *6, 8 sq.* III5$_{14}$; *7, 4* IV6$_{3}$; *II, 2* IV5$_{3}$; *III 7, 4 sqq.* II13$_{2}$; *9, 8* II12$_{7}$; *IV, 3, 16* I12$_{8}$; *6, 1* I17$_{12}$ IV1$_{41}$; *Symp.* v. Ind. I; Apol. *2 sq.* II2$_{8}$; *8* I17$_{12}$

IV. INDEX SCHOLIORUM

scholia, quae non ab ipso librario adscripta sunt, uncis additis notantur; asteriscis vocabula, quae explicantur.

ἀβουλία III1510
Ἀβραάμ III2414
ἄγγελοι I1412
ἅγιοι II1827
ἀγνώστως II1427
ἀγράφως I1010
ἀδιάκριτος II2029
ἀθετῶ III2481
Ἀθῆναι IV1123
(*αἰνῶ* I62 S_b)
(Aesopus *ep. fab. dact. 30 Cr.* I254 S_b)
ἄκρα φιλοσοφία II125
ἀκροατής IV1167
ἀκτήμων I1812
Ἀλέξανδρος (M.) II2217
Ἀλκιβιάδης IV1119
ἀλλοίωσις III2493
**ἀμίδα* I28
ἀναβαίνω II117
ἀνάγκη (*τριχῶς νοεῖται*) II616
ἀναίμων I296
ἀναίσθητος II2029
ἀναμάρτητος II614
ἀνθρωπάρεσκος IV817
ἀνιμῶμαι I28
(*ἀνταπόδοσις* II105 *man. rec.*)
ἀντιπίπτω II105
Ἀντισθένης IV1114
M. Antoninus *II, 3, 2* I1726
Ἀντώνιος II1920 III2230 IV517
ἀνυπαρξία III2493
ἡ ἄνω συγγένεια III1314
(*ἀνωθίροπος* I1714 *man. rec.*)
**ἄξιος* III2449
ἀορίστως I225
(*ἀπαρακάλυπτος* IV151 S_c)
ἀπαραφυλάκτως II2034
(*ἀποκαλῶ* I132 S_b)
(*ἀποκναίω* III167 S_b)
Ἀπολλόδωρος I2966
ἀποτέλεσμα II144
(*ἀρέσκειαι* I2528 S_b)
Arethas *schol. in Dion. Prus. XXXII, 15* I1726
Aristoteles *Eth. Nic. II 5 1106 a 28* IV1133
ἄσαρκος I1811 2815 296
ἀσκητής III2215 74 81
Ἀσκλήπια II2217
ἄστοργος I1123 (ad s. 5 pertinet)
(*ἀστράγαλοι* I258 S_b)
ἄσων v. *Νάσων*
(*αὐθέντης* I1910 S_b)
αὐτός (Epictetus) III2258
Ἀχαία III2414
Ἀχιλλεύς IV1031 32
ἀψίκορος III155

(*βαβαί* I55 S_c)
Βασίλειος (*ὁ θεῖος*) I1616
βασιλεύς, βασίλισσα (*μελισσῶν*) III2299
βόρειον μέρος I1410
βραβεύω II105

Γάλβας III1514
γελῶ II616

γέρας IV175
Γρηγόριος (ὁ Θεολόγος) I814 (cf. Test. xxxi); (ὁ θεῖος) I271.— ὁ θεολόγος (sc. Γρ.) III2465
γυμνάζω III24113

δῆθεν II1427
Δημόκριτος (Alch.) I209
Dio Prus. v. Arethas
Διογένης III221 2466 262 IV1114
δογματικὸν πνεῦμα III319; -κοί III913
δουλικῶς IV1115
*δραπέτης I2959 63
(*δρῶπαξ III2210 S_b)
(δυσκατόρθωτος I1821 S_b)
ἐγγλύφω II189
ἐγγράφως I1010
ἐγκρούω IV432
ἔθνη ἕτερα I1112
*εἵμαρται II1730
(Ἕλλην I2420 S_b)
Ἑλουίδιος IV1123
ἐμπαθῶς IV157
(ἐμπρακτικός III211 S_c)
(ἐναρθόοπος? I1714 *man. rec.*)
ἐνδέχομαι I1010
*ἐντευξίδιον I1010
(ἐντρεπτικός I55 S_b)
ἐξαγωγὴ εὔλογος I2519 III86
ἔξω, οἱ III1314 (2438 *man. rec.*).
Ἐπαφρόδιτος I1919 20
ἔπη v. Κλεάνθης
ἐπικαμπής I28
Ἐπικούρειοι II2026 28 29 215 III719 20 23. — Ἐπίκουρος I232 II2221 2321 32 III710 12 (2438 *man. rec.*).
Ἐπίκτητος I219 814 2420 II2028 29 III71 87 IV1167; v. αὐτός; (-ε I1821 2954 S_b); ὦ -ε (I1618 S_b) IV1151
ἐπιρραπίζω III1514
(ἐποίχομαι IV151 S_c)
ἑπομένως III918
ἑτέρωσις III2493
εὐαγγέλια I54 IV76; v. θεία γραφή; εὐαγγελικά III2481
(εὔνουχος I1612 S_b)
Euripides *fr. 1047 N²* III2466
εὔχομαι III2019
εὔωνος III2449

Ζεύς I301 II819

Ἡράκλειτος *(fr. 136 D.)* IV727
Ἡφαιστίων II2217

θεία γραφή IV915; v. εὐαγγέλια; *Gen. 9, 25* IV1148; *(Ps. 88, 47* I279; *103, 14* I1618; *Eccl. 1, 2* I307 S_b*); Es. 28, 16* II1725; *Os. 5, 11* II126; *Matth. 5, 39, 44* III2258; *6, 31, 33* III2627; *Iacob. 1, 2* III2259
θεολογία II2122
θεομάχος III2449
Θεολόγος v. Γρηγόριος
θηριομαχῶ IV1160

Ἰγνάτιος ὁ θεοφόρος *(Ad Rom. 5, ad Smyrn. 4)* IV1131
ἰδιωφελής IV1012
Ἰουδαῖοι I1112 124 III2258
Ἱππίας (Soph.) III2322
(ἱππικά [cf Add. et Corr.] I626 S_b)

κακηγορία (κατηγ. cod.) IV1123
κακοτέρως III53
Καλυψοῦς νῆσος II1910
καναλοπλύτης I28
κανόνες v. συντομία
καταπονοῦμαι I1010
κατάρτιον III2433
κατήχησις III2213
κερβία (κερκία?) III2433
(κιναιδής III2438); *κίναιδος II1017 2037 III132
Κλεάνθης II2342 (ἔπη) III262
κόμη (κώμη cod.) III129
(κοπιῶ I2420 S_b)

κοχλίον I231
Κρίτων I2966
*κυνίζω III221
κυριολεκτῶ I1225
Κύριος I54 IV1120
κῦρος IV1101

Λακεδαιμόνιοι IV76
λεξείδια II1029
Λέσβιος III2019
*ληκύθιον I194
(λουτρά I1612 S_b)

μάρτυς II139
μαστιγίας III2470
μεγαλόδουλοι IV156
(μεγιστᾶνες I2416 S_b)
μονάζω IV26
(μοναχικός I2420 S_b). — μοναχός II1924 IV517 89
μονονουχί III113
μόριον II2037
μυθάριον II1513
μυριόδουλοι III2470
μύστηριον III2215

Νάσων (ἄσων cod.) II1417
νέκρωσις I54
Νέρων III2258
νοθεὺς I241 II1620

Xenophon v. πωλῶ
ξενών III2270

(ὁλότης II204 S_c)
Ὅμηρος I2812
(ὄνος I1910 S_b)
Οὐεσπασιανός I219
οὗτοι (gentiles) I1412 IV198
ὀχεύω II616

παιδαγωγός II1813
(παλάτιον I2954 S_b)
παλινδρομή IV26
παρασιωπῶ III17
παρατήρησις I1112
πατρότης I225
πειράζω III24113
(πειρατήριον III2510 S_b)
πεπληγὼς τὸ σκέλος I814
(περικεκλασμένη φωνή III2210 S_b)
Περσῶν (βασιλεύς) IV153
(πεφατισμένως I2420 S_b)
(πέψις III211 S_c)
πίθηκος III155
πικρὰ λέξις IV135
Πλατωνικός I2929
Πλωτῖνος (ὁ Πλατωνικός) I616 (adn. cr.) 2929
Πολέμων IV1130
πομπή II1223
προβασιλεύω IV517
Πρόδικος III2322
Πρόκλος (ὁ Πλατωνικός) I616 (adn. cr.) 2929
προσηλῶ I1225
προσυπακουστέον I2414
Πρωταγόρας III2322
Pythagoras v. χρυσᾶ ἔπη
πωλῶ (τὴν ὥραν = Xen. Comm. I613) III174

ῥητορικός III247
ῥήτωρ IV726
Ῥοῦφος III1514
ῥυθμίζω III918
Ῥώμη I196 IV1123

Σαννίων III2286
σηπεδών I28
σικχαίνομαι I1225; *-ω (III167 S_b)
σκύβαλον I28
σμικρύνω II117
Σούρας III174
σοφισταί IV96
σοφός τις παλαιός III24105
στοιχεῖα δ̅ III1314
στυγῶ I1223
Στωικοί III722
σύγκραμ(μ)α III1314
συλλογισμός IV156

σύνεσις I1013
συντομία τῶν κανόνων IV116.— *σύντομον* II619
Σωκράτης I2916 IV1123 160

**τυλῶ* II189
τυπῶ II189

υἱότης I225
ὑπερακοντίζω IV1130
(*ὑπερμαζῶ* I1612 S_b)
ὑπεροψία I2956
ὑπογῆν I1410
ὑποθωπεύομαι III2449
ὑποκοριστικός I1225 IV97; -*ῶς* I2956
(*ὑποχείριος* I1910 2954 S_b)

Φαίδων I2966
φαινόμενα II2223
Φηλικίων I1917

φιλόζῳος I2956
φιλοσοφιά v. *ἄκρα*
φιλόσοφοι II133
Φιλόστοργος III174
φούμησον (?) IV158
φυσικῶς I1121 II1117 2029 2274

χαμερπής I910 2956
χαραγή IV517 815
χαυνοῦμαι III2449
Χριστιανοί IV76
Χριστός I219 (2440 S_b) III2258
χρυσᾶ ἔπη III726; cf. 102
χρυσεψητής IV517
Χρύσιππος III2481 2613
Χρυσόστομος I54 635
χύδαιος ἄνθρωπος I2963
χωλαίνω I814

ὡριάρχης I102

CONSPECTVS NOTARVM

In his indicibus singulos locos ita notavi, ut

I315	significet	Diss. lib. I cap. 3 sect. 15.
F116	„	fragm. 11 vers. 6.
E339	„	enchir. cap. 33 sect. 9.
G4	„	epistulae ad L. Gellium sect. 4.
A45	„	Epicteti et Moschionis sentent. ab A. Elter ed (Lips. 1892) 45; addidi uncinis inclusos numeros singularum quas edidi syllogarum his siglis usus:

V	Sententiae cod. Vaticani 1144	(D p. 476).
S	Gnomologium Epicteteum Stobaei	(C „ 478).
M	*Μοσχίωνος γνῶμαι*	(E „ 493).
H	*Μοσχίωνος ὑποθῆκαι*	(F „ 495).

sententia A20ª invenitur (F)15ª p. 496.

ubi singulos locos non recensui, velut in vocabulis *ἀλλά καί οὖν* sim., numerorum notis minutioribus (cxv) positis indicavi, quotiens vocabulorum illorum unumquodque inveniatur.

---

uncinis quadratis [—] inclusi eos numeros, quibus notantur scripturae codicis Bodleiani (*S*) vel ceterorum quibus usus sum librorum manu scriptorum vitiosae vel (id quod in Addenda et Corrigenda plerumque cadit) coniecturae in ed. pr. receptae, in hac reiectae. in enchiridio lectiones Stobaeanas notavi litteris *Stob.*, locum illum inter c. 24 s. 3 et s. 4 in paraphrasi q. v. insertum nota *P.* vel *Par.* intra uncos additis.

uncinis obliquis ⟨—⟩ insignivi coniecturas contra codicum auctoritatem receptas.

crucis signo † locos corruptos necdum sanatos notavi.

ubi signum & addidi, ea quae posteriori numero uncinis inclusa addita sunt, ad utrumque locum spectare scito.

litteris diversis (ut *κατηγορῶ* τινοc) ea vocabula graeca exprimenda curavi, quae non in ipsis scriptoris verbis leguntur, sed explicandi causa addita sunt.

signo '—' (ut in voc. *λέγω*) indicavi orationem rectam vel directam quae vocatur.

reliqua quae adhibui compendia, ut acc(usativus) c(um) inf(initivo) vel pl(uralis) vel praed(icatum) facile puto expedientur. moneo tamen me in eligendis vocabulis quae ad rem grammaticam spectant saepius commodo legentium consulere maluisse quam elegantiis atque integritati sermonis studere; velut interr(ogationes) indir(ectas) appellavi eas quae enuntiariis secundariis includuntur, non ipsius interrogantis verbis exprimuntur.

ADDENDA ET CORRIGENDA

IN DISSERTATIONUM LIBRIS

I 1 10 (p. 8, 10) *κοινωνοὺς Meib.*] adde (et communicatione talium rerum *sc.* implicati *ed. Bas.*).
13 (9, 4) *εὐχαρίστει Schw.*] adde (supplica Diis *ed. Bas.*).
19 (10, 2) *τις Schw.*] adde (*negl. vers. Bas.*).
20 (10, 6) cf. praef. p. XVI adn. 3.
22 (10, 13) *τι ed. Genev.*] adde (sed quid prohibet *ed. Bas.*)
2 26 (15, 5) cf. praef. p. XXII.
32 (15, 21) *προπηδᾶν Salm.*] adde (prosilientem *ed. Bas.*).
36 (16, 6) *αὐτοῦ* S. Eitrem quoque (Nord. Tidsskrift f. Fil. 1915 p. 121 sqq.).
3 1 (16, 14) test. fr. 305] l. fr. 1021.
3 (17, 2) *οἱ πολλοὶ Schw.*] adde (nonnulli et maxima quidem pars *ed. Bas.*).
8 (17, 19) *ἤ⟨εἴ⟩τι ego olim*] adde (aut si quid *ed. Bas.*).
6 5, 6 (24, 17, 18) numeros ss. 5 et 6 transfer ad vv. 18 et 19.
26 (27, 15) schol. *τῇ ἱππικῇ*] l. *τοῖς ἱππικοῖς*.
7 21 (32, 22) num. s. 21 transfer ad v. 21.
27 (33, 14) l. *καὶ ἀφιλόσοφον s (τὸν φιλόσοφον Meib.)*.
8 1 (34, 22) l. *⟨τῶν⟩ ἐνθυμημάτων vel ἐνθ. ⟨τῶν⟩ s.*
9 30 (41, 18) *⟨οὐδὲ⟩ ἐκ. παρακαλεῖς ⟨ἐλευθερίαν σοι δοῦναι καὶ ἀσφάλειαν⟩ παρὰ σεαυτοῦ κτλ.* Eitrem.
10 3 (43, 1) in Arriani verbis l. *διδῶται* et in adn. *δίδωται S: corr. s.*
12 35 (54, 23) *ἐπίσπασαι* in *S* primitus scriptum fuisse verisimile est.
15 2 (59, 1) schol. l. *προσιὼν*.
17 14 (64, 6) schol. post ζ' adde (*fort. ὡς legendum*).
18 1 (66, 14) l. *τῷ παθεῖν* S_c.
24 1 (82, 9) schol. l. *ωρ ὑπόδειγμα*.
25 14 (87, 11) schol. l. *κατάλληλον* ·/·] ·/· *εἴτ' οὖν (an ἤγουν?)*
28 4 (96, 7) test. 7sq.] l. 4sq.
27 (99, 12) adde *Πόθεν ⟨οὖν⟩ s.*
29 55 (108, 3) test. dele verba 'et quae'.
30 2 (109, 18) schol. post *σχολῇ* pone comma; signa ;' in fine scholii collocanda sunt.

II 4 (110, 6) ⟨ἃ⟩ *ἀπροαίρετα, οὐδὲν* et (v. 9) *λέγω* ⟨*ἐγώ*⟩ Eitrem.

132 (117, 21) *Σωκράτης*] *Χρύσιππος* Eitrem.

52 (125, 19) schol. l. *ωρ ὑπόδειγμα*

20 (128, 13) l. *οἷς ἔπαιξεν S: corr. m. pr.*

712 (136, 18) '*ἐλέησον glossema Christianum*' Iac. Bernays in exemplo ed. Cantabr. nuper a me empto.

812 (138, 21 sqq.) *ὅταν ὁμιλίᾳ, ὅταν . . . γυμνάζεις, θεὸν περιφέρεις;* ⟨*περιφέρεις,*⟩ *τάλας* Eitrem.

920 (144, 17) *βεβαιουμένου* Bernays.

21 (ib. 19) *Ἰουδαῖοι*] *σπουδαῖοι* Bernays; idem *παραβαπτισταί* ut glossema inclusit.

115 (150, 4) l. *δέον πως οὐ* S_d.

11 (150, 23) l. *δύνασθαι S:*

133 (157, 7) l. *ὅπου οἶδεν*

142 (164, 20 sqq.) test. fr. XVIII] l. fr. XIX.

28 (167, 3) l. *corr. s, Salm.*

156 (168, 4) l. *μεταθοῦ S: corr.* S_d.

12 (169, 1) l. *πῶς S: corr. s.*

1644 (176, 20) *βοὺς κοιλίᾳ*] *βαυκαλίῳ* Bernays.

1822 (187, 2 sqq.] test. 12] l. 8.

1827 (187, 13) *οὐχὶ* ⟨*διὰ*⟩ *τοὺς* Eitrem.

1915 (192, 7) l. *πως Gellii codd. recc.:* Γος *VP; om. S.*

17 (192, 11) in Arriani verbis l. *Καῖσαρ* (om. ⟨*ὁ*⟩) et in adn.: ⟨*ὁ*⟩ *καῖσαρ Gell., s.*

2020 (198, 14 sqq.) test. l. 15 sqq.

217 (203, 13) *Ἔρωτα* Eitrem.

2214 (208, 14) post *τοιάσδε* excidisse Eurip. Phoen. 1373 sqq coni. Valckenaer ad Phoen. 621 (ut monet Bernays).

36 (212, 8) ⟨*ἐν*⟩ *παντὶ ἁπλοῦς* Eitrem.

234 (213, 11) l. *suppl. Trinc. Cor.*

11 (215, 4) ⟨*αὐτὴ*⟩ *καθ' αὑτὴν* Eitrem.

30 (218, 5) l. *ἐρεῖν S.*

42 (220, 11) in Arriani verbis l. *ἄγου δέ μ' ὦ Ζεῦ, καὶ σὺ χὴ Πεπρωμένη* et in adn. adde *χ' ἡ Vettius Valens (p. 261, 24; 271, 32 ed. Kroll), χὴ Meib. e coni.; γ' ὦ auctor dialogi Περὶ πολιτικῆς ἐπιστήμης (Mai, Script. Vett. nova Coll. II 607; sec. Kron.).*

2429 (226, 5) *σαυτοῦ* ⟨*λό*⟩*γου ἀκουστικόν* Eitrem.

III 718 (255, 19—20) l. *Wolf in vers.*

22 (256, 14) l. *πιθανὸς ὢν* S_c *potius quam* S_b.

87 (259, 13) adde *αὐτὸς ego olim.*

92 (260, 4) *ἐμὲ* in *S* primitus scriptum fuisse putat Lindsay.

148 (276, 3) l. *(ειν μη δ in ras.* S_c*).*

205 (288, 1) in Arriani verbis *ἔστιν,*] l. *ἔστιν;*

225 *διοικεῖ* Eitrem quoque.
16 (297, 10 sq.) *οὔτε ὅταν θέλῃ αὐτὸν ἀποκρύψαι, δύναται· ποῦ γὰρ ἢ πῶς* Eitrem.
22 (298, 1) *καὶ ποῦ; δύναταί ed. Bas.* (*καὶ ποῦ· δύν. Trinc.*), Eitrem.
23, 24 (298, 7 sqq.) [*καὶ*] *πρὸς . . . ὑποδεῖξαι . . . καὶ ὡς . . . κατάσκοπον εἶναι* (vel *ὑποδείξων . . . καὶ* ⟨*ὥστε*⟩ *ὡς . . . κατάσκοπος εἶναι*) Eitrem.
ib. (298, 13) 13] adn. ad. vv. 12—13 spectat.
31 (300, 18) *καὶ* del. Eitrem, *negl. Wolf in vers.*
41 (301, 22) *ἐλεύθερον; μήποτε οὐδέν; vers. Bas.*, Eitrem.
56 (304, 2 sq.) *Κυνικῷ δὲ 'Καῖσαρ' τί ἐστιν ἢ 'ἀνθύπατος'; ἢ ἄλλος vers. Bas.,* Eitrem.
75 (304, 10) *ἀξιώσας* Eitrem.
58 (304, 13) *ὀλέθρων* [*ἢ*] Eitrem quoque; (v. 14) *Πυρετοῦ* idem.
59 (305, 3) *καρτερεῖ* Eitrem quoque.
76 (308, 6) *Ἔρωτος* Eitrem.
80 (309, 6) *ἐκείνους εἰ μή τι ἄρα* Eitrem.
95 (311, 17) *εἰδῇ* Eitrem.
2295 (312, 4) cf. Add. ad II 2342.
97 (312, 16) s c h o l. l. *ἡγεμόνα.*
105 (313, 16) l. *corr.* S_b.
2313 (316, 9) adn. ad v. 10 spectat.
2423 (326, 7) l. *ἐξ ἄπαιτος (v. 4).*
2510 (345, 9) s c h o l. l. 10 *post ἐνεργῆσαι add.* S_b.
2628 (350, 20) *τῶν διακόνων, τῶν μαρτύρων*] '*glossema Christianum*' Bernays.
IV 123 (358, 6) l. *(inc., num sub.*
49 (362, 16) l. *ἕλου* | *οὐδὲ.*
51 (353, 6) cf. praef. p. LXXI.
58 (364, 18) s c h o l. l. *δὸς.*
60 (365, 11) l. *φοβοῦμ*** *S.*
101 (373, 11) l. *θελητά* S_b*: θέλοντα S.*
131 (379, 20) cf. Add. ad II 2342.
139 (381, 10—11) l. *(οὕτως* S_b*)S.*
163 (386, 4—5) l. *αὐτὸ πόθεν.*
210 (391, 1) *φαλακρόν* ⟨*, φθονερόν*⟩ vel ⟨*, τοὺς ἄρχοντας μισοῦντα*⟩ Eitrem.
311 (392, 16—18) s c h o l. l. 16 *sq.*
434 (400, 3) cf. Add. ad II 2342.
519 (406, 5 sqq.) *τὸ κήρινον μῆλον* ⟨*μῆλον*⟩ *εἶναι* Eitrem; certum(!) quoque malum pro malo habere *ed. Bas.*
24 (407, 7) *ὅτι πρόσοδος αὐ. π. τ. ἐ.* ⟨*οὐδεμία*⟩ Eitrem; aditus . . . patet nullus *ed. Bas.*
633 (415, 13) *πῇ παρέβην τῶν κτλ.* Eitrem (cf. adn.)

7 5 (417, 19) *Γαλιλαῖοι*] *Γάλλοι* Bernays.
21 (420, 19) *συμβαίνει*; ⟨*ἐπαρχία συμβαίνει; ἐπιτροπὴ συμβαίνει;*⟩ Eitrem.
32 (423, 1) *ὥσπερ ὕστερον* Eitrem.
10 29 (439, 13) *φέρῃ*, ⟨*οὕτως φέρειν*,⟩ Eitrem sec. Schweighaeuseri versionem.
11 2 (447, 8—9) l. *ἴ*ωθας*.
12 11 (448, 20) *μετ᾽ ἐκεῖνον* del. Eitrem.
17 (449, 20 sqq.) Eitrem eandem distinguendi rationem commendat atque Kron.

IN ENCHIRIDIO

C. 1 s. 1 cf. Arethae schol. in Luciani Vit. Auct. 21 (p. 127 ed. Rabe) ‖ (v. 1) *ἔστιν om. Par.* ‖ (4) *⟨αἱ⟩ δόξαι, ⟨αἱ⟩ ἀρχαί* r ‖ s. 2 (5) *φύσει ⟨ἰσχυρά⟩* r | *ἀπαρεμπ.*] '*ἴδια* foret aptius' r; vel *ἀπαρ., ⟨ἴδια⟩* et (6) *κωλυτά, ⟨παραποδιστά⟩* ‖ s. 4 (15) *τῶν δ' ἄλλων τὰ μὲν Cor.* ‖ **C. 2** s. 1 (2) *οὗ* vel *ὧν ἐκκλίνεις Cor.* ‖ s. 2 in adn. num. v. 11 ante *ἄν* transfer ‖ **C. 3** cf. Olympiodori schol. in Platonis Gorgiam ed. A. Jahn p. 286 ‖ **C. 4** (3) *ἀπορρέοντας⟨, τοὺς ἐπιρρέοντας⟩* r ‖ **C. 5** (1 sq.) cf. Arethae schol. in Dionis Prus. or. XVI, 4 ed. Sonny (p. 112) ‖ (7) *⟨γὰρ⟩ ἔργον Cor.* ‖ **C. 7** (9) *κωλύσει ⟨ἀνελέσθαι⟩* (vel *⟨ἀναλέξασθαι⟩*) r ‖ (12) in adn. l. *ἀνάγκῃ* ‖ **C. 11** (2) in adn. l. *ἡ* — (5) *ἀφελόμενος om. Stob.*; deinde ante *δαί* l. 5 pro 4; ante *διδῶται* l. 6 pro 5 ‖ **C. 12** s. 2 (8) in adn. l. *οὐθὲν* ‖ (10) in adn. l. *ἢ καὶ* pro *ἢ ⟨καὶ⟩* ‖ (11) *ἔστω* et *μὴ* del. r ‖ **C. 15** (1) in adn. l. *add. οὕτω post σε et vel* ‖ (10) in adn. l. *τ' Stob.* ‖ **C. 16** (3) *τοῖς ἐκτὸς del. Kron.* ‖ (4) in adn. inter *σαυτῷ⟩* et *εὐθὺς* insere; ‖ **C. 17** in adn.: adde Procopii Gaz. Ep. XLV: *Μέμνησο τοίνυν, ὡς Ἐπικτήτῳ δοκεῖ, ὅτι ὑπ. εἶ δρ., οὗ ἂν θέλῃ ὁ ποιητής*; cf. Olymp. in Gorg. p. 257 ‖ **C. 18** (2) in adn. ante (*sic* ins. *C un.* ‖ (4) in adn. l. *ἀλλὰ [ἢ] τῷ* ‖ (7) *ἀποβῇ* vel *ἀποβαίη Cor.* ‖ **C. 22** (9) *προσοφλήσεις ed. Salmant.* ‖ **C. 23** s. 1 (4) *ἱκανὸν ἔσται σοι Cor.* ‖ **C. 24** s. 1 (5) *παρακληθῆναι Cor.* ‖ s. 3 ad adn. (p. 4406) cf. 1928 III2272 (alia in praesens praetermitto) ‖ s. 4 (23) adn. l. *καὶ τῶν ἐκτὸς* ‖ **C. 25** s. 3 (15) in adn. l. *codd. nonn.* ‖ s. 4 (20) l. *id.* (*κἀκεῖνα V quoque* ‖ s. 5 (22) *ἀνασχέσθαι λοιδορουμένου τοῦ ἐπὶ τῆς εἰσόδου* r ‖ **C. 26** (1) in test. I, 17, 13 adde (*καταμαθεῖν* 14); ad v. 9 cf. I423 ‖ (5) *ὁποῖον*] *ὁποῖος εἶ* r | (6) *οὕτω*] *τοῦτο* r ‖ in adn. ante *παράσχομεν* adde num. 9 ‖ **C. 29** s. 3 (18) *ἣν ἐὰν ἴδῃς* r ‖ s. 4 (22) *Εὐφράτης ed. Salmantica quoque* ‖ s. 6 (27) sic dist. r: *δ., ὅτι ταῦτα ποιεῖν ὡσαύτως δύνασαι; ἐσθ. ὡ., πίν. ὁ., ὀρ. ὁ.. δυσ., ἀγρ. δεῖ* ‖ s. 7 (34) *προσέρχου, πρόστρεχε, πρόστειχε* (!) r ‖ **C. 30** (9, 10) *ἐπὶ* ter r ‖ (11) in adn. l. *ἐθίζῃς cett.* ‖ **C. 31** adn. s. 5 num. transfer ante 26; deinde *καὶ* ante *ἢ* et num. 26 male repetitus del. ‖ **C. 32** s. 1 (1) 'mallem *μάντει*· sic toto capite' r | s. 2 (8?) *δ'* del. r ‖ s. 3 (20) *ἀλλ' ἐν πᾶσι κρατείτω τὸ καθῆκον καὶ ὁ ὀρθὸς λόγος καὶ σὺν τούτοις παρίσταται, τὸ, φίλῳ* r ‖

C. 33 s. 1 (2) *σαυτοῦ Stob.* ‖ s. 2 cf. Olymp. in Gorg. p. 256 et 258 ‖ (4) *δι' ὀλίγων ⟨καὶ⟩ σπανίως. ἐὰν δέ ποτε καιροῦ — — λέγειν τι ἥξομεν, λέξομεν, ἀλλὰ* r ‖ (6) in adn. ante *μὴ* lege 6 pro 7 ‖ (8) *ψέγοντες ed. Salmant.* ‖ s. 5 (12) *παραιτήσεαι ed. Salmant.* ‖ (12) l. *ὄντων* ‖ s. 6 l. (*⟨πολλοὶ⟩ γυμνοὶ A pr.*) ‖ s. 10 (31) *ἐπὶ πολὺ* del. r ‖ s. 34 *ὅσα ⟨γε⟩* r ‖ s. 12 (39) aut *ὄντων* aut *δοκούντων ⟨εἶναι⟩* r ‖ s. 13 (43) *ὅτι ἐκτιναχθήσῃ [σοι αἱ θύραι]* r ‖ (44) *τούτοις ἐλθὼν πάθῃς τι, φέρε* r ‖ s. 14 *τῶν ⟨σοι⟩ συμβαινόντων Hense* ‖ **C. 34** l. *Stob. flor. 17, 19* ‖ **C. 36** (1) *τὸ ἢ ἡμ. ἐστί ἢ νὺξ ἐστι* r ‖ **C. 39** (3) *μέτριον* vel *σύμμετρον* r ‖ (5) *ὑπέρβῃ* (!) r ‖ **C. 42** (2) in adn. l. *ἐξηπάτηται]* et *αὐτῷ* ‖ **C. 46** s. 2 (11) *φαγόντα ed. Salmant.* ‖ (12) l. *ἐπιδ., πόσον ἔφ.* ‖ **C. 49** (4) *σεμνυνεῖται* et (5) *εἰσηγούμενος Cor.* ‖ **C. 51** s. 1 (10) *διατελέσας Cor.* ‖ s. 2 (16) *ἀναβαλέσθαι Cor.* ‖ **C. 53** s. 1 (1) cf. Add. ad Diss. II 2342 ‖ (3) *γε om. Vettius Valens, del. Wilam.* ‖ (4) *αὐτὸ τοῦτο πείσομαι Vettius Valens*

ADDENDA ET CORRIGENDA

in indice verborum

(a. u. = ab ultimo; v. u. = versu ultimo; s. u. = sine uncis)

503a *ἄγαλμα v. 2: dele*; ⟨fort. rest. II2217⟩
503b *ἀγνοῶ v. 3: l.* III ⟨137⟩ 2232
504a *ἄγω v. 2: adde ἡμέραν* II2321; *v. 5: l. (κατά τι; instituo)* 22; *v. 10: l.* III722 *(moveo)* 2255; *v. 10, 11: l. -μαι* m. E 53, *cett. deletis*
505a *ἀδοξία: l.* I246 *s. u.*
506a *αἰδώς v. 4: dele* 16; *v. 6: adde* acc. *αἰδῶ S* II1015 IV32, *S corr. (m. pr.)* I34 IV39, *αἰδώ S* III2215 IV911
ib. *αἴρω v. 2: l. ὕπερον (del. τινα); v. 7 sqq.: l. tollo* ⟨175⟩ 815 ⟨II2330⟩ III131 E312 (*ἀπό*; [483]) |
ib.b *αἰσχρός v. 7: dele (-όν τι?) 8: l.* [*A22 (S6)]
507b *ἀκούω v. 4, 5: dele (ἀφ' ὧν); v. 11: l.* I2516
508a (*ἀκούω*) *v. 14: l.* 2529
509a *ἀληθής v. 3: l.* *I78 (*ψ., *ἀδ.)
ib.b (*ἀλλά* A) *v. 2 a. u.: l.* 812 23
510a (*ἀλλά* G) *v. 4 a. u.: l. ἀ. ὅμως* ⟨I237⟩
ib. (*ἀλλά*) H *v. 2: dele* 60 *et* S51
511a (*ἄλλος*) C *v. 13, 14: l.* [269 (⟨ἤ⟩)]
ib.b (*ἄλλος*) F *v. u.: adde -ος δι' -ον* I934; *-α ἐξ -ων* I2410
512a (*ἄλλος*) G *v. 2 a. u.: l.* I148 (*ἄλλην ἐπ' -η* nunc scripsi)
512b *ἄλογος v. 4: l.* [*14]; *v. 5. l:* 247 (?) F28a1
ib.: *l.* [*ἀλύω* III920]
513a: *l. ἀμερής* F13 (-ῆ)
ib.b *ἄμετρος: l.* [F13]
ib. *ἀμίδα:* l. *ἀμίδαν et dele (ἀμίδαν S)*
514a (*ἄν*) *v. 2: l.* [*ᾧ ἄν τινι* I191]; *v. 5, 6: l.* A1 3 (V1 3)
ib. *v. 17: l.* [I217] †III138
ib. *v. 17, 18: l.* [*τίς ἄν* IV631]
ib. *v. 24: titulos rectius interr. indir. exemplis adnumeres; post* 141 *adde* II223
ib. *v. 9 a. u.: ante* IV *adde* 2427; *v. 6 a. u.: adde* [*ἄν* rep. II818]; *v. 5 a. u.: dele* [c. imperat. I158]
ib.b *ἀναβαίνω v. 1: adde* II219
515a *ἀναδέχομαι: adde* ⟨I152⟩
ib. *ἀναιρῶ v. 2: l.* I[815]
ib.b *ἀναλύω v. 4: dele* [III920] *et adde ἀν-αλύω* III920
516a *ἀναμένω v. 1, 2: l.* [abs. II219 (*τί -εις*)]
ib.: *l.* [*ἄναρχος* IV63]
ib.b (*ἀναστρέφω*) *v. 3: dele* (ubi ⟨*ἐν*⟩ supple)
ib.b *ἀναστροφή v. 1: l.* I72
517b *ἀνέχω v. 10: l.* [*ἀ. τι* I152]
518b (*ἄνθρωπος* D) *v. 2: dele*

⟨*?⟩; *v. u.: adde* ὦ μεγάλου -ου III216
519ᵃ ἀνόμοιος: *adde* ⟨I217⟩
ib.ᵇ ἀντί *v. 3 a. u: l.* γίνομαι
520ᵃ ἄξιος *v. 3: dele* ⟨IV1116⟩; *4: l.* κρίνω) II1122 (ἡγοῦμαι; = III2264 IV1115) ⟨1738⟩; *v. 5: l.* 1115 16
ib.ᵇ *v. 2: l.* IV38 [E3313 (τοσούτου)]
522ᵃ ἀπεπτῶ: *l.* (ἀπετῶ *S*)
ib. ἀπερίστατος: *adde* III2276
ib. ἀπέρχομαι *v. 6: post* 1737 *adde* ⟨2C33⟩; *v. 7: dele* ⟨16⟩; *v. 8: l.* [ἐν II2033]
ib.ᵇ (ἀπέρχομαι) *v. 2 a. u: l.* II134 ⟨48⟩ 1012
ib. ἄπιστος *v. 1: l.* πιστός
523ᵃ ἀπό *v. 10: l.* διακρίνω; *v. 15: dele* (ἐπι)τείνομαι; *v. 20: l.* περιγίνομαι; *v. 22: l.* προσγίνομαι; *v. 24: l.* προφέρομαι; *v. 24, 25 dele* φυλάσσω; *v. 30: post* ὄφελος *adde* τύποι; *v. 39, 40: l.* διαβαίνω, -κινῶ
ib.ᵇ ἀποδείκνυμι *v. 1: l.* [I711 (-ύων)]
ib. ἀποδίδωμι *v. 1: l.* ἀξία; *v. 2. l.* I711
524ᵃ ἀποθνήσκω *v. 15: l.* 12 (φ.) 28
ib.: *colloca* ἀποκαθίσταμαι ἀποκαίω *(sic)*
ib.ᵇ ἀποκρίνομαι *v. 5: l.* διότι '—' E339
ib. ἀποκτείνω *v. 1: l.* I221 (φυγαδεύω)
525ᵃ ἀπόλλυμι *v. 11: l.* E16 243 314
ib.ᵇ ἀπολύω *v. 3: l.* -ομαι I916 (πρός τινα)
ib. ἀποπληρῶ: *dele* δύναμιν *et l.* χώραν
ib. ἀπορῶ *v. 2: l.* II1611
526ᵃ: *l.* [ἀπορρέω E4; -ερρύην E336]
ib. ἀπορριπτῶ: *l.* ἀπέρριψα sim.
ib.: *dele* [ἀπορρύω E336]
ib.ᵇ ἀπροαίρετος *v. 1: l.* v. προαίρεσις, προαιρετικός
527ᵃ (ἀπροαίρετος) *v. 2: l.* ⟨2319⟩
ib. ἅπτω *v. 2: l.* [38]; *v. 5: dele* †246; *v. u: adde* ‖ abs. II246
ib. ἄρα *v. 5, 6: l.* [I427] ⟨IV1167 (γὰρ *S*; γ' ἄρ' *ego olim*)⟩; [F234 (γάρ; fort. δ' ἄρ')]
528ᵃ ἄρχω *v. 3: l.* 6[3]3 (πλουτῶ = 91 3 5 E14) 22 27·28 (ἐν)
ib.ᵇ (ἄρχω) *v. 8: dele* IV135 *et post* E462 *adde* | ἀρξάμενος IV135
529ᵃ (ἀσφαλής) *v. 5, 6: l.* 1733 ([ἔχω]) III2426 (ἔχω = 2614 IV1029)
530ᵃ αὔριον *v. 2: dele* *
531ᵃ (αὐτός) E *sqq.: quae de formis* αὑτοῦ *pro* αὐτοῦ *sive positis sive ponendis olim scripsi, nunc irrita esse moneo*
ib. G *v. 2:* 1116 *transfer in v. 4 ante* E20
ib.ᵇ *v. 20 sqq.: dele* ἑαυτοῦ --- ἑαυτοῦ);
532ᵃ αὐτός A *v. 2: dele* [ἐμαυτός, fortasse recte, I2524]
532ᵇ (αὐτός) N *v. 4: l.* II12[4]; *v. 5, 6: l.* IV311; *v. 10, 11: l.* [IV311]; *v. 12: l.* II124 (= σαυτοῦ) 1615;
533ᵃ (αὐτός) O *v. 7: l.* I⟨230⟩ 423; *v. 10: l.* 269 28; *v. u.: adde* τὰ ἀὐτῶν I614
534ᵃ (αὐτός W) *v. 5 l.* αὐτοῦ *ibi* II88 II2341
ib. ἀφαιρετός: *adde* ⟨F36⟩
ib. ἀφαιρῶ *v. 2: l.* [F36]
535ᵃ ἀφυής: *adde* IV612 12 (περί τι)

ib. *βάλλω v. 5: l.* (τὸ) *μέσον* II229 11 *23; *μέσον* τινός II2210
ib. *βαρβαρίζω: l.* III914
537b (*βούλομαι*) *v. 5: l.* IV1128 156 157
537a *γάρ v. 2: dele* I732
ib.b (*γάρ*) *v. 10 a. u.: dele* (⟨I28⟩)
538a (*γάρ*) *v. 2 a. u.: l.* 2115 19; *v. u.: l. ἄρα* ‖ [III153]
ib. *γέ v. 8: dele*; *ἡμεῖς γε* I243
ibb. (*γέ*) *v. 1, 2: l. νῦν ἡμεῖς γε* sim. I243 IV840
539a *γιγνώσκω v. 3: l.* III[137]; *v. 12: l.* II1316 2210 III87 IV812
ib.b (*γίνομαι*) B *v. 6 a. u.: l.* (*ὅθεν*)
540b *γνώριμοι: l.* III [*61]
ib.: *l. γραφεῖα* III2274 *s. u.*
541b *γυνή v. 2: dele καί*; *v. 4: dele* ⟨*⟩ *v. 6 u. l.* I2826 (*γυναῖκες*)
542a (*δέ*) B *v. 12: l.* I122 *s. u.*
ib.b *v. 13: l.* II5⟨3⟩ 29
543a (*δεῖ*) B *v. 2: l.* I12 13 17 [1820]; C *v. 5: l.* II⟨11⟩ 29
ib.b (*δεῖ*) D *v. 6, 5 a. u.: l.* III1019
544a *δειλός v. 1: l.* I933 (*ταπεινός*)
ib.b *δέχομαι v. 2: l.* IV1018
545a *διά* A *v. 4: l. ἐκδύω*
ib.b (*διά*) B *v. 13 a. u.: l.* 11[7]; *v. 3 a. u.: l.* 9[3] 3
546b *διαλέγομαι v. 7: l.* [F12]
547a *διαρριπτῶ; adde* (*-ρίπτω S*)
547b *διαφέρω v. 8 a. u.: l.* II57; **-ον* II58 [E254]; *v. u.: adde* F28a3
548a *διάφορος v. 1: l.* III14; *v. 2: l.* [2012 (pl.) II58]
ib. *διαφυλάξαι: dele* ⟨I2215⟩
ib. *διάχυσις: l.* pl. III24109 *110
ib. *δίδωμι v. 4, 3 a. u.: l.* 1313 (*αἰσθήσεις* = IV1104)
ibb (*δίδωμι*) *v. 18: dele καὶ ἐφ' ὅσον δ.*; *v. 23, 24: pro* 'inter - - *S' l. δίδωται S* I103 1621, *S pr.* IV56 bis 74, *διδῶται S* III24102 IV179 1029 1215 1324
550a *δοκῶ* A *v. u.: dele *δοκεῖν* abs. II1116 18
ib. (b *δοκῶ*) C *v. 3 a. u.: dele* II115; D *v. 5: l.* II1113 15; *v. 3 a. u.: l.* II1112 16 18
551b *δύναμαι v. 4: l.* III46 *(del.* 114*)*
552a (*δύναμαι*) *v. 2: l.* 1221 | *ἐφ' ὅσον δύναται* IV1101 | ; *v. 7: post* abs. *adde* I2721
552b (*δύναμις*) *v. 6: l.* I510 628 & 40
553a a *δυστυχῶ v. 2: post* 934 *adde* (*διά τινα*)

553a *ἐάν v. 6 a. u.: dele* et Gellium; *v. 3 a. u.: l.* F1018
ib.b (*ἐάν*) *v. 8: post* 1019 *adde* F1017 18
554a (*ἐάν*) *v. 5 a. u.: dele* II201
ib. *ἐγγύς v. 1: dele* II1740; *v. 2: l.* c. dat. II1740 *(del. οὐδ' ἐ.)*
ib. *ἐγείρω v. 3: dele* 147
ib.b (*ἐγκαλῶ*) *v. 2: l.* I161 & 2917
ib. *ἐγκλήματα: l. *s. u.*
ib.: *post ἐγκωμιάζω adde* *ἐγρηγορῶ* IV147
ib. *ἐγχειρίζω: l.* III2499 | (*-ομαι*)
555a (*ἐγώ*) B *v. 11: l.* 17[3]
ib.b (*ἐγώ* C) *v. 4: l.* E14 18 28 38
556a (*ἐγώ*) G *v. 8: l.* III [92]; I *v. 7: l.* I1823 ⟨II1737⟩; *v. 9: l.* IV157 ⟨718⟩
ib.b (*ἐγώ* K) *v. u.: l. οἷ* II1112 [III2328]
557b (*ἐγώ*) Q *v. 2: l.* (II[1212] ⟨1510⟩)
559b (*εἰμί*) G *v. 2: l.* II[11]

560ᵃ (*εἰμί*) H *v. 2 a. u.: l.* F14 41 116 [E335]
ib.ᵇ (*εἰμί* K) *v. 5 a. u.: l.* III64 915 2269 2495; *v. 3 a. u.: l.* *πρός* c. acc. v. p. 672a; I41
561ᵃ (*εἰς*) *v. 9: l.: θέλω* E (p. 590a)
ib.ᵇ (*εἷς*) *v. 3: l.* II135 1826
562ᵃ *εἶτα v. 4: l.* ⟨79⟩ 916; *v. 12: l.* 61 *s. u.*
ib.ᵇ *ἐκ v. 12: dele καταλαμβάνω, et l. καταμανθάνω*
563ᵇ *ἐκεῖνος v. 3: l.* 172 3 17
564ᵃ (*ἐκεῖνος*) *v. 8: l.* [172]; *v. 12 a. u.: l.* 137 F117
ib.ᵇ (*ἐκεῖνος*) *v. 12 a. u.: l.* [*αὐτός* et *ἐκεῖνος* III1019];
ib.: *l.* [*ἐ⟨κ⟩κεκραγώς* II512]
565ᵇ *ἐκριπτοῦμαι: l. ἐξερρίφη*
ib. *ἐκτός v. 8: l.* [2216]
567ᵃ *ἐμός v. 6 a. u.: l.* [II1640]
ibᵇ. ⟨*ἐμπηδῶ* A38 (S21)⟩ *transfer post ἐμπερπερεύομαι*
569ᵃ (*ἐν*) *v. 15: l.* 135 F1114 E37
570ᵃ *ἐνθάδε v. 3 a. u.: l. καὶ ἐ.* II1424 III2434
ib. *ἔνιοι v. 1: l.* III141 2489; *v. 2: l.* [III2489]
ib.ᵇ: *post ἔντονον* II234 *adde ἐντός* III2216
571ᵃ: *colloca ἐξακολουθῶ ἐξαλείφομαι*
ib.ᵇ *ἐξίστημι v. 4: l* 1107 172 69
572ᵇ *ἐπαγρυπνῶ transfer ante ἐπάγω*
ib. *ἐπαινῶ v. 2 a. u.: l.* A20a 33
ib. *ἔπαινος v. 2: l.* 134 (*παρά* τινοc)
ib. *ἐπαίρω v. 2.: l.* A36 (S19) *s. u.*
ib.: *l.* [*ἐπάν* c. coni. II79]
573ᵃ *ἐπεί v. 2 a. u.:* l. II ⟨215⟩ 825; *v. u.: adde* [A35 (S18)]

ib. *ἔπειτα v. 2: l.* 35 *et* S18 *s. u.*
ib.ᵇ *ἐπί* A *v. 13 a. u.: dele* [*δείκνυμι* I1722]; *v. 6 a. u.: dele λοιδορῶ*; *v. 5 a. u.: l. μένω*
574ᵃ (*ἐπί* A) *v. 3: dele λύπη*; B *v. 10 a. u.: ante* E12 *adde* F182 275
ib.ᵇ (*ἐπί* B) *v. 12: dele κρίνω*; *v. 16: adde ποιῶ* H; *v. 2 a. u.: adde Οἰδίπους* (*ἐπὶ Κολωνῷ*) in ind. I
ib. (*ἐπί*) c. acc.: *in marg. adde* C
575ᵃ (*ἐπί* C) *v. 9: dele τρέμω*; *v. u. l.* [I1117] *et dele*; *ἔπι* I930
ib.ᵇ *ἐπιβάλλω v. 4: l.* II1736
576ᵇ *ἐπιμελοῦμαι v. 1: l.* (-*έλομαι S* I126 II1426 III2214)
ib. *ἐπίπληξις*; *l.* (V5 M12)
579ᵇ (*ἔρχομαι*) *v. 5 a. u.: l.* II4[8] 9; *v. u.: l.* †II1112 III105
580ᵇ (*ἔτι*) *v. 1: l.* IV1127 619; *v. 11: l.* 730 930 182
ib. *εὖ v. 3: l.* [IV416]
581ᵃ *εὐδοξία: l.* [246]
ib. *εὐθύνομαι: l. πρός & ὑπό* τινοc
581ᵇ *εὐλογιστῶ*: *adde* (fort. F24 *πρός τι*)
ib. *εὐλόγιστον v. 2: l.* [F24]
582ᵃ *εὑρίσκω v. 3: l.* [2213]; *v. 6: l.* 142 (*τὰ ἑξῆς*) 1620; *v. 12: l.* A55 (S29 ζ.) 97 (M19 *παρά* τινοc)
583ᵃ *εὐτυχῶ v. 3: l.* (*ἀτ.*; *παρά* τι)
ib. *εὐτυχία v. 1: l.* I429 (*ὦ μεγάλης -ας*)
ib. *εὔφωνος*: *l. -ότερον*
583ᵇ: *l. ἐφίππ[ε]ια* F189
584ᵃ (*ἔχω*) A *7 a. u.: ante* E13 *adde* F28ᵃ1 3
ib.ᵇ (*ἔχω*) D *v. 9: post πρᾶγμα*) *adde* IV78; *v. 12: l.* I255 IV151 E242
585ᵃ (*ἔχω* F) *v. 3: l. πῶς* (*περί* τι, *πρός* τινα)

ib.b (ἔχω F) *v. 2: l.* (= 106)
585b ζητῶ *v. 1: l.* III1410 IV631; *v. 6: post* 1126 *adde* F28a3
586a ἤ A *v. 5: l.* 1217 19⟩ [III 265 8]; *v. 6: l.* II [112] *et dele* 818; C *v. u.: l.* 124 [E15] A24
ib.b (ἤ) C: *ante* | εἰ-ἤ *adde* F 28a1 2
ib.b (ἤ)E *v. u.: dele* II819
589b θεῖος *v. 4: l.* tit. 121 1615
590a (θέλω) E *v. 5: l.* [52]; *v. 8: ante* E14 *adde* F28a1
591a (θεός) *v. 6 a. u.: dele* (*S* τοι)
ib. θεραπεύω *v. 4. 5: l.* A 41 (S24) *s. u.; v. u.: adde* A20a (pass.)
ib.b: *l.* [θεράποντες *A41 (S24)]
ib. θερμός *v. 2: l.* [*]II2271
ib. θεώρημα *v. 3: l.* 43 *43 46; *v. 5: l.* (ἔχω) 12 (περί τινοс)
593a: *l.* ἱκανός (fort. IV55 *S pr.*) F116; *v. u.: adde* ‖ -ῶς I285 II1713
ib. ἵνα A *v. 6: l.* III131 37 ⟨37⟩; *v. 11: l.* 724 27; *v. 15: l.* I2931
ib.b (ἵνα C) *v. 4: dele* σπουδάζω; D *v. 2: l.* 2831; E *v. 5: l.* [III 137]
594b ἰσχυρός *v. 8: l.* *IV178
594a καθάπερ *v. 4 a. u.: l.* II242
595a καθήκει *v. 5, 6: dele;* recte puto; *v. 10: l.* (πρός τινα; = [E30])
ib.b καθόλου *v. 1: l.* I[63]; *v. 3: l.* 1214
ib. καί A *v. 8: dele* 1644
596a (καί) E *v. 3: l.* E31[2] 3; *v. 8: l.* E15 [34]
597a (καί) G *v. 11: l.* κἄν
ib.b *post v. 6: adde* κακοδαιμονῶ I2513 II2344 κακοδαιμονία II1718 2329
ib. κακοδαίμων *v. 2: l.* A1(V1); ὦ -ον F136

ib. κακός *v. 4 a. u.: l.* 2017 211 (περί τινα)
ib. κακῶς *v. 6 a. u.: l.* 45 A20a; *v. u.: l.* 82 13
598a καλοκἀγαθία: *l.* I85 IV1164
599b: *l.* καταθλῶ
600a κατάλληλος *v. 4: l.* v. πρόληψις, φύσις
ib.b καταρτίζω *transfer ante* κατάρχομαι
601a: *l.* [κατατίθεμαι IV1172]
ib. καταφεύγω *transfer post* καταφέρομαι
ib. καταφυγή *transfer ante* καταχέω (601b)
ibb κατορύξαι *transfer post* κατόρθωμα
ib. καῦμα *v. 3: l.* E292
602a κενός *v. 2: l.* 13 *s. u.*
ib. *l.* κεραμίς *et* κήρυξ
ib.b κινῶ *v. 3: l.* [IV55]
603a (κλαίω) *v. 3: l.* (κ.; μικρά); *v. 4: post* 31 *dele!; v. 5: l.* 20!
ib. κλέπτω *v. 3:* 2612 *transfer post* III2298 (*v. 2*)
604a κομψός *v. 4: l.* [152]
ib. κορασίδιον *v. 2: l.* III1211 12
ib.b: *l.* κράβαττος
ib. κέκραγα *v. 2—4: l.* abs. II512 III442257 ‖ [I2613(κράξας τινά)]
605a (κρείσσων) *v. 7: post* I2914! *adde* (χ.)
ib. κρίνω *v. 5: l.* τί (τινά)
ib.b κρύπτω *v. 2: l.* pass. IV836 A20a
ib.: *l.* κτησίδιον (I2923 III183 22106 κτησείδιον *S*)
ib. κυβεύω *v. 1: l.* περί
606a κύριος *v. 9, 10: l.* II79 12 (ἐλέησον)
ib.b κώνειον: *l.* I⟨424⟩
607a λαμπρός *v. 1, 2: l.* [IV195]
ib.b λέγω A *v. 11: l.* II14[2]
609a (λέγω) I *v. 3: l.* II518 627!; *v. 5: post* 721 *adde* F28a1
K *v. 2 a. u.: l.* II2033 (ὅτι)

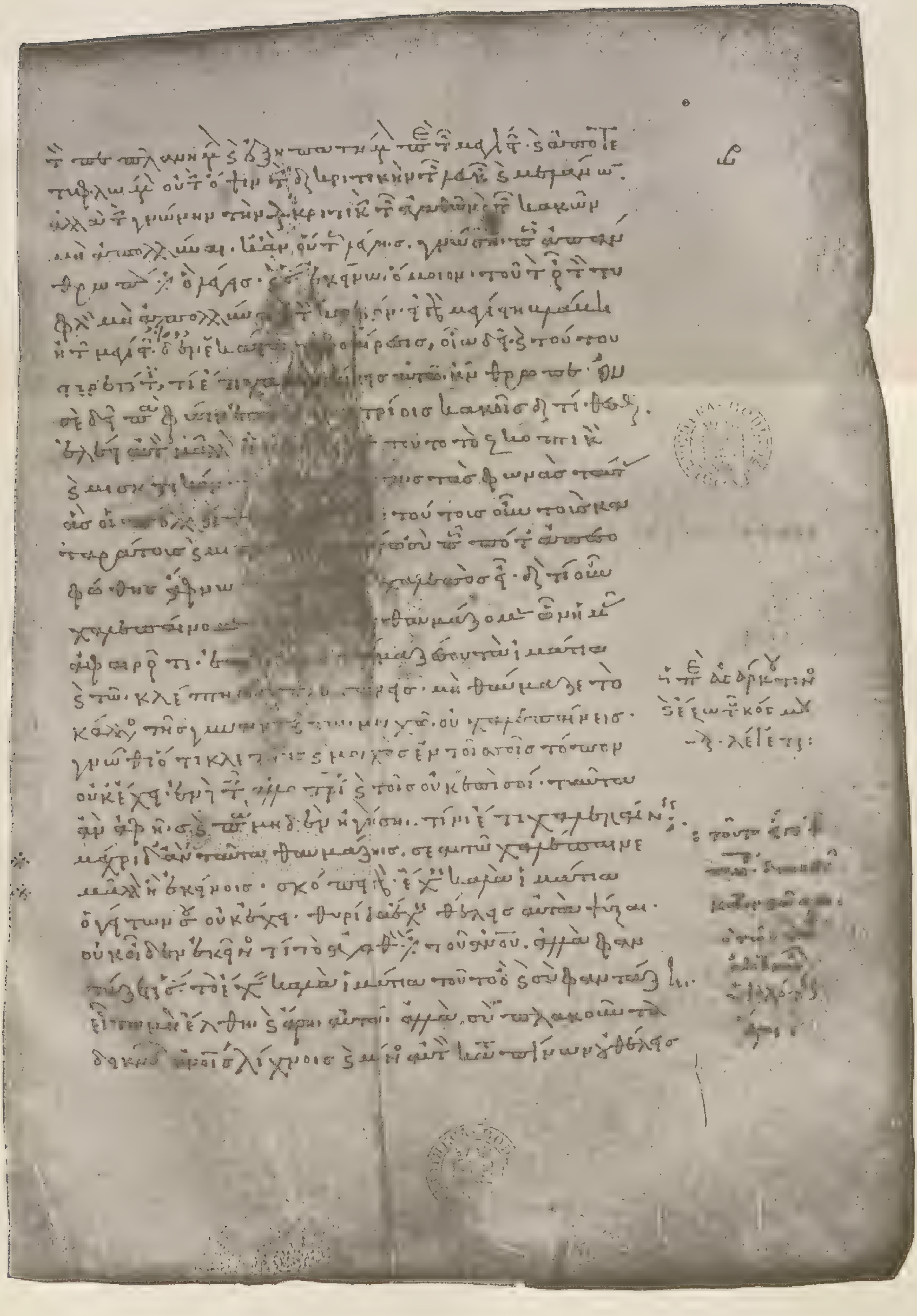
ib.ᵇ (*λέγω*) N *v. 9: l.* I158
611ᵇ *λοιδορία v. 2: l.* IV532 (*περί* τινος, *πρός* τινας)
612ᵃ *μαίνομαι v. 1: l.* 2217 21
613ᵃ *μᾶλλον v. 10: post* E243 *adde* (*τί δὲ καὶ - μ.*)
ib.ᵇ *μανθάνω v. 3 a. u.: dele* (*ἔν* τινι?) *et* (*ἀπὸ*); *v. 2 a. u.: l.* [1135]
ib. *μάρτυς v. 1: l.* I2946 (*καλοῦμαι*) 47
514ᵃ *μάχομαι v. 4: ante* ‖ *adde* F28ᵃ3
ib.ᵇ *μείζων v. 5: l.* IV432 ⟨47⟩; *v. 7: l.* IV[447] 917
615ᵇ *μέλος: l.* [II122]
ib. *μέν* A *v. 2: dele* I28 1410
616ᵃ (*μέν*) C *v. 2: dele* 112 *et l.* I717 32; *v. 10: adde* v. *πάνυ*
ib.ᵇ *μέσον v. u.: adde -ον* adv. (τινός) II2210
617ᵃ (*μετά*) c. acc. *v. 3: l.* [(*οἱ μ. θέον*)]
618ᵃ *μή* A *v. 5, 6: l.* ([I278]); B *v. 1, 2: l.* ⟨I2614⟩ [II113]
ib.ᵇ (*μή*) F *v. 2 a. u.: l. μὴ οὐ*
619ᵃ *μηδέ v. 2: l.* 640 41
620ᵇ: *l. μηθέν* [II1728] III2315
ib. *μήποτε v. 2 a. u.: dele* 512; *v. u.: post* IV514 *adde* (*οὖν*)
621ᵃ *μήτηρ v. 3: dele* *ante 33
ib. *μήτε v. 3: dele* ‖
624ᵃ *νεκρός v. 4: l.* III1015 2241
ib. *νέος v. u.: post* 1135 *adde* (*πρεσβύτης*)
625ᵃ *νοσῶ v. 3: l.* [13 (*ὑγιαίνω*)]
ib.ᵇ (*νῦν*) B *v. 4: l.* III[61 (*οἱ*)]
626ᵃ *ὁ* demonstr. *v. 4: l. τοῦ δέ*; *v. 2 a. u.: dele*(?); *ὁ μέν — σὺ δέ v. 3: dele* 223 (⟨*ὁ δὲ*⟩); *v. 10: l.* [*τοῖς* I147] *del.* (⟨*τοῖς μὲν*⟩)
ib.ᵇ: *ante ὀβελίσκος adde ὁ μέν* solit. I223
ib. *ὅδε v. 2: post* ⟨I916⟩ *adde* [II11]
627ᵃ *ὀδύρομαι: l.* I638 (*συμβαίνοντός* τινος; [*περί* τινος])
ib. *οἶδα v. 2 a. u.: l. οὐκ εἰδότος ἐμοῦ* G4
628ᵇ *οἶμαι v. 5 a. u.: dele* ⟨732⟩
ib. *οἷος* A *v. 3: l.* [215] *et v. 9 adde*; *τοιοῦτος, οἷον* (adv.) III215
629ᵃ (*οἷος*) C *v. u.: adde οὐχ οἷον μὲν -*⟨*εἰ*⟩ 1732
ib.ᵇ: *l. ὅλμος*
630ᵃ *ὅμοιος v. 4: dele* 217; *v. 7: dele* 153
630ᵇ (*ὅμοιος*) *v. 6: l.* adv. I217 153 II32
631ᵃ: *l. ὀξόγαρον* II2030 *(cett. del.) et transfer ante ὄξος*
ib.ᵇ *ὅπως v. 2: l.* [& 23]; *v. 6: l.* I923 115 *et dele*)
632ᵇ (*ὁρῶ*) *v. 5: l.* [**ὁρατά* I68]
633ᵃ (*ὄρεξις*) *v. 14, 13 a. u. dele ἀπὸ πάντων τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν* E22; *v. 12 a. u.: l.* IV433 E22; *v. 4 a. u.: l* | *-ιν αἴρω ἀπὸ πάντων τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν καὶ μετατίθημι κτλ.*
ib.ᵇ *ὁρμή v. 2: l.* II829
635ᵃ (*ὅς* E) *v. 5: l.* [2032]; *v. 13: l.* I911 IV832
636ᵃ *ὅστις v. 3: l.* II ⟨1110⟩ 2234; *v. 6, 7: l.* [I191 (*ᾧ ἄν τινι*)]
637ᵇ (*ὅτι*) *v. 8, 7 a. u.: l. ὅτι* initio capitum vel sententiarum add. I191 III211 F82 4; in tit. *et qu. s.*
638ᵃ (*ὅτι*) *v. 14: dele* (*ante* bis); *v. 19: post* F153 *adde* 28ᵃ3
ib. *οὐ v. 3: dele* II76; *v. 2 a. u.: ante* IV515 *adde* 2492
639ᵃ *οὐχί v. 5: l.* 46! 91 114!
ib.ᵇ *οὐδαμῶς v. 2: l.* I613 1117
640ᵃ (*οὐδέ*) *v. 6: dele* I611; *v. 21: l.* [1226]
ib.ᵇ (*οὐδέ*) *v. 18: l.* 98 18

ib. οὐδείς A *v. 5:* [(c. genit. part.; = 616)] *transfer in v. u. post* 515 *et*
641ᵃ *v. 1: dele* [(—)]; C *v. 4: l.* 123 *s. u.; v. 7: l.* I713 1226 1412
ib.ᵇ (οὐδείς D) *v. u.: l.* [οὐδέν τι IV98!]
642ᵃ (οὐδείς) I *v. 8: l.* III2452 *s. u.*
643ᵃ: *l.* οὔτε — οὐδέ [III157]
644ᵃ (οὖν) B *v. s: l.* [158!]
ib.ᵇ οὐσία *v. 1: l.* ἀγαθός | *II81; *v. 2: dele* IV104
648ᵃ (οὗτος) I *v. 13: adde* II68
ib. οὕτως *dele vv. 1—6;* A *v. 2: l.* I610 11
649ᵃ οὑτοσί: *l.* τουτί I713 II1110
ib.ᵇ (οὕτως) C *v. 4: l.* 152! 289! II1923; *v. 11: l.* 30 (S13) 45 (M12 V5) 57 (S48); *v. 9 a. u.: l.* A32 (M10) 58 (S 49)
650ᵃ (οὕτως) E *v. 2 a. u.: dele* (ubi adde II1424)
ib.ᵇ (οὕτως F) *v. 4: l.* IV168 ⟨127⟩;
ib. ὀφείλω *v. 4: adde* ὤφελον c. inf. I1917; ὤφελόν τις ἐκοιμήθη II1815; ὤφελον εἶχον II211 2212; ὤφελεν in resp. III124
ib. ὀφθαλμός *v. 2: dele* ⟨*⟩
651ᵇ παιδίον *v. 8: l.* *26
652ᵇ πάντως *v. 2: l.* IV[438]
653ᵇ παράδοξος *v. 3: l.* 126 (ὅτι);
654ᵇ παρασκευάζω *v. 5: l.* I306 [(πρός τι)]
ib. π α ρ α τ α χ θ ε ί ς *transfer post* π α ρ ά τ α ξ ι ς
655ᵃ παραφυλάσσω *v. 1, 2: l.* IV1141
ib. πάρειμι (εἶμι) *v. 1: l.* [III214]
656ᵃ (πᾶς) *v. 11: post* πᾶν *adde* IV438; *v. 20: l.* πάντα (v. μᾶλλον; *v. 24: l.* 1114⟨18⟩ 1220; *v. 11 a. u.: l.* III24105 IV49
ib.ᵇ *v. 19: l.* [I63]

658ᵃ πενθῶ *v. 3: l.* 38 (στ. [περί
ib.ᵇ περί c. gen. *v. 2: dele* [αἰτῶ]; *v. 13, 14: dele* ὀδύρομαι; *v. 16: dele* πενθῶ
659ᵃ (περί) c. acc. *v. 15 a. u.: post* ἀσθένεια *adde* ἀσκητής
ib.ᵇ περιλέγω: *dele* τινά
662ᵃ πλήν *v. 3: l.* [μηδείς, πλήν II2323].
ib.ᵇ πόθεν *v. 2: post* 2827 *dele* !; *v. 8: l.* 166 2319 2470; *v. 11: l.* 2314 IV1152 *(del.* 19)
664ᵃ (ποιῶ) H *v. 7: l.* 31 124
ib. εὖ ποιῶ *v. 2: l.* A 86 (S 60) [89 (S 63)]
ib.ᵇ ποῖος *v. 11: post* 1427 *dele* (?) *et v. 16 dele;* ποῖός τις II1427 (?)
668ᵃ πρᾶγμα *v. 11: l.* 14*7 8
ib.ᵇ πράσσω *v. 3: post* 9! *adde* (ἵνα); *v. 21 l.* [εὖ-ειν G tit.!!]
669ᵃ προάγω *v. 1: l.* 43 *s. u.* (τινα ἐν εἰδώλῳ) III
ib. προαίρεσις *v. 9: ante* *293 *adde* 2318 (καὶ ἀ-α) 19 (ἀ-ον); *v. u. et 669*ᵇ *v. 1 dele* 19 (πρ. καὶ ἀ-α)
ib.ᵇ (προαίρεσις) *v. 6, 7: l.* = 1321; *ἀπροαίρετα) *1314
ib. προαιρετικός *v. 4: dele* (bis)
670ᵇ πρόληψις *v. 5: l.* pl. I22 tit.; *v. 6: l.* *II114 18
671ᵃ πρός c. acc. *v. 12: post* -λογοῦμαι, *adde* -λύομαι,
ib.ᵇ (πρός c. acc.) *v. 14: dele* ἀσκητής,
672ᵃ προσάγω *v. 2: l.* (φόβον = 2912); *et v. 4: l.* [I2943]
673ᵇ: *ante* π ρ ο σ π α ί ζ ω *adde* π ρ ο σ π α θ ῶ III2482 (πρός τι) IV177 130 (et fort. II1631)
ib. προσπάσχω *v. 2, 3: dele* 73 130 *et* πρός τι III2482
ib. προσπέμπω *v. 2: l.* III2327 *s. u.*
674ᵃ προσφέρω *v. 2: l.* II[1214]
ib.ᵇ προφέρω *v. 2: l.* (ἀπό) 1214

675ᵇ *πυνθάνομαι v. 12, 13: l.* III92 (g.) 2 177! (g.)
676ᵃ *πυρέσσω v. 4: l.* F127 (-ττ-)
ib. *πώς v. 2: l.* 1512 (*οὕτω π.*)
ib. *πῶς v. 7 a. u.: post* 2527 *adde* 2612
677ᵃ: *l. ῥέγκω* I2415 II2010 III2230 (*ῥεγχόντων* (κ) *S*) 105; *ῥέγχω* IV1029
678ᵇ *σικχαίνω: l.* [A30 (513)]
ib. *σκέλος v. 2: l.* II122 (*παρὰ -ος*) *s. u.*
679ᵃ *σκώπτω v. 2: l.* III143
ib.: *l. σοφίζομαι (del. τινα)*
ib.ᵇ *σπουδάζω v. 1: dele* I254; *v. 9: l.* 252 4
680ᵃ *σταφυλή: dele**
683ᵃ: *l. συναπολείπομαι* τινι A 69 (S. 34) *s. u.*
684ᵃ: *l.* [*συνυπολείπομαι* τινι A 69 S 34)]
ibᵇ. *σχῆμα v. 3: dele *ante* 16
686ᵃ *ταράσσω: v. 7: l.* (*ττ.; φ.*)
ibᵇ: *l. τεκνίον* II2210 | pl. III2278; v. *γυνή*
ib. *τέκνον v. 2: dele* 2210
688ᵇ (*τίς*) F *v. u.: l.* I183
689ᵃ (*τίς*) K *v. 6: l.* 92 127 2233
ib.ᵇ (*τίς*) N *v. 7: l.* II622; *v. 9: post* IV194 | *adde τί, ἄν* I1823 (bis) | ; *v. 2 a. u.: l.* 247 *s. u.*
ib. (*τίς* interr.) *v. 1: ante* E245 *adde* F282; *v. 1, 2: dele τίς* --- II127 *et l. τί - ἐστιν ἥδιον θέαμα* IV427
691ᵃ *τίς* (indef.) A *v. 1, 2: l.* ⟨I1124⟩ [I96 1816 261 II1110]; *v. 7: dele* 2251 2315; *v. 8: l.* IV521; *v. u.: adde τίς* in exemplis I120
ib.ᵇ (*τίς* indef.) C *v. 8: dele εὐγνώμονας ἤθους τι* II215
692ᵃ *τίς* (indef.) G *v. 8: post* [II1924] *adde: τίς ποτε* — III 2251 2315 | ; *v. 5 a. u.: l.* [2034]

ib.ᵇ: *τοί v. 2, 3: dele* [I1819 (cf. add. in praef.)]
693ᵃ (*τοιοῦτος*) *v. 5: ante* III1413 *adde* II1631; *v. 12: l.* [1631]
ib.ᵇ (*τοιοῦτος* C) *v. 4 a. u.: l.* 2429 (*-το*) 87
ib. *τόπος v. 12: dele* (*τὸ κ. *-ον*); *v. 18: dele* 1013 (*τρ., π.*) *et v. 19 ante* E 521 *adde* IV1013 (*τρ., π.*)
695ᵃ *τρίτος v. 4: dele**
695ᵇ *τυγχάνω v. 11, 12: l. τ. ἔν* τινι A30 (S13 M9) *s. u.*
696ᵃ (*τύραννος*) *v. 5: l.* *19 tit.
ib. *ὑγιής v. 3: post* F1311 *adde* 28ᵃ 2
ib.ᵇ *υἱός v. 2: l.* [*]
697ᵃ *ὑπακούω v. 3: l.* II219 20 107
ib.ᵃ *dele ὕπερον et qu. s.; post ὑπερορῶ adde ὕπερος* III129 2010 E15
700ᵇ *φαντασία v. 7: l.* *F64!
701ᵃ *φαῦλος v. 2: ante* E323 *adde* F28ᵃ 2
702ᵃ (*φημί* A) *v. 2 a. u.: l.* [930]
ib. (*φημί*) C *v. 5: l.* 121 (?)
703ᵇ *φιλόσοφος v. 7: l.* 9 tit. *sine asterisco*
ib. *φιλοσοφία v. 4, 5: dele* (ubi falso addidi articulum)
704ᵃ *φοβοῦμαι v. 7, 8: l. φ. μὴ ἄρξαι* IV419
705ᵃ *φροντίζω v. 7: l. μή τι*
706ᵃ (*φύσις*) D *v. 17: l.* I1110 11
ib. *χαίρω v. u.: adde* ‖ *-ειν* G tit.
708ᵃ (*χρῶ*) *v. 3: l.* 114 17 18 25
708ᵇ *χρόνος v. 4 a. u.: l.* [836 (*-ον*)]; *v. 3 a. u.: post* = *adde* ⟨IV836⟩
709ᵃ *ψεῦδος v. 2: l.* I78 13
ib.ᵇ *ψυχή v. 2 a. u.: ante* A35 *adde* F28ᵃ 1
ib.: *l. ψυχικός* ⟨*III77⟩; *-ά** II185
711ᵃ (*ὡς* B) *v. 9: l.* [I237]

Cod. Bodleianus Gr. Misc. 251

fol. 52ª (I 186—14)

Epictetus.

Date Loaned

N FEB 19 1954	3 mo		
J D[illegible] 29 19	1 mo		
JAN 26 1960	6-1		
RHP APR 25 1961	5-22		
SS MAY 11 1961	5-22		
FP APR 24 1962	5-18		
RHP MAY 29 1962	6-27		
NS FEB 24 1966	1 mo		
FB NOV 15 1966	1 mo		
FB JAN 6 1967	1 mo		
EL OCT 13	6/1/73		
EL APR 19 1973	5/19		